Legea 571/2003 coroborată cu HG 44/2004 privind

CODUL FISCAL
CU NORMELE METODOLOGICE DE APLICARE

Text valabil pentru anul 2013, actualizat prin mijloace informatice. Aceasta nu este o republicare.

Ultima actualizare: conform Legea nr. 303 din 15 noiembrie 2013

CUPRINS SUMAR

Titlul Denumirea

I Dispoziţii generale

II Impozitul pe profit

III Impozitul pe venit

IV * Abrogat**

IV^1 Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor

V Impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi şi impozitul pe reprezentanţele firmelor străine înfiinţate în România

VI Taxa pe valoarea adăugată

VII Accize şi alte taxe speciale

VIII Măsuri speciale privind supravegherea producţiei, importului şi circulaţiei unor produse accizabile

IX Impozite şi taxe locale

IX^1 Infracţiuni

IX^2 Contribuţii sociale obligatorii

X Dispoziţii finale

CUPRINS DETALIAT

TITLUL I Dispoziţii generale
CAP. 1 SCOPUL ŞI SFERA DE CUPRINDERE A CODULUI FISCAL
ART. 1 Scopul şi sfera de cuprindere a Codului fiscal
ART. 2 Impozitele, taxele şi contribuţiile sociale reglementate de Codul fiscal
CAP. 2 INTERPRETAREA ŞI MODIFICAREA CODULUI FISCAL
ART. 3 Principiile fiscalităţii
ART. 4 Modificarea şi completarea Codului fiscal
ART. 5 Norme metodologice, instrucţiuni şi ordine
ART. 6 Înfiinţarea şi funcţionarea Comisiei fiscale centrale
CAP. 3 DEFINIŢII
ART. 7 Definiţii ale termenilor comuni
ART. 8 Definiţia sediului permanent
CAP. 4 REGULI DE APLICARE GENERALĂ
ART. 9 Moneda de plată şi de calcul a impozitelor şi taxelor
ART. 10 Venituri în natură
ART. 11 Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal
ART. 12 Venituri obţinute din România
ART. 12^1 Prevederi speciale privind schimbul de informaţii cu statele membre ale Uniunii Europene

TITLUL II Impozitul pe profit
CAP. 1 DISPOZIŢII GENERALE
ART. 13 Contribuabili
ART. 14 Sfera de cuprindere a impozitului
ART. 15 Scutiri
ART. 16 Anul fiscal
ART. 17 Cotele de impozitare
ART. 18 Impozit minim
CAP. 2 CALCULUL PROFITULUI IMPOZABIL
ART. 19 Reguli generale
ART. 19^1 Deduceri pentru cheltuielile de cercetare-dezvoltare
ART. 19^2 Scutirea de impozit a profitului reinvestit

ART. 19^3 Reguli fiscale pentru contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară
ART. 20 Venituri neimpozabile
ART. 20^1 Regimul fiscal al dividendelor primite din statele membre ale Uniunii Europene
ART. 21 Cheltuieli
ART. 22 Provizioane şi rezerve
ART. 23 Cheltuieli cu dobânzile şi diferenţe de curs valutar
ART. 24 Amortizarea fiscală
ART. 25 Contracte de leasing
ART. 25^1 Contracte de fiducie
ART. 26 Pierderi fiscale
ART. 27 Reorganizări, lichidări şi alte transferuri de active şi titluri de participare
ART. 27^1 Regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parţiale, transferurilor de active şi schimburilor de acţiuni între societăţile din diferite state membre ale Uniunii Europene
ART. 28 Asocieri fără personalitate juridică
ART. 28^1 Reguli generale aplicabile persoanelor juridice cu sediul în România, înfiinţate potrivit legislaţiei europene
ART. 28^2 Asocieri cu personalitate juridică înfiinţate potrivit legislaţiei unui alt stat
CAP. 3 ASPECTE FISCALE INTERNAŢIONALE
ART. 29 Veniturile unui sediu permanent
ART. 29^1 Profitul impozabil al persoanei juridice străine care îşi desfăşoară activitatea prin intermediul mai multor sedii permanente în România
ART. 30 Venituri obţinute de persoanele juridice străine din proprietăţi imobiliare şi din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare
ART. 31 Credit fiscal
ART. 32 Pierderi fiscale externe
CAP. 4 *** ABROGAT
ART. 33 *** Abrogat
CAP. 5 PLATA IMPOZITULUI ŞI DEPUNEREA DECLARAŢIILOR FISCALE
ART. 34 Declararea şi plata impozitului pe profit
ART. 35 Depunerea declaraţiei de impozit pe profit
CAP. 6 IMPOZITUL PE DIVIDENDE
ART. 36 Declararea, reţinerea şi plata impozitului pe dividende
CAP. 7 DISPOZIŢII TRANZITORII ŞI FINALE
ART. 37 Pierderi fiscale din perioadele de scutire
ART. 37^1 Pierderi realizate printr-un sediu permanent din străinătate
ART. 38 Dispoziţii tranzitorii

TITLUL III Impozitul pe venit
CAP. 1 DISPOZIŢII GENERALE
ART. 39 Contribuabili
ART. 40 Sfera de cuprindere a impozitului
ART. 41 Categorii de venituri supuse impozitului pe venit
ART. 42 Venituri neimpozabile
ART. 42^1 Reguli generale aplicabile veniturilor realizate din operaţiunea de fiducie
ART. 43 Cotele de impozitare
ART. 44 Perioada impozabilă
ART. 45 Stabilirea deducerilor personale şi a sumelor fixe
CAP. 2 VENITURI DIN ACTIVITĂŢI INDEPENDENTE
ART. 46 Definirea veniturilor din activităţi independente
ART. 47 *** Abrogat.
ART. 48 Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activităţi independente, determinat pe baza contabilităţii în partidă simplă
ART. 49 Stabilirea venitului net anual pe baza normelor de venit
ART. 50 Stabilirea venitului net anual din drepturile de proprietate intelectuală
ART. 51 Opţiunea de a stabili venitul net anual, utilizându-se datele din contabilitatea în partidă simplă
ART. 52 Reţinerea la sursă a impozitului reprezentând plăţi anticipate pentru unele venituri din activităţi independente
ART. 52^1 Opţiunea pentru stabilirea impozitului final pentru unele venituri din activităţi independente
ART. 53 Plăţi anticipate ale impozitului pe veniturile din activităţi independente
ART. 54 Impozitarea venitului net din activităţi independente
CAP. 3 VENITURI DIN SALARII
ART. 55 Definirea veniturilor din salarii
ART. 56 Deducere personală
ART. 57 Determinarea impozitului pe venitul din salarii
ART. 58 Termenul de plată a impozitului
ART. 58^1 *** Abrogat
ART. 59 Obligaţii declarative ale plătitorilor de venituri din salarii
ART. 60 Plata impozitului pentru anumite venituri salariale
CAP. 4 VENITURI DIN CEDAREA FOLOSINŢEI BUNURILOR

ART. 61 Definirea veniturilor impozabile din cedarea folosinţei bunurilor
ART. 62 Stabilirea venitului net anual din cedarea folosinţei bunurilor
ART. 62^1 Reguli privind stabilirea impozitului pe venitul determinat pe baza normei anuale de venit
ART. 62^2 Reguli privind stabilirea impozitului în cazul opțiunii pentru determinarea venitului net în sistem real
ART. 62^3 Reguli de stabilire a impozitului final pentru veniturile realizate din închirierea în scop turistic în cazul depășirii numărului de 5 camere în cursul anului fiscal.
ART 63 Plăţi anticipate de impozit pe veniturile din cedarea folosinţei bunurilor
ART. 64 Impozitarea venitului net din cedarea folosinţei bunurilor
CAP. 5 VENITURI DIN INVESTIŢII
ART. 65 Definirea veniturilor din investiţii
ART. 66 Stabilirea venitului din investiţii
ART. 67 Reţinerea impozitului din veniturile din investiţii
ART. 67^1 *** Abrogat
ART. 67^2 Impozitarea câştigului net anual impozabil/câştigului net anual
CAP. 6 VENITURI DIN PENSII
ART. 68 Definirea veniturilor din pensii
ART. 68^1 Venituri neimpozabile
ART. 69 Stabilirea venitului impozabil lunar din pensii
ART. 70 Reţinerea impozitului din venitul din pensii
ART. 70^1 *** Abrogat
CAP. 7 VENITURI DIN ACTIVITĂŢI AGRICOLE, SILVICULTURĂ ŞI PISCICULTURĂ
ART. 71 Definirea veniturilor
ART. 72 Venituri neimpozabile
ART. 73 Stabilirea venitului anual din activităţi agricole pe bază de norme de venit
ART. 74 Calculul şi plata impozitului aferent veniturilor din activităţi agricole
CAP. 8 VENITURI DIN PREMII ŞI DIN JOCURI DE NOROC
ART. 75 Definirea veniturilor din premii şi din jocuri de noroc
ART. 76 Stabilirea venitului net din premii şi din jocuri de noroc
ART. 77 Reţinerea impozitului aferent veniturilor din premii şi din jocuri de noroc
CAP. 8^1 VENITURI DIN TRANSFERUL PROPRIETĂŢILOR IMOBILIARE DIN PATRIMONIUL PERSONAL
ART. 77^1 Definirea venitului din transferul proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal
ART. 77^2 Rectificarea impozitului
ART. 77^3 Obligaţiile declarative ale notarilor publici cu privire la transferul proprietăţilor imobiliare
CAP. 9 VENITURI DIN ALTE SURSE
ART. 78 Definirea veniturilor din alte surse
ART. 79 Calculul impozitului şi termenul de plată
ART. 79^1 Definirea şi impozitarea veniturilor a căror sursă nu a fost identificată
CAP. 10 VENITUL NET ANUAL IMPOZABIL
ART. 80 Stabilirea venitului net anual impozabil
ART. 80^1 Stabilirea câştigului net anual impozabil
ART. 81 Declaraţii privind venit estimat/norma de venit
ART. 82 Stabilirea plăţilor anticipate de impozit
ART. 83 Declaraţia privind venitul realizat
ART. 84 Stabilirea şi plata impozitului anual datorat
CAP. 11 PROPRIETATEA COMUNĂ ŞI ASOCIAŢIILE FĂRĂ PERSONALITATE JURIDICĂ
ART. 85 Venituri din bunuri sau drepturi care sunt deţinute în comun
ART. 86 Reguli privind asocierile fără personalitate juridică
CAP. 12 ASPECTE FISCALE INTERNAŢIONALE
ART. 87 Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activităţi independente
ART. 88 Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activităţi dependente
ART. 89 Alte venituri ale persoanelor fizice nerezidente
ART. 90 Venituri obţinute din străinătate
ART. 91 Creditul fiscal extern
ART. 92 *** Abrogat
CAP. 13 OBLIGAŢII DECLARATIVE ALE PLĂTITORILOR DE VENITURI CU REŢINERE LA SURSĂ
ART. 93 Obligaţii declarative ale plătitorilor de venituri cu reţinere la sursă
CAP. 14 DISPOZIŢII TRANZITORII ŞI FINALE
ART. 94 Dispoziţii tranzitorii
ART. 95 Definitivarea impunerii pe anul fiscal
ART. 96 - 112 *** Abrogate

TITLUL IV^1 Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor
ART. 112^1 Definiţia microîntreprinderii
ART. 112^2 Reguli de aplicare a sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderii
ART. 112^3 Aria de cuprindere a impozitului
ART. 112^4 Anul fiscal
ART. 112^5 Cota de impozitare

ART. 112^6 Impunerea microîntreprinderilor care realizează venituri mai mari de 65.000 euro
ART. 112^7 Baza impozabilă
ART. 112^8 Termenele de declarare a menţiunilor
ART. 112^9 Plata impozitului şi depunerea declaraţiilor fiscale
ART. 112^10 Impozitarea persoanelor fizice asociate cu o microîntreprindere
ART. 112^11 Prevederi fiscale referitoare la amortizare

TITLUL V Impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi şi impozitul pe reprezentanţele firmelor străine înfiinţate în România
CAP. 1 IMPOZITUL PE VENITURILE OBŢINUTE DIN ROMÂNIA DE NEREZIDENŢI
ART. 113 Contribuabili
ART. 114 Sfera de cuprindere a impozitului
ART. 115 Venituri impozabile obţinute din România
ART. 116 Reţinerea impozitului din veniturile impozabile obţinute din România de nerezidenţi
ART. 117 Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol
ART. 118 Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convenţiilor de evitare a dublei impuneri şi a legislaţiei Uniunii Europene
ART. 119 Declaraţii anuale privind reţinerea la sursă
ART. 120 Certificatele de atestare a impozitului plătit de nerezidenţi
ART. 121 Dispoziţii tranzitorii
CAP. 2 IMPOZITUL PE REPREZENTANŢE
ART. 122 Contribuabili
ART. 123 Stabilirea impozitului
ART. 124 Plata impozitului şi depunerea declaraţiei fiscale
CAP. 3 MODUL DE IMPOZITARE A VENITURILOR DIN ECONOMII OBŢINUTE DIN ROMÂNIA DE PERSOANE FIZICE REZIDENTE ÎN STATE MEMBRE ŞI APLICAREA SCHIMBULUI DE INFORMAŢII ÎN LEGĂTURĂ CU ACEASTĂ CATEGORIE DE VENITURI
ART. 124^1 Definiţia beneficiarului efectiv
ART. 124^2 Identitatea şi determinarea locului de rezidenţă a beneficiarilor efectivi
ART. 124^3 Definiţia agentului plătitor
ART. 124^4 Definiţia autorităţii competente
ART. 124^5 Definiţia plăţii dobânzilor
ART. 124^6 Sfera teritorială
ART. 124^7 Informaţiile comunicate de un agent plătitor
ART. 124^8 Schimbul automat de informaţii
ART. 124^9 Perioada de tranziţie pentru trei state membre
ART. 124^10 Reţinerea la sursă
ART. 124^11 Distribuirea venitului
ART. 124^12 Excepţii de la sistemul de reţinere la sursă
ART. 124^13 Măsuri luate de România pentru efectuarea schimbului de informaţii cu statele care au perioadă de tranziţie la impunerea economiilor
ART. 124^14 Eliminarea dublei impuneri
ART. 124^15 Titluri de creanţe negociabile
ART. 124^16 Anexa referitoare la lista entităţilor asimilate la care se face referire la art. 124^15
ART. 124^17 Data aplicării
CAP. 4 REDEVENŢE ŞI DOBÂNZI LA ÎNTREPRINDERI ASOCIATE
ART. 124^18 Sfera de aplicare şi procedura
ART. 124^19 Definiţia dobânzii şi a redevenţelor
ART. 124^20 Definiţia întreprinderii, întreprinderii asociate şi a sediului permanent
ART. 124^21 Exceptarea plăţilor de dobânzi sau de redevenţe
ART. 124^22 Fraudă şi abuz
ART. 124^23 Reguli tranzitorii pentru Republica Cehă, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia şi Slovacia
ART. 124^24 Clauza de delimitare
ART. 124^25 Măsuri luate de România
ART. 124^26 Lista societăţilor acoperite de prevederile art. 124^20 lit. a) pct. (iii)
ART. 124^27 Data aplicării
CAP. 5 SCHIMB DE INFORMAŢII ÎN DOMENIUL IMPOZITELOR DIRECTE
ART. 124^28 Prevederi generale
ART. 124^29 Schimb la cerere
ART. 124^30 Schimbul automat de informaţii
ART. 124^31 Schimbul spontan de informaţii
ART. 124^32 Limita de timp pentru transmiterea informaţiei
ART. 124^33 Colaborarea dintre oficialii statului vizat
ART. 124^34 Prevederi privind secretul
ART. 124^35 Limitări la schimbul de informaţii
ART. 124^36 Notificarea
ART. 124^37 Verificări simultane
ART. 124^38 Consultări

ART. 124^39 Schimb de experienţă
ART. 124^40 Aplicabilitatea unor prevederi lărgite referitoare la asistenţă
ART. 124^41 Data aplicării

TITLUL VI Taxa pe valoarea adăugată
CAP. 1 DEFINIŢII
ART. 125 Definiţia taxei pe valoarea adăugată
ART. 125^1 Semnificaţia unor termeni şi expresii
ART. 125^2 Aplicare teritorială
CAP. 2 OPERAŢIUNI IMPOZABILE
ART. 126 Operaţiuni impozabile
CAP. 3 PERSOANE IMPOZABILE
ART. 127 Persoane impozabile şi activitatea economică
CAP. 4 OPERAŢIUNI CUPRINSE ÎN SFERA DE APLICARE A TAXEI
ART. 128 Livrarea de bunuri
ART. 129 Prestarea de servicii
ART. 130 Schimbul de bunuri sau servicii
ART. 130^1 Achiziţiile intracomunitare de bunuri
ART. 131 Importul de bunuri
CAP. 5 LOCUL OPERAŢIUNILOR CUPRINSE ÎN SFERA DE APLICARE A TAXEI
ART. 132 Locul livrării de bunuri
ART. 132^1 Locul achiziţiei intracomunitare de bunuri
ART. 132^2 Locul importului de bunuri
ART. 133 Locul prestării de servicii
ART. 133^1 Locul operaţiunilor legate de podul de frontieră peste fluviul Dunărea între Calafat şi Vidin

CAP. 6 FAPTUL GENERATOR ŞI EXIGIBILITATEA TAXEI PE VALOAREA ADĂUGATĂ
ART. 134 Faptul generator şi exigibilitatea - definiţii
ART. 134^1 Faptul generator pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii
ART. 134^2 Exigibilitatea pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii
ART. 134^3 Exigibilitatea pentru livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă
ART. 135 Faptul generator şi exigibilitatea pentru achiziţii intracomunitare de bunuri
ART. 136 Faptul generator şi exigibilitatea pentru importul de bunuri
CAP. 7 BAZA DE IMPOZITARE
ART. 137 Baza de impozitare pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii efectuate în interiorul ţării
ART. 138 Ajustarea bazei de impozitare
ART. 138^1 Baza de impozitare pentru achiziţiile intracomunitare
ART. 139 Baza de impozitare pentru import
ART. 139^1 Cursul de schimb valutar
CAP. 8 COTELE DE TAXĂ
ART. 140 Cotele
CAP. 9 OPERAŢIUNI SCUTITE DE TAXĂ
ART. 141 Scutiri pentru operaţiuni din interiorul ţării
ART. 142 Scutiri pentru importuri de bunuri şi pentru achiziţii intracomunitare
ART. 143 Scutiri pentru exporturi sau alte operaţiuni similare, pentru livrări intracomunitare şi pentru transportul internaţional şi intracomunitar
ART. 144 Scutiri speciale legate de traficul internaţional de bunuri
ART. 144^1 Scutiri pentru intermediari
CAP. 10 REGIMUL DEDUCERILOR
ART. 145 Sfera de aplicare a dreptului de deducere
ART. 145^1 Limitări speciale ale dreptului de deducere
ART. 146 Condiţii de exercitare a dreptului de deducere
ART. 147 Deducerea taxei pentru persoana impozabilă cu regim mixt şi persoana parţial impozabilă
ART. 147^1 Dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxă
ART. 147^2 Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România şi rambursarea TVA de către alte state membre către persoane impozabile stabilite în România
ART. 147^3 Rambursările de taxă către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153
ART. 148 Ajustarea taxei deductibile în cazul achiziţiilor de servicii şi bunuri, altele decât bunurile de capital
ART. 149 Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital
CAP. 11 PERSOANELE OBLIGATE LA PLATA TAXEI
ART. 150 Persoana obligată la plata taxei pentru operaţiunile taxabile din România
ART. 151 Persoana obligată la plata taxei pentru achiziţii intracomunitare
ART. 151^1 Persoana obligată la plata taxei pentru importul de bunuri
ART. 151^2 Răspunderea individuală şi în solidar pentru plata taxei
CAP. 12 REGIMURI SPECIALE
ART. 152 Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici
ART. 152^1 Regimul special pentru agenţiile de turism

ART. 152^2 Regimuri speciale pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi
ART. 152^3 Regimul special pentru aurul de investiţii
ART. 152^4 Regimul special pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii electronice persoanelor neimpozabile
CAP. 13 OBLIGAŢII
ART. 153 Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA
ART. 153^1 Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziţii intracomunitare sau pentru servicii
ART. 154 Prevederi generale referitoare la înregistrare
ART. 155 Facturarea
ART. 155^1 Alte documente
ART. 156 Evidenţa operaţiunilor
ART. 156^1 Perioada fiscală
ART. 156^2 Decontul de taxă
ART. 156^3 Decontul special de taxă şi alte declaraţii
ART. 156^4 Declaraţia recapitulativă
ART. 157 Plata taxei la buget
ART. 158 Responsabilitatea plătitorilor şi a organelor fiscale
ART. 158^1 Baza de date privind operaţiunile intracomunitare
ART. 158^2 Registrul operatorilor intracomunitari
CAP. 14 DISPOZIŢII COMUNE
ART. 159 Corectarea documentelor
ART. 160 Măsuri de simplificare
ART. 160^1 *** Abrogat
CAP. 15 DISPOZIŢII TRANZITORII
ART. 161 Dispoziţii tranzitorii
ART. 161^1 Operaţiuni efectuate înainte şi de la data aderării
ART. 161^2 Directive transpuse

TITLUL VII Accize şi alte taxe speciale
CAP. 1 ACCIZE ARMONIZATE
ART. 162 -175^4 *** Abrogate
ART. 176 Nivelul accizelor
ART. 177 Calculul accizei pentru ţigarete
ART. 178 – 206^1*** Abrogat
CAP. 1^1 REGIMUL ACCIZELOR ARMONIZATE
ART. 206^2 Sfera de aplicare
ART. 206^3 Definiţii
ART. 206^4 Alte teritorii de aplicare
ART. 206^5 Faptul generator
ART. 206^6 Exigibilitatea
ART. 206^7 Eliberarea pentru consum
ART. 206^8 Importul
ART. 206^9 Plătitori de accize
SECŢIUNEA A 2-A ALCOOL ŞI BĂUTURI ALCOOLICE
ART. 206^10 Bere
ART. 206^11 Vinuri
ART. 206^12 Băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri
ART. 206^13 Produse intermediare
ART. 206^14 Alcool etilic
SECŢIUNEA A 3-A TUTUN PRELUCRAT
ART. 206^15 Tutun prelucrat
SECŢIUNEA A 4-A PRODUSE ENERGETICE
ART. 206^16 Produse energetice
ART. 206^17 Gaz natural
ART. 206^18 Cărbune, cocs şi lignit
SECŢIUNEA A 5-A ENERGIE ELECTRICĂ
ART. 206^19 Energie electrică
SECŢIUNEA A 6-A EXCEPŢII DE LA REGIMUL DE ACCIZARE PENTRU PRODUSE ENERGETICE ŞI ENERGIE ELECTRICĂ
ART. 206^20 Excepţii
SECŢIUNEA A 7-A REGIMUL DE ANTREPOZITARE
ART. 206^21 Reguli generale
ART. 206^22 Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal
ART. 206^23 Condiţii de autorizare
ART. 206^24 Autorizarea ca antrepozit fiscal
ART. 206^25 Respingerea cererii de autorizare
ART. 206^26 Obligaţiile antrepozitarului autorizat
ART. 206^27 Regimul de transfer al autorizaţiei
ART. 206^28 Anularea, revocarea şi suspendarea autorizaţiei

SECŢIUNEA A 8-A DESTINATARUL ÎNREGISTRAT
ART. 206^29 Destinatarul înregistrat
SECŢIUNEA A 9-A DEPLASAREA ŞI PRIMIREA PRODUSELOR ACCIZABILE AFLATE ÎN REGIM SUSPENSIV DE ACCIZE
ART. 206^30 Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize
ART. 206^31 Documentul administrativ electronic
ART. 206^32 Divizarea deplasării produselor energetice în regim suspensiv de accize
ART. 206^33 Primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize
ART. 206^34 Raportul de export
ART. 206^35 Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediţie
ART. 206^36 Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la destinaţie
ART. 206^37 Încheierea deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize
ART. 206^38 Structura şi conţinutul mesajelor
ART. 206^39 Proceduri simplificate
ART. 206^40 Deplasarea unui produs accizabil în regim suspensiv după ce a fost pus în liberă circulaţie în procedură vamală simplificată
ART. 206^41 Nereguli şi abateri
SECŢIUNEA A 10-A RESTITUIRI DE ACCIZE
ART. 206^42 Restituiri de accize
SECŢIUNEA A 11-A DEPLASAREA INTRACOMUNITARĂ ŞI IMPOZITAREA PRODUSELOR ACCIZABILE DUPĂ ELIBERAREA PENTRU CONSUM
ART. 206^43 Persoane fizice
ART. 206^44 Produse cu accize plătite, deţinute în scopuri comerciale în România
ART. 206^45 Deplasarea intracomunitară a produselor cu accize plătite
ART. 206^46 Documentul de însoţire
ART. 206^47 Vânzarea la distanţă
ART. 206^48 Distrugeri şi pierderi
ART. 206^49 Nereguli apărute pe parcursul deplasării produselor accizabile
ART. 206^50 Declaraţii privind achiziţii şi livrări intracomunitare
SECŢIUNEA A 12-A OBLIGAŢIILE PLĂTITORILOR DE ACCIZE
ART. 206^51 Plata accizelor la bugetul de stat
ART. 206^52 Depunerea declaraţiilor de accize
ART. 206^53 Documente fiscale
ART. 206^54 Garanţii
ART. 206^55 Responsabilităţile plătitorilor de accize
SECŢIUNEA A 13-A SCUTIRI LA PLATA ACCIZELOR
ART. 206^56 Scutiri generale
ART. 206^57 Scutiri speciale
ART. 206^58 Scutiri pentru alcool etilic şi alte produse alcoolice
ART. 206^59 *** Abrogat.
ART. 206^60 Scutiri pentru produse energetice şi energie electrică
SECŢIUNEA A 14-A MARCAREA PRODUSELOR ALCOOLICE ŞI A TUTUNULUI PRELUCRAT
ART. 206^61 Reguli generale
ART. 206^62 Responsabilitatea marcării
ART. 206^63 Proceduri de marcare
ART. 206^64 Eliberarea marcajelor
SECŢIUNEA A 15-A ALTE OBLIGAŢII PENTRU OPERATORII ECONOMICI CU PRODUSE ACCIZABILE
ART. 206^65 Confiscarea tutunului prelucrat
ART. 206^66 Controlul
ART. 206^67 Întârzieri la plata accizelor
ART. 206^68 Procedura de import pentru produse energetice
ART. 206^69 Condiţii de distribuţie şi comercializare
ART. 206^70 Circulaţia produselor accizabile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită
ART. 206^71 Scutiri pentru tutun prelucrat
CAP. 2 ALTE PRODUSE ACCIZABILE
ART. 207 Sfera de aplicare
ART. 208 Nivelul şi calculul accizei
ART. 209 Plătitori de accize
ART. 210 Scutiri
ART. 211 Exigibilitatea
ART. 212 Exigibilitatea accizei în cazul procedurii vamale simplificate
ART. 213 Plata accizelor la bugetul de stat
ART. 214 Declaraţiile de accize
CAP. 2^1 TAXE SPECIALE PENTRU AUTOTURISME ŞI AUTOVEHICULE
ART. 214^1 - 214^3 *** Abrogat
CAP. 3 IMPOZITUL LA ŢIŢEIUL DIN PRODUCŢIA INTERNĂ
ART. 215 Dispoziţii generale
ART. 216 Scutiri

ART. 217 Declaraţiile de impozit
CAP. 4 DISPOZIŢII COMUNE
ART. 218 Conversia în lei a sumelor exprimate în euro
ART. 219 Obligaţiile plătitorilor
ART. 220 Decontările între operatorii economici
ART. 220^1 Regimul produselor accizabile deţinute de operatorii economici care înregistrează obligaţii fiscale restante
CAP. 5 DISPOZIŢII TRANZITORII ŞI DEROGĂRI
ART. 220^2 Acciza minimă pentru ţigarete
ART. 221 *** Abrogat
ART. 221^1 Derogare pentru autoturisme
ART. 221^2 *** Abrogat
CAP. 6 CONTRAVENŢII ŞI SANCŢIUNI
ART. 221^3 Contravenţii şi sancţiuni
ART. 221^4 Constatarea contravenţiilor şi aplicarea sancţiunilor
ART. 221^5 Dispoziţii aplicabile

TITLUL VIII Măsuri speciale privind supravegherea producţiei, importului şi circulaţiei unor produse accizabile
ART. 222 – 246 *** Abrogat

TITLUL IX Impozite şi taxe locale
CAP. 1 DISPOZIŢII GENERALE
ART. 247 Definiţii
ART. 248 Impozite şi taxe locale
CAP. 2 IMPOZITUL ŞI TAXA PE CLĂDIRI
ART. 249 Reguli generale
ART. 250 Scutiri
ART. 251 Calculul impozitului pentru persoane fizice
ART. 252 Majorarea impozitului datorat de persoanele fizice ce deţin mai multe clădiri
ART. 253 Calculul impozitului datorat de persoanele juridice
ART. 254 Dobândirea, înstrăinarea şi modificarea clădirilor
ART. 255 Plata impozitului
CAP. 3 IMPOZITUL ŞI TAXA PE TEREN
ART. 256 Reguli generale
ART. 257 Scutiri
ART. 258 Calculul impozitului
ART. 259 Dobândiri şi transferuri de teren, precum şi alte modificări aduse terenului
ART. 260 Plata impozitului
CAP. 4 TAXA ASUPRA MIJLOACELOR DE TRANSPORT
ART. 261 Reguli generale
ART. 262 Scutiri
ART. 263 Calculul taxei
ART. 264 Dobândiri şi transferuri ale mijloacelor de transport
ART. 265 Plata taxei
CAP. 5 TAXA PENTRU ELIBERAREA CERTIFICATELOR, AVIZELOR ŞI A AUTORIZAŢIILOR
ART. 266 Reguli generale
ART. 267 Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizaţiilor de construire şi a altor avize asemănătoare
ART. 268 Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor pentru a desfăşura o activitate economică şi a altor autorizaţii similare
ART. 269 Scutiri
CAP. 6 TAXA PENTRU FOLOSIREA MIJLOACELOR DE RECLAMĂ ŞI PUBLICITATE
ART. 270 Taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate
ART. 271 Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate
ART. 272 Scutiri
CAP. 7 IMPOZITUL PE SPECTACOLE
ART. 273 Reguli generale
ART. 274 Calculul impozitului
ART. 275 Reguli speciale pentru videoteci şi discoteci
ART. 276 Scutiri
ART. 277 Plata impozitului
CAP. 8 TAXA HOTELIERĂ
ART. 278 Reguli generale
ART. 279 Calculul taxei
ART. 280 Scutiri
ART. 281 Plata taxei
CAP. 9 TAXE SPECIALE
ART. 282 Taxe speciale
CAP. 10 ALTE TAXE LOCALE

ART. 283 Alte taxe locale
ART. 283^1 Contracte de fiducie
CAP. 11 FACILITĂŢI COMUNE
ART. 284 Facilităţi pentru persoane fizice
ART. 285 Facilităţi pentru persoanele juridice
ART. 285^1 Scutiri şi facilităţi pentru persoanele juridice
ART. 286 Scutiri şi facilităţi stabilite de consiliile locale
CAP. 12 ALTE DISPOZIŢII COMUNE
ART. 287 Majorarea impozitelor şi taxelor locale de consiliile locale sau consiliile judeţene
ART. 288 Hotărârile consiliilor locale şi judeţene privind impozitele şi taxele locale
ART. 289 Accesul la informaţii privind impozitele şi taxele locale
ART. 290 *** Abrogat
ART. 291 Controlul şi colectarea impozitelor şi taxelor locale
ART. 292 Indexarea impozitelor şi taxelor locale
ART. 293 Elaborarea normelor
CAP. 13 SANCŢIUNI
ART. 294 Sancţiuni
ART. 294^1 Sancţiuni
CAP. 14 DISPOZIŢII FINALE
ART. 295 Implicaţii bugetare ale impozitelor şi taxelor locale
ART. 295^1 Implicaţii bugetare ale impozitelor şi taxelor locale
ART. 296 Dispoziţii tranzitorii

TITLUL IX^1 Infracţiuni
ART. 296^1

TITLUL IX^2 Contribuţii sociale obligatorii
CAP. 1 CONTRIBUȚII SOCIALE OBLIGATORII PRIVIND PERSOANELE CARE REALIZEAZĂ VENITURI DIN SALARII, VENITURI ASIMILATE SALARIILOR ȘI VENITURI DIN PENSII, PRECUM ȘI PERSOANELE AFLATE SUB PROTECȚIA SAU ÎN CUSTODIA STATULUI
ART. 296^2 Sfera contribuţiilor sociale
ART. 296^3 Contribuabilii sistemelor de asigurări sociale
ART. 296^4 Baza de calcul al contribuţiilor sociale individuale
ART. 296^5 Baza de calcul al contribuţiilor sociale datorate de angajatori, entităţi asimilate angajatorului şi orice plătitor de venituri de natură salarială sau asimilate salariilor.
ART. 296^6 Baza de calcul al contribuţiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 1
ART. 296^7 Baza de calcul al contribuţiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 2
ART. 296^8 Baza de calcul al contribuţiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 3
ART. 296^9 Baza de calcul al contribuţiilor sociale datorate de persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. d) şi de cele care primesc indemnizaţii pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale
ART. 296^10 Baza de calcul al contribuţiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 6, 7 şi 8
ART. 296^11 Baza de calcul al contribuţiilor sociale pentru veniturile sub forma indemnizaţiilor de asigurări sociale de sănătate
ART. 296^12 Baza de calcul al contribuţiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 10
ART. 296^13 Baza de calcul al contribuţiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 11
ART. 296^14 Baza de calcul al contribuţiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. c
ART. 296^15 Excepţii generale
ART. 296^16 Excepţii specifice
ART. 296^17 Alte sume pentru care se calculează şi se reţine contribuţia de asigurări sociale de sănătate
ART. 296^18 Calculul, reţinerea şi virarea contribuţiilor sociale
ART. 296^19 Depunerea declaraţiilor
ART. 296^20 Prevederi speciale
CAP. 2. CONTRIBUŢII SOCIALE OBLIGATORII PRIVIND PERSOANELE CARE REALIZEAZĂ VENITURI IMPOZABILE DIN ACTIVITĂŢI INDEPENDENTE, ACTIVITĂŢI AGRICOLE, SILVICULTURĂ, PISCICULTURĂ, PRECUM ŞI DIN ASOCIERI FĂRĂ PERSONALITATE JURIDICĂ
ART. 296^21 Contribuabili
ART. 296^22 Baza de calcul
ART. 296^23 Excepţii specifice
ART. 296^24 Plăţi anticipate cu titlu de contribuţii sociale
ART. 296^25 Declararea, definitivarea şi plata contribuţiilor sociale
ART. 296^26 Cotele de contribuţie
CAP. 3 CONTRIBUŢIA DE ASIGURĂRI SOCIALE DE SĂNĂTATE PRIVIND PERSOANELE CARE REALIZEAZĂ ALTE VENITURI, PRECUM ŞI PERSOANELE CARE NU REALIZEAZĂ VENITURI
ART. 296^27 Contribuabilii
ART. 296^28 Stabilirea contribuţiei
ART. 296^29 Baza de calcul
ART. 296^30 Calculul contribuţiei
ART. 296^31 Plata contribuţiei
ART. 296^32 Contribuţia de asigurări sociale de sănătate privind persoanele care nu realizează venituri

TITLUL X Dispoziţii finale
ART. 297 Data intrării în vigoare a Codului fiscal
ART. 298 Abrogarea actelor normative

TITLUL I
Dispoziţii generale

CAP. 1
Scopul şi sfera de cuprindere a Codului fiscal

ART. 1 Scopul şi sfera de cuprindere a Codului fiscal

(1) Prezentul cod stabileşte cadrul legal pentru impozitele, taxele şi contribuţiile sociale obligatorii prevăzute la **art. 2**, care constituie venituri la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate, bugetul asigurărilor pentru şomaj şi fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale, precizează contribuabilii care au obligaţia să plătească aceste impozite, taxe şi contribuţii sociale, precum şi modul de calcul şi de plată al acestora. Prezentul cod cuprinde procedura de modificare a acestor impozite, taxe şi contribuţii sociale. De asemenea, autorizează Ministerul Finanţelor Publice să elaboreze norme metodologice, instrucţiuni şi ordine în aplicarea prezentului cod şi a convenţiilor de evitare a dublei impuneri.

(2) Cadrul legal de administrare a impozitelor şi taxelor reglementate de prezentul cod este stabilit prin legislaţia privind procedurile fiscale.

(3) În materie fiscală, dispoziţiile prezentului cod prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative, în caz de conflict între acestea aplicându-se dispoziţiile Codului fiscal.

(4) Dacă orice prevedere a prezentului cod contravine unei prevederi a unui tratat la care România este parte, se aplică prevederea acelui tratat.

(5) Orice măsură de natură fiscală care constituie ajutor de stat se acordă potrivit dispoziţiilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naţionale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 137/2007.

ART. 2 Impozitele, taxele şi contribuţiile sociale reglementate de Codul fiscal

(1) Impozitele şi taxele reglementate prin prezentul cod sunt următoarele:

a) impozitul pe profit;

b) impozitul pe venit;

c) impozitul pe veniturile microîntreprinderilor;

d) impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi;

e) impozitul pe reprezentanţe;

f) taxa pe valoarea adăugată;

g) accizele;

h) impozitele şi taxele locale.

(2) Contribuțiile sociale reglementate prin prezentul cod sunt următoarele:

a) contribuțiile de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat;

b) contribuțiile de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate;

c) contribuția pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate;

d) contribuțiile asigurărilor pentru șomaj datorate bugetului asigurărilor pentru șomaj;

e) contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator bugetului asigurărilor sociale de stat;

f) contribuția la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, datorată de persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajator potrivit art. 4 din Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările ulterioare.

CAP. 2
Interpretarea şi modificarea Codului fiscal

ART. 3 Principiile fiscalităţii

Impozitele şi taxele reglementate de prezentul cod se bazează pe următoarele principii:

a) neutralitatea măsurilor fiscale în raport cu diferitele categorii de investitori şi capitaluri, cu forma de proprietate, asigurând condiţii egale investitorilor, capitalului român şi străin;

b) certitudinea impunerii, prin elaborarea de norme juridice clare, care să nu conducă la interpretări arbitrare, iar termenele, modalitatea şi sumele de plată să fie precis stabilite pentru fiecare plătitor, respectiv aceştia să poată urmări şi înţelege sarcina fiscală ce le revine, precum şi să poată determina influenţa deciziilor lor de management financiar asupra sarcinii lor fiscale;

c) echitatea fiscală la nivelul persoanelor fizice, prin impunerea diferită a veniturilor, în funcţie de mărimea acestora;

d) eficienţa impunerii prin asigurarea stabilităţii pe termen lung a prevederilor Codului fiscal, astfel încât aceste prevederi să nu conducă la efecte retroactive defavorabile pentru persoane fizice şi juridice, în raport cu impozitarea în vigoare la data adoptării de către acestea a unor decizii investiţionale majore.

ART. 4 Modificarea şi completarea Codului fiscal

(1) Prezentul cod se modifică şi se completează numai prin lege, promovată, de regulă, cu 6 luni înainte de data intrării în vigoare a acesteia.

(2) Orice modificare sau completare la prezentul cod intră în vigoare cu începere din prima zi a anului următor celui în care a fost adoptată prin lege.

ART. 5 Norme metodologice, instrucţiuni şi ordine

(1) Ministerul Finanţelor Publice are atribuţia elaborării normelor necesare pentru aplicarea unitară a prezentului cod.

(2) În înţelesul prezentului cod, prin norme se înţelege norme metodologice, instrucţiuni şi ordine.

(3) Normele metodologice sunt aprobate de Guvern, prin hotărâre, şi sunt publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Ordinele şi instrucţiunile pentru aplicarea unitară a prezentului cod se emit de ministrul finanţelor publice şi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Ordinele şi instrucţiunile referitoare la proceduri de administrare a impozitelor şi taxelor reglementate de prezentul cod, datorate bugetului general consolidat, se emit de preşedintele Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală şi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Instituţiile publice din subordinea Guvernului, altele decât Ministerul Finanţelor Publice, nu pot elabora şi emite norme care să aibă legătură cu prevederile prezentului cod, cu excepţia celor prevăzute în prezentul cod.

(6) Anual, Ministerul Finanţelor Publice colectează şi sistematizează toate normele în vigoare având legătură cu prevederile prezentului cod şi pune această colecţie oficială la dispoziţia altor persoane, spre publicare.

ART. 6 Înfiinţarea şi funcţionarea Comisiei fiscale centrale

(1) Ministerul Finanţelor Publice înfiinţează o Comisie fiscală centrală, care are responsabilităţi de elaborare a deciziilor cu privire la aplicarea unitară a prezentului cod.

(2) Regulamentul de organizare şi funcţionare a Comisiei fiscale centrale se aprobă prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(3) Comisia fiscală centrală este coordonată de secretarul de stat din Ministerul Finanţelor Publice care răspunde de politicile şi legislaţia fiscală.

(4) Deciziile Comisiei fiscale centrale se aprobă prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(5) *** Abrogat

(6) *** Abrogat

(7) *** Abrogat

(8) *** Abrogat

CAP. 3
Definiţii

ART. 7 Definiţii ale termenilor comuni

(1) În înţelesul prezentului cod, cu excepţia titlului VI, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

1. **activitate** - orice activitate desfăşurată de către o persoană în scopul obţinerii de venit;

2. **activitate dependentă** - orice activitate desfăşurată de o persoană fizică într-o relaţie de angajare;

2.1. Orice activitate poate fi reconsiderată ca activitate dependentă dacă îndeplineşte cel puţin unul dintre următoarele criterii:

a) beneficiarul de venit se află într-o relaţie de subordonare faţă de plătitorul de venit, respectiv organele de conducere ale plătitorului de venit, şi respectă condiţiile de muncă impuse de acesta, cum ar fi: atribuţiile ce îi revin şi modul de îndeplinire a acestora, locul desfăşurării activităţii, programul de lucru;

b) în prestarea activităţii, beneficiarul de venit foloseşte exclusiv baza materială a plătitorului de venit, respectiv spaţii cu înzestrare corespunzătoare, echipament special de lucru sau de protecţie, unelte de muncă sau altele asemenea şi contribuie cu prestaţia fizică sau cu capacitatea intelectuală, nu şi cu capitalul propriu;

c) plătitorul de venit suportă în interesul desfăşurării activităţii cheltuielile de deplasare ale beneficiarului de venit, cum ar fi indemnizaţia de delegare-detaşare în ţară şi în străinătate, precum şi alte cheltuieli de această natură;

d) plătitorul de venit suportă indemnizaţia de concediu de odihnă şi indemnizaţia pentru incapacitate temporară de muncă, în contul beneficiarului de venit.

Norme metodologice

2.2. În cazul reconsiderării unei activităţi ca activitate dependentă, impozitul pe venit şi contribuţiile sociale obligatorii, stabilite potrivit legii, vor fi recalculate şi virate, fiind datorate solidar de către plătitorul şi beneficiarul de venit. În acest caz se aplică regulile de determinare a impozitului pentru veniturile din salarii realizate în afara funcţiei de bază

3. **activitate dependentă la funcţia de bază** - orice activitate desfăşurată în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut

special prevăzut de lege, declarată angajatorului ca funcţie de bază de către angajat; în cazul în care activitatea se desfăşoară pentru mai mulţi angajatori, angajatul este obligat să declare fiecăruia locul unde exercită funcţia pe care o consideră de bază ;

4. **activitate independentă** - orice activitate desfăşurată cu regularitate de către o persoană fizică, alta decât o activitate dependentă;

5. **asociere, fără personalitate juridică** - orice asociere în participaţiune, grup de interes economic, societate civilă sau altă entitate care nu este o persoană impozabilă distinctă, în înţelesul impozitului pe venit şi pe profit, conform normelor emise în aplicare;

5^1. **autoritate fiscală centrală** - Ministerul Finanţelor Publice, instituţie cu rolul de a coordona aplicarea unitară a prevederilor legislaţiei fiscale**.**

6. **autoritate fiscală competentă** - organul fiscal din cadrul Ministerului Finanţelor Publice şi serviciile de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale, după caz, care au responsabilităţi fiscale;

7. **contract de leasing financiar** - orice contract de leasing care îndeplineşte cel puţin una dintre următoarele condiţii:

a) riscurile şi beneficiile dreptului de proprietate asupra bunului care face obiectul leasingului sunt transferate utilizatorului la momentul la care contractul de leasing produce efecte;

b) contractul de leasing prevede expres transferul dreptului de proprietate asupra bunului ce face obiectul leasingului către utilizator la momentul expirării contractului;

c) utilizatorul are opţiunea de a cumpăra bunul la momentul expirării contractului, iar valoarea reziduală exprimată în procente este mai mică sau egală cu diferenţa dintre durata normală de funcţionare maximă şi durata contractului de leasing, raportată la durata normală de funcţionare maximă, exprimată în procente;

d) perioada de leasing depăşeşte 80% din durata normală de funcţionare maximă a bunului care face obiectul leasingului; în înţelesul acestei definiţii, perioada de leasing include orice perioadă pentru care contractul de leasing poate fi prelungit;

e) valoarea totală a ratelor de leasing, mai puţin cheltuielile accesorii, este mai mare sau egală cu valoarea de intrare a bunului;

8. **contract de leasing operaţional** - orice contract de leasing încheiat între locator şi locatar, care transferă locatarului riscurile şi beneficiile dreptului de proprietate, mai puţin riscul de valorificare a bunului la valoarea reziduală, şi care nu îndeplineşte niciuna dintre condiţiile prevăzute la pct. 7 lit. b) - e); riscul de valorificare a bunului la valoarea reziduală există atunci când opţiunea de cumpărare nu este exercitată la începutul contractului sau când contractul de leasing prevede expres restituirea bunului la momentul expirării contractului;

9. **comision** - orice plată în bani sau în natură efectuată către un broker, un agent comisionar general sau către orice persoană asimilată unui broker sau unui agent comisionar general, pentru serviciile de intermediere efectuate în legătură cu o operaţiune comercială;

10. **contribuţii sociale obligatorii** - orice contribuţii care trebuie plătite, în conformitate cu legislaţia în vigoare, pentru protecţia şomerilor, asigurări de sănătate sau asigurări sociale;

11. **credit fiscal** - o diminuare a impozitului pe venit sau a impozitului pe profit cu suma impozitului achitat în străinătate, conform convenţiilor de evitare a dublei impuneri sau aşa cum se stabileşte în prezentul cod;

12. **dividend** - o distribuire în bani sau în natură, efectuată de o persoană juridică unui participant la persoana juridică, drept consecinţă a deţinerii unor titluri de participare la acea persoană juridică, exceptând următoarele:

a) o distribuire de titluri de participare suplimentare care nu modifică procentul de deţinere a titlurilor de participare ale oricărui participant la persoana juridică;

b) o distribuire efectuată în legătură cu dobândirea/răscumpărarea titlurilor de participare proprii de către persoana juridică, ce nu modifică pentru participanţii la persoana juridică respectivă procentul de deţinere a titlurilor de participare;

c) o distribuire în bani sau în natură, efectuată în legătură cu lichidarea unei persoane juridice;

d) o distribuire în bani sau în natură, efectuată cu ocazia reducerii capitalului social constituit efectiv de către participanţi;

e) o distribuire de prime de emisiune, proporţional cu partea ce îi revine fiecărui participant.

Se consideră dividend din punct de vedere fiscal şi se supune aceluiaşi regim fiscal ca veniturile din dividende:

- suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile achiziţionate de la un participant la persoana juridică peste preţul pieţei pentru astfel de bunuri şi/sau servicii, dacă suma respectivă nu a făcut obiectul impunerii la primitor cu impozitul pe venit sau pe profit;

- suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile furnizate în favoarea unui participant la persoana juridică, dacă plata este făcută de către persoana juridică în folosul personal al acestuia.

13. **dobânda** - orice sumă ce trebuie plătită sau primită pentru utilizarea banilor, indiferent dacă trebuie să fie plătită sau primită în cadrul unei datorii, în legătură cu un depozit sau în conformitate cu un contract de leasing financiar, vânzare cu plata în rate sau orice vânzare cu plata amânată;

13^1. **dreptul de autor şi drepturile conexe** — constituie obiect al acestora operele originale de creaţie intelectuală în domeniul literar, artistic sau ştiinţific, oricare ar fi modalitatea de creaţie, modul sau forma de exprimare şi independent de valoarea şi destinaţia lor, operele derivate care au fost create plecând de la una sau mai multe opere preexistente, precum şi drepturile conexe dreptului de autor şi drepturile sui-generis, potrivit prevederilor Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor şi drepturile conexe, cu modificările şi completările ulterioare;

14. **franciza** - sistem de comercializare bazat pe o colaborare continuă între persoane fizice sau juridice, independente din punct de vedere financiar, prin care o persoană, denumită francizor, acordă unei alte persoane, denumită beneficiar, dreptul de a exploata sau de a dezvolta o afacere, un produs, o tehnologie sau un serviciu;

14^1. **impozitul pe profit amânat**— impozitul plătibil/recuperabil în perioadele viitoare în legătură cu diferenţele temporare impozabile/deductibile dintre valoarea contabilă a unui activ sau a unei datorii şi valoarea fiscală a acestora;

15. **know-how** - orice informaţie cu privire la o experienţă industrială, comercială sau ştiinţifică care este necesară pentru fabricarea unui produs sau pentru aplicarea unui proces existent şi a cărei dezvăluire către alte persoane nu este permisă fără autorizaţia persoanei care a furnizat această informaţie; în măsura în care provine din experienţă, know-how-ul reprezintă ceea ce un producător nu poate şti din simpla examinare a produsului şi din simpla cunoaştere a progresului tehnicii;

16. **mijloc fix** - orice imobilizare corporală, care este deţinută pentru a fi utilizată în producţia sau livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriată terţilor sau în scopuri administrative, dacă are o durată normală de utilizare mai mare de un an şi o valoare mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului;

17. **nerezident** - orice persoană juridică străină, orice persoană fizică nerezidentă şi orice alte entităţi străine, inclusiv organisme de

plasament colectiv în valori mobiliare, fără personalitate juridică, care nu sunt înregistrate în România, potrivit legii;

18. **organizaţie nonprofit** - orice asociaţie, fundaţie sau federaţie înfiinţată în România, în conformitate cu legislaţia în vigoare, dar numai dacă veniturile şi activele asociaţiei, fundaţiei sau federaţiei sunt utilizate pentru o activitate de interes general, comunitar sau nonpatrimonial;

19. **participant** - orice persoană care este proprietarul unui titlu de participare;

20. **persoană** - orice persoană fizică sau juridică;

21. **persoane afiliate** - o persoană este afiliată cu altă persoană dacă relaţia dintre ele este definită de cel puţin unul dintre următoarele cazuri:

a) o persoană fizică este afiliată cu altă persoană fizică, dacă acestea sunt soţ/soţie sau rude până la gradul al III-lea inclusiv. Între persoanele afiliate, preţul la care se transferă bunurile corporale sau necorporale ori se prestează servicii reprezintă preţ de transfer;

b) o persoană fizică este afiliată cu o persoană juridică dacă persoana fizică deţine, în mod direct sau indirect, inclusiv deţinerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot deţinute la persoana juridică ori dacă controlează în mod efectiv persoana juridică;

c) o persoană juridică este afiliată cu altă persoană juridică dacă cel puţin:

(i) prima persoană juridică deţine, în mod direct sau indirect, inclusiv deţinerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la cealaltă persoană juridică ori dacă controlează persoana juridică;

(ii) a doua persoană juridică deţine, în mod direct sau indirect, inclusiv deţinerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la prima persoană juridică;

(iii) o persoană juridică terţă deţine, în mod direct sau indirect, inclusiv deţinerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot atât la prima persoană juridică, cât şi la cea de-a doua.

22. **persoană fizică nerezidentă** - orice persoană fizică care nu este persoană fizică rezidentă;

23. **persoană fizică rezidentă** - orice persoană fizică ce îndeplineşte cel puţin una dintre următoarele condiţii:

a) are domiciliul în România;

b) centrul intereselor vitale ale persoanei este amplasat în România;

c) este prezentă în România pentru o perioadă sau mai multe perioade ce depăşesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic vizat;

d) este cetăţean român care lucrează în străinătate, ca funcţionar sau angajat al României într-un stat străin.

Prin excepţie de la prevederile lit. a) - d), nu este persoană fizică rezidentă un cetăţean străin cu statut diplomatic sau consular în România, un cetăţean străin care este funcţionar ori angajat al unui organism internaţional şi interguvernamental înregistrat în România, un cetăţean străin care este funcţionar sau angajat al unui stat străin în România şi nici membrii familiilor acestora;

24. **persoană juridică română** - orice persoană juridică care a fost înfiinţată în conformitate cu legislaţia României

24^1. **persoană juridică înfiinţată potrivit legislaţiei europene** - orice persoană juridică constituită în condiţiile şi prin mecanismele prevăzute de reglementările europene;

25. **persoană juridică străină** - orice persoană juridică care nu este persoană juridică română şi orice persoană juridică înfiinţată potrivit legislaţiei europene care nu are sediul social în România;

26. **preţ de piaţă** - suma care ar fi plătită de un client independent unui furnizor independent în acelaşi moment şi în acelaşi loc, pentru acelaşi bun sau serviciu ori pentru unul similar, în condiţii de concurenţă loială;

27. **proprietate imobiliară** - orice teren, clădire sau altă construcţie ridicată ori încorporată într-un teren;

28. **redevenţă** - orice sumă ce trebuie plătită în bani sau în natură pentru folosirea ori dreptul de folosinţă al oricăruia dintre următoarele:

a) drept de autor asupra unei lucrări literare, artistice sau ştiinţifice, inclusiv asupra filmelor, benzilor pentru emisiunile de radio sau de televiziune, precum şi efectuarea de înregistrări audio, video;

b) orice brevet, invenţie, inovaţie, licenţă, marcă de comerţ sau de fabrică, franciză, proiect, desen, model, plan, schiţă, formulă secretă sau procedeu de fabricaţie ori software.

Nu se consideră redevenţă, în sensul prezentei legi, remuneraţia în bani sau în natură plătită pentru achiziţiile de software destinate exclusiv operării respectivului software, fără alte modificări decât cele determinate de instalarea, implementarea, stocarea sau utilizarea acestuia. De asemenea, nu va fi considerată redevenţă, în sensul prezentei legi, remuneraţia în bani sau în natură plătită pentru achiziţia în întregime a drepturilor de autor asupra unui program pentru calculator;

c) orice transmisiuni, inclusiv către public, directe sau indirecte, prin cablu, satelit, fibre optice sau tehnologii similare;

d) orice echipament industrial, comercial sau ştiinţific, orice bun mobil, mijloc de transport ori container;

e) orice know-how;

f) numele sau imaginea oricărei persoane fizice sau alte drepturi similare referitoare la o persoană fizică.

În plus, redevenţa cuprinde orice sumă ce trebuie plătită în bani sau în natură pentru dreptul de a înregistra sau transmite sub orice formă spectacole, emisiuni, evenimente sportive sau alte activităţi similare;

29. **rezident** - orice persoană juridică română, orice persoană juridică străină având locul de exercitare a conducerii efective în România, orice persoană juridică cu sediul social în România, înfiinţată potrivit legislaţiei europene, şi orice persoană fizică rezidentă;

30. **România** - teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială şi spaţiul aerian de deasupra teritoriului şi mării teritoriale, asupra cărora România îşi exercită suveranitatea, precum şi zona contiguă, platoul continental şi zona economică exclusivă, asupra cărora România îşi exercită drepturile suverane şi jurisdicţia în conformitate cu legislaţia sa şi potrivit normelor şi principiilor dreptului internaţional;

31. **titlu de participare** - orice acţiune sau altă parte socială într-o societate în nume colectiv, societate în comandită simplă, societate pe acţiuni, societate în comandită pe acţiuni, societate cu răspundere limitată sau într-o altă persoană juridică sau la un fond deschis de investiţii;

31^1. **titlu de valoare** - orice valori mobiliare, titluri de participare la un fond deschis de investiţii sau alt instrument financiar, calificat astfel de către Comisia Naţională a Valorilor Mobiliare, inclusiv instrumente financiare derivate, precum şi părţile sociale;

32. **transfer** - orice vânzare, cesiune sau înstrăinare a dreptului de proprietate, schimbul unui drept de proprietate cu servicii ori cu un alt drept de proprietate, precum şi transferul masei patrimoniale fiduciare în cadrul operaţiunii de fiducie potrivit Codului civil. (în vigoare la data intrării în vigoare a L 287/2009 privind Codul civil).

33. **valoarea fiscală** reprezintă:

a) pentru active şi pasive, altele decât cele menţionate la lit. b) şi c) - valoarea de înregistrare în patrimoniu, potrivit reglementărilor contabile;

b) pentru titlurile de participare/valoare - valoarea de achiziţie sau de aport, utilizată pentru calculul câştigului sau al pierderii, în înţelesul impozitului pe venit ori al impozitului pe profit;

c) pentru mijloace fixe amortizabile şi terenuri - costul de achiziţie, de producţie sau valoarea de piaţă a mijloacelor fixe dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, la data intrării în patrimoniul contribuabilului, utilizată pentru calculul amortizării fiscale, după caz. În valoarea fiscală se includ şi reevaluările contabile efectuate potrivit legii. În cazul în care se efectuează reevaluări ale mijloacelor fixe amortizabile care determină o descreştere a valorii acestora sub costul de achiziţie, de producţie sau al valorii de piaţă a mijloacelor fixe dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz, valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile se recalculează până la nivelul celei stabilite pe baza costului de achiziţie, de producţie sau a valorii de piaţă a mijloacelor fixe dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz. În situaţia reevaluării terenurilor care determină o descreştere a valorii acestora sub costul de achiziţie sau sub valoarea de piaţă a celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz, valoarea fiscală este costul de achiziţie sau valoarea de piaţă a celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz;

d) pentru provizioane şi rezerve - valoarea deductibilă la calculul profitului impozabil.

34. Contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară pentru determinarea valorii fiscale vor avea în vedere și următoarele reguli:

a) pentru imobilizările necorporale, în valoarea fiscală se includ și reevaluările efectuate potrivit reglementărilor contabile. În cazul în care se efectuează reevaluări ale imobilizărilor necorporale care determină o descreștere a valorii acestora, subvaloarea rămasă neamortizată stabilită în baza valorii de înregistrare în patrimoniu, valoarea fiscală rămasă neamortizată a imobilizărilor necorporale se recalculează până la nivelul celei stabilite pe baza valorii de înregistrare în patrimoniu;

b) în cazul în care se trece de la modelul reevaluării la modelul bazat pe cost, în valoarea fiscală a activelor și pasivelor stabilită potrivit regulilor prevăzute la pct. 33, cu excepția mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor, nu se include actualizarea cu rata inflației;

c) în cazul în care se trece de la modelul reevaluării la modelul bazat pe cost, din valoarea fiscală a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor se scad reevaluările efectuate potrivit reglementărilor contabile și se include actualizarea cu rata inflației;

d) pentru proprietățile imobiliare clasificate ca investiții imobiliare, valoarea fiscală este reprezentată de costul de achiziție, de producție sau de valoarea de piață a investițiilor imobiliare dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport la data intrării în patrimoniul contribuabilului, utilizată pentru calculul amortizării fiscale, după caz. În valoarea fiscală se includ și evaluările efectuate potrivit reglementărilor contabile. În cazul în care se efectuează evaluări ale investițiilor imobiliare care determină o descreștere a valorii acestora sub valoarea rămasă neamortizată stabilită în baza costului de achiziție/producție sau valorii de piață a investițiilor imobiliare dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, valoarea fiscală rămasă neamortizată a investițiilor imobiliare se recalculează până la nivelul celei stabilite pe baza costului de achiziție/producție sau valorii de piață, după caz, a investițiilor imobiliare.

e) pentru mijloacele fixe amortizabile clasificate ca active biologice, valoarea fiscală este reprezentată de costul de achiziţie, de producţie sau de valoarea de piaţă în cazul celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport la data intrării în patrimoniul contribuabilului, după caz, utilizată pentru calculul amortizării fiscale. În valoarea fiscală se includ şi evaluările efectuate potrivit reglementărilor contabile. În cazul în care se efectuează evaluări ale activelor biologice care determină o descreştere a valorii acestora sub valoarea rămasă neamortizată stabilită în baza costului de achiziţie/producţie sau valorii de piaţă în cazul celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, valoarea fiscală rămasă neamortizată a activelor biologice se recalculează până la nivelul celei stabilite pe baza costului de achiziţie/producţie sau a valorii de piaţă, după caz."

(2) Criteriile care stabilesc dacă o activitate desfăşurată de o persoană fizică reprezintă o activitate dependentă sau independentă sunt prevăzute în norme.

ART. 8 Definiţia sediului permanent

(1) În înţelesul prezentului cod, sediul permanent este un loc prin care se desfăşoară integral sau parţial activitatea unui nerezident, fie direct, fie printr-un agent dependent.

(2) Un sediu permanent presupune un loc de conducere, sucursală, birou, fabrică, magazin, atelier, precum şi o mină, un puţ de ţiţei sau gaze, o carieră sau alte locuri de extracţie a resurselor naturale, precum şi locul în care continuă să se desfăşoare o activitate cu activele şi pasivele unei persoane juridice române care intră într-un proces de reorganizare prevăzut la **art. 27^1;**

(3) Un sediu permanent presupune un şantier de construcţii, un proiect de construcţie, ansamblu sau montaj sau activităţi de supervizare legate de acestea, numai dacă şantierul, proiectul sau activităţile durează mai mult de 6 luni.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (1) - (3), un sediu permanent nu presupune următoarele:

a) folosirea unei instalaţii numai în scopul depozitării sau al expunerii produselor ori bunurilor ce aparţin nerezidentului;

b) menţinerea unui stoc de produse sau bunuri ce aparţin unui nerezident numai în scopul de a fi depozitate sau expuse;

c) menţinerea unui stoc de produse sau bunuri ce aparţin unui nerezident numai în scopul de a fi procesate de către o altă persoană;

d) vânzarea de produse sau bunuri ce aparţin unui nerezident, care au fost expuse în cadrul unor expoziţii sau târguri fără caracter permanent ori ocazionale, dacă produsele ori bunurile sunt vândute nu mai târziu de o lună după încheierea târgului sau a expoziţiei;

e) păstrarea unui loc fix de activitate numai în scopul achiziţionării de produse sau bunuri ori culegerii de informaţii pentru un nerezident;

f) păstrarea unui loc fix de activitate numai în scopul desfăşurării de activităţi cu caracter pregătitor sau auxiliar de către un nerezident;

g) păstrarea unui loc fix de activitate numai pentru o combinaţie a activităţilor prevăzute la lit. a) - f), cu condiţia ca întreaga activitate desfăşurată în locul fix să fie de natură preparatorie sau auxiliară.

(5) Prin derogare de la prevederile alin. (1) şi (2), un nerezident este considerat a avea un sediu permanent în România, în ceea ce priveşte activităţile pe care o persoană, alta decât un agent cu statut independent, le întreprinde în numele nerezidentului, dacă persoana acţionează în România în numele nerezidentului şi dacă este îndeplinită una din următoarele condiţii:

a) persoana este autorizată şi exercită în România autoritatea de a încheia contracte în numele nerezidentului, cu excepţia cazurilor în care activităţile respective sunt limitate la cele prevăzute la alin. (4) lit. a) - f);

b) persoana menţine în România un stoc de produse sau bunuri din care livrează produse sau bunuri în numele nerezidentului.

(6) Un nerezident nu se consideră că are un sediu permanent în România dacă doar desfăşoară activitate în România prin intermediul unui broker, agent, comisionar general sau al unui agent intermediar având un statut independent, în cazul în care această activitate este activitatea obişnuită a agentului, conform descrierii din documentele constitutive. Dacă activităţile unui astfel de agent sunt desfăşurate integral sau aproape integral în numele nerezidentului, iar în relaţiile comerciale şi financiare dintre nerezident şi agent există condiţii diferite de acelea care ar exista între persoane independente, agentul nu se consideră ca fiind agent cu statut independent.

(7) Un nerezident nu se consideră că are un sediu permanent în România numai dacă acesta controlează sau este controlat de un rezident ori de o persoană ce desfăşoară o activitate în România prin intermediul unui sediu permanent sau altfel.

(7^1) Persoanele juridice române, persoanele fizice rezidente, precum şi sediul permanent/sediul permanent desemnat din România aparţinând persoanelor juridice străine beneficiare ale unor prestări de servicii de natura activităţilor de lucrări de construcţii, montaj, supraveghere, consultanţă, asistenţă tehnică şi orice alte activităţi, executate de persoane juridice străine sau fizice nerezidente pe teritoriul României, au obligaţia să înregistreze contractele încheiate cu aceşti parteneri la organele fiscale competente, potrivit procedurii instituite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. Contractele încheiate pentru activităţi desfăşurate în afara teritoriului României nu fac obiectul înregistrării potrivit prezentelor dispoziţii. Pentru încadrarea ca sediu permanent a unui şantier de construcţii sau a unui proiect de construcţie, ansamblu ori montaj sau a activităţilor de supraveghere legate de acestea şi a altor activităţi similare se va avea în vedere data de începere a activităţii din contractele încheiate sau orice alte informaţii ce probează începerea activităţii. Perioadele consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate în mod direct cu primul contract ce a fost executat se adaugă la perioada care s-a consumat la realizarea contractului de bază. (în vigoare de la 1 iulie 2013)

(8) În înţelesul prezentului cod, sediul permanent al unei persoane fizice se consideră a fi baza fixă.

Norme metodologice

CAP. 4
Reguli de aplicare generală

ART. 9 Moneda de plată şi de calcul a impozitelor şi taxelor

(1) Impozitele şi taxele se plătesc în moneda naţională a României.

(2) Sumele înscrise pe o declaraţie fiscală se exprimă în moneda naţională a României.

(3) Sumele exprimate într-o monedă străină se convertesc în moneda naţională a României, după cum urmează:

a) în cazul unei persoane care desfăşoară o activitate într-un stat străin şi îşi ţine contabilitatea acestei activităţi în moneda statului străin, profitul impozabil sau venitul net din activităţi independente şi impozitul plătit statului străin se convertesc în moneda naţională a României prin utilizarea unei medii a cursurilor de schimb valutar pentru perioada căreia îi este aferent profitul impozabil sau venitul net;

b) în oricare alt caz, sumele se convertesc în moneda naţională a României prin utilizarea cursului de schimb valutar la data la care se primesc sau se plătesc sumele respective ori la altă dată prevăzută în norme.

(4) În înţelesul prevederilor alin. (3), cursul de schimb valutar, folosit pentru a converti în moneda naţională a României sumele exprimate în moneda străină, este cursul de schimb comunicat de Banca Naţională a României, exceptând cazurile prevăzute expres în norme.

ART. 10 Venituri în natură

(1) În înţelesul prezentului cod, veniturile impozabile cuprind veniturile în numerar şi/sau în natură.

(2) În cazul venitului în natură, valoarea acestuia se stabileşte pe baza cantităţii şi a preţului de piaţă pentru bunurile sau serviciile respective.

ART. 11 Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înţelesul prezentului cod, autorităţile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacţie care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacţii pentru a reflecta conţinutul economic al tranzacţiei. În cazul în care tranzacţiile sau o serie de tranzacţii sunt calificate ca fiind artificiale, ele nu vor fi considerate ca făcând parte din domeniul de aplicare al convenţiilor de evitare a dublei impuneri. Prin tranzacţii artificiale se înţelege tranzacţiile sau seriile de tranzacţii care nu au un conţinut economic şi care nu pot fi utilizate în mod normal în cadrul unor practici economice obişnuite, scopul esenţial al acestora fiind acela de a evita impozitarea ori de a obţine avantaje fiscale care altfel nu ar putea fi acordate.

(1^1) Contribuabilii declaraţi inactivi conform art. 78^1 din Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care desfăşoară activităţi economice în perioada de inactivitate, sunt supuşi obligaţiilor privind plata impozitelor şi taxelor prevăzute de prezenta lege, dar, în perioada respectivă, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor şi a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziţiilor efectuate. Pentru achiziţiile de bunuri şi/sau servicii efectuate în perioada în care persoana nu are un cod valabil de TVA, destinate operaţiunilor care urmează a fi efectuate după data înregistrării în scopuri de TVA care dau drept de deducere potrivit titlului VI, se ajustează în favoarea persoanei impozabile, prin înscrierea în primul decont de taxă prevăzut la art. 156^2 depus de persoana impozabilă după înregistrarea în scopuri de TVA, sau, după caz, într-un decont ulterior, taxa aferentă:

a) bunurilor aflate în stoc şi serviciilor neutilizate, constatate pe bază de inventariere, în momentul înregistrării;

b) activelor corporale fixe, inclusiv bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, precum şi activelor corporale fixe în curs de execuţie, constatate pe bază de inventariere, aflate în proprietatea sa în momentul înregistrării. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentă valorii rămase neamortizate la momentul înregistrării. În cazul bunurilor de capital se aplică prevederile art. 149;

c) achiziţiilor de bunuri şi servicii care urmează a fi obţinute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 134^2 alin. (2) lit. a) şi b) înainte de data înregistrării şi al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

(1^2) Beneficiarii care achiziţionează bunuri şi/sau servicii de la contribuabili după înscrierea acestora ca inactivi în Registrul contribuabililor inactivi/reactivaţi conform art. 78^1 din Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor şi a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziţiilor respective, cu excepţia achiziţiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită şi/sau a achiziţiilor de bunuri/servicii de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei, cu modificările şi completările ulterioare.

(1^3) Contribuabilii cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor **art. 153** alin. (9) lit. b) - e) nu beneficiază, în perioada respectivă, de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziţiilor efectuate, dar sunt supuşi obligaţiei de plată a TVA colectate, în conformitate cu prevederile titlului VI, aferentă operaţiunilor taxabile desfăşurate în perioada respectivă. Pentru achiziţiile de bunuri şi/sau servicii efectuate în perioada în care persoana nu are un cod valabil de TVA, destinate operaţiunilor care urmează a fi efectuate după data înregistrării în scopuri de TVA care dau drept de deducere potrivit titlului VI, se ajustează în favoarea persoanei impozabile, prin înscrierea în primul decont de taxă prevăzut la **art. 156^2** depus de persoana impozabilă după înregistrarea în scopuri de TVA, sau, după caz, într-un decont ulterior, taxa aferentă:

a) bunurilor aflate în stoc şi serviciilor neutilizate, constatate pe bază de inventariere, în momentul înregistrării;

b) activelor corporale fixe, inclusiv bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, precum şi activelor corporale fixe în curs de execuţie, constatate pe bază de inventariere, aflate în proprietatea sa în momentul înregistrării. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentă valorii rămase neamortizate la momentul înregistrării. În cazul bunurilor de capital se aplică prevederile **art. 149**;

c) achiziţiilor de bunuri şi servicii care urmează a fi obţinute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform **art. 134^2** alin. (2) lit. a) şi b) înainte de data înregistrării şi al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

(1^4) Beneficiarii care achiziţionează bunuri şi/sau servicii de la contribuabilii cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor **art. 153** alin. (9) lit. b) - e) şi au fost înscrişi în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform **art. 153** a fost anulată nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziţiilor respective, cu excepţia achiziţiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită şi/sau a achiziţiilor de bunuri de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2006, cu modificările şi completările ulterioare."

(2) În cadrul unei tranzacţii între persoane române şi persoane nerezidente afiliate, precum şi între persoane române afiliate, autorităţile fiscale pot ajusta suma venitului sau a cheltuielii oricăreia dintre persoane, după cum este necesar, pentru a reflecta preţul de piaţă al bunurilor sau al serviciilor furnizate în cadrul tranzacţiei. La stabilirea preţului de piaţă al tranzacţiilor între persoane afiliate se foloseşte cea mai adecvată dintre următoarele metode:

a) metoda comparării preţurilor, prin care preţul de piaţă se stabileşte pe baza preţurilor plătite altor persoane care vând bunuri sau servicii comparabile către persoane independente;

b) metoda cost-plus, prin care preţul de piaţă se stabileşte pe baza costurilor bunului sau serviciului asigurat prin tranzacţie, majorat cu marja de profit corespunzătoare;

c) metoda preţului de revânzare, prin care preţul de piaţă se stabileşte pe baza preţului de revânzare al bunului sau serviciului vândut unei persoane independente, diminuat cu cheltuiala cu vânzarea, alte cheltuieli ale contribuabilului şi o marjă de profit;

d) orice altă metodă recunoscută în liniile directoare privind preţurile de transfer emise de Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică.

Norme metodologice

ART. 12 Venituri obţinute din România

Următoarele venituri sunt considerate ca fiind obţinute din România, indiferent dacă sunt primite în România sau în străinătate, sub formă de:

a) venituri atribuibile unui sediu permanent în România;

b) venituri din activităţile dependente desfăşurate în România;

c) dividende de la o persoană juridică română;

d) dobânzi de la un rezident;

e) dobânzi de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuială a sediului permanent;

f) redevenţe de la un rezident;

g) redevenţe de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă redevenţa este o cheltuială a sediului permanent;

h) venituri din proprietăţi imobiliare situate în România, inclusiv veniturile din exploatarea resurselor naturale situate în România, venituri din folosirea proprietăţii imobiliare situate în România şi venituri din transferul dreptului de proprietate asupra proprietăţilor imobiliare situate în România;

i) venituri din transferul titlurilor de participare, aşa cum sunt definite la **art. 7 alin. (1) pct. 31**, la o persoană juridică, dacă aceasta este persoană juridică română sau dacă cea mai mare parte a valorii mijloacelor fixe ale persoanei juridice, direct sau prin una ori mai multe persoane juridice, reprezintă proprietăţi imobiliare situate în România, precum şi veniturile din transferul titlurilor de valoare, aşa cum sunt definite **la art. 65 alin. (1) lit. c)**, emise de rezidenţi români;

j) venituri din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat;

k) venituri din servicii prestate în România de orice natură şi în afara României de natura serviciilor de management, de consultanţă în orice domeniu, de marketing, de asistenţă tehnică, de cercetare şi proiectare în orice domeniu, de reclamă şi publicitate indiferent de forma în care sunt realizate şi celor prestate de avocaţi, ingineri, arhitecţi, notari publici, contabili, auditori; nu reprezintă venituri impozabile în România veniturile din transportul internaţional şi prestările de servicii accesorii acestui transport;

l) *** Abrogat;

m) venituri reprezentând remuneraţii primite de nerezidenţii ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administraţie al unei persoane juridice române;

n) comisioane de la un rezident;

o) comisioane de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă comisionul este o cheltuială a sediului permanent;

p) venituri din activităţi sportive şi de divertisment desfăşurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoanele

care participă efectiv la asemenea activităţi sau de către alte persoane;

q) *** Abrogat

r) venituri din premii acordate la concursuri organizate în România;

s) venituri obţinute la jocurile de noroc practicate în România;

t) orice alte venituri obţinute dintr-o activitate desfăşurată în România;

ţ) venituri realizate din lichidarea unei persoane juridice române;

u) venituri realizate din transferul masei patrimoniale de la fiduciar la beneficiarul nerezident în cadrul operaţiunii de fiducie.

ART. 12^1 Prevederi speciale privind schimbul de informaţii cu statele membre ale Uniunii Europene

Ministrul finanţelor publice va dispune prin ordin măsurile necesare pentru implementarea sistemului de cooperare administrativă şi schimb de informaţii cu statele membre ale Uniunii Europene în domeniul taxei pe valoarea adăugată, accizelor şi impozitului pe venit.

TITLUL II
Impozitul pe profit

CAP. 1
Dispoziţii generale

ART. 13 Contribuabili

Sunt obligate la plata impozitului pe profit, conform prezentului titlu, următoarele persoane, denumite în continuare contribuabili:

a) persoanele juridice române; ***Norme metodologice***

b) persoanele juridice străine care desfăşoară activitate prin intermediul unui sediu/mai multor sedii permanente în România; (în vigoare de la 1 iulie 2013) ***Norme metodologice***

c) persoanele juridice străine şi persoanele fizice nerezidente care desfăşoară activitate în România într-o asociere cu sau fără personalitate juridică;

d) persoanele juridice străine care realizează venituri din/sau în legătură cu proprietăţi imobiliare situate în România sau din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română;

e) persoanele fizice rezidente asociate cu persoane juridice române, pentru veniturile realizate atât în România cât şi în străinătate din asocieri fără personalitate juridică; în acest caz, impozitul datorat de persoana fizică se calculează, se reţine şi se varsă de către persoana juridică română.

f) persoanele juridice cu sediul social în România, înfiinţate potrivit legislaţiei europene.

ART. 14 Sfera de cuprindere a impozitului

Impozitul pe profit se aplică după cum urmează:

a) în cazul persoanelor juridice române şi al persoanelor juridice cu sediul social în România, înfiinţate potrivit legislaţiei europene, asupra profitului impozabil obţinut din orice sursă, atât din România, cât şi din străinătate;

b) în cazul persoanelor juridice străine care desfăşoară activitate prin intermediul unui sediu permanent/mai multor sedii permanente în România, asupra profitului impozabil atribuibil sediului permanent, respectiv asupra profitului impozabil determinat la nivelul sediului permanent desemnat să îndeplinească obligaţiile fiscale; (în vigoare de la 1 iulie 2013)

c) în cazul persoanelor juridice străine şi persoanelor fizice nerezidente care desfăşoară activitate în România într-o asociere cu sau fără personalitate juridică, asupra părţii din profitul impozabil al asocierii care se atribuie fiecărei persoane;

d) în cazul persoanelor juridice străine care realizează venituri din/sau în legătură cu proprietăţi imobiliare situate în România sau din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română, asupra profitului impozabil aferent acestor venituri;

e) în cazul persoanelor fizice rezidente asociate cu persoane juridice române care realizează venituri atât în România, cât şi în străinătate, din asocieri fără personalitate juridică, asupra părţii din profitul impozabil al asocierii atribuibile persoanei fizice rezidente.

ART. 15 Scutiri

(1) Sunt scutiţi de la plata impozitului pe profit următorii contribuabili:

a) trezoreria statului;

b) instituţiile publice, pentru fondurile publice, inclusiv pentru veniturile proprii şi disponibilităţile realizate şi utilizate potrivit Legii nr. 500/2002 privind finanţele publice, cu modificările ulterioare, şi Legii nr. 273/2006 privind finanţele publice locale, cu modificările şi completările ulterioare, dacă legea nu prevede altfel;

b^1) persoanele juridice române care plătesc impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, în conformitate cu prevederile cuprinse în titlul IV^1;

c) *** Abrogat;

d) fundaţiile române constituite ca urmare a unui legat; ***Norme metodologice***

e) *** Abrogat.

f) cultele religioase, pentru: venituri obţinute din producerea şi valorificarea obiectelor şi produselor necesare activităţii de cult, potrivit legii, venituri obţinute din chirii, alte venituri obţinute din activităţi economice, venituri din despăgubiri în formă bănească, obţinute ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate, cu condiţia ca sumele respective să fie utilizate, în anul curent şi/sau în anii următori, pentru întreţinerea şi funcţionarea unităţilor de cult, pentru lucrări de construcţie, de reparaţie şi de consolidare a lăcaşurilor de cult şi a clădirilor ecleziastice, pentru învăţământ, pentru furnizarea, în nume propriu şi/sau în

parteneriat, de servicii sociale, acreditate în condiţiile legii, pentru acţiuni specifice şi alte activităţi nonprofit ale cultelor religioase, potrivit Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă şi regimul general al cultelor;

g) instituţiile de învăţământ particular acreditate, precum şi cele autorizate, pentru veniturile utilizate, în anul curent sau în anii următori, potrivit Legii învăţământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările şi completările ulterioare şi Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 174/2001*) privind unele măsuri pentru îmbunătăţirea finanţării învăţământului superior, cu modificările ulterioare; ***Norme metodologice***

h) asociaţiile de proprietari constituite ca persoane juridice şi asociaţiile de locatari recunoscute ca asociaţii de proprietari, potrivit Legii locuinţei nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, pentru veniturile obţinute din activităţi economice şi care sunt sau urmează a fi utilizate pentru îmbunătăţirea utilităţilor şi a eficienţei clădirii, pentru întreţinerea şi repararea proprietăţii comune;

i) Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, constituit potrivit legii;

j) Fondul de compensare a investitorilor, înfiinţat potrivit legii;

k) Banca Naţională a României;

l) Fondul de garantare a pensiilor private, înfiinţat potrivit legii.

(2) Organizaţiile nonprofit, organizaţiile sindicale şi organizaţiile patronale sunt scutite de la plata impozitului pe profit pentru următoarele tipuri de venituri:

a) cotizaţiile şi taxele de înscriere ale membrilor;

b) contribuţiile băneşti sau în natură ale membrilor şi simpatizanţilor;

c) taxele de înregistrare stabilite potrivit legislaţiei în vigoare;

d) veniturile obţinute din vize, taxe şi penalităţi sportive sau din participarea la competiţii şi demonstraţii sportive;

e) donaţiile şi banii sau bunurile primite prin sponsorizare;

f) dividendele şi dobânzile obţinute din plasarea disponibilităţilor rezultate din venituri scutite;

g) veniturile pentru care se datorează impozit pe spectacole;

h) resursele obţinute din fonduri publice sau din finanţări nerambursabile;

i) veniturile realizate din acţiuni ocazionale precum: evenimente de strângere de fonduri cu taxă de participare, serbări, tombole, conferinţe, utilizate în scop social sau profesional, potrivit statutului acestora;

j) veniturile excepţionale rezultate din cedarea activelor corporale aflate în proprietatea organizaţiilor nonprofit, altele decât cele care sunt sau au fost folosite într-o activitate economică;

k) veniturile obţinute din reclamă şi publicitate, realizate de organizaţiile nonprofit de utilitate publică, potrivit legilor de organizare şi funcţionare, din domeniul culturii, cercetării ştiinţifice, învăţământului, sportului, sănătăţii, precum şi de camerele de comerţ şi industrie, organizaţiile sindicale şi organizaţiile patronale. ***Norme metodologice***

l) sumele primite ca urmare a nerespectării condiţiilor cu care s-a făcut donaţia/sponsorizarea, potrivit legii, sub rezerva ca sumele respective să fie utilizate de către organizaţiile nonprofit, în anul curent sau în anii următori, pentru realizarea scopului şi obiectivelor acestora, potrivit actului constitutiv sau statutului, după caz;

m) veniturile realizate din despăgubiri de la societăţile de asigurare pentru pagubele produse la activele corporale proprii, altele decât cele care sunt utilizate în activitatea economică;

n) sumele primite din impozitul pe venit datorat de persoanele fizice, potrivit prevederilor titlului III.

(3) Organizaţiile nonprofit, organizaţiile sindicale şi organizaţiile patronale sunt scutite de la plata impozitului pe profit şi pentru veniturile din activităţi economice realizate până la nivelul echivalentului în lei a 15.000 euro, într-un an fiscal, dar nu mai mult de 10% din veniturile totale scutite de la plata impozitului pe profit, prevăzută la alin. (2). Organizaţiile prevăzute în prezentul alineat datorează impozit pe profit pentru partea din profitul impozabil ce corespunde veniturilor, altele decât cele prevăzute la alin. (2) sau în prezentul alineat, impozit calculat prin aplicarea cotei prevăzute la **art. 17** alin. (1) sau **art. 18**, după caz.

Norme metodologice

(4) Prevederile alin. (2) şi (3) sunt aplicabile şi persoanelor juridice care sunt constituite şi funcţionează potrivit Legii nr.1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr.169/1997, cu modificările şi completările ulterioare.

ART. 16 Anul fiscal

(1) Anul fiscal este anul calendaristic.

(2) Când un contribuabil se înfiinţează sau încetează să mai existe în cursul unui an fiscal, perioada impozabilă este perioada din anul calendaristic pentru care contribuabilul a existat.

Norme metodologice

ART. 17 Cotele de impozitare

Cota de impozit pe profit care se aplică asupra profitului impozabil este de 16%, cu excepţiile prevăzute la **art. 38.**

ART. 18 Impozit minim

(1) Contribuabilii care desfăşoară activităţi de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive, inclusiv persoanele juridice care realizează aceste venituri în baza unui contract de asociere, şi în cazul cărora impozitul pe profit datorat pentru activităţile prevăzute în acest articol este mai mic decât 5% din veniturile respective sunt obligaţi la plata unui impozit de 5% aplicat acestor venituri înregistrate.

2) – 7) *** Abrogat

Norme metodologice

CAP. 2
Calculul profitului impozabil

ART. 19 Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferenţă între veniturile realizate din orice sursă şi cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile şi la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul şi alte elemente similare veniturilor şi cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

(2) Metodele contabile, stabilite prin reglementări legale în vigoare, privind ieşirea din gestiune a stocurilor sunt recunoscute la calculul profitului impozabil, cu excepţia cazului prevăzut la alin. (3). Metodele contabile de evaluare a stocurilor nu se modifică în cursul anului fiscal. ***Norme metodologice***

(3) Contribuabilii care au optat până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, conform prevederilor legale, pentru impunerea veniturilor aferente contractelor de vânzare cu plata în rate, pe măsură ce ratele devin scadente, beneficiază în continuare de această facilitate pe durata derulării contractelor respective; cheltuielile corespunzătoare sunt deductibile la aceleaşi termene scadente, proporţional cu valoarea ratei înregistrate în valoarea totală a contractului.

(4) În cazul contribuabililor care desfăşoară activităţi de servicii internaţionale, în baza convenţiilor la care România este parte, veniturile şi cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil, potrivit unor norme speciale stabilite în conformitate cu reglementările din aceste convenţii. ***Norme metodologice***

(5) Tranzacţiile între persoane afiliate se realizează conform principiului preţului pieţei libere, potrivit căruia tranzacţiile între persoanele afiliate se efectuează în condiţiile stabilite sau impuse care nu trebuie să difere de relaţiile comerciale sau financiare stabilite între întreprinderi independente. La stabilirea profiturilor persoanelor afiliate se au în vedere principiile privind preţurile de transfer.

(6) În scopul determinării profitului impozabil, contribuabilii sunt obligaţi să evidenţieze în registrul de evidenţă fiscală veniturile impozabile realizate din orice sursă, într-un an fiscal, potrivit alin. (1), precum şi cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare, potrivit **art. 21**.

ART. 19^1 Deduceri pentru cheltuielile de cercetare-dezvoltare

(1) La calculul profitului impozabil, pentru activităţile de cercetare-dezvoltare se acordă următoarele stimulente fiscale:

a) deducerea suplimentară la calculul profitului impozabil, în proporţie de 50%, a cheltuielilor eligibile pentru aceste activităţi; deducerea suplimentară se calculează trimestrial/anual; în cazul în care se realizează pierdere fiscală, aceasta se recuperează potrivit dispoziţiilor **art. 26**;

b) aplicarea metodei de amortizare accelerată şi în cazul aparaturii şi echipamentelor destinate activităţilor de cercetare-dezvoltare.

(2) În aplicarea prevederilor prezentului articol se elaborează norme privind deducerile pentru cheltuielile de cercetare-dezvoltare, aprobate prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi al ministrului educaţiei, cercetării şi inovării.

(3) Stimulentele fiscale se acordă pentru activităţile de cercetare-dezvoltare care conduc la obţinerea de rezultate ale cercetării, valorificabile de către contribuabili, efectuate atât pe teritoriul naţional, cât şi în statele membre ale Uniunii Europene sau în statele care aparţin Spaţiului Economic European.

(4) Activităţile de cercetare-dezvoltare eligibile pentru acordarea deducerii suplimentare la determinarea profitului impozabil trebuie să fie din categoriile activităţilor de cercetare aplicativă şi/sau de dezvoltare tehnologică, relevante pentru activitatea industrială sau comercială desfăşurată de către contribuabili.

(5) Stimulentele fiscale se acordă separat pentru activităţile de cercetare-dezvoltare din fiecare proiect desfăşurat.

ART. 19^2 Scutirea de impozit a profitului reinvestit

(1) Profitul investit în producţia şi/sau achiziţia de echipamente tehnologice (maşini, utilaje şi instalaţii de lucru), astfel cum sunt prevăzute în subgrupa 2.1 din Catalogul privind clasificarea şi duratele normale de funcţionare a mijloacelor fixe, folosite în scopul obţinerii de venituri impozabile, este scutit de impozit.

(2) Profitul investit potrivit alin. (1) reprezintă soldul contului de profit şi pierdere, respectiv profitul contabil cumulat de la începutul anului, utilizat în acest scop în anul efectuării investiţiei. Scutirea de impozit pe profit aferentă investiţiilor realizate se acordă în limita impozitului pe profit datorat pentru perioada respectivă.

(3) Pentru perioada 1 octombrie—31 decembrie 2009, în aplicarea facilităţii se ia în considerare profitul contabil înregistrat începând cu data de 1 octombrie 2009 şi investit în activele menţionate la alin. (1) produse şi/sau achiziţionate după aceeaşi dată.

(4) Pentru contribuabilii care au obligaţia de a plăti impozit pe profit trimestrial, în situaţia în care se efectuează investiţii în trimestrele anterioare, din profitul contabil cumulat de la începutul anului se scade suma profitului investit anterior pentru care s-a aplicat facilitatea.

(5) În cazul contribuabililor prevăzuţi la **art. 103** care devin plătitori de impozit pe profit în conformitate cu prevederile **art. 107^1**, pentru aplicarea facilităţii se ia în considerare profitul contabil cumulat de la începutul anului investit în activele menţionate la alin. (1), produse şi/sau achiziţionate începând cu trimestrul în care aceştia au devenit plătitori de impozit pe profit. Pentru anul 2009 profitul contabil luat în considerare la aplicarea facilităţii este cel înregistrat după data de 1 octombrie 2009.

(6) Scutirea se calculează trimestrial sau anual, după caz, iar suma profitului pentru care s-a beneficiat de scutirea de impozit pe profit va fi repartizată cu prioritate pentru constituirea rezervelor până la concurenţa profitului contabil înregistrat la sfârşitul exerciţiului financiar. În cazul în care la sfârşitul exerciţiului financiar se realizează pierdere contabilă nu se efectuează regularizarea profitului investit, iar contribuabilul nu este obligat să repartizeze suma profitului investit pentru constituirea rezervelor.

(7) Pentru activele prevăzute la alin. (1) care se realizează pe parcursul mai multor ani consecutivi, facilitatea se acordă pentru lucrările realizate efectiv, în baza unor situaţii parţiale de lucrări, pentru investiţiile puse în funcţiune parţial în anul respectiv.

(8) Prevederile alin. (1) se aplică pentru activele considerate noi, în sensul că nu au fost anterior utilizate.

(9) Contribuabilii care beneficiază de prevederile alin. (1) au obligaţia de a păstra în patrimoniu activele respective cel puţin o perioadă egală cu jumătate din durata lor normală de funcţionare, stabilită potrivit Catalogului privind clasificarea şi duratele normale de funcţionare a mijloacelor fixe. În cazul nerespectării acestei condiţii, pentru sumele respective se recalculează impozitul pe profit şi se stabilesc majorări de întârziere, de la data aplicării facilităţii, potrivit legii. Nu intră sub incidenţa acestor prevederi activele transferate în cadrul operaţiunilor de reorganizare în cazul în care societatea beneficiară preia rezerva aferentă profitului scutit, asumându-şi astfel drepturile şi obligaţiile societăţii cedente, precum şi activele înstrăinate în cadrul procedurii de lichidare/faliment, potrivit legii.

(10) *** Abrogat

(11) Contribuabilii care aplică prevederile prezentului articol nu pot beneficia de prevederile art. 26^1 din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înfiinţării şi dezvoltării întreprinderilor mici şi mijlocii, cu modificările şi completările ulterioare.

(12) Prin excepţie de la prevederile **art. 7** alin. (1) pct. 33 şi ale **art. 24** alin. (5), valoarea fiscală, respectiv valoarea de intrare a activelor prevăzute la alin. (1) se determină prin scăderea din valoarea de producţie şi/sau de achiziţie a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea prevăzută la alin. (1).

(13) Prevederile prezentului articol se aplică până la data de 31 decembrie 2010 inclusiv.

Norme metodologice

ART. 19^3 Reguli fiscale pentru contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară

Contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară pentru determinarea profitului impozabil vor avea în vedere și următoarele reguli:

a) pentru sumele înregistrate în rezultatul reportat din provizioane specifice, ca urmare a implementării reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară ca bază a contabilității, se aplică următorul tratament fiscal:

1. sumele înregistrate în soldul creditor al contului «Rezultatul reportat din provizioane specifice», reprezentând diferențele dintre valoarea provizioanelor specifice determinate la data de 31 decembrie 2011 potrivit Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 3/2009 privind clasificarea creditelor și plasamentelor, precum și constituirea, regularizarea și utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit, cu modificările și completările ulterioare, și ajustările pentru depreciere, evidențiate la data de 1 ianuarie 2012 potrivit Standardelor internaționale de raportare financiară, aferente elementelor pentru care au fost constituite respectivele provizioane specifice, sunt tratate ca rezerve, acestea urmând să fie impozitate potrivit **art. 22** alin. (5);

2. sumele înregistrate în soldul debitor al contului «Rezultatul reportat din provizioane specifice», reprezentând diferențele dintre valoarea provizioanelor specifice determinate la data de 31 decembrie 2011 potrivit Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 3/2009, cu modificările și completările ulterioare, și ajustările pentru depreciere, evidențiate la data de 1 ianuarie 2012 potrivit Standardelor internaționale de raportare financiară, aferente elementelor pentru care au fost constituite respectivele provizioane specifice, reprezintă elemente similare cheltuielilor, în mod eșalonat, în tranșe egale, pe o perioadă de 3 ani;

b) pentru sumele înregistrate în rezultatul reportat provenit din actualizarea cu rata inflației, ca urmare a implementării reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară ca bază a contabilității, se aplică următorul tratament fiscal:

1. sumele brute înregistrate în creditul contului rezultatul reportat, provenite din actualizarea cu rata inflaţiei a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor, sunt tratate ca rezerve şi impozitate potrivit **art. 22** alin. (5), cu condiţia evidenţierii în soldul creditor al acestuia, analitic distinct;

1^1. În situaţia în care sumele brute înregistrate în creditul contului rezultatul reportat, provenite din actualizarea cu rata inflaţiei a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor, nu sunt menţinute în soldul creditor al acestuia, analitic distinct, sumele respective se impozitează astfel:

a) sumele care au fost anterior deduse se impozitează la momentul utilizării potrivit **art. 22** alin. (5); diminuarea soldului creditor al contului rezultatul reportat, analitic distinct, în care sunt înregistrate sumele din actualizarea cu rata inflaţiei a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor cu sumele rezultate din actualizarea cu rata inflaţiei a amortizării mijloacelor fixe, se consideră utilizare a rezervei;

b) sumele care sunt deduse ulterior prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor privind activele cedate şi/sau casate se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a mijloacelor fixe şi terenurilor, după caz;

2. sumele înregistrate în creditul contului rezultatul reportat din actualizarea cu rata inflației a activelor, cu excepția actualizării cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor, nu reprezintă elemente similare veniturilor;

3. sumele înregistrate în debitul contului rezultatul reportat din actualizarea cu rata inflației a pasivelor, cu excepția actualizării cu rata inflației a amortizării mijloacelor fixe, nu reprezintă elemente similare cheltuielilor; ***Norme metodologice***

c) pentru sumele înregistrate în rezultatul reportat provenit din alte ajustări, ca urmare a implementării reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară ca bază a contabilității, cu excepția sumelor care provin din provizioane specifice și a sumelor care provin din actualizarea cu rata inflației, se aplică următorul tratament fiscal:

1. sumele care provin din anularea unor cheltuieli pentru care s-a acordat deducere reprezintă elemente similare veniturilor;

2. sumele care reprezintă elemente de natura veniturilor înregistrate suplimentar, potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, reprezintă elemente similare veniturilor;

3. sumele care reprezintă elemente de natura cheltuielilor înregistrate suplimentar, potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, sunt considerate elemente similare cheltuielilor numai dacă acestea sunt deductibile în conformitate cu prevederile **art. 21**;

4. sumele care provin din anularea unor cheltuieli pentru care nu s-a acordat deducere nu reprezintă elemente similare veniturilor;

5. sumele care provin din anularea unor venituri care au reprezentat venituri neimpozabile nu reprezintă elemente similare cheltuielilor;

d) în cazul în care în rezultatul reportat provenit din alte ajustări, ca urmare a implementării reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară ca bază a contabilității, se înregistrează sume care provin din retratarea unor provizioane, altele decât cele prevăzute la lit. a), sumele care provin din anularea provizioanelor care au reprezentat cheltuieli nedeductibile nu reprezintă elemente similare veniturilor, iar sumele rezultate din introducerea provizioanelor conform reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară nu reprezintă elemente similare cheltuielilor.

ART. 20 Venituri neimpozabile

Următoarele venituri sunt neimpozabile la calculul profitului impozabil:

a) dividendele primite de la o persoană juridică română;

b) diferenţele favorabile de valoare a titlurilor de participare, înregistrate ca urmare a încorporării rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se deţin titluri de participare. Acestea sunt impozabile la data cesionării, transmiterii cu

titlu gratuit, retragerii capitalului social sau lichidării persoanei juridice la care se deţin titlurile de participare; ***Norme metodologice***

c) veniturile din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din recuperarea cheltuielilor nedeductibile, veniturile din restituirea ori anularea unor dobânzi şi/sau penalităţi de întârziere pentru care nu s-a acordat deducere, precum şi veniturile reprezentând anularea rezervei înregistrate ca urmare a participării în natură la capitalul altor persoane juridice; ***Norme metodologice***

d) veniturile neimpozabile, prevăzute expres în acorduri şi memorandumuri aprobate prin acte normative. ***Norme metodologice***

e) în perioada 1 ianuarie 2009 - 31 decembrie 2009 inclusiv, veniturile din tranzacţionarea titlurilor de participare pe piaţa autorizată şi supravegheată de Comisia Naţională a Valorilor Mobiliare. În aceeaşi perioadă, cheltuielile reprezentând valoarea de înregistrare a acestor titluri de participare, precum şi cheltuielile înregistrate cu ocazia desfăşurării operaţiunilor de tranzacţionare reprezintă cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil.

f) veniturile din impozitul pe profit amânat determinat și înregistrat de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară;

g) veniturile reprezentând modificarea valorii juste a investiţiilor imobiliare/activelor biologice, ca urmare a evaluării ulterioare utilizând modelul bazat pe valoarea justă de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară. Aceste sume sunt impozabile concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a acestor investiţii imobiliare/active biologice, după caz.

ART. 20^1 Regimul fiscal al dividendelor primite din statele membre ale Uniunii Europene

(1) După data aderării României la Uniunea Europeană sunt, de asemenea, neimpozabile şi:

a) dividendele primite de o persoană juridică română, societate-mamă, de la o filială a sa situată într-un stat membru, dacă persoana juridică română întruneşte cumulativ următoarele condiţii:

1. plăteşte impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări;

2. deţine minimum 10% din capitalul social al persoanei juridice situate într-un alt stat membru, care distribuie dividendele;

3. la data înregistrării venitului din dividende deţine participaţia minimă prevăzută la pct. 2, pe o perioadă neîntreruptă de cel puţin 2 ani.

Sunt, de asemenea, neimpozabile şi dividendele primite de persoana juridică română prin intermediul sediului său permanent situat într-un stat membru, în cazul în care persoana juridică română îndeplineşte cumulativ condiţiile prevăzute la pct. 1 - 3;

b) dividendele primite de sediile permanente din România ale unor persoane juridice străine din alte state membre, societăţi-mamă, care sunt distribuite de filialele acestora situate în state membre, dacă persoana juridică străină întruneşte, cumulativ, următoarele condiţii:

1. are una dintre formele de organizare prevăzute la alin. (4);

2. în conformitate cu legislaţia fiscală a statului membru, este considerată a fi rezident al statului membru respectiv şi, în temeiul unei convenţii privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terţ, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;

3. plăteşte, în conformitate cu legislaţia fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări, impozit pe profit sau un impozit similar acestuia;

4. deţine minimum 10% din capitalul social al persoanei juridice situate într-un alt stat membru, care distribuie dividendele;

5. la data înregistrării venitului din dividende de către sediul permanent din România, persoana juridică străină deţine participaţia minimă prevăzută la pct. 4, pe o perioadă neîntreruptă de cel puţin 2 ani. ***Norme metodologice***

(2) Prevederile alin. (1) lit. a) şi b) nu se aplică profiturilor repartizate persoanelor juridice române, respectiv sediilor permanente din România ale unor persoane juridice străine dintr-un stat membru, în legătură cu lichidarea unei filiale dintr-un stat membru.

(3) În aplicarea prevederilor prezentului articol, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

a) stat membru - stat al Uniunii Europene;

b) filială dintr-un stat membru - persoana juridică străină al cărei capital social include şi participaţia minimă prevăzută la alin. (1) lit. a) pct. 2 şi lit. b) pct. 4, deţinută de o persoană juridică română, respectiv de un sediu permanent din România al unei persoane juridice străine dintr-un stat membru;

c) stat terţ - oricare alt stat care nu este stat membru al Uniunii Europene.

(4) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1) lit. b) pct. 1, formele de organizare pentru persoanele juridice străine sunt:

a) societăţile înfiinţate în baza legii belgiene, cunoscute ca "société anonyme"/"naamloze vennootschap", "société en commandite par actions"/"commanditaire vennootschap op aandelen", "société privée a responsabilite limitee"/"besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "société cooperative a responsabilite limitee"/"cooperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "société cooperative a responsabilite illimitee"/"cooperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid", "société en nom collectif"/"vennootschap onder firma", "société en commandite simple"/"gewone commanditaire vennootschap", întreprinderi publice ce au adoptat una dintre formele juridice menţionate mai sus, şi alte societăţi constituite conform legii belgiene, supuse impozitului pe profit belgian;

a^1) societăţi înfiinţate în baza legii bulgare, cunoscute ca „събирателно дружество”, „командитно дружество”, „дружество с ограничена отговорност”, „акционерно дружество”, „командитно дружество с акции”, „неперсонифицирано дружество”, „кооперации”, „кооперативни съюзи”, „държавни предприятия” şi care desfăşoară activităţi comerciale;

a^2) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei croate, denumite "dionicko drustvo", "drustvo s ogranicenom odgovornoscu" şi alte societăţi constituite în conformitate cu legislaţia croată şi care sunt supuse impozitului pe profit în Croaţia;".

b) societăţile înfiinţate în baza legii daneze, cunoscute ca "aktieselskab" şi "anpartsselskab"; alte societăţi supuse impozitării, conform legii impozitului pe profit, în măsura în care venitul lor impozabil este calculat şi impozitat în conformitate cu regulile generale ale legislaţiei fiscale aplicabile la "aktieselskaber";

c) societăţile înfiinţate în baza legii germane, cunoscute ca "Aktiengesellschaft", "Kommanditgesellschaft auf Aktien", "Gesellschaft mit beschrankter Haftung", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft", "Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des offentlichen Rechts", şi alte societăţi constituite conform legii germane, supuse impozitului pe profit german;

d) societăţile înfiinţate în baza legii greceşti, cunoscute ca "anonume etaireia", "etaireia periorismenes eutunes (E.P.E.)", şi alte societăţi constituite conform legii greceşti, supuse impozitului pe profit grec;

e) societăţile înfiinţate în baza legii spaniole, cunoscute ca "sociedad anonima", "sociedad comanditaria por acciones", "sociedad de responsabilidad limitada", organisme de drept public care funcţionează în baza legii private; alte entităţi constituite conform legii spaniole, supuse impozitului pe profit spaniol ("Impuesto sobre Sociedades");

f) societăţile înfiinţate în baza legii franceze, cunoscute ca "société anonyme", "société en commandite par actions", "société a responsabilite limitee", "sociétés par actions simplifiees", "sociétés d'assurances mutuelles", "caisses d'epargne et de prevoyance", "sociétés civiles", care sunt automat supuse impozitului pe profit, "cooperatives", "unions de cooperatives", întreprinderi publice industriale şi comerciale, precum şi alte societăţi constituite conform legii franceze, supuse impozitului pe profit francez;

g) societăţile înfiinţate sau existente în baza legii irlandeze, organisme înfiinţate în baza Legii asociaţiilor industriale şi de aprovizionare, societăţi de construcţii înfiinţate în baza Legii asociaţiilor de construcţii şi trusturi bancare de economii, înfiinţate în baza Legii trusturilor bancare de economii, 1989;

h) societăţile înfiinţate în baza legii italiene, cunoscute ca "societa per azioni", "societa in accomandita per azioni", "societa a responsabilita limitata", "societa cooperative", "societa di mutua assicurazione", şi entităţi publice şi private a căror activitate este în întregime sau în principal comercială;

i) societăţile înfiinţate în baza legii statului Luxemburg, cunoscute ca "société anonyme", "société en commandite par actions", "société a responsabilite limitee", "société cooperative", "société cooperative organisee comme une société anonyme", "association d'assurances mutuelles", "association d'epargne-pension", "entreprise de nature commerciale, industrielle ou miniere de l'Etat, des communes, des syndicats de communes, des etablissements publics et des autres personnes morales de droit public", şi alte societăţi constituite în baza legii luxemburgheze, supuse impozitului pe profit luxemburghez;

j) societăţile înfiinţate în baza legii olandeze, cunoscute ca "naamloze vennootschap", "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "Open commanditaire vennootschap", "Cooperatie", "onderlinge waarborgmaatschappij", "Fonds voor gemene rekening", "vereniging op cooperatieve grondslag", "vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt", şi alte societăţi constituite în baza legii olandeze şi supuse impozitului pe profit olandez;

k) societăţile înfiinţate în baza legii austriece, cunoscute ca "Aktiengesellschaft", "Gesellschaft mit beschrankter Haftung", "Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften", "Betriebe gewerblicher Art von Korperschaften des offentlichen Rechts", "Sparkassen", şi alte societăţi constituite în baza legii austriece şi supuse impozitului pe profit austriac;

l) societăţile comerciale sau societăţile de drept civil ce au o formă comercială şi întreprinderile publice înfiinţate în conformitate cu legea portugheză;

m) societăţile înfiinţate în baza legii finlandeze, cunoscute ca "osakeyhtyio/aktiebolag", "osuuskunta/andelslag", "saastopankki/sparbank" and "vakuutusyhtio/forsakringsbolag";

n) societăţile înfiinţate în baza legii suedeze, cunoscute ca "aktiebolag", "forsakringsaktiebolag", "ekonomiska foreningar", "sparbanker", "omsesidiga forsakringsbolag";

o) societăţile înfiinţate în baza legii Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord;

p) societăţile înfiinţate în baza Reglementării Consiliului nr. 2.157/2001/CE, din 8 octombrie 2001, privind Statutul societăţii europene (SE) şi a Directivei 2001/86/CE a Consiliului din 8 octombrie 2001, de completare a Statutului societăţii europene în ceea ce priveşte implicarea lucrătorilor şi asociaţiile cooperatiste înfiinţate în baza Reglementării Consiliului (CE) nr. 1.435/2003, din 22 iulie 2003, privind Statutul Societăţii Cooperative Europene (SCE) şi a Directivei Consiliului 2003/72/CE, din 22 iulie 2003, de completare a Statutului Societăţii Cooperative Europene cu privire la implicarea angajaţilor;

q) societăţile înfiinţate în baza legislaţiei cehe, cunoscute ca "akciova spolecnost", "spolecnost s rucenim omezenym";

r) societăţile înfiinţate în baza legii estoniene, cunoscute ca "taisuhing", "usaldusuhing", "osauhing", "aktsiaselts", "tulundusuhistu";

s) societăţile înfiinţate în baza legii cipriote, cunoscute ca "etaireies", supuse impozitului pe profit cipriot;

ş) societăţile înfiinţate în baza legii letone, cunoscute ca "akciju sabiedriba", "sabiedriba ar ierobezotu atbildibu";

t) societăţile înfiinţate în baza legii lituaniene;

ţ) societăţile înfiinţate în baza legii ungare, cunoscute ca "kozkereseti tarsasag", "beteti tarsasag", "kozos vallalat", "korlatolt felelossegu tarsasag", "reszvenytarsasag", "egyesules", "kozhasznu tarsasag", "szovetkezet";

u) societăţile înfiinţate în baza legii malteze, cunoscute ca "Kumpaniji ta" "Responsabilita Limitata", "Socjetajiet en commandite li l-kapital taghhom maqsum f'azzjonijiet";

v) societăţile înfiinţate în baza legii poloneze, cunoscute ca "spolka akcyjna", "spolka z ograniczona odpowiedzialnoscia";

w) societăţile înfiinţate în baza legii slovene, cunoscute ca "delniska druzba", "komanditna druzba", "druzba z omejeno odgovornostjo";

x) societăţile înfiinţate în baza legislaţiei slovace, cunoscute ca "akciova spolocnost", "spolocnost's rucenim obmedzenym", "komanditna spolocnost".

(5) Dispoziţiile prezentului articol transpun prevederile Directivei 2011/96/UE a Consiliului din 30 noiembrie 2011 privind regimul fiscal comun care se aplică societăţilor-mamă şi filialelor acestora din diferite state membre.

ART. 21 Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare. ***Norme metodologice***

(2) Sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri şi:

a) cheltuielile cu achiziţionarea ambalajelor, pe durata de viaţă stabilită de către contribuabil;

b) cheltuielile efectuate, potrivit legii, pentru protecţia muncii şi cheltuielile efectuate pentru prevenirea accidentelor de muncă şi a bolilor profesionale; ***Norme metodologice***

c) cheltuielile reprezentând contribuţiile pentru asigurarea de accidente de muncă şi boli profesionale, potrivit legii, şi cheltuielile cu primele de asigurare pentru asigurarea de riscuri profesionale; ***Norme metodologice***

d) cheltuielile de reclamă şi publicitate efectuate în scopul popularizării firmei, produselor sau serviciilor, în baza unui contract scris, precum şi costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare. Se includ în categoria cheltuielilor de reclamă şi publicitate şi bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor şi demonstraţii la punctele de vânzare, precum şi alte bunuri şi servicii acordate cu scopul stimulării vânzărilor;

e) cheltuielile de transport şi de cazare în ţară şi în străinătate, efectuate pentru salariaţi şi administratori, precum şi pentru alte persoane fizice asimilate acestora, stabilite prin norme**;** ***Norme metodologice***

f) contribuţia la rezerva mutuală de garantare a casei centrale a cooperativelor de credit; ***Norme metodologice***

g) taxele de înscriere, cotizaţiile şi contribuţiile obligatorii, reglementate de actele normative în vigoare, precum şi contribuţiile pentru fondul destinat negocierii contractului colectiv de muncă; ***Norme metodologice***

h) cheltuielile pentru formarea şi perfecţionarea profesională a personalului angajat;

i) cheltuielile pentru marketing, studiul pieţei, promovarea pe pieţele existente sau noi, participarea la târguri şi expoziţii, la misiuni de afaceri, editarea de materiale informative proprii;

j) cheltuielile de cercetare, precum şi cheltuielile de dezvoltare care nu îndeplinesc condiţiile de a fi recunoscute ca imobilizări necorporale din punct de vedere contabil;

k) cheltuielile pentru perfecţionarea managementului, a sistemelor informatice, introducerea, întreţinerea şi perfecţionarea sistemelor de management al calităţii, obţinerea atestării conform cu standardele de calitate;

l) cheltuielile pentru protejarea mediului şi conservarea resurselor;

m) taxele de înscriere, cotizaţiile şi contribuţiile datorate către camerele de comerţ şi industrie, organizaţiile sindicale şi organizaţiile patronale;

n) pierderile înregistrate la scoaterea din evidenţă a creanţelor neîncasate, în următoarele cazuri:

1. procedura de faliment a debitorilor a fost închisă pe baza hotărârii judecătoreşti;
2. debitorul a decedat şi creanţa nu poate fi recuperată de la moştenitori;
3. debitorul este dizolvat, în cazul societăţii cu răspundere limitată cu asociat unic, sau lichidat, fără succesor;
4. debitorul înregistrează dificultăţi financiare majore care îi afectează întreg patrimoniul. ***Norme metodologice***

o) cheltuielile efectuate de operatorii economici cu evaluarea/reevaluarea activelor fixe corporale care aparţin domeniului public al statului sau al unităţilor administrativ-teritoriale, primite în administrare/concesiune, după caz, cheltuieli efectuate la solicitarea conducătorului instituţiei titulare a dreptului de proprietate;

p) cheltuielile efectuate de operatorii economici cu înscrierea în cărţile funciare sau cărţile de publicitate imobiliară, după caz, a dreptului de proprietate a statului sau a unităţilor administrativ-teritoriale asupra bunurilor publice primite în administrare/concesiune, după caz, cheltuieli efectuate la solicitarea conducătorului instituţiei titulare a dreptului de proprietate.

r) cheltuielile înregistrate ca urmare a restituirii subvenţiilor primite, potrivit legii, de la Guvern, agenţii guvernamentale şi alte instituţii naţionale şi internaţionale;

s) cheltuielile cu beneficiile acordate salariaţilor în instrumente de capitaluri cu decontare în numerar la momentul acordării efective a beneficiilor, dacă acestea sunt impozitate conform titlului III.

(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

a) cheltuielile de protocol în limita unei cote de 2% aplicată asupra diferenţei rezultate dintre totalul veniturilor impozabile şi totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, altele decât cheltuielile de protocol şi cheltuielile cu impozitul pe profit; ***Norme metodologice***

b) *** Abrogat;

c) cheltuielile sociale, în limita unei cote de până la 2%, aplicată asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului, potrivit Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările şi completările ulterioare. Intră sub incidenţa acestei limite, cu prioritate, ajutoarele pentru naştere, ajutoarele pentru înmormântare, ajutoarele pentru boli grave sau incurabile şi protezele, precum şi cheltuielile pentru funcţionarea corespunzătoare a unor activităţi ori unităţi aflate în administrarea contribuabililor: grădiniţe, creşe, servicii de sănătate acordate în cazul bolilor profesionale şi al accidentelor de muncă până la internarea într-o unitate sanitară, muzee, biblioteci, cantine, baze sportive, cluburi, cămine de nefamilişti, pentru şcolile pe care le au sub patronaj, precum şi alte cheltuieli efectuate în baza contractului colectiv de muncă. În cadrul acestei limite, pot fi deduse şi cheltuielile reprezentând: tichete de creşă acordate de angajator în conformitate cu legislaţia în vigoare, cadouri în bani sau în natură oferite copiilor minori şi salariaţilor, cadouri în bani sau în natură acordate salariatelor, costul prestaţiilor pentru tratament şi odihnă, inclusiv transportul pentru salariaţii proprii şi pentru membrii de familie ai acestora, ajutoare pentru salariaţii care au suferit pierderi în gospodărie şi contribuţia la fondurile de intervenţie ale asociaţiei profesionale a minerilor, ajutorarea copiilor din şcoli şi centre de plasament;

d) perisabilităţile, în limitele stabilite de organele de specialitate ale administraţiei centrale, împreună cu instituţiile de specialitate, cu avizul Ministerului Finanţelor Publice; ***Norme metodologice***

e) cheltuielile reprezentând tichetele de masă acordate de angajatori, potrivit legii;

f) *** Abrogat

g) cheltuielile cu provizioane şi rezerve, în limita prevăzută la **art. 22;**

h) cheltuielile cu dobânda şi diferenţele de curs valutar, în limita prevăzută la **art. 23**;

i) amortizarea, în limita prevăzută la **art. 24**;

j) cheltuielile efectuate în numele unui angajat, la schemele de pensii facultative, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 400 euro într-un an fiscal, pentru fiecare participant;

k) cheltuielile cu primele de asigurare voluntară de sănătate, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 250 euro într-un an fiscal, pentru fiecare participant; ***Norme metodologice***

l) cheltuielile pentru funcţionarea, întreţinerea şi repararea locuinţelor de serviciu situate în localitatea unde se află sediul social sau unde societatea are sedii secundare, deductibile în limita corespunzătoare suprafeţelor construite prevăzute de Legea locuinţei nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care se majorează din punct de vedere fiscal cu 10%; ***Norme metodologice***

m) cheltuielile de funcţionare, întreţinere şi reparaţii aferente unui sediu aflat în locuinţa proprietate personală a unei persoane fizice, folosită şi în scop personal, deductibile în limita corespunzătoare suprafeţelor puse la dispoziţia societăţii în baza contractelor încheiate între părţi, în acest scop; ***Norme metodologice***

n) cheltuielile de funcţionare, întreţinere şi reparaţii, aferente autoturismelor folosite de persoanele cu funcţii de conducere şi de administrare ale persoanei juridice, deductibile limitat potrivit **art. 21** alin. (4) lit. t), la cel mult un singur autoturism aferent fiecărei persoane cu astfel de atribuţii.

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

a) cheltuielile proprii ale contribuabilului cu impozitul pe profit datorat, inclusiv cele reprezentând diferenţe din anii precedenţi sau

din anul curent, precum și impozitele pe profit sau pe venit plătite în străinătate. Sunt nedeductibile și cheltuielile cu impozitele nereținute la sursă în numele persoanelor fizice și juridice nerezidente, pentru veniturile realizate din România, precum și cheltuielile cu impozitul pe profit amânat înregistrat de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară; ***Norme metodologice***

b) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscările şi penalităţile, datorate către autorităţile române/străine, potrivit prevederilor legale;

Norme metodologice

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum şi taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor **titlului VI**. Nu intră sub incidenţa acestor prevederi stocurile şi mijloacele fixe amortizabile, distruse ca urmare a unor calamităţi naturale sau a altor cauze de forţă majoră, în condiţiile stabilite prin norme; ***Norme metodologice***

d) cheltuielile cu taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor acordate salariaţilor sub forma unor avantaje în natură, dacă valoarea acestora nu a fost impozitată prin reţinere la sursă;

e) cheltuielile făcute în favoarea acţionarilor sau asociaţilor, altele decât cele generate de plăţi pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului, la preţul de piaţă pentru aceste bunuri sau servicii; ***Norme metodologice***

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operaţiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor; ***Norme metodologice***

g) cheltuielile înregistrate de societăţile agricole, constituite în baza legii, pentru dreptul de folosinţă al terenului agricol adus de membrii asociaţi, peste cota de distribuţie din producţia realizată din folosinţa acestuia, prevăzută în contractul de societate sau asociere;

h) *** Abrogat.

i) cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, cu excepţia celor prevăzute la **art. 20** lit. c)

j) cheltuielile cu contribuţiile plătite peste limitele stabilite sau care nu sunt reglementate prin acte normative;

k) cheltuielile cu primele de asigurare plătite de angajator, în numele angajatului, care nu sunt incluse în veniturile salariale ale angajatului, conform **titlului III**;

l) alte cheltuieli salariale şi/sau asimilate acestora, care nu sunt impozitate la angajat, cu excepţia prevederilor **titlului III**;

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanţă, asistenţă sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităţilor desfăşurate şi pentru care nu sunt încheiate contracte; ***Norme metodologice***

n) cheltuielile cu primele de asigurare care nu privesc activele contribuabilului, precum şi cele care nu sunt aferente obiectului de activitate, cu excepţia celor care privesc bunurile reprezentând garanţie bancară pentru creditele utilizate în desfăşurarea activităţii pentru care este autorizat contribuabilul sau utilizate în cadrul unor contracte de închiriere sau de leasing, potrivit clauzelor contractuale;

o) pierderile înregistrate la scoaterea din evidenţă a creanţelor incerte sau în litigiu, neîncasate, pentru partea neacoperită de provizion, potrivit **art. 22**, precum şi pierderile înregistrate la scoaterea din evidenţă a creanţelor incerte sau în litigiu, neîncasate, în alte situaţii decât cele prevăzute la **art. 21** alin. (2) lit. n). În această situaţie, contribuabilii care scot din evidenţă clienţii neîncasaţi sunt obligaţi să comunice în scris acestora scoaterea din evidenţă a creanţelor respective, în vederea recalculării profitului impozabil la persoana debitoare, după caz;

p) cheltuielile de sponsorizare şi/sau mecenat şi cheltuielile privind bursele private, acordate potrivit legii; contribuabilii care efectuează sponsorizări şi/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările ulterioare, şi ale Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cei care acordă burse private, potrivit legii, scad din impozitul pe profit datorat sumele aferente în limita minimă precizată mai jos:

1. 3 la mie din cifra de afaceri;

2. 20% din impozitul pe profit datorat.

În limitele respective se încadrează şi cheltuielile de sponsorizare a bibliotecilor de drept public, în scopul construcţiei de localuri, al dotărilor, achiziţiilor de tehnologie a informaţiei şi de documente specifice, finanţării programelor de formare continuă a bibliotecarilor, schimburilor de specialişti, a burselor de specializare, a participării la congrese internaţionale; ***Norme metodologice***

r) cheltuielile înregistrate în evidenţa contabilă, care au la bază un document emis de un contribuabil inactiv al cărui certificat de înregistrare fiscală a fost suspendat în baza ordinului preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

s) cheltuielile cu taxele şi cotizaţiile către organizaţiile neguvernamentale sau asociaţiile profesionale care au legătură cu activitatea desfăşurată de contribuabili şi care depăşesc echivalentul în lei a 4.000 euro anual, altele decât cele prevăzute la alin. (2) lit. g) şi m).

ş) cheltuielile reprezentând valoarea deprecierilor mijloacelor fixe, în cazul în care, ca urmare a efectuării unei reevaluări, se înregistrează o descreştere a valorii acestora.

ş^1) cheltuielile din reevaluarea imobilizărilor necorporale, în cazul în care, ca urmare a efectuării unei reevaluări de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, se înregistrează o descreștere a valorii acestora;

ș^2) cheltuielile din reevaluarea mijloacelor fixe, în cazul în care, ca urmare a efectuării unei reevaluări de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, se înregistrează o descreștere a valorii acestora;

ș^3) cheltuielile reprezentând modificarea valorii juste a investițiilor imobiliare, în cazul în care, ca urmare a evaluării ulterioare utilizând modelul bazat pe valoarea justă de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, se înregistrează o descreștere a valorii acestora;

ș^4) cheltuielile reprezentând deprecierea/amortizarea mijloacelor fixe, înregistrate de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, la momentul transferului din categoria activelor imobilizate deținute în vederea vânzării în categoria activelor imobilizate deținute pentru activitatea proprie;

ş^5) cheltuielile din evaluarea activelor biologice în cazul în care, ca urmare a efectuării unei evaluări utilizând modelul bazat pe valoarea justă de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară, se înregistrează o descreştere a valorii acestora;

ş^6) cheltuielile cu dobânzile, stabilite în conformitate cu reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară, în cazul în care mijloacele fixe/imobilizările necorporale/stocurile sunt achiziţionate în baza unor contracte cu plată amânată.

t) 50% din cheltuielile aferente vehiculelor rutiere motorizate care nu sunt utilizate exclusiv în scopul activităţii economice, cu o masă totală maximă autorizată care să nu depăşească 3.500 kg şi care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând şi scaunul şoferului, aflate în proprietatea sau în folosinţa contribuabilului. Aceste cheltuieli sunt integral deductibile pentru situaţiile în care vehiculele respective se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgenţă, servicii de pază şi protecţie şi servicii de curierat;
2. vehiculele utilizate de agenţii de vânzări şi de achiziţii;
3. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;
4. vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane sau pentru instruire de către şcolile de şoferi;
5. vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.

Cheltuielile care intră sub incidenţa acestor prevederi nu includ cheltuielile privind amortizarea.

Modalitatea de aplicare a acestor prevederi se stabileşte prin norme;

ţ) cheltuielile cu beneficiile acordate salariaţilor în instrumente de capitaluri cu decontare în acţiuni. Acestea reprezintă elemente similare cheltuielilor la momentul acordării efective a beneficiilor dacă acestea sunt impozitate conform titlului III;

u) cheltuielile înregistrate în evidenţa contabilă, indiferent de natura lor, dovedite ulterior ca fiind legate de fapte de corupţie, potrivit legii.

(5) Regia Autonomă "Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat" deduce la calculul profitului impozabil următoarele cheltuieli:

a) cheltuielile reprezentând diferenţa dintre sumele cuvenite pe bază de contract de prestări de servicii cu Senatul, Camera Deputaţilor, Administraţia Prezidenţială, Guvernul României şi Curtea Constituţională pentru plata activităţii de reprezentare şi protocol şi cheltuielile înregistrate efectiv de regie;

b) cheltuielile efectuate, în condiţiile legii, pentru asigurarea administrării, păstrării integrităţii şi protejării imobilului "Palat Elisabeta" din domeniul public al statului;

c) *** Abrogat.

(6) Compania Naţională "Imprimeria Naţională - S.A." deduce la calculul profitului impozabil:

a) cheltuielile aferente producerii şi emiterii permiselor de şedere temporară/permanentă pentru cetăţenii străini, în condiţiile reglementărilor legale;

b) cheltuielile aferente producerii şi eliberării cărţii electronice de identitate, a cărţii de identitate, a cărţii de alegător aferente şi a cărţii de identitate provizorii, în condiţiile prevăzute de art. 10 alin. (2) din Ordonanţa Guvernului nr. 69/2002 privind regimul juridic al cărţii electronice de identitate, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

c) cheltuielile aferente producerii şi eliberării cărţii electronice de rezidenţă şi a cărţii de rezidenţă în condiţiile prevăzute de art. 10 alin. (3) din Ordonanţa Guvernului nr. 69/2002, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

ART. 22 Provizioane şi rezerve

(1) Contribuabilul are dreptul la deducerea rezervelor şi provizioanelor, numai în conformitate cu prezentul articol, astfel:

a) rezerva legală este deductibilă în limita unei cote de 5% aplicată asupra profitului contabil, înainte de determinarea impozitului pe profit, din care se scad veniturile neimpozabile şi se adaugă cheltuielile aferente acestor venituri neimpozabile, până ce aceasta va atinge a cincea parte din capitalul social subscris şi vărsat sau din patrimoniu, după caz, potrivit legilor de organizare şi funcţionare. În cazul în care aceasta este utilizată pentru acoperirea pierderilor sau este distribuită sub orice formă, reconstituirea ulterioară a rezervei nu mai este deductibilă la calculul profitului impozabil. Prin excepţie, rezerva constituită de persoanele juridice care furnizează utilităţi societăţilor comerciale care se restructurează, se reorganizează sau se privatizează poate fi folosită pentru acoperirea pierderilor de valoare a pachetului de acţiuni obţinut în urma procedurii de conversie a creanţelor, iar sumele destinate reconstituirii ulterioare a acesteia sunt deductibile la calculul profitului impozabil; ***Norme metodologice***

b) provizioanele pentru garanţii de bună execuţie acordate clienţilor; ***Norme metodologice***

c) provizioanele constituite în limita unui procent de 20% începând cu data de 1 ianuarie 2004, 25% începând cu data de 1 ianuarie 2005, 30% începând cu data de 1 ianuarie 2006, din valoarea creanţelor asupra clienţilor, înregistrate de către contribuabili, altele decât cele prevăzute la lit. d), f), g) şi i), care îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

1. sunt înregistrate după data de 1 ianuarie 2004;
2. sunt neîncasate într-o perioadă ce depăşeşte 270 de zile de la data scadenţei;
3. nu sunt garantate de altă persoană;
4. sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;
5. au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului; ***Norme metodologice***

d) provizioanele specifice, constituite de instituțiile financiare nebancare înscrise în Registrul general ținut de Banca Națională a României, de instituțiile de plată persoane juridice române care acordă credite legate de serviciile de plată, de instituțiile emitente de monedă electronică, persoane juridice române, care acordă credite legate de serviciile de plată, precum și provizioanele specifice constituite de alte persoane juridice, potrivit legilor de organizare și funcționare; ***Norme metodologice***

d^1) ajustările pentru depreciere aferente activelor pentru care, potrivit reglementărilor prudențiale ale Băncii Naționale a României, se determină ajustări prudențiale de valoare sau, după caz, valori ale pierderilor așteptate, înregistrate de către instituțiile de credit persoane juridice române și sucursalele din România ale instituțiilor de credit din state care nu sunt state membre ale Uniunii Europene sau din state care nu aparțin Spațiului Economic European, potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, și filtrele prudențiale potrivit reglementărilor emise de Banca Națională a României. Sumele reprezentând reducerea sau anularea filtrelor prudențiale sunt elemente similare veniturilor; ***Norme metodologice***

d^2) ajustările pentru depreciere înregistrate de către sucursalele din România ale instituțiilor de credit din state membre ale Uniunii Europene și state aparținând Spațiului Economic European, potrivit reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, aferente creditelor și plasamentelor care intră în sfera de aplicare a reglementărilor prudențiale ale Băncii Naționale a României referitoare la ajustările prudențiale de valoare aplicabile instituțiilor de credit persoane juridice române și sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din state care nu sunt state membre ale Uniunii Europene sau din state care nu aparțin Spațiului Economic

European;

e) *** Abrogat

f) *** Abrogat

g) *** Abrogat

h) rezervele tehnice constituite de societăţile de asigurare şi reasigurare, potrivit prevederilor legale de organizare şi funcţionare, cu excepţia rezervei de egalizare. Pentru contractele de asigurare cedate în reasigurare, rezervele se diminuează astfel încât nivelul acestora să acopere partea de risc care rămâne în sarcina asigurătorului, după deducerea reasigurării; ***Norme metodologice***

i) provizioanele de risc pentru operaţiunile pe pieţele financiare, constituite potrivit reglementărilor Comisiei Naţionale a Valorilor Mobiliare;

j) provizioanele constituite în limita unei procent de 100% din valoarea creanţelor asupra clienţilor, înregistrate de către contribuabili, altele decât cele prevăzute la lit. d), f), g) şi i), care îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

1. sunt înregistrate după data de 1 ianuarie 2007;

2. creanţa este deţinută la o persoană juridică asupra căreia este declarată procedura de deschidere a falimentului, pe baza hotărârii judecătoreşti prin care se atestă această situaţie;

3. nu sunt garantate de altă persoană;

4. sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;

5. au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului.

k) provizioanele pentru închiderea şi urmărirea postînchidere a depozitelor de deşeuri, constituite de contribuabilii care desfăşoară activităţi de depozitare a deşeurilor, potrivit legii, în limita sumei stabilite prin proiectul pentru închiderea şi urmărirea postînchidere a depozitului, corespunzătoare cotei-părţi din tarifele de depozitare percepute;

l) provizioanele constituite de companiile aeriene din România pentru acoperirea cheltuielilor de întreţinere şi reparare a parcului de aeronave şi a componentelor aferente, potrivit programelor de întreţinere a aeronavelor, aprobate corespunzător de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română. ***Norme metodologice***

m) provizioanele/ajustările pentru deprecierea creanţelor preluate de la instituţiile de credit în vederea recuperării acestora, în limita diferenţei dintre valoarea creanţei preluate prin cesionare şi suma de achitat cedentului, pentru creanţele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

1. sunt cesionate şi înregistrate în contabilitatea cesionarului după data de 1 iulie 2012 inclusiv;

2. sunt transferate de la o persoană sau datorate de o persoană care nu este afiliată contribuabilului cesionar;

3. au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului cesionar. ***Norme metodologice***

(2) Contribuabilii autorizaţi să desfăşoare activitate în domeniul exploatării zăcămintelor naturale sunt obligaţi să înregistreze în evidenţa contabilă şi să deducă provizioane pentru refacerea terenurilor afectate şi pentru redarea acestora în circuitul economic, silvic sau agricol, în limita unei cote de 1% aplicate asupra diferenţei dintre veniturile înregistrate în legătură cu realizarea şi vânzarea zăcămintelor naturale şi cheltuielile efectuate cu extracţia, prelucrarea şi livrarea acestora, pe toată durata de funcţionare a exploatării zăcămintelor naturale.

Norme metodologice

(3) Pentru titularii de acorduri petroliere, care desfăşoară operaţiuni petroliere în perimetre marine ce includ zone cu adâncime de apă mai mare de 100 m, cota provizionului constituit pentru dezafectarea sondelor, demobilizarea instalaţiilor, a dependinţelor şi anexelor, precum şi pentru reabilitarea mediului este de 10%, aplicată asupra diferenţei dintre veniturile şi cheltuielile înregistrate, pe toată perioada exploatării petroliere.

(4) Regia Autonomă "Administraţia Română a Serviciilor de Trafic Aerian" - ROMATSA constituie trimestrial un provizion, potrivit prevederilor legale, pentru diferenţa dintre veniturile din exploatare realizate efectiv din activitatea de rută aeriană şi costurile efective ale activităţii de rută aeriană, care este utilizat pentru acoperirea cheltuielilor de exploatare care depăşesc tarifele stabilite anual de EUROCONTROL.

(5) Reducerea sau anularea oricărui provizion ori a rezervei care a fost anterior dedusă se include în veniturile impozabile, indiferent dacă reducerea sau anularea este datorată modificării destinaţiei provizionului sau a rezervei, distribuirii provizionului sau rezervei către participanţi sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui alt motiv. Prevederile prezentului alineat nu se aplică dacă un alt contribuabil preia un provizion sau o rezervă în legătură cu o divizare sau fuziune, reglementările acestui articol aplicându-se în continuare acelui provizion sau rezervă. ***Norme metodologice***

(5^1) Prin excepţie de la prevederile alin. (5), rezervele din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, efectuată după data de 1 ianuarie 2004, care sunt deduse la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor privind activele cedate şi/sau casate, se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a acestor mijloace fixe, după caz. ***Norme metodologice***

(5^2) Prin excepție de la prevederile alin. (5), rezervele din reevaluarea imobilizărilor necorporale, efectuată de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, care sunt deduse la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor cu cedarea imobilizărilor necorporale, se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a acestor imobilizări necorporale, după caz.

(6) Sumele înregistrate în conturi de rezerve legale şi rezerve reprezentând facilităţi fiscale nu pot fi utilizate pentru majorarea capitalului social sau pentru acoperirea pierderilor. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, asupra acestor sume se recalculează impozitul pe profit şi se stabilesc dobânzi şi penalităţi de întârziere, de la data aplicării facilităţii respective, potrivit legii. Nu se supun impozitării rezervele de influenţe de curs valutar aferente aprecierii disponibilităţilor în valută, constituite potrivit legii, înregistrate de societăţi comerciale bancare - persoane juridice române şi sucursalele băncilor străine, care îşi desfăşoară activitatea în România. ***Norme metodologice***

(7) În înţelesul prezentului articol, prin constituirea unui provizion sau a unei rezerve se înţelege şi majorarea unui provizion sau a unei rezerve.

(8) Provizioanele constituite pentru creanţele asupra clienţilor, înregistrate de către contribuabili înainte de 1 ianuarie 2004, sunt deductibile în limitele prevăzute la alin. (1) lit. c), în situaţia în care creanţele respective îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a) nu sunt garantate de altă persoană;

b) sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;

c) au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului;

d) creanţa este deţinută asupra unei persoane juridice pentru care a fost deschisă procedura falimentului, pe baza hotărârii judecătoreşti prin care se atestă această situaţie;

e) nu au mai fost constituite provizioane deductibile fiscal pentru creanţa respectivă.

ART. 23 Cheltuieli cu dobânzile şi diferenţe de curs valutar

(1) Cheltuielile cu dobânzile sunt integral deductibile în cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este mai mic sau egal cu trei. Gradul de îndatorare a capitalului se determină ca raport între capitalul împrumutat cu termen de rambursare peste un an şi capitalul propriu, ca medie a valorilor existente la începutul anului şi sfârşitul perioadei pentru care se determină impozitul pe profit. Prin capital împrumutat se înţelege totalul creditelor şi împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an, potrivit clauzelor contractuale.

(1^1) În înţelesul alin. (1), prin credit/împrumut se înţelege orice convenţie încheiată între părţi care generează în sarcina uneia dintre părţi obligaţia de a plăti dobânzi şi de a restitui capitalul împrumutat.

(2) În condiţiile în care gradul de îndatorare a capitalului este peste trei, cheltuielile cu dobânzile şi cu pierderea netă din diferenţele de curs valutar, aferente împrumuturilor luate în calcul la determinarea gradului de îndatorare, sunt nedeductibile. Acestea se reportează în perioada următoare, în condiţiile alin. (1), până la deductibilitatea integrală a acestora.

(3) În cazul în care cheltuielile din diferenţele de curs valutar ale contribuabilului depăşesc veniturile din diferenţele de curs valutar, diferenţa va fi tratată ca o cheltuială cu dobânda, potrivit alin. (1), deductibilitatea acestei diferenţe fiind supusă limitei prevăzute la alin. (1). Cheltuielile din diferenţele de curs valutar, care se limitează potrivit prezentului alineat, sunt cele aferente împrumuturilor luate în calcul la determinarea gradului de îndatorare a capitalului.

(4) Dobânzile şi pierderile din diferenţe de curs valutar, în legătură cu împrumuturile obţinute direct sau indirect de la bănci internaţionale de dezvoltare şi organizaţii similare, menţionate în norme, şi cele care sunt garantate de stat, cele aferente împrumuturilor obţinute de la instituţiile de credit române sau străine, instituţiile financiare nebancare, de la persoanele juridice care acordă credite potrivit legii, precum şi cele obţinute în baza obligaţiunilor admise la tranzacţionare pe o piaţă reglementată nu intră sub incidenţa prevederilor prezentului articol.

(5) În cazul împrumuturilor obţinute de la alte entităţi, cu excepţia celor prevăzute la alin. (4), dobânzile deductibile sunt limitate la:

a) nivelul ratei dobânzii de referinţă a Băncii Naţionale a României, corespunzătoare ultimei luni din trimestru, pentru împrumuturile în lei; şi

b) nivelul ratei dobânzii anuale de 9%, pentru împrumuturile în valută. Acest nivel al ratei dobânzii se aplică la determinarea profitului impozabil aferent anului fiscal 2004. Nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

(6) Limita prevăzută la alin. (5) se aplică separat pentru fiecare împrumut, înainte de aplicarea prevederilor alin. (1) şi (2).

(7) Prevederile alin. (1) - (3) nu se aplică societăţilor comerciale bancare, persoane juridice române, sucursalelor băncilor străine care îşi desfăşoară activitatea în România, societăţilor de leasing pentru operaţiunile de leasing, societăţilor de credit ipotecar, instituţiilor de credit, precum şi instituţiilor financiare nebancare.

(8) În cazul unei persoane juridice străine care îşi desfăşoară activitatea printr-un sediu permanent în România, prevederile prezentului articol se aplică prin luarea în considerare a capitalului propriu. ***Norme metodologice***

ART. 24 Amortizarea fiscală

(1) Cheltuielile aferente achiziţionării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătăţirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Mijlocul fix amortizabil este orice imobilizare corporală care îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii:

a) este deţinut şi utilizat în producţia, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terţilor sau în scopuri administrative;

b) are o valoare fiscală mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului, la data intrării în patrimoniul contribuabilului;

c) are o durată normală de utilizare mai mare de un an.

Pentru imobilizările corporale care sunt folosite în loturi, seturi sau care formează un singur corp, lot sau set, la determinarea amortizării se are în vedere valoarea întregului corp, lot sau set. Pentru componentele care intră în structura unui activ corporal, a căror durată normală de utilizare diferă de cea a activului rezultat, amortizarea se determină pentru fiecare componentă în parte.

(3) Sunt, de asemenea, considerate mijloace fixe amortizabile:

a) investiţiile efectuate la mijloacele fixe care fac obiectul unor contracte de închiriere, concesiune, locaţie de gestiune, asociere în participaţiune şi altele asemenea;

b) mijloacele fixe puse în funcţiune parţial, pentru care nu s-au întocmit formele de înregistrare ca imobilizare corporală; acestea se cuprind în grupele în care urmează a se înregistra, la valoarea rezultată prin însumarea cheltuielilor efective ocazionate de realizarea lor;

c) investiţiile efectuate pentru descopertă în vederea valorificării de substanţe minerale utile, precum şi pentru lucrările de deschidere şi pregătire a extracţiei în subteran şi la suprafaţă;

d) investiţiile efectuate la mijloacele fixe existente, sub forma cheltuielilor ulterioare realizate în scopul îmbunătăţirii parametrilor tehnici iniţiali şi care conduc la obţinerea de beneficii economice viitoare, prin majorarea valorii mijlocului fix;

e) investiţiile efectuate din surse proprii, concretizate în bunuri noi, de natura celor aparţinând domeniului public, precum şi în dezvoltări şi modernizări ale bunurilor aflate în proprietate publică;

f) amenajările de terenuri;

g) activele biologice, înregistrate de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară.

(4) Nu reprezintă active amortizabile:

a) terenurile, inclusiv cele împădurite;

b) tablourile şi operele de artă;

c) fondul comercial;

d) lacurile, bălţile şi iazurile care nu sunt rezultatul unei investiţii;

e) bunurile din domeniul public finanţate din surse bugetare;

f) orice mijloc fix care nu îşi pierde valoarea în timp datorită folosirii, potrivit normelor;

g) casele de odihnă proprii, locuinţele de protocol, navele, aeronavele, vasele de croazieră, altele decât cele utilizate în scopul realizării veniturilor;

h) imobilizările necorporale cu durată de viaţă utilă nedeterminată, încadrate astfel potrivit reglementărilor contabile.

(5) *** Abrogat

(6) Regimul de amortizare pentru un mijloc fix amortizabil se determină conform următoarelor reguli:

a) în cazul construcţiilor, se aplică metoda de amortizare liniară;

b) în cazul echipamentelor tehnologice, respectiv al maşinilor, uneltelor şi instalaţiilor, precum şi pentru computere şi echipamente periferice ale acestora, contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară, degresivă sau accelerată;

c) în cazul oricărui alt mijloc fix amortizabil, contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară sau degresivă.

(7) În cazul metodei de amortizare liniară, amortizarea se stabileşte prin aplicarea cotei de amortizare liniară la valoarea fiscală de la data intrării în patrimoniul contribuabilului a mijlocului fix amortizabil.

(8) În cazul metodei de amortizare degresivă, amortizarea se calculează prin multiplicarea cotelor de amortizare liniară cu unul dintre coeficienţii următori:

a) 1,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 2 şi 5 ani;

b) 2,0, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 5 şi 10 ani;

c) 2,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este mai mare de 10 ani. ***Norme metodologice***

(9) În cazul metodei de amortizare accelerată, amortizarea se calculează după cum urmează:

a) pentru primul an de utilizare, amortizarea nu poate depăşi 50% din valoarea fiscală de la data intrării în patrimoniul contribuabilului a mijlocului fix;

b) pentru următorii ani de utilizare, amortizarea se calculează prin raportarea valorii rămase de amortizare a mijlocului fix la durata normală de utilizare rămasă a acestuia.

(10) Cheltuielile aferente achiziţionării de brevete, drepturi de autor, licenţe, mărci de comerţ sau fabrică şi alte imobilizări necorporale recunoscute din punct de vedere contabil, cu excepţia cheltuielilor de constituire, a fondului comercial, a imobilizărilor necorporale cu durată de viaţă utilă nedeterminată, încadrate astfel potrivit reglementărilor contabile, precum şi cheltuielile de dezvoltare care din punct de vedere contabil reprezintă imobilizări necorporale, se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe perioada contractului sau pe durata de utilizare, după caz. Cheltuielile aferente achiziţionării sau producerii programelor informatice se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe o perioadă de 3 ani. Pentru brevetele de invenţie se poate utiliza şi metoda de amortizare degresivă sau accelerată. ***Norme metodologice***

(11) Amortizarea fiscală se calculează după cum urmează:

a) începând cu luna următoare celei în care mijlocul fix amortizabil se pune în funcţiune;

b) pentru cheltuielile cu investiţiile efectuate din surse proprii la mijloacele fixe din domeniul public, pe durata normală de utilizare, pe durata normală de utilizare rămasă sau pe perioada contractului de concesionare sau închiriere, după caz;

c) pentru cheltuielile cu investiţiile efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locaţie de gestiune de cel care a efectuat investiţia, pe perioada contractului sau pe durata normală de utilizare, după caz;

d) pentru cheltuielile cu investiţiile efectuate pentru amenajarea terenurilor, liniar, pe o perioadă de 10 ani;

e) amortizarea clădirilor şi a construcţiilor minelor, salinelor cu extracţie în soluţie prin sonde, carierelor, exploatărilor la zi, pentru substanţe minerale solide şi cele din industria extractivă de petrol, a căror durată de folosire este limitată de durata rezervelor şi care nu pot primi alte utilizări după epuizarea rezervelor, precum şi a investiţiilor pentru descopertă se calculează pe unitate de produs, în funcţie de rezerva exploatabilă de substanţă minerală utilă.

Amortizarea pe unitatea de produs se recalculează:

1. din 5 în 5 ani la mine, cariere, extracţii petroliere, precum şi la cheltuielile de investiţii pentru descopertă;

2. din 10 în 10 ani la saline;

e^1) În cazul contribuabililor care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară şi care stabilesc pentru amortizarea mijloacelor fixe specifice activităţii de explorare şi producţie a resurselor de petrol şi gaze şi alte substanţe minerale politici contabile specifice domeniului de activitate, în concordanţă cu cele mai recente norme ale altor organisme de normalizare care utilizează un cadru general conceptual similar pentru a elabora standarde de contabilitate, alte documente contabile şi practicile acceptate ale domeniului de activitate, valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe casate se deduce prin utilizarea metodei de amortizare fiscală utilizate înainte de casarea acestora, pe perioada rămasă. Aceste prevederi se aplică şi pentru valoarea fiscală rămasă neamortizată la momentul retratării mijloacelor fixe specifice activităţii de explorare şi producţie a resurselor de petrol şi gaze şi alte substanţe minerale;

f) mijloacele de transport pot fi amortizate şi în funcţie de numărul de kilometri sau numărul de ore de funcţionare prevăzut în cărţile tehnice, pentru cele achiziţionate după data de 1 ianuarie 2004;

g) pentru locuinţele de serviciu, amortizarea este deductibilă fiscal până la nivelul corespunzător suprafeţei construite prevăzute de legea locuinţei;

h) numai pentru autoturismele folosite în condiţiile prevăzute la **art. 21** alin. (3) lit. n). ***Norme metodologice***

(11^1) Prin derogare de la prevederile **art. 7** alin. (1) pct. 33 şi 34, pentru mijloacele de transport de persoane care au cel mult 9 scaune de pasageri, incluzând şi scaunul şoferului, din categoria M1, astfel cum sunt definite în Reglementările privind omologarea de tip şi eliberarea cărţii de identitate a vehiculelor rutiere, precum şi omologarea de tip a produselor utilizate la acestea - RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor şi locuinţei nr. 211/2003, cu modificările şi completările ulterioare, cheltuielile cu amortizarea sunt deductibile, pentru fiecare, în limita a 1.500 lei/lună. Pentru aceste mijloace de transport nu se aplică prevederile alin. (11) lit. f). Sunt exceptate situaţiile în care mijloacele de transport respective se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgenţă, servicii de pază şi protecţie şi servicii de curierat;

2. vehiculele utilizate de agenţii de vânzări şi de achiziţii, precum şi pentru test drive şi pentru demonstraţii;

3. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

4. vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închiriere către alte persoane, transmiterea dreptului de folosinţă, în cadrul contractelor de leasing operaţional sau pentru instruire de către şcolile de şoferi.

(11^2) Alin. (11^1) se aplică inclusiv pentru mijloacele de transport persoane care au cel mult 9 scaune de pasageri, incluzând şi

scaunul şoferului, achiziţionate/produse anterior datei de 1 februarie 2013, pentru cheltuielile cu amortizarea stabilite în baza valorii fiscale rămase neamortizate la această dată.

(12) Contribuabilii care au investit în mijloace fixe amortizabile sau în brevete de invenţie amortizabile şi care au dedus cheltuieli de amortizare reprezentând 20% din valoarea de intrare a acestora conform prevederilor legale, la data punerii în funcţiune a mijlocului fix sau a brevetului de invenţie, până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, au obligaţia să păstreze în patrimoniu aceste mijloace fixe amortizabile cel puţin o perioadă egală cu jumătate din durata lor normală de utilizare. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, impozitul pe profit se recalculează şi se stabilesc dobânzi şi penalităţi de întârziere de la data aplicării facilităţii respective, potrivit legii. ***Norme metodologice***

(13) Pentru investiţiile realizate în parcurile industriale până la data de 31 decembrie 2006 se acordă o deducere suplimentară din profitul impozabil, în cotă de 20% din valoarea investiţiilor în construcţii sau a reabilitărilor de construcţii, infrastructură internă şi de conexiune la reţeaua publică de utilităţi, ţinând seama de prevederile legale în vigoare privind clasificarea şi duratele normate de utilizare a mijloacelor fixe amortizabile. Contribuabilii care beneficiază de facilităţile prevăzute la alin. (12) nu pot beneficia de facilităţile prevăzute în prezentul alineat.

(14) Cheltuielile aferente localizării, explorării, dezvoltării sau oricărei activităţi pregătitoare pentru exploatarea resurselor naturale se recuperează în rate egale pe o perioadă de 5 ani, începând cu luna în care sunt efectuate cheltuielile. Cheltuielile aferente achiziţionării oricărui drept de exploatare a resurselor naturale se recuperează pe măsură ce resursele naturale sunt exploatate, proporţional cu valoarea recuperată raportată la valoarea totală estimată a resurselor.

(15) Pentru mijloacele fixe amortizabile, deducerile de amortizare se determină fără a lua în calcul amortizarea contabilă. Câştigurile sau pierderile rezultate din vânzarea ori din scoaterea din funcţiune a acestor mijloace fixe se calculează pe baza valorii fiscale a acestora, diminuată cu amortizarea fiscală. Pentru mijloacele fixe cu valoarea contabilă evidenţiată în sold la data de 31 decembrie 2003, amortizarea se calculează în baza valorii rămase neamortizată, pe durata normală de utilizare rămasă, folosindu-se metodele de amortizare aplicate până la această dată.

(15^1) În cazul în care se înlocuiesc părţi componente ale mijloacelor fixe amortizabile/imobilizărilor necorporale cu valoare fiscală rămasă neamortizată, cheltuielile reprezentând valoarea fiscală rămasă neamortizată aferentă părţilor înlocuite reprezintă cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil. Valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile/imobilizărilor necorporale se recalculează în mod corespunzător, prin diminuarea acesteia cu valoarea fiscală rămasă neamortizată aferentă părţilor înlocuite şi majorarea cu valoarea fiscală aferentă părţilor noi înlocuite, pe durata normală de utilizare rămasă.

(15^2) În cazul în care se înlocuiesc părţi componente ale mijloacelor fixe amortizabile/imobilizărilor necorporale după expirarea duratei normale de utilizare, pentru determinarea amortizării fiscale se va stabili o nouă durată normală de utilizare de către o comisie tehnică sau un expert tehnic independent. ***Norme metodologice***

(16) Contribuabilii care investesc în mijloace fixe destinate prevenirii accidentelor de muncă şi bolilor profesionale, precum şi înfiinţării şi funcţionării cabinetelor medicale, pot deduce integral valoarea acestora la calculul profitului impozabil la data punerii în funcţiune sau pot recupera aceste cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol. ***Norme metodologice***

(17) În cazul unei imobilizări corporale care la data intrării în patrimoniu are o valoare fiscală mai mică decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului, contribuabilul poate opta pentru deducerea cheltuielilor aferente imobilizării sau pentru recuperarea acestor cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol **.**

(18) Cheltuielile aferente achiziţionării sau producerii de containere sau ambalaje, care circulă între contribuabil şi clienţi, se recuperează prin deduceri de amortizare, prin metoda liniară, pe durata normală de utilizare stabilită de contribuabilul care îşi menţine dreptul de proprietate asupra containerelor sau a ambalajelor.

(19) Ministerul Finanţelor Publice elaborează normele privind clasificaţia şi duratele normale de funcţionare a mijloacelor fixe.

(20) *** Abrogat.

(21) Pentru titularii de acorduri petroliere şi subcontractanţii acestora, care desfăşoară operaţiuni petroliere în perimetre marine ce includ zone cu adâncime de apă de peste 100 metri, se calculează amortizarea imobilizărilor corporale şi necorporale aferente operaţiunilor petroliere, a căror durată de folosire este limitată de durata rezervelor, pe unitatea de produs, cu un grad de utilizare de 100%, în funcţie de rezerva exploatabilă de substanţă minerală utilă, pe durata acordului petrolier. Cheltuielile aferente investiţiilor în curs, imobilizărilor corporale şi necorporale efectuate pentru operaţiunile petroliere vor fi reflectate în contabilitate atât în lei, cât şi în euro; aceste cheltuieli, înregistrate în contabilitate în lei, vor fi reevaluate la sfârşitul fiecărui exerciţiu financiar pe baza valorilor înregistrate în contabilitate în euro, la cursul de schimb euro/leu comunicat de Banca Naţională a României pentru ultima zi a fiecărui exerciţiu financiar.

(22) Prevederile Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale şi necorporale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, nu se aplică la calculul profitului impozabil, cu excepţia prevederilor art. 3 alin. 2 lit. a) şi ale art. 8 din aceeaşi lege.

(23) În cazul contribuabililor care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, pentru activele imobilizate deținute pentru activitatea proprie, transferate în categoria activelor imobilizate deținute în vederea vânzării și reclasificate în categoria activelor imobilizate deținute pentru activitatea proprie, valoarea fiscală rămasă neamortizată este valoarea fiscală dinaintea reclasificării ca active imobilizate deținute în vederea vânzării. Durata de amortizare este durata normală de utilizare rămasă determinată în baza duratei normale de utilizare inițiale, din care se scade durata în care a fost clasificat în categoria activelor imobilizate deținute în vederea vânzării. Amortizarea fiscală se calculează începând cu luna următoare celei în care a fost reclasificat în categoria activelor imobilizate deținute pentru activitatea proprie, prin recalcularea cotei de amortizare fiscală.

ART. 25 Contracte de leasing

(1) În cazul leasingului financiar utilizatorul este tratat din punct de vedere fiscal ca proprietar, în timp ce în cazul leasingului operaţional, locatorul are această calitate.

Amortizarea bunului care face obiectul unui contract de leasing se face de către utilizator, în cazul leasingului financiar, şi de către locator, în cazul leasingului operaţional, cheltuielile fiind deductibile, potrivit **art. 24.**

(2) În cazul leasingului financiar utilizatorul deduce dobânda, iar în cazul leasingului operaţional locatarul deduce chiria (rata de leasing). ***Norme metodologice***

ART. 25^1 Contracte de fiducie (în vigoare de la data intrării în vigoare a L287/2009 privind Codul civil)

(1) În cazul contractelor de fiducie, încheiate conform dispoziţiilor Codului civil, în care constituitorul are şi calitatea de beneficiar, se aplică următoarele reguli:

a) transferul masei patrimoniale fiduciare de la constituitor către fiduciar nu este transfer impozabil în înţelesul prezentului titlu;

b) fiduciarul va conduce o evidenţă contabilă separată pentru masa patrimonială fiduciară şi va transmite trimestrial către constituitor, pe bază de decont, veniturile şi cheltuielile rezultate din administrarea patrimoniului conform contractului;

c) valoarea fiscală a activelor cuprinse în masa patrimonială fiduciară, preluată de fiduciar, este egală cu valoarea fiscală pe care acestea au avut-o la constituitor;

d) amortizarea fiscală pentru orice activ amortizabil prevăzut în masa patrimonială fiduciară se determină în continuare în conformitate cu regulile prevăzute la **art. 24,** care s-ar fi aplicat la persoana care a transferat activul, dacă transferul nu ar fi avut loc.

(2) În cazul contractelor de fiducie, încheiate conform dispoziţiilor Codului civil, în care calitatea de beneficiar o are fiduciarul sau o terţă persoană, cheltuielile înregistrate din transferul masei patrimoniale fiduciare de la constituitor către fiduciar sunt considerate cheltuieli nedeductibile.

ART. 26 Pierderi fiscale

(1) Pierderea anuală, stabilită prin declaraţia de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obţinute în următorii 5 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

(2) Pierderea fiscală înregistrată de contribuabilii care îşi încetează existenţa ca efect al unei operaţiuni de fuziune sau divizare se recuperează de către contribuabilii nou-înfiinţaţi ori de către cei care preiau patrimoniul societăţii absorbite sau divizate, după caz, proporţional cu activele şi pasivele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de fuziune/divizare. Pierderea fiscală înregistrată de contribuabilii care nu îşi încetează existenţa ca efect al unei operaţiuni de desprindere a unei părţi din patrimoniul acestora, transferată ca întreg, se recuperează de aceşti contribuabili şi de cei care preiau parţial patrimoniul societăţii cedente, după caz, proporţional cu activele şi pasivele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de divizare, respectiv cu cele menţinute de persoana juridică cedentă.

(3) În cazul persoanelor juridice străine, prevederile alin. (1), respectiv alin. (5) se aplică luându-se în considerare numai veniturile şi cheltuielile atribuibile sediului permanent, respectiv veniturile şi cheltuielile atribuibile fiecărui sediu permanent cumulate la nivelul sediului permanent desemnat în România. Pierderile fiscale înregistrate până la data de 30 iunie 2013 de sediile permanente care aparţin aceleiaşi persoane juridice străine, care aplică prevederile art. 29^1, nerecuperate până la această dată, se transmit sediului permanent desemnat şi se recuperează în funcţie de perioada în care acestea au fost înregistrate, astfel:

a) pierderea fiscală înregistrată în perioada 1 ianuarie - 30 iunie 2013 inclusiv este luată în calcul la stabilirea profitului impozabil/pierderii fiscale din perioada 1 iulie - 31 decembrie 2013 inclusiv, înaintea recuperării pierderilor fiscale din anii precedenţi anului 2013, perioada 1 iulie - 31 decembrie 2013 inclusiv nefiind considerată an fiscal în sensul celor 7 ani consecutivi;

b) pierderea fiscală înregistrată în anii anteriori anului 2013, rămasă nerecuperată la data de 30 iunie 2013, se recuperează, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit care urmează acestei date, pe perioada de recuperare rămasă din perioada iniţială de 5 ani, respectiv 7 ani, în ordinea înregistrării acesteia; anul 2013 este considerat un singur an fiscal în sensul celor 5 ani, respectiv 7 ani consecutivi. (în vigoare de la 1 iulie 2013)

(4) Contribuabilii care au fost plătitori de impozit pe venit şi care anterior au realizat pierdere fiscală intră sub incidenţa prevederilor alin. (1), respectiv alin. (5), de la data la care au revenit la sistemul de impozitare reglementat de prezentul titlu. Această pierdere se recuperează pe perioada cuprinsă între data înregistrării pierderii fiscale şi limita celor 5 ani, respectiv 7 ani, după caz.

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), pierderea fiscală anuală realizată începând cu anul 2009, stabilită prin declaraţia de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obţinute în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.***Norme metodologice***

ART. 27 Reorganizări, lichidări şi alte transferuri de active şi titluri de participare

(1) În cazul contribuţiilor cu active la capitalul unei persoane juridice în schimbul unor titluri de participare la această persoană juridică se aplică următoarele reguli:

a) contribuţiile nu sunt transferuri impozabile în înţelesul prevederilor prezentului titlu;

b) valoarea fiscală a activelor primite de persoana juridică este egală cu valoarea fiscală a acelor active la persoana care contribuie cu activul;

c) valoarea fiscală a titlurilor de participare primite de persoana care contribuie cu activele este egală cu valoarea fiscală a activelor aduse drept contribuţie de către persoana respectivă. ***Norme metodologice***

(2) Distribuirea de active de către o persoană juridică română către participanţii săi, fie sub formă de dividend, fie ca urmare a operaţiunii de lichidare, se tratează ca transfer impozabil, exceptându-se cazurile prevăzute la alin. (3). ***Norme metodologice***

(3) Prevederile prezentului articol se aplică următoarelor operaţiuni de reorganizare, dacă acestea nu au ca principal obiectiv evaziunea fiscală sau evitarea plăţii impozitelor:

a) fuziunea între două sau mai multe persoane juridice române, în cazul în care participanţii la oricare persoană juridică care fuzionează primesc titluri de participare la persoana juridică succesoare; ***Norme metodologice***

b) divizarea unei persoane juridice române în două sau mai multe persoane juridice române, în cazul în care participanţii la persoana juridică iniţială beneficiază de o distribuire proporţională a titlurilor de participare la persoanele juridice succesoare;

c) achiziţionarea de către o persoană juridică română a tuturor activelor şi pasivelor aparţinând uneia sau mai multor activităţi economice ale altei persoane juridice române, numai în schimbul unor titluri de participare; ***Norme metodologice***

d) achiziţionarea de către o persoană juridică română a minimum 50% din titlurile de participare la altă persoană juridică română, în schimbul unor titluri de participare la persoana juridică achizitoare şi, dacă este cazul, a unei plăţi în numerar care nu depăşeşte 10% din valoarea nominală a titlurilor de participare emise în schimb.

(4) În cazul operaţiunilor de reorganizare prevăzute la alin. (3) se aplică următoarele reguli:

a) transferul activelor şi pasivelor nu se tratează ca un transfer impozabil în înţelesul prezentului titlu;

b) schimbul unor titluri de participare deţinute la o persoană juridică română cu titluri de participare la o altă persoană juridică română nu se tratează ca transfer impozabil în înţelesul prezentului titlu şi al **titlului III**;

c) distribuirea de titluri de participare în legătură cu divizarea unei persoane juridice române nu se tratează ca dividend;

d) valoarea fiscală a unui activ sau pasiv, aşa cum este prevăzut la lit. a), este egală, pentru persoana care primeşte un astfel de activ, cu valoarea fiscală pe care respectivul activ a avut-o la persoana care l-a transferat;

e) amortizarea fiscală pentru orice activ prevăzut la lit. a) se determină în continuare în conformitate cu regulile prevăzute la **art. 24**, care s-ar fi aplicat de persoana care a transferat activul, dacă transferul nu ar fi avut loc;

f) transferul unui provizion sau al unei rezerve nu se consideră o reducere sau anulare a provizionului sau rezervei, potrivit **art. 22** alin. (5), dacă un alt contribuabil le preia şi le menţine la valoarea avută înainte de transfer;

g) valoarea fiscală a titlurilor de participare prevăzute la lit. b), care sunt primite de o persoană, trebuie să fie egală cu valoarea fiscală a titlurilor de participare care sunt transferate de către această persoană;

h) valoarea fiscală a titlurilor de participare prevăzute la lit. c), care au fost deţinute înainte de a fi distribuite, se alocă între aceste titluri de participare şi titlurile de participare distribuite, proporţional cu preţul de piaţă al titlurilor de participare, imediat după distribuire.

(5) Dacă o persoană juridică română deţine minimum 15%, respectiv 10%, începând cu anul 2009, din titlurile de participare la o altă persoană juridică română care transferă active şi pasive către prima persoană juridică, printr-o operaţiune prevăzută la alin. (3), anularea acestor titluri de participare nu se consideră transfer impozabil.

(6) *** Abrogat

(7) În înţelesul prezentului articol, valoarea fiscală a unui activ, a unui pasiv sau a unui titlu de participare este valoarea utilizată pentru calculul amortizării şi al câştigului sau pierderii, în înţelesul impozitului pe venit ori al impozitului pe profit.

ART. 27^1 Regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parţiale, transferurilor de active şi schimburilor de acţiuni între societăţile din diferite state membre ale Uniunii Europene

(1) Prevederile prezentului articol se aplică după data aderării României la Uniunea Europeană.

(2) Prevederile prezentului articol se aplică:

a) operaţiunilor de fuziune, divizare, divizare parţială, transferurilor de active şi schimburilor de acţiuni în care sunt implicate societăţi din două sau mai multe state membre;

b) transferului sediului social al unei societăţi europene din România în alt stat membru, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2.157/2001 al Consiliului din 8 octombrie 2001 privind statutul societăţii europene (SE), în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.435/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind statutul societăţii cooperative europene (SCE).

(3) În sensul prezentului articol, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

1. fuziune - operaţiunea prin care:

a) una sau mai multe societăţi, în momentul şi ca efect al dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor către o altă societate existentă, în schimbul emiterii către participanţii lor a titlurilor de participare reprezentând capitalul celeilalte societăţi şi, dacă este cazul, al plăţii în numerar a maximum 10% din valoarea nominală ori, în absenţa valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;

b) două sau mai multe societăţi, în momentul şi ca efect al dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor unei alte societăţi care se înfiinţează, în schimbul emiterii către participanţii lor a unor titluri de participare reprezentând capitalul noii societăţi şi, dacă este cazul, a plăţii în numerar a maximum 10% din valoarea nominală ori, în absenţa valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;

c) o societate, în momentul dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor către societatea care deţine toate titlurile de participare ce reprezintă capitalul său;

2. divizare - operaţiunea prin care o societate, în momentul şi ca efect al dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor către două sau mai multe societăţi existente ori nou-înfiinţate, în schimbul emiterii către participanţii săi, pe bază de proporţionalitate, de titluri de participare reprezentând capitalul societăţilor beneficiare şi, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absenţa valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;

3. divizare parţială - operaţiunea prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, una sau mai multe ramuri de activitate, către una sau mai multe societăţi existente ori nou-înfiinţate, lăsând cel puţin o ramură de activitate în compania cedentă, în schimbul emiterii către participanţii săi, pe bază de proporţionalitate, titlurile de participare reprezentând capitalul societăţilor beneficiare şi, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absenţa valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;

4. active şi pasive transferate - activele şi pasivele societăţii cedente care, în urma fuziunii, divizării sau divizării parţiale, sunt integrate unui sediu permanent al societăţii beneficiare, situat în statul membru al societăţii cedente, şi care contribuie la generarea profiturilor sau pierderilor luate în calcul la stabilirea bazei de impozitare;

5. transfer de active - operaţiunea prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, totalitatea sau una ori mai multe ramuri ale activităţii sale către altă societate, în schimbul transferării titlurilor de participare reprezentând capitalul societăţii beneficiare;

6. schimb de acţiuni - operaţiunea prin care o societate dobândeşte o participaţie în capitalul altei societăţi în aşa fel încât dobândeşte majoritatea drepturilor de vot sau majoritatea titlurilor de participare în societatea respectivă sau, deţinând această majoritate, achiziţionează încă o participaţie, în schimbul emiterii către participanţii acesteia din urmă, în schimbul titlurilor lor, a titlurilor reprezentând capitalul societăţii iniţiale şi, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absenţa valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor emise ca valoare de schimb;

7. societate cedentă - societatea care îşi transferă activele şi pasivele ori care transferă totalitatea sau una ori mai multe dintre ramurile activităţii sale;

8. societate beneficiară - societatea care primeşte activele şi pasivele sau totalitatea ori una sau mai multe dintre ramurile de activitate ale societăţii cedente;

9. societate achiziţionată - societatea în care altă societate deţine o participaţie, în urma unui schimb de titluri de participare;

10. societate achizitoare - societatea care achiziţionează o participaţie, din acţiunile unei societăţi, în urma unui schimb de titluri de

participare;

11. ramură de activitate - totalitatea activului şi pasivului unei diviziuni dintr-o societate care, din punct de vedere organizatoric, constituie o activitate independentă, adică o entitate capabilă să funcţioneze prin propriile mijloace;

12. societate dintr-un stat membru - orice societate care îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii:

a) are una dintre formele de organizare prezentate în **anexa** care face parte integrantă din prezentul titlu; ***Norme metodologice***

b) în conformitate cu legislaţia fiscală a statului membru, este considerată ca având-şi sediul fiscal în statul membru şi, în temeiul convenţiei încheiate cu un stat terţ privind evitarea dublei impuneri, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;

c) plăteşte impozit pe profit sau un impozit similar impozitului pe profit, fără posibilitatea unei opţiuni ori exceptări.

13. Transferul sediului social înseamnă o operaţiune prin care o societate europeană sau o societate cooperativă europeană, fără să se lichideze ori fără să creeze o societate nouă, îşi transferă sediul social din România într-un alt stat membru.

(4) Operaţiunile de fuziune sau de divizare nu sunt transferuri impozabile pentru diferenţa dintre preţul de piaţă al elementelor din activ şi pasiv transferate şi valoarea lor fiscală.

(5) Dispoziţiile alin. (4) se aplică numai dacă compania beneficiară calculează amortizarea şi orice câştig sau pierdere, aferente activelor şi pasivelor transferate, în concordanţă cu dispoziţiile care ar fi fost aplicate companiei cedente dacă fuziunea, divizarea sau divizarea parţială nu ar fi avut loc.

(6) În cazul în care provizioanele sau rezervele constituite au fost anterior deduse din baza impozabilă de către societatea cedentă şi nu provin de la sediile permanente din străinătate, aceste provizioane sau rezerve pot fi preluate, în aceleaşi condiţii de deducere, de către sediul permanent al societăţii beneficiare situat în România, societatea beneficiară asumându-şi astfel drepturile şi obligaţiile societăţii cedente.

(7) Referitor la operațiunile menţionate la alin. (2) lit. a), în situaţia în care societatea cedentă înregistrează pierdere fiscală, determinată potrivit prezentului titlu, aceasta se recuperează de către sediul permanent al societăţii beneficiare situat în România.

(8) Atunci când o societate beneficiară deţine o participaţie la capitalul societăţii cedente, veniturile societăţii beneficiare provenite din anularea participaţiei sale nu se impozitează în cazul în care participaţia societăţii beneficiare la capitalul societăţii cedente este mai mare de 15%, respectiv 10%, începând cu data de 1 ianuarie 2009.

(9) În cazul schimbului de acţiuni se aplică următoarele:

a) atribuirea, în cazul fuziunii, divizării sau al unui schimb de acţiuni, a titlurilor de participare reprezentând capitalul societăţii beneficiare ori achizitoare unui participant al societăţii cedente sau achiziţionate, în schimbul unor titluri reprezentând capitalul acestei societăţi, nu reprezintă transferuri impozabile potrivit prezentului titlu şi titlului III;

b) atribuirea, în cazul divizării parţiale, a titlurilor de participare ale societăţii cedente, reprezentând capitalul societăţii beneficiare, nu reprezintă transferuri impozabile potrivit prezentului titlu şi titlului III;

c) dispoziţiile lit. a) se aplică numai dacă acţionarul nu atribuie titlurilor de participare primite o valoare fiscală mai mare decât valoarea pe care acestea o aveau înainte de fuziune, divizare sau schimb de acţiuni;

d) dispoziţiile lit. b) se aplică numai dacă acţionarul nu atribuie titlurilor de participare primite şi celor deţinute în compania cedentă o valoare fiscală mai mare decât valoarea titlurilor deţinute la societatea cedentă înainte de divizarea parţială;

e) profitul sau venitul provenit din cesionarea ulterioară a titlurilor de participare se impozitează potrivit prevederilor prezentului titlu sau ale titlului III, după caz;

f) expresia valoare fiscală reprezintă valoarea ce este utilizată pentru calcularea veniturilor sau pierderilor, în scopul determinării venitului impozabil ori aportului de capital al unui participant al societăţii;

(10) Dispoziţiile alin. (4) - (9) se aplică şi transferului de active.

(10^1) În cazul în care activele şi pasivele societăţii cedente din România transferate într-o operaţiune de fuziune, divizare, divizare parţială sau transfer de active includ şi activele şi pasivele unui sediu permanent situat într-un alt stat membru, inclusiv în statul membru în care este rezidentă societatea beneficiară, dreptul de impozitare a sediului permanent respectiv revine statului membru în care este situată societatea beneficiară.

(10^2) Reguli aplicabile în cazul transferului sediului social al unei societăţi europene sau al unei societăţi cooperative europene:

a) atunci când o societate europeană sau o societate cooperativă europeană transferă sediul social din România într-un alt stat membru, acest transfer al sediului social nu reprezintă transfer impozabil pentru plusvaloarea calculată ca diferenţă între preţul de piaţă al elementelor din activ şi pasiv transferate şi valoarea lor fiscală, pentru acele active şi pasive ale societăţii europene ori societăţii cooperative europene, care rămân efectiv integrate unui sediu permanent al societăţii europene sau al societăţii cooperative europene în România şi care contribuie la generarea profitului ori pierderii luate în calcul din punct de vedere fiscal;

b) transferul este neimpozabil numai dacă societăţile europene sau societăţile cooperative europene calculează amortizarea şi orice câştiguri sau pierderi aferente activelor şi pasivelor care rămân efectiv integrate unui sediu permanent ca şi cum transferul sediului social nu ar fi avut loc;

c) provizioanele sau rezervele care anterior transferului sediului social au fost deduse din baza impozabilă de către societăţile europene ori societăţile cooperative europene şi care nu provin de la sediile permanente din străinătate pot fi preluate, în aceleaşi condiţii de deducere, de către sediul permanent din România al societăţii europene sau al societăţii cooperative europene;

d) referitor la operațiunile menţionate la alin. (2) lit. b), în situaţia în care o societate europeană sau o societate cooperativă europeană înregistrează pierdere fiscală, determinată potrivit prezentului titlu, aceasta se recuperează de către sediul permanent al societăţii europene ori al societăţii cooperative europene situat în România;

e) transferul sediului social al societăţilor europene sau al societăţilor cooperative europene nu trebuie să dea naştere impozitării venitului, profitului sau plusvalorii acţionarilor.

(11) Prevederile prezentului articol nu se aplică atunci când fuziunea, divizarea, divizarea parţială, transferul de active sau schimbul de acţiuni:

a) are ca obiectiv principal sau ca unul dintre principalele obiective frauda şi evaziunea fiscală. Faptul că una dintre operaţiunile prevăzute la alin. (2) nu este îndeplinită din motive economice valabile, cum ar fi restructurarea sau raţionalizarea activităţilor societăţilor participante la operaţiune, poate constitui o prezumţie că operaţiunea are ca obiectiv principal sau ca unul dintre obiectivele principale frauda şi evaziunea fiscală;

b) are drept efect faptul că o societate, implicată sau nu în operaţiune, nu mai îndeplineşte condiţiile necesare reprezentării angajaţilor în organele de conducere ale societăţii, în conformitate cu acordurile în vigoare înainte de operaţiunea respectivă. Această

prevedere se aplică în măsura în care în societăţile la care face referire prezentul articol nu se aplică dispoziţiile comunitare care conţin norme echivalente privind reprezentarea angajaţilor în organele de conducere ale societăţii.

(12) Dispoziţiile prezentului articol transpun prevederile Directivei 2009/133/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parţiale, cesionării de active şi schimburilor de acţiuni între societăţile din state membre diferite şi transferului sediului social al unei societăţi europene sau societăţi cooperative europene între statele membre.

ART. 28 Asocieri fără personalitate juridică

(1) În cazul unei asocieri fără personalitate juridică, veniturile şi cheltuielile înregistrate se atribuie fiecărui asociat, corespunzător cotei de participare în asociere.

(2) Orice asociere fără personalitate juridică dintre persoane juridice străine, care îşi desfăşoară activitatea în România, trebuie să desemneze una din părţi care să îndeplinească obligaţiile ce îi revin fiecărui asociat potrivit prezentului titlu. Persoana desemnată este responsabilă pentru:

a) înregistrarea asocierii la autoritatea fiscală competentă, înainte ca aceasta să înceapă să desfăşoare activitate;

b) conducerea evidenţelor contabile ale asocierii;

c) plata impozitului în numele asociaţilor, potrivit dispoziţiilor **art. 34** alin. (5);

d) depunerea unei declaraţii fiscale trimestriale la autoritatea fiscală competentă, care să conţină informaţii cu privire la partea din veniturile şi cheltuielile asocierii care este atribuibilă fiecărui asociat, precum şi impozitul care a fost plătit la buget în numele fiecărui asociat;

e) furnizarea de informaţii în scris, către fiecare asociat, cu privire la partea din veniturile şi cheltuielile asocierii care îi este atribuibilă acestuia, precum şi la impozitul care a fost plătit la buget în numele acestui asociat.

(3) Într-o asociere fără personalitate juridică între două sau mai multe persoane juridice române, veniturile şi cheltuielile înregistrate se atribuie fiecărui asociat, corespunzător cotei de participare din asociere.

(4) Într-o asociere fără personalitate juridică cu o persoană juridică străină şi/sau cu persoane fizice nerezidente, precum şi cu persoane fizice române, persoana juridică română trebuie să îndeplinească obligaţiile ce îi revin fiecărui asociat, potrivit prezentului titlu.

ART. 28^1 Reguli generale aplicabile persoanelor juridice cu sediul în România, înfiinţate potrivit legislaţiei europene

Prevederile referitoare la persoana juridică română ale **art. 13** lit. d) şi e), **art. 14** lit. d) şi e), **art. 20** lit. a), **art. 20^1** alin. (1) - (3), **art. 23** alin. (7), **art. 27** alin. (2) - (5), **art. 28** alin. (3) şi (4), **art. 30** alin. (1), (1^1), (3) şi (4), **art. 31** alin. (1) şi (3), precum şi ale **art. 36** se aplică, în aceleaşi condiţii şi situaţii, şi persoanelor juridice cu sediul în România, înfiinţate potrivit legislaţiei europene.

ART. 28^2 Asocieri cu personalitate juridică înfiinţate potrivit legislaţiei unui alt stat

(1) În cazul unei asocieri cu personalitate juridică înregistrate într-un alt stat, dintre persoane juridice străine şi/sau persoane fizice nerezidente şi/sau persoane fizice rezidente şi/sau persoane juridice române, care desfăşoară activitate în România, sunt aplicabile prevederile **art. 28**.

(2) În cazul în care o persoană juridică română este participant într-o asociere cu personalitate juridică înregistrată într-un alt stat, aceasta determină profitul impozabil luând în calcul veniturile şi cheltuielile atribuite corespunzător cotei de participare în asociere.

CAP. 3
Aspecte fiscale internaţionale

ART. 29 Veniturile unui sediu permanent

(1) Persoanele juridice străine care desfăşoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România au obligaţia de a plăti impozitul pe profit pentru profitul impozabil care este atribuibil sediului permanent.

(2) Profitul impozabil se determină în conformitate cu regulile stabilite în **cap. 2** al prezentului titlu, în următoarele condiţii:

a) numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent se includ în veniturile impozabile;

b) numai cheltuielile efectuate în scopul obţinerii acestor venituri se includ în cheltuielile deductibile. ***Norme metodologice***

(3) Profitul impozabil al sediului permanent se determină prin tratarea acestuia ca persoană separată şi prin utilizarea regulilor preţurilor de transfer la stabilirea preţului de piaţă al unui transfer făcut între persoana juridică străină şi sediul său permanent. Atunci când sediul permanent nu deţine o factură pentru cheltuielile alocate lui de către sediul său principal, celelalte documente justificative trebuie să includă dovezi privind suportarea efectivă a costurilor şi alocarea rezonabilă a acestor costuri către sediul permanent utilizând regulile preţurilor de transfer. ***Norme metodologice***

(4) În situaţia în care persoana juridică străină îşi desfăşoară activitatea în România printr-un singur sediu permanent, acesta este şi sediul permanent desemnat pentru îndeplinirea obligaţiilor care revin potrivit prezentului titlu.

ART. 29^1 Profitul impozabil al persoanei juridice străine care îşi desfăşoară activitatea prin intermediul mai multor sedii permanente în România

(1) Începând cu data de 1 iulie 2013, persoana juridică străină care desfăşoară activitatea prin intermediul mai multor sedii permanente în România are obligaţia să stabilească unul dintre aceste sedii ca sediu permanent desemnat pentru îndeplinirea obligaţiilor care îi revin potrivit prezentului titlu. La nivelul sediului permanent desemnat se cumulează veniturile, respectiv cheltuielile sediilor permanente aparţinând aceleiaşi persoane juridice străine.

(2) Sediile permanente care aplică dispoziţiile alin. (1) închid perioada impozabilă potrivit legislaţiei în vigoare până la data de 30 iunie 2013 inclusiv. Calculul, plata şi declararea impozitului pe profit datorat pentru profitul impozabil obţinut de fiecare sediu permanent în perioada 1 ianuarie 2013 - 30 iunie 2013 se efectuează până la 25 iulie 2013 inclusiv, prin excepţie de la prevederile **art. 34** şi 35.

(3) Profitul impozabil al persoanei juridice străine care îşi desfăşoară activitatea prin intermediul mai multor sedii permanente se determină la nivelul sediului permanent desemnat să îndeplinească obligaţiile care îi revin potrivit prezentului titlu, în conformitate cu

regulile stabilite în cap. II, în următoarele condiţii:

a) numai veniturile ce sunt atribuibile fiecărui sediu permanent se transmit spre a fi cumulate de sediul permanent desemnat pentru a îndeplini obligaţiile fiscale;

b) numai cheltuielile efectuate în scopul obţinerii veniturilor fiecărui sediu permanent se transmit spre a fi cumulate de sediul permanent desemnat pentru a îndeplini obligaţiile fiscale.

(4) Profitul impozabil la nivelul sediului permanent desemnat se determină pe baza veniturilor şi cheltuielilor înregistrate de fiecare sediu permanent aparţinând aceleiaşi persoane juridice străine, cu respectarea prevederilor alin. (3) şi prin utilizarea regulilor preţurilor de transfer la stabilirea preţului de piaţă al unui transfer făcut între persoana juridică străină şi sediul său permanent. Atunci când sediul permanent nu deţine o factură pentru cheltuielile alocate lui de către sediul său principal, celelalte documente justificative trebuie să includă dovezi privind suportarea efectivă a costurilor şi alocarea rezonabilă a acestor costuri către sediul permanent utilizând regulile preţurilor de transfer.

(5) Sediul permanent desemnat în România calculează, declară şi plăteşte obligaţiile ce revin potrivit titlului II pe baza veniturilor şi cheltuielilor înregistrate de toate sediile permanente care aparţin aceleiaşi persoane juridice străine.

(6) În situaţia în care sediul fix care îndeplineşte obligaţiile fiscale potrivit titlului VI constituie şi sediu permanent în sensul art. 8, sediul fix este şi sediul permanent desemnat pentru îndeplinirea obligaţiilor care revin potrivit prezentului titlu

ART. 30 Venituri obţinute de persoanele juridice străine din proprietăţi imobiliare şi din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare

(1) Persoanele juridice străine care obţin venituri din proprietăţi imobiliare situate în România sau din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română au obligaţia de a plăti impozit pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.

(1^1) În perioada 1 ianuarie 2009 - 31 decembrie 2009 inclusiv, nu se impozitează profitul obţinut de persoanele juridice străine din tranzacţionarea pe piaţa autorizată şi supravegheată de Comisia Naţională a Valorilor Mobiliare a titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română.

(2) Veniturile din proprietăţile imobiliare situate în România includ următoarele:

a) veniturile din închirierea sau cedarea folosinţei proprietăţii imobiliare situate în România;

b) câştigul din vânzarea-cesionarea drepturilor de proprietate sau al oricăror drepturi legate de proprietatea imobiliară situată în România;

c) câştigul din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică, dacă minimum 50% din valoarea mijloacelor fixe ale persoanei juridice sunt, fie direct, fie prin intermediul mai multor persoane juridice, proprietăţi imobiliare situate în România;

d) veniturile obţinute din exploatarea resurselor naturale situate în România, inclusiv câştigul din vânzarea-cesionarea oricărui drept aferent acestor resurse naturale.

(3) Orice persoană juridică străină care obţine venituri dintr-o proprietate imobiliară situată în România sau din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română are obligaţia de a declara şi plăti impozit pe profit, potrivit **art. 34** şi **35**. Orice persoană juridică străină poate desemna un împuternicit pentru a îndeplini aceste obligaţii.

(4) În cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) obţinute de persoanele juridice străine, obligaţia de a calcula, reţine, declara şi vira impozitul pe profit revine cumpărătorului atunci când cumpărătorul este o persoană juridică română sau o persoană juridică străină care are un sediu permanent înregistrat fiscal în România la momentul tranzacţiei, urmând ca persoana juridică străină să declare şi să plătească impozit pe profit potrivit **art. 35**. ***Norme metodologice***

(5) *** Abrogat

(6) Prevederile **art. 119** se aplică oricărei persoane care are obligaţia să reţină impozit, în conformitate cu prezentul articol. ***Norme metodologice***

ART. 31 Credit fiscal

(1) Dacă o persoană juridică română obţine venituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent sau venituri supuse impozitului cu reţinere la sursă şi veniturile sunt impozitate atât în România cât şi în statul străin, atunci impozitul plătit către statul străin, fie direct, fie indirect prin reţinerea şi virarea de o altă persoană, se deduce din impozitul pe profit ce se determină potrivit prevederilor prezentului titlu.

(2) Deducerea pentru impozitele plătite către un stat străin într-un an fiscal nu poate depăşi impozitul pe profit, calculat prin aplicarea cotei de impozit pe profit prevăzute la **art. 17** alin. (1) la profitul impozabil obţinut în statul străin, determinat în conformitate cu regulile prevăzute în prezentul titlu sau la venitul obţinut din statul străin.

(2^1) Deducerea prevăzută la alin. (2) se acordă doar din impozitul pe profit calculat pentru anul în care impozitul a fost plătit statului străin.

(3) Impozitul plătit unui stat străin este dedus, dacă se aplică prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul străin şi dacă persoana juridică română prezintă documentaţia corespunzătoare, conform prevederilor legale, din care să rezulte faptul că impozitul a fost plătit statului străin.

(4) *** Abrogat

(5) *** Abrogat

Norme metodologice

ART. 32 Pierderi fiscale externe

Orice pierdere realizată printr-un sediu permanent situat într-un stat care nu este stat membru al Uniunii Europene, al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb sau situat într-un stat cu care România nu are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri este deductibilă doar din veniturile obţinute de sediul permanent respectiv. În acest caz, pierderile realizate printr-un sediu permanent se deduc numai din aceste venituri, separat, pe fiecare sursă de venit. Pierderile neacoperite se reportează şi se recuperează în următorii 5 ani fiscali consecutivi . ***Norme metodologice***

CAP. 4 *** Abrogat

ART. 33 *** Abrogat

CAP. 5
Plata impozitului şi depunerea declaraţiilor fiscale

ART. 34 Declararea şi plata impozitului pe profit

(1) Declararea şi plata impozitului pe profit, cu excepţiile prevăzute de prezentul articol, se efectuează trimestrial, până la data de **25** inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrelor I - III. Definitivarea şi plata impozitului pe profit aferent anului fiscal respectiv se efectuează până la termenul de depunere a declaraţiei privind impozitul pe profit prevăzut la **art. 35**.

(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2013, contribuabilii, alţii decât cei prevăzuţi la alin. (4) şi (5), pot opta pentru declararea şi plata impozitului pe profit anual, cu plăţi anticipate, efectuate trimestrial. Termenul până la care se efectuează plata impozitului anual este termenul de depunere a declaraţiei privind impozitul pe profit, prevăzut la **art. 35**.

(3) Opţiunea pentru sistemul anual de declarare şi plată a impozitului pe profit se efectuează la începutul anului fiscal pentru care se solicită aplicarea prevederilor alin. (2). Opţiunea efectuată este obligatorie pentru cel puţin 2 ani fiscali consecutivi. Ieşirea din sistemul anual de declarare şi plată a impozitului se efectuează la începutul anului fiscal pentru care se solicită aplicarea prevederilor alin. (1). Contribuabilii comunică organelor fiscale teritoriale modificarea sistemului anual/trimestrial de declarare şi plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului fiscal respectiv.

(4) Contribuabilii societăţi comerciale bancare - persoane juridice române şi sucursalele din România ale băncilor - persoane juridice străine au obligaţia de a declara şi plăti impozit pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial. Termenul până la care se efectuează plata impozitului anual este termenul de depunere a declaraţiei privind impozitul pe profit, prevăzut la **art. 35**.

(5) Următorii contribuabili au obligaţia de a declara şi plăti impozitul pe profit, astfel:

a) organizaţiile nonprofit au obligaţia de a declara şi plăti impozitul pe profit, anual, până la data de **25 februarie** inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul;

b) contribuabilii care obţin venituri majoritare din cultura cerealelor, a plantelor tehnice şi a cartofului, pomicultură şi viticultură au obligaţia de a declara şi de a plăti impozitul pe profit anual, până la data de **25 februarie** inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul;

c) contribuabilii prevăzuţi la **art. 13** lit. c) - e) au obligaţia de a declara şi plăti impozit pe profit trimestrial, conform alin. (1).

(6) Contribuabilii, alţii decât cei prevăzuţi la alin. (4) şi (5), care, în anul precedent, se aflau în una dintre următoarele situaţii:

a) nou-înfiinţaţi;

b) înregistrează pierdere fiscală la sfârşitul anului fiscal precedent;

c) s-au aflat în inactivitate temporară sau au declarat pe propria răspundere că nu desfăşoară activităţi la sediul social/sediile secundare, situaţii înscrise, potrivit prevederilor legale, în registrul comerţului sau în registrul ţinut de instanţele judecătoreşti competente, după caz;

d) au fost plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, în anul pentru care se datorează impozitul pe profit aplică sistemul de declarare şi plată prevăzut la alin. (1). În sensul prezentului alineat nu sunt consideraţi contribuabili nou-înfiinţaţi cei care se înregistrează ca efect al unor operaţiuni de reorganizare efectuate potrivit legii.

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (8), contribuabilii prevăzuţi la alin. (4) nou-înfiinţaţi, înfiinţaţi în cursul anului precedent sau care la sfârşitul anului fiscal precedent înregistrează pierdere fiscală efectuează plăţi anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul sumei rezultate din aplicarea cotei de impozit asupra profitului contabil al perioadei pentru care se efectuează plata anticipată.

(8) Contribuabilii care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial, determină plăţile anticipate trimestriale în sumă de o pătrime din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, actualizat cu indicele preţurilor de consum, estimat cu ocazia elaborării bugetului iniţial al anului pentru care se efectuează plăţile anticipate, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata. Impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plăţile anticipate trimestriale, este impozitul pe profit datorat conform declaraţiei privind impozitul pe profit, fără a lua în calcul plăţile anticipate efectuate în acel an.

(8^1) În cazul contribuabililor care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, plățile anticipate trimestriale se efectuează în sumă de o pătrime din impozitul pe profit aferent anului precedent determinat potrivit alin. (8), fără a lua în calcul influența ce provine din aplicarea prevederilor **art. 19^3**, inclusiv pentru anii fiscali în care se deduc sumele evidențiate în soldul debitor al contului rezultatul reportat din provizioane specifice.

(9) Prin excepţie de la prevederile alin. (8), contribuabilii care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit prevăzut la alin. (2) şi care, în primul an al perioadei obligatorii prevăzute de alin. (3), înregistrează pierdere fiscală efectuează plăţi anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul sumei rezultate din aplicarea cotei de impozit asupra profitului contabil al perioadei pentru care se efectuează plata anticipată.

(10) În cazul contribuabililor care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit prevăzut la alin. (2) şi care, în anul precedent, au beneficiat de scutiri de la plata impozitului pe profit, conform legii, iar în anul pentru care se calculează şi se efectuează plăţile anticipate nu mai beneficiază de facilităţile fiscale respective, impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plăţile anticipate, este impozitul pe profit determinat conform declaraţiei privind impozitul pe profit pentru anul precedent, luându-se în calcul şi impozitul pe profit scutit.

(11) În cazul următoarelor operaţiuni de reorganizare efectuate potrivit legii, contribuabilii care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial, stabilesc impozitul pe profit pentru anul precedent, ca bază de determinare a plăţilor anticipate, potrivit următoarelor reguli:

a) contribuabilii care absorb prin fuziune una sau mai multe persoane juridice române, începând cu trimestrul în care operaţiunile respective produc efecte, potrivit legii, însumează impozitul pe profit datorat de aceştia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru acelaşi an de celelalte societăţi cedente;

b) contribuabilii înfiinţaţi prin fuziunea a două sau mai multe persoane juridice române însumează impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societăţile cedente. În situaţia în care toate societăţile cedente înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilii nou-înfiinţaţi determină plăţile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) şi (9);

c) contribuabilii înfiinţaţi prin divizarea unei persoane juridice române împart impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentă proporţional cu valoarea activelor şi pasivelor transferate, conform proiectului întocmit potrivit legii. În situaţia în care societatea cedentă înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilii nou-înfiinţaţi determină plăţile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) şi (9);

d) contribuabilii care primesc active şi pasive prin operaţiuni de divizare a unei persoane juridice române, începând cu trimestrul în care operaţiunile respective produc efecte, potrivit legii, însumează impozitul pe profit datorat de aceştia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentă, recalculat proporţional cu valoarea activelor şi pasivelor transferate, conform proiectului întocmit potrivit legii;

e) contribuabilii care transferă, potrivit legii, o parte din patrimoniu uneia sau mai multor societăţi beneficiare, începând cu trimestrul în care operaţiunile respective produc efecte, potrivit legii, recalculează impozitul pe profit datorat pentru anul precedent proporţional cu valoarea activelor şi pasivelor menţinute de către persoana juridică care transferă activele.

(12) În cazul contribuabililor care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial, şi care în cursul anului devin sedii permanente ale persoanelor juridice străine ca urmare a operaţiunilor prevăzute la **art. 27^1**, începând cu trimestrul în care operaţiunile respective produc efecte, potrivit legii, aplică următoarele reguli pentru determinarea plăţilor anticipate datorate:

a) în cazul fuziunii prin absorbţie, sediul permanent determină plăţile anticipate în baza impozitului pe profit datorat pentru anul precedent de către societatea cedentă;

b) în cazul divizării, divizării parţiale şi transferului de active, sediile permanente determină plăţile anticipate în baza impozitului pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentă, recalculat pentru fiecare sediu permanent, proporţional cu valoarea activelor şi pasivelor transferate, potrivit legii. Societăţile cedente care nu încetează să existe în urma efectuării unei astfel de operaţiuni, începând cu trimestrul în care operaţiunile respective produc efecte, potrivit legii, ajustează plăţile anticipate datorate potrivit regulilor prevăzute la alin. (11) lit. e).

(13) Contribuabilii care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial, implicaţi în operaţiuni transfrontaliere, altele decât cele prevăzute la alin. (12), aplică următoarele reguli în vederea determinării impozitului pe profit pentru anul precedent, în baza căruia se determină plăţile anticipate:

a) în cazul contribuabililor care absorb una sau mai multe persoane juridice străine, începând cu trimestrul în care operaţiunile respective produc efecte, potrivit legii, impozitul pe profit pentru anul precedent, în baza căruia se determină plăţile anticipate, este impozitul pe profit datorat de societatea absorbantă în anul fiscal precedent celui în care se realizează operaţiunea;

b) contribuabilii care absorb cel puţin o persoană juridică română şi cel puţin o persoană juridică străină, începând cu trimestrul în care operaţiunea respectivă produce efecte, potrivit legii, însumează impozitul pe profit datorat de aceştia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru acelaşi an de celelalte societăţi române cedente;

c) contribuabilii înfiinţaţi prin fuziunea uneia sau mai multor persoane juridice române cu una sau mai multe persoane juridice străine însumează impozitul pe profit datorat de societăţile române cedente. În situaţia în care toate societăţile cedente române înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilul nou-înfiinţat determină plăţile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) şi (9).

(14) Persoanele juridice care, în cursul anului fiscal, se dizolvă cu lichidare, potrivit legii, au obligația să depună declarația anuală de impozit pe profit și să plătească impozitul până la data depunerii situațiilor financiare la organul fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(15) Persoanele juridice care, în cursul anului fiscal, se dizolvă fără lichidare au obligaţia să depună declaraţia anuală de impozit pe profit şi să plătească impozitul până la închiderea perioadei impozabile.

(16) Obligaţiile fiscale reglementate de prezentul titlu sunt venituri ale bugetului de stat.

(17) Prin excepţie de la prevederile alin. (16), impozitul pe profit, dobânzile/majorările de întârziere şi amenzile datorate de regiile autonome din subordinea consiliilor locale şi a consiliilor judeţene, precum şi cele datorate de societăţile comerciale în care consiliile locale şi/sau judeţene sunt acţionari majoritari, care realizează proiecte cu asistenţă financiară din partea Uniunii Europene sau a altor organisme internaţionale, în baza unor acorduri/contracte de împrumut ratificate, respectiv aprobate prin acte normative, sunt venituri ale bugetelor locale respective până la sfârşitul anului fiscal în care se încheie proiectul care face obiectul acordului/contractului de împrumut.

(18) Pentru aplicarea sistemului de declarare şi plată a impozitului pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial, indicele preţurilor de consum necesar pentru actualizarea plăţilor anticipate se comunică, prin ordin al ministrului finanţelor publice, până la data de 15 aprilie a anului fiscal pentru care se efectuează plăţile anticipate. ***Norme metodologice***

ART. 35 Depunerea declaraţiei de impozit pe profit

(1) Contribuabilii au obligaţia să depună o declaraţie anuală de impozit pe profit până la data de **25 martie** inclusiv a anului următor, cu excepţia contribuabililor prevăzuţi la **art. 34** alin. (5) lit. a) şi b), alin. (14) şi (15), care depun declaraţia anuală de impozit pe profit până la termenele prevăzute în cadrul acestor alineate.

(2) Contribuabilii prevăzuţi la **art. 13** lit. c) şi e) au obligaţia de a depune şi declaraţia privind distribuirea între asociaţi a veniturilor şi cheltuielilor. ***Norme metodologice***

CAP. 6
Impozitul pe dividende

ART. 36 Declararea, reţinerea şi plata impozitului pe dividende

(1) O persoană juridică română care distribuie/plăteşte dividende către o persoană juridică română are obligaţia să reţină, să declare şi să plătească impozitul pe dividende reţinut către bugetul de stat, astfel cum se prevede în prezentul articol.

(2) Impozitul pe dividende se stabileşte prin aplicarea unei cote de impozit de 16% asupra dividendului brut distribuit/plătit unei persoane juridice române.

(3) Impozitul pe dividende se declară şi se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se distribuie/plăteşte dividendul. În cazul în care dividendele distribuite nu au fost plătite până la sfârşitul anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale, impozitul pe dividende aferent se plăteşte până la data de 25 ianuarie a anului următor.

(4) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul dividendelor plătite de o persoană juridică română unei alte persoane juridice române, dacă beneficiarul dividendelor deţine, la data plăţii dividendelor, minimum 10% din titlurile de participare ale celeilalte persoane juridice, pe o perioadă de 2 ani împliniţi până la data plăţii acestora inclusiv.

(4^1) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul dividendelor distribuite/plătite de o persoană juridică română:

a) fondurilor de pensii facultative, respectiv fondurilor de pensii administrate privat;

b) organelor administraţiei publice care exercită, prin lege, drepturile şi obligaţiile ce decurg din calitatea de acţionar al statului la acele persoane juridice române.

(5) Cota de impozit pe dividende prevăzută la alin. (2) se aplică şi asupra sumelor distribuite/plătite fondurilor deschise de investiţii, încadrate astfel, potrivit reglementărilor privind piaţa de capital. ***Norme metodologice***

CAP. 7
Dispoziţii tranzitorii şi finale

ART. 37 Pierderi fiscale din perioadele de scutire

Orice pierdere fiscală netă care apare în perioada în care contribuabilul a fost scutit de impozitul pe profit poate fi recuperată din profiturile impozabile viitoare, potrivit art. 26. Pierderea fiscală netă este diferenţa dintre pierderile fiscale totale pe perioada de scutire şi profitul impozabil total în aceeaşi perioadă.

ART. 37^1 Pierderi realizate printr-un sediu permanent din străinătate

(1) Pierderile realizate printr-un sediu permanent din străinătate, înregistrate până la data de 31 decembrie 2009 inclusiv, se recuperează potrivit prevederilor în vigoare până la această dată.

(2) Pentru anul 2010, pierderile realizate printr-un sediu permanent situat într-un stat membru al Uniunii Europene, al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb sau într-un stat cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri se determină luând în calcul veniturile şi cheltuielile înregistrate de la începutul anului fiscal.

ART. 38 Dispoziţii tranzitorii

(1) În cazul persoanelor juridice care au obţinut, înainte de 1 iulie 2003, certificatul permanent de investitor în zonă defavorizată, scutirea de impozit pe profitul aferent investiţiilor noi se aplică în continuare pe perioada existenţei zonei defavorizate. ***Norme metodologice***

(2) Contribuabilii care au efectuat cheltuieli cu investiţii înainte de 1 iulie 2002, potrivit Ordonanţei Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilităţi persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localităţi din Munţii Apuseni şi în Rezervaţia Biosferei "Delta Dunării", republicată, cu modificările ulterioare, şi care continuă investiţiile conform ordonanţei menţionate, beneficiază în continuare de deducerea din profitul impozabil a cheltuielilor distinct evidenţiate, făcute cu investiţiile respective, fără a depăşi data de 31 decembrie 2006.

(3) Contribuabilii care îşi desfăşoară activitatea în zona liberă pe bază de licenţă şi care până la data de 1 iulie 2002 au realizat investiţii în zona liberă, în active corporale amortizabile utilizate în industria prelucrătoare, în valoare de cel puţin 1.000.000 dolari S.U.A., beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit, în continuare, până la data de 31 decembrie 2006. Dispoziţiile prezentului alineat nu se mai aplică în situaţia în care survin modificări în structura acţionariatului contribuabilului. În înţelesul prezentului alineat, modificare de acţionariat în cazul societăţilor cotate se consideră a fi o modificare a acţionariatului în proporţie de mai mult de 25% din numărul acţiunilor, pe parcursul unui an calendaristic.

(4) Cu excepţia prevederilor alin. (3), contribuabilii care obţin venituri din activităţi desfăşurate pe bază de licenţă într-o zonă liberă au obligaţia de a plăti impozit pe profit în cotă de 5% pentru profitul impozabil care corespunde acestor venituri, până la data de 31 decembrie 2004. ***Norme metodologice***

(5) Contribuabilii care beneficiază de facilităţile prevăzute la alin. (1) - (4) nu pot beneficia de amortizarea accelerată sau de deducerea prevăzută la art. 24 alin. (12).

(6) Unităţile protejate destinate persoanelor cu handicap, definite prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 102/1999 privind protecţia specială şi încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 519/2002, cu modificările ulterioare, sunt scutite de la plata impozitului pe profit dacă minimum 75% din sumele obţinute prin scutire se reinvestesc în vederea achiziţiei de echipament tehnologic, maşini, utilaje, instalaţii şi/sau pentru amenajarea locurilor de muncă protejate. Scutirea de la plata impozitului pe profit se aplică până la data de 31 decembrie 2006.

(7) Contribuabilii direct implicaţi în producţia de filme cinematografice, înscrişi ca atare în Registrul cinematografic, beneficiază, până la data de 31 decembrie 2006, de:

a) scutirea de la plata impozitului pe profit a cotei-părţi din profitul brut reinvestit în domeniul cinematografiei;

b) reducerea impozitului pe profit în proporţie de 20%, în cazul în care se creează noi locuri de muncă şi se asigură creşterea numărului scriptic de angajaţi, cu cel puţin 10% faţă de anul financiar precedent.

(8) Societatea Naţională "Nuclearelectrica" - S.A. beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit până la data de 31 decembrie 2010, în condiţiile în care profitul este utilizat exclusiv pentru finanţarea lucrărilor de investiţii la obiectivul Centrala Nuclearoelectrică Cernavodă - Unitatea 2, potrivit legii.

(9) Societatea Comercială "Automobile Dacia" - S.A. beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit până la data de 31 decembrie 2006.

(10) Societatea Comercială "Sidex" - S.A. beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit până la data de 31 decembrie 2004.

(11) Compania Naţională "Aeroportul Internaţional Henri Coandă - Otopeni" - S.A. beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit până la data de 31 decembrie 2006.

(12) La calculul profitului impozabil, următoarele venituri sunt neimpozabile până la data de 31 decembrie 2006:

a) veniturile realizate din activităţile desfăşurate pentru obiectivul Centrala Nuclearoelectrică Cernavodă - Unitatea 2, până la punerea în funcţiune a acestuia;

b) veniturile realizate din aplicarea unei invenţii brevetate în România, inclusiv din fabricarea produsului sau aplicarea procesului, pe o perioadă de 5 ani de la prima aplicare, calculaţi de la data începerii aplicării şi cuprinşi în perioada de valabilitate a brevetului, potrivit legii;

Norme metodologice

c) veniturile realizate din practicarea apiculturii.

(13) Pentru investiţiile directe cu impact semnificativ în economie, realizate până la data de 31 decembrie 2006, potrivit legii, contribuabilii pot deduce o cotă suplimentară de 20% din valoarea acestora. Deducerea se calculează în luna în care se realizează investiţia. În situaţia în care se realizează pierdere fiscală, aceasta se recuperează potrivit dispoziţiilor **art. 26.** Pentru investiţiile realizate se poate calcula amortizare accelerată, cu excepţia investiţiilor în clădiri. Contribuabilii care beneficiază de facilităţile prevăzute la prezentul alineat nu pot aplica prevederile **art. 24** alin. (12).

(14) Facilităţile fiscale privind impozitul pe profit din actele normative menţionate în prezentul articol, precum şi cele care decurg din alte acte normative date în aplicarea acestora rămân în vigoare până la termenele şi în condiţiile stipulate de acestea.

ANEXA 1

LISTA SOCIETĂŢILOR
la care se face referire în art. 27^1 alin. (3) pct. 12 lit. a)

a) societăţile înfiinţate în baza Reglementării Consiliului nr. 2.157/2001/CE, din 8 octombrie 2001, privind statutul societăţii europene (SE) şi a Directivei 2001/86/CE a Consiliului, din 8 octombrie 2001, de completare a Statutului societăţii europene în ceea ce priveşte implicarea lucrătorilor şi asociaţiile cooperatiste înfiinţate în baza Reglementării Consiliului (CE) nr. 1.435/2003, din 22 iulie 2003, privind Statutul Societăţii Cooperative Europene (SCE) şi a Directivei Consiliului 2003/72/CE, din 22 iulie 2003, de completare a Statutului Societăţii Cooperative Europene cu privire la implicarea angajaţilor;

b) societăţile înfiinţate în baza legii belgiene, cunoscute ca "société anonyme"/"naamloze vennootschap", "société en commandite par actions"/"commanditaire vennootschap op aandelen", "société privée a responsabilite limitee"/"besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "société cooperative à responsabilité limitée"/"cooperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "société cooperative à responsabilité illimitée"/"cooperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid", "société en nom collectif"/"vennootschap onder firma", "société en commandite simple"/"gewone commanditaire vennootschap", întreprinderi publice ce au adoptat una dintre formele juridice menţionate mai sus, şi alte societăţi constituite conform legii belgiene, supuse impozitului pe profit belgian;

c) societăţile înfiinţate în baza legislaţiei cehe, cunoscute ca "akciova spolecnost", "spolecnost s rucenim omezenym";

c^1) societăţile înfiinţate în baza legii croate, cunoscute ca "dionicko drustvo", "drustvo s ogranicenom odgovornoscu" şi alte societăţi constituite în conformitate cu legislaţia croată şi care sunt supuse impozitului pe profit în Croaţia;

d) societăţile înfiinţate în baza legii daneze, cunoscute ca "aktieselskab" şi "anpartsselskab"; alte societăţi supuse impozitării conform legii impozitului pe profit, în măsura în care venitul lor impozabil este calculat şi impozitat în conformitate cu regulile generale ale legislaţiei fiscale aplicabile la "aktieselskaber";

e) societăţile înfiinţate în baza legii germane, cunoscute ca "Aktiengesellschaft", "Kommanditgesellschaft auf Aktien", "Gesellschaft mit beschrankter Haftung", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft", "Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des offentlichen Rechts", şi alte societăţi constituite conform legii germane, supuse impozitului pe profit german;

f) societăţile înfiinţate în baza legii estoniene ca "taisuhing", "usaldusuhing", "osauhing", "aktsiaselts", "tulundusuhistu";

g) societăţile înfiinţate în baza legii greceşti, cunoscute ca "anonume etaireia", "etaireia periorismenes eutuns (E.P.E.)";

h) societăţile înfiinţate în baza legii spaniole, cunoscute ca "sociedad anonima", "sociedad comanditaria por acciones", "sociedad de responsabilidad limitada", organisme de drept public care funcţionează în baza legii private;

i) societăţile înfiinţate în baza legii franceze, cunoscute ca "société anonyme", " société en commandite par actions", " société à responsabilité limitée", " sociétés par actions simplifiées", " sociétés d'assurances mutuelles", "caisses d'epargne et de prévoyance", " sociétés civiles", care sunt automat supuse impozitului pe profit, "cooperatives", "unions de cooperatives", întreprinderi publice industriale şi comerciale şi alte societăţi constituite conform legii franceze, supuse impozitului pe profit francez;

j) societăţile înfiinţate sau existente în baza legii irlandeze, organisme înfiinţate pe baza legii asociaţiilor industriale şi de aprovizionare, societăţi de construcţii, înfiinţate pe baza legii asociaţiilor de construcţii, şi trusturile bancare de economii, înfiinţate pe baza legii trusturilor bancare de economii, 1989;

k) societăţile înfiinţate în baza legii italiene, cunoscute ca "societa per azioni", "societa in accomandita per azioni", "societa a responsibilita limitata", "societa cooperative", "societa di mutua assircurazione" şi entităţi publice şi private a căror activitate este în întregime sau în principal comercială;

l) societăţile înfiinţate în baza legii cipriote ca "etaireies", supuse impozitului pe profit;

m) societăţile înfiinţate în baza legii letone, cunoscute ca "akciju sabiedriba", "sabiedriba ar ierobezotu atbildibu";

n) societăţile înfiinţate în baza legii lituaniene;

o) societăţile înfiinţate în baza legii statului Luxemburg, cunoscute ca " société anonyme", " société en commandite par actions", " société a responsabilite limitee", " société cooperative", " société cooperative organisee comme une société anonyme", "association d'assurances mutuelles", "association d'epargne-pension", "entreprise de nature commerciale, industrielle ou miniere de l'Etat, des communes, des syndicats de communes, des etablissements publics et des autres personnes morales de droit public", şi alte societăţi

constituite în baza legii luxemburgheze, supuse impozitului pe profit luxemburghez;

p) societăţile înfiinţate în baza legii ungare, cunoscute ca "kozkereseti tarsasag", "beteti tarsasag", "kozos vallalat", "korlatolt felelossegu tarsasag", "reszvenytarsasag", "egyesules", "kozhasznu tarsasag", "szovetkezet";

q) societăţile înfiinţate în baza legii malteze, cunoscute ca "Kumpaniji ta' Responsabilita Limitata", "Socjetajiet en commandite li l-kapital taghhom maqsum f'azzjonijiet";

r) societăţile înfiinţate în baza legii olandeze, cunoscute ca "naamloze vennootschap", "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "Open commanditaire vennootschap", "Cooperatie", "onderlinge waarborgmaatschappij", "Fonds voor gemene rekening", "Vereniging op cooperatieve grondslag", "vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt", şi alte societăţi constituite în baza legii olandeze şi supuse impozitului pe profit olandez;

s) societăţile înfiinţate în baza legii austriece, cunoscute ca "Aktiengesellschaft", "Gesellschaft mit beschrankter Haftung", "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften";

ş) societăţile înfiinţate în baza legii poloneze, cunoscute ca "spolka akcyjna", "spolka z ograniczona odpowiedzialnoscia";

t) societăţile comerciale sau societăţile de drept civil ce au formă comercială, precum şi alte entităţi a căror activitate este de natură comercială sau industrială, înregistrate potrivit legii portugheze;

ţ) societăţile înfiinţate în baza legii slovene, cunoscute ca "delniska druzba", "komanditna druzba', "druzba z omejeno odgovornostjo";

u) societăţile înfiinţate în baza legislaţiei slovace, cunoscute ca "akciova spolocnost", "spolocnost' s rucenim obmedzenym", "komanditna spolocnost";

v) societăţile înfiinţate în baza legii finlandeze, cunoscute ca "osakeyhtio/aktiebolag", "osuuskunta/andelslag", "saastopankki/sparbank' and 'vakuutusyhtio/forsakringsbolag";

w) societăţile înfiinţate în baza legii suedeze, cunoscute ca "aktiebolag", "forsakringsaktiebolag", "ekonomiska foreningar", "sparbanker", "omsesidiga forsakringsbolag";

x) societăţile înfiinţate în baza legii Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord.

TITLUL III
Impozitul pe venit

Extras din OUG 109/2009: ART. V. Declararea, stabilirea şi plata impozitului pe veniturile realizate de persoanele fizice înainte de 1 ianuarie 2010 se face în conformitate cu legislaţia în vigoare până la această dată.

CAP. 1
Dispoziţii generale

ART. 39 Contribuabili

Următoarele persoane datorează plata impozitului conform prezentului titlu şi sunt numite în continuare contribuabili:

a) persoanele fizice rezidente;

b) persoanele fizice nerezidente care desfăşoară o activitate independentă prin intermediul unui sediu permanent în România;

c) persoanele fizice nerezidente care desfăşoară activităţi dependente în România;

d) persoanele fizice nerezidente care obţin venituri prevăzute la art. 89.

ART. 40 Sfera de cuprindere a impozitului

(1) Impozitul prevăzut în prezentul titlu, denumit în continuare impozit pe venit, se aplică următoarelor venituri:

a) în cazul persoanelor fizice rezidente române, cu domiciliul în România, veniturilor obţinute din orice sursă, atât din România, cât şi din afara României;

b) în cazul persoanelor fizice rezidente, altele decât cele prevăzute la lit. a), veniturilor obţinute din orice sursă, atât din România, cât şi din afara României, începând cu data de 1 ianuarie a anului calendaristic următor anului în care aceştia devin rezidenţi în România;

c) în cazul persoanelor fizice nerezidente, care desfăşoară activitate independentă prin intermediul unui sediu permanent în România, venitului net atribuibil sediului permanent;

d) în cazul persoanelor fizice nerezidente, care desfăşoară activitate dependentă în România, venitului salarial net din această activitate dependentă;

e) în cazul persoanelor fizice nerezidente, care obţin veniturile prevăzute la art. 39 lit. d), venitului determinat conform regulilor prevăzute în prezentul titlu, ce corespund categoriei respective de venit.

(2) Persoanele fizice nerezidente care îndeplinesc condiţiile de rezidenţă prevăzute la art. 7 alin. (1) pct. 23 lit. b) sau c) vor fi supuse impozitului pe venit pentru veniturile obţinute din orice sursă, atât din România, cât şi din afara României, începând cu data de 1 ianuarie a anului calendaristic următor anului în care aceştia devin rezidenţi în România.

(3) Fac excepţie de la prevederile alin. (2) persoanele fizice care dovedesc că sunt rezidenţi ai unor state cu care România are încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri, cărora le sunt aplicabile prevederile convenţiilor.

(4) În cursul anului calendaristic în care persoanele fizice nerezidente, cu excepţia celor menţionate la art. 40 alin. (3), îndeplinesc condiţiile de rezidenţă prevăzute la art. 7 alin. (1) pct. 23 lit. b) sau c) sunt supuse impozitului numai pentru veniturile obţinute din România.

(5) O persoană este considerată rezident sau nerezident pentru întregul an calendaristic, nefiind permisă schimbarea rezidenţei pe parcursul anului calendaristic.

(6) Rezidenţii statelor cu care România are încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri trebuie să îşi dovedească rezidenţa fiscală printr-un certificat de rezidenţă emis de către autoritatea fiscală competentă din statul străin sau printr-un alt document eliberat de către o

altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuţii în domeniul certificării rezidenţei conform legislaţiei interne a acelui stat. Acest certificat/document este valabil pentru anul/anii pentru care este emis.

(7) Persoana fizică rezidentă română, cu domiciliul în România, care dovedeşte schimbarea rezidenţei într-un stat cu care România nu are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, este obligată în continuare la plata impozitului pe veniturile obţinute din orice sursă, atât din România, cât şi din afara României, pentru anul calendaristic în care are loc schimbarea rezidenţei, precum şi în următorii 3 ani calendaristici.

ART. 41 Categorii de venituri supuse impozitului pe venit

Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit, potrivit prevederilor prezentului titlu, sunt următoarele:

a) venituri din activităţi independente, definite conform **art. 46**;

b) venituri din salarii, definite conform **art. 55**;

c) venituri din cedarea folosinţei bunurilor, definite conform **art. 61;**

d) venituri din investiţii, definite conform **art. 65**;

e) venituri din pensii, definite conform **art. 68**;

f) venituri din activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură, definite conform **art. 71**;

g) venituri din premii şi din jocuri de noroc, definite conform **art. 75**;

h) venituri din transferul proprietăţilor imobiliare, definite conform **art. 77^1**;

i) venituri din alte surse, definite conform **art. 78** şi **art. 79^1**.

Norme metodologice

ART. 42 Venituri neimpozabile

În înţelesul impozitului pe venit, următoarele venituri nu sunt impozabile:

a) ajutoarele, indemnizaţiile şi alte forme de sprijin cu destinaţie specială, acordate din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetele locale şi din alte fonduri publice, inclusiv cele din fonduri externe nerambursabile, precum şi cele de aceeaşi natură primite de la alte persoane, cu excepţia indemnizaţiilor pentru incapacitate temporară de muncă. Nu sunt venituri impozabile indemnizaţiile pentru: risc maternal, maternitate, creşterea copilului şi îngrijirea copilului bolnav, potrivit legii; ***Norme metodologice***

a^1) veniturile realizate din valorificarea bunurilor mobile sub forma deşeurilor prin centrele de colectare, în vederea dezmembrării, care fac obiectul programelor naționale finanțate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice;

b) sumele încasate din asigurări de orice fel reprezentând despăgubiri, sume asigurate, precum şi orice alte drepturi, cu excepţia câştigurilor primite de la societăţile de asigurări ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părţi, cu ocazia tragerilor de amortizare. Nu sunt venituri impozabile despăgubirile în bani sau în natură primite de către o persoană fizică ca urmare a unui prejudiciu material suferit de aceasta, inclusiv despăgubirile reprezentând daunele morale; ***Norme metodologice***

b^1) sumele primite ca urmare a exproprierii pentru cauză de utilitate publică, conform legii;

c) sumele primite drept despăgubiri pentru pagube suportate ca urmare a calamităţilor naturale, precum şi pentru cazurile de invaliditate sau deces, conform legii; ***Norme metodologice***

d) pensiile pentru invalizii de război, orfanii, văduvele/văduvii de război, sumele fixe pentru îngrijirea pensionarilor care au fost încadraţi în gradul I de invaliditate, precum şi pensiile, altele decât pensiile plătite din fonduri constituite prin contribuţii obligatorii la un sistem de asigurări sociale, inclusiv cele din fonduri de pensii facultative şi cele finanţate de la bugetul de stat;

e) *** Abrogat;

f) sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizare sau mecenat;

g) veniturile primite ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile şi mobile din patrimoniul personal, altele decât câştigurile din transferul titlurilor de valoare, precum şi altele decât cele definite la cap. VIII^1. Sunt considerate bunuri mobile la momentul înstrăinării şi bunurile valorificate prin centrele de colectare, în vederea dezmembrării, care fac obiectul Programelor naţionale finanţate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice; ***Norme metodologice***

h) drepturile în bani şi în natură primite de militarii în termen, militarii cu termen redus, studenţii şi elevii unităţilor de învăţământ din sectorul de apărare naţională, ordine publică şi siguranţă naţională şi persoanele civile, precum şi cele ale gradaţilor şi soldaţilor concentraţi sau mobilizaţi;

i) bursele primite de persoanele care urmează orice formă de şcolarizare sau perfecţionare în cadru instituţionalizat; ***Norme metodologice***

j) sumele sau bunurile primite cu titlu de moştenire ori donaţie. Pentru proprietăţile imobiliare, în cazul moştenirilor şi donaţiilor se aplică reglementările prevăzute la **art. 77^1** alin. (2) şi (3);

k) *** Abrogat.

l) veniturile primite de membrii misiunilor diplomatice şi ai posturilor consulare pentru activităţile desfăşurate în România în calitatea lor oficială, în condiţii de reciprocitate, în virtutea regulilor generale ale dreptului internaţional sau a prevederilor unor acorduri speciale la care România este parte;

m) veniturile nete în valută primite de membrii misiunilor diplomatice, oficiilor consulare şi institutelor culturale ale României amplasate în străinătate, în conformitate cu legislaţia în vigoare;

n) veniturile primite de oficialii organismelor şi organizaţiilor internaţionale din activităţile desfăşurate în România în calitatea lor oficială, cu condiţia ca poziţia acestora, de oficial, să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

o) veniturile primite de cetăţeni străini pentru activitatea de consultanţă desfăşurată în România, în conformitate cu acordurile de finanţare nerambursabilă încheiate de România cu alte state, cu organisme internaţionale şi organizaţii neguvernamentale;

p) veniturile primite de cetăţeni străini pentru activităţi desfăşurate în România, în calitate de corespondenţi de presă, cu condiţia reciprocităţii acordate cetăţenilor români pentru venituri din astfel de activităţi şi cu condiţia ca poziţia acestor persoane să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

q) sumele reprezentând diferenţa de dobândă subvenţionată pentru creditele primite în conformitate cu legislaţia în vigoare;

r) subvenţiile primite pentru achiziţionarea de bunuri, dacă subvenţiile sunt acordate în conformitate cu legislaţia în vigoare;

s) veniturile reprezentând avantaje în bani şi/sau în natură primite de persoanele cu handicap, veteranii de război, invalizii şi văduvele de război, accidentaţii de război în afara serviciului ordonat, persoanele persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, cele deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, urmaşii eroilor-martiri, răniţilor, luptătorilor pentru victoria Revoluţiei din decembrie 1989, precum şi persoanele persecutate din motive etnice de regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945; ***Norme metodologice***

t) premiile obţinute de sportivii medaliaţi la campionatele mondiale, europene şi la jocurile olimpice. Nu sunt venituri impozabile premiile, primele şi indemnizaţiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti, prevăzuţi în legislaţia în materie, în vederea realizării obiectivelor de înaltă performanţă: clasarea pe podiumul de premiere la campionatele europene, campionatele mondiale şi jocurile olimpice, precum şi calificarea şi participarea la turneele finale ale campionatelor mondiale şi europene, prima grupă valorică, precum şi la jocurile olimpice, în cazul jocurilor sportive. Nu sunt venituri impozabile primele şi indemnizaţiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti, prevăzuţi de legislaţia în materie, în vederea pregătirii şi participării la competiţiile internaţionale oficiale ale loturilor reprezentative ale României; ***Norme metodologice***

u) premiile şi alte drepturi sub formă de cazare, masă, transport şi altele asemenea, obţinute de elevi şi studenţi în cadrul competiţiilor interne şi internaţionale, inclusiv elevi şi studenţi nerezidenţi în cadrul competiţiilor desfăşurate în România; ***Norme metodologice***

v) prima de stat acordată pentru economisirea şi creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, în conformitate cu prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 99/2006 privind instituţiile de credit şi adecvarea capitalului, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 227/2007;

x) alte venituri care nu sunt impozabile, aşa cum sunt precizate la fiecare categorie de venit.

ART. 42^1 Reguli generale aplicabile veniturilor realizate din operaţiunea de fiducie (în vigoare de la data intrării în vigoare a L287/2009 privind codul civil)

(1) Transferul de la constituitor la fiduciar al masei patrimoniale fiduciare nu generează venituri impozabile, în înţelesul prezentului titlu, la momentul transferului, pentru părţile implicate, respectiv constituitor şi fiduciar, în cazul în care părţile respective sunt contribuabili potrivit titlului III.

(2) Remuneraţia fiduciarului contribuabil potrivit titlului III, notar public sau avocat, primită pentru administrarea masei patrimoniale constituie, în înţelesul prezentului titlu, venit din activitatea adiacentă şi se supune impunerii cumulat cu veniturile din activitatea desfăşurată de notar sau avocat, potrivit prevederilor cap. II «Venituri din activităţi independente».

(3) Tratamentul fiscal al veniturilor realizate din administrarea masei patrimoniale de către fiduciar, altele decât remuneraţia fiduciarului, se stabileşte în funcţie de natura venitului respectiv şi se supune impunerii potrivit regulilor proprii fiecărei categorii de venituri. La determinarea venitului impozabil nu se deduc pierderile fiscale ale constituitorului, acestea reprezentând pierderi definitive. În cazul în care constituitorul este contribuabil potrivit titlului III, obligaţiile fiscale ale acestuia în legătură cu masa patrimonială administrată vor fi îndeplinite de fiduciar.

(4) Venitul realizat în bani şi în natură de beneficiarul persoană fizică la transferul masei patrimoniale de la fiduciar se supune impunerii potrivit prevederilor cap. IX «Venituri din alte surse». Fac excepţie veniturile realizate de beneficiar din transferul masei patrimoniale în situaţia în care acesta este constituitorul, caz în care veniturile respective sunt neimpozabile. Obligaţia evaluării veniturilor realizate, la preţul stabilit prin expertiză tehnică, la locul şi la data primirii acestora, revine fiduciarului. Pierderile fiscale înregistrate din administrarea masei patrimoniale de către fiduciar reprezintă pierderi definitive şi nu se deduc la determinarea venitului impozabil pentru beneficiar ulterior transferului masei patrimoniale de la fiduciar la beneficiarul persoană fizică.

ART. 43 Cotele de impozitare

(1) Cota de impozit este de 16% şi se aplică asupra venitului impozabil corespunzător fiecărei surse din fiecare categorie pentru determinarea impozitului pe veniturile din:

a) activităţi independente;

b) salarii;

c) cedarea folosinţei bunurilor;

d) investiţii;

e) pensii;

f) activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură;

g) premii;

h) alte surse.

(2) Fac excepţie de la prevederile alin. (1) cotele de impozit prevăzute expres pentru categoriile de venituri cuprinse în titlul III.

Norme metodologice

ART. 44 Perioada impozabilă

(1) Perioada impozabilă este anul fiscal care corespunde anului calendaristic.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, în situaţia în care decesul contribuabilului survine în cursul anului.

Norme metodologice

ART. 45 Stabilirea deducerilor personale şi a sumelor fixe

(1) Deducerea personală, precum şi celelalte sume fixe, exprimate în lei, se stabilesc prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(2) Sumele sunt calculate prin rotunjire la zece lei, în sensul că fracţiunile sub 10 lei se majorează la 10 lei.

CAP. 2
Venituri din activităţi independente

ART. 46 Definirea veniturilor din activităţi independente

(1) Veniturile din activităţi independente cuprind veniturile comerciale, veniturile din profesii libere şi veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, realizate în mod individual şi/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activităţi adiacente.

(2) Sunt considerate venituri comerciale veniturile din fapte de comerţ ale contribuabililor, din prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la alin. (3), precum şi din practicarea unei meserii.

(3) Constituie venituri din profesii libere veniturile obţinute din exercitarea profesiilor medicale, de avocat, notar, auditor financiar, consultant fiscal, expert contabil, contabil autorizat, consultant de plasament în valori mobiliare, arhitect sau a altor profesii reglementate, desfăşurate în mod independent, în condiţiile legii.

(4) Veniturile din valorificarea sub orice formă a drepturilor de proprietate intelectuală provin din brevete de invenţie, desene şi modele, mostre, mărci de fabrică şi de comerţ, procedee tehnice, know-how, din drepturi de autor şi drepturi conexe dreptului de autor şi altele asemenea.

Norme metodologice

ART. 47 * Abrogat.**

ART. 48 Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activităţi independente, determinat pe baza contabilităţii în partidă simplă

(1) Venitul net din activităţi independente se determină ca diferenţă între venitul brut şi cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cu excepţia prevederilor art. 49 şi 50.

(2) Venitul brut cuprinde:

a) sumele încasate şi echivalentul în lei al veniturilor în natură din desfăşurarea activităţii;

b) veniturile sub formă de dobânzi din creanţe comerciale sau din alte creanţe utilizate în legătură cu o activitate independentă;

c) câştigurile din transferul activelor din patrimoniul afacerii, utilizate într-o activitate independentă, exclusiv contravaloarea bunurilor rămase după încetarea definitivă a activităţii;

d) veniturile din angajamentul de a nu desfăşura o activitate independentă sau de a nu concura cu o altă persoană;

e) veniturile din anularea sau scutirea unor datorii de plată apărute în legătură cu o activitate independentă;

f) veniturile înregistrate de casele de marcat cu memorie fiscală, instalate ca aparate de taxat pe autovehiculele de transport persoane sau bunuri în regim de taxi.

(3) Nu sunt considerate venituri brute:

a) aporturile în numerar sau echivalentul în lei al aporturilor în natură făcute la începerea unei activităţi sau în cursul desfăşurării acesteia;

b) sumele primite sub formă de credite bancare sau de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;

c) sumele primite ca despăgubiri;

d) sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizări, mecenat sau donaţii.

(4) Condiţiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităţilor desfăşurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;

b) să fie cuprinse în cheltuielile exerciţiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite;

c) să respecte regulile privind amortizarea, prevăzute în titlul II, după caz;

c^1) să respecte regulile privind deducerea cheltuielilor reprezentând investiţii în mijloace fixe pentru cabinetele medicale, în conformitate cu prevederile art. 24 alin. (16).

d) cheltuielile cu primele de asigurare să fie efectuate pentru:

1. active corporale sau necorporale din patrimoniul afacerii;
2. activele ce servesc ca garanţie bancară pentru creditele utilizate în desfăşurarea activităţii pentru care este autorizat contribuabilul;
3. prime de asigurare pentru asigurarea de risc profesional;
4. persoane care obţin venituri din salarii, potrivit prevederilor capitolului 3 din prezentul titlu, cu condiţia impozitării sumei reprezentând prima de asigurare, la beneficiarul acesteia, la momentul plăţii de către suportator.

e) să fie efectuate pentru salariaţi pe perioada delegării şi detaşării în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, reprezentând indemnizaţiile plătite acestora, precum şi cheltuielile de transport şi cazare.

(5) Următoarele cheltuieli sunt deductibile limitat:

a) cheltuielile de sponsorizare, mecenat, precum şi pentru acordarea de burse private, efectuate conform legii, în limita unei cote de 5% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

b) cheltuielile de protocol, în limita unei cote de 2% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

c) *** Abrogat;

d) cheltuielile sociale, în limita sumei obţinute prin aplicarea unei cote de până la 2% la fondul de salarii realizat anual;

e) pierderile privind bunurile perisabile, în limitele prevăzute de actele normative în materie;

f) cheltuielile reprezentând tichetele de masă acordate de angajatori, potrivit legii;

f^1) cheltuielile reprezentând tichetele de vacanţă acordate de angajatori, potrivit legii;

g) contribuţiile efectuate în numele angajaţilor la fonduri de pensii facultative, în conformitate cu legislaţia în vigoare, în limita echivalentului în lei a 400 euro anual pentru o persoană;

h) prima de asigurare voluntară de sănătate, conform legii, în limita echivalentului în lei a 250 euro anual pentru o persoană;

i) cheltuielile efectuate pentru activitatea independentă, cât şi în scopul personal al contribuabilului sau asociaţilor sunt deductibile numai pentru partea de cheltuială care este aferentă activităţii independente;

j) cheltuielile reprezentând contribuţii sociale obligatorii pentru salariaţi şi contribuabili, inclusiv cele pentru asigurarea de accidente

de muncă şi boli profesionale, potrivit legii;

k) dobânzi aferente împrumuturilor de la persoane fizice şi juridice, altele decât instituţiile care desfăşoară activitatea de creditare cu titlu profesional, utilizate în desfăşurarea activităţii, pe baza contractului încheiat între părţi, în limita nivelului dobânzii de referinţă a Băncii Naţionale a României;

l) cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria - rata de leasing - în cazul contractelor de leasing operaţional, respectiv cheltuielile cu amortizarea şi dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operaţiunile de leasing şi societăţile de leasing;

m) cotizaţii plătite la asociaţiile profesionale în limita a 2% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

n) cheltuielile reprezentând contribuţiile profesionale obligatorii datorate, potrivit legii, organizaţiilor profesionale din care fac parte contribuabilii, în limita a 5% din venitul brut realizat.

(6) Baza de calcul se determină ca diferenţă între venitul brut şi cheltuielile deductibile, altele decât cheltuielile de sponsorizare, mecenat, pentru acordarea de burse private, cheltuielile de protocol, cotizaţiile plătite la asociaţiile profesionale.

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

a) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale;

b) cheltuielile corespunzătoare veniturilor neimpozabile ale căror surse se află pe teritoriul României sau în străinătate;

c) impozitul pe venit datorat potrivit prezentului titlu, inclusiv impozitul pe venitul realizat în străinătate;

d) cheltuielile cu primele de asigurare, altele decât cele prevăzute la alin. (4) lit. d) şi la alin. (5) lit. h);

e) donaţii de orice fel;

f) amenzile, confiscările, dobânzile, penalităţile de întârziere şi penalităţile datorate autorităţilor române şi străine, potrivit prevederilor legale, altele decât cele plătite conform clauzelor din contractele comerciale;

g) ratele aferente creditelor angajate;

h) *** Abrogat.

i) cheltuielile de achiziţionare sau de fabricare a bunurilor şi a drepturilor amortizabile din Registrul-inventar;

j) cheltuielile privind bunurile constatate lipsă din gestiune sau degradate şi neimputabile, dacă inventarul nu este acoperit de o poliţă de asigurare;

k) sumele sau valoarea bunurilor confiscate ca urmare a încălcării dispoziţiilor legale în vigoare;

l) impozitul pe venit suportat de plătitorul venitului în contul beneficiarilor de venit;

l^1) 50% din cheltuielile aferente vehiculelor rutiere motorizate care nu sunt utilizate exclusiv în scopul desfăşurării activităţii şi a căror masă totală maximă autorizată nu depăşeşte 3.500 kg şi nu au mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând şi scaunul şoferului, aflate în proprietate sau în folosinţă. Aceste cheltuieli sunt integral deductibile pentru situaţiile în care vehiculele respective se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgenţă, servicii de pază şi protecţie şi servicii de curierat;
2. vehiculele utilizate de agenţii de vânzări şi de achiziţii;
3. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;
4. vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane sau pentru instruire de către şcolile de şoferi;
5. vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.

Cheltuielile care intră sub incidenţa acestor prevederi nu includ cheltuielile privind amortizarea.

În cazul vehiculelor rutiere motorizate, aflate în proprietate sau în folosinţă, care nu fac obiectul limitării deducerii cheltuielilor, se vor aplica regulile generale de deducere.

Modalitatea de aplicare a acestor prevederi se stabileşte prin norme;

m) alte sume prevăzute prin legislaţia în vigoare.

(8) Contribuabilii care obţin venituri din activităţi independente sunt obligaţi să organizeze şi să conducă contabilitate în partidă simplă, cu respectarea reglementărilor în vigoare privind evidenţa contabilă, şi să completeze Registrul-jurnal de încasări şi plăţi, Registrul-inventar şi alte documente contabile prevăzute de legislaţia în materie.

(9) În Registrul-inventar se trec toate bunurile şi drepturile aferente desfăşurării activităţii.

Norme metodologice

ART. 49 Stabilirea venitului net anual pe baza normelor de venit

(1) În cazul contribuabililor care realizează venituri comerciale definite la **art. 46** alin.(2) venitul net anual se determină pe baza normelor de venit de la locul desfăşurării activităţii.

(2) Ministerul Finanțelor Publice elaborează nomenclatorul activităților pentru care venitul net se poate determina pe baza normelor anuale de venit, care se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, în conformitate cu activitățile din Clasificarea activităților din economia națională — CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare. Direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București au următoarele obligații:

a) stabilirea nivelului normelor de venit;

b) publicarea acestora, anual, în cursul trimestrului IV al anului anterior celui în care urmează a se aplica.

(2^1) Norma de venit pentru fiecare activitate independentă desfăşurată de contribuabil care generează venit comercial nu poate fi mai mică decât salariul de bază minim brut pe ţară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii acesteia, înmulţit cu 12.

Prevederile prezentului alineat se aplică şi în cazul în care activitatea se desfăşoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, norma de venit fiind stabilită pentru fiecare membru asociat.

(3) La stabilirea normelor anuale de venit, plafonul de venit determinat prin înmulţirea cu 12 a salariului de bază minim brut pe ţară garantat în plată, reprezintă venitul net anual înainte de aplicarea criteriilor.

Criteriile pentru stabilirea normelor de venit de către direcţiile generale ale finanţelor publice teritoriale şi a municipiului Bucureşti sunt cele prevăzute în normele metodologice.

(4) În cazul în care un contribuabil desfăşoară o activitate independentă, care generează venituri comerciale, pe perioade mai mici decât anul calendaristic, norma de venit aferentă acelei activităţi se corectează astfel încât să reflecte perioada de an calendaristic în care a

fost desfăşurată activitatea respectivă.

(5) Dacă un contribuabil desfăşoară două sau mai multe activităţi care generează venituri comerciale, venitul net din aceste activităţi se stabileşte prin însumarea nivelului normelor de venit corespunzătoare fiecărei activităţi.

(6) În cazul în care un contribuabil desfăşoară o activitate desemnată conform alin.(2) şi o altă activitate independentă, venitul net anual se determină pe baza contabilităţii în partidă simplă, conform **art. 48**.

(7) *** Abrogat.

(8) Contribuabilii care desfășoară activități pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit au obligația să completeze numai partea din Registrul-jurnal de încasări și plăți referitoare la încasări, potrivit reglementărilor contabile elaborate în acest scop.

(9) Contribuabilii pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit și care în anul fiscal anterior au înregistrat un venit brut anual mai mare decât echivalentul în lei al sumei de 100.000 euro, începând cu anul fiscal următor, au obligația determinării venitului net anual în sistem real. Această categorie de contribuabili are obligația să completeze corespunzător și să depună declarația privind venitul estimat/norma de venit până la data de 31 ianuarie inclusiv. Cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea echivalentului în lei al sumei de 100.000 euro este cursul de schimb mediu anual comunicat de Banca Națională a României, la sfârșitul anului fiscal. ***Norme metodologice***

ART. 50 Stabilirea venitului net anual din drepturile de proprietate intelectuală

(1) Venitul net din drepturile de proprietate intelectuală se stabileşte prin scăderea din venitul brut a următoarelor cheltuieli:

a) o cheltuială deductibilă egală cu 20% din venitul brut;

b) contribuţiile sociale obligatorii plătite.

(2) În cazul veniturilor provenind din crearea unor lucrări de artă monumentală, venitul net se stabileşte prin deducerea din venitul brut a următoarelor cheltuieli:

a) o cheltuială deductibilă egală cu 25% din venitul brut;

b) contribuţiile sociale obligatorii plătite.

(3) În cazul exploatării de către moştenitori a drepturilor de proprietate intelectuală, precum şi în cazul remuneraţiei reprezentând dreptul de suită şi al remuneraţiei compensatorii pentru copia privată, venitul net se determină prin scăderea din venitul brut a sumelor ce revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de asemenea venituri, potrivit legii, fără aplicarea cotei forfetare de cheltuieli prevăzute la alin. (1) şi (2). . ***Norme metodologice***

(4) Pentru determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuală, contribuabilii vor completa numai partea din Registrul-jurnal de încasări şi plăţi referitoare la încasări. Această reglementare este opţională pentru cei care consideră că îşi pot îndeplini obligaţiile declarative direct pe baza documentelor emise de plătitorul de venit. Aceşti contribuabili au obligaţia să arhiveze şi să păstreze documentele justificative cel puţin în limita termenului de prescripţie prevăzut de lege. ***Norme metodologice***

ART. 51 Opţiunea de a stabili venitul net anual, utilizându-se datele din contabilitatea în partidă simplă

(1) Contribuabilii care obţin venituri din activităţi independente, impuşi pe bază de norme de venit, precum şi cei care obţin venituri din drepturi de proprietate intelectuală au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net în sistem real, potrivit **art. 48**.

(2) Opțiunea de a determina venitul net pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi și se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă dacă contribuabilul nu solicită revenirea la sistemul anterior, prin completarea corespunzătoare a declarației privind venitul estimat/norma de venit și depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului următor expirării perioadei de 2 ani.

(3) Opțiunea pentru determinarea venitului net în sistem real se exercită prin completarea declarației privind venitul estimat/norma de venit cu informații privind determinarea venitului net anual în sistem real și depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv, în cazul contribuabililor care au desfășurat activitate în anul precedent, respectiv în termen de 15 zile de la începerea activității, în cazul contribuabililor care încep activitatea în cursul anului fiscal. ***Norme metodologice***

ART. 52 Reţinerea la sursă a impozitului reprezentând plăţi anticipate pentru unele venituri din activităţi independente

(1) Pentru următoarele venituri, plătitorii persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă au obligația de a calcula, de a reține și de a vira impozit prin reținere la sursă, reprezentând plăți anticipate, din veniturile plătite:

a) venituri din drepturi de proprietate intelectuală;

b) venituri din activităţi desfăşurate în baza contractelor/convenţiilor civile încheiate potrivit Codului civil, precum şi a contractelor de agent. Fac excepţie veniturile din activităţi desfăşurate în baza contractelor/convenţiilor civile încheiate potrivit Codului civil obţinute de contribuabilii care desfășoară activităţi economice în mod independent sau exercită profesii libere şi sunt înregistraţi fiscal potrivit legislaţiei în materie;

c) venituri din activitatea de expertiză contabilă și tehnică, judiciară și extrajudiciară;

d) venitul obținut de o persoană fizică dintr-o asociere cu o persoană juridică contribuabil, potrivit titlului IV^1, care nu generează o persoană juridică.

(2) Impozitul ce trebuie reținut se stabilește după cum urmează:

a) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. a)—c), aplicând o cotă de impunere de 10% la venitul brut din care se deduc contribuțiile sociale obligatorii reținute la sursă potrivit titlului IX^2;

b) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. d), aplicând cota de impunere prevăzută pentru impozitul pe veniturile microîntreprinderilor la veniturile ce revin persoanei fizice din asociere.

(3) Impozitul ce trebuie reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost plătit venitul, cu excepția impozitului aferent veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. d), pentru care termenul de virare este reglementat potrivit titlului IV^1.

Norme metodologice

(4) Plătitorii de venituri prevăzuți la alin. (1) nu au obligaţia calculării, reţinerii la sursă şi virării impozitului reprezentând plata anticipată din veniturile plăţite dacă efectuează plăţi către:

a) asocierile fără personalitate juridică, cât şi persoanele juridice care conduc contabilitate în partidă simplă şi pentru care plata

impozitului pe venit se face de către fiecare asociat, pentru venitul său propriu;

b) persoanele fizice, plăţile efectuate de plătitorii de venituri de la alin. (1) reprezentând venituri realizate de persoanele fizice din cedarea folosinţei bunurilor din patrimoniul afacerii.

ART. 52^1 Opţiunea pentru stabilirea impozitului final pentru unele venituri din activităţi independente

(1) Contribuabilii care realizează venituri din activităţile menţionate la **art. 52** alin. (1) lit. a) - c) pot opta pentru stabilirea impozitului pe venit ca impozit final. Opţiunea de impunere a venitului brut se exercită în scris în momentul încheierii fiecărui raport juridic/contract şi este aplicabilă veniturilor realizate ca urmare a activităţii desfăşurate pe baza acestuia.

(2) Impozitul pe venit se calculează prin reţinere la sursă la momentul plăţii veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului brut.

(3) Impozitul calculat şi reţinut reprezintă impozit final.

(4) Impozitul astfel reţinut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reţinut.

ART. 53 Plăţi anticipate ale impozitului pe veniturile din activităţi independente

(1) Contribuabilii care realizează venituri din activităţi independente au obligaţia să efectueze plăţi anticipate în contul impozitului anual datorat la bugetul de stat, potrivit **art. 82**, cu excepţia veniturilor prevăzute la **art. 52**, pentru care plata anticipată se efectuează prin reţinere la sursă sau pentru care impozitul este final, potrivit prevederilor **art. 52^1**.

(2) Impozitul reţinut la sursă de către plătitori pentru veniturile obţinute din valorificarea bunurilor mobile sub forma deşeurilor din patrimoniul afacerii, prevăzute la **art. 78** alin. (1) lit. f) calculat prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului brut, reprezintă plată anticipată în contul impozitului anual datorat de către contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activităţi independente determinate în sistem real pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă. Plăţile anticipate vor fi luate în calcul la definitivarea impozitului anual de către organul fiscal competent.

ART. 54 Impozitarea venitului net din activităţi independente

Venitul net din activităţi independente se impozitează potrivit prevederilor **capitolul 10** din prezentul titlu.

CAP. 3
Venituri din salarii

ART. 55 Definirea veniturilor din salarii

(1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani şi/sau în natură obţinute de o persoană fizică ce desfăşoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă.

(2) Regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică şi următoarelor tipuri de venituri, considerate asimilate salariilor:

a) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

b) indemnizaţii din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

c) drepturile de soldă lunară, indemnizaţiile, primele, premiile, sporurile şi alte drepturi ale personalului militar, acordate potrivit legii;

d) indemnizaţia lunară brută, precum şi suma din profitul net, cuvenite administratorilor la companii/societăţi naţionale, societăţi comerciale la care statul sau o autoritate a administraţiei publice locale este acţionar majoritar, precum şi la regiile autonome;

d^1) remuneraţia obţinută de directori în baza unui contract de mandat conform prevederilor legii societăţilor comerciale;

d^2) remuneraţia primită de preşedintele asociaţiei de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea asociaţiilor de proprietari;

e) sumele primite de membrii fondatori ai societăţilor comerciale constituite prin subscripţie publică;

f) sumele primite de reprezentanţii în adunarea generală a acţionarilor, în consiliul de administraţie, membrii directoratului şi ai consiliului de supraveghere, precum şi în comisia de cenzori;

g) sumele primite de reprezentanţii în organisme tripartite, potrivit legii;

h) indemnizaţia lunară a asociatului unic, la nivelul valorii înscrise în declaraţia de asigurări sociale;

i) indemnizaţia şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite de salariaţi pe perioada delegării şi detaşării în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru personalul din instituţiile publice. Aceste prevederi se aplică şi în cazul salariaţilor reprezentanţelor din România ale persoanelor juridice străine;

i^1) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite de salariaţii care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori nerezidenţi, pe perioada delegării şi detaşării, în România, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte nivelul legal stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru ţara de rezidenţă a angajatorului nerezident, de care ar beneficia personalul din instituţiile publice din România dacă s-ar deplasa în ţara respectivă;

j) indemnizaţia administratorilor, precum şi suma din profitul net cuvenite administratorilor societăţilor comerciale potrivit actului constitutiv sau stabilite de adunarea generală a acţionarilor;

j^1) sume reprezentând salarii, diferenţe de salarii, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum şi actualizarea lor cu indicele de inflaţie, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile;

j^2) indemnizaţiile lunare plătite conform legii de angajatori pe perioada de neconcurenţă, stabilite conform contractului individual de muncă;

k) orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor în vederea impunerii.

Norme metodologice

(3) Avantajele, cu excepţia celor prevăzute la alin. (4), primite în legătură cu o activitate menţionată la alin. (1) şi (2) includ, însă nu

sunt limitate la:

a) utilizarea oricărui bun, inclusiv a unui vehicul de orice tip, din patrimoniul afacerii, în scop personal, cu excepţia deplasării pe distanţă dus-întors de la domiciliu la locul de muncă;

b) cazare, hrană, îmbrăcăminte, personal pentru munci casnice, precum şi alte bunuri sau servicii oferite gratuit sau la un preţ mai mic decât preţul pieţei;

c) împrumuturi nerambursabile;

d) anularea unei creanţe a angajatorului asupra angajatului;

e) abonamentele şi costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, în scop personal;

f) permise de călătorie pe orice mijloace de transport, folosite în scopul personal;

g) primele de asigurare plătite de către suportator pentru salariaţii proprii sau alt beneficiar de venituri din salarii, la momentul plăţii primei respective, altele decât cele obligatorii;

h) tichete-cadou acordate potrivit legii.

Norme metodologice

(4) Următoarele sume nu sunt incluse în veniturile salariale şi nu sunt impozabile, în înţelesul impozitului pe venit:

a) ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităţilor naturale, ajutoarele pentru bolile grave şi incurabile, ajutoarele pentru naştere, veniturile reprezentând cadouri pentru copiii minori ai salariaţilor, cadourile oferite salariatelor, contravaloarea transportului la şi de la locul de muncă al salariatului, costul prestaţiilor pentru tratament şi odihnă, inclusiv transportul pentru salariaţii proprii şi membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariaţii proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă.

Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaţilor, cu ocazia Paştelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului şi a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum şi cadourile oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie sunt neimpozabile, în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie din cele de mai sus, nu depăşeşte 150 lei.

Nu sunt incluse în veniturile salariale şi nu sunt impozabile nici veniturile de natura celor prevăzute mai sus, realizate de persoane fizice, dacă aceste venituri sunt primite în baza unor legi speciale şi finanţate din buget; ***Norme metodologice***

a^1) *** Abrogat;

a^2) *** Abrogat;

b) drepturile de hrană acordate de angajatori angajaţilor, în conformitate cu legislaţia în vigoare; ***Norme metodologice***

c) contravaloarea folosinţei locuinţei de serviciu sau a locuinţei din incinta unităţii, potrivit repartiţiei de serviciu, numirii conform legii sau specificităţii activităţii prin cadrul normativ specific domeniului de activitate, compensarea chiriei pentru personalul din sectorul de apărare naţională, ordine publică şi siguranţă naţională, precum şi compensarea diferenţei de chirie, suportată de persoana fizică, conform legilor speciale; ***Norme metodologice***

d) cazarea şi contravaloarea chiriei pentru locuinţele puse la dispoziţia oficialităţilor publice, a angajaţilor consulari şi diplomatici care lucrează în afara ţării, în conformitate cu legislaţia în vigoare;

e) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecţie şi de lucru, a alimentaţiei de protecţie, a medicamentelor şi materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi de protecţie a muncii, precum şi a uniformelor obligatorii şi a drepturilor de echipament, ce se acordă potrivit legislaţiei în vigoare; ***Norme metodologice***

f) contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul între localitatea în care angajaţii îşi au domiciliul şi localitatea unde se află locul de muncă al acestora, la nivelul unui abonament lunar, pentru situaţiile în care nu se asigură locuinţă sau nu se suportă contravaloarea chiriei, conform legii;

g) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite de salariaţi, pe perioada delegării şi detaşării în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru personalul din instituţiile publice, precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare; ***Norme metodologice***

g^1) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură primite de persoanele fizice care desfăşoară o activitate în baza unui statut special prevăzut de lege pe perioada deplasării, respectiv delegării şi detaşării, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în limitele prevăzute de actele normative speciale aplicabile acestora, precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare;

g^2) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite de salariaţii care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori nerezidenţi, pe perioada delegării şi detaşării, în România, în interesul serviciului, în limita nivelului legal stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru ţara de rezidenţă a angajatorului nerezident, de care ar beneficia personalul din instituţiile publice din România dacă s-ar deplasa în ţara respectivă, precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare;

h) sumele primite, potrivit dispoziţiilor legale, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului; ***Norme metodologice***

i) indemnizaţiile de instalare ce se acordă o singură dată, la încadrarea într-o unitate situată într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, în limita unui salariu de bază la angajare, precum şi indemnizaţiile de instalare şi mutare acordate, potrivit legilor speciale, personalului din instituţiile publice şi celor care îşi stabilesc domiciliul în localităţi din zone defavorizate, stabilite potrivit legii, în care îşi au locul de muncă; ***Norme metodologice***

j) *** Abrogat;

k) *** Abrogat;

k^1) veniturile din salarii realizate de către persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat; ***Norme metodologice***

l) veniturile din salarii, ca urmare a activităţii de creare de programe pentru calculator; încadrarea în activitatea de creaţie de programe pentru calculator se face prin ordin comun al ministrului muncii, solidarităţii sociale şi familiei, al ministrului comunicaţiilor şi tehnologiei informaţiei şi al ministrului finanţelor publice;

m) sumele sau avantajele primite de persoane fizice din activităţi dependente desfăşurate într-un stat străin, indiferent de tratamentul fiscal din statul respectiv. Fac excepţie veniturile salariale plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România ori are sediul permanent în România, care sunt impozabile în România numai în situaţia în care România are drept de impunere;

n) cheltuielile efectuate de angajator pentru pregătirea profesională şi perfecţionarea angajatului legată de activitatea desfăşurată de acesta pentru angajator;

o) costul abonamentelor telefonice şi al convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, efectuate în vederea îndeplinirii sarcinilor de serviciu;

p) avantajele sub forma dreptului la stock options plan, la momentul acordării şi la momentul exercitării acestora;

r) diferenţa favorabilă dintre dobânda preferenţială stabilită prin negociere şi dobânda practicată pe piaţă, pentru credite şi depozite.

(5) Avantajele primite în bani şi în natură şi imputate salariatului în cauză nu se impozitează.

(6) Pentru indemnizaţii şi orice alte sume de aceeaşi natură impozabile primite pe perioada delegării şi detaşării, în altă localitate, în România şi în străinătate, impozitul se calculează şi se reţine la fiecare plată, iar virarea impozitului la bugetul de stat se efectuează lunar sau trimestrial potrivit prevederilor **art. 58** şi **60**, după caz.

ART. 56 Deducere personală

(1) Persoanele fizice prevăzute la **art. 40** alin. (1) lit. a) şi alin. (2) au dreptul la deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub formă de deducere personală, acordată pentru fiecare lună a perioadei impozabile numai pentru veniturile din salarii la locul unde se află funcţia de bază.

(2) Deducerea personală se acordă pentru persoanele fizice care au un venit lunar brut de până la 1.000 lei inclusiv, astfel:

- pentru contribuabilii care nu au persoane în întreţinere - 250 lei;
- pentru contribuabilii care au o persoană în întreţinere - 350 lei;
- pentru contribuabilii care au două persoane în întreţinere - 450 lei;
- pentru contribuabilii care au trei persoane în întreţinere - 550 lei;
- pentru contribuabilii care au patru sau mai multe persoane în întreţinere - 650 lei.

Pentru contribuabilii care realizează venituri brute lunare din salarii cuprinse între 1.000,01 lei şi 3.000 lei, inclusiv, deducerile personale sunt degresive faţă de cele de mai sus şi se stabilesc prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Pentru contribuabilii care realizează venituri brute lunare din salarii de peste 3.000 lei nu se acordă deducerea personală.

(3) Persoana în întreţinere poate fi soţia/soţul, copiii sau alţi membri de familie, rudele contribuabilului sau ale soţului/soţiei acestuia până la gradul al doilea inclusiv, ale cărei venituri, impozabile şi neimpozabile, nu depăşesc 250 lei lunar.

(4) În cazul în care o persoană este întreţinută de mai mulţi contribuabili, suma reprezentând deducerea personală se atribuie unui singur contribuabil, conform înţelegerii între părţi.

(5) Copiii minori, în vârstă de până la 18 ani împliniţi, ai contribuabilului sunt consideraţi întreţinuţi.

(6) Suma reprezentând deducerea personală se acordă pentru persoanele aflate în întreţinerea contribuabilului, pentru acea perioadă impozabilă din anul fiscal în care acestea au fost întreţinute. Perioada se rotunjeşte la luni întregi în favoarea contribuabilului.

(7) Nu sunt considerate persoane aflate în întreţinere:

a) persoanele fizice care deţin terenuri agricole şi silvice în suprafaţă de peste 10.000 mp în zonele colinare şi de şes şi de peste 20.000 mp în zonele montane;

b) *** Abrogat.

(8) Deducerea personală determinată potrivit prezentului articol nu se acordă personalului trimis în misiune permanentă în străinătate, potrivit legii.

Norme metodologice

ART. 57 Determinarea impozitului pe venitul din salarii

(1) Beneficiarii de venituri din salarii datorează un impozit lunar, final, care se calculează şi se reţine la sursă de către plătitorii de venituri.

(2) Impozitul lunar prevăzut la alin. (1) se determină astfel:

a) la locul unde se află funcţia de bază, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferenţă între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuţiilor obligatorii aferente unei luni, şi următoarele:

- deducerea personală acordată pentru luna respectivă;
- cotizaţia sindicală plătită în luna respectivă;
- contribuţiile la fondurile de pensii facultative, astfel încât la nivelul anului să nu se depăşească echivalentul în lei a 400 euro;

b) pentru veniturile obţinute în celelalte cazuri, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferenţă între venitul brut şi contribuţiile obligatorii pe fiecare loc de realizare a acestora;

(2^1) În cazul veniturilor din salarii şi/sau al diferenţelor de venituri din salarii stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, impozitul se calculează şi se reţine la data efectuării plăţii, în conformitate cu reglementările legale în vigoare privind veniturile realizate în afara funcţiei de bază la data plăţii, şi se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit.

(2^2) În cazul veniturilor reprezentând salarii, diferenţe de salarii, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum şi actualizarea lor cu indicele de inflaţie, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile, impozitul se calculează şi se reţine la data efectuării plăţii, în conformitate cu reglementările legale în vigoare la data plăţii pentru veniturile realizate în afara funcţiei de bază, şi se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite.

(3) Plătitorul este obligat să determine valoarea totală a impozitului anual pe veniturile din salarii, pentru fiecare contribuabil.

(4) Contribuabilii pot dispune asupra destinaţiei unei sume reprezentând până la 2% din impozitul stabilit la alin. (3), pentru susţinerea entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii, unităţilor de cult, precum şi pentru acordarea de burse private, conform legii.

(5) Obligaţia calculării, reţinerii şi virării acestei sume prevăzute la alin. (4) revine organului fiscal competent.

(6) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (4) şi (5) se stabileşte prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Norme metodologice

ART. 58 Termenul de plată a impozitului

(1) Plătitorii de salarii şi de venituri asimilate salariilor au obligaţia de a calcula şi de a reţine impozitul aferent veniturilor fiecărei luni la data efectuării plăţii acestor venituri, precum şi de a-l vira la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), impozitul aferent veniturilor fiecărei luni, calculat şi reţinut la data efectuării plăţii acestor venituri, se virează, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se datorează, de către următorii plătitori de venituri din salarii şi venituri asimilate salariilor:

a) asociaţii, fundaţii sau alte entităţi fără scop patrimonial, persoane juridice, cu excepţia instituţiilor publice, care în anul anterior au avut un număr mediu de până la 3 salariaţi exclusiv;

b) persoanele juridice plătitoare de impozit pe profit care, în anul anterior, au înregistrat venituri totale de până la 100.000 euro şi au avut un număr mediu de până la 3 salariaţi exclusiv;

c) persoanele juridice plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor care, în anul anterior, au avut un număr mediu de până la 3 salariaţi exclusiv;

d) persoanele fizice autorizate şi întreprinderile individuale, precum şi persoanele fizice care exercită profesii libere şi asocierile fără personalitate juridică constituite între persoane fizice, care au, potrivit legii, personal angajat pe bază de contract individual de muncă.

(3) Numărul mediu de salariaţi şi veniturile totale se stabilesc potrivit prevederilor art. 296^19 alin. (1^3) şi (1^4).

Norme metodologice

ART. 58^1 * Abrogat.**

ART. 59 Obligaţii declarative ale plătitorilor de venituri din salarii

(1) Plătitorii de venituri cu regim de reţinere la sursă a impozitului au obligaţia să completeze şi să depună declaraţia privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit în termenul prevăzut la art. 93 alin. (2).

(2) Plătitorul de venituri este obligat să elibereze contribuabilului, la cererea acestuia, un document care să cuprindă cel puţin informaţii privind: datele de identificare ale contribuabilului, venitul realizat în cursul anului, deducerile personale acordate, impozitul calculat şi reţinut. Documentul eliberat contribuabilului, la cererea acestuia, nu reprezintă un formular tipizat.

Norme metodologice

ART. 60 Plata impozitului pentru anumite venituri salariale

(1) Contribuabililor care îşi desfăşoară activitatea în România şi care obţin venituri sub formă de salarii din străinătate, precum şi persoanelor fizice române care obţin venituri din salarii, ca urmare a activităţii desfăşurate la misiunile diplomatice şi posturile consulare acreditate în România, le sunt aplicabile prevederile prezentului articol.

(2) Orice contribuabil prevăzut la alin. (1) are obligaţia de a declara şi de a plăti impozit lunar la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care s-a realizat venitul, direct sau printr-un reprezentant fiscal. Impozitul aferent unei luni se stabileşte potrivit art. 57.

(3) Misiunile diplomatice şi posturile consulare acreditate în România, precum şi reprezentanţele organismelor internaţionale ori reprezentanţele societăţilor comerciale şi ale organizaţiilor economice străine, autorizate potrivit legii să îşi desfăşoare activitatea în România, pot opta ca pentru angajaţii acestora, care realizează venituri din salarii impozabile în România, să îndeplinească obligaţiile privind calculul, reţinerea şi virarea impozitului pe veniturile din salarii. Prevederile alin. (2) nu se aplică contribuabililor, în cazul în care opţiunea de mai sus este formulată şi comunicată organului fiscal competent.

(4) Persoana fizică, juridică sau orice altă entitate la care contribuabilul îşi desfăşoară activitatea, potrivit alin. (1), este obligată să ofere informaţii organului fiscal competent referitoare la data începerii desfăşurării activităţii de către contribuabil şi, respectiv, a încetării acesteia, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului, cu excepţia situaţiei în care îndeplineşte obligaţia privind calculul, reţinerea şi virarea impozitului pe veniturile din salarii, potrivit alin. (3).

Norme metodologice

CAP. 4
Venituri din cedarea folosinţei bunurilor

ART. 61 Definirea veniturilor impozabile din cedarea folosinţei bunurilor

(1) Veniturile din cedarea folosinţei bunurilor sunt veniturile, în bani şi/sau în natură, provenind din cedarea folosinţei bunurilor mobile şi imobile, obţinute de către proprietar, uzufructuar sau alt deţinător legal, altele decât veniturile din activităţi independente.

(2) Persoanele fizice care realizează venituri din cedarea folosinţei bunurilor din derularea unui număr mai mare de 5 contracte de închiriere la sfârşitul anului fiscal, începând cu anul fiscal următor califică aceste venituri în categoria venituri din activităţi independente şi le supun regulilor de stabilire a venitului net pentru această categorie. În aplicarea acestei reglementări se va emite ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(3) Sunt considerate venituri din cedarea folosinței bunurilor și veniturile obținute de către proprietar din închirierea camerelor situate în locuințe proprietate personală, având o capacitate de cazare în scop turistic cuprinsă între una și 5 camere inclusiv.

(4) În categoria venituri din cedarea folosinței bunurilor se cuprind și cele realizate de contribuabilii prevăzuți la alin. (3) care, în cursul anului fiscal, obțin venituri din închirierea în scop turistic a unui număr mai mare de 5 camere de închiriat, situate în locuințe proprietate personală. De la data producerii evenimentului, respectiv de la data depășirii numărului de 5 camere de închiriat, și până la sfârșitul anului fiscal, determinarea venitului net se realizează în sistem real potrivit regulilor de stabilire prevăzute în categoria venituri din activități independente.

(5) Veniturile obținute din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințe proprietate personală, având o capacitate de cazare mai mare de 5 camere de închiriat, sunt calificate ca venituri din activități independente pentru care venitul net anual se determină pe bază de normă de venit sau în sistem real și se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II din prezentul titlu.

Norme metodologice

ART. 62 Stabilirea venitului net anual din cedarea folosinţei bunurilor

(1) Venitul brut din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendarea bunurilor agricole, reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură stabilite potrivit contractului încheiat între părți,

pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării acestora. Venitul brut se majorează cu valoarea cheltuielilor ce cad, conform dispozițiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dacă sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

(1^1) În cazul veniturilor obținute din închirierea bunurilor mobile și imobile din patrimoniul personal, venitul brut se stabilește pe baza chiriei prevăzute în contractul încheiat între părți pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării chiriei.

(2) Venitul net din cedarea folosinţei bunurilor se stabileşte prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului brut.

(2^1) În cazul veniturilor obținute din arendarea bunurilor agricole din patrimoniul personal, venitul brut se stabilește pe baza raportului juridic/contractului încheiat între părți și reprezintă totalitatea sumelor în bani încasate și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură primite.

(2^2) În cazul în care arenda se exprimă în natură, evaluarea în lei se va face pe baza prețurilor medii ale produselor agricole, stabilite prin hotărâri ale consiliilor județene și, respectiv, ale Consiliului General al Municipiului București, ca urmare a propunerilor direcțiilor teritoriale de specialitate ale Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, hotărâri ce trebuie emise înainte de începerea anului fiscal. Aceste hotărâri se transmit în cadrul aceluiași termen direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, pentru a fi comunicate unităților fiscale din subordine.

(2^3) Venitul net din arendă se stabilește la fiecare plată prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului brut.

(2^4) Impozitul pe veniturile din arendă se calculează prin reținere la sursă de către plătitorii de venit la momentul plății venitului, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net, impozitul fiind final.

(2^5) Impozitul astfel calculat și reținut pentru veniturile din arendă se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

(2^6) În cazul în care optează pentru determinarea venitului net din arendă în sistem real, contribuabilii sunt obligați să precizeze în scris, în contractul/raportul juridic încheiat, la momentul încheierii acestuia. Modalitatea de impunere aleasă este aplicabilă pentru toate veniturile realizate în baza contractului/raportului juridic respectiv.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), (2) și (2^1)—(2^5), contribuabilii pot opta pentru determinarea venitului net din cedarea folosinței bunurilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă.

(4) Dispoziţiile privind opţiunea prevăzută la **art. 51** alin. (2) şi (3) se aplică şi în cazul contribuabililor menţionaţi la alin. (3).

Norme metodologice

ART. 62^1 Reguli privind stabilirea impozitului pe venitul determinat pe baza normei anuale de venit

(1) Contribuabilii care realizează venituri din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințe proprietate personală, având o capacitate de cazare cuprinsă între una și 5 camere inclusiv, datorează un impozit pe venitul stabilit ca normă anuală de venit.

(2) Norma anuală de venit corespunzătoare unei camere de închiriat se determină de direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, după caz, pe baza criteriilor stabilite prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale și turismului și al ministrului finanțelor publice și a propunerilor Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului privind nivelul normelor anuale de venit. Propunerile privind nivelul normelor anuale de venit se transmit anual de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, în cursul trimestrului IV, dar nu mai târziu de data de 30 noiembrie a anului anterior celui în care urmează a se aplica normele anuale de venit, Ministerului Finanțelor Publice.

(3) Direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, după caz, au obligația publicării anuale a normelor anuale de venit, în cursul trimestrului IV al anului anterior celui în care urmează a se aplica.

(4) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) au obligația să depună la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 31 ianuarie inclusiv, declarația privind venitul estimat/norma de venit pentru anul în curs. În cazul în care contribuabilii încep să realizeze în cursul anului, după data de 31 ianuarie inclusiv, venituri definite potrivit **art. 61** alin. (3), în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului aceștia au obligația completării și depunerii declarației privind venitul estimat/norma de venit pentru anul fiscal în curs.

(5) Organul fiscal competent stabilește impozitul anual datorat pe baza declarației privind venitul estimat/norma de venit și emite decizia de impunere la termenul și potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(6) Impozitul anual datorat se calculează prin aplicarea cotei de 16% asupra normei anuale de venit, impozitul fiind final.

(7) Impozitul anual datorat se virează integral la bugetul de stat.

(8) Plata impozitului se efectuează în cursul anului către bugetul de stat, în contul impozitului anual datorat, în două rate egale, astfel: 50% din impozit până la data de 25 iulie inclusiv și 50% din impozit până la data 25 noiembrie inclusiv. Pentru declarațiile privind venitul estimat/norma de venit depuse în luna noiembrie sau decembrie, impozitul anual datorat se stabilește prin decizie de impunere anuală, pe baza declarației privind venitul estimat/norma de venit și se plătește în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere.

ART. 62^2 Reguli privind stabilirea impozitului în cazul opțiunii pentru determinarea venitului net în sistem real

(1) Contribuabilii care realizează venituri definite la **art. 61** alin. (3) au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net anual în sistem real pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, potrivit prevederilor **art. 48**.

(2) Opțiunea se exercită pentru fiecare an fiscal, prin completarea declarației privind venitul estimat/norma de venit pentru anul în curs și depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv. În cazul în care contribuabilii încep să realizeze în cursul anului, după data de31 ianuarie inclusiv, venituri definite potrivit **art. 61** alin. (3), opțiunea se exercită pentru anul fiscal în curs, în termen de 15zile de la data producerii evenimentului, prin completarea și depunerea declarației privind venitul estimat/norma de venit.

(3) În cursul anului fiscal contribuabilii sunt obligați să efectueze plăți anticipate cu titlu de impozit către bugetul de stat, în contul impozitului anual datorat, în două rate egale, astfel: 50% din impozit până la data de 25 iulie inclusiv și 50% din impozit până la data 25 noiembrie inclusiv. În cazul în care decizia de impunere pentru anul fiscal în curs nu a fost emisă până la data de 1 noiembrie, precum și în cazul contribuabililor care realizează venituri definite la **art. 61** alin. (3) după data de 1 noiembrie a anului fiscal în curs, nu se mai stabilesc plăți anticipate, venitul net anual urmând să fie supus impunerii potrivit deciziei de impunere emise pe baza declarației privind venitul realizat.

(4) Organul fiscal competent stabilește plățile anticipate prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net anual estimat din declarația privind venitul estimat/norma de venit și emite decizia de impunere, care se comunică contribuabililor, potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Pentru declarațiile privind venitul estimat/norma de venit depuse în luna noiembrie sau decembrie nu se mai stabilesc plăți anticipate, venitul net aferent perioadei până la sfârșitul anului urmând să fie supus impozitării potrivit deciziei de impunere emise pe baza declarației privind venitul realizat.

(5) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) au obligația de a depune declarația privind venitul realizat la organul fiscal competent pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

(6) Impozitul anual datorat se calculează de organul fiscal competent, pe baza declarației privind venitul realizat, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net anual determinat în sistem real pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, impozitul fiind final.

(7) Organul fiscal stabilește impozitul anual datorat și emite decizia de impunere, la termenul și în forma stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(8) Diferențele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuale se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și nu se datorează obligații fiscale accesorii conform Codului de procedură fiscală.

(9) Impozitul anual datorat se virează integral la bugetul de stat.

ART. 62^3 Reguli de stabilire a impozitului final pentru veniturile realizate din închirierea în scop turistic în cazul depășirii numărului de 5 camere în cursul anului fiscal.

(1) În cazul în care, în cursul anului fiscal, contribuabilii prevăzuți la **art. 61** alin. (4) realizează venituri din închirierea unui număr mai mare de 5 camere, aceștia sunt obligați să notifice evenimentul, respectiv depășirea numărului de 5 camere de închiriat, organului fiscal competent, în termen de 15 zile de la data producerii acestuia. Pentru perioada din anul fiscal în care venitul a fost determinat pe baza normei de venit, conform prevederilor **art. 62^1**, organul fiscal va recalcula norma de venit și plățile stabilite în contul impozitului anual datorat.

(2) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1) se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) Pentru perioada rămasă din anul fiscal, venitul net se stabilește în sistem real, potrivit prevederilor **art. 48.** Contribuabilii respectivi sunt obligați să completeze și să depună declarația privind venitul estimat/ norma de venit, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului, la organul fiscal competent, în vederea stabilirii plăților anticipate pentru veniturile aferente perioadei rămase până la sfârșitul anului fiscal. Regulile de impunere aplicabile pentru venitul realizat în perioada rămasă sunt cele prevăzute la **art. 62^2** alin. (3)—(9).

ART. 63 Plăţi anticipate de impozit pe veniturile din cedarea folosinţei bunurilor

(1) Contribuabilii care realizează venituri din cedarea folosinţei bunurilor pe parcursul unui an, cu excepţia veniturilor din arendare, datorează plăţi anticipate în contul impozitului pe venit către bugetul de stat, potrivit prevederilor **art. 82.**

(2) Fac excepţie contribuabilii care realizează venituri din cedarea folosinţei bunurilor pentru care chiria prevăzută în contractul încheiat între părţi este stabilită în lei, nu au optat pentru determinarea venitului net în sistem real şi la sfârşitul anului anterior nu îndeplinesc condiţiile pentru calificarea veniturilor în categoria veniturilor din activităţi independente pentru care plăţile anticipate de impozit sunt egale cu impozitul anual datorat, şi impozitul este final.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru contribuabilii care realizează venituri din închirierea camerelor, situate în locuințe proprietate personală, având o capacitate de cazare în scop turistic cuprinsă între una și 5 camere inclusiv, stabilite pe bază de normă anuală de venit sau care optează pentru determinarea venitului în sistem real, precum și pentru cei care închiriază în scop turistic, în cursul anului, un număr mai mare de 5 camere de închiriat în locuințe proprietate personală sunt aplicabile prevederile **art. 62^1** alin. (8), **art. 62^2** alin. (3)—(4) și **art. 62^3** alin. (3).

(4) Impozitul reținut la sursă de către plătitori pentru veniturile obținute din valorificarea bunurilor mobile sub forma deșeurilor din patrimoniul afacerii, prevăzute la **art. 78** alin. (1) lit. f), calculat prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului brut, reprezintă plată anticipată în contul impozitului anual datorat de către contribuabilii care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor determinate în sistem real pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă. Plățile anticipate vor fi luate în calcul la definitivarea impozitului anual de către organul fiscal competent.

ART. 64 Impozitarea venitului net din cedarea folosinţei bunurilor

(1) Venitul net din cedarea folosinței bunurilor se impune potrivit prevederilor cap. X din prezentul titlu.

(2) Pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor prevăzute la **art. 61** alin. (3) și (4) nu sunt aplicabile reglementările cap. X «Venitul net anual impozabil» din prezentul titlu.

CAP. 5
Venituri din investiţii

ART. 65 Definirea veniturilor din investiţii

(1) Veniturile din investiţii cuprind:

a) dividende;

b) venituri impozabile din dobânzi;

c) câştiguri din transferul titlurilor de valoare definite potrivit prevederilor **art. 7**;

d) venituri din operaţiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum şi orice alte operaţiuni similare;

e) venituri din lichidarea unei persoane juridice.

Norme metodologice

(2) Sunt neimpozabile următoarele venituri din dobânzi:

a) *** Abrogat

b) *** Abrogat

c) *** Abrogat

c^1) venituri repartizate membrilor caselor de ajutor reciproc în funcţie de fondul social deţinut.

(3) Nu sunt venituri impozabile veniturile realizate la prima tranzacţionare a acţiunilor emise de Fondul "Proprietatea" de către persoanele fizice cărora le-au fost emise aceste acţiuni, în condiţiile titlurilor I şi VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietăţii şi justiţiei, precum şi unele măsuri adiacente, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Nu sunt venituri impozabile veniturile realizate din deţinerea şi tranzacţionarea titlurilor de stat şi/sau a obligaţiunilor emise de către unităţile administrativ-teritoriale.

NOTĂ: Conform art. 5 lit. b) din Legea nr. 247/2005:

"ART. 5

(1) Titlurile de despăgubire au următorul regim juridic şi caracteristici:

[...] b) prin derogare de la prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, veniturile aferente titlurilor de plată obţinute de persoanele îndreptăţite potrivit legii, titularii iniţiali aflaţi în evidenţa Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, sau moştenitorii legali ai acestora, nu sunt venituri impozabile;"

ART. 66 Stabilirea venitului din investiţii

(1) Câştigul/pierderea din transferul titlurilor de valoare, altele decât titlurile de participare la fondurile deschise de investiţii şi părţile sociale, reprezintă diferenţa pozitivă/negativă dintre preţul de vânzare şi preţul de cumpărare pe tipuri de titluri de valori, diminuată, după caz, cu costurile aferente tranzacţiei. În cazul tranzacţiilor cu acţiuni primite de persoanele fizice cu titlu gratuit, în cadrul Programului de privatizare în masă, preţul de cumpărare la prima tranzacţionare va fi asimilat cu valoarea nominală a acestora. În cazul tranzacţiilor cu acţiuni cumpărate la preţ preferenţial, în cadrul sistemului stock options plan, câştigul se determină ca diferenţă între preţul de vânzare şi preţul de cumpărare preferenţial, diminuat cu costurile aferente tranzacţiei.

(2) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra titlurilor de participare la fondurile deschise de investiţii, câştigul se determină ca diferenţă pozitivă între preţul de răscumpărare şi preţul de cumpărare/subscriere. Preţul de răscumpărare este preţul care i se cuvine investitorului la retragerea din fond. Preţul de cumpărare/subscriere este preţul plătit de investitorul persoană fizică pentru achiziţionarea titlului de participare. ***Norme metodologice***

(3) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra părţilor sociale, câştigul din înstrăinarea părţilor sociale se determină ca diferenţă pozitivă între preţul de vânzare şi valoarea nominală/preţul de cumpărare. Începând cu a doua tranzacţie, valoarea nominală va fi înlocuită cu preţul de cumpărare, care include şi cheltuielile privind comisioanele, taxele aferente tranzacţiei şi alte cheltuieli similare justificate cu documente.

(4) Determinarea câştigului potrivit alin. (1) - (3) se efectuează la data încheierii tranzacţiei, pe baza contractului încheiat între părţi.

(4^1) *** Abrogat

(4^2) Determinarea câştigului/pierderii potrivit alin. (1)—(3) revine fiecărui intermediar, societate de administrare a investiţiilor, în cazul răscumpărării de titluri de participare la fondurile deschise de investiţii, sau plătitor de venit, după caz, la fiecare tranzacţie.

(5) *** Abrogat

5^1) Câştigul net anual/Pierderea netă anuală din transferul titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise, se determină ca diferenţă între câştigurile şi pierderile înregistrate în cursul anului respectiv. Câştigul net anual/ Pierderea netă anuală se determină de către contribuabil, pe baza declaraţiei privind venitul realizat, depusă conform prevederilor **art. 83**. Câştigul net anual impozabil se determină de organul fiscal competent.

(6) Pentru tranzacţiile cu titlurile de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise, efectuate în cursul anului fiscal, fiecare intermediar, societate de administrare a investiţiilor în cazul răscumpărării de titluri de participare la fondurile deschise de investiţii sau alt plătitor de venit, după caz, are următoarele obligaţii:

a) calcularea câştigului/pierderii la fiecare tranzacţie, efectuată pentru contribuabil;

b) calcularea totalului câştigurilor/pierderilor pentru tranzacţiile efectuate în cursul anului pentru fiecare contribuabil;

c) transmiterea în formă scrisă către fiecare contribuabil a informaţiilor privind totalul câştigurilor/pierderilor, pentru tranzacţiile efectuate în cursul anului, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent, pentru anul expirat.

d) depunerea la organul fiscal competent a declaraţiei informative privind totalul câştigurilor/pierderilor, pentru fiecare contribuabil, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent, pentru anul expirat.

(6^1) Procedura de aplicare a prevederii alin. (6) se stabileşte prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, în conformitate cu prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme metodologice

(7) Veniturile obţinute sub forma câştigurilor din operaţiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum şi orice alte operaţiuni de acest gen reprezintă diferenţele de curs favorabile rezultate din aceste operaţiuni, în momentul încheierii operaţiunii şi evidenţierii în contul clientului. Câştigul net anual se determină ca diferenţă între câştigurile şi pierderile înregistrate în cursul anului respectiv din astfel de operaţiuni. Câştigul net anual se determină de către contribuabil pe baza declaraţiei privind venitul realizat, depusă potrivit prevederilor **art. 83**. Pentru tranzacţiile din anul fiscal, fiecare intermediar sau plătitor de venit, după caz, are următoarele obligaţii:

a) calcularea câştigului anual/pierderii anuale pentru tranzacţiile efectuate în cursul anului pentru fiecare contribuabil;

b) transmiterea informaţiilor privind câştigul anual/pierderea anuală, precum şi impozitul calculat şi reţinut ca plată anticipată, în formă scrisă către acesta, până în ultima zi a lunii februarie a anului următor celui pentru care se face calculul.

(8) Venitul impozabil realizat din lichidarea unei persoane juridice reprezintă excedentul distribuţiilor în bani sau în natură peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare. ***Norme metodologice***

ART. 67 Reţinerea impozitului din veniturile din investiţii

(1) Veniturile sub formă de dividende, inclusiv sumele primite ca urmare a deţinerii de titluri de participare la fondurile închise de

investiţii, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora. Obligaţia calculării şi reţinerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice, odată cu plata dividendelor către acţionari sau asociaţi. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acţionarilor sau asociaţilor până la sfârşitul anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plăteşte până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului următor.

(1^1.1) Regimul fiscal aplicabil veniturilor din dividende prevăzut la alin. (1) se aplică şi pentru veniturile considerate dividende, reprezentând sume plătite de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile furnizate în favoarea unui participant la persoana juridică, dacă plata este făcută de către persoana juridică în folosul personal al acestuia.

(1^1) Veniturile sub formă de dobânzi pentru depozitele la vedere/conturi curente, precum şi cele la depozitele clienţilor, constituite în baza legislaţiei privind economisirea şi creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, realizate începând cu 1 iulie 2010, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora, impozitul fiind final, indiferent de data constituirii raportului juridic. Impozitul se calculează şi se reţine de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului. Virarea impozitului se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării în cont.

Norme metodologice

(2) Veniturile sub formă de dobânzi realizate începând cu 1 iulie 2010 pentru depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate se impun cu o cotă de 16% din suma acestora, impozitul fiind final, indiferent de data constituirii raportului juridic. Pentru veniturile sub formă de dobânzi, impozitul se calculează şi se reţine de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire. În situaţia sumelor primite sub formă de dobândă pentru împrumuturile acordate pe baza contractelor civile, calculul impozitului datorat de către plătitorii de venit se efectuează la momentul plăţii dobânzii. Virarea impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, respectiv la momentul plăţii dobânzii, pentru venituri de această natură, pe baza contractelor civile.

Norme metodologice

(2^1) *** Abrogat.

(3) Calculul, reţinerea şi virarea impozitului pe veniturile din investiţii, altele decât cele prevăzute la alin. (1) şi (2) se efectuează astfel:

a) impozitul anual datorat de contribuabil pentru câştigul net anual impozabil se stabileşte de organul fiscal competent, potrivit prevederilor **art. 84**, pe baza declaraţiei privind venitul realizat.

Pentru câştigurile/pierderile din transferul titlurilor de valoare altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise, realizate începând cu data de 1 ianuarie 2013 inclusiv, nu se efectuează plăţi anticipate în cursul anului fiscal, în contul impozitului anual datorat

a1) *** Abrogat.

Norme metodologice

b) în cazul câştigurilor determinate din transferul valorilor mobiliare, în cazul societăţilor închise, şi din transferul părţilor sociale, obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului revine dobânditorului. Calculul şi reţinerea impozitului de către dobânditor se efectuează la momentul încheierii tranzacţiei, pe baza contractului încheiat între părţi. Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 16% asupra câştigului, la fiecare tranzacţie, impozitul fiind final. Transmiterea dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare sau a părţilor sociale trebuie înscrisă în registrul comerţului şi/sau în registrul asociaţilor/acţionarilor, după caz, operaţiune care nu se poate efectua fără justificarea virării impozitului la bugetul de stat. Termenul de virare a impozitului este până la data la care se depun documentele pentru transcrierea dreptului de proprietate asupra părţilor sociale sau a valorilor mobiliare la registrul comerţului ori în registrul acţionarilor, după caz, indiferent dacă plata titlurilor respective se face sau nu eşalonat; ***Norme metodologice***

c) câştigul din operaţiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum şi din orice alte operaţiuni de acest gen, altele decât cele cu instrumente financiare tranzacţionate pe pieţe autorizate şi supravegheate de Comisia Naţională a Valorilor Mobiliare, se impune cu o cotă de 16% la fiecare tranzacţie, impozitul reţinut constituind plată anticipată în contul impozitului anual datorat.

Obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului revine intermediarilor sau altor plătitori de venit, după caz. Impozitul calculat şi reţinut, reprezentând plată anticipată, se virează până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reţinut.

d) venitul impozabil obţinut din lichidarea unei persoane juridice de către acţionari/asociaţi persoane fizice se impune cu o cotă de 16%, impozitul fiind final. Obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului revine persoanei juridice. Impozitul calculat şi reţinut la sursă se virează până la **data** depunerii situaţiei financiare finale la oficiul registrului comerţului, întocmită de lichidatori. ***Norme metodologice***

(4) Pierderile rezultate din tranzacţiile cu părţi sociale şi valori mobiliare, în cazul societăţilor închise, nu sunt recunoscute din punct de vedere fiscal, nu se compensează şi nu se reportează.

(5) *** Abrogat.

(6) Pierderile rezultate din operaţiuni de vânzare/cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operaţiuni de acest gen, altele decât cele cu instrumente financiare tranzacţionate pe pieţe autorizate şi supravegheate de Comisia Naţională a Valorilor Mobiliare, înregistrate în cursul anului fiscal, se compensează la sfârşitul anului fiscal cu câştigurile de aceeaşi natură realizate în cursul anului respectiv. Dacă în urma acestei compensări rezultă o pierdere anuală, aceasta nu se reportează.

(7) *** Abrogat.

(8) În aplicarea prevederilor prezentului articol se utilizează norme privind determinarea, reţinerea şi virarea impozitului pe câştigul de capital din transferul titlurilor de valoare obţinut de persoanele fizice, aprobate prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi al preşedintelui Comisiei Naţionale a Valorilor Mobiliare.

(9) *** Abrogat.

(10) *** Abrogat.

ART. 67^1 * Abrogat**

ART. 67^2 Impozitarea câştigului net anual impozabil/câştigului net anual

Câştigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor

închise, şi câştigul net anual din operaţiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operaţiuni de acest gen se impozitează potrivit prevederilor capitolul X din prezentul titlu.

CAP. 6
Venituri din pensii

ART. 68 Definirea veniturilor din pensii

Veniturile din pensii reprezintă sume primite ca pensii de la fondurile înfiinţate din contribuţiile sociale obligatorii făcute către un sistem de asigurări sociale, inclusiv cele din fonduri de pensii facultative şi cele finanţate de la bugetul de stat.

ART. 68^1 Venituri neimpozabile

Nu sunt venituri impozabile veniturile din pensii realizate de către persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat.

ART. 69 Stabilirea venitului impozabil lunar din pensii

Venitul impozabil lunar din pensii se stabileşte prin deducerea din venitul din pensie a unei sume neimpozabile lunare de 1.000 lei şi a contribuţiilor obligatorii calculate, reţinute şi suportate de persoana fizică.

ART. 70 Reţinerea impozitului din venitul din pensii

(1) Orice plătitor de venituri din pensii are obligaţia de a calcula lunar impozitul aferent acestui venit, de a-l reţine şi de a-l vira la bugetul de stat, potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de impunere de 16% asupra venitului impozabil lunar din pensii.

(3) Impozitul calculat se reţine la data efectuării plăţii pensiei şi se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiei.

(4) Impozitul reţinut este impozit final al contribuabilului pentru veniturile din pensii.

(5) În cazul unei pensii care nu este plătită lunar, impozitul ce trebuie reţinut se stabileşte prin împărţirea pensiei plătite la fiecare din lunile cărora le este aferentă pensia.

(6) Drepturile de pensie restante se defalchează pe lunile la care se referă, în vederea calculării impozitului datorat, reţinerii şi virării acestuia.

(7) Veniturile din pensiile de urmaş vor fi individualizate în funcţie de numărul acestora, iar impozitarea se va face în raport cu drepturile cuvenite fiecărui urmaş.

(8) În cazul veniturilor din pensii şi/sau al diferenţelor de venituri din pensii stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, impozitul se calculează asupra venitului impozabil lunar şi se reţine la data efectuării plăţii, în conformitate cu reglementările legale în vigoare la data plăţii şi se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit.

Norme metodologice

(9) Impozitul pe veniturile din pensii se reţine şi se virează integral la bugetul de stat.

ART. 70^1 *** Abrogat

Cap. 7
Venituri din activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură

ART. 71 Definirea veniturilor

(1) Veniturile din activităţi agricole cuprind veniturile obţinute individual sau într-o formă de asociere, fără personalitate juridică, din:

a) cultivarea produselor agricole vegetale;

b) exploatarea plantaţiilor viticole, pomicole, arbuştilor fructiferi şi altele asemenea;

c) creşterea şi exploatarea animalelor, inclusiv din valorificarea produselor de origine animală, în stare naturală.

(2) Veniturile din silvicultură şi piscicultură reprezintă veniturile obţinute din recoltarea şi valorificarea produselor specifice fondului forestier naţional, respectiv a produselor lemnoase şi nelemnoase, precum şi cele obţinute din exploatarea amenajărilor piscicole.

(3) Veniturile din silvicultură şi piscicultură se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II "Venituri din activităţi independente", venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă. Pentru aceste venituri sunt aplicabile regulile de impunere proprii veniturilor din activităţi independente pentru care venitul net anual se determină în sistem real. Pentru veniturile din silvicultură calificate drept venituri din alte surse se aplică prevederile cap. IX.

(4) Veniturile obţinute din valorificarea produselor prevăzute la alin. (1) în altă modalitate decât în stare naturală reprezintă venituri din activităţi independente şi se supun regulilor de impunere proprii categoriei respective.

(5) Veniturile definite la alin. (1) pentru care nu au fost stabilite norme de venit sunt venituri impozabile şi se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II "Venituri din activităţi independente", venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă. Pentru aceste venituri sunt aplicabile regulile de impunere proprii veniturilor din activităţi independente pentru care venitul net anual se determină în sistem real.

Norme metodologice

ART. 72 Venituri neimpozabile

(1) Nu sunt venituri impozabile veniturile realizate de persoanele fizice/membrii asocierilor fără personalitate juridică din valorificarea în stare naturală a următoarelor:

a) produse culese din flora sălbatică, exclusiv masa lemnoasă. În cazul masei lemnoase sunt venituri neimpozabile numai veniturile realizate din exploatarea şi valorificarea acesteia în volum de maximum 20 mc/an din pădurile pe care contribuabilii le au în proprietate;

b) produse capturate din fauna sălbatică, cu excepţia celor realizate din activitatea de pescuit comercial supuse impunerii potrivit prevederilor cap. II «Venituri din activităţi independente».

(2) Veniturile definite la **art. 71** alin. (1) sunt venituri neimpozabile în limitele stabilite potrivit tabelului următor:

Produse vegetale	**Suprafaţă**
Cereale	până la 2 ha
Plante oleaginoase	până la 2 ha
Cartof	până la 2 ha
Sfecla de zahăr	până la 2 ha
Tutun	până la 1 ha
Hamei pe rod	până la 2 ha
Legume în câmp	până la 0,5 ha
Legume în spaţii protejate	până la 0,2 ha
Leguminoase pentru boabe	până la 1,5 ha
Pomi pe rod	până la 1,5 ha
Vie pe rod	până la 1 ha
Arbuşti fructiferi	până la 1 ha
Flori şi plante ornamentale	până la 0,3 ha
Animale	**Nr. de capete/ Nr. de familii de albine**
Vaci	până la 2
Bivoliţe	până la 2
Oi	până la 50
Capre	până la 25
Porci pentru îngrăşat	până la 6
Albine	până la 75 de familii
Păsări de curte	până la 100

Norme metodologice

(3) Nu sunt venituri impozabile veniturile obţinute din exploatarea păşunilor şi fâneţelor naturale.

(4) Cultivarea terenurilor cu plante furajere graminee şi leguminoase pentru producţia de masă verde destinate furajării animalelor pentru care venitul se determină pe baza normelor de venit şi a celor prevăzute la art. 72 alin. (2) nu generează venit impozabil.

ART. 73 Stabilirea venitului anual din activităţi agricole pe bază de norme de venit

(1) Venitul dintr-o activitate agricolă se stabileşte pe bază de norme de venit.

(2) Normele de venit se stabilesc pe unitatea de suprafaţă (ha)/cap de animal/familie de albine.

(3) Normele de venit corespunzătoare veniturilor definite la **art. 71** alin. (1) sunt stabilite pentru perioada impozabilă din anul fiscal 2013 cuprinsă între 1 februarie 2013 şi până la sfârşitul anului fiscal, potrivit tabelului următor:

Produse vegetale	**Suprafaţa destinată producţiei vegetale/cap de animal/familie de albine**	**Norma de venit - lei -**
Cereale	peste 2 ha	449
Plante oleaginoase	peste 2 ha	458
Cartof	peste 2 ha	2.900
Sfeclă de zahăr	peste 2 ha	697
Tutun	peste 1 ha	1.060
Hamei pe rod	peste 2 ha	1.483
Legume în câmp	peste 0,5 ha	2.326
Legume în spaţii protejate	peste 0,2 ha	5.117
Leguminoase pentru boabe	peste 1,5 ha	801
Pomi pe rod	peste 1,5 ha	3.800
Vie pe rod	peste 1 ha	1.385
Arbuşti fructiferi	peste 1 ha	1.385
Flori şi plante ornamentale	peste 0,3 ha	11.773
Animale		
Vaci	peste 2 capete	453
Bivoliţe	peste 2 capete	326
Oi	peste 50 capete	47
Capre	peste 25 capete	47
Porci pentru îngrăşat	peste 6 capete	56
Albine	peste 75 familii	40
Păsări de curte	peste 100 capete	3

Norme metodologice

(4) Începând cu anul fiscal 2014, normele de venit se propun de către entităţile publice mandatate de Ministerul Agriculturii şi

Dezvoltării Rurale, pe baza metodologiei stabilite prin hotărâre a Guvernului, se aprobă şi se publică de către direcţiile generale ale finanţelor publice teritoriale ale Ministerului Finanţelor Publice, până cel târziu la data de 15 februarie a anului pentru care se aplică aceste norme de venit.

(5) În cazul contribuabililor care realizează venituri din desfăşurarea a două sau mai multe activităţi agricole pentru care venitul se determină pe bază de normă de venit, organul fiscal competent stabileşte venitul anual prin însumarea veniturilor corespunzătoare fiecărei activităţi.

ART. 74 Calculul şi plata impozitului aferent veniturilor din activităţi agricole

(1) Impozitul pe venitul din activităţi agricole se calculează de organul fiscal competent prin aplicarea unei cote de 16% asupra venitului anual din activităţi agricole stabilit pe baza normei anuale de venit, impozitul fiind final.

(2) Contribuabilul care desfăşoară o activitate agricolă prevăzută la **art. 71** alin. (1) pentru care venitul se determină pe bază de normă de venit are obligaţia de a depune anual o declaraţie la organul fiscal competent, până la data de 25 mai inclusiv a anului fiscal, pentru anul în curs. În cazul în care activitatea se desfăşoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, obligaţia depunerii declaraţiei la organul fiscal competent revine asociatului care răspunde pentru îndeplinirea obligaţiilor asociaţiei faţă de autorităţile publice în cadrul aceluiaşi termen. Anexa declaraţiei depusă de asociatul desemnat va cuprinde şi cota de distribuire ce revine fiecărui membru asociat din venitul impozabil calculat la nivelul asocierii.

(3) Declaraţia prevăzută la alin. (2) nu se depune pentru veniturile prevăzute la **art. 72**.

(4) Organul fiscal competent stabileşte impozitul anual datorat şi emite decizia de impunere, la termenul şi în forma stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(5) Plata impozitului anual stabilit conform deciziei de impunere anuale se efectuează către bugetul de stat în două rate egale, astfel:

a) 50% din impozit până la data de 25 octombrie inclusiv;

b) 50% din impozit până la data de 15 decembrie inclusiv.

(6) Impozitul se virează la bugetul de stat şi din acesta nu se distribuie cote defalcate către bugetele locale.

Norme metodologice

CAP. 8
Venituri din premii şi din jocuri de noroc

ART. 75 Definirea veniturilor din premii şi din jocuri de noroc

(1) Veniturile din premii cuprind veniturile din concursuri, altele decât cele prevăzute la **art. 42**, precum şi cele din promovarea produselor/serviciilor ca urmare a practicilor comerciale, potrivit legii.

(2) Veniturile din jocuri de noroc cuprind câştigurile realizate ca urmare a participării la jocuri de noroc, inclusiv cele de tip jack-pot, definite conform normelor metodologice. ***Norme metodologice***

ART. 76 Stabilirea venitului net din premii şi din jocuri de noroc

Venitul net este diferenţa dintre venitul din premii sau din jocuri de noroc şi suma reprezentând venit neimpozabil.

ART. 77 Reţinerea impozitului aferent veniturilor din premii şi din jocuri de noroc

(1) Veniturile sub formă de premii se impun, prin reţinerea la sursă, cu o cotă de 16% aplicată asupra venitului net realizat din fiecare premiu.

(2) Veniturile din jocuri de noroc se impun, prin reţinerea la sursă, cu o cotă de 25% aplicată asupra venitului net. Venitul net se calculează la nivelul câştigurilor realizate într-o zi de la acelaşi organizator sau plătitor.

(3) Obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului revine plătitorilor de venituri.

(4) Nu sunt impozabile veniturile obţinute din premii şi din jocuri de noroc, în bani şi/sau în natură, sub valoarea sumei neimpozabile stabilită în sumă de 600 lei, realizate de contribuabil:

a) pentru fiecare premiu;

b) pentru câştigurile din jocuri de noroc, de la acelaşi organizator sau plătitor într-o singură zi.

(5) Impozitul calculat şi reţinut în momentul plăţii este impozit final.

(6) Impozitul pe venit astfel calculat şi reţinut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reţinut.

Norme metodologice

CAP. 8^1
Venituri din transferul proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal

ART. 77^1 Definirea venitului din transferul proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal

(1) La transferul dreptului de proprietate şi al dezmembrămintelor acestuia, prin acte juridice între vii asupra construcţiilor de orice fel şi a terenurilor aferente acestora, precum şi asupra terenurilor de orice fel fără construcţii, contribuabilii datorează un impozit care se calculează astfel:

a) pentru construcţiile de orice fel cu terenurile aferente acestora, precum şi pentru terenurile de orice fel fără construcţii, dobândite într-un termen de până la 3 ani inclusiv:

- 3% până la valoarea de 200.000 lei inclusiv;
- peste 200.000 lei, 6.000 lei + 2% calculate la valoarea ce depăşeşte 200.000 lei inclusiv;

b) pentru imobilele descrise la lit. a), dobândite la o dată mai mare de 3 ani:
- 2% până la valoarea de 200.000 lei inclusiv;
- peste 200.000 lei, 4.000 lei + 1% calculat la valoarea ce depăşeşte 200.000 lei inclusiv. ***Norme metodologice***

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1) nu se datorează în următoarele cazuri:

a) la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor şi construcţiilor de orice fel, prin reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul legilor speciale;

b) la dobândirea dreptului de proprietate cu titlul de donaţie între rude şi afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum şi între soţi. ***Norme metodologice***

(3) Pentru transmisiunea dreptului de proprietate şi a dezmembrămintelor acestuia cu titlul de moştenire nu se datorează impozitul prevăzut la alin. (1), dacă succesiunea este dezbătută şi finalizată în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii. În cazul nefinalizării procedurii succesorale în termenul prevăzut mai sus, moştenitorii datorează un impozit de 1% calculat la valoarea masei succesorale. ***Norme metodologice***

(4) Impozitul prevăzut la alin. (1) şi (3) se calculează la valoarea declarată de părţi în actul prin care se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele sale. În cazul în care valoarea declarată este inferioară valorii orientative stabilite prin expertiza întocmită de camera notarilor publici, impozitul se va calcula la nivelul valorii stabilite prin expertiză, cu excepţia tranzacţiilor încheiate între rude ori afini până la gradul al II-lea inclusiv, precum şi între soţi, caz în care impozitul se calculează la valoarea declarată de părţi în actul prin care se transferă dreptul de proprietate. ***Norme metodologice***

(5) Camerele notarilor publici vor actualiza cel puţin o dată pe an expertizele privind valoarea de circulaţie a bunurilor imobile, care vor fi comunicate la direcţiile teritoriale ale Ministerului Finanţelor Publice. ***Norme metodologice***

(6) Impozitul prevăzut la alin. (1) şi (3) se va calcula şi se va încasa de notarul public înainte de autentificarea actului sau, după caz, întocmirea încheierii de finalizare a succesiunii. Impozitul calculat şi încasat se virează până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reţinut. În cazul în care transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia, pentru situaţiile prevăzute la alin. (1) şi (3), se realizează prin hotărâre judecătorească sau prin altă procedură, impozitul prevăzut la alin. (1) şi (3) se calculează şi se încasează de către organul fiscal competent. Instanţele judecătoreşti care pronunţă hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile comunică organului fiscal competent hotărârea şi documentaţia aferentă în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive şi irevocabile a hotărârii. Pentru alte proceduri decât cea notarială sau judecătorească contribuabilul are obligaţia de a declara venitul obţinut în maximum 10 zile de la data transferului, la organul fiscal competent, în vederea calculării impozitului. Pentru înscrierea drepturilor dobândite în baza actelor autentificate de notarii publici ori a certificatelor de moştenitor sau, după caz, a hotărârilor judecătoreşti şi a altor documente în celelalte cazuri, registratorii de la birourile de carte funciară vor verifica îndeplinirea obligaţiei de plată a impozitului prevăzut la alin. (1) şi (3) şi, în cazul în care nu se va face dovada achitării acestui impozit, vor respinge cererea de înscriere până la plata impozitului.

Norme metodologice

(7) Impozitul stabilit în condiţiile alin. (1) şi (3) se distribuie astfel:

a) o cotă de 50% se face venit la bugetul consolidat;

b) o cotă de 50% se face venit la bugetul unităţilor administrativ-teritoriale pe teritoriul cărora se află bunurile imobile ce au făcut obiectul înstrăinării.

(8) Procedura de calculare, încasare şi virare a impozitului perceput în condiţiile alin. (1) şi (3), precum şi obligaţiile declarative se vor stabili prin norme metodologice emise prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi ministrului justiţiei, cu consultarea Uniunii Naţionale a Notarilor Publici din România.

ART. 77^2 Rectificarea impozitului

În cazul în care, după autentificarea actului sau întocmirea încheierii de finalizare în procedura succesorală de către notarul public, se constată erori sau omisiuni în calcularea şi încasarea impozitului prevăzut la **art. 77^1** alin. (1) şi (3), notarul public va comunica organului fiscal competent această situaţie, cu motivarea cauzelor care au determinat eroarea sau omisiunea. Organele fiscale competente vor emite decizii de impunere pentru contribuabilii desemnaţi la **art. 77^1** alin. (1) şi (3), în vederea încasării impozitului. Răspunderea notarului public pentru neîncasarea sau calcularea eronată a impozitului prevăzut la **art. 77^1** alin. (1) şi (3) este angajată numai în cazul în care se dovedeşte că neîncasarea integrală sau parţială este imputabilă notarului public care, cu intenţie, nu şi-a îndeplinit această obligaţie.

ART. 77^3 Obligaţiile declarative ale notarilor publici cu privire la transferul proprietăţilor imobiliare

Notarii publici au obligaţia să depună semestrial la organul fiscal teritorial o declaraţie informativă privind transferurile de proprietăţi imobiliare, cuprinzând următoarele elemente pentru fiecare tranzacţie:

a) părţile contractante;

b) valoarea înscrisă în documentul de transfer;

c) impozitul pe venitul din transferul proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal;

d) taxele notariale aferente transferului.

CAP. 9
Venituri din alte surse

ART. 78 Definirea veniturilor din alte surse

(1) În această categorie se includ, însă nu sunt limitate, următoarele venituri:

a) prime de asigurări suportate de o persoană fizică independentă sau de orice altă entitate, în cadrul unei activităţi pentru o persoană fizică în legătură cu care suportatorul nu are o relaţie generatoare de venituri din salarii, potrivit **cap. 3** din prezentul titlu;

b) câştiguri primite de la societăţile de asigurări, ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părţi cu ocazia tragerilor de

amortizare;

c) venituri, sub forma diferenţelor de preţ pentru anumite bunuri, servicii şi alte drepturi, primite de persoanele fizice pensionari, foşti salariaţi, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale;

d) venituri primite de persoanele fizice reprezentând onorarii din activitatea de arbitraj comercial;

e) *** Abrogat.

f) venituri obţinute din valorificarea prin centrele de colectarea deşeurilor de metal, hârtie, sticlă şi altele asemenea. Nu sunt impozabile veniturile realizate din valorificarea bunurilor mobile prin centrele de colectare, în vederea dezmembrării, care fac obiectul Programelor naţionale finanţate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice, în conformitate cu prevederile **art. 42** lit. a^1) şi lit. g).

g) venituri obţinute de persoana fizică în baza contractului de administrare încheiat potrivit prevederilor Legii nr. 46/2008 - Codul silvic, cu modificările şi completările ulterioare. Fac excepţie veniturile realizate din exploatarea şi valorificarea masei lemnoase, definite potrivit legislaţiei în materie, din pădurile pe care contribuabilii le au în proprietate, în volum de maximum 20 mc/an, care sunt neimpozabile;

h) veniturile distribuite persoanelor fizice membrii formelor asociative de proprietate - persoane juridice, prevăzute la art. 26 din Legea nr. 1/2000, cu modificările şi completările ulterioare, altele decât veniturile neimpozabile realizate din:

1. exploatarea şi valorificarea masei lemnoase, definite potrivit legislaţiei în materie, din pădurile pe care le au în proprietate, în volum de maximum 20 mc/an, pentru fiecare membru asociat;

2. exploatarea masei lemnoase, definite potrivit legislaţiei în materie, din pădurile pe care le au în proprietate, în volum de maximum 20 mc/an, acordată fiecărui membru asociat.

(2) Venituri din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, care nu se încadrează în categoriile prevăzute la **art. 41** lit. a) - h), altele decât veniturile neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu, precum şi cele enumerate prin normele metodologice elaborate în aplicarea prezentului articol.

Norme metodologice

ART. 79 Calculul impozitului şi termenul de plată

(1) Impozitul pe venit se calculează prin reţinere la sursă la momentul plăţii veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea unei cote de 16% asupra venitului brut.

(2) Impozitul calculat şi reţinut reprezintă impozit final.

(3) Impozitul astfel reţinut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reţinut.

ART. 79^1 Definirea şi impozitarea veniturilor a căror sursă nu a fost identificată

Orice venituri constatate de organele fiscale, în condiţiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost identificată se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate pe baza procedurilor şi metodelor indirecte de reconstituite a veniturilor sau cheltuielilor. Prin decizia de impunere organele fiscale vor stabili cuantumul impozitului şi al accesoriilor.

CAP. 10
Venitul net anual impozabil

ART. 80 Stabilirea venitului net anual impozabil

(1) Venitul net anual impozabil se stabileşte pe fiecare sursă din categoriile de venituri menţionate la **art. 41** lit. a), c) şi f) prin deducerea din venitul net anual a pierderilor fiscale reportate.

(2) Veniturile din categoriile prevăzute la **art. 41** lit. a), c) şi f), ce se realizează într-o fracţiune de an sau în perioade diferite ce reprezintă fracţiuni ale aceluiaşi an, se consideră venit anual. ***Norme metodologice***

(3) Pierderea fiscală anuală înregistrată pe fiecare sursă din activităţi independente, cedarea folosinţei bunurilor şi din activităţi agricole se reportează şi se completează cu venituri obţinute din aceeaşi sursă de venit din următorii 5 ani fiscali. ***Norme metodologice***

(3^1) Pierderile din categoriile de venituri menţionate la **art. 41** lit. a), c) şi f) provenind din străinătate se reportează şi se compensează cu veniturile de aceeaşi natură şi sursă, realizate în străinătate, pe fiecare ţară, înregistrate în următorii 5 ani fiscali.

(4) Regulile de reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportul se efectuează cronologic, în funcţie de vechimea pierderii, în următorii 5 ani consecutivi;

b) dreptul la report este personal şi netransmisibil;

c) pierderea reportată, necompensată după expirarea perioadei prevăzute la lit. a), reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului. ***Norme metodologice***

(5) Prevederile alin. (1) - (4) nu se aplică în cazul veniturilor din activităţi agricole definite la **art. 71** alin. (1) pentru care sunt stabilite norme de venit.

ART. 80^1 Stabilirea câştigului net anual impozabil

(1) Câştigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise, se determină ca diferenţă între câştigul net anual şi pierderile reportate din anii fiscali anteriori.

(2) Pierderea netă anuală din transferul titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise, stabilită prin declaraţia privind venitul realizat, se recuperează din câştigurile nete anuale obţinute în următorii 7 ani fiscali consecutivi.

(3) Regulile de reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportul se efectuează cronologic, în funcţie de vechimea pierderii, în următorii 7 ani consecutivi;

b) dreptul la report este personal şi netransmisibil;

c) pierderea reportată, necompensată după expirarea perioadei prevăzute la lit. a), reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului.

(4) Pierderile nete anuale din transferul titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise provenind din străinătate se reportează şi se compensează cu veniturile de aceeaşi natură şi sursă, realizate în străinătate, pe fiecare ţară, înregistrate în următorii 7 ani fiscali.

ART. 81 Declarații privind venitul estimat/norma de venit

(1) Contribuabilii, precum şi asociaţiile fără personalitate juridică, care încep o activitate în cursul anului fiscal sunt obligaţi să depună la organul fiscal competent o declaraţie referitoare la veniturile şi cheltuielile estimate a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului. Fac excepţie de la prevederile prezentului alineat contribuabilii care realizează venituri pentru care impozitul se percepe prin reţinere la sursă.

(2) Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendare pentru care impunerea este finală, au obligația să depună o declarație privind venitul estimat/norma de venit, în termen de 15 zile de la încheierea contractului între părți. Declarația privind venitul estimat/norma de venit se depune odată cu înregistrarea la organul fiscal a contractului încheiat între părți. Contribuabilii care obțin venituri din arendarea bunurilor agricole din patrimoniul personal au obligația înregistrării contractului încheiat între părți, precum și a modificărilor survenite ulterior, în termen de 15 zile de la încheierea/producerea modificării acestuia, la organul fiscal competent.

(3) Contribuabilii care în anul anterior au realizat pierderi și cei care au realizat venituri pe perioade mai mici decât anul fiscal, precum și cei care, din motive obiective, estimează că vor realiza venituri care diferă cu cel puțin 20% față de anul fiscal anterior depun, odată cu declarația privind venitul realizat, și declarația privind venitul estimat/norma de venit.

(4) Contribuabilii care determină venitul net pe bază de norme de venit, precum și cei pentru care cheltuielile se determină în sistem forfetar și care au optat pentru determinarea venitului net în sistem real depun declarația privind venitul estimat/ norma de venit completată corespunzător.

Norme metodologice

ART. 82 Stabilirea plăţilor anticipate de impozit

(1) Contribuabilii care realizează venituri din activităţi independente, cedarea folosinţei bunurilor, activităţi agricole impuse în sistem real, prevăzute la **art. 71** alin. (5), precum şi din silvicultură şi piscicultură, cu excepţia veniturilor din arendare, sunt obligaţi să efectueze în cursul anului plăţi anticipate cu titlu de impozit, exceptându-se cazul veniturilor pentru care plăţile anticipate se stabilesc prin reţinere la sursă.

(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursă de venit, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunică contribuabililor, potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3), contribuabilii au obligația efectuării plăților anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. Diferența dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent și suma reprezentând plăți anticipate datorate de contribuabil la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal. Pentru declarațiile privind venitul estimat/norma de venit depuse în luna decembrie nu se mai stabilesc plăți anticipate, venitul net aferent perioadei până la sfârșitul anului urmând să fie supus impozitării potrivit deciziei de impunere emise pe baza declarației privind venitul realizat. Plățile anticipate pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendă, se stabilesc de organul fiscal astfel:

a) pe baza contractului încheiat între părți; sau

b) pe baza veniturilor determinate potrivit datelor din contabilitatea în partidă simplă, potrivit opțiunii.

În cazul în care, potrivit clauzelor contractuale, venitul din cedarea folosinței bunurilor reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, determinarea venitului anual estimat se efectuează pe baza cursului de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează impunerea.

(3) Plăţile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru. Nu se datorează plăţi anticipate în cazul contribuabililor care realizează venituri din arendare şi care au optat pentru determinarea venitului net în sistem real, plata impozitului anual efectuându-se potrivit deciziei de impunere emise pe baza declaraţiei privind venitul realizat.

(4) Termenele şi procedura de emitere a deciziilor de plăţi anticipate vor fi stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(5) Pentru stabilirea plăților anticipate, organul fiscal va lua ca bază de calcul venitul anual estimat, în toate situațiile în care a fost depusă o declarație privind venitul estimat/ norma de venit pentru anul curent, sau venitul net din declarația privind venitul realizat pentru anul fiscal precedent, după caz. La stabilirea plăților anticipate se utilizează cota de impozit de 16% prevăzută la **art. 43** alin. (1).

(5^1) Impozitul reţinut la sursă de către plătitori pentru veniturile prevăzute la **art. 78** alin. (1) lit. f) se stabileşte prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului brut și reprezintă plată anticipată în contul impozitului anual datorat de către contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole, determinate în sistem real.

(6) Plăţile anticipate stabilite pe baza contractelor încheiate între părţi în care chiria este exprimată în lei, potrivit prevederilor **art. 63** alin. (2), precum şi pentru veniturile din activităţi independente, impuse pe baza normelor de venit, reprezintă impozit final.

(7) În situaţia rezilierii, în cursul anului fiscal, a contractelor încheiate între părţi în care chiria este exprimată în lei, plăţile anticipate stabilite potrivit prevederilor **art. 63** alin. (2) vor fi recalculate de organul fiscal competent la cererea contribuabilului, pe bază de documente justificative.

(8) Contribuabilii care realizează venituri din activităţi independente şi/sau din activităţi agricole impuse în sistem real, silvicultură şi piscicultură şi care în cursul anului fiscal îşi încetează activitatea, precum şi cei care intră în suspendare temporară a activităţii, potrivit legislaţiei în materie, au obligaţia de a depune la organul fiscal competent o declaraţie, însoţită de documente justificative, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului, în vederea recalculării plăţilor anticipate.

(9) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (8) se stabileşte prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, în conformitate cu prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme metodologice

ART. 83 Declaraţia privind venitul realizat

(1) Contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activităţi independente, venituri din cedarea folosinţei bunurilor, venituri din activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură, determinate în sistem real, au obligaţia de a depune o declaraţie privind venitul realizat la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. Declaraţia privind venitul realizat se completează pentru fiecare sursă şi categorie de venit. Pentru veniturile realizate într-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuită din asociere.

(1^1) Declaraţia privind venitul realizat se completează şi pentru contribuabilii prevăzuţi la **art. 63** alin. (2), caz în care plăţile anticipate de impozit vor fi luate în calcul la stabilirea impozitului anual datorat, pentru situaţiile în care intervin modificări ale clauzelor contractuale, cu excepţia **art. 82** alin. (7).

(2) Declaraţia privind venitul realizat se completează şi se depune la organul fiscal competent pentru fiecare an fiscal până la data de **25 mai** inclusiv a anului următor celui de realizare a câştigului net anual/pierderii nete anuale, generat/generată de:

a) transferuri de titluri de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare, în cazul societăţilor închise;

b) operaţiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operaţiuni de acest gen.

(2^1) *** Abrogat.

(3) Nu se depun declaraţii privind venitul realizat pentru următoarele categorii de venituri:

a) venituri nete determinate pe bază de norme de venit, cu excepția contribuabililor care au depus declarații privind venitul estimat/ norma de venit în luna decembrie și pentru care nu s-au stabilit plăți anticipate, conform legii;

b) venituri din activități menționate la **art. 52** alin. (1) lit. a)—c), a căror impunere este finală potrivit prevederilor **art. 52^1**;

b^1) venituri din cedarea folosinței bunurilor sub formă de arendă, a căror impunere este finală potrivit prevederilor **art. 62** alin. (2^1);

c) venituri din cedarea folosinței bunurilor prevăzute la **art. 63** alin. (2), a căror impunere este finală, cu excepția contribuabililor care au depus declarații privind venitul estimat/norma de venit în luna decembrie și pentru care nu s-au stabilit plăți anticipate, conform legii;

d) venituri sub formă de salarii şi venituri asimilate salariilor, pentru care informaţiile sunt cuprinse în declaraţia privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit sau declaraţii lunare, depuse de contribuabilii prevăzuţi la **art. 60**;

e) venituri din investiţii, cu excepţia celor prevăzute la alin. (2), precum şi venituri din premii şi din jocuri de noroc, a căror impunere este finală;

f) venituri din pensii;

g) veniturile din activităţi agricole a căror impunere este finală, potrivit prevederilor **art. 74** alin. (1);

h) venituri din transferul proprietăţilor imobiliare;

i) venituri din alte surse.

Norme metodologice

ART. 84 Stabilirea şi plata impozitului anual datorat

(1) Impozitul anual datorat se stabileşte de organul fiscal competent pe baza declaraţiei privind venitul realizat, prin aplicarea cotei de 16% asupra fiecăruia din următoarele:

a) venitul net anual impozabil;

b) câştigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare, în cazul societăţilor închise;

c) câştigul net anual din operaţiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operaţiuni de acest gen.

(1^1) ***** Abrogat.

(2) Contribuabilii pot dispune asupra destinaţiei unei sume, reprezentând până la 2% din impozitul datorat pe venitul net anual impozabil, câştigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare, în cazul societăţilor închise, câştigul net anual din operaţiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operaţiuni de acest gen, pentru susţinerea entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii, unităţilor de cult, precum şi pentru acordarea de burse private, conform legii.

(3) Organul fiscal competent are obligaţia calculării, reţinerii şi virării sumei reprezentând până la 2% din impozitul datorat pe:

a) venitul net anual impozabil;

b) câştigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare, în cazul societăţilor închise;

c) câştigul net anual din operaţiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operaţiuni de acest gen.

(4) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1), (2) şi (3) se stabileşte prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, în conformitate cu prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(5) *** Abrogat.

(6) *** Abrogat.

(7) Organul fiscal stabileşte impozitul anual datorat pe baza declaraţiei privind venitul realizat şi emite decizia de impunere, la termenul şi în forma stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(8) Diferenţele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuale se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează şi nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie privind colectarea creanţelor bugetare.

Norme metodologice

CAP. 11
Proprietatea comună şi asociaţiile fără personalitate juridică

ART. 85 Venituri din bunuri sau drepturi care sunt deţinute în comun

Venitul net obţinut din exploatarea bunurilor şi drepturilor de orice fel, deţinute în comun, este considerat ca fiind obţinut de proprietari, uzufructuari sau de alţi deţinători legali, înscrişi într-un document oficial, şi se atribuie proporţional cu cotele-părţi pe care aceştia le deţin în acea proprietate sau în mod egal, în situaţia în care acestea nu se cunosc.

Norme metodologice

ART. 86 Reguli privind asocierile fără personalitate juridică

(1) Prevederile prezentului articol nu se aplică:

- pentru asocierile fără personalitate juridică prevăzute la **art. 28**;
- fondurilor de investiţii constituite ca asociaţii fără personalitate juridică;
- asocierilor cu o persoană juridică plătitoare de impozit pe profit, caz în care sunt aplicabile numai reglementările fiscale din **titlul II**;
- fondurilor de pensii administrat privat şi fondurilor de pensii facultative constituite conform prevederilor legislaţiei specifice în materie;
- asocierilor fără personalitate juridică în cazul în care membrii asociaţi realizează venituri stabilite potrivit **art. 49**.

(2) În cadrul fiecărei asocieri fără personalitate juridică, constituită potrivit legii, asociaţii au obligaţia să încheie contracte de asociere în formă scrisă, la începerea activităţii, care să cuprindă inclusiv date referitoare la:

a) părţile contractante;

b) obiectul de activitate şi sediul asociaţiei;

c) contribuţia asociaţilor în bunuri şi drepturi;

d) cota procentuală de participare a fiecărui asociat la veniturile sau pierderile din cadrul asocierii corespunzătoare contribuţiei fiecăruia;

e) desemnarea asociatului care să răspundă pentru îndeplinirea obligaţiilor asociaţiei faţă de autorităţile publice;

f) condiţiile de încetare a asocierii. Contribuţiile asociaţilor conform contractului de asociere nu sunt considerate venituri pentru asociaţie. Contractul de asociere se înregistrează la organul fiscal competent, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia. Organul fiscal are dreptul să refuze înregistrarea contractelor, în cazul în care acestea nu cuprind datele solicitate conform prezentului alineat. ***Norme metodologice***

(3) În cazul în care între membrii asociaţi există legături de rudenie până la gradul al patrulea inclusiv, părţile sunt obligate să facă dovada că participă la realizarea venitului cu bunuri sau drepturi asupra cărora au drept de proprietate. Pot fi membri asociaţi şi persoanele fizice care au dobândit capacitate de exerciţiu restrânsă. ***Norme metodologice***

(4) Asocierile, cu excepţia celor care realizează venituri din activităţi agricole impuse pe baza normelor de venit, au obligaţia să depună la organul fiscal competent, până la data de 15 martie a anului următor, declaraţii anuale de venit, conform modelului stabilit de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, care vor cuprinde şi distribuţia venitului net/pierderii pe asociaţi.

(5) Venitul/pierderea anual/anuală, realizate în cadrul asocierii, se distribuie asociaţilor, proporţional cu cota procentuală de participare corespunzătoare contribuţiei, conform contractului de asociere. ***Norme metodologice***

(6) Tratamentul fiscal al venitului realizat din asociere, în alte cazuri decât asocierea cu o persoană juridică, va fi stabilit în aceeaşi manieră ca şi pentru categoria de venituri în care este încadrat.

(7) *** Abrogat.

(8) *** Abrogat.

(9) Venitul cuvenit unei persoane fizice, dintr-o asociere cu o persoană juridică română, microîntreprindere care nu generează o persoană juridică, determinat cu respectarea regulilor stabilite în titlul IV^1, este asimilat, în vederea impunerii la nivelul persoanei fizice, venitului din activităţi independente, din care se deduc contribuţiile obligatorii în vederea obţinerii venitului net anual.

(10) Impozitul reţinut de persoana juridică în contul persoanei fizice, pentru veniturile realizate dintr-o asociere cu o persoană juridică română care nu generează o persoană juridică, reprezintă plata anticipată în contul impozitului anual pe venit. Obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului, determinat conform metodologiei stabilite în legislaţia privind impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, revine persoanei juridice române.

CAP. 12
Aspecte fiscale internaţionale

ART. 87 Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activităţi independente

(1) Persoanele fizice nerezidente, care desfăşoară o activitate independentă, prin intermediul unui sediu permanent în România, sunt impozitate, potrivit prezentului titlu, la venitul net anual impozabil din activitatea independentă, ce este atribuibil sediului permanent.

(2) Venitul net dintr-o activitate independentă ce este atribuibil unui sediu permanent se determină conform **art. 48**, în următoarele condiţii:

a) în veniturile impozabile se includ numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent;

b) în cheltuielile deductibile se includ numai cheltuielile aferente realizării acestor venituri. ***Norme metodologice***

ART. 88 Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activităţi dependente

Persoanele fizice nerezidente care desfăşoară activităţi dependente în România sunt impozitate potrivit prevederilor cap. III din prezentul titlu. ***Norme metodologice***

ART. 89 Alte venituri ale persoanelor fizice nerezidente

(1) Persoanele fizice nerezidente, care obţin alte venituri decât cele prevăzute la **art. 87**, **88** şi la **titlul V**, datorează impozit potrivit

reglementărilor prezentului titlu.

(2) Veniturile supuse impunerii, din categoriile prevăzute la alin. (1), se determină pe fiecare sursă, potrivit regulilor specifice fiecărei categorii de venit, impozitul fiind final.

(3) Cu excepţia plăţii impozitului pe venit prin reţinere la sursă, contribuabilii persoane fizice nerezidente, care realizează venituri din România, potrivit prezentului titlu, au obligaţia să declare şi să plătească impozitul corespunzător fiecărei surse de venit, direct sau printr-un împuternicit, conform Ordonanţei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. ***Norme metodologice***

ART. 90 Venituri obţinute din străinătate

(1) Persoanele fizice prevăzute la **art. 40** alin. (1) lit. a) şi cele care îndeplinesc condiţia prevăzută la **art. 40** alin. (2) datorează impozit pentru veniturile obţinute din străinătate.

(2) Veniturile realizate din străinătate se supun impozitării prin aplicarea cotelor de impozit asupra bazei de calcul determinate după regulile proprii fiecărei categorii de venit, în funcţie de natura acestuia.

(3) Contribuabilii care obţin venituri din străinătate conform alin. (1) au obligaţia să le declare, potrivit declaraţiei specifice, până la data de **25 mai** a anului următor celui de realizare a venitului.

(4) *** Abrogat.

(5) *** Abrogat.

(6) Organul fiscal stabileşte impozitul anual datorat şi emite o decizie de impunere, în intervalul şi în forma stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(7) Diferenţele de impozit rămase de achitat, conform deciziei de impunere anuală, se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează şi nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie, privind colectarea creanţelor bugetare.

Norme metodologice

ART. 91 Creditul fiscal extern

(1) Contribuabilii persoane fizice rezidente care, pentru acelaşi venit şi în decursul aceleiaşi perioade impozabile, sunt supuşi impozitului pe venit atât pe teritoriul României, cât şi în străinătate, au dreptul la deducerea din impozitul pe venit datorat în România a impozitului plătit în străinătate, denumit în continuare credit fiscal extern, în limitele prevăzute în prezentul articol.

(2) Creditul fiscal extern se acordă dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiţii:

a) se aplică prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul străin în care s-a plătit impozitul;

b) impozitul plătit în străinătate, pentru venitul obţinut în străinătate, a fost efectiv plătit în mod direct de persoana fizică sau de reprezentantul său legal ori prin reţinere la sursă de către plătitorul venitului. Plata impozitului în străinătate se dovedeşte printr-un document justificativ, eliberat de autoritatea competentă a statului străin respectiv;

c) venitul pentru care se acordă credit fiscal face parte din una dintre categoriile de venituri prevăzute la **art. 41**.

(3) Creditul fiscal extern se acordă la nivelul impozitului plătit în străinătate, aferent venitului din sursa din străinătate, dar nu poate fi mai mare decât partea de impozit pe venit datorat în România, aferentă venitului impozabil din străinătate. În situaţia în care contribuabilul în cauză obţine venituri din străinătate din mai multe state, creditul fiscal extern admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii de mai sus, pentru fiecare ţară şi pe fiecare natură de venit.

(3^1) După data aderării României la Uniunea Europeană, pentru veniturile din economii, definite la **art. 124^5**, obţinute de persoanele fizice rezidente din acele state membre care au perioada de tranziţie specificată la **art. 124^9**, se aplică metoda de eliminare a dublei impuneri, prevăzută la **art. 124^14** alin. (2).

(4) *** Abrogat

(5) În vederea calculului creditului fiscal extern, sumele în valută se transformă la cursul de schimb mediu anual al pieţei valutare, comunicat de Banca Naţională a României, din anul de realizare a venitului. Veniturile din străinătate realizate de persoanele fizice rezidente, precum şi impozitul aferent, exprimate în unităţi monetare proprii statului respectiv, dar care nu sunt cotate de Banca Naţională a României, se vor transforma astfel:

a) din moneda statului de sursă într-o valută de circulaţie internaţională, cum ar fi dolari S.U.A. sau euro, folosindu-se cursul de schimb din ţara de sursă;

b) din valuta de circulaţie internaţională în lei, folosindu-se cursul de schimb mediu anual al acesteia, comunicat de Banca Naţională a României, din anul de realizare a venitului respectiv. ***Norme metodologice***

ART. 92 * Abrogat**

CAP. 13
Obligaţii declarative ale plătitorilor de venituri cu reţinere la sursă

ART. 93 Obligaţii declarative ale plătitorilor de venituri cu reţinere la sursă

(1) Plătitorii de venituri, cu regim de reţinere la sursă a impozitelor, sunt obligaţi să calculeze, să reţină, să vireze şi să declare impozitul reţinut la sursă, până la termenul de virare a acestuia inclusiv, cu excepţiile prevăzute în prezentul titlu.

(2) Plătitorii de venituri, cu regim de reţinere la sursă a impozitelor, au obligaţia să depună o declaraţie privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent pentru anul expirat.

(3) *** Abrogat.

CAP. 14
Dispoziţii tranzitorii şi finale

ART. 94 Dispoziţii tranzitorii

(1) Scutirile de la plata impozitului pe venit prevăzute în actele normative privind unele măsuri de protecţie ca urmare a concedierilor colective, pentru personalul disponibilizat, rămân valabile până la data expirării lor.

(2) Pierderile înregistrate în perioada de scutire de contribuabili nu se compensează cu veniturile obţinute din celelalte categorii de venituri în anii respectivi şi nu se reportează, reprezentând pierderi definitive ale contribuabililor.

(3) Prevederile privind îndeplinirea condiţiei prevăzute la **art. 40** alin. (2) se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2004.

(4) Prevederile **art. 49** alin. (2^1), **art. 50** alin. (1) lit. a) şi alin. (2) lit. a) se vor aplica în mod corespunzător începând cu 1 iulie 2010.

(5) Prevederile **art. 55** alin. (3) lit. h) se aplică începând cu drepturile aferente lunii iulie 2010. Veniturile reprezentând:

— tichetele de creşă, acordate potrivit legii;

— tichetele de vacanţă, acordate potrivit legii;

— sumele reprezentând plăţile compensatorii calculate pe baza salariilor medii nete pe unitate, primite de persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfăcute ca urmare a concedierilor colective, conform legii, precum şi sumele reprezentând plăţile compensatorii calculate pe baza salariului mediu net pe economie, primite de personalul civil din sectorul de apărare naţională, ordine publică şi siguranţă naţională la încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu, ca urmare a nevoilor de reducere şi de restructurare, acordate potrivit legii;

— sumele reprezentând plăţile compensatorii calculate pe baza soldelor lunare nete, acordate personalului militar trecut în rezervă sau al cărui contract încetează ca urmare a nevoilor de reducere şi de restructurare, precum şi ajutoarele stabilite în raport cu solda lunară netă, acordate acestuia la trecerea în rezervă sau direct în retragere cu drept de pensie sau celor care nu îndeplinesc condiţiile de pensie, precum şi ajutoare sau plăţi compensatorii primite de poliţişti aflaţi în situaţii similare, al căror cuantum se determină în raport cu salariul de bază lunar net, acordate potrivit legislaţiei în materie, devin impozabile începând cu drepturile aferente lunii iulie 2010.

(6) Procedura de aplicare a prevederii alin. (4) se stabileşte prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, în conformitate cu prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(7) Venitul net anual impozabil, câştigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare, în cazul societăţilor închise, precum şi câştigul net anual din operaţiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operaţiuni de acest gen, realizate de persoanele fizice în anul 2010, se declară în declaraţia privind venitul realizat, iar stabilirea şi plata impozitului se efectuează pe baza deciziei de impunere.

(8) Contribuabilii care desfăşoară activitate de transport de persoane şi de bunuri în regim de taxi şi obţin venituri din activităţi independente pentru care venitul net a fost determinat în sistem real în anul 2011, în conformitate cu prevederile **art. 69** din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi şi în regim de închiriere, cu modificările şi completările ulterioare, au dreptul să opteze începând cu anul 2012 pentru determinarea venitului net anual pe bază de norme de venit.

(9) Opțiunea se exercită prin completarea declarației privind venitul estimat/norma de venit cu informații privind stabilirea venitului net anual pe baza normelor de venit și depunerea la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv, în cazul contribuabililor care au desfășurat activitate în anul 2011.

(10) Fişele fiscale care cuprind informaţii referitoare la calculul impozitului pe veniturile din salarii aferente anului 2011 vor fi depuse până în ultima zi a lunii februarie a anului 2012.

(11) Dispoziţiile **art. 59** şi **art. 93** alin. (2) se aplică începând cu drepturile aferente lunii ianuarie 2012 pentru veniturile din salarii şi asimilate salariilor.

(12) Prevederile **art. 48** alin. (4) lit. c^1) se aplică numai pentru mijloacele fixe achiziţionate începând cu 1 ianuarie 2012.

(13) Pentru veniturile realizate în baza contractelor aflate în derulare la data de 1 octombrie 2011, pentru care la data respectivă erau aplicabile prevederile **art. 52**, obligațiile privind calculul, reținerea și virarea impozitului reprezentând plăți anticipate sunt cele în vigoare la data plății veniturilor.

(14) Veniturile din arendare realizate în anul 2011 se declară în declarația privind venitul realizat care va fi depusă la organul fiscal competent până la data de 25 mai a anului 2012, plata impozitului efectuându-se pe baza deciziei de impunere anuală. În cazul contractelor de arendare aflate în derulare la data de 1ianuarie 2012, contribuabilii care realizează venituri din arendă sunt obligați să își exercite în scris opțiunea privind modalitatea de impunere aleasă, prin încheierea unui act adițional, înainte de data efectuării primei plăți, care să fie înregistrat la organul fiscal competent în termen de 15 zile de la încheierea acestuia.

(15) Propunerile Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului pentru anul 2012 privind nivelul normelor anuale de venit corespunzătoare unei camere de închiriat în cazul veniturilor din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințe proprietate personală, având o capacitate de cazare cuprinsă între una și 5 camere inclusiv, se transmit Ministerului Finanțelor Publice până la data de 10 ianuarie 2012. Direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, după caz, au obligația determinării și publicării anuale a normelor anuale de venit până la data de 15 ianuarie 2012, pe baza criteriilor stabilite prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale și turismului și al ministrului finanțelor publice și a propunerilor Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului.

(16) Pentru câştigurile/pierderile din transferul titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise, realizate până la data de 1 ianuarie 2013, obligaţiile fiscale sunt cele în vigoare la data realizării acestora. ***Norme metodologice***

(17) Pentru veniturile din activităţi agricole realizate până la 1 februarie 2013, obligaţiile fiscale sunt cele în vigoare la data realizării acestora.

(18) Pentru veniturile din activităţi agricole determinate pe bază de norme de venit obţinute în perioada 1 ianuarie 2013 şi până la 1 februarie 2013, normele de venit se stabilesc de către direcţiile teritoriale de specialitate ale Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi se aprobă de către direcţiile generale ale finanţelor publice teritoriale ale Ministerului Finanţelor Publice. Normele de venit se stabilesc, se avizează şi se publică până cel târziu la data de 31 mai a anului pentru care se aplică aceste norme de venit. Norma anuală de venit se corectează astfel încât să corespundă perioadei impozabile cuprinse între 1 ianuarie 2013 şi 1 februarie 2013. Obligaţiile fiscale sunt cele în vigoare la data realizării acestora.

(19) Pentru veniturile obţinute din activităţi agricole pentru care venitul net anual se determină în sistem real între 1 ianuarie 2013 şi 1 februarie 2013 nu se mai stabilesc plăţi anticipate, iar venitul net anual se declară până la data de 25 mai 2014.

ART. 95 Definitivarea impunerii pe anul fiscal

(1) Pentru definitivarea impozitului aferent venitului realizat în anul fiscal 2006 se va elabora formularistica necesară, ce va fi aprobată prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(2) Pentru definitivarea impozitului aferent venitului realizat într-un an fiscal se va elabora formularistica necesară, ce va fi aprobată prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

ART. 96 - 112 * Abrogate**

TITLUL IV^1
Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor

ART. 112^1 Definiţia microîntreprinderii

În sensul prezentului titlu, o microîntreprindere este o persoană juridică română care îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent:

a) realizează venituri, altele decât cele prevăzute la **art. 112^2** alin. (6);

b) *** Abrogat;

c) a realizat venituri care nu au depăşit echivalentul în lei a 65.000 euro;

d) capitalul social al acesteia este deţinut de persoane, altele decât statul şi autorităţile locale.

e) nu se află în dizolvare cu lichidare, înregistrată în registrul comerţului sau la instanţele judecătoreşti, potrivit legii.

Norme metodologice

ART. 112^2 Reguli de aplicare a sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderii

(1) Impozitul reglementat de prezentul titlu este obligatoriu.

(2) Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe profit sunt obligate la plata impozitului reglementat de prezentul titlu începând cu anul fiscal următor, dacă îndeplinesc condiţiile prevăzute la **art. 112^1**.

(3) Pentru anul 2013, persoanele juridice române plătitoare de impozit pe profit care la data de 31 decembrie 2012 îndeplinesc condiţiile prevăzute la **art. 112^1** sunt obligate la plata impozitului reglementat de prezentul titlu începând cu 1 februarie 2013, urmând a comunica organelor fiscale teritoriale modificarea sistemului de impunere, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, până la data de 25 martie 2013 inclusiv. Până la acest termen se va depune şi declaraţia privind impozitul pe profit datorat pentru profitul impozabil obţinut în perioada 1 ianuarie 2013 - 31 ianuarie 2013, prin excepţie de la prevederile **art. 34** şi **35.**

(4) O persoană juridică română care este nou-înfiinţată este obligată să plătească impozit pe veniturile microîntreprinderilor începând cu primul an fiscal, dacă condiţia prevăzută la **art. 112^1** lit. d) este îndeplinită la data înregistrării la registrul comerţului.

(4^1) Prin excepţie de la prevederile alin. (4), persoana juridică română nou-înfiinţată care, începând cu data înregistrării în registrul comerţului, intenţionează să desfăşoare activităţile prevăzute la alin. (6) nu intră sub incidenţa prezentului titlu.

(4^2) Prin excepţie de la prevederile alin. (4), persoana juridică română nou-înfiinţată care, la data înregistrării în registrul comerţului, are subscris un capital social reprezentând cel puţin echivalentul în lei al sumei de 25.000 euro poate opta să aplice prevederile titlului II. Opţiunea este definitivă, cu condiţia menţinerii valorii capitalului social de la data înregistrării, pentru întreaga perioadă de existenţă a persoanei juridice respective. În cazul în care această condiţie nu este respectată, persoana juridică aplică prevederile prezentului titlu, începând cu anul fiscal următor celui în care capitalul social este redus sub valoarea reprezentând echivalentul în lei al sumei de 25.000 euro de la data înregistrării, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de **art. 112^1**. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în lei pentru suma de 25.000 euro este cursul de schimb leu/euro comunicat de Banca Naţională a României la data înregistrării persoanei juridice.

(5) Microîntreprinderile nu mai aplică acest sistem de impunere începând cu anul fiscal următor anului în care nu mai îndeplinesc una dintre condiţiile prevăzute la **art. 112^1**.

(6) Nu intră sub incidenţa prevederilor prezentului titlu persoanele juridice române care:

a) desfăşoară activităţi în domeniul bancar;

b) desfăşoară activităţi în domeniile asigurărilor şi reasigurărilor, al pieţei de capital, cu excepţia persoanelor juridice care desfăşoară activităţi de intermediere în aceste domenii;

c) desfăşoară activităţi în domeniile jocurilor de noroc, consultanţei şi managementului.

(7) Persoanele juridice române care au optat pentru acest sistem de impunere potrivit reglementărilor legale în vigoare până la data de 1 februarie 2013 păstrează acest regim de impozitare pentru anul 2013.

Norme metodologice

ART. 112^3 Aria de cuprindere a impozitului

Impozitul stabilit prin prezentul titlu, denumit impozit pe veniturile microîntreprinderilor, se aplică asupra veniturilor din orice sursă, cu excepţia celor prevăzute la **art. 112^7**.

ART. 112^4 Anul fiscal

(1) Anul fiscal al unei microîntreprinderi este anul calendaristic.

(2) În cazul unei microîntreprinderi care se înfiinţează sau îşi încetează existenţa, anul fiscal este perioada din anul calendaristic în care persoana juridică a existat.

Norme metodologice

ART. 112^5 Cota de impozitare

Cota de impozitare pe veniturile microîntreprinderilor este 3%.

ART. 112^6 Impunerea microîntreprinderilor care realizează venituri mai mari de 65.000 euro

Prin excepţie de la prevederile **art. 112^2** alin. (5) şi (7), dacă în cursul unui an fiscal o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 65.000 euro, aceasta va plăti impozit pe profit luând în calcul veniturile şi cheltuielile realizate de la începutul anului fiscal. Calculul şi plata impozitului pe profit se efectuează începând cu trimestrul în care s-a depăşit limita prevăzută în prezentul articol. Impozitul pe profit datorat reprezintă diferenţa dintre impozitul pe profit calculat de la începutul anului fiscal până la sfârşitul perioadei de raportare şi impozitul pe veniturile microîntreprinderilor datorat în cursul anului respectiv. În cazul contribuabililor prevăzuţi la **art. 112^2** alin. (3), limita de 65.000 euro şi impozitul pe profit datorat se calculează în mod corespunzător de la 1 februarie 2013.

Norme metodologice

ART. 112^7 Baza impozabilă

(1) Baza impozabilă a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor o constituie veniturile din orice sursă, din care se scad:

a) veniturile aferente costurilor stocurilor de produse;

b) veniturile aferente costurilor serviciilor în curs de execuţie;

c) veniturile din producţia de imobilizări corporale şi necorporale;

d) veniturile din subvenţii de exploatare;

e) veniturile din provizioane şi ajustări pentru depreciere sau pierdere de valoare;

f) veniturile rezultate din restituirea sau anularea unor dobânzi şi/sau penalităţi de întârziere, care au fost cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil ;

g) veniturile realizate din despăgubiri, de la societăţile de asigurare/reasigurare, pentru pagubele produse bunurilor de natura stocurilor sau a activelor corporale proprii.

(2) În cazul în care o microîntreprindere achiziţionează case de marcat, valoarea de achiziţie a acestora se deduce din baza impozabilă, în conformitate cu documentul justificativ, în trimestrul în care au fost puse în funcţiune, potrivit legii.

Norme metodologice

ART. 112^8 Termenele de declarare a menţiunilor

(1) Persoanele juridice române plătitoare de impozit pe profit comunică organelor fiscale teritoriale aplicarea sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului pentru care se plăteşte impozitul pe veniturile microîntreprinderilor.

(2) Persoanele juridice care se înfiinţează în cursul unui an fiscal înscriu menţiunea în cererea de înregistrare la registrul comerţului.

(3) În cazul în care, în cursul anului fiscal, una dintre condiţiile impuse nu mai este îndeplinită, microîntreprinderea comunică organelor fiscale teritoriale ieşirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului fiscal respectiv.

(4) Microîntreprinderile care intră sub incidenţa prevederilor **art. 112^6** comunică organelor fiscale teritoriale ieşirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, în cursul anului respectiv, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

ART. 112^9 Plata impozitului şi depunerea declaraţiilor fiscale

(1) Calculul şi plata impozitului pe veniturile microîntreprinderilor se efectuează trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul.

(2) Microîntreprinderile au obligaţia de a depune, până la termenul de plată a impozitului, declaraţia de impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

(3) Obligaţia fiscală reglementată de prezentul titlu reprezintă venit al bugetului de stat.

ART. 112^10 Impozitarea persoanelor fizice asociate cu o microîntreprindere

În cazul unei asocieri fără personalitate juridică între o microîntreprindere şi o persoană fizică, rezidentă sau nerezidentă, microîntreprinderea are obligaţia de a calcula, reţine, declara şi plăti la bugetul de stat impozitul stabilit prin aplicarea cotei de 3% la veniturile ce revin acesteia din asociere, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul.

ART. 112^11 Prevederi fiscale referitoare la amortizare

Microîntreprinderile sunt obligate să ţină evidenţa amortizării fiscale, conform **art. 24** al Titlului II.

TITLUL V
Impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi şi impozitul pe reprezentanţele firmelor străine înfiinţate în România

CAP. 1
Impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi

ART. 113 Contribuabili

Nerezidenţii care obţin venituri impozabile din România au obligaţia de a plăti impozit conform prezentului capitol şi sunt denumiţi în continuare contribuabili.

ART. 114 Sfera de cuprindere a impozitului

Impozitul stabilit prin prezentul capitol, denumit în continuare impozit pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi, se aplică asupra veniturilor brute impozabile obţinute din România.

ART. 115 Venituri impozabile obţinute din România

(1) Veniturile impozabile obţinute din România, indiferent dacă veniturile sunt primite în România sau în străinătate, sunt:

a) dividende de la un rezident;

b) dobânzi de la un rezident;

c) dobânzi de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuială a sediului permanent /a sediului permanent desemnat; (în vigoare de la 1 iulie 2013) ***Norme metodologice***

d) redevenţe de la un rezident; ***Norme metodologice***

e) redevenţe de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă redevenţa este o cheltuială a sediului permanent /a sediului permanent desemnat; (în vigoare de la 1 iulie 2013) ***Norme metodologice***

f) comisioane de la un rezident;

g) comisioane de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă comisionul este o cheltuială a sediului permanent/a sediului permanent desemnat; (în vigoare de la 1 iulie 2013)

h) venituri din activităţi sportive şi de divertisment desfăşurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoanele care participă efectiv la asemenea activităţi sau de către alte persoane;

i) *** Abrogat;

j) venituri reprezentând remuneraţii primite de nerezidenţi ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administraţie al unei persoane juridice române;

k) venituri din servicii prestate în România de orice natură şi în afara României de natura serviciilor de management, de consultanţă în orice domeniu, de marketing, de asistenţă tehnică, de cercetare şi proiectare în orice domeniu, de reclamă şi publicitate indiferent de forma în care sunt realizate şi celor prestate de avocaţi, ingineri, arhitecţi, notari publici, contabili, auditori; nu reprezintă venituri impozabile în România veniturile din transportul internaţional şi prestările de servicii accesorii acestui transport; ***Norme metodologice***

l) venituri din profesii independente desfăşurate în România - doctor, avocat, inginer, dentist, arhitect, auditor şi alte profesii similare -, în cazul când sunt obţinute în alte condiţii decât prin intermediul unui sediu permanent sau într-o perioadă sau în mai multe perioade care nu depăşesc în total 183 de zile pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic vizat;

m) veniturile din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat, în măsura în care pensia lunară depăşeşte plafonul prevăzut la **art. 69**;

n) *** Abrogat

o) venituri din premii acordate la concursuri organizate în România; ***Norme metodologice***

p) venituri obţinute la jocurile de noroc practicate în România, de la fiecare joc de noroc, obţinute de la acelaşi organizator într-o singură zi de joc; ***Norme metodologice***

q) venituri realizate de nerezidenţi din lichidarea unei persoane juridice române. Venitul brut realizat din lichidarea unei persoane juridice române reprezintă suma excedentului distribuţiilor în bani sau în natură care depăşeşte aportul la capitalul social al persoanei fizice/juridice beneficiare;

r) venituri realizate din transferul masei patrimoniale fiduciare de la fiduciar la beneficiarul nerezident în cadrul operaţiunii de fiducie. (în vigoare de la data intrării în vigoare a L287/2009 privind Codul civil)

(2) Următoarele venituri impozabile obţinute din România nu sunt impozitate potrivit prezentului capitol şi se impozitează conform titlului II , III sau IV^1, după caz:

a) veniturile unui nerezident, care sunt atribuibile unui sediu permanent/sediu permanent desemnat în România; (în vigoare de la 1 iulie 2013)

b) veniturile unei persoane juridice străine obţinute din proprietăţi imobiliare situate în România sau din transferul titlurilor de participare, aşa cum sunt definite la **art. 7** alin. (1) pct. 31, deţinute într-o persoană juridică română;

c) venituri ale unei persoane fizice nerezidente, obţinute dintr-o activitate dependentă desfăşurată în România;

d) veniturile unei persoane fizice nerezidente obţinute din închirierea sau din altă formă de cedare a dreptului de folosinţă a unei proprietăţi imobiliare situate în România, din transferul proprietăţilor imobiliare situate în România, din transferul titlurilor de participare, aşa cum sunt definite la **art. 7** alin. (1) pct. 31, deţinute la o persoana juridică română, şi din transferul titlurilor de valoare, aşa cum sunt definite la **art. 65** alin. (1) lit. c);

e) veniturile obţinute de nerezidenţi dintr-o asociere constituită în România, inclusiv dintr-o asociere a unei persoane fizice nerezidente cu o microîntreprindere.

(2^1) Tratamentul fiscal al veniturilor realizate din administrarea masei patrimoniale de către fiduciar, altele decât remuneraţia acestuia, este stabilit în funcţie de natura venitului respectiv şi supus impunerii conform prezentului titlu, respectiv titlului II şi III, după caz. Obligaţiile fiscale ale constituitorului nerezident vor fi îndeplinite de fiduciar. (în vigoare de la data intrării în vigoare a L287/2009 privind Codul civil) ***Norme metodologice***

(3) Veniturile obţinute de organismele nerezidente de plasament colectiv fără personalitate juridică din transferul titlurilor de valoare, aşa cum sunt definite la **art. 65** alin. (1) lit. c), respectiv al titlurilor de participare, aşa cum sunt definite la **art. 7** alin. (1) pct. 31, deţinute direct sau indirect într-o persoană juridică română, nu reprezintă venituri impozabile în România.

(4) *** Abrogat.

(5) Veniturile obţinute de nerezidenţi pe pieţe de capital străine din transferul titlurilor de participare, aşa cum sunt definite la **art. 7** alin. (1) pct. 31, deţinute la o persoană juridică română, precum şi din transferul titlurilor de valoare, aşa cum sunt definite la **art. 65** alin. (1) lit. c), emise de rezidenţi români, nu reprezintă venituri impozabile în România.

(6) Venitul obţinut de la un fiduciar rezident de către un beneficiar nerezident atunci când acesta este constituitor nerezident, din transferul masei patrimoniale fiduciare în cadrul operaţiunii de fiducie, reprezintă venit neimpozabil. (în vigoare de la data intrării în vigoare a L287/2009 privind Codul civil)

ART. 116 Reţinerea impozitului din veniturile impozabile obţinute din România de nerezidenţi

(1) Impozitul datorat de nerezidenţi pentru veniturile impozabile obţinute din România se calculează, se reţine şi se plăteşte la bugetul de stat de către plătitorii de venituri.

Norme metodologice

(2) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea următoarelor cote asupra veniturilor brute:

a) *** Abrogat.

b) *** Abrogat.

c) 25% pentru veniturile obţinute din jocuri de noroc, prevăzute la **art. 115** alin. (1) lit. p);

c^1) 50% pentru veniturile prevăzute la **art. 115** alin. (1) lit. a) - g), k) şi l), dacă veniturile sunt plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informaţii. Aceste prevederi se aplică numai în situaţia în care veniturile de natura celor prevăzute la **art. 115** alin. (1) lit. a) - g), k) şi l) sunt plătite ca urmare a unor tranzacţii calificate ca fiind artificiale conform **art. 11** alin. (1).

d) 16% în cazul oricăror altor venituri impozabile obţinute din România, aşa cum sunt enumerate la **art. 115**.

(3) Prin derogare de la alin. (2), impozitul ce trebuie reţinut se calculează după cum urmează:

a) pentru veniturile ce reprezintă remuneraţii primite de nerezidenţi care au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administraţie al unei persoane juridice române, potrivit **art. 57**; ***Norme metodologice***

b) pentru veniturile din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat, potrivit **art. 70**.

(4) Impozitul se calculează, respectiv se reţine în momentul plăţii venitului şi se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reţine şi se plăteşte, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României, valabil în ziua reţinerii impozitului pentru nerezidenţi. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acţionarilor sau asociaţilor până la sfârşitul anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale, impozitul pe dividende se declară şi se plăteşte până la data de 25 ianuarie a anului următor. ***Norme metodologice***

(5) Pentru veniturile sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit şi alte instrumente de economisire la bănci şi la alte instituţii de credit autorizate şi situate în România, impozitul se calculează şi se reţine de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul certificatelor de depozit şi al instrumentelor de economisire. Virarea impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării.

(6) Reînnoirea depozitelor/instrumentelor de economisire va fi asimilată cu constituirea unui nou depozit/achiziţionarea unui nou instrument de economisire.

(7) Impozitul asupra dobânzilor capitalizate se calculează de plătitorul acestor venituri în momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv în momentul răscumpărării în cazul unor instrumente de economisire sau în momentul în care dobânda se transformă în împrumut ori în capital, după caz.

(8) Modul de determinare şi/sau de declarare a veniturilor obţinute din transferul titlurilor de participare la o persoană juridică română va fi stabilit prin norme.

(9) Pentru orice venit impozitul ce trebuie reţinut, în conformitate cu prezentul capitol, este impozit final.

ART. 117 Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol

Sunt scutite de impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi următoarele venituri:

a) *** Abrogat;

b) dobânda aferentă instrumentelor de datorie publică în lei și în valută, veniturile obținute din tranzacțiile cu instrumente financiare derivate utilizate pentru realizarea operațiunilor de administrare a riscurilor asociate obligațiilor de natura datoriei publice guvernamentale și veniturile obținute din tranzacționarea titlurilor de stat și a obligațiunilor emise de către unitățile administrativ-teritoriale, în lei și în valută, pe piața internă și/sau pe piețele financiare internaționale, precum și dobânda aferentă instrumentelor emise de către Banca Națională a României în scopul atingerii obiectivelor de politică monetară și veniturile obținute din tranzacționarea valorilor mobiliare emise de către Banca Națională a României;

c) *** Abrogat

d) premiile unei persoane fizice nerezidente obţinute din România, ca urmare a participării la festivalurile naţionale şi internaţionale artistice, culturale şi sportive finanţate din fonduri publice;

e) premiile acordate elevilor şi studenţilor nerezidenţi la concursurile finanţate din fonduri publice; ***Norme metodologice***

f) *** Abrogat;

g) veniturile persoanelor juridice străine care desfăşoară în România activităţi de consultanţă în cadrul unor acorduri de finanţare gratuită, încheiate de Guvernul României/autorităţi publice cu alte guverne/autorităţi publice sau organizaţii internaţionale guvernamentale sau neguvernamentale;

h) dividendele plătite de o întreprindere, care este persoană juridică română sau persoană juridică cu sediul social în România, înfiinţată potrivit legislaţiei europene, unei persoane juridice rezidente într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau în unul dintre statele Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, ori unui sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, sunt scutite de impozit, dacă persoana juridică străină beneficiară a dividendelor întruneşte cumulativ următoarele condiţii:

1. are una dintre formele de organizare prevăzute la **art. 20^1** alin. (4);

2. în conformitate cu legislaţia fiscală a statului membru al Uniunii Europene sau a unuia dintre statele Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, este considerată a fi rezidentă a statului respectiv şi, în temeiul unei convenţii privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terţ, nu se consideră că este rezident în scopul impunerii în afara Uniunii

Europene sau Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei;

3. plăteşte, în conformitate cu legislaţia fiscală a unui stat membru al Uniunii Europene sau a unuia dintre statele Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări;

4. deţine minimum 10% din capitalul social al întreprinderii persoană juridică română pe o perioadă neîntreruptă de cel puţin 2 ani, care se încheie la data plăţii dividendului.

Dacă beneficiarul dividendelor este un sediu permanent al unei persoane juridice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, pentru acordarea acestei scutiri persoana juridică străină pentru care sediul permanent îşi desfăşoară activitatea trebuie să întrunească cumulativ condiţiile prevăzute la pct. 1 - 4.

Pentru acordarea acestei scutiri, persoana juridică română care plăteşte dividendul trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiţii:

1. este o societate înfiinţată în baza legii române şi are una dintre următoarele forme de organizare: “societate pe acţiuni”, “societate în comandită pe acţiuni”, “societate cu răspundere limitată”;

2. plăteşte impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări.

Pentru acordarea acestei scutiri, persoana juridică cu sediul social în România, înfiinţată potrivit legislaţiei europene, care plăteşte dividendul, trebuie să plătească impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări.

i) *** Abrogat.

j) începând cu data de 1 ianuarie 2011, veniturile din dobânzi sau redevenţe, aşa cum sunt definite la **art. 124^19**, obţinute din România de persoane juridice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene sau ale Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, sau de un sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, sunt scutite de impozit, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevenţelor deţine minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare la persoana juridică română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puţin 2 ani, care se încheie la data plăţii dobânzii sau redevenţelor; ***Norme metodologice***

k) *** Abrogat.

l) dobânzile şi/sau dividendele plătite către fonduri de pensii, astfel cum sunt ele definite în legislaţia statului membru al Uniunii Europene sau în unul dintre statele Asociaţiei Europene a Liberului Schimb.

m) veniturile obţinute de persoane fizice nerezidente ca urmare a participării în alt stat la un joc de noroc, ale cărui fonduri de câştiguri provin şi din România.

ART. 118 Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convenţiilor de evitare a dublei impuneri şi a legislaţiei Uniunii Europene

(1) În înţelesul **art. 116**, dacă un contribuabil este rezident al unei ţări cu care România a încheiat o convenţie pentru evitarea dublei impuneri, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obţinut de către acel contribuabil din România nu poate depăşi cota de impozit prevăzută în convenţie care se aplică asupra acelui venit. În situaţia în care sunt cote diferite de impozitare în legislaţia internă sau în convenţiile de evitare a dublei impuneri, se aplică cotele de impozitare mai favorabile. Dacă un contribuabil este rezident al unei ţări din Uniunea Europeană, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obţinut de acel contribuabil din România este cota mai favorabilă prevăzută în legislaţia internă, legislaţia Uniunii Europene sau în convenţiile de evitare a dublei impuneri. Legislaţia Uniunii Europene se aplică în relaţia României cu statele membre ale Uniunii Europene sau ale Asociaţiei Europene a Liberului Schimb. ***Norme metodologice***

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri şi a legislaţiei Uniunii Europene, nerezidentul are obligaţia de a prezenta plătitorului de venit, în momentul realizării venitului, certificatul de rezidenţă fiscală eliberat de către autoritatea competentă din statul său de rezidenţă, precum şi, după caz, o declaraţie pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiţiei de beneficiar în situaţia aplicării legislaţiei Uniunii Europene. Dacă certificatul de rezidenţă fiscală, respectiv declaraţia ce va indica calitatea de beneficiar nu se prezintă în acest termen, se aplică prevederile titlului V. În momentul prezentării certificatului de rezidenţă fiscală şi, după caz, a declaraţiei prin care se indică calitatea de beneficiar se aplică prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri sau ale legislaţiei Uniunii Europene şi se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripţie. În acest sens, certificatul de rezidenţă fiscală trebuie să menţioneze că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripţie, rezidenţa fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenţia de evitare a dublei impuneri, într-un stat al Uniunii Europene sau al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Calitatea de beneficiar în scopul aplicării legislaţiei Uniunii Europene va fi dovedită prin certificatul de rezidenţă fiscală şi, după caz, declaraţia pe propria răspundere a acestuia de îndeplinire cumulativă a condiţiilor referitoare la: perioada minimă de deţinere, condiţia de participare minimă în capitalul persoanei juridice române, încadrarea în una dintre formele de organizare prevăzute în titlul II sau titlul V, după caz, calitatea de contribuabil plătitor de impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări. Certificatul de rezidenţă fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plăţile este valabil şi în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepţia situaţiei în care se schimbă condiţiile de rezidenţă. ***Norme metodologice***

(3) În cazul în care s-au făcut reţineri de impozit ce depăşesc cotele din convenţiile de evitare a dublei impuneri, respectiv din legislaţia Uniunii Europene, suma impozitului reţinut în plus poate fi restituită la cererea beneficiarului de venit, respectiv a persoanei nerezidente.

Pentru restituirea impozitului reţinut în plus din veniturile plătite de un rezident român persoanelor nerezidente, acestea depun o cerere de restituire a impozitului plătit în plus la plătitorul de venit rezident român.

Cererea de restituire a impozitului va fi depusă de persoana nerezidentă în termenul legal de prescripţie, stabilit prin legislaţia statului român.

Restituirea impozitului reţinut în plus faţă de sarcina fiscală rezultată din aplicarea prevederilor convenţiilor de evitare a dublei impuneri, respectiv a legislaţiei Uniunii Europene coroborat cu legislaţia internă, după caz, se efectuează independent de situaţia obligaţiilor fiscale ale contribuabilului rezident român, plătitor al venitului către nerezident, obligat potrivit legii să facă stopajul la sursă. ***Norme metodologice***

(4) Macheta certificatului de rezidenţă fiscală pentru persoane rezidente în România, precum şi termenul de depunere de către

nerezidenţi a documentelor de rezidenţă fiscală, emise de autoritatea din statul de rezidenţă al acestora, se stabilesc prin norme.

(5) Machetele «Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la sosirea în România» și «Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la plecarea din România» se stabilesc prin norme.

ART. 119 Declaraţii anuale privind reţinerea la sursă

(1) Plătitorii de venituri cu regim de reţinere la sursă a impozitelor, cu excepţia plătitorilor de venituri din salarii, conform prezentului titlu, au obligaţia să depună o declaraţie privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent pentru anul expirat.

(1^1) După data aderării României la Uniunea Europeană, plătitorii de venituri sub forma dobânzilor au obligaţia să depună o declaraţie informativă referitoare la plăţile de astfel de venituri făcute către persoane fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene. Declaraţia se depune până la data de 28, respectiv 29 februarie inclusiv a anului curent, pentru informaţii referitoare la plăţile de dobânzi făcute în cursul anului precedent. Modelul şi conţinutul declaraţiei informative, precum şi procedura de declarare a veniturilor din dobânzile realizate din România de către persoane fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene se aprobă prin ordin al ministrului finanţelor publice, de către Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, potrivit Ordonanţei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. ***Norme metodologice***

(2) *** Abrogat

ART. 120 Certificatele de atestare a impozitului plătit de nerezidenţi

(1) Orice nerezident poate depune, personal sau printr-un împuternicit, o cerere la autoritatea fiscală competentă, prin care va solicita eliberarea certificatului de atestare a impozitului plătit către bugetul de stat de el însuşi sau de o altă persoană, în numele său. ***Norme metodologice***

(2) Autoritatea fiscală competentă are obligaţia de a elibera certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenţi.

(3) Forma cererii şi a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum şi condiţiile de depunere, respectiv de eliberare se stabilesc prin norme. ***Norme metodologice***

ART. 121 Dispoziţii tranzitorii

Veniturile obţinute de partenerii contractuali externi, persoane fizice şi juridice nerezidente şi de contractorii independenţi ai acestora, din activităţi desfăşurate de aceştia pentru realizarea obiectivului de investiţii "Centrala Nuclearoelectrică Cernavodă - Unitatea 2", sunt scutite de impozitul prevăzut în prezentul capitol până la punerea în funcţiune a obiectivului de mai sus.

CAP. 2
Impozitul pe reprezentanţe

ART. 122 Contribuabili

Orice persoană juridică străină, care are o reprezentanţă autorizată să funcţioneze în România, potrivit legii, are obligaţia de a plăti un impozit anual, conform prezentului capitol. ***Norme metodologice***

ART. 123 Stabilirea impozitului

(1) Impozitul pe reprezentanţă pentru un an fiscal este egal cu echivalentul în lei al sumei de 4.000 euro, stabilită pentru un an fiscal, la cursul de schimb al pieţei valutare, comunicat de Banca Naţională a României, valabil în ziua în care se efectuează plata impozitului către bugetul de stat.

(2) În cazul unei persoane juridice străine, care în cursul unui an fiscal înfiinţează sau desfiinţează o reprezentanţă în România, impozitul datorat pentru acest an se calculează proporţional cu numărul de luni de existenţă a reprezentanţei în anul fiscal respectiv. ***Norme metodologice***

ART. 124 Plata impozitului şi depunerea declaraţiei fiscale

(1) Orice persoană juridică străină are obligaţia de a plăti impozitul pe reprezentanţă la bugetul de stat, în două tranşe egale, până la datele de 25 iunie şi 25 decembrie inclusiv. ***Norme metodologice***

(2) Orice persoană juridică străină care datorează impozitul pe reprezentanţă are obligaţia de a depune o declaraţie anuală la autoritatea fiscală competentă, până la data de 28, respectiv 29 februarie a anului de impunere. ***Norme metodologice***

(3) Orice persoană juridică străină, care înfiinţează sau desfiinţează o reprezentanţă în cursul anului fiscal, are obligaţia de a depune o declaraţie fiscală la autoritatea fiscală competentă, în termen de 30 de zile de la data la care reprezentanţa a fost înfiinţată sau desfiinţată. ***Norme metodologice***

(4) Reprezentanţele sunt obligate să conducă evidenţa contabilă prevăzută de legislaţia în vigoare din România. ***Norme metodologice***

CAP. 3
Modul de impozitare a veniturilor din economii obţinute din România de persoane fizice rezidente în state membre şi aplicarea schimbului de informaţii în legătură cu această categorie de venituri

ART. 124^1 Definiţia beneficiarului efectiv

(1) În sensul prezentului capitol, prin beneficiar efectiv se înţelege orice persoană fizică ce primeşte o plată de dobândă sau orice

persoană fizică pentru care o plată de dobândă este garantată, cu excepţia cazului când această persoană dovedeşte că plata nu a fost primită sau garantată pentru beneficiul său propriu, respectiv atunci când:

a) acţionează ca un agent plătitor, în înţelesul art. 124^3 alin. (1); sau

b) acţionează în numele unei persoane juridice, al unei entităţi care este impozitată pe profit, conform regimului general pentru impozitarea profiturilor, al unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare, autorizat conform Directivei Consiliului nr. 85/611/CEE, din 20 decembrie 1985, privind coordonarea dispoziţiilor legale, de reglementare şi administrare privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), sau în numele unei entităţi la care se face referire la art. 124^3 alin. (2), iar în acest din urmă caz, dezvăluie numele şi adresa acelei entităţi operatorului economic care efectuează plata dobânzii şi operatorul transmite aceste informaţii autorităţii competente a statului membru în care este stabilită entitatea; sau

c) acţionează în numele altei persoane fizice care este beneficiarul efectiv şi dezvăluie agentului plătitor identitatea acelui beneficiar efectiv, în conformitate cu art. 124^2 alin. (2).

(2) Atunci când un agent plătitor are informaţii care arată că persoana fizică ce primeşte o plată de dobândă sau pentru care o plată de dobândă este garantată, poate să nu fie beneficiarul efectiv, iar atunci când nici prevederile alin. (1) lit. a), nici cele ale alin. (1) lit. b) nu se aplică acelei persoane fizice, se vor lua măsuri rezonabile pentru stabilirea identităţii beneficiarului efectiv, conform prevederilor art. 124^2 alin. (2). Dacă agentul plătitor nu poate identifica beneficiarul efectiv, va considera persoana fizică în discuţie drept beneficiar efectiv.

ART. 124^2 Identitatea şi determinarea locului de rezidenţă a beneficiarilor efectivi

(1) România va adopta şi va asigura aplicarea pe teritoriul său a procedurilor necesare, care să permită agentului plătitor să identifice beneficiarii efectivi şi locul lor de rezidenţă, în scopul aplicării prevederilor art. 124^7 - 124^11. Aceste proceduri trebuie să fie în conformitate cu cerinţele minime prevăzute la alin. (2) şi (3).

(2) Agentul plătitor va stabili identitatea beneficiarului efectiv în funcţie de cerinţele minime care sunt conforme cu relaţiile dintre agentul plătitor şi primitorul dobânzii, la data începerii relaţiei, astfel:

a) pentru relaţiile contractuale încheiate înainte de data de 1 ianuarie 2004, agentul plătitor va stabili identitatea beneficiarului efectiv, respectiv numele şi adresa sa, prin utilizarea informaţiilor de care dispune, în special conform reglementărilor în vigoare din statul său de stabilire şi dispoziţiilor Directivei 91/308/CEE, din 10 iunie 1991, privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor;

b) în cazul relaţiilor contractuale încheiate sau al tranzacţiilor efectuate în absenţa relaţiilor contractuale, începând cu data de 1 ianuarie 2004, agentul plătitor va stabili identitatea beneficiarului efectiv, constând în nume, adresă şi, dacă există, numărul fiscal de identificare, atribuit de către statul membru de rezidenţă pentru scopurile fiscale. Aceste detalii vor fi stabilite pe baza paşaportului sau a cardului de identitate oficial, prezentat de beneficiarul efectiv. Dacă adresa nu apare nici în paşaport, nici în cardul de identitate oficial, atunci va fi stabilită pe baza oricărui alt document doveditor de identitate prezentat de beneficiarul efectiv. Dacă numărul fiscal de identificare nu este menţionat în paşaport, în cardul de identitate oficial sau în oricare alt document doveditor de identitate, incluzând, posibil, certificatul de rezidenţă fiscală eliberat pentru scopuri fiscale, prezentate de beneficiarul efectiv, identitatea sa se va completa prin menţionarea datei şi a locului naşterii, stabilite pe baza paşaportului sau a cardului de identitate oficial.

(3) Agentul plătitor stabileşte rezidenţa beneficiarului efectiv, pe baza cerinţelor minime care sunt conforme cu relaţiile dintre agentul plătitor şi primitorul dobânzii la data începerii relaţiei. Sub rezerva prevederilor de mai jos, se consideră că rezidenţa se află în ţara în care beneficiarul efectiv îşi are adresa permanentă:

a) în cazul relaţiilor contractuale încheiate înainte de data de 1 ianuarie 2004, agentul plătitor va stabili rezidenţa beneficiarului efectiv pe baza informaţiilor de care dispune, în special ca urmare a reglementărilor în vigoare în statul său de stabilire şi a prevederilor Directivei nr. 91/308/CEE;

b) în cazul relaţiilor contractuale încheiate sau al tranzacţiilor efectuate în absenţa relaţiilor contractuale, începând cu data de 1 ianuarie 2004, agentul plătitor va stabili rezidenţa beneficiarului efectiv pe baza adresei menţionate în paşaport, în cardul de identitate oficial sau, dacă este necesar, pe baza oricărui alt document doveditor de identitate, prezentat de beneficiarul efectiv, şi în concordanţă cu următoarea procedură: pentru persoanele fizice care prezintă paşaportul sau cardul de identitate oficial emis de către un stat membru şi care declară ele însele că sunt rezidente într-o ţară terţă, rezidenţa lor va fi stabilită prin intermediul unui certificat de rezidenţă fiscală, emis de o autoritate competentă a ţării terţe în care persoana fizică a declarat că este rezident. În lipsa prezentării acestui certificat, se consideră că rezidenţa este situată în statul membru care a emis paşaportul sau un alt document de identitate oficial.

ART. 124^3 Definiţia agentului plătitor

(1) În sensul prezentului capitol, se înţelege prin agent plătitor orice operator economic care plăteşte dobânda sau garantează plata dobânzii pentru beneficiul imediat al beneficiarului efectiv, indiferent dacă operatorul este debitorul creanţei care produce dobândă sau operatorul însărcinat de către debitor sau de către beneficiarul efectiv cu plata dobânzii sau cu garantarea plăţii de dobândă.

(2) Orice entitate stabilită într-un stat membru către care se plăteşte dobândă sau pentru care plata este garantată în beneficiul beneficiarului efectiv va fi, de asemenea, considerată agent plătitor, la momentul plăţii sau garantării unei astfel de plăţi. Prezenta prevedere nu se va aplica dacă operatorul economic are motive să creadă, pe baza dovezilor oficiale prezentate de acea entitate, că:

a) este o persoană juridică, cu excepţia celor prevăzute la alin. (5); sau

b) profitul său este impozitat prin aplicarea regimului general referitor la impozitarea profiturilor; sau

c) este un organism de plasament colectiv în valori mobiliare, autorizat conform Directivei nr. 85/611/CEE. Un operator economic care plăteşte dobândă sau garantează plata dobânzii pentru o astfel de entitate stabilită în alt stat membru şi care este considerată agent plătitor, în temeiul prezentului alineat, va comunica numele şi adresa entităţii şi suma totală a dobânzii plătite sau garantate entităţii autorităţii competente a statului membru unde este stabilit, care va transmite mai departe aceste informaţii autorităţii competente din statul membru unde este stabilită entitatea.

(3) Entitatea prevăzută la alin. (2) poate totuşi să aleagă să fie tratată, în scopul aplicării prezentului capitol, ca un organism de plasament colectiv în valori mobiliare, aşa cum acesta este prevăzut la alin. (2) lit. c). Exercitarea acestei posibilităţi face obiectul unui certificat emis de statul membru în care entitatea este stabilită, certificat care este prezentat operatorului economic de către entitate. România va elabora norme în ceea ce priveşte această opţiune ce poate fi exercitată de entităţile stabilite pe teritoriul său.

(4) Atunci când operatorul economic şi entitatea vizate la alin. (2) sunt stabiliţi în România, România va lua măsurile necesare pentru a da asigurări că acea entitate îndeplineşte prevederile prezentului capitol atunci când acţionează ca agent plătitor.

(5) Persoanele juridice exceptate de la prevederile alin. (2) lit. a) sunt:

a) în Finlanda: avoinyhtio (y) şi kommandiittiyhtio (ky)/oppet bolag şi kommanditbolag;

b) în Suedia: handelsbolag (HB) şi kommanditbolag (KB).

ART. 124^4 Definiţia autorităţii competente

În sensul prezentului capitol, se înţelege prin autoritate competentă:

a) pentru România - Agenţia Naţională de Administrare Fiscală;

b) pentru ţările terţe - autoritatea competentă definită pentru scopul convenţiilor bilaterale sau multilaterale de evitare a dublei impuneri sau, în lipsa acestora, oricare altă autoritate competentă pentru emiterea certificatelor de rezidenţă fiscală.

ART. 124^5 Definiţia plăţii dobânzilor

(1) În sensul prezentului capitol, prin plata dobânzii se înţelege:

a) dobânda plătită sau înregistrată în cont, referitoare la creanţele de orice natură, fie că este garantată sau nu de o ipotecă ori de o clauză de participare la beneficiile debitorului, şi, în special, veniturile din obligaţiuni guvernamentale şi veniturile din obligaţiuni de stat, inclusiv primele şi premiile legate de astfel de titluri de valoare, obligaţiuni sau titluri de creanţă; penalităţile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate plăţi de dobânzi;

b) dobânzile capitalizate sau capitalizarea prin cesiunea, rambursarea sau răscumpărarea creanţelor, prevăzute la lit. a);

c) venitul provenit din plăţile dobânzilor fie direct, fie prin intermediul unei entităţi prevăzute la art. 124^3 alin. (2), distribuit prin:

- organisme de plasament colectiv în valori mobiliare, autorizate în conformitate cu Directiva nr. 85/611/CEE;
- entităţi care beneficiază de opţiunea prevăzută la art. 124^3 alin. (3);
- organisme de plasament colectiv stabilite în afara sferei teritoriale prevăzute la art. 124^6;

d) venitul realizat din cesiunea, rambursarea sau răscumpărarea acţiunilor ori unităţilor în următoarele organisme şi entităţi, dacă aceste organisme şi entităţi investesc direct sau indirect, prin intermediul altor organisme de plasament colectiv sau entităţi la care se face referire mai jos, mai mult de 40% din activele lor în creanţe de natura celor prevăzute la lit. a), cu condiţia ca acest venit să corespundă câştigurilor care, direct sau indirect, provin din plăţile dobânzilor care sunt definite la lit. a) şi b). Entităţile la care se face referire sunt:

- organisme de plasament colectiv în valori mobiliare, autorizate în conformitate cu Directiva nr. 85/611/CEE;
- entităţi care beneficiază de opţiunea prevăzută la art. 124^3 alin. (3);
- organisme de plasament colectiv stabilite în afara sferei teritoriale prevăzute la art. 124^6.

(2) În ceea ce priveşte alin. (1) lit. c) şi d), atunci când un agent plătitor nu dispune de nicio informaţie cu privire la proporţia veniturilor care provin din plăţi de dobânzi, suma totală a venitului va fi considerată plată de dobândă.

(3) În ceea ce priveşte alin. (1) lit. d), atunci când un agent plătitor nu dispune de nicio informaţie privind procentul activelor investite în creanţe, în acţiuni sau în unităţi, acest procent este considerat a fi superior celui de 40% . Atunci când nu se poate determina suma venitului realizat de beneficiarul efectiv, venitul este considerat ca fiind rezultatul cesiunii, rambursării sau răscumpărării acţiunii ori unităţilor.

(4) Atunci când dobânda, aşa cum este prevăzută la alin. (1), este plătită sau creditată într-un cont deţinut de o entitate prevăzută la art. 124^3 alin. (2), această entitate nefiind beneficiara opţiunii prevăzute la art. 124^3 alin. (3), dobânda respectivă va fi considerată ca plată de dobândă de către această entitate.

(5) În ceea ce priveşte alin. (1) lit. b) şi d), România cere agenţilor plătitori situaţi pe teritoriul ei să anualizeze dobânda peste o anumită perioadă de timp, care nu poate depăşi un an, şi să trateze aceste dobânzi anualizate ca plăţi de dobândă, chiar dacă nicio cesiune, răscumpărare sau rambursare nu intervine în decursul acestei perioade.

(6) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. c) şi d), România va exclude din definiţia plăţii dobânzii orice venit menţionat în prevederile legate de organisme sau entităţi stabilite pe teritoriul lor, unde investiţia acestor entităţi în creanţele prevăzute la alin. (1) lit. a) nu depăşeşte 15% din activele lor. În acelaşi fel, prin derogare de la alin. (4), România va exclude din definiţia plăţii dobânzii prevăzute la alin. (1) plata dobânzii sau creditarea într-un cont al unei entităţi prevăzute la art. 124^3 alin. (2), care nu beneficiază de opţiunea prevăzută la art. 124^3 alin. (3) şi este stabilită pe teritoriul României, în cazul în care investiţia acestei entităţi în creanţele prevăzute la alin. (1) lit. a) nu depăşeşte 15% din activele sale. Exercitarea acestei opţiuni de către România implică legătura cu alte state membre.

(7) Începând cu data de 1 ianuarie 2011, procentul prevăzut la alin. (1) lit. d) şi la alin. (3) va fi de 25% .

(8) Procentele prevăzute la alin. (1) lit. d) şi la alin. (6) sunt determinate în funcţie de politica de investiţii, aşa cum este definită în regulile de finanţare sau în documentele constitutive ale organismelor ori entităţilor, iar în lipsa acestora, în funcţie de componenta reală a activelor acestor organisme sau entităţi.

ART. 124^6 Sfera teritorială

Prevederile acestui capitol se aplică dobânzilor plătite de către un agent plătitor stabilit în teritoriul în care Tratatul de instituire a Comunităţii Europene se aplică pe baza art. 299.

ART. 124^7 Informaţiile comunicate de un agent plătitor

(1) Atunci când beneficiarul efectiv este rezident într-un stat membru, altul decât România, unde este agentul plătitor, informaţiile minime pe care agentul plătitor trebuie să le comunice autorităţii competente din România sunt următoarele:

a) identitatea şi rezidenţa beneficiarului efectiv, stabilite conform art. 124^2;

b) numele şi adresa agentului plătitor;

c) numărul de cont al beneficiarului efectiv sau, în lipsa acestuia, identificarea creanţei generatoare de dobândă;

d) informaţii referitoare la plata dobânzii, în conformitate cu alin. (2).

(2) Conţinutul minim de informaţii referitoare la plata dobânzii, pe care agentul plătitor trebuie să le comunice, va face distincţia dintre următoarele categorii de dobândă şi va indica:

a) în cazul unei plăţi de dobândă, în înţelesul art. 124^5 alin. (1) lit. a): suma dobânzii plătite sau creditate;

b) în cazul unei plăţi de dobândă, în înţelesul art. 124^5 alin. (1) lit. b) şi d): fie suma dobânzii sau a venitului prevăzut la respectivul alineat, fie suma totală a venitului din cesiune, răscumpărare sau rambursare;

c) în cazul unei plăţi de dobândă, în înţelesul art. 124^5 alin. (1) lit. c): fie suma venitului prevăzut la respectivul alineat, fie suma totală a distribuţiei;

d) în cazul unei plăţi de dobândă, în înţelesul art. 124^5 alin. (4): suma dobânzii care revine fiecărui membru din entitatea prevăzută la art. 124^3 alin. (2), care îndeplineşte condiţiile prevăzute la art. 124^1 alin. (1);

e) în cazul unei plăţi de dobândă, în înţelesul art. 124^5 alin. (5): suma dobânzii anualizate.

(3) România va limita informaţiile care privesc plăţile de dobânzi ce urmează a fi raportate de către agentul plătitor la informaţia referitoare la suma totală a dobânzii sau a venitului şi la suma totală a veniturilor obţinute din cesiune, răscumpărare sau rambursare.

ART. 124^8 Schimbul automat de informaţii

(1) Autoritatea competentă din România va comunica autorităţii competente din statul membru de rezidenţă al beneficiarului efectiv informaţiile prevăzute la art. 124^7.

(2) Comunicarea de informaţii are un caracter automat şi trebuie să aibă loc cel puţin o dată pe an, în decursul a 6 luni următoare sfârşitului anului fiscal, pentru toate plăţile de dobândă efectuate în cursul acestui an.

(3) Dispoziţiile prezentului capitol se completează cu cele ale cap. 5 din prezentul titlu, cu excepţia prevederilor art. 124^35.

ART. 124^9 Perioada de tranziţie pentru trei state membre

(1) În cursul unei perioade de tranziţie, începând cu data la care se face referire la alin. (2) şi (3), Belgia, Luxemburg şi Austria nu sunt obligate să aplice prevederile privind schimbul automat de informaţii în ceea ce priveşte veniturile din economii. Totuşi, aceste ţări au dreptul să primească informaţii de la celelalte state membre. În cursul perioadei de tranziţie, scopul prezentului capitol este de a garanta un minimum de impozitare efectivă a veniturilor din economii sub forma plăţilor de dobândă efectuate într-un stat membru în favoarea beneficiarilor efectivi, care sunt persoane fizice rezidente fiscal în alt stat membru.

(2) Perioada de tranziţie se va termina la sfârşitul primului an fiscal încheiat care urmează după definitivarea ultimului dintre următoarele evenimente:

a) data de intrare în vigoare a acordului dintre Comunitatea Europeană, după decizia în unanimitate a Consiliului, şi Confederaţia Elveţiană, Principatul Liechtenstein, Republica San Marino, Principatul Monaco şi Principatul Andorra, care prevede schimbul de informaţii la cerere, aşa cum este definit în Modelul Acordului OECD privind schimbul de informaţii în materie fiscală, publicat la data de 18 aprilie 2002, denumit în continuare Modelul Acordului OECD, în ceea ce priveşte plăţile de dobândă, aşa cum sunt definite în prezentul capitol, efectuate de agenţii plătitori stabiliţi pe teritoriul acestor ţări către beneficiarii efectivi rezidenţi pe teritoriul pentru care se aplică prezentul capitol, în plus faţă de aplicarea simultană de către aceste ţări a unei reţineri la sursă cu o cotă definită pentru perioadele corespunzătoare prevăzute la art. 124^10;

b) data la care Consiliul se învoieşte, în unanimitate, ca Statele Unite ale Americii să schimbe informaţii, la cerere, în conformitate cu Modelul Acordului OECD, în ceea ce priveşte plăţile de dobânzi efectuate de agenţii plătitori stabiliţi pe teritoriul lor către beneficiarii efectivi rezidenţi pe teritoriul în care se aplică prevederile referitoare la efectuarea schimbului automat de informaţii privind veniturile din economii.

(3) La sfârşitul perioadei de tranziţie, Belgia, Luxemburg şi Austria sunt obligate să aplice prevederile privind efectuarea schimbului automat de informaţii privind veniturile din economii, prevăzute la art. 124^7 şi 124^8, şi să înceteze aplicarea perceperii unei reţineri la sursă şi a venitului distribuit, reglementate la art. 124^10 şi 124^11. Dacă, în decursul perioadei de tranziţie, Belgia, Luxemburg şi Austria aleg aplicarea prevederilor privind efectuarea schimbului automat de informaţii privind veniturile din economii, prevăzut la art. 124^7 şi 124^8, atunci nu se vor mai aplica nici reţinerea la sursă, nici partajarea venitului, prevăzute la art. 124^10 şi 124^11.

ART. 124^10 Reţinerea la sursă

(1) În decursul perioadei de tranziţie prevăzute la art. 124^9, atunci când beneficiarul efectiv al dobânzii este rezident într-un stat membru, altul decât cel în care agentul plătitor este stabilit, Belgia, Luxemburg şi Austria vor percepe o reţinere la sursă de 15% în primii 3 ani ai perioadei de tranziţie (1 iulie 2005 - 30 iunie 2008), de 20% în timpul următorilor 3 ani (1 iulie 2008 - 30 iunie 2011) şi de 35% pentru următorii ani (începând cu 1 iulie 2011).

(2) Agentul plătitor va percepe o reţinere la sursă după cum urmează:

a) în cazul unei plăţi de dobândă, în înţelesul art. 124^5 alin. (1) lit. a): la suma dobânzii plătite sau creditate;

b) în cazul unei plăţi de dobândă, în înţelesul art. 124^5 alin. (1) lit. b) sau d): la suma dobânzii sau venitului prevăzute/prevăzut la aceste litere sau prin perceperea unui efect echivalent care să fie suportat de primitor pe suma totală a venitului din cesiune, răscumpărare şi rambursare;

c) în cazul plăţii de dobândă, în înţelesul art. 124^5 alin. (1) lit. c): pe suma venitului prevăzut la respectivul alineat;

d) în cazul plăţii de dobândă, în înţelesul art. 124^5 alin. (4): pe suma dobânzii care revine fiecărui membru al entităţii la care s-a făcut referire la art. 124^3 alin. (2), care îndeplineşte condiţiile art. 124^1 alin. (1);

e) atunci când un stat membru exercită opţiunea prevăzută la art. 124^5 alin. (5): pe suma dobânzii anualizate.

(3) În scopul aplicării prevederilor alin. (2) lit. a) şi b), reţinerea la sursă este percepută la pro-rata pentru perioada de deţinere a creanţei de către beneficiarul efectiv. Dacă agentul plătitor nu este în măsură să determine perioada de deţinere pe baza informaţiilor de care dispune, se consideră că beneficiarul efectiv a deţinut creanţa pe toată perioada de existenţă, dacă beneficiarul nu furnizează o dovadă a datei de achiziţie.

(4) Perceperea unei reţineri la sursă de statul membru al agentului plătitor nu împiedică statul membru de rezidenţă fiscală a beneficiarului efectiv să impoziteze venitul, conform legii sale naţionale, prin respectarea prevederilor Tratatului de instituire a Comunităţii Europene.

(5) În decursul perioadei de tranziţie, statele membre care percep reţinerea la sursă pot prevedea ca un agent operator care plăteşte dobândă sau garantează dobânda pentru o entitate prevăzută la art. 124^3 alin. (2) lit. c) stabilită în alt stat membru să fie considerat ca fiind agent plătitor în locul entităţii şi va percepe reţinerea la sursă pentru această dobândă, dacă entitatea nu a acceptat formal numele şi

adresa sa şi suma totală a dobânzii care îi este plătită sau garantată, care să fie comunicată conform ultimului paragraf al art. 124^3 alin. (2) lit. c).

ART. 124^11 Distribuirea venitului

(1) Statele membre care aplică o reţinere la sursă, conform art. 124^10 alin. (1), vor reţine 25% din venitul lor şi vor transfera 75% din venit statului membru de rezidenţă al beneficiarului efectiv al dobânzii.

(2) Statele membre care aplică o reţinere la sursă, conform art. 124^10 alin. (5), vor reţine 25% din venitul lor şi vor transfera 75% altor state membre, proporţional cu transferurile efectuate ca urmare a aplicării prevederilor alin. (1).

(3) Aceste transferuri vor avea loc nu mai târziu de 6 luni de la sfârşitul anului fiscal al statului membru al agentului plătitor, în cazul alin. (1), sau al statului membru al operatorului economic, în cazul alin. (2).

ART. 124^12 Excepţii de la sistemul de reţinere la sursă

(1) Statele membre care percep o reţinere la sursă, conform art. 124^10, prevăd una sau două dintre următoarele proceduri, permiţând beneficiarului efectiv să ceară ca o asemenea reţinere să nu fie aplicată:

a) o procedură care permite beneficiarului efectiv să autorizeze în mod expres agentul plătitor să comunice informaţiile, în conformitate cu art. 124^7 şi 124^8. Această autorizaţie acoperă toate dobânzile plătite beneficiarului efectiv de către respectivul agent plătitor. În acest caz se aplică prevederile art. 124^8;

b) o procedură care garantează că reţinerea la sursă nu va fi percepută atunci când beneficiarul efectiv prezintă agentului său plătitor un certificat emis în numele sau de autoritatea competentă a statului său de rezidenţă fiscală, în concordanţă cu prevederile alin. (2).

(2) La cererea beneficiarului efectiv, autoritatea competentă a statului membru de rezidenţă fiscală va emite un certificat care indică:

a) numele, adresa şi numărul de identificare fiscală sau alt număr ori, în lipsa acestuia, data şi locul naşterii beneficiarului efectiv;

b) numele şi adresa agentului plătitor;

c) numărul de cont al beneficiarului efectiv sau, în lipsa acestuia, identificarea garanţiei.

(3) Acest certificat este valabil pentru o perioadă care nu depăşeşte 3 ani. Certificatul va fi emis fiecărui beneficiar efectiv care îl solicită, în termen de două luni de la solicitare.

ART. 124^13 Măsuri luate de România pentru efectuarea schimbului de informaţii cu statele care au perioadă de tranziţie la impunerea economiilor

Procedura administrării acestui capitol în relaţia cu cele 3 state care au perioadă de tranziţie în aplicarea prevederilor acestui capitol se va stabili prin hotărâre a Guvernului, elaborată în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, cu avizul Ministerului Integrării Europene şi al Ministerului Afacerilor Externe.

ART. 124^14 Eliminarea dublei impuneri

(1) România asigură pentru beneficiarii efectivi rezidenţi eliminarea oricărei duble impuneri care ar putea rezulta din perceperea reţinerii la sursă în ţările care au perioadă de tranziţie, prevăzute la art. 124^9, în concordanţă cu prevederile alin. (2).

(2) România restituie beneficiarului efectiv rezident în România impozitul reţinut conform art. 124^10.

ART. 124^15 Titluri de creanţe negociabile

(1) Pe parcursul perioadei de tranziţie, prevăzută la art. 124^9, dar nu mai târziu de data de 31 decembrie 2010, obligaţiunile naţionale şi internaţionale şi alte titluri de creanţe negociabile, a căror primă emisiune este anterioară datei de 1 martie 2001 sau pentru care prospectele emisiunii de origine au fost aprobate înainte de această dată de autorităţile competente, în înţelesul Directivei nr. 80/390/CEE privind cerinţele de redactare, verificare şi distribuire a informaţiilor necesare listării ce trebuie publicate pentru admiterea valorilor mobiliare la cota oficială a bursei, sau de către autorităţile competente ale ţărilor terţe, nu sunt considerate creanţe, în înţelesul art. 124^5 alin. (1) lit. a), cu condiţia ca niciun fel de emisiuni noi ale acestor titluri de creanţe negociabile să nu fi fost realizate începând cu data de 1 martie 2002. Totuşi, dacă perioada de tranziţie se prelungeşte după data de 31 decembrie 2010, prevederile prezentului alineat vor continua să se aplice doar în ceea ce priveşte aceste titluri de creanţe negociabile:

a) care conţin clauzele de sumă brută şi de restituire anticipată; şi

b) atunci când agentul plătitor, aşa cum este definit la art. 124^3 alin. (1) şi (2), este stabilit în unul dintre cele trei state membre care aplică reţinerea la sursă şi atunci când agentul plătitor plăteşte dobânda sau garantează dobânda pentru beneficiul imediat al beneficiarului efectiv rezident în România. Dacă o nouă emisiune pentru titlurile de creanţe negociabile menţionate mai sus, emise de un guvern sau de o entitate asimilată, care acţionează ca autoritate publică sau al cărei rol este recunoscut de un tratat internaţional, în înţelesul art. 124^16, este realizată începând cu data de 1 martie 2002, ansamblul acestor titluri emise, constând în emisiunea de origine şi în oricare alta ulterioară, este considerat ca fiind o creanţă, în înţelesul art. 124^5 alin. (1) lit. a).

(2) Prevederile alin. (1) nu împiedică în niciun fel România de a impozita veniturile obţinute din titlurile de creanţe negociabile la care se face referire în alin. (1), în conformitate cu legislaţia fiscală naţională.

ART. 124^16 Anexa referitoare la lista entităţilor asimilate la care se face referire la art. 124^15

Pentru scopurile art. 124^15, următoarele entităţi sunt considerate ca fiind entităţi care acţionează ca autoritate publică sau al căror rol este recunoscut de un tratat internaţional:

1. entităţi din Uniunea Europeană:

Belgia

- Vlaams Gewest (Regiunea Flamandă);
- Region wallonne (Regiunea Valonă);
- Region bruxelloise/Brussels Gewest (Regiunea Bruxelles);
- Communauté française (Comunitatea Franceză);

- Vlaamse Gemeenschap (Comunitatea Flamandă);
- Deutschsprachige Gemeinschaft (Comunitatea vorbitoare de limbă germană);

Bulgaria

- municipalităţi;

Spania

- Xunta de Galicia (Executivul Regional al Galiciei);
- Junta de Andalucia (Executivul Regional al Andaluziei);
- Junta de Extremadura (Executivul Regional Extremadura);
- Junta de Castilla - La Mancha (Executivul Regional Castilla - La Mancha);
- Junta de Castilla - Leon (Executivul Regional Castilla - Leon);
- Gobierno Foral de Navarra (Guvernul Regional al Navarrei);
- Govern de les Illes Balears (Guvernul Insulelor Baleare);
- Generalitat de Catalunya (Guvernul Autonom al Cataloniei);
- Generalitat de Valencia (Guvernul Autonom al Valenciei);
- Diputacion General de Aragon (Consiliul Regional al Aragonului);
- Gobierno de las Islas Canarias (Guvernul Insulelor Canare);
- Gobierno de Murcia (Guvernul Murciei);
- Gobierno de Madrid (Guvernul Madridului);
- Gobierno de la Comunidad Autonoma del Pais Vasco/Euzkadi (Guvernul Comunităţii Autonome a Ţărilor Bascilor);
- Diputacion Foral de Guipuzcoa (Consiliul Regional Guipuzcoa);
- Diputacion Foral de Vizcaya/Bizkaia (Consiliul Regional Vizcaya);
- Diputacion Foral de Alava (Consiliul Regional Alava);
- Ayuntamiento de Madrid (Consiliul Orăşenesc al Madridului);
- Ayuntamiento de Barcelona (Consiliul Orăşenesc al Barcelonei);
- Cabildo Insular de Gran Canaria (Consiliul Insulei Gran Canaria);
- Cabildo Insular de Tenerife (Consiliul Insulei Tenerife);
- Instituto de Credito Oficial (Instituţia Creditului Public);
- Instituto Catalan de Finanzas (Instituţia Financiară a Cataloniei);
- Instituto Valenciano de Finanzas (Instituţia Financiară a Valenciei);

Grecia

- Organismos Tegepikoinonion Ellados (Organizaţia Naţională de Telecomunicaţii);
- Organismos Siderodromon Ellados (Organizaţia Naţională a Căilor Ferate);
- Demosia Epikeirese Elektrismou (Compania Publică de Electricitate);

Franţa

- La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Fondul de Răscumpărare a Datoriei Publice);
- L'Agence française de développement (AFD) (Agenţia Franceză de Dezvoltare);
- Réseau Ferré de France (RFF) (Reţeaua Franceză de Căi Ferate);
- Caisse Nationale des Autoroutes (CAN) (Fondul Naţional al Autostrăzilor);
- Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Asistenţa Publică a Spitalelor din Paris);
- Charbonnages de France (CDF) (Consiliul Francez al Cărbunelui);
- Entreprise minière et chimique (EMC) (Compania Minieră şi Chimică);

Italia

- regiuni;
- provincii;
- municipalităţi;
- Cassa Depositi e Prestiti (Fondul de Depozite şi Împrumuturi);

Letonia

- Pasvaldibas (guvernele locale);

Polonia

- gminy (comune);
- powiaty (districte);
- wojewodztwa (provincii);
- zwiazki gmîn (asociaţii de comune);
- powiatow (asociaţii de districte);
- wojewodztw (asociaţii de provincii);
- miasto stoleczne Warszawa (capitala Varşovia);
- Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Agenţia pentru Restructurare şi Modernizare a Agriculturii);
- Agencja Nieruchomosci Rolnych (Agenţia Proprietăţilor Agricole);

Portugalia

- Regiao Autonoma da Madeira (Regiunea Autonomă a Madeirei);
- Regiao Autonoma dos Acores (Regiunea Autonomă a Azorelor);
- municipalităţi;

România

- autorităţile administraţiei publice locale;

Slovacia

- mesta a obce (municipalităţi);
- Zeleznice Slovenskej Republiky (Compania Slovacă de Căi Ferate);
- Statny fond cestneho hospodarstva (Fondul de Stat pentru Gestionarea Drumurilor);

- Slovenske elektrarne (Companiile Slovace de Energie);
- Vodohospodarska vystavba (Compania de Economie a Apei).

2. entităţi internaţionale;

- Banca Europeană pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare;
- Banca Europeană de Investiţii;
- Banca Asiatică de Dezvoltare;
- Banca Africană de Dezvoltare;
- Banca Mondială - Banca Internaţională de Reconstrucţie şi Dezvoltare - Fondul Monetar Internaţional;
- Corporaţia Financiară Internaţională;
- Banca InterAmericană de Dezvoltare;
- Fondul Social de Dezvoltare al Consiliului Europei;
- Euratom;
- Comunitatea Europeană;
- Corporaţia Andină de Dezvoltare (CAF);
- Eurofima;
- Comunitatea Economică a Cărbunelui şi Oţelului;
- Banca Nordică de Investiţii;
- Banca Caraibiană de Dezvoltare.

Prevederile art. 124^15 nu aduc atingere nici uneia dintre obligaţiile internaţionale pe care România şi le-a asumat în relaţiile cu entităţile internaţionale menţionate mai sus.

3. entităţi din state terţe:

- acele entităţi care îndeplinesc următoarele criterii:

a) entitatea care este considerată în mod cert ca fiind o entitate publică, conform criteriilor naţionale;

b) o astfel de entitate publică este un producător din afara Comunităţii, care administrează şi finanţează un grup de activităţi, furnizând în principal bunuri şi servicii din afara Comunităţii, destinate beneficiului Comunităţii şi care sunt efectiv controlate de guvernul central;

c) respectiva entitate publică este un emitent de datorii de mari dimensiuni şi cu regularitate;

d) statul vizat poate să garanteze că o asemenea entitate publică nu va exercita o răscumpărare înainte de termen, în cazul clauzelor de reîntregire a sumei brute.

ART. 124^17 Data aplicării

Prevederile prezentului capitol, reprezentând transpunerea Directivei nr. 2003/48/CE a Consiliului, din 3 iunie 2003, privind impunerea veniturilor din economii sub forma plăţilor de dobânzi, cu amendamentele ulterioare, se aplică începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.

CAP. 4
Redevenţe şi dobânzi la întreprinderi asociate

ART. 124^18 Sfera de aplicare şi procedura

(1) Plăţile de dobânzi şi redevenţe ce provin din România sunt exceptate de la orice impozite aplicate asupra acelor plăţi în România, fie prin reţinere la sursă, fie prin declarare, cu condiţia ca beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevenţelor să fie o întreprindere din alt stat membru sau un sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru situat în alt stat membru.

(2) O plată făcută de o întreprindere rezidentă în România sau de către un sediu permanent situat în România trebuie să fie considerată ca provenind din România, denumită în continuare stat sursă.

(3) Un sediu permanent este tratat ca plătitor al dobânzilor sau redevenţelor doar în măsura în care acele plăţi reprezintă cheltuieli deductibile fiscal pentru sediul permanent din România.

(4) O întreprindere a unui stat membru va fi tratată ca beneficiar efectiv al dobânzilor şi redevenţelor doar dacă primeşte acele plăţi pentru beneficiul său propriu, şi nu ca un intermediar pentru o altă persoană, cum ar fi un agent, un mandatar sau semnatar autorizat.

(5) Un sediu permanent trebuie să fie tratat ca beneficiar efectiv al dobânzilor sau redevenţelor:

a) dacă creanţa sau dreptul de utilizare a informaţiei, în privinţa căreia plăţile de dobânzi sau redevenţe iau naştere, este efectiv legată de acel sediu permanent; şi

b) dacă plăţile de dobânzi sau redevenţe reprezintă venituri cu privire la care acel sediu permanent este supus, în statul membru în care este situat, unuia dintre impozitele menţionate la art. 124^20 lit. a) pct. (iii) sau, în cazul Belgiei, "impozitului nerezidenţilor/belasting der niet-verblijfhouders" ori, în cazul Spaniei, "impozitului asupra venitului nerezidenţilor" sau unui impozit care este identic sau în mod substanţial similar şi care este aplicat după data de intrare în vigoare a prezentului capitol, suplimentar sau în locul acelor impozite existente.

(6) Dacă un sediu permanent al unei întreprinderi a unui stat membru este considerat ca plătitor sau ca beneficiar efectiv al dobânzilor ori redevenţelor, nicio altă parte a întreprinderii nu va fi tratată ca plătitor sau ca beneficiar efectiv al acelor dobânzi ori redevenţe, în sensul prezentului articol.

(7) Prezentul articol trebuie să se aplice numai în cazul în care întreprinderea care este plătitor sau întreprinderea al cărei sediu permanent este considerat plătitor al dobânzilor ori redevenţelor este o întreprindere asociată a întreprinderii care este beneficiarul efectiv sau al cărei sediu permanent este tratat ca beneficiarul efectiv al acelor dobânzi ori al acelor redevenţe.

(8) Prevederile prezentului articol nu se aplică dacă dobânzile sau redevenţele sunt plătite de către ori către un sediu permanent situat într-un stat terţ al unei întreprinderi dintr-un stat membru şi activitatea întreprinderii este, în întregime sau parţial, desfăşurată prin acel sediu permanent.

(9) Prevederile prezentului articol nu împiedică România să ia în considerare, la determinarea impozitului pe profit, atunci când aplică legislaţia sa fiscală, dobânzile sau redevenţele primite de către întreprinderile rezidente, de sediile permanente ale întreprinderilor rezidente în România sau de către sediile permanente situate în România.

(10) Prevederile prezentului capitol nu se vor aplica unei întreprinderi a altui stat membru sau unui sediu permanent al unei întreprinderi a altui stat membru, atunci când condiţiile stabilite la **art. 124^20** lit. b) nu au fost menţinute pentru o perioadă neîntreruptă de cel puţin 2 ani.

(11) Îndeplinirea cerinţelor stabilite de prezentul articol şi de **art. 124^20** va fi dovedită la data plăţii dobânzilor sau redevenţelor printr-o atestare. Dacă îndeplinirea cerinţelor stabilite în prezentul articol nu a fost atestată la data plăţii, se va aplica reţinerea impozitului la sursă.

(12) *** Abrogat.

(13) În sensul alin. (11), atestarea care va fi prezentată în legătură cu fiecare contract de plată trebuie să fie valabilă pentru un an de la data emiterii acestei atestări şi va conţine următoarele informaţii:

a) dovada rezidenţei, în scopul impozitării, pentru întreprinderea care primeşte dobânzi sau redevenţe din România şi, când este necesar, dovada existenţei unui sediu permanent atestat de autoritatea fiscală a statului membru în care întreprinderea care primeşte dobânzi sau redevenţe este rezidentă pentru scopuri fiscale sau în care este situat sediul permanent;

b) deţinerea dreptului de beneficiar efectiv al dobânzilor sau redevenţelor de către întreprinderea care primeşte astfel de plăţi, în conformitate cu prevederile alin. (4), sau existenţa condiţiilor în conformitate cu prevederile alin. (5), când un sediu permanent este beneficiarul plăţii;

c) îndeplinirea cerinţelor, în conformitate cu prevederile **art. 124^20** lit. a) pct. (iii), în cazul întreprinderii primitoare;

d) o deţinere minimă, în conformitate cu prevederile **art. 124^20** lit. b);

e) perioada pentru care deţinerea la care se face referire la lit. d) a existat.

Se poate solicita în plus justificarea legală pentru plăţile din cadrul contractului, de exemplu se poate solicita contractul de împrumut sau contractul de licenţă.

(14) Dacă cerinţele pentru acordarea scutirii încetează să fie îndeplinite, întreprinderea primitoare sau sediul permanent va informa imediat întreprinderea plătitoare sau sediul permanent plătitor.

(15) Dacă respectiva întreprindere plătitoare sau sediul permanent a reţinut impozitul la sursă asupra venitului ce urma să fie scutit de impozit, conform prezentului articol, aceasta poate face o cerere pentru restituirea acestui impozit reţinut la sursă. În acest sens se va solicita informaţia specificată la alin. (13). Cererea pentru restituirea impozitului trebuie să fie transmisă în cadrul termenului legal de prescripţie.

(16) Impozitul reţinut la sursă în plus va fi restituit într-un interval de un an de la primirea cererii de restituire a impozitului şi a informaţiilor doveditoare pe care le poate solicita în mod rezonabil. Dacă impozitul reţinut la sursă nu a fost restituit în perioada menţionată, întreprinderea primitoare sau sediul permanent va fi îndreptăţit, la expirarea anului în cauză, să solicite dobânda asupra sumei reprezentând impozitul care trebuie restituit. Dobânda solicitată se va calcula corespunzător prevederilor Codului de procedură fiscală.

ART. 124^19 Definiţia dobânzii şi a redevenţelor

În sensul prezentului capitol:

a) termenul dobândă înseamnă venitul din creanţe de orice fel, însoţite sau nu de garanţii ipotecare ori de o clauză de participare la profiturile debitorului şi, în special, venitul din efecte publice, titluri de creanţă sau obligaţiuni, inclusiv primele şi premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanţă sau obligaţiuni; penalităţile pentru plata cu întârziere nu vor fi considerate dobânzi;

b) termenul redevenţe înseamnă plăţile de orice fel primite pentru folosirea sau concesionarea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau ştiinţifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf şi software, orice patent, marcă de comerţ, desen ori model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricaţie, ori pentru informaţii referitoare la experienţa în domeniul industrial, comercial ori ştiinţific; plăţile pentru folosirea sau dreptul de folosire a echipamentului industrial, comercial ori ştiinţific vor fi considerate redevenţe.

ART. 124^20 Definiţia întreprinderii, întreprinderii asociate şi a sediului permanent

În sensul prezentului capitol:

a) termenul întreprindere a unui stat membru înseamnă orice întreprindere:

(i) care îmbracă una dintre formele enumerate în această privinţă în lista prevăzută la **art. 124^26**; şi

(ii) care, în conformitate cu legislaţia fiscală a unui stat membru, este considerată ca fiind rezidentă în acel stat membru şi nu este considerată, în înţelesul unei convenţii de evitare a dublei impuneri pe venit şi pe capital încheiată cu un stat terţ, ca fiind rezident în scopul impozitării în afara Comunităţii; şi

(iii) care este supusă unuia dintre următoarele impozite, fără a fi scutită de impozit, sau unui impozit care este identic ori, în esenţă, similar şi care este stabilit după data de intrare în vigoare a prezentului articol, în plus sau în locul acelor impozite existente:

- impozitul societăţilor/vennootschapsbelasting, în Belgia;
- korporativen danăk în Bulgaria
- selskabsskat, în Danemarca;
- Korperschaftsteuer, în Germania;
- phdros eisodematos uomikou prosopon, în Grecia;
- impuesto sobre sociedades, în Spania;
- impôt sur les sociétés, în Franţa;
- corporation tax, în Irlanda;
- imposta sul reddito delle persone giuridiche, în Italia;
- impôt sur le révenu des collectivités, în Luxemburg;
- vennootschapsbelasting, în Olanda;
- Korperschaftsteuer, în Austria;
- imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas, în Portugalia;
- vhteisoien tulovero/in komstskatten, în Finlanda;

- statling in komstskatt, în Suedia;
- Corporation tax, în Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord;
- dan z prijmu pravnickych osob, în Republica Cehă;
- tulumaks, în Estonia;
- phdros eisodematos, în Cipru;
- uznemumu ienakuma nodoklis, în Letonia;
- pelno mokestis, în Lituania;
- tarsasagi ado, în Ungaria;
- taxxa fuq l-income, în Malta;
- todatek dochodowy od osob prawnych, în Polonia;
- davek od dobicka praznih oseb, în Slovenia;
- dan z prijmov pravnickych osob, în Slovacia;
- impozitul pe profit, în România;
- korporativen danăk, în Bulgaria;
- porez na dobit, în Croaţia;.

b) o întreprindere este o întreprindere asociată a unei alte întreprinderi dacă, cel puţin:
(i) prima întreprindere are o participare minimă directă de 25% în capitalul celei de-a doua întreprinderi; sau
(ii) cea de-a doua întreprindere are o participare minimă directă de 25% în capitalul primei întreprinderi; sau
(iii) o întreprindere terţă are o participare minimă directă de 25% atât în capitalul primei companii, cât şi în al celei de-a doua.
Participările în capitalul social trebuie să fie deţinute numai la întreprinderile rezidente pe teritoriul Comunităţii Europene;
c) termenul sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri situat într-un stat membru, prin care se desfăşoară în întregime sau în parte activitatea unei întreprinderi rezidente într-un alt stat membru.

ART. 124^21 Exceptarea plăţilor de dobânzi sau de redevenţe

(1) Nu se vor acorda beneficiile prezentului capitol în următoarele cazuri:
a) atunci când plăţile sunt tratate ca o distribuire de beneficii sau ca o restituire de capital, conform legislaţiei române;
b) pentru plăţile rezultate din creanţe care dau dreptul de participare la profiturile debitorului;
c) pentru plăţile rezultate din creanţe care dau dreptul creditorului să îşi schimbe dreptul de a primi dobânda contra unui drept de participare în profiturile debitorului;
d) pentru plăţile rezultate din creanţe care nu conţin niciun fel de prevederi referitoare la restituirea datoriei principale sau dacă restituirea este datorată pentru o perioadă mai mare de 50 de ani după data emisiunii.
(2) Când datorită relaţiilor speciale existente între debitor şi beneficiarul efectiv al dobânzii sau redevenţelor ori între unul dintre ei şi o altă persoană, suma dobânzilor sau redevenţelor depăşeşte suma care s-ar fi convenit între debitor şi beneficiarul efectiv, în lipsa unor astfel de relaţii, prevederile prezentului articol se aplică numai în această ultimă sumă menţionată, dacă există o astfel de sumă.

ART. 124^22 Fraudă şi abuz

(1) Prevederile prezentului capitol nu exclud aplicarea prevederilor legislaţiei naţionale sau a celor bazate pe tratate, la care România este parte, care sunt necesare pentru prevenirea fraudei sau abuzului.
(2) România poate, în cazul tranzacţiilor pentru care motivul principal sau unul dintre motivele principale este frauda, evaziunea fiscală sau abuzul, să retragă beneficiile stabilite prin prezentul capitol sau poate să refuze aplicarea lui.

ART. 124^23 Reguli tranzitorii pentru Republica Cehă, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia şi Slovacia

(1) Grecia, Letonia, Polonia şi Portugalia sunt autorizate să nu aplice prevederile privind scutirea plăţilor de dobânzi şi redevenţe între întreprinderi asociate până la data de 1 iulie 2005, iar pe durata perioadei de tranziţie de 8 ani, începând cu data de 1 iulie 2005, cota impozitului aplicată în aceste ţări plăţilor de dobândă sau redevenţe, care se fac către o întreprindere asociată rezidentă în alt stat membru sau către un sediu permanent al unei întreprinderi asociate a unui stat membru, situat în alt stat membru, nu trebuie să depăşească 10% în timpul primilor 4 ani şi 5% în timpul următorilor 4 ani.

Lituania este autorizată să nu aplice prevederile privind scutirea plăţilor de dobânzi şi redevenţe între întreprinderi asociate, până la data de 1 iulie 2005. Pe durata unei perioade de tranziţie de 6 ani, începând de la 1 iulie 2005, cota de impozit aplicată în această ţară asupra plăţilor de redevenţe făcute către o întreprindere asociată rezidentă în alt stat membru sau către un sediu permanent al unei întreprinderi asociate a unui stat membru, situat în alt stat membru, nu trebuie să depăşească 10% . În timpul primilor 4 ani din perioada de tranziţie de 6 ani, cota de impozit aplicată asupra plăţilor de dobânzi făcute unei întreprinderi asociate din alt stat membru sau unui sediu permanent situat în alt stat membru nu va depăşi 10%; pentru următorii 2 ani, cota de impozit aplicată asupra unor astfel de plăţi de dobânzi nu va depăşi 5% .

Spania şi Republica Cehă sunt autorizate, doar pentru plăţile de redevenţe, să nu aplice prevederile privind scutirea plăţilor de redevenţe între întreprinderi asociate, până la data de 1 iulie 2005. În timpul unei perioade de tranziţie de 6 ani, începând cu data de 1 iulie 2005, cota impozitului aplicată în aceste ţări plăţilor de redevenţă făcute către o întreprindere asociată din alt stat membru sau către un sediu permanent al unei întreprinderi asociate a unui stat membru, situat în alt stat membru, nu va depăşi 10% . Slovacia este autorizată, numai pentru plăţile de redevenţe, să nu aplice prevederile privind scutirea de impozit pentru o perioadă de tranziţie de doi ani, începând cu data de 1 mai 2004.

Totuşi, aceste reguli tranzitorii sunt supuse aplicării permanente a oricăror cote de impozit, mai scăzute decât cele la care se face referire mai sus, în condiţiile unor acorduri bilaterale încheiate între Republica Cehă, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia sau Slovacia şi alte state membre.

(2) Când o întreprindere rezidentă în România sau un sediu permanent al unei întreprinderi a unui stat membru, situat în România:
a) primeşte dobânzi sau redevenţe din partea unei întreprinderi asociate din Grecia, Letonia, Lituania, Polonia sau Portugalia;
b) primeşte redevenţe din partea unei întreprinderi asociate din Republica Cehă, Spania sau Slovacia;

c) primeşte dobânzi sau redevenţe din partea unui sediu permanent situat în Grecia, Letonia, Lituania, Polonia sau Portugalia, al unei întreprinderi asociate a unui stat membru; sau

d) primeşte redevenţe de la un sediu permanent situat în Republica Cehă, Spania sau Slovacia al unei întreprinderi asociate a unui stat membru.

România acordă la calculul impozitului pe profit o sumă egală cu impozitul plătit în Republica Cehă, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia sau Slovacia, în conformitate cu alin. (1), stabilită asupra acelui venit. Suma se acordă ca o deducere din impozitul pe profitul obţinut de întreprinderea sau de sediul permanent care a primit acel venit.

(3) Deducerea prevăzută la alin. (2) nu poate să depăşească acea sumă mai mică:

a) faţă de impozitul de plată din Republica Cehă, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia sau Slovacia, pentru un astfel de venit, pe baza alin. (1); sau

b) a părţii de impozit pe profitul întreprinderii sau al sediului permanent care primeşte dobânda sau redevenţele, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă acelor plăţi, conform legislaţiei naţionale a României.

ART. 124^24 Clauza de delimitare

Prevederile prezentului capitol nu exclud aplicarea prevederilor naţionale sau celor bazate pe tratatele la care România este parte şi ale căror prevederi au în vedere eliminarea sau evitarea dublei impozitări a dobânzilor şi a redevenţelor.

ART. 124^25 Măsuri luate de România

Procedura administrării acestui capitol se va stabili prin hotărâre a Guvernului, elaborată în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, cu avizul Ministerului Integrării Europene şi al Ministerului Afacerilor Externe.

ART. 124^26 Lista societăţilor acoperite de prevederile art. 124^20 lit. a) pct. (iii)

Societăţile acoperite de prevederile art. 124^20 lit. a) pct. (iii) sunt următoarele:

a) societăţi cunoscute în legislaţia belgiană ca: "naamloze vennootschap/société anonyme, commanditaire vennootschap op aandelen/société en commandite par actions, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/société privée a responsabilite limitee" şi acele entităţi publice legislative care desfăşoară activitate conform dreptului privat;

b) societăţi cunoscute în legislaţia daneză ca: "aktieselskab" şi "anpartsselskab";

c) societăţi cunoscute în legislaţia germană ca: "Aktiengesellschaft, Kommanditgesellschaft auf Aktien, Gesellschaft mit beschrankter Haftung" şi "bergrechtliche Gewerkschaft";

d) societăţi cunoscute în legislaţia grecească ca: "anonume etairia";

e) societăţi cunoscute în legislaţia spaniolă ca: "sociedad anonima, sociedad comanditaria por acciones, sociedad de responsabilidad limitada" şi acele entităţi publice legale care desfăşoară activitate conform dreptului privat;

f) societăţi cunoscute în legislaţia franceză ca: "société anonyme, société en commandite par actions, société à responsabilité limitée" şi entităţi publice şi întreprinderi industriale şi comerciale;

g) societăţi cunoscute în legislaţia irlandeză ca societăţi pe acţiuni sau pe garanţii, societăţi private pe acţiuni sau pe garanţii, entităţi înregistrate conform legislaţiei societăţilor industriale şi prudenţiale sau societăţi de construcţii înregistrate conform legii societăţilor de construcţii;

h) societăţi cunoscute în legislaţia italiană ca: "societa per azioni, societa în accomandita per azioni, societa a responsabilita limitata" şi entităţi publice şi private care desfăşoară activităţi industriale şi comerciale;

i) societăţi cunoscute în legislaţia luxemburgheză ca: "société anonyme, société en commandite par actions şi société a responsabilite limitee";

j) societăţi cunoscute în legislaţia olandeză ca: "noomloze vennootschap" şi "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid";

k) societăţi cunoscute în legislaţia austriacă ca: "Aktiengesellschaft" şi "Gesellschaft mit beschrankter Haftung";

l) societăţi comerciale sau societăţi înfiinţate conform legii civile, având formă comercială, şi cooperative şi entităţi publice înregistrate conform legii portugheze;

m) societăţi cunoscute în legislaţia finlandeză ca: "osakeyhtio/aktiebolag, osuuskunta/andelslag, saastopankki/sparbank" şi "vakuutusyhtio/forsakrîn gsbolag";

n) societăţi cunoscute în legislaţia suedeză ca: "aktiebolag" şi "forsakrin gsaktiebolag";

o) societăţi înregistrate conform legislaţiei Marii Britanii;

p) societăţi cunoscute în legislaţia cehă ca: "akciova spolecnost", "spolecnost s rucenim omezenym", "verejna obchodni spolecnnost", "komanditni spolecnost", "druzstvo";

q) societăţi cunoscute în legislaţia estoniană ca: "taisuhin g", "usaldusuhin g", "osauhin g", "aktsiaselts", "tulundusuhistu";

r) societăţi cunoscute în legislaţia cipriotă ca societăţi înregistrate în conformitate cu legea companiilor, entităţi publice corporatiste, precum şi alte entităţi care sunt considerate societăţi, conform legii impozitului pe venit;

s) societăţi cunoscute în legislaţia letonă ca: "akciju sabiedriba", "sabiedriba ar ierobezotu atbildibu";

ş) societăţi înregistrate conform legislaţiei lituaniene;

t) societăţi cunoscute în legislaţia ungară ca: "kozkereseti tarsasag", "beteti tarsasag", "kozos vallalat", "korlatolt felelossegu tarsasag", "reszvenytarsasag", "egyesules", "kozhasznu tarsasag", "szovetkezet";

ţ) societăţi cunoscute în legislaţia malteză ca: "Kumpaniji ta' Responsabilita'Limitata", "Socjetajiet în akkomandita li l-kapital taghhom maqsum f'azzjonitjiet";

u) societăţi cunoscute în legislaţia poloneză ca: "spolka akcyjna", "spolka z ofraniczona odpowiedzialnoscia";

v) societăţi cunoscute în legislaţia slovenă ca: "delniska druzba", "komanditna delniska druzba", "komanditna druzba", "druzba z omejeno odgovornostjo", "druzba z neomejeno odgovomostjo";

w) societăţi cunoscute în legislaţia slovacă ca: "akciova spolocnos", "spolocnost's rucenim obmedzenym", "komanditna spolocnos", "verejna obchodna spolocnos", "druzstvo".

x) societăţi cunoscute în legislaţia română ca: “societăţi în nume colectiv”, “societăţi în comandită simplă”, “societăţi pe acţiuni”,

"societăţi în comandită pe acţiuni", "societăţi cu răspundere limitată";

y) societăţi cunoscute în legislaţia bulgară ca: "Akţionerno drujestvo", "Komanditno drujestvo s akţii", "Drujestvo s ogranicena otgovornost"."

z) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei croate, denumite "dionicko drustvo", "drustvo s ogranicenom odgovornoscu" şi alte societăţi constituite în conformitate cu legislaţia croată şi care sunt supuse impozitului pe profit în Croaţia.

ART. 124^27 Data aplicării

Prevederile prezentului capitol, reprezentând transpunerea Directivei 2003/49/CE a Consiliului, din 3 iunie 2003, privind un sistem comun de impozitare aplicabil plăţilor de dobânzi şi redevenţe efectuate între societăţi asociate din state membre diferite, cu amendamentele ulterioare, se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2011.

CAP. 5
Schimb de informaţii în domeniul impozitelor directe

ART. 124^28 - ART. 124^41

*** Abrogate

TITLUL VI
Taxa pe valoarea adăugată

CAP. 1
Definiţii

ART. 125 Definiţia taxei pe valoarea adăugată

Taxa pe valoarea adăugată este un impozit indirect datorat la bugetul statului şi care este colectat conform prevederilor prezentului titlu.

ART. 125^1 Semnificaţia unor termeni şi expresii

(1) În sensul prezentului titlu, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

1. **achiziţie** reprezintă bunurile şi serviciile obţinute sau care urmează a fi obţinute de o persoană impozabilă, prin următoarele operaţiuni: livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii, efectuate sau care urmează a fi efectuate de altă persoană către această persoană impozabilă, achiziţii intracomunitare şi importuri de bunuri;

2. **achiziţie intracomunitară** are înţelesul art. 130^1;

3. **active corporale fixe** reprezintă orice activ deţinut pentru a fi utilizat în producţia sau livrarea de bunuri ori în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terţilor sau pentru scopuri administrative, dacă acest activ are durata normală de utilizare mai mare de un an şi valoare mai mare decât limita prevăzută prin hotărâre a Guvernului sau prin prezentul titlu;

4. **activitate economică** are înţelesul prevăzut la art. 127 alin. (2). Atunci când o persoană desfăşoară mai multe activităţi economice, prin activitate economică se înţelege toate activităţile economice desfăşurate de aceasta;

5. **baza de impozitare** reprezintă contravaloarea unei livrări de bunuri sau prestări de servicii impozabile, a unui import impozabil sau a unei achiziţii intracomunitare impozabile, stabilită conform cap. 7;

6. **bunuri** reprezintă bunuri corporale mobile şi imobile, prin natura lor sau prin destinaţie. Energia electrică, energia termică, gazele naturale, agentul frigorific şi altele de această natură se consideră bunuri corporale mobile;

7. **produse accizabile** sunt produsele energetice, alcoolul şi băuturile alcoolice, precum şi tutunul prelucrat, astfel cum sunt definite la titlul VII din prezenta lege, cu excepţia gazului livrat prin intermediul unui sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunităţii sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem;

8. **codul de înregistrare în scopuri de TVA** reprezintă codul prevăzut la art. 154 alin. (1), atribuit de către autorităţile competente din România persoanelor care au obligaţia să se înregistreze conform art. 153 sau 153^1, sau un cod de înregistrare similar, atribuit de autorităţile competente dintr-un alt stat membru;

9. **data aderării** este data la care România aderă la Uniunea Europeană;

10. **decont de taxă** reprezintă decontul care se întocmeşte şi se depune conform art. 156^2;

11. **Directiva 112** este Directiva 2006/112/CE a Consiliului Uniunii Europene din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE) nr. L 347 din 11 decembrie 2006, cu modificările şi completările ulterioare. Referirile din facturile transmise de furnizori/prestatori din alte state membre la articolele din Directiva a 6-a, respectiv Directiva 77/388/CE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislaţiilor statelor membre referitoare la impozitul pe cifra de afaceri - sistemul comun privind taxa pe valoarea adăugată: baza unitară de stabilire, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE) nr. L 145 din 3 iunie 1977, vor fi considerate referiri la articolele corespunzătoare din Directiva 112, conform tabelului de corelări din anexa XII la această directivă;

12. **factura** reprezintă documentul prevăzut la **art. 155**;

13. **importator** reprezintă persoana pe numele căreia sunt declarate bunurile, în momentul în care taxa la import devine exigibilă, conform **art. 136**, şi care în cazul importurilor taxabile este obligată la plata taxei conform **art. 151^1**;

14. **întreprindere mică** reprezintă o persoană impozabilă care aplică regimul special de scutire prevăzut la **art. 152** sau, după caz, un regim de scutire echivalent, în conformitate cu prevederile legale ale statului membru în care persoana este stabilită, potrivit art. 281 - 292 din Directiva 112;

15. **livrare intracomunitară** are înţelesul prevăzut la **art. 128** alin. (9);

16. **livrare către sine** are înţelesul prevăzut la **art. 128** alin. (4);

17. **perioada fiscală** este perioada prevăzută la **art. 156^1**;

18. **persoană impozabilă** are înţelesul **art. 127** alin. (1) şi reprezintă persoana fizică, grupul de persoane, instituţia publică, persoana juridică, precum şi orice entitate capabilă să desfăşoare o activitate economică;

19. **persoană juridică neimpozabilă** reprezintă persoana, alta decât persoana fizică, care nu este persoană impozabilă, în sensul **art. 127** alin. (1);

20. **persoană neimpozabilă** reprezintă persoana care nu îndeplineşte condiţiile **art. 127** alin. (1) pentru a fi considerată persoană impozabilă;

21. **persoană** reprezintă o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă sau o persoană neimpozabilă;

22. **plafon pentru achiziţii intracomunitare** reprezintă plafonul stabilit conform **art. 126** alin. (4) lit. b);

23. **plafon pentru vânzări la distanţă** reprezintă plafonul stabilit conform **art. 132** alin. (2) lit. a);

24. **prestarea către sine** are înţelesul prevăzut la **art. 129** alin. (4);

25. **regim vamal suspensiv** reprezintă, din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, regimurile şi destinaţiile vamale prevăzute la **art. 144** alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7;

26. **servicii furnizate pe cale electronică** sunt: furnizarea şi conceperea de site-uri informatice, mentenanţa la distanţă a programelor şi echipamentelor, furnizarea de programe informatice - software - şi actualizarea acestora, furnizarea de imagini, de texte şi de informaţii şi punerea la dispoziţie de baze de date, furnizarea de muzică, de filme şi de jocuri, inclusiv jocuri de noroc, transmiterea şi difuzarea de emisiuni şi evenimente politice, culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, de divertisment şi furnizarea de servicii de învăţământ la distanţă. Atunci când furnizorul de servicii şi clientul său comunică prin curier electronic, aceasta nu înseamnă în sine că serviciul furnizat este un serviciu electronic;

27. **taxă** înseamnă taxa pe valoarea adăugată, aplicabilă conform prezentului titlu;

28. **taxă colectată** reprezintă taxa aferentă livrărilor de bunuri şi/sau prestărilor de servicii taxabile, efectuate de persoana impozabilă, precum şi taxa aferentă operaţiunilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei, conform **art. 150** - **151^1**;

29. **taxă deductibilă** reprezintă suma totală a taxei datorate sau achitate de către o persoană impozabilă pentru achiziţiile efectuate;

30. **taxă de dedus** reprezintă taxa aferentă achiziţiilor, care poate fi dedusă conform **art. 145** alin. (2) - (4);

31. **taxă dedusă** reprezintă taxa deductibilă, care a fost efectiv dedusă;

32. **vânzarea la distanţă** reprezintă o livrare de bunuri care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia către un cumpărător persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, care beneficiază de derogarea prevăzută **la art. 126** alin. (4), sau către orice altă persoană neimpozabilă, în condiţiile prevăzute la **art. 132** alin. (2) - (7).

(2) În înţelesul prezentului titlu:

a) o persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în România este considerată a fi stabilită în România;

b) o persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în afara României se consideră că este stabilită în România dacă are un sediu fix în România, respectiv dacă dispune în România de suficiente resurse tehnice şi umane pentru a efectua regulat livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii impozabile;

c) o persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în afara României şi care are un sediu fix în România conform lit. b) este considerată persoană impozabilă care nu este stabilită în România pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate la care sediul fix de pe teritoriul României nu participă.

Norme metodologice

(3) Mijloacele de transport noi la care se face referire la **art. 126** alin. (3) lit. b) şi la **art. 143** alin. (2) lit. b) sunt cele prevăzute la lit. a) şi care îndeplinesc condiţiile de la lit. b), respectiv:

a) mijloacele de transport reprezintă o navă care depăşeşte 7,5 m lungime, o aeronavă a cărei greutate la decolare depăşeşte 1.550 kg sau un vehicul terestru cu motor a cărui capacitate depăşeşte 48 cmc sau a cărui putere depăşeşte 7,2 kW, destinate transportului de pasageri sau bunuri, cu excepţia:

1. navelor destinate navigaţiei maritime, utilizate pentru transportul internaţional de persoane şi/sau de bunuri, pentru pescuit ori altă activitate economică sau pentru salvare ori asistenţă pe mare; şi

2. aeronavelor utilizate de companiile aeriene care realizează în principal transport internaţional de persoane şi/sau de bunuri cu plată;

b) condiţiile care trebuie îndeplinite sunt:

1. în cazul unui vehicul terestru, acesta să nu fi fost livrat cu mai mult de 6 luni de la data intrării în funcţiune sau să nu fi efectuat deplasări care depăşesc 6.000 km;

2. în cazul unei nave, aceasta să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcţiune sau să nu fi efectuat deplasări a căror durată totală depăşeşte 100 de ore;

3. în cazul unei aeronave, aceasta să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcţiune sau să nu fi efectuat zboruri a căror durată totală depăşeşte 40 de ore.

ART. 125^2 Aplicare teritorială

(1) În sensul prezentului titlu:

a) Comunitate şi teritoriu comunitar înseamnă teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite în prezentul articol;

b) stat membru şi teritoriul statului membru înseamnă teritoriul fiecărui stat membru al Comunităţii pentru care se aplică Tratatul de

înfiinţare a Comunităţii Europene, în conformitate cu art. 299 din acesta, cu excepţia teritoriilor prevăzute la alin. (2) şi (3);

c) teritorii terţe sunt teritoriile prevăzute la alin. (2) şi (3);

d) ţară terţă înseamnă orice stat sau teritoriu pentru care nu se aplică prevederile Tratatului de înfiinţare a Comunităţii Europene.

(2) Următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunităţii se exclud din teritoriul comunitar din punct de vedere al taxei:

a) Republica Federală Germania:

1. Insula Heligoland;
2. teritoriul Busingen;

b) Regatul Spaniei:

1. Ceuta;
2. Melilla;

c) Republica Italiană:

1. Livigno;
2. Campione d'Italia;
3. apele italiene ale Lacului Lugano.

(3) Următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Comunităţii se exclud din teritoriul comunitar din punct de vedere al taxei:

a) Insulele Canare;

b) Republica Franceză: teritoriile din străinătate;

c) Muntele Athos;

d) Insulele Aland;

e) Insulele Channel.

(4) Se consideră ca fiind incluse în teritoriile următoarelor state membre teritoriile menţionate mai jos:

a) Republica Franceză: Principatul Monaco;

b) Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord: Insula Man;

c) Republica Cipru: zonele Akrotiri şi Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord.

Norme metodologice

CAP. 2
Operaţiuni impozabile

ART. 126 Operaţiuni impozabile

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operaţiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a) operaţiunile care, în sensul **art. 128** - **130**, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile **art. 132** şi **133**;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la **art. 127** alin. (1), acţionând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activităţile economice prevăzute la **art. 127** alin. (2).

(2) Este, de asemenea, operaţiune impozabilă şi importul de bunuri efectuat în România de orice persoană, dacă locul importului este în România, potrivit **art. 132^2**.

(3) Sunt, de asemenea, operaţiuni impozabile şi următoarele operaţiuni efectuate cu plată, pentru care locul este considerat a fi în România, potrivit **art. 132^1**:

a) o achiziţie intracomunitară de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă ce acţionează ca atare sau de o persoană juridică neimpozabilă, care nu beneficiază de derogarea prevăzută la alin. (4), care urmează unei livrări intracomunitare efectuate în afara României de către o persoană impozabilă ce acţionează ca atare şi care nu este considerată întreprindere mică în statul său membru, şi căreia nu i se aplică prevederile **art. 132** alin. (1) lit. b) cu privire la livrările de bunuri care fac obiectul unei instalări sau unui montaj sau ale **art. 132** alin. 2) cu privire la vânzările la distanţă;

b) o achiziţie intracomunitară de mijloace de transport noi, efectuată de orice persoană;

c) o achiziţie intracomunitară de produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă, care acţionează ca atare, sau de o persoană juridică neimpozabilă.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (3) lit. a), nu sunt considerate operaţiuni impozabile în România achiziţiile intracomunitare de bunuri care îndeplinesc următoarele condiţii:

a) sunt efectuate de o persoană impozabilă care efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii pentru care taxa nu este deductibilă sau de o persoană juridică neimpozabilă;

b) valoarea totală a acestor achiziţii intracomunitare nu depăşeşte pe parcursul anului calendaristic curent sau nu a depăşit pe parcursul anului calendaristic anterior plafonul de 10.000 euro, al cărui echivalent în lei este stabilit prin norme.

(5) Plafonul pentru achiziţii intracomunitare prevăzut la alin. (4) lit. b) este constituit din valoarea totală, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorată sau achitată în statul membru din care se expediază sau se transportă bunurile, a achiziţiilor intracomunitare de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau bunuri supuse accizelor.

(6) Persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile, eligibile pentru derogarea prevăzută la alin. (4), au dreptul să opteze pentru regimul general prevăzut la alin. (3) lit. a). Opţiunea se aplică pentru cel puţin doi ani calendaristici.

(7) Regulile aplicabile în cazul depăşirii plafonului pentru achiziţii intracomunitare, prevăzut la alin. (4) lit. b), sau al exercitării opţiunii sunt stabilite prin norme.

(8) Nu sunt considerate operaţiuni impozabile în România:

a) achiziţiile intracomunitare de bunuri a căror livrare în România ar fi scutită conform **art. 143** alin. (1) lit. h) - m);

b) achiziţia intracomunitară de bunuri, efectuată în cadrul unei operaţiuni triunghiulare, pentru care locul este în România în conformitate cu prevederile **art. 132^1** alin. (1), atunci când sunt îndeplinite următoarele condiţii:

1. achiziţia de bunuri este efectuată de către o persoană impozabilă, denumită cumpărător revânzător, care nu este stabilită în România, dar este înregistrată în scopuri de TVA în alt stat membru;

2. achiziţia de bunuri este efectuată în scopul unei livrări ulterioare a bunurilor respective, în România, de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1;

3. bunurile astfel achiziţionate de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1 sunt expediate sau transportate direct în România, dintr-un alt stat membru decât cel în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, către persoana căreia urmează să îi efectueze livrarea ulterioară, denumită beneficiarul livrării ulterioare;

4. beneficiarul livrării ulterioare este o altă persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA în România;

5. beneficiarul livrării ulterioare a fost desemnat în conformitate cu **art. 150** alin. (4) ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea efectuată de cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1;

c) achiziţiile intracomunitare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi de antichităţi, în sensul prevederilor **art. 152^2**, atunci când vânzătorul este o persoană impozabilă revânzătoare, care acţionează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru de unde sunt furnizate, conform regimului special pentru intermediarii persoane impozabile, în sensul art. 313 şi 326 din Directiva 112, sau vânzătorul este organizator de vânzări prin licitaţie publică, care acţionează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru furnizor, conform regimului special, în sensul art. 333 din Directiva 112;

d) achiziţia intracomunitară de bunuri care urmează unei livrări de bunuri aflate în regim vamal suspensiv sau sub o procedură de tranzit intern, dacă pe teritoriul României se încheie aceste regimuri sau această procedură pentru respectivele bunuri.

(9) Operaţiunile impozabile pot fi:

a) operaţiuni taxabile, pentru care se aplică cotele prevăzute la **art. 140**;

b) operaţiuni scutite de taxă cu drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa, dar este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziţii. În prezentul titlu aceste operaţiuni sunt prevăzute la **art. 143** - **144^1**;

c) operaţiuni scutite de taxă fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa şi nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziţii. În prezentul titlu aceste operaţiuni sunt prevăzute la **art. 141**;

d) importuri şi achiziţii intracomunitare, scutite de taxă, conform **art. 142**;

e) operaţiuni prevăzute la lit. a) - c), care sunt scutite fără drept de deducere, fiind efectuate de întreprinderile mici care aplică regimul special de scutire prevăzut la **art. 152**, pentru care nu se datorează taxa şi nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziţii.

Norme metodologice

CAP. 3
Persoane impozabile

ART. 127 Persoane impozabile şi activitatea economică

(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfăşoară, de o manieră independentă şi indiferent de loc, activităţi economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activităţi.

(2) În sensul prezentului titlu, activităţile economice cuprind activităţile producătorilor, comercianţilor sau prestatorilor de servicii, inclusiv activităţile extractive, agricole şi activităţile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obţinerii de venituri cu caracter de continuitate. ***Norme metodologice***

(2^1) Situaţiile în care persoanele fizice care efectuează livrări de bunuri imobile devin persoane impozabile sunt explicitate prin norme.

(3) Nu acţionează de o manieră independentă angajaţii sau oricare alte persoane legate de angajator printr-un contract individual de muncă sau prin orice alte instrumente juridice care creează un raport angajator/angajat în ceea ce priveşte condiţiile de muncă, remunerarea sau alte obligaţii ale angajatorului. ***Norme metodologice***

(4) Instituţiile publice nu sunt persoane impozabile pentru activităţile care sunt desfăşurate în calitate de autorităţi publice, chiar dacă pentru desfăşurarea acestor activităţi se percep cotizaţii, onorarii, redevenţe, taxe sau alte plăţi, cu excepţia acelor activităţi care ar produce distorsiuni concurenţiale dacă instituţiile publice ar fi tratate ca persoane neimpozabile, precum şi a celor prevăzute la alin. (5) şi (6). ***Norme metodologice***

(5) Instituţiile publice sunt persoane impozabile pentru activităţile desfăşurate în calitate de autorităţi publice, dar care sunt scutite de taxă, conform **art. 141**.

(6) Instituţiile publice sunt, de asemenea, persoane impozabile pentru următoarele activităţi:

a) telecomunicaţii;

b) furnizarea de apă, gaze, energie electrică, energie termică, agent frigorific şi altele de aceeaşi natură;

c) transport de bunuri şi de persoane;

d) servicii prestate în porturi şi aeroporturi;

e) livrarea de bunuri noi, produse pentru vânzare;

f) activitatea târgurilor şi expoziţiilor comerciale;

g) depozitarea;

h) activităţile organismelor de publicitate comercială;

i) activităţile agenţiilor de călătorie;

j) activităţile magazinelor pentru personal, cantine, restaurante şi alte localuri asemănătoare;

k) operaţiunile posturilor publice de radio şi televiziune.

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), orice persoană care efectuează ocazional o livrare intracomunitară de mijloace de

transport noi va fi considerată persoană impozabilă pentru orice astfel de livrare. ***Norme metodologice***

(8) În condiţiile şi în limitele prevăzute în norme, este considerat drept grup fiscal unic un grup de persoane impozabile stabilite în România care, independente fiind din punct de vedere juridic, sunt în relaţii strânse una cu alta din punct de vedere organizatoric, financiar şi economic. ***Norme metodologice***

(9) Orice asociat sau partener al unei asocieri sau organizaţii fără personalitate juridică este considerat persoană impozabilă separată pentru acele activităţi economice care nu sunt desfăşurate în numele asocierii sau organizaţiei respective.

(10) Asocierile în participaţiune nu dau naştere unei persoane impozabile separate. Asocierile de tip *joint venture*, *consortium* sau alte forme de asociere în scopuri comerciale, care nu au personalitate juridică şi sunt constituite în temeiul legii, sunt tratate drept asocieri în participaţiune. ***Norme metodologice***

CAP. 4
Operaţiuni cuprinse în sfera de aplicare a taxei

ART. 128 Livrarea de bunuri

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca şi un proprietar. ***Norme metodologice***

(2) Se consideră că o persoană impozabilă, care acţionează în nume propriu, dar în contul altei persoane, în calitate de intermediar, într-o livrare de bunuri, a achiziţionat şi livrat bunurile respective ea însăşi, în condiţiile stabilite prin norme. ***Norme metodologice***

(3) Următoarele operaţiuni sunt considerate, de asemenea, livrări de bunuri, în sensul alin. (1):

a) predarea efectivă a bunurilor către o altă persoană, ca urmare a unui contract care prevede că plata se efectuează în rate sau a oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plăţii ultimei sume scadente, cu excepţia contractelor de leasing;

b) transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, în urma executării silite;

c) trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile, în condiţiile prevăzute de legislaţia referitoare la proprietatea publică şi regimul juridic al acesteia, în schimbul unei despăgubiri. ***Norme metodologice***

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operaţiuni:

a) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziţionate sau produse de către aceasta pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfăşurată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părţilor lor componente a fost dedusă total sau parţial;

b) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziţionate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la dispoziţie altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părţilor lor componente a fost dedusă total sau parţial;

c) preluarea de către o persoană impozabilă de bunuri mobile corporale achiziţionate sau produse de către aceasta, altele decât bunurile de capital prevăzute la **art. 149** alin. (1) lit. a), pentru a fi utilizate în scopul unor operaţiuni care nu dau drept integral de deducere, dacă taxa aferentă bunurilor respective a fost dedusă total sau parţial la data achiziţiei;

d) *** Abrogat

(5) Orice distribuire de bunuri din activele unei persoane impozabile către asociaţii sau acţionarii săi, inclusiv o distribuire de bunuri legată de lichidarea sau de dizolvarea fără lichidare a persoanei impozabile, cu excepţia transferului prevăzut la alin. (7), constituie livrare de bunuri efectuată cu plată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părţilor lor componente a fost dedusă total sau parţial.

(6) În cazul a două sau mai multe transferuri succesive ale dreptului de proprietate asupra unui bun, fiecare transfer este considerat o livrare separată a bunului, chiar dacă bunul este transportat direct beneficiarului final.

(7) Transferul tuturor activelor sau al unei părţi a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active sau, după caz, şi de pasive, indiferent dacă este realizat ca urmare a vânzării sau ca urmare a unor operaţiuni precum divizarea, fuziunea ori ca aport în natură la capitalul unei societăţi, nu constituie livrare de bunuri dacă primitorul activelor este o persoană impozabilă. Primitorul activelor este considerat a fi succesorul cedentului în ceea ce priveşte ajustarea dreptului de deducere prevăzută de lege. ***Norme metodologice***

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) *** Abrogat

b) *** Abrogat

c) *** Abrogat

d) bunurile acordate gratuit din rezerva de stat ca ajutoare umanitare externe sau interne;

e) acordarea în mod gratuit de bunuri în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor sau, mai general, în scopuri legate de desfăşurarea activităţii economice, în condiţiile stabilite prin norme;

f) acordarea de bunuri de mică valoare, în mod gratuit, în cadrul acţiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol/reprezentare, în condiţiile stabilite prin norme. ***Norme metodologice***

(9) Livrarea intracomunitară reprezintă o livrare de bunuri, în înţelesul alin. (1), care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de persoana către care se efectuează livrarea ori de altă persoană în contul acestora.

(10) Este asimilat cu livrarea intracomunitară cu plată transferul de către o persoană impozabilă de bunuri aparţinând activităţii sale economice din România într-un alt stat membru, cu excepţia nontransferurilor prevăzute la alin. (12). ***Norme metodologice***

(11) Transferul prevăzut la alin. (10) reprezintă expedierea sau transportul oricăror bunuri mobile corporale din România către alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizate în scopul desfăşurării activităţii sale economice.

(12) În sensul prezentului titlu, nontransferul reprezintă expedierea sau transportul unui bun din România în alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizat în scopul uneia din următoarele operaţiuni:

a) livrarea bunului respectiv realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinaţie a bunului expediat sau transportat în condiţiile prevăzute la **art. 132** alin. (5) şi (6) privind vânzarea la distanţă;

b) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinaţie a bunului expediat sau transportat, în condiţiile prevăzute la **art. 132** alin. (1) lit. b) privind livrările cu instalare sau asamblare, efectuate de către furnizor sau în numele acestuia;

c) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă la bordul navelor, aeronavelor sau trenurilor, pe parcursul transportului de persoane efectuat în teritoriul Comunităţii, în condiţiile prevăzute la **art. 132** alin. (1) lit. d);

d) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă, în condiţiile prevăzute la **art. 143** alin. (2) cu privire la livrările intracomunitare scutite, la **art. 143** alin. (1) lit. a) şi b) cu privire la scutirile pentru livrările la export şi la **art. 143** alin. (1) lit. h), i), j), k) şi m) cu privire la scutirile pentru livrările destinate navelor, aeronavelor, misiunilor diplomatice şi oficiilor consulare, precum şi organizaţiilor internaţionale şi forţelor NATO;

e) livrarea de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunităţii sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem, livrarea de electricitate, livrarea de energie termică sau agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire ori de răcire, în conformitate cu condiţiile prevăzute la **art. 132** alin. (1) lit. e) şi f) privind locul livrării acestor bunuri;

f) prestarea de servicii în beneficiul persoanei impozabile, care implică evaluarea bunurilor mobile corporale sau lucrări asupra bunurilor mobile corporale efectuate în statul membru în care se termină expedierea ori transportul bunului, cu condiția ca bunurile, după prelucrare, să fie reexpediate persoanei impozabile din România de la care fuseseră expediate sau transportate inițial

g) utilizarea temporară a bunului respectiv pe teritoriul statului membru de destinaţie a bunului expediat sau transportat, în scopul prestării de servicii în statul membru de destinaţie, de către persoana impozabilă stabilită în România;

h) utilizarea temporară a bunului respectiv, pentru o perioadă care nu depăşeşte 24 de luni, pe teritoriul unui alt stat membru, în condiţiile în care importul aceluiaşi bun dintr-un stat terţ, în vederea utilizării temporare, ar beneficia de regimul vamal de admitere temporară cu scutire integrală de drepturi de import.

(13) În cazul în care nu mai este îndeplinită una din condiţiile prevăzute la alin. (12), expedierea sau transportul bunului respectiv este considerat ca un transfer din România în alt stat membru. În acest caz, transferul se consideră efectuat în momentul în care condiţia nu mai este îndeplinită.

(14) Prin ordin al ministrului finanţelor publice, se pot introduce măsuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (10) - (13).

Norme metodologice

ART. 129 Prestarea de servicii

(1) Se consideră prestare de servicii orice operaţiune care nu constituie livrare de bunuri, aşa cum este definită la **art. 128**. ***Norme metodologice***

(2) Atunci când o persoană impozabilă care acţionează în nume propriu, dar în contul altei persoane, ia parte la o prestare de servicii, se consideră că a primit şi a prestat ea însăşi serviciile respective. ***Norme metodologice***

(3) Prestările de servicii cuprind operaţiuni cum sunt:

a) închirierea de bunuri sau transmiterea folosinţei bunurilor în cadrul unui contract de leasing;

b) cesiunea bunurilor necorporale, indiferent dacă acestea fac sau nu obiectul unui drept de proprietate, cum sunt: transferul şi/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licenţelor, mărcilor comerciale şi a altor drepturi similare;

c) angajamentul de a nu desfăşura o activitate economică, de a nu concura cu altă persoană sau de a tolera o acţiune ori o situaţie;

d) prestările de servicii efectuate pe baza unui ordin emis de/sau în numele unei autorităţi publice sau potrivit legii;

e) servicii de intermediere efectuate de persoane care acţionează în numele şi în contul altei persoane, atunci când intervin într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii. ***Norme metodologice***

(4) Sunt asimilate prestării de servicii efectuate cu plată următoarele:

a) utilizarea bunurilor, altele decât bunurile de capital, care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau de către personalul acesteia ori pentru a fi puse la dispoziție în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, pentru alte scopuri decât desfășurarea activității sale economice, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial, cu excepția bunurilor a căror achiziție face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor **art. 145^1**;

b) serviciile prestate în mod gratuit de către o persoană impozabilă pentru uzul propriu ori al personalului acesteia, ori pentru uzul altor persoane, pentru alte scopuri decât desfăşurarea activităţii sale economice. ***Norme metodologice***

(5) Nu constituie prestare de servicii efectuată cu plată în sensul alin (4), fără a se limita la acestea, operaţiuni precum:

a) utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile sau prestarea de servicii în mod gratuit, în cadrul acţiunilor de sponsorizare, mecenat sau protocol, în condiţiile stabilite prin norme;

b) serviciile care fac parte din activitatea economică a persoanei impozabile, prestate în mod gratuit în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor;

c) serviciile prestate în mod gratuit în cadrul perioadei de garanţie de către persoana care a efectuat iniţial livrarea de bunuri sau prestarea de servicii. ***Norme metodologice***

(6) *** Abrogat.

(7) Prevederile **art. 128** alin. (5) şi (7) se aplică în mod corespunzător şi prestărilor de servicii.

Norme metodologice

ART. 130 Schimbul de bunuri sau servicii

În cazul unei operaţiuni care implică o livrare de bunuri şi/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se consideră că a efectuat o livrare de bunuri şi/sau o prestare de servicii cu plată. ***Norme metodologice***

ART. 130^1 Achiziţiile intracomunitare de bunuri

(1) Se consideră achiziţie intracomunitară de bunuri obţinerea dreptului de a dispune, ca şi un proprietar, de bunuri mobile corporale expediate sau transportate la destinaţia indicată de cumpărător, de către furnizor, de către cumpărător sau de către altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului, către un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului sau de expediere a bunurilor.

(2) Sunt asimilate unei achiziţii intracomunitare cu plată următoarele:

a) utilizarea în România, de către o persoană impozabilă, în scopul desfăşurării activităţii economice proprii, a unor bunuri transportate sau expediate de aceasta sau de altă persoană, în numele acesteia, din statul membru pe teritoriul căruia aceste bunuri au fost produse, extrase, achiziţionate, dobândite ori importate de către aceasta, în scopul desfăşurării activităţii economice proprii, dacă

transportul sau expedierea acestor bunuri, în cazul în care ar fi fost efectuat din România în alt stat membru, ar fi fost tratat ca transfer de bunuri în alt stat membru, în conformitate cu prevederile art. 128 alin. (10) şi (11);

b) preluarea de către forţele armatei române, pentru uzul acestora sau pentru personalul civil din cadrul forţelor armate, de bunuri pe care le-au dobândit în alt stat membru, care este parte a Tratatului Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949, şi la a căror achiziţie nu s-au aplicat regulile generale de impozitare din acel alt stat membru, în situaţia în care importul bunurilor respective nu a putut beneficia de scutirea prevăzută la art. 142 alin. (1) lit. g).

(3) Se consideră, de asemenea, că este efectuată cu plată achiziţia intracomunitară de bunuri a căror livrare, dacă ar fi fost realizată în România, ar fi fost tratată drept o livrare de bunuri efectuată cu plată.

(4) Este asimilată unei achiziţii intracomunitare şi achiziţionarea de către o persoană juridică neimpozabilă a unor bunuri importate de acea persoană în Comunitate şi transportate sau expediate într-un alt stat membru decât cel în care s-a efectuat importul. Persoana juridică neimpozabilă va beneficia de rambursarea taxei plătite în România pentru importul bunurilor, dacă dovedeşte că achiziţia sa intracomunitară a fost supusă taxei în statul membru de destinaţie a bunurilor expediate sau transportate.

(5) Prin ordin al ministrului finanţelor publice se pot reglementa măsuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (2) lit. a). ***Norme metodologice***

ART. 131 Importul de bunuri

Importul de bunuri reprezintă:

a) intrarea pe teritoriul Comunităţii de bunuri care nu se află în liberă circulaţie în înţelesul art. 24 din Tratatul de înfiinţare a Comunităţii Europene;

b) pe lângă operaţiunile prevăzute la lit. a), intrarea în Comunitate a bunurilor care se află în liberă circulaţie, provenite dintr-un teritoriu terţ, care face parte din teritoriul vamal al Comunităţii .

CAP. 5
Locul operaţiunilor cuprinse în sfera de aplicare a taxei

ART. 132 Locul livrării de bunuri

(1) Se consideră a fi locul livrării de bunuri:

a) locul unde se găsesc bunurile în momentul când începe expedierea sau transportul, în cazul bunurilor care sunt expediate sau transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terţ. Dacă locul livrării, stabilit conform prezentei prevederi, se situează în afara teritoriului comunitar, locul livrării realizate de către importator şi locul oricărei livrări ulterioare se consideră în statul membru de import al bunurilor, iar bunurile se consideră a fi transportate sau expediate din statul membru de import;

b) locul unde se efectuează instalarea sau montajul, de către furnizor sau de către altă persoană în numele furnizorului, în cazul bunurilor care fac obiectul unei instalări sau unui montaj;

c) locul unde se găsesc bunurile atunci când sunt puse la dispoziţia cumpărătorului, în cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate;

d) locul de plecare a transportului de pasageri, în cazul în care livrările de bunuri sunt efectuate la bordul unui vapor, avion sau tren, pentru partea din transportul de pasageri efectuată în interiorul Comunităţii, dacă:

1. partea transportului de pasageri efectuată în interiorul Comunităţii reprezintă partea transportului, efectuată fără nici o oprire în afara Comunităţii, între locul de plecare şi locul de sosire ale transportului de pasageri;

2. locul de plecare a transportului de pasageri reprezintă primul punct de îmbarcare a pasagerilor în interiorul Comunităţii, eventual după o oprire în afara Comunităţii;

3. locul de sosire a transportului de pasageri reprezintă ultimul punct de debarcare prevăzut în interiorul Comunităţii pentru pasagerii care s-au îmbarcat în interiorul Comunităţii, eventual înainte de o oprire în afara Comunităţii;

e) în cazul livrării de gaz prin intermediul unui sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunităţii sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem, al livrării de energie electrică ori al livrării de energie termică sau agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire ori de răcire, către un comerciant persoană impozabilă, locul livrării se consideră a fi locul în care acel comerciant persoană impozabilă îşi are sediul activităţii economice sau un sediu fix pentru care se livrează bunurile ori, în absenţa unui astfel de sediu, locul în care acesta are domiciliul stabil sau reşedinţa sa obişnuită. Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală, în ceea ce priveşte cumpărările de gaz, de energie electrică şi de energie termică sau agent frigorific, o reprezintă revânzarea de astfel de produse şi al cărei consum propriu de astfel de produse este neglijabil;

f) în cazul livrării de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunităţii sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem, al livrării de energie electrică ori al livrării de energie termică sau agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire ori de răcire, în situaţia în care unei astfel de livrări nu i se aplică lit. e), locul livrării reprezintă locul în care cumpărătorul utilizează şi consumă efectiv bunurile. Atunci când cumpărătorul nu consumă efectiv gazul, energia electrică, energia termică sau agentul frigorific ori le consumă doar parţial, se consideră că bunurile în cauză neconsumate au fost utilizate şi consumate în locul în care cumpărătorul îşi are sediul activităţii economice ori un sediu fix pentru care se livrează bunurile. În absenţa unui astfel de sediu, se consideră că acesta a utilizat şi a consumat bunurile în locul în care îşi are domiciliul sau reşedinţa obişnuită.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a), în cazul unei vânzări la distanţă care se efectuează dintr-un stat membru spre România, locul livrării se consideră în România dacă livrarea este efectuată către un cumpărător persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, care beneficiază de derogarea de la art. 126 alin. (4), sau către orice altă persoană neimpozabilă şi dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) valoarea totală a vânzărilor la distanţă al căror transport sau expediere în România se realizează de către un furnizor, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanţă, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanţă, sau în anul calendaristic precedent, depăşeşte plafonul pentru vânzări la distanţă de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabileşte prin norme; sau

b) furnizorul a optat în statul membru din care se transportă bunurile pentru considerarea vânzărilor sale la distanţă, care presupun transportul bunurilor din acel stat membru în România, ca având loc în România.

(3) Locul livrării este întotdeauna în România, în cazul vânzărilor la distanţă de produse accizabile, efectuate dintr-un stat membru către persoane neimpozabile din România, altele decât persoanele juridice neimpozabile, fără să se aplice plafonul prevăzut la alin. (2) lit. a).

(4) Derogarea prevăzută la alin. (2) nu se aplică vânzărilor la distanţă efectuate din alt stat membru în România:

a) de mijloace de transport noi;

b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor sau în numele acestuia;

c) de bunuri taxate în statul membru de plecare, conform regimului special prevăzut la art. 313, 326 sau 333 din Directiva 112, privind bunurile second-hand, operele de artă, obiectele de colecţie şi antichităţile, astfel cum sunt definite la **art. 152^2** alin. (1);

d) de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunităţii sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire ori de răcire;

e) de produse accizabile, livrate către persoane impozabile şi persoane juridice neimpozabile.

(5) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a), locul livrării pentru vânzările la distanţă efectuate din România către alt stat membru se consideră în acest alt stat membru, în cazul în care livrarea este efectuată către o persoană care nu îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de statul membru în care se încheie transportul sau expedierea, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) valoarea totală a vânzărilor la distanţă, efectuate de furnizor şi care presupun transportul sau expedierea bunurilor din România către un anumit stat membru, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanţă, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanţă, sau în anul calendaristic precedent, depăşeşte plafonul pentru vânzări la distanţă, stabilit conform legislaţiei privind taxa pe valoarea adăugată din statul membru respectiv, astfel de vânzări având locul livrării în statul respectiv; sau

b) furnizorul a optat în România pentru considerarea tuturor vânzărilor sale la distanţă, care presupun transportul bunurilor din România într-un anumit stat membru, ca având loc în respectivul stat membru. Opţiunea se exercită în condiţiile stabilite prin norme şi se aplică tuturor vânzărilor la distanţă, efectuate către respectivul stat membru, în anul calendaristic în care se exercită opţiunea şi în următorii doi ani calendaristici.

(6) În cazul vânzărilor la distanţă de produse accizabile efectuate din România către persoane neimpozabile din alt stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile, locul livrării este întotdeauna în celălalt stat membru.

(7) Derogarea prevăzută la alin. (5) nu se aplică vânzărilor la distanţă efectuate din România către un alt stat membru:

a) de mijloace de transport noi;

b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor sau de altă persoană în numele acestuia;

c) de bunuri taxate în România, conform regimului special pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, prevăzut la **art. 152^2**;

d) de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunităţii sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire sau de răcire;

e) de produse accizabile, livrate către persoane juridice neimpozabile şi persoane impozabile.

(8) În aplicarea alin. (2) - (7), atunci când o vânzare la distanţă presupune expedierea sau transportul bunurilor vândute dintr-un teritoriu terţ şi importul de către furnizor într-un stat membru, altul decât statul membru în care se expediază sau se transportă în vederea livrării acestora către client, se va considera că bunurile au fost expediate sau transportate din statul membru în care se efectuează importul.

Norme metodologice

ART. 132^1 Locul achiziţiei intracomunitare de bunuri

(1) Locul achiziţiei intracomunitare de bunuri se consideră a fi locul unde se găsesc bunurile în momentul în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.

(2) În cazul achiziţiei intracomunitare de bunuri, prevăzută la **art. 126** alin. (3) lit. a), dacă cumpărătorul îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA valabil, emis de autorităţile unui stat membru, altul decât cel în care are loc achiziţia intracomunitară, conform alin. (1), locul respectivei achiziţii intracomunitare se consideră în statul membru care a emis codul de înregistrare în scopuri de TVA.

(3) Dacă o achiziţie intracomunitară a fost supusă la plata taxei în alt stat membru, conform alin. (1), şi în România, conform alin. (2), baza de impozitare se reduce în mod corespunzător în România.

(4) Prevederile alin. (2) nu se aplică dacă cumpărătorul face dovada că achiziţia intracomunitară a fost supusă la plata taxei pe valoarea adăugată în statul membru în care are loc achiziţia intracomunitară, conform alin. (1).

(5) Prevederile alin. (2) nu se vor aplica în cazul operaţiunilor triunghiulare, atunci când cumpărătorul revânzător înregistrat în scopuri de TVA în România în conformitate cu **art. 153** face dovada că a efectuat o achiziţie intracomunitară neimpozabilă pe teritoriul altui stat membru, în condiţii similare celor prevăzute la **art. 126** alin. (8) lit. b), în vederea efectuării unei livrări ulterioare în acel alt stat membru. Obligaţiile persoanelor implicate în operaţiuni triunghiulare sunt prevăzute în norme.

Norme metodologice

ART. 132^2 Locul importului de bunuri

(1) Locul importului de bunuri se consideră pe teritoriul statului membru în care se află bunurile când intră pe teritoriul comunitar.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), atunci când bunurile la care se face referire la **art. 131** lit. a), care nu se află în liberă circulaţie, sunt plasate, la intrarea în Comunitate, în unul dintre regimurile sau situaţiile la care se face referire la **art. 144** alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7, locul importului pentru aceste bunuri se consideră a fi pe teritoriul statului membru în care bunurile încetează să mai fie plasate în astfel de regimuri sau situaţii.

(3) Atunci când bunurile la care se face referire în **art. 131** lit. b), care se află în liberă circulaţie la intrarea în Comunitate, sunt în una dintre situaţiile care le-ar permite, dacă ar fi fost importate în Comunitate, în sensul **art. 131** lit. a), să beneficieze de unul dintre regimurile prevăzute la **art. 144** alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7 sau sunt sub o procedură de tranzit intern, locul importului este considerat a fi statul membru pe teritoriul căruia se încheie aceste regimuri sau această procedură.

ART. 133 Locul prestării de servicii

(1) În vederea aplicării regulilor referitoare la locul de prestare a serviciilor:

a) o persoană impozabilă care desfăşoară şi activităţi sau operaţiuni care nu sunt considerate impozabile în conformitate cu **art. 126** alin. (1) - (4) este considerată persoană impozabilă pentru toate serviciile care i-au fost prestate;

b) o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.

(2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acţionează ca atare este locul unde respectiva persoană care primeşte serviciile îşi are stabilit sediul activităţii sale economice. Dacă serviciile sunt furnizate către un sediu fix al persoanei impozabile, aflat în alt loc decât cel în care persoana îşi are sediul activităţii sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix al persoanei care primeşte serviciile. În absenţa unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde persoana impozabilă care primeşte aceste servicii îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită.

(3) Locul de prestare a serviciilor către o persoană neimpozabilă este locul unde prestatorul îşi are stabilit sediul activităţii sale economice. Dacă serviciile sunt prestate de la un sediu fix al prestatorului, aflat în alt loc decât locul în care persoana impozabilă şi-a stabilit sediul activităţii economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix. În absenţa unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde prestatorul îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită.

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (2) şi (3), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:

a) locul unde sunt situate bunurile imobile, pentru prestările de servicii efectuate în legătură cu bunurile imobile, inclusiv serviciile prestate de experţi şi agenţi imobiliari, de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcţie similară, precum tabere de vacanţă sau locuri amenajate pentru camping, de acordare de drepturi de utilizare a bunurilor imobile, pentru servicii de pregătire şi coordonare a lucrărilor de construcţii, precum serviciile prestate de arhitecţi şi de societăţile care asigură supravegherea pe şantier;

b) locul unde se efectuează transportul, în funcţie de distanţele parcurse, în cazul serviciilor de transport de călători;

c) *** Abrogat;

d) locul prestării efective, pentru serviciile de restaurant şi catering, cu excepţia celor prestate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor pe parcursul unei părţi a unei operaţiuni de transport de călători efectuate în cadrul Comunităţii;

e) locul unde mijlocul de transport este pus efectiv la dispoziţia clientului, în cazul închirierii pe termen scurt a unui mijloc de transport. Prin termen scurt se înţelege posesia sau utilizarea continuă a mijlocului de transport pe o perioadă de maximum 30 de zile şi, în cazul ambarcaţiunilor maritime, pe o perioadă de maximum 90 de zile;

f) locul de plecare a transportului de călători, pentru serviciile de restaurant şi catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor în timpul unei părţi a unei operaţiuni de transport de călători efectuată în Comunitate. Parte a unei operaţiuni de transport de călători efectuată în Comunitate înseamnă acea parte a operaţiunii efectuate, fără escală în afara Comunităţii, între punctul de plecare şi punctul de sosire a transportului de călători. Punctul de plecare a unui transport de călători înseamnă primul punct stabilit pentru îmbarcarea călătorilor în interiorul Comunităţii, dacă este cazul, după o oprire în afara Comunităţii. Punctul de sosire a unui transport de călători înseamnă ultimul punct stabilit pentru debarcarea în interiorul Comunităţii a călătorilor care s-au îmbarcat în Comunitate, dacă este cazul înaintea unei opriri în afara Comunităţii. În cazul unei călătorii dus-întors, traseul de retur este considerat o operaţiune de transport separată.

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (3), locul următoarelor servicii este considerat a fi:

a) locul în care este efectuată operaţiunea principală în conformitate cu prevederile prezentului titlu, în cazul serviciilor prestate de un intermediar care acţionează în numele şi în contul altei persoane şi beneficiarul este o persoană neimpozabilă;

b) locul unde are loc transportul, proporţional cu distanţele parcurse, în cazul serviciilor de transport de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, către persoane neimpozabile;

c) locul de plecare a unui transport intracomunitar de bunuri, pentru serviciile de transport intracomunitar de bunuri prestate către persoane neimpozabile. Prin transport intracomunitar de bunuri se înţelege orice transport de bunuri ale cărui loc de plecare şi loc de sosire sunt situate pe teritoriile a două state membre diferite. Loc de plecare înseamnă locul unde începe efectiv transportul de bunuri, indiferent de distanţele parcurse pentru a ajunge la locul unde se găsesc bunurile, iar loc de sosire înseamnă locul unde se încheie efectiv transportul de bunuri;

d) locul în care se prestează efectiv serviciile către persoane neimpozabile, în cazul următoarelor:

1. servicii constând în activităţi accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea şi servicii similare acestora;
2. servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale;
3. evaluări ale bunurilor mobile corporale;

e) locul unde beneficiarul este stabilit sau îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită, dacă respectivul beneficiar este o persoană neimpozabilă care este stabilită sau îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în afara Comunităţii, în cazul următoarelor servicii:

1. închirierea bunurilor mobile corporale, cu excepţia tuturor mijloacelor de transport;
2. operaţiunile de leasing având ca obiect utilizarea bunurilor mobile corporale, cu excepţia tuturor mijloacelor de transport;
3. transferul şi/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licenţelor, mărcilor comerciale şi a altor drepturi similare;
4. serviciile de publicitate;
5. serviciile consultanţilor, inginerilor, juriştilor şi avocaţilor, contabililor şi experţilor contabili, ale birourilor de studii şi alte servicii similare, precum şi prelucrarea de date şi furnizarea de informaţii;
6. operaţiunile de natură financiar-bancară şi de asigurări, inclusiv reasigurări, cu excepţia închirierii de seifuri;
7. punerea la dispoziţie de personal;
8. acordarea accesului la un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunităţii sau la o reţea conectată la un astfel de sistem, la reţeaua de energie electrică ori la reţelele de încălzire sau de răcire, transportul şi distribuţia prin intermediul acestor sisteme ori reţele, precum şi alte prestări de servicii legate direct de acestea;
9. serviciile de telecomunicaţii. Sunt considerate servicii de telecomunicaţii serviciile având ca obiect transmiterea, emiterea şi recepţia de semnale, înscrisuri, imagini şi sunete sau informaţii de orice natură, prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmisii, emiteri sau recepţii. Serviciile de telecomunicaţii cuprind, de asemenea, şi furnizarea accesului la reţeaua mondială de informaţii. În cazul în care serviciile de telecomunicaţii sunt prestate de către o persoană care îşi are stabilit sediul activităţii economice în afara Comunităţii sau care are un sediu fix în afara Comunităţii de la care serviciile sunt prestate sau care, în absenţa unui sediu al activităţii economice sau a unui sediu fix, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în afara Comunităţii, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil sau reşedinţa

obişnuită în Comunitate, se consideră că locul prestării este în România, dacă serviciile au fost efectiv utilizate în România;

10. serviciile de radiodifuziune şi televiziune. În cazul în care serviciile de radiodifuziune şi de televiziune sunt prestate de către o persoană care îşi are stabilit sediul activităţii sale economice în afara Comunităţii sau care are un sediu fix în afara Comunităţii de la care serviciile sunt prestate sau care, în absenţa unui sediu al activităţii economice sau a unui sediu fix, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în afara Comunităţii, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în Comunitate, se consideră că locul prestării este în România, dacă serviciile au fost efectiv utilizate în România;

11. serviciile furnizate pe cale electronică. În cazul serviciilor furnizate pe cale electronică, prestate de o persoană care îşi are sediul activităţii economice în afara Comunităţii sau care deţine un sediu fix în afara Comunităţii de la care serviciile sunt prestate sau care, în absenţa unui sediu al activităţii economice sau a unui sediu fix, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în afara Comunităţii, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în România, se consideră că locul prestării este în România;

12. obligaţia de a se abţine de la realizarea sau exercitarea, total sau parţial, a unei activităţi economice sau a unui drept prevăzut la prezenta literă;

f) locul în care activităţile se desfăşoară efectiv, în cazul serviciilor principale şi auxiliare legate de activităţi culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, educaţionale, de divertisment sau de activităţi similare, cum ar fi târgurile şi expoziţiile, inclusiv în cazul serviciilor prestate de organizatorii acestor activităţi, prestate către persoane neimpozabile.

g) locul de închiriere, cu excepția închirierii pe termen scurt, a unui mijloc de transport unei persoane neimpozabile este locul în care clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită. Prin *închiriere* se înțeleg inclusiv serviciile de leasing de mijloace de transport. Prin excepție, locul de închiriere a unei ambarcațiuni de agrement unei persoane neimpozabile, cu excepția închirierii pe termen scurt, este locul unde ambarcaţiunea de agrement este pusa efectiv la dispoziția clientului, în cazul în care serviciul respectiv este prestat efectiv de către prestator din locul în care este situat sediul activităţii sale economice sau sediul sau fix. Prin *termen scurt* se înțelege deținerea sau utilizarea continuă a mijlocului de transport pe o perioadă de maximum 30 de zile şi, în cazul ambarcațiunilor maritime, pe o perioadă de maximum 90 de zile)

(6) *** Abrogat

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), locul următoarelor servicii este considerat a fi:

a) în România, pentru serviciile constând în activităţi accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea şi servicii similare acestora, servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale şi evaluări ale bunurilor mobile corporale, servicii de transport de bunuri efectuate în România, când aceste servicii sunt prestate către o persoană impozabilă nestabilită pe teritoriul Comunităţii, dacă utilizarea şi exploatarea efectivă a serviciilor au loc în România;

b) locul în care evenimentele se desfăşoară efectiv, pentru serviciile legate de acordarea accesului la evenimente culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, educaţionale, de divertisment sau alte evenimente similare, cum ar fi târgurile şi expoziţiile, precum şi pentru serviciile auxiliare legate de acordarea acestui acces, prestate unei persoane impozabile.

(8) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), pentru serviciile de transport de bunuri efectuate în afara Comunităţii, când aceste servicii sunt prestate către o persoană impozabilă stabilită în România, locul prestării se consideră a fi în afara Comunităţi, dacă utilizarea şi exploatarea efectivă a serviciilor au loc în afara Comunităţii. În aplicarea prezentului alineat serviciile de transport de bunuri efectuate în afara Comunităţii sunt serviciile de transport al cărui punct de plecare şi punct de sosire se află în afara Comunităţii, acestea fiind considerate efectiv utilizate şi exploatate în afara Comunităţii.

Norme metodologice

ART. 133^1 Locul operaţiunilor legate de podul de frontieră peste fluviul Dunărea între Calafat şi Vidin

(1) Prin excepţie de la prevederile **art. 132 - 133**, pentru operaţiunile legate de podul de frontieră peste fluviul Dunărea între Calafat şi Vidin, se aplică prevederile alin. (2) şi (3).

(2) Pentru a determina locul operaţiunilor impozabile în ceea ce priveşte întreţinerea sau repararea podului de frontieră, frontiera teritorială este considerată ca fiind la mijlocul podului, pentru livrările de bunuri, prestările de servicii, achiziţiile intracomunitare şi importurile de bunuri, destinate întreţinerii sau reparării podului.

(3) Pentru a determina locul operaţiunii impozabile în ceea ce priveşte perceperea taxei de trecere a podului, se consideră toată lungimea podului ca fiind:

a) parte a teritoriului României, pentru călătoriile dinspre România spre Bulgaria;

b) parte a teritoriului Bulgariei, pentru călătoriile dinspre Bulgaria spre România.

CAP. 6
Faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată

ART. 134 Faptul generator şi exigibilitatea - definiţii

(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condiţiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptăţită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

(3) Exigibilitatea plăţii taxei reprezintă data la care o persoană are obligaţia de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor art. 157 alin. (1). Această dată determină şi momentul de la care se datorează majorări de întârziere pentru neplata taxei.

(4) Regimul de impozitare aplicabil pentru operaţiunile impozabile este regimul în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepţia cazurilor prevăzute la **art. 134^2** alin. (2), pentru care se aplică regimul de impozitare în vigoare la data exigibilităţii taxei.

(4^1) În cazul operațiunilor pentru care se aplică sistemul de TVA la încasare prevăzut la **art. 134^2** alin. (3), regimul de impozitare aplicabil este regimul în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția situaţiilor în care se emite o factură sau se încasează

un avans, înainte de data la care intervine faptul generator. În aceste situații se aplică regimul de impozitare în vigoare la data emiterii facturii sau la data încasării avansului, după caz.

(5) În cazul schimbării regimului de impozitare se va proceda la regularizare pentru a se aplica regimul de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii pentru cazurile prevăzute la **art. 134^2** alin. (2) lit. a), numai dacă factura este emisă pentru contravaloarea parţială a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, şi la **art. 134^2** alin. (2) lit. b), dacă a fost încasat un avans pentru valoarea parţială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii, mai puţin în cazul operațiunilor pentru care se aplică sistemul TVA la încasare pentru care se aplică regulile stabilite la **art. 134^2** alin. (7). Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru micile întreprinderi prevăzute la **art. 152**, care se înregistrează în scopuri de TVA conform **art. 153**, pentru facturile emise înainte de trecerea la regimul de taxare.)

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (4) - (5), în cazul modificărilor de cote se aplică prevederile **art. 140** alin. (3) şi (4), iar pentru operațiunile prevăzute la **art. 160** regimul aplicabil este cel de la data la care intervine exigibilitatea taxei conform **art. 134^2** alin. (1) şi (2).)

(7) În cazul prestărilor de servicii pentru care au fost încasate avansuri pentru valoarea parţială a prestării de servicii şi/sau au fost emise facturi pentru valoarea parţială a prestării de servicii până la data de 31 decembrie 2009 inclusiv, dar faptul generator de taxă intervine după această dată, se aplică prevederile alin. (4) şi (5).

ART. 134^1 Faptul generator pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepţiile prevăzute în prezentul capitol.

(2) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignaţie, se consideră că livrarea bunurilor de la consignant la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienţilor săi.

(3) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformităţii, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data acceptării bunurilor de către beneficiar.

(4) Pentru stocurile la dispoziţia clientului, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data la care clientul retrage bunurile din stoc în vederea utilizării, în principal pentru activitatea de producţie.

(5) Prin norme sunt definite contractele de consignaţie, stocurile la dispoziţia clientului, bunurile livrate în vederea testării sau a verificării conformităţii.

(6) Pentru livrările de bunuri corporale, inclusiv de bunuri imobile, data livrării este data la care intervine transferul dreptului de a dispune de bunuri ca şi un proprietar. Prin excepţie, în cazul contractelor care prevăd că plata se efectuează în rate sau al oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plăţii ultimei sume scadente, cu excepţia contractelor de leasing, data livrării este data la care bunul este predat beneficiarului.

(7) Prestările de servicii care determină decontări sau plăţi succesive, cum sunt serviciile de construcţii-montaj, consultanţă, cercetare, expertiză şi alte servicii similare, sunt considerate efectuate la data la care sunt emise situaţii de lucrări, rapoarte de lucru, alte documente similare pe baza cărora se stabilesc serviciile efectuate sau, după caz, în funcţie de prevederile contractuale, la data acceptării acestora de către beneficiari.

(8) În cazul livrărilor de bunuri şi al prestărilor de servicii care se efectuează continuu, altele decât cele prevăzute la alin. (7), cum sunt: livrările de gaze naturale, de apă, serviciile de telefonie, livrările de energie electrică şi altele asemenea, se consideră că livrarea/prestarea este efectuată la datele specificate în contract pentru plata bunurilor livrate sau a serviciilor prestate sau la data emiterii unei facturi, dar perioada de decontare nu poate depăşi un an.

(9) În cazul operaţiunilor de închiriere, leasing, concesionare, arendare de bunuri, acordare cu plată pe o anumită perioadă a unor drepturi reale, precum dreptul de uzufruct şi superficia, asupra unui bun imobil, serviciul se consideră efectuat la fiecare dată specificată în contract pentru efectuarea plăţii.

(10) Pentru prestările de servicii pentru care taxa este datorată de către beneficiarul serviciilor în conformitate cu **art. 150** alin. (2), care sunt prestate continuu pe o perioadă mai mare de un an şi care nu determină decontări sau plăţi în cursul acestei perioade, se consideră efectuate la expirarea fiecărui an calendaristic, atât timp cât prestarea de servicii nu a încetat.

Norme metodologice

(11) Prin excepție de la prevederile alin. (8), livrarea continuă de bunuri, altele decât cele prevăzute la **art. 132** alin. (1) lit. e) şi f), pe o perioadă care depăşeşte o lună calendaristică, care sunt expediate sau transportate într-un alt stat membru decât cel în care începe expedierea ori transportul bunurilor şi care sunt livrate în regim de scutire de TVA sau care sunt transferate în regim de scutire de TVA într-un alt stat membru de către o persoană impozabilă în scopul desfășurării activităţii sale economice, în conformitate cu condițiile stabilite la **art. 143** alin (2), se consideră ca fiind efectuată în momentul încheierii fiecărei luni calendaristice, atât timp cât livrarea de bunuri nu a încetat.

(12) Prestările de servicii care nu se regăsesc la alin. (7) - (10) se consideră efectuate la data finalizării prestării serviciului respectiv.

ART. 134^2 Exigibilitatea pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii

(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

a) la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul generator;

b) la data la care se încasează avansul, pentru plăţile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. *Avansurile* reprezintă plata parţială sau integrală a contravalorii bunurilor şi serviciilor, efectuată înainte de data livrării ori prestării acestora;

c) la data extragerii numerarului, pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate prin mașini automate de vânzare, de jocuri sau alte mașini similare.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) şi alin. (2) lit. a) se aplică sistemul TVA la încasare, respectiv exigibilitatea taxei intervine la data încasării contravalorii integrale sau parțiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, astfel:

a) în cazul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153**, care au sediul activităţii economice în România conform **art. 125^1**alin. (2) lit. a), a căror cifră de afaceri în anul calendaristic precedent nu depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei. Persoana impozabilă care în anul precedent nu a aplicat sistemul TVA la încasare, dar a cărei cifra de afaceri pentru anul respectiv este inferioară plafonului de 2.250.000 lei, aplică sistemul TVA la încasare începând cu prima zi a celei de-a doua perioade fiscale din anul următor celui în care nu a depăşit plafonul. Cifra de afaceri pentru calculul plafonului de 2.250.000 lei este constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere, precum şi a operaţiunilor rezultate din activităţi economice

pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, conform **art. 132** şi **133**, realizate în cursul unui an calendaristic;

b) în cazul persoanelor impozabile, care au sediul activităţii economice în România conform **art. 125^1** alin. (2) lit. a), care se înregistrează în scopuri de TVA conform **art. 153** în cursul anului calendaristic curent, începând cu data înregistrării în scopuri de TVA.

(4) Dacă în cursul anului calendaristic curent cifra de afaceri a persoanelor impozabile prevăzute la alin. (3) depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei, sistemul TVA la încasare se aplică până la sfârşitul perioadei fiscale următoare celei în care plafonul a fost depăşit.

(5) În cazul în care persoanele impozabile obligate la aplicarea sistemului TVA la încasare nu au încasat contravaloarea integrală sau parţială a livrării de bunuri ori a prestării de servicii în termen de 90 de zile calendaristice de la data emiterii facturii, calculate conform dispoziţiilor Codului de procedură civilă, exigibilitatea taxei aferente contravalorii neîncasate intervine în cea de-a 90-a zi calendaristică, de la data emiterii facturii. În situaţia în care factura nu a fost emisă în termenul prevăzut de lege, exigibilitatea taxei aferente contravalorii neîncasate intervine în cea de-a 90-a zi calendaristică de la termenul-limită prevăzut de lege pentru emiterea facturii, calculată conform dispoziţiilor Codului de procedură civilă.

(6) Aplicarea prevederilor sistemului de TVA la încasare este obligatorie pentru persoanele impozabile prevăzute la alin. (3), dar nu se aplică de persoanele impozabile care fac parte dintr-un grup fiscal unic conform prevederilor **art. 127** alin. (8). Sistemul TVA la încasare se aplică numai pentru operaţiuni pentru care locul livrării, conform prevederilor **art. 132**, sau locul prestării, conform prevederilor **art. 133**, se consideră a fi în România. Persoanele impozabile care au obligaţia aplicării sistemului TVA la încasare nu aplică sistemul pentru următoarele operaţiuni care intră sub incidenţa regulilor generale privind exigibilitatea TVA:

a) în cazul livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii pentru care beneficiarul este persoana obligată la plata taxei conform **art. 150** alin. (2) - (6), **art. 152^3** alin. (10) sau **art. 160**;

b) în cazul livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii care sunt scutite de TVA;

c) în cazul operaţiunilor supuse regimurilor speciale prevăzute la **art. 152^1** - **152^3**;

d)) în cazul livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii a căror contravaloare este încasată, parţial sau total, cu numerar de către persoana impozabilă eligibilă pentru aplicarea sistemului TVA la încasare de la beneficiari persoane juridice, persoane fizice înregistrate în scopuri de TVA, persoane fizice autorizate, liber-profesionişti şi asocieri fără personalitate juridică. În cazul în care, ulterior emiterii facturii, se încasează în numerar o parte sau contravaloarea integrală a acesteia, pentru taxa aferentă acestor sume nu se aplica regulile de exigibilitate prevăzute la alin. (1) şi alin. (2) lit. a);

e) în cazul livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii pentru care beneficiarul este o persoană afiliată furnizorului/prestatorului potrivit **art. 7** alin. (1) pct. 21.

(7) În cazul facturilor emise de persoanele impozabile înainte de intrarea sau ieşirea în/din sistemul de TVA la încasare se aplică următoarele reguli:

a) în cazul facturilor pentru contravaloarea totală a livrării de bunuri ori a prestării de servicii emise înainte de data intrării în sistemul de TVA la încasare, indiferent dacă acestea sunt sau nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după intrarea în sistemul TVA la încasare, nu se aplică prevederile alin. (3) şi (5). În cazul facturilor pentru contravaloarea parţială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data intrării în sistemul de TVA la încasare, care au fost ori nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după data intrării persoanei impozabile în sistem, se vor aplica prevederile alin. (3) şi (5) pentru diferenţele care vor fi facturate după data intrării în sistemul de TVA la încasare al persoanei impozabile;

b) în cazul facturilor pentru contravaloarea totală a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data ieşirii din sistemul de TVA la încasare, indiferent dacă acestea sunt ori nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după ieşirea din sistemul TVA la încasare, se continuă aplicarea sistemului, respectiv exigibilitatea taxei intervine conform alin. (3) şi (5). În cazul facturilor pentru contravaloarea parţială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data ieşirii din sistemul de TVA la încasare, pentru care faptul generator de taxă intervine după data ieşirii persoanei impozabile din sistemul TVA la încasare, se vor aplica prevederile alin. (3) şi (5) numai pentru taxa aferentă contravalorii parţiale a livrărilor/prestărilor facturate înainte de ieşirea din sistem a persoanei impozabile.

(8) Pentru determinarea taxei aferente încasării contravalorii integrale sau parţiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, care devine exigibilă potrivit prevederilor alin. (3), fiecare încasare totală sau parţială se consideră că include şi taxa aferentă aplicându-se următorul mecanism de calcul pentru determinarea sumei taxei, respectiv 24 x 100/124, în cazul cotei standard, şi 9 x 100/109 ori 5 x 100/105, în cazul cotelor reduse. Aceleaşi prevederi se aplică corespunzător şi pentru situaţiile prevăzute la alin. (5).

(9) În cazul evenimentelor menţionate la **art. 138**, taxa este exigibilă la data la care intervine oricare dintre evenimente, iar regimul de impozitare, cotele aplicabile şi cursul de schimb valutar sunt aceleaşi ca şi ale operaţiunii de bază care a generat aceste evenimente.

(10) În situaţia livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii pentru se aplică sistemul TVA la încasare, în cazul evenimentelor menţionate la **art. 138**, regimul de impozitare, cotele aplicabile şi cursul de schimb valutar sunt aceleaşi ca şi ale operaţiunii de bază care a generat aceste evenimente, dar pentru stabilirea exigibilităţii taxei se aplică următoarele prevederi:

a) pentru situaţia prevăzută la **art. 138** lit. a):

1. în cazul în care operaţiunea este anulată total înainte de livrare/prestare, exigibilitatea taxei intervine la data anulării operaţiunii, pentru contravaloarea pentru care a intervenit exigibilitatea taxei. Pentru contravaloarea pentru care nu a intervenit exigibilitatea taxei se operează anularea taxei neexigibile aferente;

2. în cazul în care operaţiunea este anulată parţial înainte de livrare/prestare, se operează reducerea taxei neexigibile aferente contravalorii pentru care nu a intervenit exigibilitatea taxei, iar în situaţia în care cuantumul taxei aferente anulării depăşeşte taxa neexigibilă, pentru diferenţă exigibilitatea taxei intervine la data anulării operaţiunii;

b) pentru situaţia prevăzută la **art. 138** lit. b) se aplică corespunzător prevederile lit. a);

c) pentru situaţia prevăzută la **art. 138** lit. c) se aplică corespunzător prevederile lit. a) pct. 2;

d) pentru situaţia prevăzută la **art. 138** lit. d) se operează anularea taxei neexigibile aferente;

e) pentru situaţia prevăzută la **art. 138** lit. e) se aplică corespunzător prevederile lit. a).

(11) În situaţia livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii pentru se aplică sistemul TVA la încasare, dacă evenimentele menţionate la **art. 138** intervin după cea de-a 90-a zi de la data emiterii facturii sau, după caz, de la data termenului-limită pentru emiterea acesteia, taxa este exigibilă la data la care intervine evenimentul.

Norme metodologice

ART. 134^3 Exigibilitatea pentru livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă

(1) Prin excepție de la prevederile **art. 134^2**, în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă conform **art. 143** alin. (2), exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii prevăzute la **art. 155** alin. (14) sau, după caz, la emiterea autofacturii prevăzute la **art. 155** alin. (8) ori în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator, dacă nu a fost emisă nicio factură/autofactură până la data respectivă.

(2) Prevederile **art. 134^2** alin. (2) lit. b) nu se aplică în ceea ce privește livrările şi transferurile de bunuri prevăzute la alin. (1).

Norme metodologice

ART. 135 Faptul generator şi exigibilitatea pentru achiziţii intracomunitare de bunuri

(1) În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, faptul generator intervine la data la care ar interveni faptul generator pentru livrări de bunuri similare, în statul membru în care se face achiziția.

(2) În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii prevăzute în legislaţia altui stat membru la articolul echivalent **art. 155** alin. (14) sau, după caz, la data emiterii autofacturii prevăzute la **art. 155** alin. (8) ori în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator, dacă nu a fost emisă nicio factură/autofactură până la data respectivă.

Norme metodologice

ART. 136 Faptul generator şi exigibilitatea pentru importul de bunuri

(1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator şi exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.

(2) În cazul în care, la import, bunurile nu sunt supuse taxelor comunitare prevăzute la alin. (1), faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care ar interveni faptul generator şi exigibilitatea acelor taxe comunitare dacă bunurile importate ar fi fost supuse unor astfel de taxe.

(3) În cazul în care, la import, bunurile sunt plasate într-un regim vamal special, prevăzut la **art. 144** alin. (1) lit. a) şi d), faptul generator şi exigibilitatea taxei intervin la data la care acestea încetează a mai fi plasate într-un astfel de regim.

CAP. 7
Baza de impozitare

ART. 137 Baza de impozitare pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii efectuate în interiorul ţării

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) şi c), din tot ceea ce constituie contrapartida obţinută sau care urmează a fi obţinută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terţ, inclusiv subvenţiile direct legate de preţul acestor operaţiuni;

b) pentru operaţiunile prevăzute la **art. 128** alin. (3) lit. c), compensaţia aferentă;

c) pentru operaţiunile prevăzute la **art. 128** alin. (4) şi (5), pentru transferul prevăzut la **art. 128** alin. (10) şi pentru achiziţiile intracomunitare considerate ca fiind cu plată şi prevăzute la **art. 130^1** alin. (2) şi (3), preţul de cumpărare al bunurilor respective sau al unor bunuri similare ori, în absenţa unor astfel de preţuri de cumpărare, preţul de cost, stabilit la data livrării. În cazul în care bunurile reprezintă active corporale fixe, baza de impozitare se stabileşte conform procedurii stabilite prin norme;

d) pentru operaţiunile prevăzute la **art. 129** alin. (4), suma cheltuielilor efectuate de persoana impozabilă pentru realizarea prestării de servicii;

e) pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii pentru care beneficiarul este o persoană afiliată furnizorului/prestatorului potrivit prevederilor **art. 7** alin. (1) pct. 21, baza de impozitare este considerată valoarea de piaţă în următoarele situaţii:

1. atunci când contrapartida este mai mică decât valoarea de piaţă, iar beneficiarul livrării sau al prestării nu are drept complet de deducere în conformitate cu prevederile **art. 145, 145^1** şi **147**;

2. atunci când contrapartida este mai mică decât valoarea de piaţă, iar furnizorul sau prestatorul nu are un drept complet de deducere în conformitate cu prevederile **art. 145** şi **147** şi livrarea sau prestarea este scutită conform **art. 141**;

3. atunci când contrapartida este mai mare decât valoarea de piaţă, iar furnizorul sau prestatorul nu are drept complet de deducere în conformitate cu prevederile **art. 145** şi **147**.

(1^1) În sensul alin. (1) lit. e), valoare de piaţă înseamnă suma totală pe care, pentru obţinerea bunurilor ori serviciilor în cauză la momentul respectiv, un client aflat în aceeaşi etapă de comercializare la care are loc livrarea de bunuri sau prestarea de servicii ar trebui să o plătească în condiţii de concurenţă loială unui furnizor ori prestator independent de pe teritoriul statului membru în care livrarea sau prestarea este supusă taxei. Atunci când nu poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, valoare de piaţă înseamnă:

1. pentru bunuri, o sumă care nu este mai mică decât preţul de cumpărare al bunurilor sau al unor bunuri similare ori, în absenţa unui preţ de cumpărare, preţul de cost, stabilit la momentul livrării;

2. pentru servicii, o sumă care nu este mai mică decât costurile complete ale persoanei impozabile pentru prestarea serviciului.

(2) Baza de impozitare cuprinde următoarele:

a) impozitele şi taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, cu excepţia taxei pe valoarea adăugată;

b) cheltuielile accesorii, cum sunt: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport şi asigurare, solicitate de către furnizor/prestator cumpărătorului sau beneficiarului. Cheltuielile facturate de furnizorul de bunuri sau de prestatorul de servicii cumpărătorului, care fac obiectul unui contract separat şi care sunt legate de livrările de bunuri sau de prestările de servicii în cauză, se consideră cheltuieli accesorii.

Norme metodologice

(3) Baza de impozitare nu cuprinde următoarele:

a) rabaturile, remizele, risturnele, sconturile şi alte reduceri de preţ, acordate de furnizori direct clienţilor la data exigibilităţii taxei;

b) sumele reprezentând daune-interese, stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă, penalizările şi orice alte sume

solicitate pentru neîndeplinirea totală sau parţială a obligaţiilor contractuale, dacă sunt percepute peste preţurile şi/sau tarifele negociate;

c) dobânzile, percepute după data livrării sau prestării, pentru plăţi cu întârziere;

d) valoarea ambalajelor care circulă între furnizorii de marfă şi clienţi, prin schimb, fără facturare;

e) sumele achitate de o persoană impozabilă în numele şi în contul altei persoane şi care apoi se decontează acesteia, precum şi sumele încasate de o persoană impozabilă în numele şi în contul unei alte persoane.

Norme metodologice

ART. 138 Ajustarea bazei de impozitare

Baza de impozitare se reduce în următoarele situaţii:

a) dacă a fost emisă o factură şi, ulterior, operaţiunea este anulată total sau parţial, înainte de livrarea bunurilor sau de prestarea serviciilor;

b) în cazul refuzurilor totale sau parţiale privind cantitatea, calitatea ori preţurile bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate, precum şi în cazul anulării totale ori parţiale a contractului pentru livrarea sau prestarea în cauză ca urmare a unui acord scris între părţi sau ca urmare a unei hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile sau în urma unui arbitraj;

c) în cazul în care rabaturile, remizele, risturnele şi celelalte reduceri de preţ prevăzute la **art. 137** alin. (3) lit. a) sunt acordate după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;

d) în cazul în care contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului. Ajustarea este permisă începând cu data pronunţării hotărârii judecătoreşti de închidere a procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei, hotărâre rămasă definitivă şi irevocabilă;

e) în cazul în care cumpărătorii returnează ambalajele în care s-a expediat marfa, pentru ambalajele care circulă prin facturare.

Norme metodologice

ART. 138^1 Baza de impozitare pentru achiziţiile intracomunitare

(1) Pentru achiziţiile intracomunitare de bunuri baza de impozitare se stabileşte pe baza aceloraşi elemente utilizate conform **art. 137** pentru determinarea bazei de impozitare în cazul livrării aceloraşi bunuri în interiorul ţării. În cazul unei achiziţii intracomunitare de bunuri, conform **art. 130^1** alin. (2) lit. a), baza de impozitare se determină în conformitate cu prevederile **art. 137** alin. (1) lit. c) şi ale **art. 137** alin. (2).

(2) Baza de impozitare cuprinde şi accizele datorate sau achitate în România de persoana care efectuează achiziţia intracomunitară a unui produs supus accizelor. Atunci când după efectuarea achiziţiei intracomunitare de bunuri, persoana care a achiziţionat bunurile obţine o rambursare a accizelor achitate în statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor, baza de impozitare a achiziţiei intracomunitare efectuate în România se reduce corespunzător.

Norme metodologice

ART. 139 Baza de impozitare pentru import

(1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislaţiei vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane şi alte taxe datorate în afara României, precum şi cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepţia taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

(2) Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport şi asigurare, care intervin până la primul loc de destinaţie a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1), precum şi cele care decurg din transportul către alt loc de destinaţie din Comunitate, în cazul în care locul respectiv este cunoscut la momentul la care intervine faptul generator. Primul loc de destinaţie a bunurilor îl reprezintă destinaţia indicată în documentul de transport sau în orice alt document în baza căruia bunurile sunt importate în România ori, în absenţa unei astfel de menţiuni, primul loc de descărcare a bunurilor în România.

(3) Baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la **art. 137** alin. (3) lit. a) - d).

ART. 139^1 Cursul de schimb valutar

(1) Dacă elementele folosite la stabilirea bazei de impozitare a unui import de bunuri se exprimă în valută, cursul de schimb valutar se stabileşte conform prevederilor comunitare care reglementează calculul valorii în vamă.

(2)

Dacă elementele folosite pentru stabilirea bazei de impozitare a unei operaţiuni, alta decât importul de bunuri, se exprimă în valută, cursul de schimb care se aplică este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Naţională a României sau ultimul curs de schimb publicat de Banca Centrală Europeană ori cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, valabil la data la care intervine exigibilitatea taxei pentru operaţiunea în cauză, iar, în cazul operaţiunilor supuse sistemului TVA la încasare prevăzut la **art. 134^2** alin. (3) - (8), la data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei pentru operaţiunea în cauză dacă nu ar fi fost supusă sistemului TVA la încasare. În situaţia în care se utilizează cursul de schimb publicat de Banca Centrală Europeană, conversia între monede, altele decât moneda euro, se realizează prin intermediul cursului de schimb al monedei euro pentru fiecare dintre monede. În contractele încheiate între părţi trebuie menţionat dacă pentru decontări va fi utilizat cursul de schimb al unei bănci comerciale, în caz contrar aplicându-se cursul de schimb comunicat de Banca Naţională a României sau cursul de schimb publicat de Banca Centrală Europeană.) ***Norme metodologice***

CAP. 8
Cotele de taxă

ART. 140 Cotele

(1) Cota standard este de 24% şi se aplică asupra bazei de impozitare pentru operaţiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau

care nu sunt supuse cotelor reduse.

(2) Cota redusă de 9% se aplică asupra bazei de impozitare pentru următoarele prestări de servicii şi/sau livrări de bunuri:

a) serviciile constând în permiterea accesului la castele, muzee, case memoriale, monumente istorice, monumente de arhitectură şi arheologice, grădini zoologice şi botanice, târguri, expoziţii şi evenimente culturale, cinematografe, altele decât cele scutite conform **art. 141** alin. (1) lit. m);

b) livrarea de manuale şcolare, cărţi, ziare şi reviste, cu excepţia celor destinate exclusiv sau în principal publicităţii;

c) livrarea de proteze şi accesorii ale acestora, cu excepţia protezelor dentare;

d) livrarea de produse ortopedice;

e) livrarea de medicamente de uz uman şi veterinar;

f) cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcţie similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;

g) livrarea următoarelor bunuri *(în vigoare de la 1 septembrie 2013):*

1. toate sortimentele de pâine, precum şi următoarele specialităţi de panificaţie: cornuri, chifle, batoane, covrigi, minibaghete, franzeluţe şi împletituri, care se încadrează în grupa produse de brutărie la codul CAEN/CPSA 1071;

2. făină albă de grâu, făină semialbă de grâu, făină neagră de grâu şi făină de secară, care se încadrează la codul CAEN/CPSA 1061;

3. triticum spelta, grâu comun şi meslin, care se încadrează la codul NC 1001 99 00, şi secară, care se încadrează la codul NC 1002 90 00, prevăzute în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară şi statistică şi Tariful Vamal Comun, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 927/2012 al Comisiei din 9 octombrie 2012.

(2^1) Cota redusă de 5% se aplică asupra bazei de impozitare pentru livrarea locuinţelor ca parte a politicii sociale, inclusiv a terenului pe care sunt construite. Terenul pe care este construită locuinţa include şi amprenta la sol a locuinţei. În sensul prezentului titlu, prin locuinţă livrată ca parte a politicii sociale se înţelege:

a) livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept cămine de bătrâni şi de pensionari;

b) livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept case de copii şi centre de recuperare şi reabilitare pentru minori cu handicap;

c) livrarea de locuinţe care au o suprafaţă utilă de maximum 120 mp, exclusiv anexele gospodăreşti, a căror valoare, inclusiv a terenului pe care sunt construite, nu depăşeşte suma de 380.000 lei, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, achiziţionate de orice persoană necăsătorită sau familie. Suprafaţa utilă a locuinţei este cea definită prin Legea locuinţei nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Anexele gospodăreşti sunt cele definite prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Cota redusă se aplică numai în cazul locuinţelor care în momentul vânzării pot fi locuite ca atare şi dacă terenul pe care este construită locuinţa nu depăşeşte suprafaţa de 250 mp, inclusiv amprenta la sol a locuinţei, în cazul caselor de locuit individuale. În cazul imobilelor care au mai mult de două locuinţe, cota indiviză a terenului aferent fiecărei locuinţe nu poate depăşi suprafaţa de 250 mp, inclusiv amprenta la sol aferentă fiecărei locuinţe. Orice persoană necăsătorită sau familie poate achiziţiona o singură locuinţă cu cota redusă de 5%, respectiv:

1. în cazul persoanelor necăsătorite, să nu fi deţinut şi să nu deţină nicio locuinţă în proprietate pe care au achiziţionat-o cu cota de 5%;

2. în cazul familiilor, soţul sau soţia să nu fi deţinut şi să nu deţină, fiecare sau împreună, nicio locuinţă în proprietate pe care a/au achiziţionat-o cu cota de 5%;

d) livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, către primării în vederea atribuirii de către acestea cu chirie subvenţionată unor persoane sau familii a căror situaţie economică nu le permite accesul la o locuinţă în proprietate sau închirierea unei locuinţe în condiţiile pieţei.

(3) Cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepţia cazurilor prevăzute la **art. 134^2** alin. (2), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilităţii taxei.

(3^1) În cazul operaţiunilor supuse sistemului TVA la încasare, cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepţia situaţiilor în care este emisă o factură sau este încasat un avans, înainte de data livrării/prestării, pentru care se aplică cota în vigoare la data la care a fost emisă factura ori la data la care a fost încasat avansul.

(4) În cazul schimbării cotei se va proceda la regularizare pentru a se aplica cota în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii, pentru cazurile prevăzute la **art. 134^2** alin. (2), precum şi în situaţia prevăzută la alin. (3^1).

(5) Cota aplicabilă pentru importul de bunuri este cota aplicabilă pe teritoriul României pentru livrarea aceluiaşi bun.

(6) Cota aplicabilă pentru achiziţii intracomunitare de bunuri este cota aplicată pe teritoriul României pentru livrarea aceluiaşi bun şi care este în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

Norme metodologice

CAP. 9
Operaţiuni scutite de taxă

ART. 141 Scutiri pentru operaţiuni din interiorul ţării

(1) Următoarele operaţiuni de interes general sunt scutite de taxă:

a) spitalizarea, îngrijirile medicale şi operaţiunile strâns legate de acestea, desfăşurate de unităţi autorizate pentru astfel de activităţi, indiferent de forma de organizare, precum: spitale, sanatorii, centre de sănătate rurale sau urbane, dispensare, cabinete şi laboratoare medicale, centre de îngrijire medicală şi de diagnostic, baze de tratament şi recuperare, staţii de salvare şi alte unităţi autorizate să desfăşoare astfel de activităţi; ***Norme metodologice***

b) prestările de servicii efectuate în cadrul profesiunii lor de către stomatologi şi tehnicieni dentari, precum şi livrarea de proteze dentare efectuată de stomatologi şi de tehnicieni dentari;

c) prestările de îngrijire şi supraveghere efectuate de personal medical şi paramedical, conform prevederilor legale aplicabile în materie;

d) transportul bolnavilor şi al persoanelor accidentate, în vehicule special amenajate în acest scop, de către entităţi autorizate în acest sens; ***Norme metodologice***

e) livrările de organe, sânge şi lapte, de provenienţă umană;

f) activitatea de învăţământ prevăzută în Legea învăţământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, formarea profesională a adulţilor, precum şi prestările de servicii şi livrările de bunuri strâns legate de aceste activităţi, efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi autorizate;

g) livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate de căminele şi cantinele organizate pe lângă instituţiile publice şi entităţile autorizate prevăzute la lit. f), în folosul exclusiv al persoanelor direct implicate în activităţile scutite conform lit. f);

h) meditaţiile acordate în particular de cadre didactice din domeniul învăţământului şcolar, preuniversitar şi universitar;

i) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri strâns legate de asistenţa şi/sau protecţia socială, efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi recunoscute ca având caracter social, inclusiv cele livrate de căminele de bătrâni; ***Norme metodologice***

j) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri strâns legate de protecţia copiilor şi a tinerilor, efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi recunoscute ca având caracter social; ***Norme metodologice***

k) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri furnizate membrilor în interesul lor colectiv, în schimbul unei cotizaţii fixate conform statutului, de organizaţii fără scop patrimonial care au obiective de natură politică, sindicală, religioasă, patriotică, filozofică, filantropică, patronală, profesională sau civică, precum şi obiective de reprezentare a intereselor membrilor lor, în condiţiile în care această scutire nu provoacă distorsiuni de concurenţă; ***Norme metodologice***

l) prestările de servicii strâns legate de practicarea sportului sau a educaţiei fizice, efectuate de organizaţii fără scop patrimonial pentru persoanele care practică sportul sau educaţia fizică; ***Norme metodologice***

m) prestările de servicii culturale şi/sau livrările de bunuri strâns legate de acestea, efectuate de instituţiile publice sau de alte organisme culturale fără scop patrimonial, recunoscute ca atare de către Ministerul Culturii şi Cultelor; ***Norme metodologice***

n) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri efectuate de persoane ale căror operaţiuni sunt scutite, potrivit lit. a), f) şi i) - m), cu ocazia manifestărilor destinate să le aducă sprijin financiar şi organizate în profitul lor exclusiv, cu condiţia ca aceste scutiri să nu producă distorsiuni concurenţiale; ***Norme metodologice***

o) activităţile specifice posturilor publice de radio şi televiziune, altele decât activităţile de natură comercială; ***Norme metodologice***

p) serviciile publice poştale, precum şi livrarea de bunuri aferentă acestora; ***Norme metodologice***

q) prestările de servicii efectuate de către grupuri independente de persoane, ale căror operaţiuni sunt scutite sau nu intră în sfera de aplicare a taxei, grupuri create în scopul prestării către membrii lor de servicii direct legate de exercitarea activităţilor acestora, în cazul în care aceste grupuri solicită membrilor lor numai rambursarea cotei-părţi de cheltuieli comune, în limitele şi în condiţiile stabilite prin norme şi în condiţiile în care această scutire nu este de natură a produce distorsiuni concurenţiale; ***Norme metodologice***

r) furnizarea de personal de către instituţiile religioase sau filozofice în scopul activităţilor prevăzute la lit. a), f), i) şi j).

(2) Următoarele operaţiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

a) prestările următoarelor servicii de natură financiar-bancară:

1. acordarea şi negocierea de credite, precum şi administrarea creditelor de către persoana care le acordă;

2. negocierea garanţiilor de credit ori a altor garanţii sau orice operaţiuni cu astfel de garanţii, precum şi administrarea garanţiilor de credit de către persoana care acordă creditul;

3. tranzacţii, inclusiv negocierea, privind conturile de depozit sau conturile curente, plăţi, viramente, creanţe, cecuri şi alte instrumente negociabile, exceptând recuperarea creanţelor;

4. tranzacţii, inclusiv negocierea, privind valuta, bancnotele şi monedele utilizate ca mijloc legal de plată, cu excepţia obiectelor de colecţie, şi anume monede de aur, argint sau din alt metal ori bancnote care nu sunt utilizate în mod normal ca mijloc legal de plată sau monede de interes numismatic;

5. tranzacţii, inclusiv negocierea, dar exceptând administrarea sau păstrarea în siguranţă, cu acţiuni, părţi sociale în societăţi comerciale sau asociaţii, obligaţiuni garantate şi alte instrumente financiare, cu excepţia documentelor care stabilesc drepturi asupra bunurilor;

6. administrarea de fonduri speciale de investiţii;

Norme metodologice

b) operaţiunile de asigurare şi/sau de reasigurare, precum şi prestările de servicii în legătură cu operaţiunile de asigurare şi/sau de reasigurare efectuate de persoanele impozabile care intermediază astfel de operaţiuni; ***Norme metodologice***

c) pariuri, loterii şi alte forme de jocuri de noroc efectuate de persoanele autorizate, conform legii, să desfăşoare astfel de activităţi;

d) livrarea la valoarea nominală de timbre poştale utilizabile pentru serviciile poştale, de timbre fiscale şi alte timbre similare;

e) arendarea, concesionarea, închirierea şi leasingul de bunuri imobile, acordarea unor drepturi reale asupra unui bun imobil, precum dreptul de uzufruct şi superficia, cu plată, pe o anumită perioadă. Fac excepţie următoarele operaţiuni:

1. operaţiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcţie similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;

2. închirierea de spaţii sau locaţii pentru parcarea autovehiculelor;

3. închirierea utilajelor şi a maşinilor fixate definitiv în bunuri imobile;

4. închirierea seifurilor;

Norme metodologice

f) livrarea de construcţii/părţi de construcţii şi a terenurilor pe care sunt construite, precum şi a oricăror altor terenuri. Prin excepţie, scutirea nu se aplică pentru livrarea de construcţii noi, de părţi de construcţii noi sau de terenuri construibile. În sensul prezentului articol, se definesc următoarele:

1. *teren construibil* reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcţii, conform legislaţiei în vigoare;

2. *construcţie* înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ;

3. *livrarea unei construcţii* noi sau a unei părţi din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizări a construcţiei sau a unei părţi a acesteia, după caz, în urma transformării;

4. *o construcţie nouă* cuprinde și orice construcție transformată sau parte transformată a unei construcții, dacă costul transformării, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50% din valoarea de piață a construcției sau a părții din construcție, astfel cum aceasta este stabilită printr-un raport de expertiză, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării; ***Norme metodologice***

g) livrările de bunuri care au fost afectate unei activităţi scutite, în temeiul prezentului articol, dacă taxa aferentă bunurilor respective nu a fost dedusă, precum şi livrările de bunuri a căror achiziţie a făcut obiectul excluderii dreptului de deducere conform **art. 145** alin. (5) lit. b) sau al limitării totale a dreptului de deducere conform **art. 145^1**.

(3) Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la alin. (2) lit. e) şi f), în condiţiile stabilite prin norme. ***Norme metodologice***

ART. 142 Scutiri pentru importuri de bunuri şi pentru achiziţii intracomunitare

(1) Sunt scutite de taxă:

a) importul şi achiziţia intracomunitară de bunuri a căror livrare în România este în orice situaţie scutită de taxă în interiorul ţării;

b) achiziţia intracomunitară de bunuri al căror import în România este în orice situaţie scutit de taxă, conform prezentului articol;

c) achiziţia intracomunitară de bunuri pentru care, în conformitate cu **art. 145** alin. (2) lit. b) - d), persoana care cumpără bunurile în orice situaţie ar avea dreptul la rambursarea integrală a taxei care s-ar datora, dacă respectiva achiziţie nu ar fi scutită;

d) importul definitiv de bunuri care îndeplinesc condiţiile pentru scutire prevăzute de: Directiva 83/181/CEE a Consiliului din 28 martie 1983 ce determină domeniul art. 14 (1) (d) al Directivei 77/388/CEE privind scutirea de plată a taxei pe valoarea adăugată la importul final al anumitor mărfuri, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE) nr. L 105 din 23 aprilie 1983, cu modificările şi completările ulterioare, Directiva 2007/74/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind scutirea de taxă pe valoarea adăugată şi de accize pentru bunurile importate de către persoanele care călătoresc din ţări terţe, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE) nr. L 346 din 29 decembrie 2007, şi Directiva 79/2006/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind exceptarea de la taxele de import a micului trafic de bunuri cu caracter necomercial din ţările terţe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 286 din 17 octombrie 2006;

e) importul, în regim diplomatic sau consular, al bunurilor scutite de taxe vamale;

e^1) importul de bunuri de către Comunitatea Europeană, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiţii sau de către organismele instituite de Comunităţi cărora li se aplică Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile şi imunităţile Comunităţilor Europene, în limitele şi în condiţiile stabilite de protocolul respectiv şi de acordurile de punere în aplicare a respectivului protocol sau de acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenţei; ***Norme metodologice***

f) importul de bunuri efectuat în România de organismele internaţionale, altele decât cele menţionate la lit. e^1), recunoscute ca atare de autorităţile publice din România, precum şi de către membrii acestora, în limitele şi în condiţiile stabilite de convenţiile internaţionale de instituire a acestor organisme sau de acordurile de sediu; ***Norme metodologice***

g) importul de bunuri efectuat în România de către forţele armate ale statelor străine membre NATO, pentru uzul acestora sau al personalului civil însoţitor ori pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor, în cazul în care aceste forţe iau parte la efortul comun de apărare. Acesta include importul realizat de forţele Marii Britanii şi ale Irlandei de Nord stabilite în insula Cipru, conform Tratatului de înfiinţare a Republicii Cipru din 16 august 1960, pentru uzul forţelor armate sau al personalului civil care însoţeşte forţele armate ori pentru aprovizionarea cantinelor lor;

h) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Comunităţii, dacă bunurile se află în aceeaşi stare în care se aflau la momentul exportului şi dacă importul respectiv beneficiază de scutire de taxe vamale; ***Norme metodologice***

i) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Comunităţii, pentru a fi supuse unor reparaţii, transformări, adaptări, asamblări sau altor lucrări asupra bunurilor mobile corporale, cu condiţia ca această scutire să fie limitată la valoarea bunurilor în momentul exportului acestora în afara Comunităţii**;** ***Norme metodologice***

j) importul, efectuat în porturi de către întreprinderi de pescuit maritim, de produse piscicole pescuite, neprelucrate sau după ce au fost conservate în vederea comercializării, dar înainte de livrare ;

k) importul de gaz prin intermediul unui sistem de gaze naturale sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem ori importul de gaz introdus de pe o navă care transportă gaz într-un sistem de gaze naturale sau într-o reţea de conducte cu alimentare din amonte, importul de energie electrică, importul de energie termică ori agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire sau de răcire;

l) importul în România de bunuri care au fost transportate dintr-un teritoriu terţ sau o ţară terţă, atunci când livrarea acestor bunuri de către importator constituie o livrare scutită conform **art. 143** alin. (2); ***Norme metodologice***

m) importul de aur efectuat de Banca Naţională a României.

(2) Prin norme se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operaţiunile prevăzute la alin. (1) şi, după caz, procedura şi condiţiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă.

ART. 143 Scutiri pentru exporturi sau alte operaţiuni similare, pentru livrări intracomunitare şi pentru transportul internaţional şi intracomunitar

(1) Sunt scutite de taxă:

a) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Comunităţii de către furnizor sau de altă persoană în contul său;

b) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Comunităţii de către cumpărătorul care nu este stabilit în România sau de altă persoană în contul său, cu excepţia bunurilor transportate de cumpărătorul însuşi şi care sunt folosite la echiparea ori alimentarea ambarcaţiunilor şi a avioanelor de agrement sau a oricărui alt mijloc de transport de uz privat. Este scutită, de asemenea, şi livrarea de bunuri care sunt transportate în bagajul personal al călătorilor care nu sunt stabiliţi în Comunitate, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

- călătorul nu este stabilit în Comunitate, respectiv adresa sau domiciliul permanent nu este în interiorul Comunităţii. Adresa sau domiciliul permanent înseamnă locul specificat astfel în paşaport, carte de identitate sau în alt document recunoscut ca document de identitate de către Ministerul Internelor şi Reformei Administrative;

- bunurile sunt transportate în afara Comunităţii înainte de sfârşitul celei de-a treia luni ce urmează lunii în care are loc livrarea;

- valoarea totală a livrării, plus TVA, este mai mare decât echivalentul în lei a 175 euro, stabilit anual prin aplicarea cursului de schimb obţinut în prima zi lucrătoare din luna octombrie şi valabil de la data de 1 ianuarie a anului următor;

- dovada exportului se va face prin factură sau alt document care ţine locul acesteia, purtând avizul biroului vamal la ieşirea din Comunitate;

c) prestările de servicii, inclusiv transportul şi serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la **art. 141**, legate direct de

exportul de bunuri;

d) prestările de servicii, inclusiv transportul şi serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la **art. 141**, dacă acestea sunt direct legate de importul de bunuri şi valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit **art. 139**;

e) prestările de servicii efectuate în România asupra bunurilor mobile achiziţionate sau importate în vederea prelucrării în România şi care ulterior sunt transportate în afara Comunităţii de către prestatorul serviciilor sau de către client, dacă acesta nu este stabilit în România, ori de altă persoană în numele oricăruia dintre aceştia;

f) transportul intracomunitar de bunuri, efectuat din şi în insulele care formează regiunile autonome Azore şi Madeira, precum şi serviciile accesorii acestuia;

g) transportul internaţional de persoane;

h) în cazul navelor destinate navigaţiei maritime, utilizate pentru transportul internaţional de persoane şi/sau de bunuri, pentru pescuit ori altă activitate economică sau pentru salvare ori asistenţă pe mare, următoarele operaţiuni:

1. livrarea, modificarea, repararea, întreţinerea, navlosirea, leasingul şi închirierea de nave, precum şi livrarea, leasingul, închirierea, repararea şi întreţinerea de echipamente încorporate sau utilizate pe nave, inclusiv echipamente de pescuit;

2. livrarea de carburanţi şi provizii destinate a fi utilizate pe nave, inclusiv pentru navele de război încadrate în Nomenclatura Combinată (NC) cod 8906 10 00 care părăsesc ţara şi se îndreaptă spre porturi străine unde vor fi ancorate, cu excepţia proviziilor în cazul navelor folosite pentru pescuitul de coastă;

3. prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1, efectuate pentru nevoile directe ale navelor şi/sau pentru încărcătura acestora;

i) în cazul aeronavelor utilizate de companiile aeriene care realizează în principal transport internaţional de persoane şi/sau de bunuri cu plată, următoarele operaţiuni:

1. livrarea, modificarea, repararea, întreţinerea, leasingul şi închirierea aeronavelor, precum şi livrarea, leasingul, închirierea, repararea şi întreţinerea echipamentelor încorporate sau utilizate pe aeronave;

2. livrarea de carburanţi şi provizii destinate utilizării pe aeronave;

3. prestarea de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1 sau la **art. 144^1**, efectuate pentru nevoile directe ale aeronavelor şi/sau pentru încărcătura acestora;

j) livrările de bunuri şi prestările de servicii în favoarea misiunilor diplomatice şi oficiilor consulare, a personalului acestora, precum şi a cetăţenilor străini cu statut diplomatic sau consular în România ori într-un alt stat membru, în condiţii de reciprocitate;

j^1) livrările de bunuri şi prestările de servicii către Comunitatea Europeană, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiţii sau către organismele cărora li se aplică Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile şi imunităţile Comunităţilor Europene, în limitele şi în condiţiile stabilite de protocolul respectiv şi de acordurile de punere în aplicare ale respectivului protocol sau de acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenţei;

k) livrările de bunuri şi prestările de servicii în favoarea organismelor internaţionale, altele decât cele menţionate la lit. j^1), recunoscute ca atare de autorităţile publice din România, precum şi a membrilor acestora, în limitele şi condiţiile stabilite de convenţiile internaţionale de instituire a acestor organisme sau de acordurile de sediu;

l) livrările de bunuri netransportate în afara României şi/sau prestările de servicii efectuate în România, destinate fie forţelor armate ale celorlalte state membre NATO pentru utilizarea de către forţele în cauză ori de către personalul civil care le însoţeşte, fie pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor acestora atunci când forţele respective participă la o acţiune comună de apărare;

m) livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii către un alt stat membru decât România, destinate forţelor armate ale unui stat membru NATO, altul decât statul membru de destinaţie, pentru utilizarea de către forţele în cauză ori de către personalul civil care le însoţeşte sau pentru aprovizionarea popotelor ori cantinelor lor atunci când forţele respective participă la o acţiune comună de apărare; livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor către forţele armate ale Regatului Unit staţionate în insula Cipru ca urmare a Tratatului de înfiinţare a Republicii Cipru, datat 16 august 1960, care sunt destinate utilizării de către aceste forţe sau personalului civil care le însoţeşte ori pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor;

n) livrările de aur către Banca Naţională a României;

o) livrările de bunuri către organismele recunoscute care transportă sau expediază aceste bunuri în afara Comunităţii, ca parte a activităţilor umanitare, caritabile sau de instruire; scutirea se acordă prin restituirea taxei potrivit unei proceduri stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(2) Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele:

a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autorităţile fiscale din alt stat membru, cu excepţia:

1. livrărilor intracomunitare efectuate de o întreprindere mică, altele decât livrările intracomunitare de mijloace de transport noi;

2. livrărilor intracomunitare care au fost supuse regimului special pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, conform prevederilor **art. 152^2**;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi către un cumpărător care nu îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA;

c) livrările intracomunitare de produse accizabile către o persoană impozabilă sau către o persoană juridică neimpozabilă care nu îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care transportul de bunuri este efectuat conform art. 7 alin. (4) şi (5) sau art. 16 din Directiva 92/12/CEE a Consiliului, din 25 februarie 1992, privind regimul general, depozitarea, circulaţia şi controlul produselor supuse accizelor, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE) nr. L 76 din 23 martie 1992, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia:

1. livrărilor intracomunitare efectuate de o întreprindere mică;

2. livrărilor intracomunitare supuse regimului special privind bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, conform prevederilor **art. 152^2**;

d) livrările intracomunitare de bunuri, prevăzute la **art. 128** alin. (10), care ar beneficia de scutirea prevăzută la lit. a) dacă ar fi efectuate către altă persoană impozabilă, cu excepţia livrărilor intracomunitare supuse regimului special privind bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, conform prevederilor **art. 152^2**.

(3) Prin ordin al ministrului finanţelor publice se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operaţiunile prevăzute la alin. (1) şi (2) şi, după caz, procedura şi condiţiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de

taxă.

ART. 144 Scutiri speciale legate de traficul internaţional de bunuri

(1) Sunt scutite de taxă următoarele:

a) livrarea de bunuri care urmează:

1. să fie plasate în regim vamal de admitere temporară, cu exonerare totală de la plata drepturilor de import;
2. să fie prezentate autorităţilor vamale în vederea vămuirii şi, după caz, plasate în depozit necesar cu caracter temporar;
3. să fie introduse într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber;
4. să fie plasate în regim de antrepozit vamal;
5. să fie plasate în regim de perfecţionare activă, cu suspendare de la plata drepturilor de import;
6. să fie plasate în regim de tranzit vamal extern;
7. să fie admise în apele teritoriale:

- pentru a fi încorporate pe platforme de forare sau de producţie, în scopul construirii, reparării, întreţinerii, modificării sau reutilării acestor platforme ori pentru conectarea acestor platforme de forare sau de producţie la continent;

- pentru alimentarea cu carburanţi şi aprovizionarea platformelor de forare sau de producţie;

8. să fie plasate în regim de antrepozit de TVA, definit după cum urmează:

- pentru produse accizabile, orice locaţie situată în România, care este definită ca antrepozit fiscal, în sensul **art. 4** lit. (b) din Directiva 92/12/CEE, cu modificările şi completările ulterioare;

- pentru bunuri, altele decât produsele accizabile, o locaţie situată în România şi definită prin norme; ***Norme metodologice***

b) livrarea de bunuri efectuată în locaţiile prevăzute la lit. a), precum şi livrarea de bunuri care se află în unul dintre regimurile sau situaţiile precizate la lit. a);

c) prestările de servicii aferente livrărilor prevăzute la lit. a) sau efectuate în locaţiile prevăzute la lit. a), pentru bunurile aflate în regimurile sau situaţiile prevăzute la lit. a);

d) livrările de bunuri care încă se află în regim vamal de tranzit intern, precum şi prestările de servicii aferente acestor livrări, altele decât cele prevăzute la **art. 144^1**;

e) importul de bunuri care urmează să fie plasate în regim de antrepozit de TVA.

(2) Prin ordin al ministrului finanţelor publice se stabilesc documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operaţiunile prevăzute la alin. (1) şi, după caz, procedura şi condiţiile care trebuie respectate pentru aplicarea scutirii de taxă.

ART. 144^1 Scutiri pentru intermediari

Sunt scutite de taxă serviciile prestate de intermediarii care acţionează în numele şi în contul altei persoane, în cazul în care aceste servicii sunt prestate în legătură cu operaţiunile scutite prevăzute la **art. 143** şi **art. 144**, cu excepţia operaţiunilor prevăzute la **art. 143** alin. (1) lit. f) şi alin. (2), sau în legătură cu operaţiunile desfăşurate în afara Comunităţii.

CAP. 10
Regimul deducerilor

ART. 145 Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naştere la momentul exigibilităţii taxei.

(1^1) Dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de o persoană impozabilă de la o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare conform prevederilor **art. 134^2** alin. (3) - (8) este amânat până în momentul în care taxa aferentă bunurilor şi serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost plătită furnizorului/prestatorului său.

(1^2) Dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare conform prevederilor **art. 134^2** alin. (3) - (8) este amânat până în momentul în care taxa aferentă bunurilor şi serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost plătită furnizorului/prestatorului sau, chiar dacă o parte din operaţiunile realizate de persoana impozabilă sunt excluse de la aplicarea sistemului TVA la încasare conform **art. 134^2** alin. (6). Aceste prevederi nu se aplică pentru achiziţiile intracomunitare de bunuri, pentru importuri, pentru achiziţiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor **art. 150** alin. (2) - (6), **art. 152^3** alin. (10) sau **art. 160**.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achiziţiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operaţiuni:

a) operaţiuni taxabile;

b) operaţiuni rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România;

c) operaţiuni scutite de taxă, conform **art. 143**, **art. 144** şi **art. 144^1**;

d) operaţiuni scutite de taxă, conform **art. 141** alin. (2) lit. a) pct. 1 - 5 şi lit. b), în cazul în care cumpărătorul ori clientul este stabilit în afara Comunităţii sau în cazul în care aceste operaţiuni sunt în legătură directă cu bunuri care vor fi exportate într-un stat din afara Comunităţii, precum şi în cazul operaţiunilor efectuate de intermediari care acţionează în numele şi în contul altei persoane, atunci când aceştia intervin în derularea unor astfel de operaţiuni;

e) operaţiunile prevăzute la **art. 128** alin. (7) şi la **art. 129** alin. (7), dacă taxa s-ar fi aplicat transferului respectiv.

(3) Dacă nu contravine prevederilor alin. (2), persoana impozabilă are dreptul de deducere a taxei şi pentru cazurile prevăzute la **art. 128** alin. (8) şi la **art. 129** alin. (5).

(4) În condiţiile stabilite prin norme se acordă dreptul de deducere a taxei pentru achiziţiile efectuate de o persoană impozabilă înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA, conform **art. 153**. ***Norme metodologice***

(4^1) În condiţiile stabilite prin norme se acordă dreptul de deducere a taxei pentru achiziţiile efectuate în cadrul procedurii de executare silită de către o persoană impozabilă de la un contribuabil declarat inactiv, potrivit **art. 11**, sau de la o persoană impozabilă în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerţului, potrivit legii. (în vigoare la 15 zile de la publicarea OG 30/2011)

(5) Nu sunt deductibile:

a) taxa aferentă sumelor achitate în numele şi în contul altei persoane şi care apoi se decontează acesteia, precum şi taxa aferentă sumelor încasate în numele şi în contul altei persoane, care nu sunt incluse în baza de impozitare a livrărilor/prestărilor efectuate conform **art. 137** alin. (3) lit. e);

b) taxa datorată sau achitată pentru achiziţiile de băuturi alcoolice şi produse din tutun, cu excepţia cazurilor în care aceste bunuri sunt destinate revânzării sau pentru a fi utilizate pentru prestări de servicii.

ART. 145^1 Limitări speciale ale dreptului de deducere

(1) Prin excepţie de la prevederile **art. 145** se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziţiei intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului de vehicule rutiere motorizate şi a taxei aferente cheltuielilor legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosinţa persoanei impozabile, în cazul în care vehiculele nu sunt utilizate exclusiv în scopul activităţii economice.

(2) Restricţia prevăzută la alin. (1) nu se aplică vehiculelor rutiere motorizate având o masă totală maximă autorizată care depăşeşte 3.500 kg sau mai mult de 9 scaune, inclusiv scaunul şoferului.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică următoarelor categorii de vehicule rutiere motorizate:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgenţă, servicii de pază şi protecţie şi servicii de curierat;

b) vehiculele utilizate de agenţii de vânzări şi de achiziţii;

c) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

d) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru instruire de către şcolile de şoferi;

e) vehiculele utilizate pentru închiriere sau a căror folosinţă este transmisă în cadrul unui contract de leasing financiar ori operaţional;

f) vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.

(4) Prevederile alin. (1) - (3) se aplică inclusiv în situaţia în care au fost emise facturi şi/sau au fost plătite avansuri, pentru contravaloarea parţială a bunurilor şi/sau serviciilor, înainte de data de 1 iulie 2012, dacă livrarea/prestarea intervine după această dată.

(5) În cazul vehiculelor care nu fac obiectul limitării dreptului de deducere conform alin.(1) fiind utilizate exclusiv în scopul activităţii economice, precum şi a celor exceptate de la limitarea deducerii potrivit alin. (3), se vor aplica regulile generale de deducere stabilite la **art. 145** şi **art. 146** – **147^1**.

(6) Modalitatea de aplicare a prevederilor prezentului articol se stabileşte prin norme.

Norme metodologice

ART. 146 Condiţii de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiţii:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să deţină o factură emisă în conformitate cu prevederile **art. 155**, precum şi dovada plăţii în cazul achiziţiilor efectuate de către persoanele impozabile obligate la aplicarea sistemului TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare;)

b) pentru taxa aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, dar pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei, conform **art. 150** alin. (2) - (6), să deţină o factură emisă în conformitate cu prevederile **art. 155** sau documentele prevăzute la **art. 155^1** alin. (1);

c) pentru taxa achitată pentru importul de bunuri, altele decât cele prevăzute la lit. d), să deţină declaraţia vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menţioneze persoana impozabilă ca importator al bunurilor din punctul de vedere al taxei, precum şi documente care să ateste plata taxei de către importator sau de către altă persoană în contul său. Importatorii care deţin o autorizaţie unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA, pentru care nu au obligaţia de a depune declaraţii vamale de import, trebuie să deţină o declaraţie de import pentru TVA şi accize;

d) pentru taxa datorată pentru importul de bunuri efectuat conform **art. 157** alin. (4) şi (5), să deţină declaraţia vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menţioneze persoana impozabilă ca importator al bunurilor în scopuri de taxă, precum şi suma taxei datorate. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să înscrie taxa pe valoarea adăugată ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naştere exigibilitatea;

e) pentru taxa aferentă unei achiziţii intracomunitare de bunuri, să deţină o factură sau documentul prevăzut la **art. 155^1** alin. (1);

f) pentru taxa aferentă unei operaţiuni asimilate cu o achiziţie intracomunitară de bunuri, prevăzută la **art. 130^1** alin. (2) lit. a), să deţină documentul prevăzut la **art. 155** alin. (8), emis în statul membru din care bunurile au fost transportate ori expediate, sau documentul prevăzut la **art. 155^1** alin. (1).)

(2) Prin norme se vor preciza cazurile în care documentele sau obligaţiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei. ***Norme metodologice***

ART. 147 Deducerea taxei pentru persoana impozabilă cu regim mixt şi persoana parţial impozabilă

(1) Persoana impozabilă care realizează sau urmează să realizeze atât operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere este denumită în continuare persoană impozabilă cu regim mixt. Persoana care realizează atât operaţiuni pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă, în conformitate cu prevederile **art. 127**, cât şi operaţiuni pentru care are calitatea de persoană impozabilă este denumită persoană parţial impozabilă.

(2) Dreptul de deducere a taxei deductibile aferente achiziţiilor efectuate de către o persoană impozabilă cu regim mixt se determină conform prezentului articol. Persoana parţial impozabilă nu are drept de deducere pentru achiziţiile destinate activităţii pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă. Dacă persoana parţial impozabilă desfăşoară activităţi în calitate de persoană impozabilă, din care rezultă atât operaţiuni cu drept de deducere, cât şi operaţiuni fără drept de deducere, este considerată persoană impozabilă mixtă pentru respectivele activităţi şi aplică prevederile prezentului articol. În condiţiile stabilite prin norme, persoana parţial impozabilă poate solicita aplicarea unei pro-rata speciale în situaţia în care nu poate ţine evidenţe separate pentru activitatea desfăşurată în calitate de persoană

impozabilă şi pentru activitatea pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă.

(3) Achiziţiile destinate exclusiv realizării de operaţiuni care permit exercitarea dreptului de deducere, inclusiv de investiţii destinate realizării de astfel de operaţiuni, se înscriu într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări, iar taxa deductibilă aferentă acestora se deduce integral.

(4) Achiziţiile destinate exclusiv realizării de operaţiuni care nu dau drept de deducere, precum şi de investiţii care sunt destinate realizării de astfel de operaţiuni se înscriu într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări pentru aceste operaţiuni, iar taxa deductibilă aferentă acestora nu se deduce. ***Norme metodologice***

(5) Achiziţiile pentru care nu se cunoaşte destinaţia, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere sau pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere, ori pentru care nu se poate determina proporţia în care sunt sau vor fi utilizate pentru operaţiuni care dau drept de deducere şi operaţiuni care nu dau drept de deducere se evidenţiază într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări, iar taxa deductibilă aferentă acestor achiziţii se deduce pe bază de pro-rata.

(6) Pro-rata prevăzută la alin. (5) se determină ca raport între:

a) suma totală, fără taxă, dar cuprinzând subvenţiile legate direct de preţ, a operaţiunilor constând în livrări de bunuri şi prestări de servicii care permit exercitarea dreptului de deducere, la numărător; şi

b) suma totală, fără taxă, a operaţiunilor prevăzute la lit. a) şi a operaţiunilor constând în livrări de bunuri şi prestări de servicii care nu permit exercitarea dreptului de deducere, la numitor. Se includ sumele primite de la bugetul statului sau bugetele locale, acordate în scopul finanţării operaţiunilor scutite fără drept de deducere sau operaţiunilor care nu se află în sfera de aplicare a taxei.

(7) Se exclud din calculul pro-rata următoarele:

a) valoarea oricărei livrări de bunuri de capital care au fost utilizate de persoana impozabilă în activitatea sa economică;

b) valoarea oricăror livrări de bunuri sau prestări de servicii către sine efectuate de persoana impozabilă şi prevăzute la art. 128 alin. (4) şi la art. 129 alin. (4), precum şi a transferului prevăzut la art. 128 alin. (10);

c) valoarea operaţiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a) şi b), precum şi a operaţiunilor imobiliare, altele decât cele prevăzute la lit. a), în măsura în care acestea sunt accesorii activităţii principale.

(8) Pro-rata definitivă se determină anual, iar calculul acesteia include toate operaţiunile prevăzute la alin. (6), pentru care exigibilitatea taxei ia naştere în timpul anului calendaristic respectiv. Pro-rata definitivă se determină procentual şi se rotunjeşte până la cifra unităţilor imediat următoare. La decontul de taxă prevăzut la art. 156^2, în care s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (12), se anexează un document care prezintă metoda de calcul al pro-rata definitivă.

(9) Pro-rata aplicabilă provizoriu pentru un an este pro-rata definitivă, prevăzută la alin. (8), determinată pentru anul precedent, sau pro-rata estimată pe baza operaţiunilor prevăzute a fi realizate în anul calendaristic curent, în cazul persoanelor impozabile pentru care ponderea operaţiunilor cu drept de deducere în totalul operaţiunilor se modifică în anul curent faţă de anul precedent. Persoanele impozabile trebuie să comunice organului fiscal competent, la începutul fiecărui an fiscal, cel mai târziu până la data de **25 ianuarie** inclusiv, pro-rata provizorie care va fi aplicată în anul respectiv, precum şi modul de determinare a acesteia. În cazul unei persoane impozabile nou-înregistrate, pro-rata aplicabilă provizoriu este pro-rata estimată pe baza operaţiunilor preconizate a fi realizate în timpul anului calendaristic curent, care trebuie comunicată cel mai târziu până la data la care persoana impozabilă trebuie să depună primul său decont de taxă, prevăzut la art. 156^2.

(10) Taxa de dedus într-un an calendaristic se determină provizoriu prin înmulţirea valorii taxei deductibile prevăzute la alin. (5) pentru fiecare perioadă fiscală din acel an calendaristic cu pro-rata provizorie prevăzută la alin. (9), determinată pentru anul respectiv.

(11) Taxa de dedus pentru un an calendaristic se calculează definitiv prin înmulţirea sumei totale a taxei deductibile din anul calendaristic respectiv, prevăzută la alin. (5), cu pro-rata definitivă prevăzută la alin. (8), determinată pentru anul respectiv.

(12) La sfârşitul anului, persoanele impozabile cu regim mixt trebuie să ajusteze taxa dedusă provizoriu astfel:

a) din taxa de dedus determinată definitiv, conform alin. (11), se scade taxa dedusă într-un an determinată provizoriu, conform alin. (10);

b) rezultatul diferenţei de la lit. a), în plus sau în minus după caz, se înscrie în rândul de regularizări din decontul de taxă, prevăzut la art. 156^2, aferent ultimei perioade fiscale a anului, sau în decontul de taxă aferent ultimei perioade fiscale a persoanei impozabile, în cazul anulării înregistrării acesteia.

(13) În ceea ce priveşte taxa de dedus aferentă bunurilor de capital, definite conform art. 149 alin. (1), utilizate pentru operaţiunile prevăzute la alin. (5):

a) prima deducere se determină în baza pro-rata provizorie prevăzută la alin. (9), pentru anul în care ia naştere dreptul de deducere. La finele anului, deducerea se ajustează, conform alin. (12), în baza pro-rata definitivă prevăzută la alin. (8). Această primă ajustare se efectuează asupra valorii totale a taxei deduse iniţial;

b) ajustările ulterioare iau în considerare o cincime, pentru bunurile mobile, sau o douăzecime, pentru bunurile imobile, după cum urmează:

1. taxa deductibilă iniţială se împarte la 5 sau la 20;

2. rezultatul calculului efectuat conform pct. 1 se înmulţeşte cu pro-rata definitivă prevăzută la alin. (8), aferentă fiecăruia dintre următorii 4 sau 19 ani;

3. taxa dedusă iniţial în primul an, conform pro-rata definitivă, se împarte la 5 sau la 20;

4. rezultatele calculelor efectuate conform pct. 2 şi 3 se compară, iar diferenţa în plus sau în minus reprezintă ajustarea de efectuat, care se înscrie în rândul de regularizări din decontul de taxă prevăzut la art. 156^2, aferent ultimei perioade fiscale a anului.

(14) În situaţii speciale, când pro-rata calculată potrivit prevederilor prezentului articol nu asigură determinarea corectă a taxei de dedus, Ministerul Finanţelor Publice, prin direcţia de specialitate, poate, la solicitarea justificată a persoanelor impozabile:

a) să aprobe aplicarea unei pro-rata speciale. Dacă aprobarea a fost acordată în timpul anului, persoanele impozabile au obligaţia să recalculeze taxa dedusă de la începutul anului pe bază de pro-rata specială aprobată. Persoana impozabilă cu regim mixt poate renunţa la aplicarea pro-rata specială numai la începutul unui an calendaristic şi este obligată să anunţe organul fiscal competent până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului respectiv;

b) să autorizeze persoana impozabilă să stabilească o pro-rata specială pentru fiecare sector al activităţii sale economice, cu condiţia ţinerii de evidenţe contabile distincte pentru fiecare sector.

(15) În baza propunerilor făcute de către organul fiscal competent, Ministerul Finanţelor Publice, prin direcţia sa de specialitate, poate să impună persoanei impozabile anumite criterii de exercitare a dreptului de deducere pentru operaţiunile viitoare ale acesteia,

respectiv:

a) să aplice o pro-rata specială;

b) să aplice o pro-rata specială pentru fiecare sector al activităţii sale economice;

c) să-şi exercite dreptul de deducere numai pe baza atribuirii directe, în conformitate cu prevederile alin. (3) şi (4), pentru toate operaţiunile sau numai pentru o parte din operaţiuni;

d) să ţină evidenţe distincte pentru fiecare sector al activităţii sale economice.

(16) Prevederile alin. (6) - (13) se aplică şi pentru pro-rata specială prevăzută la alin. (14) şi (15). Prin excepţie de la prevederile alin. (6), pentru calculul pro-rata specială se vor lua în considerare:

a) operaţiunile specificate în decizia Ministerului Finanţelor Publice, pentru cazurile prevăzute la alin. (14) lit. a) sau la alin. (15) lit. b);

b) operaţiunile realizate pentru fiecare sector de activitate, pentru cazurile prevăzute la alin. (14) lit. b) sau la alin. (15) lit. b).

(17) Prevederile prezentului articol se aplică şi de persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare. Pentru determinarea pro-rata sumele de la numitor şi de la numărător se determină în funcţie de data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei conform regulilor generale.

ART. 147^1 Dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxă

(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform **art. 153**, are dreptul să scadă din valoarea totală a taxei colectate, pentru o perioadă fiscală, valoarea totală a taxei pentru care, în aceeaşi perioadă, a luat naştere şi poate fi exercitat dreptul de deducere, conform **art. 145** - **147**.

(2) În situaţia în care nu sunt îndeplinite condiţiile şi formalităţile de exercitare a dreptului de deducere în perioada fiscală de declarare sau în cazul în care nu s-au primit documentele de justificare a taxei prevăzute la **art. 146**, persoana impozabilă îşi poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste condiţii şi formalităţi sau printr-un decont ulterior, dar nu pentru mai mult de 5 ani consecutivi, începând cu data de 1 ianuarie a anului care urmează celui în care a luat naştere dreptul de deducere.

(3) Prin norme se vor preciza condiţiile necesare aplicării prevederilor alin. (2), pentru situaţia în care dreptul de deducere este exercitat după mai mult de 3 ani consecutivi după anul în care acest drept ia naştere. ***Norme metodologice***

(4) Dreptul de deducere se exercită chiar dacă nu există o taxă colectată sau taxa de dedus este mai mare decât cea colectată pentru perioada fiscală prevăzută la alin. (1) şi (2).

ART. 147^2 Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România şi rambursarea TVA de către alte state membre către persoane impozabile stabilite în România

(1) În condiţiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabilă nestabilită în România, care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri şi achiziţii de bunuri/servicii, efectuate în România;

b) persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilită în Comunitate, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru importuri şi achiziţii de bunuri/servicii efectuate în România, dacă, în conformitate cu legile ţării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea acelaşi drept de rambursare în ceea ce priveşte TVA sau alte impozite/taxe similare aplicate în ţara respectivă; ***Norme metodologice***

c) persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, dar care efectuează în România o livrare intracomunitară de mijloace de transport noi scutită, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru achiziţia efectuată de aceasta în România a respectivului mijloc de transport nou. Rambursarea nu poate să depăşească taxa care s-ar aplica dacă livrarea de către această persoană a mijloacelor de transport noi respective ar fi livrare taxabilă. Dreptul de deducere ia naştere şi poate fi exercitat doar în momentul livrării intracomunitare a mijlocului de transport nou; ***Norme metodologice***

d) persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate solicita rambursarea taxei achitate aferente operaţiunilor prevăzute la **art. 145** alin. (2) lit. d) sau în alte situaţii prevăzute prin norme. ***Norme metodologice***

(2) Persoana impozabilă stabilită în România poate beneficia de rambursarea TVA achitate pentru importuri şi achiziţii de bunuri/servicii efectuate în alt stat membru, în condiţiile prevăzute în norme.

(3) În cazul în care rambursarea prevăzută la alin. (1) lit. a) a fost obţinută prin fraudă sau printr-o altă metodă incorectă, organele fiscale competente vor recupera sumele plătite în mod eronat şi orice penalităţi şi dobânzi aferente, fără să contravină dispoziţiilor privind asistenţa reciprocă pentru recuperarea TVA.

(4) În cazul în care o dobândă sau o penalitate administrativă a fost impusă, dar nu a fost plătită, organele fiscale competente vor suspenda orice altă rambursare suplimentară către persoana impozabilă în cauză până la concurenţa sumei neplătite. ***Norme metodologice***

ART. 147^3 Rambursările de taxă către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153

(1) În situaţia în care taxa aferentă achiziţiilor efectuate de o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform **art. 153**, care este deductibilă într-o perioadă fiscală, este mai mare decât taxa colectată pentru operaţiuni taxabile, rezultă un excedent în perioada de raportare, denumit în continuare sumă negativă a taxei.

(2) După determinarea taxei de plată sau a sumei negative a taxei pentru operaţiunile din perioada fiscală de raportare, persoanele impozabile trebuie să efectueze regularizările prevăzute în prezentul articol, prin decontul de taxă prevăzut la **art. 156^2**.

(3) Suma negativă a taxei, cumulată, se determină prin adăugarea la suma negativă a taxei, rezultată în perioada fiscală de raportare, a soldului sumei negative a taxei, reportat din decontul perioadei fiscale precedente, dacă nu s-a solicitat a fi rambursat şi a diferenţelor negative de TVA stabilite de organele de inspecţie fiscală prin decizii comunicate până la data depunerii decontului

(4) Taxa de plată cumulată se determină în perioada fiscală de raportare prin adăugarea la taxa de plată din perioada fiscală de raportare a sumelor neachitate la bugetul de stat, până la data depunerii decontului de taxă prevăzut la **art. 156^2**, din soldul taxei de plată al perioadei fiscale anterioare şi a sumelor neachitate la bugetul de stat până la data depunerii decontului din diferenţele de TVA de plată stabilite de organele de inspecţie fiscală prin decizii comunicate până la data depunerii decontului

(5) Prin decontul de taxă prevăzut la **art. 156^2**, persoanele impozabile trebuie să determine diferenţele dintre sumele prevăzute la

alin. (3) şi (4), care reprezintă regularizările de taxă şi stabilirea soldului taxei de plată sau a soldului sumei negative a taxei. Dacă taxa de plată cumulată este mai mare decât suma negativă a taxei cumulată, rezultă un sold de taxă de plată în perioada fiscală de raportare. Dacă suma negativă a taxei cumulată este mai mare decât taxa de plată cumulată, rezultă un sold al sumei negative a taxei în perioada fiscală de raportare.

(6) Persoanele impozabile, înregistrate conform **art. 153**, pot solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul de taxă din perioada fiscală de raportare, decontul fiind şi cerere de rambursare, sau pot reporta soldul sumei negative în decontul perioadei fiscale următoare. Dacă persoana impozabilă solicită rambursarea soldului sumei negative, acesta nu se reportează în perioada fiscală următoare. Nu poate fi solicitată rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, mai mic de 5.000 lei inclusiv, acesta fiind reportat obligatoriu în decontul perioadei fiscale următoare.

(7) În cazul persoanelor impozabile care sunt absorbite de altă persoană impozabilă, soldul sumei negative a taxei pe valoarea adăugată pentru care nu s-a solicitat rambursarea este preluat în decontul de taxă al persoanei care a preluat activitatea.

(8) În situaţia în care două sau mai multe persoane impozabile fuzionează, persoana impozabilă care preia activitatea celorlalte preia şi soldul taxei de plată către bugetul de stat, precum şi soldul sumei negative a taxei, pentru care nu s-a solicitat rambursarea din deconturile persoanelor care s-au lichidat cu ocazia fuziunii.

(9) Rambursarea soldului sumei negative a taxei se efectuează de organele fiscale, în condiţiile şi potrivit procedurilor stabilite prin normele în vigoare.

(10) Pentru operaţiuni scutite de taxă cu drept de deducere, prevăzute la **art. 143** alin. (1) lit. b), j), k), l) şi o), persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform **art. 153**, pot beneficia de rambursarea taxei, potrivit procedurii prevăzute prin ordin al ministrului finanţelor publice.

ART. 148 Ajustarea taxei deductibile în cazul achiziţiilor de servicii şi bunuri, altele decât bunurile de capital

(1) În condiţiile în care regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine nu se aplică, deducerea iniţială se ajustează în următoarele cazuri:

a) deducerea este mai mare sau mai mică decât cea pe care persoana impozabilă avea dreptul să o opereze;

b) dacă există modificări ale elementelor luate în considerare pentru determinarea sumei deductibile, intervenite după depunerea decontului de taxă, inclusiv în cazurile prevăzute la **art. 138**;

c) persoana impozabilă îşi pierde dreptul de deducere a taxei pentru bunurile mobile nelivrate şi serviciile neutilizate în cazul unor evenimente precum modificări legislative, modificări ale obiectului de activitate, alocarea de bunuri/servicii pentru operaţiuni care dau drept de deducere şi, ulterior, alocarea acestora pentru realizarea de operaţiuni care nu dau drept de deducere, bunuri lipsă din gestiune, inclusiv bunuri furate.

Norme metodologice

(2) Nu se ajustează deducerea iniţială a taxei în cazul:

a) bunurilor distruse sau pierdute ca urmare a unor calamităţi naturale ori a unor cauze de forţă majoră, în condiţiile în care aceste situaţii sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător;

b) bunurilor de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum şi activelor corporale fixe casate, altele decât bunurile de capital, în condiţii stabilite prin norme;

c) perisabilităţilor, în limitele prevăzute prin lege, precum şi a pierderilor tehnologice sau, după caz, al altor consumuri proprii, în condiţii stabilite prin norme;

d) situaţiilor prevăzute la **art. 128** alin. (8).

(3) În cazul bunurilor furate, persoana impozabilă poate anula ajustarea efectuată conform alin. (1) la data la care furtul este dovedit legal prin hotărâre judecătorească definitivă.

ART. 149 Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital

(1) În sensul prezentului articol:

a) bunurile de capital reprezintă toate activele corporale fixe, definite la **art. 125^1** alin. (1) pct. 3, precum și operațiunile de construcție, transformare sau modernizare a bunurilor imobile, exclusiv reparațiile ori lucrările de întreținere a acestor active, chiar în condițiile în care astfel de operațiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de închiriere, leasing sau al oricărui alt contract prin care activele fixe corporale se pun la dispoziția unei alte persoane; nu sunt considerate bunuri de capital activele corporale fixe amortizabile a căror durată normală de utilizare stabilită pentru amortizarea fiscală este mai mică de 5 ani; activele corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului sunt considerate bunuri de capital la locator/finanțator dacă limita minimă a duratei normale de utilizare este egală sau mai mare de 5 ani;

b) bunurile care fac obiectul închirierii, leasingului, concesionării sau oricărei alte metode de punere a acestora la dispoziţia unei persoane sunt considerate bunuri de capital aparţinând persoanei care le închiriază, le dă în leasing sau le pune la dispoziţia altei persoane;

c) ambalajele care se pot utiliza de mai multe ori nu sunt considerate bunuri de capital;

d) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achitată sau datorată, aferentă oricărei operaţiuni legate de achiziţia, fabricarea, construcţia, transformarea sau modernizarea acestor bunuri, exclusiv taxa achitată sau datorată, aferentă reparării ori întreţinerii acestor bunuri sau cea aferentă achiziţiei pieselor de schimb destinate reparării ori întreţinerii bunurilor de capital.

(2) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, în condiţiile în care nu se aplică regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine, se ajustează, în situaţiile prevăzute la alin. (4) lit. a) - d):

a) pe o perioadă de 5 ani, pentru bunurile de capital achiziţionate sau fabricate, altele decât cele prevăzute la lit. b);

b) pe o perioadă de 20 de ani, pentru construcţia sau achiziţia unui bun imobil, precum şi pentru transformarea sau modernizarea unui bun imobil, dacă valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puţin 20% din valoarea totală a bunului imobil astfel transformat sau modernizat.

Norme metodologice

(3) Perioada de ajustare începe:

a) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziţionate sau fabricate, pentru bunurile de capital menţionate la alin.

(2) lit. a), dacă acestea au fost achiziţionate sau fabricate după data aderării;

b) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt recepţionate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt construite, şi se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări este anul aderării sau un alt an ulterior anului aderării;

c) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziţionate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt achiziţionate, şi se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă formalităţile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător s-au îndeplinit în anul aderării sau într-un an ulterior anului aderării;

d) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare sau modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), a căror valoare este de cel puţin 20% din valoarea totală a bunului imobil transformat sau modernizat, şi se efectuează pentru suma taxei deductibile aferente transformării sau modernizării, inclusiv pentru suma taxei deductibile aferente respectivei transformări sau modernizări, plătită ori datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări după transformare sau modernizare este anul aderării sau un an ulterior aderării.

(4) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin. (1) lit. d) se efectuează:

a) în situaţia în care bunul de capital este folosit de persoana impozabilă:

1. integral sau parţial, pentru alte scopuri decât activităţile economice;

2. pentru realizarea de operaţiuni care nu dau drept de deducere a taxei;

3. pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită faţă de deducerea iniţială;

b) în cazurile în care apar modificări ale elementelor folosite la calculul taxei deduse;

c) în situaţia în care un bun de capital al cărui drept de deducere a fost integral sau parţial limitat face obiectul oricărei operaţiuni pentru care taxa este deductibilă. În cazul unei livrări de bunuri, valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv;

d) în situaţia în care bunul de capital îşi încetează existenţa, cu următoarele excepții:

1. bunul de capital a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă;

2. bunul de capital este pierdut sau distrus ca urmare a unor calamităţi naturale ori a unor cauze de forță majoră, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător;

3. *** Abrogat;

4. situațiile prevăzute la **art. 128** alin. (8);)

e) în cazurile prevăzute la **art. 138**.

(4^1) În cazul bunurilor furate, persoana impozabilă poate anula ajustarea efectuată conform alin. (4) lit. d) la data la care furtul este dovedit legal prin hotărâre judecătorească definitivă.

(5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2). Ajustarea deducerii se face în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea şi se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinaţiei de utilizare. Prin norme se stabilesc reguli tranzitorii pentru situaţia în care pentru anul 2007 s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (4) lit. a) pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă iniţial;

b) pentru cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), ajustarea se efectuează de persoanele impozabile care au aplicat pro rata de deducere pentru bunul de capital. Ajustarea reprezintă o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă iniţial şi se efectuează în ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2);

c) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. c) şi d), ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea şi se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligaţia ajustării;

d) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. e), ajustarea se efectuează atunci când apar situaţiile enumerate la **art. 138,** conform procedurii prevăzute în norme.

(5^1) Dacă pe parcursul perioadei de ajustare intervin evenimente care vor genera ajustarea în favoarea persoanei impozabile sau în favoarea statului, ajustările prevăzute la alin. (5) lit. a) şi c) se vor efectua pentru acelaşi bun de capital succesiv în cadrul perioadei de ajustare ori de câte ori apar respectivele evenimente.

(6) Persoana impozabilă trebuie să păstreze o situaţie a bunurilor de capital care fac obiectul ajustării taxei deductibile, care să permită controlul taxei deductibile şi al ajustărilor efectuate. Această situaţie trebuie păstrată pe o perioadă care începe în momentul la care taxa aferentă achiziţiei bunului de capital devine exigibilă şi se încheie la 5 ani după expirarea perioadei în care se poate solicita ajustarea deducerii. Orice alte înregistrări, documente şi jurnale privind bunurile de capital trebuie păstrate pentru aceeaşi perioadă.

(7) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustărilor este neglijabilă, conform prevederilor din norme.

CAP. 11
Persoanele obligate la plata taxei

ART. 150 Persoana obligată la plata taxei pentru operaţiunile taxabile din România

(1) Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu, este persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii, cu excepţia cazurilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform alin. (2) - (6) şi **art. 160**. ***Norme metodologice***

(2) Taxa este datorată de orice persoană impozabilă, inclusiv de către persoana juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** sau **153^1**, care este beneficiar al serviciilor care au locul prestării în România conform **art. 133** alin. (2) şi care sunt furnizate de către o persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul României sau nu este considerată a fi stabilită pentru

respectivele prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor **art. 125^1** alin. (2), chiar dacă este înregistrată în România conform **art. 153** alin. (4) sau (5).

(3) Taxa este datorată de orice persoană înregistrată conform **art. 153** sau **153^1**, căreia i se livrează produsele prevăzute la **art. 132** alin. (1) lit. e) sau f), dacă aceste livrări sunt realizate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri pe teritoriul României conform prevederilor **art. 125^1** alin. (2), chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România conform **art. 153** alin. (4) sau (5).

(4) Taxa este datorată de persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** sau **153^1**, care este beneficiarul unei livrări ulterioare efectuate în cadrul unei operaţiuni triunghiulare, în următoarele condiţii:

1. cumpărătorul revânzător al bunurilor să nu fie stabilit în România, să fie înregistrat în scopuri de TVA în alt stat membru şi să fi efectuat o achiziţie intracomunitară a acestor bunuri în România, care nu este impozabilă conform **art. 126** alin. (8) lit. b); şi

2. bunurile aferente achiziţiei intracomunitare, prevăzute la pct. 1, să fi fost transportate de furnizor sau de cumpărătorul revânzător ori de altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului revânzător, dintr-un stat membru, altul decât statul în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, direct către beneficiarul livrării; şi

3. cumpărătorul revânzător să îl desemneze pe beneficiarul livrării ulterioare ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea respectivă.

(5) Taxa este datorată de persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situaţiile prevăzute la **art. 144** alin. (1) lit. a) şi d).

(6) În alte situaţii decât cele prevăzute la alin. (2) - (5), în cazul în care livrarea de bunuri/prestarea de servicii este realizată de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri/prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor **art. 125^1** alin. (2) şi care nu este înregistrată în România conform **art. 153**, persoana obligată la plata taxei este persoana impozabilă ori persoana juridică neimpozabilă, stabilită în România, indiferent dacă este sau nu înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153**, sau persoana nestabilită în România, dar înregistrată în România conform **art. 153**, care este beneficiar al unor livrări de bunuri/prestări de servicii care au loc în România, conform **art. 132** sau **133**.

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (1):

a) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă stabilită în Comunitate, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condiţiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei;

b) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă care nu este stabilită în Comunitate, respectiva persoană este obligată, în condiţiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.

Norme metodologice

ART. 151 Persoana obligată la plata taxei pentru achiziţii intracomunitare

(1) Persoana care efectuează o achiziţie intracomunitară de bunuri care este taxabilă, conform prezentului titlu, este obligată la plata taxei.

(2) Atunci când persoana obligată la plata taxei pentru achiziţia intracomunitară, conform alin. (1), este:

a) o persoană impozabilă stabilită în Comunitate, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condiţiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei;

b) o persoană impozabilă care nu este stabilită în Comunitate, respectiva persoană este obligată, în condiţiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.

ART. 151^1 Persoana obligată la plata taxei pentru importul de bunuri

Plata taxei pentru importul de bunuri supus taxării, conform prezentului titlu, este obligaţia importatorului.

Norme metodologice

ART. 151^2 Răspunderea individuală şi în solidar pentru plata taxei

(1) Beneficiarul este ţinut răspunzător individual şi în solidar pentru plata taxei, în situaţia în care persoana obligată la plata taxei este furnizorul sau prestatorul, conform **art. 150** alin. (1), dacă factura prevăzută la **art. 155** alin. (19):)

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce priveşte una dintre următoarele informaţii: denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părţilor contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate ori serviciilor prestate, elementele necesare calculării bazei de impozitare;

c) nu menţionează valoarea taxei sau o menţionează incorect.

Norme metodologice

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), dacă beneficiarul dovedeşte achitarea taxei către persoana obligată la plata taxei, nu mai este ţinut răspunzător individual şi în solidar pentru plata taxei.

(3) Furnizorul sau prestatorul este ţinut răspunzător individual şi în solidar pentru plata taxei, în situaţia în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform **art. 150** alin. (2) - (4) şi (6), dacă factura prevăzută la **art. 155** alin. (19) sau autofactura prevăzută la **art. 155^1** alin. (1):))

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce priveşte una dintre următoarele informaţii: numele/denumirea, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părţilor contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate/serviciilor prestate, elementele necesare calculării bazei de impozitare.

(4) Furnizorul este ţinut răspunzător individual şi în solidar pentru plata taxei, în situaţia în care persoana obligată la plata taxei pentru o achiziţie intracomunitară de bunuri este beneficiarul, conform **art. 151**, dacă factura prevăzută la **art. 155** alin. (19) sau autofactura prevăzută la **art. 155^1** alin. (1):))

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce priveşte una dintre următoarele informaţii: denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părţilor contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate, elementele necesare calculării bazei de

impozitare.

(5) Persoana care îl reprezintă pe importator, persoana care depune declaraţia vamală de import sau declaraţia de import pentru TVA şi accize şi proprietarul bunurilor sunt ţinuţi răspunzători individual şi în solidar pentru plata taxei, împreună cu importatorul prevăzut la **art. 151^1**.

(6) Pentru aplicarea regimului de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, prevăzut la **art. 144** alin. (1) lit. a) pct. 8, antrepozitarul şi transportatorul bunurilor din antrepozit sau persoana responsabilă pentru transport sunt ţinuţi răspunzători individual şi în solidar pentru plata taxei, împreună cu persoana obligată la plata acesteia, conform **art. 150** alin. (1), (5) şi (6) şi **art. 151^1**.

(7) Persoana care desemnează o altă persoană ca reprezentant fiscal, conform **art. 150** alin. (7) şi/sau **art. 151** alin. (2), este ţinută răspunzătoare individual şi în solidar pentru plata taxei, împreună cu reprezentantul său fiscal.

CAP. 12
Regimuri speciale

ART. 152 Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici

(1) Persoana impozabilă stabilită în România conform **art. 125^1** alin. (2) lit. a), a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 65.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabileşte la cursul de schimb comunicat de Banca Naţională a României la data aderării şi se rotunjeşte la următoarea mie, respectiv 220.000 lei, poate aplica scutirea de taxă, denumită în continuare regim special de scutire, pentru operaţiunile prevăzute la **art. 126** alin.(1), cu excepţia livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform **art. 143** alin. (2) lit. b).

(2) Cifra de afaceri care serveşte drept referinţă pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală, exclusiv taxa, în situaţia persoanelor impozabile care solicită scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, taxabile, sau, după caz, care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfăşurate de o mică întreprindere, a operaţiunilor rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România conform **art. 145** alin. (2) lit. b), a operaţiunilor scutite cu drept de deducere şi a celor scutite fără drept de deducere, prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. a), b), e) şi f), dacă acestea nu sunt accesorii activităţii principale, cu excepţia următoarelor:

a) livrările de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la **art. 125^1** alin. (1) pct. 3, efectuate de persoana impozabilă;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform **art. 143** alin. (2) lit. b).

(3) Persoana impozabilă care îndeplineşte condiţiile prevăzute la alin. (1) pentru aplicarea regimului special de scutire poate opta oricând pentru aplicarea regimului normal de taxă.

(4) O persoană impozabilă nou-înfiinţată poate beneficia de aplicarea regimului special de scutire, dacă la momentul începerii activităţii economice declară o cifră de afaceri anuală estimată, conform alin. (2), sub plafonul de scutire şi nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxare, conform alin. (3).

(5) Pentru persoana impozabilă nou-înfiinţată care începe o activitate economică în decursul unui an calendaristic, plafonul de scutire este plafonul prevăzut la alin. (1). ***Norme metodologice***

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire şi a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform **art. 153**, în termen de 10 zile de la data atingerii ori depăşirii plafonului. Data atingerii sau depăşirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins ori depăşit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform **art. 153**. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligaţii privind taxa de plată şi accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrată în scopuri de taxă conform **art. 153**. ***Norme metodologice***

(7) Persoana impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** care în cursul anului calendaristic precedent nu depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) poate solicita scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153**, în vederea aplicării regimului special de scutire, cu condiţia ca la data solicitării să nu fi depăşit plafonul de scutire pentru anul în curs. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 şi 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă în conformitate cu prevederile **art. 156^1**. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligaţia de a soluţiona solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanei impozabile îi revin toate drepturile şi obligaţiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153**. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidenţă are obligaţia să depună ultimul decont de taxă prevăzut la **art. 156^2**, indiferent de perioada fiscală aplicată conform **art. 156^1**, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligaţia să evidenţieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform prezentului titlu.

(7^1) Dacă, ulterior scoaterii din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153**, potrivit alin.(7), persoana impozabilă realizează în cursul unui an calendaristic o cifră de afaceri, determinată conform alin.(2), mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin.(1), are obligaţia să respecte prevederile prezentului articol şi, după înregistrarea în scopuri de taxă conform **art. 153**, are dreptul să efectueze ajustările de taxă conform prezentului Titlu. Ajustările vor fi reflectate în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA conform **art. 153** a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(7^2) Persoana impozabilă care solicită, conform alin. (7), scoaterea din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform **art. 153**, dar are obligația de a se înregistra în scopuri de taxă, conform **art. 153^1**, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform **art. 153^1**, concomitent cu solicitarea de scoatere din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform **art. 153**. Înregistrarea în scopuri de TVA, conform **art. 153^1**, va fi valabilă începând cu data anulării înregistrării în scopuri de TVA conform **art. 153**. Prevederile prezentului alineat se aplică și în cazul în care persoana impozabilă optează pentru înregistrarea în scopuri de TVA, conform **art. 153^1**, concomitent cu solicitarea de scoatere din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA,

conform **art. 153**.

(8) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire:

a) nu are dreptul la deducerea taxei aferente achiziţiilor, în condiţiile **art. 145** şi **art. 146**;

b) nu are voie să menţioneze taxa pe factură sau alt document;

c) *** Abrogat

(9) Prin norme se stabilesc regulile de înregistrare şi ajustările de efectuat în cazul modificării regimului de taxă.

ART. 152^1 Regimul special pentru agenţiile de turism

(1) În sensul aplicării prezentului articol, prin agenţie de turism se înţelege orice persoană care în nume propriu sau în calitate de agent, intermediază, oferă informaţii sau se angajează să furnizeze persoanelor care călătoresc individual sau în grup, servicii de călătorie, care includ cazarea la hotel, case de oaspeţi, cămine, locuinţe de vacanţă şi alte spaţii folosite pentru cazare, transportul aerian, terestru sau maritim, excursii organizate şi alte servicii turistice. Agenţiile de turism includ şi touroperatorii.

(2) În cazul în care o agenţie de turism acţionează în nume propriu în beneficiul direct al călătorului şi utilizează livrări de bunuri şi prestări de servicii efectuate de alte persoane, toate operaţiunile realizate de agenţia de turism în legătură cu călătoria sunt considerate un serviciu unic prestat de agenţie în beneficiul călătorului.

(3) Serviciul unic prevăzut la alin. (2) are locul prestării în România, dacă agenţia de turism este stabilită sau are un sediu fix în România şi serviciul este prestat prin sediul din România.

(4) Baza de impozitare a serviciului unic prevăzut la alin. (2) este constituită din marja de profit, exclusiv taxa, care se determină ca diferenţă între suma totală care va fi plătită de călător, fără taxă, şi costurile agenţiei de turism, inclusiv taxa, aferente livrărilor de bunuri şi prestărilor de servicii în beneficiul direct al călătorului, în cazul în care aceste livrări şi prestări sunt realizate de alte persoane impozabile.

(5) În cazul în care livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate în afara Comunităţii, serviciul unic al agenţiei de turism este considerat serviciu prestat de un intermediar şi este scutit de taxă. În cazul în care livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate atât în interiorul, cât şi în afara Comunităţii, se consideră ca fiind scutită de taxă numai partea serviciului unic prestat de agenţia de turism aferentă operaţiunilor realizate în afara Comunităţii.

(6) Fără să contravină prevederilor **art. 145** alin. (2), agenţia de turism nu are dreptul la deducerea sau rambursarea taxei facturate de persoanele impozabile pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii în beneficiul direct al călătorului şi utilizate de agenţia de turism pentru furnizarea serviciului unic prevăzut la alin. (2).

(7) Agenţia de turism poate opta şi pentru aplicarea regimului normal de taxă pentru operaţiunile prevăzute la alin. (2), cu următoarele excepţii, pentru care este obligatorie taxarea în regim special:

a) când călătorul este o persoană fizică;

b) în situaţia în care serviciile de călătorie cuprind şi componente pentru care locul operaţiunii se consideră ca fiind în afara României.

(8) Agenţia de turism trebuie să ţină, în plus faţă de evidenţele care trebuie ţinute conform prezentului titlu, orice alte evidenţe necesare pentru stabilirea taxei datorate conform prezentului articol.

(9) Agenţiile de turism nu au dreptul să înscrie taxa în mod distinct în facturi sau în alte documente legale care se transmit călătorului, pentru serviciile unice cărora li se aplică regimul special.

(10) Atunci când agenţia de turism efectuează atât operaţiuni supuse regimului normal de taxare, cât şi operaţiuni supuse regimului special, aceasta trebuie să păstreze evidenţe contabile separate pentru fiecare tip de operaţiune în parte.

Norme metodologice

(11) Regimul special prevăzut de prezentul articol nu se aplică pentru agenţiile de turism care acţionează în calitate de intermediar şi pentru care sunt aplicabile prevederile **art. 137** alin. (3) lit. e) în ceea ce priveşte baza de impozitare.

ART. 152^2 Regimuri speciale pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi

(1) În sensul prezentului articol:

a) operele de artă reprezintă:

1. tablouri, colaje şi plachete decorative similare, picturi şi desene, executate integral de mână, altele decât planurile şi desenele de arhitectură, de inginerie şi alte planuri şi desene industriale, comerciale, topografice sau similare, originale, executate manual, texte manuscrise, reproduceri fotografice pe hârtie sensibilizată şi copii carbon obţinute după planurile, desenele sau textele enumerate mai sus şi articolele industriale decorate manual (NC cod tarifar 9701);

2. gravuri, stampe şi litografii, originale vechi sau moderne, care au fost trase direct în alb-negru sau color, ale uneia sau mai multor plăci/planşe executate în întregime manual de către artist, indiferent de proces sau de materialul folosit de acesta, fără a include procese mecanice sau fotomecanice (NC cod tarifar 9702 00 00);

3. producţii originale de artă statuară sau de sculptură, în orice material, numai dacă sunt executate în întregime de către artist; copiile executate de către un alt artist decât autorul originalului (NC cod tarifar 9703 00 00);

4. tapiserii (NC cod tarifar 5805 00 00) şi carpete de perete (NC cod tarifar 6304 00 00), executate manual după modele originale asigurate de artist, cu condiţia să existe cel mult 8 copii din fiecare;

5. piese individuale de ceramică executate integral de către artist şi semnate de acesta;

6. emailuri pe cupru, executate integral manual, în cel mult 8 copii numerotate care poartă semnătura artistului sau denumirea/numele atelierului, cu excepţia bijuteriilor din aur sau argint;

7. fotografiile executate de către artist, scoase pe suport hârtie doar de el sau sub supravegherea sa, semnate, numerotate şi limitate la 30 de copii, incluzându-se toate dimensiunile şi monturile;

b) obiectele de colecţie reprezintă:

1. timbre poştale, timbre fiscale, mărci poştale, plicuri "prima zi", serii poştale complete şi similare, obliterate sau neobliterate, dar care nu au curs, nici destinate să aibă curs (NC cod tarifar 9704 00 00);

2. colecţii şi piese de colecţie de zoologie, botanică, mineralogie, anatomie sau care prezintă un interes istoric, arheologic, paleontologic, etnografic sau numismatic (NC cod tarifar 9705 00 00);

c) antichităţile sunt obiectele, altele decât operele de artă şi obiectele de colecţie, cu o vechime mai mare de 100 de ani (NC cod

tarifar 9706 00 00);

d) bunurile second-hand sunt bunurile mobile corporale care pot fi refolosite în starea în care se află sau după efectuarea unor reparaţii, altele decât operele de artă, obiectele de colecţie sau antichităţile, pietrele preţioase şi alte bunuri prevăzute în norme;

e) persoana impozabilă revânzătoare este persoana impozabilă care, în cursul desfăşurării activităţii economice, achiziţionează sau importă bunuri second-hand şi/sau opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi în scopul revânzării, indiferent dacă respectiva persoană impozabilă acţionează în nume propriu sau în numele altei persoane în cadrul unui contract de comision la cumpărare sau vânzare;

f) organizatorul unei vânzări prin licitaţie publică este persoana impozabilă care, în desfăşurarea activităţii sale economice, oferă bunuri spre vânzare prin licitaţie publică, în scopul adjudecării acestora de către ofertantul cu preţul cel mai mare;

g) marja profitului este diferenţa dintre preţul de vânzare aplicat de persoana impozabilă revânzătoare şi preţul de cumpărare, în care:

1. preţul de vânzare constituie suma obţinută de persoana impozabilă revânzătoare de la cumpărător sau de la un terţ, inclusiv subvenţiile direct legate de această tranzacţie, impozitele, obligaţiile de plată, taxele şi alte cheltuieli, cum ar fi cele de comision, ambalare, transport şi asigurare, percepute de persoana impozabilă revânzătoare cumpărătorului, cu excepţia reducerilor de preţ;

2. preţul de cumpărare reprezintă tot ce constituie suma obţinută, conform definiţiei preţului de vânzare, de furnizor, de la persoana impozabilă revânzătoare;

h) regimul special reprezintă reglementările speciale prevăzute de prezentul articol pentru taxarea livrărilor de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi la cota de marjă a profitului.

(2) Persoana impozabilă revânzătoare va aplica regimul special pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, altele decât operele de artă livrate de autorii sau succesorii de drept ai acestora, pentru care există obligaţia colectării taxei, bunuri pe care le-a achiziţionat din interiorul Comunităţii, de la unul dintre următorii furnizori:

a) o persoană neimpozabilă;

b) o persoană impozabilă, în măsura în care livrarea efectuată de respectiva persoană impozabilă este scutită de taxă, conform **art. 141** alin. (2) lit. g);

c) o întreprindere mică, în măsura în care achiziţia respectivă se referă la bunuri de capital;

d) o persoană impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea de către aceasta a fost supusă taxei în regim special.

(3) În condiţiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare poate opta pentru aplicarea regimului special pentru livrarea următoarelor bunuri:

a) opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi pe care le-a importat;

b) opere de artă achiziţionate de persoana impozabilă revânzătoare de la autorii acestora sau de la succesorii în drept ai acestora, pentru care există obligaţia colectării taxei.

(4) În cazul livrărilor prevăzute la alin. (2) şi (3), pentru care se exercită opţiunea prevăzută la alin. (3), baza de impozitare este marja profitului, determinată conform alin. (1) lit. g), exclusiv valoarea taxei aferente. Prin excepţie, pentru livrările de opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi importate direct de persoana impozabilă revânzătoare, conform alin. (3), preţul de cumpărare pentru calculul marjei de profit este constituit din baza de impozitare la import, stabilită conform **art. 139**, plus taxa datorată sau achitată la import.

(5) Orice livrare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi, efectuată în regim special, este scutită de taxă, în condiţiile **art. 143** alin. (1) lit. a), b), h) - m) şi o).

(6) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunurile prevăzute la alin. (2) şi (3), în măsura în care livrarea acestor bunuri se taxează în regim special.

(7) Persoana impozabilă revânzătoare poate aplica regimul normal de taxare pentru orice livrare eligibilă pentru aplicarea regimului special, inclusiv pentru livrările de bunuri pentru care se poate exercita opţiunea de aplicare a regimului special prevăzut la alin. (3).

(8) În cazul în care persoana impozabilă revânzătoare aplică regimul normal de taxare pentru bunurile pentru care putea opta să aplice regimul special prevăzut la alin. (3), persoana respectivă va avea dreptul de deducere a taxei datorate sau achitate pentru:

a) importul de opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi;

b) pentru opere de artă achiziţionate de la autorii acestora sau succesorii în drept ai acestora.

(9) Dreptul de deducere prevăzut la alin. (8) ia naştere la data la care este exigibilă taxa colectată aferentă livrării pentru care persoana impozabilă revânzătoare optează pentru regimul normal de taxă.

(10) Persoanele impozabile nu au dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunuri care au fost sau urmează să fie achiziţionate de la persoana impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea acestor bunuri de către persoana impozabilă revânzătoare este supusă regimului special.

(11) Regimul special nu se aplică pentru:

a) livrările efectuate de o persoană impozabilă revânzătoare pentru bunurile achiziţionate în interiorul Comunităţii de la persoane care au beneficiat de scutire de taxă, conform **art. 142** alin. (1) lit. a) şi e) - g) şi **art. 143** alin. (1) lit. h) - m), la cumpărare, la achiziţia intracomunitară sau la importul de astfel de bunuri ori care au beneficiat de rambursarea taxei;

b) livrarea intracomunitară de către o persoană impozabilă revânzătoare de mijloace de transport noi scutite de taxă, conform **art. 143** alin. (2) lit. b).

(12) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul să înscrie taxa aferentă livrărilor de bunuri supuse regimului special, în mod distinct, în facturile emise clienţilor.

(13) În condiţiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare care aplică regimul special trebuie să îndeplinească următoarele obligaţii:

a) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform **art. 156^1** şi **art. 156^2**;

b) să ţină evidenţa operaţiunilor pentru care se aplică regimul special.

(14) În condiţiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare care efectuează atât operaţiuni supuse regimului normal de taxă, cât şi regimului special, trebuie să îndeplinească următoarele obligaţii:

a) să ţină evidenţe separate pentru operaţiunile supuse fiecărui regim;

b) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform **art. 156^1** şi **art. 156^2**.

(15) Dispoziţiile alin. (1) - (14) se aplică şi vânzărilor prin licitaţie publică efectuate de persoanele impozabile revânzătoare care acţionează ca organizatori de vânzări prin licitaţie publică în condiţiile stabilite prin norme. ***Norme metodologice***

ART. 152^3 Regimul special pentru aurul de investiţii

(1) Aurul de investiţii înseamnă:

a) aurul, sub formă de lingouri sau plachete acceptate/cotate pe pieţele de metale preţioase, având puritatea minimă de 995 la mie, reprezentate sau nu prin hârtii de valoare, cu excepţia lingourilor sau plachetelor cu greutatea de cel mult 1 g;

b) monedele de aur care îndeplinesc următoarele condiţii:

1. au titlul mai mare sau egal cu 900 la mie;

2. sunt reconfecţionate după anul 1800;

3. sunt sau au constituit moneda legală de schimb în statul de origine; şi

4. sunt vândute în mod normal la un preţ care nu depăşeşte valoarea de piaţă liberă a aurului conţinut de monede cu mai mult de 80%;

(2) În sensul prezentului articol, monedele prevăzute la alin.(1) lit. b) nu se consideră ca fiind vândute în scop numismatic.

(3) Următoarele operaţiuni sunt scutite de taxă:

a) livrările, achiziţiile intracomunitare şi importul de aur de investiţii, inclusiv investiţiile în hârtii de valoare, pentru aurul nominalizat sau nenominalizat ori negociat în conturi de aur şi cuprinzând mai ales împrumuturile şi schimburile cu aur care conferă un drept de proprietate sau de creanţă asupra aurului de investiţii, precum şi operaţiunile referitoare la aurul de investiţii care constau în contracte la termen futures şi forward, care dau naştere unui transfer al dreptului de proprietate sau de creanţă asupra aurului de investiţii;

b) serviciile de intermediere în livrarea de aur de investiţii, prestate de agenţi care acţionează în numele şi pe seama unui mandant.

(4) Persoana impozabilă care produce aurul de investiţii sau transformă orice aur în aur de investiţii poate opta pentru regimul normal de taxă pentru livrările de aur de investiţii către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a).

(5) Persoana impozabilă care livrează în mod curent aur în scopuri industriale poate opta pentru regimul normal de taxă, pentru livrările de aur de investiţii prevăzut la alin. (1) lit. a) către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a).

(6) Intermediarul care prestează servicii de intermediere în livrarea de aur, în numele şi în contul unui mandant, poate opta pentru taxare, dacă mandantul şi-a exercitat opţiunea prevăzută la alin. (4).

(7) Opţiunile prevăzute la alin. (4) - (6) se exercită printr-o notificare transmisă organului fiscal competent. Opţiunea intră în vigoare la data înregistrării notificării la organele fiscale sau la data depunerii acesteia la poştă, cu confirmare de primire, după caz, şi se aplică tuturor livrărilor de aur de investiţii efectuate de la data respectivă. În cazul opţiunii exercitate de un intermediar, opţiunea se aplică pentru toate serviciile de intermediere prestate de respectivul intermediar în beneficiul aceluiaşi mandant care şi-a exercitat opţiunea prevăzută la alin. (5). În cazul exercitării opţiunilor prevăzute la alin. (4) - (6), persoanele impozabile nu pot reveni la regimul special.

(8) În cazul în care livrarea de aur de investiţii este scutită de taxă, conform prezentului articol, persoana impozabilă are dreptul să deducă:

a) taxa datorată sau achitată, pentru achiziţiile de aur de investiţii efectuate de la o persoană care şi-a exercitat opţiunea de taxare;

b) taxa datorată sau achitată, pentru achiziţiile intracomunitare sau importul de aur, care este ulterior transformat în aur de investiţii de persoana impozabilă sau de un terţ în numele persoanei impozabile;

c) taxa datorată sau achitată, pentru serviciile prestate în beneficiul său, constând în schimbarea formei, greutăţii sau purităţii aurului, inclusiv aurului de investiţii.

(9) Persoana impozabilă care produce aur de investiţii sau transformă aurul în aur de investiţii are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziţii legate de producţia sau transformarea aurului respectiv.

(10) Pentru livrările de aliaje sau semifabricate din aur cu titlul mai mare sau egal cu 325 la mie, precum şi pentru livrările de aur de investiţii, efectuate de persoane impozabile care şi-au exercitat opţiunea de taxare către cumpărători persoane impozabile, cumpărătorul este persoana obligată la plata taxei, conform normelor.

(11) Persoana impozabilă care comercializează aur de investiţii va ţine evidenţa tuturor tranzacţiilor cu aur de investiţii şi va păstra documentaţia care să permită identificarea clientului în aceste tranzacţii. Aceste evidenţe se vor păstra minimum 5 ani de la sfârşitul anului în care operaţiunile au fost efectuate.

Norme metodologice

ART. 152^4 Regimul special pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii electronice persoanelor neimpozabile

(1) În înţelesul prezentului articol:

a) persoana impozabilă nestabilită înseamnă persoana impozabilă care nu are un sediu fix şi nici nu este stabilită în Comunitate, căreia nu i se solicită din alte motive să se înregistreze în Comunitate în scopuri de TVA şi care prestează servicii electronice persoanelor neimpozabile stabilite în Comunitate;

b) stat membru de înregistrare înseamnă statul membru ales de persoana impozabilă, nestabilită pentru declararea începerii activităţii sale ca persoană impozabilă pe teritoriul comunitar, conform prezentului articol;

c) stat membru de consum înseamnă statul membru în care serviciile electronice îşi au locul prestării, în conformitate cu **art. 56** alin. (1) lit. k) din Directiva 112, în care beneficiarul, care nu acţionează în calitate de persoană impozabilă în cadrul unei activităţi economice, este stabilit, îşi are domiciliul sau reşedinţa obişnuită.

(2) Persoana impozabilă nestabilită care prestează servicii electronice, astfel cum sunt definite la **art. 125^1** alin. (1) pct. 26, unor persoane neimpozabile stabilite în Comunitate sau care îşi au domiciliul sau reşedinţa obişnuită într-un stat membru poate utiliza un regim special pentru toate serviciile electronice prestate în Comunitate. Regimul special permite, printre altele, înregistrarea unei persoane impozabile nestabilite într-un singur stat membru, conform prezentului articol, pentru toate serviciile electronice prestate în Comunitate către persoane neimpozabile stabilite în Comunitate.

(3) În cazul în care o persoană impozabilă nestabilită optează pentru regimul special şi alege România ca stat membru de înregistrare,

la data începerii operaţiunilor taxabile, persoana respectivă trebuie să depună în format electronic o declaraţie de începere a activităţii la organul fiscal competent. Declaraţia trebuie să conţină următoarele informaţii: denumirea/numele persoanei impozabile, adresa poştală, adresele electronice, inclusiv pagina de internet proprie, codul naţional de înregistrare fiscală, după caz, precum şi o declaraţie prin care se confirmă că persoana nu este înregistrată în scopuri de TVA în Comunitate. Modificările ulterioare ale datelor din declaraţia de înregistrare trebuie aduse la cunoştinţă organului fiscal competent, pe cale electronică.

(4) La primirea declaraţiei de începere a activităţii organul fiscal competent va înregistra persoana nestabilită cu un cod de înregistrare special în scopuri de TVA şi va comunica acest cod persoanei respective prin mijloace electronice. În scopul înregistrării nu este necesară desemnarea unui reprezentant fiscal.

(5) Persoana impozabilă nestabilită trebuie să notifice, prin mijloace electronice, organul fiscal competent, în caz de încetare a activităţii sau în caz de modificări ulterioare, care o exclud de la regimul special.

(6) Persoana impozabilă nestabilită va fi scoasă din evidenţă de către organul fiscal competent, dacă se îndeplineşte una dintre următoarele condiţii:

a) persoana impozabilă informează organul fiscal că nu mai prestează servicii electronice;

b) organul fiscal competent constată că operaţiunile taxabile ale persoanei impozabile s-au încheiat;

c) persoana impozabilă nu mai îndeplineşte cerinţele pentru a i se permite utilizarea regimului special;

d) persoana impozabilă încalcă în mod repetat regulile regimului special.

(7) În termen de 20 de zile de la sfârşitul fiecărui trimestru calendaristic, persoana impozabilă nestabilită trebuie să depună la organul fiscal competent, prin mijloace electronice, un decont special de taxă, potrivit modelului stabilit de Ministerul Finanţelor Publice, indiferent dacă au fost sau nu furnizate servicii electronice în perioada fiscală de raportare.

(8) Decontul special de taxă trebuie să conţină următoarele informaţii:

a) codul de înregistrare prevăzut la alin. (4);

b) valoarea totală, exclusiv taxa, a prestărilor de servicii electronice, pentru perioada fiscală de raportare, cotele taxei aplicabile şi valoarea corespunzătoare a taxei datorate fiecărui stat membru de consum în care taxa este exigibilă;

c) valoarea totală a taxei datorate în Comunitate.

(9) Decontul special de taxă de întocmeşte în lei. În cazul în care prestările de servicii s-au efectuat în alte monede se va folosi, la completarea decontului, rata de schimb în vigoare în ultima zi a perioadei fiscale de raportare. Ratele de schimb utilizate sunt cele publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau cele din ziua următoare, dacă nu sunt publicate în acea zi.

(10) Persoana impozabilă nestabilită trebuie să achite suma totală a taxei datorate Comunităţii într-un cont special, în lei, deschis la trezorerie, indicat de organul fiscal competent, până la data la care are obligaţia depunerii decontului special. Prin norme se stabileşte procedura de virare a sumelor cuvenite fiecărui stat membru, pentru serviciile electronice desfăşurate pe teritoriul lor, de persoana impozabilă nestabilită, înregistrată în România în scopuri de TVA.

(11) Persoana impozabilă nestabilită trebuie să ţină o evidenţă suficient de detaliată a serviciilor pentru care se aplică acest regim special, pentru a permite organelor fiscale competente din statele membre de consum să determine dacă decontul prevăzut la alin. (7) este corect. Aceste evidenţe se pun la dispoziţie electronic, la solicitarea organului fiscal competent, precum şi a statelor membre de consum. Persoana impozabilă nestabilită va păstra aceste evidenţe pe o perioadă de 10 ani de la încheierea anului în care s-au prestat serviciile.

(12) Persoana impozabilă nestabilită care utilizează regimul special nu exercită dreptul de deducere prin decontul special de taxă, conform **art. 147^1**, dar va putea exercita acest drept prin rambursarea taxei achitate, în conformitate cu prevederile **art. 147^2** alin. (1) lit. b), chiar dacă o persoană impozabilă stabilită în România nu ar avea dreptul la o compensaţie similară în ceea ce priveşte taxa sau un alt impozit similar, în condiţiile prevăzute de legislaţia ţării în care îşi are sediul persoana impozabilă nestabilită.

CAP. 13
Obligaţii

ART. 153 Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

(1) Persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în România şi realizează sau intenţionează să realizeze o activitate economică ce implică operaţiuni taxabile, scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere şi/sau operaţiuni rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România conform **art. 145** alin. (2) lit. b), trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, denumită în continuare înregistrare normală în scopuri de taxă, după cum urmează:

a) înainte de realizarea unor astfel de operaţiuni, în următoarele cazuri:

1. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri care atinge sau depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la **art. 152** alin. (1), cu privire la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici;

2. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri inferioară plafonului de scutire prevăzut la **art. 152** alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;

b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la **art. 152** alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârşitul lunii în care a atins sau a depăşit acest plafon;

c) dacă cifra de afaceri realizată în cursul unui an calendaristic este inferioară plafonului de scutire prevăzut la **art. 152** alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;

d) dacă efectuează operaţiuni scutite de taxă şi optează pentru taxarea acestora, conform **art. 141** alin. (3).

(2) Persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în afara României, dar este stabilită în România printr-un sediu fix, conform **art. 125^1** alin. (2) lit. b), este obligată să solicite înregistrarea în scopuri de TVA în România, astfel:

a) înaintea primirii serviciilor, în situaţia în care urmează să primească pentru sediul fix din România servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform **art. 150** alin. (2), dacă serviciile sunt prestate de o persoană impozabilă care este stabilită în sensul **art. 125^1** alin. (2) în alt stat membru;

b) înainte de prestarea serviciilor, în situaţia în care urmează să presteze serviciile prevăzute la **art. 133** alin. (2) de la sediul fix din România pentru un beneficiar persoană impozabilă stabilită în sensul **art. 125^1** alin. (2) în alt stat membru care are obligaţia de a plăti TVA

în alt stat membru, conform echivalentului din legislaţia statului membru respectiv al **art. 150** alin. (2);

c) înainte de realizarea unor activităţi economice de la respectivul sediu fix în condiţiile stabilite la **art. 125^1** alin. (2) lit. b) şi c) care implică:

1. livrări de bunuri taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere, inclusiv livrări intracomunitare scutite de TVA conform **art. 143** alin. (2);

2. prestări de servicii taxabile şi/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere, altele decât cele prevăzute la lit. a) şi b);

3. operaţiuni scutite de taxă şi optează pentru taxarea acestora, conform **art. 141** alin. (3);

4. achiziţii intracomunitare de bunuri taxabile.

(3) Prevederile alin. (1) nu sunt aplicabile persoanei tratate ca persoană impozabilă numai pentru că efectuează ocazional livrări intracomunitare de mijloace de transport noi.

(4) O persoană impozabilă care nu este stabilită în România conform **art. 125^1** alin. (2) și nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform **art. 153** va solicita înregistrarea în scopuri de TVA la organele fiscale competente pentru operațiuni realizate pe teritoriul României care dau drept de deducere a taxei, altele decât serviciile de transport și serviciile auxiliare acestora, scutite în temeiul **art. 143** alin. (1) lit. c)—m), **art. 144** alin. (1) lit. c) și **art. 144^1**, înainte de efectuarea respectivelor operațiuni, cu excepția situațiilor în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform **art. 150** alin. (2)—(6).

Nu sunt obligate să se înregistreze în România, conform prezentului articol, persoanele stabilite în afara Comunității Europene care prestează servicii electronice către persoane neimpozabile din România și care sunt înregistrate într-un alt stat membru, conform regimului special pentru servicii electronice, pentru toate serviciile electronice prestate în Comunitatea Europeană.

Persoana impozabilă care nu este stabilită în România conform **art. 125^1** alin. (2) și nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform **art. 153** poate solicita înregistrarea în scopuri de TVA dacă efectuează în România oricare dintre următoarele operațiuni:

a) importuri de bunuri;

b) operațiuni prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. e), dacă optează pentru taxarea acestora, conform **art. 141**alin. (3);

c) operațiuni prevăzute la **art. 141**alin. (2) lit. f), dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii sau prin opțiune conform **art. 141**alin. (3).

(5) Va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform acestui articol, înainte de realizarea operaţiunilor, persoana impozabilă nestabilită în România şi neînregistrată în scopuri de TVA în România, care intenţionează:

a) să efectueze o achiziţie intracomunitară de bunuri pentru care este obligată la plata taxei conform **art. 151**; sau

b) să efectueze o livrare intracomunitară de bunuri scutită de taxă.

(6) Persoana impozabilă stabilită în Comunitate, dar nu în România, care are obligaţia să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate, în condiţiile stabilite prin norme, să îşi îndeplinească această obligaţie prin desemnarea unui reprezentant fiscal. Persoana impozabilă nestabilită în Comunitate care are obligaţia să se înregistreze în scopuri de TVA în România este obligată, în condiţiile stabilite prin norme, să se înregistreze prin desemnarea unui reprezentant fiscal.

(7) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, toate persoanele care, în conformitate cu prevederile prezentului titlu, sunt obligate să solicite înregistrarea, conform alin. (1), (2), (4) sau (5).

(7^1) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot stabili criterii pentru condiționarea înregistrării în scopuri de TVA a societăților comerciale cu sediul activității economice în România înființate în baza Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care sunt supuse înmatriculării la registrul comerțului. Organele fiscale competente stabilesc, pe baza acestor criterii, dacă persoana impozabilă justifică intenția și are capacitatea de a desfășura activitate economică, pentru a fi înregistrată în scopuri de TVA. Prin excepție de la prevederile alin. (7), organele fiscale competente nu vor înregistra în scopuri de TVA persoanele impozabile care nu îndeplinesc criteriile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(8) În cazul în care o persoană este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în conformitate cu prevederile alin. (1) lit. b), alin. (2), (4) sau (5), și nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(9) Organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

a) dacă este declarată inactivă conform prevederilor art. 78^1 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de la data declarării ca inactivă;

b) dacă a intrat în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerțului, potrivit legii, de la data înscrierii mențiunii privind inactivitatea temporară în registrul comerțului;

c) dacă asociaţii/administratorii persoanei impozabile sau persoana impozabilă însăşi au înscrise în cazierul fiscal infracţiuni şi/sau faptele prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea şi funcţionarea cazierului fiscal, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de la data comunicării deciziei de anulare de către organele fiscale competente. În cazul societăţilor reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, se dispune anularea înregistrării persoanei în scopuri de TVA numai în situaţia în care asociaţii majoritari sau, după caz, asociatul unic au înscrise în cazierul fiscal infracţiuni şi/sau faptele prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 75/2001, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

d) dacă nu a depus pe parcursul unui semestru calendaristic niciun decont de taxă prevăzut la **art. 156^2**, dar nu este în situaţia prevăzută la lit. a) sau b), din prima zi a celei de-a doua luni următoare respectivului semestru calendaristic. Aceste prevederi se aplică numai în cazul persoanelor pentru care perioada fiscală este luna sau trimestrul. Începând cu decontul aferent lunii iulie 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală luna calendaristică, respectiv începând cu decontul aferent trimestrului III al anului 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane impozabile în scopuri de TVA dacă nu a depus niciun decont de taxă prevăzut la **art. 156^2** pentru 6 luni consecutive, în cazul persoanei care are perioada fiscală luna calendaristică, şi pentru două trimestre calendaristice consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, dar nu este în situaţia prevăzută la lit. a) ori b), din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al şaselea decont de taxă în prima situaţie şi, respectiv, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al doilea decont de taxă în a doua situaţie.

e) dacă în deconturile de taxă depuse pentru 6 luni consecutive în cursul unui semestru calendaristic, în cazul persoanelor care au perioada fiscală luna calendaristică, şi pentru două perioade fiscale consecutive în cursul unui semestru calendaristic, în cazul persoanelor impozabile care au perioada fiscală trimestrul calendaristic, nu au fost evidenţiate achiziţii de bunuri/servicii şi nici livrări de bunuri/prestări

de servicii, realizate în cursul acestor perioade de raportare, din prima zi a celei de-a doua luni următoare respectivului semestru calendaristic. Începând cu decontul aferent lunii iulie 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală luna calendaristică, respectiv începând cu decontul aferent trimestrului III al anului 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane impozabile în scopuri de TVA dacă în deconturile de taxă depuse pentru 6 luni consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală luna calendaristică, şi pentru două trimestre calendaristice consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, nu au fost evidenţiate achiziţii de bunuri/servicii şi nici livrări de bunuri/prestări de servicii, realizate în cursul acestor perioade de raportare, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al şaselea decont de taxă în prima situaţie şi respectiv, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al doilea decont de taxă în a doua situaţie;

f) dacă, potrivit prevederilor prezentului titlu, persoana impozabilă nu era obligată şi nici nu avea dreptul să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol;

g) în situaţia persoanelor impozabile care solicită scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la **art. 152**.

(9^1) Procedura de anulare a înregistrării în scopuri de TVA este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA conform alin. (9) lit. a)—e), organele fiscale competente înregistrează persoanele impozabile în scopuri de TVA astfel:

a) din oficiu, de la data la care a încetat situaţia care a condus la anularea înregistrării, pentru situațiile prevăzute la alin. (9) lit. a) și b);

b) la solicitarea persoanei impozabile, în situaţia prevăzută la alin. (9) lit. c), dacă încetează situaţia care a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA. În cazul societăţilor reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, ai căror asociaţi din cauza cărora s-a dispus anularea înregistrării în scopuri de TVA nu sunt majoritari la momentul solicitării reînregistrării, persoana impozabilă poate solicita reînregistrarea chiar dacă nu a încetat situaţia care a condus la anularea înregistrării conform alin. (9) lit. c);

c) la solicitarea persoanei impozabile, în situaţia prevăzută la alin. (9) lit. d), de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza următoarelor informaţii/documente furnizate de persoana impozabilă:

1. prezentarea deconturilor de taxă nedepuse la termen;
2. prezentarea unei cereri motivate din care să rezulte că se angajează să depună la termenele prevăzute de lege deconturile de taxă;

d) la solicitarea persoanei impozabile, în situaţia prevăzută la alin. (9) lit. e), pe baza unei declaraţii pe propria răspundere din care să rezulte că va desfăşura activităţi economice. Data înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile este data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA.

Persoanele impozabile aflate în situaţiile prevăzute de prezentul alineat nu pot aplica prevederile referitoare la plafonul de scutire pentru mici întreprinderi prevăzut la **art. 152** până la data înregistrării în scopuri de TVA, fiind obligate să aplice prevederile **art. 11** alin. (1^1) şi (1^3).

(9^2) Agenţia Naţională de Administrare Fiscală organizează Registrul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153** şi Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform **art. 153** a fost anulată. Registrele sunt publice şi se afişează pe site-ul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. Înscrierea în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform **art. 153** a fost anulată se face de către organul fiscal competent, după comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, în termen de cel mult 3 zile de la data comunicării. Data anulării înregistrării în scopuri de TVA înscrisă în decizie este data prevăzută la **art. 153** alin. (9). Anularea înregistrării în scopuri de TVA produce la furnizor/prestator efectele prevăzute la **art. 11** alin. (1^1) şi (1^3) de la data prevăzută la **art. 153** alin. (9) şi în cazul beneficiarului produce efectele prevăzute la art. 11 alin. (1^2) şi alin. (1^4) din ziua următoare datei operării anulării înregistrării în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform **art. 153** a fost anulată.

(9^3) Când se constată că persoana impozabilă a fost înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** de organele fiscale, ca urmare a unei erori, această înregistrare se anulează din oficiu sau la cererea persoanei impozabile de organele fiscale competente, începând cu data înscrisă în decizia de îndreptare a erorii. Pe perioada cuprinsă între data înregistrării şi data anulării înregistrării în scopuri de TVA:

a) persoana impozabilă care a fost înregistrată eronat în scopuri de TVA acţionează în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA, cu excepţia situaţiei în care înregistrarea eronată a fost generată de organul fiscal, caz în care persoana impozabilă poate aplica regimul special de scutire pentru întreprinderile mici prevăzut la **art. 152**;

b) dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de beneficiari de la persoanele impozabile respective se exercită în limitele şi în condiţiile prevăzute la **art. 145 - 147^1.**

(9^4) Când se constată că persoanei impozabile i-a fost anulat din oficiu de organele fiscale codul de înregistrare în scopuri de TVA conform **art. 153**, ca urmare a unei erori, aceasta va fi înregistrată, din oficiu sau la cererea persoanei impozabile, de organele fiscale competente. Pe perioada cuprinsă între data anulării şi data înregistrării în scopuri de TVA persoana respectivă îşi păstrează calitatea de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, menţinându-se data înregistrării în scopuri de TVA anterioară. Dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate pe aceeaşi perioadă de beneficiari de la persoanele impozabile respective se exercită în limitele şi în condiţiile prevăzute la **art. 145 - 147^1**, considerându-se că achiziţiile au fost efectuate de la o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153**.

(10) Persoana înregistrată conform prezentului articol va anunţa în scris organele fiscale competente cu privire la modificările informaţiilor declarate în cererea de înregistrare sau furnizate prin altă metodă organului fiscal competent, în legătură cu înregistrarea sa, sau care apar în certificatul de înregistrare în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente.

(11) În cazul încetării desfăşurării de operaţiuni care dau drept de deducere a taxei sau în cazul încetării activităţii sale economice, orice persoană înregistrată conform prezentului articol va anunţa în scris organele fiscale competente în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente în scopul scoaterii din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA. Prin norme procedurale se stabilesc data de la care are loc scoaterea din evidenţă şi procedura aplicabilă. ***Norme metodologice***

ART. 153^1 Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziţii intracomunitare sau pentru servicii

(1) Are obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

a) persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în România şi persoana juridică neimpozabilă stabilită în România,

neînregistrate şi care nu au obligaţia să se înregistreze conform **art. 153** şi care nu sunt deja înregistrate conform lit. b) sau c) sau alin. (2), care efectuează o achiziţie intracomunitară taxabilă în România, înainte de efectuarea achiziţiei intracomunitare, dacă valoarea achiziţiei intracomunitare respective depăşeşte plafonul pentru achiziţii intracomunitare în anul calendaristic în care are loc achiziţia intracomunitară;

b) persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în România, neînregistrată şi care nu are obligaţia să se înregistreze conform **art. 153** şi care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau c) sau a alin. (2), dacă prestează servicii care au locul în alt stat membru, pentru care beneficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislaţia altui stat membru al **art. 150** alin. (2), înainte de prestarea serviciului;

c) persoana impozabilă care îşi are stabilit sediul activităţii economice în România, care nu este înregistrată şi nu are obligaţia să se înregistreze conform **art. 153** şi care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau b) sau a alin. (2), dacă primeşte de la un prestator, persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform **art. 150** alin. (2), înaintea primirii serviciilor respective.

(2) Persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în România, dacă nu este înregistrată şi nu este obligată să se înregistreze conform **art. 153**, şi persoana juridică neimpozabilă stabilită în România pot solicita să se înregistreze, conform prezentului articol, în cazul în care realizează achiziţii intracomunitare, conform **art. 126** alin. (6).

(3) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, orice persoană care solicită înregistrarea, conform alin. (1) sau (2).

(4) Dacă persoana obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în condiţiile alin. (1), nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(5) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (1) lit. a) poate solicita anularea înregistrării sale oricând, după expirarea anului calendaristic următor celui în care a fost înregistrată, dacă valoarea achiziţiilor sale intracomunitare nu a depăşit plafonul de achiziţii în anul în care face solicitarea sau în anul calendaristic anterior şi dacă nu şi-a exercitat opţiunea conform alin. (7).

(6) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (2) poate solicita anularea înregistrării oricând după expirarea a 2 ani calendaristici care urmează anului în care a optat pentru înregistrare, dacă valoarea achiziţiilor sale intracomunitare nu a depăşit plafonul de achiziţii în anul în care depune această solicitare sau în anul calendaristic anterior, dacă nu şi-a exercitat opţiunea conform alin. (7).

(7) Dacă după expirarea anului calendaristic prevăzut la alin. (5) sau a celor 2 ani calendaristici prevăzuţi la alin. (6), care urmează celui în care s-a efectuat înregistrarea, persoana impozabilă efectuează o achiziţie intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA, obţinut conform prezentului articol, se consideră că persoana a optat conform **art. 126** alin. (6), cu excepţia cazului în care a depăşit plafonul de achiziţii intracomunitare.

(8) Persoana înregistrată conform alin. (1) lit. b) şi c) poate solicita anularea înregistrării sale oricând după expirarea anului calendaristic în care a fost înregistrată, cu excepţia situaţiei în care trebuie să rămână înregistrată conform alin. (5) - (7).

(9) Organele fiscale competente vor anula înregistrarea unei persoane, conform prezentului articol, din oficiu sau, după caz, la cerere, în următoarele situații:

a) persoana respectivă este înregistrată în scopuri de TVA, conform **art. 153**; sau

b) persoana respectivă are dreptul la anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform prezentului articol, și solicită anularea conform alin. (5), (6) și (8); sau

c) persoana respectivă își încetează activitatea economică.

(10) Înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol nu conferă persoanei impozabile calitatea de persoană înregistrată normal în scopuri de TVA, acest cod fiind utilizat numai pentru achiziţii intracomunitare sau pentru serviciile prevăzute la **art. 133** alin. (2), primite de la persoane impozabile stabilite în alt stat membru sau prestate către persoane impozabile stabilite în alt stat membru.

(11) Prevederile **art. 153** alin. (9) lit. a), b) şi f) se aplică corespunzător şi pentru persoanele înregistrate în scopuri de TVA conform prezentului articol.

Norme metodologice

ART. 154 Prevederi generale referitoare la înregistrare

(1) Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform **art. 153** ;şi **153^1**, are prefixul "RO", conform Standardului internaţional ISO 3166 - alpha 2.

(2) Anularea înregistrării în scopuri de TVA a unei persoane nu o exonerează de răspunderea care îi revine, conform prezentului titlu, pentru orice acţiune anterioară datei anulării şi de obligaţia de a solicita înregistrarea în condiţiile prezentului titlu.

(3) Prin norme se stabilesc cazurile în care persoanele nestabilite în România care sunt obligate la plata TVA în România conform **art. 150** alin. (1) pot fi scutite de înregistrarea în scopuri de TVA în România.

(4) Persoanele înregistrate:

a) conform **art. 153** vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA tuturor furnizorilor/prestatorilor sau clienţilor;

b) conform **art. 153^1** vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA:

1. furnizorului/prestatorului, atunci când au obligaţia plăţii taxei conform **art. 150** alin. (2) - (6) şi **art. 151**;

2. beneficiarului, persoană impozabilă din alt stat membru, către care prestează servicii pentru care acesta este obligat la plata taxei conform echivalentului din alt stat membru al **art. 150** alin. (2). ***Norme metodologice***

ART. 155 Facturarea

(1) În înţelesul prezentului titlu sunt considerate *facturi* documentele sau mesajele pe suport hârtie ori în format electronic, dacă acestea îndeplinesc condițiile stabilite în prezentul articol.

(2) Orice document sau mesaj care modifică şi care se referă în mod specific şi fără ambiguităţi la factura iniţială are același regim juridic ca şi o factură.

(3) În înţelesul prezentului titlu, prin *factură electronică* se înțelege o factură care conține informațiile solicitate în prezentul articol şi care a fost emisă şi primită în format electronic.

(4) Fără să contravină prevederilor alin. (30) - (34) se aplică următoarele reguli de facturare:

a) pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării se consideră a fi în România, conform

prevederilor **art. 132** şi 133, facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol. Pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării nu se consideră a fi în România, conform prevederilor **art. 132** şi **133**, facturarea face obiectul normelor aplicabile în statele membre în care are loc livrarea de bunuri/prestarea de servicii;

b) prin excepție de la prevederile lit. a):

1. pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate de o persoană impozabilă stabilită în România în sensul **art. 125^1** alin. (2), facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol dacă furnizorul/prestatorul nu este stabilit în statul membru în care are loc livrarea bunurilor ori prestarea serviciilor, conform prevederilor **art. 132** şi **133**, şi persoana obligată la plata TVA este persoana căreia i se livrează bunurile sau i se prestează serviciile;

2. pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării se consideră a fi în România, conform **art. 132** şi **133**, efectuate de un furnizor/prestator care nu este stabilit în România, dar este stabilit în Comunitate, conform prevederilor **art. 125^1** alin. (2), iar persoana obligată la plata taxei conform **art. 150** este beneficiarul către care s-au efectuat respectivele livrări/prestări, facturarea face obiectul normelor aplicabile în statul membru în care este stabilit furnizorul/prestatorul.

În situaţia în care beneficiarul este persoana care emite factura în numele şi în contul furnizorului/prestatorului conform prevederilor alin. (17), se aplică prevederile lit. a);

c) prin excepție de la prevederile lit. a), pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate de o persoană impozabilă stabilită în România în sensul **art. 125^1** alin. (2), facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol dacă livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor nu are loc în Comunitate în conformitate cu prevederile **art. 132** şi **133**.

(5) Persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, în următoarele situații:

a) pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate;

b) pentru fiecare vânzare la distanţă pe care a efectuat-o, în condițiile **art. 132** alin. (2) şi (3);

c) pentru livrările intracomunitare de bunuri efectuate în condițiile **art. 143** alin. (2) lit. a) - c);

d) pentru orice avans încasat în legătură cu una dintre operațiunile menţionate la lit. a) şi b).

(6) Prin excepție de la alin. (5) lit. a) şi d), persoana impozabilă nu are obligaţia emiterii de facturi pentru operațiunile scutite fără drept de deducere a taxei conform **art. 141** alin. (1) şi (2).

(7) Persoana înregistrată conform **art. 153** trebuie să autofactureze, în termenul prevăzut la alin. (15), fiecare livrare de bunuri sau prestare de servicii către sine.

(8) Persoana impozabilă trebuie să emită o autofactură, în termenul prevăzut la alin. (14), pentru fiecare transfer efectuat în alt stat membru, în condițiile prevăzute la **art. 128** alin. (10), şi pentru fiecare operaţiune asimilată unei achiziții intracomunitare de bunuri efectuate în România în condițiile prevăzute la **art. 130^1** alin. (2) lit. a).

Norme metodologice

(9) Prin excepție de la prevederile alin. (5) lit. a), persoana impozabilă este scutită de obligaţia emiterii facturii pentru următoarele operațiuni, cu excepția cazului în care beneficiarul solicită factura:

a) livrările de bunuri prin magazinele de comerț cu amănuntul şi prestările de servicii către populaţie, pentru care este obligatorie emiterea de bonuri fiscale, conform Ordonanței de urgenţă a Guvernului nr. 28/1999 privind obligaţia operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

b) livrările de bunuri şi prestările de servicii, altele decât cele menţionate la lit. a), furnizate către beneficiari persoane neimpozabile, altele decât persoanele juridice neimpozabile, pentru care este obligatorie emiterea de documente legal aprobate, fără nominalizarea cumpărătorului, cum ar fi: transportul persoanelor pe baza biletelor de călătorie sau abonamentelor, accesul pe bază de bilet la: spectacole, muzee, cinematografe, evenimente sportive, târguri, expoziții;

c) livrările de bunuri şi prestările de servicii, altele decât cele menţionate la lit. a) şi b), furnizate către beneficiari, persoane neimpozabile, altele decât persoanele juridice neimpozabile, care prin natura lor nu permit furnizorului/prestatorului identificarea beneficiarului, cum sunt: livrările de bunuri efectuate prin automatele comerciale, serviciile de parcări auto a căror contravaloare se încasează prin automate, servicii de reîncărcare electronică a cartelelor telefonice preplătite. Prin norme se vor stabili documentele pe care furnizorii/prestatorii trebuie să le întocmească în vederea determinării corecte a bazei de impozitare şi a taxei colectate pentru astfel de operațiuni.

Norme metodologice

(10) Persoana impozabilă care nu are obligaţia de a emite facturi conform prezentului articol poate opta pentru emiterea facturii.

(11) Persoana impozabilă care are obligaţia de a emite facturi conform prezentului articol, precum şi persoana impozabilă care optează pentru emiterea facturii potrivit alin. (10) pot emite facturi simplificate în oricare dintre următoarele situații:

a) atunci când valoarea facturilor, inclusiv TVA, nu este mai mare de 100 euro. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea în euro a valorii facturii este cursul prevăzut la **art. 139^1**;

b) în cazul documentelor sau mesajelor tratate drept factură conform alin. (2).

(12) În urma consultării Comitetului TVA instituit în temeiul prevederilor art. 398 din Directiva 112, prin ordin al ministrului finanțelor publice se aprobă ca persoana impozabilă care are obligaţia de a emite facturi conform prezentului articol, precum şi persoana impozabilă care optează pentru emiterea facturii potrivit alin. (10) să înscrie în facturi doar informațiile prevăzute la alin. (20), în următoarele cazuri, conform procedurii stabilite prin norme:

a) valoarea facturii, inclusiv TVA, este mai mare de 100 euro, dar mai mică de 400 euro. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea în euro a valorii facturii este cursul prevăzut la **art. 139^1**; sau

b) în cazul în care practica administrativă ori comercială din sectorul de activitate implicat sau condițiile tehnice de emitere a facturilor face/fac ca respectarea tuturor obligaţiilor menţionate la alin. (19) sau la alin. (22) să fie extrem de dificilă.

Norme metodologice

(13) Prevederile alin. (11) şi (12) nu se aplică în cazul operațiunilor prevăzute la alin. (5) lit. b) şi c) sau atunci când persoana impozabilă, care este stabilită în România, efectuează livrarea de bunuri ori prestarea de servicii pentru care taxa este datorată în alt stat membru, în care această persoană nu este stabilită, iar persoana obligată la plata TVA este persoana căreia i-au fost livrate bunurile sau i-au fost prestate serviciile în acest alt stat membru.

(14) Pentru livrările intracomunitare de bunuri efectuate în condițiile **art. 143** alin. (2), persoana impozabilă are obligaţia de a emite o factură cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naştere faptul generator al taxei.

(15) Pentru alte operațiuni decât cele prevăzute la alin. (14), persoana impozabilă are obligaţia de a emite o factură cel târziu până în

cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naştere faptul generator al taxei, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să emită o factură pentru suma avansurilor încasate în legătură cu o livrare de bunuri/prestare de servicii cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a încasat avansurile, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă.

(16) Persoana impozabilă poate întocmi o factură centralizatoare pentru mai multe livrări separate de bunuri, prestări separate de servicii, către același client, în următoarele condiții:

a) să se refere la operațiuni pentru care a luat naștere faptul generator de taxă sau pentru care au fost încasate avansuri într-o perioadă ce nu depăşeşte o lună calendaristică;

b) toate documentele emise la data livrării de bunuri, prestării de servicii sau încasării de avansuri să fie obligatoriu anexate la factura centralizatoare.

Norme metodologice

(17) Pot fi emise facturi de către beneficiar în numele şi în contul furnizorului/prestatorului în condițiile stabilite prin norme.

(18) Pot fi emise facturi de către un terţ în numele şi în contul furnizorului/prestatorului în condițiile stabilite prin norme, cu excepția situaţiei în care partea terţă este stabilită într-o ţară cu care nu exista niciun instrument juridic referitor la asistenţa reciprocă.

Norme metodologice

(19) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau a mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care această dată este anterioară datei emiterii facturii;

d) denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală ale persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile;

e) denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România şi care şi-a desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform **art. 153**, ale reprezentantului fiscal;

f) denumirea/numele şi adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum şi codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală al beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă ori o persoană juridică neimpozabilă;

g) denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România şi care şi-a desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare prevăzut la **art. 153** ale reprezentantului fiscal;

h) denumirea şi cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum şi particularitățile prevăzute la **art. 125^1** alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

i) baza de impozitare a bunurilor şi serviciilor ori, după caz, avansurile facturate, pentru fiecare cotă, scutire sau operaţiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum şi rabaturile, remizele, risturnele şi alte reduceri de preț, în cazul în care acestea nu sunt incluse în prețul unitar;

j) indicarea cotei de taxă aplicate şi a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcție de cotele taxei;

k) în cazul în care factura este emisă de beneficiar în numele şi în contul furnizorului, menţiunea «autofactură»;

l) în cazul în care este aplicabilă o scutire de taxă, trimiterea la dispozițiile aplicabile din prezentul titlu ori din Directiva 112 sau orice altă menţiune din care să rezulte că livrarea de bunuri ori prestarea de servicii face obiectul unei scutiri;

m) în cazul în care clientul este persoană obligată la plata TVA, menţiunea «taxare inversă»;

n) în cazul în care se aplică regimul special pentru agențiile de turism, menţiunea «regimul marjei - agenții de turism»;

o) dacă se aplică unul dintre regimurile speciale pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichităţi, una dintre mențiunile «regimul marjei - bunuri second-hand», «regimul marjei - opere de artă» sau «regimul marjei - obiecte de colecție şi antichităţi», după caz;

p) în cazul în care exigibilitatea TVA intervine la data încasării contravalorii integrale sau parțiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, menţiunea «TVA la încasare»;

r) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi ori documente pentru aceeași operațiune.

(20) Facturile emise în sistem simplificat în condițiile prevăzute la alin. (11) şi (12) trebuie să conţină cel puţin următoarele informații:

a) data emiterii;

b) identificarea persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile;

c) identificarea tipului de bunuri sau servicii furnizate;

d) suma taxei colectate sau informațiile necesare pentru calcularea acesteia;

e) în cazul documentelor sau mesajelor tratate drept factură în conformitate cu prevederile alin. (2), o referire specifică şi clară la factura iniţială şi la detaliile specifice care se modifică. ***Norme metodologice***

(21) În situaţia prevăzută la alin. (4) lit. b) pct. 1, furnizorul/prestatorul stabilit în România poate să omită din factura informațiile prevăzute la alin. (19) lit. i) şi j) şi să indice, în schimb, valoarea impozabilă a bunurilor livrate/serviciilor prestate, referindu-se la cantitatea sau volumul acestora şi la natura lor. În cazul aplicării prevederilor alin. (4) lit. b) pct. 2, factura emisă de furnizorul/prestatorul care nu este stabilit în România poate să nu conţină informațiile prevăzute la echivalentul din Directiva 112 al alin. (19) lit. i) şi j).

(22) Sumele indicate pe factură se pot exprima în orice monedă cu condiția ca valoarea TVA colectată să fie exprimată în lei. În situaţia în care valoarea taxei colectate este exprimată într-o altă monedă, aceasta va fi convertită în lei utilizând cursul de schimb prevăzut la **art. 139^1**. ***Norme metodologice***

(23) Utilizarea facturii electronice face obiectul acceptării de către destinatar.

(24) Autenticitatea originii, integritatea conținutului şi lizibilitatea unei facturi, indiferent că este pe suport hârtie sau în format electronic, trebuie garantate de la momentul emiterii până la sfârşitul perioadei de stocare a facturii. Fiecare persoană impozabilă stabileşte modul de garantare a autenticităţii originii, a integrităţii conținutului şi a lizibilităţii facturii. Acest lucru poate fi realizat prin controale de gestiune care stabilesc o pistă fiabilă de audit între o factură şi o livrare de bunuri sau prestare de servicii. «Autenticitatea originii» înseamnă asigurarea identităţii furnizorului sau a emitentului facturii. «Integritatea conținutului» înseamnă ca nu a fost modificat conținutul impus în conformitate cu prezentul articol.

(25) În afară de controalele de gestiune menţionate la alin. (24), alte exemple de tehnologii care asigură autenticitatea originii şi

integrităţii conţinutului facturii electronice sunt:

a) o semnătură electronică avansată în sensul art. 2 alin. (2) din Directiva 1999/93/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 13 decembrie 1999 privind un cadru comunitar pentru semnăturile electronice, bazată pe un certificat calificat şi creată de un dispozitiv securizat de creare a semnăturii în sensul art. 2 alin. (6) şi (10) din Directiva 1999/93/CE;

b) un schimb electronic de date (electronic data interchange - EDI), astfel cum a fost definit la art. 2 din anexa I la Recomandările Comisiei 1994/820/CE din 19 octombrie 1994 privind aspectele juridice ale schimbului electronic de date, în cazul în care acordul privind schimbul prevede utilizarea unor proceduri prin care se garantează autenticitatea originii şi integritatea datelor. ***Norme metodologice***

(26) În cazul facturilor emise prin mijloace electronice de furnizori/prestatori care sunt stabiliţi în ţări cu care nu există niciun instrument juridic privind asistenţa reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 2010/24/UE a Consiliului Uniunii Europene din 16 martie 2010 privind asistenţa reciprocă în materie de recuperare a creanţelor legate de impozite, taxe şi alte măsuri şi de Regulamentul (UE) 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă şi combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată, pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii care au locul în România, asigurarea autenticităţii originii şi integrităţii conţinutului facturii trebuie realizată exclusiv prin una din tehnologiile prevăzute la alin. (25).

(27) În situaţia în care pachete care conţin mai multe facturi emise prin mijloace electronice sunt transmise sau puse la dispoziţia aceluiaşi destinatar, informaţiile care sunt comune facturilor individuale pot fi menţionate o singură dată, cu condiţia ca acestea să fie accesibile pentru fiecare factură.

(28) Semnarea şi ştampilarea facturilor nu constituie elemente obligatorii pe care trebuie să le conţină factura.

(29) Stocarea prin mijloace electronice a facturilor reprezintă stocarea datelor prin echipamente electronice de procesare, inclusiv compresia digitală, şi de stocare şi utilizând mijloace prin cablu, unde radio, sisteme optice sau alte mijloace electromagnetice.

(30) Persoana impozabilă trebuie să asigure stocarea copiilor facturilor pe care le-a emis sau care au fost emise de client ori de un terţ în numele şi în contul sau, precum şi a tuturor facturilor primite.

(31) Persoana impozabilă poate decide locul de stocare a facturilor, cu condiţia ca acestea sau informaţiile stocate conform alin. (30) să fie puse la dispoziţia autorităţilor competente fără nicio întârziere ori de câte ori se solicită acest lucru. Cu toate acestea, locul de stocare a facturilor ales de persoana impozabilă nu poate fi situat pe teritoriul unei ţări cu care nu există niciun instrument juridic referitor la asistenţa reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 2010/24/UE şi de Regulamentul (UE) 904/2010 sau la dreptul menţionat la alin. (36) de a accesa prin mijloace electronice, de a descărca şi de a utiliza facturile respective.

(32) Prin excepţie de la prevederile alin. (31), persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în România are obligaţia de a stoca pe teritoriul României facturile emise şi primite, precum şi facturile emise de client sau de un terţ în numele şi în contul sau, altele decât cele electronice pentru care persoana impozabilă garantează accesul on-line organelor fiscale competente şi pentru care persoana impozabilă poate aplică prevederile alin. (31). Aceeaşi obligaţie îi revine şi persoanei impozabile stabilite în România printr-un sediu fix cel puţin pe perioada existenţei pe teritoriul României a sediului fix. ***Norme metodologice***

(33) În situaţia în care locul de stocare prevăzut la alin. (31) nu se află pe teritoriul României persoanele impozabile stabilite în România în sensul **art. 125^1** alin. (2) trebuie să comunice organelor fiscale competente locul de stocare a facturilor sau a informaţiilor stocate conform alin. (30).

(34) (34) Facturile pot fi stocate pe suport hârtie sau în format electronic, indiferent de forma originală în care au fost trimise ori puse la dispoziţie. În cazul stocării electronice a facturilor, inclusiv a celor care au fost convertite din format hârtie în format electronic, nu este obligatorie aplicarea prevederilor Legii nr. 135/2007 privind arhivarea documentelor în formă electronică, cu modificările ulterioare.

(35) În scopuri de control, organele fiscale competente pot solicita traducerea în limba română, în anumite situaţii sau pentru anumite persoane impozabile, a facturilor emise pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării se consideră a fi în România, conform prevederilor **art. 132** şi **133**, precum şi a facturilor primite de persoane impozabile stabilite în România în sensul **art. 125^1** alin. (2). ***Norme metodologice***

(36) În scopuri de control, în cazul stocării prin mijloace electronice a facturilor emise sau primite în alt stat, garantând accesul online la date, persoana impozabilă stabilită în România în sensul **art. 125^1** alin. (2) are obligaţia de a permite organelor fiscale competente din România accesarea, descărcarea şi utilizarea respectivelor facturi. De asemenea, persoana impozabilă nestabilită în România care stochează prin mijloace electronice facturi emise sau primite pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii impozabile în România are obligaţia de a permite organelor fiscale din România accesarea, descărcarea şi utilizarea respectivelor facturi, indiferent de statul în care se afla locul de stocare pentru care a optat.

ART. 155^1 Alte documente

(1) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condiţiile **art. 150** alin. (2) - (4) şi (6) şi ale **art. 151**, trebuie să autofactureze operaţiunile respective până cel mai târziu în a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naştere faptul generator al taxei, în cazul în care persoana respectivă nu se află în posesia facturii emise de furnizor/prestator.

(2) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condiţiile **art. 150** alin. (2) - (4) şi (6), trebuie să autofactureze suma avansurilor plătite în legătură cu operaţiunile respective cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a plătit avansurile, în cazul în care persoana respectivă nu se află în posesia facturii emise de furnizor/prestator, cu excepţia situaţiei în care faptul generator de taxă a intervenit în aceeaşi lună, caz în care sunt aplicabile prevederile alin. (1).

(3) La primirea facturii privind operaţiunile prevăzute la alin. (1) şi (2), persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă va înscrie pe factură o referire la autofacturare, iar pe autofactură, o referire la factură.

(4) În cazul livrărilor în vederea testării sau pentru verificarea conformităţii, a stocurilor în regim de consignaţie sau a stocurilor puse la dispoziţie clientului, la data punerii la dispoziţie sau a expedierii bunurilor, persoana impozabilă va emite către destinatarul bunurilor un document care cuprinde următoarele informaţii:

a) un număr de ordine secvenţial şi data emiterii documentului;

b) denumirea/numele şi adresa părţilor;

c) data punerii la dispoziţie sau a expedierii bunurilor;

d) denumirea şi cantitatea bunurilor.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (4), persoana impozabilă trebuie să emită un document către destinatarul bunurilor, în momentul returnării parţiale sau integrale a bunurilor de către acesta din urmă. Acest document trebuie să cuprindă informaţiile prevăzute la alin. (4),

cu excepţia datei punerii la dispoziţie sau a expedierii bunurilor, care este înlocuită de data primirii bunurilor.

(6) Pentru operaţiunile menţionate la alin. (4), factura se emite în momentul în care destinatarul devine proprietarul bunurilor şi cuprinde o referire la documentele emise conform alin. (4) şi (5).

(7) Documentele prevăzute la alin. (4) şi (5) nu trebuie emise în situaţia în care persoana impozabilă efectuează livrări de bunuri în regim de consignaţie sau livrează bunuri pentru stocuri puse la dispoziţie clientului, din România în alt stat membru care nu aplică măsuri de simplificare, situaţie în care trebuie să autofactureze transferul de bunuri, conform **art. 155** alin. (8).)

(8) În cazul în care persoana impozabilă care pune la dispoziţie bunurile sau le expediază destinatarului nu este stabilită în România, nu are obligaţia să emită documentele prevăzute la alin. (4) şi (5). În acest caz, persoana impozabilă care este destinatarul bunurilor în România va fi cea care va emite un document care cuprinde informaţiile prevăzute la alin. (4), cu excepţia datei punerii la dispoziţie sau expedierii, care este înlocuită de data primirii bunurilor.

(9) Persoana impozabilă care primeşte bunurile în România, în cazurile prevăzute la alin. (8), va emite, de asemenea, un document, în momentul returnării parţiale sau integrale a bunurilor. Acest document cuprinde informaţiile prevăzute la alin. (4), cu excepţia datei punerii la dispoziţie sau expedierii, care este înlocuită de data la care bunurile sunt returnate. În plus, se va face o referinţă la acest document în factura primită, la momentul la care persoana impozabilă devine proprietara bunurilor sau la momentul la care se consideră că bunurile i-au fost livrate.

(9^1) În situaţia bunurilor livrate în regim de consignaţie sau pentru stocuri puse la dispoziţia clientului, de către o persoană impozabilă care nu este stabilită în România, persoana impozabilă care este destinatarul bunurilor în România va emite documentele prevăzute la alin.(8) şi (9) numai dacă se aplică măsuri de simplificare.

(10) Transferul parţial sau integral de active, prevăzut la **art. 128** alin. (7) şi la **art. 129** alin. (7), se va evidenţia într-un document întocmit de părţile implicate în operaţiune, fiecare parte primind un exemplar al acestuia. Acest document trebuie să conţină următoarele informaţii:

a) un număr de ordine secvenţial şi data emiterii documentului;

b) data transferului;

c) denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzut la **art. 153**, al ambelor părţi, după caz;

d) o descriere exactă a operaţiunii;

e) valoarea transferului.

ART. 156 Evidenţa operaţiunilor

(1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să ţină evidenţe corecte şi complete ale tuturor operaţiunilor efectuate în desfăşurarea activităţii lor economice.

(2) Persoanele obligate la plata taxei pentru orice operaţiune sau care se identifică drept persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform prezentului titlu, în scopul desfăşurării oricărei operaţiuni, trebuie să ţină evidenţe pentru orice operaţiune reglementată de prezentul titlu.

(3) Persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile trebuie să ţină evidenţe corecte şi complete ale tuturor achiziţiilor intracomunitare.

(4) Evidenţele prevăzute la alin. (1) - (3) trebuie întocmite şi păstrate astfel încât să cuprindă informaţiile, documentele şi conturile, inclusiv registrul nontransferurilor şi registrul bunurilor primite din alt stat membru, în conformitate cu prevederile din norme. ***Norme metodologice***

(5) În cazul asociaţiilor în participaţiune care nu constituie o persoană impozabilă, drepturile şi obligaţiile legale privind taxa revin asociatului care contabilizează veniturile şi cheltuielile, potrivit contractului încheiat între părţi.

ART. 156^1 Perioada fiscală

(1) Perioada fiscală este luna calendaristică.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), perioada fiscală este trimestrul calendaristic pentru persoana impozabilă care în cursul anului calendaristic precedent a realizat o cifră de afaceri din operaţiuni taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere şi/sau neimpozabile în România conform **art. 132** şi **133**, dar care dau drept de deducere conform **art. 145** alin. (2) lit. b), care nu a depăşit plafonul de 100.000 euro al cărui echivalent în lei se calculează conform normelor, cu excepţia situaţiei în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziţii intracomunitare de bunuri.

(3) Persoana impozabilă care se înregistrează în cursul anului trebuie să declare, cu ocazia înregistrării conform **art. 153**, cifra de afaceri pe care preconizează să o realizeze în perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic. Dacă cifra de afaceri estimată nu depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), recalculat corespunzător numărului de luni rămase până la sfârşitul anului calendaristic, persoana impozabilă va depune deconturi trimestriale în anul înregistrării.

(4) Întreprinderile mici care se înregistrează în scopuri de TVA, conform **art. 153**, în cursul anului, trebuie să declare cu ocazia înregistrării cifra de afaceri obţinută, recalculată în baza activităţii corespunzătoare unui an calendaristic întreg. Dacă această cifră de afaceri recalculată depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), în anul respectiv perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri recalculată nu depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală, cu excepţia situaţiei în care a efectuat în cursul anului calendaristic respectiv una sau mai multe achiziţii intracomunitare de bunuri înainte de înregistrarea în scopuri de TVA conform **art. 153**.

(5) Dacă cifra de afaceri efectiv obţinută în anul înregistrării, recalculată în baza activităţii corespunzătoare unui an calendaristic întreg, depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), în anul următor perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri efectivă nu depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală cu excepţia situaţiei în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziţii intracomunitare de bunuri.

(6) Persoana impozabilă care, potrivit alin. (2) şi (5), are obligaţia depunerii deconturilor trimestriale trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 ianuarie inclusiv, o declaraţie de menţiuni în care să înscrie cifra de afaceri din anul precedent şi o menţiune referitoare la faptul că nu a efectuat achiziţii intracomunitare de bunuri în anul precedent. Fac excepţie de la prevederile prezentului alineat persoanele impozabile care solicită scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, conform **art. 153**,

în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la **art. 152**.

(6^1) Prin excepţie de la prevederile alin. (2)—(6), pentru persoana impozabilă care utilizează trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală şi care efectuează o achiziţie intracomunitară de bunuri taxabilă în România, perioada fiscală devine luna calendaristică începând cu:

a) prima lună a unui trimestru calendaristic, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziţiei intracomunitare de bunuri intervine în această primă lună a respectivului trimestru;

b) a treia lună a trimestrului calendaristic, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziţiei intracomunitare de bunuri intervine în a doua lună a respectivului trimestru. Primele două luni ale trimestrului respectiv vor constitui o perioadă fiscală distinctă, pentru care persoana impozabilă va avea obligaţia depunerii unui decont de taxă conform **art. 156^2** alin. (1);

c) prima lună a trimestrului calendaristic următor, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziţiei intracomunitare de bunuri intervine în a treia lună a unui trimestru calendaristic.

(6^2) Persoana impozabilă care potrivit alin. (6^1) este obligată să îşi schimbe perioada fiscală trebuie să depună o declaraţie de menţiuni la organul fiscal competent, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la finele lunii în care intervine exigibilitatea achiziţiei intracomunitare care generează această obligaţie, şi va utiliza ca perioadă fiscală luna calendaristică pentru anul curent şi pentru anul următor. Dacă în cursul anului următor nu efectuează nicio achiziţie intracomunitară de bunuri, persoana respectivă va reveni conform alin. (1) la trimestrul calendaristic drept perioadă fiscală. În acest sens va trebui să depună declaraţia de menţiuni prevăzută la alin. (6).

(7) Prin norme se stabilesc situaţiile şi condiţiile în care se poate folosi o altă perioadă fiscală decât luna sau trimestrul calendaristic, cu condiţia ca această perioadă să nu depăşească un an calendaristic. ***Norme metodologice***

ART. 156^2 Decontul de taxă

(1) Persoanele înregistrate conform **art. 153** trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

(2) Decontul de taxă întocmit de persoanele înregistrate conform **art. 153** va cuprinde suma taxei deductibile pentru care ia naştere dreptul de deducere în perioada fiscală de raportare şi, după caz, suma taxei pentru care se exercită dreptul de deducere, în condiţiile prevăzute la **art. 147^1** alin. (2), suma taxei colectate a cărei exigibilitate ia naştere în perioada fiscală de raportare şi, după caz, suma taxei colectate care nu a fost înscrisă în decontul perioadei fiscale în care a luat naştere exigibilitatea taxei, precum şi alte informaţii prevăzute în modelul stabilit de Ministerul Finanţelor Publice.

(3) Datele înscrise incorect într-un decont de taxă se pot corecta prin decontul unei perioade fiscale ulterioare şi se vor înscrie la rândurile de regularizări.

ART. 156^3 Decontul special de taxă şi alte declaraţii

(1) Decontul special de taxă se depune la organele fiscale competente de către persoanele care nu sunt înregistrate şi care nu trebuie să se înregistreze conform **art. 153**, astfel:

a) pentru achiziţii intracomunitare de bunuri taxabile, altele decât cele prevăzute la lit. b) şi c), de către persoanele impozabile înregistrate conform **art. 153^1**;

b) pentru achiziţii intracomunitare de mijloace de transport noi, de către orice persoană, indiferent dacă este sau nu înregistrată conform **art. 153^1**;

c) pentru achiziţii intracomunitare de produse accizabile, de către persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform **art. 153^1**;

d) pentru operaţiunile şi de către persoanele obligate la plata taxei, conform **art. 150** alin. (2) - (4) şi (6);

e) pentru operaţiunile şi de către persoanele obligate la plata taxei conform **art. 150** alin. (5), cu excepţia situaţiei în care are loc un import de bunuri sau o achiziţie intracomunitară de bunuri.

(2) Decontul special de taxă trebuie întocmit potrivit modelului stabilit prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală şi se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care ia naştere exigibilitatea operaţiunilor menţionate la alin. (1). Decontul special de taxă trebuie depus numai pentru perioadele în care ia naştere exigibilitatea taxei. Prin excepţie, persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153**, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform **art. 153^1**, sunt obligate să depună decontul special de taxă pentru achiziţiile intracomunitare de mijloace de transport noi, înainte de înmatricularea acestora în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care ia naştere exigibilitatea taxei aferente respectivei achiziţii intracomunitare. De asemenea, persoanele care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153^1** şi care au obligaţia plăţii taxei pentru achiziţiile intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt considerate noi conform **art. 125^1** alin.(3), au obligaţia să depună decontul special de taxă pentru respectivele achiziţii intracomunitare înainte de înmatricularea mijloacelor de transport în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care ia naştere exigibilitatea taxei aferente achiziţiei intracomunitare.

(3) În aplicarea alin. (2), organele fiscale competente în administrarea persoanelor prevăzute la alin. (1) lit. b), respectiv a persoanelor care nu sunt înregistrate şi care nu trebuie să se înregistreze conform **art. 153**, indiferent dacă sunt sau nu sunt înregistrate conform **art. 153^1**, vor elibera, în scopul înmatriculării mijlocului de transport nou, un certificat care să ateste plata taxei, ale cărui model şi conţinut vor fi stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. În cazul achiziţiilor intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt noi în sensul **art. 125^1** alin. (3), efectuate de persoanele înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153^1**, în vederea înmatriculării, organele fiscale competente vor elibera un certificat care să ateste plata taxei în România sau din care să rezulte că nu se datorează taxa în România, în conformitate cu prevederile legale.

(4) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform **art. 153**, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la **art. 152** alin. (2), realizată la finele unui an calendaristic, este inferioară sumei de 220.000 de lei, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale de care aparţin, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informaţii:

a) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform **art. 153**, precum şi suma taxei aferente;

b) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform **art. 153**, precum şi suma taxei aferente.

(5) Persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA, conform **art. 153**, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la **art. 152** alin. (2), dar excluzând veniturile obţinute din vânzarea de bilete de transport internaţional rutier de persoane, realizată la finele

unui an calendaristic, este inferioară sumei de 220.000 de lei, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informaţii:

a) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform **art. 153**;

b) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform **art. 153**;

c) suma totală şi taxa aferentă achiziţiilor de la persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform **art. 153**;

d) suma totală a achiziţiilor de la persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform **art. 153**.

(6) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153**, care prestează servicii de transport internaţional, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, suma totală a veniturilor obţinute din vânzarea de bilete pentru transportul rutier internaţional de persoane cu locul de plecare din România.

(7) Importatorii care deţin o autorizaţie unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligaţia de a depune declaraţii vamale de import trebuie să depună la organele vamale o declaraţie de import pentru TVA şi accize la data la care intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor **art. 136**.

(8) Persoana impozabilă care este beneficiar al transferului de active prevăzut la **art. 128** alin.(7), care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** şi nu se va înregistra în scopuri de TVA ca urmare a transferului, trebuie să depună, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a avut loc transferul, o declaraţie privind sumele rezultate ca urmare a ajustărilor taxei pe valoarea adăugată efectuate conform **art. 128** alin.(4), **art. 148**, **149** sau **161**.

(9) După anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform **art. 153** alin. (9) lit. g), persoanele impozabile depun o declaraţie până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit obligaţia sau, după caz, dreptul de ajustare/corecţie a ajustărilor/regularizare a taxei pe valoarea adăugată privind sumele rezultate ca urmare a acestor ajustări/corecţii a ajustărilor/regularizări efectuate în următoarele situaţii:

a) nu au efectuat ajustările de taxă prevăzute de lege în ultimul decont depus înainte de scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA sau au efectuat ajustări incorecte, conform **art. 128** alin. (4), **art. 148**, **149** sau **161**;

b) trebuie să efectueze regularizările prevăzute la **art. 134** alin. (5) sau să ajusteze baza de impozitare conform prevederilor **art. 138**, pentru operaţiuni realizate înainte de anularea înregistrării;

c) trebuie să efectueze alte ajustări ale taxei pe valoarea adăugată în conformitate cu prevederile din norme.

(10) Persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat potrivit prevederilor **art. 153** alin. (9) lit. a) - e) trebuie să depună o declaraţie privind taxa colectată care trebuie plătită, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate şi/sau pentru achiziţii de bunuri şi/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, a căror exigibilitate de taxă intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA, respectiv:

a) taxa colectată care trebuie plătită în conformitate cu prevederile **art. 11** alin. (1^1) şi (1^3) pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate şi/sau pentru achiziţii de bunuri şi/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, efectuate în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA;

b) taxa colectată care trebuie plătită pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanelor impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare, dar a căror exigibilitate de taxă potrivit **art. 134^2** alin. (3) - (8) intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA.

(10^1) Persoanele impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare şi al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat potrivit prevederilor **art. 153** alin. (9) lit. g) trebuie să depună o declaraţie privind taxa colectată care trebuie plătită, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA, dar a căror exigibilitate de taxă potrivit **art. 134^2** alin. (3) - (8) intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA.

(11) Persoana impozabilă prevăzută la **art. 134^2** alin. (3) lit. a), care trebuie să aplice sistemul TVA la încasare potrivit prevederilor **art. 134^2** alin. (3) - (8), are obligaţia să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 ianuarie inclusiv, o notificare din care să rezulte că cifra de afaceri din anul calendaristic precedent, determinată potrivit prevederilor **art. 134^2** alin. (3), nu depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei. Nu are obligaţia să depună notificarea persoana impozabilă care a aplicat sistemul TVA la încasare în anul calendaristic precedent şi care este obligată să continue aplicarea sistemului TVA la încasare ca urmare a faptului că cifra sa de afaceri nu a depăşit în anul calendaristic precedent plafonul de 2.250.000 lei. În situaţia în care persoana impozabilă prevăzută la **art. 134^2** alin. (3) lit. a), care trebuie să aplice sistemul TVA la încasare, nu depune notificarea, aceasta va fi înregistrată din oficiu de organele fiscale competente, începând cu data înscrisă în decizia de înregistrare, în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la alin. (13). În perioada cuprinsă între data la care persoana impozabilă avea obligaţia aplicării sistemului TVA la încasare şi data înregistrării din oficiu de către organele fiscale competente în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare:

a) dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de persoana impozabilă este amânat până în momentul în care taxa aferentă bunurilor şi serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost plătită furnizorului/prestatorului său, în conformitate cu prevederile **art. 145** alin. (1^2), iar pentru livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate de persoana impozabilă în perioada respectivă se aplică regulile privind exigibilitatea taxei prevăzute la **art. 134^2** alin. (3) - (8);

b) dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de beneficiari care nu aplică sistemul TVA la încasare de la persoanele impozabile respective se exercită aplicându-se regulile generale de deducere prevăzute la **art. 145** alin. (1). De la data înregistrării din oficiu a furnizorului/prestatorului în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, beneficiarul deduce TVA pentru achiziţiile realizate de la acesta pe măsura plăţii în conformitate cu prevederile **art. 145** alin. (1^1).

(11^1) Când se constată că persoana impozabilă a fost înregistrată de organele fiscale, în temeiul alin. (11) sau al art. II din Ordonanţa Guvernului nr. 15/2012 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 208/2012, ca urmare a unei erori, în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, aceasta va fi radiată, din oficiu sau la cererea persoanei impozabile, de organele fiscale competente din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, începând cu data înscrisă în decizia de îndreptare a erorii materiale. Pe perioada cuprinsă între data înregistrării şi data radierii în/din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare:

a) persoana impozabilă care nu avea obligaţia de a aplica sistemul TVA la încasare aplică regulile generale privind exigibilitatea taxei,

prevăzute la **art. 134^2** alin. (1) şi (2), iar dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de persoana impozabilă în perioada respectivă se exercită în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (1). Persoana impozabilă nu este însă sancţionată în cazul în care în perioada respectivă aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la **art. 134^2** alin. (3) - (8) şi îşi exercită dreptul de deducere potrivit prevederilor **art. 145** alin. (1^2);

b) dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de beneficiari care nu aplică sistemul TVA la încasare de la persoanele impozabile respective nu se exercită pe măsura plăţii potrivit prevederilor **art. 145** alin. (1^1), indiferent de regimul aplicat de furnizor/prestator în perioada respectivă.

(12) Persoana impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare şi care depăşeşte în cursul anului calendaristic curent plafonul de 2.250.000 lei are obligaţia să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare perioadei fiscale în care a depăşit plafonul, o notificare din care să rezulte cifra de afaceri realizată, determinată potrivit prevederilor **art. 134^2** alin. (3), în vederea schimbării sistemului aplicat potrivit prevederilor **art. 134^2** alin. (4). În situaţia în care persoana impozabilă care depăşeşte plafonul nu depune notificarea, aceasta va fi radiată din oficiu de organele fiscale competente, începând cu data înscrisă în decizia de radiere, din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la alin. (13). În perioada cuprinsă între data la care persoana impozabilă avea obligaţia de a nu mai aplica sistemul TVA la încasare şi data radierii din oficiu de către organele fiscale competente din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare:

a) pentru livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate de persoana impozabilă se aplică regulile generale privind exigibilitatea taxei, prevăzute la **art. 134^2** alin. (1) şi (2), iar dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de persoana impozabilă în perioada respectivă se exercită în conformitate cu prevederile **art. 145** alin. (1);

b) dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de beneficiari care nu aplică sistemul TVA la încasare de la persoanele impozabile respective se exercită pe măsura plăţii în conformitate cu prevederile **art. 145** alin. (1^1). De la data radierii din oficiu a furnizorului/prestatorului din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, beneficiarul deduce TVA pentru achiziţiile realizate de la acesta în conformitate cu prevederile **art. 145** alin. (1).

(12^1) Când se constată că persoana impozabilă a fost radiată de organele fiscale, ca urmare a unei erori, din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, aceasta va fi înregistrată, din oficiu sau la cererea persoanei impozabile, de organele fiscale competente, începând cu data înscrisă în decizia de îndreptare a erorii materiale, în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare. Pe perioada cuprinsă între data radierii şi data înregistrării din/în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare:

a) persoana impozabilă continuă aplicarea sistemului TVA la încasare prevăzut la **art. 134^2** alin. (3) - (8) şi îşi exercită dreptul de deducere potrivit prevederilor **art. 145** alin. (1^2). Persoana impozabilă nu este însă sancţionată în cazul în care, în perioada respectivă, aplică regulile generale privind exigibilitatea taxei, prevăzute la **art. 134^2** alin. (1) şi (2), şi îşi exercită dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor în conformitate cu prevederile **art. 145** alin. (1);

b) dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de beneficiari care nu aplică sistemul TVA la încasare de la persoanele impozabile respective nu se exercită pe măsura plăţii potrivit prevederilor **art. 145** alin. (1^1), indiferent de regimul aplicat de furnizor/prestator în perioada respectivă.

(13) Agenţia Naţională de Administrare Fiscală organizează Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare conform **art. 134^2** alin. (3) - (8). Registrul este public şi se afişează pe site-ul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. Înscrierea şi radierea în/din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare se fac de către organul fiscal competent, pe baza notificărilor depuse de persoanele impozabile potrivit alin. (11) şi (12), până la data de 1 a perioadei fiscale următoare celei în care a fost depusă notificarea, sau din oficiu, în condiţiile prevăzute la alin. (11) şi (12). Prin excepţie, persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA în cursul anului calendaristic, prevăzute la **art. 134^2** alin. (3) lit. b), sunt înregistrate din oficiu de către organele fiscale competente în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, de la data înregistrării acestora în scopuri de TVA. În cazul înregistrării persoanei impozabile în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, în situaţia în care data publicării în registru este ulterioară datei de la care persoana impozabilă aplică sistemul TVA la încasare, beneficiarii îşi exercită dreptul de deducere în conformitate cu prevederile **art. 145** alin. (1^1), începând cu data publicării în registru. ***Norme metodologice***

ART. 156^4 Declaraţia recapitulativă

(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** sau **153^1** trebuie să întocmească şi să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare unei luni calendaristice, o declaraţie recapitulativă în care menţionează:

a) livrările intracomunitare scutite de taxă în condiţiile prevăzute la **art. 143** alin. (2) lit. a) şi d), pentru care exigibilitatea taxei a luat naştere în luna calendaristică respectivă;

b) livrările de bunuri efectuate în cadrul unei operaţiuni triunghiulare prevăzute la **art. 132^1** alin. (5) efectuate în statul membru de sosire a bunurilor şi care se declară drept livrări intracomunitare cu cod T, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă;

c) prestările de servicii prevăzute la **art. 133** alin. (2) efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă;

d) achiziţiile intracomunitare de bunuri taxabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă;

e) achiziţiile de servicii prevăzute la **art. 133** alin. (2), efectuate de persoane impozabile din România care au obligaţia plăţii taxei conform **art. 150** alin. (2), pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă, de la persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate.

(2) Declaraţia recapitulativă se întocmeşte conform modelului stabilit prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, pentru fiecare lună calendaristică în care ia naştere exigibilitatea taxei pentru astfel de operaţiuni.

(3) Declaraţia recapitulativă cuprinde următoarele informaţii:

a) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din România, pe baza căruia respectiva persoană a efectuat livrări intracomunitare de bunuri în condiţiile menţionate la **art. 143** alin. (2) lit. a), a prestat servicii în condiţiile stabilite la **art. 133** alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, a efectuat achiziţii intracomunitare taxabile de bunuri din alt stat

membru sau a achiziţionat serviciile prevăzute la **art. 133** alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

b) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei care achiziţionează bunurile sau primeşte serviciile în alt stat membru decât România, pe baza căruia furnizorul sau prestatorul din România i-a efectuat o livrare intracomunitară scutită de TVA conform **art. 143** alin. (2) lit. a) sau prestările de servicii prevăzute la **art. 133** alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

c) codul de identificare în scopuri de TVA din alt stat membru atribuit furnizorului/prestatorului care efectuează o livrare intracomunitară/o prestare de servicii în condiţiile stabilite la **art. 133** alin. (2) sau, după caz, doar codul statului membru din care are loc livrarea intracomunitară sau prestarea de servicii, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu şi-a îndeplinit obligaţia de înregistrare în scopuri de TVA în statul respectiv, pentru persoanele din România care realizează achiziţii intracomunitare taxabile sau achiziţionează serviciile prevăzute la **art. 133** alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

d) codul de identificare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile care efectuează un transfer în alt stat membru şi pe baza căruia a efectuat acest transfer, în conformitate cu **art. 143** alin. (2) lit. d), precum şi codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

e) codul de identificare în scopuri de TVA din statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor al persoanei impozabile care efectuează în România o achiziţie intracomunitară taxabilă conform **art. 130^1** alin. (2) lit. a) sau, după caz, doar codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru, precum şi codul de identificare în scopuri de TVA din România al acestei persoane;

f) pentru livrările intracomunitare de bunuri scutite de TVA conform **art. 143** alin. (2) lit. a) şi pentru prestările de servicii prevăzute la **art. 133** alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, valoarea totală a livrărilor/prestărilor pe fiecare client în parte;

g) pentru livrările intracomunitare de bunuri ce constau în transferuri scutite conform **art. 143** alin. (2) lit. d), valoarea totală a livrărilor, determinată în conformitate cu prevederile **art. 137** alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

h) pentru achiziţiile intracomunitare taxabile, valoarea totală pe fiecare furnizor în parte;

i) pentru achiziţiile intracomunitare asimilate care urmează unui transfer din alt stat membru, valoarea totală a acestora stabilită în conformitate cu prevederile **art. 137** alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor sau, după caz, pe codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru;

j) pentru achiziţiile de servicii prevăzute la **art. 133** alin. (2), altele decât cele scutite de TVA, valoarea totală a acestora pe fiecare prestator în parte;

k) valoarea ajustărilor de TVA efectuate în conformitate cu prevederile **art. 138** şi **art. 138^1** .

Acestea se declară pentru luna calendaristică în cursul căreia regularizarea a fost comunicată clientului.

(4) Declaraţiile recapitulative se depun numai pentru perioadele în care ia naştere exigibilitatea taxei pentru operaţiunile menţionate la alin. (1).

Norme metodologice

ART. 157 Plata taxei la buget

(1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligaţia depunerii unuia dintre deconturile sau declaraţiile prevăzute la **art. 156^2** şi **156^3**.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), persoana impozabilă înregistrată conform **art. 153** va evidenţia în decontul prevăzut la **art. 156^2**, atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă, în limitele şi în condiţiile stabilite la **art. 145** - **147^1**, taxa aferentă achiziţiilor intracomunitare, bunurilor şi serviciilor achiziţionate în beneficiul său, pentru care respectiva persoană este obligată la plata taxei, în condiţiile **art. 150** alin. (2) - (6).

(3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepţia importurilor scutite de taxă, se plăteşte la organul vamal în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import. Importatorii care deţin o autorizaţie unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de alt stat membru, sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligaţia de a depune declaraţii vamale de import trebuie să plătească taxa pe valoarea adăugată la organul vamal până la data la care au obligaţia depunerii declaraţiei de import pentru TVA şi accize.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), până la data de 31 decembrie 2016 inclusiv, nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153**, care au obţinut certificat de amânare de la plată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice. De la data de 1 ianuarie 2017, prin excepție de la prevederile alin. (3), nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153**.

(5) Persoanele impozabile prevăzute la alin. (4) evidenţiază taxa aferentă bunurilor importate în decontul prevăzut la **art. 156^2**, atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă, în limitele şi în condiţiile stabilite la **art. 145** - **art. 147^1**.

(6) În cazul în care persoana impozabilă nu este stabilită în România şi este scutită, în condiţiile **art. 154** alin. (3), de la înregistrare, conform **art. 153**, organele fiscale competente trebuie să emită o decizie în care să precizeze modalitatea de plată a taxei pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii realizate ocazional, pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei.

(7) Pentru importul de bunuri scutit de taxă în condiţiile prevăzute la **art. 142** alin. (1) lit. l), organele vamale pot solicita constituirea de garanţii privind taxa pe valoarea adăugată. Garanţia privind taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri se constituie şi se eliberează în conformitate cu condiţiile stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice. ***Norme metodologice***

ART. 158 Responsabilitatea plătitorilor şi a organelor fiscale

(1) Orice persoană obligată la plata taxei poartă răspunderea pentru calcularea corectă şi plata la termenul legal a taxei către bugetul de stat şi pentru depunerea la termenul legal a decontului şi declaraţiilor prevăzute la **art. 156^2** - **156^4**, la organul fiscal competent, conform prezentului titlu şi legislaţiei vamale în vigoare.

(2) Taxa se administrează de către organele fiscale şi de autorităţile vamale, pe baza competenţelor lor, aşa cum sunt prevăzute în prezentul titlu, în norme şi în legislaţia vamală în vigoare.

ART. 158^1 Baza de date privind operaţiunile intracomunitare

Ministerul Finanţelor Publice creează o bază de date electronice care să conţină informaţii privind operaţiunile desfăşurate de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, în vederea realizării schimbului de informaţii în domeniul taxei pe valoarea adăugată cu statele membre ale Uniunii Europene.

ART. 158^2 Registrul operatorilor intracomunitari

(1) Începând cu data de 1 august 2010, se înfiinţează şi se organizează în cadrul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală Registrul operatorilor intracomunitari care cuprinde toate persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile care efectuează operaţiuni intracomunitare, respectiv:

a) livrări intracomunitare de bunuri care au locul în România potrivit **art. 132** alin. (1) lit. a) şi care sunt scutite de taxă în condiţiile prevăzute la **art. 143** alin. (2) lit. a) şi d);

b) livrări ulterioare de bunuri efectuate în cadrul unei operaţiuni triunghiulare prevăzute la **art. 132^1** alin. (5), efectuate în statul membru de sosire a bunurilor şi care se declară drept livrări intracomunitare cu cod T în România;

c) prestări de servicii intracomunitare, respectiv servicii pentru care se aplică prevederile **art. 133** alin. (2), efectuate de persoane impozabile stabilite în România în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile;

d) achiziţii intracomunitare de bunuri taxabile care au locul în România potrivit prevederilor **art. 132^1**;

e) achiziţii intracomunitare de servicii, respectiv cele pentru care se aplică prevederile **art. 133** alin. (2), efectuate în beneficiul unor persoane impozabile stabilite în România, inclusiv persoane juridice neimpozabile înregistrate în scopuri de TVA potrivit **art. 153** sau **153^1**, de către persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, şi pentru care beneficiarul are obligaţia plăţii taxei potrivit **art. 150** alin. (2).

(2) La data solicitării înregistrării în scopuri de TVA potrivit **art. 153** sau **153^1** persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile vor solicita organului fiscal competent şi înscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari dacă intenţionează să efectueze una sau mai multe operaţiuni intracomunitare, de natura celor prevăzute la alin. (1).

(3) Persoanele înregistrate în scopuri de TVA potrivit **art. 153** şi **153^1** vor solicita înscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari dacă intenţionează să efectueze una sau mai multe operaţiuni intracomunitare de natura celor prevăzute la alin. (1), înainte de efectuarea respectivelor operaţiuni.

(4) În vederea înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari, persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile trebuie să depună la organul fiscal competent o cerere de înregistrare însoţită şi de alte documente doveditoare, stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. În cazul persoanelor impozabile este obligatorie prezentarea cazierului judiciar eliberat de autoritatea competentă din România al asociaţilor, cu excepţia societăţilor pe acţiuni, şi al administratorilor.

(5) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (2), organul fiscal va analiza și va dispune aprobarea sau respingerea motivată a cererii de înregistrare în Registrul operatorilor intracomunitari, odată cu înregistrarea în scopuri de TVA sau, după caz, odată cu comunicarea deciziei de respingere a cererii de înregistrare în scopuri de TVA.

(6) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (3), organul fiscal va verifica îndeplinirea condiţiei prevăzute la alin. (8) lit. b) şi va dispune aprobarea sau respingerea de îndată a cererii.

(7) Aprobarea sau respingerea cererii de înscriere în Registrul operatorilor intracomunitari se face prin decizie emisă de organul fiscal competent, care se comunică solicitantului conform Codului de procedură fiscală. Înregistrarea în Registrul operatorilor intracomunitari produce efecte începând cu data comunicării deciziei în condiţiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

(8) Nu pot fi înscrise în Registrul operatorilor intracomunitari:

a) persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153** sau **153^1**;

b) persoanele impozabile care au ca asociat sau administrator o persoană împotriva căreia s-a pus în mişcare acţiunea penală şi/sau care are înscrise în cazierul judiciar infracţiuni în legătură cu oricare dintre operaţiunile prevăzute la alin. (1).

(8^1) Persoanele impozabile înscrise în Registrul operatorilor intracomunitari au obligaţia ca, în termen de 30 de zile de la data modificării listei administratorilor să depună la organul fiscal competent cazierul judiciar al noilor administratori. Persoanele impozabile înscrise în Registrul operatorilor intracomunitari, cu excepţia societăţilor pe acţiuni, au obligaţia ca, în termen de 30 de zile de la data modificării listei asociaţilor, să depună la organul fiscal competent cazierul judiciar al noilor asociaţi care deţin minimum 5% din capitalul social al societăţii.

(9) Organul fiscal competent va radia din Registrul operatorilor intracomunitari persoanele impozabile care depun o cerere în acest sens.

(10) Organul fiscal competent va radia din oficiu din Registrul operatorilor intracomunitari:

a) persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat din oficiu de organele fiscale competente potrivit prevederilor **art. 153** alin. (9);

b) persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153** care în anul următor înscrierii în registru nu au mai efectuat operațiuni intracomunitare de natura celor prevăzute la alin. (1);

c) persoanele înregistrate conform **art. 153** sau **153^1** care solicită anularea înregistrării în scopuri de TVA, potrivit legii;

d) persoanele impozabile care au ca asociat sau administrator o persoană împotriva căreia s-a pus în mișcare acțiunea penală în legătură cu oricare dintre operațiunile prevăzute la alin. (1);

e) persoanele impozabile care nu respectă obligaţia prevăzută la alin. (8^1).

(11) Radierea din Registrul operatorilor intracomunitari se face în baza deciziei emise de către organul fiscal competent, care se comunică solicitantului conform Codului de procedură fiscală. Radierea din Registrul operatorilor intracomunitari produce efecte începând cu data comunicării deciziei în condiţiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

(12) Persoanele radiate din Registrul operatorilor intracomunitari conform alin. (9) şi (10) pot solicita reînscrierea în acest registru după înlăturarea cauzelor care au determinat radierea, dacă intenţionează să efectueze una sau mai multe operaţiuni intracomunitare, de natura celor prevăzute la alin. (1). Reînscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari se efectuează de către organele fiscale în condiţiile prevăzute de prezentul articol. De asemenea pot solicita înregistrarea în Registrul operatorilor intracomunitari persoanele prevăzute la alin. (8) lit. a), dacă la data solicitării sunt înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153** sau **153^1**, precum şi persoanele prevăzute la alin. (8)

lit. b), după înlăturarea cauzelor pentru care persoanele respective nu au fost eligibile pentru înscrierea în registru.

(12^1) Persoanele impozabile înregistrate în Registrul operatorilor intracomunitari îşi păstrează această calitate, în cazul modificării tipului de înregistrare în scopuri de TVA conform **art. 153** sau **153^1**, cu actualizarea corespunzătoare a informaţiilor din acest registru.

(13) Organizarea şi funcţionarea Registrului operatorilor intracomunitari, inclusiv procedura de înscriere şi de radiere din acest registru, se aprobă prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(14) Persoanele care nu figurează în Registrul operatorilor intracomunitari nu au un cod valabil de TVA pentru operaţiuni intracomunitare, chiar dacă acestea sunt înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153** sau **153^1**.

(15) În sensul prezentului articol, prin asociați se înțelege asociații care dețin minimum 5% din capitalul social al societății.

Norme metodologice

CAP. 14
Dispoziţii comune

ART. 159 Corectarea documentelor

(1) Corectarea informaţiilor înscrise în facturi sau în alte documente care ţin loc de factură se efectuează astfel:

a) în cazul în care documentul nu a fost transmis către beneficiar, acesta se anulează şi se emite un nou document;

b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, fie se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informaţiile din documentul iniţial, numărul şi data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informaţiile şi valorile corecte, fie se emite un nou document conţinând informaţiile şi valorile corecte şi concomitent se emite un document cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul şi data documentului corectat.

(2) În situaţiile prevăzute la **art. 138** furnizorii de bunuri şi/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi sau alte documente, cu valorile înscrise cu semnul minus, când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise şi beneficiarului, cu excepţia situaţiei prevăzute la **art. 138** lit. d).

(3) Persoanele impozabile care au fost supuse unui control fiscal și au fost constatate și stabilite erori în ceea ce privește stabilirea corectă a taxei colectate, fiind obligate la plata acestor sume în baza actului administrativ emis de autoritatea fiscală competentă, pot emite facturi de corecție conform alin. (1) lit. b) către beneficiari. Pe facturile emise se va face mențiunea că sunt emise după control și vor fi înscrise într-o rubrică separată în decontul de taxă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei înscrise în aceste facturi în limitele și în condițiile stabilite la **art. 145** - **147^2**.

Norme metodologice

ART. 160 Măsuri de simplificare

(1) Prin excepţie de la prevederile **art. 150** alin. (1), în cazul operaţiunilor taxabile persoana obligată la plata taxei este beneficiarul pentru operaţiunile prevăzute la alin. (2). Condiţia obligatorie pentru aplicarea taxării inverse este ca atât furnizorul, cât şi beneficiarul să fie înregistraţi în scopuri de TVA conform **art. 153**.

(2) Operaţiunile pentru care se aplică taxarea inversă sunt:

a) livrarea următoarelor categorii de bunuri:

1. livrarea de deșeuri feroase și neferoase, de rebuturi feroase și neferoase, inclusiv livrarea de produse semifinite rezultate din prelucrarea, fabricarea sau topirea acestora;

2. livrarea de reziduuri și alte materiale reciclabile alcătuite din metale feroase și neferoase, aliajele acestora, zgură, cenușă și reziduuri industriale ce conțin metale sau aliajele lor;

3. livrarea de deșeuri de materiale reciclabile și materiale reciclabile uzate constând în hârtie, carton, material textil, cabluri, cauciuc, plastic, cioburi de sticlă și sticlă;

4. livrarea materialelor prevăzute la pct. 1—3 după prelucrarea/transformarea acestora prin operațiuni de curățare, polizare, selecție, tăiere, fragmentare, presare sau turnare în lingouri, inclusiv a lingourilor de metale neferoase pentru obținerea cărora s-au adăugat alte elemente de aliere;

b) livrarea de masă lemnoasă şi materiale lemnoase, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, cu modificările şi completările ulterioare.

c) livrarea de cereale și plante tehnice menționate în continuare, care figurează în nomenclatura combinată stabilită prin Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun:

Cod NC	Produs
1001 10 00	Grâu dur
1001 90 10	Alac (Triticum spelta), destinat însămânţării
ex 1001 90 91	Grâu comun destinat însămânţării
ex 1001 90 99	Alt alac (Triticum spelta) și grâu comun, nedestinate însămânțării
1002 00 00	Secară
1003 00	Orz
1005	Porumb
1201 00	Boabe de soia, chiar sfărâmate
1205	Semințe de rapiță sau de rapiță sălbatică, chiar sfărâmate
1206 00	Semințe de floarea-soarelui, chiar sfărâmate
1212 91	Sfeclă de zahăr

d) transferul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, astfel cum sunt definite la art. 3 din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunităţii şi de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, transferabile în conformitate cu art. 12 din directivă,

precum şi transferul altor unităţi care pot fi utilizate de operatori în conformitate cu aceeaşi directivă;

e) *(în vigoare din 1 septembrie 2013)* livrarea de energie electrică către un comerciant persoană impozabilă, stabilit în România conform art. 125^1 alin. (2). Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală, în ceea ce priveşte cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia şi al cărei consum propriu de energie electrică este neglijabil. Prin consum propriu neglijabil de energie electrică se înţelege un consum de maximum 1% din energia electrică cumpărată în perioada ianuarie - noiembrie a fiecărui an calendaristic. Se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă de energie electrică cumpărătorul care deţine licenţa pentru activitatea de operator al pieţei de energie electrică eliberată de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei, pentru tranzacţiile pe piaţa pentru ziua următoare şi pe piaţa intrazilnică. De asemenea, se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă de energie electrică şi cumpărătorul care îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii:

1. deţine o licenţă valabilă de furnizare a energiei electrice eliberată de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de energie electrică;

2. activitatea sa principală, în ceea ce priveşte cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia şi consumul său propriu din energia electrică cumpărată este neglijabil. În acest sens, trebuie să depună la organul fiscal competent, până pe data de 10 decembrie a fiecărui an, o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte că îndeplineşte această condiţie, care este valabilă pentru toate achiziţiile de energie electrică efectuate în anul calendaristic următor. Agenţia Naţională de Administrare Fiscală are obligaţia să afişeze pe site-ul său cel târziu până pe data de 31 decembrie a fiecărui an lista persoanelor impozabile care au depus declaraţiile respective. Pentru achiziţiile de energie electrică efectuate în anul în care cumpărătorul obţine o licenţă valabilă de furnizare a energiei electrice eliberată de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de energie electrică, cumpărătorul trebuie să transmită vânzătorului o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte că activitatea sa principală, în ceea ce priveşte cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia şi consumul său propriu estimat din energia electrică cumpărată este neglijabil, care este valabilă până la data de 31 decembrie a anului respectiv;

f) *(în vigoare din 1 septembrie 2013)* transferul de certificate verzi, astfel cum sunt definite la art. 2 lit. h) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri/prestările de servicii prevăzute la alin. (2) furnizorii/prestatorii nu vor înscrie taxa colectată aferentă. Beneficiarii vor determina taxa aferentă, care se va evidenţia în decontul prevăzut la **art. 156^2**, atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei în limitele şi în condiţiile stabilite la **art. 145** - **147^1**.

(4) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii, cât şi beneficiarii. Prin norme se stabilesc responsabilităţile părţilor implicate în situaţia în care nu s-a aplicat taxare inversă.

(5) Prevederile prezentului articol se aplică numai pentru livrările de bunuri/prestările de servicii în interiorul ţării.

(6) Prevederile alin. (2) lit. c), e) şi f) se aplică până la data de 31 decembrie 2018 inclusiv. *(în vigoare din 1 septembrie 2013)*

Norme metodologice

ART. 160^1 * Abrogat**

CAP. 15
Dispoziţii tranzitorii

ART. 161 Dispoziţii tranzitorii

(1) În aplicarea alin. (2) - (14):

a) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat/considerată ca fiind construit/construită înainte de data aderării, dacă acel bun imobil sau o parte a acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată înainte de data aderării;

b) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat/considerată achiziţionat/achiziţionată înainte de data aderării, dacă formalităţile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător s-au îndeplinit înainte de data aderării;

c) transformarea sau modernizarea unui bun imobil sau unei părţi a acestuia se consideră efectuată până la data aderării dacă, după transformare sau modernizare, bunul imobil sau partea acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată înainte de data aderării;

d) transformarea sau modernizarea unui bun imobil sau unei părţi a acestuia se consideră efectuată după data aderării dacă, după transformare sau modernizare, bunul imobil sau partea acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată după data aderării;

e) prevederile alin. (4), (6), (10) şi (12) se aplică numai pentru lucrările de modernizare sau transformare începute înainte de data aderării, care au fost finalizate după data aderării, care nu depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a părţii acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare

(2) Persoana impozabilă care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei şi care, la sau după data aderării, nu optează pentru taxare sau anulează opţiunea de taxare a oricăreia dintre operaţiunile prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. e), pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, prin derogare de la prevederile **art. 149**, va ajusta taxa, conform normelor.

(3) Persoana impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, optează pentru taxarea oricăreia dintre operaţiunile prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, prin derogare de la prevederile **art. 149**, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform normelor.

(4) În situaţia în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părţii acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, care nu optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. e) sau anulează opţiunea de taxare, la sau după data aderării, prin derogare de la prevederile **art. 149**, va ajusta taxa, conform normelor.

(5) În situaţia în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data

aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părţii acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. e) sau anulează opţiunea de taxare, la sau după data aderării, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform prevederilor **art. 149**.

(6) În situaţia în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părţii acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, prin derogare de la prevederile **art. 149**, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform normelor.

(7) În situaţia în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părţii acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, va ajusta taxa, conform prevederilor **art. 149**.

(8) Persoana impozabilă care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente unei construcţii sau unei părţi din aceasta, terenului pe care este situată sau oricărui alt teren care nu este construibil, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, şi care, la sau după data aderării, nu optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. f), va ajusta taxa deductibilă aferentă, în condiţiile prevăzute la **art. 149**, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(9) Persoana impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente unei construcţii sau unei părţi din aceasta, terenului pe care este situată sau oricărui alt teren care nu este construibil, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, şi care optează la sau după data aderării, pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. f), va ajusta taxa deductibilă aferentă conform **art. 149**, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(10) În situaţia în care o construcţie sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea construcţiei, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin derogare de la prevederile **art. 149**, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte şi după data aderării, conform **art. 149**, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(11) În situaţia în care o construcţie sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea construcţiei, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte şi după data aderării, conform **art. 149**.

(12) În situaţia în care o construcţie sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea construcţiei, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte şi după data aderării, conform **art. 149**, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(13) În situaţia în care o construcţie sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea construcţiei, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin derogare de la prevederile **art. 149**, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. f) la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte şi după data aderării, conform **art. 149**.

(14) Prevederile alin. (8) - (13) nu sunt aplicabile în cazul livrării unei construcţii noi sau a unei părţi din aceasta, astfel cum este definită la **art. 141** alin. (2) lit. f).

(15) În cazul contractelor de vânzare de bunuri cu plata în rate, încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, care se derulează şi după data aderării, exigibilitatea taxei aferente ratelor scadente după data aderării intervine la fiecare dintre datele specificate în contract pentru plata ratelor. În cazul contractelor de leasing încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, şi care se derulează şi după data aderării, dobânzile aferente ratelor scadente după data aderării nu se cuprind în baza de impozitare a taxei.

(16) În cazul bunurilor mobile corporale introduse în ţară înainte de data aderării de societăţile de leasing, persoane juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu utilizatori, persoane fizice sau juridice române, şi care au fost plasate în regimul vamal de import, cu exceptarea de la plata sumelor aferente tuturor drepturilor de import, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată, dacă sunt achiziţionate după data aderării de către utilizatori, se vor aplica reglementările în vigoare la data intrării în vigoare a contractului.

(17) Obiectivele de investiţii finalizate printr-un bun de capital, al căror an următor celui de punere în funcţiune este anul aderării României la Uniunea Europeană, se supun regimului de ajustare a taxei deductibile prevăzut la **art. 149**.

(18) Certificatele de scutire de taxă eliberate până la data aderării pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii finanţate din ajutoare sau împrumuturi nerambursabile, acordate de guverne străine, de organisme internaţionale şi de organizaţii nonprofit şi de caritate din străinătate şi din ţară sau de persoane fizice, îşi păstrează valabilitatea pe perioada derulării obiectivelor. Nu sunt admise suplimentări ale certificatelor de scutire după data de 1 ianuarie 2007.

(19) În cazul contractelor ferme, încheiate până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data intrării în vigoare a contractelor, pentru următoarele operaţiuni:

a) activităţile de cercetare-dezvoltare şi inovare pentru realizarea programelor, subprogramelor şi proiectelor, precum şi a acţiunilor cuprinse în Planul naţional de cercetare-dezvoltare şi inovare, în programele-nucleu şi în planurile sectoriale prevăzute de Ordonanţa

Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea ştiinţifică şi dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările ulterioare, precum şi activităţile de cercetare-dezvoltare şi inovare finanţate în parteneriat internaţional, regional şi bilateral;

b) lucrările de construcţii, amenajări, reparaţii şi întreţinere la monumentele care comemorează combatanţi, eroi, victime ale războiului şi ale Revoluţiei din decembrie 1989.

(20) Actelor adiţionale la contractele prevăzute la alin. (19), încheiate după data de 1 ianuarie 2007 inclusiv, le sunt aplicabile prevederile legale în vigoare după data aderării.

(21) Pentru garanţiile de bună execuţie reţinute din contravaloarea lucrărilor de construcţii-montaj, evidenţiate ca atare în facturi fiscale până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data constituirii garanţiilor respective, în ceea ce priveşte exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată.

(22) Pentru lucrările imobiliare care se finalizează într-un bun imobil, pentru care antreprenorii generali au optat, înainte de data de 1 ianuarie 2007, ca plata taxei să se efectueze la data livrării bunului imobil, se aplică prevederile legale în vigoare la data la care şi-au exprimat această opţiune.

(23) Asocierile în participaţiune dintre persoane impozabile române şi persoane impozabile stabilite în străinătate sau exclusiv din persoane impozabile stabilite în străinătate, înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, conform legislaţiei în vigoare la data constituirii, se consideră persoane impozabile distincte şi rămân înregistrate în scopuri de TVA, până la data finalizării contractelor pentru care au fost constituite.

(24) Operaţiunile efectuate de la data aderării în baza unor contracte în derulare la această dată vor fi supuse prevederilor prezentului titlu, cu excepţiile prevăzute de prezentul articol şi de **art. 161^1**.

Norme metodologice

ART. 161^1 Operaţiuni efectuate înainte şi de la data aderării

(1) Prevederile în vigoare, la momentul în care bunurile au fost plasate în unul dintre regimurile suspensive prevăzute la **art. 144** alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7 sau într-un regim similar în Bulgaria, se vor aplica în continuare de la data aderării, până la ieşirea bunurilor din aceste regimuri, atunci când respectivele bunuri, originare din Bulgaria sau din spaţiul comunitar, aşa cum era acesta înaintea datei aderării:

a) au intrat în România înaintea datei aderării; şi

b) au fost plasate într-un astfel de regim la intrarea în România; şi

c) nu au fost scoase din respectivul regim înaintea datei aderării.

(2) Apariţia oricăruia dintre evenimentele de mai jos la sau după data aderării se va considera ca import în România:

a) ieşirea bunurilor în România din regimul de admitere temporară în care au fost plasate înaintea datei aderării în condiţiile menţionate la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale;

b) scoaterea bunurilor în România din regimurile vamale suspensive în care au fost plasate înaintea datei aderării, în condiţiile prevăzute la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale;

c) încheierea în România a unei proceduri interne de tranzit iniţiate în România înaintea datei aderării, în scopul livrării de bunuri cu plata în România înaintea datei aderării, de către o persoană impozabilă care acţionează ca atare. Livrarea de bunuri prin poştă va fi considerată în acest scop procedură internă de tranzit;

d) încheierea în România a unei proceduri de tranzit extern iniţiate înaintea datei aderării;

e) orice neregulă sau încălcare a legii, săvârşită în România în timpul unei proceduri interne de tranzit iniţiate în condiţiile prevăzute la lit. c) sau în timpul unei proceduri de tranzit extern prevăzute la lit. d);

f) utilizarea în România, de la data aderării, de către orice persoană, a bunurilor livrate acesteia înaintea datei aderării, din Bulgaria sau din teritoriul comunitar, aşa cum era acesta înaintea datei aderării, dacă:

1. livrarea bunurilor a fost scutită sau era probabil că va fi scutită, în condiţiile **art. 143** alin. (1) lit. a) şi b); şi

2. bunurile nu au fost importate înaintea datei aderării, în Bulgaria sau în spaţiul comunitar, astfel cum era acesta înaintea datei aderării.

(3) Când are loc un import de bunuri în oricare dintre situaţiile menţionate la alin. (2), nu există niciun fapt generator de taxă dacă:

a) bunurile sunt expediate sau transportate în afara teritoriului comunitar, astfel cum este acesta de la data aderării; sau

b) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), nu reprezintă mijloace de transport şi sunt reexpediate sau transportate către statul membru din care au fost exportate şi către persoana care le-a exportat; sau

c) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), reprezintă mijloacele de transport care au fost achiziţionate sau importate înaintea datei aderării, în condiţiile generale de impozitare din România, Republica Bulgaria sau alt stat membru din teritoriul comunitar, astfel cum era acesta înaintea datei aderării, şi/sau care nu au beneficiat de scutire de la plata taxei ori de rambursarea acesteia ca urmare a exportului. Această condiţie se consideră îndeplinită atunci când data primei utilizări a respectivelor mijloace de transport este anterioară datei de 1 ianuarie 1999 şi suma taxei datorate la import este nesemnificativă, conform prevederilor din norme**.** ***Norme metodologice***

ART. 161^2 Directive transpuse

Prezentul titlu transpune Directiva 112, Directiva 83/181/CEE a Consiliului din 28 martie 1983 de stabilire a domeniului de aplicare a articolului 14 alineatul (1) litera d) din Directiva 77/388/CEE privind scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE) nr. L 105 din 23 aprilie 1983, cu modificările şi completările ulterioare, Directiva 2007/74/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind scutirea de taxă pe valoarea adăugată şi de accize pentru bunurile importate de către persoanele care călătoresc din ţări terţe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 346 din 29 decembrie 2007, Directiva 2006/79/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind scutirea de impozit la import pentru loturile mici de bunuri cu caracter necomercial din ţările terţe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 286 din 17 octombrie 2006, Directiva 86/560/CEE - a treisprezecea directivă a Consiliului Comunităţilor Europene din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislaţiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunităţii, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE) nr. L 326 din 21 noiembrie 1986, Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată

în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 44 din 20 februarie 2008.

TITLUL VII
Accize şi alte taxe speciale

CAP. 1
Accize armonizate

ART. 162 -175^4 * Abrogat.**

SECŢIUNEA a 3-a
Nivelul accizelor

ART. 176 Nivelul accizelor

(1) Nivelul accizelor armonizate este cel prevăzut în **anexa nr. 1** care face parte integrantă din prezentul titlu.

Norme metodologice

(2) Nivelul accizelor prevăzut la nr. crt. 5 - 9 din **anexa nr. 1** cuprinde şi contribuţia pentru finanţarea unor cheltuieli de sănătate prevăzute la titlul XI din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii. Sumele aferente acestei contribuţii se virează în contul Ministerului Sănătăţii Publice.

(3) Pentru produsele energetice pentru care nivelul accizelor este stabilit la 1.000 litri, volumul va fi măsurat la o temperatură de 15 grade C.

(4) Pentru motorina destinată utilizării în agricultură se aplică o acciză redusă.

(5) Nivelul şi condiţiile privind aplicarea accizei reduse se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanţelor Publice.

ART. 177 Calculul accizei pentru ţigarete

(1) Pentru ţigarete, acciza datorată este egală cu suma dintre acciza specifică şi acciza *ad valorem.*

(2) Acciza *ad valorem* se calculează prin aplicarea procentului legal asupra preţului de vânzare cu amănuntul al ţigaretelor eliberate pentru consum, procent prevăzut în **anexa nr. 6.**

(3) Acciza specifică exprimată în echivalent euro/1.000 de ţigarete se determină anual, pe baza preţului mediu ponderat de vânzare cu amănuntul, a procentului legal aferent accizei *ad valorem* şi a accizei totale al cărei nivel este prevăzut în anexa nr. 6. Această acciză specifică se aprobă prin hotărâre a Guvernului la propunerea Ministerului Finanţelor Publice. Hotărârea Guvernului se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I cu cel puţin 15 zile înainte de intrarea în vigoare a nivelului accizei totale.

(4) Acciza datorată determinată potrivit alin. (1) nu poate fi mai mică decât nivelul accizei minime exprimate în echivalent euro/1.000 de ţigarete, prevăzută în **anexa nr. 6.**

(5) Preţul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul se calculează în funcţie de valoarea totală a tuturor ţigaretelor eliberate pentru consum, pe baza preţului de vânzare cu amănuntul incluzând toate taxele, împărţit la cantitatea totală de ţigarete eliberate pentru consum. Acest preţ mediu ponderat se stabileşte până la 1 martie în fiecare an, pe baza datelor privind cantităţile totale de ţigarete eliberate pentru consum în cursul anului calendaristic precedent şi va fi publicat pe site-ul Ministerului Finanţelor Publice în termen de 30 de zile de la data stabilirii.

Norme metodologice

(6) Preţul de vânzare cu amănuntul pentru orice marcă de ţigarete se stabileşte şi se declară de către persoana care eliberează pentru consum ţigaretele în România sau care importă ţigaretele şi este adus la cunoştinţa publică în conformitate cu cerinţele prevăzute de normele metodologice.

(7) Este interzisă vânzarea, de către orice persoană, a ţigaretelor pentru care nu s-au stabilit şi declarat preţuri de vânzare cu amănuntul.

(8) Este interzisă vânzarea de ţigarete, de către orice persoană, la un preţ ce depăşeşte preţul de vânzare cu amănuntul declarat.

ART. 178 – 206^1 * Abrogat**

Cap. 1^1
Regimul accizelor armonizate

SECŢIUNEA 1
Dispoziţii generale

ART. 206^2 Sfera de aplicare

Accizele armonizate, denumite în continuare accize, sunt taxe speciale percepute direct sau indirect asupra consumului următoarelor produse:

a) alcool şi băuturi alcoolice;

b) tutun prelucrat;

c) produse energetice şi electricitate.

Norme metodologice

ART. 206^3 Definiţii

În înţelesul prezentului capitol, se vor folosi următoarele definiţii:

1. **produsele accizabile** sunt produsele prevăzute la **art. 206^2**, supuse reglementărilor privind accizele potrivit prezentului capitol;

2. **producţia de produse accizabile** reprezintă orice operaţiune prin care aceste produse sunt fabricate, procesate sau transformate sub orice formă;

3. **antrepozitarul autorizat** este persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă, în cadrul activităţii sale, să producă, să transforme, să deţină, să primească sau să expedieze produse accizabile în regim suspensiv de accize într-un antrepozit fiscal;

4. **antrepozitul fiscal** este locul în care produsele accizabile sunt produse, transformate, deţinute, primite sau expediate în regim suspensiv de accize de către un antrepozitar autorizat în cadrul activităţii sale, în condiţiile prevăzute de prezentul capitol şi de normele metodologice;

5. **Tratat** înseamnă Tratatul de instituire a Comunităţii Europene;

6. **stat membru şi teritoriul unui stat membru** înseamnă teritoriul fiecărui stat membru al Comunităţii căruia i se aplică conformitate cu art. 299 din Tratat, cu excepţia teritoriilor terţe;

7. **Comunitate şi teritoriul Comunităţii** înseamnă teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite la pct. 6;

8. **teritorii terţe înseamnă teritoriile prevăzute la art. 206^4** alin. (1) şi (2);

9. **ţară terţă** înseamnă orice stat sau teritoriu căruia nu i se aplică Tratatul;

10. **procedură vamală suspensivă sau regim vamal suspensiv** înseamnă oricare dintre procedurile speciale prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 2.913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, al căror obiect îl constituie mărfurile necomunitare în momentul intrării pe teritoriul vamal al Comunităţii, depozitarea temporară, zonele libere sau antrepozitele libere, precum şi oricare dintre procedurile prevăzute la art. 84 alin. (1) lit. a) din acest regulament;

11. **regim suspensiv de accize** înseamnă un regim fiscal aplicat producerii, transformării, deţinerii sau deplasării de produse accizabile care nu fac obiectul unei proceduri ori al unui regim vamal suspensiv, accizele fiind suspendate;

12. **import de produse accizabile** înseamnă intrarea pe teritoriul Comunităţii de produse accizabile, cu excepţia cazului în care produsele, la intrarea lor pe teritoriul Comunităţii, sunt plasate sub un regim sau sub o procedură vamală suspensivă, precum şi ieşirea lor dintr-un regim ori o procedură vamală suspensivă;

13. **destinatar înregistrat** înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă, în cadrul activităţii sale şi în condiţiile prevăzute în normele metodologice, să primească produse accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize dintr-un alt stat membru;

14. **expeditor înregistrat** înseamnă persoana fizică sau juridică care importă produse accizabile şi este autorizată de autoritatea competentă, în cadrul activităţii sale şi în condiţiile prevăzute în normele metodologice, exclusiv să expedieze produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize în urma punerii în liberă circulaţie a acestora în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92;

15. **codul NC** reprezintă poziţia tarifară, subpoziţia tarifară sau codul tarifar, aşa cum este prevăzută/prevăzut în Regulamentul CE nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară şi statistică şi Tariful Vamal Comun, în vigoare de la 19 octombrie 1992, iar în cazul produselor energetice, în vigoare de la 1 ianuarie 2002. Ori de câte ori intervin modificări în nomenclatura combinată a Tarifului vamal comun, corespondenţa dintre codurile NC prevăzute în prezentul capitol şi noile coduri NC se va realiza potrivit prevederilor din normele metodologice;

16. **supraveghere fiscală** reprezintă orice acţiune sau procedură de intervenţie a autorităţii competente pentru prevenirea, combaterea şi sancţionarea fraudei fiscale.

Norme metodologice

ART. 206^4 Alte teritorii de aplicare

(1) Sunt considerate teritorii terţe următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Comunităţii:

a) insulele Canare;

b) departamentele franceze de peste mări;

c) insulele Aland;

d) insulele Anglo-Normande (Channel Islands).

(2) Sunt considerate teritorii terţe şi teritoriile care intră sub incidenţa art. 299 alin. (4) din Tratat, precum şi următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunităţii:

a) insula Helgoland;

b) teritoriul Busingen;

c) Ceuta;

d) Melilla;

e) Livigno;

f) Campione d'Italia;

g) apele italiene ale lacului Lugano.

(3) Operaţiunile cu produse accizabile efectuate provenind din sau având ca destinaţie:

a) Principatul Monaco sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Franţa;

b) San Marino sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Italia;

c) zonele Akrotiri şi Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Cipru;

d) insula Man sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Regatul Unit;

e) Jungholz şi Mittelberg (Kleines Walsertal) sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Germania.

(4) Formalităţile stabilite prin dispoziţiile vamale comunitare cu privire la intrarea produselor pe teritoriul vamal al Comunităţii se aplică mutatis mutandis intrării pe teritoriul Comunităţii a produselor accizabile care provin din unul dintre teritoriile menţionate la alin. (1).

(5) Formalităţile stabilite prin dispoziţiile vamale comunitare cu privire la ieşirea produselor din teritoriul vamal al Comunităţii se aplică mutatis mutandis ieşirii produselor accizabile de pe teritoriul Comunităţii care au ca destinaţie unul dintre teritoriile menţionate la alin. (1).

(6) Secţiunile a 7-a şi a 9-a din prezentul capitol nu se aplică produselor accizabile care fac obiectul unei proceduri sau al unui regim vamal suspensiv.

ART. 206^5 Faptul generator

Produsele accizabile sunt supuse accizelor la momentul:

a) producerii acestora, inclusiv, acolo unde este cazul, la momentul extracţiei acestora, pe teritoriul Comunităţii;

b) importului acestora pe teritoriul Comunităţii.

ART. 206^6 Exigibilitatea

(1) Accizele devin exigibile în momentul eliberării pentru consum şi în statul membru în care se face eliberarea pentru consum.

(2) Condiţiile de exigibilitate şi nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în statul membru în care are loc eliberarea pentru consum.

ART. 206^7 Eliberarea pentru consum

(1) În înţelesul prezentului capitol, eliberarea pentru consum reprezintă:

a) ieşirea produselor accizabile, inclusiv neregulamentară, dintr-un regim suspensiv de accize;

b) deţinerea de produse accizabile în afara unui regim suspensiv de accize pentru care accizele nu au fost percepute în conformitate cu dispoziţiile prezentului capitol;

c) producerea de produse accizabile, inclusiv neregulamentară, în afara unui regim suspensiv de accize;

d) importul de produse accizabile, chiar şi neregulamentar, cu excepţia cazului în care produsele accizabile sunt plasate, imediat după import, în regim suspensiv de accize;

e) utilizarea de produse accizabile în interiorul antrepozitului fiscal altfel decât ca materie primă.

(2) Eliberare pentru consum se consideră şi deţinerea în scopuri comerciale de către un comerciant de produse accizabile, care au fost eliberate în consum în alt stat membru sau au fost importate în alt stat membru şi pentru care accizele nu au fost percepute în România.

(3) Momentul eliberării pentru consum este:

a) în situaţiile prevăzute la **art. 206^30** alin. (2) lit. a) pct. 2, momentul primirii produselor accizabile de către destinatarul înregistrat;

b) în situaţiile prevăzute la **art. 206^30** alin. (2) lit. a) pct. 4, momentul primirii produselor accizabile de către beneficiarul scutirii de la **art. 206^56**;

c) în situaţiile prevăzute la **art. 206^30** alin. (3), momentul primirii produselor accizabile la locul de livrare directă.

(4) Nu se consideră eliberare pentru consum mişcarea produselor accizabile din antrepozitul fiscal, în condiţiile prevăzute în secţiunea a 9-a din prezentul capitol şi conform prevederilor din normele metodologice, către:

a) un alt antrepozit fiscal în România sau în alt stat membru;

b) un destinatar înregistrat din alt stat membru;

c) un teritoriu din afara teritoriului comunitar.

(5) Nu se consideră eliberare pentru consum distrugerea totală sau pierderea iremediabilă de produse accizabile, dacă acestea intervin în timpul în care se află într-un regim suspensiv de accize şi dacă:

a) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită vărsării, spargerii, incendierii, contaminării, inundaţiilor sau altor cazuri de forţă majoră;

b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită evaporării sau altor cauze care reprezintă rezultatul natural al producerii, deţinerii sau deplasării produsului;

c) distrugerea este autorizată de către autoritatea competentă.

(6) În sensul prezentului capitol, produsele sunt considerate distruse total sau pierdute iremediabil atunci când devin inutilizabile ca produse accizabile.

(6^1) Pentru produsele accizabile aflate în una dintre situaţiile prevăzute la alin. (5) nu se datorează accize, atunci când sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) se prezintă imediat autorităţii competente dovezi suficiente despre evenimentul produs, precum şi informaţii precise cu privire la cantitatea de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România, în cazul prevăzut la alin. (5) lit. a);

b) pot fi dovedite prin procese-verbale privind înregistrarea distrugerii totale sau a pierderii iremediabile;

c) se încadrează, în cazul menţionat la alin. (5) lit. b), în limitele prevăzute în normele tehnice ale utilajelor şi instalaţiilor sau în coeficienţii maximi de pierderi specifice activităţilor de depozitare, manipulare, distribuţie şi transport prevăzuţi în studiile realizate la solicitarea antrepozitarului interesat de către institute/societăţi comerciale care au înscris în obiectul de activitate una dintre activităţile cu codurile CAEN 7112, 7120 sau 7490 şi au implementate standardele de calitate ISO 9001, ISO 14001 şi OHSAS 18001; şi

d) sunt evidenţiate şi înregistrate în contabilitate.

(6^2) În situaţia prevăzută la alin. (6^1) lit. c) responsabilitatea faţă de corectitudinea coeficienţilor maximi de pierderi revine persoanei care a întocmit studiile respective.

(6^3) Antrepozitarii autorizaţi au obligaţia ca o copie de pe studiile prevăzute la alin. (6^1) lit. c) să fie depusă la autoritatea competentă.

(6^4) Condiţiile privind autorizarea distrugerii într-un antrepozit fiscal a produselor accizabile care nu au fost eliberate pentru consum, atunci când se datorează unor cauze fortuite sau de forţă majoră ori atunci când produsele nu mai îndeplinesc condiţiile de comercializare, se stabilesc prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(6^5) În cazul pierderilor înregistrate într-un antrepozit fiscal autorizat pentru producţia şi/sau depozitarea de produse accizabile cu nivele diferite de accize, acciza aferentă pierderilor, atunci când acestea nu se încadrează în una dintre situaţiile prevăzute la alin. (5) şi când pierderile respective nu pot fi individualizate pe categorii de produse accizabile, se calculează cu cota cea mai mare practicată în antrepozitul fiscal respectiv.

(7) În cazul unui produs accizabil care are dreptul de a fi scutit de accize, utilizarea în orice scop care nu este în conformitate cu scutirea este considerată eliberare pentru consum.

(8) În cazul unui produs energetic, pentru care accizele nu au fost anterior exigibile, eliberare pentru consum se consideră atunci când produsul energetic este oferit spre vânzare ori este utilizat drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire.

(9) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când

produsul accizabil este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care s-a revocat ori s-a anulat autorizaţia. Acciza devine exigibilă la data la care decizia de revocare a autorizaţiei de antrepozit fiscal produce efectele ori la data comunicării deciziei de anulare a autorizaţiei de antrepozit fiscal, pentru produsele accizabile ce pot fi eliberate pentru consum.

(10) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când produsul accizabil este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care autorizaţia a expirat şi nu a fost emisă o nouă autorizaţie.

Norme metodologice

ART. 206^8 Importul

(1) În înţelesul prezentului titlu, import reprezintă orice intrare de produse accizabile din afara teritoriului comunitar, cu excepţia:

a) plasării produselor accizabile importate sub regim vamal suspensiv în România;

b) distrugerii sub supravegherea autorităţii vamale a produselor accizabile;

c) plasării produselor accizabile în zone libere, antrepozite libere sau porturi libere, în condiţiile prevăzute de legislaţia vamală în vigoare.

(2) Se consideră de asemenea import:

a) scoaterea unui produs accizabil dintr-un regim vamal suspensiv, în cazul în care produsul rămâne în România;

b) utilizarea în scop personal în România a unor produse accizabile plasate în regim vamal suspensiv;

c) apariţia oricărui alt eveniment care generează obligaţia plăţii accizelor la intrarea produselor accizabile din afara teritoriului comunitar.

Norme metodologice

ART. 206^9 Plătitori de accize

(1) Persoana plătitoare de accize care au devenit exigibile este:

a) în ceea ce priveşte ieşirea unor produse accizabile dintr-un regim suspensiv de accize, astfel cum se menţionează la **art. 206^7** alin. (1) lit. a):

1. antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau orice altă persoană care eliberează produsele accizabile din regimul suspensiv de accize ori în numele căreia se efectuează această eliberare şi, în cazul ieşirii neregulamentare din antrepozitul fiscal, orice altă persoană care a participat la această ieşire;

2. în cazul unei nereguli în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, astfel cum este definită la **art. 206^41** alin. (1), (2) şi (4): antrepozitarul autorizat, expeditorul înregistrat sau orice altă persoană care a garantat plata accizelor în conformitate cu **art. 206^54** alin. (1) şi (2), precum şi orice persoană care a participat la ieşirea neregulamentară şi care avea cunoştinţă sau care ar fi trebuit să aibă cunoştinţă în mod normal de caracterul neregulamentar al acestei ieşiri;

b) în ceea ce priveşte deţinerea unor produse accizabile, astfel cum se menţionează la **art. 206^7** alin. (1) lit. b): persoana care deţine produsele accizabile sau orice altă persoană implicată în deţinerea acestora;

c) în ceea ce priveşte producerea unor produse accizabile, astfel cum se menţionează la **art. 206^7** alin. (1) lit. c): persoana care produce produsele accizabile sau, în cazul unei produceri neregulamentare, orice altă persoană implicată în producerea acestora;

d) în ceea ce priveşte importul unor produse accizabile, astfel cum se menţionează la **art. 206^7** alin. (1) lit. d): persoana care declară produsele accizabile sau în numele căreia produsele sunt declarate în momentul importului ori, în cazul unui import neregulamentar, orice altă persoană implicată în importul acestora.

(2) Atunci când mai multe persoane sunt obligate să plătească aceeaşi datorie privind accizele, acestea sunt obligate să plătească în solidar acea datorie.

Norme metodologice

SECŢIUNEA a 2-a
Alcool şi băuturi alcoolice

ART. 206^10 Bere

(1) În înţelesul prezentului capitol, bere reprezintă orice produs încadrat la codul NC 2203 00 sau orice produs care conţine un amestec de bere şi de băuturi nealcoolice, încadrat la codul NC 2206 00, având, şi într-un caz, şi în altul, o concentraţie alcoolică mai mare de 0,5% în volum.

(2) Pentru berea produsă de micii producători independenţi, cu o producţie ce nu depăşeşte 200.000 hl/an, se aplică accize specifice reduse. Acelaşi regim se aplică şi pentru berea provenită de la micii producători independenţi din alte state membre, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(3) Prin mici producători de bere independenţi se înţelege toţi operatorii economici mici producători care îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii: sunt operatori economici producători de bere care, din punct de vedere juridic şi economic, sunt independenţi faţă de orice alt operator economic producător de bere; utilizează instalaţii fizice distincte de cele ale altor fabrici de bere; folosesc spaţii de producţie diferite de cele ale oricărui alt operator economic producător de bere şi nu funcţionează sub licenţa de produs a altui operator economic producător de bere.

(3^1) Antrepozitarul autorizat care produce şi alte băuturi alcoolice decât bere nu poate beneficia de acciza specifică redusă prevăzută la alin. (2).

(4) Fiecare antrepozitar autorizat mic producător de bere are obligaţia de a depune la autoritatea competentă, până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, o declaraţie pe propria răspundere privind producţia pe anul în curs, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(5) Este exceptată de la plata accizelor berea fabricată de persoana fizică şi consumată de către aceasta şi membrii familiei sale, cu condiţia să nu fie vândută.

Norme metodologice

ART. 206^11 Vinuri

(1) În înţelesul prezentului capitol, vinurile sunt:

a) vinuri liniştite, care cuprind toate produsele încadrate la codurile NC 2204 şi 2205, cu excepţia vinului spumos, aşa cum este definit la lit. b), şi care:

1. au o concentraţie alcoolică mai mare de 1,2% în volum, dar care nu depăşeşte 15% în volum, şi la care alcoolul conţinut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare; sau

2. au o concentraţie alcoolică mai mare de 15% în volum, dar care nu depăşeşte 18% în volum, au fost obţinute fără nicio îmbogăţire şi la care alcoolul conţinut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare;

b) vinuri spumoase, care cuprind toate produsele încadrate la codurile NC 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 şi 2205 şi care:

1. sunt prezentate în sticle închise, cu un dop tip "ciupercă", fixat cu ajutorul legăturilor, sau care sunt sub presiune datorată dioxidului de carbon în soluţie egală sau mai mare de 3 bari; şi

2. au o concentraţie alcoolică care depăşeşte 1,2% în volum, dar care nu depăşeşte 15% în volum, şi la care alcoolul conţinut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

(2) Este exceptat de la plata accizelor vinul fabricat de persoana fizică şi consumat de către aceasta şi membrii familiei sale, cu condiţia să nu fie vândut.

ART. 206^12 Băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri

(1) În înţelesul prezentului capitol, băuturile fermentate, altele decât bere şi vinuri, reprezintă:

a) băuturi fermentate liniştite, care se încadrează la codurile NC 2204 şi 2205 şi care nu sunt prevăzute la **art. 206^11**, precum şi toate produsele încadrate la codurile NC 2206 00, cu excepţia altor băuturi fermentate spumoase, aşa cum sunt definite la lit. b), şi a produsului prevăzut la **art. 206^10**, având:

1. o concentraţie alcoolică ce depăşeşte 1,2% în volum, dar nu depăşeşte 10% în volum; sau

2. o concentraţie alcoolică ce depăşeşte 10% în volum, dar nu depăşeşte 15% în volum, şi la care alcoolul conţinut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare;

b) băuturi fermentate spumoase care se încadrează la codurile NC 2206 00 31, 2206 00 39, 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 şi 2205, care nu intră sub incidenţa **art. 206^11** şi care sunt prezentate în sticle închise, cu un dop tip "ciupercă", fixat cu ajutorul legăturilor, sau care sunt sub presiune datorată dioxidului de carbon în soluţie egală sau mai mare de 3 bari şi care:

1. au o concentraţie alcoolică care depăşeşte 1,2% în volum, dar nu depăşeşte 13% în volum; sau

2. au o concentraţie alcoolică care depăşeşte 13% în volum, dar nu depăşeşte 15% în volum, şi la care alcoolul conţinut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

(2) Sunt exceptate de la plata accizelor băuturile fermentate, altele decât bere şi vinuri, fabricate de persoana fizică şi consumate de către aceasta şi membrii familiei sale, cu condiţia să nu fie vândute.

ART. 206^13 Produse intermediare

(1) În înţelesul prezentului capitol, produsele intermediare reprezintă toate produsele care au o concentraţie alcoolică ce depăşeşte 1,2% în volum, dar nu depăşeşte 22% în volum, şi care se încadrează la codurile NC 2204, 2205 şi 2206 00, dar care nu intră sub incidenţa **art. 206^10** - **206^12**.

(2) Se consideră produs intermediar şi orice băutură fermentată liniştită prevăzută la **art. 206^12** alin. (1) lit. a), care are o concentraţie alcoolică ce depăşeşte 5,5% în volum şi care nu rezultă în întregime din fermentare, iar ponderea de alcool absolut (100%) este în proporţie de peste 50% provenită din baza fermentată liniştită, inclusiv vin şi bere.

(3) Se consideră produs intermediar şi orice băutură fermentată spumoasă prevăzută la **art. 206^12** alin. (1) lit. b), care are o concentraţie alcoolică ce depăşeşte 8,5% în volum şi care nu rezultă în întregime din fermentare, iar ponderea de alcool absolut (100%) este în proporţie de peste 50% provenită din baza fermentată liniştită, inclusiv vin.

ART. 206^14 Alcool etilic

(1) În înţelesul prezentului capitol, alcool etilic reprezintă:

a) toate produsele care au o concentraţie alcoolică ce depăşeşte 1,2% în volum şi care sunt încadrate la codurile NC 2207 şi 2208, chiar atunci când aceste produse fac parte dintr-un produs încadrat la alt capitol al nomenclaturii combinate;

b) produsele care au o concentraţie alcoolică ce depăşeşte 22% în volum şi care sunt cuprinse în codurile NC 2204, 2205 şi 2206 00;

c) ţuică şi rachiuri de fructe;

d) băuturi spirtoase potabile care conţin produse, în soluţie sau nu.

(2) Ţuica şi rachiurile de fructe destinate consumului propriu al gospodăriilor individuale, în limita unei cantităţi echivalente de cel mult 50 de litri de produs pentru fiecare gospodărie individuală/an, cu concentraţia alcoolică de 100% în volum, se accizează prin aplicarea unei cote de 50% din cota standard a accizei aplicate alcoolului etilic, cu condiţia să nu fie vândute, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(3) Pentru alcoolul etilic produs în micile distilerii, a căror producţie nu depăşeşte 10 hectolitri alcool pur/an, se aplică accize specifice reduse.

(4) Beneficiază de nivelul redus al accizelor micile distilerii care sunt independente din punct de vedere juridic şi economic de orice altă distilerie, nu funcţionează sub licenţa de produs a unei alte distilerii şi care îndeplinesc condiţiile prevăzute de normele metodologice.

Norme metodologice

SECŢIUNEA a 3-a
Tutun prelucrat

ART. 206^15 Tutun prelucrat

(1) În înţelesul prezentului capitol, tutun prelucrat reprezintă:

a) ţigarete;

b) ţigări şi ţigări de foi;

c) tutun de fumat:

1. tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în ţigarete;

2. alte tutunuri de fumat.

(2) Se consideră ţigarete:

a) rulourile de tutun destinate fumatului ca atare şi care nu sunt ţigări sau ţigări de foi, în sensul alin. (3);

b) rulourile de tutun care se pot introduce într-un tub de hârtie de ţigarete, prin simpla mânuire neindustrială;

c) rulourile de tutun care se pot înfăşura în hârtie de ţigarete, prin simpla mânuire neindustrială;

d) orice produs care conţine total sau parţial alte substanţe decât tutunul, dar care respectă criteriile prevăzute la lit. a), b) sau c).

(3) Se consideră *ţigări* sau *ţigări de foi*, dacă, având în vedere proprietăţile acestora şi aşteptările obişnuite ale clienţilor, pot şi au rolul exclusiv de a fi fumate ca atare, după cum urmează:

a) rulourile de tutun cu un înveliş exterior din tutun natural;

b) rulourile de tutun cu umplutură mixtă mărunţită şi cu înveliş exterior de culoarea obişnuită a unei ţigări de foi, din tutun reconstituit, care acoperă în întregime produsul, inclusiv, după caz, filtrul, cu excepţia vârfului în cazul ţigărilor de foi cu vârf, dacă masa unitară, fără a include filtrul sau muştiucul, nu este mai mică de 2,3 g şi nici mai mare de 10 g, şi circumferinţa a cel puţin o treime din lungime nu este mai mică de 34 mm;

c) produsele alcătuite parţial din substanţe altele decât tutun şi care îndeplinesc criteriile prevăzute la lit. a) şi b);

(4) Se consideră tutun de fumat:

a) tutunul tăiat sau fărâmiţat într-un alt mod, răsucit ori presat în bucăţi şi care poate fi fumat fără prelucrare industrială ulterioară;

b) deşeuri de tutun puse în vânzare cu amănuntul care nu intră sub incidenţa alin. (2) şi (3) şi care pot fi fumate. În sensul prezentului articol, *deşeurile de tutun* sunt considerate ca fiind resturi de foi de tutun şi produse secundare obţinute la prelucrarea tutunului sau fabricarea produselor din tutun.

c) orice produs care constă total sau parţial din alte substanţe decât tutunul, dar care îndeplineşte, pe de altă parte, criteriile prevăzute la lit. a) sau b).

(5) Se consideră *tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în ţigarete*:

a) tutunul de fumat aşa cum este definit la alin. (4), pentru care mai mult de 25% din greutate o reprezintă particulele de tutun ce au o lăţime de tăiere sub 1,5 mm;

b) tutunul de fumat pentru care mai mult de 25% din greutate o reprezintă particulele de tutun care au o lăţime de tăiere mai mare de 1,5 mm sau mai mult, dacă tutunul de fumat este vândut ori destinat vânzării pentru rularea în ţigarete.

(5^1) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (2) lit. d) şi alin. (4) lit. c), produsele care nu conţin tutun şi care sunt utilizate exclusiv în scopuri medicale nu sunt tratate ca tutun prelucrat, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(6) Un rulou de tutun prevăzut la alin. (2) este considerat, pentru aplicarea accizei, ca două ţigarete, atunci când are o lungime, excluzând filtrul sau muştiucul, mai mare de 8 cm, fără să depăşească 11 cm, ca 3 ţigarete, excluzând filtrul sau muştiucul, când are o lungime mai mare de 11 cm, fără să depăşească 14 cm, şi aşa mai departe.

(7) Toţi operatorii economici plătitori de accize pentru tutunul prelucrat, potrivit prezentului capitol, au obligaţia de a prezenta autorităţii competente liste cuprinzând date cu privire la produsele accizabile eliberate pentru consum în conformitate cu prevederile din normele metodologice.

SECŢIUNEA a 4-a
Produse energetice

ART. 206^16 Produse energetice

(1) În înţelesul prezentului capitol, produsele energetice sunt:

a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsele cu codurile NC 2701, 2702 şi de la 2704 la 2715;

c) produsele cu codurile NC 2901 şi 2902;

d) produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

e) produsele cu codul NC 3403;

f) produsele cu codul NC 3811;

g) produsele cu codul NC 3817;

h) produsele cu codul NC 3824 90 99, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.

(2) Intră sub incidenţa prevederilor secţiunilor a 7-a şi a 9-a doar următoarele produse energetice:

a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsele cu codurile NC 2707 10, 2707 20, 2707 30 şi 2707 50;

c) produsele cu codurile NC de la 2710 11 la 2710 19 69. Pentru produsele cu codurile NC 2710 11 21, 2710 11 25 şi 2710 19 29, prevederile secţiunii a 9-a se vor aplica numai circulaţiei comerciale în vrac;

d) produsele cu codurile NC 2711, cu excepţia 2711 11, 2711 21 şi 2711 29;

e) produsele cu codul NC 2901 10;

f) produsele cu codurile NC 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 şi 2902 44;

g) produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

h) produsele cu codul NC 3824 90 99, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau pentru motor.

i) produsele cu codurile NC 3811 11 10, 3811 11 90, 3811 19 00 şi 3811 90 00.

(3) Produsele energetice pentru care se datorează accize sunt:

a) benzina cu plumb cu codurile NC 2710 11 31, 2710 11 51 şi 2710 11 59;

b) benzina fără plumb cu codurile NC 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 şi 2710 11 49;

c) motorina cu codurile NC de la 2710 19 41 până la 2710 19 49;

d) kerosenul cu codurile NC 2710 19 21 şi 2710 19 25;

e) gazul petrolier lichefiat cu codurile NC de la 2711 12 11 până la 2711 19 00;

f) gazul natural cu codurile NC 2711 11 00 şi 2711 21 00;

g) păcura cu codurile NC de la 2710 19 61 până la 2710 19 69;

h) cărbunele şi cocsul cu codurile NC 2701, 2702 şi 2704.

(4) Produsele energetice, altele decât cele prevăzute la alin. (3), sunt supuse unei accize dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor. Nivelul accizei va fi fixat în funcţie de destinaţie, la nivelul aplicabil combustibilului pentru încălzire sau combustibilului pentru motor echivalent.

(4^1) Produsele energetice prevăzute la alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora, dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru motor, cu excepţia celor utilizate drept combustibil pentru navigaţie, sunt supuse unei accize la nivelul motorinei.

(5) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice produs destinat a fi utilizat, pus în vânzare ori utilizat drept combustibil pentru motor sau ca aditiv ori pentru a creşte volumul final al combustibilului pentru motor este accizat la nivelul combustibilului pentru motor echivalent.

(6) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice altă hidrocarbură, cu excepţia turbei, destinată a fi utilizată, pusă în vânzare sau utilizată pentru încălzire este accizată cu acciza aplicabilă produsului energetic echivalent.

(7) Consumul de produse energetice în incinta unui loc de producţie de produse energetice nu este considerat a fi un fapt generator de accize în cazul în care consumul constă în produse energetice produse în incinta acelui loc de producţie. Când acest consum se efectuează în alte scopuri decât cel de producţie şi, în special, pentru propulsia vehiculelor, se consideră fapt generator de accize.

Norme metodologice

ART. 206^17 Gaz natural

(1) Gazul natural va fi supus accizelor, iar accizele vor deveni exigibile la momentul furnizării de către distribuitorii sau redistribuitorii autorizaţi potrivit legii direct către consumatorii finali.

(2) Operatorii economici autorizaţi în domeniul gazului natural au obligaţia de a se înregistra la autoritatea competentă, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

(3) Atunci când gazul natural este furnizat în România de un distribuitor sau de un redistribuitor din alt stat membru, care nu este înregistrat în România, acciza devine exigibilă la furnizarea către consumatorul final şi va fi plătită de o societate desemnată de acel distribuitor sau redistribuitor, care trebuie să fie înregistrată la autoritatea competentă din România.

Norme metodologice

ART. 206^18 Cărbune, cocs şi lignit

Cărbunele, cocsul şi lignitul vor fi supuse accizelor care vor deveni exigibile la momentul livrării de către operatorii economici producători sau de către operatorii economici care efectuează achiziţii intracomunitare ori care importă astfel de produse. Aceşti operatori economici au obligaţia să se înregistreze la autoritatea competentă, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

Norme metodologice

SECŢIUNEA a 5-a
Energie electrică

ART. 206^19 Energie electrică

(1) În înţelesul prezentului capitol, energia electrică este produsul cu codul NC 2716.

(2) Energia electrică va fi supusă accizelor, iar acciza va deveni exigibilă la momentul furnizării energiei electrice către consumatorii finali.

(3) Prin derogare de la prevederile **art. 206^5**, nu se consideră ca fiind fapt generator de accize consumul de energie electrică utilizat pentru menţinerea capacităţii de a produce, de a transporta şi de a distribui energie electrică, în limitele stabilite de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei.

(4) Operatorii economici autorizaţi în domeniul energiei electrice au obligaţia de a se înregistra la autoritatea competentă, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

(5) Atunci când energia electrică este furnizată în România de un distribuitor sau de un redistribuitor din alt stat membru, care nu este înregistrat în România, acciza devine exigibilă la furnizarea către consumatorul final şi va fi plătită de o societate desemnată de acel distribuitor sau redistribuitor, care trebuie să fie înregistrată la autoritatea competentă din România.

Norme metodologice

SECŢIUNEA a 6-a
Excepţii de la regimul de accizare pentru produse energetice şi energie electrică

ART. 206^20 Excepţii

(1) Nu se datorează accize pentru:

1. căldura rezultată şi produsele cu codurile NC 4401 şi 4402;

2. următoarele utilizări de produse energetice şi energie electrică:

a) produsele energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire;

b) utilizarea duală a produselor energetice. Un produs energetic este utilizat dual atunci când este folosit atât în calitate de combustibil pentru încălzire, cât şi în alte scopuri decât pentru motor sau pentru încălzire. Utilizarea produselor energetice pentru reducerea chimică şi în procesele electrolitic şi metalurgic se consideră a fi utilizare duală;

c) energia electrică utilizată în principal în scopul reducerii chimice şi în procesele electrolitice şi metalurgice;

d) energia electrică, atunci când reprezintă mai mult de 50% din costul unui produs, potrivit prevederilor din normele metodologice;

e) procesele mineralogice, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(2) Nu se consideră producţie de produse energetice:

a) operaţiunile pe durata cărora sunt obţinute accidental mici cantităţi de produse energetice;

b) operaţiunile prin care utilizatorul unui produs energetic face posibilă refolosirea sa în cadrul întreprinderii sale, cu condiţia ca acciza deja plătită pentru un asemenea produs să nu fie mai mică decât acciza care poate fi cuvenită, dacă produsul energetic refolosit ar fi pasibil de impunere;

c) o operaţie constând din amestecul - în afara unui loc de producţie sau a unui antrepozit fiscal - al produselor energetice cu alte produse energetice sau alte materiale, cu condiţia ca:

1. accizele asupra componentelor să fi fost plătite anterior; şi

2. suma plătită să nu fie mai mică decât suma accizei care ar putea să fie aplicată asupra amestecului.

(3) Condiţia prevăzută la alin. (2) lit. c) pct. 1 nu se va aplica dacă acel amestec este scutit pentru o utilizare specifică.

(4) Modalitatea şi condiţiile de aplicare a alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.

Norme metodologice

SECŢIUNEA a 7-a
Regimul de antrepozitare

ART. 206^21 Reguli generale

(1) Producţia şi transformarea produselor accizabile trebuie realizate într-un antrepozit fiscal.

(2) Deţinerea produselor accizabile, atunci când accizele nu au fost plătite, poate avea loc numai într-un antrepozit fiscal.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru:

a) berea, vinurile şi băuturile fermentate, altele decât bere şi vinuri, produse în gospodăriile individuale pentru consumul propriu;

b) vinurile liniştite realizate de micii producători care obţin în medie mai puţin de 1.000 hl de vin pe an;

c) energia electrică, gazul natural, cărbunele şi cocsul.

(3^1) Micii producători de vinuri liniştite prevăzuţi la alin. (3) lit. b) au obligaţia de a se înregistra la autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(4) În cazul în care micii producători prevăzuţi la alin. (3) lit. b) realizează ei înşişi tranzacţii intracomunitare, aceştia informează autorităţile competente şi respectă cerinţele stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 884/2001 al Comisiei din 24 aprilie 2001 de stabilire a normelor de aplicare privind documentele de însoţire a transporturilor de produse vitivinicole şi evidenţele obligatorii în sectorul vitivinicol, conform precizărilor din normele metodologice.

(5) Atunci când micii producători de vin dintr-un alt stat membru sunt scutiţi de la obligaţiile privind deplasarea şi monitorizarea produselor accizabile, destinatarul din România informează autoritatea competentă teritorială cu privire la livrările de vin primite, prin intermediul documentului solicitat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 884/2001 sau printr-o trimitere la acesta, conform precizărilor din normele metodologice.

(6) Antrepozitul fiscal nu poate fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile.

(7) Deţinerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, pentru care nu se poate face dovada perceperii accizelor, atrage plata acestora.

(8) Fac excepţie de la prevederile alin. (6) antrepozitele fiscale care livrează produse energetice către aeronave sau nave, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

(9) Este interzisă producerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal.

(10) Este interzisă deţinerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost percepută.

Norme metodologice

ART. 206^22 Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal

(1) Un antrepozit fiscal poate funcţiona numai pe baza autorizaţiei valabile, emisă de autoritatea competentă prin Comisia instituită la nivelul Ministerului Finanţelor Publice pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, denumită în continuare Comisie.

(1^1) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), autorizarea de către Ministerul Finanţelor Publice a antrepozitelor fiscale pentru producţia exclusivă de vinuri realizată de către contribuabili, alţii decât contribuabilii mari şi mijlocii stabiliţi conform reglementărilor în vigoare, precum şi micile distilerii, prevăzute la **art. 206^14** alin. (4), se poate face şi prin comisii constituite la nivelul structurilor teritoriale ale Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(1^2) Competenţele, componenţa, precum şi regulamentul de organizare şi funcţionare ale comisiilor teritoriale vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice, cu avizul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(2) În vederea obţinerii autorizaţiei, pentru ca un loc să funcţioneze ca antrepozit fiscal, persoana care intenţionează să fie antrepozitar autorizat pentru acel loc trebuie să depună o cerere la autoritatea competentă, în modul şi în forma prevăzute în normele metodologice.

(3) Cererea trebuie să conţină informaţii şi să fie însoţită de documente cu privire la:

a) amplasarea şi natura locului;

b) tipurile şi cantitatea de produse accizabile estimate a fi produse şi/sau depozitate în decursul unui an;

c) lista produselor accizabile care urmează a fi achiziţionate în regim suspensiv de accize în vederea utilizării ca materie primă în cadrul activităţii de producţie de produse accizabile;

d) identitatea şi alte informaţii cu privire la persoana care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat;

e) organizarea administrativă, fluxurile operaţionale, randamentul utilajelor şi instalaţiilor şi alte date relevante pentru colectarea şi determinarea accizelor, prevăzute într-un manual de procedură;

f) capacitatea persoanei care urmează a fi antrepozitar autorizat de a satisface cerinţele prevăzute la **art. 206^26**.

g) capacitatea maximă de productie a instalaţiilor şi utilajelor în 24 de ore, în cazul locului propus pentru productia produselor accizabile, şi/sau capacitatea de depozitare, în cazul locului propus pentru depozitarea exclusivă a produselor accizabile, declarate pe propria răspundere de persoana fizică ori de administratorul persoanei juridice care intenţionează să fie antrepozitar autorizat.

h) deţinerea autorizaţiei de mediu/autorizaţiei integrate de mediu, eliberată potrivit legislaţiei în domeniu, sau dovada că au fost întreprinse demersurile în vederea obţinerii acestora;

i) dovada constituirii capitalului social minim subscris şi vărsat în cuantumul prevăzut în normele metodologice.

(3^1) În cazul producţiei de produse energetice, cererea va fi însoţită de un referat care să cuprindă semifabricatele şi produsele finite înscrise în nomenclatorul de fabricaţie, precum şi domeniul de utilizare al acestora. Referatul va cuprinde şi o rubrică aferentă asimilării produselor din punctul de vedere al accizelor.

(3^2) Referatele prevăzute la alin. (3^1) se întocmesc de institute/societăţi comerciale care au înscris în obiectul de activitate una dintre activităţile cu codurile CAEN 7112, 7120 sau 7490 şi au implementate standardele de calitate ISO 9001, ISO 14001 şi OHSAS 18001.

(4) Prevederile alin. (3) se vor adapta potrivit specificului activităţii ce urmează a se desfăşura în antrepozitul fiscal, conform precizărilor din normele metodologice.

(5) Persoana care intenţionează să fie antrepozitar autorizat va prezenta, de asemenea, o copie a contractului de administrare sau a actelor de proprietate a sediului unde locul este amplasat.

(6) Persoana care îşi manifestă în mod expres intenţia de a fi antrepozitar autorizat pentru mai multe antrepozite fiscale poate depune la autoritatea competentă o singură cerere. Cererea va fi însoţită de documentele prevăzute de prezentul capitol, aferente fiecărei locaţii.

(7) În exercitarea atribuţiilor sale, Comisia poate solicita orice informaţii şi documente de la structurile din cadrul Ministerului Finanţelor Publice, de la Agenţia Naţională de Administrare Fiscală şi de la alte instituţii ale statului, pe care le consideră necesare în soluţionarea cererilor înregistrate.

(8) În cazul în care solicitarea Comisiei este adresată structurilor din cadrul Ministerului Finanţelor Publice sau Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, aceasta este obligatorie, constituindu-se ca sarcină de serviciu pentru personalul acestor instituţii. Nerespectarea acestei obligaţii atrage măsurile sancţionatorii prevăzute de legislaţia în vigoare.

(9) Comisia poate solicita, după caz, participarea la şedinţe a organelor de control care au încheiat actele de control, precum şi a reprezentantului legal al societăţii comerciale în cauză.

(10) Activitatea curentă a Comisiei se realizează prin intermediul secretariatului care funcţionează în cadrul direcţiei de specialitate din Ministerul Finanţelor Publice, direcţie desemnată prin hotărârea de organizare şi funcţionare a ministerului.

(11) În exercitarea atribuţiilor sale, direcţia de specialitate poate solicita de la diferite structuri centrale şi teritoriale din cadrul Ministerului Finanţelor Publice şi, respectiv, de la Agenţia Naţională de Administrare Fiscală orice alte informaţii şi documente pe care le consideră necesare în soluţionarea cererilor înregistrate.

(12) Dacă în urma analizării documentaţiei anexate la cererea înregistrată direcţia de specialitate constată că aceasta este incompletă, dosarul în cauză poate fi restituit autorităţii emitente.

Norme metodologice

ART. 206^23 Condiţii de autorizare

(1) Autoritatea competentă eliberează autorizaţia de antrepozit fiscal pentru un loc numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) locul urmează a fi folosit pentru producerea, transformarea, deţinerea, primirea şi/sau expedierea produselor accizabile în regim suspensiv de accize. În cazul unui loc ce va fi autorizat numai ca antrepozit fiscal de depozitare, volumul mediu trimestrial al ieşirilor de produse accizabile estimate la nivelul unui an trebuie să fie mai mare decat limitele prevăzute în normele metodologice, diferenţiate în funcţie de grupa de produse depozitate şi de accizele aferente produselor depozitate;

b) locul este amplasat, construit şi echipat astfel încât să nu permită scoaterea produselor accizabile din acest loc fără plata accizelor, conform prevederilor din normele metodologice;

c) locul nu va fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile, cu excepţiile prevăzute la **art. 206^21** alin. (8);

d) în cazul unei persoane fizice care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidenţa în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracţiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea şi combaterea evaziunii fiscale, de Legea contabilităţii nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990 privind societăţile comerciale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

e) în cazul unei persoane juridice care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnaţi în mod definitiv pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidenţa în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracţiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

f) persoana care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat trebuie să dovedească că poate îndeplini cerinţele prevăzute la **art. 206^26.**

g) persoana care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat să nu înregistreze obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală.

h) nivelul accizelor pentru produsul finit nu poate fi mai mic decât media ponderată a nivelurilor accizelor materiilor prime potrivit prevederilor din normele metodologice;

i) persoana juridică nu se află în procedura falimentului sau de lichidare.

(1^1) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) lit. a), antrepozitarul autorizat pentru producţia şi îmbutelierea produsului bere poate utiliza instalaţiile de îmbuteliere a acestui produs şi pentru îmbutelierea băuturilor răcoritoare şi a apei plate, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(2) Prevederile alin. (1) vor fi adaptate corespunzător pe grupe de produse accizabile şi categorii de antrepozitari, conform precizărilor din normele metodologice.

(3) Locurile aferente rezervei de stat şi rezervei de mobilizare se asimilează antrepozitelor fiscale de depozitare, potrivit prevederilor

din normele metodologice.

Norme metodologice

ART. 206^24 Autorizarea ca antrepozit fiscal

(1) Autoritatea competentă va notifica în scris autorizarea ca antrepozit fiscal, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentaţiei complete de autorizare.

(2) Autorizaţia va conţine următoarele:

a) codul de accize atribuit antrepozitului fiscal;

b) elementele de identificare ale antrepozitarului autorizat, inclusiv codul de accize atribuit acestuia;

c) adresa antrepozitului fiscal;

d) tipul produselor accizabile primite/expediate din antrepozitul fiscal şi natura activităţii;

e) *** Abrogat;

f) nivelul garanţiei;

g) perioada de valabilitate a autorizaţiei. Perioada de valabilitate este de 3 ani;

h) orice alte informaţii relevante pentru autorizare.

(3) Autorizaţiile pot fi modificate de către autoritatea competentă.

(4) Înainte de a fi modificată autorizaţia, autoritatea competentă trebuie să-l informeze pe antrepozitarul autorizat asupra modificării propuse şi asupra motivelor acesteia.

(5) Antrepozitarul autorizat poate solicita autorităţii competente modificarea autorizaţiei, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

(6) Procedura de autorizare a antrepozitelor fiscale nu intră sub incidenţa prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(7) Antrepozitarul autorizat care doreşte continuarea activităţii într-un antrepozit fiscal după expirarea perioadei de valabilitate înscrise în autorizaţia pentru acel antrepozit fiscal va solicita în scris autorităţii competente reautorizarea ca antrepozit fiscal cu cel puţin 60 de zile înainte de expirarea perioadei de valabilitate, conform precizărilor din normele metodologice.

(8) În situaţia prevăzută la alin. (7), perioada de valabilitate a autorizaţiei de antrepozit fiscal se prelungeşte până la data soluţionării cererii de reautorizare.

Norme metodologice

ART. 206^25 Respingerea cererii de autorizare

(1) Respingerea cererii de autorizare va fi comunicată în scris, odată cu motivele luării acestei decizii.

(2) În cazul în care autoritatea competentă a respins cererea de autorizare a unui loc ca antrepozit fiscal, persoana care a depus cererea poate contesta această decizie, conform prevederilor legislaţiei privind contenciosul administrativ.

ART. 206^26 Obligaţiile antrepozitarului autorizat

(1) Orice antrepozitar autorizat are obligaţia de a îndeplini următoarele cerinţe:

a) să constituie în favoarea autorităţii competente o garanţie pentru producţia, transformarea şi deţinerea de produse accizabile în regim suspensiv de accize, precum şi o garanţie pentru circulaţia acestor produse în regim suspensiv de accize, în conformitate cu prevederile **art. 206^54** şi în condiţiile stabilite prin normele metodologice;

b) să instaleze şi să menţină încuietori, sigilii, instrumente de măsură sau alte instrumente similare adecvate, necesare securităţii produselor accizabile amplasate în antrepozitul fiscal;

c) să asigure menţinerea sigiliilor aplicate sub supravegherea autorităţii competente sub forma şi procedura prevăzute în normele metodologice;

d) să ţină evidenţe exacte şi actualizate cu privire la materiile prime, lucrările în derulare şi produsele accizabile finite, produse sau primite în antrepozitele fiscale şi expediate din antrepozitele fiscale, şi să prezinte evidenţele corespunzătoare, la cererea autorităţilor competente;

e) să ţină un sistem corespunzător de evidenţă a stocurilor din antrepozitul fiscal, inclusiv un sistem de administrare, contabil şi de securitate;

f) să asigure accesul autorităţii competente în orice zonă a antrepozitului fiscal, în orice moment în care antrepozitul fiscal este în exploatare şi în orice moment în care antrepozitul fiscal este deschis pentru primirea sau expedierea produselor;

g) să prezinte produsele accizabile pentru a fi inspectate de autoritatea competentă, la cererea acestora;

h) să asigure în mod gratuit un birou în incinta antrepozitului fiscal, la cererea autorităţii competente;

i) să cerceteze şi să raporteze către autoritatea competentă orice pierdere, lipsă sau neregularitate cu privire la produsele accizabile;

j) să înştiinţeze autorităţile competente despre orice modificare ce intenţionează să o aducă asupra datelor iniţiale în baza cărora a fost emisă autorizaţia de antrepozitar, cu minimum 5 zile înainte de producerea modificării;

k) să se conformeze cu alte cerinţe impuse prin normele metodologice.

(2) Prevederile alin. (1) vor fi adaptate corespunzător pe grupe de produse accizabile şi pe categorii de antrepozitari, conform precizărilor din normele metodologice.

(3) Cesionarea ori înstrăinarea sub orice formă a acţiunilor sau a părţilor sociale ale antrepozitarilor autorizaţi ori ale unui antrepozitar a cărui autorizaţie a fost anulată, revocată sau suspendată conform prezentului capitol va fi adusă la cunoştinţa autorităţii competente cu cel puţin 60 de zile înainte de realizarea acestei operaţiuni, în vederea efectuării inspecţiei fiscale, cu excepţia celor care fac obiectul tranzacţiilor pe piaţa de capital.

(4) Înstrăinarea activelor de natura imobilizărilor corporale care contribuie direct la producţia şi/sau depozitarea de produse accizabile ale antrepozitarului autorizat ori ale unui antrepozitar a cărui autorizaţie a fost anulată sau revocată conform prezentului capitol se va putea face numai după ce s-au achitat la bugetul de stat toate obligaţiile fiscale ori după ce persoana care urmează să preia activele respective şi-a asumat obligaţia de plată restantă a debitorului printr-un angajament de plată sau printr-un alt act încheiat în formă autentică, cu asigurarea unei garanţii sub forma unei scrisori de garanţie bancară la nivelul obligaţiilor fiscale restante, la data efectuării tranzacţiei, ale antrepozitarului.

(5) Actele încheiate cu încălcarea prevederilor alin. (3) şi (4) sunt anulabile la cererea organului fiscal.

Norme metodologice

ART. 206^27 Regimul de transfer al autorizaţiei

(1) Autorizaţiile sunt emise numai pentru antrepozitarii autorizaţi numiţi şi nu sunt transferabile.

(2) Atunci când are loc vânzarea locului, autorizaţia nu va fi transferată în mod automat noului proprietar. Noul posibil antrepozitar autorizat trebuie să depună o cerere de autorizare.

ART. 206^28 Anularea, revocarea şi suspendarea autorizaţiei

(1) Autoritatea competentă poate anula autorizaţia pentru un antrepozit fiscal atunci când i-au fost oferite informaţii inexacte sau incomplete în legătură cu autorizarea antrepozitului fiscal.

(2) Autoritatea competentă poate revoca autorizaţia pentru un antrepozit fiscal în următoarele situaţii:

a) în cazul unui antrepozitar autorizat, persoană fizică, dacă:

1. persoana a decedat;

2. persoana a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracţiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

3. activitatea desfăşurată este în situaţie de faliment sau de lichidare;

b) în cazul unui antrepozitar autorizat, care este persoană juridică, dacă:

1. în legătură cu persoana juridică a fost deschisă o procedură de faliment ori de lichidare; sau

2. oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracţiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

c) antrepozitarul autorizat nu respectă oricare dintre cerinţele prevăzute la **art. 206^26** sau la **art. 206^53** - **206^55**;

d) când antrepozitarul încheie un act de vânzare a locului;

e) pentru situaţia prevăzută la alin. (9);

f) antrepozitarul autorizat înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, mai vechi de 60 de zile faţă de termenul legal de plată.

g) pe durata unei perioade continue de minimum 6 luni, volumul mediu trimestrial al ieşirilor de produse accizabile din antrepozitul fiscal de depozitare este mai mic decât limita prevazută în normele metodologice, potrivit prevederilor **art. 206^23** alin. (1) lit. a);

(3) Autoritatea competentă poate revoca autorizaţia pentru un antrepozit fiscal şi în cazul în care s-a pronunţat o hotărâre definitivă pentru o infracţiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) La propunerea organelor de control, autoritatea competentă poate suspenda autorizaţia pentru un antrepozit fiscal, astfel:

a) pe o perioadă de 1 - 6 luni, în cazul în care s-a constatat săvârşirea uneia dintre faptele contravenţionale ce atrag suspendarea autorizaţiei;

a^1) pe o perioadă de 1 - 12 luni, în cazul în care s-a constatat săvârşirea uneia dintre faptele prevăzute la **art. 296^1** alin. (1) lit. c), f, h), i), k), n) - p));

b) până la soluţionarea definitivă a cauzei penale, în cazul în care a fost pusă în mişcare acţiunea penală pentru o infracţiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(5) Decizia prin care autoritatea competentă a hotărât suspendarea, revocarea sau anularea autorizaţiei de antrepozit fiscal va fi comunicată şi antrepozitarului deţinător al autorizaţiei.

(6) Antrepozitarul autorizat poate contesta decizia de suspendare, revocare sau anulare a autorizaţiei pentru un antrepozit fiscal, potrivit legislaţiei în vigoare.

(7) Decizia de suspendare sau de revocare a autorizaţiei de antrepozit fiscal produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta, după caz. Decizia de anulare a autorizaţiei de antrepozit fiscal produce efecte începând de la data emiterii autorizaţiei.

(8) Contestarea deciziei de suspendare, revocare sau anulare a autorizaţiei de antrepozit fiscal nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

(9) În cazul în care antrepozitarul autorizat doreşte să renunţe la autorizaţia pentru un antrepozit fiscal, acesta are obligaţia să notifice acest fapt autorităţii competente cu cel puţin 60 de zile înainte de data de la care renunţarea la autorizaţie îşi produce efecte.

(10) În cazul anulării autorizaţiei, o nouă autorizaţie poate fi emisă de autoritatea competentă numai după o perioadă de cel puţin 5 ani de la data anulării.

(11) În cazul revocării autorizaţiei, o nouă autorizaţie poate fi emisă de autoritatea competentă numai după o perioadă de cel puţin 6 luni de la data revocării.

(12) Antrepozitarii autorizaţi, cărora le-a fost suspendată, revocată sau anulată autorizaţia şi care deţin stocuri de produse accizabile la data suspendării, revocării ori anulării, pot valorifica produsele înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite -, în condiţiile prevăzute de normele metodologice.

Norme metodologice

SECŢIUNEA a 8-a

Destinatarul înregistrat

ART. 206^29 Destinatarul înregistrat

(1) Destinatarul înregistrat poate să-şi desfăşoare activitatea în această calitate numai în baza autorizaţiei valabile emisă de autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice, în care va fi înscris şi codul de accize atribuit de această autoritate.

(2) Destinatarul înregistrat nu are dreptul de a deţine sau de a expedia produse accizabile în regim suspensiv de accize.

(3) Un destinatar înregistrat trebuie să îndeplinească următoarele cerinţe:

a) să garanteze plata accizelor în condiţiile prevăzute în normele metodologice, înaintea expedierii de către antrepozitarul autorizat a produselor accizabile;

b) la încheierea deplasării, să înscrie în evidenţa contabilă produsele accizabile primite în regim suspensiv de accize;

c) să accepte orice control al autorităţii competente, pentru a se asigura că produsele au fost primite.

(4) Destinatarul înregistrat care primeşte doar ocazional produse accizabile trebuie să îndeplinească cerinţele de la alin. (3), iar autorizarea prevăzută la **art. 206^3** pct. 13 se face pentru o cantitate-limită de produse accizabile, pentru un singur expeditor şi pentru o perioadă de timp limitată, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme metodologice

SECŢIUNEA a 9-a

Deplasarea şi primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize

ART. 206^30 Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize

(1) Antrepozitarii autorizaţi de către autorităţile competente ale unui stat membru sunt recunoscuţi ca fiind autorizaţi atât pentru circulaţia naţională, cât şi pentru circulaţia intracomunitară a produselor accizabile.

(2) Produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize pe teritoriul Comunităţii, inclusiv dacă produsele sunt deplasate via o ţară terţă sau un teritoriu terţ:

a) de la un antrepozit fiscal la:

1. un alt antrepozit fiscal;

2. un destinatar înregistrat;

3. un loc de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Comunităţii, în sensul **art. 206^34** alin. (1);

4. un destinatar în sensul **art. 206^56** alin. (1), în cazul în care produsele sunt expediate din alt stat membru;

b) de la locul de import către oricare dintre destinaţiile prevăzute la lit. a), în cazul în care produsele în cauză sunt expediate de un expeditor înregistrat. În sensul prezentului articol, *locul de import* înseamnă locul unde se află produsele în momentul în care sunt puse în liberă circulaţie, în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92. Expeditorul înregistrat în România poate să îşi desfăşoare activitatea în această calitate numai în baza autorizaţiei valabile emise de autoritatea competentă.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (2) lit. a) pct. 1 şi 2 şi lit. b) şi cu excepţia situaţiei prevăzute la **art. 206^29** alin. (4), produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize către un loc de livrare directă situat pe teritoriul României, în cazul în care locul respectiv a fost indicat de antrepozitarul autorizat din România sau de destinatarul înregistrat, în condiţiile stabilite prin normele metodologice.

(4) Antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat prevăzuţi la alin. (3) au obligaţia de a respecta cerinţele prevăzute la **art. 206^33** alin. (1).

(5) Prevederile alin. (2) şi (3) se aplică şi deplasărilor de produse accizabile cu nivel de accize zero care nu au fost eliberate pentru consum.

(6) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize începe, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a), în momentul în care produsele accizabile părăsesc antrepozitul fiscal de expediţie şi, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. b), în momentul în care aceste produse sunt puse în liberă circulaţie, în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92.

(7) Deplasarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile se încheie:

1. în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 şi 4 şi lit. b), în momentul în care destinatarul a recepţionat produsele accizabile;

2. în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. 3, în momentul în care produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunităţii.

Norme metodologice

ART. 206^31 Documentul administrativ electronic

(1) Deplasarea intracomunitară de produse accizabile este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize doar dacă este acoperită de un document administrativ electronic procesat, în conformitate cu alin. (2) şi (3).

(2) În sensul alin. (1), expeditorul din România înaintează un proiect de document administrativ electronic la autorităţile competente, prin intermediul sistemului informatizat prevăzut la art. 1 din Decizia nr. 1.152/2003/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 16 iunie 2003 privind informatizarea circulaţiei şi a controlului produselor supuse accizelor, denumit în continuare sistemul informatizat.

(3) Autorităţile competente prevăzute la alin. (2) efectuează o verificare electronică a datelor din proiectul de document administrativ electronic, iar în cazul în care:

a) datele nu sunt corecte, expeditorul este informat fără întârziere;

b) datele sunt corecte, autoritatea competentă atribuie documentului un cod de referinţă administrativ unic şi îl comunică expeditorului.

(4) În cazurile prevăzute la **art. 206^30** alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 şi 4, la **art. 206^30** alin. (2) lit. b) şi la **art. 206^30** alin. (3), autoritatea competentă transmite fără întârziere documentul administrativ electronic autorităţii competente din statul membru de destinaţie, care la rândul ei îl transmite destinatarului, în cazul în care acesta este un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat. Dacă produsele accizabile sunt destinate unui antrepozitar autorizat din România, autoritatea competentă înaintează documentul administrativ electronic direct acestui destinatar.

(5) În cazul prevăzut la **art. 206^30** alin. (2) lit. a) pct. 3 autoritatea competentă din România înaintează documentul administrativ electronic autorităţii competente din statul membru în care declaraţia de export este depusă în conformitate cu art. 161 alin. (5) din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, denumit în continuare statul membru de export, dacă statul membru de export este altul decât România.

(6) Atunci când expeditorul este din România, acesta furnizează persoanei care însoţeşte produsele accizabile un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic.

(7) Atunci când produsele accizabile sunt deplasate în regim suspensiv de accize de la un expeditor din alt stat membru la un destinatar din România, deplasarea produselor este însoţită de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic sau de orice alt document comercial care menţionează codul de referinţă administrativ unic, identificabil în mod clar.

(8) Documentele prevăzute la alin. (6) şi (7) trebuie să poată fi prezentate autorităţilor competente oricând sunt solicitate, pe întreaga durată a deplasării în regim suspensiv de accize.

(9) Expeditorul poate anula documentul administrativ electronic, atât timp cât deplasarea nu a început potrivit prevederilor **art. 206^30** alin. (6).

(10) În cursul deplasării în regim suspensiv de accize, expeditorul poate modifica destinaţia, prin intermediul sistemului informatizat, şi poate indica o nouă destinaţie, care trebuie să fie una dintre destinaţiile prevăzute la **art. 206^30** alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 ori 3 sau la **art. 206^30** alin. (3), după caz, în condiţiile prevăzute prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(11) În cazul deplasării intracomunitare a produselor energetice în regim suspensiv de accize, pe cale maritimă sau pe căi navigabile interioare, către un destinatar care nu este cunoscut cu siguranţă în momentul în care expeditorul înaintează proiectul de document administrativ electronic prevăzut la alin. (2), autoritatea competentă poate autoriza ca expeditorul să nu includă în documentul în cauză datele privind destinatarul, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

(12) Imediat ce datele privind destinatarul sunt cunoscute şi cel târziu la momentul încheierii deplasării, expeditorul transmite datele sale autorităţilor competente, utilizând procedura prevăzută la alin. (10).

Norme metodologice

ART. 206^32 Divizarea deplasării produselor energetice în regim suspensiv de accize

Autoritatea competentă poate permite expeditorului, în condiţiile stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, ca expeditorul să divizeze o deplasare intracomunitară de produse energetice în regim suspensiv de accize în două sau mai multe deplasări, cu condiţia ca:

1. să nu se modifice cantitatea totală de produse accizabile;
2. divizarea să se desfăşoare pe teritoriul unui stat membru care permite o astfel de procedură;
3. autoritatea competentă din statul membru unde se efectuează divizarea să fie informată cu privire la locul unde se efectuează divizarea.

Norme metodologice

ART. 206^33 Primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize

(1) La primirea de produse accizabile în România, în oricare dintre destinaţiile prevăzute la **art. 206^30** alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 sau 4 ori la **art. 206^30** alin. (3), destinatarul trebuie să respecte următoarele cerinţe:

a) să confirme că produsele accizabile au ajuns la destinaţie;

b) să păstreze produsele primite în vederea verificării şi certificării datelor din documentul administrativ electronic de către autoritatea competentă;

c) să înainteze fără întârziere şi nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării, cu excepţia cazurilor justificate corespunzător autorităţilor competente potrivit precizărilor din normele metodologice, un raport privind primirea acestora, denumit în continuare raport de primire, utilizând sistemul informatizat.

(2) Modalităţile de confirmare a faptului că produsele accizabile au ajuns la destinaţie şi de trimitere a raportului de primire a produselor accizabile de către destinatarii menţionaţi la **art. 206^56** alin. (1), precum şi termenul de păstrare a produselor accizabile primite sunt prevăzute prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală

(3) Autoritatea competentă a destinatarului din România efectuează o verificare electronică a datelor din raportul de primire, după care:

1. în cazul în care datele nu sunt corecte, destinatarul este informat fără întârziere despre acest fapt;
2. în cazul în care datele sunt corecte, autoritatea competentă a destinatarului confirmă înregistrarea raportului de primire şi îl transmite autorităţii competente din statul membru de expediţie.

(4) Atunci când expeditorul este din România, raportul de primire se înaintează acestuia de către autoritatea competentă din România.

(5) În cazul în care locul de expediţie şi cel de destinaţie se află în România, primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize se confirmă expeditorului potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

Norme metodologice

ART. 206^34 Raportul de export

(1) În situaţiile prevăzute la **art. 206^30** alin. (2) lit. a) pct. 3 şi, după caz, la **art. 206^30** alin. (2) lit. b), autorităţile competente din statul membru de export întocmesc un raport de export, pe baza vizei biroului vamal de ieşire, prevăzută la art. 793 alin. (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93 al Comisiei, sau de biroul unde se realizează formalităţile prevăzute la **art. 206^4** alin. (5), prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunităţii.

(2) Autorităţile competente din statul membru de export verifică pe cale electronică datele ce rezultă din viza prevăzută la alin. (1). Odată ce aceste date au fost verificate şi atunci când statul membru de expediţie este diferit de statul membru de export, autorităţile competente din statul membru de export transmit raportul de export autorităţilor competente din statul membru de expediţie.

(3) Autorităţile competente din statul membru de expediţie înaintează raportul de export expeditorului.

Norme metodologice

ART. 206^35 Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediţie

(1) Prin excepţie de la prevederile **art. 206^31** alin. (1), în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil în România, expeditorul

din România poate începe o deplasare de produse accizabile în regim suspensiv de accize, în următoarele condiţii:

a) produsele să fie însoţite de un document pe suport hârtie care conţine aceleaşi date ca proiectul de document administrativ electronic prevăzut la **art. 206^31** alin. (2);

b) să informeze autorităţile competente înainte de începerea deplasării, prin procedura stabilită prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(2) În cazul în care sistemul informatizat redevine disponibil, expeditorul prezintă un proiect de document administrativ electronic, în conformitate cu **art. 206^31** alin. (2).

(3) De îndată ce datele cuprinse în documentul administrativ electronic sunt validate, în conformitate cu **art. 206^31** alin. (3), acest document înlocuieşte documentul pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a). Prevederile **art. 206^31** alin. (4) şi (5), precum şi cele ale **art. 206^33** şi **206^34** se aplică mutatis mutandis.

(4) Până la momentul validării datelor din documentul administrativ electronic, deplasarea este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize, pe baza documentului pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a).

(5) O copie a documentului pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a) se păstrează de expeditor în evidenţele sale.

(6) În cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediţie, expeditorul comunică informaţiile prevăzute la **art. 206^31** alin. (10) sau la **art. 206^32** prin intermediul unor mijloace alternative de comunicare. În acest scop, expeditorul în cauză informează autorităţile competente înaintea modificării destinaţiei sau a divizării deplasării. Prevederile alin. (2) - (5) se aplică *mutatis mutandis*.

Norme metodologice

ART. 206^36 Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la destinaţie

(1) În cazul în care, în situaţiile prevăzute la **art. 206^30** alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 şi 4, la **art. 206^30** alin. (2) lit. b) şi la **art. 206^30** alin. (3), raportul de primire prevăzut la **art. 206^33** alin. (1) lit. c) nu poate fi prezentat la încheierea deplasării produselor accizabile în termenul prevăzut la respectivul articol, deoarece fie sistemul informatizat nu este disponibil în România, fie în situaţia prevăzută la **art. 206^35** alin. (1) nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la **art. 206^35** alin. (2) şi (3), destinatarul prezintă autorităţii competente din România, cu excepţia cazurilor pe deplin justificate, un document pe suport hârtie care conţine aceleaşi date ca raportul de primire şi care atestă încheierea deplasării, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(2) Cu excepţia cazului în care destinatarul poate prezenta, în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat, raportul de primire prevăzut la **art. 206^33** alin. (1) lit. c) sau în cazuri pe deplin justificate, autoritatea competentă din România trimite o copie a documentului pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) autorităţii competente din statul membru de expediţie, care o transmite expeditorului sau o ţine la dispoziţia acestuia.

(3) De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil sau de îndată ce procedurile prevăzute la **art. 206^35** alin. (2) şi (3) sunt îndeplinite, destinatarul prezintă un raport de primire, în conformitate cu **art. 206^33** alin. (1) lit. c). Prevederile **art. 206^33** alin. (3) şi (4) se aplică mutatis mutandis

(4) În cazul în care, în situaţiile prevăzute la **art. 206^30** alin. (2) lit. a) pct. 3, raportul de export prevăzut la **art. 206^34** alin. (1) nu poate fi întocmit la încheierea deplasării produselor accizabile deoarece fie sistemul informatizat nu este disponibil în statul membru de export, fie în situaţia prevăzută la **art. 206^35** alin. (1) nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la **art. 206^35** alin. (2) şi (3), autorităţile competente din statul membru de export trimit autorităţilor competente din România un document pe suport hârtie care conţine aceleaşi date ca şi raportul de export şi care atestă încheierea deplasării, cu excepţia cazului în care raportul de export prevăzut la **art. 206^34** alin. (1) poate fi întocmit în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat sau în cazuri pe deplin justificate, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(5) În cazul prevăzut la alin. (4), autorităţile competente din România transmit sau pun la dispoziţia expeditorului o copie a documentului pe suport hârtie.

(6) De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil în statul membru de export sau de îndată ce procedurile prevăzute la **art. 206^35** alin. (2) şi (3) sunt îndeplinite, autorităţile competente din statul membru de export trimit un raport de export, în conformitate cu **art. 206^34** alin. (1). Prevederile **art. 206^34** alin. (2) şi (3) se aplică mutatis mutandis.

Norme metodologice

ART. 206^37 Încheierea deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize

(1) Fără a aduce atingere prevederilor **art. 206^36**, raportul de primire prevăzut la **art. 206^33** alin. (1) lit. c) sau raportul de export prevăzut la **art. 206^34** alin. (1) constituie dovada faptului că deplasarea produselor accizabile s-a încheiat, în conformitate cu **art. 206^30** alin. (7).

(2) Prin derogare de la alin. (1), în absenţa unui raport de primire sau a unui raport de export din alte motive decât cele prevăzute la **art. 206^36**, se poate de asemenea furniza, în cazurile prevăzute la **art. 206^30** alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 şi 4, la **art. 206^30** alin. (2) lit. b) şi la **art. 206^30** alin. (3), dovada încheierii deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize, printr-o adnotare făcută de autorităţile competente din statul membru de destinaţie, pe baza unor dovezi corespunzătoare, care să indice că produsele accizabile expediate au ajuns la destinaţia declarată sau, în cazul prevăzut la **art. 206^30** alin. (2) lit. a) pct. 3, printr-o adnotare făcută de autorităţile competente din statul membru pe teritoriul căruia este situat biroul vamal de ieşire, care să ateste faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunităţii.

(3) În sensul alin. (2), un document înaintat de destinatar şi care conţine aceleaşi date ca raportul de primire sau de export constituie o dovadă corespunzătoare.

(4) În momentul în care autorităţile competente din statul membru de expediţie au admis dovezile corespunzătoare, acestea închid deplasarea în sistemul informatizat.

Norme metodologice

ART. 206^38 Structura şi conţinutul mesajelor

(1) Structura şi conţinutul mesajelor care trebuie schimbate potrivit **art. 206^31** - **art. 206^34** de către persoanele şi autorităţile competente implicate în cazul unei deplasări intracomunitare de produse accizabile în regim suspensiv de accize, normele şi procedurile privind schimbul acestor mesaje, precum şi structura documentelor pe suport hârtie prevăzute la **art. 206^35** şi **206^36** sunt stabilite de

către Comisia Europeană.

(2) Situaţiile în care sistemul informatizat este considerat indisponibil în România, precum şi normele şi procedurile care trebuie urmate în aceste situaţii sunt stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

Norme metodologice

ART. 206^39 Proceduri simplificate

(1) Monitorizarea deplasărilor produselor accizabile în regim suspensiv de accize, care se desfăşoară integral pe teritoriul României, se realizează potrivit procedurilor aprobate prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, stabilite pe baza prevederilor **art. 206^31** - **206^37**.

(2) Prin acord şi în condiţiile stabilite de România cu alte state membre interesate pot fi stabilite proceduri simplificate pentru deplasările frecvente şi regulate de produse accizabile în regim suspensiv de accize care au loc între teritoriile acestora.

(3) Prevederile alin. (2) includ deplasările prin conducte fixe.

ART. 206^40 Deplasarea unui produs accizabil în regim suspensiv după ce a fost pus în liberă circulaţie în procedură vamală simplificată

(1) Deplasarea produselor accizabile puse în liberă circulaţie de către un importator care deţine autorizaţie unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de autoritatea competentă din alt stat membru, iar produsele sunt eliberate pentru consum în România, se poate efectua în regim suspensiv de accize, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) importatorul este autorizat de autoritatea competentă din statul său pentru efectuarea de operaţiuni cu produse accizabile în regim suspensiv de accize;

b) importatorul deţine cod de accize în statul membru de autorizare;

c) deplasarea are loc între:

1. un birou vamal de intrare din România şi un antrepozit fiscal sau un destinatar înregistrat din România;

2. un birou vamal de intrare în teritoriul comunitar situat în alt stat membru participant la aplicarea procedurii vamale simplificate şi un antrepozit fiscal sau un destinatar înregistrat din România, mişcarea produselor accizabile fiind acoperită de o procedură de tranzit care începe la frontieră;

3. un birou vamal de intrare în teritoriul comunitar situat într-un stat membru neparticipant la aplicarea procedurii vamale simplificate şi un antrepozit fiscal sau un destinatar înregistrat din România, mişcarea produselor accizabile fiind acoperită de o procedură de tranzit care începe la frontieră;

d) produsele accizabile sunt însoţite de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la **art. 206^31** alin. (1).

(2) Prevederile alin. (1) se aplică şi în cazul importatorului înregistrat în România care deţine autorizaţie unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de autoritatea vamală din România, iar produsele sunt eliberate pentru consum în alt stat membru participant la aplicarea procedurii vamale simplificate.

ART. 206^41 Nereguli şi abateri

(1) Atunci când s-a produs o neregulă în cursul unei deplasări de produse accizabile în regim suspensiv de accize care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu **art. 206^7** alin. (1) lit. a), se consideră că eliberarea pentru consum are loc în statul membru în care s-a produs neregula.

(2) În cazul în care, pe parcursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, a fost depistată o neregulă care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu **art. 206^7** alin. (1) lit. a) şi nu este posibil să se determine unde s-a produs neregula, se consideră că aceasta s-a produs în statul membru şi la momentul în care aceasta a fost depistată.

(3) În situaţiile prevăzute la alin. (1) şi (2), autorităţile competente din statul membru în care produsele au fost eliberate pentru consum sau în care se consideră că au fost eliberate pentru consum, trebuie să informeze autorităţile competente din statul membru de expediţie.

(4) Când produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize nu au ajuns la destinaţie şi pe parcursul deplasării nu a fost constatată nicio neregulă care să fie considerată eliberare pentru consum potrivit **art. 206^7** alin. (1) lit. a), se consideră că neregula s-a produs în statul membru de expediţie şi în momentul expedierii produselor accizabile. Face excepţie de la prevederile alin. (4) cazul în care în termen de 4 luni de la începerea deplasării în conformitate cu **art. 206^30** alin. (6), expeditorul furnizează dovada încheierii deplasării sau a locului în care a fost comisă neregula, într-un mod considerat satisfăcător de autorităţile competente din statul membru de expediţie în conformitate cu **art. 206^30** alin. (7). Dacă persoana care a constituit garanţia potrivit prevederilor **art. 206^54** nu a avut sau nu a putut să aibă cunoştinţă de faptul că produsele nu au ajuns la destinaţie, acesteia i se acordă un termen de o lună de la comunicarea acestei informaţii de către autorităţile competente din statul membru de expediţie pentru a-i permite să aducă dovada încheierii deplasării, în conformitate cu **art. 206^30** alin. (7), sau a locului comiterii neregulii.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (2) şi (4), dacă statul membru în care s-a comis efectiv neregula este identificat în termen de 3 ani de la data începerii deplasării, în conformitate cu **art. 206^30** alin. (6), se aplică dispoziţiile alin. (1). În aceste situaţii, autorităţile competente din statul membru în care s-a comis neregula informează în acest sens autorităţile competente din statul membru în care au fost percepute accizele, care restituie sau remit accizele în momentul furnizării probei perceperii accizelor în celălalt stat membru.

(6) În sensul prezentului articol, neregulă înseamnă o situaţie apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, diferită de aceea prevăzută la **art. 206^7** alin. (5) şi (6), din cauza căreia o deplasare sau un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat conform **art. 206^30** alin. (7).

SECŢIUNEA a 10-a
Restituiri de accize

ART. 206^42 Restituiri de accize

(1) Cu excepţia cazurilor prevăzute la **art. 206^44** alin. (7), la **art. 206^47** alin. (5) şi la **art. 206^49** alin. (3) şi (4), precum şi a cazurilor prevăzute la **art. 206^58** - **206^60**, accizele privind produsele accizabile care au fost eliberate pentru consum pot fi, la solicitarea

persoanei în cauză, restituite sau remise de către autorităţile competente din statele membre unde respectivele produse au fost eliberate pentru consum, în situaţiile prevăzute de statele membre şi în conformitate cu condiţiile stabilite de statul membru în cauză, în scopul de a preveni orice formă posibilă de evaziune sau de abuz. O astfel de restituire sau de remitere nu poate genera alte scutiri decât cele prevăzute la **art. 206^56** şi **art. 206^58** - **206^60**.

(2) Pentru produsele energetice contaminate sau combinate în mod accidental, returnate antrepozitului fiscal pentru reciclare, accizele plătite vor putea fi restituite în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

(3) Pentru băuturile alcoolice şi produsele din tutun retrase de pe piaţă, dacă starea sau vechimea acestora le face improprii consumului ori nu mai îndeplinesc condiţiile de comercializare, accizele plătite pot fi restituite în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

(3^1) Pentru produsele accizabile care au fost eliberate pentru consum în România şi care ulterior sunt exportate, persoana care a efectuat exportul are drept de restituire a accizelor, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

(4) Acciza restituită nu poate depăşi suma efectiv plătită.

Norme metodologice

SECŢIUNEA a 11-a
Deplasarea intracomunitară şi impozitarea produselor accizabile după eliberarea pentru consum

ART. 206^43 Persoane fizice

(1) Accizele pentru produsele accizabile achiziţionate de o persoană fizică pentru uz propriu şi transportate personal de aceasta în România sunt exigibile numai în statul membru în care se achiziţionează produsele accizabile.

(2) Pentru a stabili dacă produsele accizabile prevăzute la alin. (1) sunt destinate uzului propriu al unei persoane fizice, se vor avea în vedere cel puţin următoarele cerinţe:

a) statutul comercial al celui care deţine produsele accizabile şi motivele pentru care le deţine;

b) locul în care se află produsele accizabile sau, dacă este cazul, modul de transport utilizat;

c) orice document referitor la produsele accizabile;

d) natura produselor accizabile;

e) cantitatea de produse accizabile.

(3) Produsele achiziţionate de persoanele fizice se consideră a fi destinate scopurilor comerciale, în condiţiile şi în cantităţile prevăzute în normele metodologice.

(4) Produsele achiziţionate şi transportate în cantităţi superioare limitelor prevăzute în normele metodologice şi destinate consumului în România se consideră a fi achiziţionate în scopuri comerciale şi, în acest caz, se datorează acciza în România.

(5) Acciza devine exigibilă în România şi pentru cantităţile de uleiuri minerale eliberate deja pentru consum într-un alt stat membru, dacă aceste produse sunt transportate cu ajutorul unor mijloace de transport atipice de către o persoană fizică sau în numele acesteia. În sensul acestui alineat, mijloace de transport atipice înseamnă transportul de combustibil în alte recipiente decât rezervoarele vehiculelor sau în canistre adecvate pentru combustibili şi transportul de produse lichide pentru încălzire în alte recipiente decât în camioane-cisternă folosite în numele unor operatori economici profesionişti.

Norme metodologice

ART. 206^44 Produse cu accize plătite, deţinute în scopuri comerciale în România

(1) Fără a aduce atingere dispoziţiilor **art. 206^47** alin. (1), în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un stat membru sunt deţinute în scopuri comerciale în România pentru a fi livrate sau utilizate pe teritoriul acesteia, produsele în cauză sunt supuse accizelor, iar accizele devin exigibile în România.

(2) În sensul prezentului articol, deţinere în scopuri comerciale înseamnă deţinerea de produse accizabile de către o altă persoană decât o persoană fizică sau de către o persoană fizică în alte scopuri decât pentru uz propriu şi transportarea de către aceasta, în conformitate cu **art. 206^43**.

(3) Condiţiile de exigibilitate şi nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în România.

(4) Persoana plătitoare de accize devenite exigibile este, în cazurile prevăzute la alin. (1), persoana care efectuează livrarea sau deţine produsele destinate livrării sau căreia îi sunt livrate produsele în România.

(5) Fără a aduce atingere dispoziţiilor **art. 206^49**, în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un stat membru se deplasează în cadrul Comunităţii în scopuri comerciale, produsele în cauză nu sunt considerate ca fiind deţinute în aceste scopuri până în momentul în care ajung în România, cu condiţia ca deplasarea să se realizeze pe baza formalităţilor prevăzute la **art. 206^45** alin. (1) şi (2).

(6) Produsele accizabile deţinute la bordul unei nave sau al unei aeronave care efectuează traversări sau zboruri între un alt stat membru şi România, dar care nu sunt disponibile pentru vânzare în momentul în care nava sau aeronava se află pe teritoriul unuia dintre cele două state membre, nu sunt considerate ca fiind deţinute în statul membru respectiv în scopuri comerciale.

(7) În cazul produselor accizabile care au fost deja eliberate pentru consum în România şi care sunt livrate într-un alt stat membru, comerciantul care a efectuat livrarea poate beneficia, la cerere, de restituirea sau de remiterea accizelor dacă autoritatea competentă constată că accizele au devenit exigibile şi au fost percepute în acel stat membru, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme metodologice

ART. 206^45 Deplasarea intracomunitară a produselor cu accize plătite

(1) În situaţia prevăzută la **art. 206^44** alin. (1), produsele accizabile circulă între România şi alt stat membru sau între alt stat membru şi România, împreună cu un document de însoţire care conţine datele principale din documentul prevăzut la **art. 206^31** alin. (1). Structura şi conţinutul documentului de însoţire sunt stabilite de Comisia Europeană.

(2) Persoanele prevăzute la **art. 206^44** alin. (4) trebuie să îndeplinească următoarele cerinţe:

a) înaintea expedierii produselor, să depună o declaraţie la autoritatea competentă teritorială şi să garanteze plata accizelor;

b) să plătească accizele în prima zi lucrătoare imediat următoare celei în care s-au recepţionat produsele;

c) să accepte orice control care să permită autorităţii competente teritoriale să se asigure că produsele accizabile au fost efectiv primite şi că accizele exigibile pentru acestea au fost plătite.

Norme metodologice

ART. 206^46 Documentul de însoţire

(1) Documentul de însoţire se întocmeşte de către furnizor în 3 exemplare şi se utilizează după cum urmează:

a) primul exemplar rămâne la furnizor;

b) exemplarele 2 şi 3 însoţesc produsele accizabile pe timpul transportului până la primitor;

c) exemplarul 2 rămâne la primitorul produselor;

d) exemplarul 3 trebuie să fie restituit furnizorului, cu certificarea recepţiei şi cu menţionarea tratamentului fiscal ulterior al produselor accizabile în statul membru de destinaţie, dacă furnizorul solicită în mod expres acest lucru în scop de restituire de accize.

(2) Modelul documentului de însoţire va fi prevăzut în normele metodologice.

Norme metodologice

ART. 206^47 Vânzarea la distanţă

(1) Produsele accizabile deja eliberate pentru consum într-un stat membru, care sunt achiziţionate de o persoană, alta decât un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat, stabilită în România, care nu exercită o activitate economică independentă, şi care sunt expediate ori transportate către România, direct sau indirect, de către vânzător ori în numele acestuia, sunt supuse accizelor în România.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), accizele devin exigibile în România în momentul livrării produselor accizabile. Condiţiile de exigibilitate şi nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile. Accizele se plătesc în conformitate cu procedura stabilită în normele metodologice.

(3) Persoana plătitoare de accize în România este fie vânzătorul, fie un reprezentant fiscal stabilit în România şi autorizat de autorităţile competente din România. Atunci când vânzătorul nu respectă dispoziţiile alin. (4) lit. a), persoana plătitoare de accize este destinatarul produselor accizabile.

(4) Vânzătorul sau reprezentantul fiscal trebuie să îndeplinească următoarele cerinţe:

a) înainte de expedierea produselor accizabile, trebuie să se înregistreze şi să garanteze plata accizelor în condiţiile stabilite şi la autoritatea competentă, prevăzute în normele metodologice;

b) să plătească accizele la autoritatea competentă prevăzută la lit. a), după sosirea produselor accizabile;

c) să ţină evidenţe contabile ale livrărilor de produse accizabile.

(5) Produsele accizabile deja eliberate pentru consum în România, care sunt achiziţionate de o persoană, alta decât un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat, stabilită în alt stat membru, care nu exercită o activitate economică independentă, şi care sunt expediate ori transportate către acel stat membru, direct sau indirect, de către vânzător ori în numele acestuia, sunt supuse accizelor în acel stat membru. Accizele percepute în România se restituie sau se remit, la solicitarea vânzătorului, dacă vânzătorul ori reprezentantul său fiscal a urmat procedurile stabilite la alin. (4), potrivit cerinţelor stabilite de autoritatea competentă din statul membru de destinaţie.

Norme metodologice

ART. 206^48 Distrugeri şi pierderi

(1) În situaţiile prevăzute la **art. 206^44** alin. (1) şi la **art. 206^47** alin. (1), în cazul distrugerii totale sau al pierderii iremediabile a produselor accizabile, în cursul transportului acestora în alt stat membru decât cel în care au fost eliberate pentru consum, dintr-un motiv legat de natura produselor, ca urmare a unui caz fortuit ori de forţă majoră sau ca o consecinţă a autorizării de către autorităţile competente din statul membru în cauză, accizele nu sunt exigibile în acel stat membru.

(2) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile în cauză va fi dovedită într-un mod considerat satisfăcător de autorităţile competente din statul membru în care a avut loc distrugerea totală ori pierderea iremediabilă sau din statul membru în care aceasta a fost constatată, în cazul în care nu este posibil să se determine unde a avut loc. Garanţia depusă în temeiul **art. 206^45** alin. (2) lit. a) sau al **art. 206^47** alin. (4) lit. a) se va elibera.

(3) Regulile şi condiţiile pe baza cărora se determină pierderile menţionate la alin. (1) sunt prevăzute în normele metodologice.

Norme metodologice

ART. 206^49 Nereguli apărute pe parcursul deplasării produselor accizabile

(1) Atunci când s-a comis o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu **art. 206^44** alin. (1) sau cu **art. 206^47** alin. (1), în alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum, acestea sunt supuse accizelor, iar accizele sunt exigibile în statul membru în care s-a comis neregula.

(2) Atunci când s-a constatat o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu **art. 206^44** alin. (1) sau cu **art. 206^47** alin. (1), în alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum şi nu este posibil să se determine locul în care s-a comis neregula, se consideră că aceasta s-a comis în statul membru în care a fost constatată, iar accizele sunt exigibile în acest stat membru. Cu toate acestea, dacă statul membru în care s-a comis efectiv neregula este identificat în termen de 3 ani de la data achiziţionării produselor accizabile, se aplică dispoziţiile alin. (1).

(3) Accizele sunt datorate de persoana care a garantat plata acestora în conformitate cu **art. 206^45** alin. (2) lit. a) sau cu **art. 206^47** alin. (4) lit. a) şi de orice persoană care a participat la neregulă.

(4) Autorităţile competente din statul membru în care produsele accizabile au fost eliberate pentru consum restituie sau remit, la cerere, accizele după perceperea acestora în statul membru în care a fost comisă ori constatată neregula. Autorităţile competente din statul membru de destinaţie eliberează garanţia depusă în temeiul **art. 206^45** alin. (2) lit. a) sau al **art. 206^47** alin. (4) lit. a).

(5) În sensul prezentului articol, neregulă înseamnă o situaţie apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în temeiul **art. 206^44** alin. (1) sau al **art. 206^48** alin. (1), care nu face obiectul **art. 206^47**, din cauza căreia o deplasare ori un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat în mod corespunzător.

ART. 206^50 Declaraţii privind achiziţii şi livrări intracomunitare

Destinatarii înregistraţi şi reprezentanţii fiscali au obligaţia de a transmite autorităţii competente o situaţie lunară privind achiziţiile şi livrările de produse accizabile, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă situaţia, în condiţiile stabilite prin normele metodologice.

Norme metodologice

SECŢIUNEA a 12-a
Obligaţiile plătitorilor de accize

ART. 206^51 Plata accizelor la bugetul de stat

(1) Accizele sunt venituri la bugetul de stat. Termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care accizele devin exigibile, cu excepţia cazurilor pentru care prezentul capitol prevede în mod expres alt termen de plată.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), în cazul furnizorilor autorizaţi de energie electrică sau de gaz natural, termenul de plată a accizelor este data de 25 a lunii următoare celei în care a avut loc facturarea către consumatorul final.

(3) În cazul importului unui produs accizabil, care nu este plasat într-un regim suspensiv, prin derogare de la alin. (1) momentul plăţii accizelor este momentul înregistrării declaraţiei vamale de import.

(4) Livrarea produselor energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) lit. a) -e) din antrepozite fiscale ori din locaţia în care acestea au fost recepţionate de către destinatarul înregistrat se efectuează numai în momentul în care furnizorul deţine documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantităţii ce urmează a fi facturată. Cu ocazia depunerii declaraţiei lunare de accize se vor regulariza eventualele diferenţe dintre valoarea accizelor virate la bugetul de stat de către beneficiarii produselor, în numele antrepozitului fiscal ori al destinatarului înregistrat, şi valoarea accizelor aferente cantităţilor de produse energetice efectiv livrate de aceştia, în decursul lunii precedente.

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), orice persoană aflată în una dintre situaţiile prevăzute la **art. 206^7** alin. (7), (8) şi (9) are obligaţia de a plăti accizele în termen de 5 zile de la data la care au devenit exigibile.

(6) *** Abrogat.

Norme metodologice

ART. 206^52 Depunerea declaraţiilor de accize

(1) Orice plătitor de accize prevăzut la prezentul capitol are obligaţia de a depune lunar la autoritatea competentă o declaraţie de accize, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), destinatarul înregistrat care primeşte doar ocazional produse accizabile are obligaţia de a depune declaraţia de accize pentru fiecare operaţiune în parte.

(3) Declaraţiile de accize se depun la autoritatea competentă, de către plătitorii de accize, până la data de **25 inclusiv** a lunii următoare celei la care se referă declaraţia.

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (3), orice persoană aflată în una dintre situaţiile prevăzute la **art. 206^7** alin. (7), (8) şi (9) are obligaţia de a depune imediat o declaraţie de accize la autoritatea competentă.

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (3), în situaţiile prevăzute la **art. 206^7** alin. (1) lit. b) şi c) trebuie să se depună imediat o declaraţie de accize la autoritatea fiscală competentă şi, prin derogare de la **art. 206^51**, acciza se plăteşte în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care a fost depusă declaraţia.

ART. 206^53 Documente fiscale

Pentru produsele accizabile care sunt transportate sau sunt deţinute în afara antrepozitului fiscal, originea trebuie să fie dovedită folosindu-se un document care va fi stabilit prin normele metodologice.

Norme metodologice

ART. 206^54 Garanţii

(1) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat şi expeditorul înregistrat au obligaţia depunerii la autoritatea competentă a unei garanţii, conform prevederilor din normele metodologice, care să asigure plata accizelor care pot deveni exigibile. În situaţia în care antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat şi expeditorul înregistrat înregistrează obligaţii fiscale restante cu mai mult de 30 de zile, administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, garanţia se extinde şi asupra acestora de drept şi fără nicio altă formalitate.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), garanţia poate fi depusă de transportator, de proprietarul produselor accizabile, de destinatar sau, în comun, de două ori mai multe dintre aceste persoane sau dintre persoanele prevăzute la alin. (1), în cazurile şi în condiţiile stabilite prin normele metodologice.

(3) Garanţia este valabilă pe întreg teritoriul Comunităţii.

(4) Garanţia reprezintă 6% din valoarea accizelor aferente produselor ce ar rezulta la nivelul unui an, potrivit capacităţilor tehnologice de producţie pentru antrepozitul de producţie nou-înfiinţat, respectiv 6% din valoarea accizelor aferente tuturor intrărilor de produse accizabile estimate la nivelul unui an potrivit capacităţilor de depozitare, pentru antrepozitul fiscal de depozitare nou-înfiinţat. Pentru antrepozitarii autorizaţi, valoarea garanţiei se va calcula prin aplicarea procentului de 6% la valoarea accizelor aferente ieşirilor de produse accizabile din ultimul an, iar în cazul antrepozitului fiscal de producţie, valoarea garanţiei nu poate fi mai mică de 6% din valoarea accizelor aferente produselor ce ar rezulta potrivit capacităţilor tehnologice de producţie. Tipul, modul de calcul, valoarea şi durata garanţiei vor fi prevăzute în normele metodologice.

(4^1) Valoarea garanţiei nu poate fi mai mică decât cuantumul stabilit în normele metodologice, în funcţie de natura produselor accizabile ce urmează a fi realizate sau depozitate.

(4^2) Valoarea garanţiei nu poate fi mai mare decât cuantumul stabilit în normele metodologice, în funcţie de grupa produselor accizabile ce urmează a fi realizate sau depozitate.

(5) Valoarea garanţiei va fi analizată periodic, pentru a reflecta orice schimbări în volumul afacerii sau în nivelul de accize datorat.

(6) În cazul expeditorului înregistrat, garanţia reprezintă 6% din valoarea accizelor aferente produselor accizabile expediate în regim

suspensiv de accize, estimate la nivelul unui an. *(în vigoare din 1 septembrie 2013)*

Norme metodologice

ART. 206^55 Responsabilităţile plătitorilor de accize

(1) Orice plătitor de accize poartă răspunderea pentru calcularea corectă şi plata la termenul legal a accizelor către bugetul de stat şi pentru depunerea la termenul legal a declaraţiilor de accize la autoritatea competentă, conform prevederilor prezentului capitol şi celor ale legislaţiei vamale în vigoare.

(2) Antrepozitarii autorizaţi pentru producţie sunt obligaţi să depună la autoritatea competentă o situaţie care să conţină informaţii cu privire la produsele accizabile: stocul de materii prime şi produse finite la începutul perioadei de raportare, achiziţiile de materii prime, cantitatea fabricată în cursul perioadei de raportare, stocul de produse finite şi materii prime la sfârşitul perioadei de raportare şi cantitatea de produse livrate, la termenul şi conform modelului prezentat în normele metodologice.

(3) Antrepozitarii autorizaţi pentru depozitare sunt obligaţi să depună la autoritatea competentă o situaţie, care să conţină informaţii cu privire la stocul de produse finite la începutul perioadei de raportare, achiziţiile şi livrările de produse finite în cursul perioadei de raportare, stocul de produse finite la sfârşitul perioadei de raportare, la termenul şi conform modelului prezentat în normele metodologice.

Norme metodologice

SECŢIUNEA a 13-a
Scutiri la plata accizelor

ART. 206^56 Scutiri generale

(1) Produsele accizabile sunt scutite de plata accizelor dacă sunt destinate utilizării:

a) în contextul relaţiilor diplomatice sau consulare;

b) de către organizaţiile internaţionale recunoscute ca atare de autorităţile publice din România şi de către membrii acestor organizaţii, în limitele şi în condiţiile stabilite prin convenţiile internaţionale privind instituirea acestor organizaţii sau prin acordurile de sediu;

c) de către forţele armate ale oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, altul decât România, pentru uzul forţelor armate în cauză, pentru personalul civil însoţitor sau pentru aprovizionarea popotelor ori a cantinelor acestora;

d) de către forţele armate ale Regatului Unit staţionate în Cipru în temeiul Tratatului de instituire a Republicii Cipru din 16 august 1960, pentru uzul forţelor armate în cauză, pentru personalul civil însoţitor sau pentru aprovizionarea popotelor ori a cantinelor acestora;

e) pentru consum în cadrul unui acord încheiat cu ţări terţe sau cu organizaţii internaţionale, cu condiţia ca acordul în cauză să fie permis ori autorizat în ceea ce priveşte scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată.

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.

(3) Fără a aduce atingere prevederilor **art. 206^31** alin. (1), produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize către un destinatar în sensul alin. (1) sunt însoţite de certificat de scutire.

(4) Modelul şi conţinutul certificatului de scutire sunt cele stabilite de Comisia Europeană.

(5) Procedura prevăzută la **art. 206^31** - **206^36** nu se aplică deplasărilor intracomunitare de produse accizabile în regim suspensiv de accize destinate forţelor armate prevăzute la alin. (1) lit. c), dacă acestea sunt reglementate de un regim care se întemeiază direct pe Tratatul Atlanticului de Nord.

(6) Prin excepţie de la prevederile alin. (5), procedura prevăzută la **art. 206^31** - **206^36** se va aplica deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize destinate forţelor armate prevăzute la alin. (1) lit. c) care au loc exclusiv pe teritoriul naţional sau în baza unui acord încheiat cu un alt stat membru, atunci când deplasarea are loc între teritoriul naţional şi teritoriul acelui stat membru.

Norme metodologice

ART. 206^57 Scutiri speciale

(1) Sunt scutite de la plata accizelor produsele accizabile furnizate de magazinele duty-free, transportate în bagajul personal al călătorilor care se deplasează pe cale aeriană sau maritimă către un teritoriu terţ ori către o ţară terţă.

(2) Sunt scutite de la plata accizelor produsele furnizate la bordul unei aeronave sau al unei nave pe parcursul călătoriei pe cale aeriană ori maritimă către un teritoriu terţ sau către o ţară terţă.

(3) Regimul de scutire de la plata accizelor prevăzut la alin. (1) se aplică şi produselor accizabile furnizate de magazinele duty-free autorizate în România situate în afara incintei aeroporturilor sau porturilor, transportate în bagajul personal al călătorilor către un teritoriu terţ ori către o ţară terţă.

(4) În sensul prezentului articol, călător către un teritoriu terţ sau către o ţară terţă înseamnă orice călător care deţine un document de transport pentru călătorie ori un alt document care face dovada destinaţiei finale situate pe un teritoriu terţ sau o ţară terţă.

(5) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1)—(3) vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice, la propunerea preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

ART. 206^58 Scutiri pentru alcool etilic şi alte produse alcoolice

(1) Sunt scutite de la plata accizelor alcoolul etilic şi alte produse alcoolice prevăzute la **art. 206^2** lit. a), atunci când sunt:

a) complet denaturate, conform prescripţiilor legale;

b) denaturate şi utilizate pentru producerea de produse care nu sunt destinate consumului uman;

c) utilizate pentru producerea oţetului cu codul NC 2209;

d) utilizate pentru producerea de medicamente;

e) utilizate pentru producerea de arome alimentare destinate preparării de alimente sau băuturi nealcoolice ce au o concentraţie ce nu depăşeşte 1,2% în volum;

f) utilizate în scop medical în spitale şi farmacii;

g) utilizate direct sau ca element al produselor semifabricate pentru producerea de alimente cu ori fără cremă, cu condiţia ca în

fiecare caz concentraţia de alcool să nu depăşească 8,5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziţia ciocolatei şi 5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziţia altor produse;

h) utilizate în procese de fabricaţie, cu condiţia ca produsul finit să nu conţină alcool;

i) utilizate ca eşantioane pentru analiză sau ca teste necesare pentru producţie ori în scopuri ştiinţifice.

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1), precum şi produsele utilizate pentru denaturarea alcoolului vor fi reglementate prin normele metodologice.

Norme metodologice

ART. 206^59 * Abrogat**

ART. 206^60 Scutiri pentru produse energetice şi energie electrică

(1) Sunt scutite de la plata accizelor:

a) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru aviaţie, alta decât aviaţia turistică în scop privat. Prin aviaţie turistică în scop privat se înţelege utilizarea unei aeronave de către proprietarul său ori de către persoana fizică sau juridică ce o deţine cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale şi, în special, altele decât transportul de persoane ori de mărfuri sau prestări de servicii cu titlu oneros ori pentru nevoile autorităţilor publice;

b) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru navigaţia în apele comunitare şi pentru navigaţia pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, altele decât pentru navigaţia ambarcaţiunilor de agrement private. De asemenea, este scutită de la plata accizelor şi electricitatea produsă la bordul navelor. Prin ambarcaţiune de agrement privată se înţelege orice ambarcaţiune utilizată de către proprietarul său ori de către persoana fizică sau juridică ce o deţine cu titlu de închiriere ori cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale şi, în special, altele decât transportul de persoane sau de mărfuri ori prestări de servicii cu titlu oneros sau pentru nevoile autorităţilor publice;

c) produsele energetice şi energia electrică utilizate pentru producţia de energie electrică, precum şi energia electrică utilizată pentru menţinerea capacităţii de a produce energie electrică;

d) produsele energetice şi energia electrică utilizate pentru producţia combinată de energie electrică şi energie termică;

e) produsele energetice - gazul natural, cărbunele şi combustibilii solizi - folosite de gospodării şi/sau de organizaţii de caritate;

f) combustibilii pentru motor utilizaţi în domeniul producţiei, dezvoltării, testării şi mentenanţei aeronavelor şi vapoarelor;

g) combustibilii pentru motor utilizaţi pentru operaţiunile de dragare în cursurile de apă navigabile şi în porturi;

h) produsele energetice injectate în furnale sau în alte agregate industriale în scop de reducere chimică, ca aditiv la cocsul utilizat drept combustibil principal;

i) produsele energetice care intră în România dintr-o ţară terţă, conţinute în rezervorul standard al unui autovehicul cu motor, destinate utilizării drept combustibil pentru acel autovehicul, precum şi în containere speciale şi destinate utilizării pentru operarea, în timpul transportului, a sistemelor ce echipează acele containere;

j) orice produs energetic care este scos de la rezerva de stat sau rezerva de mobilizare, fiind acordat gratuit în scop de ajutor umanitar;

k) orice produs energetic utilizat drept combustibil pentru încălzire de către spitale, sanatorii, aziluri de bătrâni, orfelinate şi de alte instituţii de asistenţă socială, instituţii de învăţământ şi lăcaşuri de cult;

l) produsele energetice, dacă astfel de produse sunt obţinute din unul sau mai multe dintre produsele următoare:

- produse cuprinse în codurile NC de la 1507 la 1518 inclusiv;

- produse cuprinse în codurile NC 3824 90 55 şi de la 3824 90 80 la 3824 90 99 inclusiv, pentru componentele lor produse din biomase;

- produse cuprinse în codurile NC 2207 20 00 şi 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică;

- produse obţinute din biomase, inclusiv produse cuprinse în codurile NC 4401 şi 4402;

m) energia electrică produsă din surse regenerabile de energie;

n) energia electrică obţinută de acumulatori electrici, grupurile electrogene mobile, instalaţiile electrice amplasate pe vehicule de orice fel, sursele staţionare de energie electrică în curent continuu, instalaţiile energetice amplasate în marea teritorială care nu sunt racordate la reţeaua electrică şi sursele electrice cu o putere activă instalată sub 250 kW;

o) produsele cuprinse în codul NC 2705, utilizate pentru încălzire.

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.

(3) *** Abrogat.

Norme metodologice

SECŢIUNEA a 14-a
Marcarea produselor alcoolice şi a tutunului prelucrat

ART. 206^61 Reguli generale

(1) Prevederile prezentei secţiuni se aplică următoarelor produse accizabile:

a) băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, produse intermediare şi alcool etilic, cu excepţiile prevăzute prin normele metodologice;

b) tutun prelucrat.

(2) Nu este supus obligaţiei de marcare orice produs accizabil scutit de la plata accizelor.

(3) Produsele accizabile prevăzute la alin. (1) pot fi eliberate pentru consum sau pot fi importate pe teritoriul României numai dacă acestea sunt marcate conform prevederilor prezentei secţiuni.

Norme metodologice

ART. 206^62 Responsabilitatea marcării

Responsabilitatea marcării produselor accizabile revine antrepozitarilor autorizaţi, destinatarilor înregistraţi, expeditorilor înregistraţi

sau importatorilor autorizaţi, potrivit precizărilor din normele metodologice.

Norme metodologice

ART. 206^63 Proceduri de marcare

(1) Marcarea produselor se efectuează prin timbre sau banderole.

(2) Dimensiunea şi elementele ce vor fi inscripţionate pe marcaje vor fi stabilite prin normele metodologice.

(3) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat, expeditorul înregistrat sau importatorul autorizat are obligaţia să asigure ca marcajele să fie aplicate la loc vizibil, pe ambalajul individual al produsului accizabil, respectiv pe pachet, cutie ori sticlă, astfel încât deschiderea ambalajului să deterioreze marcajul.

(4) Produsele accizabile marcate cu timbre sau banderole deteriorate ori altfel decât s-a prevăzut la alin. (2) şi (3) vor fi considerate ca nemarcate.

Norme metodologice

ART. 206^64 Eliberarea marcajelor

(1) Autoritatea competentă aprobă eliberarea marcajelor, potrivit procedurii prevăzute în normele metodologice.

(2) Eliberarea marcajelor se face către:

a) antrepozitarii autorizaţi pentru produsele accizabile prevăzute la **art. 206^61** ;

b) destinatarii înregistraţi care achiziţionează produsele accizabile prevăzute la **art. 206^61**;

c) importatorul autorizat care importă produsele accizabile prevăzute la **art. 206^61**. Autorizaţia de importator se acordă de către autoritatea competentă, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

(3) Solicitarea marcajelor se face prin depunerea unei cereri la autoritatea competentă, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

(4) Eliberarea marcajelor se face de către unitatea specializată pentru tipărirea acestora, desemnată de autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(5) Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării, conform prevederilor din normele metodologice.

Norme metodologice

SECŢIUNEA a 15-a
Alte obligaţii pentru operatorii economici cu produse accizabile

ART. 206^65 Confiscarea tutunului prelucrat

(1) Prin derogare de la prevederile legale în materie care reglementează modul şi condiţiile de valorificare a bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, tutunurile prelucrate confiscate ori intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se predau de către organul care a dispus confiscarea, pentru distrugere, antrepozitarilor autorizaţi pentru tutun prelucrat, destinatarilor înregistraţi, expeditorilor înregistraţi sau importatorilor autorizaţi de astfel de produse, după cum urmează:

a) sortimentele care se regăsesc în nomenclatorul de produse al antrepozitarilor autorizaţi, al destinatarilor înregistraţi, al expeditorilor înregistraţi sau al importatorilor autorizaţi se predau în totalitate acestora;

b) sortimentele care nu se regăsesc în nomenclatoarele prevăzute la lit. a) se predau în custodie de către organele care au procedat la confiscare antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia şi depozitarea de tutun prelucrat, inclusiv persoanelor afiliate acestora, a căror cotă de piaţă reprezintă peste 5%.

(2) Repartizarea fiecărui lot de tutun prelucrat confiscat, preluarea tutunului prelucrat de către antrepozitarii autorizaţi, destinatarii înregistraţi, expeditorii înregistraţi şi importatorii autorizaţi, precum şi procedura de distrugere se efectuează conform prevederilor din normele metodologice.

(3) Fiecare antrepozitar autorizat, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat şi importator autorizat are obligaţia să asigure pe cheltuiala proprie preluarea în custodie, transportul şi depozitarea cantităţilor de produse din lotul confiscat care i-a fost repartizat.

Norme metodologice

ART. 206^66 Controlul

(1) Toţi operatorii economici cu produse accizabile sunt obligaţi să accepte orice control ce permite autorităţii competente prevăzute în normele metodologice să se asigure de corectitudinea operaţiunilor cu produse accizabile.

(2) Autorităţile competente vor lua măsuri de supraveghere fiscală şi control pentru asigurarea desfăşurării activităţii autorizate în condiţiile legii. Modalităţile şi procedurile pentru realizarea supravegherii fiscale a producţiei, depozitării, circulaţiei şi importului produselor supuse accizelor armonizate vor fi stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

ART. 206^67 Întârzieri la plata accizelor

Întârzierea la plata accizelor cu mai mult de 5 zile de la termenul legal atrage suspendarea autorizaţiei deţinute de operatorul economic plătitor de accize până la plata sumelor restante.

Norme metodologice

ART. 206^68 Procedura de import pentru produse energetice

Efectuarea formalităţilor vamale de import aferente benzinelor şi motorinelor se face prin birourile vamale la frontieră stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

ART. 206^69 Condiţii de distribuţie şi comercializare

(1) Comercializarea pe piaţa naţională a alcoolului sanitar în vrac este interzisă.

(1^1) Comercializarea în vrac şi utilizarea ca materie primă a alcoolului etilic cu concentraţia alcoolică sub 96,00% în volum, pentru fabricarea băuturilor alcoolice, este interzisă.

(2) Operatorii economici care doresc să distribuie şi să comercializeze angro băuturi alcoolice şi tutun prelucrat sunt obligaţi să se înregistreze la autoritatea competentă prevăzută în normele metodologice şi să îndeplinească următoarele condiţii:

a) să deţină spaţii de depozitare corespunzătoare, în proprietate, cu chirie, contract de comodat sau cu orice titlu legal;

b) să aibă înscrise în obiectul de activitate potrivit Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, activitatea de comercializare şi distribuţie angro a băuturilor alcoolice sau activitatea de comercializare şi distribuţie angro a produselor din tutun;

c) să se doteze cu mijloacele necesare depistării marcajelor false sau contrafăcute, în cazul comercializării de produse supuse marcării potrivit prezentului capitol.

(3) Băuturile alcoolice livrate de operatorii economici producători către operatorii economici distribuitori sau comercianţi angro vor fi însoţite şi de o copie a certificatului de marcă al producătorului, din care să rezulte că marca îi aparţine.

(4) Operatorii economici care intenţionează să comercializeze în sistem angro produse energetice - benzine, motorine, petrol lampant şi gaz petrolier lichefiat - sunt obligaţi să se înregistreze la autoritatea competentă conform procedurii şi cu îndeplinirea condiţiilor stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(5) Nu intră sub incidenţa alin. (2) şi (4) antrepozitarii autorizaţi pentru locurile autorizate ca antrepozite fiscale şi operatorii înregistraţi/destinatarii înregistraţi.

(6) Operatorii economici care intenţionează să comercializeze în sistem en detail produse energetice - benzine, motorine, petrol lampant şi gaz petrolier lichefiat - sunt obligaţi să se înregistreze la autoritatea competentă, conform procedurii şi cu îndeplinirea condiţiilor ce vor fi stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(7) *** Abrogat.

(8) Operatorii economici distribuitori şi comercianţii angro sau en detail de băuturi alcoolice, tutun prelucrat şi produse energetice răspund pentru provenienţa nelegală a produselor deţinute.

(9) Toate reziduurile de produse energetice rezultate din exploatare, în alte locaţii decât antrepozitele fiscale, pot fi cedate sau vândute pentru prelucrare în vederea obţinerii de produse accizabile numai către un antrepozit fiscal de producţie ori pot fi supuse operaţiilor de ecologizare, în condiţiile prevăzute de normele metodologice.

(10) În cazul comercializării şi transportului de tutun brut şi tutun parţial prelucrat, trebuie îndeplinite următoarele cerinţe:

a) operatorii economici care doresc să comercializeze tutun brut sau tutun parţial prelucrat provenit din operaţiuni proprii de import, din achiziţii intracomunitare proprii sau din producţia internă proprie pot desfăşura această activitate numai în baza unei autorizaţii eliberate în acest scop de către autoritatea competentă;

b) tutunul brut sau tutunul parţial prelucrat poate fi comercializat către un operator economic din România numai dacă este antrepozitar autorizat pentru producţia de tutun prelucrat, deplasarea tutunului efectuându-se direct către antrepozitul fiscal al acestuia;

c) orice deplasare de tutun brut sau de tutun parţial prelucrat pe teritoriul României, realizată de operatorii economici prevăzuţi la lit. a), trebuie să fie însoţită de un document comercial în care va fi înscris numărul autorizaţiei operatorului economic.

(11) Atunci când nu se respectă una dintre prevederile alin. (10), intervine exigibilitatea accizelor, suma de plată fiind determinată pe baza accizei datorate pentru alte tutunuri de fumat.

(12) Procedura de eliberare a autorizaţiei prevăzute la alin. (10) lit. a) se stabileşte prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(13) Este interzisă practicarea, cu excepţia situaţiilor prevăzute de lege, de către producători, importatori, operatori economici care realizează achiziţii intracomunitare sau de către persoane care comercializează, sub orice formă, de preţuri de vânzare mai mici decât costurile ocazionate de producerea, importul sau desfacerea produselor accizabile vândute, la care se adaugă acciza şi taxa pe valoarea adăugată.

Norme metodologice

(13^1) Prevederile alin. (13) nu se aplică în următoarele situaţii:

a) comercializarea produselor accizabile în regim suspensiv de la plata accizelor;

b) comercializarea produselor accizabile pentru care există o cotaţie internaţională sau bursieră.

(Punctele 14 – 26 intră în vigoare din 1 august 2012):

(14) Produsele energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor pot fi eliberate pentru consum, deţinute în afara unui antrepozit fiscal, transportate inclusiv în regim suspensiv de accize, utilizate, oferite spre vânzare ori vândute, pe teritoriul României, numai dacă sunt marcate şi colorate potrivit prevederilor alin. (16) – (19).

(15) Sunt exceptate de la prevederile alin. (14) produsele energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor:

a) destinate exportului, livrărilor intracomunitare şi cele care tranzitează teritoriul României, cu respectarea modalităţilor şi procedurilor de supraveghere fiscală stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală;

b) livrate către sau de la Administraţia Naţională a Rezervelor de Stat şi Probleme Speciale;

c) uleiurile uzate, colectate de la motoare de combustie, transmisii de la motoare, turbine, compresoare etc., de către operatorii economici autorizaţi în acest sens şi care sunt utilizate pentru încălzire. *(în vigoare din 1 septembrie 2013)*

(16) Pentru marcarea produselor energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor se utilizează marcatorul solvent yellow 124 - identificat în conformitate cu indexul de culori, denumit ştiinţific *N-etil-N-[2-(1-izobutoxi etoxi)etil]-4-(fenilazo)anilină.*

(17) Nivelul de marcare este de 7 mg +/- 10% de marcator pe litru de produs energetic.

(18) Pentru colorarea produselor energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor se utilizează colorantul solvent blue 35 echivalent.

(19) Nivelul de colorare este de 25 mg +/- 10% de colorant pe litru de produs energetic.

(20) Operaţiunea de marcare şi colorare a produselor energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor, realizată în antrepozite fiscale se face sub supraveghere fiscală.

(21) Operatorii economici din România care achiziţionează marcatori şi coloranţi în scopul prevăzut la alin. (14) au obligaţia ţinerii unor evidenţe stricte privind cantităţile de astfel de produse utilizate.

(22) Antrepozitarul autorizat din România are obligaţia marcării şi colorării produselor energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor realizate în antrepozitul fiscal pe care îl deţine. În cazul achiziţiilor intracomunitare şi al importurilor, responsabilitatea marcării şi colorării la nivelurile prevăzute la alin. (17) şi (19), precum şi a omogenizării substanţelor prevăzute la alin. (16) şi (18) în masa de produs finit revine persoanei juridice care desfăşoară astfel de operaţiuni şi care poate fi antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau operatorul economic, după caz.

(23) Este interzisă, cu excepţiile prevăzute de lege, eliberarea pentru consum, deţinerea în afara unui antrepozit fiscal, transportul inclusiv în regim suspensiv de accize, utilizarea, oferirea spre vânzare sau vânzarea, pe teritoriul României, a produselor energetice prevăzute la **art. 206^16** alin.(3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor, nemarcate şi necolorate sau marcate şi colorate necorespunzător potrivit prezentului titlu.

(24) Este interzisă marcarea şi/sau colorarea produselor energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor cu alte substanţe decât cele precizate la alin. (16) şi (18).

(25) Este interzisă utilizarea de substanţe şi procedee care au ca efect neutralizarea totală sau parţială a colorantului şi/sau marcatorului prevăzut la alin. (16) şi (18).

(26) Pentru produsele energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor, eliberate pentru consum, deţinute în afara unui antrepozit fiscal, transportate inclusiv în regim suspensiv de accize, utilizate, oferite spre vânzare sau vândute, pe teritoriul României, nemarcate şi necolorate, sau marcate şi colorate necorespunzător, precum şi în cazul neîndeplinirii de către operatorii economici a obligaţiilor ce privesc modalităţile şi procedurile de supraveghere fiscală stabilite prin Ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală nr. 207/2012 privind aprobarea modalităţilor şi procedurilor pentru realizarea supravegherii fiscale a producţiei, depozitării, circulaţiei şi importului produselor accizabile, se datorează accize la nivelul prevăzut pentru motorină.

ART. 206^70 Circulaţia produselor accizabile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită

Circulaţia produselor accizabile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită nu intră sub incidenţa prevederilor secţiunii a 9-a din prezentul capitol.

ART. 206^71 Scutiri pentru tutun prelucrat

(1) Este scutit de la plata accizelor tutunul prelucrat, atunci când este destinat în exclusivitate testelor ştiinţifice şi celor privind calitatea produselor.

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice

Norme metodologice

CAP. 2
Alte produse accizabile

ART. 207 Sfera de aplicare

Următoarele produse sunt supuse accizelor:

a) cafea verde, cu codurile NC 0901 11 00 şi 0901 12 00;

b) cafea prăjită, inclusiv cafea cu înlocuitori, cu codurile NC 0901 21 00, 0901 22 00 şi 0901 90 90;

c) cafea solubilă, inclusiv amestecuri cu cafea solubilă, cu codurile NC 2101 11 şi 2101 12;

d) berea/baza de bere din amestecul cu băuturi nealcoolice prevăzută la **art. 206^10**, la care ponderea gradelor Plato provenite din malţ, cereale malţificabile şi/sau nemalţificabile este mai mică de 30% din numărul total de grade Plato;

e) băuturile fermentate, altele decât bere şi vinuri, prevăzute la **art. 206^12**, la care ponderea de alcool absolut (100%) provenită din fermentarea exclusivă a fructelor, sucurilor de fructe şi sucurilor concentrate de fructe este mai mică de 50%;

(literele f) – k) intră în vigoare din 1 septembrie 2013)

f) bijuterii din aur şi/sau din platină cu codul NC 7113 19 00, cu excepţia verighetelor;

g) confecţii din blănuri naturale, cu codurile NC: 4303 10 10 şi 4303 10 90;

h) iahturi şi alte nave şi ambarcaţiuni cu sau fără motor pentru agrement, cu codurile NC: 8903 91, 8903 92 şi 8903 99, cu excepţia celor destinate utilizării în sportul de performanţă;

i) autoturisme şi autoturisme de teren, inclusiv cele importate sau achiziţionate intracomunitar, noi sau rulate, cu codurile NC: 8703 23, 8703 24 şi 8703 33, a căror capacitate cilindrică este mai mare sau egală cu 3.000 cm^3;

j) arme de vânătoare şi arme de uz personal, altele decât cele de uz militar sau de uz sportiv, cu codurile NC: 9302 00 00, 9303, 9304 00 00;

k) cartuşe cu glonţ şi alte tipuri de muniţie pentru armele prevăzute la lit. j), cu codurile NC: 9306 21, 9306 29, 9306 30;

l) motoare cu capacitate de peste 100 CP, destinate iahturilor şi altor nave şi ambarcaţiuni pentru agrement, cu codurile NC: 8407 21, 8407 29 00 şi 8408 10.

ART. 208 Nivelul şi calculul accizei

(1) Nivelul accizelor pentru produsele prevăzute la **art. 207** este prevăzut în **anexa nr. 2**, care face parte integrantă din prezentul titlu.

(2) Pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. a) - c) şi f) - l), accizele se datorează o singură dată şi se calculează prin aplicarea sumelor fixe pe unitatea de măsură asupra cantităţilor produse pe teritoriul României, importate sau achiziţionate intracomunitar. Pentru amestecurile cu cafea solubilă importate sau achiziţionate intracomunitar, accizele se datorează şi se calculează numai pentru cantitatea de cafea solubilă conţinută în amestecuri. *(în vigoare din 1 septembrie 2013)*

Norme metodologice

(3) Nivelul accizelor pentru produsele prevăzute la **art. 207** lit. d) şi e) se aplică suplimentar celor prevăzute în **anexa nr. 1** de la titlul VII «Accize şi alte taxe speciale».

ART. 209 Plătitori de accize

(1) Plătitorii de accize sunt:

a) operatorii economici care produc, achiziţionează din teritoriul comunitar ori importă produsele prevăzute la art. 207 lit. a) - c) şi f) - l);

b) persoanele fizice care achiziţionează din teritoriul comunitar ori importă produsele prevăzute la art. 207 lit. h), i) şi l).*(în vigoare din 1 septembrie 2013)*

(2) Plătitorii de accize pentru produsele prevăzute la **art. 207** lit. d) şi e) sunt antrepozitarii autorizaţi, destinatarii înregistraţi, operatorii economici care achiziţionează astfel de produse din teritoriul comunitar ori care importă astfel de produse.

(3) *(în vigoare din 1 septembrie 2013)* Operatorii economici care achiziţionează din teritoriul comunitar produsele prevăzute la art. 207 au obligaţia ca, înainte de primirea produselor, să se înregistreze la autoritatea competentă, în condiţiile prevăzute în normele metodologice, şi să respecte următoarele cerinţe:

a) să garanteze plata accizelor în cuantumul şi în condiţiile stabilite în normele metodologice;

b) să ţină evidenţa livrărilor de astfel de produse;

c) să prezinte produsele la cererea organelor de control;

d) să accepte orice monitorizare sau verificare a stocurilor din partea organelor de control.

Nu se supun acestor cerinţe antrepozitarii autorizaţi şi destinatarii înregistraţi care achiziţionează din teritoriul comunitar produsele prevăzute la art. 207 lit. d) - e) şi nici operatorii economici care achiziţionează produsele prevăzute la art. 207 lit. a) - c) şi f) - l) pentru uzul propriu.

Norme metodologice

ART. 210 Scutiri

(1) Sunt scutite de la plata accizelor produsele livrate la rezerva de stat şi la rezerva de mobilizare, pe perioada în care au acest regim.

(2) Operatorii economici care exportă sau care livrează într-un alt stat membru sortimente de cafea obţinute din operaţiuni proprii de prelucrare a cafelei achiziţionate direct de către aceştia din alte state membre ori din import pot solicita autorităţilor fiscale competente, pe bază de documente justificative, restituirea accizelor virate la bugetul de stat, aferente cantităţilor de cafea utilizate ca materie primă pentru cafeaua exportată sau livrată în alt stat membru.

(3) Beneficiază de regimul de restituire a accizelor virate bugetului de stat şi operatorii economici, pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. a) - c) şi f) - l), achiziţionate direct de către aceştia dintr-un stat membru sau din import, care ulterior sunt livrate către un alt stat membru, sunt exportate ori sunt returnate furnizorilor.

(4) Pentru produsele prevăzute la **art. 207** lit. a) - e) retrase de pe piaţă, dacă starea sau vechimea acestora le face improprii consumului ori nu mai îndeplinesc condiţiile de comercializare, accizele plătite se restituie la cererea operatorului economic. *(în vigoare din 1 septembrie 2013)*

(5) Pentru produsele prevăzute la **art. 207** lit. d) şi e), care ulterior sunt exportate ori livrate într-un alt stat membru, accizele plătite se restituie la cererea operatorului economic.

(6) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) - (5) vor fi reglementate prin normele metodologice.

Norme metodologice

ART. 211 Exigibilitatea

Momentul exigibilităţii accizei intervine:

a) la momentul recepţionării pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. a) - c) şi f) - l) provenite din achiziţii intracomunitare efectuate de operatori economici;

b) la data efectuării formalităţilor de punere în liberă circulaţie pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. a) - c) şi f) - l) provenite din operaţiuni de import efectuate de operatori economici;

c) la momentul eliberării pentru consum, în conformitate cu prevederile art. 206^7, pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. d) şi e);

d) la momentul vânzării pe piaţa internă, pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. f) - l) provenite din producţia internă;

e) la data efectuării formalităţilor de punere în liberă circulaţie pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. h), i) şi l) provenite din operaţiuni de import efectuate de persoane fizice, respectiv înainte de efectuarea primei înmatriculări în România, în cazul produselor prevăzute la art. 207 lit. h) şi i) provenite din achiziţii intracomunitare efectuate de persoane fizice. În scopul înmatriculării vehiculelor prevăzute la art. 207 lit. h) şi i) se prezintă organelor competente:

1. declaraţia vamală care atestă efectuarea formalităţilor de punere în liberă circulaţie, în cazul vehiculelor din import;

2. certificatul care atestă plata accizelor, în cazul vehiculelor achiziţionate intracomunitar. Modelul şi conţinutul certificatului se stabilesc prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală;

f) la data documentului comercial care atestă achiziţia intracomunitară a produselor prevăzute la art. 207 lit. l) în cazul în care achiziţia intracomunitară este efectuată de o persoană fizică.

Norme metodologice

ART. 212 Exigibilitatea accizei în cazul procedurii vamale simplificate

În cazul produselor provenite din operaţiuni de import efectuate de un importator care deţine autorizaţie unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru, acesta are obligaţia de a depune la autoritatea vamală declaraţia de import pentru TVA şi accize. Exigibilitatea accizei intervine la data înregistrării declaraţiei de import pentru TVA şi accize.

ART. 213 Plata accizelor la bugetul de stat

(1) Pentru situaţiile prevăzute la **art. 211** lit. a), c), d) şi f), termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care intervine exigibilitatea accizelor.

(2) Pentru situaţiile prevăzute la **art. 211** lit. b) şi e), plata accizelor se face la data exigibilităţii accizelor.

(3) Pentru produsele prevăzute la **art. 207** lit. d) şi e), provenite din operaţiuni de import, plata accizelor se face la momentul efectuării formalităţilor vamale de punere în liberă circulaţie.

ART. 214 Declaraţiile de accize

(1) Orice operator economic plătitor de accize are obligaţia de a depune la autoritatea competentă o declaraţie de accize pentru fiecare lună, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă.

(2) Declaraţiile de accize se depun la autoritatea competentă de către operatorii economici plătitori până la data de **25 inclusiv** a lunii următoare celei la care se referă declaraţia.

(3) Operatorii economici care achiziţionează produsele prevăzute la art. 207 lit. a) - c) şi f) - l) pentru uzul propriu, precum şi persoanele fizice care efectuează achiziţii intracomunitare de produse prevăzute la art. 207 lit. h), i) şi l) depun o declaraţie de accize la autoritatea competentă până la data prevăzută pentru plata acestor accize, numai atunci când datorează accize. Modelul declaraţiei se reglementează prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

CAP. 2^1
Taxe speciale pentru autoturisme şi autovehicule

ART. 214^1 - 214^3 * Abrogate**

CAP. 3
Impozitul la ţiţeiul din producţia internă

ART. 215 Dispoziţii generale

(1) Pentru ţiţeiul din producţia internă, operatorii economici autorizaţi, potrivit legii, datorează bugetului de stat impozit în momentul livrării.

(2) Impozitul datorat pentru ţiţei este de 4 euro/tonă.

(3) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea sumei fixe prevăzute la alin. (2) asupra cantităţilor livrate.

(4) Momentul exigibilităţii impozitului la ţiţeiul din producţia internă intervine la data efectuării livrării.

Norme metodologice

ART. 216 Scutiri

Sunt scutite de plata acestor impozite cantităţile de ţiţei şi gaze naturale din producţia internă, exportate direct de agenţii economici producători.

ART. 217 Declaraţiile de impozit

(1) Orice operator economic, plătitor de impozit la ţiţeiul din producţia internă, are obligaţia de a depune la autoritatea fiscală competentă o declaraţie de impozit pentru fiecare lună, indiferent dacă se datorează sau nu plata impozitului pentru luna respectivă.

(2) Declaraţia de impozit se depune la autoritatea fiscală competentă de către operatorii economici plătitori, până la data de **25 inclusiv** a lunii următoare celei la care se referă declaraţia.

CAP. 4
Dispoziţii comune

ART. 218 Conversia în lei a sumelor exprimate în euro

Valoarea în lei a accizelor şi a impozitului la ţiţeiul din producţia internă, datorate bugetului de stat, stabilite potrivit prezentului titlu în echivalent euro pe unitatea de măsură, se determină prin transformarea sumelor exprimate în echivalent euro, pe baza cursului de schimb valutar stabilit în prima zi lucrătoare a lunii octombrie din anul precedent, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

Norme metodologice

ART. 219 Obligaţiile plătitorilor

(1) Operatorii economici plătitori de accize şi de impozit la ţiţeiul din producţia internă sunt obligaţi să se înregistreze la autoritatea fiscală competentă, conform dispoziţiilor legale în materie.

(2) Operatorii economici au obligaţia să calculeze accizele şi impozitul la ţiţeiul din producţia internă, după caz, să le evidenţieze distinct în factură şi să le verse la bugetul de stat la termenele stabilite, fiind răspunzători pentru exactitatea calculului şi vărsarea integrală a sumelor datorate.

(3) Plătitorii au obligaţia să ţină evidenţa accizelor şi a impozitului la ţiţeiul din producţia internă, după caz, conform prevederilor din norme, şi să depună anual deconturile privind accizele şi impozitul la ţiţeiul din producţia internă, conform dispoziţiilor legale privind

obligaţiile de plată, la bugetul de stat, până la data de **30 aprilie** a anului următor celui de raportare.

Norme metodologice

ART. 220 Decontările între operatorii economici

(1) Decontările între operatorii economici plătitori de accize şi operatorii economici cumpărători de produse accizabile se vor face integral prin unităţi bancare.

(2) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (1):

a) livrările de produse accizabile către operatorii economici care comercializează astfel de produse în sistem en detail;

b) livrările de produse accizabile, efectuate în cadrul sistemului de compensare a obligaţiilor faţă de bugetul de stat, aprobate prin acte normative speciale. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensărilor dacă actele normative speciale nu prevăd altfel sau dacă nu se face dovada plăţii accizelor la bugetul statului;

c) livrările de produse accizabile, în cazul compensărilor efectuate între operatorii economici prin intermediul Institutului de Management şi Informatică, în conformitate cu prevederile legale în vigoare. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensărilor dacă nu se face dovada plăţii accizelor la bugetul de stat.

Norme metodologice

ART. 220^1 Regimul produselor accizabile deţinute de operatorii economici care înregistrează obligaţii fiscale restante

(1) Produsele accizabile deţinute de operatorii economici care înregistrează obligaţii fiscale restante pot fi valorificate în cadrul procedurii de executare silită de organele competente, potrivit legii.

(2) Persoanele care dobândesc bunuri accizabile prin valorificare, potrivit alin. (1), trebuie să îndeplinească condiţiile prevăzute de lege, după caz.

CAP. 5
Dispoziţii tranzitorii şi derogări

ART. 220^2 Acciza minimă pentru ţigarete

Acciza minimă pentru ţigarete, în vigoare la data de 31 decembrie 2006, stabilită potrivit prevederilor art. 177, se va aplica până la data de 15 ianuarie 2007.

ART. 221 * Abrogat**

ART. 221^1 Derogare pentru autoturisme

Prin derogare de la prevederile art. 214^2, pentru autoturismele şi alte bunuri supuse accizelor, introduse în România pe baza unor contracte de leasing, iniţiate înainte de data intrării în vigoare a prevederilor prezentului titlu, şi a căror încheiere se va realiza după această dată, se vor datora bugetului de stat sumele calculate în funcţie de nivelul accizelor în vigoare la momentul iniţierii contractului de leasing.

Norme metodologice

ART. 221^2 * Abrogat**

CAP.6
Contravenţii şi sancţiuni

ART. 221^3 Contravenţii şi sancţiuni

(1) Constituie contravenţii şi se sancţionează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei următoarele fapte:

a) nedepunerea la termenele prevăzute de lege sau depunerea cu date incomplete ori nereale a situaţiilor de raportare reglementate în prezentul titlu;

b) neanunţarea autorităţii competente în termenul legal, potrivit prezentului titlu, despre modificările aduse datelor iniţiale avute în vedere la eliberarea autorizaţiei;

c) schimbarea destinaţiei produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de accize cu nerespectarea condiţiilor prevăzute de lege;

d) refuzul operatorilor economici de a prelua şi de a distruge cantităţile confiscate de tutun prelucrat, în condiţiile prevăzute în prezentul titlu;

e) nerestituirea în vederea distrugerii a marcajelor neutilizate în termenul prevăzut în prezentul titlu unităţii specializate pentru tipărirea acestora;

f) nerespectarea obligaţiilor prevăzute la art. 206^26 alin. (1) lit. f) şi i).

(2) Următoarele fapte constituie contravenţii:

a) deţinerea de produse accizabile în afara unui regim suspensiv de accize pentru care accizele nu au fost percepute în conformitate cu prezentul titlu;

b) deţinerea în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit prezentului titlu, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false sub limitele prevăzute la art. 296^1 alin. (1) lit. l) din titlul IX^1;

c) practicarea, cu excepţia situaţiilor prevăzute de lege, de către producători, importatori, operatori economici care realizează achiziţii intracomunitare sau de către persoane care comercializează, sub orice formă, de preţuri de vânzare mai mici decât costurile ocazionate de producerea, importul sau desfacerea produselor accizabile vândute, la care se adaugă acciza şi taxa pe valoarea adăugată,

dacă fapta nu a fost săvârşită astfel încât să constituie infracţiune;

d) neînscrierea distinctă în facturi şi în avize de însoţire a valorii accizelor sau a impozitului la ţiţeiul din producţia internă, în cazurile prevăzute în prezentul titlu;

e) neutilizarea documentelor fiscale prevăzute în prezentul titlu;

f) neefectuarea, prin unităţi bancare, a decontărilor între operatorii economici plătitori de accize şi operatorii economici cumpărători de produse accizabile, ca persoane juridice ce desfăşoară operaţiuni cu produse accizabile, cu excepţiile prevăzute în prezentul titlu;

g) amplasarea mijloacelor de măsurare a producţiei şi a concentraţiei alcoolice pentru alcool etilic şi distilate în alte locuri decât cele prevăzute expres în prezentul titlu;

h) nesesizarea autorităţii competente în cazul deteriorării sigiliilor aplicate de către aceasta;

i) transportul de produse accizabile în regim suspensiv de accize care nu este acoperit de documentul administrativ electronic sau, după caz, de un alt document utilizat pentru acest regim prevăzut în prezentul titlu ori cu nerespectarea procedurii în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediţie;

j) primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize cu nerespectarea cerinţelor prevăzute în prezentul titlu;

k) comercializarea în vrac şi utilizarea ca materie primă pentru fabricarea băuturilor alcoolice a alcoolului etilic cu concentraţia alcoolică sub 96,00% în volum;

l) fabricarea de alcool sanitar de către alte persoane decât antrepozitarii autorizaţi pentru producţia de alcool etilic;

m) denaturarea alcoolului etilic şi a altor produse alcoolice cu nerespectarea condiţiilor şi procedurilor prevăzute în prezentul titlu;

n) comercializarea în vrac, pe piaţa naţională, a alcoolului sanitar;

n^1) utilizarea alcoolului scutit de la plata accizelor într-un alt scop decât cel pentru care a fost acordată scutirea;

o) circulaţia şi comercializarea în vrac a alcoolului etilic rafinat şi a distilatelor în alte scopuri decât cele expres prevăzute în prezentul titlu;

p) nerespectarea procedurii privind sigilarea şi desigilarea instalaţiilor de fabricaţie a alcoolului şi distilatelor, prevăzută în prezentul titlu;

q) vânzarea ţigaretelor de către orice persoană la un preţ ce depăşeşte preţul de vânzare cu amănuntul declarat;

r) vânzarea de către orice persoană a ţigaretelor pentru care nu s-au stabilit şi declarat preţuri de vânzare cu amănuntul;

s) desfăşurarea activităţilor de distribuţie şi comercializare angro a băuturilor alcoolice şi tutunului prelucrat cu nerespectarea obligaţiilor şi condiţiilor prevăzute în prezentul titlu;

ş) desfăşurarea activităţilor de comercializare în sistem angro şi/sau en detail a produselor energetice - benzine, motorine, petrol lampant şi gaz petrolier lichefiat - cu nerespectarea obligaţiilor prevăzute în acest sens în prezentul titlu;

t) comercializarea, prin pompele staţiilor de distribuţie, a altor produse energetice decât cele din categoria gazelor petroliere lichefiate, benzinelor şi motorinelor, petrolului lampant, precum şi a biocombustibililor, care corespund standardelor naţionale de calitate;

ţ) valorificarea produselor accizabile într-un antrepozit fiscal pentru care autorizaţia a fost revocată sau anulată, fără notificarea autorităţii competente cu privire la virarea accizelor la bugetul de stat;

u) vânzarea cu amănuntul din antrepozitul fiscal a produselor accizabile, cu excepţiile prevăzute de lege;

v) achiziţionarea produselor accizabile de la persoane care desfăşoară activităţi de distribuţie şi comercializare angro a băuturilor alcoolice şi tutunului prelucrat, respectiv comercializare în sistem angro a produselor energetice - benzine, motorine, petrol lampant şi gaz petrolier lichefiat - şi care nu respectă condiţiile sau obligaţiile prevăzute la **art. 206^69** alin. (2) şi (4) din prezentul titlu, după caz;

w) deţinerea în scopuri comerciale, cu neîndeplinirea cerinţelor prevăzute în prezentul titlu, a produselor accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un alt stat membru.

x) producerea de vinuri liniştite, sub limita de 1.000 hl de vinuri liniştite pe an, fără înregistrarea la autoritatea vamală teritorială.

y) întocmirea studiilor prevăzute la **art. 206^7** alin. (6^1) lit. c) sau a referatelor prevăzute la art. 206^22 alin. (3^1) cu date inexacte ori incorecte şi care au influenţe fiscale, dacă fapta nu a fost săvârşită astfel încât să constituie infracţiune.

(3) Contravenţiile prevăzute la alin. (2) se sancţionează cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum şi cu:

a) confiscarea produselor, iar în situaţia când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare, în cazurile prevăzute la lit. a), b), c), e), i), j), k), l), m), n), o), r), s), ş), t), ţ), u) şi w);

b) confiscarea cisternelor, recipientelor şi mijloacelor de transport utilizate în transportul produselor accizabile, în cazul prevăzut la lit. i);

c) suspendarea activităţii de comercializare a produselor accizabile pe o perioadă de 1 - 3 luni, în cazul comercianţilor în sistem angro şi/sau en detail, pentru situaţiile prevăzute la lit. b), s), ş) şi t);

d) oprirea activităţii de producţie a produselor accizabile prin sigilarea instalaţiei, în cazul producătorilor, pentru situaţiile prevăzute la lit. h), n), o) şi p).

(4) Autoritatea competentă poate suspenda, la propunerea organului de control, autorizaţia de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat sau importator autorizat, după caz, pentru situaţiile prevăzute la alin. (1) lit. d) şi alin. (2) lit. g), h), m), n), o) şi p).

(5) Autoritatea competentă poate revoca, la propunerea organului de control, autorizaţia de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat sau importator autorizat, după caz, pentru situaţiile prevăzute la alin. (1) lit. b) şi f), precum şi la alin. (2) lit. u).

ART. 221^4 Constatarea contravenţiilor şi aplicarea sancţiunilor

(1) Constatarea şi sancţionarea faptelor ce constituie contravenţie potrivit **art. 221^3** se fac de organele competente din cadrul Ministerului Finanţelor Publice, prin Agenţia Naţională de Administrare Fiscală şi unităţile sale subordonate, cu excepţia sancţiunilor privind suspendarea sau revocarea autorizaţiei de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat ori importator autorizat, care se dispune de autoritatea competentă, la propunerea organului de control.

(2) Sancţiunile contravenţionale prevăzute la **art. 221^3** se aplică, după caz, persoanelor fizice sau persoanelor juridice. În cazul asocierilor şi al altor entităţi fără personalitate juridică, sancţiunile se aplică reprezentanţilor acestora.

(3) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la **art. 221^3**, agentul constatator făcând menţiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

ART. 221^5 Dispoziţii aplicabile

Contravenţiilor prevăzute la art. 221^3 le sunt aplicabile dispoziţiile Ordonanţei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare.

ANEXA 1 la titlul VII din Codul fiscal

Nr. crt.	Denumirea produsului sau a grupei de produse	U.M.	Acciza (echivalent euro/U.M.)
0	1	2	3
	Alcool și băuturi alcoolice		
1	**Bere** din care:	hl/1 grad Plato 1)	0,8228 se aplică până la data de 31 decembrie 2015 inclusiv
	1.1. Bere produsă de micii producători independenți		0,473 se aplică până la data de 31 decembrie 2015 inclusiv
2	**Vinuri**	hl de produs	
	2.1. Vinuri liniștite		0,00
	2.2. Vinuri spumoase		34,05
3	**Băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri**	hl de produs	
	3.1. liniștite, din care		10,00
	3.1.1. cidru de mere şi de pere cu codurile NC 2206 00 51 şi NC 2206 00 81		0,00
	3.1.2. hidromel cu codurile NC 2206 00 59 şi NC 2206 00 89 obţinut prin fermentarea unei soluţii de miere în apă		0,00
	3.2. spumoase		45,00
4	**Produse intermediare**	hl de produs	165,00
5	**Alcool etilic**	hl de alcool pur 2)	1000,00 *(în vigoare din 1 septembrie 2013)*
	5.1. Alcool etilic produs de micile distilerii		475,00
	Tutun prelucrat		
6	Țigarete	1.000 țigarete	48,50 + 22%*)
7	Țigări și țigări de foi	1.000 bucăți	64,00
8	Tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în țigarete	kg	81,00
9	Alte tutunuri de fumat	kg	81,00
	Produse energetice		
10	Benzină cu plumb	tonă	547,00
		1.000 litri	421,19
11	Benzină fără plumb	tonă	467,00
		1.000 litri	359,59
12	Motorină	tonă	391,00
		1.000 litri	330,395
13	**Păcură**	**1.000 kg**	
	13.1. utilizată în scop comercial		15,00
	13.2. utilizată în scop necomercial		15,00
14	**Gaz petrolier lichefiat**	**1.000 kg**	
	14.1. utilizat drept combustibil pentru motor		128,26
	14.2. utilizat drept combustibil pentru încălzire		113,50
	14.3. utilizat în consum casnic*3)		0,00
15	**Gaz natural**	**GJ**	
	15.1. utilizat drept combustibil pentru motor		2,60
	15.2. utilizat drept combustibil pentru încălzire		
	15.2.1. în scop comercial		0,17
	15.2.2. în scop necomercial		0,32
16	**Petrol lampant (kerosen)*4)**		
	16.1. utilizat drept combustibil pentru motor	tonă	469,89
		1.000 litri	375,91
	16.2. utilizat drept combustibil pentru încălzire	tonă	469,89
		1.000 litri	375,91
17	**Cărbune şi cocs**	**GJ**	
	17.1. utilizat în scop comercial		0,15
	17.2. utilizat în scop necomercial		0,30
18	**Energie electrică**	**MWh**	
	18.1. utilizată în scop comercial		0,50
	18.2. utilizată în scop necomercial		1,00

*) Această structură a accizei se aplică până la data de 30 iunie 2011 inclusiv. În perioada 1 iulie 2011—31 decembrie 2017 inclusiv, structura accizei totale va fi prevăzută în hotărârea Guvernului pentru aprobarea accizei specifice ce se aplică începând cu data de 1 iulie a fiecărui an.

1) *Gradul Plato* reprezintă greutatea de zahăr exprimată în grame, conținută în 100 g de soluție măsurată la origine la temperatura de 20°/4° C.

2) *Hl de alcool pur* reprezintă 100 litri alcool etilic rafinat, cu concentrația de 100% alcool în volum, la temperatura de 20° C, conținut într-o cantitate dată de produs alcoolic.

3) Prin *gaze petroliere lichefiate utilizate în consum casnic* se înțelege gazele petroliere lichefiate, distribuite în butelii tip aragaz. Buteliile tip aragaz sunt acele butelii cu o capacitate de până la maximum 12,5 kg.

4) *Petrolul lampant utilizat drept combustibil de persoanele fizice* nu se accizează.

ANEXA 2 la titlul VII din Codul fiscal

(în vigoare din 1 septembrie 2013)

Nr. ccrt.	Denumirea produsului sau a grupei de produse	U.M.	Acciza echivalent euro/U.M.
0	1	2	3
1	Cafea verde	tonă	153
2	Cafea prăjită, inclusiv cafea cu înlocuitori	tonă	225
3	Cafea solubilă	tonă	900
4	Bere	hl de produs	10
5	Băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri	hl de produs	25
6	Bijuterii din aur şi/sau din platină, cu excepţia verighetelor:		
6.1	până la 14 K inclusiv	gram	1
6.2	peste 14 K	gram	2
7	Confecţii din blănuri naturale:		
7.1	- cu valoare unitară între 500 euro - 1.500 euro	buc.	50
7.2	- cu valoare unitară între 1.501 euro - 3.000 euro	buc.	200
7.3	- cu valoare unitară între 3.001 euro - 4.500 euro	buc.	450
7.4	- cu valoare unitară între 4.501 euro - 6.000 euro	buc.	750
7.5	- cu valoare unitară peste 6.001 euro	buc.	1.200
8	Autoturisme şi autoturisme de teren inclusiv din import rulate a căror capacitate cilindrică este mai mare sau egală cu 3.000 cm^3	cm^3	1
9	Arme de vânătoare şi arme de uz personal, altele decât cele de uz militar sau de uz sportiv:		
9.1	cu valoare unitară până la 500 euro, inclusiv	buc.	50
9.2	cu valoare unitară între 501 euro - 2.000 euro	buc.	150
9.3	cu valoare unitară între 2.001 euro - 3.000 euro	buc.	400
9.4	cu valoare unitară între 3.001 euro - 4.000 euro	buc.	700
9.5	cu valoare unitară între 4.001 euro - 5.000 euro	buc.	900
9.6	cu valoare unitară între 5.001 euro - 6.000 euro	buc.	1.100
9.7	cu valoare unitară peste 6.001 euro	buc.	1.500
10	Cartuşe cu glonţ:		
10.1	cu valoare unitară de până la 0,66 euro	buc.	0,1
10.2	cu valoare unitară cuprinsă între 0,67 euro şi 2,21 euro	buc.	0,2
10.3	cu valoare unitară peste 2,22 euro	buc.	0,4
11	Alte tipuri de muniţie utilizate pentru armele prevăzute la nr. crt. 9	buc.	0,1
12	Iahturi şi alte nave şi ambarcaţiuni cu sau fără motor pentru agrement		
12.1	nave cu vele care au lungime egală sau mai mare de 8 m	metru liniar din lungimea navei	500
12.2	nave cu motor peste 100 CP*)	CP	10
13	Motoare cu capacitate de peste 100 CP destinate iahturilor şi altor nave şi ambarcaţiuni pentru agrement	CP	10

ANEXA 3 *** Abrogat.

ANEXA 4 *** Abrogat

ANEXA 4.1 *** Abrogat

ANEXA 5 *** Abrogat

ANEXA 6 la titlul VII din Codul fiscal

	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Data de implementare	1 aprilie	1 aprilie	1 aprilie	1 aprilie	1 aprilie	1 aprilie
1	2	3	4	5	6	7
Acciza minimă (euro/1.000 țigarete)	79,00	81,50	84,00	86,50	89,00	90,00
Acciza ad valorem %	19	18	17	16	15	14
Acciza totală (euro/1.000 țigarete)	81,78	84,37	86,96	89,55	92,14	93,18
Acciza specifică (euro/1.000 țigarete)	X1)	X1)	X1)	X1)	X1)	X1)

1) Se determină în funcție de prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul aferent anului precedent, acciza ad valorem și acciza totală.

TITLUL VIII
Măsuri speciale privind supravegherea producţiei, importului şi circulaţiei unor produse accizabile

ART. 222 – 246 * Abrogat**

TITLUL IX
Impozite şi taxe locale

CAP. 1
Dispoziţii generale

ART. 247 Definiţii

În înţelesul prezentului titlu, expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

a) rangul unei localităţi - rangul atribuit unei localităţi conform legii;

b) zone din cadrul localităţii - zone stabilite de consiliul local, în funcţie de poziţia terenului faţă de centrul localităţii, de reţelele edilitare, precum şi de alte elemente specifice fiecărei unităţi administrativ-teritoriale, conform documentaţiilor de amenajare a teritoriului şi de urbanism, registrelor agricole, evidenţelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau altor evidenţe agricole sau cadastrale care pot afecta valoarea terenului;

c) nomenclatură stradală - lista care conţine denumirile tuturor străzilor dintr-o unitate administrativ-teritorială, numerele de identificare a imobilelor pe fiecare stradă în parte, precum şi titularul dreptului de proprietate al fiecărui imobil; nomenclatura stradală se organizează pe fiecare localitate rurală şi urbană şi reprezintă evidenţa primară unitară care serveşte la atribuirea adresei domiciliului/reşedinţei persoanei fizice, a sediului persoanei juridice, precum şi a fiecărui imobil, teren şi/sau clădire.

Norme metodologice

ART. 248 Impozite şi taxe locale

Impozitele şi taxele locale sunt după cum urmează:

a) impozitul pe clădiri;

b) impozitul pe teren;

c) taxa asupra mijloacelor de transport;

d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor;

e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate;

f) impozitul pe spectacole;

g) taxa hotelieră;

h) taxe speciale;

i) alte taxe locale.

Norme metodologice

CAP. 2
Impozitul şi taxa pe clădiri

ART. 249 Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România datorează anual impozit pentru acea clădire, exceptând cazul în care în prezentul titlu se prevede diferit.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe clădiri, precum şi taxa pe clădiri prevăzută la alin. (3) se datorează către bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului în care este amplasată clădirea. În cazul municipiului Bucureşti, impozitul şi taxa pe clădiri se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasată clădirea.

(3) Pentru clădirile proprietate publică sau privată a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosinţă, după caz, persoanelor juridice, altele decât cele de drept public, se stabileşte taxa pe clădiri, care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosinţă, după caz, în condiţii similare impozitului pe clădiri.

(4) În cazul în care o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multe persoane, fiecare dintre proprietarii comuni ai clădirii datorează impozitul pentru spaţiile situate în partea din clădire aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părţile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru clădirea respectivă.

(5) În înţelesul prezentului titlu, clădire este orice construcţie situată deasupra solului şi/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosinţa sa, şi care are una sau mai multe încăperi ce pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalaţii, echipamente şi altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acesteia sunt pereţii şi acoperişul, indiferent de

materialele din care sunt construite. Încăperea reprezintă spaţiul din interiorul unei clădiri.

Norme metodologice

ART. 250 Scutiri

(1) Clădirile pentru care nu se datorează impozit, prin efectul legii, sunt, după cum urmează:

1. clădirile proprietate a statului, a unităţilor administrativ-teritoriale sau a oricăror instituţii publice, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice, altele decât cele desfăşurate în relaţie cu persoane juridice de drept public;

2. clădirile care, potrivit legii, sunt clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, muzee ori case memoriale, indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

3. clădirile care, prin destinaţie, constituie lăcaşuri de cult, aparţinând cultelor religioase recunoscute oficial în România şi componentelor locale ale acestora, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

4. clădirile care constituie patrimoniul unităţilor şi instituţiilor de învăţământ de stat, confesional sau particular, autorizate să funcţioneze provizoriu ori acreditate, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

5. clădirile unităţilor sanitare publice, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

6. clădirile care sunt afectate centralelor hidroelectrice, termoelectrice şi nuclearo-electrice, staţiilor şi posturilor de transformare, precum şi staţiilor de conexiuni;

7. clădirile aflate în domeniul public al statului şi în administrarea Regiei Autonome "Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat", cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

7^1. clădirile aflate în domeniul privat al statului concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, instituțiilor publice cu finanțare de la bugetul de stat, utilizate pentru activitatea proprie a acestora;

8. clădirile funerare din cimitire şi crematorii;

9. clădirile din parcurile industriale, ştiinţifice şi tehnologice, potrivit legii;

10. clădirile restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

11. clădirile care constituie patrimoniul Academiei Române, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

12. clădirile retrocedate potrivit art. 1 alin. (6) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparţinut cultelor religioase din România, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

13. clădirile restituite potrivit art. 1 alin. (5) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparţinut comunităţilor cetăţenilor aparţinând minorităţilor naţionale din România, republicată;

14. clădirile care sunt afectate activităţilor hidrotehnice, hidrometrice, hidrometeorologice, oceanografice, de îmbunătăţiri funciare şi de intervenţii la apărarea împotriva inundaţiilor, precum şi clădirile din porturi şi cele afectate canalelor navigabile şi staţiilor de pompare aferente canalelor, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

15. clădirile care, prin natura lor, fac corp comun cu poduri, viaducte, apeducte, diguri, baraje şi tuneluri şi care sunt utilizate pentru exploatarea acestor construcţii, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru alte activităţi economice;

16. construcţiile speciale situate în subteran, indiferent de folosinţa acestora şi turnurile de extracţie;

17. clădirile care sunt utilizate ca sere, solare, răsadniţe, ciupercării, silozuri pentru furaje, silozuri şi/sau pătule pentru depozitarea şi conservarea cerealelor, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru alte activităţi economice;

18. clădirile trecute în proprietatea statului sau a unităţilor administrativ-teritoriale în lipsă de moştenitori legali sau testamentari;

19. clădirile utilizate pentru activităţi social-umanitare de către asociaţii, fundaţii şi culte, potrivit hotărârii consiliului local.

20. clădirile care aparţin organizaţiilor cetăţenilor aparţinând minorităţilor naţionale din România, cu statut de utilitate publică, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice.

(2) Nu intră sub incidenţa impozitului pe clădiri construcţiile care nu au elementele constitutive ale unei clădiri.

(3) Scutirea de impozit prevăzută la alin. (1) pct. 10 - 13 se aplică pentru perioada pentru care proprietarul menţine afectaţiunea de interes public.

Norme metodologice

ART. 251 Calculul impozitului pentru persoane fizice

(1) În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de impozitare de 0,1% la valoarea impozabilă a clădirii.

(2) În cazul unei clădiri care are pereţii exteriori din materiale diferite, pentru stabilirea valorii impozabile a clădirii se identifică în tabelul prevăzut la alin. (3) valoarea impozabilă cea mai mare corespunzătoare tipului clădirii respective.

(3) Valoarea impozabilă a clădirii, exprimată în lei, se determină prin înmulţirea suprafeţei construite desfăşurate a acesteia, exprimate în metri pătraţi, cu valoarea impozabilă corespunzătoare, exprimată în lei/mp, din tabelul următor:

TIPUL CLĂDIRII	VALOAREA IMPOZABILĂ - lei/mp -	
	Clădire cu instalaţie electrică, de apă, de canalizare şi de încălzire (condiţii cumulative)	Clădire fără instalaţie electrică, de apă, de canalizare şi de încălzire
0	1	2
A. Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereţi exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic şi/sau chimic	669	397
B. Clădire cu pereţii exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau	182	114

din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic şi/sau chimic		
C. Clădire-anexă cu cadre din beton armat sau cu pereţi exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic şi/sau chimic	114	102
D. Clădire-anexă cu pereţii exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic şi/sau chimic	68	45
E. În cazul contribuabilului care deţine la aceeaşi adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardă, utilizate ca locuinţă, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A - D	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
F. În cazul contribuabilului care deţine la aceeaşi adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuinţă, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A - D	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

(4) Suprafaţa construită desfăşurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafeţelor secţiunilor tuturor nivelurilor clădirii, inclusiv ale balcoanelor, logiilor sau ale celor situate la subsol, exceptând suprafeţele podurilor care nu sunt utilizate ca locuinţă şi suprafeţele scărilor şi teraselor neacoperite.

(5) Valoarea impozabilă a clădirii se ajustează în funcţie de rangul localităţii şi zona în care este amplasată clădirea, prin înmulţirea valorii determinate conform alin. (3) cu coeficientul de corecţie corespunzător, prevăzut în tabelul următor:

Zona în cadrul localităţii	Rangul localităţii					
	0	I	II	III	IV	V
A	2,60	2,50	2,40	2,30	1,10	1,05
B	2,50	2,40	2,30	2,20	1,05	1,00
C	2,40	2,30	2,20	2,10	1,00	0,95
D	2,30	2,20	2,10	2,00	0,95	0,90

(6) În cazul unui apartament amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri şi 8 apartamente, coeficientul de corecţie prevăzut la alin. (5) se reduce cu 0,10.

(7) Valoarea impozabilă a clădirii, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1) - (6), se reduce în funcţie de anul terminării acesteia, după cum urmează:

a) cu 20%, pentru clădirea care are o vechime de peste 50 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referinţă;

b) cu 10%, pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani şi 50 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referinţă.

(8) În cazul clădirii utilizate ca locuinţă, a cărei suprafaţă construită depăşeşte 150 de metri pătraţi, valoarea impozabilă a acesteia, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1) - (7), se majorează cu câte 5% pentru fiecare 50 metri pătraţi sau fracţiune din aceştia.

(8^1) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de renovare majoră, din punct de vedere fiscal, anul terminării se actualizează, astfel că acesta se consideră ca fiind cel în care a fost efectuată recepţia la terminarea lucrărilor. Renovarea majoră reprezintă acţiunea complexă care cuprinde obligatoriu lucrări de intervenţie la structura de rezistenţă a clădirii, pentru asigurarea cerinţei fundamentale de rezistenţă mecanică şi stabilitate, prin acţiuni de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, precum şi, după caz, alte lucrări de intervenţie pentru menţinerea, pe întreaga durată de exploatare a clădirii, a celorlalte cerinţe fundamentale aplicabile construcţiilor, conform legii, vizând, în principal, creşterea performanţei energetice şi a calităţii arhitectural-ambientale şi funcţionale a clădirii. Anul terminării se actualizează în condiţiile în care, la terminarea lucrărilor de renovare majoră, valoarea clădirii creşte cu cel puţin 25% faţă de valoarea acesteia la data începerii executării lucrărilor.

(9) Dacă dimensiunile exterioare ale unei clădiri nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, atunci suprafaţa construită desfăşurată a clădirii se determină prin înmulţirea suprafeţei utile a clădirii cu un coeficient de transformare de 1,20.

Norme metodologice

Notă: Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1309/2012 valorile impozabile prevăzute la art. 251 alin. (3) au fost actualizate astfel:

CAPITOLUL II **Impozitul şi taxa pe clădiri**
VALORILE IMPOZABILE **pe metru pătrat de suprafaţă construită desfăşurată la clădiri, în cazul persoanelor fizice** **ART. 251 alin. (3)**

Tipul clădirii	Valoarea impozabilă - lei/m^2 -	
	~~Cu instalaţii de~~ apă, canalizare, electrice şi încălzire (condiţii cumulative)	~~Fără instalaţii~~ de apă, canalizare, electrice sau încălzire
A. Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereţi exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic şi/sau chimic	935	555
B. Clădire cu pereţii exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic şi/sau chimic	254	159
C. Clădire-anexă cu cadre din beton armat sau cu pereţi exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic şi/sau chimic	159	143
D. Clădire-anexă cu pereţii exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic şi/sau chimic	95	63
E. În cazul contribuabilului care deţine la aceeaşi adresă încăperi amplasate la subsol, demisol şi/sau la mansardă, utilizate ca locuinţă, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A - D	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
F. În cazul contribuabilului care deţine la aceeaşi adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuinţă, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A - D	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

ART. 252 Majorarea impozitului datorat de persoanele fizice ce deţin mai multe clădiri

(1) Persoanele fizice care au în proprietate două sau mai multe clădiri datorează un impozit pe clădiri, majorat după cum urmează:

a) cu 65% pentru prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;

b) cu 150% pentru a doua clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;

c) cu 300% pentru a treia clădire şi următoarele în afara celei de la adresa de domiciliu.

(2) Nu intră sub incidenţa alin. (1) persoanele fizice care deţin în proprietate clădiri dobândite prin succesiune legală.

(3) În cazul deţinerii a două sau mai multe clădiri în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul majorat se determină în funcţie de ordinea în care proprietăţile au fost dobândite, aşa cum rezultă din documentele ce atestă calitatea de proprietar.

(4) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) au obligaţia să depună o declaraţie specială la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în raza cărora îşi au domiciliul, precum şi la cele în raza cărora sunt situate celelalte clădiri ale acestora. Modelul declaraţiei speciale va fi cel prevăzut prin norme metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Norme metodologice

ART. 253 Calculul impozitului datorat de persoanele juridice

(1) În cazul persoanelor juridice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii.

(2) Cota de impozit se stabileşte prin hotărâre a consiliului local şi poate fi cuprinsă între 0,25% şi 1,50% inclusiv. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(3) Valoarea de inventar a clădirii este valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii, conform prevederilor legale în vigoare.

(3^1) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, de către locatar, din punct de vedere fiscal, acesta are obligaţia să comunice locatorului valoarea lucrărilor executate pentru depunerea unei noi declaraţii fiscale, în termen de 30 de zile de la data terminării lucrărilor respective.

(4) În cazul unei clădiri a cărei valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării, valoarea impozabilă se reduce cu 15% .

(5) În cazul unei clădiri care a fost reevaluată, conform reglementărilor contabile, valoarea impozabilă a clădiri este valoarea contabilă rezultată în urma reevaluării, înregistrată ca atare în contabilitatea proprietarului - persoană juridică.

(5^1) În cazul clădirilor care aparţin instituţiilor de credit ce aplică Standardele internaţionale de raportare financiară şi aleg ca metodă de evaluare ulterioară modelul bazat pe cost, valoarea impozabilă a acestora este valoarea rezultată din raportul de evaluare emis de un evaluator autorizat, depus la compartimentul de specialitate al administraţiei publice locale.

(6) În cazul unei clădiri care nu a fost reevaluată, cota impozitului pe clădiri se stabileşte de consiliul local/Consiliul General al Municipiului Bucureşti între:

a) 10% şi 20% pentru clădirile care nu au fost reevaluate în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referinţă;

b) 30% şi 40% pentru clădirile care nu au fost reevaluate în ultimii 5 ani anteriori anului fiscal de referinţă **.**

(6^1) Cota impozitului pe clădiri prevăzută la alin. (6) se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, până la sfârşitul lunii în care s-a efectuat prima reevaluare. Fac excepţie clădirile care au fost amortizate potrivit legii, în cazul cărora cota impozitului pe clădiri este cea prevăzută la alin. (2).

(7) În cazul unei clădiri care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe clădiri se datorează de locatar;

b) valoarea care se ia în considerare la calculul impozitului pe clădiri este valoarea din contract a clădirii, aşa cum este ea înregistrată în contabilitatea locatorului sau a locatarului, conform prevederilor legale în vigoare;

c) în cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadenţă, impozitul pe clădiri este datorat de locator.

(8) Impozitul pe clădiri se aplică pentru orice clădire deţinută de o persoană juridică aflată în funcţiune, în rezervă sau în conservare, chiar dacă valoarea sa a fost recuperată integral pe calea amortizării.

(9) Cota de impozit pentru clădirile cu destinaţie turistică ce nu funcţionează în cursul unui an calendaristic este de minimum 5% din valoarea de inventar a clădirii, stabilită prin hotărâre a consiliului local.

(10) Sunt exceptate de la prevederile alin. (9) structurile care au autorizaţie de construire în perioada de valabilitate, dacă au început lucrările în termen de cel mult 3 luni de la data emiterii autorizaţiei de construire.

Norme metodologice

ART. 254 Dobândirea, înstrăinarea şi modificarea clădirilor

(1) În cazul unei clădiri care a fost dobândită sau construită de o persoană în cursul anului, impozitul pe clădire se datorează de către persoana respectivă cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost dobândită sau construită.

(2) În cazul unei clădiri care a fost înstrăinată, demolată sau distrusă, după caz, în cursul anului, impozitul pe clădire încetează a se mai datora de persoana respectivă cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost înstrăinată, demolată sau distrusă.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe clădiri se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) În cazul extinderii, îmbunătăţirii, distrugerii parţiale sau al altor modificări aduse unei clădiri existente, impozitul pe clădire se recalculează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a fost finalizată modificarea.

(5) Orice persoană care dobândeşte, construieşte sau înstrăinează o clădire are obligaţia de a depune o declaraţie fiscală la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în a cărei rază de competenţă se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data dobândirii, înstrăinării sau construirii.

(6) Orice persoană care extinde, îmbunătăţeşte, demolează, distruge sau modifică în alt mod o clădire existentă are obligaţia să depună o declaraţie în acest sens la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în termen de 30 de zile de la data la care s-au produs aceste modificări.

(6^1) Declararea clădirilor pentru stabilirea impozitului aferent nu este condiţionată de înregistrarea acestor imobile la oficiile de cadastru şi publicitate imobiliară.

(7) *** Abrogat.

(8) Atât în cazul persoanelor fizice, cât şi în cazul persoanelor juridice, pentru clădirile construite potrivit Legii nr. 50/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, data dobândirii clădirii se consideră după cum urmează:

a) pentru clădirile executate integral înainte de expirarea termenului prevăzut în autorizaţia de construire, data întocmirii procesului-verbal de recepţie, dar nu mai târziu de 15 zile de la data terminării efective a lucrărilor;

b) pentru clădirile executate integral la termenul prevăzut în autorizaţia de construire, data din aceasta, cu obligativitatea întocmirii procesului-verbal de recepţie în termenul prevăzut de lege;

c) pentru clădirile ale căror lucrări de construcţii nu au fost finalizate la termenul prevăzut în autorizaţia de construire şi pentru care nu s-a solicitat prelungirea valabilităţii autorizaţiei, în condiţiile legii, la data expirării acestui termen şi numai pentru suprafaţa construită desfăşurată care are elementele structurale de bază ale unei clădiri, în speţă pereţi şi acoperiş. Procesul-verbal de recepţie se întocmeşte la data expirării termenului prevăzut în autorizaţia de construire, consemnându-se stadiul lucrărilor, precum şi suprafaţa construită desfăşurată în raport cu care se stabileşte impozitul pe clădiri.

(9) Declararea clădirilor în vederea impunerii şi înscrierea acestora în evidenţele autorităţilor administraţiei publice locale reprezintă o obligaţie legală a contribuabililor care deţin în proprietate aceste imobile, chiar dacă ele au fost executate fără autorizaţie de construire.

Norme metodologice

ART. 255 Plata impozitului

(1) Impozitul/taxa pe clădiri se plăteşte anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie şi 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipaţie a impozitului pe clădiri, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv, se acordă o bonificaţie de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(3) Impozitul anual pe clădiri, datorat aceluiaşi buget local de către contribuabili, persoane fizice sau juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plăteşte integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deţine în proprietate mai multe clădiri amplasate pe raza aceleiaşi unităţi administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe clădiri cumulat.

Norme metodologice

CAP. 3
Impozitul şi taxa pe teren

ART. 256 Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate teren situat în România datorează pentru acesta un impozit anual, exceptând cazurile în care în prezentul titlu se prevede altfel.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe teren, precum şi taxa pe teren prevăzută la alin. (3) se datorează către bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului în care este amplasat terenul. În cazul municipiului Bucureşti, impozitul şi taxa

pe teren se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasat terenul.

(3) Pentru terenurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosinţă, se stabileşte taxa pe teren care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosinţă, după caz, în condiţii similare impozitului pe teren.

(4) În cazul terenului care este deţinut în comun de două sau mai multe persoane, fiecare proprietar datorează impozit pentru partea din teren aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părţile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru terenul respectiv.

(5) În cazul unui teren care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe teren se datorează de locatar.

(6) În cazul în care contractul de leasing încetează, altfel decât prin ajungerea la scadenţă, impozitul pe teren este datorat de locator.

Norme metodologice

ART. 257 Scutiri

Impozitul pe teren nu se datorează pentru:

a) terenul aferent unei clădiri, pentru suprafaţa de teren care este acoperită de o clădire;

b) orice teren al unui cult religios recunoscut de lege şi al unei unităţi locale a acestuia, cu personalitate juridică;

c) orice teren al unui cimitir, crematoriu;

d) orice teren al unei instituţii de învăţământ preuniversitar şi universitar, autorizată provizoriu sau acreditată;

e) orice teren al unei unităţi sanitare de interes naţional care nu a trecut în patrimoniul autorităţilor locale;

f) orice teren deţinut, administrat sau folosit de către o instituţie publică, cu excepţia suprafeţelor folosite pentru activităţi economice;

g) orice teren proprietate a statului, a unităţilor administrativ-teritoriale sau a altor instituţii publice, aferent unei clădiri al cărui titular este oricare din aceste categorii de proprietari, exceptând suprafeţele acestuia folosite pentru activităţi economice;

h) orice teren degradat sau poluat, inclus în perimetrul de ameliorare, pentru perioada cât durează ameliorarea acestuia;

i) terenurile care prin natura lor şi nu prin destinaţia dată sunt improprii pentru agricultură sau silvicultură, orice terenuri ocupate de iazuri, bălţi, lacuri de acumulare sau căi navigabile, cele folosite pentru activităţile de apărare împotriva inundaţiilor, gospodărirea apelor, hidrometeorologie, cele care contribuie la exploatarea resurselor de apă, cele folosite ca zone de protecţie definite în lege, precum şi terenurile utilizate pentru exploatările din subsol, încadrate astfel printr-o hotărâre a consiliului local, în măsura în care nu afectează folosirea suprafeţei solului;

j) terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigaţie, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele şi staţiile de pompare aferente acestora, precum şi terenurile aferente lucrărilor de îmbunătăţiri funciare, pe baza avizului privind categoria de folosinţă a terenului, emis de oficiul judeţean de cadastru şi publicitate imobiliară;

k) terenurile ocupate de autostrăzi, drumuri europene, drumuri naţionale, drumuri principale administrate de Compania Naţională de Autostrăzi şi Drumuri Naţionale din România - S.A., zonele de siguranţă a acestora, precum şi terenurile din jurul pistelor reprezentând zone de siguranţă;

l) terenurile parcurilor industriale, ştiinţifice şi tehnologice, potrivit legii;

m) terenurile trecute în proprietatea statului sau a unităţilor administrativ-teritoriale în lipsă de moştenitori legali sau testamentari;

n) terenurile aferente clădirilor prevăzute la **art. 250** alin. (1) pct. 6 şi 7, cu excepţia celor folosite pentru activităţi economice;

o) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 pe durata pentru care proprietarul este obligat să menţină afectaţiunea de interes public;

p) terenul aferent clădirilor retrocedate potrivit art. 1 alin. (6) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 94/2000 pe durata pentru care proprietarul este obligat să menţină afectaţiunea de interes public;

r) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 6 alin. (5) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 83/1999 pe durata pentru care proprietarul este obligat să menţină afectaţiunea de interes public.

Norme metodologice

ART. 258 Calculul impozitului

(1) Impozitul pe teren se stabileşte luând în calcul numărul de metri pătraţi de teren, rangul localităţii în care este amplasat terenul şi zona şi/sau categoria de folosinţă a terenului, conform încadrării făcute de consiliul local.

(2) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la categoria de folosinţă terenuri cu construcţii, impozitul pe teren se stabileşte prin înmulţirea suprafeţei terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel (*actualizare conform HG 956/2009*):

Zona în cadrul localităţii	Nivelurile impozitului/taxei, pe ranguri de localităţi					
	- lei/ha -					
	0	I	II	III	IV	V
A	8.921	7.408	6.508	5.640	766	613
B	7.408	5.600	4.540	3.832	613	460
C	5.600	3.832	2.874	1.821	460	306
D	3.832	1.821	1.519	1.060	300	153

(3) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii, impozitul pe teren se stabileşte prin înmulţirea suprafeţei terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută la alin. (4), iar acest rezultat se înmulţeşte cu coeficientul de corecţie corespunzător prevăzut la alin. (5).

(4) Pentru stabilirea impozitului pe teren, potrivit alin. (3), se folosesc sumele din tabelul următor (*actualizare conform HG 956/2009*):

Nr. crt.	Zona Categoria de folosinţă	A	B	C	D
1.	Teren arabil	24	18	16	13
2.	Păşune	18	16	13	11
3.	Fâneaţă	18	16	13	11
4.	Vie	40	30	24	16
5.	Livadă	46	40	30	24
6.	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră	24	18	16	13
7.	Teren cu ape	13	11	7	x
8.	Drumuri şi căi ferate	x	x	x	x
9.	Teren neproductiv	x	x	x	x

(5) Suma stabilită conform alin. (4) se înmulţeşte cu coeficientul de corecţie corespunzător prevăzut în următorul tabel:

Rangul localităţii	Coeficientul de corecţie
0	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00
IV	1,10
V	1,00

(5^1) Ca excepţie de la prevederile alin. (2), în cazul contribuabililor persoane juridice, pentru terenul amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii, impozitul pe teren se calculează conform prevederilor alin. (3) - (5) numai dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiţii:

a) au prevăzut în statut, ca obiect de activitate, agricultură;

b) au înregistrate în evidenţa contabilă venituri şi cheltuieli din desfăşurarea obiectului de activitate prevăzut la lit. a).

(5^2) În caz contrar, impozitul pe terenul situat în intravilanul unităţii administrativ-teritoriale, datorat de contribuabilii persoane juridice, se calculează conform alin. (2).

(6) În cazul unui teren amplasat în extravilan, impozitul pe teren se stabileşte prin înmulţirea suprafeţei terenului, exprimată în ha, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel, înmulţită cu coeficientul de corecţie corespunzător prevăzut la **art. 251** alin. (5) (*actualizare conform HG 956/2009*):

Nr. crt.	Zona Categoria de folosinţă	A	B	C	D
1.	Teren cu construcţii	27	24	22	19
2.	Teren arabil	43	41	39	36
3.	Păşune	24	22	19	17
4.	Fâneaţă	24	22	19	17
5.	Vie pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 5.1	48	46	43	41
5.1.	Vie până la intrarea pe rod	x	x	x	x
6.	Livadă pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 6.1	48	46	43	41
6.1.	Livadă până la intrarea pe rod	x	x	x	x
7.	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră, cu excepţia celui prevăzut la nr. crt. 7.1	14	12	10	7
7.1.	Pădure în vârstă de până la 20 de ani şi pădure cu rol de protecţie	x	x	x	x
8.	Teren cu apă, altul decât cel cu amenajări piscicole	5	4	2	1
8.1.	Teren cu amenajări piscicole	29	27	24	22
9.	Drumuri şi căi ferate	x	x	x	x
10.	Teren neproductiv	x	x	x	x

(7) Înregistrarea în registrul agricol a datelor privind clădirile şi terenurile, a titularului dreptului de proprietate asupra acestora, precum şi schimbarea categoriei de folosinţă se pot face numai pe bază de documente, anexate la declaraţia făcută sub semnătura proprie a capului de gospodărie sau, în lipsa acestuia, a unui membru major al gospodăriei, potrivit normelor prevăzute la **art. 293**, sub sancţiunea nulităţii.

(8) Atât în cazul clădirilor, cât şi al terenurilor, dacă se constată diferenţe între suprafeţele înscrise în actele de proprietate şi situaţia reală rezultată din măsurătorile executate în condiţiile Legii cadastrului şi a publicităţii imobiliare nr. 7/1996, republicată, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafeţele care corespund situaţiei reale, dovedite prin lucrări tehnice de cadastru. Datele rezultate din lucrările tehnice de cadastru se înscriu în evidenţele fiscale, în registrul agricol, precum şi în cartea funciară, iar modificarea sarcinilor fiscale operează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care se înregistrează la compartimentul de specialitate lucrarea respectivă, ca anexă la declaraţia fiscală.

NOTA: Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1309/2012, valorile impozabile prevăzute la art. 258 alin. (2), art. 258 alin. (4) şi art. 258 alin. (6) au fost actualizate astfel:

```
_____________________________________________________________________
| "CAPITOLUL III                                                    |
| Impozitul şi taxa pe teren                                        |
|___________________________________________________________________|
| Impozitul/Taxa pe terenurile amplasate în intravilan - Terenuri cu |
| construcţii                                                       |
```

Art. 258 alin. (2)

Zona în cadrul localităţii	Nivelurile impozitului/taxei, pe ranguri de localităţi - lei/ha -					
	0	I	II	III	IV	V
A	10353	8597	7553	6545	889	711
B	8597	6499	5269	4447	711	534
C	6499	4447	3335	2113	534	355
D	4447	2113	1763	1230	348	178

Impozitul/Taxa pe terenurile amplasate în intravilan
- orice altă categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii -

Art. 258 alin. (4)

- lei/ha -

Nr. crt.	Categoria de folosinţă \ Zona	A	B	C	D
1.	Teren arabil	28	21	19	15
2.	Păşune	21	19	15	13
3.	Fâneaţă	21	19	15	13
4.	Vie	46	35	28	19
5.	Livadă	53	46	35	28
6.	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră	28	21	19	15
7.	Teren cu ape	15	13	8	x
8.	Drumuri şi căi ferate	x	x	x	x
9.	Teren neproductiv	x	x	x	x

Impozitul/Taxa pe terenurile amplasate în extravilan

Art. 258 alin. (6)

- lei/ha -

Nr. crt.	Categoria de folosinţă \ Zona	A	B	C	D
1.	Teren cu construcţii	31	28	26	22
2.	Teren arabil	50	48	45	42
3.	Păşune	28	26	22	20
4.	Fâneaţă	28	26	22	20
5.	Vie pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 5.1	55	53	50	48
5.1.	Vie până la intrarea pe rod	x	x	x	x
6.	Livadă pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 6.1	56	53	50	48
6.1.	Livadă până la intrarea pe rod	x	x	x	x
7.	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră, cu excepţia celui prevăzut la nr. crt. 7.1	16	14	12	8
7.1.	Pădure în vârstă de până la 20 de ani şi pădure cu rol de protecţie	x	x	x	x
8.	Teren cu apă, altul decât cel cu amenajări piscicole	6	5	2	1
8.1.	Teren cu amenajări piscicole	34	31	28	26
9.	Drumuri şi căi ferate	x	x	x	x
10.	Teren neproductiv	x	x	x	x"

Norme metodologice

ART. 259 Dobândiri şi transferuri de teren, precum şi alte modificări aduse terenului

(1) Pentru un teren dobândit de o persoană în cursul unui an, impozitul pe teren se datorează de la data de întâi a lunii următoare celei în care terenul a fost dobândit.

(2) Pentru orice operaţiune juridică efectuată de o persoană în cursul unui an, care are ca efect transferul dreptului de proprietate asupra unui teren, persoana încetează a mai datora impozitul pe teren începând cu prima zi a lunii următoare celei în care a fost efectuat transferul dreptului de proprietate asupra terenului.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe teren se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) Dacă încadrarea terenului în funcţie de poziţie şi categorie de folosinţă se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care modifică impozitul datorat pe teren, impozitul datorat se modifică începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a intervenit modificarea.

(5) Dacă în cursul anului se modifică rangul unei localităţi, impozitul pe teren se modifică pentru întregul teren situat în intravilan corespunzător noii încadrări a localităţii, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a intervenit această modificare.

(6) Orice persoană care dobândeşte teren are obligaţia de a depune o declaraţie privind achiziţia terenului la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data achiziţiei.

(6^1) *** Abrogat.

(7) Orice persoană care modifică folosinţa terenului are obligaţia de a depune o declaraţie privind modificarea folosinţei acestuia la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data modificării folosinţei.

Norme metodologice

ART. 260 Plata impozitului

(1) Impozitul/taxa pe teren se plăteşte anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie şi 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipaţie a impozitului pe teren, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie inclusiv, a anului respectiv, se acordă o bonificaţie de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(3) Impozitul anual pe teren, datorat aceluiaşi buget local de către contribuabili, persoane fizice şi juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plăteşte integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deţine în proprietate mai multe terenuri amplasate pe raza aceleiaşi unităţi administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe teren cumulat.

Norme metodologice

CAP. 4
Taxa asupra mijloacelor de transport

ART. 261 Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate un mijloc de transport care trebuie înmatriculat/înregistrat în România datorează un impozit anual pentru mijlocul de transport, cu excepţia cazurilor în care în prezentul capitol se prevede altfel.

(2) Taxa prevăzută la alin. (1), denumită în continuare taxa asupra mijloacelor de transport, se plăteşte la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde persoana îşi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz.

(3) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe mijlocul de transport se datorează de locatar.

(4) În cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadenţă, impozitul pe mijlocul de transport este datorat de locator.

(5) Până la prima înmatriculare/înregistrare în România, în înțelesul prezentului titlu, mijlocul de transport este considerat marfă. După prima înmatriculare/înregistrare, mijlocul de transport, în înțelesul prezentului titlu, nu mai poate fi considerat marfă și pentru acesta se datorează impozit pe mijloacele de transport.

Norme metodologice

ART. 262 Scutiri

Taxa asupra mijloacelor de transport nu se aplică pentru:

a) autoturismele, motocicletele cu ataş şi mototriciclurile care aparţin persoanelor cu handicap locomotor şi care sunt adaptate handicapului acestora;

b) navele fluviale de pasageri, bărcile şi luntrele folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei şi Insula Balta Ialomiţei;

c) mijloacele de transport ale instituţiilor publice;

d) mijloacele de transport ale persoanelor juridice, care sunt utilizate pentru servicii de transport public de pasageri în regim urban sau suburban, inclusiv transportul de pasageri în afara unei localităţi, dacă tariful de transport este stabilit în condiţii de transport public;

e) vehiculele istorice definite conform prevederilor legale în vigoare.

Norme metodologice

ART. 263 Calculul taxei

(1) Taxa asupra mijloacelor de transport se calculează în funcţie de tipul mijlocului de transport, conform celor prevăzute în prezentul capitol.

(2) În cazul oricăruia dintre următoarele autovehicule, impozitul pe mijlocul de transport se calculează în funcţie de capacitatea cilindrică a acestuia, prin înmulţirea fiecărei grupe de 200 cmc sau fracţiune din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Nr. crt.	Mijloace de transport cu tracţiune mecanică	
I. Vehicule înmatriculate (lei/200 cmc sau fracţiune din aceasta)		
1	Motorete, scutere, motociclete şi autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 1600 cmc inclusiv	8
2	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 1601 cmc şi 2000 cmc inclusiv	18
3	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2001 cmc şi 2600 cmc inclusiv	72
4	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2601 cmc şi 3000 cmc inclusiv	144
5	Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 3.001 cmc	290
6	Autobuze, autocare, microbuze	24
7	Alte autovehicule cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone inclusiv	30
8	Tractoare înmatriculate	18
II. Vehicule înregistrate		
1.	Vehicule cu capacitate cilindrică	lei / 200 cmc
1.1.	Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrică < 4800 cmc	2-4
1.2.	Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrică > 4800 cmc	4-6
2.	Vehicule fără capacitate cilindrică evidenţiată	50-150 lei/an

(3) În cazul unui ataş, taxa pe mijlocul de transport este de 50% din taxa pentru motocicletele, motoretele şi scuterele respective.

(4) În cazul unui autovehicul de transport marfă cu masa totală autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor:

	Numărul de axe şi greutatea brută încărcată maximă admisă		Impozitul (în lei / an)	
			Ax(e) motor(oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalentele recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
I	două axe			
	1	Masa de cel puţin 12 tone, dar mai mică de 13 tone	0	133
	2	Masa de cel puţin 13 tone, dar mai mică de 14 tone	133	367
	3	Masa de cel puţin 14 tone, dar mai mică de 15 tone	367	517
	4	Masa de cel puţin 15 tone, dar mai mică de 18 tone	517	1169
	5	Masa de cel puţin 18 tone	517	1169
II	3 axe			
	1	Masa de cel puţin 15 tone, dar mai mică de 17 tone	133	231
	2	Masa de cel puţin 17 tone, dar mai mică de 19 tone	231	474
	3	Masa de cel puţin 19 tone, dar mai mică de 21 tone	474	615
	4	Masa de cel puţin 21 tone, dar mai mică de 23 tone	615	947
	5	Masa de cel puţin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	947	1472
	6	Masa de cel puţin 25 tone, dar mai mică de 26 tone	947	1472
	7	Masa de cel puţin 26 tone	947	1472
III	4 axe			
	1	Masa de cel puţin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	615	623
	2	Masa de cel puţin 25 tone, dar mai mică de 27 tone	623	973
	3	Masa de cel puţin 27 tone, dar mai mică de 29 tone	973	1545
	4	Masa de cel puţin 29 tone, dar mai mică de 31 tone	1545	2291
	5	Masa de cel puţin 31 tone, dar mai mică de 32 tone	1545	2291
	6	Masa de cel puţin 32 tone	1545	2291

(5) În cazul unei combinaţii de autovehicule, un autovehicul articulat sau tren rutier, de transport de marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor:

*(Conform art. VI din OUG. 125/2011: Pentru anul 2012, nivelul impozitelor prevăzute la **art. 263** alin. (4) şi (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, va fi stabilit prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanţe de urgenţă în Monitorul Oficial al României, Partea I.)*

	Numărul de axe şi greutatea brută încărcată maximă admisă		Impozitul (în lei / an)	
			Ax(e) motor(oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalentele recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
I	două axe			
	1	Masa de cel puţin 12 tone, dar mai mică de 14 tone	0	0
	2	Masa de cel puţin 14 tone, dar mai mică de 16 tone	0	0
	3	Masa de cel puţin 16 tone, dar mai mică de 18 tone	0	60
	4	Masa de cel puţin 18 tone, dar mai mică de 20 tone	60	137
	5	Masa de cel puţin 20 tone, dar mai mică de 22 tone	137	320
	6	Masa de cel puţin 22 tone, dar mai mică de 23 tone	320	414
	7	Masa de cel puţin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	747	1310
	8	Masa de cel puţin 25 tone, dar mai mică de 28 tone	747	1310
	9	Masa de cel puţin 28 tone	747	1310
II	2 + 2 axe			
	1	Masa de cel puţin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	128	299
	2	Masa de cel puţin 25 tone, dar mai mică de 26 tone	299	491
	3	Masa de cel puţin 26 tone, dar mai mică de 28 tone	491	721
	4	Masa de cel puţin 28 tone, dar mai mică de 29 tone	721	871
	5	Masa de cel puţin 29 tone, dar mai mică de 31 tone	871	1429
	6	Masa de cel puţin 31 tone, dar mai mică de 33 tone	1429	1984
	7	Masa de cel puţin 33 tone, dar mai mică de 36 tone	1984	3012
	8	Masa de cel puţin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1984	3012
	9	Masa de cel puţin 38 tone	1984	3012
III	2 + 3 axe			
	1	Masa de cel puţin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1579	2197
	2	Masa de cel puţin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	2197	2986
	3	Masa de cel puţin 40 tone	2197	2986
IV	3 + 2 axe			
	1	Masa de cel puţin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1395	1937
	2	Masa de cel puţin 38 tone, dar mai mică de 44 tone	1937	2679
	3	Masa de cel puţin 40 tone, dar mai mică de 44 tone	2679	3963
	4	Masa de cel puţin 44 tone	2679	3963
V	3 + 3 axe			
	1	Masa de cel puţin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	794	960
	2	Masa de cel puţin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	960	1434

	3	Masa de cel puţin 40 tone, dar mai mică de 44 tone	1434	2283
	4	Masa de cel puţin 44 tone	1434	2283

(6) În cazul unei remorci, al unei semiremorci sau rulote care nu face parte dintr-o combinaţie de autovehicule prevăzută la alin. (5), taxa asupra mijlocului de transport este egală cu suma corespunzătoare din tabelul următor *(actualizare conform HG 956/2009)*:

Masa totală maximă autorizată	Impozit - lei -
a) Până la 1 tonă inclusiv	8
b) Peste 1 tonă, dar nu mai mult de 3 tone	29
c) Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	45
d) Peste 5 tone	55

(7) În cazul mijloacelor de transport pe apă, impozitul pe mijlocul de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor *(actualizare conform HG 956/2009)*:

Mijloc de transport	Impozit - lei -
1. Luntre, bărci fără motor, folosite pentru pescuit şi uz personal	18
2. Bărci fără motor, folosite în alte scopuri	48
3. Bărci cu motor	181
4. Nave de sport şi agrement*)	Între 0 şi 964
5. Scutere de apă	181
6. Remorchere şi împingătoare:	x
a) până la 500 CP inclusiv	482
b) peste 500 CP şi până la 2.000 CP inclusiv	783
c) peste 2.000 CP şi până la 4.000 CP inclusiv	1.205
d) peste 4.000 CP	1.928
7. Vapoare - pentru fiecare 1.000 tdw sau fracţiune din acesta	157
8. Ceamuri, şlepuri şi barje fluviale:	x
a) cu capacitatea de încărcare până la 1.500 de tone inclusiv	157
b) cu capacitatea de încărcare de peste 1.500 de tone şi până la 3.000 de tone inclusiv	241
c) cu capacitatea de încărcare de peste 3.000 de tone	422

*) Criteriile de stabilire a cuantumului impozitului vor fi prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentului cod.

(8) În înţelesul prezentului articol, capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată a unui mijloc de transport se stabileşte prin cartea de identitate a mijlocului de transport, prin factura de achiziţie sau un alt document similar.

Norme metodologice

NOTA:

***)** Prin Hotărârea Guvernului nr. 1309/2012 au fost actualizate nivelurile pentru valorile impozabile, impozitele şi taxele locale şi alte taxe asimilate acestora, precum şi amenzile aplicabile începând cu anul 2013.

În anexa la această hotărâre se prevede că:

- pentru impozitele prevăzute la art. 263 alin. (2) se menţin valorile stabilite prin Legea nr. 209/2012;
- pentru impozitele prevăzute la art. 263 alin. (4) se menţin valorile stabilite prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 125/2011;
- pentru impozitele prevăzute la art. 263 alin. (5) se menţin valorile stabilite prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 125/2011.

Conform notelor *1), *2) şi *3) din anexa la această hotărâre, aceste impozite nu au fost indexate deoarece de la data adoptării lor au trecut mai puţin de 3 ani.

Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1309/2012, valorile impozabile prevăzute la art. 263 alin. (6) şi art. 263 alin. (7) au fost actualizate astfel:

"CAPITOLUL IV **Impozitul pe mijloacele de transport** **Art. 263 alin. (6)** **Remorci, semiremorci sau rulote**	
Masa totală maximă autorizată	Impozit - lei -
a) Până la o tonă, inclusiv	9
b) Peste o tonă, dar nu mai mult de 3 tone	34
c) Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	52
d) Peste 5 tone	64
Art. 263 alin. (7) **Mijloace de transport pe apă**	
1. Luntre, bărci fără motor, folosite pentru pescuit şi uz personal	21
2. Bărci fără motor, folosite în alte scopuri	56
3. Bărci cu motor	210
4. Nave de sport şi agrement	între 0 şi 1119
5. Scutere de apă	210
6. Remorchere şi împingătoare:	x
a) până la 500 CP, inclusiv	559
b) peste 500 CP şi până la 2000 CP, inclusiv	909

c) peste 2000 CP şi până la 4000 CP, inclusiv	1398
d) peste 4000 CP	2237
7. Vapoare - pentru fiecare 1000 tdw sau fracţiune din acesta	182
8. Ceamuri, şlepuri şi barje fluviale:	x
a) cu capacitatea de încărcare până la 1500 de tone, inclusiv	182
b) cu capacitatea de încărcare de peste 1500 de tone şi până la 3000 de tone, inclusiv	280
c) cu capacitatea de încărcare de peste 3000 de tone	490

ART. 264 Dobândiri şi transferuri ale mijloacelor de transport

(1) În cazul unui mijloc de transport dobândit de o persoană în cursul unui an, taxa asupra mijlocului de transport se datorează de persoană de la data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost dobândit.

(2) În cazul unui mijloc de transport care este înstrăinat de o persoană în cursul unui an sau este radiat din evidenţa fiscală a compartimentului de specialitate al autorităţii de administraţie publică locală, taxa asupra mijlocului de transport încetează să se mai datoreze de acea persoană începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost înstrăinat sau radiat din evidenţa fiscală.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), taxa asupra mijloacelor de transport se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) Orice persoană care dobândeşte/înstrăinează un mijloc de transport sau îşi schimbă domiciliul/sediul/punctul de lucru are obligaţia de a depune o declaraţie fiscală cu privire la mijlocul de transport, la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale pe a cărei rază teritorială îşi are domiciliul/sediul/punctul de lucru, în termen de 30 de zile inclusiv de la modificarea survenită.

(5) *** Abrogat.

Norme metodologice

ART. 265 Plata taxei

(1) Impozitul pe mijlocul de transport se plăteşte anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie şi 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipaţie a impozitului pe mijlocul de transport, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv inclusiv, se acordă o bonificaţie de până la 10% inclusiv, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(3) Deţinătorii, persoane fizice sau juridice străine, care solicită înmatricularea temporară a mijloacelor de transport în România, în condiţiile legii, au obligaţia să achite integral, la data solicitării, impozitul datorat pentru perioada cuprinsă între data de întâi a lunii următoare celei în care se înmatriculează şi până la sfârşitul anului fiscal respectiv.

(4) În situaţia în care înmatricularea priveşte o perioadă care depăşeşte data de 31 decembrie a anului fiscal în care s-a solicitat înmatricularea, deţinătorii prevăzuţi la alin. (3) au obligaţia să achite integral impozitul pe mijlocul de transport, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, astfel:

a) în cazul în care înmatricularea priveşte un an fiscal, impozitul anual;

b) în cazul în care înmatricularea priveşte o perioadă care se sfârşeşte înainte de data de 1 decembrie a aceluiaşi an, impozitul aferent perioadei cuprinse între data de 1 ianuarie şi data de întâi a lunii următoare celei în care expiră înmatricularea.

(5) Impozitul anual pe mijlocul de transport, datorat aceluiaşi buget local de către contribuabili, persoane fizice şi juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plăteşte integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deţine în proprietate mai multe mijloace de transport, pentru care impozitul este datorat bugetului local al aceleiaşi unităţi administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe mijlocul de transport cumulat al acestora.

Norme metodologice

CAP. 5
Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi a autorizaţiilor

ART. 266 Reguli generale

Orice persoană care trebuie să obţină un certificat, aviz sau altă autorizaţie prevăzută în prezentul capitol trebuie să plătească taxa menţionată în acest capitol la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale înainte de a i se elibera certificatul, avizul sau autorizaţia necesară.

ART. 267 Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizaţiilor de construire şi a altor avize asemănătoare

(1) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism, în mediul urban, este egală cu suma stabilită de consiliul local, Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau consiliul judeţean, după caz, în limitele prevăzute în tabelul următor (*actualizare conform HG 956/2009*):

Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism în mediul urban	**- lei -**
Suprafaţa pentru care se obţine certificatul de urbanism	
a) până la 150 m^2 inclusiv	4 - 5
b) între 151 şi 250 m^2 inclusiv	5 - 6
c) între 251 şi 500 m^2 inclusiv	6 - 8
d) între 501 şi 750 m^2 inclusiv	8 - 10
e) între 751 şi 1.000 m^2 inclusiv	10 - 12

f) peste 1.000 m^2	12 + 0,01 lei/m^2 pentru fiecare m^2 care depăşeşte 1.000 m^2

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism pentru o zonă rurală este egală cu 50% din taxa stabilită conform alin. (1).

(3) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii de construire pentru o clădire care urmează a fi folosită ca locuinţă sau anexă la locuinţă este egală cu 0,5% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcţii.

(4) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de foraje sau excavări necesară studiilor geotehnice, ridicărilor topografice, exploatărilor de carieră, balastierelor, sondelor de gaze şi petrol, precum şi altor exploatări se stabileşte de consiliul local şi este între 0 şi 7 lei inclusiv pentru fiecare mp de suprafaţă ocupată de construcţie. (*actualizare conform HG 956/2009*)

(5) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei necesare pentru lucrările de organizare de şantier în vederea realizării unei construcţii, care nu sunt incluse în altă autorizaţie de construire, este egală cu 3% din valoarea autorizată a lucrărilor de organizare de şantier.

(6) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de amenajare de tabere de corturi, căsuţe sau rulote ori campinguri este egală cu 2% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcţie.

(7) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru chioşcuri, tonete, cabine, spaţii de expunere, situate pe căile şi în spaţiile publice, precum şi pentru amplasarea corpurilor şi a panourilor de afişaj, a firmelor şi reclamelor se stabileşte de consiliul local şi este între 0 şi 7 lei inclusiv pentru fiecare mp afectat. (*actualizare conform HG 956/2009*)

(8) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru orice altă construcţie decât cele prevăzute în alt alineat al prezentului articol este egală cu 1% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcţie, inclusiv instalaţiile aferente.

(9) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de desfiinţare, totală sau parţială, a unei construcţii este egală cu 0,1% din valoarea impozabilă a construcţiei, stabilită pentru determinarea impozitului pe clădiri. În cazul desfiinţării parţiale a unei construcţii, taxa pentru eliberarea autorizaţiei se modifică astfel încât să reflecte porţiunea din construcţie care urmează a fi demolată.

(10) Taxa pentru prelungirea unui certificat de urbanism sau a unei autorizaţii de construire este egală cu 30% din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizaţiei iniţiale.

(11) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii privind lucrările de racorduri şi branşamente la reţele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu se stabileşte de consiliul local şi este între 0 şi 11 lei inclusiv pentru fiecare racord. (*actualizare conform HG 956/2009*)

(12) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism şi amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului judeţean se stabileşte de consiliul local şi este între 0 şi 13 lei inclusiv pentru fiecare racord. (*actualizare conform HG 956/2009*)

(13) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă se stabileşte de consiliul local şi este între 0 şi 8 lei inclusiv inclusiv. (*actualizare conform HG 956/2009*).

(14) Pentru taxele prevăzute în prezentul articol, stabilite pe baza valorii autorizate a lucrărilor de construcţie, se aplică următoarele reguli:

a) taxa datorată se stabileşte pe baza valorii lucrărilor de construcţie declarate de persoana care solicită avizul şi se plăteşte înainte de emiterea avizului;

b) în termen de 15 zile de la data finalizării lucrărilor de construcţie, dar nu mai târziu de 15 zile de la data la care expiră autorizaţia respectivă, persoana care a obţinut autorizaţia trebuie să depună o declaraţie privind valoarea lucrărilor de construcţie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale;

c) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care se depune situaţia finală privind valoarea lucrărilor de construcţii, compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale are obligaţia de a stabili taxa datorată pe baza valorii reale a lucrărilor de construcţie;

d) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale a emis valoarea stabilită pentru taxă, trebuie plătită orice sumă suplimentară datorată de către persoana care a primit autorizaţia sau orice sumă care trebuie rambursată de autoritatea administraţiei publice locale.

(15) În cazul unei autorizaţii de construire emise pentru o persoană fizică, valoarea reală a lucrărilor de construcţie nu poate fi mai mică decât valoarea impozabilă a clădirii stabilită conform **art. 251**.

Norme metodologice

NOTA: Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1309/2012, valorile impozabile prevăzute la art. 267 alin. (1), art. 267 alin. (4), art. 267 alin. (7), art. 267 alin. (11), art. 267 alin. (12) şi art. 267 alin. (13) au fost actualizate astfel:

"CAPITOLUL V **Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi a autorizaţiilor**	
Art. 267 alin. (1) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism în mediul urban	- lei -
Suprafaţa pentru care se obţine certificatul de urbanism	
a) până la 150 m^2, inclusiv	5 - 6
b) între 151 şi 250 m^2, inclusiv	6 - 7
c) între 251 şi 500 m^2, inclusiv	7 - 9
d) între 501 şi 750 m^2, inclusiv	9 - 12
e) între 751 şi 1000 m^2, inclusiv	12 - 14
f) peste 100 m^2	14 + 0,01 lei/m^2, pentru fiecare m^2 care depăşeşte 1000 m^2
Art. 267 alin. (4) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de foraje sau excavări	Între 0 şi 8 lei, inclusiv pentru fiecare m^2 afectat
Art. 267 alin. (7) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru chioşcuri, tonete, cabine, spaţii de expunere, situate pe căile şi în spaţiile publice, precum şi pentru amplasarea corpurilor	Între 0 şi 8 lei, inclusiv, pentru fiecare m^2 de suprafaţă ocupată de construcţie

şi a panourilor de afişaj, a firmelor şi reclamelor	
Art. 267 alin. (11) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii privind lucrările de racorduri şi branşamente la reţelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu	Între 0 şi 13 lei, inclusiv, pentru fiecare racord
Art. 267 alin. (12) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism şi amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului judeţean	Între 0 şi 15 lei, inclusiv
Art. 267 alin. (13) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă	Între 0 şi 9 lei, inclusiv"

ART. 268 Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor pentru a desfăşura o activitate economică şi a altor autorizaţii similare

(1) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii pentru desfăşurarea unei activităţi economice este stabilită de către consiliul local: în mediul rural, între 0 şi 13 lei inclusiv; în mediul urban, între 0 şi 69 lei inclusiv *(actualizare conform HG 956/2009).*

(1^1) Autorizaţiile prevăzute la alin. (1) se vizează anual, până la data de 31 decembrie a anului în curs pentru anul următor. Taxa de viză reprezintă 50% din cuantumul taxei prevăzute la alin. (1).

(2) Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor sanitare de funcţionare se stabileşte de consiliul local şi este între 0 şi 17 lei inclusiv (actualizare conform HG 956/2009).

(3) Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deţinute de consiliile locale, se stabileşte de către consiliul local şi este între 0 şi 28 lei inclusiv pentru fiecare mp sau fracţiune de mp *(actualizare conform HG 956/2009).*

(4) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător se stabileşte de către consiliile locale şi este între 0 şi 69 lei inclusiv *(actualizare conform HG 956/2009).*

(5) Comercianţii a căror activitate se desfăşoară potrivit Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, în clasa 5530 - restaurante şi 5540 - baruri, datorează bugetului local al comunei, oraşului sau municipiului, după caz, în a cărui rază administrativ teritorială se află amplasată unitatea sau standul de comercializare, o taxă pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizaţiei privind desfăşurarea activităţii de alimentaţie publică, stabilită de către consiliile locale între 0 şi 3615 lei inclusiv *(actualizare conform HG 956/2009).* La nivelul municipiului Bucureşti, această taxă se stabileşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi se face venit la bugetul local al sectorului în a cărui rază teritorială se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

(6) Autorizaţia privind desfăşurarea activităţii de alimentaţie publică, în cazul în care comerciantul îndeplineşte condiţiile prevăzute de lege, se emite de către primarul în a cărui rază de competenţă se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

Norme metodologice

NOTA: Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1309/2012, valorile impozabile prevăzute la art. 268 alin. (1), art. 268 alin. (2), art. 268 alin. (3), art. 268 alin. (4) şi art. 268 alin. (5) au fost actualizate astfel:

"CAPITOLUL V **Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi a autorizaţiilor**		
Art. 268 alin. (1) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii pentru desfăşurarea unei activităţi economice	1. în mediul rural	Între 0 şi 15 lei, inclusiv
	2. în mediul urban	Între 0 şi 80 lei, inclusiv
Art. 268 alin. (2) Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor sanitare de funcţionare		Între 0 şi 20 lei, inclusiv
Art. 268 alin. (3) Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deţinute de consiliile locale		Între 0 şi 32 lei, inclusiv, pentru fiecare m^2 sau fracţiune de m^2
Art. 268 alin. (4) Taxa pentru eliberarea certificatului de producător		Între 0 şi 80 lei, inclusiv
Art. 268 alin. (5) Taxa pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizaţiei privind desfăşurarea activităţii de alimentaţie publică		Între 0 şi 4195 lei, inclusiv"

ART. 269 Scutiri

Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor nu se datorează pentru:

a) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire pentru lăcaş de cult sau construcţie anexă;

b) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire pentru dezvoltarea, modernizarea sau reabilitarea infrastructurilor din transporturi care aparţin domeniului public al statului;

c) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire, pentru lucrările de interes public judeţean sau local;

d) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire, dacă beneficiarul construcţiei este o instituţie publică;

e) autorizaţie de construire pentru autostrăzile şi căile ferate atribuite prin concesionare, conform legii.

Norme metodologice

CAP. 6
Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate

ART. 270 Taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate

(1) Orice persoană, care beneficiază de servicii de reclamă şi publicitate în România în baza unui contract sau a unui alt fel de înţelegere încheiată cu altă persoană, datorează plata taxei prevăzute în prezentul articol, cu excepţia serviciilor de reclamă şi publicitate realizate prin mijloacele de informare în masă scrise şi audiovizuale.

(1^1) Publicitatea realizată prin mijloace de informare în masă scrise şi audiovizuale, în sensul prezentului articol, corespunde activităţilor agenţilor de publicitate potrivit Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN, cu modificările ulterioare, respectiv publicitatea realizată prin ziare şi alte tipărituri, precum şi prin radio, televiziune şi Internet.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare taxa pentru servicii de reclamă şi publicitate, se plăteşte la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia persoana prestează serviciile de reclamă şi publicitate.

(3) Taxa pentru servicii de reclamă şi publicitate se calculează prin aplicarea cotei taxei respective la valoarea serviciilor de reclamă şi publicitate.

(4) Cota taxei se stabileşte de consiliul local, fiind cuprinsă între 1% şi 3% .

(5) Valoarea serviciilor de reclamă şi publicitate cuprinde orice plată obţinută sau care urmează a fi obţinută pentru serviciile de reclamă şi publicitate, cu excepţia taxei pe valoarea adăugată.

(6) Taxa pentru servicii de reclamă şi publicitate se varsă la bugetul local, lunar, până la data de 10 a lunii următoare celei în care a intrat în vigoare contractul de prestări de servicii de reclamă şi publicitate.

Norme metodologice

ART. 271 Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate

(1) Orice persoană care utilizează un panou, afişaj sau o structură de afişaj pentru reclamă și publicitate, cu excepția celei care intră sub incidența **art. 270**, datorează plata taxei anuale prevăzute în prezentul articol către bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, în raza căreia/căruia este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj respectivă. La nivelul municipiului București, această taxă revine bugetului local al sectorului în raza căruia este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj respectivă.

(2) Valoarea taxei pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate se calculează anual, prin înmulţirea numărului de metri pătraţi sau a fracţiunii de metru pătrat a suprafeţei afişajului pentru reclamă sau publicitate cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

a) în cazul unui afişaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică, suma este între 0 şi 28 lei; *(actualizare conform HG 956/2009).*

b) în cazul oricărui alt panou, afişaj sau structură de afişaj pentru reclamă şi publicitate, suma este între 0 şi 20 lei *(actualizare conform HG 956/2009)*.

(3) Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate se recalculează pentru a reflecta numărul de luni sau fracţiunea din lună dintr-un an calendaristic în care se afişează în scop de reclamă şi publicitate.

(4) Taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv. Taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate, datorată aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată.

(5) Consiliile locale pot impune persoanelor care datorează taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate să depună o declaraţie anuală la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale.

Norme metodologice

NOTA: Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1309/2012, valorile impozabile prevăzute la art. 271 alin. (2) au fost actualizate astfel:

"CAPITOLUL VI **Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate**		
Art. 271 alin. (2)	**Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate:** - lei/m^2 sau fracţiune de m^2 -	
	a) în cazul unui afişaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică	Între 0 şi 32, inclusiv
	b) în cazul oricărui alt panou, afişaj sau structură de afişaj pentru reclamă şi publicitate	Între 0 şi 23, inclusiv"

ART. 272 Scutiri

(1) Taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate şi taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate nu se aplică instituţiilor publice, cu excepţia cazurilor când acestea fac reclamă unor activităţi economice.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, nu se aplică unei persoane care închiriază panoul, afişajul sau structura de afişaj unei alte persoane, în acest caz taxa prevăzută la **art. 270** fiind plătită de această ultimă persoană.

(3) Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate nu se datorează pentru afişele, panourile sau alte mijloace de reclamă şi publicitate amplasate în interiorul clădirilor.

(4) Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate nu se aplică pentru panourile de identificare a instalaţiilor energetice, marcaje de avertizare sau marcaje de circulaţie, precum şi alte informaţii de utilitate publică şi educaţionale.

(5) Nu se datorează taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate pentru afişajul efectuat pe mijloacele de transport care nu sunt destinate, prin construcţia lor, realizării de reclamă şi publicitate.

Norme metodologice

CAP. 7
Impozitul pe spectacole

ART. 273 Reguli generale

(1) Orice persoană care organizează o manifestare artistică, o competiţie sportivă sau altă activitate distractivă în România are obligaţia de a plăti impozitul prevăzut în prezentul capitol, denumit în continuare impozitul pe spectacole.

(2) Impozitul pe spectacole se plăteşte la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia are loc manifestarea artistică, competiţia sportivă sau altă activitate distractivă.

Norme metodologice

ART. 274 Calculul impozitului

(1) Cu excepţiile prevăzute la art. 275, impozitul pe spectacole se calculează prin aplicarea cotei de impozit la suma încasată din vânzarea biletelor de intrare şi a abonamentelor.

(2) Cota de impozit se determină după cum urmează:

a) în cazul unui spectacol de teatru, ca de exemplu o piesă de teatru, balet, operă, operetă, concert filarmonic sau altă manifestare muzicală, prezentarea unui film la cinematograf, un spectacol de circ sau orice competiţie sportivă internă sau internaţională, cota de impozit este egală cu 2%;

b) în cazul oricărei alte manifestări artistice decât cele enumerate la lit. a), cota de impozit este egală cu 5% .

(3) Suma primită din vânzarea biletelor de intrare sau a abonamentelor nu cuprinde sumele plătite de organizatorul spectacolului în scopuri caritabile, conform contractului scris intrat în vigoare înaintea vânzării biletelor de intrare sau a abonamentelor.

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligaţia de:

a) a înregistra biletele de intrare şi/sau abonamentele la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale care îşi exercită autoritatea asupra locului unde are loc spectacolul;

b) a anunţa tarifele pentru spectacol în locul unde este programat să aibă loc spectacolul, precum şi în orice alt loc în care se vând bilete de intrare şi/sau abonamente;

c) a preciza tarifele pe biletele de intrare şi/sau abonamente şi de a nu încasa sume care depăşesc tarifele precizate pe biletele de intrare şi/sau abonamente;

d) a emite un bilet de intrare şi/sau abonament pentru toate sumele primite de la spectatori;

e) a asigura, la cererea compartimentului de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale, documentele justificative privind calculul şi plata impozitului pe spectacole;

f) a se conforma oricăror altor cerinţe privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidenţa şi inventarul biletelor de intrare şi a abonamentelor, care sunt precizate în normele elaborate în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor, contrasemnate de Ministerul Culturii şi Cultelor şi Agenţia Naţională pentru Sport.

Norme metodologice

ART. 275 Reguli speciale pentru videoteci şi discoteci

(1) În cazul unei manifestări artistice sau al unei activităţi distractive care are loc într-o videotecă sau discotecă, impozitul pe spectacole se calculează pe baza suprafeţei incintei prevăzute în prezentul articol.

(2) Impozitul pe spectacole se stabileşte pentru fiecare zi de manifestare artistică sau de activitate distractivă, prin înmulţirea numărului de metri pătraţi ai suprafeţei incintei videotecii sau discotecii cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

a) în cazul videotecilor, suma este între 0 şi 2 lei inclusiv *(actualizare conform HG 956/2009);*

b) în cazul discotecilor, suma este 0 şi 3 lei inclusiv *(actualizare conform HG 956/2009);*

(3) Impozitul pe spectacole se ajustează prin înmulţirea sumei stabilite, potrivit alin. (2), cu coeficientul de corecţie corespunzător, precizat în tabelul următor:

Rangul localităţii	Coeficientul de corecţie
0	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00
IV	1,10
V	1,00

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligaţia de a depune o declaraţie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale privind spectacolele programate pe durata unei luni calendaristice. Declaraţia se depune până la data de 15, inclusiv, a lunii precedente celei în care sunt programate spectacolele respective.

Norme metodologice

NOTA: Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1309/2012, valorile impozabile prevăzute la art. 275 alin. (2) au fost actualizate astfel:

"CAPITOLUL VII Impozitul pe spectacole		
Art. 275 alin. (2)	Manifestarea artistică sau activitatea distractivă:	- lei/ m2 -
	a) în cazul videotecilor	Între 0 şi 2, inclusiv
	b) în cazul discotecilor	Între 0 şi 3, inclusiv"

ART. 276 Scutiri

Impozitul pe spectacole nu se aplică spectacolelor organizate în scopuri umanitare. ***Norme metodologice***

ART. 277 Plata impozitului

(1) Impozitul pe spectacole se plăteşte lunar până la data de 15, inclusiv, a lunii următoare celei în care a avut loc spectacolul.

(2) Orice persoană care datorează impozitul pe spectacole are obligaţia de a depune o declaraţie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a impozitului pe spectacole. Formatul declaraţiei se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor.

(3) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole răspund pentru calculul corect al impozitului, depunerea la timp a declaraţiei şi plata la timp a impozitului.

Norme metodologice

CAP. 8
Taxa hotelieră

ART. 278 Reguli generale

(1) Consiliul local poate institui o taxă pentru şederea într-o unitate de cazare, într-o localitate asupra căreia consiliul local îşi exercită autoritatea, dar numai dacă taxa se aplică conform prezentului capitol.

(2) Taxa pentru şederea într-o unitate de cazare, denumită în continuare taxa hotelieră, se încasează de către persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea, o dată cu luarea în evidenţă a persoanelor cazate.

(3) Unitatea de cazare are obligaţia de a vărsa taxa colectată în conformitate cu alin. (2) la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia este situată aceasta.

Norme metodologice

ART. 279 Calculul taxei

(1) Taxa hotelieră se calculează prin aplicarea cotei stabilite la tarifele de cazare practicate de unităţile de cazare.

(2) Pentru şederea într-o unitate de cazare, consiliul local instituie o taxă hotelieră în cotă de 1% din valoarea totală a cazării/tariful de cazare pentru fiecare zi de sejur a turistului, care se încasează de persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea, odată cu luarea în evidenţă a persoanelor cazate.

(3) Taxa hotelieră se datorează pentru întreaga perioadă de şedere, cu excepţia cazului unităţilor de cazare amplasate într-o staţiune turistică, atunci când taxa se datorează numai pentru o singură noapte, indiferent de perioada reală de cazare.

Norme metodologice

ART. 280 Scutiri

Taxa hotelieră nu se aplică pentru:

a) persoanele fizice în vârstă de până la 18 ani inclusiv;

b) persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat ori persoanele invalide de gradul I sau II;

c) pensionarii sau studenţii;

d) persoanele fizice aflate pe durata satisfacerii stagiului militar;

e) veteranii de război;

f) văduvele de război sau văduvele veteranilor de război care nu s-au recăsătorit;

g) persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările şi completările ulterioare;

h) soţul sau soţia uneia dintre persoanele fizice menţionate la lit. b) - g), care este cazat/cazată împreună cu o persoană menţionată la lit. b) - g).

Norme metodologice

ART. 281 Plata taxei

(1) Unităţile de cazare au obligaţia de a vărsa taxa hotelieră la bugetul local, lunar, până la data de 10, inclusiv, a lunii următoare celei în care s-a colectat taxa hotelieră de la persoanele care au plătit cazarea.

(2) Unităţile de cazare au obligaţia de a depune lunar o declaraţie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a taxei hoteliere, inclusiv. Formatul declaraţiei se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor.

Norme metodologice

CAP. 9
Taxe speciale

ART. 282 Taxe speciale

(1) Pentru funcţionarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice şi juridice, consiliile locale, judeţene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, pot adopta taxe speciale.

(2) Domeniile în care consiliile locale, judeţene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, pot adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum şi cuantumul acestora se stabilesc în conformitate cu prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 45/2003 privind finanţele publice locale.

(3) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice şi juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituţia/serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare şi funcţionare a acesteia/acestuia, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestaţii ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu.

(4) Consiliile locale, judeţene sau Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, nu pot institui taxe speciale concesionarilor din sectorul utilităţilor publice (gaze naturale, apă, energie electrică), pentru existenţa pe domeniul public/privat al unităţilor administrativ-teritoriale a reţelelor de apă, de transport şi distribuţie a energiei electrice şi a gazelor naturale.

Norme metodologice

CAP. 10
Alte taxe locale

ART. 283 Alte taxe locale

(1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau consiliile judeţene, după caz, pot institui taxe pentru utilizarea temporară a locurilor publice şi pentru vizitarea muzeelor, caselor memoriale, monumentelor istorice de arhitectură şi arheologice şi altele asemenea*).

(2) Consiliile locale pot institui taxe pentru deţinerea sau utilizarea echipamentelor şi utilajelor destinate obţinerii de venituri care folosesc infrastructura publică locală, pe raza localităţii unde acestea sunt utilizate, precum şi taxe pentru activităţile cu impact asupra mediului înconjurător*).

(3) Taxele prevăzute la alin. (1) şi (2) se calculează şi se plătesc în conformitate cu procedurile aprobate de autorităţile deliberative interesate*).

(3^1) Taxa pentru îndeplinirea procedurii de divorţ pe cale administrativă este în cuantum de 500 lei şi poate fi majorată prin hotărâre a consiliului local, fără ca majorarea să poată depăşi 20% din această valoare. Taxa se face venit la bugetul local.

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi consiliile locale ale sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz, pot institui taxa pentru reabilitare termică a blocurilor de locuinţe şi locuinţelor unifamiliale, pentru care s-au alocat sume aferente cotei de contribuţie a proprietarilor, în condiţiile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 18/2009 privind creşterea performanţei energetice a blocurilor de locuinţe, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 158/2011, cu modificările şi completările ulterioare.

---

*) Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 797/2005 valorile impozabile prevăzute la **art. 283** alin. (1), **art. 283** alin. (2) şi **art. 283** alin. (3) au fost actualizate astfel:

		Nivelurile indexate pentru anul 2005, rol/ron	Nivelurile indexate pentru anul 2006
art. 283 alin. (1)	Taxa zilnică pentru utilizarea temporară a locurilor publice şi pentru vizitarea muzeelor, caselor memoriale, monumentelor istorice de arhitectură şi arheologice şi altele asemenea	între 0 lei/zi şi 119.000 lei/zi inclusiv, între 0 lei/zi şi 11,90 lei/zi inclusiv	între 0 lei/zi şi 13 lei/zi inclusiv
art. 283 alin. (2)	Taxa zilnică pentru deţinerea sau utilizarea echipamentelor destinate în scopul obţinerii de venit	între 0 lei/zi şi 119.000 lei/zi inclusiv, între 0 lei/zi şi 11,90 lei/zi inclusiv	între 0 lei/zi şi 13 lei/zi inclusiv
art. 283 alin. (3)	Taxa anuală pentru vehicule lente	între 0 lei/an şi 321.000 lei/an inclusiv, între 0 lei/an şi 3,21 lei/an inclusiv	între 0 lei/an şi 34 lei/an inclusiv

Norme metodologice

ART. 283^1 Contracte de fiducie

În cazul persoanelor fizice şi juridice care încheie contracte de fiducie conform Codului civil, impozitele şi taxele locale aferente masei patrimoniale fiduciare transferate în cadrul operaţiunii de fiducie sunt plătite de către fiduciar la bugetele locale ale unităţilor administrativ-teritoriale unde sunt înregistrate bunurile care fac obiectul operaţiunii de fiducie, cu respectarea prevederilor prezentului titlu, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a fost încheiat contractul de fiducie. (în vigoare de la data intrării în vigoare a L287/2009 privind Codul civil)

CAP. 11
Facilităţi comune

ART. 284 Facilităţi pentru persoane fizice

(1) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor, precum şi alte taxe prevăzute la **art. 282** şi **art. 283** nu se aplică pentru:

a) veteranii de război;

b) persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi în alte legi.

(2) Persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) şi art. 4 alin. (1) din Legea recunoştinţei faţă de eroii-martiri şi luptătorii care au contribuit la victoria Revoluţiei române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, nu datorează:

a) impozitul pe clădiri pentru locuinţa situată la adresa de domiciliu;

b) impozitul pe teren aferent clădirii prevăzute la lit. a);

c) taxa asupra mijloacelor de transport aferentă unui singur autoturism tip hycomat sau a unui mototriciclu.

(3) Impozitul pe clădiri şi impozitul pe teren nu se aplică văduvelor de război şi văduvelor veteranilor de război care nu s-au recăsătorit.

(4) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren şi taxa pentru eliberarea unei autorizaţii pentru desfăşurarea unei activităţi economice nu se datorează de către persoanele cu handicap grav sau accentuat şi de persoanele încadrate în gradul I de invaliditate.

(5) În cazul unei clădiri, al unui teren sau al unui mijloc de transport deţinut în comun de o persoană fizică prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4), scutirea fiscală se aplică integral pentru proprietăţile deţinute în comun de soţi.

(6) Scutirea de la plata impozitului pe clădiri se aplică doar clădirii folosite ca domiciliu de persoanele fizice prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4).

(7) Scutirea de la plata impozitului pe teren se aplică terenului aferent clădirii utilizate de persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. b), alin. (2) şi alin. (4).

(7^1) Scutirea de la plata taxei asupra mijloacelor de transport se aplică doar pentru un singur mijloc de transport, la alegerea persoanelor fizice prevăzute la alin. (1) şi (2).

(7^2) Scutirea de la plata impozitelor şi taxelor locale, precum şi de la plata impozitului corespunzător pentru terenurile arabile, fâneţe şi păduri, în suprafaţă de până la 5 ha, se aplică pentru veteranii de război, văduvele de război şi văduvele veteranilor de război care nu s-au recăsătorit.

(8) Scutirea de la plata impozitului prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică unei persoane începând cu prima zi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii.

(9) Persoanele fizice şi/sau juridice române care reabilitează sau modernizează termic clădirile de locuit pe care le deţin în proprietate, în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 29/2000 privind reabilitarea termică a fondului construit existent şi stimularea economisirii energiei termice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 325/2002, sunt scutite de impozitul pentru aceste clădiri pe perioada de rambursare a creditului obţinut pentru reabilitarea termică, precum şi de taxele pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru lucrările de reabilitare termică.

(10) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor, precum şi alte taxe prevăzute la **art. 282** şi **art. 283** se reduc cu 50%, în conformitate cu Ordonanţa Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea unor facilităţi persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localităţi din Munţii Apuseni şi în Rezervaţia Biosferei "Delta Dunării", republicată, cu modificările ulterioare, pentru persoanele fizice care domiciliază şi trăiesc în localităţile precizate în:

a) Hotărârea Guvernului nr. 323/1996 privind aprobarea Programului special pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a unor localităţi din Munţii Apuseni, cu modificările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 395/1996 pentru aprobarea Programului special privind unele măsuri şi acţiuni pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a judeţului Tulcea şi a Rezervaţiei Biosferei "Delta Dunării", cu modificările ulterioare.

(11) Nu se datorează taxa asupra succesiunii, prevăzută de Ordonanţa Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, republicată, cu modificările ulterioare, dacă încheierea procedurii succesorale a fost făcută în termen de un an de la data decesului autorului bunurilor. Această taxă nu se datorează nici în cazul autorilor decedaţi anterior datei de 1 ianuarie 2005, dacă încheierea procedurii succesorale a fost făcută până la data de 31 decembrie 2005 inclusiv.

(12) Taxele de timbru prevăzute la art. 4 alin. (1) din Ordonanţa Guvernului nr. 12/1998, republicată, cu modificările ulterioare, referitoare la autentificarea actelor între vii, translative ale dreptului de proprietate şi ale altor drepturi reale ce au ca obiect terenuri fără construcţii, din extravilan, se reduc la jumătate.

(13) Impozitul pe clădiri nu se datorează pentru clădirea unei persoane fizice, dacă:

a) clădirea este o locuinţă nouă, realizată în condiţiile Legii locuinţei nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare; sau

b) clădirea este realizată pe bază de credite, în conformitate cu Ordonanţa Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investiţiilor pentru realizarea unor lucrări publice şi construcţii de locuinţe, aprobată cu modificări prin Legea nr. 82/1995, cu modificările şi completările ulterioare.

(14) Scutirile de impozit prevăzute la alin. (13) se aplică pentru o clădire timp de 10 ani de la data dobândirii acesteia. În cazul înstrăinării clădirii, scutirea de impozit nu se aplică noului proprietar al acesteia.

Norme metodologice

ART. 285 Facilităţi pentru persoanele juridice

(1) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor, precum şi alte taxe locale precizate la **art. 282** şi **art. 283** nu se aplică:

a) oricărei instituţii sau unităţi care funcţionează sub coordonarea Ministerului Educaţiei, Cercetării şi Tineretului, cu excepţia incintelor folosite pentru activităţi economice;

b) fundaţiilor testamentare constituite conform legii, cu scopul de a întreţine, dezvolta şi ajuta instituţii de cultură naţională, precum şi de a susţine acţiuni cu caracter umanitar, social şi cultural;

c) organizaţiilor care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unităţi specializate care asigură găzduire, îngrijire socială şi medicală, asistenţă, ocrotire, activităţi de recuperare, reabilitare şi reinserţie socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum şi pentru alte persoane aflate în dificultate, în condiţiile legii.

(2 Impozitul pe clădiri şi impozitul pe terenurile acestora se reduc cu 50% pentru acele imobile situate pe litoralul Mării Negre deţinute de persoane juridice şi care sunt utilizate pentru prestarea de servicii turistice pe o durată de minimum 6 luni în cursul unui an calendaristic.

(3) Impozitul pe clădiri se reduce cu 50% pentru clădirile nou construite deţinute de cooperaţiile de consum sau meşteşugăreşti, dar numai pentru primii 5 ani de la data achiziţiei clădirii.

(4) Nu se datorează impozit pe teren pentru terenurile forestiere administrate de Regia Naţională a Pădurilor - Romsilva, cu excepţia celor folosite în scop economic.

Norme metodologice

ART. 285^1 Scutiri şi facilităţi pentru persoanele juridice

Elementele infrastructurii feroviare publice, inclusiv terenurile pe care sunt amplasate, precum şi terenurile destinate acestui scop, sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren şi a taxei pentru eliberarea autorizaţiei de construire.

Norme metodologice

ART. 286 Scutiri şi facilităţi stabilite de consiliile locale

(1) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri sau o reducere a acestuia pentru o clădire folosită ca domiciliu de persoana fizică ce datorează acest impozit.

(2) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe teren sau o reducere a acestuia pentru terenul aferent clădirii folosite ca domiciliu al persoanei fizice care datorează acest impozit.

(3) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri şi a impozitului pe teren sau o reducere a acestora pentru persoanele ale căror venituri lunare sunt mai mici decât salariul minim brut pe ţară ori constau în exclusivitate din indemnizaţie de şomaj sau ajutor social.

(4) În cazul unei calamităţi naturale, consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren, precum şi a taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism şi autorizaţiei de construire sau o reducere a acestora.

(5) Scutirea de la plata impozitelor sau reducerile acestora prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică persoanei respective cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii sau reducerii.

(6) Începând cu anul fiscal 2008, consiliul local poate acorda scutiri de la plata impozitului pe clădiri şi a impozitului pe teren, datorată de către persoanele juridice în condiţiile elaborării unor scheme de ajutor de stat având ca obiectiv dezvoltarea regională şi în condiţiile îndeplinirii dispoziţiilor prevăzute de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naţionale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 137/2007.

(7) *** Abrogat.

(8) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri sau o reducere a acestuia pe o perioadă de minimum 7 ani, cu începere de la data de întâi ianuarie a anului fiscal următor finalizării lucrărilor de reabilitare, pentru proprietarii apartamentelor din blocurile de locuinţe şi ai imobilelor care au executat lucrări de intervenţie pe cheltuială proprie, pe baza procesului-verbal de recepţie la terminarea lucrărilor, întocmit în condiţiile legii, prin care se constată realizarea măsurilor de intervenţie recomandate de către auditorul energetic în certificatul de performanţă energetică sau, după caz, în raportul de audit energetic, astfel cum este prevăzut în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 18/2009 privind creşterea performanţei energetice a blocurilor de locuinţe, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 158/2011.

(9) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri/taxei pe clădiri pe o perioadă de 5 ani consecutivi, cu începere de la data de întâi ianuarie a anului fiscal următor în care a fost efectuată recepţia la terminarea lucrărilor, pentru proprietarii care execută lucrări în condiţiile Legii nr. 153/2011 privind măsuri de creştere a calităţii arhitectural-ambientale a clădirilor.

Norme metodologice

CAP. 12
Alte dispoziţii comune

ART. 287 Majorarea impozitelor şi taxelor locale de consiliile locale sau consiliile judeţene

(1) Autoritatea deliberativă a administrației publice locale, la propunerea autorității executive, poate stabili cote adiționale la impozitele și taxele locale prevăzute în prezentul titlu, în funcție de următoarele criterii: economice, sociale, geografice, precum și de necesitățile bugetare locale, cu excepția taxelor prevăzute la **art. 295** alin. (11) lit. c) și d).

(2) Cotele adiționale stabilite conform alin. (1) nu pot fi mai mari de 20% față de nivelurile aprobate prin hotărâre a Guvernului potrivit **art. 292**.

(3) Criteriile prevăzute la alin. (1) se hotărăsc de către autoritatea deliberativă a administrației publice locale.

Norme metodologice

ART. 288 Hotărârile consiliilor locale şi judeţene privind impozitele şi taxele locale

(1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi consiliile judeţene adoptă hotărâri privind impozitele şi taxele locale pentru anul fiscal următor în termen de 45 de zile lucrătoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la **art. 292**.

(2) Primarii, primarul general şi preşedinţii consiliilor judeţene asigură publicarea corespunzătoare a oricărei hotărâri în materie de impozite şi taxe locale adoptate de autorităţile deliberative respective.

Norme metodologice

NOTE:

1. Reproducem mai jos prevederile art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1309/2012

"(2) Autorităţile deliberative ale administraţiei publice locale completează, modifică şi/sau abrogă, după caz, hotărârile adoptate cu privire la stabilirea impozitelor şi taxelor locale pentru anul 2013, până la data de 31 decembrie 2012, pentru a asigura corelarea cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cu cele ale prezentei hotărâri."

2. Reproducem mai jos prevederile articolului unic din Ordonanţa Guvernului nr. 1/2013 (#M110).

"ARTICOL UNIC

(1) Pentru anul 2013, prin derogare de la prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, autorităţile administraţiei publice locale pot adopta hotărâri privind reducerea nivelurilor valorilor impozabile, impozitelor şi taxelor locale prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 1.309/2012 privind nivelurile pentru valorile impozabile, impozitele şi taxele locale şi alte taxe asimilate acestora, precum şi amenzile aplicabile începând cu anul 2013, cel mult până la nivelurile prevăzute prin hotărârile autorităţilor administraţiei publice locale respective, adoptate de către acestea pentru anul 2012.

(2) Hotărârile prevăzute la alin. (1) pot fi adoptate în termen de cel mult 20 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanţe.

(3) Sumele achitate de contribuabili peste nivelurile impozitelor şi taxelor locale aprobate prin hotărâri ale autorităţilor deliberative conform alin. (1) se compensează cu obligaţii de plată către bugetele locale cu termene de plată viitoare sau se restituie la cererea contribuabililor."

3. Reproducem mai jos prevederile art. IV din Ordonanţa Guvernului nr. 8/2013 (#M111).

"ART. IV

(1) Prevederile alin. (1) al articolului unic din Ordonanţa Guvernului nr. 1/2013 pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul impozitelor şi taxelor locale sunt aplicabile numai de autorităţile administraţiei publice locale care nu au înregistrate la data de 31 decembrie 2012 arierate, aşa cum sunt definite în Legea nr. 273/2006 privind finanţele publice locale, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Autorităţile administraţiei publice locale care au adoptat hotărâri privind impozitele şi taxele locale pentru anul 2013 în temeiul Ordonanţei Guvernului nr. 1/2013 şi care nu îndeplinesc condiţiile de la alin. (1) adoptă noi hotărâri, stabilind că începând cu 1 februarie 2013 nivelurile pentru valorile impozabile, impozitele şi taxele locale şi alte taxe asimilate acestora, precum şi amenzile sunt cele din Hotărârea Guvernului nr. 1.309/2012 privind nivelurile pentru valorile impozabile, impozitele şi taxele locale şi alte taxe asimilate acestora, precum şi amenzile aplicabile începând cu anul 2013. Hotărârile se adoptă în procedură de urgenţă, intrând sub incidenţa prevederilor art. 6 alin. (9) din Legea nr. 52/2003 privind transparenţa decizională în administraţia publică, cu completările ulterioare.

(3) Persoanele fizice care au achitat impozitele şi taxele locale pentru anul 2013 şi achită integral până la data de 30 septembrie 2013 diferenţele rezultate în urma aplicării alin. (2) beneficiază de prevederile art. 255 alin. (2), art. 260 alin. (2) şi art. 265 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare."

ART. 289 Accesul la informaţii privind impozitele şi taxele locale

Autorităţile administraţiei publice locale au obligaţia de a asigura accesul gratuit la informaţii privind impozitele şi taxele locale.

Norme metodologice

ART. 290 * Abrogat**

ART. 291 Controlul şi colectarea impozitelor şi taxelor locale

Autorităţile administraţiei publice locale şi organele speciale ale acestora, după caz, sunt responsabile pentru stabilirea, controlul şi colectarea impozitelor şi taxelor locale, precum şi a amenzilor şi penalizărilor aferente.

Norme metodologice

ART. 292 Indexarea impozitelor şi taxelor locale

(1) În cazul oricărui impozit sau oricărei taxe locale, care constă într-o anumită sumă în lei sau care este stabilită pe baza unei anumite sume în lei, sumele respective se indexează o dată la 3 ani, ţinând cont de evoluţia ratei inflaţiei de la ultima indexare.

(2) Sumele indexate se iniţiază în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor şi se aprobă prin hotărâre a Guvernului, emisă până la data de 30 aprilie, inclusiv, a fiecărui an.

(3) *** Abrogat.

Norme metodologice

ART. 293 Elaborarea normelor

Elaborarea normelor pentru prezentul titlu se face de către Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor.

Norme metodologice

CAP. 13
Sancţiuni

ART. 294 Sancţiuni

(1) Nerespectarea prevederilor prezentului titlu atrage răspunderea disciplinară, contravenţională sau penală, potrivit dispoziţiilor legale în vigoare.

(2) Constituie contravenţii următoarele fapte:

a) depunerea peste termen a declaraţiilor de impunere prevăzute la **art. 254** alin. (5) şi (6), **art. 259** alin. (6) şi (7), **art. 264** alin. (4), **art. 267** alin. (14) lit. b), **art. 277** alin. (2), **art. 281** alin. (2) şi **art. 290**;

b) nedepunerea declaraţiilor de impunere prevăzute la **art. 254** alin. (5) şi (6), **art. 259** alin. (6) şi (7), **art. 264** alin. (4), **art. 267** alin. (14) lit. b), **art. 277** alin. (2), **art. 281** alin. (2) şi **art. 290**;

c) nerespectarea prevederilor **art. 254** alin. (7), ale **art. 259** alin. (6^1) şi ale **art. 264** alin. (5), referitoare la înstrăinarea, înregistrarea/radierea bunurilor impozabile, precum şi la comunicarea actelor translative ale dreptului de proprietate;

d) refuzul de a furniza informaţii sau documente de natura celor prevăzute la **art. 295^1**, precum şi depăşirea termenului de 15 zile lucrătoare de la data solicitării acestora.

(3) Contravenţia prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancţionează cu amendă de la 60 lei la 240 lei, iar cele de la alin. (2) lit. b) - d), cu amendă de la 240 lei la 600 lei *(actualizat conform HG 956/2009).*

(4) Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidenţa şi gestionarea, după caz, a abonamentelor şi a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 280 lei la 1360 lei *(actualizat conform HG 956/2009).*

(5) Constatarea contravenţiilor şi aplicarea sancţiunilor se fac de către primari şi persoane împuternicite din cadrul compartimentelor de specialitate ale autorităţii administraţiei publice locale.

(6) În cazul persoanelor juridice, limitele minime şi maxime ale amenzilor prevăzute la alin. (3) şi (4) se majorează cu 300% , respectiv:

- contravenţia prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancţionează cu amendă de la 240 lei la 960 lei, iar cele de la lit. b) - d), cu amendă de la 960 lei la 2400 lei; *(actualizat conform HG 956/2009).*

- încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidenţa şi gestionarea, după caz, a abonamentelor şi a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 1.100 lei la 5.450 lei. *(actualizat conform HG 956/2009).*

(7) Limitele amenzilor prevăzute la alin. (3) şi (4) se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

(8) Contravenţiilor prevăzute la alin. (2) şi (4) li se aplică dispoziţiile legii.

Norme metodologice

NOTA: Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1309/2012 (#M109), valorile impozabile prevăzute la art. 294 alin. (3), art. 294 alin. (4) şi art. 294 alin. (6) au fost actualizate astfel:

"CAPITOLUL XIII Sancţiuni	
Limitele minime şi maxime ale amenzilor în cazul persoanelor fizice	
Art. 294 alin. (3)	Contravenţia prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancţionează cu amendă de la 70 lei la 279 lei, iar cele de la lit. b) - d) cu amendă de la 279 lei la 696 de lei
Art. 294 alin. (4)	Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidenţa şi gestionarea, după caz, a abonamentelor şi a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 325 de lei la 1578 lei.

Limitele minime şi maxime ale amenzilor în cazul persoanelor juridice	
Art. 294 alin. (6)	(6) În cazul persoanelor juridice, limitele minime şi maxime ale amenzilor prevăzute la alin. (3) şi (4) se majorează cu 300%, respectiv: - contravenţia prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancţionează cu amendă de la 280 lei la 1116 lei, iar cele de la lit. b) - d) cu amendă de la 1116 lei la 2784 lei. Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidenţa şi gestionarea, după caz, a abonamentelor şi a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 1300 lei la 6312 lei."

ART. 294^1 Sancţiuni

Contravenţiilor prevăzute în prezentul capitol li se aplică dispoziţiile Ordonanţei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare, inclusiv posibilitatea achitării, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, a jumătate din minimul amenzii.

CAP. 14
Dispoziţii finale

ART. 295 Implicaţii bugetare ale impozitelor şi taxelor locale

(1) Impozitele şi taxele locale, precum şi amenzile şi penalităţile aferente acestora constituie integral venituri la bugetele locale ale unităţilor administrativ-teritoriale.

(2) Impozitul pe clădiri, precum şi amenzile şi penalităţile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia este situată clădirea respectivă.

(3) Impozitul pe teren, precum şi amenzile şi penalităţile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia este situat terenul respectiv.

(4) Cu excepţiile prevăzute la alin. (5), taxa asupra mijlocului de transport, precum şi amenzile şi penalităţile aferente acesteia constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia trebuie înmatriculat mijlocul de transport respectiv.

(5) Veniturile provenite din taxa asupra mijlocului de transport stabilită în concordanţă cu prevederile **art. 263** alin. (4) şi (5), precum şi amenzile şi penalizările aferente se pot utiliza exclusiv pentru lucrări de întreţinere, modernizare, reabilitare şi construire a drumurilor locale şi judeţene, din care 60% constituie venituri la bugetul local şi 40% constituie venituri la bugetul judeţean. În cazul municipiului Bucureşti, taxa constituie venituri în proporţie de 60% la bugetele sectoarelor şi 40% la bugetul municipiului Bucureşti.

(6) Taxele locale prevăzute la **capitolul 5** din prezentul titlu constituie venituri ale bugetelor locale ale unităţilor administrativ-teritoriale. Pentru eliberarea certificatelor de urbanism şi a autorizaţiilor de construire de către preşedinţii consiliilor judeţene, cu avizul primarilor comunelor, taxele datorate constituie venit în proporţie de 50% la bugetul local al comunelor şi de 50% la bugetul local al consiliului judeţean.

(7) Taxa pentru servicii de reclamă şi publicitate, precum şi amenzile şi penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde sunt prestate serviciile de reclamă şi publicitate. Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, precum şi amenzile şi penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde este situat afişajul, panoul sau structura pentru afişajul în scop de reclamă şi publicitate.

(8) Impozitul pe spectacole, precum şi amenzile şi penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde are loc manifestarea artistică, competiţia sportivă sau altă activitate distractivă.

(9) Taxa hotelieră, precum şi amenzile şi penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde este situat hotelul.

(10) Celelalte taxe locale prevăzute la **art. 283**, precum şi amenzile şi penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde este situat locul public sau echipamentul respectiv sau unde trebuie înmatriculat vehiculul lent.

(11) Constituie venit la bugetul local sumele provenite din:

a) dobânda pentru plata cu întârziere a impozitelor şi taxelor locale;

b) *** Abrogat.

c) taxele de timbru prevăzute de lege;

d) taxele extrajudiciare de timbru prevăzute de lege, exclusiv contravaloarea cheltuielilor efectuate cu difuzarea timbrelor fiscale

(12) Sumele prevăzute la alin. (11) se ajustează pentru a reflecta rata inflaţiei în conformitate cu normele elaborate în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor.

Norme metodologice

ART. 295^1 Implicaţii bugetare ale impozitelor şi taxelor locale

În vederea clarificării şi stabilirii reale a situaţiei fiscale a contribuabililor, compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale au competenţa de a solicita informaţii şi documente cu relevanţă fiscală sau pentru identificarea contribuabililor sau a materiei impozabile ori taxabile, după caz, iar notarii, avocaţii, executorii judecătoreşti, organele de poliţie, organele vamale, serviciile publice comunitare pentru regimul permiselor de conducere şi înmatriculare a vehiculelor, serviciile publice comunitare pentru eliberarea paşapoartelor simple, serviciile publice comunitare de evidenţă a persoanelor, precum şi orice altă entitate care deţine informaţii sau documente cu privire la bunuri impozabile sau taxabile, după caz, ori la persoane care au calitatea de contribuabil, au obligaţia furnizării acestora fără plată.

ART. 296 Dispoziţii tranzitorii

(1) Până la data de 31 decembrie 2004, nivelul impozitelor şi taxelor prevăzute în prezentul titlu este cel stabilit prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003 pentru anul 2004, potrivit legii, cu excepţia taxelor prevăzute la **art. 267**, **art. 268** şi **art. 271**.

(2) Pentru anul 2004, nivelul taxelor prevăzute la **art. 267**, **art. 268** şi **271** va fi stabilit prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în termen de 45 de zile de la data publicării prezentului Cod fiscal în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Prevederile **art. 258** alin. (6) se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2004, iar prevederile **art. 287**, începând cu data de 1 ianuarie 2005.

(4) Taxele speciale adoptate de consiliile locale, până la data de 31 mai 2003, pentru anul fiscal 2004, care contravin prevederilor **art. 282**, îşi încetează valabilitatea la data intrării în vigoare a prezentului cod.

TITLUL IX^1
Infracţiuni

ART. 296^1

(1) Constituie infracţiuni următoarele fapte:

a) *** Abrogat

b) producerea de produse accizabile ce intră sub incidenţa regimului de antrepozitare prevăzut la titlul VII, în afara unui antrepozit fiscal autorizat de către autoritatea competentă;

c) achiziţionarea de alcool etilic şi de distilate în vrac de la alţi furnizori decât antrepozitarii autorizaţi pentru producţie sau expeditorii înregistraţi de astfel de produse, potrivit titlului VII;

d) *** Abrogat;

e) *** Abrogat;

f) livrarea produselor energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) lit. a)-e) din antrepozitele fiscale către cumpărători, persoane juridice, fără deţinerea de către antrepozitul fiscal expeditor a documentului de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantităţii ce urmează a fi facturată;

g) *** Abrogat;

h) marcarea cu marcaje false a produselor accizabile supuse marcării ori deţinerea în antrepozitul fiscal a produselor marcate în acest fel;

i) refuzul sub orice formă al accesului autorităţilor competente cu atribuţii de control pentru efectuarea de verificări inopinate în antrepozitele fiscale.

j) livrarea reziduurilor de produse energetice pentru prelucrare în vederea obţinerii de produse accizabile, altfel decât se prevede la titlul VII;

k) achiziţionarea reziduurilor de produse energetice pentru prelucrare în vederea obţinerii de produse accizabile, altfel decât se prevede la titlul VII;

l) deţinerea de către orice persoană în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit titlului VII, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false, peste limita a 10.000 ţigarete, 400 ţigări de foi de 3 grame, 200 ţigări de foi mai mari de 3 grame, peste 1 kg tutun de fumat, alcool etilic peste 40 litri, băuturi spirtoase peste 200 litri, produse intermediare de alcool peste 300 litri, băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, peste 300 litri;

m) folosirea conductelor mobile, a furtunurilor elastice sau a altor conducte de acest fel, utilizarea rezervoarelor necalibrate, precum şi amplasarea înaintea contoarelor a unor canele sau robinete prin care se pot extrage cantităţi de alcool sau distilate necontorizate.

(Literele n – p intră în vigoare din 1 august 2012):

n) eliberarea pentru consum, deţinerea în afara unui antrepozit fiscal, transportul inclusiv în regim suspensiv de accize, utilizarea, oferirea spre vânzare sau vânzarea, pe teritoriul României, a produselor energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor, nemarcate şi necolorate sau marcate şi colorate necorespunzător, cu excepţiile prevăzute la **art. 206^69** alin. (15);

o) o) marcarea şi/sau colorarea produselor energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor cu alte substanţe decât cele prevăzute la **art. 206^69** alin. (16) şi (18);

p) folosirea de substanţe şi procedee care au ca efect neutralizarea totală sau parţială a colorantului şi/sau marcatorului prevăzuţi/prevăzut la **art. 206^69** alin. (16) şi (18) utilizaţi la marcarea şi colorarea produselor energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor.

(2) Infracţiunile prevăzute la alin. (1) se pedepsesc astfel:

a) cu închisoare de la 1 an la 4 ani, cele prevăzute la lit. c), i), l), m), n), o) şi p);

b) cu închisoare de la 2 ani la 7 ani, cele prevăzute la lit. b), f) şi h);

c) cu închisoare de la 6 luni la 2 ani cele prevăzute la lit. j) şi k).

(3) În cazul constatării faptelor prevăzute la alin. (1) lit. c), f), h), i), k), n) – p), organul de control competent dispune oprirea

activităţii, sigilarea instalaţiei în conformitate cu procedurile tehnologice de închidere a instalaţiei şi înaintează în termen de 3 zile actul de control autorităţii fiscale care a emis autorizaţia, cu propunerea de suspendare a autorizaţiei de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat sau expeditor înregistrat, după caz.

Titlul IX^2
Contribuţii sociale obligatorii

CAP. 1
Contribuţii sociale obligatorii privind persoanele care realizează venituri din salarii, venituri asimilate salariilor şi venituri din pensii, precum şi persoanele aflate sub protecţia sau în custodia statului

ART. 296^2 Sfera contribuţiilor sociale

În sensul prezentului titlu, contribuţiile sociale definite la **art. 2** alin. (2) sunt contribuţii sociale obligatorii.

ART. 296^3 Contribuabilii sistemelor de asigurări sociale

Contribuabilii sistemelor de asigurări sociale sunt, după caz:

a) persoanele fizice rezidente, care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, precum și orice alte venituri din desfășurarea unei activități dependente, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte; ***Norme metodologice***

b) persoanele fizice nerezidente, care realizează veniturile prevăzute la lit. a), cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaţionale la care România este parte; ***Norme metodologice***

c) *** Abrogat.

d) pensionarii cu venituri din pensii care depăşesc 740 lei;

e) persoanele fizice şi juridice, care au calitatea de angajatori, precum şi entităţile asimilate angajatorului, care au calitatea de plătitori de venituri din activităţi dependente, atât pe perioada în care persoanele prevăzute la lit. a) şi b) desfăşoară activitate, cât şi pe perioada în care acestea beneficiază de concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate; ***Norme metodologice***

f) instituţiile publice care calculează, reţin, plătesc şi după caz, suportă, potrivit prevederilor legale, contribuţii sociale obligatorii, în numele asiguratului, respectiv:

1. Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă, pentru persoanele care beneficiază de indemnizaţie de şomaj sau, după caz, de alte drepturi de protecţie socială ori de indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate care se acordă din bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii, şi pentru care dispoziţiile legale prevăd plata de contribuţii sociale din bugetul asigurărilor pentru şomaj;

2. Agenţia Naţională pentru Prestaţii Sociale, care administrează şi gestionează prestaţiile sociale acordate de la bugetul de stat, prin agenţiile judeţene pentru prestaţii sociale, pentru persoanele care beneficiază de indemnizaţie pentru creşterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani potrivit Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 148/2005 privind susţinerea familiei în vederea creşterii copilului, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 7/2007, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi pentru persoanele care beneficiază de indemnizaţie, pentru copilul cu handicap cu vârsta cuprinsă între 3 şi 7 ani potrivit Legii nr. 448/2006 privind protecţia şi promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

3. Agenția Națională pentru Prestații Sociale, care administrează și gestionează prestațiile sociale acordate de la bugetul de stat, prin agențiile județene pentru prestații sociale, pentru persoanele care beneficiază de ajutor social potrivit Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare;

4. Casa Naţională de Pensii Publice, prin casele teritoriale de pensii şi casele sectoriale de pensii, pentru persoanele prevăzute la lit. d), precum şi pentru persoanele preluate în plata indemnizaţiilor pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale;

5. entităţile care plătesc venituri din pensii, altele decât Casa Naţională de Pensii Publice, pentru persoanele prevăzute la lit. d);

6. Ministerul Justiţiei, pentru persoanele care execută o pedeapsă privativă de libertate sau se află în arest preventiv, precum şi pentru persoanele care se află în executarea măsurilor prevăzute la art. 105, 113, 114 din Codul penal, respectiv, persoanele care se află în perioada de amânare sau de întrerupere a executării pedepsei privative de libertate, dacă nu au venituri;

7. Ministerul Administraţiei şi Internelor, pentru străinii aflaţi în centrele de cazare în vederea returnării ori expulzării, precum şi pentru cei care sunt victime ale traficului de persoane, care se află în timpul procedurilor necesare stabilirii identităţii şi sunt cazaţi în centrele special amenajate potrivit legii;

8. Secretariatul de Stat pentru Culte, pentru personalul monahal al cultelor recunoscute, dacă nu realizează venituri din muncă, pensie sau din alte surse;

9. Casa Naţională de Asigurări de Sănătate, prin casele de asigurări de sănătate subordonate, pentru persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2), la art. 23 alin. (2) şi la art. 32 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile şi indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 339/2006, cu modificările şi completările ulterioare;

10. unităţile trimiţătoare, pentru personalul român trimis în misiune permanentă în străinătate, pentru soţul/soţia care însoţeşte personalul trimis în misiune permanentă în străinătate şi căruia/căreia i se suspendă raporturile de muncă sau raporturile de serviciu şi pentru membrii Corpului diplomatic şi consular al României, cărora li se suspendă raporturile de muncă ca urmare a participării la cursuri ori alte forme de pregătire în străinătate, pe o durată care depăşeşte 90 de zile calendaristice;

11. Autorităţile administraţiei publice locale, pentru persoanele, cetăţeni români, care sunt victime ale traficului de persoane, pentru o perioadă de cel mult 12 luni, dacă nu au venituri;

g) orice plătitor de venituri de natură salarială sau asimilate salariilor.

ART. 296^4 Baza de calcul al contribuţiilor sociale individuale

(1) Baza lunară de calcul al contribuţiilor sociale individuale obligatorii, în cazul persoanelor prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b), reprezintă câştigul brut realizat din activităţi dependente, în ţară şi în străinătate, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaţionale la care România este parte, care include:

a) veniturile din salarii, în bani şi/sau în natură, obţinute în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege. În situaţia personalului român trimis în misiune permanentă în străinătate, veniturile din salarii cuprind salariile de bază corespunzătoare funcţiilor în care persoanele respective sunt încadrate în ţară, la care se adaugă, după caz, sporurile şi adaosurile care se acordă potrivit legii;

b) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

c) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial; ***Norme metodologice***

d) drepturile de soldă lunară acordate personalului militar, potrivit legii;

e) remuneraţia administratorilor societăţilor comerciale, companiilor/ societăţilor naţionale şi regiilor autonome, desemnaţi/ numiţi în condiţiile legii, precum şi sumele primite de reprezentanţii în adunarea generală a acţionarilor şi în consiliul de administraţie; ***Norme metodologice***

f) remuneraţia obţinută de directorii cu contract de mandat şi de membrii directoratului de la societăţile comerciale administrate în sistem dualist, potrivit legii, precum şi drepturile cuvenite managerilor, în baza contractului de management prevăzut de lege;

g) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum şi sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete şi altele asemenea; ***Norme metodologice***

h) sumele primite de reprezentanţii în organisme tripartite, potrivit legii;

i) sumele reprezentând participarea salariaţilor la profit;

j) sumele din profitul net cuvenite administratorilor societăţilor comerciale, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum şi participarea la profitul unităţii pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

k) sumele reprezentând salarii sau diferenţe de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile, precum şi actualizarea acestora cu indicele de inflaţie;

l) indemnizaţiile lunare de neconcurenţă prevăzute în contractele individuale de muncă, în condiţiile legii;

m) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite de salariaţi pe perioada delegării şi detaşării în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru personalul din instituţiile publice. Aceste prevederi se aplică şi în cazul salariaţilor reprezentanţelor din România ale persoanelor juridice străine; ***Norme metodologice***

m^1) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite de salariaţii care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori nerezidenţi, pe perioada delegării şi detaşării, în România, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte nivelul legal stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru ţara de rezidenţă a angajatorului nerezident, de care ar beneficia personalul din instituţiile publice din România dacă s-ar deplasa în ţara respectivă, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaţionale la care România este parte;

n) remuneraţia primită de preşedintele asociaţiei de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea asociaţiilor de proprietari;***Norme metodologice***

o) indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate suportate de angajator, potrivit legii; ***Norme metodologice***

p) indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate suportate de la Fondul naţional unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii;

q) indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de angajator, potrivit legii;

r) indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de la Fondul naţional de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale, potrivit legii;

s) ajutoarele lunare şi plăţile compensatorii care se acordă, conform legii, personalului militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, din domeniul apărării naţionale, ordinii publice şi siguranţei naţionale;

ş) ajutoarele lunare şi plăţile compensatorii care se acordă, conform legii, personalului militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, fără drept la pensie, din domeniul apărării naţionale, ordinii publice şi siguranţei naţionale;

t) veniturile reprezentând plăţi compensatorii suportate de angajator potrivit contractului colectiv sau individual de muncă;

ţ) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plăţile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de şomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii;

u) orice alte sume de natură salarială sau avantaje asimilate salariilor în vederea impunerii. ***Norme metodologice***

(2) În situaţia în care totalul veniturilor prevăzute la alin. (1) este mai mare decât valoarea a de 5 ori câştigul salarial mediu brut, contribuţia individuală de asigurări sociale se calculează în limita acestui plafon, pe fiecare loc de realizare a venitului.

(3) Câştigul salarial mediu brut prevăzut la alin. (2) este cel utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat şi aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

ART. 296^5 Baza de calcul al contribuţiilor sociale datorate de angajatori, entităţi asimilate angajatorului şi orice plătitor de venituri de natură salarială sau asimilate salariilor.

(1) În sistemul public de pensii, în cazul contribuabililor prevăzuţi la **art. 296^3** lit. e) şi g), baza lunară de calcul o reprezintă suma câştigurilor brute realizate de persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b). Baza de calcul nu poate fi mai mare decât produsul dintre numărul asiguraţilor pentru care angajatorul datorează contribuţie diferenţiată în funcţie de condiţiile de muncă, din luna pentru care se calculează această contribuţie datorată bugetului asigurărilor sociale de stat şi valoarea corespunzătoare a de 5 ori câştigul salarial mediu brut.

În situaţia depăşirii acestui plafon, în cazul persoanelor prevăzute la **art. 296^3** lit. e) şi g), care datorează contribuţie la bugetul asigurărilor sociale de stat, diferenţiată în funcţie de condiţiile de muncă, baza de calcul la care se datorează această contribuţie, corespunzătoare fiecărei condiţii de muncă, se stabileşte proporţional cu ponderea, în total bază de calcul, a câştigurilor salariale brute realizate în fiecare dintre condiţiile de muncă.

Norme metodologice

(2) Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. e) şi g), baza lunară de calcul pentru contribuţia de asigurări sociale de sănătate o reprezintă suma câştigurilor brute realizate de persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b), corectată cu excepţiile prevăzute la **art. 296^15** şi **art. 296^16** lit. b). În baza lunară de calcul pentru contribuţia de asigurări sociale de sănătate se includ şi veniturile prevăzute la **art. 296^17** alin. (6).

Norme metodologice

(2^1) Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. e) şi g), baza lunară de calcul al contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate o reprezintă suma câştigurilor brute realizate de persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b), corectată cu excepţiile prevăzute la **art. 296^15** şi **art. 296^16** lit. e). În baza lunară de calcul al contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate se includ şi veniturile prevăzute la **art. 296^17** alin. (7). Baza lunară de calcul al contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate nu poate fi mai mare decât produsul dintre numărul asiguraţilor din luna pentru care se calculează contribuţia şi valoarea corespunzătoare a 12 salarii minime brute pe ţară garantate în plată.

(3) Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. e) şi g), baza lunară de calcul pentru contribuţia de asigurări pentru şomaj prevăzută de lege reprezintă suma câştigurilor brute acordate persoanelor prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b), asupra cărora există, potrivit legii, obligaţia de plată a contribuţiei individuale la bugetul asigurărilor pentru şomaj.

(4) Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. e), care pot să angajeze forţă de muncă pe bază de contract individual de muncă, în condiţiile prevăzute de Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările şi completările ulterioare, care au, cu excepţia instituţiilor publice definite conform Legii nr. 500/2002 privind finanţele publice, cu modificările şi completările ulterioare şi Legii nr. 273/2006 privind finanţele publice locale, cu modificările şi completările ulterioare, obligaţia de a plăti lunar contribuţia la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale, baza lunară de calcul a acestei contribuţii reprezintă suma câştigurilor brute, realizate de salariaţii încadraţi cu contract individual de muncă, potrivit legii, inclusiv de salariaţii care cumulează pensia cu salariul, în condiţiile legii, cu excepţia veniturilor de natura celor prevăzute la **art. 296^15**.

Norme metodologice

(5) Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. e) şi g), baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurare la accidente de muncă şi boli profesionale reprezintă suma câştigurilor brute realizate lunar de persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b), respectiv salariul de bază minim brut pe ţară garantat în plată, corespunzător numărului zilelor lucrătoare din concediul medical, cu excepţia cazurilor de accident de muncă sau boală profesională.

Norme metodologice

(6) La stabilirea bazei lunare de calcul al contribuţiilor sociale obligatorii prevăzute la alin. (1) - (5) şi **art. 296^6** - **296^13**, se au în vedere excepţiile prevăzute la **art. 296^15** şi **art. 296^16**.

ART. 296^6 Baza de calcul al contribuţiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 1

(1) Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. f) pct. 1, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat**,** respectiv al contribuţiei datorate bugetului Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate reprezintă cuantumul drepturilor băneşti lunare ce se suportă din bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii, respectiv indemnizaţia de şomaj, cu excepţia situaţiilor în care potrivit dispoziţiilor legale se prevede altfel.

(2) Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. f) pct. 1, baza lunară de calcul, pentru contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate o constituie totalitatea drepturilor reprezentând indemnizaţii de şomaj.

Norme metodologice

(3) Prevederile art**. 296^4** alin. (2) şi (3), respectiv cele ale **art. 296^5**, referitoare la plafonarea bazei de calcul al contribuţiei de asigurări sociale şi contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate, se aplică în mod corespunzător şi în cazul persoanelor prevăzute la **art. 296^3** lit. f) pct. 1.

(4) Contribuţia de asigurări pentru accidente de muncă şi boli profesionale, în cazul şomerilor, se suportă integral din bugetul asigurărilor pentru şomaj, se datorează pe toată durata efectuării practicii profesionale în cadrul cursurilor organizate potrivit legii şi se stabileşte în cotă de 1% aplicată asupra cuantumului drepturilor acordate pe perioada respectivă reprezentând indemnizaţia de şomaj.

Norme metodologice

(5) Contribuţia de asigurări sociale pentru şomerii care beneficiază de indemnizaţie de şomaj se suportă integral din bugetul asigurărilor pentru şomaj la nivelul cotei stabilite pentru condiţii normale de muncă.

(6) Pe perioada în care şomerii beneficiază de concedii medicale şi de indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate, cu excepţia cazurilor de accident de muncă sau boală profesională, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat este suma reprezentând 35% din câştigul salarial mediu brut, prevăzut la **art. 296^4** alin. (3), corespunzător numărului zilelor lucrătoare din concediul medical, iar contribuţia de asigurări sociale se suportă la nivelul cotei stabilite pentru condiţii normale de muncă.

(7) Contribuţia de asigurări sociale pentru persoanele care beneficiază de plăţi compensatorii acordate potrivit legii din bugetul asigurărilor pentru şomaj, se suportă din bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii, la nivelul cotei contribuţiei individuale de asigurări sociale, cu excepţia cazurilor în care, potrivit prevederilor legale, se dispune altfel.

ART. 296^7 Baza de calcul al contribuţiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 2

Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. f) pct. 2, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorată bugetului Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate o reprezintă indemnizaţia pentru creşterea copilului. Contribuţia se suportă de la bugetul de stat.

ART. 296^8 Baza de calcul al contribuţiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 3

Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. f) pct. 3, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate se stabileşte asupra ajutorului social acordat. Contribuţia se suportă de la bugetul de stat.

ART. 296^9 Baza de calcul al contribuţiilor sociale datorate de persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. d) şi de cele care primesc indemnizaţii pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale

(1) Pentru persoanele cu venituri din pensii care depăşesc 740 lei, prevăzute la **art. 296^3** lit. d), baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate o reprezintă numai partea de venit care depăşeşte nivelul de 740 lei.

(2) Pentru persoanele preluate în plată de către Casa Naţională de Pensii Publice, prin casele teritoriale de pensii şi de către casele sectoriale de pensii, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate o reprezintă cuantumul indemnizaţiei pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale.

ART. 296^10 Baza de calcul al contribuţiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 6, 7 şi 8

Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. f) pct. 6, 7 şi 8, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate, datorate bugetului Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate o reprezintă valoarea a două salarii minime brute pe ţară. Contribuţia se suportă de la bugetul de stat.

ART. 296^11 Baza de calcul al contribuţiilor sociale pentru veniturile sub forma indemnizaţiilor de asigurări sociale de sănătate

Pe perioada în care persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b), precum şi cele prevăzute la art. 1 alin. (2), la art. 23 alin. (2) şi la art. 32 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 339/2006, cu modificările şi completările ulterioare, beneficiază de concedii medicale şi de indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate, cu excepţia cazurilor de accident de muncă sau boală profesională, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat este suma reprezentând 35% din câştigul salarial mediu brut, prevăzut la **art. 296^4** alin. (3), corespunzător numărului zilelor lucrătoare din concediul medical.

ART. 296^12 Baza de calcul al contribuţiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 10

(1) Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. f) pct. 10, baza lunară de calcul al contribuţiei individuale de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat reprezintă:

a) câştigul salarial brut lunar în lei, corespunzător funcţiei în care personalul român trimis în misiune permanentă în străinătate, de către persoanele juridice din România, este încadrat în ţară;

b) ultimul salariu avut înaintea plecării, care nu poate depăşi plafonul de 3 salarii de bază minime brute pe ţară, în cazul soţului/soţiei care însoţeşte personalul trimis în misiune permanentă în străinătate şi căruia/căreia i se suspendă raporturile de muncă sau raporturile de serviciu;

c) totalitatea drepturilor salariale corespunzătoare funcţiei de încadrare în cazul membrilor Corpului diplomatic şi consular al României, cărora li se suspendă raporturile de muncă ca urmare a participării la cursuri ori alte forme de pregătire în străinătate, pe o durată care depăşeşte 90 de zile calendaristice.

(2) Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. f) pct. 10, baza lunară de calcul a contribuţiei de asigurări sociale datorate de angajator bugetului asigurărilor sociale de stat este totalitatea sumelor care reprezintă baza de calcul al contribuţiei individuale de asigurări sociale, aşa cum este prevăzută la lit. a) – c).

Prevederile **art. 296^4** alin. (2) şi (3), respectiv cele ale **art. 296^5** alin.(1), referitoare la plafonarea bazei de calcul al contribuţiei de asigurări sociale, se aplică şi în cazul persoanelor prevăzute la **art. 296^3** lit. f) pct. 10, excepţie fiind în cazul soţului/soţiei care însoţeşte personalul trimis în misiune permanentă în străinătate, pentru care plafonarea bazei de calcul al contribuţiei de asigurări sociale se face la 3 salarii de bază minime pe ţară.

ART. 296^13 Baza de calcul al contribuţiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 11

Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. f) pct. 11, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate, datorate bugetului Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate o reprezintă valoarea a două salarii minime brute pe ţară. Contribuţia se suportă de la bugetul de stat.

ART. 296^14 * Abrogat.**

ART. 296^15 Excepţii generale

Nu se cuprind în baza lunară a contribuţiilor sociale obligatorii, prevăzută la **art. 296^4**, următoarele:

a) sumele primite de membrii fondatori ai societăţilor comerciale constituite prin subscripţie publică;

b) ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităţilor naturale, ajutoarele pentru bolile grave şi incurabile, ajutoarele pentru naştere, veniturile reprezentând cadouri pentru copiii minori ai salariaţilor, cadourile oferite salariatelor, contravaloarea transportului la şi de la locul de muncă al salariatului, costul prestaţiilor pentru tratament şi odihnă, inclusiv transportul pentru salariaţii proprii şi membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariaţii proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă. Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaţilor, cu ocazia Paştelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului şi a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum şi cadourile oferite salariatelor cu ocazia zilei de 8 martie nu intră în baza de calcul, în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie dintre cele de mai sus, nu depăşeşte 150 lei;

Norme metodologice

b^1) ajutoarele de deces, indemnizaţiile acordate urmaşilor personalului militar din armată decedat ca urmare a participării la acţiuni militare şi indemnizaţiile lunare de invaliditate acordate personalului militar din armată ca urmare a participării la acţiuni militare;

c) contravaloarea folosinţei locuinţei de serviciu sau a locuinţei din incinta unităţii, potrivit repartiţiei de serviciu, numirii conform legii sau specificităţii activităţii prin cadrul normativ specific domeniului de activitate, compensarea chiriei pentru personalul din sectorul de

apărare naţională, ordine publică şi siguranţă naţională, precum şi compensarea diferenţei de chirie, suportată de persoana fizică, conform legilor speciale;

d) cazarea şi contravaloarea chiriei pentru locuinţele puse la dispoziţia oficialităţilor publice, a angajaţilor consulari şi diplomatici care lucrează în afara ţării, în conformitate cu legislaţia în vigoare;

e) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecţie şi de lucru, a alimentaţiei de protecţie, a medicamentelor şi materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi de protecţie a muncii, precum şi a uniformelor obligatorii şi a drepturilor de echipament, ce se acordă potrivit legislaţiei în vigoare;

f) contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul dintre localitatea în care angajaţii îşi au domiciliul şi localitatea unde se află locul de muncă al acestora, la nivelul unui abonament lunar, pentru situaţiile în care nu se asigură locuinţă sau nu se suportă contravaloarea chiriei, conform legii;

g) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite de salariaţi, pe perioada delegării şi detaşării în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru personalul din instituţiile publice, precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare;

g^1) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură primite de persoanele fizice care desfăşoară o activitate în baza unui statut special prevăzut de lege pe perioada deplasării, respectiv delegării şi detaşării, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în limitele prevăzute de actele normative speciale aplicabile acestora, precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare;

g^2) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite de salariaţii care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori nerezidenţi, pe perioada delegării şi detaşării, în România, în interesul serviciului, în limita nivelului legal stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru ţara de rezidenţă a angajatorului nerezident, de care ar beneficia personalul din instituţiile publice din România dacă s-ar deplasa în ţara respectivă, precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare;

h) sumele primite, potrivit dispoziţiilor legale, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului;

i) indemnizaţiile de instalare ce se acordă o singură dată, la încadrarea într-o unitate situată într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, în limita unui salariu de bază la angajare, precum şi indemnizaţiile de instalare şi mutare acordate, potrivit legilor speciale, personalului din instituţiile publice şi celor care îşi stabilesc domiciliul în localităţi din zone defavorizate, stabilite potrivit legii, în care îşi au locul de muncă;

j) sumele sau avantajele primite de către persoane fizice rezidente din activităţi dependente desfăşurate într-un stat străin, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaţionale la care România este parte;

k) cheltuielile efectuate de angajator pentru pregătirea profesională şi perfecţionarea angajatului în legătură cu activitatea desfăşurată de acesta pentru angajator;

l) costul abonamentelor telefonice şi al convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, efectuate în vederea îndeplinirii sarcinilor de serviciu;

m) avantajele sub forma dreptului la stock options plan, la momentul acordării şi la momentul exercitării acestuia;

n) diferenţa favorabilă dintre dobânda preferenţială stabilită prin negociere şi dobânda practicată pe piaţă, pentru credite şi depozite;

o) tichetele de masă, tichetele de vacanţă, tichetele cadou şi tichetele de creşă, acordate potrivit legii;

p) următoarele avantaje primite în legătură cu o activitate dependentă:

1. utilizarea unui vehicul din patrimoniul afacerii, în vederea deplasării de la domiciliu la locul de muncă şi invers;
2. cazarea în unităţi proprii;
3. hrana acordată potrivit legii;
4. permisele de călătorie pe orice mijloc de transport, acordate în interes de serviciu;
5. contribuţiile plătite la fondurile de pensii ocupaţionale, contribuţiile plătite la fondurile de pensii facultative, primele aferente asigurărilor profesionale şi asigurărilor voluntare de sănătate, suportate de angajator pentru salariaţii proprii, în limitele de deductibilitate prevăzute de lege, după caz.

ART. 296^16 Excepţii specifice

Se exceptează de la plata contribuţiilor sociale următoarele venituri:

a) la contribuţia de asigurări sociale, veniturile prevăzute la **art. 296^4** alin. (1) lit. l), q), r), s) şi ţ), precum şi la lit. o) şi p) pentru partea care depăşeşte nivelul prevăzut la **art. 296^11**; de asemenea, se exceptează indemnizaţiile de şedinţă primite de consilierii locali, judeţeni sau ai municipiului Bucureşti, precum şi prestaţiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat;

b) la contribuţia de asigurări sociale de sănătate, veniturile prevăzute la **art. 296^4** alin. (1) lit. o), p) şi ţ);

c) la contribuţia de asigurări pentru şomaj:

c1. veniturile prevăzute la **art. 296^4** alin. (1) lit. d), e), g), h), j), l), n), p), r), s), ş), t) şi ţ);

c2. prestaţiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat;

c3. veniturile obţinute de pensionari;

c4. veniturile realizate de persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b) care nu se mai regăsesc în raporturi juridice cu persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. e) şi g), dar încasează venituri ca urmare a faptului că au avut încheiate raporturi juridice şi respectivele venituri se acordă, potrivit legii, ulterior sau la data încetării raporturilor juridice; în această categorie nu se includ sumele reprezentând salarii, diferenţe de salarii, venituri asimilate salariilor sau diferenţe de venituri asimilate salariilor, asupra cărora există obligaţia plăţii contribuţiei de asigurare pentru şomaj, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile, precum şi actualizarea acestora cu indicele de inflaţie;

c5. compensaţiile acordate, în condiţiile legii ori ale contractelor colective sau individuale de muncă, persoanelor cărora le încetează raporturile de muncă ori de serviciu sau care, potrivit legii, sunt trecute în rezervă ori în retragere;

c6. veniturile aferente perioadei în care raporturile de muncă sau de serviciu ale persoanelor care au încheiat astfel de raporturi sunt suspendate potrivit legii, altele decât cele aferente perioadei de incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obişnuite ori de accidente în afara muncii şi perioadei de incapacitate temporară de muncă în cazul accidentului de muncă sau al bolii profesionale, în care plata indemnizaţiei se suportă de unitate, conform legii;

c7. drepturile de salariu lunar acordate poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare,

potrivit legii;

d) la contribuţia de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale:

d1. veniturile prevăzute la art. 296^4 alin. (1) lit. c), d), e), g), h), j), l), n), q), r), s), ş) şi ţ);

d2. veniturile realizate de poliţişti, funcţionarii publici cu statut special şi personalul civil din cadrul instituţiilor publice de apărare, ordine publică şi siguranţă naţională;

d3. prestaţiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat;

e) la contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate:

e1. veniturile acordate, potrivit legii, cadrelor militare în activitate, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special care îşi desfăşoară activitatea în instituţiile din sectorul de apărare, ordine publică şi siguranţă naţională;

e2. veniturile prevăzute la art. 296^4 alin. (1) lit. g), h), j), l), n), p), s), ş), t) şi ţ);

f) la contribuţia la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale, veniturile care nu au la bază un contract individual de muncă, precum şi prestaţiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat sau Fondul naţional unic pentru asigurări de sănătate, inclusiv cele acordate pentru accidente de muncă şi boli profesionale.

Norme metodologice

ART. 296^17 Prevederi specifice privind contribuţiile de asigurări sociale de sănătate

(1) Contribuţia de asigurări sociale de sănătate nu se datorează pentru indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate, cu excepţia contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. e) şi g) pentru indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate suportate din fondurile proprii ale acestora.

(2) Contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii nu se datorează pentru indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate, cu excepţia contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii datorate de persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. e) şi g) pentru indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate suportate din fondurile proprii ale acestora, şi, respectiv, pentru indemnizaţiile pentru accidente de muncă şi boli profesionale.

(3) Se datorează contribuţie individuală de asigurări sociale de sănătate pentru indemnizaţiile de incapacitate temporară de muncă, survenită ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, acordate persoanelor prevăzute la art. 296^3 lit. a) şi b), în baza Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă şi boli profesionale, republicată, cu modificările ulterioare.

(4) Contribuţia individuală de asigurări sociale de sănătate prevăzută la alin. (3) se stabileşte prin aplicarea cotei prevăzute de lege asupra indemnizaţiei pentru incapacitate de muncă, survenită ca urmare a unui accident de muncă sau unei boli profesionale, şi se suportă de către persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. e) şi g) ori din fondul de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale, constituit în condiţiile legii, după caz.

(5) Persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. e) şi g) vor reţine din contribuţia datorată fondului de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale sumele calculate potrivit alin. (4).

(6) Persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. e) şi g) datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. a) şi b), calculată asupra:

a) sumelor reprezentând indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate, acordate în baza Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările şi completările ulterioare, numai pentru zilele de incapacitate temporară de muncă, suportate de angajator;

b) sumelor reprezentând indemnizaţii de incapacitate temporară de muncă, survenită ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, acordate în baza Legii nr. 346/2002, republicată, cu modificările ulterioare, numai pentru zilele de incapacitate temporară de muncă, suportate de angajator.

(7) Persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. e) şi g) datorează contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. a) şi b), calculată asupra:

a) sumelor reprezentând indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate, acordate în baza Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările şi completările ulterioare, numai pentru zilele de incapacitate temporară de muncă, suportate de angajator;

b) sumelor reprezentând indemnizaţii de incapacitate temporară de muncă, survenită ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, acordate în baza Legii nr. 346/2002, republicată, cu modificările ulterioare.

(8) Contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate prevăzută la alin. (7) lit. b) se stabileşte prin aplicarea cotei prevăzute de lege asupra indemnizaţiei pentru incapacitate de muncă, survenită ca urmare a unui accident de muncă sau unei boli profesionale, şi se suportă de către persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. e) şi g) ori din fondul de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale, constituit în condiţiile legii, după caz.

(9) Persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. e) şi g) vor reţine din contribuţia datorată fondului de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale sumele calculate potrivit alin. (8).

ART. 296^18 Calculul, reţinerea şi virarea contribuţiilor sociale

(1) Persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajator, precum şi entităţile prevăzute la **art. 296^3** lit. f) şi g) au obligaţia de a calcula, de a reţine şi de a vira lunar contribuţiile de asigurări sociale obligatorii.

(2) *** Abrogat.

(3) Cotele de contribuţii sociale obligatorii sunt următoarele:

a) pentru contribuţia de asigurări sociale:

a^1) 31,3% pentru condiţii normale de muncă, din care, 10,5% pentru contribuţia individuală şi 20,8% pentru contribuţia datorată de angajator;

a^2) 36,3% pentru condiţii deosebite de muncă, din care, 10,5% pentru contribuţia individuală şi 25,8% pentru contribuţia datorată de angajator;

a^3) 41,3% pentru condiţii speciale de muncă şi pentru alte condiţii de muncă, din care 10,5% pentru contribuţia individuală şi 30,8% pentru contribuţia datorată de angajator;

b) pentru contribuţia de asigurări sociale de sănătate:

b^1) 5,5% pentru contribuţia individuală;

b^2) 5,2% pentru contribuţia datorată de angajator;

c) 0,85% pentru contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate;

d) pentru contribuţia la bugetul asigurărilor de şomaj:

d^1) 0,5% pentru contribuţia individuală;

d^2) 0,5% pentru contribuţia datorată de angajator;

e) 0,15% - 0,85% pentru contribuţia de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale, diferenţiată în funcţie de clasa de risc, conform legii, datorată de angajator;

f) 0,25% pentru contribuţia la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale, datorată de angajator.

(4) Cotele prevăzute la alin. (3) se pot modifica prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat şi prin legea bugetului de stat, după caz, cu excepţia cotei contribuţiei de asigurări pentru accidente de muncă şi boli profesionale în cazul şomerilor, prevăzută la **art. 296^6**, care se suportă integral din bugetul asigurărilor pentru şomaj şi se datorează pe toată durata efectuării practicii profesionale în cadrul cursurilor organizate potrivit legii, conform prevederilor art. 80 alin. (2) din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă şi boli profesionale, republicată.

(5) Calculul contribuţiilor sociale individuale se realizează prin aplicarea cotelor prevăzute la alin. (3) asupra bazei lunare de calcul prevăzute la **art. 296^4**, corectată cu veniturile specifice fiecărei contribuţii în parte, cu excepţiile prevăzute la **art. 296^15** şi, după caz, la **art. 296^16**.

Norme metodologice

(5^1) În cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii sau diferenţe de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile, actualizate cu indicele de inflaţie la data plăţii acestora, contribuţiile sociale datorate potrivit legii se calculează şi se reţin la data efectuării plăţii şi se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

(6) În cazul în care din calcul rezultă o bază de calcul mai mare decât valoarea a de 5 ori câştigul salarial mediu brut, prevăzut la **art. 296^4** alin. (3), cota contribuţiei individuale de asigurări sociale se va aplica asupra echivalentului a de 5 ori câştigul salarial mediu brut, pe fiecare loc de realizare al venitului.

Norme metodologice

(7) În situaţia persoanelor prevăzute la **art. 296^3** lit. c), calculul contribuţiei individuale de asigurări sociale şi al contribuţiei individuale la bugetul asigurărilor pentru şomaj se realizează prin aplicarea cotelor contribuţiilor sociale individuale respective, prevăzute la alin. (3), asupra bazei de calcul stabilite potrivit art. III din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 58/2010, cu modificările ulterioare.

(8) Calculul contribuţiilor sociale datorate de angajator şi de entităţile prevăzute la **art. 296^3** lit. f) şi g) se realizează prin aplicarea cotelor prevăzute la alin. (3) asupra bazelor de calcul prevăzute la **art. 296^5** – **296^13**, după caz.

Norme metodologice

(9) Contribuţiile sociale individuale calculate şi reţinute potrivit alin. (1) se virează la bugetele şi fondurile cărora le aparţin până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se datorează sau până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se datorează, după caz, împreună cu contribuţia angajatorului ori a persoanelor asimilate angajatorului datorată potrivit legii.

ART. 296^19 Depunerea declaraţiilor

(1) Persoanele fizice şi juridice prevăzute la **art. 296^3** lit. e), la care îşi desfăşoară activitatea sau se află în concediu medical persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b) şi entităţile prevăzute la **art. 296^3** lit. f) şi g) sunt obligate să depună lunar, până la data de 25 inclusiv, a lunii următoare celei pentru care se datorează contribuţiile, *declaraţia privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate*.

(1^1) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), plătitorii de venituri din salarii şi asimilate salariilor prevăzuţi la **art. 58** alin. (2), în calitate de angajatori sau de persoane asimilate angajatorului, depun trimestrial Declaraţia privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate aferentă fiecărei luni a trimestrului, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului.

(1^2) Depunerea trimestrială a declaraţiei prevăzute la alin. (1) constă în completarea şi depunerea a câte unei declaraţii pentru fiecare lună din trimestru.

(1^3) Numărul mediu de salariaţi se calculează ca medie aritmetică a numărului de salariaţi din declaraţiile prevăzute la alin. (1) depuse pentru fiecare lună din anul anterior.

(1^4) Pentru persoanele şi entităţile prevăzute la alin. (1^1), venitul total se stabileşte pe baza informaţiilor din situaţiile financiare ale anului anterior.

(1^5) Persoanele şi entităţile prevăzute la alin. (1^1) pot opta pentru depunerea Declaraţiei privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate în condiţiile alin. (1), dacă depun declaraţia privind opţiunea până la data de 31 ianuarie inclusiv.

(1^6) Persoanele şi entităţile prevăzute la alin. (1^1) care au optat pentru depunerea declaraţiei în condiţiile alin. (1) pot trece la regimul de declarare prevăzut la alin. (1^1) începând cu luna ianuarie a anului pentru care s-a depus opţiunea.

(1^7) Persoanele şi entităţile prevăzute la alin. (1^1), cu excepţia persoanelor fizice autorizate, întreprinderilor individuale şi persoanelor fizice care exercită profesii libere, precum şi a asocierilor fără personalitate juridică constituite între persoane fizice care, potrivit legii, folosesc personal angajat, care se înfiinţează în cursul anului, aplică regimul trimestrial de declarare începând cu anul înfiinţării dacă, odată cu declaraţia de înregistrare fiscală, declară că în cursul anului estimează un număr mediu de până la 3 salariaţi exclusiv şi, după caz, urmează să realizeze un venit total de până la 100.000 euro.

(1^8) Ori de câte ori în cursul trimestrului persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b) beneficiază de concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate sau le încetează calitatea de asigurat, plătitorii de venituri din salarii şi asimilate salariilor prevăzuţi la **art. 58** alin. (2), în calitate de angajatori ori de persoane asimilate angajatorului, depun declaraţia prevăzută la alin. (1) până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit concediul medical sau încetarea calităţii de asigurat. În acest caz, declaraţia/declaraţiile aferentă/aferente perioadei rămase din trimestru se depune/se depun până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului. În cazul în care încetarea calităţii de asigurat are loc în luna a doua a trimestrului, se vor depune atât declaraţia pentru prima lună a trimestrului, cât şi

cea pentru luna a doua, urmând ca după încheierea trimestrului să se depună numai declaraţia pentru luna a treia.

(1^9) Persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b) care îşi desfășoară activitatea în România şi obţin venituri sub formă de salarii de la angajatori din state care nu intră sub incidenţa regulamentelor Uniunii Europene privind coordonarea sistemelor de securitate socială sau din state cu care România nu are încheiate acorduri ori convenții în domeniul securității sociale şi care datorează contribuțiile sociale obligatorii pentru salariații lor depun declaraţia prevăzută la alin. (1), direct sau printr-un reprezentant fiscal/împuternicit, şi achită contribuțiile sociale ale angajatorului şi cele individuale, numai dacă există un acord încheiat în acest sens cu angajatorul; aceleași obligaţii le au şi persoanele fizice române care obţin venituri din salarii, ca urmare a activităţii desfăşurate la misiunile diplomatice şi posturile consulare acreditate în România, în cazul în care misiunile şi posturile respective nu optează pentru îndeplinirea obligaţiilor declarative şi de plată a contribuţiilor sociale.

Norme metodologice

(1^10) Persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b), care îşi desfășoară activitatea în România şi obţin venituri sub formă de salarii de la angajatori nerezidenți care nu au sediul social sau reprezentanţă în România şi care datorează contribuțiile sociale obligatorii pentru salariații lor, potrivit instrumentelor juridice internaţionale la care România este parte, au obligaţia să depună declaraţia prevăzută la alin. (1) şi să achite contribuțiile sociale ale angajatorului şi pe cele individuale numai dacă există un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(1^11) Angajatorii prevăzuţi la alin. (1^9) şi (1^10) au obligaţia să transmită organului fiscal competent informaţii cu privire la acordul încheiat cu angajaţii.

(1^12) Dacă între angajatorii prevăzuţi la alin. (1^9) şi (1^10) şi persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b) nu au fost încheiate acorduri, obligaţia privind achitarea contribuţiilor sociale datorate de angajatori, reţinerea şi virarea contribuţiilor sociale individuale, precum şi depunerea declaraţiei prevăzute la alin. (1) revine angajatorilor. Declaraţia se poate depune direct sau printr-un reprezentant fiscal/împuternicit.

(1^13) În cazul în care angajatorii prevăzuţi la alin. (1^9) nu îşi îndeplinesc obligaţiile menţionate la alin. (1^12), persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b) care obţin venituri sub formă de salarii de la aceşti angajatori depun declaraţia prevăzută la alin. (1) lunar, direct sau printr-un reprezentant fiscal/împuternicit, şi achită contribuţiile sociale individuale, iar contribuţiile sociale ale angajatorilor cad în sarcina acestora.

(2) În situaţia persoanelor prevăzute la **art. 296^21** alin. (1) lit. f), declararea contribuţiilor sociale individuale se face de către plătitorul de venit, care în acest caz este asimilat angajatorului, prin depunerea Declaraţiei privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate, potrivit prevederilor alin. (1) sau (1^1), după caz, cu respectarea prevederilor alin. (1^8).

(3) *** Abrogat.

(4) Declaraţia prevăzută la alin. (1) se depune prin mijloace electronice de transmitere la distanţă, pe portalul e-România, iar declaraţia privind opţiunea se depune pe suport hârtie, la sediul autorităţii fiscale competente.

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (4), până la data de 1 iulie 2011, declaraţia prevăzută la alin. (1) se poate depune la organul fiscal competent sau la oficiile acreditate de Ministerul Finanţelor Publice, în format hârtie, semnat şi ştampilat, conform legii, însoţit de declaraţia în format electronic, pe suport electronic.

(6) Modelul, conţinutul, modalitatea de depunere şi de gestionare a declaraţiei prevăzute la alin. (1) se aprobă prin ordin comun al ministrului finanţelor publice, ministrului muncii, familiei şi protecţiei sociale şi ministrului sănătăţii.

(7) Evidenţa obligaţiilor de plată a contribuţiilor sociale datorate de angajatori şi asimilaţii acestora se ţine pe baza codului de identificare fiscală, iar cea privind contribuţiile sociale individuale, pe baza codului numeric personal.

(8) Declaraţia prevăzută la alin. (1) va cuprinde cel puţin:

a. codul numeric personal;

b. numele şi prenumele;

c. date privind calitatea de asigurat;

d. date referitoare la raporturile de muncă şi activitatea desfăşurată;

e. date privind condiţiile de muncă;

f. date privind venituri/indemnizaţii/prestaţii;

g. date de identificare a persoanei fizice sau juridice care depune declaraţia.

(9) Datele cu caracter personal cuprinse în declaraţia prevăzută la alin. (1) sunt prelucrate în condiţiile prevăzute de Legea nr. 677/2001 pentru protecţia persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal şi libera circulaţie a acestor date, cu modificările şi completările ulterioare .

(10) Ministerul Administraţiei şi Internelor, prin structurile competente, furnizează gratuit date cu caracter personal necesare punerii în aplicare a prezentului titlu, actualizate, pentru cetăţenii români, cetăţenii Uniunii Europene şi ai statelor membre ale Spaţiului Economic European, Elveţia şi pentru străinii care au înregistrată rezidenţa/şederea în România.

(11) Conţinutul, modalităţile şi termenele de transmitere a informaţiilor prevăzute la alin. (9) se stabilesc prin protocoale încheiate între beneficiarii acestora şi Direcţia pentru Evidenţa Persoanelor şi Administrarea Bazelor de Date sau Oficiul Român pentru Imigrări, după caz.

ART. 296^20 Prevederi speciale

(1) Persoanele fizice şi juridice prevăzute la **art. 296^3** lit. e) şi g), precum şi instituţia publică prevăzută la **art. 296^3** lit. f) pct. 1 sunt obligate să depună la casele de asigurări de sănătate, până la 15 februarie 2011, *declaraţia-inventar privind contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate* aflată în sold la 31 decembrie 2010 şi neachitată până la 31 ianuarie 2011, inclusiv accesoriile aferente, pe ani fiscali.

(2) Declaraţia prevăzută la alin. (1) va cuprinde şi soldul sumelor de recuperat de la bugetul Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate, pentru care au fost depuse cereri de restituire în termen, şi care nu au fost restituite până la 31 ianuarie 2011.

(3) Modelul şi conţinutul declaraţiei prevăzute la alin. (1) vor fi aprobate prin ordin comun al ministrului sănătăţii şi al preşedintelui Casei Naţionale de Asigurări de Sănătate.

(4) Dispoziţiile prezentului titlu referitoare la contribuabilii prevăzuţi la **art. 296^3** lit. c) şi obligaţiile de plată a contribuţiilor individuale de asigurări pentru şomaj şi de asigurări sociale, corespunzătoare veniturilor profesionale, altele decât cele de natură salarială,

plătite acestor persoane, se completează cu prevederile art. III din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 58/2010, cu modificările ulterioare.

CAP. 2
Contribuţii sociale obligatorii privind persoanele care realizează venituri impozabile din activităţi independente, activităţi agricole, silvicultură, piscicultură, precum şi din asocieri fără personalitate juridică

ART. 296^21 Contribuabili

(1) Următoarele persoane au calitatea de contribuabil la sistemul public de pensii şi la cel de asigurări sociale de sănătate, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaţionale la care România este parte, după caz:

a) întreprinzătorii titulari ai unei întreprinderi individuale;

b) membrii întreprinderii familiale;

c) persoanele cu statut de persoană fizică autorizată să desfăşoare activităţi economice;

d) persoanele care realizează venituri din profesii libere;

e) persoanele care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, la care impozitul pe venit se determină pe baza datelor din evidenţa contabilă în partidă simplă;

f) persoanele care realizează venituri, în regim de reţinere la sursă a impozitului, din activităţi de natura celor prevăzute la **art. 52** alin. (1), precum şi cele care realizează venituri din asocierile fără personalitate juridică prevăzute la **art. 13** lit. e);

g) persoanele care realizează venituri din activităţile agricole prevăzute la **art. 71** alin. (1);

h) persoanele care realizează venituri de natura celor prevăzute la **art. 71** alin. (2) şi (5).

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) datorează contribuţii sociale obligatorii pentru veniturile realizate, numai dacă aceste venituri sunt impozabile potrivit prezentului cod.

ART. 296^22 Baza de calcul

(1) Baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale pentru persoanele prevăzute la **art. 296^21** alin. (1) lit. a) - e) este venitul declarat, care nu poate fi mai mic de 35% din câştigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat şi nici mai mare decât echivalentul a de 5 ori acest câştig; contribuabilii al căror venit rămas după deducerea din venitul total realizat a cheltuielilor efectuate în scopul realizării acestui venit, respectiv valoarea anuală a normei de venit, după caz, raportat la cele 12 luni ale anului, este sub nivelul minim menţionat, nu datorează contribuţie de asigurări sociale.

Norme metodologice

(2) Baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele prevăzute la **art. 296^21** alin. (1) lit. a) - e) este diferenţa dintre totalul veniturilor încasate şi cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuţii sociale, sau valoarea anuală a normei de venit, după caz, raportată la cele 12 luni ale anului, şi nu poate fi mai mică decât un salariu de bază minim brut pe ţară, dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuţia.

(3) Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^21** alin. (1) lit. g), baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate reprezintă valoarea anuală a normei de venit, determinată potrivit prevederilor **art. 73**, raportată la cele 12 luni ale anului.

(4) Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^21** alin. (1) lit. f), baza de calcul al contribuţiilor sociale este venitul brut stabilit prin contractul încheiat între părţi, diferenţa dintre venitul brut şi cheltuiala deductibilă prevăzută la **art. 50**, venitul din asociere, valoarea comisioanelor sau onorariile stabilite potrivit legii în cazul expertizelor tehnice judiciare şi extrajudiciare şi orice alte venituri obţinute, indiferent de denumirea acestora, pentru care se aplică reţinerea la sursă a impozitului.

(4^1) Baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele prevăzute la **art. 296^21** alin. (1) lit. h) este diferenţa dintre totalul veniturilor încasate şi cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuţii sociale, raportată la cele 12 luni ale anului.

(5) Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^21** alin. (1) lit. f), baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate nu poate fi mai mică decât un salariu de bază minim brut pe ţară, dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuţia.

(6) În cazul persoanelor care realizează numai venituri de natura celor prevăzute la **art. 71** alin. (1), (2) şi (5) sub nivelul salariului de bază minim brut pe ţară lunar şi nu fac parte din familiile beneficiare de ajutor social, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate reprezintă o treime din salariul de bază minim brut pe ţară.

(7) Pentru persoanele prevăzute la **art. 52** alin. (1) lit. a) - c), baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale nu poate fi mai mare decât echivalentul a de 5 ori câştigul salarial mediu brut prevăzut în legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

ART. 296^23 Excepţii specifice

(1) Persoanele care realizează venituri de natura celor prevăzute **art. 71** alin. (1), (2) şi (5), venituri dintr-o asociere cu o persoană juridică contribuabil, potrivit titlului IV^1, care nu generează o persoană juridică, precum şi cele care realizează venituri din asocierile fără personalitate juridică prevăzute la **art. 13** lit. e), nu datorează contribuţie de asigurări sociale.

(2) Persoanele care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală nu datorează contribuţie de asigurări sociale de sănătate pentru aceste venituri, dacă realizează venituri de natura celor menţionate la cap. I, venituri sub forma indemnizaţiilor de şomaj, venituri din pensii mai mici de 740 lei, precum şi venituri de natura celor menţionate la **art. 296^21** alin. (1) lit. a) - d), g) şi h), **art. 52** alin. (1) lit. b) - d) şi din asocierile fără personalitate juridică prevăzute la **art. 13** lit. e).

(3) Pentru persoanele care realizează într-un an fiscal venituri de natura celor menţionate la cap. I, venituri sub forma indemnizaţiilor de şomaj, venituri din pensii mai mici de 740 lei, precum şi venituri de natura celor menţionate la **art. 296^21** alin. (1) lit. a) - d), g) şi h), **art. 52** alin. (1) lit. b) - d) şi din asocierile fără personalitate juridică prevăzute la **art. 13** lit. e), se calculează şi se datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate asupra tuturor acestor venituri.

(4) Persoanele care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor şi orice alte venituri din desfăşurarea unei activităţi

dependente, venituri din pensii şi venituri sub forma indemnizaţiilor de şomaj, asigurate în sistemul public de pensii, persoanele asigurate în sisteme proprii de asigurări sociale neintegrate în sistemul public de pensii, care nu au obligaţia asigurării în sistemul public de pensii, precum şi persoanele care au calitatea de pensionari ai acestor sisteme, nu datorează contribuţia de asigurări sociale pentru veniturile obţinute ca urmare a încadrării în una sau mai multe dintre situaţiile prevăzute la **art. 296^21** alin. (1).

ART. 296^24 Plăţi anticipate cu titlu de contribuţii sociale

(1) Contribuabilii prevăzuţi la **art. 296^21** alin. (1) lit. a) - e) şi h) sunt obligaţi să efectueze în cursul anului plăţi anticipate cu titlu de contribuţii sociale.

(2) În cazul contribuţiei de asigurări sociale de sănătate, plăţile anticipate prevăzute la alin. (1) se stabilesc de organul fiscal competent, potrivit regulilor prevăzute la **art. 82**, prin decizie de impunere, pe baza declaraţiei de venit estimat/norma de venit sau a declaraţiei privind venitul realizat, după caz. În cazul contribuţiei de asigurări sociale, obligaţiile lunare de plată se stabilesc pe baza venitului declarat, prevăzut la **art. 296^22** alin. (1).

(3) În decizia de impunere, baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale pentru contribuabilii prevăzuţi la **art. 296^21** alin. (1) lit. a) - e) se evidenţiază lunar, iar plata acestei contribuţii se efectuează trimestrial, în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru.

(4) În decizia de impunere, baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate pentru contribuabilii prevăzuţi la **art. 296^21** alin. (1) lit. a) - e) şi h) se evidenţiază lunar, iar plata se efectuează trimestrial, în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru.

(5) Contribuabilii prevăzuţi la **art. 296^21** alin. (1) lit. f) datorează contribuţii sociale individuale în cursul anului, sub forma plăţilor anticipate, plătitorii de venituri având obligaţia calculării, reţinerii şi virării sumelor respective în conformitate cu prevederile **art. 52** şi **34**, după caz.

(5^1) Plătitorii de venit calculează, reţin şi virează contribuţiile sociale numai pentru persoanele fizice care realizează venituri de natura celor prevăzute la **art. 296^21** alin. (1) lit. f), altele decât cele care desfăşoară activităţi economice în mod independent sau exercită profesii libere şi sunt înregistrate fiscal potrivit legislaţiei în materie.

(5^2) Prin excepție de la prevederile alin. (5^1), plătitorii de venit calculează, rețin și virează contribuțiile sociale pentru persoanele fizice care realizează venituri în baza contractelor de agent.

(6) Contribuţiile reţinute potrivit alin. (5) se virează până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost plătit venitul, respectiv a lunii următoare trimestrului în care s-a plătit venitul, în funcţie de perioada fiscală aleasă de plătitorul de venit.

(7) Pentru contribuabilii prevăzuţi la **art. 52** alin. (1) lit. a) - c), obligaţiile reprezentând contribuţia individuală de asigurări sociale se calculează prin aplicarea cotei de contribuţie asupra veniturilor prevăzute la **art. 296^22**, se reţin şi se virează de către plătitorul de venit, acestea fiind obligaţii finale.

(8) Pentru contribuabilii care realizează venituri de natura celor prevăzute la **art. 296^21** alin. (1) lit. f), obligaţiile reprezentând contribuţia de asigurări sociale de sănătate se calculează prin aplicarea cotei de contribuţie asupra veniturilor prevăzute la **art. 296^22** alin. (4), se reţin şi se virează de către plătitorul de venit.

(9) Pentru contribuabilii care realizează venituri de natura celor prevăzute la **art. 296^21** alin. (1) lit. f) - h) încadrarea în plafoanele prevăzute la **art. 296^22** alin. (5) şi (6) se face de către organul fiscal, după încheierea anului fiscal, pe baza declaraţiilor fiscale. ***Norme metodologice***

ART. 296^25 Declararea, definitivarea şi plata contribuţiilor sociale

(1) Declararea veniturilor care reprezintă baza lunară de calcul al contribuţiilor sociale se realizează prin depunerea unei declaraţii privind venitul asigurat la sistemul public de pensii, precum şi a declaraţiei de venit estimat/norma de venit prevăzută la art. 81 şi a declaraţiei privind venitul realizat prevăzută la **art. 83**, pentru contribuţia de asigurări sociale de sănătate.

(2) În cazul impunerii în sistem real, obligaţiile anuale de plată a contribuţiei de asigurări sociale de sănătate se determină pe baza declaraţiei privind venitul realizat, prin aplicarea cotei prevăzute la **art. 296^18** alin. (3) lit. b^1) asupra bazelor de calcul prevăzute la **art. 296^22** alin. (2) şi (4^1).

(2^1) În cazul contribuabililor prevăzuţi la **art. 296^21** alin. (1) lit. g), obligaţiile anuale de plată a contribuţiei de asigurări sociale de sănătate se determină pe baza declaraţiei prevăzute la **art. 74** alin. (2), prin aplicarea cotei prevăzute la **art. 296^18** alin. (3) lit. b^1) asupra bazei de calcul prevăzute la **art. 296^22** alin. (3). Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate se evidenţiază lunar în decizia de impunere prevăzută la **art. 74** alin. (4), iar plata se efectuează în două rate egale, până la data de 25 octombrie inclusiv şi 15 decembrie inclusiv.

(3) La determinarea venitului anual bază de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate nu se iau în considerare pierderile fiscale anuale prevăzute la **art. 80**.

(4) Stabilirea obligaţiilor anuale de plată a contribuţiei de asigurări sociale de sănătate se realizează de organul fiscal competent, prin decizia de impunere anuală, pe baza căreia se regularizează sumele datorate cu titlu de plăţi anticipate, şi se efectuează încadrarea în plafoanele prevăzute la **art. 296^22** alin. (5) şi (6).

(5) Obligaţiile anuale de plată a contribuţiei de asigurări sociale sunt cele stabilite prin decizia de impunere prevăzută la **art. 296^24** alin. (3).

(6) Plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate stabilită prin decizia de impunere anuală se efectuează în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei, iar sumele achitate în plus se compensează sau se restituie potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(7) Modelul, conţinutul, modalitatea de depunere şi de gestionare a declaraţiei privind venitul asigurat la sistemul public de pensii prevăzută la alin. (1) se aprobă prin ordin comun al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală şi al preşedintelui Casei Naţionale de Pensii Publice.

ART. 296^26 Cotele de contribuţie

(1) Cotele de contribuţie pentru contribuabilii prevăzuţi la **art. 296^21** sunt cele prevăzute la **art. 296^18** alin. (3), respectiv:

a) cota integrală, pentru contribuţia de asigurări sociale, corespunzătoare condiţiilor normale de muncă, potrivit legii;

b) cota individuală, pentru contribuţia de asigurări sociale de sănătate.

(2) Contribuabilii cu regim de reţinere la sursă a impozitului pe venit datorează contribuţia individuală de asigurări sociale.

CAP. 3
Contribuţia de asigurări sociale de sănătate privind persoanele care realizează alte venituri, precum şi persoanele care nu realizează venituri

(prevederile acestui capitol se aplică din 1 iulie 2012)

ART. 296^27 Contribuabilii

(1) Contribuţia de asigurări sociale de sănătate se datorează şi de către persoanele care realizează venituri din:

a) cedarea folosinţei bunurilor;

b) investiţii;

c) premii şi câştiguri din jocuri de noroc;

d) operaţiunea de fiducie, potrivit titlului III;

e) alte surse, astfel cum sunt prevăzute la art. 78.

(2) Persoanele care nu realizează într-un an fiscal venituri de natura celor menţionate la cap. I, venituri sub forma indemnizaţiilor de şomaj, venituri din pensii mai mici de 740 lei, precum şi venituri de natura celor menţionate la art. 296^21 alin. (1) lit. a) - d), g) şi h), art. 52 alin. (1) lit. b) - d) şi din asocierile fără personalitate juridică prevăzute la art. 13 lit. e) au obligaţia plăţii contribuţiei de asigurări sociale de sănătate asupra veniturilor prevăzute la alin. (1).

(3) Persoanele care realizează într-un an fiscal venituri de natura celor menţionate la alin. (1) plătesc contribuţia asupra tuturor acestor venituri. Baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate nu poate fi mai mică decât un salariu de bază minim brut pe ţară.

ART. 296^28 Stabilirea contribuţiei

Contribuţia de asigurări sociale de sănătate prevăzută la art. 296^27 alin. (1) se stabileşte de organul fiscal competent, prin decizia de impunere anuală, pe baza informaţiilor din:

a) declaraţia privind venitul realizat, pentru veniturile din cedarea folosinţei bunurilor, transferuri de titluri de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare, în cazul societăţilor închise, şi operaţiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operaţiuni de acest gen;

b) declaraţia de impunere trimestrială, pentru veniturile din tranzacţii cu titluri de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare, în cazul societăţilor închise;

c) declaraţia privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit;

d) evidenţa fiscală, pentru veniturile din cedarea folosinţei bunurilor, în cazul în care venitul net se stabileşte prin deducerea cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului brut.

ART. 296^29 Baza de calcul

(1) Pentru veniturile din cedarea folosinţei bunurilor, astfel cum sunt menţionate la art. 61, baza de calcul al contribuţiei este cea prevăzută la art. 62, 62^1 şi 62^2.

(2) Pentru veniturile din investiţii, astfel cum sunt menţionate la art. 65, baza de calcul al contribuţiei este cea prevăzută la art. 66.

(3) Pentru veniturile din premii şi câştiguri din jocuri de noroc, astfel cum sunt menţionate la art. 75, baza de calcul al contribuţiei este cea prevăzută la art. 76.

(4) Pentru veniturile din operaţiunea de fiducie, baza de calcul al contribuţiei este cea prevăzută la art. 42^1.

(5) Pentru veniturile din alte surse, astfel cum sunt menţionate la art. 78, baza de calcul al contribuţiei este, potrivit art. 79, venitul brut realizat.

(6) La determinarea venitului/câştigului anual bază de calcul al contribuţiei sociale de sănătate prevăzute la alin. (1) - (5) nu se iau în considerare pierderile prevăzute la art. 80 şi 80^1.

ART. 296^30 Calculul contribuţiei

Contribuţia de asigurări sociale de sănătate prevăzută la art. 296^27 alin. (1) se calculează în anul următor, prin aplicarea cotei individuale de contribuţie asupra bazelor de calcul menţionate la art. 296^29.

ART. 296^31 Plata contribuţiei

Sumele reprezentând obligaţiile anuale de plată a contribuţiei de asigurări sociale de sănătate stabilite prin decizia de impunere anuală se achită în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei.

ART. 296^32 Contribuţia de asigurări sociale de sănătate privind persoanele care nu realizează venituri

(1) Persoanele care nu realizează într-un an fiscal venituri de natura celor menţionate la cap. I - III, venituri sub forma indemnizaţiilor de şomaj, precum şi venituri din pensii mai mici de 740 lei şi nu se încadrează în categoriile de persoane care beneficiază de asigurarea de sănătate fără plata contribuţiei, pentru a dobândi calitatea de asigurat, au obligaţia plăţii contribuţiei individuale lunare de asigurări sociale de sănătate.

(2) Pentru persoanele prevăzute la alin. (1), baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate o reprezintă valoarea salariului minim brut pe ţară.

(3) Plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate pentru contribuabilii prevăzuţi la alin. (1) se efectuează lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se datorează contribuţia.

TITLUL X
Dispoziţii finale

ART. 297 Data intrării în vigoare a Codului fiscal

Prezentul cod intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2004, cu excepţia cazului în care în prezentul cod se prevede altfel.

ART. 298 Abrogarea actelor normative

(1) La data intrării în vigoare a prezentului Cod fiscal se abrogă:

1. Articolul 73 din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenţie, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 752 din 15 octombrie 2002;

2. Articolul 17 din Legea apiculturii nr. 89/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 30 aprilie 1998, cu modificările ulterioare;

3. Articolul 13 şi articolul 14 din Legea nr. 332/2001 privind promovarea investiţiilor directe cu impact semnificativ în economie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 3 iulie 2001, cu modificările ulterioare;

4. Alineatul (3) al articolului 17 din Legea patronatelor nr. 356/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 12 iulie 2001;

5. Alineatul (2) al articolului 41 din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 24 iulie 2001;

6. Prevederile referitoare la accize din Legea nr. 423/2001 pentru sprijinirea sectorului de pescuit la Marea Neagră, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 23 iulie 2001;

7. Alineatul (8) al articolului 70 din Legea bibliotecilor nr. 334/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 18 iunie 2002;

8. Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 15 septembrie 2003;

9. Articolul 67 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă şi boli profesionale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 27 iunie 2002, cu modificările şi completările ulterioare;

10. Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 27 iunie 2002, cu modificările şi completările ulterioare, inclusiv actele normative date în aplicarea legii;

11. Legea nr. 521/2002 privind regimul de supraveghere şi autorizare a producţiei, importului şi circulaţiei unor produse supuse accizelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 2 august 2002, cu modificările şi completările ulterioare;

12. Literele b) şi c) ale articolului 37 din Legea cinematografiei nr. 630/2002*), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 9 decembrie 2002, cu modificările şi completările ulterioare;

13. Ordonanţa Guvernului nr. 22/1993 privind scutirea de plată a impozitului pe veniturile realizate de consultanţii străini pentru activitatea desfăşurată în România, în cadrul unor acorduri internaţionale guvernamentale sau neguvernamentale de finanţare gratuită, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 30 august 1993, aprobată prin Legea nr. 102/1994;

14. Ordonanţa Guvernului nr. 23/1995 privind instituirea sistemului de marcare pentru ţigarete, produse din tutun şi băuturi alcoolice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 374 din 23 decembrie 1997, cu modificările şi completările ulterioare;

15. Ordonanţa Guvernului nr. 26/1995 privind impozitul pe dividende, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 30 august 1995, aprobată cu modificări prin Legea nr. 101/1995, cu modificările ulterioare;

16. Ordonanţa Guvernului nr. 24/1996 privind impozitul pe veniturile reprezentanţelor din România ale societăţilor comerciale şi organizaţiilor economice străine, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 5 august 1996, aprobată cu modificări prin Legea nr. 29/1997, cu modificările ulterioare;

17. Prevederile privind impozitul pe profit din articolul 47 din Ordonanţa Guvernului nr. 39/1996 privind înfiinţarea şi funcţionarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 25 februarie 2002;

18. Literele e) şi f) ale articolului 2 din Ordonanţa Guvernului nr. 51/1997 privind operaţiunile de leasing şi societăţile de leasing, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 12 ianuarie 2000;

19. Articolul 6, articolul 7 şi alineatul (1) al articolului 10 din Ordonanţa Guvernului nr. 46/1998 pentru stabilirea unor măsuri în vederea îndeplinirii obligaţiilor asumate de România prin aderarea la Convenţia internaţională EUROCONTROL privind cooperarea pentru securitatea navigaţiei aeriene şi la Acordul multilateral privind tarifele de rută aeriană, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 26 ianuarie 2001;

20. Ordonanţa Guvernului nr. 83/1998 privind impunerea unor venituri realizate din România de persoane fizice şi juridice nerezidente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 27 august 1998, cu modificările ulterioare;

21. Prevederile referitoare la persoane juridice din alineatul (2) al articolului 9 din Ordonanţa Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea şi funcţionarea cabinetelor medicale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 1 august 2002, cu completările ulterioare;

22. Alineatul (4) al articolului 12^2 din Ordonanţa Guvernului nr. 112/1999 privind călătoriile gratuite în interes de serviciu şi în interes personal pe căile ferate române, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 31 august 1999, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 210/2003;

23. Alineatele (1) şi (2) ale articolului 6 şi articolul 8 din Ordonanţa Guvernului nr. 126/2000 privind continuarea realizării Unităţii 2 din cadrul obiectivului de investiţii "Centrala Nuclearoelectrică Cernavodă - 5 x 700 Mwe", publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 2 septembrie 2000, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 335/2001, cu modificările şi completările ulterioare;

24. Ordonanţa Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 3 august 2001, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 493/2002, cu modificările şi completările ulterioare;

25. Ordonanţa Guvernului nr. 24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 17 august 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2003, cu modificările şi completările ulterioare;

26. Literele b) şi c) ale articolului 7 din Ordonanţa Guvernului nr. 65/2001 privind constituirea şi funcţionarea parcurilor industriale,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 490/2002;

27. Ordonanţa Guvernului nr. 36/2002 privind impozitele şi taxele locale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 10 septembrie 2002, cu modificările şi completările ulterioare;

28. Articolul 162 din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2003**) privind procedurile de administrare a creanţelor bugetare locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 2 februarie 2003, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 358/2003;

29. Secţiunea a 2-a a capitolului I din Ordonanţa Guvernului nr. 86/2003 privind reglementarea unor măsuri în materie financiar-fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 31 august 2003;

30. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 66/1997 privind scutirea de plată a impozitelor pe salarii şi/sau pe venituri realizate de consultanţi străini pentru activităţile desfăşurate în România în cadrul unor acorduri de împrumut, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 29 octombrie 1997, cu modificările şi completările ulterioare;

31. Prevederile referitoare la taxa pe valoarea adăugată din articolul 7 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 73/1999 pentru aprobarea continuării lucrărilor şi a finanţării obiectivului de investiţii "Dezvoltarea şi modernizarea Aeroportului Internaţional Bucureşti-Otopeni" şi pentru aprobarea garantării unui credit în favoarea Companiei Naţionale "Aeroportul Internaţional Bucureşti-Otopeni" - S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 25 mai 1999, aprobată prin Legea nr. 21/2000;

32. Litera a) a alineatului 1 al articolului 38 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 102/1999 privind protecţia specială şi încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 310 din 30 iunie 1999, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 519/2002, cu modificările ulterioare;

33. Literele b) şi c) ale articolului 1 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 160/1999 privind instituirea unor măsuri de stimulare a activităţii titularilor de acorduri petroliere şi subcontractanţilor acestora, care desfăşoară operaţiuni petroliere în perimetre marine ce includ zone cu adâncime de apă de peste 100 metri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 28 octombrie 1999, aprobată cu modificări prin Legea nr. 399/2001;

34. Articolul 2 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 50/2000 pentru abrogarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 67/1999 privind unele măsuri pentru dezvoltarea activităţii economice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 12 mai 2000, aprobată prin Legea nr. 302/2001, cu modificările ulterioare;

35. Articolul 20 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 97/2000 privind organizaţiile cooperatiste de credit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 14 iulie 2000, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 200/2002;

36. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 208/2000 privind scutirea de taxa pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii prevăzute în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 211/2000 privind garantarea de către Ministerul Finanţelor a unor împrumuturi externe pentru Ministerul Apărării Naţionale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 22 noiembrie 2000, aprobată prin Legea nr. 134/2001;

37. Alineatul 2 al articolului 1 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 249/2000 privind constituirea şi utilizarea Fondului special pentru produse petroliere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 12 decembrie 2000, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 382/2002, cu modificările ulterioare;

38. Articolul 16 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 119/2001 privind unele măsuri pentru privatizarea Societăţii Comerciale Combinatul Siderurgic "Sidex" - S.A. Galaţi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 5 octombrie 2001, cu modificările şi completările ulterioare;

39. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 158/2001 privind regimul accizelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 30 noiembrie 2001, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 523/2002, cu modificările şi completările ulterioare;

40. Prevederile referitoare la impozitul pe profit din alineatul (3) al articolului 145 şi alineatul (2) al articolului 146 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 28/2002***) privind valorile mobiliare, serviciile de investiţii financiare şi pieţele reglementate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 9 aprilie 2002, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 525/2002, cu modificările ulterioare;

41. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 12/2003 privind scutirea de la plata impozitului pe terenurile din extravilanul localităţilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 17 martie 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 273/2003;

42. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 30/2003 pentru instituirea unor măsuri speciale privind producţia, importul şi comercializarea uleiurilor minerale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 25 aprilie 2003, cu modificările ulterioare;

43. Hotărârea Guvernului nr. 582/1997 privind introducerea sistemului de marcare pentru băuturi alcoolice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 7 octombrie 1997, cu modificările şi completările ulterioare;

43^1. *** Abrogat

43^2. Litera a) a articolului 26 şi litera g) a articolului 83 din Legea nr. 448/2006 privind protecţia şi promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

43^3. Articolul III din Legea nr. 265/2007 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi şi în regim de închiriere, cu modificările şi completările ulterioare.

44. Orice alte dispoziţii contrare prezentului cod.

(2) *** Abrogat

---

*) Legea nr. 630/2002 a fost abrogată prin Ordonanţa Guvernului nr. 39/2005.

**) Ordonanţa Guvernului nr. 39/2003 a fost abrogată prin Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 102/1999 a fost abrogată prin Legea nr. 448/2006.Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 97/2000 a fost abrogată prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 99/2006. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 28/2002 a fost abrogată prin Legea nr. 297/2004.

NOTE:

1. A se vedea şi prevederile art. II, art. II^1, art. III şi art. V din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 138/2004, cu modificările ulterioare.

"ART. II

În cazul autoturismelor sau al autoturismelor de teren din import, inclusiv rulate, introduse în ţară în baza contractelor de leasing iniţiate după data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, baza de impozitare pentru accize este valoarea de intrare la care se adaugă cuantumul taxelor vamale şi alte taxe speciale, după caz, datorate la momentul închiderii operaţiunii de import."

"ART. II^1

Avansurilor încasate pentru livrările de animale vii li se aplică regimul fiscal privind taxa pe valoarea adăugată, în vigoare la data încasării avansului."

"ART. III)*

(1) Prin derogare de la dispoziţiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevederile prezentei ordonanţe de urgenţă intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2005, cu următoarele excepţii:

a) începând cu 1 mai 2005: lit. a) a art. 42; alin. (2) al art. 43; lit. k) a alin. (4) al art. 55; art. 76; art. 77;

b) începând cu 1 iunie 2005: lit. g) a art. 41; lit. g) a art. 42; lit. a) a alin. (2) al art. 65; alin. (1) al art. 66; alin. (4) şi (4^1) ale art. 66; alin. (2) al art. 67; lit. a), a^1), a^2), a^3), e), e^1) şi g) ale alin. (3) al art. 67; alin. (4) şi (5) ale art. 67; art. 77^1 - 77^3; alin. (3^1) al art. 83; lit. b) a alin. (4) al art. 83;

*c) *** Abrogat*

*(2) *** Abrogat*

*(3) *** Abrogat*

*(4) *** Abrogat*

(5) Cota de impozit de 16% se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2006 şi pentru veniturile realizate de persoanele fizice şi juridice nerezidente, prevăzute la art. 115, cu excepţia veniturilor obţinute din jocuri de noroc pentru care se menţine cota de impozit de 20% ."

**) ART. III din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 138/2004) a fost modificat prin art. I pct. 39 din Legea nr. 163/2005*

Curtea Constituţională, prin Decizia nr. 568/2005, a stabilit că dispoziţiile art. I pct. 39 din Legea nr. 163/2005 privind aprobarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 138/2004 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, referitoare la dispoziţiile art. III alin. (1) lit. a) şi b) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 138/2004, sunt neconstituţionale, deoarece contravin prevederilor art. 78 din Constituţie.

Ulterior, art. III din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 138/2004 a fost modificat şi prin art. VI pct. 5 din Legea nr. 343/2006.

"ART. V

În vederea diminuării evaziunii fiscale în domeniul produselor accizabile supuse sistemului de marcare, antrepozitarii autorizaţi vor utiliza pentru marcare numai banderole şi timbre înseriate şi numerotate. Termenul şi procedura de aplicare a noilor modele de marcaje, precum şi regimul stocului de marcaje valabile la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice, care se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I."

2. A se vedea şi prevederile art. II din Legea nr. 343/2006 cu modificările ulterioare.

"ART. II

Prevederile alin. (15) al art. 161 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cu cele aduse prin prezenta lege, nu se aplică în situaţia în care, prin acte adiţionale încheiate după data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prevederilor prezentei legi, valabilitatea contractelor de vânzare cu plata în rate şi/sau a contractelor de leasing este prelungită după data aderării."

3. A se vedea şi prevederile art. II din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 200/2008.

"ART. II

Scutirea impozitului pe dividendele reinvestite

(1) Dividendele reinvestite începând cu 2009, în scopul păstrării şi creşterii de noi locuri de muncă pentru dezvoltarea activităţii persoanelor juridice române distribuitoare de dividende, conform obiectului de activitate al acestora înscris la Oficiul Naţional al Registrului Comerţului, sunt scutite de la plata impozitului pe dividende.

(2) Sunt scutite de la plata impozitului pe dividende şi dividendele investite în capitalul social al altei persoane juridice române, în scopul creării de noi locuri de muncă, pentru dezvoltarea activităţii acesteia, conform obiectului de activitate înscris la Oficiul Naţional al Registrului Comerţului.

(3) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1) şi (2) se aprobă prin ordin al ministrului economiei şi finanţelor şi al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală."

4. A se vedea şi prevederile art. III alin. (4) şi (5), art. V, precum şi ale menţiunii privind transpunerea normelor comunitare din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 109/2009.

"(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (3), până la 31 decembrie 2010 sunt admise deplasările de produse accizabile în regim suspensiv de accize către alte state membre care nu au adoptat sistemul informatizat potrivit art. 21 - 27 din Directiva 2008/118/CE, efectuate conform procedurii prevăzute la art. 186 - 191^1 din cap. I al titlului VII "Accize şi alte taxe speciale" din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare.

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (3), deplasările de produse accizabile care au fost iniţiate înainte de 1 aprilie 2010 sunt efectuate şi încheiate în conformitate cu procedura prevăzută la art. 186 - 191^1 din cap. I al titlului VII "Accize şi alte taxe speciale" din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare."

"ART. V

Declararea, stabilirea şi plata impozitului pe veniturile realizate de persoanele fizice înainte de 1 ianuarie 2010 se face în conformitate cu legislaţia în vigoare până la această dată."

"Prezenta ordonanţă de urgenţă transpune în legislaţia naţională Directiva 2008/8/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce priveşte locul de prestare a serviciilor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 44 din 20 februarie 2008, Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 44 din 20 februarie 2008, Directiva 2008/117/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, în vederea combaterii fraudei fiscale legate de operaţiunile intracomunitare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 14 din 20 ianuarie 2009, Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor şi de abrogare a Directivei nr. 92/12/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 9 din 14 ianuarie 2009, Directiva 92/83/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool şi băuturi alcoolice şi Directiva 92/84/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea ratelor accizelor la alcool şi băuturi alcoolice, publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 316 din 31 octombrie 1992, Directiva 92/79/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea taxelor la ţigări şi Directiva 92/80/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea taxelor pe tutunul prelucrat, altul decât pentru ţigarete, publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 316 din 31 octombrie 1992, modificate prin Directiva 2002/10/CE a Consiliului din 12 februarie 2002 de modificare a Directivelor 92/79/CEE, 92/80/CEE şi 95/59/CE privind structura şi ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 46 din 16 februarie 2002, Directiva 95/59/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind alte impozite decât impozitele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 291 din 6 decembrie 1995, modificată prin Directiva 2002/10/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 46 din 16 februarie 2002, Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice şi a electricităţii, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 283 din 31 octombrie 2003."

***5.** A se vedea şi prevederile art. II din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 22/2010 ().*

"ART. II

Prin excepţie de la dispoziţiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, prevederile prezentei ordonanţe de urgenţă se aplică pentru determinarea impozitului pe profit începând cu anul 2010."

***6.** A se vedea şi prevederile art. II - IV din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 54/2010 ().*

"ART. II

(1) Prevederile art. I pct. 3 se aplică începând cu a 10-a zi următoare comunicării de către Consiliul Uniunii Europene a aprobării derogării pentru aplicarea acestor prevederi, până la data de 31 decembrie 2011. Ministerul Finanţelor Publice va publica pe site-ul său oficial www.mfinante.ro data comunicării de către Consiliul Uniunii Europene a aprobării derogării.

(2) Persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile, înregistrate în scopuri de TVA potrivit art. 153 şi 153^1 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, care intenţionează să desfăşoare după data de 1 august 2010 operaţiuni intracomunitare de natura celor prevăzute la art. 158^2 alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, trebuie să solicite organelor fiscale competente înscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari, potrivit prevederilor art. 158^2 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) În cazul aprobării de către organul fiscal competent a cererilor depuse până la data de 1 august 2010 de către persoanele prevăzute la alin. (2), data înregistrării în Registrul operatorilor intracomunitari va fi data de 1 august 2010. În cazul aprobării de către organul fiscal competent a cererilor depuse după data de 1 august 2010 de persoanele prevăzute la alin. (2), data înregistrării în Registrul operatorilor intracomunitari va fi data comunicării deciziei în condiţiile prevăzute de Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Cererile vor fi soluţionate în termenul şi în condiţiile prevăzute la art. 158^2 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Începând cu data de 1 august 2010, pentru realizarea schimbului de informaţii în domeniul taxei pe valoarea adăugată cu statele membre ale Uniunii Europene, vor fi utilizate informaţiile din Registrul operatorilor intracomunitari."

"ART. III

Solicitările de înscriere în Registrul operatorilor intracomunitari se depun la organele fiscale competente începând cu data publicării prezentei ordonanţe de urgenţă."

"ART. IV

(1) Prevederile art. I pct. 4, 21 şi 22 se aplică începând cu data de 1 iulie 2010.

(2) Autorizaţiile deţinute de antrepozitarii autorizaţi pentru antrepozitele fiscale de depozitare produse accizabile, cu excepţia situaţiilor prevăzute la art. I pct. 5, îşi încetează valabilitatea la data de 1 septembrie 2010.

(3) Antrepozitarii autorizaţi pentru producţia de produse energetice şi antrepozitarii autorizaţi pentru producţia de ţigarete, inclusiv persoanele afiliate acestora, prevăzuţi la art. I pct. 5, care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă deţin mai mult de 8 antrepozite fiscale de depozitare de produse energetice şi mai mult de două antrepozite fiscale de depozitare ţigarete, au obligaţia ca în termen de 10 zile lucrătoare de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă să comunice Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor lista antrepozitelor fiscale de depozitare, în număr de maximum 8, respectiv două, pentru care se intenţionează reautorizarea acestora.

(4) După 48 de ore de la data intrării în vigoare a prevederilor prezentei ordonanţe de urgenţă, cu excepţia cazurilor prevăzute la art. I pct. 5, se interzice deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize către antrepozite fiscale de depozitare.

(5) Antrepozitarii autorizaţi care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă deţin autorizaţii valabile, care au depăşit perioada de 3 ani în cazul contribuabililor mari şi mijlocii stabiliţi conform reglementărilor în vigoare şi, respectiv, de un an în celelalte cazuri de la data de începere a valabilităţii autorizaţiei şi doresc să îşi continue activitatea ca antrepozitar autorizat, au obligaţia de a solicita reautorizarea până la data de 31 august 2010 inclusiv, în condiţiile prevăzute în Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

(6) Antrepozitarii autorizaţi care deţin autorizaţii valabile la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, a căror valabilitate, până la data de 31 august 2010, nu depăşeşte 3 ani în cazul contribuabililor mari şi mijlocii şi, respectiv, un an în cazul contribuabililor mici de la data de începere a valabilităţii autorizaţiei, au obligaţia de a se conforma prevederilor art. I pct. 13, 15 şi 17 până la data de 31 august 2010 inclusiv.

(7) Nerespectarea prevederilor alin. (5) şi (6) atrage revocarea autorizaţiilor de antrepozit fiscal."

***7.** A se vedea şi prevederile art. II şi art. III din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 58/2010 (), cu modificările ulterioare.*

"ART. II

La calculul câştigului net şi al impozitului pe venit aferent în cazul transferului titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise, pentru anul 2010, se aplică următoarele reguli:

1. Pentru perioada 1 ianuarie 2010 - 30 iunie 2010 se determină câştigul net/pierderea netă aferent/aferentă acestei perioade în funcţie de perioada de deţinere şi se asimilează câştigului net anual/pierderii nete anuale. Impozitul se determină prin aplicarea cotelor de impunere de 1% şi, respectiv, 16% la câştigul net aferent perioadei, asimilat câştigului net anual.

2. Pierderea netă aferentă perioadei 1 ianuarie 2010 - 30 iunie 2010 asimilată pierderii nete anuale se compensează cu câştigul net asimilat câştigului net anual aferent perioadei 1 iulie 2010 - 31 decembrie 2010. Dacă în urma compensării rezultă pierdere, aceasta se reportează numai asupra câştigului net anual impozabil aferent anului 2011.

3. Obligaţiile fiscale sunt cele în vigoare în perioada respectivă.

4. Pentru perioada 1 iulie 2010 - 31 decembrie 2010 prevederile art. 66 alin. (5), (5^1) şi (6) şi art. 67 alin. (3) lit. a) şi a^1) şi alin. (5) se vor aplica corespunzător începând cu 1 iulie 2010."

"ART. III

(1) Orice venituri de natură profesională, altele decât cele salariale, se impozitează cu cota de impozit pe venit.

(2) În sistemul public de pensii şi în sistemul asigurărilor pentru şomaj, prin venituri de natură profesională, altele decât cele de natură salarială, în sensul prezentei ordonanţe de urgenţă, se înţelege acele venituri realizate din drepturi de autor şi drepturi conexe definite potrivit art. 7 alin. (1) pct. 131 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, şi/sau venituri rezultate din activităţi profesionale desfăşurate în baza contractelor/convenţiilor încheiate potrivit Codului civil, precum şi contractele civile şi cele de colaborare încheiate în temeiul prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaţilor şi al senatorilor, republicată, cu modificările ulterioare, respectiv art. 18 din Legea nr. 53/1991 privind indemnizaţiile şi celelalte drepturi ale senatorilor şi deputaţilor, precum şi salarizarea personalului din aparatul Parlamentului României, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Asupra acestor venituri se datorează contribuţiile individuale de asigurări sociale şi asigurări pentru şomaj.

(3) Persoanele fizice care realizează venituri de natură profesională, pentru care, potrivit prezentei ordonanţe de urgenţă, se datorează şi se plăteşte contribuţia individuală de asigurări sociale şi contribuţia individuală de asigurări pentru şomaj, sunt considerate asigurate obligatoriu, prin efectul legii, în sistemul public de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale, precum şi în sistemul asigurărilor pentru şomaj şi beneficiază de prestaţiile prevăzute de Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi de indemnizaţie de şomaj în condiţiile Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru şomaj şi stimularea ocupării forţei de muncă, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Prevederile alin. (3) cu privire la statutul de asigurat obligatoriu, prin efectul legii, în sistemul asigurărilor pentru şomaj nu se aplică persoanelor pentru care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă se prevede, potrivit Legii nr. 76/2002, cu modificările şi completările ulterioare, că asigurarea în sistemul asigurărilor pentru şomaj este facultativă şi care deţin statutul de asigurat în acest sistem în temeiul unui contract de asigurare pentru şomaj, cu excepţia cazului în care aceste persoane renunţă la contractul de asigurare.

(5) Persoanelor asigurate în alte sisteme, neintegrate sistemului public de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale, şi persoanelor care au calitatea de pensionari nu le sunt aplicabile prevederile alin. (2).

(6) Persoanele care, în mod ocazional, realizează, pe lângă veniturile de natură salarială, şi venituri de natură profesională definite la art. 7 alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, nu datorează contribuţiile individuale şi pentru aceste venituri de natură profesională.

(7) Persoanele care, în mod ocazional, realizează exclusiv venituri de natură profesională definite la art. 7 alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, datorează contribuţiile prevăzute la alin. (2). În această situaţie baza de calcul anuală nu poate depăşi de 5 ori salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat şi aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

(8) Persoanele care realizează, cu caracter de regularitate, pe lângă veniturile de natură salarială, şi venituri de natură profesională definite la art. 7 alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, datorează contribuţiile individuale şi pentru aceste venituri de natură profesională la baza de calcul astfel cum este prevăzută la alin. (17).

(9) Persoanele care realizează, cu caracter de regularitate, exclusiv venituri de natură profesională definite la art. 7 alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, datorează contribuţiile prevăzute la alin. (2) la baza de calcul astfel cum este prevăzută la alin. (17).

(10) În sensul alin. (6) şi (7), prin venituri realizate în mod ocazional se înţelege acele venituri realizate ca urmare a desfăşurării unei activităţi, în mod sporadic, fără a avea un caracter de regularitate.

(11) Obligaţia declarării, calculării, reţinerii şi plăţii contribuţiilor individuale de asigurări sociale şi de asigurări pentru şomaj, corespunzătoare veniturilor prevăzute la alin. (2), revine plătitorului de venit.

(12) Prevederile Legii nr. 19/2000, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Legii nr. 76/2002, cu modificările şi completările ulterioare, referitoare la obligaţiile angajatorilor în ceea ce priveşte declararea, calcularea, reţinerea şi plata contribuţiilor de asigurări sociale, respectiv a contribuţiilor de asigurări pentru şomaj, precum şi sancţiunile corelative în cazul nerespectării acestora se aplică în mod corespunzător şi obligaţiei prevăzute la alin. (11).

(13) Plătitorii de venit au obligaţia de a depune, lunar, până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit veniturile de natură profesională, câte o declaraţie privind evidenţa nominală a persoanelor care realizează venituri de natură profesională, altele decât cele de natură salarială.

(14) Declaraţiile prevăzute la alin. (13) se depun la casele teritoriale de pensii, respectiv la agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă judeţene, precum şi a municipiului Bucureşti, în a căror rază teritorială îşi are sediul plătitorul de venit.

(15) Plătitorii de venit nu au obligaţia declarării, calculării, reţinerii şi plăţii contribuţiilor individuale de asigurări pentru şomaj şi de asigurări sociale, corespunzătoare veniturilor profesionale plătite, persoanelor prevăzute la alin. (4) care deţin statutul de asigurat în temeiul unui contract de asigurare pentru şomaj, precum şi persoanelor prevăzute la alin. (5), după caz.

(16) Persoanele prevăzute la alin. (3) au obligaţia de a dovedi plătitorului de venit că fac parte din categoria persoanelor prevăzute la alin. (4) care deţin statutul de asigurat în temeiul unui contract de asigurare pentru şomaj, precum şi din categoria celor prevăzute la alin. (5).

(17) Baza lunară de calcul la care se datorează contribuţiile individuale de asigurări sociale şi de asigurări pentru şomaj este:

a) venitul brut diminuat cu cota de cheltuială prevăzută la art. 50 alin. (1) lit. a) sau, după caz, la art. 50 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, pentru veniturile din drepturi de autor şi drepturi conexe;

b) venitul brut, pentru veniturile din activitatea desfăşurată în baza contractelor/convenţiilor încheiate potrivit Codului civil.

(18) Baza lunară de calcul la care se datorează contribuţiile individuale de asigurări sociale şi asigurări pentru şomaj nu poate depăşi în cursul unei luni calendaristice echivalentul a de 5 ori salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat şi aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

(19) Cotele contribuţiilor individuale prevăzute la alin. (2) sunt cele stabilite de legea bugetului asigurărilor sociale de stat, pentru contribuţia individuală de asigurări sociale şi pentru contribuţia individuală de asigurări pentru şomaj.

(20) Persoanele care realizează veniturile prevăzute la alin. (2) datorează contribuţia individuală de asigurări sociale şi dacă se regăsesc în situaţia menţionată la art. 5 alin. (1) pct. I şi II din Legea nr. 19/2000, cu modificările şi completările ulterioare.

(21) Persoanele care realizează veniturile prevăzute la alin. (2) datorează contribuţia individuală de asigurări pentru şomaj şi în situaţia în care se regăsesc la art. 19 din Legea nr. 76/2002, cu modificările şi completările ulterioare.

(22) Contribuţiile individuale de asigurări sociale şi de asigurări pentru şomaj se virează în conturi distincte stabilite cu această destinaţie şi comunicate de Casa Naţională de Pensii şi Alte Drepturi de Asigurări Sociale şi de Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă.

(23) Pentru perioadele în care s-au datorat şi s-au plătit contribuţiile individuale de asigurări sociale, numărul de puncte realizat lunar în sistemul public de pensii se calculează potrivit art. 78 din Legea nr. 19/2000, cu modificările şi completările ulterioare, la care se aplică coeficientul rezultat ca raport între cota de contribuţie individuală de asigurări sociale şi cota de contribuţie de asigurări sociale aprobată pentru locurile de muncă în condiţii normale.

(24) Pentru persoanele care realizează venituri de natură profesională prevăzute la alin. (2), stagiul de cotizare în sistemul public de pensii se constituie din toate perioadele pentru care s-a datorat şi s-a plătit contribuţia individuală de asigurări sociale, conform prezentei ordonanţe de urgenţă.

(25) Perioadele în care s-au datorat şi s-au plătit contribuţiile individuale de asigurări pentru şomaj în conformitate cu prevederile prezentului articol constituie stagiu de cotizare în sistemul asigurărilor pentru şomaj.

(26) Veniturile de natură profesională prevăzute la alin. (2) pentru care se datorează şi se plătesc contribuţiile individuale de asigurări pentru şomaj se iau în calcul la stabilirea cuantumului indemnizaţiei de şomaj, potrivit legii, prin aplicarea asupra acestora a unui coeficient rezultat ca raport între cota de contribuţie individuală de asigurări pentru şomaj şi cota de contribuţie datorată la bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii, de către persoanele asigurate în baza contractului de asigurare pentru şomaj.

(27) Sumele reprezentând contribuţii achitate în plus ca urmare a depăşirii plafonului prevăzut la alin. (18) se restituie sau se compensează, la cererea asiguratului, depusă la casele teritoriale de pensii, respectiv la agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă judeţene, respectiv a municipiului Bucureşti. Aceste instituţii au obligaţia de a transmite cererile asiguraţilor către Casa Naţională de Pensii şi Alte Drepturi de Asigurări Sociale şi, după caz, la Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă. Restituirea şi/sau compensarea se fac de Casa Naţională de Pensii şi Alte Drepturi de Asigurări Sociale şi, după caz, de Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă, prin structurile lor teritoriale, în conformitate cu prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(28) În măsura în care aplicarea prezentelor prevederi impune emiterea de instrucţiuni cu privire la contribuţia individuală de asigurări sociale, respectiv contribuţia individuală de asigurări pentru şomaj, acestea vor fi emise prin ordin comun al ministrului muncii, familiei şi protecţiei sociale şi al ministrului finanţelor publice."

***8.** A se vedea şi prevederile art. III din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 82/2010*

"ART. III

(1) Prevederile prezentei ordonanţe de urgenţă se aplică pentru veniturile de natura celor prevăzute la art. II din prezenta ordonanţă de urgenţă, plătite după data intrării în vigoare a acesteia.

(2) Contribuţiile individuale de asigurări sociale şi de asigurări pentru şomaj plătite anterior datei intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, în baza prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 58/2010 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal şi alte măsuri financiar-fiscale şi a Normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. III din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 58/2010 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal şi alte măsuri financiar-fiscale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 791/2010, sunt considerate obligaţii achitate şi nu mai fac obiectul prezentei ordonanţe de urgenţă.

(3) Perioada pentru care persoanele prevăzute la art. III din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 58/2010 au datorat şi au plătit contribuţiile individuale de asigurări sociale şi de asigurări de şomaj, potrivit prevederilor legale în vigoare până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, constituie stagiu de cotizare în aceste sisteme de asigurări.

(4) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă se abrogă anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 791/2010 pentru modificarea şi completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, precum şi pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. III din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 58/2010 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal şi alte măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 3 august 2010.

(5) Orice dispoziţii contrare prezentei ordonanţe de urgenţă se abrogă."

Norme metodologice:

ART. 7.

1. O activitate poate fi reconsiderată, potrivit criteriilor prevăzute la **art. 7** alin. (1) pct. 2.1 din Codul fiscal, ca activitate dependentă, în cazul în care raportul juridic în baza căruia se desfășoară activitatea nu reflectă conţinutul economic al acestuia. Activităţile desfăşurate în mod independent, în condiţiile legii, care generează venituri din profesii libere, precum și drepturile de autor și drepturile conexe definite potrivit prevederilor Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, nu pot fi reconsiderate ca activităţi dependente potrivit prevederilor **art. 7** alin. (1) pct. 2.1 și 2.2 din Codul fiscal.

1^1. Prin centrul intereselor vitale se înţelege statul cu care relaţiile personale şi economice ale persoanei fizice sunt mai apropiate. Astfel, se va acorda atenţie familiei sale, soţului/soţiei, copilului/copiilor, persoanelor aflate în întreţinerea persoanei fizice şi care sosesc în România împreună cu aceasta, relaţiilor sale economice şi relaţiilor sale sociale. Prin relaţii economice se poate înţelege: angajat al unui angajator român, implicarea într-o activitate de afaceri în România, conturi la bănci în România, carduri de credit/debit la bănci în România. Prin relaţii sociale se poate înţelege: membru într-o organizaţie caritabilă, religioasă, participări la activităţi culturale sau de altă natură.

Norme metodologice:

ART. 8.

2. Sintagma *loc prin care se desfășoară integral sau parţial activitatea* acoperă orice fel de clădiri, echipamente sau instalaţii utilizate pentru desfășurarea activităţii nerezidentului, indiferent dacă acestea sunt ori nu utilizate exclusiv în acest scop. Un loc de activitate există și acolo unde nu sunt construite sau nu sunt necesare clădiri pentru desfășurarea activităţii nerezidentului, ci dispune doar de un spaţiu. Nu este important dacă clădirile, echipamentele sau instalaţiile sunt deţinute în proprietate, sunt închiriate ori se găsesc în alt fel la dispoziţia nerezidentului. Un loc de activitate poate fi constituit de o tarabă în piaţă sau locul de activitate poate fi situat în clădirea unei alte societăţi, atunci când un nerezident are în permanenţă la dispoziţie anumite clădiri sau părţi ale acestora, deţinute în proprietate de altă societate.

3. Este suficient ca un nerezident să aibă la dispoziţia sa un spaţiu utilizat pentru activităţi economice pentru ca acesta să constituie un loc de activitate, nefiind necesar niciun drept legal de utilizare a respectivului spaţiu.

4. Deși nu este necesar niciun drept legal oficial de utilizare a unui anumit spaţiu pentru ca locul respectiv să constituie sediu permanent, simpla prezenţă a unui nerezident într-o anumită locaţie nu înseamnă că locaţia respectivă se găsește la dispoziţia acelui nerezident. Acest principiu este ilustrat de următoarele situaţii în care reprezentanţi ai unui nerezident sunt prezenţi în spaţiile unei alte societăţi:

a) Un vânzător care își vizitează cu regularitate un client principal pentru a primi comenzi și se întâlnește cu directorul de achiziţii în biroul acestuia. În acest caz, clădirea clientului nu se află la dispoziţia societăţii pentru care lucrează vânzătorul și nu constituie un loc fix de activitate prin care se desfășoară activităţile nerezidentului. Cu toate acestea, în funcţie de situaţia existentă, se poate aplica **art. 8** alin. (5) din Codul fiscal pentru a considera că există un sediu permanent.

b) Un angajat al unei societăţi căruia i se permite, pe o perioadă lungă de timp, să utilizeze un birou în sediul unei alte societăţi pentru a asigura respectarea de către societatea din urmă a obligaţiilor asumate prin contractul încheiat cu prima societate. În acest caz, angajatul desfășoară activităţi legate de obiectul primei societăţi, iar biroul ce se găsește la dispoziţia sa în sediul celeilalte societăţi va constitui un sediu permanent al angajatorului său, dacă biroul este pus la dispoziţia sa pe o perioadă de timp suficient de lungă pentru a constitui un «loc de activitate» și dacă activităţile efectuate acolo depășesc activităţile precizate în **art. 8** alin. (4) din Codul fiscal.

c) O societate de transport rutier care folosește zilnic o perioadă scurtă de timp o platformă de livrare din depozitul clientului său, pentru a livra mărfuri achiziţionate de acel client. În acest caz, prezenţa societăţii de transport rutier la platforma de livrare este de scurtă durată și societatea nu poate considera că acel loc se află la dispoziţia sa și constituie un sediu permanent al societăţii.

d) Un zugrav care, timp de 2 ani, petrece 3 zile pe săptămână într-o clădire mare de birouri ce aparţine principalului lui client. În acest caz, prezenţa zugravului în acea clădire de birouri în care își desfășoară activitatea, respectiv zugrăvește, constituie un sediu permanent al zugravului.

5. Cuvintele «prin care» trebuie să se aplice în toate situaţiile în care activităţile economice sunt desfășurate într-o anumită locaţie ce este la dispoziţia societăţii în acest scop. Astfel, se va considera că o societate angajată pentru pavarea unui drum își desfășoară activitatea «prin» locaţia în care are loc activitatea.

6. Locul de activitate trebuie să fie «fix», astfel încât să existe o legătură între locul de activitate și un anumit punct geografic. Nu este importantă perioada de timp în care o societate a unui stat contractant operează în celălalt stat contractant dacă nu face acest lucru într-un loc distinct, dar nu înseamnă că echipamentul ce constituie locul de activitate trebuie să fie efectiv fixat pe sol. Este suficient ca echipamentul să rămână într-un anumit loc. Atunci când activităţile economice ale unei societăţi sunt deplasate între locaţii învecinate, pot exista dificultăţi în a stabili dacă există un singur «loc de activitate». Dacă există mai multe locuri de activitate și dacă celelalte condiţii ale sediului permanent sunt îndeplinite, la fiecare dintre aceste locuri, societatea va avea mai multe sedii permanente. Se consideră că există un singur loc de activitate atunci când o anumită locaţie, în interiorul căreia sunt deplasate activităţile, poate fi identificată ca formând un tot unitar din punct de vedere comercial și geografic, în ceea ce privește activitatea respectivă. Acest principiu poate fi ilustrat prin exemple:

a) O mină constituie un singur loc de activitate, chiar dacă activităţile pot fi deplasate dintr-o locaţie în alta în interiorul acelei mine, deoarece mina respectivă constituie o singură unitate geografică și comercială din punct de vedere al activităţii miniere. Un «hotel de birouri» în care o firmă de consultanţă închiriază în mod regulat diferite birouri este considerat ca fiind un singur loc de activitate pentru acea firmă, deoarece, în acest caz, clădirea constituie un tot unitar din punct de vedere geografic, iar hotelul este unicul loc de activitate al acelei firme de consultanţă. O stradă pietonală, o piaţă deschisă sau un târg în care își fixează standul un comerciant reprezintă unicul loc de activitate al respectivului comerciant.

b) Faptul că activităţile pot fi desfășurate într-o zonă geografică limitată nu are ca rezultat considerarea acelei zone geografice ca fiind loc unic de activitate. Astfel, atunci când un zugrav lucrează succesiv în cadrul unei serii de contracte fără legătură între ele pentru mai mulţi clienţi diferiţi, într-o clădire mare de birouri, fără să existe contract pentru un proiect complex de zugrăvire a clădirii, clădirea nu este considerată ca unic loc de activitate. Dacă însă un zugrav efectuează, în cadrul unui singur contract, lucrări în toată clădirea pentru un singur client, acest contract reprezintă un singur proiect și clădirea în ansamblul său este un singur loc de activitate pentru lucrările de zugrăvit, deoarece constituie un tot unitar din punct de vedere comercial și geografic.

c) O zonă în care activităţile sunt desfășurate ca parte a unui

singur proiect ce constituie un tot unitar din punct de vedere comercial și care nu întrunește aceleași condiţii din punct de vedere geografic nu constituie un loc unic de activitate. Astfel, atunci când un consultant lucrează în diferite sucursale din locaţii diferite în cadrul unui singur proiect de instruire profesională a angajaţilor unei bănci, fiecare sucursală este considerată separat. Dacă însă respectivul consultant se deplasează dintr-un birou în altul în cadrul aceleiași sucursale, se va considera că el rămâne în același loc de activitate. Locaţia unică a sucursalei se încadrează în condiţia de tot unitar din punct de vedere geografic, situaţie care lipsește în cazul în care consultantul se deplasează între sucursale aflate în locaţii diferite.

7. Deoarece locul de activitate trebuie să fie fix, se consideră sediu permanent dacă acel loc de activitate are un anumit grad de permanenţă. Se consideră astfel că există un sediu permanent atunci când locul de activitate a fost menţinut pe o perioadă mai lungă de 6 luni. Astfel, în cazul activităţilor a căror natură este repetitivă, fiecare perioadă în care este utilizat locul de activitate trebuie analizată în combinaţie cu numărul de ocazii în care s-a utilizat respectivul loc, care se pot întinde pe un număr de ani. Un loc de activitate poate totuși să constituie un sediu permanent chiar dacă există doar pentru o perioadă scurtă de timp. Astfel:

a) Întreruperile temporare de activitate nu determină încetarea existenţei sediului permanent. Când un anumit loc de activitate este utilizat numai în intervale scurte de timp, dar aceste utilizări au loc cu regularitate pe perioade lungi, locul de activitate nu trebuie considerat ca fiind de natură strict temporară.

b) De asemenea, în situaţiile în care un loc de activitate este utilizat pe perioade foarte scurte de timp de un număr de societăţi similare conduse de aceeași persoană sau de persoane asociate. În această situaţie se evită considerarea locului de activitate ca fiind utilizat altfel decât în scopuri temporare de fiecare dintre societăţi.

c) Atunci când un loc de activitate care a fost la început conceput pentru a fi utilizat pe o perioadă de timp scurtă, încât nu constituia sediu permanent, dar este în realitate menţinut mai mult, devine un loc fix de activitate și se transformă retroactiv în sediu permanent. Un loc de activitate poate de asemenea constitui un sediu permanent de la înfiinţarea sa chiar dacă a existat, în practică, doar pe o perioadă scurtă de timp, dacă acesta a fost prematur lichidat datorită unor situaţii deosebite, cum ar fi eșecul investiţiei.

8. Pentru ca un loc de activitate să constituie sediu permanent, societatea ce îl utilizează trebuie să își desfășoare integral sau parţial activităţile prin acel loc de activitate. Activitatea nu trebuie să fie permanentă în sensul că nu există întreruperi ale operaţiunilor, ci operaţiunile trebuie desfășurate cu regularitate.

9. Atunci când activele corporale, precum utilajele, echipamentele industriale, comerciale sau științifice, clădirile, ori activele necorporale, precum brevetele, procedurile și alte proprietăţi similare, sunt închiriate sau acordate în leasing unor terţi printr-un loc fix de activitate menţinut de o societate a unui stat contractant în celălalt stat, această activitate va conferi, în general, locului de activitate caracterul de sediu permanent. Același lucru este valabil și atunci când printr-un loc fix de activitate este furnizat capital. Dacă o societate a unui stat închiriază sau acordă în leasing utilaje, echipamente, clădiri sau proprietăţi necorporale unei societăţi a celuilalt stat fără ca pentru această închiriere să menţină un loc fix de activitate în celălalt stat, atunci utilajele, echipamentele, clădirea sau proprietăţile necorporale închiriate nu constituie un sediu permanent al locatorului, cu condiţia ca obiectul contractului să fie limitat la simpla închiriere a utilajelor sau echipamentelor. Acesta este și cazul când locatorul furnizează personal, ulterior instalării, pentru a opera echipamentul, cu condiţia ca responsabilitatea acestuia să fie limitată la operarea și întreţinerea echipamentului sub conducerea, responsabilitatea și controlul locatarului. Dacă personalul are responsabilităţi mai largi, cum ar fi participarea la deciziile privind lucrările în care va fi utilizat echipamentul, sau dacă operează, asigură service, inspectează și întreţine echipamentul sub responsabilitatea și controlul locatorului, atunci activitatea locatorului poate depăși simpla închiriere a echipamentului și poate constitui o activitate antreprenorială. În acest caz se consideră că există un sediu permanent dacă este îndeplinit criteriul permanenţei.

10. Activitatea unei societăţi este desfășurată în principal de către antreprenor sau de către personal aflat într-o relaţie de angajare retribuită cu societatea. Acest personal include angajaţi și alte persoane care primesc instrucţiuni de la societate ca agenţi dependenţi. Prerogativele acestui personal în relaţiile sale cu terţii sunt irelevante. Nu are nicio importanţă dacă agentul dependent este autorizat sau nu să încheie contracte, dacă lucrează la locul fix de activitate. Un sediu permanent este considerat și dacă activitatea societăţii este desfășurată în principal cu ajutorul echipamentului automatizat, activităţile personalului fiind limitate la montarea, operarea, controlarea și întreţinerea acestui echipament. Deci, mașinile cu câștiguri, automatele cu vânzare și celelalte echipamente similare instalate de o societate a unui stat în celălalt stat constituie un sediu permanent în funcţie de desfășurarea de către societate și a altor activităţi în afară de instalarea iniţială a mașinilor. Nu există un sediu permanent atunci când societatea doar instalează mașinile și apoi le închiriază altor societăţi. Un sediu permanent există atunci când societatea care instalează mașinile se ocupă pe cont propriu și de operarea acestora și de întreţinerea lor. Același lucru este valabil și atunci când mașinile sunt operate și întreţinute de un agent dependent al societăţii.

11. Un sediu permanent există imediat ce societatea începe să își desfășoare activitatea printr-un loc fix de activitate. Acesta este cazul atunci când societatea pregătește activitatea pentru care va servi permanent locul de activitate. Perioada de timp în care locul fix de activitate este înfiinţat de către societate nu trebuie luată în calcul, cu condiţia ca această activitate să difere substanţial de activitatea pentru care va servi permanent locul de activitate. Sediul permanent va înceta să existe odată cu renunţarea la locul fix de activitate sau odată cu încetarea oricărei activităţi desfășurate prin acesta, respectiv atunci când toate actele și măsurile ce au legătură cu activităţile anterioare ale sediului permanent sunt încheiate, cum ar fi finalizarea tranzacţiilor curente, întreţinerea și repararea utilajelor. O întrerupere temporară a operaţiunilor nu poate fi privită însă ca o încetare a activităţii. Dacă locul fix de activitate este închiriat unei alte societăţi, acesta va servi în mod normal numai activităţilor acelei societăţi, și nu activităţilor locatorului; în general, sediul permanent al locatorului încetează să existe, cu excepţia situaţiilor în care acesta continuă să își desfășoare activitatea pe cont propriu prin locul fix de activitate.

12. Deși o locaţie în care echipamentul automat este operat de către o societate poate constitui un sediu permanent în ţara în care este situat, trebuie făcută o distincţie între un computer, ce poate fi instalat într-o locaţie astfel încât în anumite condiţii poate constitui sediu permanent, și datele și software-ul utilizat de respectivul echipament sau stocat pe el. Astfel, un site web internet, care reprezintă o combinaţie de software și date electronice, nu constituie un activ corporal, nu are o locaţie care să poată constitui un «loc de activitate» și nu există «un amplasament, cum ar fi clădiri sau, în unele cazuri, echipamente sau utilaje» în ceea ce privește software-ul și datele ce constituie site-ul web. Serverul pe care este stocat acel site web și prin intermediul căruia acesta este accesibil este un echipament ce are o locaţie fizică și locaţia fizică poate constitui un «loc fix de activitate» al societăţii care operează serverul.

13. Distincţia dintre site-ul web și serverul pe care acesta este stocat și utilizat este importantă, deoarece societatea care operează serverul poate fi diferită de societatea care desfășoară activităţi prin site-ul web. Este frecventă situaţia ca un site web prin care o societate desfășoară activităţi să fie găzduit pe serverul unui furnizor de servicii internet. Deși onorariile plătite unui furnizor de servicii internet în cadrul acestui aranjament pot avea la bază dimensiunea spaţiului pe disc utilizat pentru a stoca software-ul și datele necesare site-ului web, prin aceste contracte serverul și locaţia acestuia nu sunt la dispoziţia societăţii, chiar dacă respectiva societate a putut să stabilească că site-ul său web va fi găzduit pe un anumit server dintr-o anumită locaţie. În acest caz, societatea nu are nicio prezenţă fizică în locaţia respectivă, deoarece site-ul web nu este corporal. În aceste cazuri nu se poate considera că respectiva societate a dobândit un loc de activitate prin aranjamentul de găzduire a site-ului. În cazul în care societatea care desfășoară activităţi printr-un site web are serverul la dispoziţia sa, aceasta deţine în proprietate sau închiriază serverul pe care este stocat și utilizat site-ul web și operează acest server, locul în care se află serverul constituie un sediu permanent al societăţii dacă sunt îndeplinite celelalte condiţii ale **art. 8** din Codul fiscal.

14. Computerul într-o anumită locaţie poate constitui un sediu permanent numai dacă îndeplinește condiţia de a fi fix. În cazul unui server, nu este relevantă posibilitatea ca serverul să fie deplasat, ci dacă acesta este în realitate deplasat sau nu. Pentru ca un server să constituie un loc de activitate fix, el trebuie să fie amplasat într-un anumit loc pe o perioadă de timp suficientă pentru a fi considerat fix.

15. Pentru a se stabili dacă activitatea unei societăţi este desfășurată integral sau parţial printr-un astfel de echipament trebuie să se analizeze de la caz la caz dacă datorită acestui echipament societatea are la dispoziţie facilităţi acolo unde sunt îndeplinite funcţiile de activitate ale societăţii.

16. Atunci când o societate operează un computer într-o anumită locaţie, poate exista un sediu permanent chiar dacă nu este necesară prezenţa niciunui angajat al societăţii în locaţia respectivă pentru a opera computerul. Prezenţa personalului nu este necesară pentru a se considera că o societate își desfășoară activităţile parţial sau total într-o locaţie, atunci când nu se impune prezenţa personalului pentru a desfășura activităţi în acea locaţie. Această situaţie se aplică comerţului electronic în aceeași măsură în care se aplică și altor activităţi în care echipamentul funcţionează automat, cum ar fi în cazul echipamentului automat de pompare utilizat în exploatarea resurselor naturale.

17. Un alt aspect este cel legat de faptul că nu se poate considera că există un sediu permanent atunci când operaţiunile de comerţ electronic desfășurate prin computer într-o anumită locaţie dintr-o ţară sunt limitate la activităţile pregătitoare sau auxiliare descrise în **art. 8** alin. (4) din Codul fiscal. Pentru a se stabili dacă anumite activităţi efectuate într-o astfel de locaţie intră sub incidenţa **art. 8** alin. (4) din Codul fiscal, ele trebuie analizate de la caz la caz, ţinând seama de diversele funcţii îndeplinite de societate prin respectivul echipament. Activităţile ce sunt în general privite ca fiind activităţi pregătitoare sau auxiliare includ în special:

a) furnizarea unei legături de comunicaţii — foarte asemănătoare cu o linie telefonică — între furnizori și clienţi;

b) publicitatea pentru bunuri sau servicii;

c) transmiterea informaţiilor printr-un server-oglindă în scopuri de securitate și eficienţă;

d) culegerea de date de piaţă pentru societate;

e) furnizarea de informaţii.

18. Există un sediu permanent când aceste funcţii constituie partea esenţială și semnificativă a activităţii de afaceri a societăţii sau când alte funcţii centrale ale societăţii sunt realizate prin computer, echipamentul constituind un loc fix de activitate al societăţii, întrucât aceste funcţii depășesc activităţile prevăzute la **art. 8** alin. (4) din Codul fiscal.

19. Funcţiile centrale ale unei anumite societăţi depind de natura activităţii desfășurate de respectiva societate. Unii furnizori de servicii internet au ca obiect de activitate operarea serverelor lor în scopul găzduirii site-urilor web sau a altor aplicaţii pentru alte societăţi. Pentru acești furnizori de servicii internet, operarea serverelor ce oferă servicii clienţilor reprezintă o componentă a activităţii comerciale ce nu este considerată o activitate pregătitoare sau auxiliară. În cazul unei societăţi denumite «e-tailer» sau «e-comerciant» ce are ca activitate vânzarea de produse prin internet și nu are ca obiect de activitate operarea serverelor, efectuarea serviciilor printr-o locaţie nu este suficientă pentru a concluziona că activităţile desfășurate în acel loc sunt mai mult decât activităţi pregătitoare și auxiliare. Într-o astfel de situaţie trebuie să se analizeze natura activităţilor desfășurate din perspectiva activităţii derulate de societate. Dacă aceste activităţi sunt strict pregătitoare sau auxiliare faţă de activitatea de vânzare de produse pe internet și locaţia este utilizată pentru a opera un server ce găzduiește un site web care, așa cum se întâmplă adesea, este utilizat exclusiv pentru promovare, pentru prezentarea catalogului de produse sau pentru furnizarea de informaţii potenţialilor clienţi, se aplică **art. 8** alin. (4) din Codul fiscal și locaţia nu va constitui un sediu permanent. Dacă funcţiile tipice aferente vânzării sunt realizate în acea locaţie, cum ar fi prin încheierea contractului cu clientul, procesarea plăţii și livrarea produselor care sunt efectuate automat prin echipamentul amplasat în acel loc, aceste activităţi nu pot fi considerate strict pregătitoare sau auxiliare.

20. În ceea ce privește aplicarea **art. 8** alin. (5) din Codul fiscal, pentru a stabili dacă un furnizor de servicii internet constituie un sediu permanent, atunci când acesta oferă serviciul de a găzdui pe server site-urile web ale altor societăţi, se pune întrebarea dacă este aplicabil **art. 8** alin. (5) din Codul fiscal. **art. 8** alin. (5) din Codul fiscal nu se aplică deoarece furnizorii de servicii internet nu sunt consideraţi agenţi ai societăţilor cărora le aparţin site-urile web, deoarece aceștia nu au autoritatea de a încheia contracte în numele acestor societăţi și nu încheie în mod obișnuit astfel de contracte sau deoarece ei sunt consideraţi agenţi cu statut independent ce acţionează conform activităţii lor obișnuite, lucru evidenţiat și de faptul că ei găzduiesc site-uri web pentru societăţi diferite. Este de asemenea clar că întrucât site-ul web prin care o societate își desfășoară activitatea nu este în sine o «persoană», conform definiţiei prevăzute la **art. 7** alin. (1) pct. 20 din Codul fiscal, **art. 8** alin. (5) din Codul fiscal nu se poate aplica pentru a considera că există un sediu permanent, în virtutea faptului că site-ul web este un agent al societăţii, în sensul acelui alineat.

21. La definirea sediului permanent se au în vedere comentariile la **art. 5** «Sediu permanent» din Modelul convenţiei de evitare a dublei impuneri al Organizaţiei pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

21^1. Prin sintagma „orice alte activităţi” din alin. (7^1) al **art. 8** din Codul fiscal se înţelege serviciile prestate în România, care generează venituri impozabile.

21^2. Atunci când nu este încheiat contract în formă scrisă, se înregistrează documentele care justifică prestările efective de servicii pe teritoriul României: situaţii de lucrări, procese-verbale de recepţie, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, studii de piaţă sau orice alte documente corespunzătoare.

Norme metodologice:

ART. 11.

22. Reconsiderarea evidenţelor, realizată de autoritatea fiscală în scopul reflectării preţului de piaţă al bunurilor și serviciilor, se efectuează și la cealaltă persoană afiliată implicată.

23. La estimarea preţului de piaţă al tranzacţiilor se poate utiliza una dintre următoarele metode:

a) metoda comparării preţurilor;

b) metoda cost-plus;

c) metoda preţului de revânzare;

d) orice altă metodă recunoscută în liniile directoare privind preţurile de transfer, emise de Organizaţia pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

24. În termeni generali, preţul de piaţă este determinat prin raportarea la tranzacţii comparabile necontrolate. O tranzacţie este necontrolată dacă se desfășoară între persoane independente.

25. Metoda comparării preţurilor

Determinarea preţului de piaţă are la bază comparaţia preţului tranzacţiei analizate cu preţurile practicate de alte entităţi independente de aceasta, atunci când sunt vândute produse sau servicii comparabile. Pentru transferul de bunuri, mărfuri sau servicii între persoane afiliate, preţul de piaţă este acel preţ pe care l-ar fi convenit persoane independente, în condiţiile existente pe pieţe, comparabile din punct de vedere comercial, pentru transferul de bunuri sau de mărfuri identice ori similare, în cantităţi comparabile, în același punct din lanţul de producţie și de distribuţie și în condiţii comparabile de livrare și de plată. În acest sens, pentru stabilirea valorii de piaţă se poate recurge la:

a) compararea preţurilor convenite între persoane afiliate cu preţurile convenite în relaţiile cu persoane independente, pentru tranzacţii comparabile (compararea internă a preţurilor);

b) compararea preţurilor convenite între persoane independente, pentru tranzacţii comparabile (compararea externă a preţurilor). Pentru aplicarea metodei comparării preţurilor, preţul de piaţă al tranzacţiei este determinat prin compararea preţului de vânzare al mărfurilor și serviciilor identice sau similare, vândute în cantităţi comparabile, cu preţul de vânzare al mărfurilor și al serviciilor supuse evaluării. În cazul în care cantităţile nu sunt comparabile, se utilizează preţul de vânzare pentru mărfurile și serviciile identice sau similare, vândute în cantităţi diferite. Pentru aceasta, preţul de vânzare se corectează cu diferenţele în plus sau în minus care ar putea fi determinate de diferenţa de cantitate.

26. Metoda cost-plus

Pentru determinarea preţului pieţei, metoda se bazează pe majorarea costurilor principale cu o marjă de profit corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. Punctul de plecare pentru această metodă, în cazul transferului de mărfuri sau de servicii între persoane afiliate, este reprezentat de costurile producătorului sau ale furnizorului de servicii. Aceste costuri sunt stabilite folosindu-se aceeași metodă de calcul pe care persoana care face transferul își bazează și politica de stabilire a preţurilor faţă de persoane independente. Suma care se adaugă la costul astfel stabilit va avea în vedere o marjă de profit care este corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. În acest caz, preţul de piaţă al tranzacţiei controlate reprezintă rezultatul adăugării profitului la costurile de mai sus. În cazul în care mărfurile sau serviciile sunt transferate printr-un număr de persoane afiliate, această metodă urmează să fie aplicată separat pentru fiecare stadiu, luându-se în considerare rolul și activităţile concrete ale fiecărei persoane afiliate. Costul plus profitul furnizorului într-o tranzacţie controlată va fi stabilit în mod corespunzător prin referinţă la costul plus profitul aceluiași furnizor în comparaţie cu tranzacţiile necontrolate. În completare, metoda care poate fi folosită este costul plus profitul care a fost câștigat în tranzacţii comparabile de către o persoană independentă.

27. Metoda preţului de revânzare

În cazul acestei metode preţul pieţei este determinat pe baza preţului de revânzare al produselor și serviciilor către entităţi independente, diminuat cu cheltuielile de vânzare, alte cheltuieli ale contribuabilului și o marjă de profit. Această metodă se aplică pornindu-se de la preţul la care un produs cumpărat de la o persoană afiliată este revândut unei persoane independente. Acest preţ (preţul de revânzare) este apoi redus cu o marjă brută corespunzătoare (marja preţului de revânzare), reprezentând valoarea din care ultimul vânzător din cadrul grupului încearcă să își acopere cheltuielile de vânzare și alte cheltuieli de operare în funcţie de operaţiunile efectuate (luând în considerare activele utilizate și riscul asumat) și să realizeze un profit corespunzător. În acest caz, preţul de piaţă pentru transferul bunului între entităţi afiliate este preţul care rămâne după scăderea marjei brute și după ajustarea cu alte costuri asociate achiziţionării produsului. Marja preţului de revânzare a ultimului vânzător într-o tranzacţie controlată poate fi determinată prin referinţă la marja profitului de revânzare, pe care același ultim vânzător o câștigă pentru bunurile procurate și vândute în cadrul tranzacţiilor necontrolate comparabile. De asemenea, se poate utiliza și marja profitului ultimei vânzări realizate de o persoană independentă în cadrul unor tranzacţii necontrolate comparabile. La stabilirea valorii marjei preţului de revânzare trebuie să se aibă în vedere următoarele aspecte:

a) factorii referitori la perioada de timp dintre cumpărarea iniţială și revânzare, inclusiv cei referitori la schimbările survenite pe piaţă în ceea ce privește cheltuielile, ratele de schimb și inflaţia;

b) modificările survenite în starea și gradul de uzură al bunurilor ce fac obiectul tranzacţiei, inclusiv modificările survenite prin progresul tehnologic dintr-un anumit domeniu;

c) dreptul exclusiv al revânzătorului de a vinde anumite bunuri sau drepturi, care ar putea influenţa decizia asupra unei schimbări a marjei de preţ.

De regulă, metoda preţului de revânzare este utilizată în cazul în care cel care revinde nu majorează substanţial valoarea produsului. Metoda poate fi utilizată și atunci când, înainte de revânzare, bunurile mai sunt prelucrate și, în aceste circumstanţe, se poate stabili marja adecvată.

28. În sensul **art. 11** alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, prin *alte metode recunoscute în liniile directoare privind preţurile de transfer, emise de Organizaţia pentru Cooperare și Dezvoltare Economică,* se înţelege metoda marjei nete și metoda împărţirii profitului.

29. Metoda marjei nete

Metoda marjei nete implică calcularea marjei nete a profitului, obţinută de o persoană în urma uneia sau a mai multor tranzacţii cu persoane afiliate, și estimarea acestei marje pe baza nivelului obţinut de către aceeași persoană în tranzacţii cu persoane independente sau pe baza marjei obţinute în tranzacţii comparabile efectuate de persoane independente. Metoda marjei nete presupune efectuarea unei comparaţii între anumiţi indicatori financiari ai persoanelor afiliate și aceiași indicatori ai persoanelor independente care activează în cadrul aceluiași domeniu de activitate. În utilizarea metodei marjei nete trebuie luate în considerare diferenţele dintre persoanele ale căror marje sunt comparabile. În acest sens vor fi avuţi în vedere următorii factori: competitivitatea altor contribuabili de pe piaţă și a bunurilor echivalente, eficienţa și strategia de management, poziţia pe piaţă, diferenţa în structura costurilor și nivelul experienţei în afaceri.

30. Metoda împărţirii profitului

Metoda împărţirii profitului se folosește atunci când tranzacţiile efectuate între persoane afiliate sunt interdependente, astfel încât nu este posibilă identificarea unor tranzacţii comparabile. Această metodă presupune estimarea profitului obţinut de persoanele afiliate în urma uneia sau a mai multor tranzacţii și împărţirea acestor profituri între persoanele afiliate proporţional cu profitul care ar fi fost obţinut de către persoane independente. Împărţirea profiturilor trebuie să se realizeze printr-o estimare adecvată a veniturilor realizate și a costurilor suportate în urma uneia sau a mai multor tranzacţii de către fiecare persoană. Profiturile trebuie împărţite astfel încât să reflecte funcţiile efectuate, riscurile asumate și activele folosite de către fiecare dintre părţi.

31. În cazul comparării tranzacţiilor dintre persoane afiliate și cele independente se au în vedere:

a) diferenţele determinate de particularităţile bunurilor materiale, nemateriale sau ale serviciilor ce fac obiectul tranzacţiilor comparabile, în măsura în care aceste particularităţi influenţează preţul de piaţă al obiectului respectivei tranzacţii;

b) funcţiile îndeplinite de persoane în tranzacţiile respective. La analiza funcţiilor persoanelor participante într-o tranzacţie vor fi avute în vedere: importanţa economică a funcţiilor îndeplinite de fiecare participant, împărţirea riscurilor și a responsabilităţilor între părţile ce participă la tranzacţie, volumul resurselor angajate, al utilajelor și echipamentelor, valoarea activelor necorporale folosite.

32. La stabilirea preţului de piaţă al tranzacţiilor dintre persoane afiliate se folosește una dintre metodele prevăzute mai sus. În vederea stabilirii celei mai adecvate metode se au în vedere următoarele elemente:

a) metoda care se apropie cel mai mult de împrejurările în care sunt stabilite preţurile supuse liberei concurenţe pe pieţe comparabile din punct de vedere comercial;

b) metoda pentru care sunt disponibile date rezultate din funcţionarea efectivă a persoanelor afiliate implicate în tranzacţii supuse liberei concurenţe;

c) gradul de precizie cu care se pot face ajustări în vederea obţinerii comparabilităţii;

d) circumstanţele cazului individual;

e) activităţile desfășurate efectiv de diferitele persoane afiliate;

f) metoda folosită trebuie să corespundă împrejurărilor date ale pieţei și ale activităţii contribuabilului;

g) documentaţia care poate fi pusă la dispoziţie de către contribuabil.

33. Circumstanţele cazului individual care urmează să fie luat în considerare în examinarea preţului de piaţă sunt:

a) tipul, starea, calitatea, precum și gradul de noutate al bunurilor, mărfurilor și serviciilor transferate;

b) condiţiile pieţei pe care bunurile, mărfurile sau serviciile sunt folosite, consumate, tratate, prelucrate sau vândute unor persoane independente;

c) activităţile desfășurate și stadiile din lanţul producţiei și distribuţiei ale entităţilor implicate;

d) clauzele cuprinse în contractele de transfer privind: obligaţiile, termenele de plată, rabaturile, reducerile, garanţiile acordate, asumarea riscului;

e) în cazul unor relaţii de transfer pe termen lung, avantajele și riscurile legate de acestea;

f) condiţiile speciale de concurenţă.

34. În aplicarea metodelor prevăzute la **art. 11** alin. (2) din Codul fiscal se iau în considerare datele și documentele înregistrate în momentul în care a fost încheiat contractul. În cazul contractelor pe termen lung este necesar să se aibă în vedere dacă terţe părţi independente ţin seama de riscurile asociate, încheind contractele corespunzătoare (de exemplu, clauze de actualizare a preţului). În situaţia în care în legătură cu transferul bunurilor și al serviciilor sunt convenite aranjamente financiare speciale (condiţii de plată sau facilităţi de credit pentru client diferite de practica comercială obișnuită), precum și în cazul furnizării parţiale de materiale de către client sau servicii auxiliare, la determinarea preţului de piaţă trebuie să se ia în considerare și acești factori.

35. La aplicarea metodelor prevăzute la **art. 11** alin. (2) din Codul fiscal nu se iau în considerare preţurile care au fost influenţate de situaţii competitive speciale, cum ar fi:

a) preţuri practicate pe pieţe speciale închise, unde aceste preţuri sunt stabilite diferit de condiţiile de pe piaţa din care se face transferul;

b) preţuri care sunt supuse reducerilor speciale legate de introducerea de produse noi pe piaţă;

c) preţuri care sunt influenţate de reglementările autorităţilor publice.

36. Atunci când se stabilește preţul de piaţă al serviciilor în cadrul tranzacţiilor dintre persoane afiliate, autorităţile fiscale examinează în primul rând dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea tranzacţie în condiţiile stabilite de persoanele afiliate. În cazul furnizărilor de servicii se iau în considerare tarifele obișnuite pentru fiecare tip de activitate sau tarifele standard existente în anumite domenii (transport, asigurare). În cazul în care nu există tarife comparabile se folosește metoda «costplus ».

37. În cazul costurilor de publicitate, acestea se deduc de către acele persoane afiliate care urmează să beneficieze de pe urma publicităţii făcute sau, dacă este necesar, sunt alocate proporţional cu beneficiul. În situaţia în care costurile de publicitate sunt asumate de societatea-mamă în numele grupului ca un tot unitar, acestea sunt nedeductibile la persoana controlată.

La calcularea profitului, autorităţile fiscale estimează cheltuielile efectuate de persoanele afiliate cu publicitatea, proporţional cu beneficiile câștigate de aceste persoane din publicitate. Dacă un contribuabil efectuează cheltuieli cu publicitatea de care beneficiază și o persoană afiliată, se presupune că prima persoană a furnizat celei de a doua persoane servicii comerciale, proporţional cu natura și sfera serviciilor furnizate de o companie de publicitate independentă. Pentru a stabili mai clar proporţiile cheltuielilor efectuate de fiecare persoană cu publicitatea, de care beneficiază două sau mai multe persoane afiliate, trebuie luate în considerare pieţele pe care s-a făcut publicitatea și cota de piaţă a respectivelor persoane afiliate în vânzările de bunuri și servicii cărora li s-a făcut reclama.

38. Când un contribuabil acordă un împrumut (credit) unei persoane afiliate sau atunci când acesta primește un astfel de împrumut (credit), indiferent de scopul și destinaţia sa, preţul pieţei pentru asemenea serviciu este constituit din dobânda care ar fi fost agreată de persoane independente pentru astfel de servicii furnizate în condiţii comparabile, inclusiv comisionul de administrare a creditului, respectiv împrumutului. În cazul serviciilor de finanţare între persoane afiliate, pentru alocarea veniturilor se analizează:

a) dacă împrumutul dat este în interesul desfășurării activităţii beneficiarului și a fost utilizată în acest scop;

b) dacă a existat o schemă de distribuţie a profitului. Încadrarea împrumutului în schema de distribuţie a profitului va fi presupusă dacă la data acordării împrumutului nu se așteaptă în mod cert o rambursare a împrumutului sau dacă contractul conţine clauze defavorabile pentru plătitor. Atunci când se examinează dobânda, trebuie luate în considerare: suma și durata împrumutului, natura și scopul împrumutului, garanţia implicată, valuta implicată, riscurile de schimb și costurile măsurilor de asigurare a ratei de schimb, precum și alte circumstanţe de acordare a împrumutului. Raportarea condiţiilor de împrumut are în vedere ratele dobânzii aplicate în împrejurări comparabile și în aceeași zonă valutară de o persoană independentă. De asemenea, trebuie să se ţină seama de măsurile pe care persoanele independente le-ar fi luat pentru a împărţi riscul de schimb (de exemplu: clauze care menţin valoarea împrumutului în termeni reali, încheierea unui contract de devize pentru plată la termen pe cheltuiala împrumutătorului).

39. În cazul dobânzilor aferente furnizorilor de bunuri și de servicii este necesar să se examineze dacă costul dobânzii reprezintă o practică comercială obișnuită sau dacă părţile care fac tranzacţia cer dobândă acolo unde, în tranzacţii comparabile, bunurile și serviciile sunt transferate reciproc. Aceste elemente de analiză se au în vedere și la alte forme de venituri sau costuri asimilate dobânzilor.

40. Atunci când se stabilește preţul de piaţă al drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul tranzacţiilor dintre persoane afiliate, autorităţile fiscale examinează în primul rând dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea

tranzacţie în condiţiile stabilite de persoane afiliate. În cazul transferului de drepturi de proprietate intelectuală, cum sunt: drepturile de folosire a brevetelor, licenţelor, know-how și altele de aceeași natură, costurile folosirii proprietăţii nu sunt deduse separat dacă drepturile sunt transferate în legătură cu furnizarea de bunuri sau de servicii și dacă sunt incluse în preţul acestora.

41. În cazul serviciilor de administrare și conducere din interiorul grupului se au în vedere următoarele:

a) între persoanele afiliate costurile de administrare, management, control, consultanţă sau funcţii similare sunt deduse la nivel central sau regional prin intermediul societăţii mamă, în numele grupului ca un tot unitar. Nu poate fi cerută o remuneraţie pentru aceste activităţi, în măsura în care baza lor legală este relaţia juridică ce guvernează forma de organizare a afacerilor sau orice alte norme care stabilesc legăturile dintre entităţi. Cheltuielile de această natură pot fi deduse numai dacă astfel de entităţi furnizează în plus servicii persoanelor afiliate sau dacă în preţul bunurilor și în valoarea tarifelor serviciilor furnizate se iau în considerare și serviciile sau costurile administrative. Nu pot fi deduse costuri de asemenea natură de către o filială care folosește aceste servicii luând în considerare relaţia juridică dintre ele, numai pentru propriile condiţii, ţinând seama că nu ar fi folosit aceste servicii dacă ar fi fost o persoană independentă;

b) serviciile trebuie să fie prestate în fapt. Simpla existenţă a serviciilor în cadrul unui grup nu este suficientă, deoarece, ca regulă generală, persoanele independente plătesc doar serviciile care au fost prestate în fapt. Pentru aplicarea prezentelor norme metodologice, autorităţile fiscale vor lua în considerare și Liniile directoare privind preţurile de transfer, emise de Organizaţia pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

Norme metodologice:

ART. 13 lit.a

1. Fac parte din această categorie companiile naţionale, societăţile naţionale, regiile autonome, indiferent de subordonare, societăţile comerciale, indiferent de forma juridică de organizare şi de forma de proprietate, inclusiv cele cu participare cu capital străin sau cu capital integral străin, societăţile agricole şi alte forme de asociere agricolă cu personalitate juridică, organizaţiile cooperatiste, instituţiile financiare şi instituţiile de credit, fundaţiile, asociaţiile, organizaţiile, precum şi orice altă entitate care are statutul legal de persoană juridică constituită potrivit legislaţiei române.

2. În cazul persoanelor juridice române care deţin participaţii în capitalul altor societăţi comerciale şi care întocmesc situaţii financiare consolidate, calculul şi plata impozitului pe profit se fac la nivelul fiecărei persoane juridice din grup.

Norme metodologice:

ART. 13 lit.b

3. Persoanele juridice străine, cum sunt: companiile, fundaţiile, asociaţiile, organizaţiile şi orice entităţi similare, înfiinţate şi organizate în conformitate cu legislaţia unei alte ţări, devin subiect al impunerii atunci când îşi desfăşoară activitatea, integral sau parţial, prin intermediul unui sediu permanent în România, aşa cum este definit acesta în Codul fiscal, de la începutul activităţii sediului.

Norme metodologice:

ART. 15 lit.d

4. Fundaţia constituită ca urmare a unui legat, în conformitate cu Ordonanţa Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociaţii şi fundaţii, cu modificările şi completările ulterioare, este subiectul de drept înfiinţat de una sau mai multe persoane, care, pe baza unui act juridic pentru cauză de moarte, constituie un patrimoniu afectat în mod permanent şi irevocabil realizării unui scop de interes general sau, după caz, comunitar.

Norme metodologice:

ART. 15 lit.e

5. Abrogat

Norme metodologice:

ART. 15 lit. f, g

6. Veniturile obţinute din activităţi economice de către contribuabilii prevăzuţi la **art. 15** alin. (1) lit. f), g) şi h) din Codul fiscal şi care sunt utilizate în alte scopuri decât cele expres menţionate la literele respective se supun impozitării cu cota prevăzută la **art. 17** din Codul fiscal. În vederea stabilirii bazei impozabile, din veniturile obţinute se scad cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri.

Norme metodologice:

ART. 15 al.2 lit.k

7. Sunt venituri neimpozabile din reclamă şi publicitate veniturile obţinute din închirieri de spaţii publicitare pe: clădiri, terenuri, tricouri, cărţi, reviste, ziare etc. Nu se includ în veniturile descrise anterior veniturile obţinute din prestări de servicii de intermediere în

reclamă şi publicitate.

Norme metodologice:

ART. 15 al.3

8. Organizaţiile nonprofit care obţin venituri, altele decât cele menţionate la **art. 15** alin. (2) din Codul fiscal, şi depăşesc limita prevăzută la alin. (3) plătesc impozit pentru profitul corespunzător acestora. Determinarea profitului impozabil se face în conformitate cu prevederile de la **cap. II**, titlul II din Codul fiscal. În acest sens se vor avea în vedere următoarele:

a) stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la **art. 15** alin. (2) din Codul fiscal;

b) determinarea veniturilor neimpozabile prevăzute la **art. 15** alin. (3) din Codul fiscal, prin parcurgerea următorilor paşi:

- calculul echivalentului în lei a 15.000 euro prin utilizarea cursului mediu de schimb valutar EUR/ROL comunicat de Banca Naţională a României pentru anul fiscal respectiv;

- calculul valorii procentului de 10% din veniturile prevăzute la lit. a);

- stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la **art. 15** alin. (3) din Codul fiscal ca fiind valoarea cea mai mică dintre sumele stabilite conform precizărilor anterioare;

c) stabilirea veniturilor neimpozabile prin adunarea sumelor de la lit. a) şi b);

d) determinarea veniturilor impozabile prin scăderea din totalul veniturilor a celor de la lit. c);

e) calculul profitului impozabil corespunzător veniturilor impozabile de la lit. d), avându-se în vedere următoarele:

(i) stabilirea cheltuielilor efectuate în scopul realizării veniturilor impozabile de la lit. d). Este necesară utilizarea de către contribuabil a unor chei corespunzătoare de repartizare a cheltuielilor comune;

(ii) stabilirea valorii deductibile a cheltuielilor determinate conform regulilor de la pct. (i), luându-se în considerare prevederile **art. 21** din Codul fiscal;

(iii) stabilirea profitului impozabil ca diferenţă între veniturile impozabile de la lit. d) şi cheltuielile deductibile stabilite la pct. (ii);

f) calculul impozitului pe profit prin aplicarea cotei prevăzute la **art. 17** alin. (1) sau la **art. 18** din Codul fiscal, după caz, asupra profitului impozabil stabilit la lit. e).

8^1. Veniturile realizate de organizaţiile nonprofit din transferul sportivilor sunt venituri impozabile la determinarea profitului impozabil.

8^2. Prevederile alin. (2) şi alin. (3) ale **art. 15** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, sunt aplicabile şi persoanelor juridice care sunt constituite şi funcţionează potrivit Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme metodologice:

ART. 16

9. În cazul înfiinţării unui contribuabil într-un an fiscal perioada impozabilă începe:

a) de la data înregistrării acestuia la registrul comerţului, dacă are această obligaţie;

b) de la data înregistrării în registrul ţinut de instanţele judecătoreşti competente, dacă are această obligaţie;

c) de la data încheierii sau, după caz, a punerii în aplicare a contractelor de asociere, în cazul asocierilor care nu dau naştere unei noi persoane juridice.

10. Perioada impozabilă se încheie, în cazul divizărilor sau fuziunilor care au ca efect juridic încetarea existenţei persoanelor juridice prin dizolvare fără lichidare, la una dintre următoarele date:

a) la data înregistrării în registrul comerţului/registrul ţinut de instanţele judecătoreşti competente a noii societăţi sau a ultimei dintre ele, în cazul constituirii uneia sau mai multor societăţi noi;

b) la data înregistrării hotărârii ultimei adunări generale care a aprobat operaţiunea sau de la altă dată stabilită prin acordul părţilor în cazul în care se stipulează că operaţiunea va avea efect la o altă dată, potrivit legii;

c) la data înmatriculării persoanei juridice înfiinţate potrivit legislaţiei europene, în cazul în care prin fuziune se constituie asemenea persoane juridice;

d) la data stabilită potrivit legii, în alte cazuri decât cele menţionate la lit. a), b) şi c).

În cazul dizolvării urmată de lichidarea contribuabilului, perioada impozabilă încetează la data depunerii situaţiilor financiare la registrul unde a fost înregistrată, conform legii, înfiinţarea acestuia.

Norme metodologice:

ART. 18

11. Intră sub incidenţa prevederilor **art. 18** din Codul fiscal contribuabilii care desfăşoară activităţi de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive, încadraţi potrivit dispoziţiilor legale în vigoare; aceştia trebuie să organizeze şi să conducă evidenţa contabilă pentru a se cunoaşte veniturile şi cheltuielile corespunzătoare acestor activităţi. La determinarea profitului aferent acestor activităţi se iau în calcul şi cheltuielile de conducere şi administrare şi alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proporţional cu veniturile obţinute din aceste activităţi. În cazul în care impozitul pe profitul datorat este mai mic decât 5% din veniturile obţinute din aceste activităţi, contribuabilul este obligat la plata unui impozit de 5% din aceste venituri. Acesta se adaugă la valoarea impozitului pe profit aferent celorlalte activităţi, impozit calculat potrivit prevederilor **titlului II** din Codul fiscal. Veniturile care se iau în calcul pentru aplicarea cotei de 5% sunt veniturile aferente activităţilor respective, înregistrate în conformitate cu reglementările contabile.

11^1. Contribuabilii menţionaţi la **art. 18** alin. (2) din Codul fiscal, la determinarea impozitului datorat, vor avea în vedere următoarele:

a) calculul impozitului pe profit aferent trimestrului/anului, potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal;

b) încadrarea în tranşa de venituri totale anuale prevăzută la **art. 18** alin. (3) din Codul fiscal în funcţie de veniturile totale anuale înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, din care se scad veniturile prevăzute la **art. 18** alin. (4) din Codul fiscal;

c) stabilirea impozitului minim anual/trimestrial datorat corespunzător tranşei de venituri totale anuale, determinată potrivit lit. b);

d) compararea impozitului pe profit trimestrial/anual cu impozitul minim trimestrial/anual şi plata impozitului la nivelul sumei celei mai mari.

11^2. În aplicarea prevederilor **art. 18** alin. (2) coroborat cu **art. 34** alin. (15) lit. a) din Codul fiscal, pentru trimestrul II al anului 2009, la calculul impozitului datorat se vor avea în vedere următoarele:

a) calculul impozitului pe profit aferent trimestrului II, potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal;

b) încadrarea în tranşa de venituri totale anuale prevăzută la **art. 18** alin. (3) din Codul fiscal în funcţie de veniturile totale anuale înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, din care se scad veniturile prevăzute la **art. 18** alin. (4) din Codul fiscal;

c) stabilirea impozitului minim corespunzător tranşei de venituri totale anuale, determinată potrivit lit. b), pentru perioada 1 mai 2009 - 30 iunie 2009;

d) compararea impozitului pe profit aferent trimestrului II cu impozitul minim calculat potrivit lit. c) şi plata impozitului la nivelul sumei celei mai mari.

Exemplul I

O societate comercială a determinat la sfârşitul trimestrului al II-lea impozit pe profit în sumă de 250 lei. Pentru încadrarea în prevederile **art. 18** alin. (2) contribuabilul ia în calcul veniturile totale înregistrate la 31 decembrie 2008, determinând un impozit minim în valoare de 2.200 lei, corespunzător tranşei de venituri totale anuale în sumă de 40.000 lei. Pentru perioada 1 mai 2009 - 30 iunie 2009 din trimestrul al II-lea impozitul minim se calculează în mod corespunzător prin împărţirea impozitului minim anual la 12 luni şi înmulţit cu 2 (lunile mai şi iunie), astfel: (2.200 / 12) x 2 = 367 lei.

Având în vedere că impozitul pe profit datorat pentru trimestrul al II-lea este în sumă de 250 lei, iar impozitul minim calculat pentru aceeaşi perioadă este de 367 lei, contribuabilul are obligaţia de plată a impozitului minim în sumă de 367 lei.

Exemplul II

O societate comercială a determinat la sfârşitul trimestrului al II-lea impozit pe profit în sumă de 500 lei. Pentru încadrarea în prevederile **art. 18** alin. (2) contribuabilul ia în calcul veniturile totale înregistrate la 31 decembrie 2008, determinând un impozit minim în valoare de 2.200 lei corespunzător tranşei de venituri totale anuale în sumă de 50.000 lei. Pentru perioada 1 mai 2009 - 30 iunie 2009 din trimestrul al II-lea impozitul minim se calculează în mod corespunzător prin împărţirea impozitului minim anual la 12 luni şi înmulţit cu 2 (lunile mai şi iunie), astfel: (2.200 / 12) x 2 = 367 lei.

Având în vedere că impozitul pe profit datorat pentru trimestrul al II-lea este în sumă de 500 lei, iar impozitul minim calculat pentru aceeaşi perioadă este de 367 lei, contribuabilul are obligaţia de plată a impozitului pe profit în sumă de 500 lei.

11^3. Pentru definitivarea impozitului pe profit aferent trimestrului al IV-lea al anului 2009, din impozitul pe profit calculat cumulat de la începutul anului se scade impozitul pe profit aferent perioadei precedente, inclusiv impozitul minim datorat, după caz, până la nivelul impozitului minim datorat în cursul anului fiscal.

Exemplul III

O societate comercială înregistrează pierdere fiscală la sfârşitul trimestrului I şi al II-lea. Pentru încadrarea în prevederile **art. 18** alin. (2) contribuabilul ia în calcul veniturile totale înregistrate la 31 decembrie 2008, determinând un impozit minim în valoare de 6.500 lei, corespunzător tranşei de venituri totale anuale în sumă de 300.000 lei. Pentru perioada 1 mai 2009 - 30 iunie 2009 din trimestrul al II-lea impozitul minim se calculează în mod corespunzător prin împărţirea impozitului minim anual la 12 luni şi înmulţit cu 2 (lunile mai şi iunie), astfel: (6.500 / 12) x 2 = 1.083 lei. Prin urmare, pentru trimestrul al II-lea societatea datorează impozitul minim în sumă de 1.083 lei.

Impozitul pe profit cumulat de la începutul anului este în sumă de 6.000 lei. Pentru determinarea impozitului datorat pentru trimestrul al III-lea se efectuează următorul calcul: 6.000 - 1.083 = 4.917 lei.

Se compară impozitul pe profit aferent trimestrului al III-lea, în sumă de 4.917 lei, cu impozitul minim aferent acestei perioade: (6.500 / 12) x 3 = 1.625 lei şi se datorează impozitul pe profit.

La închiderea exerciţiului financiar 2009, contribuabilul înregistrează pierdere fiscală. Prin urmare, pentru trimestrul al IV-lea datorează impozit minim în sumă de 1.625 lei. În acest caz, impozitul pe profit de recuperat reprezintă impozitul datorat în cursul anului respectiv mai puţin impozitul minim.

11^4. Impozitul pe profit aferent trimestrului/anului se calculează potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal, inclusiv cele referitoare la recuperarea pierderii fiscale prevăzute la **art. 26** din titlul II "Impozitul pe profit".

Exemplul IV

O societate comercială înregistrează la sfârşitul anului 2008 pierdere fiscală în sumă de 700 lei. În cursul anului 2009 societatea înregistrează în trimestrul I pierdere fiscală, iar în trimestrul al II-lea înregistrează un profit impozabil în sumă de 13.200 lei.

Impozit pe profit aferent trimestrului al II-lea = (13.200 - 700) x 16% = 2.000 lei

Pentru încadrarea în prevederile **art. 18** alin. (2) contribuabilul ia în calcul veniturile totale înregistrate la 31 decembrie 2008, determinând un impozit minim în valoare de 2.200 lei, corespunzător tranşei de venituri totale anuale în sumă de 35.000 lei. Pentru perioada 1 mai 2009 - 30 iunie 2009 din trimestrul al II-lea impozitul minim se calculează în mod corespunzător prin împărţirea impozitului minim anual la 12 luni şi înmulţit cu 2 (lunile mai şi iunie), astfel: (2.200 / 12) x 2 = 367 lei.

Având în vedere că impozitul pe profit datorat pentru trimestrul al II-lea este în sumă de 2.000 lei, iar impozitul minim calculat pentru aceeaşi perioadă este de 367 lei, contribuabilul are obligaţia de plată a impozitului pe profit în sumă de 2.000 lei.

11^5. Prevederile **art. 18** alin. (2) din Codul fiscal nu se aplică contribuabililor aflaţi în inactivitate temporară sau care au declarat pe propria răspundere că nu desfăşoară activităţi la sediul social/sediile secundare, situaţii înscrise, potrivit prevederilor legale, în registrul comerţului sau în registrul ţinut de instanţele judecătoreşti competente, după caz. În cazul în care contribuabilii solicită înscrierea, în cursul anului, a situaţiilor menţionate, prevederile **art. 18** alin. (2) din Codul fiscal se aplică pentru perioada cuprinsă între începutul anului şi data când contribuabilul înregistrează la oficiul registrului comerţului/ registrul ţinut de instanţele judecătoreşti competente cererea de înscriere de menţiuni. Dacă perioada de inactivitate temporară/nedesfăşurare a activităţii încetează în cursul anului, contribuabilii aplică prevederile **art. 18** alin. (2) din Codul fiscal pentru perioada rămasă din anul respectiv.

11^6. Contribuabilii înfiinţaţi în cursul anului nu intră sub incidenţa prevederilor **art. 18** alin. (2) pentru anul în care se înregistrează la oficiul registrului comerţului, însă aceştia sunt obligaţi la determinarea impozitului pe profit potrivit prevederilor titlului II "Impozitul pe profit" din Codul fiscal. Nu intră sub incidenţa impozitului minim societăţile care la data de 1 mai 2009 se aflau în inactivitate temporară şi aceasta încetează în cursul anului 2009, pentru perioada aferentă de la încetarea inactivităţii până la 31 decembrie 2009.

11^7. Contribuabilii care se înfiinţează în cursul anului ca urmare a operaţiunilor de reorganizare (fuziune, divizare etc.) aplică prevederile **art. 18** alin. (2) de la data înregistrării la oficiul registrului comerţului. În cazul în care contribuabilii se înfiinţează prin fuziunea a două sau mai multe societăţi, pentru determinarea impozitului minim datorat, veniturile totale anuale sunt veniturile însumate ale societăţilor participante, înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent. În cazul în care contribuabilii se înfiinţează prin divizarea unei societăţi, pentru determinarea impozitului minim datorat, veniturile totale anuale se determină proporţional cu valoarea activelor şi pasivelor transferate de către persoana juridică cedentă, conform proiectului întocmit potrivit legii, care stabileşte şi criteriul de repartiţie a activelor şi pasivelor transferate. În cazul fuziunilor prin absorbţie sau în cazul divizărilor prin care activele şi pasivele se transferă către una sau mai multe societăţi existente, pentru determinarea impozitului minim datorat de către societăţile beneficiare, la veniturile totale anuale înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, se iau în calcul şi veniturile totale anuale ale societăţilor cedente, proporţional cu valoarea activelor şi pasivelor transferate.

11^8

Exemplu de calcul

Un contribuabil înregistrează la data de 31 decembrie 2009 venituri totale anuale în sumă de 250.000 lei, cărora le corespunde, în conformitate cu prevederile **art. 18** alin. (3) din Codul fiscal, un impozit minim anual de 6.500 lei, respectiv 1.625 lei trimestrial. În trimestrul I 2010, contribuabilul determină un impozit pe profit de 1.800 lei. În urma efectuării comparaţiei impozitului pe profit aferent trimestrului I cu impozitul minim trimestrial rezultă impozit pe profit datorat de 1.800 lei. În trimestrul II 2010, impozitul pe profit cumulat de la începutul anului este 3.300 lei. Impozitul pe profit pentru trimestrul II este 1.500 lei (3.300 – 1.800) determinat ca diferenţă între impozitul pe profit cumulat de la începutul anului și impozitul pe profit datorat în trimestrul I. În urma efectuării comparaţiei impozitului pe profit aferent trimestrului II cu impozitul minim trimestrial rezultă impozit minim datorat în sumă de 1.625 lei.

În trimestrul III 2010, impozitul pe profit cumulat de la începutul anului este 6.925 lei. Impozitul pe profit pentru trimestrul III este 3.500 lei (6.925 – 1.800 – 1.625) determinat ca diferenţă între impozitul pe profit cumulat de la începutul anului și impozitul datorat în trimestrele I și II. În urma efectuării comparaţiei impozitului pe profit aferent trimestrului III cu impozitul minim trimestrial rezultă impozit pe profit datorat de 3.500 lei.

La sfârşitul anului 2010, contribuabilul înregistrează impozit pe profit anual în sumă de 5.000 lei. În cazul în care contribuabilul efectuează definitivarea exerciţiului financiar 2010 până la data de 25 februarie 2011, în urma efectuării comparaţiei impozitului pe profit anual cu impozitul minim anual de 6.500 lei rezultă impozit pe profit datorat pentru anul 2010 la nivelul impozitului minim în sumă de 6.500 lei. Astfel, având în vedere faptul că impozitul pe profit declarat în cursul anului a fost de 6.925 lei, la finele anului contribuabilul înregistrează un impozit pe profit de recuperat final în sumă de 425 lei (6.925 – 6.500) lei În cazul în care contribuabilul efectuează definitivarea exerciţiului financiar 2010 până la data de 25 aprilie 2011, declară și plătește pentru trimestrul IV al anului 2010 impozit pe profit în sumă egală cu impozitul pe profit calculat și evidenţiat pentru trimestrul III al aceluiași an fiscal, adică suma de 3.500 lei. În urma efectuării comparaţiei impozitului pe profit anual cu impozitul minim anual de 6.500 lei rezultă impozit pe profit datorat pentru anul 2010 la nivelul impozitului minim în sumă de 6.500 lei. În acest caz, având în vedere faptul că impozitul pe profit declarat în cursul anului a fost de 10.425 lei, la finele anului contribuabilul înregistrează un impozit pe profit de recuperat final în sumă de 3.925 lei (10.425 – 6.500) lei.

Norme metodologice:

ART. 19

12. Veniturile şi cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilităţii nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi orice alte elemente similare veniturilor şi cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile şi se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor **art. 21** din Codul fiscal.

Exemple de elemente similare veniturilor:

- diferenţele favorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanţelor şi datoriilor în valută, înregistrate în evidenţa contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratării sau transpunerii;
- rezervele din reevaluarea mijloacelor fixe, potrivit prevederilor **art. 22** alin. (5) şi alin. (5^1) din Codul fiscal;
- câştigurile legate de vânzarea sau anularea titlurilor de participare proprii dobândite/răscumpărate;
- diferenţele nefavorabile dintre preţul de vânzare al titlurilor de participare proprii şi valoarea lor de dobândire/răscumpărare, înregistrate la data vânzării titlurilor respective.

Exemple de elemente similare cheltuielilor:

- diferenţele nefavorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanţelor şi datoriilor în valută, înregistrate în evidenţa

contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratării sau transpunerii;

- cheltuiala cu valoarea neamortizată a cheltuielilor de cercetare şi dezvoltare şi a mijloacelor fixe de natura obiectelor de inventar care a fost înregistrată în rezultatul reportat. În acest caz, cheltuiala este deductibilă fiscal pe perioada rămasă de amortizat a acestor imobilizări, respectiv durata iniţială stabilită conform legii, mai puţin perioada pentru care s-a calculat amortizarea. În mod similar se va proceda şi în cazul obiectelor de inventar, baracamentelor şi amenajărilor provizorii trecute în rezultatul reportat cu ocazia retratării situaţiilor financiare anuale.

Veniturile şi cheltuielile generate de evaluarea ulterioară şi executarea instrumentelor financiare derivate, înregistrate potrivit reglementărilor contabile, sunt luate în calcul la stabilirea profitului impozabil.

13. Veniturile sau cheltuielile înregistrate eronat sau omise se corectează prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparţin şi depunerea unei declaraţii rectificative în condiţiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

14. La calculul profitului impozabil limitele cheltuielilor deductibile prevăzute de legislaţia în vigoare se aplică trimestrial sau potrivit prezentelor norme metodologice, după caz, astfel încât la finele anului acestea să se încadreze în prevederile legii. Pentru contribuabilii care au obligaţia de a plăti impozitul pe profit anual, limitele cheltuielilor deductibile prevăzute de legislaţia în vigoare se aplică anual.

14^1. Veniturile şi cheltuielile rezultate din evaluarea titlurilor de participare şi a obligaţiunilor, efectuată potrivit reglementărilor contabile aplicabile, sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil. În valoarea fiscală a titlurilor de participare şi a obligaţiunilor se includ şi evaluările efectuate potrivit reglementărilor contabile aplicabile. La scoaterea din gestiune a titlurilor de participare se poate utiliza una dintre metodele folosite pentru scoaterea din evidenţă a stocurilor.

14^2. Veniturile şi cheltuielile reprezentând dobânzile/ penalităţile/ daunele-interese contractuale anulate prin convenţii încheiate între părţile contractante sunt venituri impozabile, respectiv cheltuieli deductibile, în anul fiscal în care se înregistrează anularea acestora, în condiţiile în care dobânzile/ penalităţile/ daunele-interese stabilite în cadrul contractelor economice iniţiale au reprezentat cheltuieli deductibile, respectiv venituri impozabile, pe măsura înregistrării lor.

15. Pentru determinarea profitului impozabil contribuabilii sunt obligaţi să întocmească un registru de evidenţă fiscală, ţinut în formă scrisă sau electronică, cu respectarea dispoziţiilor Legii nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, referitoare la utilizarea sistemelor informatice de prelucrare automată a datelor. În registrul de evidenţă fiscală trebuie înscrise veniturile impozabile realizate de contribuabil, din orice sursă într-un an fiscal, potrivit **art. 19** alin. (1) din Codul fiscal, cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare, potrivit **art. 21** din Codul fiscal, precum şi orice informaţie cuprinsă în declaraţia fiscală, obţinută în urma unor prelucrări ale datelor furnizate de înregistrările contabile. Evidenţierea veniturilor impozabile şi a cheltuielilor aferente se efectuează pe natură economică, prin totalizarea acestora pe trimestru şi/sau an fiscal.

Norme metodologice:

ART. 19 al.3

16. Pentru contribuabilii care au optat la momentul livrării bunurilor, executării lucrărilor sau prestării serviciilor pentru impunerea veniturilor aferente contractelor cu plata în rate până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, veniturile şi cheltuielile aferente bunurilor mobile şi imobile produse, lucrărilor executate şi serviciilor prestate, valorificate în baza unui contract cu plata în rate, sunt impozabile, respectiv deductibile, pe măsură ce ratele devin scadente, pe durata derulării contractelor respective.

Norme metodologice:

ART. 19 al. 4

17. Intră sub incidenţa acestui alineat contribuabilii care desfăşoară activităţi de servicii internaţionale care aplică regulile de evidenţă şi decontare a veniturilor şi cheltuielilor stabilite prin regulamente de aplicare a convenţiilor la care România este parte (de exemplu: serviciile poştale, telecomunicaţiile, transporturile internaţionale).

Norme metodologice

ART. 19^2

17^1. În sensul prevederilor **art. 19^2** alin. (1) din Codul fiscal, prin producţia de echipamente tehnologice se înţelege realizarea acestora în regie proprie şi înregistrarea ca mijloace fixe potrivit reglementărilor contabile în corelaţie cu prevederile **art. 24** din Codul fiscal.

17^2. Exemple de calcul:

Exemplul I. Determinarea scutirii de impozit şi a valorii fiscale, în cazul în care profitul contabil este mai mare decât valoarea investiţiei realizate

La sfârşitul anului 2009 o societate comercială înregistrează un profit impozabil în sumă de 170.000 lei. Impozitul pe profit datorat la finele trimestrului III este 10.000 lei. Societatea achiziţionează la data de 15 noiembrie un echipament tehnologic în valoare de 80.000 lei, profitul contabil aferent perioadei 1 octombrie - 31 decembrie 2009 fiind în sumă de 90.000 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit se parcurg următoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent trimestrului IV al anului 2009:

170.000 x 16% = 27.200 lei

27.200 - 10.000 = 17.200 lei;

- se calculează impozitul pe profit aferent profitului investit:

Având în vedere faptul că profitul contabil aferent perioadei 1 octombrie - 31 decembrie 2009 în sumă de 90.000 lei acoperă investiţia realizată, impozitul scutit este:

80.000 x 16% = 12.800 lei;

- se determină valoarea fiscală a echipamentului tehnologic, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile **art. 19^2** alin. (12) din Codul fiscal, prin scăderea din valoarea de achiziţie a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.

Valoarea fiscală = 80.000 - 80.000 = 0

Exemplul II. Determinarea scutirii de impozit şi a valorii fiscale, în cazul în care profitul contabil este mai mic decât valoarea investiţiei realizate

La sfârşitul anului 2009 o societate comercială înregistrează un profit impozabil în sumă de 60.000 lei. Impozitul pe profit datorat la finele trimestrului III este 4.000 lei. Societatea achiziţionează la data de 20 noiembrie un echipament tehnologic în valoare de 70.000 lei, profitul contabil aferent perioadei 1 octombrie - 31 decembrie fiind 30.000 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit se parcurg următoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent trimestrului IV al anului 2009:

60.000 x 16% = 9.600 lei

9.600 - 4.000 = 5.600 lei;

- se calculează impozitul pe profit aferent profitului investit: în această situaţie, profitul contabil nu acoperă investiţia realizată, decât până la nivelul de 30.000 lei. Impozitul pe profit aferent părţii din investiţie finanţată din profit este:

30.000 x 16% = 4.800 lei; impozit pe profit scutit = 4.800 lei;

- se determină valoarea fiscală a echipamentului tehnologic, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile **art. 19^2** alin. (12) din Codul fiscal, prin scăderea din valoarea de achiziţie a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.

Valoarea fiscală = 70.000 - 30.000 = 40.000 lei

Exemplul III. Determinarea impozitului pentru situaţia în care impozitul pe profit după aplicarea facilităţii este mai mic decât impozitul minim

La sfârşitul anului 2009 o societate comercială înregistrează un profit impozabil în sumă de 45.000 lei. Impozitul pe profit datorat la finele trimestrului III este 2.000 lei.

Societatea achiziţionează la data de 15 decembrie un utilaj în valoare de 25.000 lei, profitul contabil aferent perioadei 1 octombrie - 31 decembrie 2009 fiind 30.000 lei. La data de 31 decembrie 2008 societatea a înregistrat venituri totale anuale în sumă de 250.000 lei, la care corespunde un impozit minim pentru trimestrul IV de 1.625 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit şi a impozitului pe profit datorat după aplicarea facilităţii, se parcurg următoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent trimestrului IV al anului 2009:

45.000 x 16% = 7.200 lei

7.200 - 2.000 = 5.200 lei;

- având în vedere faptul că, în acest caz profitul contabil acoperă investiţia realizată, impozitul pe profit aferent profitului investit este:

25.000 x 16% = 4.000 lei;

- după aplicarea facilităţii, impozitul pe profit este:

5.200 - 4.000 = 1.200 lei;

- în această situaţie, deoarece impozitul pe profit după aplicarea facilităţii este mai mic decât impozitul minim, impozitul pentru trimestrul IV se datorează la nivelul impozitului minim în sumă de 1.625 lei;

- se determină valoarea fiscală a echipamentului tehnologic, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile **art. 19^2** alin. (12) din Codul fiscal, prin scăderea din valoarea de achiziţie a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.

Valoarea fiscală = 25.000 - 25.000 = 0

Exemplul IV de calcul al scutirii de impozit pentru profitul reinvestit de către contribuabilii obligaţi la plata anuală a impozitului pe profit

La sfârşitul anului 2010 o societate comercială înregistrează un profit impozabil în sumă de 2.500.000 lei. Profitul contabil aferent anului 2010 este de 1.900.000 lei. Societatea achiziţionează la data de 15 martie 2010 un echipament tehnologic în valoare de 70.000 lei, la data de 16 iulie un echipament tehnologic în valoare de 110.000 lei şi în data de 15 octombrie un echipament tehnologic în valoare de 90.000 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit şi a impozitului pe profit datorat după aplicarea facilităţii, se parcurg următoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent anului 2010:

2.500.000 x 16% = 400.000 lei;

- se determină valoarea totală a investiţiilor realizate în echipamente tehnologice:

70.000 + 110.000 + 90.000 = 270.000 lei;

- având în vedere faptul că profitul contabil acoperă investiţiile realizate, impozitul pe profit aferent profitului investit este:

270.000 x 16% = 43.200 lei;

- se calculează impozitul pe profit datorat după aplicarea facilităţii:

400.000 - 43.200 = 356.800 lei;

- se determină valoarea fiscală a echipamentelor tehnologice, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile **art. 19^2** alin. (12) din Codul fiscal, prin scăderea din valoarea de achiziţie a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.

Valoarea fiscală a echipamentelor tehnologice achiziţionate:

70.000 - 70.000 = 0

110.000 - 110.000 = 0

90.000 - 90.000 = 0

17^3. În situaţia în care investiţiile în echipamente tehnologice realizate nu sunt acoperite în totalitate de profitul contabil, pentru

determinarea valorii fiscale, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile **art. 19^2** alin. (12) din Codul fiscal, se are în vedere ordinea cronologică a înregistrării acestora ca mijloace fixe potrivit **art. 24** din Codul fiscal.

17^4. În aplicarea prevederilor **art. 19^2** alin. (7), facilitatea se acordă pentru valoarea imobilizărilor corporale în curs de execuţie înregistrate în perioada 1 octombrie 2009 - 31 decembrie 2010 şi puse în funcţiune în aceeaşi perioadă potrivit **art. 24** din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 19^3 lit b)

17^5. În aplicarea prevederilor **art. 19^3** lit. b) pct. 2 din Codul fiscal, sumele înregistrate în creditul contului rezultatul reportat provenite din actualizarea cu rata inflaţiei a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor nu reprezintă elemente similare veniturilor la momentul înregistrării, acestea fiind tratate ca rezerve şi impozitate potrivit art. 22 alin. (5) din Codul fiscal, cu condiţia evidenţierii în soldul creditor al acestuia, analitic distinct, potrivit a**rt. 19^3** lit. b) pct. 1 din Codul fiscal.

Exemplu - Retratarea mijloacelor fixe amortizabile ca urmare a trecerii de la modelul reevaluării la modelul bazat pe cost.

Un contribuabil prezintă următoarea situaţie cu privire la un mijloc fix amortizabil:

- cost de achiziţie: 1.000.000 lei;
- rezervă din reevaluare înregistrată la 31 decembrie 2003: 300.000 lei;
- rezervă din reevaluare înregistrată la 31 decembrie 2004: 500.000 lei;
- amortizarea rezervelor din reevaluare cumulată la momentul retratării este de 350.000 lei, din care:
  - suma de 150.000 lei a fost dedusă potrivit prevederilor Codului fiscal în vigoare pentru perioadele respective şi nu a intrat sub incidenţa prevederilor art. 22 alin. (5^1) din Codul fiscal;
- suma de 200.000 lei nu a fost dedusă potrivit prevederilor Codului fiscal;
- actualizarea cu rata inflaţiei a mijlocului fix, evidenţiată în contul rezultatul reportat, este de 200.000 lei (suma brută), iar amortizarea cumulată aferentă costului inflatat este de 50.000 lei;
- metoda de amortizare utilizată: amortizare liniară.

Pentru simplificare considerăm că durata de amortizare contabilă este egală cu durata normală de utilizare fiscală.

Operaţiuni efectuate la momentul retratării

În situaţia în care se trece de la modelul reevaluării la modelul bazat pe cost, au loc următoarele operaţiuni:

Etapa I: Eliminarea efectului reevaluărilor:

1. eliminarea surplusului din reevaluare în sumă de 800.000 lei;
2. anularea sumelor reprezentând amortizarea reevaluării în sumă de 350.000 lei.

Operaţiunea de anulare a rezervei nu are impact fiscal, deoarece, în acest caz, impozitarea se efectuează ca urmare a anulării sumelor reprezentând amortizarea reevaluării în sumă de 350.000 lei. Pentru sumele provenite din anularea amortizării rezervelor de reevaluare, din punct de vedere fiscal, se va face distincţia dintre amortizarea rezervei din reevaluare care a fost dedusă la calculul profitului impozabil şi amortizarea rezervei din reevaluare care nu a fost dedusă la calculul profitului impozabil, astfel:

- suma de 150.000 lei care provine din anularea unor cheltuieli pentru care s-a acordat deducere reprezintă element similar veniturilor, conform prevederilor art. 19^3 lit. c) pct. 1 din Codul fiscal;
- suma de 200.000 lei care provine din anularea unor cheltuieli pentru care nu s-a acordat deducere nu reprezintă element similar veniturilor, conform prevederilor art. 19^3 lit. c) pct. 4 din Codul fiscal.

Etapa II: Înregistrarea actualizării cu rata inflaţiei:

1. actualizarea cu rata inflaţiei a valorii mijlocului fix cu suma de 200.000 lei;
2. actualizarea cu rata inflaţiei a valorii amortizării mijlocului fix cu suma de 50.000 lei.

Conform art. 19^3 lit. b) pct. 1 din Codul fiscal, sumele brute înregistrate în creditul contului rezultatul reportat, provenite din actualizarea cu rata inflaţiei a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor, sunt tratate ca rezerve şi impozitate potrivit art. 22 alin. (5) din Codul fiscal, cu condiţia evidenţierii în soldul creditor al acestuia, analitic distinct.

Prin urmare, suma de 200.000 lei este tratată ca rezervă dacă aceasta este evidenţiată în soldul creditor al contului rezultatul reportat, analitic distinct.

Suma de 50.000 lei reprezintă element similar cheltuielilor, potrivit 19^3 lit. b) pct. 3 din Codul fiscal.

În situaţia în care suma de 50.000 lei diminuează soldul creditor al contului rezultatul reportat, analitic distinct, în care sunt înregistrate sumele brute din actualizarea cu rata inflaţiei a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor, concomitent cu deducerea acesteia, se impozitează suma de 50.000 lei din suma brută de 200.000 lei, deoarece o parte din rezervă este utilizată.

Norme metodologice:

ART. 20 b)

18. În sensul prevederilor **art. 20** lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, dividendele de încasat/încasate de un contribuabil de la o persoană juridică română, reprezintă venituri neimpozabile la data înregistrării acestora în evidenţa contribuabilului, potrivit reglementărilor contabile.

19. În aplicarea prevederilor **art. 20** lit. b) din Codul fiscal, titlurile de participare sunt cele definite potrivit **art. 7** alin. (1) pct. 31 din Codul fiscal.

La data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionării titlurilor de participare sau a retragerii capitalului social deţinut la o persoană juridică, precum şi la data lichidării investiţiilor financiare, valoarea fiscală utilizată pentru calculul câştigului/pierderii este cea pe care titlurile de participare, respectiv investiţiile financiare, au avut-o înainte de înregistrarea diferenţelor favorabile respective

Norme metodologice:

ART. 20 c)

20. Sunt considerate venituri neimpozabile veniturile prin care se recuperează cheltuielile pentru care nu s-a acordat deducere la momentul efectuării lor, cum sunt: rambursările de impozit pe profit plătit în perioadele anterioare, restituirea unor dobânzi şi/sau penalităţi de întârziere, veniturile din anularea unor provizioane care au fost considerate cheltuieli nedeductibile la data constituirii lor şi altele asemenea.

Norme metodologice:

ART. 20 d)

21. Contribuabilii pentru care prin acorduri şi memorandumuri aprobate prin acte normative s-a prevăzut faptul că profitul aferent anumitor activităţi nu este impozabil sunt obligaţi să organizeze şi să conducă evidenţa contabilă pentru delimitarea veniturilor şi a cheltuielilor aferente acestora. La determinarea profitului aferent acestor activităţi se iau în calcul şi cheltuielile de conducere şi administrare şi alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proporţional cu veniturile obţinute din aceste activităţi, în situaţia în care evidenţa contabilă nu asigură informaţia necesară identificării acestora, după caz.

Norme metodologice:

ART. 20^1

21^1. În aplicarea prevederilor **art. 20^1** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, condiţia legată de perioada minimă de deţinere de 2 ani va fi înţeleasă luându-se în considerare hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cazurile conexate: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt fur Finanzen - C-284/94, C-291/94 şi C-292/94. Astfel, în situaţia în care, la data înregistrării dividendului de către societatea-mamă, persoană juridică română, respectiv de către sediul permanent al unei societăţi-mamă, persoană juridică străină dintr-un stat membru, condiţia referitoare la perioada minimă de deţinere de 2 ani nu este îndeplinită, venitul din dividende este supus impunerii. Ulterior, în anul fiscal în care condiţia este îndeplinită, contribuabilul urmează să beneficieze de recalcularea impozitului pe profit al anului în care venitul a fost impus. În acest sens, contribuabilul trebuie să depună declaraţia rectificativă privind impozitul pe profit.

21^2. Pentru îndeplinirea condiţiei de la pct. 3 lit. b) alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, societăţile-mamă, persoane juridice străine, trebuie să plătească, în conformitate cu legislaţia fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări, unul din următoarele impozite:

- impot des societes/vennootschapsbelasting, în Belgia;
- selskabsskat, în Danemarca;
- Korperschaftsteuer, în Republica Federală Germania;
- phoros eisodematos uomikou prosopon kerdoskopikou kharaktera, în Grecia;
- impuesto sobre sociedades, în Spania;
- impot sur les societes, în Franţa;
- corporation tax, în Irlanda;
- imposta sul reddito delle societa, în Italia;
- impot sur le revenu des collectivites, în Luxemburg;
- vennootschapsbelasting, în Olanda;
- Korperschaftsteuer, în Austria;
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas, în Portugalia;
- y hteisojen tulovero/inkomstskatten for samfund, în Finlanda;
- statlig inkomstskatt, în Suedia;
- corporation tax, în Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord;
- D an z prijmu pravnickych osob, în Republica Cehă;
- T ulumaks, în Estonia;
- phoros eisodematos, în Cipru;
- uznemumu ienakuma nodoklis, în Letonia;
- P elno mokestis, în Lituania;
- T arsasagi ado, în Ungaria;
- T axxa fuq l-income, în Malta;
- P odatek dochodowy od osob prawnych, în Polonia;
- D avek od dobicka pravnih oseb, în Slovenia;
- D an z prijmov pravnickych osob, în Slovacia;
- korporativen dank, în Bulgaria;
- porez na dobit, în Croaţia.

21^3. Pentru aplicarea prevederilor **art. 20^1** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, formele de organizare pentru persoanele juridice române şi bulgare, societăţi-mamă, sunt:

- societăţile înfiinţate în baza legii române, cunoscute ca "societăţi pe acţiuni", "societăţi în comandită pe acţiuni", "societăţi cu răspundere limitată";
- *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 21

22. *** Abrogat.

23. În sensul **art. 21** alin. (1) din Codul fiscal, sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile şi următoarele:

a) cheltuielile efectuate cu editarea publicaţiilor care sunt înregistrate ca retururi în perioada de determinare a profitului impozabil pe baza documentelor justificative şi în limita cotelor prevăzute în contractele de distribuţie, cu condiţia reflectării în contabilitate a veniturilor şi cheltuielilor potrivit reglementărilor contabile;

b) cheltuielile generate de taxa pe valoarea adăugată ca urmare a aplicării proratei, în conformitate cu prevederile **titlului VI** "Taxa pe valoarea adăugată" din Codul fiscal, precum şi în alte situaţii când taxa pe valoarea adăugată este înregistrată pe cheltuieli, în situaţia în care taxa pe valoarea adăugată este aferentă unor bunuri sau servicii achiziţionate în scopul realizării de venituri impozabile;

c) cheltuielile reprezentând valoarea creanţelor comerciale înstrăinate, potrivit legii.

d) dobânzile, penalităţile şi daunele-interese, stabilite în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane rezidente/nerezidente sunt cheltuieli deductibile pe măsura înregistrării lor;

e) pierderile tehnologice care sunt cuprinse în norma de consum proprie necesară pentru fabricarea unui produs sau prestarea unui serviciu;

f) cheltuielile efectuate pentru transportul salariaţilor la şi de la locul de muncă;

g) cheltuielile cu taxa pe valoarea adăugată plătită într-un stat membru aferentă unor bunuri sau servicii achiziţionate în scopul realizării de venituri impozabile.

h) cheltuielile privind serviciile care vizează eficientizarea, optimizarea, restructurarea operaţională și/sau financiară a activităţii contribuabilului.

i) cheltuielile rezultate din deprecierea titlurilor de participare şi a obligaţiunilor, înregistrate potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

j) cheltuielile reprezentând cantităţile de energie electrică consumate la nivelul normei proprii de consum tehnologic sau, în lipsa acesteia, la nivelul normei aprobate de către Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei, care include şi consumul propriu comercial, pentru contribuabilii din domeniul distribuţiei energiei electrice;

k) cheltuielile înregistrate la scoaterea din gestiune a creanţelor asupra clienţilor, determinate de punerea în aplicare a unui plan de reorganizare admis şi confirmat printr-o sentinţă judecătorească, în conformitate cu prevederile Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei, cu modificările şi completările ulterioare.

24. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 21 al.2

25. Intră sub incidenţa acestei prevederi cheltuielile efectuate în acest scop, în condiţiile în care specificul activităţii desfăşurate se încadrează în domeniile pentru care se impune respectarea normelor de protecţie a muncii, stabilite conform legislaţiei în materie.

Norme metodologice:

ART. 21 c

26. Intră sub incidenţa prevederilor **art. 21** alin. (2) lit. c) din Codul fiscal cheltuielile reprezentând contribuţiile pentru asigurarea de accidente de muncă şi boli profesionale, efectuate potrivit Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă şi boli profesionale, cu modificările şi completările ulterioare. Cheltuielile cu primele de asigurare pentru riscul profesional, efectuate potrivit legislaţiei specifice, sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

Norme metodologice:

ART. 21 e)

27. Calitatea de administrator rezultă din actul constitutiv al contribuabilului sau contractul de administrare/mandat. În sensul **art. 21** alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, persoanele fizice asimilate salariaţilor cuprind şi:

a) directorii care îşi desfăşoară activitatea în baza contractului de mandat, potrivit legii;

b) persoanele fizice rezidente şi/sau nerezidente detaşate, potrivit legii, în situaţia în care contribuabilul suportă drepturile legale cuvenite acestora

28. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 21 f)

29. Intră sub incidenţa prevederilor **art. 21** alin. (2) lit. f) din Codul fiscal cotizaţiile cooperativelor de credit afiliate casei centrale a cooperativelor de credit pentru constituirea rezervei mutuale de garantare, în conformitate cu reglementările legale.

Norme metodologice:

ART. 21 g)

30. Intră sub incidenţa prevederilor **art. 21** alin. (2) lit. g) din Codul fiscal cheltuielile cu taxele de înscriere, cotizaţiile şi contribuţiile obligatorii, stabilite prin acte normative, de practicare a unor profesii cum sunt: expert contabil, contabil autorizat, arhitect, medic, auditor financiar, avocat, notar şi altele asemenea. Contribuţiile pentru fondul destinat negocierii contractului colectiv de muncă sunt cele datorate patronatelor, în conformitate cu prevederile Legii patronatelor nr. 356/2001.

31. *** Abrogat.

32. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 21 n)

32^1. Dificultăţile financiare majore care afectează întregul patrimoniu al debitorului sunt cele care rezultă din situaţii excepţionale determinate de calamităţi naturale, epidemii, epizootii, accidente industriale sau nucleare, incendii, fenomene sociale sau economice, conjuncturi externe şi în caz de război.

Norme metodologice:

ART. 21 al.3 a)

33. Baza de calcul la care se aplică cota de 2% o reprezintă diferenţa dintre totalul veniturilor şi cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile, la care se efectuează ajustările fiscale. Astfel, din cheltuielile totale se scad cheltuielile cu impozitul pe profit curent şi amânat, cheltuielile de protocol, cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, iar din totalul veniturilor se scad veniturile neimpozabile. În cadrul cheltuielilor de protocol, la calculul profitului impozabil, se includ şi cheltuielile înregistrate cu taxa pe valoarea adăugată colectată potrivit prevederilor titlului VI din Codul fiscal, pentru cadourile oferite de contribuabil, cu valoare egală sau mai mare de 100 lei.

33^1. Cheltuielile efectuate în baza contractului colectiv de muncă, ce intră sub incidenţa prevederilor **art. 21** alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, sunt cheltuielile de natură socială stabilite în cadrul contractelor colective de muncă la nivel naţional, de ramură, grup de unităţi şi unităţi, altele decât cele menţionate în mod expres în cadrul **art. 21** alin. (3) lit. c) din Codul fiscal.

34. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 21 al.3 d)

35. Nu sunt considerate perisabilităţi pierderile tehnologice care sunt cuprinse în norma de consum proprie necesară pentru fabricarea unui produs sau obţinerea unui serviciu.

Norme metodologice:

ART. 21 al.3 j), k)

35^1. Sunt deductibile în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 400 de euro, într-un an fiscal, pentru fiecare participant, potrivit prevederilor **art. 21** alin. (3) lit. j) din Codul fiscal, cheltuielile înregistrate de angajator în numele unui angajat, la schemele de pensii facultative, potrivit Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cele reprezentând contribuţii la scheme de pensii facultative calificate astfel în conformitate cu legislaţia privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, efectuate către entităţi autorizate, stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparţinând Spaţiului Economic European. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul de schimb leu/euro comunicat de Banca Naţională a României la data înregistrării cheltuielilor de către angajator.

35^2. Sunt deductibile la determinarea profitului impozabil, potrivit prevederilor **art. 21** alin. (3) lit. k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, cheltuielile cu primele de asigurare voluntară de sănătate, efectuate de angajator potrivit Legii privind reforma în domeniul sănătăţii nr. 95/2006, cu modificările şi completările ulterioare. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul de schimb LEU/EUR comunicat de Banca Naţională a României la data înregistrării cheltuielilor.

Norme metodologice:

ART. 31 al.3 l)

36. În cazul locuinţei de serviciu date în folosinţa unui salariat sau administrator, cheltuielile pentru funcţionarea, întreţinerea şi repararea acesteia sunt deductibile în limita corespunzătoare raportului dintre suprafaţa construită prevăzută de Legea locuinţei nr. 114/1996, republicată, cu modificările ulterioare, majorată cu 10%, şi totalul suprafeţei construite a locuinţei de serviciu respective.

Norme metodologice:

ART. 21 al.3 m)

37. În cazul în care sediul unui contribuabil se află în locuinţa proprietate a unei persoane fizice, cheltuielile de funcţionare, întreţinere şi reparaţii aferente sediului sunt deductibile în limita determinată pe baza raportului dintre suprafaţa pusă la dispoziţie contribuabilului, menţionată în contractul încheiat între părţi, şi suprafaţa totală a locuinţei. Contribuabilul va justifica cheltuielile de funcţionare, întreţinere şi reparaţii aferente sediului cu documente legale, cum sunt contractele încheiate cu furnizorii de utilităţi şi alte documente.

Norme metodologice:

ART. 21 al. 4 a)

38. Sunt nedeductibile cheltuielile cu impozitul pe profit, inclusiv cele reprezentând diferenţe din anii precedenţi sau din anul curent, precum şi impozitele plătite în străinătate. Sunt nedeductibile şi impozitele cu reţinere la sursă plătite în numele persoanelor fizice şi juridice nerezidente pentru veniturile realizate din România. Cheltuielile cu impozitul pe profit amânat, înregistrate de contribuabil, sunt nedeductibile.

Norme metodologice:

ART. 21 al. 4 b)

39. Prin autorităţi române/străine se înţelege totalitatea instituţiilor, organismelor şi autorităţilor din România şi din străinătate care urmăresc şi încasează amenzi, dobânzi/majorări şi penalităţi de întârziere, execută confiscări, potrivit prevederilor legale.

40. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 21 al. 4 c)

41. Cheltuielile cu bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale, constatate lipsă din gestiune sau degradate şi neimputabile, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă, după caz, pentru care s-au încheiat contracte de asigurare, nu intră sub incidenţa prevederilor **art. 21** alin. (4) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

42. În sensul prevederilor **art. 21** alin. (4) lit. c) din Codul fiscal, cheltuielile privind stocurile şi mijloacele fixe amortizabile distruse ca urmare a unor calamităţi naturale sau a altor cauze de forţă majoră sunt considerate cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, în măsura în care acestea se găsesc situate în zone declarate, potrivit prevederilor legale speciale pentru fiecare domeniu, afectate de calamităţi naturale sau de alte cauze de forţă majoră. Totodată, sunt considerate deductibile şi cheltuielile privind stocurile şi mijloacele fixe amortizabile distruse de epidemii, epizootii, accidente industriale sau nucleare, incendii, fenomene sociale sau economice, conjuncturi externe şi în caz de război. Fenomenele sociale sau economice, conjuncturile externe şi în caz de război sunt cele prevăzute de Legea privind rezervele de stat nr. 82/1992, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme metodologice:

ART. 21 al. 4 e)

43. Sunt considerate cheltuieli făcute în favoarea participanţilor următoarele:

a) cheltuielile cu amortizarea, întreţinerea şi repararea mijloacelor de transport utilizate de către participanţi, în favoarea acestora;

b) bunurile, mărfurile şi serviciile acordate participanţilor, precum şi lucrările executate în favoarea acestora;

c) cheltuielile cu chiria şi întreţinerea spaţiilor puse la dispoziţie acestora;

d) *** Abrogat;

e) alte cheltuieli în favoarea acestora.

Norme metodologice:

ART. 21 al. 4 f)

44. Înregistrările în evidenţa contabilă se fac cronologic şi sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.

Norme metodologice:

ART. 21 al. 4 h)

45. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 21 al. 4 m)

48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanţă, asistenţă sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiţii:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract încheiat între părţi sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege; justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează prin: situaţii de lucrări, procese-verbale de recepţie, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piaţă sau orice alte materiale corespunzătoare;

- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităţilor desfăşurate.

Nu intră sub incidenţa condiţiei privitoare la încheierea contractelor de prestări de servicii, prevăzută la **art. 21** alin. (4) lit. m) din Codul fiscal, serviciile cu caracter ocazional prestate de persoane fizice autorizate şi de persoane juridice, cum sunt: cele de întreţinere şi reparare a activelor, serviciile poştale, serviciile de comunicaţii şi de multiplicare, parcare, transport şi altele asemenea.

49. Pentru servicii de management, consultanţă şi asistenţă tehnică prestate de nerezidenţii afiliaţi contribuabilului, la analiza tranzacţiilor pentru determinarea deductibilităţii cheltuielilor trebuie să se aibă în vedere şi principiile din comentariul la articolul 9 privind impunerea întreprinderilor asociate din Convenţia-model cu privire la impozitele pe venit şi impozitele pe capital. Analiza trebuie să aibă în vedere:

(i) părţile implicate;

(ii) natura serviciilor prestate;

(iii) elementele de recunoaştere a cheltuielilor şi veniturilor pe baza documentelor justificative care să ateste prestarea acestor servicii.

Norme metodologice:

ART. 21 al. 4 p)

49^1. Exemplu de calcul privind scăderea din impozitul pe profit datorat a cheltuielilor reprezentând sponsorizarea.

Un contribuabil plătitor de impozit pe profit încheie un contract de sponsorizare conform legii privind sponsorizarea, în calitate de sponsor, în valoare de 15.000.000 lei. Contractul de sponsorizare se încheie în data de 2 februarie 2005.

La calculul profitului impozabil pentru trimestrul I 2005, contribuabilul prezintă următoarele date financiare:

Venituri din vânzarea mărfurilor	= 1.000.000.000 lei
Venituri din prestări de servicii	= 2.000.000 lei
Total cifră de afaceri	1.002.000.000 lei
Cheltuieli privind mărfurile	= 750.000.000 lei
Cheltuieli cu personalul	= 20.000.000 lei
Alte cheltuieli de exploatare	= 90.000.000 lei
din care:	
	15.000.000 lei sponsorizare
Total cheltuieli	860.000.000 lei

Calculul profitului impozabil pentru trimestrul I 2005:

Profitul impozabil = 1.002.000.000 - 860.000.000 + 15.000.000 = 157.000.000 lei.

Impozitul pe profit înainte de scăderea cheltuielii cu sponsorizarea:

157.000.000 x 16% = 25.120.000 lei.

Avându-se în vedere condiţiile de deducere prevăzute la **art. 21** alin. (4) lit. p) din Codul fiscal, prin aplicarea limitelor, valorile sunt:

- 3 la mie din cifra de afaceri reprezintă 3.006.000 lei;

- 20% din impozitul pe profit înainte de deducerea cheltuielilor de sponsorizare reprezintă 5.024.000 lei.

Suma de scăzut din impozitul pe profit este 3.006.000 lei.

Pentru trimestrul I 2005 impozitul pe profit datorat este de:

25.120.000 - 3.006.000 = 22.114.000 lei.

Contribuabilii care efectuează sponsorizări şi/sau acte de mecenat, potrivit Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările şi completările ulterioare, şi Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările şi completările ulterioare şi/sau care acordă burse private, pe bază de contract, în condiţiile Legii nr. 376/2004 privind bursele private, cu modificările ulterioare, scad din impozitul pe profit datorat sumele aferente, dacă aceste cheltuieli însumate îndeplinesc cumulativ condiţiile prevăzute de **art. 21** alin. (4) lit. p) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

49^2. În sensul prevederilor **art. 21** alin. (4) lit. t) din Codul fiscal, regulile de deducere, termenii şi expresiile utilizate, condiţiile în care vehiculele rutiere motorizate, supuse limitării fiscale, se consideră a fi utilizate exclusiv în scopul activităţii economice sunt cele prevăzute la pct. 45^1 din normele metodologice date în aplicarea **art. 145^1** din Codul fiscal din titlul VI «Taxa pe valoarea adăugată».

Justificarea utilizării vehiculelor, în sensul acordării deductibilităţii integrale la calculul profitului impozabil, se efectuează pe baza documentelor justificative şi prin întocmirea foii de parcurs care trebuie să cuprindă cel puţin următoarele informaţii: categoria de vehicul utilizat, scopul şi locul deplasării, kilometrii parcurşi, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs.

În cadrul cheltuielilor aferente vehiculelor rutiere motorizate supuse limitării fiscale se cuprind cheltuielile direct atribuibile unui vehicul, inclusiv cele înregistrate ca urmare a derulării unui contract de leasing, cum sunt: impozitele locale, asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, inspecţiile tehnice periodice, rovinieta, chiriile, partea nedeductibilă din taxa pe valoarea adăugată, dobânzile, comisioanele, diferenţele de curs valutar etc.

Aplicarea limitei de 50% pentru stabilirea valorii nedeductibile la determinarea profitului impozabil se efectuează după aplicarea limitării aferente taxei pe valoarea adăugată, respectiv aceasta se aplică şi asupra taxei pe valoarea adăugată pentru care nu s-a acordat drept de deducere din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

Exemplul 1. Determinarea valorii nedeductibile a cheltuielilor cu întreţinerea şi reparaţiile aferente unui vehicul care nu este utilizat exclusiv în scopul activităţii economice

– cheltuielile cu întreţinerea şi reparaţiile - 2.000 lei,

– partea de TVA nedeductibilă - 240 lei,

– baza de calcul al valorii nedeductibile a cheltuielilor cu întreţinerea şi reparaţiile

2.240 lei (2.000 + 240)

– valoarea nedeductibilă a cheltuielilor cu întreţinerea şi reparaţiile

2.240 x 50% = 1.120 lei

Exemplul 2. Determinarea valorii nedeductibile a cheltuielilor privind combustibilii aferente unui vehicul care nu este utilizat exclusiv în scopul activităţii economice

– cheltuieli privind combustibilii - 1.000 lei

– partea de TVA nedeductibilă - 120 lei

– baza de calcul al valorii nedeductibile a cheltuielilor privind combustibilii 1.120 lei (1.000 + 120)

– valoarea nedeductibilă a cheltuielilor privind combustibilii

1.120 x 50% = 560 lei.

Norme metodologice:

ART. 22 a)

50. Cota de 5% reprezentând rezerva prevăzută la **art. 22** alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se aplică asupra diferenţei dintre totalul veniturilor, din care se scad veniturile neimpozabile, și totalul cheltuielilor, din care se scad cheltuielile cu impozitul pe profit și cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, înregistrate în contabilitate. Rezerva se calculează cumulat de la începutul anului și este deductibilă la calculul profitului impozabil trimestrial sau anual, după caz. În veniturile neimpozabile care se scad la determinarea bazei de calcul pentru rezervă sunt incluse veniturile prevăzute la **art. 20** din Codul fiscal, cu excepţia celor prevăzute la lit. c). Rezervele astfel constituite se completează sau se diminuează în funcţie de nivelul profitului contabil din perioada de calcul. De asemenea, majorarea sau diminuarea rezervelor astfel constituite se efectuează și în funcţie de nivelul capitalului social subscris și vărsat sau al patrimoniului. În situaţia în care, ca urmare a efectuării unor operaţiuni de reorganizare, prevăzute de lege, rezerva legală a persoanei juridice beneficiare depășește a cincea parte din capitalul social sau din patrimoniul social, după caz, diminuarea rezervei legale, la nivelul prevăzut de lege, nu este obligatorie.

51. În cazul în care această rezervă este utilizată pentru acoperirea pierderilor sau este distribuită sub orice formă, rezerva reconstituită ulterior acestei utilizări în aceeaşi limită nu mai este deductibilă la calculul profitului impozabil.

Norme metodologice:

ART. 22 b)

52. Provizioanele pentru garanţii de bună execuţie acordate clienţilor se constituie trimestrial numai pentru bunurile livrate, lucrările executate şi serviciile prestate în cursul trimestrului respectiv pentru care se acordă garanţie în perioadele următoare, la nivelul cotelor prevăzute în contractele încheiate sau la nivelul procentelor de garantare prevăzut în tariful lucrărilor executate ori serviciilor prestate.

Pentru lucrările de construcţii care necesită garanţii de bună execuţie, conform prevederilor din contractele încheiate, astfel de provizioane se constituie trimestrial, în limita cotelor prevăzute în contracte, cu condiţia reflectării integrale la venituri a valorii lucrărilor executate şi confirmate de beneficiar pe baza situaţiilor de lucrări.

Înregistrarea la venituri a provizioanelor constituite pentru garanţiile de bună execuţie se face pe măsura efectuării cheltuielilor cu remedierile sau la expirarea perioadei de garanţie înscrise în contract.

Aceleaşi prevederi se aplică şi în cazul provizioanelor pentru garanţii de bună execuţie a contractelor externe, acordate în condiţiile legii producătorilor şi prestatorilor de servicii, în cazul exporturilor complexe, proporţional cu cota de participare la realizarea acestora, cu condiţia ca acestea să se regăsească distinct în contractele încheiate sau în tariful lucrărilor executate şi în facturile emise.

Prin export complex se înţelege exportul de echipamente, instalaţii sau părţi de instalaţii, separat ori împreună cu tehnologii, licenţe, know-how, asistenţă tehnică, proiectare, construcţii-montaj, lucrări de punere în funcţiune şi recepţie, precum şi piesele de schimb şi materialele aferente, definite în conformitate cu actele normative în vigoare.

Sunt considerate exporturi complexe lucrările geologice de proiectare-explorare, lucrările de exploatare pentru zăcăminte minerale, construcţii de reţele electrice, executarea de foraje de sonde, construcţii de schele, de instalaţii şi conducte de transport, de depozitare şi de distribuire a produselor petroliere şi a gazelor naturale, precum şi realizarea de nave complete, de obiective în domeniile agriculturii, îmbunătăţirilor funciare, amenajărilor hidrotehnice, silvice, organizarea exploatărilor forestiere şi altele asemenea, definite în conformitate cu actele normative în vigoare.

Norme metodologice:

ART. 22 al.1 lit. d^1

53^1. Intră sub incidenţa prevederilor **art. 22** alin. (1) lit. d^1) din Codul fiscal şi se deduce la calculul profitului impozabil diferenţa dintre valoarea soldului iniţial al filtrelor prudenţiale calculate la data de 1 ianuarie 2012 aferente activelor existente în sold la data de 31 decembrie 2011 şi valoarea sumelor înregistrate la data de 1 ianuarie 2012 în soldul creditor al contului 58171 «Rezultatul reportat din provizioane specifice» aferente activelor existente în sold la data de 31 decembrie 2011.

În aplicarea prevederilor **art. 22** alin. (1) lit. d^1) din Codul fiscal, sumele reprezentând reducerea sau anularea filtrelor prudenţiale

care au fost deduse la calculul profitului impozabil se impozitează în ordinea inversă înregistrării acestora.

Norme metodologice:

ART. 22 c)

53. Creanţele asupra clienţilor reprezintă sumele datorate de clienţii interni şi externi pentru produse, semifabricate, materiale, mărfuri etc. vândute, lucrări executate şi servicii prestate, pe bază de facturi, înregistrate după 1 ianuarie 2004 şi neîncasate într-o perioadă ce depăşeşte 270 de zile de la data scadenţei.

Diminuarea sau anularea provizioanelor se efectuează prin trecerea acestora pe venituri în cazul încasării creanţei, proporţional cu valoarea încasată sau înregistrarea acesteia pe cheltuieli.

În cazul creanţelor în valută, provizionul este deductibil la nivelul valorii influenţate cu diferenţele de curs favorabile sau nefavorabile ce apar cu ocazia evaluării acestora. Valoarea provizioanelor pentru creanţele asupra clienţilor este luată în considerare la determinarea profitului impozabil în trimestrul în care sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la **art. 22** din Codul fiscal şi nu poate depăşi valoarea acestora, înregistrată în contabilitate în anul fiscal curent sau în anii anteriori. Procentele prevăzute la **art. 22** alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, aplicate asupra creanţelor înregistrate începând cu anii fiscali 2004, 2005 şi, respectiv, 2006, nu se recalculează.

Cheltuielile reprezentând pierderile din creanţele incerte sau în litigiu neîncasate, înregistrate cu ocazia scoaterii din evidenţă a acestora, sunt deductibile pentru partea acoperită de provizionul constituit potrivit **art. 22** din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 22 d)

53^2. Pentru aplicarea prevederilor **art. 22** alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, persoanele juridice, administratori de fonduri de pensii facultative, respectiv administratori care furnizează pensii private, deduc la calculul profitului impozabil provizioanele tehnice constituite în baza dispoziţiilor Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, respectiv în baza prevederilor Legii nr. 204/2006, cu modificările şi completările ulterioare.

54. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 22 g)

55. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 22 h)

56. În cazul societăţilor din domeniul asigurărilor şi reasigurărilor sunt deductibile rezervele tehnice calculate conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind societăţile de asigurare şi supravegherea asigurărilor, cu modificările şi completările ulterioare. Conform dispoziţiilor acestei legi rezervele de prime şi de daune se constituie din cote-părţi corespunzătoare sumelor aferente riscurilor neexpirate în anul în care s-au încasat primele.

Norme metodologice:

ART. 22 l)

56^1. Pentru aplicarea prevederilor **art. 22** alin. (1) lit. l) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, companiile aeriene din România deduc, la calculul profitului impozabil, provizioane constituite pentru acoperirea cheltuielilor de întreţinere şi reparare a parcului de aeronave şi a componentelor aferente, potrivit programelor de întreţinere ale aeronavelor aprobate corespunzător de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română, la un nivel stabilit pe baza tipului de aeronavă, numărului de ore de zbor aprobat şi al tarifului practicat de prestator, prevăzut în contractul încheiat cu acesta.

Norme metodologice:

ART. 22 m)

56^2. În aplicarea prevederilor **art. 22** alin. (1) lit. m) din Codul fiscal, prin instituţii de credit se înţelege persoanele juridice române, inclusiv sucursalele din străinătate ale acestora şi sediile permanente ale instituţiilor de credit din alte state membre, respectiv din state terţe, aşa cum acestea sunt prevăzute de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 99/2006 privind instituţiile de credit şi adecvarea capitalului, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările şi completările ulterioare.

Condiţia de includere a creanţelor în venituri impozabile se consideră îndeplinită dacă cesionarul înregistrează ca venit diferenţa dintre valoarea creanţei preluate prin cesionare şi suma de achitat cedentului.

Norme metodologice:

ART. 22 al.2

57. Provizioanele prevăzute la art. 22 alin. (2) din Codul fiscal sunt obligatorii pentru contribuabilii care au ca domeniu de activitate exploatarea de resurse minerale, gaze naturale şi pentru titularii acordurilor petroliere.

Norme metodologice:

ART. 22 al.5

57^1. În aplicarea prevederilor art. 22 alin. (5), corelate cu dispoziţiile art. 19 din Codul fiscal, surplusul din reevaluarea imobilizărilor corporale, care a fost anterior deductibil, evidenţiat potrivit reglementărilor contabile în contul "Rezultatul reportat" sau în contul "Alte rezerve", analitice distincte, se impozitează la momentul modificării destinaţiei rezervei, distribuirii rezervei către participanţi sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui alt motiv, inclusiv la folosirea acesteia pentru acoperirea pierderilor contabile. Pentru calculul profitului impozabil aceste sume sunt elemente similare veniturilor.

Înregistrarea şi menţinerea în capitaluri proprii, respectiv conturi de rezerve sau rezultatul reportat, analitice distincte, a rezervelor constituite în baza unor acte normative nu se consideră modificarea destinaţiei sau distribuţie.

Norme metodologice:

ART. 22 al. 5^1

57^2. Nu intră sub incidenţa prevederilor art. 22 alin. (5^1) din Codul fiscal rezervele reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, efectuată după data de 1 ianuarie 2004, existente în sold în contul "1065" la data de 30 aprilie 2009 inclusiv, care au fost deduse la calculul profitului impozabil. Aceste rezerve se impozitează la momentul modificării destinaţiei acestora potrivit prevederilor art. 22 alin. (5) din Codul fiscal.

57^3. Nu intră sub incidenţa prevederilor art. 22 alin. (5^1) din Codul fiscal partea din rezerva din reevaluarea mijloacelor fixe efectuată după data de 1 ianuarie 2004, dedusă la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale până la data de 30 aprilie 2009 inclusiv, şi care nu a fost capitalizată prin transferul direct în contul 1065 “Rezerve reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare” pe măsură ce mijloacele fixe au fost utilizate. Această parte a rezervei se impozitează potrivit prevederilor art. 22 alin. (5) din Codul fiscal.

De asemenea, nu intră sub incidenţa prevederilor art. 22 alin. (5^1) din Codul fiscal rezerva din reevaluarea mijloacelor fixe efectuată după data de 1 ianuarie 2004, aferentă mijloacelor fixe transferate în cadrul operaţiunilor de reorganizare, potrivit legii, la momentul scăderii din gestiune a acestora la persoana juridică ce efectuează transferul, în condiţiile în care rezerva respectivă este preluată de societatea beneficiară, prevederile art. 22 alin. (5^1) aplicându-se în continuare la societatea beneficiară.

Norme metodologice:

ART. 22 al.6

58. Intră sub incidenţa art. 22 alin. (6) din Codul fiscal următoarele sume înregistrate în conturi de rezerve sau surse proprii de finanţare, în conformitate cu reglementările privind impozitul pe profit:

a) sumele reprezentând diferenţele nete rezultate din evaluarea disponibilului în devize, în conformitate cu actele normative în vigoare, care au fost neimpozabile;

b) scutirile şi reducerile de impozit pe profit aplicate asupra profitului investit potrivit prevederilor legii, inclusiv suma profitului investit, diferenţa dintre cota redusă de impozit pentru exportul de bunuri şi/sau servicii şi cota standard, precum şi cele prevăzute în legi speciale.

Norme metodologice:

ART. 23

59. În vederea determinării valorii deductibile a cheltuielilor cu dobânzile se efectuează mai întâi ajustările conform art. 23 alin. (5) din Codul fiscal. Valoarea cheltuielilor cu dobânzile care excedează nivelului de deductibilitate prevăzut la art. 23 alin. (5) din Codul fiscal este nedeductibilă, fără a mai fi luată în calcul în perioadele următoare.

60. În cazul în care capitalul propriu are o valoare negativă sau gradul de îndatorare este mai mare decât 3, cheltuielile cu dobânzile şi cu pierderea netă din diferenţele de curs valutar sunt nedeductibile. Acestea se reportează în perioada următoare, în condiţiile art. 23 alin. (1) din Codul fiscal, până la deductibilitatea integrală a acestora.

61. Intră sub incidenţa art. 23 alin. (3) din Codul fiscal numai pierderea netă din diferenţele de curs valutar aferente capitalului împrumutat.

62. În sensul art. 23 alin. (4) şi (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, instituţiile de credit, persoane juridice române, sunt cele autorizate, potrivit legii, de Banca Naţională a României.

63. În sensul art. 23 alin. (1) din Codul fiscal, prin capital împrumutat se înţelege totalul creditelor şi împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an începând de la data încheierii contractului, cu excepţia celor prevăzute la alin. (4) al art. 23 din Codul fiscal, indiferent de data la care acestea au fost contractate.

În capitalul împrumutat se includ şi creditele sau împrumuturile care au un termen de rambursare mai mic de un an, în situaţia în care

există prelungiri ale acestui termen, iar perioada de rambursare curentă, însumată cu perioadele de rambursare anterioare ale creditelor sau împrumuturilor pe care le prelungesc, depăşeşte un an.

64. Capitalul propriu cuprinde capitalul social, rezervele legale, alte rezerve, profitul nedistribuit, rezultatul exerciţiului şi alte elemente de capital propriu constituite potrivit reglementărilor legale. În cazul sediilor permanente, capitalul propriu cuprinde capitalul de dotare pus la dispoziţie de persoana juridică străină pentru desfăşurarea activităţii în România, potrivit documentelor de autorizare, rezervele legale, alte rezerve, rezultatul exerciţiului şi alte elemente de capital propriu constituite potrivit reglementărilor legale.

65. Pentru calculul deductibilităţii cheltuielilor cu dobânzile se au în vedere următoarele:

a) pentru împrumuturile angajate de la alte entităţi, cu excepţia celor prevăzute la **art. 23** alin. (4) din Codul fiscal, se aplică limita prevăzută la **art. 23** alin. (5) din acelaşi act normativ, indiferent de data la care au fost contractate;

b) în scopul aplicării **art. 23** alin. (5) lit. a) din Codul fiscal, nivelul ratei dobânzii de referinţă, recunoscută la calculul profitului impozabil, este cea din ultima lună a trimestrului pentru care se calculează impozitul pe profit, publicată de Banca Naţională a României în Monitorul Oficial al României, Partea I;

c) modul de calcul al dobânzii, conform **art. 23** alin. (5) din Codul fiscal, va fi cel corespunzător modului de calcul al dobânzii aferente împrumuturilor;

d) rezultatul exerciţiului financiar luat în calcul la determinarea capitalului propriu pentru sfârşitul perioadei este cel înregistrat de contribuabil înainte de calculul impozitului pe profit.

66. Cheltuielile cu dobânzile însumate cu pierderea netă din diferenţele de curs valutar aferente împrumuturilor cu termen de rambursare mai mare de un an, luate în considerare la calculul gradului de îndatorare, sunt deductibile la determinarea profitului impozabil în condiţiile prevăzute la **art. 23** alin. (1) din Codul fiscal.

67. În vederea determinării impozitului pe profit, gradul de îndatorare se calculează ca raport între media capitalului împrumutat şi media capitalului propriu. Pentru calculul acestor medii se folosesc valorile existente la începutul anului şi la sfârşitul perioadei pentru care se determină impozitul pe profit, după cum urmează:

```
                                Capital împrumutat (începutul anului fiscal) +
                            Capital împrumutat (sfârşitul perioadei)
                            ----------------------------------------------
                                                2

Gradul de îndatorare = ----------------------------------------------
                            Capital propriu (începutul anului fiscal) +
                            Capital propriu (sfârşitul perioadei)
                            ----------------------------------------------
                                                2

    astfel:

                            Capital împrumutat (începutul anului fiscal) +
                            Capital împrumutat (sfârşitul perioadei)
Gradul de îndatorare = ----------------------------------------------
                            Capital propriu (începutul anului fiscal) +
                            Capital propriu (sfârşitul perioadei)
```

68. În cazul în care gradul de îndatorare astfel determinat este mai mic sau egal cu trei, cheltuielile cu dobânzile şi cu pierderea netă de curs valutar sunt deductibile integral după ce s-au efectuat ajustările prevăzute la **art. 23** alin. (5) din Codul fiscal.

69. Dacă gradul de îndatorare astfel determinat este mai mare decât trei, suma cheltuielilor cu dobânzile şi cu pierderea netă din diferenţe de curs valutar este nedeductibilă în perioada de calcul al impozitului pe profit, urmând să se reporteze în perioada următoare, devenind subiect al limitării prevăzute la **art. 23** alin. (1) din Codul fiscal pentru perioada în care se reportează.

70. În sensul prevederilor **art. 23** alin. (4) din Codul fiscal, prin *bănci internaţionale de dezvoltare* se înţelege:

— Banca Internaţională pentru Reconstrucţie și Dezvoltare (B.I.R.D.), Corporaţia Financiară Internaţională (C.F.I.) și Asociaţia pentru Dezvoltare Internaţională (A.D.I.);

— Banca Europeană de Investiţii (B.E.I.);

— Banca Europeană pentru Reconstrucţie și Dezvoltare (B.E.R.D.);

— bănci și organizaţii de cooperare și dezvoltare regională similare.

Prin *împrumut garantat de stat* se înţelege împrumutul garantat de stat potrivit Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, cu modificările și completările ulterioare. Intră sub incidenţa prevederilor **art. 23** alin. (4) din Codul fiscal și dobânzile/pierderile din diferenţe de curs valutar, aferente împrumuturilor obţinute în baza obligaţiunilor emise, potrivit legii, de către societăţile comerciale, cu respectarea cerinţelor specifice de admitere la tranzacţionare pe o piaţă reglementată din România, potrivit prevederilor Legii nr. 297/2004 privind piaţa de capital, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele admise la tranzacţionare pe pieţe străine de valori mobiliare reglementate de autoritatea în domeniu a statelor respective.

70^1. Pentru determinarea profitului impozabil începând cu anul fiscal 2010, nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută este de 6%

Norme metodologice:

ART. 24 al.11

70^2. Pentru perioada în care mijloacele fixe amortizabile nu sunt utilizate cel puţin pe o perioadă de o lună, recuperarea valorii fiscale rămase neamortizate se efectuează pe durata normală de utilizare rămasă, începând cu luna următoare repunerii în funcţiune a acestora, prin recalcularea cotei de amortizare fiscală.

În aplicarea prevederilor lit. c) a alin. (11) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, amortizarea fiscală a cheltuielilor cu investiţiile efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locaţie de gestiune, se calculează pe baza perioadei iniţiale a contractului, indiferent dacă acesta se prelungeşte ulterior, sau pe durata normală de utilizare rămasă, potrivit opţiunii contribuabilului, începând cu luna următoare finalizării investiţiei.

Norme metodologice:

ART. 24 al.8

71. Exemplu de calcul al amortizării prin utilizarea regimului de amortizare degresivă. Pentru un mijloc fix se dau următoarele date:

- valoarea de intrare: 350.000.000 lei;
- durata normală de funcţionare conform catalogului: 10 ani;
- cota anuală de amortizare: 100/10 = 10%;
- cota anuală de amortizare degresivă: 10% x 2,0 = 20%;

Amortizarea anuală se va calcula astfel:

Ani	Modul de calcul	Amortizarea anuală degresivă (lei)	Valoarea rămasă (lei)
1	350.000.000 x 20%	70.000.000	280.000.000
2	280.000.000 x 20%	56.000.000	224.000.000
3	224.000.000 x 20%	44.800.000	179.200.000
4	179.200.000 x 20%	35.840.000	143.360.000
5	143.360.000 x 20%	28.672.000	114.688.000
6	114.688.000 x 20% = 114.688.000 / 5	22.937.600	91.750.400
7		22.937.600	68.812.800
8		22.937.600	45.875.200
9		22.937.600	22.937.600
10		22.937.600	0

Norme metodologice:

ART. 24 al.12

71^1. Intră sub incidenţa art. 24 alin. (12) din Codul fiscal şi mijloacele fixe amortizabile de natura construcţiilor.

Pentru investiţiile considerate mijloace fixe amortizabile în conformitate cu prevederile art. 24 alin. (3) din Codul fiscal, contribuabilii nu beneficiază de prevederile art. 24 alin. (12) din acelaşi act normativ.

Pentru mijloacele fixe amortizabile prevăzute la art. 24 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, deducerea de 20% se aplică la data punerii în funcţiune, cu ocazia recepţiei finale, la întreaga valoare a mijlocului fix amortizabil. În acest caz, valoarea fiscală rămasă de recuperat se determină, pe durata normală de utilizare rămasă, scăzând din valoarea totală a mijlocului fix amortizabil deducerea de 20% şi amortizarea calculată până la data recepţiei finale.

Cheltuielile de amortizare reprezentând deducerea de 20% prevăzută la art. 24 alin. (12) din Codul fiscal sunt deductibile numai pentru mijloacele fixe amortizabile, respectiv brevete de invenţie amortizabile înregistrate şi puse în funcţiune până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv. Valoarea fiscală rămasă se determină după scăderea din valoarea de intrare a respectivelor mijloace fixe amortizabile/brevete de invenţie amortizabile a sumei egale cu deducerea fiscală de 20% şi se recuperează pe durata normală de funcţionare. În cazul în care duratele normale de funcţionare au fost recalculate, potrivit normelor legale în vigoare, perioada pentru care există obligaţia păstrării în patrimoniu a acestor mijloace fixe se corelează cu duratele normale de funcţionare recalculate.

71^2. Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 24 alin. (12) din Codul fiscal:

Un contribuabil care îşi desfăşoară activitatea în domeniul depozitării materialelor şi mărfurilor achiziţionează în data de 15 septembrie 2004 o clădire-depozit pe care o pune în funcţiune pe data de 20 a aceleiaşi luni. Valoarea de intrare a clădirii-depozit este de 30.000.000 mii lei. Durata normală de funcţionare a clădirii, conform Catalogului privind clasificarea şi duratele normale de funcţionare a mijloacelor fixe, este de 50 de ani. Contribuabilul, din punct de vedere contabil, foloseşte amortizarea liniară. Din punct de vedere fiscal contribuabilul aplică facilitatea prevăzută la art. 24 alin. (12) din Codul fiscal. Ca urmare a aplicării prevederilor art. 24 alin. (12) din Codul fiscal, contribuabilul va înregistra următoarea situaţie:

- deduce din punct de vedere fiscal, în luna septembrie 2004, o cotă de 20% din valoarea de intrare a mijlocului fix amortizabil: 20% x 30.000.000 mii lei = 6.000.000 mii lei;
- valoarea de recuperat din punct de vedere fiscal pe următoarele 600 de luni, începând cu octombrie 2004, 30.000.000 mii lei - 6.000.000 mii lei = 24.000.000 mii lei;
- amortizarea fiscală lunară din octombrie 2004 până în septembrie 2054, 40.000 mii lei (24.000.000 mii lei/600 luni).

- mii lei -

Luna	Amortizarea fiscală	Cheltuielile de amortizare înregistrate contabil
Septembrie 2004	6.000.000	0
Octombrie 2004	40.000	50.000
Noiembrie 2004	40.000	50.000
Decembrie 2004	40.000	50.000
Ianuarie 2005	40.000	50.000
... ...	... ...	... ...
August 2054	40.000	50.000
Septembrie 2054	40.000	50.000
TOTAL:	30.000.000	30.000.000

Norme metodologice:

ART. 24 al.16.

71^3. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 24 al.10.

71^4. Pentru încadrarea cheltuielilor de dezvoltare în categoria imobilizărilor necorporale se utilizează criteriile prevăzute de reglementările contabile aplicabile.

Norme metodologice:

ART. 24 al.15

71^5. Pentru determinarea valorii fiscale în cazul transferurilor terenurilor cu valoare contabilă, precum şi pentru determinarea valorii fiscale rămase neamortizate în cazul mijloacelor fixe amortizabile evidenţiate în sold la 31 decembrie 2003, în valoarea fiscală de la data intrării în patrimoniu se includ şi reevaluările efectuate, potrivit legii, până la acea dată.

Pentru determinarea valorii fiscale a terenurilor, respectiv a valorii fiscale rămase neamortizate în cazul mijloacelor fixe amortizabile, vor fi luate în calcul şi reevaluările contabile efectuate după data de 1 ianuarie 2007, precum şi partea rămasă neamortizată din reevaluările contabile efectuate în perioada 1 ianuarie 2004 - 31 decembrie 2006, evidenţiate la data de 31 decembrie 2006. Nu se recuperează prin intermediul amortizării fiscale reevaluările contabile efectuate după data de 1 ianuarie 2004 la mijloacele fixe amortizabile care nu mai au valoare fiscală rămasă neamortizată la data reevaluării.

În cazul în care ulterior datei de 31 decembrie 2003 se efectuează reevaluări care determină o descreştere a valorii acestora se procedează la o scădere a rezervei din reevaluare în limita soldului creditor al rezervei, în ordinea descrescătoare înregistrării rezervei, iar valoarea fiscală a terenurilor şi valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile se recalculează corespunzător. În aceste situaţii, partea din rezerva din reevaluare care a fost anterior dedusă se include în veniturile impozabile ale perioadei în care se efectuează operaţiunile de reevaluare ulterioare datei de 31 decembrie 2003.

Prin valoarea fiscală rămasă neamortizată se înţelege diferenţa dintre valoarea fiscală la data intrării în patrimoniu şi valoarea amortizării fiscale. În valoarea fiscală la data intrării în patrimoniu se include şi taxa pe valoarea adăugată devenită nedeductibilă, potrivit prevederilor titlului VI.

71^6. În aplicarea prevederilor **art. 24** alin. (15) din Codul fiscal, cheltuielile înregistrate ca urmare a casării unui mijloc fix cu valoarea fiscală incomplet amortizată sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Prin casarea unui mijloc fix se înţelege operaţia de scoatere din funcţiune a activului respectiv, urmată de dezmembrarea acestuia şi valorificarea părţilor componente rezultate, prin vânzare sau prin folosirea în activitatea curentă a contribuabilului.

71^7. Cheltuielile cu amortizarea activelor necorporale aferente capitalului imobilizat, cu valoarea contabilă evidenţiată în sold la 31 decembrie 2003, sunt deductibile la calculul profitului impozabil, pe durata rămasă de amortizat, în baza valorii rămase neamortizate.

71^8. Valoarea imobilizărilor necorporale/corporale în curs de execuţie care nu se mai finalizează şi se scot din evidenţă pe seama conturilor de cheltuieli, în baza aprobării/deciziei de sistare sau abandonare, precum şi valoarea rămasă a investiţiilor efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locaţie de gestiune, în situaţia în care contractele se reziliază înainte de termen, reprezintă cheltuieli nedeductibile, dacă nu au fost valorificate prin vânzare sau casare.

Norme metodologice:

ART. 25

72. Încadrarea operaţiunilor de leasing se realizează avându-se în vedere prevederile **art. 7** alin. (1) pct. 7 şi 8 din Codul fiscal şi clauzele contractului de leasing.

Norme metodologice:

ART. 26

73. Recuperarea pierderilor fiscale anuale se face în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

74. Pierderea fiscală reprezintă suma înregistrată în declaraţia de impunere a anului precedent.

75. În cazul în care recuperarea pierderii contabile se face din rezervele legale, constituite din profit înainte de impozitare, reconstituirea ulterioară a rezervei legale nu va mai fi o sumă deductibilă la calculul profitului impozabil.

76. Pierderile fiscale anuale din anii precedenţi anului operaţiunilor de fuziune, divizare sau desprindere a unei părţi din patrimoniul acestuia, nerecuperate de contribuabilul cedent şi transmise contribuabilului beneficiar, se recuperează, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit care urmează datei la care aceste operaţiuni produc efecte, potrivit legii, pe perioada de recuperare rămasă din perioada iniţială de 5, respectiv 7 ani, în ordinea în care au fost înregistrate acestea de către contribuabilul cedent.

Pierderile fiscale înregistrate de contribuabilul cedent în perioada din anul curent cuprinsă între 1 ianuarie şi data la care operaţiunea respectivă produce efecte, transmise contribuabilului beneficiar, se recuperează la fiecare termen de plată a impozitului pe profit care urmează datei la care aceste operaţiuni produc efecte, potrivit legii. Această pierdere este luată în calcul de către contribuabilul beneficiar, la stabilirea profitului impozabil/pierderii fiscale din anul fiscal respectiv, înaintea recuperării pierderilor fiscale din anii precedenţi.

În scopul recuperării pierderii fiscale transferate sau menţinute, după caz, contribuabilul cedent şi contribuabilul beneficiar efectuează şi următoarele operaţiuni:

a) contribuabilul cedent calculează pierderea fiscală pe perioada cuprinsă între 1 ianuarie şi data la care operaţiunea de desprindere a unei părţi din patrimoniu produce efecte, în vederea stabilirii părţii de pierdere transmise contribuabilului beneficiar, respectiv părţii pe care continuă să o recupereze, proporţional cu activele şi pasivele transferate/menţinute;

b) contribuabilul cedent evidenţiază partea de pierdere fiscală din anul curent, precum şi din anii precedenţi transferată/menţinută,

în registrul de evidenţă fiscală;

c) contribuabilul cedent transmite contribuabilului beneficiar un înscris care trebuie să cuprindă informaţii fiscale referitoare la:

- pierderile fiscale anuale transferate contribuabilului beneficiar, înregistrate în declaraţiile sale de impozit pe profit, inclusiv cea pentru anul în care operaţiunea de reorganizare produce efecte, detaliate pe fiecare an fiscal în parte;

- în cazul operaţiunilor de desprindere a unei părţi din patrimoniu, transmite şi partea din pierderea fiscală înregistrată în anul curent, stabilită prin ajustarea pierderii fiscale calculate la lit. a), precum şi pierderile fiscale din anii precedenţi, proporţional cu activele şi pasivele transmise contribuabilului beneficiar, potrivit proiectului de divizare;

d) contribuabilul beneficiar înregistrează, în registrul de evidenţă fiscală, pierderile fiscale preluate pe baza înscrisului transmis de contribuabilul cedent, în care evidenţiază distinct şi perioada de recuperare pentru fiecare pierdere fiscală transferată.

76^1. În scopul aplicării prevederilor **art. 26** alin. (2) din Codul fiscal, prin parte de patrimoniu transferată ca întreg în cadrul unei operaţiuni de desprindere efectuate potrivit legii se înţelege activitatea economică/ramura de activitate care, din punct de vedere organizatoric, este independentă şi capabilă să funcţioneze prin propriile mijloace. Caracterul independent al unei activităţi economice/ramuri de activitate se apreciază potrivit prevederilor pct. 86^2. În situaţia în care partea de patrimoniu desprinsă nu este transferată ca întreg, în sensul identificării unei activităţi economice/ramuri de activitate, independente, pierderea fiscală înregistrată de contribuabilul cedent înainte ca operaţiunea de desprindere să producă efecte potrivit legii se recuperează integral de către acest contribuabil.

76^2. În scopul aplicării prevederilor **art. 26** alin. (4) din Codul fiscal, contribuabilii care, începând cu data de 1 februarie 2013, aplică sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor respectă şi următoarele reguli de recuperare a pierderii fiscale:

- pierderea fiscală înregistrată în anii anteriori anului 2013 se recuperează potrivit prevederilor **art. 26** din Codul fiscal, de la data la care contribuabilul revine la sistemul de plată a impozitului pe profit, anul 2013 fiind considerat un singur an fiscal în sensul celor 5 sau 7 ani consecutivi;

- pierderea fiscală din perioada 1 ianuarie - 31 ianuarie 2013 inclusiv, înregistrată de către un contribuabilul care, în această perioadă, a fost plătitor de impozit pe profit, se recuperează, potrivit prevederilor art. 26 din Codul fiscal, de la data la care contribuabilul revine la sistemul de plată a impozitului pe profit, iar anul 2014 este primul an de recuperare a pierderii, în sensul celor 7 ani consecutivi;

- în cazul în care contribuabilul revine în cursul anului 2013, la sistemul de plată a impozitului pe profit potrivit **art. 112^6** din Codul fiscal, pierderea fiscală înregistrată în perioada 1 ianuarie - 31 ianuarie 2013 inclusiv este luată în calcul la stabilirea profitului impozabil/pierderii fiscale din perioada 1 februarie - 31 decembrie 2013, înaintea recuperării pierderilor fiscale din anii precedenţi anului 2013, şi se recuperează potrivit **art. 26** din Codul fiscal, începând cu anul 2014, în limita celor 7 ani consecutivi. Perioada 1 februarie - 31 decembrie 2013 inclusiv nu este considerată an fiscal în sensul celor 7 ani consecutivi.

77. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 27

78. În sensul dispoziţiilor **art. 27** alin. (1) din Codul fiscal, o persoană juridică poate participa cu active la una sau mai multe persoane juridice existente sau care iau astfel fiinţă, prin constituirea sau majorarea capitalului social al acestora primind în schimb titluri de participare ale societăţilor respective. Contribuţiile cu active la capitalul social al unei persoane juridice în schimbul unor titluri de participare la această persoană juridică nu sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil.

79. În cazul în care pentru contribuţia cu active se datorează taxa pe valoarea adăugată potrivit dispoziţiilor **titlului VI** din Codul fiscal, iar beneficiarul aportului nu poate exercita dreptul de deducere pentru aceasta, valoarea fiscală, în sensul **art. 27** alin. (1) din Codul fiscal, se majorează cu taxa pe valoarea adăugată.

Norme metodologice:

ART. 27 al.2

80. Distribuirea de active de către o persoană juridică română către participanţii săi se poate realiza în cazul lichidării.

81. Profitul impozabil în cazul lichidării se calculează ca diferenţă între veniturile şi cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, calculate cumulat de la începutul anului fiscal, luându-se în calcul: profitul din lichidarea patrimoniului, sumele din anularea provizioanelor, sumele înregistrate în conturi de capitaluri proprii constituite din profitul brut şi care nu au fost impozitate la data constituirii, alte elemente similare veniturilor şi cheltuielilor. În cazul în care, în declaraţia de impozit pe profit aferentă anului anterior lichidării contribuabilul a înregistrat pierdere fiscală, aceasta se va recupera din profitul impozabil calculat cu ocazia lichidării.

82. La calculul impozitului pe profit datorat de contribuabilii care îşi încetează existenţa în urma operaţiunilor de lichidare nu sunt impozitate: rezervele constituite din profitul net, sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit, repartizate ca surse proprii de finanţare pe parcursul perioadei de funcţionare, potrivit legii, rezervele constituite din diferenţe de curs favorabile capitalului social în devize sau din evaluarea disponibilului în devize, în conformitate cu actele normative în vigoare, dacă legea nu prevede altfel.

83. *** Abrogat

84. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 27 al.3

85. În înţelesul **art. 27** alin. (3) lit. a) şi b) din Codul fiscal, operaţiunile de fuziune şi divizare sunt reglementate prin Legea nr. 31/1990 privind societăţile comerciale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme metodologice:

ART. 27 al.3 c)

86. În scopul aplicării prevederilor **art. 27** alin.(3) lit.c) din Codul fiscal, activele şi pasivele aparţinând unei activităţi economice a persoanei juridice române care efectuează transferul sunt identificate pe baza criteriilor de identificare a totalităţii activelor şi pasivelor, prin care se apreciază caracterul independent al ramurii de activitate prevăzute de pct.86^2. Nu se consideră active şi pasive aparţinând unei activităţi economice elementele de activ şi/sau de pasiv aparţinând altor activităţi economice ale persoanei juridice române care efectuează transferul, activele şi/sau pasivele izolate precum şi cele care se referă la gestiunea persoanei juridice respective

Norme metodologice:

ART. 27^1

86^1. Pentru aplicarea prevederilor **art. 27^1** alin. (3) pct. 12 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, formele de organizare pentru persoanele juridice române şi bulgare sunt:

- societăţi înfiinţate în baza legii române, cunoscute ca "societăţi pe acţiuni", "societăţi în comandită pe acţiuni", "societăţi cu răspundere limitată";

- societăţi înfiinţate în baza legii bulgare, cunoscute ca "sbiratelnoto drujestvo", "komanditnoto drujestvo", "drujestvoto s ogranicena otgovornost", "akţionernoto drujestvo", "komanditnoto drujestvo s akţii".

Pentru îndeplinirea condiţiei de la **art. 27^1** alin. (3) pct. 12 lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, societatea dintr-un stat membru trebuie să plătească, în conformitate cu legislaţia fiscală a statului respectiv, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări, unul din următoarele impozite:

- impôt des societés/vennootschapsbelasting, în Belgia;
- selskabsskat, în Danemarca;
- Korperschaftsteuer, în Republica Federală Germania;
- phoros eisodematos uomikou prosopon kerdoskopikou kharaktera, în Grecia;
- impuesto sobre sociedades, în Spania;
- impot sur les societes, în Franţa;
- corporation tax, în Irlanda;
- imposta sul reddito delle societa, în Italia;
- impot sur le revenu des collectivites, în Luxemburg;
- vennootschapsbelasting, în Olanda;
- Korperschaftsteuer, în Austria;
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas, în Portugalia;
- y hteisojen tulovero/inkomstskatten for samfund, în Finlanda;
- statlig inkomstskatt, în Suedia;
- corporation tax, în Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord;
- D an z prijmu pravnickych osob, în Republica Cehă;
- T ulumaks, în Estonia;
- phoros eisodematos, în Cipru;
- uznemumu ienakuma nodoklis, în Letonia;
- P elno mokestis, în Lituania;
- T arsasagi ado, în Ungaria;
- T axxa fuq l-income, în Malta;
- P odatek dochodowy od osob prawnych, în Polonia;
- D avek od dobicka pravnih oseb, în Slovenia;
- D an z prijmov pravnickych osob, în Slovacia;
- korporativen dank, în Bulgaria;
- impozit pe profit, în România;
- porez na dobit, în Croaţia.

86^2. Criteriile de apreciere a caracterului independent al ramurii de activitate se verifică la societatea cedentă şi vizează îndeplinirea cumulată a unor condiţii referitoare la:

a) existenţa ca structură organizatorică distinctă de alte diviziuni organizatorice ale societăţii cedente;

b) existenţa clientelei proprii, activelor corporale şi necorporale proprii, stocurilor proprii, personalului propriu şi altele. Dacă este cazul, ramura cuprinde şi servicii administrative proprii, de exemplu serviciul de contabilitate, serviciul descentralizat de personal etc.;

c) constituirea, la momentul realizării transferului şi în raport cu organizarea societăţii cedente, într-un ansamblu capabil să funcţioneze prin mijloace proprii, în condiţii normale pentru sectorul economic de activitate al acesteia;

d) identificarea totalităţii activelor şi pasivelor care sunt legate în mod direct sau indirect de ramura transferată, sunt înscrise în bilanţul societăţii cedente la data în care operaţiunea de transfer produce efecte, în funcţie de natura lor comercială, industrială, financiară, administrativă etc.;

e) exercitarea efectivă a activităţii la momentul aprobării operaţiunii de transfer de către adunările generale ale celor două societăţi, cedentă şi beneficiară, sau la data la care operaţiunea are efect, dacă aceasta este diferită.

Ramura completă de activitate nu cuprinde:

a) elemente de activ şi/sau de pasiv aferente altor ramuri de activitate ale societăţii cedente;

b) elemente de activ şi/sau de pasiv referitoare la gestiunea patrimonială a societăţii cedente;

c) elemente izolate de activ şi/sau de pasiv.

86^3. În aplicarea prevederilor alin.(2) al **art. 28^2** din Codul fiscal, pentru situaţia în care profitul obţinut de persoana juridică română, participantă într-o asociere cu personalitate juridică înregistrată într-un alt stat, a fost impozitat în acel stat, acordarea creditului fiscal se efectuează similar cu procedura de acordare a creditului fiscal pentru persoanele juridice române care desfăşoară activităţi prin intermediul unui sediu permanent într-un alt stat, reglementată conform normelor date în aplicarea **art. 31** din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 29

87. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 29 al.4

88. Persoanele juridice străine care desfăşoară activităţile menţionate la **art. 8** alin. (3) din Codul fiscal datorează impozit pe profit de la începutul activităţii, în măsura în care se determină depăşirea duratei legale de 6 luni sau termenele prevăzute în convenţiile de evitare a dublei impuneri, după caz. În situaţia în care nu se determină înainte de sfârşitul anului fiscal dacă activităţile din România vor fi pe o durată suficientă pentru a deveni un sediu permanent, veniturile acelui an fiscal vor fi luate în considerare în următorul an fiscal, în situaţia în care durata specificată este depăşită.

88^1. Pentru încadrarea unui şantier de construcţii sau a unui proiect de construcţie, ansamblu ori montaj sau activităţi de supervizare legate de acestea şi a altor activităţi similare ca sedii permanente se va avea în vedere data începerii activităţii din contractele încheiate cu persoanele juridice române beneficiare sau cu alte informaţii ce probează începerea activităţii. Perioadele consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate în mod direct cu primul contract ce a fost executat se adaugă la perioada care s-a consumat pentru realizarea contractului de bază.

89. În scopul deducerii cheltuielilor alocate unui sediu permanent de către persoana juridică străină care îşi desfăşoară activitatea prin intermediul acestuia, precum şi de către orice altă persoană afiliată acelei persoane juridice străine, pentru serviciile furnizate, trebuie îndeplinite următoarele condiţii:

(i) serviciul furnizat să fie efectiv prestat. Pentru a justifica prestarea efectivă a serviciului, sediul permanent trebuie să prezinte autorităţilor fiscale orice documente justificative din care să rezulte date privitoare la:

a) natura şi valoarea totală a serviciului prestat;

b) părţile implicate;

c) criteriile proprii de împărţire a costurilor pe fiecare beneficiar al serviciului respectiv, dacă este cazul;

d) justificarea utilizării criteriului ca fiind adecvat naturii serviciului şi activităţii desfăşurate de sediul permanent;

e) prezentarea oricăror alte elemente de recunoaştere a veniturilor şi cheltuielilor care pot să ateste prestarea serviciului respectiv.

Justificarea prestării efective a serviciului se efectuează cu situaţiile de lucrări, procesele-verbale de recepţie, rapoartele de lucru, studiile de fezabilitate, de piaţă sau cu orice alte asemenea documente;

(ii) serviciul prestat trebuie să fie justificat şi prin natura activităţii desfăşurate la sediul permanent.

La stabilirea preţului de piaţă al transferurilor efectuate între persoana juridică străină şi sediul său permanent, precum şi între acesta şi orice altă persoană afiliată acesteia, vor fi utilizate regulile preţurilor de transfer, astfel cum sunt acestea detaliate în normele metodologice pentru aplicarea **art. 11** din Codul fiscal, completate cu liniile directoare privind preţurile de transfer, emise de Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică.

Norme metodologice:

ART. 30

89^1. Persoanele juridice străine care obţin venituri din proprietăţi imobiliare situate în România au obligaţia de a plăti impozit pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.

În cazul vânzării de proprietăţi imobiliare situate în România, profitul impozabil reprezintă diferenţa dintre valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăţi imobiliare şi costul de cumpărare, construire sau îmbunătăţire a proprietăţii, redus cu amortizarea fiscală aferentă, după caz. Valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăţi imobiliare se reduce cu comisioanele, taxele sau cu alte sume plătite, aferente vânzării.

Profitul impozabil rezultat din închirierea sau cedarea folosinţei proprietăţii imobiliare situate în România se calculează ca diferenţă între veniturile obţinute şi cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora. Nu intră sub incidenţa acestor prevederi veniturile care sunt subiecte ale impozitului cu reţinere la sursă.

Veniturile din proprietăţi imobiliare situate în România includ şi câştigurile din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică, dacă 50% din valoarea mijloacelor fixe ale acestei persoane juridice sunt, direct sau prin intermediul mai multor persoane juridice, proprietăţi imobiliare situate în România.

În acest sens, mijloacele fixe ale unei persoane juridice sunt în mod indirect considerate proprietăţi imobiliare situate în România atunci când respectiva persoană juridică deţine părţi sociale sau alte titluri de participare într-o societate care îndeplineşte condiţia minimală de 50% referitoare la deţinerea de proprietăţi imobiliare situate în România. Valoarea mijloacelor fixe, inclusiv terenurile, luată în calcul la stabilirea raportului de 50%, este valoarea de înregistrare în contabilitate a acestora, potrivit reglementărilor legale în vigoare la data vânzării-cesionării titlurilor de participare. În cadrul proprietăţilor imobiliare se încadrează şi investiţiile în curs de natura clădirilor sau altor construcţii.

Câştigurile din vânzarea-cesionarea de titluri de participare, inclusiv cele obţinute în condiţiile menţionate la alineatele precedente, se determină ca diferenţă între veniturile realizate din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare şi costul de achiziţie al acestora, inclusiv orice comisioane, taxe sau alte sume plătite, aferente achiziţionării unor astfel de titluri de participare.

Norme metodologice:

ART. 30 al.4

89^2. În aplicarea prevederilor **art. 30** alin. (3) din Codul fiscal, în situaţia în care plătitorul de venit nu este o persoană juridică română sau un sediu permanent al unei persoane juridice străine, obligaţia plăţii şi declarării impozitului pe profit revine persoanei juridice străine care realizează veniturile menţionate la **art. 30** alin. (1) din Codul fiscal, respectiv reprezentantului fiscal/împuternicitului desemnat pentru îndeplinirea acestor obligaţii.

În sensul **art. 30** alin. (4) din Codul fiscal, în situaţia în care plătitorul de venit este o persoană juridică română sau un sediu permanent din România al unei persoane juridice străine, aceştia au obligaţia declarării şi plăţii impozitului pe profit în numele persoanei juridice străine care realizează veniturile menţionate la **art. 30** alin. (1) din Codul fiscal.

Persoana juridică străină care realizează veniturile menţionate la **art. 30** alin. (1) din Codul fiscal declară şi plăteşte impozit pe profit, potrivit **art. 35** din Codul fiscal, luând în calcul atât impozitul pe profit trimestrial, reţinut potrivit prevederilor **art. 30** alin. (4) din Codul fiscal de către cumpărător, persoană juridică română sau sediu permanent al unei persoane juridice străine, după caz, cât şi impozitul pe profit trimestrial, declarat potrivit prevederilor **art. 30** alin. (3) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 31

90. În aplicarea prevederilor **art. 31** alin. (1) din Codul fiscal, din punct de vedere fiscal, la sfârşitul anului fiscal, operaţiunile efectuate prin intermediul unor sedii permanente din străinătate ale persoanelor juridice române, înregistrate în cursul perioadei în devize, respectiv veniturile, cheltuielile, alte sume impozabile sau deductibile, cât şi impozitul plătit se convertesc în lei prin utilizarea unei medii a cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Naţională a României.

91. O persoană juridică română care desfăşoară activităţi printr-un sediu permanent într-un alt stat calculează profitul impozabil la nivelul întregii societăţi, potrivit dispoziţiilor **capitolului II**, titlul II din Codul fiscal. În scopul acordării creditului fiscal aferent unui sediu permanent contribuabilul calculează profitul impozabil şi impozitul pe profit aferente acelui sediu permanent, în conformitate cu reglementările fiscale din România.

92. Documentul pe baza căruia se calculează deducerea din impozitul pe profit datorat în România, potrivit dispoziţiilor acestui articol, este cel care atestă plata, confirmat de autoritatea fiscală străină. În cazul în care documentul pe baza căruia se calculează deducerea din impozitul pe profit datorat în România este prezentat după depunerea la autorităţile fiscale a declaraţiei privind impozitul pe profit, creditul fiscal se acordă pentru anul la care se referă, prin depunerea, în acest sens, a unei declaraţii rectificative.

93. Limitarea prevăzută în **art. 31** alin. (2) din Codul fiscal va fi calculată separat pentru fiecare sursă de venit. În scopul aplicării acestei prevederi, toate veniturile persoanei juridice române a căror sursă se află în aceeaşi ţară străină vor fi considerate ca având aceeaşi sursă. Exemplu: un contribuabil desfăşoară activităţi atât în România, cât şi în ţara străină X unde realizează venituri atât printr-un sediu permanent, cât şi din alte surse, în mod independent de sediul permanent.

Pentru activitatea desfăşurată în ţara străină X situaţia este următoarea:

Pentru sediul permanent:

- profitul impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din ţara străină X, 100 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Naţională a României);
- impozitul pe profit pentru anul 2004, conform regulilor din ţara străină X (cotă de 30%), 30 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Naţională a României);
- profitul impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din legea română, 80 milioane lei (legislaţia română privind impozitul pe profit permite deducerea unor cheltuieli care nu sunt deductibile în ţara străină X);
- impozitul pe profit pentru anul 2004, conform prevederilor din legea română (cotă de 25%), 20 milioane lei.

Alte venituri realizate din ţara X:

- venituri din dobânzi: 100 milioane lei;
- impozit de 10% cu reţinere la sursă pentru veniturile din dobânzi: 10 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Naţională a României).

Pentru activitatea desfăşurată atât în România, cât şi în ţara străină X situaţia este următoarea:

- profit impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din legea română, 1.000 milioane lei (80 milioane profit impozabil al sediului permanent şi 920 milioane profit impozabil pentru activitatea din România);
- impozit pe profit pentru anul 2004, conform regulilor din legea română (cotă de 25%), 250 milioane lei.

Potrivit situaţiei prezentate mai sus, suma maximă reprezentând creditul fiscal extern ce i se poate acorda contribuabilului este de 30 milioane lei, respectiv 20 milioane lei impozit pe profit plus 10 milioane lei impozit cu reţinere la sursă (dobânzi).

Deoarece impozitul plătit în străinătate în sumă de 40 milioane lei este mai mare decât limita maximă de 30 milioane lei care poate fi acordată sub forma creditului fiscal extern, contribuabilul va putea scădea din impozitul pe profitul întregii activităţi (250 milioane lei) doar suma de 30 milioane lei.

93^1. Impozitul plătit unui stat străin este dedus, dacă se aplică prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate între România și statul străin și dacă persoana juridică română prezintă documentul ce atestă plata impozitului confirmat de autoritatea competentă a statului străin cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri.

93^2. Când o persoană juridică rezidentă în România obţine venituri/profituri care în conformitate cu prevederile convenţiei de

evitare a dublei impuneri încheiate de România cu statul străin sunt supuse impozitării în statul străin, pentru evitarea dublei impuneri se va aplica metoda prevăzută în convenţie, respectiv metoda creditului sau metoda scutirii, după caz.

93^3. Când o persoană juridică rezidentă în România realizează profituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent care, potrivit prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat, pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenţie prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri «metoda scutirii», profiturile vor fi scutite de impozit pe profit în România. Aceste profituri sunt scutite de impozit pe profit dacă se prezintă documentul justificativ eliberat de autoritatea competentă a statului străin, care atestă impozitul plătit în străinătate. În scopul aplicării «metodei scutirii», pentru determinarea profitului impozabil la nivelul persoanei juridice române, veniturile și cheltuielile înregistrate prin intermediul sediului permanent reprezintă venituri neimpozabile, respectiv cheltuieli nedeductibile.

Norme metodologice:

ART. 32

94. Potrivit **art. 32** din Codul fiscal, pierderile realizate din activitatea desfăşurată printr-un sediu permanent situat într-un stat care nu este stat membru al Uniunii Europene, al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb sau situat într-un stat cu care România nu are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri, se recuperează numai din veniturile impozabile realizate de acel sediu permanent. În sensul aplicării acestei prevederi, prin sursă de venit se înţelege ţara în care este situat sediul permanent. Recuperarea pierderii se va realiza conform normelor prevăzute pentru aplicarea **art. 26** din Codul fiscal, în următorii 5 ani fiscali consecutivi**.**

Norme metodologice:

ART. 34

95. *** Abrogat

96. *** Abrogat

97. *NOTA: ART. 33 Legea nr. 571/2003 este abrogat.* Profitul impozabil rezultat din vânzarea-cesionarea proprietăţilor imobiliare situate în România şi a titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română se impune cu cota de 10% numai pentru tranzacţiile efectuate până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv. În condiţiile în care se realizează pierdere din aceste tranzacţii până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, aceasta se recuperează din profiturile impozabile rezultate din operaţiuni de aceeaşi natură, pe perioada prevăzută la **art. 26** din Codul fiscal.

97^1. Contribuabilii nou-înfiinţaţi în cursul unui an fiscal, alţii decât cei prevăzuţi la **art. 34** alin.(4) şi (5) din Codul fiscal, aplică, pentru anul înfiinţării, sistemul trimestrial de declarare şi plată a impozitului pe profit prevăzut la **art. 34** alin.(1) din Codul fiscal.

97^2. Încadrarea în activităţile prevăzute la **art. 34** alin. (5) lit.b) din Codul fiscal, este cea stabilită prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997 privind aprobarea Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN, cu modificările ulterioare. Verificarea ponderii veniturilor obţinute de contribuabili din cultura cerealelor şi a plantelor tehnice, pomicultură şi viticultură se face la sfârşitul fiecărui an fiscal, iar în situaţia în care veniturile majoritare se obţin din alte activităţi decât cele menţionate, aceştia vor aplica pentru anul fiscal următor, sistemul trimestrial de declarare şi plată a impozitului pe profit prevăzut la **art. 34** alin.(1) din Codul fiscal.

97^3. În situaţia în care, în cursul anului pentru care se efectuează plăţile anticipate, impozitul pe profit aferent anului precedent se modifică şi se corectează în condiţiile prevăzute de Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, plăţile anticipate care se datorează începând cu trimestrul efectuării modificării se determină în baza impozitului pe profit recalculat.

97^4. În aplicarea prevederilor **art. 34** alin.(17) din Codul fiscal, contribuabilii regii autonome din subordinea consiliilor locale şi a consiliilor judeţene, precum şi societăţile comerciale în care consiliile locale şi/sau judeţene sunt acţionari majoritari, care realizează proiecte cu asistenţă financiară din partea Uniunii Europene sau a altor organisme internaţionale, în baza unor acorduri/contracte de împrumut ratificate, respectiv aprobate prin acte normative, au obligaţia de a plăti impozitul pe profit la bugetul local respectiv, pe întreaga perioadă în care intervine obligaţia de a contribui, potrivit legii, cu impozitul pe profit la Fondul de întreţinere, înlocuire şi dezvoltare.

97^5. Contribuabilii care aplică regulile prevăzute la **art. 34** alin. (11) - (13) din Codul fiscal sunt contribuabilii beneficiari sau cedenţi, după caz, din cadrul operaţiunilor de fuziune, divizare, desprindere de părţi din patrimoniu/transferuri de active, efectuate potrivit legii, şi anume:

a) societăţile comerciale bancare - persoane juridice române şi sucursalele din România ale băncilor - persoane juridice străine, beneficiare ale operaţiunilor de reorganizare respective, contribuabili obligaţi să aplice sistemul de impozit pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial, potrivit prevederilor **art. 34** alin. (4) din Codul fiscal;

b) contribuabilii beneficiari ai operaţiunilor de reorganizare respective, care aplică pe bază de opţiune, potrivit prevederilor **art. 34** alin. (2) - (3) din Codul fiscal, sistemul de impozit pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial, în anul fiscal în care operaţiunea de reorganizare produce efecte;

c) contribuabilii cedenţi ai operaţiunilor de desprindere de părţi din patrimoniu/transferuri de active, care aplică pe bază de opţiune, potrivit prevederilor **art. 34** alin. (2) - (3) din Codul fiscal, sistemul de impozit pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial, în anul fiscal în care operaţiunea de reorganizare produce efecte.

ART. 34 al.7

98. *** Abrogat.

99. *** Abrogat.

99^1. *** Abrogat.

99^2. În aplicarea prevederilor **art. 34** alin. (16) și (17) din Codul fiscal, contribuabilii obligați la plata trimestrială a impozitului pe profit depun declarația privind impozitul pe profit pentru cele două perioade ale anului 2010 numai dacă, până la data de 1 octombrie

2010, au datorat impozit minim cel puțin într-un trimestru. Contribuabilii care, în perioada 1 ianuarie— 30septembrie 2010, ca urmare a efectuării comparației impozitului pe profit cu impozitul minim, au datorat, în cele 3trimestre, impozit pe profit depun declarația privind impozitul pe profit pentru întreg anul 2010.

Pentru aplicarea prevederilor **art. 34** alin. (16) și (17) din Codul fiscal, contribuabilii prevăzuți la **art. 34** alin. (1) lit. a) și alin. (5) din Codul fiscal calculează în Registrul de evidență fiscală impozitul pe profit pentru perioada 1 ianuarie— 30 septembrie 2010, în vederea efectuării comparației cu impozitul minim recalculat în mod corespunzător pentru această perioadă. În cazul în care, în urma efectuării comparației impozitului pe profit cu impozitul minim pentru perioada 1ianuarie—30 septembrie 2010, impozitul minim este mai mare decât impozitul pe profit, acești contribuabili depun declarația privind impozitul pe profit pentru cele două perioade ale anului 2010. În cazul în care, în urma efectuării comparației impozitului pe profit cu impozitul minim pentru perioada 1 ianuarie— 30septembrie 2010, impozitul minim este mai mic decât impozitul pe profit, acești contribuabili depun declarația privind impozitul pe profit pentru întreg anul 2010.

Contribuabilii care depun declarația privind impozitul pe profit pentru cele două perioade ale anului 2010 vor avea în vedere următoarele:

a) pentru perioada 1 ianuarie—30 septembrie 2010, prin excepție de la prevederile **art. 34** alin. (1), (5) și (11) și ale **art. 35** alin. (1) din Codul fiscal, depunerea declarației privind impozitul pe profit și plata impozitului pe profit datorat din definitivarea impunerii se efectuează până la data de 25 februarie 2011;

b) pentru perioada 1 octombrie—31 decembrie 2010, contribuabilii depun declarația privind impozitul pe profit și plătesc impozitul pe profit datorat potrivit prevederilor **art. 34** alin.(1), (5) și (11) și ale **art. 35** alin. (1) din Codul fiscal, respectiv:

- până la data de 25 februarie 2011, contribuabilii care definitivează perioada 1 octombrie—31 decembrie 2010 până la această dată, situație în care, pentru trimestrul IV, prin declarația 100 nu se declară impozitul pe profit;

- până la data de 25 aprilie 2011, situație în care sunt aplicabile prevederile **art. 34** alin. (10) din Codul fiscal, respectiv, pentru trimestrul IV, prin declarația 100 se declară impozitul pe profit la nivelului impozitului calculat și evidențiat pentru trimestrul III 2010.

99^3. În aplicarea prevederilor **art. 34** alin. (16) și (17) din Codul fiscal, pentru determinarea profitului impozabil aferent perioadei 1 ianuarie—30 septembrie 2010, respectiv 1 octombrie—31 decembrie 2010, se vor avea în vedere următoarele:

a) cheltuielile deductibile limitat se stabilesc în funcție de baza de calcul corespunzătoare, aferentă fiecărei perioade, sumele deductibile determinate pentru fiecare perioadă fiind definitive;

b) pentru aplicarea prevederilor titlului VI «Taxa pe valoarea adăugată» referitoare la colectarea taxei aferente depășirii plafonului pentru cheltuielile de protocol, taxa colectată se calculează asupra depășirii plafonului aferent fiecărei perioade, prin însumarea acestora;

c) pentru determinarea limitei fiscale a cheltuielilor prevăzute la **art. 21** alin. (3) lit. j) și k) și la art. 21 alin. (4) lit. s) din Codul fiscal, în situația în care limita de 400 euro, 250 euro, respectiv 4.000 euro nu este depășită în perioada 1 ianuarie — 30 septembrie 2010, în perioada 1 octombrie —31 decembrie 2010 limitele respective se vor determina ca diferență între 400 euro, 250 euro, respectiv 4.000 euro și limitele până la care cheltuielile respective au fost deduse în perioada 1 ianuarie — 30 septembrie 2010;

d) provizioanele fiscale se deduc la calculul profitului impozabil în fiecare perioadă dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la **art. 22** din Codul fiscal;

e) limita de deducere a rezervei legale se stabilește în funcție de baza de calcul corespunzătoare, aferentă fiecărei perioade, sumele deductibile determinate pentru fiecare perioadă fiind definitive;

f) gradul de îndatorare potrivit prevederilor **art. 23** din Codul fiscal se determină luând în calcul capitalul împrumutat și capitalul propriu aferente fiecărei perioade, astfel:

- pentru perioada 1 ianuarie—30 septembrie 2010, gradul de îndatorare se determină ca raport între capitalul împrumutat și capitalul propriu, ca medie a valorilor existente la începutul anului și sfârșitul acestei perioade;

- pentru perioada 1 octombrie—31 decembrie 2010, gradul de îndatorare se determină ca raport între capitalul împrumutat și capitalul propriu, ca medie a valorilor existente la începutul și sfârșitul acestei perioade;

g) în aplicarea prevederilor **art. 31** din Codul fiscal, veniturile și cheltuielile realizate în anul 2010 de o persoană juridică română prin intermediul unui sediu permanent situat într-un stat străin se vor lua în calcul la determinarea profitului impozabil aferent perioadei 1 octombrie—31 decembrie 2010, prin înscrierea veniturilor și cheltuielilor la rd. 11, respectiv rd. 12 în declarația privind impozitul pe profit aferentă acestei perioade;

h) în aplicarea prevederilor **art. 19** din Codul fiscal, pentru perioada 1 octombrie—31 decembrie 2010, profitul investit în această perioadă reprezintă soldul contului de profit și pierdere, respectiv profitul contabil cumulat de la începutul anului, din care se scade suma profitului investit anterior pentru care s-a aplicat facilitatea. Scutirea de impozit pe profit aferentă investițiilor realizate se acordă în limita impozitului pe profit datorat pentru perioada 1 octombrie—31 decembrie 2010.

99^4. În aplicarea prevederilor **art. 34** alin. (18) din Codul fiscal, pierderea fiscală aferentă perioadei 1 ianuarie — 30 septembrie 2010 se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 7 ani consecutivi, potrivit **art. 26** din Codul fiscal, perioada 1 octombrie —31 decembrie 2010 fiind considerată primul an de recuperare a pierderii fiscale.

Pierderea fiscală aferentă perioadei 1 octombrie — 31 decembrie 2010 se recuperează potrivit **art. 26**, respectiv **art. 32** din Codul fiscal, din profiturile obținute în următorii 7 ani consecutivi, respectiv 5 ani consecutivi în cazul pierderilor realizate prin intermediul unui sediu permanent situat într-un stat străin.

Pierderea fiscală înregistrată în anii anteriori anului 2010 se recuperează potrivit prevederilor **art. 26**, respectiv **art. 32** din Codul fiscal, anul 2010 fiind considerat un singur an fiscal în sensul celor 5 ani, respectiv 7 ani consecutivi.

Norme metodologice:

ART. 35.

99^5. În aplicarea prevederilor **art. 35** alin.(2) din Codul fiscal contribuabilii prevăzuţi la **art. 13** lit. c) şi e) din Codul fiscal efectuează definitivarea şi plata impozitului pe profit anual prin formularul 100 „Declaraţie privind obligaţiile de plată la bugetul de stat”, până la data de 25 martie inclusiv a anului următor.

100. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 36

100^1. Nu intră sub incidenţa prevederilor **art. 36** din Codul fiscal, nefiind considerate dividende, următoarele distribuiri:

a) distribuiri de titluri de participare suplimentare, astfel cum acestea sunt definite la **art. 7** alin. (1) pct. 12 lit. a) din Codul fiscal, efectuate în legătură cu o operaţiune de majorare a capitalului social al unei persoane juridice, care nu modifică, pentru participanţii la persoana juridică respectivă, procentul de deţinere a titlurilor de participare;

b) distribuiri în legătură cu dobândirea/răscumpărarea de către o societate comercială de acţiuni proprii, potrivit legii, astfel cum aceste distribuiri sunt definite la **art. 7** alin. (1) pct. 12 lit. b) din Codul fiscal;

c) distribuiri efectuate cu ocazia reducerii capitalului social constituit efectiv de către participanţi, astfel cum aceste distribuiri sunt definite la **art. 7** alin. (1) pct. 12 lit. d) din Codul fiscal.

În cazul în care aceste distribuiri sunt efectuate în legătură cu operaţiuni în cazul cărora Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, impune efectuarea unor rotunjiri de valoare a titlurilor de participare deţinute de participanţi, modificarea datorată acestor rotunjiri nu se consideră modificare a procentului de deţinere a titlurilor la persoana juridică respectivă.

100^2. În aplicarea prevederilor **art. 36** alin. (3) din Codul fiscal, pentru dividendele distribuite și neplătite până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende aferent se plătește până la data de 25 ianuarie a anului următor. Pentru dividendele distribuite și plătite până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plătește până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se plătește dividendul.

Intră sub incidența prevederilor **art. 36** alin. (4) din Codul fiscal și dividendele distribuite și plătite după data de 1 ianuarie 2007, chiar dacă acestea sunt distribuite din profiturile nerepartizate ale exercițiilor financiare anterioare anului 2007, în măsura în care beneficiarul îndeplinește aceste condiții.

În sensul prevederilor **art. 36** alin. (4) din Codul fiscal, condiția privitoare la perioada de deținere a participației minime are în vedere o perioadă de 2 ani consecutivi, împliniți la data plății dividendelor. În situația în care la data plății dividendului pentru care a fost reținut și plătit impozitul pe dividende, în conformitate cu prevederile **art. 36** alin. (3) din Codul fiscal, persoana juridică română beneficiară îndeplinește condițiile stabilite prin prevederile **art. 36** alin. (4) din Codul fiscal, persoana juridică română care plătește dividendul poate solicita restituirea impozitului, în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

100^3. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 38 al.1

101. În cazul contribuabililor care desfăşoară activităţi în zonele defavorizate, scutirea de la plata impozitului pe profit se acordă pe baza certificatului de investitor în zona defavorizată, eliberat înainte de data de 1 iulie 2003 de către agenţia pentru dezvoltare regională în a cărei rază de competenţă teritorială se află sediul agentului economic, conform prevederilor legale în vigoare.

102. Investiţiile noi sunt reprezentate de mijloacele fixe amortizabile create sau achiziţionate de la terţe părţi, utilizate efectiv în activitatea proprie, desfăşurată în domeniile de interes economic, clasificate expres în anexa la Normele metodologice pentru aplicarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, cu modificările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 728/2001, care determină angajarea de forţă de muncă.

103. Scutirea de la plata impozitului pe profit operează pe toată durata existenţei zonei defavorizate.

104. Profitul realizat în zonele defavorizate, rezultat din efectuarea operaţiunilor de lichidare a investiţiei, conform legii, din vânzarea de active corporale şi necorporale, din câştigurile realizate din investiţii financiare, din desfăşurarea de activităţi în afara zonei defavorizate, precum şi cel rezultat din desfăşurarea de activităţi în alte domenii decât cele de interes pentru zonele defavorizate sunt supuse impunerii. Partea din profitul impozabil aferentă fiecărei operaţiuni/activităţi este cea care corespunde ponderii veniturilor obţinute din aceste operaţiuni/activităţi în volumul total al veniturilor.

Norme metodologice:

ART. 38 al.4

105. Pentru contribuabilii care desfăşoară activităţi în zonele libere pe bază de licenţe eliberate potrivit Legii nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere, cu modificările ulterioare, profitul obţinut din aceste activităţi este impozitat cu cota de 5% până la data de 31 decembrie 2004, cu excepţia cazului în care aceştia intră sub incidenţa prevederilor **art. 38** alin. (3) din Codul fiscal.

106. În cazul în care contribuabilul îşi desfăşoară activitatea în zona liberă prin unităţi fără personalitate juridică, acesta este obligat să ţină evidenţă contabilă distinctă pentru veniturile şi cheltuielile aferente acestei activităţi. La determinarea profitului aferent activităţii se iau în calcul şi cheltuielile de conducere şi administrare, precum şi alte asemenea cheltuieli, proporţional cu veniturile obţinute în zona liberă faţă de veniturile totale realizate de persoana juridică.

107. Pierderea rezultată din operaţiunile realizate în zona liberă nu se recuperează din profitul impozabil realizat în afara zonei, aceasta urmând să fie recuperată din profiturile obţinute din aceeaşi zonă.

Norme metodologice:

ART. 38 al.12

108. Aplicarea unei invenţii înseamnă fabricarea produsului sau folosirea procedeului/metodei. Procedeul include şi utilizarea unui produs sau efectuarea oricărui alt act generator de profit, cum ar fi:

a) proiectarea obiectului/obiectelor unei invenţii:

1. proiect de execuţie pentru realizarea unui produs, inclusiv produsul obţinut în mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat, unei instalaţii sau a altora asemenea;

2. proiect tehnologic pentru aplicarea unui procedeu/tehnologii sau a unei metode;

b) executarea şi/sau experimentarea prototipului/unicatului ori a tehnologiei care face obiectul unei invenţii;

c) executarea şi/sau exploatarea seriei "zero" a produsului ori a instalaţiei-pilot;

d) exploatarea obiectului unei invenţii prin realizarea pe scară largă a acestuia, şi anume:

1. fabricarea produsului, cum ar fi: dispozitivul, utilajul, instalaţia, compoziţia, respectiv produsul obţinut în mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat;

2. folosirea unui procedeu, respectiv a unei tehnologii sau a unei metode, obiect al unei invenţii;

3. folosirea unui mijloc, dispozitiv, aparat, instalaţie, obiect al unei invenţii exclusiv pentru necesităţile interne ale unităţii care aplică;

e) comercializarea rezultatelor actelor prevăzute la lit. a) - d) de către deţinătorul de drepturi care este şi producător, dacă aceste acte au fost efectuate în ţară.

109. Prima aplicare se ia în considerare în mod distinct pentru titularul de brevet, precum şi pentru fiecare dintre licenţiaţii acestuia.

110. Pentru ca titularul brevetului, succesorul său în drepturi sau, după caz, licenţiaţii acestuia să beneficieze de scutire de impozit pe profit trebuie să fie îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiţii:

a) să existe o copie, certificată pentru conformitate, a hotărârii definitive a Oficiului de Stat pentru Invenţii şi Mărci de acordare a brevetului de invenţie; în cazul în care solicitantul scutirii de impozit este altă persoană decât titularul brevetului, este necesar să existe documente, certificate pentru conformitate de către Oficiul de Stat pentru Invenţii şi Mărci sau autentificate, din care să rezulte una dintre următoarele situaţii:

1. solicitantul este succesorul în drepturi al titularului brevetului;

2. solicitantul este licenţiat al titularului brevetului;

3. solicitantul este licenţiat al succesorului în drepturi al titularului brevetului;

b) să existe documente eliberate de Oficiul de Stat pentru Invenţii şi Mărci, din care să rezulte că brevetul de invenţie a fost în vigoare pe perioada pentru care s-a solicitat scutirea de impozit;

c) să existe evidenţă contabilă de gestiune din care să rezulte că în perioada pentru care se solicită scutirea de impozit pentru invenţia sau grupul de invenţii brevetate a fost efectuat cel puţin unul dintre actele prevăzute la pct. 108 şi nivelul profitului obţinut în această perioadă;

d) profitul astfel obţinut să fi fost realizat în limita perioadei de 5 ani de la prima aplicare şi cuprinşi în perioada de valabilitate a brevetului.

111. Profitul se stabileşte cu referire strictă la invenţia sau grupul de invenţii brevetate, pe baza elementelor de noutate, aşa cum acestea rezultă din revendicările brevetului de invenţie. În conformitate cu prevederile art. 33 alin. 3 din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenţie, republicată, revendicările se interpretează în legătură cu descrierea şi desenele invenţiei.

112. În cazul în care invenţia sau grupul de invenţii brevetate se referă numai la o parte a unei instalaţii ori a unei activităţi tehnologice, procedeu sau metodă, iar din evidenţele contabile rezultă profitul numai pentru întreaga instalaţie ori activitate tehnologică, se procedează mai întâi la stabilirea ponderii invenţiei sau a grupului de invenţii în instalaţia ori activitatea tehnologică şi, pe această bază, se determină partea de profit obţinut prin aplicarea invenţiei brevetate.

113. Profitul include şi câştigurile obţinute de titularul brevetului sau de licenţiaţii acestuia din eventualele taxe sau tarife, percepute drept contravaloare a serviciului de utilizare a invenţiei brevetate având ca obiect şi un produs nou, numai în cazul în care brevetul cuprinde şi o revendicare de utilizare sau de folosire a noului produs.

Norme metodologice:

ART. 41

1. Veniturile din activităţi independente, inclusiv veniturile realizate de persoanele fizice în cadrul unor asocieri fără personalitate juridică, din cedarea folosinţei bunurilor, precum şi veniturile din activităţi agricole sunt venituri pentru care determinarea impozitului se face pe venitul net anual impozabil, corespunzător fiecărei surse de venit, impozitul fiind final.

2. Veniturile din celelalte categorii de venituri se supun impozitării, pe fiecare loc de realizare, în cadrul acestor categorii de venituri, impozitul fiind final.

Norme metodologice:

ART. 42

3. În categoria veniturilor neimpozabile se cuprind veniturile obţinute de persoanele fizice, potrivit legii, cum sunt:

- alocaţia de stat pentru copii;
- alocaţia de întreţinere pentru fiecare copil încredinţat sau dat în plasament familial;
- indemnizaţia lunară primită de persoanele cu handicap grav şi accentuat;
— indemnizaţia acordată persoanei cu handicap grav în situaţia în care angajatorul nu poate asigura acesteia un înlocuitor al asistentului personal, potrivit legii;
- alocaţia socială primită de nevăzătorii cu handicap grav şi accentuat;
- indemnizaţia lunară acordată nevăzătorilor cu handicap grav, potrivit legii;
- contravaloarea serviciilor hoteliere acordate, potrivit legii, membrilor de familie care însoţesc în spital copii cu handicap sau copii bolnavi în vârstă de până la 3 ani;
- ajutorul pentru încălzirea locuinţei;
- alocaţia pentru copiii nou-născuţi, primită pentru fiecare dintre primii 4 copii născuţi vii;

- indemnizaţia de maternitate;

- indemnizaţia pentru creşterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani şi, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani, precum şi stimulentul acordat potrivit legislaţiei privind susţinerea familiei în vederea creşterii copilului;

- indemnizaţia pentru risc maternal;

- indemnizaţia pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani, iar în cazul copilului cu handicap, pentru afecţiunile intercurente, până la împlinirea vârstei de 18 ani;

- indemnizaţia lunară pentru activitatea de liber-profesionist a artiştilor interpreţi sau executanţi din România, acordată potrivit Legii nr. 109/2005 privind instituirea indemnizaţiei pentru activitatea de liber-profesionist a artiştilor interpreţi sau executanţi din România;

- ajutorul social primit de soţii celor care satisfac serviciul militar obligatoriu;

- ajutorul social acordat potrivit legii;

- ajutorul de urgenţă acordat de Guvern şi de primari în situaţii de necesitate, ca urmare a calamităţilor naturale, incendiilor, accidentelor, precum şi altor situaţii deosebite stabilite prin lege, în limita fondurilor existente;

- ajutoarele pentru procurarea de dispozitive medicale;

- ajutorul lunar sau alocaţia de sprijin primită de cadrele militare trecute în rezervă, fără drept de pensie, apte de muncă, care nu se pot încadra din lipsă de locuri de muncă corespunzătoare pregătirii lor;

- indemnizaţia de şomaj şi alte drepturi neimpozabile acordate conform legislaţiei în materie;

- sumele plătite din bugetul asigurărilor pentru şomaj pentru completarea veniturilor persoanelor care se angajează înainte de expirarea perioadei de şomaj;

- prima de încadrare şi prima de instalare acordate din bugetul asigurărilor pentru şomaj;

- sprijinul material acordat, potrivit legii, membrilor de familie ai magistratului decedat sau membrilor de familie ai altei persoane din cadrul organelor autorităţii judecătoreşti, care a decedat;

- echivalentul salariului primit de membrii familiei funcţionarului public, în caz de deces al acestuia;

- indemnizaţia reparatorie lunară primită de persoanele care şi-au pierdut total sau parţial capacitatea de muncă, marilor mutilaţi şi urmaşilor celor care au decedat ca urmare a participării la Revoluţia din decembrie 1989;

- indemnizaţia reparatorie lunară primită de părinţii persoanelor care au decedat ca urmare a participării la Revoluţia din decembrie 1989;

- indemnizaţia reparatorie lunară primită de soţul supravieţuitor al persoanei care a decedat ca urmare a participării la Revoluţia din decembrie 1989 şi care are în întreţinere unul sau mai mulţi copii ai acesteia;

- suma fixă pentru îngrijire primită de invalizii şi accidentaţii de război, marii mutilaţi şi cei încadraţi în gradul I de invaliditate;

- indemnizaţia lunară primită de persoanele persecutate din motive politice şi etnice;

- indemnizaţia lunară primită de magistraţii care în perioada anilor 1945 - 1952 au fost înlăturaţi din justiţie din motive politice;

- indemnizaţia de veteran de război, inclusiv sporul, acordată potrivit legii;

- renta lunară acordată, potrivit legii, veteranilor de război;

- ajutorul anual pentru acoperirea unei părţi din costul chiriei, energiei electrice şi energiei termice, acordat veteranilor de război şi văduvelor de război, precum şi altor persoane defavorizate, potrivit legii;

- sprijinul material lunar primit de soţul supravieţuitor, precum şi de copiii minori, urmaşi ai membrilor titulari, corespondenţi şi de onoare din ţară ai Academiei Române, acordat în conformitate cu legea privind acordarea unui sprijin material pentru soţul supravieţuitor şi pentru urmaşii membrilor Academiei Române;

- ajutoarele acordate emigranţilor politici potrivit legislaţiei în vigoare;

- ajutorul rambursabil pentru refugiaţi;

- ajutoarele umanitare, medicale şi sociale;

- ajutorul de deces acordat potrivit legislaţiei privind sistemul public de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale, precum şi ajutorul pentru procurarea de proteze, orteze şi de alte produse ortopedice, acordate în baza legislaţiei de pensii;

- ajutorul lunar pentru soţul supravieţuitor, acordat potrivit legii privind acordarea unui ajutor lunar pentru soţul supravieţuitor;

- renta viageră acordată de la bugetul de stat, bugetele locale şi din alte fonduri publice, potrivit legii;

- indemnizaţia de merit acordată în condiţiile Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizaţiei de merit, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Hotărârii Guvernului nr. 859/2003 privind aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizaţiei de merit şi a Regulamentului de funcţionare a Comisiei naţionale pentru acordarea indemnizaţiei de merit, cu modificările şi completările ulterioare;

- drepturi reprezentând transportul gratuit urban şi interurban, acordate, potrivit legii, pentru adulţii cu handicap accentuat şi grav, precum şi pentru asistenţii personali sau însoţitorii acestora;

- alte asemenea venituri acordate potrivit normelor legale în vigoare.

3^1. Nu sunt venituri impozabile indemnizaţiile pentru risc maternal şi cele pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani, iar în cazul copilului cu handicap, pentru afecţiunile intercurente, până la împlinirea vârstei de 18 ani, reprezentând drepturi primite de persoanele fizice conform legii, începând cu data de 1 mai 2005. Veniturile de natura celor de mai sus, aferente perioadei de până la 1 mai 2005, sunt impozabile potrivit legii.

4. În sensul **art. 42** lit. a) din Codul fiscal, prin alte persoane se înţelege, printre alţii, şi:

- casa de ajutor reciproc a pensionarilor, pentru ajutoarele umanitare, medicale şi sociale acordate membrilor din contribuţiile acestora;

- organizaţiile umanitare, organizaţiile sindicale, Crucea Roşie, unităţile de cult recunoscute în România şi alte entităţi care pot acorda ajutoare umanitare sau sociale.

4^1. În categoria veniturilor neimpozabile se cuprind şi formele de sprijin acordate din bugetul de stat şi din fonduri externe nerambursabile în conformitate cu legislaţia internă şi reglementările europene de exemplu:

- ajutoarele de stat acordate producătorilor agricoli, în conformitate cu prevederile Ordonanţei Guvernului nr.14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 74/2010, cu completările ulterioare, începând cu anul 2010, potrivit actelor normative de aprobare a respectivelor ajutoare de stat.

- sprijinul acordat producătorilor agricoli sub forma schemelor de plăţi directe şi plăţi naţionale directe complementare potrivit

Ordonanţei de urgenţă nr.125/2006 pentru aprobarea schemelor de plăţi directe şi plăţi naţionale directe complementare, care se acordă în agricultură începând cu anul 2007, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 139/2007, cu modificările ulterioare şi pentru modificarea art. 2 din Legea nr.36/1991 privind societăţile agricole şi alte forme de asociere în agricultură şi actelor normative date în aplicarea acesteia;

- sprijinul nerambursabil acordat potrivit Programului Naţional pentru Dezvoltare Rurală prin Axa 1 Îmbunătăţirea competitivităţii sectoarelor agricol şi forestier prin Măsurile 112 - Instalarea tinerilor fermieri şi 141- Sprijinirea fermelor agricole de semi-subzistenţă;

– alte forme de sprijin nerambursabil acordate potrivit Programului Naţional pentru Dezvoltare Rurală 2007-2013, aprobat prin Decizia Comisiei Europene nr. C(2008) 3.381 din 16 iulie 2008;

– forme de sprijin nerambursabil acordate potrivit Programului Operaţional pentru Pescuit 2007-2013, aprobat prin Decizia Comisiei Europene nr. C(2007) 6.664 din 14 decembrie 2007.

4^2. În categoria veniturilor neimpozabile se cuprind şi formele de sprijin acordate în cadrul operaţiunilor finanţate prin Programul operaţional sectorial «Dezvoltarea resurselor umane 2007-2013», în bani şi în natură, primite de către cursanţi pentru participarea la cursuri, precum şi bursele acordate în cadrul acestui program.

Norme metodologice:

ART. 42 b)

5. Sunt neimpozabile despăgubirile, sumele asigurate şi orice alte drepturi acordate asiguraţilor, beneficiarilor sau terţelor persoane păgubite, din asigurările de orice fel, potrivit legislaţiei privind societăţile de asigurare şi supravegherea asigurărilor.

6. Sumele reprezentând alte drepturi acordate asiguraţilor pot avea, printre altele, următoarele forme: răscumpărări parţiale în contul persoanei asigurate, plăţi eşalonate, rente, venituri rezultate din fructificarea rezervelor constituite din primele plătite de asiguraţi, precum şi orice alte sume de aceeaşi natură, indiferent de denumirea sau forma sub care sunt plătite, în contul persoanei asigurate.

7. În cazul în care suportatorul primei de asigurare este o persoană fizică independentă, persoană juridică sau orice altă entitate care desfăşoară o activitate, atunci contravaloarea primelor de asigurare reprezintă venituri impozabile pentru persoana fizică beneficiară.

Norme metodologice:

ART. 42c)

7^1. În această categorie se includ şi produsele oferite gratuit producătorilor agricoli individuali care au suferit pagube ca urmare a calamităţilor naturale potrivit prevederilor din contractul încheiat între părţi.

Norme metodologice:

ART. 42g)

7^2. Veniturile obţinute din valorificarea bunurilor mobile prin centrele de colectare, în vederea dezmembrării, care fac obiectul Programelor naţionale finanţate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice sunt venituri neimpozabile.

Nu sunt cuprinse în bunurile mobile din patrimoniul personal deşeurile valorificate prin centrele de colectare a deşeurilor de metal, hârtie, sticlă şi altele asemenea, veniturile realizate fiind supuse impunerii potrivit prevederilor cap. IX „Venituri din alte surse” din Codul Fiscal.

7^3. Este considerat bun mobil din patrimoniul personal masa lemnoasă exploatată în regie proprie de persoanele fizice potrivit prevederilor Codului silvic sau prin intermediul formelor de proprietate asociative, din pădurile pe care contribuabilii le au în proprietate, în volum de maximum 20 mc/an. Veniturile realizate de persoanele fizice din valorificarea acesteia direct sau prin intermediul formelor de proprietate asociative sunt venituri neimpozabile.

Norme metodologice:

ART. 42i

8. Prin cadru instituţionalizat se înţelege orice entitate care are ca obiect de activitate educaţia şcolară, universitară, pregătirea şi/sau perfecţionarea profesională, recunoscută de autorităţi ale statului român.

Norme metodologice:

ART. 42 k)

Acest alineat este abrogat prin OG 8/2013.

9. *** Abrogat.

10. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 42 s)

11. Aceste venituri sunt acordate prin legi speciale şi cuprind, printre altele:

- contravaloarea protezelor acordate gratuit pentru marii mutilaţi şi persoanele care şi-au pierdut total sau parţial capacitatea de muncă, a medicamentelor gratuite, accesului gratuit la sanatorii şi baze de tratament aparţinând Ministerului Sănătăţii, Ministerului Apărării Naţionale, Ministerului Administraţiei şi Internelor şi altor instituţii potrivit legii;

- contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloacele de transport în comun şi altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intră sub incidenţa prevederilor art. 5 alin. (1) lit. k) din Legea recunoştinţei faţă de eroii-martiri şi luptătorii care au contribuit la victoria Revoluţiei române din decembrie 1989 nr. 341/2004, cu modificările şi completările ulterioare;

- contravaloarea asistenţei medicale şi a medicamentelor acordate în mod gratuit şi prioritar, atât în tratament ambulatoriu, cât şi pe timpul spitalizărilor, a transportului gratuit cu mijloacele de transport în comun şi pe calea ferată română, contravaloarea biletului gratuit, pentru tratament într-o staţiune balneoclimaterică şi altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intră sub incidenţa prevederilor Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările şi completările ulterioare;

- contravaloarea călătoriilor gratuite pe calea ferată, gratuităţile pe mijloacele de transport în comun în mediul urban, a lemnelor de foc sau echivalent cărbuni, a asistenţei medicale gratuite în toate instituţiile medicale civile de stat sau militare şi asigurarea de medicamente gratuite atât în tratamentele ambulatorii, cât şi pe timpul spitalizării, a biletelor de tratament gratuite, în limita posibilităţilor existente, în staţiuni balneoclimaterice, a protezelor, a cârjelor, a ghetelor ortopedice, a cărucioarelor, a aparatelor auditive şi implanturilor cardiace, mijloacelor moto şi auto speciale pentru cei handicapaţi locomotor şi altele asemenea, potrivit Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum şi unele drepturi ale invalizilor şi văduvelor de război, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

- contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloace de transport în comun pentru adulţii cu handicap accentuat şi grav şi pentru asistenţii personali sau pentru însoţitorii acestora, a transportului interurban gratuit cu trenul, asistenţă medicală gratuită în conformitate cu prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 102/1999 privind protecţia specială şi încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 519/2002, cu modificările şi completările ulterioare;

- altele asemenea, aprobate prin lege.

12. Persoanele fizice prevăzute la **art. 42** lit. s) din Codul fiscal datorează impozit pe venit pentru categoriile de venituri prevăzute la **art. 41** din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 42 t)

13. Beneficiază de aceste prevederi şi următorii specialişti: profesorii cu diplomă de licenţă sau de absolvire, instructorii şi managerii din domeniu, precum şi alte persoane calificate pentru asistenţă medicală, cercetare şi asistenţă ştiinţifică, organizare şi conducere tehnică şi alte ocupaţii complementare, potrivit reglementărilor în materie.

Norme metodologice:

ART. 42 u)

14. În această categorie se cuprind:

- premii obţinute la concursuri pe obiecte sau discipline de învăţământ, pe meserii, cultural-ştiinţifice, festivaluri, simpozioane, concursuri tehnico-ştiinţifice, premii obţinute la campionate şi concursuri sportive şcolare, naţionale şi internaţionale;

- contravaloarea avantajelor sub formă de masă, cazare şi transport;

- alte drepturi materiale primite de participanţi cu ocazia acestor manifestări;

- altele asemenea.

Norme metodologice:

ART. 43

15. La determinarea impozitului anual/lunar, la plăţile anticipate cu titlu de impozit calculat pentru veniturile prevăzute la **art. 41** din Codul fiscal, bazele de calcul al impozitului vor fi stabilite prin rotunjire la mia de lei, prin neglijarea fracţiunilor sub 1.000 lei.

Norme metodologice:

ART. 44

16. Anul fiscal corespunde cu perioada celor 12 luni ale unui an calendaristic în care se realizează venituri.

17. În cazul decesului contribuabilului, perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, cuprinzând numărul de luni din anul calendaristic până la data decesului.

Norme metodologice:

ART. 46

18. Se supun impozitului pe veniturile din activităţi independente persoanele fizice care realizează aceste venituri în mod individual sau asociate pe baza unui contract de asociere încheiat în vederea desfăşurării de activităţi în scopul obţinerii de venit, asociere care se realizează potrivit dispoziţiilor legale şi care nu dă naştere unei persoane juridice.

19. Exercitarea unei activităţi independente presupune desfăşurarea acesteia în mod obişnuit, pe cont propriu şi urmărind un scop lucrativ. Printre criteriile care definesc preponderent existenţa unei activităţi independente sunt: libera alegere a desfăşurării activităţii, a programului de lucru şi a locului de desfăşurare a activităţii; riscul pe care şi-l asumă întreprinzătorul; activitatea se desfăşoară pentru mai mulţi clienţi; activitatea se poate desfăşura nu numai direct, ci şi cu personalul angajat de întreprinzător în condiţiile legii.

20. Persoanele fizice nerezidente sunt supuse impozitării în România pentru veniturile obţinute din desfăşurarea în România, potrivit legii, a unei activităţi independente, printr-un sediu permanent.

21. Sunt considerate venituri comerciale veniturile realizate din fapte de comerţ de către persoane fizice sau asocieri fără personalitate juridică, din prestări de servicii, altele decât cele realizate din profesii libere, precum şi cele obţinute din practicarea unei meserii.

Principalele activităţi care constituie fapte de comerţ sunt:

- activităţi de producţie;
- activităţi de cumpărare efectuate în scopul revânzării;
- organizarea de spectacole culturale, sportive, distractive şi altele asemenea;
- activităţi al căror scop este facilitarea încheierii de tranzacţii comerciale printr-un intermediar, cum ar fi: contract de comision, de mandat, de reprezentare, de agent de asigurare şi alte asemenea contracte încheiate în conformitate cu prevederile Codului comercial, indiferent de perioada pentru care a fost încheiat contractul;
- vânzarea în regim de consignaţie a bunurilor cumpărate în scopul revânzării sau produse pentru a fi comercializate;
- activităţi de editare, imprimerie, multiplicare, indiferent de tehnica folosită, şi altele asemenea;
- transport de bunuri şi de persoane;
- alte fapte de comerţ definite în Codul comercial.

21^1. *** Abrogat.

22. Pentru persoanele fizice asociate impunerea se face la nivelul fiecărei persoane asociate din cadrul asocierii fără personalitate juridică, potrivit contractului de asociere, inclusiv al societăţii civile profesionale, asupra venitului net distribuit.

23. Sunt considerate venituri din profesii libere veniturile obţinute din prestări de servicii cu caracter profesional, desfăşurate în mod individual sau în diverse forme de asociere, în domeniile ştiinţific, literar, artistic, educativ şi altele, de către: medici, avocaţi, notari publici, executori judecătoreşti, experţi tehnici şi contabili, contabili autorizaţi, consultanţi de plasament în valori mobiliare, auditori financiari, consultanţi fiscali, arhitecţi, traducători, sportivi, arbitri sportivi, precum şi alte persoane fizice cu profesii reglementate desfăşurate în mod independent, în condiţiile legii.

23^1. Veniturile obţinute de avocaţii stagiari în baza contractelor de colaborare precum şi avocaţii salarizaţi în interiorul profesiei sunt considerate venituri din activităţi independente.

23^2. Persoanele fizice care realizează venituri din cedarea folosinţei bunurilor din derularea unui număr mai mare de 5 contracte de închiriere la sfârşitul anului fiscal, începând cu anul fiscal următor califică aceste venituri în categoria venituri din activităţi independente și le supun regulilor de stabilire a venitului net anual pentru această categorie, determinat pe baza contabilităţii în partidă simplă. Aplicarea acestei reglementări se efectuează potrivit prevederilor ordinului preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

23^3. Sunt venituri din profesii libere și veniturile din activităţi desfăşurate în mod independent, în condiţiile legii, ca profesii reglementate, inclusiv în cazul în care activitatea este desfăşurată pe bază de contract, pentru societăţi comerciale sau alte entităţi reglementate potrivit legii să desfăşoare activităţi care generează venituri din profesii libere.

24. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuală sunt venituri realizate din valorificarea drepturilor industriale, cum ar fi: invenţii, mai puţin realizările tehnice, know-how, mărci înregistrate, franciza şi altele asemenea, recunoscute şi protejate prin înscrisuri ale instituţiilor specializate, precum şi a drepturilor de autor, inclusiv a drepturilor conexe dreptului de autor. Veniturile de această natură se supun regulilor de determinare pentru veniturile din activităţi independente şi în situaţia în care drepturile respective fac obiectul unor contracte de cesiune, închiriere, colaborare, cercetare, licenţă, franciză şi altele asemenea, precum şi cele transmise prin succesiune, indiferent de denumirea sub care se acordă, cum ar fi: remuneraţie directă, remuneraţie secundară, onorariu, redevenţă şi altele asemenea.

Veniturile rezultate din cesiunile de drepturi de proprietate intelectuală prevăzute în mod expres în contractul încheiat între părţi reprezintă venituri din drepturi de proprietate intelectuală. De asemenea, sunt incluse în categoria veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală şi veniturile din cesiuni pentru care reglementările în materie stabilesc prezumţia de cesiune a drepturilor în lipsa unei prevederi contrare în contract.

În situaţia existenţei unei activităţi dependente ca urmare a unei relaţii de angajare, remuneraţia prestărilor rezultate din cesiunile de drepturi de proprietate intelectuală care intră în sfera sarcinilor de serviciu reprezintă venituri de natură salarială, conform prevederilor menţionate în mod expres în contractul dintre angajat şi angajator, şi se supun impozitării potrivit prevederilor **cap. III** "Venituri din salarii" al **titlului III** din Codul fiscal.

Veniturile reprezentând drepturi băneşti ale autorului unei realizări tehnice nu sunt considerate, din punct de vedere fiscal, venituri din drepturi de proprietate intelectuală.

24^1. Sunt considerate venituri din activităţi independente veniturile din drepturi de autor și drepturile conexe definite potrivit prevederilor Legii nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare

25. *** Abrogat.

26. Veniturile realizate de sportivii care participă la competiţii sportive pe cont propriu şi nu au relaţii contractuale de muncă cu entitatea plătitoare de venit sunt considerate venituri din activităţi independente.

Norme metodologice:

ART. 48

36. În venitul brut se includ toate veniturile în bani şi în natură, cum sunt: venituri din vânzarea de produse şi de mărfuri, venituri din prestarea de servicii şi executarea de lucrări, venituri din vânzarea sau închirierea bunurilor din patrimoniul afacerii, venituri obţinute din valorificarea bunurilor mobile sub forma deşeurilor din patrimoniul afacerii prin centrele de colectare a deşeurilor şi orice alte venituri obţinute din exercitarea activităţii inclusiv încasările efectuate în avans care se referă la alte exerciţii fiscale, precum şi veniturile din dobânzile primite de la bănci pentru disponibilităţile băneşti aferente afacerii, din alte activităţi adiacente şi altele asemenea. În venitul brut se includ şi veniturile încasate ulterior încetării activităţii independente, pe baza facturilor emise şi neîncasate până la încetarea activităţii.

Prin activităţi adiacente se înţelege toate activităţile care au legătură cu obiectul de activitate autorizat.

În venitul brut al afacerii se include şi suma reprezentând contravaloarea bunurilor şi drepturilor din patrimoniul afacerii care trec pe parcursul exercitării activităţii şi la încetarea definitivă a acesteia în patrimoniul personal al contribuabilului, operaţiune considerată din punct de vedere fiscal o înstrăinare. Evaluarea acestora se face la preţurile practicate pe piaţă sau stabilite prin expertiză tehnică.

În cazul încetării definitive a activităţii, din punct de vedere fiscal, sumele obţinute din valorificarea bunurilor şi drepturilor din patrimoniul afacerii, înscrise în Registrul-inventar, cum ar fi: mijloacele fixe, obiectele de inventar şi altele asemenea, precum şi stocurile de materii prime, materiale, produse finite şi mărfuri se includ în venitul brut.

În cazul schimbării modalităţii de exercitare a unei activităţi, precum şi al transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislaţiei în materie, în condiţiile continuării activităţii, se include în venitul brut al afacerii care urmează să se transforme/schimbe şi contravaloarea bunurilor şi drepturilor care trec în patrimoniul afacerii în care s-a transformat/schimbat.

În cazul bunurilor şi drepturilor amortizabile care trec în patrimoniul altei afaceri prin schimbarea modalităţii de exercitare a unei activităţi şi/sau transformarea formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislaţiei în materie, se aplică următoarele reguli:

- cele cu valoare rămasă de amortizat se înscriu în Registrul-inventar la această valoare, care constituie şi bază de calcul al amortizării;
- cele complet amortizate se înscriu în Registrul-inventar la valoarea stabilită prin expertiză tehnică sau la preţul practicat pe piaţă; pentru acestea nu se calculează amortizare şi nu se deduce din veniturile noii activităţi,.

În cazul bunurilor şi drepturilor neamortizabile care trec în patrimoniul altei afaceri prin schimbarea modalităţii de exercitare a unei activităţi şi/sau transformarea formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislaţiei în materie, acestea se înscriu în Registrul-inventar la valoarea înscrisă în evidenţa contabilă şi nu constituie cheltuială deductibilă din veniturile noii activităţi.

Nu constituie venit brut următoarele:

- aporturile făcute la începerea unei activităţi sau în cursul desfăşurării acesteia;
- sumele primite sub formă de credite bancare ori de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;
- sumele primite ca despăgubiri;
- sumele ori bunurile primite sub formă de sponsorizări, mecenat sau donaţii.

În cazul începerii unei activităţi ca urmare a schimbării modalităţii de exercitare a activităţii şi/sau transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislaţiei în materie, aporturile aduse în noul patrimoniu nu constituie venit brut.

În cazul schimbării modalităţii de exercitare a unei activităţi şi/sau transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislaţiei în materie, în timpul anului, venitul net/pierderea se determină separat pentru fiecare perioadă în care activitatea independentă a fost desfăşurată de contribuabil într-o formă de organizare prevăzută de lege.

Venitul net anual/Pierderea anuală se determină prin însumarea venitului net/pierderii înregistrat/înregistrate în toate perioadele fiscale din anul fiscal în care a avut loc schimbarea şi/sau transformarea formei de exercitare a activităţii.

Venitul net anual/Pierderea anuală se înscrie în declaraţia privind venitul realizat.

Pierderea fiscală înregistrată în anul în care a avut loc schimbarea şi/sau transformarea formei de exercitare a activităţii se reportează şi se compensează potrivit regulilor de reportare prevăzute la **art. 80** din Codul fiscal.

36^1. *** Abrogat.

37. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, astfel cum rezultă din evidenţele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor **art. 48** alin. (4) - (7) din Codul fiscal.

Reguli generale aplicabile pentru deducerea cheltuielilor efectuate în scopul realizării veniturilor sunt şi următoarele:

a) să fie efectuate în interesul direct al activităţii;

b) să corespundă unor cheltuieli efective şi să fie justificate cu documente;

c) să fie cuprinse în cheltuielile exerciţiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite, inclusiv în cazul cheltuielilor reprezentând plăţi efectuate în avans care se referă la alte exerciţii fiscale.

38. Sunt cheltuieli deductibile, de exemplu:

1. cheltuielile cu achiziţionarea de materii prime, materiale consumabile, obiecte de inventar şi mărfuri;
2. cheltuielile cu lucrările executate şi serviciile prestate de terţi;
3. cheltuielile efectuate de contribuabil pentru executarea de lucrări şi prestarea de servicii pentru clienţi;
4. chiria aferentă spaţiului în care se desfăşoară activitatea, cea aferentă utilajelor şi altor instalaţii utilizate în desfăşurarea activităţii, în baza unui contract de închiriere;
5. dobânzile aferente creditelor bancare;
6. *** Abrogat;
7. cheltuielile cu comisioanele şi cu alte servicii bancare;
8. cheltuielile cu primele de asigurare care privesc imobilizările corporale şi necorporale, inclusiv pentru stocurile deţinute, precum şi primele de asigurare pentru asigurarea de risc profesional potrivit legii;
9. cheltuielile cu primele de asigurare pentru bunurile din patrimoniul personal, când acestea reprezintă garanţie bancară pentru creditele utilizate în desfăşurarea activităţii independente a contribuabilului;
10. cheltuielile poştale şi taxele de telecomunicaţii;
11. cheltuielile cu energia şi apa;
12. cheltuielile cu transportul de bunuri şi de persoane;
13. cheltuieli de natură salarială;

14. cheltuielile cu impozitele, taxele, altele decât impozitul pe venit;

15. cheltuielile reprezentând contribuţiile pentru asigurările sociale, pentru constituirea Fondului pentru plata ajutorului de şomaj, pentru asigurările sociale de sănătate, pentru accidente de muncă şi boli profesionale, precum şi alte contribuţii obligatorii pentru contribuabil şi angajaţii acestuia;

16. cheltuielile cu amortizarea, în conformitate cu reglementările **titlului II** din Codul fiscal, după caz;

17. valoarea rămasă neamortizată a bunurilor şi drepturilor amortizabile înstrăinate, determinată prin deducerea din preţul de cumpărare a amortizării incluse pe costuri în cursul exploatării şi limitată la nivelul venitului realizat din înstrăinare;

18. cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria (rata de leasing) în cazul contractelor de leasing operaţional, respectiv cheltuielile cu amortizarea şi dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operaţiunile de leasing şi societăţile de leasing;

19. cheltuielile cu pregătirea profesională pentru contribuabili şi salariaţii lor, potrivit legii;

20. cheltuielile ocazionate de participarea la congrese şi alte întruniri cu caracter profesional;

21. cheltuielile cu funcţionarea şi întreţinerea, aferente bunurilor care fac obiectul unui contract de comodat, potrivit înţelegerii din contract, pentru partea aferentă utilizării în scopul afacerii;

22. *** Abrogat;

23. cheltuielile de delegare, detaşare şi deplasare, cu excepţia celor reprezentând indemnizaţia de delegare, detaşare în altă localitate, în ţară şi în străinătate, care este deductibilă limitat;

24. cheltuielile de reclamă şi publicitate reprezintă cheltuielile efectuate pentru popularizarea numelui contribuabilului, produsului sau serviciului în baza unui contract scris, precum şi costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare când reclama şi publicitatea se efectuează prin mijloace proprii. Se includ în categoria cheltuielilor de reclamă şi publicitate şi bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor şi demonstraţii la punctele de vânzare, precum şi alte bunuri acordate cu scopul stimulării vânzărilor;

25. alte cheltuieli efectuate în scopul realizării veniturilor.

Sunt cheltuieli deductibile şi cele efectuate pentru întreţinerea şi funcţionarea spaţiilor folosite pentru desfăşurarea afacerilor chiar dacă documentele sunt emise pe numele proprietarului, şi nu pe numele contribuabilului.

39. Sunt cheltuieli deductibile limitat, de exemplu, următoarele: (numerotarea este adăugată în acest fişier pentru uşurinţa citirii)

1. cheltuielile de sponsorizare, mecenat, precum şi pentru acordarea de burse private, conform legii, sunt deductibile în limitele stabilite la **art. 48** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare şi în condiţiile prevăzute de legislaţia în materie;

2. cheltuielile de protocol ocazionate de acordarea unor cadouri, trataţii şi mese partenerilor de afaceri, efectuate în scopul afacerii;

3. cheltuieli reprezentând cotizaţii plătite asociaţiilor profesionale şi contribuţii profesionale obligatorii plătite organizaţiilor profesionale din care fac parte contribuabilii şi datorate potrivit legii;

4. cheltuielile reprezentând indemnizaţia de delegare şi detaşare în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, sunt deductibile, respectiv în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituţiile publice;

5. cheltuielile sociale în limita unei sume stabilite prin aplicarea unei cote de până la 2% asupra fondului de salarii realizat anual şi acordate pentru salariaţii proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă, sub forma: ajutoarelor de înmormântare, ajutoarelor pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităţilor naturale, ajutoarelor pentru bolile grave sau incurabile, inclusiv proteze, ajutoarelor pentru naştere, tichetelor de creşă acordate de angajator în conformitate cu legislaţia în vigoare, cadourilor pentru copiii minori ai salariaţilor, cadourilor oferite salariatelor, contravalorii transportului la şi de la locul de muncă al salariatului, costului prestaţiilor pentru tratament şi odihnă, inclusiv transportul, pentru salariaţii proprii şi membrii de familie ai acestora. Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaţilor cu ocazia Paştelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului şi a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum şi cadourile oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie sunt deductibile în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie dintre cele de mai sus, nu depăşeşte 150 lei;

6. dobânzile aferente împrumuturilor de la persoane fizice şi juridice, altele decât instituţiile care desfăşoară activitatea de creditare cu titlu profesional, utilizate în desfăşurarea activităţii, pe baza contractului încheiat între părţi, în limita nivelului dobânzii de referinţă a Băncii Naţionale a României;

7. cheltuieli reprezentând tichetele de masă acordate de angajator potrivit legii, precum şi cheltuieli reprezentând tichetele de vacanţă acordate de angajator potrivit legii.

8. cheltuieli reprezentând contribuţiile plătite în numele angajaţilor, la fonduri de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cele reprezentând contribuţii la fondurile de pensii facultative calificate astfel în conformitate cu legislaţia privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, efectuate către entităţi autorizate, stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparţinând Spaţiului Economic European, în limita echivalentului în lei a 400 de euro, într-un an fiscal, pentru fiecare participant. Deducerea acestor cheltuieli se realizează numai pe baza documentelor privind calificarea fondurilor de pensii facultative respective, emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară, la solicitarea angajatorului, şi sunt luate în calcul la determinarea venitului net anual corespunzător anului în care contribuţiile au fost plătite. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul mediu anual comunicat de Banca Naţională a României pentru anul în care s-a efectuat plata.

Limita echivalentului în euro a contribuţiilor efectuate la fondul de pensii facultative şi a primelor de asigurare voluntară de sănătate, prevăzute la **art. 48** alin. (5) lit. g) şi h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se transformă în lei la cursul mediu anual comunicat de Banca Naţională a României.

39^1. (1) În sensul prevederilor **art. 48** alin. (7) lit. l^1) din Codul fiscal, regulile de deducere, termenii şi expresiile prevăzute, condiţiile în care vehiculele rutiere motorizate, supuse limitării fiscale, se consideră a fi utilizate exclusiv în scopul desfăşurării activităţii au semnificaţiile prevăzute la pct. 45^1 din normele metodologice date în aplicarea **art. 145^1** din Codul fiscal din titlul VI «Taxa pe valoarea adăugată».

(2) Dacă vehiculele respective nu sunt utilizate exclusiv în scopul desfăşurării activităţii, se limitează la 50% dreptul de deducere a cheltuielilor efectuate conform **art. 48** alin. (4) şi (5) din Codul fiscal legate de aceste vehicule, cu excepţia cheltuielilor privind amortizarea

pentru care se aplică regulile privind amortizarea prevăzute în titlul II, după caz. În cadrul cheltuielilor supuse limitării fiscale se cuprind cheltuielile direct atribuibile fiecărui vehicul, inclusiv cele reprezentând: impozitele locale, asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, inspecţiile tehnice periodice, rovinieta etc.

În vederea acordării deductibilităţii integrale la calculul venitului net anual, justificarea utilizării vehiculelor se efectuează pe baza documentelor justificative şi prin întocmirea foii de parcurs care trebuie să cuprindă cel puţin următoarele informaţii: categoria de vehicul utilizat, scopul şi locul deplasării, kilometrii parcurşi, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs.

40. Veniturile obţinute din valorificarea în regim de consignaţie sau prin vânzare directă către agenţi economici şi alte instituţii a bunurilor rezultate în urma unei prelucrări sau procurate în scopul revânzării sunt considerate venituri din activităţi independente. În această situaţie se vor solicita documentele care atestă provenienţa bunurilor respective, precum şi autorizaţia de funcţionare. Nu se încadrează în aceste prevederi bunurile din patrimoniul personal.

40^1. *** Abrogat.

41. Toate bunurile şi drepturile aferente desfăşurării activităţii se înscriu în Registrul-inventar şi constituie patrimoniul afacerii.

Norme metodologice:

ART. 49

42. În sensul **art. 49** din Codul fiscal, pentru contribuabilii care realizează venituri comerciale şi desfăşoară activităţi cuprinse în nomenclatorul elaborat de Ministerul Finanţelor Publice, venitul net se determină pe bază de norme anuale de venit. Pentru determinarea venitului net anual se aplică criteriile specifice de corecţie asupra normei de venit. La stabilirea normelor anuale de venit de către direcţiile generale ale finanţelor publice judeţene şi a municipiului Bucureşti vor fi consultate consiliile judeţene/Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz.

Prin ordin al ministrului finanţelor publice se vor stabili activităţile din Clasificarea activităţilor din economia naţională - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, care generează venituri comerciale în sensul **art. 49** din Codul fiscal.

În situaţia în care un contribuabil desfăşoară aceeaşi activitate în două sau mai multe locuri diferite pentru care venitul net se determină pe baza normelor anuale de venit, stabilirea venitului net anual se efectuează prin însumarea nivelului normelor de venit, corectate potrivit criteriilor specifice de la fiecare loc de desfăşurare a activităţii.

În cazul în care un contribuabil desfăşoară mai multe activităţi pentru care venitul net se determină pe baza normelor de venit, stabilirea venitului net anual se efectuează prin însumarea nivelului normelor de venit de la locul desfăşurării fiecărei activităţi, corectate potrivit criteriilor specifice.

42^1. Pentru contribuabilii persoane fizice care desfășoară o activitate independentă ca întreprindere individuală, venitul net se poate determina pe bază de norme anuale de venit, cu respectarea prevederilor **art. 49** din Codul fiscal.

42^2. Norma anuală de venit pentru fiecare activitate de la locul desfășurării acesteia nu poate fi mai mică decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii acesteia, înmulţit cu 12.

42^3. În cazul în care activitatea se desfășoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, norma anuală de venit corespunzătoare fiecărui asociat din cadrul asocierii nu poate fi mai mică decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii acesteia, înmulţit cu 12.

Pentru determinarea venitului net anual al fiecărui membru asociat se aplică criteriile specifice de corecţie asupra normei de venit.

43. La stabilirea coeficienţilor de corecţie a normelor de venit se vor avea în vedere următoarele criterii:

- vadul comercial şi clientela;
- vârsta contribuabililor;
- timpul afectat desfăşurării activităţii, cu excepţia cazurilor prevăzute la pct. 44 şi 45;
- starea de handicap sau de invaliditate a contribuabilului;
- activitatea se desfăşoară într-un spaţiu proprietate a contribuabilului sau închiriat;
- realizarea de lucrări, prestarea de servicii şi obţinerea de produse cu material propriu sau al clientului;
- folosirea de maşini, dispozitive şi scule, acţionate manual sau de forţă motrice;
- caracterul sezonier al unor activităţi;
- durata concediului legal de odihnă;
- desfășurarea activităţii cu salariaţi;
- contribuţia fiecărui asociat în cazul activităţii desfășurate în cadrul unei asocieri;
- informaţiile cuprinse în declaraţia informativă depusă în scop de TVA potrivit prevederilor **art. 156^3** din Codul fiscal;
- alte criterii specifice.

Diminuarea normelor de venit ca urmare a îndeplinirii criteriului de vârstă a contribuabilului se operează începând cu anul următor celui în care acesta a împlinit numărul de ani care îi permite reducerea normei. Corectarea normelor de venit pentru contribuabilii care au şi calitatea de salariat sau îşi pierd această calitate se face începând cu luna următoare încheierii/desfacerii contractului individual de muncă.

44. Venitul net din activităţi independente, determinat pe bază de norme anuale de venit, se reduce proporţional cu:

- perioada de la începutul anului şi până la momentul autorizării din anul începerii activităţii;
- perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, în situaţia încetării activităţii, la cererea contribuabilului.

45. Pentru întreruperile temporare de activitate în cursul anului, datorate unor accidente, spitalizării şi altor cauze obiective, inclusiv cele de forţă majoră, dovedite cu documente justificative, normele de venit se reduc proporţional cu perioada nelucrată, la cererea contribuabililor. În situaţia încetării activităţii în cursul anului, respectiv a întreruperii temporare, persoanele fizice autorizate şi asociaţiile fără personalitate juridică sunt obligate să depună autorizaţia de funcţionare şi să înştiinţeze în scris, în termen de 5 zile, organele fiscale în a căror rază teritorială aceştia îşi desfăşoară activitatea. În acest sens se va anexa, în copie, dovada din care să rezulte depunerea autorizaţiei.

46. Pentru contribuabilii impuşi pe bază de norme de venit, care îşi exercită activitatea o parte din an, în situaţiile prevăzute la pct. 44 şi 45, venitul net aferent perioadei efectiv lucrate se determină prin raportarea normei anuale de venit la 365 de zile, iar rezultatul se înmulţeşte cu numărul zilelor de activitate.

În acest scop organul fiscal întocmeşte o notă de constatare care va cuprinde date şi informaţii privind:

- situaţia care a generat corectarea normei de venit, cum ar fi: începutul/sfârşitul activităţii, întreruperea temporară, conform pct. 45, şi altele asemenea;
- perioada în care nu s-a desfăşurat activitate;
- documentele justificative depuse de contribuabil;
- recalcularea normei, conform prezentului punct.

47. Pentru contribuabilul care optează să fie impus pe bază de normă de venit şi care anterior a fost impus în sistem real, având investiţii în curs de amortizare, valoarea amortizării nu diminuează norma de venit. Veniturile realizate din valorificarea investiţiilor respective sau trecerea lor în patrimoniul personal în cursul perioadei de desfăşurare a activităţii sau în caz de încetare a activităţii majorează norma de venit proporţional cu valoarea amortizată în perioada impunerii în sistem real.

48. În cazul contribuabilului impus pe bază de normă de venit, care pe perioada anterioară a avut impunere în sistem real şi a efectuat investiţii care au fost amortizate integral, veniturile din valorificarea sau trecerea acestora în patrimoniul personal ca urmare a încetării activităţii vor majora norma de venit.

49. Contribuabilii care în cursul anului fiscal îşi completează obiectul de activitate cu o altă activitate care nu este cuprinsă în nomenclator vor fi impuşi în sistem real de la data respectivă, venitul net anual urmând să fie determinat prin însumarea fracţiunii din norma de venit aferentă perioadei de impunere pe bază de normă de venit cu venitul net rezultat din evidenţa contabilă.

Norme metodologice:

ART. 50

50. În următoarele situaţii venitul net din drepturi de proprietate intelectuală se determină ca diferenţă între venitul brut şi comisionul cuvenit organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori care, conform legii, au atribuţii de colectare şi de repartizare a veniturilor între titularii de drepturi:

- venituri din drepturi de proprietate intelectuală transmise prin succesiune;
- venituri din exercitarea dreptului de suită;
- venituri reprezentând remuneraţia compensatorie pentru copia privată.

51. *** Abrogat

52. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 50 al.4

53. Venitul brut din drepturi de proprietate intelectuală cuprinde atât sumele încasate în cursul anului, cât şi reţinerile în contul plăţilor anticipate efectuate cu titlu de impozit şi contribuţiile obligatorii reţinute de plătitorii de venituri.

În cazul veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală se includ în venitul brut atât veniturile în bani, cât și echivalentul în lei al veniturilor în natură. Evaluarea veniturilor în natură se face la preţul pieţei sau la preţul stabilit prin expertiză tehnică, la locul și la data primirii acestora.

În cazul în care determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuală se face pe bază de cote forfetare de cheltuieli, nu există obligativitatea înregistrării în evidenţa contabilă a cheltuielilor efectuate în scopul realizării venitului.

54. Cheltuielile forfetare includ comisioanele şi alte sume care revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de venituri drept plată a serviciilor prestate pentru gestiunea drepturilor de către aceştia din urmă către titularii de drepturi.

55. Sunt considerate opere de artă monumentală următoarele:

- lucrări de decorare, cum ar fi pictura murală a unor spaţii şi clădiri de mari dimensiuni, interior-exterior;
- lucrări de artă aplicată în spaţii publice, cum ar fi: ceramică, metal, lemn, piatră, marmură şi altele asemenea;
- lucrări de sculptură de mari dimensiuni, design monumental, amenajări de spaţii publice;
- lucrări de restaurare a acestora.

56. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuală obţinute din străinătate se supun regulilor aplicabile veniturilor din străinătate, indiferent dacă sunt încasate direct de titulari sau prin intermediul entităţilor responsabile cu gestiunea drepturilor de proprietate intelectuală, potrivit legii.

57. Cota de cheltuieli forfetare nu se acordă în cazul în care persoanele fizice utilizează baza materială a beneficiarului acestor drepturi de proprietate intelectuală.

Norme metodologice:

ART. 51

58. Opţiunea de a determina venitul net în sistem real se face astfel:

a) în cazul contribuabililor prevăzuţi la **art. 49** alin. (1) din Codul fiscal, care au desfăşurat activitate în anul precedent şi au fost impuşi pe bază de norme de venit, prin completarea corespunzătoare a declaraţiei privind venitul estimat/norma de venit şi depunerea acesteia până la data de 31 ianuarie inclusiv;

b) în cazul contribuabililor prevăzuţi la **art. 49** alin. (1) din Codul fiscal, care încep activitatea în cursul anului fiscal, prin completarea

corespunzătoare a declaraţiei privind venitul estimat/ norma de venit şi depunerea acesteia în termen de 15 zile de la începerea activităţii

59. *** Abrogat.

60. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 52

61. Plătitorii veniturilor prevăzute la **art. 52** alin. (1) lit.a) - c) din Codul fiscal au obligaţia de a calcula, de a reţine şi vira în cursul anului fiscal impozitul reprezentând plată anticipată în contul impozitului anual datorat de contribuabili. Plata anticipată se calculează prin aplicarea cotei de 10% la diferenţa dintre venitul brut şi contribuţiile sociale obligatorii reţinute la sursă potrivit titlului IX^2 din Codul fiscal. Reţinerea impozitului reprezentând plată anticipată se efectuează din veniturile plătite în baza contractului civil încheiat în formă scrisă între plătitorul de venit şi beneficiarul venitului, contribuabil potrivit Titlului III din Codul fiscal.

62. Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală, cărora le revine obligaţia calculării şi reţinerii impozitului anticipat, sunt, după caz:

- utilizatorii de opere, invenţii, know-how şi altele asemenea, în situaţia în care titularii de drepturi îşi exercită drepturile de proprietate intelectuală în mod personal, iar relaţia contractuală dintre titularul de drepturi de proprietate intelectuală şi utilizatorul respectiv este directă;

- organismele de gestiune colectivă sau alte entităţi, care, conform dispoziţiilor legale, au atribuţii de gestiune a drepturilor de proprietate intelectuală, a căror gestiune le este încredinţată de către titulari. În această situaţie se încadrează şi producătorii şi agenţii mandataţi de titularii de drepturi, prin intermediul cărora se colectează şi se repartizează drepturile respective.

63. În situaţia în care sumele reprezentând venituri din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală se colectează prin mai multe organisme de gestiune colectivă sau prin alte entităţi asemănătoare, obligaţia calculării şi reţinerii impozitului anticipat revine organismului sau entităţii care efectuează plata către titularul de drepturi de proprietate intelectuală.

64. În cazul contribuabililor ale căror plăţi anticipate sunt calculate în conformitate cu prevederile **art. 52** alin. (1) lit. a) - c) din Codul fiscal pentru veniturile de această natură şi care realizează venituri din activităţi independente şi în alte condiţii, pentru acestea din urmă au obligaţia să le evidenţieze în contabilitate separat şi să efectueze în cursul anului plăţi anticipate trimestriale, în conformitate cu **art. 82** din Codul fiscal..

64^1. Contribuabilii care realizează venituri din activităţi independente pentru care venitul net anual este stabilit în sistem real şi pentru care plătitorii de venituri au obligaţia reţinerii la sursă a impozitului reprezentând plăţi anticipate în conformitate cu **art. 52** din Codul fiscal determină venitul net anual pe baza contabilităţii în partidă simplă. Fac excepţie de la determinarea venitului net anual pe baza contabilităţii în partidă simplă, contribuabilii care realizează venituri prevăzute la **art. 52** alin. (1) lit. a) - c) din Codul fiscal care au optat pentru impunerea veniturilor potrivit prevederilor **art. 52^1** din Codul fiscal.

64^2. Pentru contribuabilii care desfășoară o activitate care^ generează venituri comerciale pentru care venitul net anual este stabilit pe baza normelor de venit, aceasta fiind prevăzută la **art. 52** alin.(1) din Codul fiscal, plătitorii de venituri nu au obligaţia reţinerii la sursă a impozitului reprezentând plăţi anticipate potrivit **art. 52** din Codul fiscal, cu condiţia prezentării de către contribuabilii respectivi a copiei formularului 260 «Decizie de impunere pentru plăţi anticipate cu titlu de impozit».

65. Impozitul anticipat se calculează şi se reţine în momentul efectuării plăţii sumelor către beneficiarul venitului.

66. Impozitul reţinut se virează la bugetul de stat până la data de 25 a lunii următoare celei în care se fac plata venitului şi reţinerea impozitului.

66^1. Persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din activităţi desfăşurate în baza contractelor/convenţiilor civile încheiate potrivit Codului civil, a contractelor de agent, precum şi din activităţi de expertiză contabilă şi tehnică, judiciară şi extrajudiciară, au dreptul să opteze pentru impunerea venitului brut cu cota de 16%, impozitul fiind final, potrivit **art. 52^1** din Codul fiscal.

66^2. Pentru veniturile realizate în baza contractelor aflate în derulare la data de 1 octombrie 2011, altele decât cele pentru care, la data respectivă erau aplicabile prevederile **art. 52** din Codul fiscal şi care sunt calificate drept contracte civile începând cu data de 1 octombrie 2011, obligaţiile privind calculul, reţinerea şi virarea impozitului reprezentând plăţi anticipate, sunt cele în vigoare la data plăţii veniturilor respective.

Norme metodologice:

ART. 55 al.2

67. Veniturile de natură salarială prevăzute la **art. 55** din Codul fiscal, denumite în continuare venituri din salarii, sunt venituri din activităţi dependente, dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:

- părţile care intră în relaţia de muncă, denumite în continuare angajator şi angajat, stabilesc de la început: felul activităţii, timpul de lucru şi locul desfăşurării activităţii;

- partea care utilizează forţa de muncă pune la dispoziţia celeilalte părţi mijloacele de muncă, cum ar fi: spaţii cu înzestrare corespunzătoare, îmbrăcăminte specială, unelte de muncă şi altele asemenea;

- persoana care activează contribuie numai cu prestaţia fizică sau cu capacitatea ei intelectuală, nu şi cu capitalul propriu;

- plătitorul de venituri de natură salarială suportă cheltuielile de deplasare în interesul serviciului ale angajatului, cum ar fi indemnizaţia de delegare-detaşare în ţară şi în străinătate, şi alte cheltuieli de această natură, precum şi indemnizaţia de concediu de odihnă şi indemnizaţia pentru incapacitate temporară de muncă suportate de angajator potrivit legii;

- persoana care activează lucrează sub autoritatea unei alte persoane şi este obligată să respecte condiţiile impuse de aceasta, conform legii.

68. Veniturile din salarii sau considerate asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relaţii contractuale

de muncă, precum şi orice sume de natură salarială primite în baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se referă, şi care sunt realizate din:

a) sume primite pentru munca prestată ca urmare a contractului individual de muncă, a contractului colectiv de muncă, precum şi pe baza actului de numire:

- salariile de bază;

- sporurile şi adaosurile de orice fel;

- indemnizaţii pentru trecerea temporară în altă muncă, pentru reducerea timpului de muncă, pentru carantină, precum şi alte indemnizaţii de orice fel, altele decât cele menţionate la pct. 3, având aceeaşi natură;

- recompensele şi premiile de orice fel;

- sumele reprezentând premiul anual şi stimulentele acordate, potrivit legii, personalului din instituţiile publice, cele reprezentând stimulentele acordate salariaţilor agenţilor economici;

- sumele primite pentru concediul de odihnă, cu excepţia sumelor primite de salariat cu titlu de despăgubiri reprezentând contravaloarea cheltuielilor salariatului şi familiei sale necesare în vederea revenirii la locul de muncă, precum şi eventualele prejudicii suferite de acesta ca urmare a întreruperii concediului de odihnă;

- sumele primite în caz de incapacitate temporară de muncă;

— valoarea nominală a tichetelor de masă, tichetelor de creșă, tichetelor de vacanţă, acordate potrivit legii;

- orice alte câştiguri în bani şi în natură, primite de la angajatori de către angajaţi, ca plată a muncii lor;

b) indemnizaţiile, precum şi orice alte drepturi acordate persoanelor din cadrul organelor autorităţii publice, alese sau numite în funcţie, potrivit legii, precum şi altora asimilate cu funcţiile de demnitate publică, stabilite potrivit sistemului de stabilire a indemnizaţiilor pentru persoane care ocupă funcţii de demnitate publică;

c) drepturile personalului militar în activitate şi ale militarilor angajaţi pe bază de contract, reprezentând solda lunară compusă din solda de grad, solda de funcţie, gradaţii şi indemnizaţii, precum şi prime, premii şi alte drepturi stabilite potrivit legislaţiei speciale;

c^1) sumele reprezentând plăţile compensatorii calculate pe baza soldelor lunare nete, acordate personalului militar trecut în rezervă sau al cărui contract încetează ca urmare a nevoilor de reducere și de restructurare, precum și ajutoarele stabilite în raport cu solda lunară netă, acordate acestuia la trecerea în rezervă sau direct în retragere cu drept de pensie sau celor care nu îndeplinesc condiţiile de pensie, precum și ajutoare sau plăţi compensatorii primite de poliţişti aflaţi în situaţii similare, al căror cuantum se determină în raport cu salariul ;

d) drepturile administratorilor obţinute în baza contractului de administrare încheiat cu companiile/societăţile naţionale, societăţile comerciale la care statul sau o autoritate a administraţiei publice locale este acţionar majoritar, precum şi cu regiile autonome, stabilite potrivit legii, cum ar fi: indemnizaţia lunară brută, suma cuvenită prin participare la profitul net al societăţii;

e) sumele plătite membrilor fondatori ai unei societăţi comerciale constituite prin subscripţie publică, potrivit cotei de participare la profitul net, stabilită de adunarea constitutivă, potrivit legislaţiei în vigoare;

f) sumele primite de reprezentanţii în adunarea generală a acţionarilor, în consiliul de administraţie, membrii directoratului şi ai consiliului de supraveghere, precum şi în comisia de cenzori;

g) sumele primite de reprezentanţii în organisme tripartite, conform legii;

h) indemnizaţiile, primele şi alte asemenea sume acordate membrilor aleşi ai unor entităţi, cum ar fi: organizaţii sindicale, organizaţii patronale, alte organizaţii neguvernamentale, asociaţii de proprietari/chiriaşi şi altele asemenea;

i) indemnizaţiile acordate ca urmare a participării în comisii, comitete, consilii şi altele asemenea, constituite conform legii;

j) veniturile obţinute de condamnaţii care execută pedepse la locul de muncă;

k) sumele plătite sportivilor ca urmare a participării în competiţii sportive, precum şi sumele plătite sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti în domeniu pentru rezultatele obţinute la competiţiile sportive, de către structurile sportive cu care aceştia au relaţii contractuale de muncă, indiferent de forma sub care se plătesc, inclusiv prima de joc, cu excepţia celor prevăzute la **art. 42** lit. t) din Codul fiscal;

l) compensaţii băneşti individuale, acordate persoanelor disponibilizate prin concedieri colective, din fondul de salarii, potrivit dispoziţiilor prevăzute în contractul de muncă;

l^1) sumele reprezentând plăţile compensatorii calculate pe baza salariilor medii nete pe unitate, primite de persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfăcute ca urmare a concedierilor colective, conform legii, precum și sumele reprezentând plăţile compensatorii calculate pe baza salariului mediu net pe economie, primite de personalul civil din sectorul de apărare naţională, ordine publică și siguranţă naţională la încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu, ca urmare a nevoilor de reducere și de restructurare, acordate potrivit legii;

m) indemnizaţii sau alte drepturi acordate angajaţilor cu ocazia angajării sau mutării acestora într-o altă localitate, stabilite potrivit contractelor de muncă, statutelor sau altor dispoziţii legale, cu excepţia celor prevăzute la **art. 55** alin. (4) lit. h) şi i) din Codul fiscal;

n) indemnizaţia administratorilor, precum şi suma din profitul net, alta decât cea calificată drept dividend, cuvenite administratorilor societăţilor comerciale, potrivit actului constitutiv, sau stabilite de adunarea generală a acţionarilor;

n^1) indemnizaţiile lunare plătite, conform legii, de angajator pe perioada de neconcurenţă, stabilite conform contractului individual de muncă;

n^2) indemnizaţii prevăzute în contractul de muncă plătite de angajator pe perioada suspendării contractului de muncă urmare participării la cursuri sau la stagii de formare profesională ce presupune scoaterea integrală din activitate, conform legii.

n^3) indemnizaţii lunare brute şi alte avantaje de natură salarială acordate membrilor titulari, corespondenţi şi membrilor de onoare ai Academiei Române.

n^4) indemnizaţii primite la data încetării raporturilor de serviciu

n^5) remuneraţia plătită avocatului coordonator numit/ales pentru activitatea de coordonare desfăşurată în cadrul societăţii civile profesionale de avocaţi şi societăţii profesionale cu răspundere limitată, potrivit legii;

n^6) indemnizaţia primită de angajaţi pe perioada delegării şi detaşării în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, precum şi orice alte sume de aceeaşi natură, pentru partea care depăşeşte de 2,5 ori nivelul legal stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru personalul din instituţiile publice, pentru drepturile aferente perioadei începând cu data de 1 februarie 2013.

o) alte drepturi sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor.

Norme metodologice:

ART. 55 al.3

69. Avantajele în bani şi în natură sunt considerate a fi orice foloase primite de salariat de la terţi sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă ori a unei relaţii contractuale între părţi, după caz.

70. La stabilirea venitului impozabil se au în vedere şi avantajele primite de persoana fizică, cum ar fi:

a) folosirea vehiculelor de orice tip din patrimoniul afacerii, în scop personal;

b) acordarea de produse alimentare, îmbrăcăminte, cherestea, lemne de foc, cărbuni, energie electrică, termică şi altele;

c) abonamentele la radio şi televiziune, pentru mijloacele de transport, abonamentele şi costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice;

d) permisele de călătorie pe diverse mijloace de transport;

e) cadourile primite cu diverse ocazii, cu excepţia celor menţionate la **art. 55** alin. (4) lit. a) din Codul fiscal;

f) contravaloarea folosinţei unei locuinţe în scop personal şi a cheltuielilor conexe de întreţinere, cum sunt cele privind consumul de apă, consumul de energie electrică şi termică şi altele asemenea, cu excepţia celor prevăzute în mod expres la **art. 55** alin. (4) lit. c) din Codul fiscal;

g) cazarea şi masa acordate în unităţi proprii de tip hotelier;

h) contravaloarea primelor de asigurare suportate de persoana juridică sau de o altă entitate, pentru angajaţii proprii, precum şi pentru alţi beneficiari, cu excepţia primelor de asigurare obligatorii potrivit legislaţiei în materie;

i) tichetele cadou acordate potrivit legii, indiferent dacă acestea sunt acordate potrivit destinaţiei și cuantumului prevăzute la **art. 55** alin. (4) lit. a) din Codul fiscal.

Tratamentul fiscal al avantajului reprezentând contravaloarea primelor de asigurare este următorul:

- pentru beneficiarii care obţin venituri salariale şi asimilate salariilor de la suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse prin cumularea cu veniturile de această natură ale lunii în care sunt plătite primele de asigurare;

- pentru alţi beneficiari care nu au o relaţie generatoare de venituri salariale şi asimilate salariilor cu suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse în conformitate cu prevederile **art. 78** din Codul fiscal.

71. Avantajele în bani pot fi sumele primite pentru procurarea de bunuri şi servicii, precum şi sumele acordate pentru distracţii sau recreere.

72. Avantajele în bani şi echivalentul în lei al avantajelor în natură sunt impozabile, indiferent de forma organizatorică a entităţii care le acordă.

73. Fac excepţie veniturile care sunt expres menţionate ca fiind neimpozabile, în limitele şi în condiţiile prevăzute la **art. 55** alin. (4) din Codul fiscal.

74. Veniturile în natură, precum şi avantajele în natură primite cu titlu gratuit sunt evaluate la preţul pieţei la locul şi data acordării avantajului. Avantajele primite cu plata parţială sunt evaluate ca diferenţă între preţul pieţei la locul şi data acordării avantajului şi suma reprezentând plata parţială.

75. Evaluarea avantajelor în natură sub forma folosirii numai în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii se face astfel:

a) evaluarea folosinţei cu titlu gratuit a vehiculului se face aplicându-se un procent de 1,7% pentru fiecare lună, la valoarea de intrare a acestuia. În cazul în care vehiculul este închiriat de la o terţă persoană, avantajul este evaluat la nivelul chiriei;

b) evaluarea folosinţei cu titlu gratuit a locuinţei primite se face la nivelul chiriei practicate pentru suprafeţele locative deţinute de stat. Avantajele conexe, cum ar fi: apă, gaz, electricitate, cheltuieli de întreţinere şi reparaţii şi altele asemenea, sunt evaluate la valoarea lor efectivă;

c) evaluarea folosinţei cu titlu gratuit a altor bunuri decât vehiculul şi locuinţa se face la nivelul totalului cheltuielilor aferente fiecărui bun pe unitate de măsură specifică sau la nivelul preţului practicat pentru terţi.

76. Evaluarea utilizării în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii cu folosinţă mixtă se face astfel:

a) pentru vehicule evaluarea se face conform pct. 75 lit. a), iar avantajul se determină proporţional cu numărul de kilometri parcurşi în interes personal din totalul kilometrilor;

b) pentru alte bunuri evaluarea se face conform prevederilor pct. 75 şi avantajul se determină proporţional cu numărul de metri pătraţi folosiţi pentru interes personal sau cu numărul de ore de utilizare în scop personal.

77. Nu sunt considerate avantaje:

- contravaloarea abonamentelor pe mijloacele de transport în comun pentru angajaţii a căror activitate presupune deplasarea frecventă în interiorul localităţii;

- reducerile de preţuri practicate în scopul vânzării, de care pot beneficia clienţii persoane fizice;

- costul abonamentelor telefonice şi al convorbirilor telefonice efectuate, precum şi utilizarea autoturismului de serviciu pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu;

- diferenţele de tarif la cazare în locaţiile reprezentând amenajări recreative şi sportive din dotarea ministerelor de care beneficiază personalul propriu, conform legii;

- contribuţiile la un fond de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cele reprezentând contribuţii la fonduri de pensii facultative, calificate astfel în conformitate cu legislaţia privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, administrate de către entităţi autorizate stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparţinând Spaţiului Economic European, suportate de angajator pentru angajaţii proprii, în limita a 400 euro anual pentru fiecare participant;

- primele de asigurare aferente contractelor de asigurare civilă profesională pentru administratori/directori, încheiate şi suportate de societatea comercială pentru care desfăşoară activitatea, potrivit prevederilor Legii nr. 31/1990 privind societăţile comerciale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

78. Angajatorul stabileşte partea corespunzătoare din convorbirile telefonice reprezentând folosinţa în scop personal, care reprezintă avantaj impozabil, în condiţiile **art. 55** alin. (3) din Codul fiscal, şi se va impozita prin cumulare cu veniturile salariale ale lunii în care salariatul primeşte acest avantaj. În acest scop angajatorul stabileşte limita convorbirilor telefonice aferente sarcinilor de serviciu pentru fiecare post telefonic, urmând ca ceea ce depăşeşte această limită să fie considerat avantaj în natură, în situaţia în care salariatului în cauză nu i s-a imputat costul convorbirilor respective.

79. La evaluarea avantajului folosirii în scop personal a vehiculului din patrimoniul angajatorului cu folosinţă mixtă, pus la dispoziţie

unui angajat, nu se iau în considerare distanţa dus-întors de la domiciliu la locul de muncă, precum şi cheltuielile efectuate pentru realizarea sarcinilor de serviciu.

Norme metodologice:

ART. 55 al.4 a)

80. Ajutoarele de înmormântare sunt venituri neimpozabile atât în cazul angajatului, cât şi în cazul altor persoane, potrivit clauzelor din contractele de muncă sau prevederilor din legi speciale.

81. Plafonul stabilit pentru cadourile oferite de angajatori copiilor minori ai angajaţilor cu ocazia Paștelui, Zilei de 1 iunie, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase se aplică pentru fiecare copil minor al fiecărui angajat, precum și pentru cadourile oferite angajatelor cu ocazia Zilei de 8 martie, în ceea ce privește atât darurile constând în bunuri, cât și cele constând în bani, în cazul tuturor angajatorilor de forţă de muncă.

81^1. Nu sunt incluse în veniturile salariale şi nu sunt impozabile nici veniturile primite de persoanele fizice în baza unor legi speciale şi finanţate din buget, cu respectarea destinaţiilor şi cuantumului prevăzute la paragrafele 1 şi 2 ale alin. (4).

Norme metodologice:

ART. 55 al.4 b)

82. În această categorie se cuprind:

- *** Abrogat;
- alocaţiile zilnice de hrană pentru activitatea sportivă de performanţă, internă şi internaţională, diferenţiată pe categorii de acţiuni;
- contravaloarea hranei, alimentelor sau numerarul acordat sportivilor pentru asigurarea alimentaţiei de efort necesare în perioada de pregătire;
- drepturile de hrană în timp de pace, primite de personalul din sectorul de apărare naţională, ordine publică şi siguranţă naţională;
- alte drepturi de această natură primite potrivit actelor normative specifice, cum ar fi: alocaţia de hrană zilnică pentru personalul navigant şi auxiliar îmbarcat pe nave; alocaţia zilnică de hrană pentru consumurile colective din unităţile bugetare şi din regiile autonome/societăţile comerciale cu specific deosebit; alocaţia de hrană acordată donatorilor onorifici de sânge; alocaţia de hrană pentru consumurile colective din unităţile sanitare publice şi altele asemenea.

Norme metodologice:

ART. 55 al.4 c)

83. Prin locuinţe acordate ca urmare a specificităţii activităţii se înţelege acele locuinţe asigurate angajaţilor când activitatea se desfăşoară în locuri izolate, precum staţiile meteo, staţiile pentru controlul mişcărilor seismice, sau în condiţiile în care este solicitată prezenţa permanentă pentru supravegherea unor instalaţii, utilaje şi altele asemenea.

Norme metodologice:

ART. 55 al.4 e)

84. Nu sunt venituri impozabile:

- contravaloarea echipamentelor tehnice primite de angajat sub formă de aparatură, dispozitive, unelte, alte mijloace asemănătoare, necesare în procesul muncii;
- contravaloarea echipamentului individual de protecţie cu care este dotat fiecare participant în procesul muncii pentru a fi protejat împotriva factorilor de risc;
- contravaloarea echipamentului individual de lucru care cuprinde mijloacele primite de un angajat în vederea utilizării lor în timpul procesului muncii pentru a-i proteja îmbrăcămintea şi încălţămintea;
- contravaloarea alimentaţiei de protecţie primite în mod gratuit de persoanele fizice care lucrează în locuri de muncă cu condiţii grele şi vătămătoare;
- contravaloarea materialelor igienico-sanitare primite în mod gratuit de persoanele fizice care îşi desfăşoară activitatea în locuri de muncă al căror specific impune o igienă personală deosebită;
- contravaloarea medicamentelor primite de cadrele militare în activitate, sportivi, personalul navigant şi alte categorii de personal, potrivit legii;
- contravaloarea echipamentului şi a materialelor de resortul echipamentului, cum ar fi: materiale de spălat şi de igienă, materiale de gospodărie, materiale pentru atelierele de reparaţii şi întreţinere, rechizite şi furnituri de birou, primite în mod gratuit de personalul din sectorul de apărare naţională, ordine publică şi siguranţă naţională, în condiţiile legii;
- altele asemenea.

Norme metodologice:

ART. 55 al.4 g)

85. În categoria cheltuielilor de delegare şi detaşare se cuprind cheltuielile cu transportul, cazarea, precum şi indemnizaţia de delegare şi de detaşare în ţară şi în străinătate, stabilite în condiţiile prevăzute de lege sau în contractul de muncă aplicabil.

Norme metodologice:

ART. 55 al.4 h)

86. Prin cheltuieli de mutare în interesul serviciului se înţelege cheltuielile cu transportul personal şi al membrilor de familie ai angajatului, precum şi al bunurilor din gospodărie, cu ocazia mutării salariatului într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în situaţia în care, potrivit legii, se decontează de angajator.

Norme metodologice:

ART. 55 al.4 i)

87. Sunt considerate venituri neimpozabile indemnizaţiile de instalare şi mutare primite de beneficiarii de astfel de venituri, acordate în conformitate cu prevederile legilor speciale.

Norme metodologice:

ART. 55 al.4 k1)

87^1. *** Abrogat.

87^2. Veniturile din activităţi dependente desfăşurate în străinătate şi plătite de un angajator nerezident nu sunt impozabile şi nu se declară în România potrivit prevederilor Codului fiscal.

87^3. Veniturile din salarii obţinute de contribuabilii prevăzuţi la **art. 40** alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfăşurată într-un stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri şi care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România sunt impozabile în România dacă persoana fizică este prezentă în acel stat pentru o perioadă care nu depăşeşte perioada prevăzută în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfăşoară activitatea şi veniturile din salarii nu sunt suportate de un sediu permanent al angajatorului care este rezident în România.

87^4. În situaţia în care contribuabilii prevăzuţi la **art. 40** alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal care au desfăşurat activitatea dependentă în alt stat pentru o perioadă mai mică decât perioada prevăzută în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfăşoară activitatea îşi prelungesc ulterior perioada de şedere în statul respectiv peste perioada prevăzută de convenţie, dreptul de impunere asupra veniturilor din salarii revine statului străin.

După expirarea perioadei prevăzute în convenţie, angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România nu mai calculează, nu mai reţine şi nu mai virează impozitul pe venitul din salarii. Contribuabilii prevăzuţi la **art. 40** alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal datorează în statul străin impozit din prima zi pentru veniturile realizate ca urmare a desfăşurării activităţii în acel stat.

87^5. (1) Pentru veniturile din salarii obţinute de contribuabilii prevăzuţi la **art. 40** alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfăşurată într-un stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri şi care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, dreptul de impunere revine statului străin dacă persoana fizică este prezentă în acel stat pentru o perioadă care depăşeşte perioada prevăzută în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfăşoară activitatea. În această situaţie, angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România şi care efectuează plata veniturilor din salarii către contribuabilii prevăzuţi la **art. 40** alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal nu are obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului pe venitul din salarii, întrucât dreptul de impunere revine statului străin în care persoana fizică îşi desfăşoară activitatea.

(2) În situaţia în care contribuabilii prevăzuţi la **art. 40** alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal urmează să desfăşoare activitatea dependentă în alt stat într-o perioadă mai mare decât perioada prevăzută în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfăşoară activitatea, dar detaşarea acestora încetează înainte de perioada prevăzută în convenţie, dreptul de impunere a veniturilor din salarii revine statului român.

a) În situaţia în care persoana fizică îşi continuă relaţia contractuală generatoare de venituri din salarii cu angajatorul, veniturile aferente perioadelor anterioare pentru care nu s-a calculat, nu s-a reţinut şi nu s-a virat impozitul pe salarii se impun separat faţă de drepturile lunii curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra bazei de calcul determinate separat pentru fiecare lună. Impozitul astfel calculat se reţine de către angajator din veniturile din salarii începând cu luna încetării detaşării şi până la lichidarea impozitului. Impozitul se recuperează într-o perioadă cel mult egală cu perioada în care persoana fizică a fost detaşată în străinătate.

Angajatorul, la solicitarea autorităţii fiscale, prezintă documente care atestă încetarea detaşării, respectiv documentul/documente care atestă data sosirii în România a persoanei detaşate.

b) În situaţia în care persoana fizică nu mai are relaţii contractuale generatoare de venituri din salarii cu angajatorul şi acesta din urmă nu poate efectua reţinerea diferenţelor de impozit, regularizarea impozitului datorat de persoana fizică se realizează de către organul fiscal competent pe baza declaraţiei privind veniturile realizate din străinătate.

87^6. Pentru veniturile din salarii obţinute de contribuabilii prevăzuţi la **art. 40** alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfăşurată într-un stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri şi care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România prin sediul său permanent stabilit în statul în care persoana fizică îşi desfăşoară activitatea şi salariul este suportat de către acest sediu permanent, dreptul de impunere revine statului străin indiferent de perioada de desfăşurare a activităţii în străinătate.

87^7. În cazul contractelor de detaşare încheiate pe o perioadă mai mare decât perioada prevăzută de convenţia pentru evitarea

dublei impuneri încheiată de România cu statul în care este detaşat contribuabilul prevăzut la **art. 40** alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal, aflate în derulare la 1 februarie 2013, angajatorul nu mai are obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului pe venitul din salarii începând cu drepturile salariale aferente lunii februarie 2013.

87^8. Pentru veniturile din salarii obţinute de contribuabilii prevăzuţi la **art. 40** alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfăşurată într-un stat cu care România nu are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri sau persoanele respective nu sunt vizate de o convenţie de evitare a dublei impuneri şi care sunt plătiţi de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, dreptul de impunere revine statului român, indiferent de perioada de desfăşurare a activităţii în străinătate.

Norme metodologice:

ART. 56

88. Deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub formă de deducere personală se acordă pentru fiecare lună a perioadei impozabile numai pentru veniturile din salarii la locul unde se află funcţia de bază, în limita venitului realizat.

Deducerea personală este stabilită în funcţie de venitul brut lunar din salarii realizat la funcţia de bază de către contribuabil şi numărul de persoane aflate în întreţinerea acestuia.

89. Obligaţia stabilirii persoanelor aflate în întreţinerea contribuabilului în funcţie de care se atribuie deducerea personală este în sarcina plătitorului de venit din salarii, la funcţia de bază.

90. Pentru ca o persoană să fie în întreţinere, aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiţii:

- existenţa unor raporturi juridice între contribuabil şi persoana aflată în întreţinere;
- persoana fizică întreţinută să aibă venituri impozabile şi neimpozabile mai mici sau egale cu 2.500.000 lei lunar.

Persoana aflată în întreţinere poate avea sau nu domiciliu comun cu contribuabilul în a cărui întreţinere se află.

91. Sunt considerate persoane aflate în întreţinere soţul/soţia contribuabilului, copiii acestuia, precum şi alţi membri de familie până la gradul al doilea inclusiv.

92. În sensul **art. 56** alin. (3) din Codul fiscal, în categoria "alt membru de familie aflat în întreţinere" se cuprind rudele contribuabilului şi ale soţului/soţiei acestuia până la gradul al doilea inclusiv.

93. După gradul de rudenie rudele se grupează astfel:

- rude de gradul întâi, cum ar fi: părinţi şi copii;
- rude de gradul al doilea, cum ar fi: bunici, nepoţi şi fraţi/surori.

94. Sunt considerate persoane aflate în întreţinere militarii în termen, militarii cu termen redus, studenţii şi elevii militari ai instituţiilor de învăţământ militare şi civile, peste vârsta de 18 ani, dacă veniturile obţinute sunt mai mici sau egale cu 2.500.000 lei lunar.

95. Nu sunt considerate persoane aflate în întreţinere persoanele majore condamnate, care execută pedepse privative de libertate.

96. Copilul minor este considerat întotdeauna întreţinut, cu excepţia celor încadraţi în muncă, indiferent dacă se află în unităţi speciale sanitare sau de protecţie specială şi altele asemenea, precum şi în unităţi de învăţământ, inclusiv în situaţia în care costul de întreţinere este suportat de aceste unităţi. În acest caz eventualele venituri obţinute de copilul minor nu se au în vedere la încadrarea în venitul de 2.500.000 lei lunar.

Pentru copilul minor aflat în întreţinerea părinţilor sau a tutorelui, deducerea personală se acordă integral unuia dintre părinţi, conform înţelegerii dintre aceştia, respectiv tutorelui.

Pentru copilul minor provenit din căsătorii anterioare, dreptul de a fi preluat în întreţinere revine părintelui căruia i-a fost încredinţat copilul sau unuia dintre soţi care formează noua familie, conform înţelegerii dintre aceştia, indiferent dacă s-a făcut o adopţie cu efecte restrânse şi chiar dacă părinţii fireşti ai acestuia contribuie la întreţinerea lui prin plata unei pensii de întreţinere. Plata unei pensii de întreţinere nu dă dreptul la preluarea în întreţinere a copilului, părintelui obligat la această plată.

Pentru copilul minor primit în plasament sau încredinţat unei persoane ori unei familii, dreptul de a fi preluat ca persoană în întreţinere pentru acest copil se acordă:

- persoanei care l-a primit în plasament sau căreia i s-a încredinţat copilul;
- unuia dintre soţii care formează familia căreia i-a fost încredinţat sau i-a fost dat în plasament copilul, conform înţelegerii dintre aceştia.

Pentru copiii aflaţi în întreţinerea unei familii, dreptul de a fi luat în întreţinere se acordă unuia dintre părinţi, conform înţelegerii dintre aceştia. Astfel, în situaţia în care într-o familie sunt mai mulţi copii aflaţi în întreţinere, aceştia vor fi preluaţi în întreţinerea unuia dintre părinţi conform înţelegerii dintre părţi. În aceste situaţii contribuabilii vor prezenta plătitorului de venit fie o declaraţie pe propria răspundere din partea soţului/soţiei, fie o adeverinţă emisă de plătitorul de venit din salarii al acestuia/acesteia, după caz, din care să rezulte numărul şi identitatea copiilor care sunt preluaţi în întreţinere de fiecare soţ/soţie.

Nu se acordă dreptul de a prelua în întreţinere următoarelor persoane:

- părinţilor ai căror copii sunt daţi în plasament sau încredinţaţi unei familii ori persoane;
- părinţilor copiilor încredinţaţi unui organism privat autorizat sau unui serviciu public autorizat, în cazul în care părinţii respectivi sunt puşi sub interdicţie sau sunt decăzuţi din drepturile părinteşti.

Copilul minor cu vârsta cuprinsă între 16 şi 18 ani, încadrat în muncă în condiţiile Codului muncii, devine contribuabil şi beneficiază de deducerea personală, situaţie în care părinţii nu mai au dreptul de a-l lua în întreţinere, întrucât deducerea personală se acordă o singură dată.

97. Verificarea încadrării veniturilor acestor persoane în sumă de 2.500.000 lei lunar se realizează prin compararea acestui plafon cu veniturile brute realizate de persoana fizică aflată în întreţinere.

98. În cursul anului fiscal, în cazul în care angajatul obţine venituri la funcţia de bază, pentru a stabili dreptul acestuia la deducere pentru persoane aflate în întreţinere, se compară venitul lunar realizat de persoana aflată în întreţinere cu suma de 2.500.000 lei lunar, astfel:

a) în cazul în care persoana aflată în întreţinere realizează venituri lunare de natura pensiilor, indemnizaţiilor, alocaţiilor şi altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana întreţinută rezultă din însumarea tuturor drepturilor de această natură realizate într-o lună;

b) în cazul în care venitul este realizat sub formă de câştiguri la jocuri de noroc, premii la diverse competiţii, dividende, dobânzi şi altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana fizică aflată în întreţinere se determină prin împărţirea venitului realizat la numărul de luni rămase până la sfârşitul anului, exclusiv luna de realizare a venitului;

c) în cazul în care persoana întreţinută realizează atât venituri lunare, cât şi aleatorii, venitul lunar se determină prin însumarea acestor venituri.

99. Dacă venitul unei persoane aflate în întreţinere depăşeşte 2.500.000 lei lunar, ea nu este considerată întreţinută.

În funcţie de venitul lunar al persoanei întreţinute, plătitorul veniturilor din salarii va proceda după cum urmează:

a) în situaţia în care una dintre persoanele aflate în întreţinere, pentru care contribuabilul beneficiază de deducere personală, obţine în cursul anului un venit lunar mai mare de 2.500.000 lei lunar, plătitorul veniturilor din salarii va reconsidera nivelul deducerii personale corespunzătoare pentru persoanele rămase în întreţinere începând cu luna următoare celei în care a fost realizat venitul, indiferent de data la care se face comunicarea către angajator/plătitor;

b) în situaţia în care contribuabilul solicită acordarea deducerii personale pentru persoana aflată în întreţinere ca urmare a situării venitului lunar al acesteia din urmă sub 2.500.000 lei lunar, plătitorul de venituri din salarii va începe acordarea deducerii personale reconsiderate pentru persoana în întreţinere o dată cu plata drepturilor lunare ale lunii în care contribuabilul a depus documentele justificative.

100. Pentru stabilirea deducerii personale la care are dreptul, contribuabilul va depune la plătitorul de venituri din salarii o declaraţie pe propria răspundere, care trebuie să cuprindă următoarele informaţii:

- datele de identificare a contribuabilului care realizează venituri din salarii (numele şi prenumele, domiciliul, codul numeric personal);
- datele de identificare a fiecărei persoane aflate în întreţinere (numele şi prenumele, codul numeric personal).

În ceea ce priveşte copiii aflaţi în întreţinere, la această declaraţie contribuabilul care realizează venituri din salarii va anexa şi adeverinţa de la plătitorul de venituri din salarii a celuilalt soţ sau declaraţia pe propria răspundere a acestuia că nu beneficiază de deducere personală pentru acel copil.

101. Declaraţia pe propria răspundere a persoanei aflate în întreţinere, cu excepţia copilului minor, trebuie să cuprindă următoarele informaţii:

- datele de identificare a persoanei aflate în întreţinere, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;
- datele de identificare a contribuabilului care beneficiază de deducerea personală corespunzătoare, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;
- acordul persoanei întreţinute ca întreţinătorul să o preia în întreţinere;
- nivelul şi natura venitului persoanei aflate în întreţinere, inclusiv menţiunea privind suprafeţele de teren agricol şi silvic deţinute, precum şi declaraţia afirmativă sau negativă cu privire la desfăşurarea de activităţi de: cultivare a terenurilor cu flori, legume şi zarzavat în sere, în solarii amenajate şi în sistem irigat; cultivare a arbuştilor şi plantelor decorative, ciupercilor; exploatare a pepinierelor viticole şi pomicole;
- angajarea persoanei întreţinute de a comunica persoanei care contribuie la întreţinerea sa orice modificări în situaţia venitului realizat.

Declaraţiile pe propria răspundere depuse în vederea acordării de deduceri personale nu sunt formulare tipizate.

102. Contribuabilul va prezenta plătitorului de venituri din salarii documentele justificative care să ateste persoanele aflate în întreţinere, cum sunt: certificatul de căsătorie, certificatele de naştere ale copiilor, adeverinţa de venit a persoanei întreţinute sau declaraţia pe propria răspundere şi altele. Documentele vor fi prezentate în original şi în copie, plătitorul de venituri din salarii păstrând copia după ce verifică conformitatea cu originalul.

103. Dacă la un contribuabil intervine o schimbare care are influenţă asupra nivelului reprezentând deducerea personală acordată şi această schimbare duce la diminuarea deducerii personale, contribuabilul este obligat să înştiinţeze plătitorul de venituri din salarii în termen de 15 zile calendaristice de la data la care s-a produs evenimentul care a generat modificarea, astfel încât angajatorul/plătitorul să reconsidere nivelul deducerii începând cu luna următoare celei în care s-a produs evenimentul.

104. În situaţia în care depunerea documentelor justificative privind acordarea deducerii personale se face ulterior apariţiei evenimentului care modifică, în sensul majorării, nivelul acesteia, angajatorul/plătitorul de venituri din salarii va acorda deducerea personală reconsiderată o dată cu plata drepturilor salariale aferente lunii în care contribuabilul a depus toate documentele justificative.

105. Deducerea personală nu se fracţionează în funcţie de numărul de ore în cazul veniturilor realizate în baza unui contract de muncă cu timp parţial, la funcţia de bază.

Norme metodologice:

ART. 57

106. Venitul brut lunar din salarii reprezintă totalitatea veniturilor realizate într-o lună conform **art. 55** alin. (1) - (3) din Codul fiscal de o persoană fizică, pe fiecare loc de realizare, indiferent de denumirea acestora sau de forma sub care sunt acordate.

107. Pentru persoanele fizice care desfăşoară activităţi pe teritoriul României sunt considerate venituri din salarii realizate din România sumele primite de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în România, precum şi de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în străinătate, indiferent unde este primită suma.

108. Contribuabilii care realizează venituri din salarii datorează un impozit lunar final, calculat şi reţinut de către plătitorul de venituri.

Pentru impunerea veniturilor din salarii se utilizează cota de impozit de 16%, luându-se în calcul pentru determinarea bazei de calcul a impozitului la funcţia de bază şi deducerea personală stabilită potrivit **art. 56** din Codul fiscal, după caz.

109. Drepturile salariale acordate în natură, precum şi avantajele acordate angajaţilor se evaluează conform pct. 74 - 76 şi se impozitează în luna în care au fost primite. Documentele referitoare la calculul contravalorii veniturilor şi avantajelor în natură primite de angajat se vor anexa la statul de plată.

109^1. Valoarea tichetelor de masă, tichetelor de creşă, tichetelor cadou, tichetelor de vacanţă, acordate potrivit legii, luată în calcul

la determinarea impozitului pe veniturile din salarii, este valoarea nominală. Veniturile respective se impozitează ca venituri din salarii în luna în care acestea sunt primite.

110. Transformarea în lei a sumelor obţinute, potrivit legii, în valută, reprezentând venituri din salarii realizate în România, se face la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Naţională a României, astfel:

- în situaţia în care veniturile din salarii sunt plătite în cursul lunii sau în cazul încetării raporturilor de muncă, se utilizează cursul de schimb valutar în vigoare în ziua precedentă celei în care se face plata; sau

- în celelalte cazuri, cursul de schimb valutar în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se face plata acestor drepturi.

111. Pentru calculul impozitului lunar aferent venitului realizat, cota de impozit de 16% se aplică asupra bazei de calcul determinate astfel:

a) pentru veniturile obţinute la locul unde se află funcţia de bază, ca diferenţă între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuţiilor obligatorii aferente unei luni, şi următoarele:

- deducerea personală acordată pentru luna respectivă;

- cotizaţia sindicală plătită în luna respectivă;

- contribuţiile la fondurile de pensii facultative, potrivit Legii nr. 204/2006, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi la fonduri de pensii facultative calificate astfel în conformitate cu legislaţia privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară şi administrate de către entităţi autorizate, stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparţinând Spaţiului Economic European, astfel încât la nivelul anului să nu se depăşească echivalentul în lei a 400 euro. Deducerea contribuţiilor reţinute pentru fonduri de pensii facultative calificate astfel în conformitate cu legislaţia privind pensiile facultative se realizează numai pe baza documentelor privind calificarea fondurilor de pensii facultative respective, emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară, la solicitarea angajatorului. Pe parcursul anului plătitorul de venituri din salarii cumulează sumele în euro şi verifică încadrarea în plafonul deductibil prevăzut de lege. Pentru verificarea încadrării în plafonul anual, cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul leu/euro comunicat de Banca Naţională a României, în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se plătesc drepturile salariale.

b) pentru veniturile obţinute în celelalte cazuri, ca diferenţă între venitul brut şi contribuţiile obligatorii pe fiecare loc de realizare a acestora.

Această regulă se aplică şi în cazul veniturilor sub forma:

- indemnizaţiei lunare a asociatului unic;

- drepturilor de natură salarială acordate de angajator persoanelor fizice ulterior încetării raporturilor de muncă;

- salariilor, diferenţelor de salarii, dobânzilor acordate în legătură cu acestea, precum şi actualizarea lor cu indicele de inflaţie, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile;

- sumelor reprezentând drepturile prevăzute la pct. 68 lit. c^1) și l^1) din Codul fiscal;

- veniturile prevăzute la pct. 68 litera n^5).

111^1. În cazul sumelor plătite direct de către angajat care are calitatea de participant la un fond de pensii facultative, pentru determinarea bazei de calcul al impozitului pe veniturile din salarii, contribuţiile la fondurile de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi la fondurile de pensii facultative calificate astfel în conformitate cu legislaţia privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară şi efectuate către entităţi autorizate, stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparţinând Spaţiului Economic European, plătite se deduc din veniturile lunii în care s-a efectuat plata contribuţiei, în limita venitului realizat, pe baza documentelor justificative emise de către fondul de pensii facultative. Deducerea acestor contribuţii se realizează numai pe baza documentelor privind calificarea fondurilor de pensii facultative respective, emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară, la solicitarea angajatului.

111^2. În cazul sumelor plătite direct de către angajat, membru de sindicat, pentru determinarea bazei de calcul al impozitului pe veniturile din salarii, cotizaţia sindicală plătită se deduce, în limitele stabilite potrivit legii, din veniturile lunii în care s-a efectuat plata cotizaţiei, pe baza documentelor justificative emise de către organizaţia de sindicat.

111^3. Veniturile reprezentând salarii, diferenţe de salarii, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum şi actualizarea lor cu indicele de inflaţie, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile, sunt considerate venituri realizate în afara funcţiei de bază, iar impozitul se calculează, se reţine la data efectuării plăţii şi se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite, în conformitate cu reglementările legale în vigoare la data plăţii.

112. În scopul determinării impozitului pe veniturile salariale, prin locul unde se află funcţia de bază se înţelege:

a) pentru persoanele fizice angajate la un singur loc de muncă, locul unde are încheiat contractul individual de muncă sau alte documente specifice, potrivit legii;

b) în cazul în care activitatea se desfăşoară pentru mai mulţi angajatori, locul declarat de persoanele fizice angajate. Angajatul are obligaţia să declare numai angajatorului ales, funcţia pe care o consideră de bază, pentru un singur loc de muncă, prin depunerea declaraţiei pe propria răspundere. Declaraţia pe propria răspundere nu reprezintă un formular tipizat.

Funcţia de bază poate fi declarată de angajat şi la locul de muncă la care acesta realizează venituri din salarii în baza unui contract individual de muncă cu timp parţial. La schimbarea locului unde se află funcţia de bază, angajatul are obligaţia depunerii unei declaraţii pe propria răspundere de renunţare la funcţia de bază la angajatorul ales iniţial.

113. Suma care reprezintă prima de vacanţă sau o parte din aceasta se cumulează cu veniturile de natură salarială ale lunii în care se plăteşte această primă.

114. Indemnizaţiile aferente concediilor de odihnă se defalchează pe lunile la care se referă şi se impun cumulat cu veniturile realizate în aceste luni.

115. Contribuţiile obligatorii luate în calcul la determinarea impozitului lunar potrivit pct. 111 pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii sunt cele datorate potrivit reglementărilor în domeniu, cum ar fi:

- contribuţia individuală de asigurări sociale;

- contribuţia individuală pentru asigurările sociale de sănătate;

- contribuţia individuală la bugetul asigurărilor pentru şomaj;

- alte contribuţii individuale obligatorii stabilite prin lege.

116. Se admit la deducere contribuţiile la fondurile de pensii facultative, potrivit Legii nr. 204/2006, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi la fondurile de pensii facultative calificate astfel în conformitate cu legislaţia privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară şi administrate de către entităţi autorizate, stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau

aparţinând Spaţiului Economic European, astfel încât la nivelul anului suma acestora să nu depăşească echivalentul în lei a 400 de euro pentru fiecare participant.

117. Nu se admit la deducere pentru calculul lunar al impozitului pe venitul din salarii primele de asigurare voluntară de sănătate.

117^1. Contribuabilii pot dispune asupra destinaţiei unei sume reprezentând până la 2% din impozitul stabilit la alin. (3), pentru susţinerea entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii, unităţilor de cult, precum şi pentru acordarea de burse private, conform legii.

În categoria entităţilor nonprofit se cuprind, de exemplu: asociaţiile, fundaţiile, organizaţiile sindicale, patronatele, partidele politice, asociaţiile de proprietari, casele de ajutor reciproc ale salariaţilor, în măsura în care, potrivit legilor proprii de organizare şi funcţionare desfăşoară activităţi nonprofit iar sumele primite din impozit să fie folosite în acest scop.

Norme metodologice:

ART. 58

118. Veniturile în natură se consideră plătite la ultima plată a drepturilor salariale pentru luna respectivă. Impozitul aferent veniturilor şi avantajelor în natură se reţine din salariul primit de angajat în numerar pentru aceeaşi lună.

119. Impozitul pe veniturile din salarii se calculează şi se reţine lunar de angajatori/plătitori pe baza statelor de salarii/plată.

120. Calculul şi reţinerea impozitului lunar se efectuează de către plătitori, la data ultimei plăţi a veniturilor din salarii aferente fiecărei luni, conform prevederilor **art. 57** din Codul fiscal, indiferent dacă veniturile din salarii se plătesc o singură dată pe lună sau sub formă de avans şi lichidare.

În situaţia în care în cursul unei luni se efectuează plăţi de venituri cum sunt: premii, stimulente de orice fel, sume acordate potrivit legii pentru concediul de odihnă neefectuat şi altele asemenea, reprezentând plăţi intermediare, impozitul se calculează şi se reţine la fiecare plată, prin aplicarea cotei asupra plăţilor intermediare diminuate cu contribuţiile obligatorii, după caz.

La data ultimei plăţi a drepturilor salariale aferente unei luni impozitul se calculează potrivit **art. 57** din Codul fiscal, asupra veniturilor totale din luna respectivă, prin cumularea drepturilor salariale respective cu plăţile intermediare.

Impozitul de reţinut la această dată reprezintă diferenţa dintre impozitul calculat asupra veniturilor totale şi suma impozitelor reţinute la plăţile intermediare.

121. În cazul în care un angajat care obţine venituri din salarii la funcţia de bază se mută în cursul unei luni la un alt angajator, calculul impozitului se face pentru fiecare sursă de venit (loc de realizare a venitului).

Deducerea personală se acordă numai de primul angajator, în limita veniturilor realizate în luna respectivă, până la data lichidării.

Dacă reangajarea are loc în aceeaşi lună cu lichidarea, la stabilirea bazei de calcul pentru determinarea impozitului lunar aferent veniturilor realizate în această lună de la angajatorul următor nu se va lua în calcul deducerea personală.

122. Impozitul calculat şi reţinut lunar se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri, cu excepţia situaţiilor prevăzute la alin. (2) al **art. 58** din Codul fiscal.

123. Contribuţiile obligatorii reprezentând cheltuieli deductibile aferente veniturilor din salarii se determină conform reglementărilor legale în materie.

Norme metodologice:

ART. 59

124. Declaraţiile privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit se completează de plătitorul de venit şi se depun la organul fiscal la care plătitorul de venit este înregistrat în evidenţă fiscală. Plătitorul de venit este obligat să elibereze contribuabilului, la cererea acestuia, un document care să cuprindă cel puţin informaţii privind: datele de identificare ale contribuabilului, venitul realizat în cursul anului, deducerile personale acordate, impozitul calculat şi reţinut.

124^1. *** Abrogat.

125. Declaraţiile privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit pentru angajaţii care au fost detaşaţi la o altă entitate se completează de către angajator sau de către plătitorul de venituri din salarii în cazul în care angajatul detaşat este plătit de entitatea la care a fost detaşat.

126. În situaţia în care plata venitului salarial se face de entitatea la care angajaţii au fost detaşaţi, angajatorul care a detaşat comunică plătitorului de venituri din salarii la care aceştia sunt detaşaţi date referitoare la deducerea personală la care este îndreptăţit fiecare angajat.

Pe baza acestor date plătitorul de venituri din salarii la care angajaţii au fost detaşaţi întocmeşte statele de salarii şi calculează impozitul, în scopul completării declaraţiei privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit.

127. Fiecare angajator/plătitor de venituri din salarii este obligat, potrivit prevederilor **art. 57** alin. (3) din Codul fiscal, să determine impozitul anual pe veniturile din salarii, pentru fiecare contribuabil prin însumarea impozitului aferent venitului fiecărei luni din anul fiscal, indiferent de numărul de luni în care contribuabilul a realizat venituri din salarii de la acesta.

127^1. Plătitorii de venituri din salarii au obligaţia de a completa declaraţiile privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit şi pentru veniturile din salarii plătite angajaţilor pentru activitatea desfăşurată de aceştia în străinătate, indiferent dacă impozitul aferent acestor venituri a fost sau nu calculat, reţinut şi virat. La completarea declaraţiei, plătitorii de venituri din salarii identifică persoanele care în cursul anului precedent au desfăşurat activitate salariată în străinătate.

128. Pentru contribuabilii prevăzuţi la **art. 60** Codul fiscal care realizează venituri din salarii şi pentru care plătitorul de venituri nu a optat să îndeplinească obligaţiile privind calculul, reţinerea şi virarea impozitului aferent acestor venituri, obligaţia determinării impozitului anual pe venitul din salarii, pe sursa respectivă, revine contribuabilului.

129. În situaţia în care se constată elemente care generează modificarea veniturilor din salarii şi/sau a bazei de impunere aferente veniturilor unei persoane fizice, pentru care angajatorul/plătitorul a efectuat calculul impozitului lunar, recalcularea drepturilor respective şi stabilirea diferenţelor de impozit constatate se efectuează pentru luna la care se referă, iar diferenţele de impozit rezultate vor

majora/diminua impozitul datorat începând cu luna constatării.

În situaţia în care la data efectuării operaţiunii de stabilire a diferenţelor de impozit de către angajator/plătitor există relaţii contractuale generatoare de venituri din salarii, între acesta şi persoana fizică, atunci se procedează astfel:

- impozitul reţinut în plus se restituie persoanei fizice prin diminuarea cu sumele respective a impozitului pe veniturile din salarii începând cu luna efectuării acestei operaţiuni şi până la lichidarea acestuia;

- impozitul nereţinut se reţine de angajator/plătitor din veniturile din salarii începând cu luna constatării şi până la lichidarea acestuia.

În situaţia în care persoana fizică pentru care angajatorul/plătitorul a efectuat calculul impozitului lunar/anual nu mai are relaţii contractuale generatoare de venituri din salarii şi angajatorul/plătitorul nu poate să efectueze operaţiunea de plată/încasare a diferenţelor de impozit, atunci acestea vor fi administrate de organul fiscal competent.

Norme metodologice:

ART. 60

130. Contribuabilii care desfăşoară activitatea în România şi obţin venituri sub formă de salarii din străinătate, care, potrivit acestui titlu, se impun în România, precum şi persoanele fizice române angajate ale misiunilor diplomatice şi ale posturilor consulare acreditate în România, pentru care angajatorul nu îndeplineşte obligaţiile privind calculul, reţinerea şi virarea impozitului pe salarii, au obligaţia să depună lunar o declaraţie la organul fiscal competent.

131. Organul fiscal competent este definit potrivit legislaţiei în materie.

132. Persoanele fizice sau juridice la care îşi desfăşoară activitatea contribuabilii prevăzuţi la **art. 60** alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, au obligaţia să depună o declaraţie informativă privind începerea/încetarea activităţii acestor contribuabili. Declaraţia informativă se depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială este înregistrată în evidenţa fiscală persoana fizică ori juridică la care îşi desfăşoară activitatea contribuabilul. Declaraţia informativă se depune ori de câte ori apar modificări de natura începerii/încetării activităţii în documentele care atestă raporturile de muncă, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Norme metodologice:

ART. 61

133. În această categorie de venit se cuprind veniturile din închirieri şi subînchirieri de bunuri mobile şi imobile, precum şi veniturile din arendarea bunurilor agricole, din patrimoniul personal.

134. Veniturile obţinute din închirieri şi subînchirieri de bunuri imobile sunt cele din cedarea folosinţei locuinţei, caselor de vacanţă, garajelor, terenurilor şi altora asemenea, a căror folosinţă este cedată în baza unor contracte de închiriere/subînchiriere, uzufruct şi altele asemenea, inclusiv a unor părţi din acestea, utilizate în scop de reclamă, afişaj şi publicitate.

Norme metodologice:

ART. 62

135. În vederea determinării venitului brut, la sumele reprezentând chiria sau arenda în bani şi/sau la echivalentul în lei al veniturilor în natură se adaugă, dacă este cazul, şi valoarea cheltuielilor ce sunt, conform dispoziţiilor legale sau înţelegerii contractuale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deţinător legal, dar sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

135^1. Reprezintă venit brut și valoarea investiţiilor la bunurile mobile și imobile ale proprietarului, uzufructuarului sau ale altui deţinător legal, care fac obiectul unor contracte de cedare a folosinţei bunurilor, inclusiv al contractelor de comodat, și care sunt efectuate de cealaltă parte contractantă. În termen de 30 de zile de la finalizarea investiţiilor, partea care a efectuat investiţia este obligată să comunice proprietarului, uzufructuarului sau altui deţinător legal valoarea investiţiei. Proprietarul, uzufructuarul sau alt deţinător legal are obligaţia să declare la organul fiscal competent valoarea investiţiei, în declaraţia privind venitul realizat.

135^2. În cazul în care arenda se plăteşte în natură, pentru determinarea bazei impozabile se vor avea în vedere preţurile medii ale produselor agricole, ultimele care au fost comunicate de către consiliul judeţean sau Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, în raza teritorială a căruia se află terenul arendat. Modalitatea concretă de reţinere la sursă a impozitului se stabileşte prin acordul părţilor.

136. În conformitate cu legislaţia în materie, proprietarul are obligaţia de a efectua cheltuielile referitoare la întreţinerea şi repararea locuinţei închiriate, ca de exemplu:

- întreţinerea în bune condiţii a elementelor structurii de rezistenţă a clădirii, elementelor de construcţie exterioară a clădirii, cum ar fi: acoperiş, faţadă, curţile şi grădinile, precum şi spaţii comune din interiorul clădirii, cum ar fi: casa scării, casa ascensorului şi altele asemenea;

- întreţinerea în bune condiţii a instalaţiilor comune proprii clădirii, respectiv ascensor, hidrofor, instalaţii de alimentare cu apă, de canalizare, instalaţii de încălzire centrală şi de preparare a apei calde, instalaţii electrice şi de gaze;

- repararea şi menţinerea în stare de siguranţă în exploatare şi de funcţionare a clădirii pe toată durata închirierii locuinţei.

137. În cazul efectuării de către chiriaş a unor astfel de cheltuieli care cad în sarcina proprietarului şi se încadrează în cota forfetară de cheltuieli, cu diminuarea corespunzătoare a chiriei, impunerea rămâne nemodificată.

137^1. În situaţia în care chiria reprezintă echivalentul în lei al unei valute, venitul brut anual se determină pe baza chiriei lunare evaluate la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României, valabil pentru ultima zi a fiecărei luni, corespunzător lunilor din perioada de impunere.

138. Venitul net se determină ca diferenţă între sumele reprezentând chiria în bani şi/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură, prevăzute în contractul încheiat între părţi, şi cota de cheltuială forfetară de 25% reprezentând cheltuieli deductibile aferente venitului.

139. Pentru recunoaşterea deductibilităţii cheltuielii stabilite forfetar proprietarul nu este obligat să prezinte organului fiscal documente justificative.

Cheltuiala deductibilă aferentă venitului, stabilită în cota forfetară de 25% aplicată la venitul brut, reprezintă uzura bunurilor închiriate şi cheltuielile ocazionate de întreţinerea şi repararea acestora, impozitele şi taxele pe proprietate datorate potrivit legii, comisionul reţinut de intermediari, primele de asigurare plătite pentru bunul cedat spre folosinţă, respectiv eventuale nerealizări ale veniturilor din arendare scontate, generate de condiţii naturale nefavorabile, cum ar fi: grindina, seceta, inundaţii, incendii şi altele asemenea.

Norme metodologice:

ART. 65

139^1. Nu reprezintă dividend următoarele distribuţii efectuate de la persoane juridice, potrivit legii:

- în legătură cu excluderea, retragerea, dobândirea prin succesiune a titlurilor de valoare, venituri care sunt calificate drept câştiguri din transferul titlurilor de valoare;
- care aplică regimul transparenţei fiscale, potrivit legii speciale.

140. Sunt considerate venituri din dobânzi următoarele:

- dobânzi obţinute din obligaţiuni;
- dobânzi obţinute pentru depozitele la termen, inclusiv la certificatele de depozit;
- suma primită sub formă de dobândă pentru împrumuturile acordate;
- alte venituri obţinute din titluri de creanţă.

140^1. În cadrul operaţiunilor similare contractelor de vânzare-cumpărare de valută la termen se includ şi următoarele instrumente financiare derivate tranzacţionate pe piaţă la buna înţelegere (OTC) şi definite ca atare în legislaţia care reglementează aceste tranzacţii:

- swap pe cursul de schimb
- swap pe rata dobânzii
- opţiuni pe cursul de schimb
- opţiuni pe rata dobânzii.

Norme metodologice:

ART. 65 al.2 c)

140^2. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 66

140^3. Preţul de cumpărare al unui titlu de valoare, altul decât titlul de participare la fonduri deschise de investiţii este preţul determinat şi evidenţiat de intermediar pentru respectivul titlu, deţinut de un client, pe fiecare simbol, la care se adaugă costurile aferente, conform normelor aprobate prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi al preşedintelui Comisiei Naţională a Valorilor Mobiliare, potrivit **art. 67** alin. (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare. Preţul de cumpărare pentru determinarea impozitului pe câştigul obţinut din transferul titlurilor de valoare se stabileşte prin aplicarea metodei preţului mediu ponderat.

Ordinea de vânzare a titlurilor de valoare, raportată la deţinerile pe simbol, se înregistrează cronologic, în funcţie de data dobândirii, de la cea mai veche deţinere la cea mai nouă deţinere.

141. Preţul de răscumpărare este preţul care i se cuvine investitorului la retragerea din fond şi este format din valoarea unitară a activului net din ziua anterioară depunerii cererii de răscumpărare, din care se scad comisioanele de răscumpărare.

142. Preţul de cumpărare/subscriere este preţul plătit de investitor, persoană fizică, şi este format din valoarea unitară a activului net la care se adaugă comisionul de cumpărare, dacă este cazul.

142^1. În cazul transferurilor titlurilor de valoare exprimate în valută, cursul de schimb valutar utilizat în vederea determinării câştigului şi a impozitului aferent este cursul de schimb valutar comunicat de Banca Naţională a României valabil pentru ziua determinării câştigului.

142^2. Preţul de cumpărare în cazul transferului titlurilor de valoare dobândite în condiţiile prevăzute la **art. 27** şi 27^1 din Codul fiscal în cadrul operaţiunilor de transfer neimpozabil este stabilit în funcţie de valoarea nominală sau preţul de cumpărare, după caz, a/al titlurilor de valoare cedate, înainte de operaţiune. În cazul în care titlurile de valoare iniţiale cedate au fost dobândite cu titlu gratuit, valoarea nominală/preţul de cumpărare a/al titlurilor respective este considerat(ă) zero.

142^3. În cazul în care părţile sociale au fost dobândite prin moştenire, câştigul din înstrăinarea părţilor sociale se determină ca diferenţă între preţul de vânzare şi valoarea nominală/preţul de cumpărare care este considerat(ă) zero.

Norme metodologice:

ART. 66 al.5

143. În cazul veniturilor realizate ca urmare a deţinerii de titluri de participare la fondurile închise de investiţii, obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine:

- societăţii de investiţii, în cazul în care nu are încheiat un contract de administrare;

- societăţii de administrare, în cazul în care societatea de investiţii are încheiat un contract de administrare cu societatea de administrare.

Norme metodologice:

ART. 66 al.8

143^1. În cazul contractelor forward pe cursul de schimb (contracte de vânzare-cumpărare valută la termen), baza de impozitare o reprezintă diferenţa favorabilă dintre cursul forward la care se încheie tranzacţia şi cursul spot/forward prevăzute în contract la care tranzacţia se închide în piaţă la scadenţă prin operaţiunea de sens contrar multiplicată cu suma contractului şi evidenţiată în contul clientului la închiderea tranzacţiei.

În cazul swapului pe cursul de schimb, baza de impozitare o reprezintă diferenţa de curs favorabilă între cursul de schimb spot şi cel forward folosite în tranzacţie, multiplicate cu suma noţională a contractului rezultată din aceste operaţiuni în momentul închiderii operaţiunii şi evidenţierii în contul clientului.

În cazul swapului pe rata dobânzii, baza de impozitare o reprezintă diferenţa de dobândă favorabilă dintre rata de dobândă fixă şi rata de dobândă variabilă stabilite în contract multiplicată cu suma noţională a contractului, rezultată din aceste operaţiuni în momentul închiderii operaţiunii şi evidenţiate în contul clientului.

În cazul opţiunii pe cursul de schimb, baza de impozitare o reprezintă diferenţa favorabilă de curs între cursul de schimb de cumpărare/vânzare şi cursul de schimb la care se efectuează în piaţă operaţiunea de sens contrar - vânzare, respectiv cumpărare multiplicată cu suma contractului, rezultată din aceste operaţiuni în momentul exercitării opţiunii şi evidenţiată în contul clientului.

În cazul opţiunii pe rata dobânzii, baza de impozitare o reprezintă diferenţa favorabilă dintre dobânda variabilă încasată şi dobânda fixă convenită în contract, rezultată în momentul exercitării opţiunii şi evidenţiată în contul clientului.

143^2. În cazul dizolvării fără lichidare a unei persoane juridice la transmiterea universală a patrimoniului societăţii către asociatul unic, proprietăţile imobiliare din situaţiile financiare vor fi evaluate la valoarea justă, respectiv preţul de piaţă.

Baza impozabilă în cazul dizolvării fără lichidare a unei persoane juridice se stabileşte astfel:

a) determinarea sumei reprezentând diferenţa între valoarea elementelor de activ şi sumele reprezentând datoriile societăţii;

b) determinarea excedentului sumei stabilite la pct. a) peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare.

Notă: Modificarea din HG 1579/2007 având textul "La punctul 143^2, alineatul (8) se abrogă" nu a fost operată întrucât nu a putut fi identificată.

Norme metodologice:

ART. 67 al.1

144. Impozitul pe veniturile sub formă de dividende, inclusiv asupra sumelor primite ca urmare a deţinerii de titluri de participare la fondurile închise de investiţii, distribuite începând cu anul fiscal 2006, se calculează şi se reţine prin aplicarea cotei de 16% asupra sumei acestora.

Norme metodologice:

ART. 67 al.2

144^1. Veniturile sub formă de dobânzi realizate până la data de 30 iunie 2010 inclusiv sunt venituri neimpozabile. Veniturile sub formă de dobânzi realizate începând cu data de 1 iulie 2010 se impun cu o cotă de 16% din suma acestora. Baza de calcul asupra căreia se aplică cota de impozit de 16% este constituită din veniturile calculate începând cu data de 1 iulie 2010 până la data scadenţei depozitului și înregistrate în contul curent sau în contul de depozit al titularului. Baza de calcul asupra căreia se aplică cota de impozit de 16% este constituită din veniturile calculate începând cu data de 1 iulie 2010 și pentru dobânzile aferente depozitelor la vedere, depozitelor clienţilor constituite în baza legislaţiei privind economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, conturilor curente, instrumentelor de economisire, precum și contractelor civile.

Norme metodologice:

ART. 67 al.3

144^2. Plata anticipată aferentă fiecărui trimestru se determină ca diferenţă între impozitul pe câştigul net cumulat de la începutul anului până la sfârşitul trimestrului pentru care se face calculul și impozitul pe câștigul net cumulat de la începutul anului până la sfârșitul trimestrului anterior.

Impozitul pe câştigul net cumulat de la începutul anului, luat în calcul la stabilirea plăţii anticipate, se determină aplicându-se cota de impozit de 16% asupra diferenţei pozitive dintre totalul câştigurilor și pierderilor înregistrate până la sfârșitul trimestrului.

144^2.1. Pentru câştigurile din transferul titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise, realizate începând cu 1 ianuarie 2013, nu se aplică prevederile punctului 144^2.

144^5. Pierderea netă aferentă perioadei 1 ianuarie 2010— 30 iunie 2010 asimilată pierderii nete anuale reprezintă suma pierderilor înregistrate în cazul transferului titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale și valorile mobiliare în cazul societăţilor închise, indiferent de perioada de deţinere a titlurilor respective.

Norme metodologice:

ART. 67 al.3 b)

144^3. Pentru tranzacţiile cu valori mobiliare în cazul societăţilor închise şi părţi sociale, încheiate anterior datei de 1 ianuarie 2007, pentru care părţile contractante au convenit ca plata să se facă eşalonat, cotele de impozit sunt cele în vigoare la data încheierii contractului iar termenul de virare a impozitului pentru plătitorii de astfel de venituri este până la data 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reţinut. După data de 1 ianuarie 2007 pentru aceste tranzacţii termenul de virare a impozitului datorat calculat la momentul încheierii tranzacţiei pe baza contractului este până la data la care se depun documentele pentru transcrierea dreptului de proprietate asupra părţilor sociale sau a valorilor mobiliare la registrul comerţului ori în registrul acţionarilor, după caz.

În cazul operaţiunilor de excludere/retragere/dobândire prin succesiune a părţilor sociale, baza impozabilă se stabileşte astfel:

a) se determină suma reprezentând diferenţa între valoarea elementelor de activ şi sumele reprezentând datoriile societăţii;

b) se determină excedentul sumei stabilite la lit. a) peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare. În cazul succesiunilor suma reprezentând aportul la capitalul social este zero.

Calculul, reţinerea şi virarea impozitului se efectuează de persoana juridică la care persoana fizică asociată a deţinut părţile sociale. Termenul de virare a impozitului este până la data la care se depun documentele pentru înregistrarea operaţiunilor respective la registrul comerţului ori în registrul acţionarilor, după caz, indiferent dacă plata titlurilor respective se face sau nu eşalonat.

Norme metodologice:

ART. 67 al.3 d)

144^4. În cazul dizolvării fără lichidare a unei persoane juridice obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului revine reprezentantului legal al persoanei juridice.

Impozitul calculat şi reţinut la sursă se virează până la data depunerii situaţiei financiare finale la oficiul registrului comerţului, întocmită de reprezentantul legal al persoanei juridice.

Notă: Modificarea din HG 1579/2007 având textul "La punctul 144^4, litera d) a alineatului (3) se abrogă" nu a fost operată întrucât nu a putut fi identificată.

Norme metodologice:

ART. 71

149^1. Veniturile din activităţi agricole realizate individual sau într-o formă de asociere fără personalitate juridică, stabilite pe baza normelor de venit, se supun impunerii potrivit prevederilor cap. VII titlul III din Codul fiscal, indiferent de forma de organizare a activităţii. Veniturile din activităţi agricole supuse impunerii pe bază de norme de venit în conformitate cu prevederile **art. 73** din Codul fiscal cuprind veniturile rezultate din cultivarea terenurilor, creşterea şi exploatarea animalelor deţinute cu orice titlu, inclusiv cele luate în arendă.

149^2. Veniturile din activităţi agricole menţionate la **art. 71** alin. (1) lit. a) - c) din Codul fiscal, pentru care sunt stabilite norme de venit conform **art. 73** din Codul fiscal, sunt impozabile indiferent dacă se face sau nu dovada valorificării produselor.

149^3. Terminologia folosită pentru definirea grupelor de produse vegetale şi animale prevăzute la **art. 73** din Codul fiscal pentru care venitul se determină pe baza normelor de venit este cea stabilită potrivit legislaţiei în materie.

A) Produsele vegetale cuprinse în grupele pentru care venitul se stabileşte pe baza normelor de venit sunt prevăzute în Catalogul oficial al soiurilor de plante de cultură din România, aprobat prin ordinul ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale.

În cadrul grupei de produse vegetale - leguminoase pentru boabe se cuprind:

a) mazăre pentru boabe;

b) fasole pentru boabe;

c) bob;

d) linte;

e) năut;

f) lupin.

B) Grupele de produse animale pentru care venitul se stabileşte pe baza normelor de venit sunt definite după cum urmează:

1. vaci şi bivoliţe:

- Vaci - femele din specia taurine care au fătat cel puţin o dată;
- Bivoliţe - femele din specia bubaline care au fătat cel puţin o dată;

2. ovine şi caprine:

- Oi - femele din specia ovine care au fătat cel puţin o dată;
- Capre - femele din specia caprine care au fătat cel puţin o dată;

3. porci pentru îngrăşat - porci peste 35 de kg, inclusiv scroafele de reproducţie;

4. albine - familii de albine;

5. păsări de curte - totalitatea păsărilor din speciile găini, raţe, gâşte, curci, bibilici, prepeliţe.

149^4. În vederea stabilirii regimului fiscal aplicabil veniturilor din activităţi agricole, la încadrarea în limitele stabilite pentru fiecare grupă de produse vegetale şi fiecare grupă de animale vor fi avute în vedere suprafeţele/capetele de animal însumate în cadrul grupei respective.

Exemplu I (calcul pentru sectorul vegetal): exploataţie de 100 ha cereale (grâu şi porumb); primele 2 ha din grupa cereale nu se impozitează, pentru următoarele 98 ha se aplică norma de venit de 449 lei/ha, astfel:

Venit anual impozabil = 98 ha x 449 lei/ha = 44.002 lei

Impozit = 44.002 lei x 16% = 7.040,32 lei

Exemplu II (calcul pentru sectorul animal): exploataţie de vaci şi bivoliţe de 102 capete.

Pentru primele două capete nu se impozitează. Pentru restul de 100 de capete se aplică norma de venit de 453 lei/cap de animal, astfel:

Venit anual impozabil = 100 capete x 453 lei/cap = 45.300 lei

Impozit = 45.300 lei x 16% = 7.248 lei

Exemplu III (calcul pentru sectorul animal): exploataţie de ovine şi caprine (care au fătat cel puţin o dată) 200 capete.

Pentru primele 10 capete animale (oi şi capre) nu se impozitează. Pentru restul de 190 capete se aplică norma de venit de 65 lei/cap de animal, astfel:

Venit anual impozabil = 190 capete x 65 lei/cap = 12.350 lei

Impozit = 12.350 lei x 16% = 1.976 lei

149^5. Sunt considerate în stare naturală produsele agricole vegetale obţinute după recoltare, precum şi produsele de origine animală: lapte, lână, ouă, piei crude, carne în viu şi carcasă, miere şi alte produse apicole definite potrivit legislaţiei în materie, precum şi altele asemenea.

Preparatele din lapte şi din carne sunt asimilate produselor de origine animală obţinute în stare naturală.

Norma de venit stabilită în condiţiile prevăzute la **art. 73** din Codul fiscal include şi venitul realizat din înstrăinarea produselor vegetale, a animalelor şi a produselor de origine animală, în stare naturală.

Modificarea structurii suprafeţelor destinate producţiei agricole vegetale/numărului de capete de animale/familiilor de albine, intervenite după data de 25 mai, nu conduce la ajustarea normelor de venit, respectiv a venitului anual impozabil.

În cazul suprafeţelor destinate produselor vegetale hamei, pomi şi vie, suprafeţele declarate cuprind numai grupele de produse vegetale intrate pe rod începând cu primul an de intrare pe rod. Suprafeţele din grupa pomii pe rod cuprind numai pomii plantaţi în livezi.

Norma de venit corespunzătoare veniturilor realizate din creşterea şi exploatarea animalelor, precum şi din valorificarea produselor de origine animală în stare naturală, în conformitate cu prevederile **art. 73** din Codul fiscal, include şi venitul realizat din:

a) exemplarele feminine din speciile respective care nu îndeplinesc condiţiile prevăzute la pct. 149^3 lit. B);

b) exemplarele masculine din speciile respective reprezentând animale provenite din propriile fătări şi cele achiziţionate numai în scop de reproducţie pentru animalele deţinute de contribuabili şi supuse impunerii potrivit prevederilor **art. 73** din Codul fiscal (de exemplu: viţei, tauri, bivoli, miei, berbeci, purcei).

Veniturile din activităţi agricole generate de exemplarele prevăzute la lit. a) şi b) incluse în norma de venit nu se impozitează distinct faţă de veniturile realizate din creşterea şi exploatarea animalelor din grupele prevăzute la pct. 149^3 lit. B). Contribuabilii au obligaţii declarative numai pentru animalele cuprinse în grupele care îndeplinesc condiţiile prevăzute la pct. 149^3 lit. B).

Veniturile din activităţi agricole realizate din creşterea şi exploatarea exemplarelor masculine din speciile taurine, bubaline, ovine, caprine, indiferent de vârstă, se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II <<Venituri din activităţi independente>>, venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, numai în cazul în care acestea au fost achiziţionate în scopul creşterii şi valorificării lor sub orice formă.

149^6. Veniturile din activităţi agricole pentru care nu au fost stabilite norme de venit se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II <<Venituri din activităţi independente>>, venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor lor din contabilitatea în partidă simplă.

149^7. Veniturile din activităţi agricole impuse anterior datei de 1 februarie 2013 în sistem real trec prin efectul legii la impunerea pe bază de norme de venit, în situaţia în care sunt stabilite norme de venit pentru grupele de produse vegetale şi animale conform prevederilor **art. 73** din Codul fiscal. În vederea stabilirii regimului fiscal aplicabil veniturilor din activităţi agricole, la încadrarea în limitele stabilite pentru fiecare grupă de produse vor fi avute în vedere prevederile **art. 72** din Codul fiscal.

149^8. În situaţia contribuabililor care obţin venituri din activităţi agricole impuse pe bază de normă de venit şi care trec la impunerea în sistem real începând cu 1 februarie 2013 prin efectul legii, nu există obligaţia depunerii declaraţiei privind venitul estimat/norma de venit pentru veniturile anului 2013. Totalul plăţilor anticipate în contul impozitului datorat pentru anul 2013 va fi stabilit de organul fiscal competent la nivelul sumei plăţilor anticipate stabilite în anul 2012.

Pentru aceste venituri sunt aplicabile regulile de impunere proprii veniturilor din activităţi independente pentru care venitul net anual se determină în sistem real. La stabilirea venitului net anual vor fi luate în calcul veniturile şi cheltuielile efectuate după data de 1 februarie 2013.

149^9. Contribuabilii care obţin doar venituri din activităţi agricole pentru care au fost stabilite norme de venit nu au obligaţii contabile.

În cazul cheltuielilor efectuate în comun care sunt aferente veniturilor pentru care există regimuri fiscale diferite, respectiv determinare pe bază de normă de venit şi venit net anual determinat pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cotele de cheltuieli vor fi alocate proporţional cu suprafeţele de teren/numărul de capete de animale/numărul de familii de albine deţinute.

Norme metodologice:

ART. 72

149^10. Nu sunt venituri impozabile veniturile realizate de persoanele fizice/membrii asocierilor fără personalitate juridică din valorificarea în stare naturală a următoarelor:

- produse culese din flora sălbatică, altele decât cele supuse impunerii în conformitate cu prevederile art. 71 alin. (2) din Codul fiscal;
- produse capturate din fauna sălbatică, altele decât cele care generează venituri din activităţi independente.

149^11. Nu au obligaţii de declarare şi nu datorează impozit potrivit prevederilor cap. VII al titlului III din Codul fiscal:

a) persoanele fizice/membrii asocierilor fără personalitate juridică ce deţin cu orice titlu suprafeţe de teren destinate producţiei agricole, pentru cele necultivate, pentru cele cultivate cu plante furajere graminee şi leguminoase pentru producţia de masă verde, precum şi pentru păşuni şi fâneţe naturale, destinate furajării animalelor deţinute de contribuabilii respectivi, pentru care venitul se determină pe baza normelor de venit şi a celor prevăzute la art. 72 alin. (2) din Codul fiscal;

b) contribuabilii arendatori, care realizează venituri din cedarea folosinţei bunurilor supuse impunerii potrivit prevederilor cap. IV al

titlului III din Codul fiscal;

c) contribuabilii care obţin venituri din activităţi agricole şi îşi desfăşoară activitatea în mod individual, în limitele stabilite potrivit tabelului prevăzut la art. 72 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în cazul în care veniturile sunt obţinute din exploatarea bunurilor deţinute în comun sau în devălmăşie şi sunt atribuite conform pct. 149^12. Suprafeţele de teren/animalele respective sunt considerate din punct de vedere fiscal ca fiind incluse în patrimoniul personal şi generează venituri neimpozabile conform art. 42 lit. g) din Codul fiscal;

d) contribuabilii care îndeplinesc condiţiile prevăzute la art. 71 alin. (1) din Codul fiscal şi pentru care veniturile din activităţi agricole sunt impuse pe bază de normă de venit, după data de 25 mai a anului fiscal în care s-a produs evenimentul pentru veniturile realizate după 25 mai şi până la sfârşitul anului fiscal respectiv.

În cazul contribuabililor care obţin venituri din activităţi agricole şi îşi desfăşoară activitatea sub forma unei asocieri fără personalitate juridică, plafonul neimpozabil se acordă la nivel de asociere.

Norme metodologice:

ART. 73

149^12. Veniturile din activităţi agricole determinate pe bază de norme de venit, realizate din exploatarea bunurilor (suprafeţe destinate producţiei vegetale/cap de animal/familie de albine), deţinute în comun sau în devălmăşie de proprietari, uzufructuari sau de alţi deţinători legali, înscrişi într-un document oficial, se atribuie proporţional cu cotele-părţi pe care aceştia le deţin în acea proprietate sau contribuabilului care realizează venituri din activităţi agricole, în situaţia în care acestea nu se cunosc. În cazul persoanelor fizice pentru care nu a fost finalizată procedura succesorală, veniturile corespunzătoare suprafeţelor destinate producţiei vegetale/cap de animal/familie de albine se atribuie contribuabilului care realizează venituri din activităţi agricole.

149^13. În cazul contribuabilului care realizează în mod individual venituri din desfăşurarea a două sau mai multe activităţi agricole pentru care venitul se determină pe bază de normă de venit, organul fiscal competent stabileşte venitul anual prin însumarea veniturilor corespunzătoare fiecărei activităţi.

Norme metodologice:

ART. 74

149^14. Perioada de declarare a suprafeţelor cultivate/cap de animal/familie de albine este până la data de 25 mai inclusiv a anului fiscal pentru anul în curs şi cuprinde informaţii privind suprafeţele cultivate/capetele de animal/familiile de albine deţinute la data declarării.

În cazul contribuabililor care realizează venituri din activităţi agricole atât individual, cât şi într-o formă de asociere, în declaraţia depusă până la data de 25 mai inclusiv contribuabilii vor completa numai informaţii referitoare la activitatea desfăşurată în mod individual.

Contribuabilii/asocierile fără personalitate juridică care au depus declaraţia prevăzută la **art. 74** alin. (2) din Codul fiscal pot depune o nouă declaraţie pentru anul în curs, până la data de 25 mai a anului respectiv, în situaţia modificării structurii suprafeţelor destinate producţiei agricole vegetale/numărului de capete de animale/familii de albine.

În cazul contribuabililor/asocierilor fără personalitate juridică care depun cu întârziere declaraţia pentru anul în curs, după data de 25 mai, informaţiile cuprinse în declaraţie vizează suprafeţele cultivate/capetele de animale/familiile de albine deţinute la data de 25 mai.

149^15. Pe baza declaraţiilor depuse de contribuabili/asocieri fără personalitate juridică, organul fiscal competent stabileşte impozitul anual datorat. Impozitul determinat de organul fiscal competent reprezintă impozit final şi nu se recalculează.

149^16. Nu au obligaţii declarative contribuabilii care obţin venituri din activităţi agricole şi îşi desfăşoară activitatea sub forma unei asocieri fără personalitate juridică, obligaţiile declarative fiind îndeplinite de asociatul care răspunde pentru îndeplinirea obligaţiilor asociaţiei faţă de autorităţile publice.

Norme metodologice:

ART. 75

150. În această categorie se cuprind venituri în bani şi/sau în natură, ca de exemplu:

- venituri sub formă de premii de orice fel, acordate oamenilor de cultură, ştiinţă şi artă la gale, simpozioane, festivaluri, concursuri naţionale sau internaţionale, concursuri pe meserii sau profesii;

- venituri sub formă de premii în bani şi/sau în natură acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti prevăzuţi în legislaţia în materie, pentru rezultatele obţinute la competiţii sportive interne şi internaţionale, altele decât:

a) veniturile prevăzute la **art. 42** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare;

b) veniturile plătite de entitatea cu care aceştia au relaţii generatoare de venituri din salarii potrivit **cap. III** al titlului III din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare;

- venituri sub formă de premii obţinute urmare practicilor comerciale privind promovarea produselor/serviciilor prin publicitate, potrivit legii.

- venituri impozabile obţinute din jocuri de noroc, inclusiv cele de tip jack-pot, potrivit legii.

Prin câştiguri de tip jack-pot se înţelege câştigurile acordate aleatoriu, prin intermediul maşinilor mecanice sau electronice cu câştiguri, din sumele rezultate ca urmare a adiţionării separate a unui anumit procent din sumele derulate ca urmare a exploatării acestor mijloace de joc, în scopul acordării unor câştiguri suplimentare persoanelor participante la joc în momentul respectiv.

Adiţionarea sumelor din care se acordă câştigurile de tip jack-pot se realizează în cadrul unui sistem electronic prin care sunt interconectate cel puţin două maşini mecanice sau electronice cu câştiguri, evidenţierea acumulării putând fi realizată prin dispozitive

auxiliare sau în cadrul sistemului uneia sau mai multor mijloace de joc interconectate în sistem.

Organizatorii activităţii de exploatare a maşinilor mecanice sau electronice cu câştiguri au obligaţia de a evidenţia distinct câştigurile de tip jack-pot acordate.

150^1. În scopul delimitării veniturilor din premii de veniturile din jocuri de noroc, sunt considerate câştiguri de natura jocurilor de noroc cele acordate participanţilor la joc de către orice persoană juridică autorizată să exploateze astfel de jocuri de noroc, conform legislaţiei în materie.

Norme metodologice:

ART. 77

151. Plătitorii de venituri din jocuri de noroc sunt obligaţi să organizeze evidenţa astfel încât să poată determina câştigul realizat de fiecare persoană fizică şi să reţină impozitul datorat aferent acestuia.

În situaţia în care în cursul aceleiaşi zile aceeaşi persoană fizică efectuează mai multe operaţiuni care generează câştiguri la jocuri de tip cazino, de la acelaşi organizator, atunci organizatorul are obligaţia să recalculeze impozitul stabilit anterior astfel:

- se însumează câştigurile realizate;
- se diminuează nivelul astfel stabilit cu suma reprezentând venitul neimpozabil de 600 lei/zi;
- la baza impozabilă astfel determinată se aplică cotele de impozit prevăzute la **art. 77** alin. (2), determinându-se astfel impozitul datorat;
- din impozitul datorat se deduce impozitul calculat şi reţinut anterior rezultând impozitul datorat recalculat la sfârşitul zilei."

151^1. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 77^1

151^2. Definirea unor termeni:

a) prin contribuabil, în sensul **art. 77^1** din Codul fiscal, se înţelege persoana fizică căreia îi revine obligaţia de plată a impozitului.

În cazul transferului dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia prin acte juridice între vii, contribuabil este cel din patrimoniul căruia se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele acestuia: vânzătorul, credirentierul, transmiţătorul în cazul contractului de întreţinere, al actului de dare în plată, al contractului de tranzacţie etc., cu excepţia transferului prin donaţie.

În contractele de schimb imobiliar calitatea de contribuabil o au toţi copermutanţii, coschimbaşii, cu excepţia schimbului unui bun imobil, proprietate imobiliară, cu un bun mobil, situaţie în care calitatea de contribuabil o are numai proprietarul bunului imobil.

În cazul transferului dreptului de proprietate prin donaţie, calitatea de contribuabil revine donatarului.

Contribuabil este și persoana fizică din patrimoniul căreia se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrăminte ale acestuia cu titlu de aport la capitalul social.

În cazul transferului dreptului de proprietate pentru cauză de moarte, prin succesiune legală sau testamentară, calitatea de contribuabil revine moştenitorilor legali sau testamentari, precum şi legatarilor cu titlu particular;

b) prin construcţii de orice fel se înţelege:

— construcţii cu destinaţia de locuinţă;

— construcţii cu destinaţia de spaţii comerciale;

— construcţii industriale, hale de producţie, sedii administrative, platforme industriale, garaje, parcări;

— orice construcţie sau amenajare subterană ori supraterană cu caracter permanent, pentru a cărei edificare este necesară autorizaţia de construcţie în condiţiile Legii nr. 50/1991 privindautorizarea executării lucrărilor de construcţii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

c) prin terenul aferent construcţiilor se înţelege terenuri-curţi, construcţii și anexele acestora, conform titlului de proprietate, identificat printr-un identificator unic — numărul cadastral — sau care constituie un singur corp funciar;

d) prin terenuri de orice fel, fără construcţii, se înţelege terenurile situate în intravilan sau extravilan, indiferent de categoria de folosinţă, cum ar fi: curţi, grădini, arabil, păşune, fâneaţă, forestier, vii, livezi și altele asemenea pe care nu sunt amplasate construcţii și nu pot fi încadrate în categoria terenurilor aferente construcţiilor în înţelesul lit. c);

e) prin transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia se înţelege înstrăinarea, prin acte juridice între vii, a dreptului de proprietate sau a dezmembrămintelor acestuia, indiferent de tipul sau natura actului prin care se realizează acest transfer: vânzare-cumpărare, donaţie, rentă viageră, întreţinere, schimb, dare în plată, tranzacţie, aport la capitalul social, inclusiv în cazul când transferul se realizează în baza unei hotărâri judecătorești și altele asemenea;

e^1) nu constituie transfer impozabil constatarea prin hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă a dobândirii dreptului de proprietate ca efect al uzucapiunii.

f) data de la care începe să curgă termenul este data dobândirii, iar calculul termenului se face în condiţiile dreptului comun.

Termenul în raport cu care se calculează data dobândirii este:

— pentru construcţiile noi şi terenul aferent acestora, termenul curge de la data încheierii procesului-verbal de recepţie finală, în condiţiile prevăzute de lege;

— pentru construcţiile neterminate și terenul aferent acestora, termenul se calculează de la data dobândirii dreptului de proprietate sau dezmembrămintelor sale asupra terenului;

g) data dobândirii se consideră:

— pentru imobilele dobândite prin reconstituirea sau constituirea dreptului de proprietate în baza legilor fondului funciar: Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi a celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietăţii şi justiţiei, precum şi

unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare, data dobândirii este considerată data validării, prin hotărârea comisiei judeţene de aplicare a legilor de mai sus, a propunerilor făcute de comisiile locale de aplicare a acestor legi. Numărul și data hotărârii sunt înscrise în adeverinţele eliberate de comisiile locale fiecărui solicitant îndreptăţit la restituire ori constituire;

— pentru imobilele atribuite, restituite, retrocedate etc. în baza legilor: Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situaţiei juridice a unor imobile cu destinaţia de locuinţe, trecute în proprietatea statului, cu modificările ulterioare, Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 247/2005, cu modificările si completările ulterioare, data dobândirii este considerată data emiterii actului administrativ, respectiv ordinul prefectului, dispoziţia de restituire sau orice alt act administrativ în materie;

— în cazul în care foștii proprietari sau moștenitorii acestora au dobândit dreptul de proprietate prin hotărâre judecătorească, data dobândirii este considerată data rămânerii definitive şi irevocabile a hotărârii judecătoreşti;

— pentru imobilele dobândite cu titlu de uzucapiune, constatat prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, data dobândirii este considerată data la care a început să curgă termenul de uzucapiune;

— în cazul înstrăinării unor imobile rezultate din dezmembrarea, respectiv dezlipirea unui imobil, data dobândirii acestor imobile este data dobândirii imobilului iniţial care a fost supus dezlipirii, respectiv dezmembrării;

— în cazul înstrăinării terenurilor alipite și ulterior dezmembrate, respectiv dezlipite, data dobândirii este considerată data la care a fost dobândit imobilul cu suprafaţa cea mai mare din operaţia de alipire;

— în cazul înstrăinării unor imobile rezultate din alipirea unora dobândite la date diferite, impozitul se va calcula în funcţie de data dobândirii parcelei cu suprafaţa cea mai mare;

— în cazul în care parcelele alipite au suprafeţele egale, data dobândirii este considerată data la care a fost dobândită ultima parcelă;

— în cazul schimbului, data dobândirii imobilelor care fac obiectul schimbului va fi data la care fiecare copermutant, respectiv coschimbaş, a dobândit proprietatea.

Norme metodologice:

ART. 77^1 al.2

151^3. Nu se datorează impozit la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor şi construcţiilor de orice fel, prin reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul legilor speciale: Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 1/2000, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 112/1995, cu modificările ulterioare, Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi orice alte acte normative cu caracter reparatoriu. Este exceptată de la plata impozitului transmiterea dreptului de proprietate prin donaţie între rude ori afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum şi între soţi. Dovada calităţii de soţ,rudă sau afin se face cu acte de stare civilă. Înstrăinarea ulterioară a proprietăţilor imobiliare dobândite în condiţiile prevăzute la paragrafele 1 şi 2 va fi supusă impozitării, cu excepţia transmiterii dreptului de proprietate prin donaţie între rude ori afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum şi între soţi.

Face excepţie de la impunere transmiterea dreptului de proprietate sau a dezmembrămintelor acestuia pentru proprietăţile imobiliare din patrimoniul afacerii definite conform pct. 41*) din normele metodologice date în aplicarea **art. 48** din Codul fiscal, acestea fiind incluse în categoriile de venituri pentru care venitul net anual se determină pe baza contabilităţii în partidă simplă. În cazul partajului judiciar sau voluntar nu se datorează impozit.

Norme metodologice:

ART. 77^1 al.3

151^4. În cazul procedurii succesorale se aplică următoarele reguli:

a) finalizarea procedurii succesorale are loc la data întocmirii încheierii de finalizare a succesiunii;

b) impozitul datorat va fi achitat de către contribuabil la data întocmirii încheierii finale de către notarul public;

c) în situaţia în care succesiunea legală sau testamentară este dezbătută și finalizată prin întocmirea încheierii de finalizare a succesiunii în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii, nu se datorează impozit. Nu se datorează impozit nici în situaţia în care, după finalizarea succesiunii, se solicită certificat de moștenitor suplimentar și se întocmește încheierea finală suplimentară înainte de expirarea termenului de 2 ani;

d) în cazul finalizării succesiunii prin întocmirea încheierii finale după expirarea termenului de 2 ani, moștenitorii datorează impozitul de 1% prevăzut în **art. 77^1** alin. (3) din Codul fiscal;

e) în cazul în care succesiunea a fost finalizată prin întocmirea încheierii de finalizare înainte de expirarea termenului de 2 ani și se solicită certificat de moștenitor suplimentar după expirarea termenului de 2 ani, calculat de la data decesului autorului succesiunii, moștenitorii datorează impozit în condiţiile **art. 77^1** alin. (3) din Codul fiscal numai pentru proprietăţile imobiliare ce se vor declara și menţiona în încheierea finală suplimentară;

f) în cazul succesiunilor vacante și a partajului succesoral nu se datorează impozit;

g) impozitul se calculează și se încasează la valoarea proprietăţilor imobiliare cuprinse în masa succesorală.

Masa succesorală, din punct de vedere fiscal şi în condiţiile **art. 77^1** alin. (1) şi (3) din Codul fiscal, cuprinde numai activul net imobiliar. În scop fiscal, prin activul net imobiliar se înţelege valoarea proprietăţilor imobiliare după deducerea pasivului succesoral corespunzător acestora. În pasivul succesiunii se includ obligaţiile certe și lichide dovedite prin acte autentice și/sau executorii, precum și cheltuielile de înmormântare până la concurenţa sumei de 1.000 lei, care nu trebuie dovedite cu înscrisuri. În cazul în care în activul succesoral se cuprind și bunuri mobile, drepturi de creanţă, acţiuni, certificate de acţionar etc., se va stabili proporţia valorii proprietăţilor imobiliare din totalul activului succesoral, iar pasivul succesoral se va deduce din valoarea bunurilor mobile, respectiv imobile, proporţional cu cota ce revine fiecăreia din categoriile de bunuri mobile sau imobile. După deducerea pasivului succesoral corespunzător bunurilor imobile, din valoarea acestora se determină activul net imobiliar reprezentând baza impozabilă;

h) în cazul în care procedura succesorală se finalizează prin hotărâre judecătorească, se aplică dispoziţiile pct. 151^7 paragraful 6 din prezentele norme metodologice

Norme metodologice:

ART. 77^1 al.4

151^5. La transmiterea dreptului de proprietate, impozitul prevăzut la **art. 77^1** alin. (1) şi (3) din Codul fiscal se calculează la valoarea declarată de părţi. În cazul în care valoarea declarată de părţi este mai mică decât valoarea orientativă stabilită prin expertizele întocmite de camerele notarilor publici, impozitul se va calcula la această din urmă valoare.

În cazul proprietăţilor imobiliare transferate cu titlu de aport la capitalul social, valoarea la care se va stabili impozitul este aceea din actul prin care s-a realizat aducerea bunului imobil ca aport în natură la capitalul social, astfel:

— în cazul în care legislaţia în materie impune întocmirea unei expertize de evaluare, impozitul se va stabili la valoarea din act, dar nu mai puţin de valoarea rezultată din expertiza de evaluare;

— în cazul în care legislaţia în materie nu impune întocmirea unei expertize de evaluare, impozitul se va stabili la valoarea din act, dar nu mai puţin de valoarea stabilită în condiţiile **art. 77^1** alin. (4) din Codul fiscal.

La constituirea sau transmiterea dezmembrămintelor dreptului de proprietate, impozitul se determină la valoarea declarată de părţi, dar nu mai puţin de 20% din valoarea orientativă stabilită prin expertiza întocmită de camera notarilor publici. Aceeaşi valoare se va stabili şi la stingerea pe cale convenţională sau prin consimţământul titularului a acestor dezmembrăminte.

La transmiterea nudei proprietăţi, impozitul se determină la valoarea declarată de părţi, dar nu mai puţin de 80% din valoarea orientativă stabilită prin expertizele camerei notarilor publici.

Pentru construcţiile neterminate, la înstrăinarea acestora, valoarea se va stabili pe baza unui raport de expertiză, care va cuprinde valoarea construcţiei neterminate la care se adaugă valoarea terenului aferent declarată de părţi, dar nu mai puţin decât valoarea stabilită pentru teren prin expertizele camerei notarilor publici. Raportul de expertiză va fi întocmit pe cheltuiala contribuabilului de un expert autorizat în condiţiile legii.

La schimb imobiliar, impozitul se calculează la valoarea fiecăreia din proprietăţile imobiliare transmise.

În cazul schimbului unui bun imobil, proprietate imobiliară, cu un bun mobil, impozitul se calculează la valoarea bunului imobil, calitatea de contribuabil fiind a persoanei fizice care transmite proprietatea imobiliară.

Norme metodologice:

ART. 77^1 al.5

151^6. Expertizele privind valoarea de circulaţie a proprietăţilor imobiliare vor fi comunicate direcţiilor teritoriale ale Ministerului Finanţelor Publice, pentru a fi utilizate începând cu data de întâi a lunii următoare primirii acestora.

Norme metodologice:

ART. 77^1 al.6

151^7. Impozitul se va calcula şi se va încasa de către notarul public, pe chitanţă sau bon fiscal, anterior autentificării actului sau semnării încheierii de finalizare a procedurii succesorale Impozitul poate fi plătit de către contribuabil fie în numerar, la sediul biroului notarului public, fie prin virament bancar, într-un cont al biroului notarial. În cazul plăţii impozitului prin virament bancar, dovada achitării se face cu ordinul de plată.

Documentul de plată a impozitului de către contribuabil se va menţiona în încheierea de autentificare, respectiv în încheierea de finalizare a procedurii succesorale şi în certificatul de moştenitor.

Modelul chitanţelor ce vor fi utilizate de către notarii publici la încasarea impozitului se va stabili şi se va tipări de Uniunea Naţională a Notarilor Publici din România.

În îndeplinirea obligaţiei ce le revine, registratorii de carte funciară vor verifica dacă în cuprinsul actului notarial sunt menţionate documentele de plată a impozitului, prevăzute la paragrafele 1—3.

Instanţele judecătoreşti care pronunţă hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile în cauze referitoare la transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia vor comunica organului fiscal din raza de competenţă teritorială a instanţei de fond hotărârea şi documentaţia aferentă în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive şi irevocabile a hotărârii. În situaţia în care instanţele judecătoreşti nu transmit în termenul legal documentaţia prevăzută de lege, organul fiscal poate stabili impozitul datorat, la solicitarea contribuabilului, pe baza documentaţiei prezentate de acesta. În situaţia în care la primirea documentaţiei transmise de instanţele judecătoreşti constată diferenţe care conduc la modificarea bazei de impunere, organul fiscal emite o decizie de impunere, conform procedurii legale.

Baza de calcul al impozitului datorat este cea stabilită potrivit hotărârii judecătoreşti sau documentaţiei aferente hotărârii, în situaţia în care acestea includ valoarea imobilului stabilită de un expert autorizat în condiţiile legii, respectiv expertiza privind stabilirea valorii de circulaţie a imobilului.

În cazul în care în hotărârea judecătorească nu este precizată valoarea imobilului stabilită de un expert autorizat în condiţiile legii sau în documentaţia aferentă hotărârii nu este cuprinsă expertiza privind stabilirea valorii de circulaţie a imobilului, baza de calcul al impozitului se va stabili în condiţiile pct. 151^6 din prezentele norme metodologice.

În cazul transferurilor prin alte modalităţi decât procedura notarială sau judecătorească, contribuabilul are sarcina declarării venitului la organul fiscal competent, în termen de 10 de zile, inclusiv, de la data transferului, în vederea stabilirii impozitului, în condiţiile legii.

În cazul în care se solicită intabularea dreptului de proprietate sau a dezmembrămintelor acestuia, în temeiul hotărârii judecătoreşti,

registratorii de carte funciară vor verifica existenţa deciziei de impunere emise de organul fiscal competent şi dovada achitării impozitului

În cazul transferurilor prin executare silită, după expirarea termenului de 10 zile inclusiv, în care contribuabilul avea sarcina declarării venitului la organul fiscal competent, pentru transferurile prin alte modalităţi decât procedura notarială sau judecătorească, organul de executare silită sau cumpărătorul, după caz, trebuie să solicite organului fiscal competent stabilirea impozitului şi emiterea deciziei de impunere, conform procedurilor legale, prin depunerea documentaţiei aferente transferului.

151^8. *** Abrogat

151^9. *** Abrogat

151^10. *** Abrogat

151^11. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 78

152. În aplicarea **art. 78** alin. (2) din Codul fiscal, în această categorie se includ, de exemplu, următoarele venituri realizate de persoanele fizice:

- remuneraţiile pentru munca prestată în interesul unităţilor aparţinând Direcţiei Generale a Penitenciarelor, precum şi în atelierele locurilor de deţinere, acordate, potrivit legii, condamnaţilor care execută pedepse privative de libertate;

- veniturile primite de studenţi sub forma indemnizaţiilor pentru participarea la şedinţele senatului universitar;

– veniturile obţinute din valorificarea deşeurilor prin centrele de colectare a deşeurilor de metal, hârtie, sticlă şi altele asemenea, cu următoarele excepţii:

a) partea din venituri finanţată din fonduri publice în cazul bunurilor mobile care fac obiectul programelor naţionale finanţate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice care sunt venituri neimpozabile;

b) veniturile realizate din valorificarea bunurilor mobile sub forma deşeurilor din patrimoniul afacerii de către contribuabilii care au ca obiect de activitate colectarea şi valorificarea de deşeuri; în acest caz nu sunt aplicabile prevederile **art. 53** alin. (2) şi **art. 79** din Codul fiscal, veniturile respective fiind considerate venituri din activităţi independente şi supuse impunerii potrivit regulilor proprii acestei categorii, respectiv cap. II «Venituri din activităţi independente».

- sumele plătite de către organizatori persoanelor care însoţesc elevii la concursuri şi alte manifestări şcolare;

- indemnizaţiile acordate membrilor birourilor electorale, statisticienilor, informaticienilor şi personalului tehnic auxiliar pentru executarea atribuţiilor privind desfăşurarea alegerilor prezidenţiale, parlamentare şi locale;

- veniturile obţinute de persoanele care fac figuraţie la realizarea de filme, spectacole, emisiuni televizate şi altele asemenea;

- tichetele cadou acordate persoanelor fizice în afara unei relaţii generatoare de venituri din salarii;

- veniturile distribuite persoanelor fizice asociate în forme de proprietate asociative - persoane juridice, prevăzute la art. 26 din Legea nr. 1/2000, cu modificările şi completările ulterioare, altele decât cele prevăzute la pct. 73;

- venituri sub forma anumitor bunuri, servicii şi alte drepturi, primite de persoanele fizice pensionari, foşti salariaţi, şi membrii de familie ai acestora, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale;

- venituri realizate de persoana fizică ca urmare a contractului de administrare/prestări de servicii silvice încheiat potrivit Legii nr. 46/2008 privind Codul silvic, cu modificările şi completările ulterioare;

- sume rămase disponibile după acoperirea cheltuielilor din fondul de conservare şi regenerare a pădurilor şi a căror restituire a fost solicitată de proprietarii de păduri persoane fizice, în conformitate cu prevederile Legii nr.46/2008 - Codul silvic, cu modificările şi completările ulterioare;

- veniturile obţinute de cedent ca urmare a cesiunii de creanţă, respectiv de cesionar ca urmare a realizării venitului din creanţa respectivă, inclusiv în cazul drepturilor de creanţe salariale obţinute în baza unor hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile, din patrimoniul personal, altele decât cele care se încadrează în categoriile prevăzute la **art. 41** lit. a) - h) şi **art. 42** din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 80

153. Venitul net anual se determină de către contribuabil, pe fiecare sursă, din următoarele categorii:

a) venituri din activităţi independente;

b) venituri din cedarea folosinţei bunurilor;

c) venituri din activităţi agricole impuse în sistem real, venituri din silvicultură şi piscicultură.

153^1. Venitul net anual impozabil/Câştigul net anual impozabil se determină de organul fiscal competent.

154. Venitul impozabil ce se realizează într-o fracţiune de an sau în perioade diferite, ce reprezintă fracţiuni ale aceluiaşi an, se consideră venit anual impozabil.

155. Impozitul pe venitul anual impozabil se calculează pentru veniturile din România şi/sau din străinătate.

156. Pentru determinarea venitului net anual impozabil se procedează astfel:

a) se determină venitul net anual/pierderea fiscală anuală pentru activitatea desfăşurată în cadrul fiecărei surse din categoriile de venit menţionate la pct. 153, potrivit regulilor proprii. Pentru persoanele fizice asociate venitul net/pierderea anuală luat/luată în calcul la determinarea venitului net anual impozabil este venitul net/pierderea distribuit/distribuită;

b) venitul net anual impozabil se determină pe fiecare sursă de venit prin deducerea din venitul net anual a pierderilor fiscale din aceeaşi sursă admise la report pentru anul fiscal de impunere.

Dacă pierderile fiscale reportate aferente unei surse sunt mai mari decât venitul net anual al sursei respective, rezultatul reprezintă pierdere de reportat.

157. Rezultatul negativ dintre venitul brut şi cheltuielile aferente deductibile, înregistrate pentru fiecare sursă de venit din categoriile de venituri, reprezintă pierdere fiscală pentru acea sursă de venit.

Norme metodologice:

ART. 80 al.3

158. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 80 al.4

159. Dacă în urma compensării admise pentru anul fiscal rămâne o pierdere necompensată, aceasta reprezintă pierdere fiscală reportată pe anii următori până la al cincilea an inclusiv.

160. Regulile de compensare şi reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportarea pierderilor se va face an după an, pe sursa respectivă, începând cu pierderea cea mai veche;

b) dreptul la reportul pierderii este personal şi supus identităţii contribuabilului; nu poate fi transmis moştenitorilor sau oricărei alte persoane, în scopul reducerii sarcinii fiscale ce revine acesteia, şi reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului decedat.

Contribuabilii care determină venitul net pe bază de norme de venit, iar prin efectul legii trec în anul următor la sistemul real de impunere au obligaţia depunerii unei declaraţii referitoare la veniturile și cheltuielile estimate a se realiza pentru anul fiscal, până la data de 15 mai a anului de impunere.

Norme metodologice:

ART. 81

161. Contribuabilii care încep o activitate independentă, precum şi cei care realizează venituri din activităţi agricole impuse în sistem real, silvicultură şi piscicultură, pentru care sunt aplicabile regulile de impunere proprii veniturilor din activităţi independente, au obligaţia declarării veniturilor şi cheltuielilor estimate a se realiza în anul de impunere, pe fiecare sursă şi categorie de venit. Declararea veniturilor şi a cheltuielilor estimate se face prin depunerea declaraţiei privind venitul estimat/norma de venit, pe fiecare sursă şi categorie de venit, la organul fiscal competent, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Obligaţia depunerii declaraţiilor privind venitul estimat/norma de venit revine atât contribuabililor care determină venitul net în sistem real şi desfăşoară activitatea în mod individual sau într-o formă de asociere care nu dă naştere unei persoane juridice, cât şi contribuabililor pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit, cu excepţia veniturilor din activităţi agricole impuse pe bază de norme de venit.

Nu depun declaraţii privind venitul estimat/norma de venit contribuabilii care desfăşoară activităţi independente pentru care plăţile anticipate se realizează prin reţinere la sursă de către plătitorul de venit.

În cazul în care contribuabilul obţine venituri într-o formă de asociere, fiecare asociat va declara veniturile estimate rezultate din distribuirea venitului net estimat al asocierii fără personalitate juridică, cu excepţia asociaţiilor care realizează venituri din activităţi agricole pentru care venitul se stabileşte pe baza normelor de venit.

162. Asocierile fără personalitate juridică ce încep o activitate independentă au obligaţia să depună o declaraţie privind venitul estimat/ norma de venit la organul fiscal în a cărui rază teritorială îşi are sediul asociaţia, în termen de 15 zile de la încheierea contractului de asociere, odată cu înregistrarea acestuia la organul fiscal.

163. Contribuabilii care obţin venituri din cedarea folosinţei bunurilor din patrimoniul personal au obligaţia depunerii la organul fiscal competent a declaraţiei privind venitul estimat/ norma de venit pe fiecare sursă de realizare a venitului, o dată cu înregistrarea contractului de cedare a folosinţei bunurilor, în termen de 15 zile de la încheierea acestuia.

Nu depun declaraţie privind venitul estimat/ norma de venit contribuabilii care realizează venituri din arendă.

164. Contribuabilii care realizează venituri din activităţi independente impuse pe bază de norme de venit şi care solicită trecerea pentru anul fiscal următor la impunerea în sistem real vor depune declaraţia privind venitul estimat/norma de venit până la data de 31 ianuarie, completată corespunzător. Contribuabilii care încep o activitate impusă pe bază de norme de venit şi optează pentru determinarea venitului net în sistem real vor depune declaraţia privind venitul estimat/norma de venit în termen de 15 zile de la producerea evenimentului, completată corespunzător.

165. Organul fiscal competent este definit potrivit legislaţiei în materie.

166. În sensul **art. 81** alin. (3) din Codul fiscal, prin motive obiective care conduc la depunerea unei noi declaraţii privind venitul estimat/ norma de venit în vederea recalculării nivelului plăţilor anticipate se înţelege: întreruperi temporare de activitate în cursul anului din cauza unor motive medicale, justificate cu documente, situaţii de forţă majoră, alte cauze care generează modificarea veniturilor.

Norme metodologice:

ART. 82

167. Plăţile anticipate se stabilesc de către organul fiscal competent definit potrivit legislaţiei în materie.

Plata sumelor astfel stabilite se efectuează la organul fiscal care a făcut stabilirea lor.

Pentru stabilirea plăţilor anticipate se va utiliza cota de impunere prevăzută la **art. 43** alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

168. Sumele reprezentând plăţi anticipate se achită în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, respectiv 25 martie, 25 iunie, 25 septembrie şi 25 decembrie. În cazul contribuabililor care realizează venituri din cedarea folosinţei bunurilor sub forma arendei şi au optat pentru determinarea venitului net în sistem real, plata impozitului se efectuează potrivit deciziei de impunere emise pe baza declaraţiei privind venitul realizat.

169. În cazul contribuabililor impuşi pe bază de norme de venit, stabilirea plăţilor anticipate se face pe baza normelor de venit

aprobate pentru anul de impunere, corespunzător activităţii desfăşurate.

170. Solicitarea emiterii unei noi decizii de plată anticipată, potrivit **art. 81** alin. (3) din Codul fiscal, se face prin depunerea de către contribuabil a unei declaraţii privind venitul estimat/norma de venit.

171. În cazul contribuabililor care obţin venituri de aceeaşi natură, pentru care plăţile anticipate se stabilesc atât de organul fiscal, cât şi prin reţinere la sursă, la stabilirea plăţilor anticipate de către organul fiscal se exclud din venitul net veniturile pentru care plăţile anticipate se realizează prin reţinere la sursă, proporţional cu ponderea acestora în totalul veniturilor brute.

171^1. Contribuabilii care reziliază contractele de închiriere în cursul anului au obligaţia să înştiinţeze în scris în termen de 5 zile organul fiscal competent. În acest sens se vor anexa, în copie, documentele din care să rezulte rezilierea contractelor de închiriere, cum ar fi declaraţia pe propria răspundere.

Norme metodologice:

ART. 83

172. *** Abrogat

173. *** Abrogat

174. *** Abrogat

175. Declaraţiile privind venitul realizat sunt documentele prin care contribuabilii declară veniturile și cheltuielile deductibile efectuate în scopul realizării veniturilor, pe fiecare categorie de venit și pe fiecare sursă, în vederea stabilirii de către organul fiscal a plăţilor anticipate.

176. Declaraţiile privind venitul realizat se depun de contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activităţi independente, venituri din cedarea folosinţei bunurilor, venituri din activităţi agricole pentru care venitul net se determină în sistem real, venituri din silvicultură şi piscicultură.

Fac excepţie de la depunerea declaraţiei privind venitul realizat contribuabilii prevăzuţi la **art. 63** alin. (2) din Codul fiscal şi cei care obţin venituri prevăzute la **art. 52** alin. (1) lit. a) - c) din Codul fiscal şi care au optat pentru impunerea veniturilor potrivit prevederilor **art. 52^1** din Codul fiscal, pentru care impozitul reţinut este final.

Declaraţiile privind venitul realizat se depun, în intervalul 1 ianuarie - 25 mai inclusiv al anului următor celui de realizare a venitului, la organul fiscal competent, definit potrivit legislaţiei în materie.

Pentru veniturile realizate dintr-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuit/distribuită din asociere.

177. Contribuabilii care realizează venituri din străinătate impozabile în România au obligaţia să declare în România veniturile respective până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

178. Contribuabilii care încetează să mai aibă domiciliul fiscal în România vor depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială își au domiciliul fiscal o declaraţie privind venitul realizat. Declaraţiile vor cuprinde veniturile și cheltuielile aferente anului fiscal curent, pentru perioada în care contribuabilii au avut domiciliul în România.

179. *** Abrogat.

180. *** Abrogat

181. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 84

*** Abrogat.

181^1. Sfera de cuprindere a entităţilor nonprofit este cea prevăzută la punctul 117^1 dat în aplicarea **art. 57** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

181^2. Organul fiscal competent stabilește venitul net anual impozabil/câștigul net anual impozabil și impozitul anual datorat pe baza declaraţiei privind venitul realizat și emite decizia de impunere la termenul și în forma stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

181^3. Decizia de impunere anuală se emite de organul fiscal competent, definit potrivit legislaţiei în materie.

Norme metodologice:

ART. 85

182. Venitul net obţinut din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală deţinute în comun se atribuie proporţional cu cotele-părţi pe care titularii acestora le deţin în acea proprietate, determinate conform regulilor în vigoare specifice fiecărui domeniu.

În cazul în care cotele-părţi nu se cunosc, repartizarea veniturilor se face în mod egal.

183. Venitul net din cedarea folosinţei bunurilor deţinute în comun pe cote-părţi se repartizează între coproprietari proporţional cu cotele deţinute de aceştia în coproprietate. Venitul net din cedarea folosinţei bunurilor deţinute în comun în devălmăşie se repartizează în mod egal între proprietarii comuni. Repartizarea venitului net conform prevederilor de mai sus se face în condiţiile în care în contractul de cedare a folosinţei se menţionează că partea contractantă care cedează folosinţa este reprezentată de coproprietari. În condiţiile în care coproprietarii decid asupra unei alte împărţiri, se va anexa la contract un act autentificat din care să rezulte voinţa părţilor.

Norme metodologice:

ART. 86

184. Sunt supuse obligaţiei de încheiere şi înregistrare a unui contract de asociere atât asociaţiile fără personalitate juridică, ale căror constituire şi funcţionare sunt reglementate prin acte normative speciale, respectiv asociaţii familiale, cabinete medicale grupate, cabinete medicale asociate, societate civilă medicală, cabinete asociate de avocaţi, societate civilă profesională de avocaţi, notari publici asociaţi, asociaţii în participaţiune constituite potrivit legii, cât şi orice asociere fără personalitate juridică constituită în baza Codului civil.

185. Asociatul desemnat conform prevederilor **art. 86** alin. (2) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare are şi următoarele obligaţii:

- să asigure organizarea şi conducerea evidenţelor contabile;
- să determine venitul net/pierderea obţinut/obţinută în cadrul asociaţiei, precum şi distribuirea venitului net/pierderii pe asociaţi;
- să depună o declaraţie privind veniturile şi cheltuielile estimate, la termenele stabilite, la organul fiscal la care asociaţia este înregistrată în evidenţa fiscală;
- să înregistreze contractul de asociere, precum şi orice modificare a acestuia la organul fiscal la care asociaţia este înregistrată în evidenţa fiscală, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia. Prin sediul asociaţiei se înţelege locul principal de desfăşurare a activităţii asociaţiei;
- să reprezinte asociaţia în verificările efectuate de organele fiscale, precum şi în ceea ce priveşte depunerea de obiecţiuni, contestaţii, plângeri asupra actelor de control încheiate de organele fiscale;
- să răspundă la toate solicitările organelor fiscale, atât cele privind asociaţia, cât şi cele privind asociaţii, legate de activitatea desfăşurată de asociaţie;
- să completeze Registrul pentru evidenţa aportului şi rezultatului distribuit;
- alte obligaţii ce decurg din aplicarea **titlului III** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

185^1. În cazul asocierilor care realizează venituri din activităţi agricole impuse pe bază de norme de venit, asociatul desemnat are următoarele obligaţii:

a) să înregistreze contractul de asociere, precum şi orice modificare a acestuia la organul fiscal la care asociaţia este înregistrată în evidenţa fiscală, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia. Prin sediul asociaţiei se înţelege locul principal de desfăşurare a activităţii asociaţiei;

b) să reprezinte asociaţia în verificările efectuate de organele fiscale, precum şi în ceea ce priveşte depunerea de obiecţiuni, contestaţii, plângeri asupra actelor de control încheiate de organele fiscale;

c) să răspundă la toate solicitările organelor fiscale, atât cele privind asociaţia, cât şi cele privind asociaţii, legate de activitatea desfăşurată de asociaţie;

d) să completeze Registrul pentru evidenţa aportului şi rezultatului distribuit;

e) să determine venitul impozabil obţinut în cadrul asociaţiei, precum şi distribuirea acestuia pe asociaţi;

f) alte obligaţii ce decurg din aplicarea titlului III din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 86 al.3

186. Asociaţia, prin asociatul desemnat, depune, până la data de 15 martie a anului următor, la organul fiscal la care asociaţia este înregistrată în evidenţa fiscală o declaraţie anuală care cuprinde venitul net/pierderea realizat/realizată pe asociaţie, precum și distribuţia venitului net/pierderii pe fiecare asociat.

O copie de pe declaraţie se transmite de către asociatul desemnat fiecărui asociat. Pe baza acestei copii asociaţii vor cuprinde venitul net/pierderea ce le revine din activitatea asociaţiei în declaraţia privind venitul realizat.

Norme metodologice:

ART. 86 al.5

187. Venitul net se consideră distribuit şi dacă acesta rămâne la asociaţie sau este pus la dispoziţie asociaţilor.

188. În cazul modificării cotelor de participare în cursul anului, pentru distribuirea venitului net anual se va proceda astfel:

a) se determină un venit net/o pierdere intermediar/intermediară la sfârşitul lunii în care s-au modificat cotele pe baza venitului brut şi a cheltuielilor, astfel cum acestea sunt înregistrate în evidenţele contabile;

b) venitul net/pierderea intermediar/intermediară se alocă fiecărui asociat, în funcţie de cotele de participare, până la data modificării acestora;

c) la sfârşitul anului, din venitul net/pierderea anual/anuală se deduce venitul net/pierderea intermediar/intermediară, iar diferenţa se alocă asociaţilor, în funcţie de cotele de participare ulterioare modificării acestora;

d) venitul net/pierderea anual/anuală distribuit/distribuită fiecărui asociat se determină prin însumarea veniturilor nete/pierderilor intermediare determinate potrivit lit. b) şi c).

188^1. În cazul societăţii civile cu personalitate juridică, constituită potrivit legii speciale şi care este supusă regimului transparenţei fiscale, potrivit legii, se aplică regulile de determinare a venitului net din activităţi independente.

În cazul filialei constituite potrivit legii speciale prin asocierea unei societăţi profesionale cu răspundere limitată cu una sau mai multe persoane fizice, filiala fiind supusă regimului transparenţei fiscale, potrivit legii, determinarea venitului obţinut în cadrul entităţii se efectuează în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă.

Pentru membrii asociaţi în cadrul filialei se aplică următoarele reguli:

1. persoanele fizice asociate au obligaţia să asimileze acest venit distribuit în funcţie de cota de participare venitului net anual din activităţi independente;

2. societatea profesională cu răspundere limitată asociată în cadrul filialei va include venitul distribuit în funcţie de cota de participare în venitul brut al activităţii independente, pentru anul fiscal respectiv.

Persoanele fizice care obţin venituri dintr-o activitate desfăşurată într-o formă de organizare cu personalitate juridică (SPRL) constituită potrivit legii speciale şi care este supusă regimului transparenţei fiscale, potrivit legii, au obligaţia să asimileze acest venit distribuit venitului net anual din activităţi independente.

Norme metodologice:

ART. 86 al.8

189. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 87

190. Pentru veniturile realizate de un nerezident din activităţi independente atribuibile unui sediu permanent definit potrivit **art. 8** din Codul fiscal, impozitul se determină prin aplicarea cotei de impozitare asupra venitului net anual impozabil aferent acestuia.

191. Pentru calculul impozitului pe veniturile din activităţi independente, altele decât cele prevăzute la **art. 52** din Codul fiscal, sumele reprezentând plăţi anticipate în contul impozitului anual pe venit se stabilesc de către organul fiscal pe a cărui rază teritorială se realizează în întregime sau cu preponderenţă venitul.

192. .După încheierea anului fiscal organul fiscal menţionat la pct. 191 va elibera documentul care atestă venitul realizat şi impozitul plătit.".

Norme metodologice:

ART. 88

193. Veniturile obţinute de persoanele fizice nerezidente din România din activităţi dependente se impozitează separat pe fiecare sursă/loc de realizare, impozitul lunar calculat fiind impozit final. După încheierea anului fiscal, organul fiscal va elibera documentul care atestă venitul realizat și impozitul plătit pentru anul fiscal respectiv, la cererea contribuabilului. Profesorii și cercetătorii nerezidenţi care desfășoară o activitate în România ce depășește perioada de scutire stabilită prin convenţiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu diverse state se impun pentru veniturile realizate în intervalul de timp ce depășește perioada de scutire, potrivit titlului III din Codul fiscal.

193^1. Veniturile din activităţi dependente obţinute ca urmare a desfășurării activităţii în România de persoane fizice rezidente ale unor state cu care România nu are încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri și plătite de angajatori rezidenţi sau nerezidenţi se impozitează în România din prima zi de desfășurare a activităţii. De asemenea, se impun din prima zi de desfășurare a activităţii dependente în România și veniturile obţinute de persoanele fizice care nu fac dovada rezidenţei într-un stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri

194. a) În aplicarea prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un stat străin, veniturile din activităţi dependente realizate de persoane fizice nerezidente care își desfășoară activitatea în România se impun dacă persoana fizică este prezentă în România una sau mai multe perioade de timp ce depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză sau în perioada și condiţiile menţionate în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul străin și numai dacă respectiva persoană fizică face dovada rezidenţei în statul cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri.

b) În aplicarea prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un stat străin, veniturile din activităţi dependente realizate de persoane fizice nerezidente care își desfășoară activitatea în România și sunt prezente în România o perioadă mai mică de 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză sau în perioada și condiţiile menţionate în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul străin se impun în România dacă este îndeplinită cel puţin una dintre următoarele condiţii:

— salariul este plătit de un angajator care este rezident sau în numele acestuia;

— salariul este suportat de un sediu permanent pe care angajatorul nerezident îl are în România (veniturile salariale reprezintă cheltuiala deductibilă a unui sediu permanent în România) ;

c) Veniturile din salarii se impozitează începând cu prima zi de la data sosirii persoanei fizice, dovedită cu viza de intrare în România de pe pașaport.

La determinarea impozitului se va avea în vedere principiul celor 183 de zile care sfârșesc în anul calendaristic în cauză. Modul de calcul al celor 183 de zile se va face aplicându-se metoda zilelor de prezenţă. Contribuabilul are posibilitatea să furnizeze dovezi referitoare la prezenţa sa, pe baza datelor din documentele de transport, pașaport şi alte documente prin care se atestă intrarea în România. În calculul celor 183 de zile se includ: ziua de sosire, ziua de plecare şi toate celelalte zile petrecute pe teritoriul României. Orice fracţiune de zi în care contribuabilul este prezent în România contează drept zi de prezenţă pentru calculul celor 183 de zile.

195. Contribuabilii prevăzuţi la pct. 194 sunt obligaţi ca în termen de 15 zile de la data începerii activităţii să se adreseze organului fiscal în a cărui rază teritorială se realizează venitul, în vederea stabilirii regimului fiscal aplicabil acestor venituri, în conformitate cu prevederile convenţiilor de evitare a dublei impuneri, încheiate de Guvernul României cu alte state.

Astfel, contribuabilul va depune la organul fiscal, după caz, următoarele:

- cerere;

- copie de pe documentul care reglementează raportul de muncă şi traducerea acestuia în limba română, certificată de traducători autorizaţi;

- certificatul de rezidenţă fiscală eliberat de autoritatea fiscală competentă a statului al cărui rezident este sau un alt document prin

care se atestă rezidenţa fiscală, document vizat de organul fiscal al statului său de rezidenţă, tradus şi legalizat de organul autorizat din România;

- documentele care atestă dreptul de muncă şi de şedere, după caz, pe teritoriul României.

Dacă persoanele fizice nerezidente nu prezintă în termenul stabilit documentele prevăzute la alineatul precedent, acestea datorează impozit pe veniturile din salarii din prima zi de desfăşurare a activităţii. În situaţia în care persoanele respective depun ulterior documentele solicitate, organul fiscal va efectua regularizarea impozitului plătit.

196. Contribuabilii plătiţi din străinătate de un angajator nerezident care își prelungesc perioada de ședere în România, precum și cei care, prin prezenţe repetate în România, depășesc 183 de zile sau perioada menţionată în convenţiile de evitare a dublei impuneri sunt obligaţi să înştiinţeze în scris organul fiscal competent despre depășirea acestui termen, caz în care datorează impozit din prima zi pentru veniturile realizate ca urmare a desfășurării activităţii în România.

197. În situaţia în care persoanele fizice care au desfășurat activitatea în România într-o perioadă mai mică de 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză ori în perioada și condiţiile menţionate în convenţiile de evitare a dublei impuneri și au fost plătite din străinătate își prelungesc perioada de ședere în România peste 183 de zile sau peste perioada menţionată în convenţie, impozitul pe veniturile din salarii pentru activitatea desfășurată în România este datorat începând cu prima zi de sosire în România. În acest caz, contribuabilul depune la organul fiscal competent declaraţii lunare de impunere, care vor cuprinde veniturile lunare realizate în perioada anterioară prelungirii șederii în România, în termen de 15 zile de la ultima zi a perioadei de 183 de zile expirate sau a perioadei menţionate în convenţie. În situaţia în care beneficiarul venitului realizează salariul într-o sumă globală pe un interval de timp, după ce a expirat perioada de 183 de zile sau perioada menţionată în convenţie, sumele înscrise în declaraţii se pot stabili la nivelul unei medii lunare, respectiv suma globală a salariului declarat împărţită la numărul de luni din acea perioadă..

197. În situaţia în care persoanele fizice au desfăşurat activitatea în România într-o perioadă mai mică de 183 de zile, în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză, şi au fost plătite din străinătate, îşi prelungesc perioada de şedere în România peste 183 de zile, impozitul pe veniturile din salarii pentru activitatea desfăşurată în România este datorat începând cu prima zi de sosire în România. În acest caz contribuabilul depune la organul fiscal competent declaraţii lunare de impunere, care vor cuprinde veniturile lunare realizate în perioada anterioară prelungirii şederii în România, în termen de 15 zile de la ultima zi a perioadei de 183 de zile expirate.

În situaţia în care beneficiarul venitului realizează salariul într-o sumă globală pe un interval de timp, după ce a expirat perioada de 183 de zile, sumele înscrise în declaraţii se pot stabili la nivelul unei medii lunare, respectiv suma globală a salariului declarat împărţită la numărul de luni din acea perioadă.

198. Persoanele fizice care realizează venituri din România şi care au rezidenţă într-un stat contractant cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri se impun în România conform **titlului III** din Codul fiscal pentru veniturile, altele decât cele supuse impunerii potrivit **titlului V** din Codul fiscal, atunci când nu prezintă certificatul de rezidenţă fiscală sau un alt document prin care se atestă rezidenţa fiscală.

În aceleaşi condiţii şi pentru aceleaşi categorii de venituri se impun şi persoanele fizice care realizează venituri din România şi sunt rezidente ale unor state cu care România nu are încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri.

199. În situaţia în care există convenţii de evitare a dublei impuneri, persoana fizică cu dublă rezidenţă - română şi a unui stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri -, cu domiciliul în România, se va impune în România, coroborat cu prevederile convenţiilor de evitare a dublei impuneri.

Pentru aplicarea prevederilor convenţiilor de evitare a dublei impuneri persoana fizică respectivă va prezenta autorităţilor fiscale române certificatul de rezidenţă fiscală sau un alt document prin care se atestă rezidenţa fiscală, precum şi traducerea acestuia în limba română, certificată de traducători autorizaţi.

Pentru a stabili al cărui rezident este persoana fizică respectivă, contribuabilul va face dovada "centrului intereselor vitale", respectiv va prezenta organului fiscal documentele necesare prin care se atestă că veniturile obţinute în celălalt stat sunt superioare celor realizate în România şi autoritatea fiscală a statului respectiv îşi rezervă dreptul de a-l considera rezident fiscal din punct de vedere al impunerii veniturilor mondiale, caz în care impunerea acestui contribuabil în România se va face numai pentru veniturile din România.

Prin documente necesare se înţelege: copiile declaraţiilor de impunere din celălalt stat, declaraţia pe propria răspundere privind situaţia copiilor şcolarizaţi, situaţia de avere, după caz, a familiei şi altele asemenea. În situaţia în care veniturile din celălalt stat nu sunt la nivelul care să conducă la acordarea rezidenţei fiscale în acest stat şi autoritatea fiscală română apreciază că sunt întrunite condiţiile pentru impunerea veniturilor în România, acestui contribuabil i se vor impune în România veniturile mondiale şi, prin schimb de informaţii, autorităţile competente române şi din celălalt stat se vor informa asupra acestui caz.

200. Contribuabilii persoane fizice române care locuiesc în străinătate şi care îşi menţin domiciliul în România se impun în România pentru veniturile impozabile conform prevederilor titlului III din Codul fiscal, realizate atât în România, cât şi în străinătate, iar obligaţiile fiscale se exercită direct sau, în situaţia în care nu îşi îndeplinesc obligaţiile în mod direct, prin desemnarea unui împuternicit sau reprezentant fiscal."

201. Cetăţenii străini refugiaţi şi care sunt prezenţi în România, potrivit autorizărilor specifice acordate, se impozitează pentru veniturile realizate pe teritoriul României.

Norme metodologice:

ART. 89

201^1. Persoanele fizice nerezidente care realizează venituri din România şi cărora le revin potrivit prezentului titlu obligaţii privind declararea acestora depun declaraţiile privind venitul realizat la organul fiscal competent, definit potrivit legislaţiei în materie.

Norme metodologice:

ART. 90

202. Contribuabilii care obţin venituri din străinătate potrivit **art. 90** alin. (1) din Codul fiscal au obligaţia declarării acestora.

Pentru veniturile din pensii şi sume asimilate acestora, obţinute din străinătate, pentru care România are drept de impunere, contribuabilii au obligaţia să completeze și să depună declaraţia privind venitul realizat.

Impozitul datorat în România se determină prin aplicarea cotei de impunere asupra venitului brut anual diminuat cu suma lunară neimpozabilă, stabilită potrivit prevederilor **art. 69** din Codul fiscal, calculată la nivelul anului. Suma lunară neimpozabilă se acordă pentru fiecare sursă de venit din pensii.

Norme metodologice:

ART. 91

203. Persoanele fizice rezidente române cu domiciliul în România și persoanele fizice prevăzute la **art. 40** alin. (2) din Codul fiscal sunt supuse impozitării în România pentru veniturile din orice sursă, atât din România, cât și din străinătate. În situaţia în care, pentru veniturile din străinătate de natura celor prevăzute la **art. 41** lit. a), c) și f) din Codul fiscal, statul cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri și-a exercitat dreptul de impunere, aceste persoane au dreptul să deducă, pentru fiecare sursă de venit, din impozitul pe venit datorat în România impozitul pe venit plătit în străinătate, în condiţiile prevăzute de Codul fiscal. Veniturile din străinătate realizate de contribuabilii prevăzuţi la **art. 40** alin. (1) lit. a) și de cei prevăzuţi la **art. 40** alin. (2) din Codul fiscal, precum și impozitul aferent, a cărui plată în străinătate este atestată cu document justificativ eliberat de autoritatea competentă a statului străin cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, exprimate în unităţile monetare proprii fiecărui stat, se vor transforma în lei la cursul de schimb mediu anual comunicat de Banca Naţională a României din anul de realizare a venitului respectiv.

204. Impozitul plătit în străinătate, care se deduce din impozitul pe venit datorat în România, este limitat la partea de impozit pe venit datorat în România.

Prin venit mondial se înţelege suma veniturilor impozabile din România şi din străinătate din categoriile de venituri realizate de persoanele fizice prevăzute la **art. 40** alin. (1) lit. a) din Codul fiscal şi de cele care îndeplinesc condiţia menţionată la **art. 40** alin. (2) din Codul fiscal.

Pentru veniturile menţionate la **art. 41** lit. a), c) şi f) din Codul fiscal, care au fost globalizate în străinătate, creditul fiscal extern pentru fiecare venit este limitat la impozitul pe venit calculat prin aplicarea cotei medii de impozit din străinătate, aplicată asupra fiecărei surse de venit obţinut în străinătate, dar nu mai mult decât cota de impozit prevăzută la titlul III din Codul fiscal, aferentă venitului respectiv.

Cota medie de impozit se calculează astfel:

$$\text{Cota medie de impozit} = \frac{\text{impozit plătit în străinătate}}{\text{venit global obţinut în străinătate}} .$$

Venitul global obţinut în străinătate reprezintă toate categoriile de venituri care, conform legii din statul respectiv, se globalizează în străinătate.

205. Pentru veniturile realizate în statul cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri și care nu au fost globalizate în vederea impozitării, creditul fiscal extern este limitat la impozitul pe venit plătit în străinătate, dar nu mai mult decât cel datorat pentru un venit similar în România, potrivit Codului fiscal.

206. Dacă suma reprezentând creditul fiscal extern este mai mare decât impozitul plătit în statul cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, suma recunoscută care se deduce este la nivelul impozitului plătit în străinătate. În situaţia în care suma reprezentând creditul fiscal extern este mai mică decât impozitul plătit în statul cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, suma recunoscută reprezentând creditul fiscal extern acordat este la nivelul sumei calculate conform pct. 204.

207. Calcularea creditului fiscal extern se face de către organul fiscal competent, separat pe fiecare sursă de venit. În situaţia în care contribuabilul în cauză obţine venituri din străinătate din mai multe state cu care România are încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri, creditul extern admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii prevăzute mai sus, pentru fiecare sursă de venit și pe fiecare ţară.

208. În cazul veniturilor prevăzute la **art. 41** lit. b), d), e), g) și h) din Codul fiscal, creditul fiscal extern se acordă pentru fiecare venit similar din România. Creditul fiscal extern pentru veniturile din statul cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, a căror impunere în România este finală, se va acorda astfel:

a) în situaţia în care în străinătate cota de impozit este mai mare decât cea prevăzută în titlul III din Codul fiscal pentru un venit similar, creditul fiscal extern este limitat la impozitul pe venit calculat, aplicându-se cota prevăzută în acest titlu;

b) în situaţia în care cota de impozit este mai mică în străinătate decât cota de impozit pentru un venit similar din România, creditul fiscal extern este calculat la nivelul impozitului plătit în străinătate, iar impozitul anual rămas de achitat în România se calculează ca diferenţă între impozitul pe venit calculat aplicându-se cota de impozit prevăzută la titlul III din Codul fiscal și impozitul pe venit plătit în străinătate pentru venitul realizat în străinătate.

Pentru veniturile prevăzute la **art. 41** lit. b), d), e), g) și h) din Codul fiscal, creditul fiscal se acordă potrivit prevederilor pct.205.

209. (1) În vederea regularizării de către organul fiscal a impozitului pe salarii datorat în România pentru activitatea desfăşurată în străinătate, contribuabilii prevăzuţi la **art. 40** alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal care sunt plătiţi pentru activitatea salarială desfăşurată în străinătate de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România au obligaţia de a declara în România veniturile respective potrivit declaraţiei privind veniturile realizate din străinătate la termenul prevăzut de lege, cu excepţia contribuabililor care realizează venituri de această natură în condiţiile prevăzute la pct. 87^3, pct. 87^5 alin. (2) lit. a) şi pct. 87^8 pentru care impozitul este final.

(2) În situaţiile prevăzute la pct. 87^4 şi 87^7, organul fiscal regularizează impozitul pe venitul din salarii datorat de contribuabil în baza declaraţiei privind veniturile realizate din străinătate şi restituie, după caz, în totalitate sau în parte impozitul reţinut de către

angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România la cererea persoanei fizice. În acest caz, declaraţia privind veniturile realizate din străinătate reprezintă şi cerere de restituire.

(3) Declaraţia privind veniturile realizate din străinătate se depune la registratura organului fiscal competent sau prin poştă, însoţită de următoarele documente justificative:

a) documentul menţionat la **art. 59** alin. (2) din Codul fiscal întocmit de angajatorul rezident în România ori de către un sediu permanent în România care efectuează plăţi de natură salarială din care să rezulte venitul bază de calcul al impozitului şi impozitul reţinut în România pentru salariul plătit în străinătate;

b) contractul de detaşare;

c) documente justificative privind încetarea raportului de muncă, după caz;

d) certificatul de atestare a impozitului plătit în străinătate de contribuabil, eliberat de autoritatea competentă a statului străin, sau orice alt document justificativ privind venitul realizat şi impozitul plătit în celălalt stat, eliberat de autoritatea competentă din ţara în care s-a obţinut venitul, precum şi orice alte documente care pot sta la baza determinării sumei impozitului plătit în străinătate, pentru situaţia în care dreptul de impunere a revenit statului străin.

209^1 . Când o persoană fizică rezidentă în România obţine venituri care în conformitate cu prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu statul străin sunt supuse impozitului pe venit în statul străin, pentru evitarea dublei impuneri se va aplica metoda prevăzută în convenţie, respectiv metoda creditului sau metoda scutirii, după caz.

209^2. Persoanele fizice prevăzute la **art. 40** alin. (1) lit. a) și cele prevăzute la **art. 40** alin. (2) din Codul fiscal care realizează un venit și care, potrivit prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenţie prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri «metoda scutirii», respectivul venit va fi scutit de impozit în România. Acest venit se declară în România, dar este scutit de impozit dacă se anexează documentul justificativ eliberat de autoritatea competentă a statului străin, care atestă impozitul plătit în străinătate.

210. La sfârșitul anului fiscal vizat, contribuabilul anexează la declaraţia privind venitul realizat documentele justificative privind venitul realizat și impozitul plătit, eliberate de autoritatea competentă din ţara în care s-a obţinut venitul și cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri. Aceste documente sunt utilizate pentru aplicarea metodelor de evitare a dublei impuneri prevăzute în convenţiile de evitare a dublei impuneri.

211. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 94.

212. *** Abrogat.

213. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 112^1

1. Pentru încadrarea în condiţia prevăzută la **art. 112^1** lit. a) din Codul fiscal, persoana juridică română nu trebuie să înregistreze venituri din activităţile prevăzute la **art. 112^2** alin. (6) din Codul fiscal.

Încadrarea în categoria veniturilor din consultanţă şi management se efectuează prin analiza contractelor încheiate şi a altor documente care justifică natura veniturilor.

2. *** Abrogat.

3. *** Abrogat.

4. Pentru încadrarea în condiţia privind nivelul veniturilor realizate în anul precedent, se vor lua în calcul aceleași venituri care constituie baza impozabilă prevăzută la **art. 112^7** din Codul fiscal, iar cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel de la închiderea aceluiași exerciţiu financiar.

Norme metodologice:

ART. 112^2

5. Persoanele juridice române pentru care perioada de inactivitate temporară/nedesfăşurare a activităţii încetează în cursul anului aplică sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, pentru anul respectiv, începând cu trimestrul în care încetează perioada de inactivitate temporară/nedesfăşurare a activităţii.

Persoanele juridice române nou-înfiinţate în perioada 1 ianuarie - 31 ianuarie 2013 inclusiv, care nu au optat până la data de 31 ianuarie 2013 să aplice sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, nu sunt obligate potrivit prevederilor legale în vigoare începând cu data de 1 februarie 2013 să aplice acest sistem de impunere pentru anul 2013. Aceste persoane juridice urmează să verifice condiţiile prevăzute de **art. 112^1** din Codul fiscal, la data de 31 decembrie 2013, în vederea încadrării în categoria contribuabililor plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, pentru anul fiscal 2014.

6. Persoanele juridice române care nu sunt obligate să aplice sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor sunt următoarele:

a) persoanele juridice care se organizează şi funcţionează potrivit legilor speciale de organizare şi funcţionare din domeniul bancar (societăţile comerciale bancare, casele de schimb valutar, societăţile de credit ipotecar, cooperativele de credit etc.);

b) persoanele juridice care se organizează şi funcţionează potrivit legilor speciale de organizare şi funcţionare din domeniul asigurărilor (de exemplu, societăţile de asigurare-reasigurare), al pieţei de capital (de exemplu, bursele de valori sau de mărfuri, societăţile

de servicii de investiţii financiare, societăţile de registru, societăţile de depozitare), cu excepţia persoanelor juridice care desfăşoară activităţi de intermediere în aceste domenii (brokerii şi agenţii de asigurare);

c) persoanele juridice care desfăşoară activităţi în domeniile jocurilor de noroc, consultanţei şi managementului.

7. Microîntreprinderile care în cursul unui trimestru încep să desfășoare activităţi de natura celor prevăzute la **art. 112^2** alin.(6) din Codul fiscal datorează impozit pe profit luând în calcul veniturile și cheltuielile înregistrate începând cu trimestrul respectiv.

8. Persoanele juridice române care, la data de 31 decembrie 2012, au realizat venituri încadrate, prin echivalare în lei, între 65.000 euro şi 100.000 euro şi care îndeplineau concomitent şi celelalte condiţii prevăzute de reglementările legale în vigoare până la data de 1 februarie 2013 şi care au solicitat ieşirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, până la data de 31 ianuarie 2013 inclusiv, nu sunt obligate să aplice, începând cu 1 februarie 2013, acest sistem de impunere. Aceste persoane juridice urmează să verifice condiţiile prevăzute de **art. 112^1** din Codul fiscal, la data de 31 decembrie 2013, în vederea încadrării în categoria contribuabililor plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, pentru anul fiscal 2014.

Norme metodologice:

ART. 112^4

9. În cazul înfiinţării unei microîntreprinderi într-un an fiscal, perioada impozabilă începe:

a) de la data înregistrării acesteia la registrul comerţului, dacă are această obligaţie;

b) de la data înregistrării acesteia în registrul ţinut de instanţele judecătorești competente, dacă are această obligaţie;

c) de la data încheierii sau, după caz, a punerii în aplicare a contractelor de asociere, în cazul asocierilor care nu dau naștere unei noi persoane juridice.

10. Perioada impozabilă a unei microîntreprinderi se încheie, în cazul divizărilor sau al fuziunilor care au ca efect juridic încetarea existenţei persoanei juridice prin dizolvare fără lichidare, la una dintre următoarele date:

a) la data înregistrării în registrul comerţului/registrul ţinut de instanţele judecătorești competente a noii societăţi sau a ultimei dintre ele, în cazul constituirii uneia sau a mai multor societăţi noi;

b) la data înregistrării hotărârii ultimei adunări generale care a aprobat operaţiunea sau de la altă dată stabilită prin acordul părţilor, în cazul în care se stipulează că operaţiunea va avea efect la o altă dată, potrivit legii;

c) la data stabilită potrivit legii, în alte cazuri decât cele menţionate la lit. a) și b).

Perioada impozabilă a microîntreprinderii se încheie, în cazul dizolvării urmate de lichidare, la data depunerii situaţiilor financiare la registrul unde a fost înregistrată, potrivit legii, înfiinţarea persoanei juridice respective.

Norme metodologice:

ART. 112^6

11. În situaţia în care, în cursul anului fiscal, o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 65.000 euro, contribuabilul va comunica, în termen de 30 de zile de la data de la care nu mai este îndeplinită condiţia respectivă, organului fiscal ieşirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor prin depunerea unei declaraţii de menţiuni, cu respectarea termenului legal, potrivit Codului de procedură fiscală.

12. Veniturile luate în calcul la stabilirea limitei de 65.000 euro sunt aceleaşi cu cele care constituie baza impozabilă prevăzută la **art. 112^7** din Codul fiscal.

Pentru anul 2013, veniturile luate în calcul la stabilirea limitei de 65.000 euro sunt cele de natura celor prevăzute la **art. 112^7** din Codul fiscal, înregistrate:

- începând cu 1 ianuarie 2013, de către persoanele juridice care aplică sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor de la această dată inclusiv;
- începând cu 1 februarie 2013, de către persoanele juridice care aplică sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor de la această dată inclusiv.

13. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel de la închiderea exerciţiului financiar precedent.

Norme metodologice:

ART. 112^7

14. Baza impozabilă asupra căreia se aplică cota de 3% este reprezentată de totalul veniturilor trimestriale care sunt înregistrate în creditul conturilor din clasa a 7-a «Conturi de venituri», cu excepţia celor înregistrate în:

- Veniturile aferente costurilor stocurilor de produse;
- Veniturile aferente costurilor serviciilor în curs de execuţie;
- Veniturile din producţia de imobilizări corporale și necorporale;
- Veniturile din subvenţii de exploatare;
- Veniturile din provizioane și ajustări pentru depreciere sau pierdere de valoare ;
- Veniturile rezultate din restituirea sau anularea unor dobânzi și/sau penalităţi de întârziere, care au fost cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil;
- Veniturile realizate din despăgubiri, de la societăţile de asigurare/reasigurare, pentru pagubele produse bunurilor denatura stocurilor sau a activelor corporale proprii.

15. Microîntreprinderile care îşi încetează existenţa în urma unei operaţiuni de reorganizare sau de lichidare, potrivit legii, și care pe

parcursul perioadei de funcţionare au fost și plătitoare de impozit pe profit, la calculul impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, nu includ în baza impozabilă: rezervele constituite din profitul net, rezervele constituite din diferenţe decurs favorabil aferente capitalului social în devize sau disponibilului în devize, precum și sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit pe profit, repartizate ca surse proprii de finanţare, potrivit legii, care au fost constituite în perioada în care au fost plătitoare de impozit pe profit.

Microîntreprinderile care își încetează existenţa în urma unei operaţiuni de reorganizare sau de lichidare, potrivit legii, și care pe parcursul perioadei de funcţionare au fost și plătitoare de impozit pe profit includ în baza impozabilă și rezervele reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, care au fost deduse la calculul profitului impozabil și nu au fost impozitate în perioada în care au fost plătitoare de impozit pe profit.

16. În cazul în care se achiziţionează case de marcat, din baza impozabilă se scade valoarea caselor de marcat, în conformitate cu documentul justificativ, în luna punerii în funcţiune. Punerea în funcţiune se face potrivit prevederilor legale.

Norme metodologice:

ART. 115 c)

1. Veniturile de natura dobânzilor, redevenţelor sau comisioanelor realizate de către nerezidenţi şi care sunt cheltuieli atribuibile sediului permanent din România al unui nerezident sunt venituri impozabile în România potrivit **titlului V** din Codul fiscal.

(1^1) Nu reprezintă redevenţe sumele plătite în schimbul obţinerii drepturilor exclusive de distribuţie a unui produs sau serviciu, deoarece acestea nu sunt efectuate în schimbul folosinţei sau dreptului de folosinţă a unui element de proprietate inclus în definiţie. Intermediarul distribuitor rezident nu plăteşte dreptul de a folosi marca sau numele sub care sunt vândute bunurile, el obţine doar dreptul exclusiv de a vinde bunurile pe care le cumpără de la producător.

Norme metodologice:

ART. 115 d)

2. (1) Termenul redevenţă cuprinde orice sumă care trebuie plătită în bani sau în natură pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la **art. 7** alin. (1) pct. 28 din Codul fiscal, indiferent dacă suma trebuie plătită conform unui contract sau ca urmare a copierii ilegale sau a încălcării drepturilor legale ale unei alte persoane.

(2) În cazul unei tranzacţii care implică transferul de software, încadrarea ca redevenţă a sumei care trebuie plătită depinde de natura drepturilor transferate.

(3) *** Abrogat.

(4) În analiza caracterului unei tranzacţii care implică transferul de software nu se ţine cont de dreptul de a copia un program exclusiv în scopul de a permite exploatarea efectivă a programului de către utilizator. În consecinţă, o sumă care trebuie plătită nu este o redevenţă dacă singurul drept transferat este un drept limitat de a copia un program, în scopul de a permite utilizatorului să-l exploateze. Acelaşi rezultat se aplică şi pentru "drepturi de reţea sau site", în care primitorul obţine dreptul de a face multiple copii ale unui program, exclusiv în scopul de a permite exploatarea programului pe mai multe computere sau în reţeaua primitorului.

(5) În cazul achiziţiei tuturor drepturilor dintr-un copyright pentru software, suma care trebuie plătită nu este pentru folosirea sau dreptul de a folosi acel software, în consecinţă nefiind o redevenţă.

(5^1) Nu reprezintă redevenţe sumele plătite de intermediarii distribuitori ai unui software în baza unui contract prin care se acordă frecvent dreptul de distribuţie a unor exemplare ale software-ului, fără a da dreptul de reproducere. Distribuţia poate fi făcută pe suporturi tangibile sau pe cale electronică, fără ca distribuitorul să aibă dreptul de a reproduce software-ul. De asemenea, nu reprezintă redevenţă suma plătită pentru un software ce urmează a fi supus unui proces de personalizare în vederea instalării sale. În aceste tranzacţii, intermediarii distribuitori plătesc numai pentru achiziţionarea exemplarelor de software şi nu pentru a exploata un drept de autor pentru software.

(6) Suma care trebuie plătită pentru folosirea sau dreptul de a folosi ideile sau principiile cu privire la un software, cum ar fi schemele logice, algoritmii sau limbajele de programare, este o redevenţă.

(7) În înţelesul acestei norme, software este orice program sau serie de programe care conţine instrucţiuni pentru un computer, atât pentru operarea computerului (software de operare) cât şi pentru îndeplinirea altor sarcini (software de aplicaţie).

(8) a) În cazul unei tranzacţii care permite unei persoane să descarce electronic imagini, sunete sau texte, suma care trebuie plătită nu este redevenţă dacă folosirea acestor materiale se limitează la drepturile necesare pentru a permite descărcarea, stocarea şi exploatarea computerului, reţelei sau a altui echipament de stocare, operare sau afişare a utilizatorului. În caz contrar, suma care trebuie plătită pentru transferul dreptului de a reproduce şi a face public un produs digital este o redevenţă.

b) tranzacţiile ce permit clientului să descarce electronic produse digitale pot duce la folosirea dreptului de autor de către client, deoarece un drept de a efectua una sau mai multe copii ale conţinutului digital este acordat prin contract. Atunci când compensaţia este esenţial plătită pentru altceva decât pentru folosirea, sau pentru dreptul de a folosi drepturile de autor, cum ar fi pentru dobândirea altor tipuri de drepturi contractuale, date sau servicii, şi folosirea dreptului de autor este limitată la drepturile necesare pentru a putea descărca, stoca şi opera pe computerul, reţeaua sau alte medii de stocare, rulare sau proiectare ale clientului, această folosire a dreptului de autor nu trebuie să influenţeze analiza caracterului plăţii atunci când se urmăreşte aplicarea definiţiei "redevenţei".

c) se consideră redevenţă situaţia tranzacţiilor în care plata este făcută în scopul acordării dreptului de folosinţă a dreptului de autor asupra unui produs digital ce este descărcat electronic. Aceasta ar fi situaţia, unei edituri care plăteşte pentru a obţine dreptul de a reproduce o fotografie protejată de drept de autor pe care o va descărca electronic în scopul includerii ei pe coperta unei cărţi pe care o editează. În această tranzacţie, motivaţia esenţială a plăţii este achiziţionarea dreptului de a folosi dreptul de autor asupra produsului digital, adică a dreptului de a reproduce şi distribui fotografia, şi nu simpla achiziţie a conţinutului digital.

(9) În cazul unui contract care implică folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la **art. 7** alin. (1) pct. 28 din Codul fiscal, precum şi transferul unei alte proprietăţi sau altui serviciu, suma care trebuie plătită conform contractului trebuie să fie împărţită, conform diverselor porţiuni de contract, pe baza condiţiilor contractului sau pe baza unei împărţiri rezonabile, fiecărei porţiuni

aplicându-i-se tratamentul fiscal corespunzător. Dacă totuşi o anumită parte din ceea ce urmează a se asigura prin contract constituie de departe scopul principal al contractului, cealaltă porţiune fiind auxiliară, tratamentul aplicat porţiunii principale de contract se aplică întregii sume care trebuie plătită conform contractului.

(10) Este considerată redevenţă şi suma plătită în cadrul contractului de know-how, în baza căruia vânzătorul acceptă să împărtăşească cunoştinţele şi experienţa sa cumpărătorului, astfel încât cumpărătorul să le poată folosi în interesul său şi să nu le dezvăluie publicului. În acelaşi timp vânzătorul nu joacă nici un rol în aplicarea cunoştinţelor puse la dispoziţie cumpărătorului şi nu garantează rezultatele aplicării acestora.

(11) În cazul contractului de prestări de servicii în care una dintre părţi se angajează să utilizeze cunoştinţele sale pentru executarea unei lucrări pentru cealaltă parte, suma plătită nu constituie redevenţă.

(12) Sumele plătite operatorilor de sateliţi de către societăţile de radio, televiziune sau de către societăţile de telecomunicaţii ori de către alţi clienţi, în baza unor contracte de închiriere de transponder care permit utilizarea capacităţii de a transmite în mai multe zone geografice, nu reprezintă redevenţă dacă nu este transferată nicio tehnologie legată de satelit şi dacă clientul nu se află în posesia satelitului când realizează transmisiile, ci are numai acces la capacitatea de transmisie a acestuia. În situaţia în care proprietarul satelitului închiriază satelitul unei alte părţi, suma plătită de operatorul de satelit proprietarului este considerată ca reprezentând închirierea unui echipament industrial, comercial sau ştiinţific. Un tratament similar se aplică sumelor plătite pentru închirierea sau achiziţionarea capacităţii unor cabluri pentru transmiterea energiei sau pentru comunicaţii ori a unor conducte pentru transportul gazului sau petrolului.

(13) Sumele plătite de un operator de reţea de telecomunicaţii către un alt operator, în baza unor acorduri clasice de roaming, nu reprezintă redevenţe dacă nu este utilizată sau transferată o tehnologie secretă. Sumele plătite în cadrul acestui tip de contract nu pot fi interpretate ca fiind sume plătite pentru utilizarea unui echipament comercial, industrial sau ştiinţific, dacă nu este utilizat efectiv un echipament. Aceste sume reprezintă o taxă pentru utilizarea serviciilor de telecomunicaţii furnizate de operatorul de reţea din străinătate. În mod similar sumele plătite pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza frecvenţele radio nu reprezintă redevenţe.

(14) Sumele plătite pentru difuzarea unor filme la cinematograf sau prin televiziune reprezintă redevenţă.

Norme metodologice:

ART. 115 e)

3. Veniturile obţinute din România din prestări de servicii de management sau de consultanţă în orice domeniu, care nu sunt efectuate în România, sau veniturile care sunt cheltuieli atribuibile unui sediu permanent din România al unui nerezident sunt impozabile potrivit **titlului V** atunci când nu sunt încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri între România şi statul de rezidenţă al beneficiarului de venit sau când beneficiarul de venit nu prezintă documentul care atestă rezidenţa sa fiscală.

Norme metodologice:

3^1. Din punctul de vedere al titlului V din Codul fiscal sunt considerate venituri obţinute din România pentru servicii prestate în afara României numai veniturile din prestarea următoarelor servicii: servicii de management, servicii de consultanţă în orice domeniu, servicii de marketing, servicii de asistenţă tehnică, servicii de cercetare şi proiectare în orice domeniu, servicii de reclamă şi publicitate indiferent de forma în care sunt realizate şi servicii prestate de avocaţi, ingineri, arhitecţi, notari, contabili, auditori.

Norme metodologice:

ART. 115 o)

4. Prin concursuri organizate în România se înţelege concursuri organizate în orice domeniu în România.

Norme metodologice:

ART. 115 p)

5. Venituri obţinute la jocuri de noroc înseamnă câştiguri în bani şi/sau în natură acordate participanţilor de către orice persoană juridică română, autorizată să organizeze şi să exploateze jocuri de noroc.

Norme metodologice:

ART. 115 al.2 b)

6. Venituri din proprietăţi imobiliare înseamnă venituri din vânzarea, precum şi din cedarea dreptului de folosinţă asupra proprietăţii imobiliare sau a unei cote-părţi din această proprietate (închiriere, concesionare sau arendare).

7. Prin cedarea dreptului de folosinţă a unei proprietăţi imobiliare se înţelege şi arendarea sau concesionarea proprietăţii imobiliare sau a unei cote-părţi din această proprietate.

Norme metodologice:

ART. 116 al.1

8. (1) Pentru veniturile obţinute de nerezidenţi din România, plătitorii de venituri au obligaţia calculării şi reţinerii impozitelor datorate prin stopaj la sursă şi virării lor la bugetul de stat în termenul stabilit la **art. 116** alin. (5) din Codul fiscal.

(2) În cazurile prevăzute la **art. 115** alin. (1) lit. c), e) şi g) din Codul fiscal, plătitorul impozitului prevăzut la titlul V din Codul fiscal este nerezidentul care are sediul permanent în România în evidenţa căruia sunt înregistrate respectivele cheltuieli deductibile.

Norme metodologice:

ART. 116 al. 3 a)

8^1. *** Abrogat.

8^2. Începând cu data de 1 februarie 2013, pentru veniturile prevăzute la **art. 115** alin. (1) lit. a) - g), k) şi l) din Codul fiscal plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informaţii, se aplică o cotă de impozit de 50%, indiferent dacă rezidenţa persoanei beneficiare a acestor venituri este într-un stat cu care România are încheiată convenţie pentru evitarea dublei impuneri sau nu.

8^3. Începând cu data de 1 februarie 2013, pentru veniturile realizate sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit şi alte instrumente de economisire la bănci şi la alte instituţii de credit autorizate şi situate în România, plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informaţii, se aplică o cotă de impozit de 50%, indiferent de data constituirii raportului juridic.

Cota de 50% se aplică şi altor venituri de natura dobânzilor, plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informaţii, cum ar fi dobânzile la credite, dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobânzile la creditele intragrup, precum şi dobânzilor aferente depozitelor colaterale, conturilor escrow, considerate dobânzi pentru depozite la termen potrivit normelor Băncii Naţionale a României, dobânda la instrumente/titluri de creanţă emise de societăţile române, reglementate de Legea nr. 31/1990 privind societăţile comerciale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Baza de calcul asupra căreia se aplică cota de impozit de 50% este constituită din veniturile calculate începând cu data de 1 februarie 2013 până la data scadenţei depozitului şi înregistrate în contul curent sau în contul de depozit al titularului. Aceleaşi prevederi se aplică şi în cazul depozitelor la vedere, certificatelor de depozit şi altor instrumente de economisire.

8^4. În sensul **art. 116** alin. (2) lit. c^1) din Codul fiscal, instrumentele juridice încheiate de România în baza cărora se realizează schimbul de informaţii reprezintă acordurile/convenţiile bilaterale/multilaterale în baza cărora România poate realiza un schimb de informaţii care este relevant pentru aplicarea acestor prevederi legale.

Lista acordurilor/convenţiilor se publică pe site-ul Ministerului Finanţelor Publice şi se actualizează periodic.

9. La impunerea şi declararea veniturilor ce reprezintă remuneraţii primite de persoanele fizice nerezidente pentru activitatea desfăşurată în calitate de administrator, fondator sau membru al consiliului de administraţie al unei persoane juridice române sunt aplicabile dispoziţiile titlului III din Codul fiscal.

9^1. Veniturile sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit şi alte instrumente de economisire la bănci şi la alte instituţii de credit autorizate şi situate în România se impun cu o cotă de 16% din suma acestora atunci când veniturile de această natură sunt plătite într-un stat cu care România are încheiat un instrument juridic în baza căruia se face schimbul de informaţii şi beneficiarul sumelor nu face dovada rezidenţei fiscale.

Cota de 16% se aplică şi altor venituri de natura dobânzilor, cum ar fi dobânzile la credite, dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobânzile la creditele intragrup, precum şi dobânzilor aferente depozitelor colaterale, conturilor escrow, considerate dobânzi pentru depozite la termen potrivit normelor Băncii Naţionale a României, dobânda la instrumente/titluri de creanţă emise de societăţile române, reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

9^2. Abrogat.

9^3. Abrogat.

9^4. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 116 al.5

9^5. a) Conversia în lei a impozitului în valută aferent veniturilor obţinute din România de nerezidenţi se face la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României, valabil în ziua în care s-a plătit venitul către nerezident şi impozitul în lei rezultat se varsă la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul.

b) Pentru impozitul în valută aferent dobânzilor capitalizate realizate din România de nerezidenţi, conversia se face, de asemenea, la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României, valabil în ziua în care s-a capitalizat dobânda, respectiv la cursul valutar din momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului dobânzii capitalizate sau din momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, ori în momentul în care dobânda se transformă în împrumut. Impozitul în lei astfel calculat se varsă la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a înregistrat venitul/răscumpărat instrumentul de economisire.

c) Prin plată a unui venit se înţelege îndeplinirea obligaţiei de a pune fonduri la dispoziţia creditorului în maniera stabilită prin contract sau prin alte înţelegeri convenite între părţi care conduc la stingerea obligaţiilor contractuale.

9^6.

a) Pentru aplicarea prevederilor convenţiilor de evitare a dublei impuneri în cazul câştigurilor din transferul valorilor mobiliare în cazul societăţilor închise şi din transferul părţilor sociale, certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) prezentat de nerezident se depune la reprezentantul lui fiscal/împuternicitul desemnat în România pentru îndeplinirea obligaţiilor fiscale şi declarative. O copie a certificatului de rezidenţă fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), legalizată şi tradusă de organul autorizat din România, se va depune şi la societatea ale cărei valori mobiliare/părţi sociale sunt transferate.

Pentru aplicarea prevederilor convenţiilor de evitare a dublei impuneri în cazul persoanelor fizice nerezidente care obţin câştiguri din transferul titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise, certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) se depune la reprezentantul fiscal/împuternicitul desemnat în România pentru îndeplinirea obligaţiilor fiscale şi declarative. O copie a certificatului de rezidenţă fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), legalizată şi tradusă de organul autorizat din România, se va anexa la declaraţia de venit.

Pentru aplicarea prevederilor convenţiilor de evitare a dublei impuneri în cazul câştigurilor din transferul titlurilor de participare obţinute de o persoană juridică nerezidentă, atunci când acest câştig este generat de transferul titlurilor de participare, certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) prezentat de nerezident se depune la reprezentantul lui fiscal/împuternicitul desemnat în România pentru îndeplinirea obligaţiilor fiscale şi declarative. O copie a certificatului de rezidenţă fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), legalizată şi tradusă de organul autorizat din România, se va depune şi la societatea ale cărei titluri de participare sunt transferate.

b) În cazul în care dobânditorul valorilor mobiliare ale unei societăţi închise sau al părţilor sociale este o persoană juridică nerezidentă/persoană fizică nerezidentă, iar beneficiarul câştigurilor din transferul acestor valori mobiliare, respectiv al părţilor sociale este o persoană fizică rezidentă, obligaţia calculării, reţinerii și virării impozitului pe câștigul determinat din transferul acestor valori mobiliare sau părţi sociale revine dobânditorului, respectiv persoanei juridice nerezidente/persoanei fizice nerezidente, direct sau prin reprezentat fiscal/împuternicit, desemnat conform legii pentru îndeplinirea obligaţiilor fiscale și declarative.

c) În cazul tranzacţiilor cu titluri de valoare, respectiv titluri de participare efectuate între nerezidenţi, sunt aplicabile prevederile menţionate în titlurile II și III din Codul fiscal în ceea ce privește obligaţiile de calcul, reţinere și virare a impozitului în condiţiile neprezentării certificatului de rezidenţă fiscală sau atunci când România nu are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri cu statul de rezidenţă al beneficiarului câștigurilor din transferul titlurilor de valoare, respectiv al titlurilor de participare ori în cazul în care, prin convenţie, România are dreptul de impunere asupra câștigului.

d) În cazul în care transferul oricăror titluri de valoare deţinute de o persoană fizică nerezidentă se realizează printr-un intermediar, obligaţia de calcul şi virare a impozitului pe câştigul din transferul unor astfel de titluri, precum şi celelalte obligaţii declarative revin beneficiarului nerezident al câştigului sau reprezentantului fiscal/împuternicitului desemnat de beneficiar pentru cazurile prevăzute astfel în titlul III din Codul fiscal. În acest caz, intermediarul va îndeplini obligaţiile ce îi revin potrivit **art. 66** alin. (6) din Codul fiscal, iar beneficiarul nerezident al câştigului sau împuternicitul desemnat va depune declaraţia privind venitul realizat, va îndeplini obligaţiile fiscale şi va anexa la această declaraţie o copie legalizată a certificatului de rezidenţă fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), însoţită de o traducere autorizată în limba română.

În situaţiile prevăzute în mod expres în titlul III din Codul fiscal, când intermediarul are obligaţia de a calcula, de a reţine şi de a vira impozitul pe câştigul din transferul oricăror titluri de valoare, acesta are obligaţia de a păstra certificatul de rezidenţă fiscală al beneficiarului venitului, precum şi de a îndeplini celelalte obligaţii declarative.

În situaţia în care beneficiarul câştigului din transferul oricăror titluri de valoare este o persoană fizică nerezidentă, iar transferul acestor titluri nu se face printr-un intermediar, obligaţia de calcul, reţinere şi virare a impozitului, precum şi celelalte obligaţii declarative şi de păstrare a certificatului de rezidenţă fiscală al beneficiarului câştigului revin, după caz, reprezentantului fiscal/împuternicitului desemnat de beneficiar.

e) Deţinerile persoanelor juridice străine la fondurile închise de investiţii se impun potrivit prevederilor privind asocierile de la **titlul II** din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 117 j)

9^9. Abrogat.

9^10. Abrogat.

9^11. Abrogat.

9^12. *** Abrogat.

9^13. Premiile prevăzute la **art. 117** lit. d) şi e) din Codul fiscal sunt premii de natura celor plătite de la bugetul de stat sau de la bugetele consiliilor locale prin intermediul instituţiilor publice centrale şi locale.

9^14. *** Abrogat.

10. În aplicarea prevederilor **art. 117** lit. h), condiţia privitoare la perioada minimă de deţinere de 2 ani va fi înţeleasă luându-se în considerare hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cazurile conexate: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt fur Finanzen - C-284/94, C-291/94 şi C-292/94, şi anume:

Dacă la data plăţii perioada minimă de deţinere de 2 ani nu este încheiată, scutirea prevăzută în Codul fiscal nu se va acorda.

În situaţia în care persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate face dovada că perioada minimă de deţinere a fost îndeplinită după data plăţii, persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate cere restituirea impozitelor plătite în plus.

Intră sub incidenţa prevederilor **art. 117** lit. h) şi dividendele distribuite şi plătite după data de 1 ianuarie 2007, chiar dacă acestea sunt distribuite din profiturile nerepartizate ale exerciţiilor financiare anterioare anului 2007, în măsura în care beneficiarul dividendelor îndeplineşte condiţiile prevăzute de lege.

În sensul prevederilor **art. 117** lit. h), condiţia privitoare la perioada de deţinere a participaţiei minime are în vedere o perioadă de 2 ani consecutivi, împliniţi la data plăţii dividendelor.

11. *** Abrogat.

11^1. În aplicarea prevederilor **art. 117** lit. j), condiţia privitoare la perioada minimă de deţinere de 2 ani va fi înţeleasă luându-se în considerare hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cazurile conexate: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt fur Finanzen - C-284/94, C-291/94 şi C-292/94, şi anume:

Dacă la data plăţii perioada minimă de deţinere de 2 ani nu este încheiată, scutirea prevăzută în Codul fiscal nu se va acorda.

În situaţia în care persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate face dovada că perioada minimă de

deţinere a fost îndeplinită după data plăţii, persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate cere restituirea impozitelor plătite în plus.

Norme metodologice:

ART. 117 e)

11. Începând cu 1 ianuarie 2007, scutirea veniturilor din economii sub forma plăţilor de dobândă în cazul persoanelor fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene se aplică pentru depozitele constituite atât înainte de 1 ianuarie 2007, cât şi după 1 ianuarie 2007, sub condiţia atestării rezidenţei.

Norme metodologice:

ART. 117 f)

11^1. În aplicarea prevederilor **art. 117** lit. j), condiţia privitoare la perioada minimă de deţinere de 2 ani va fi înţeleasă luându-se în considerare hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cazurile conexate: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt fur Finanzen - C-284/94, C-291/94 şi C-292/94, şi anume:

Dacă la data plăţii perioada minimă de deţinere de 2 ani nu este încheiată, scutirea prevăzută în Codul fiscal nu se va acorda.

În situaţia în care persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate face dovada că perioada minimă de deţinere a fost îndeplinită după data plăţii, persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate cere restituirea impozitelor plătite în plus.

Norme metodologice:

ART. 118 al.1

12. (1) Dispoziţiile alin. 2 ale articolelor "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevenţe" din convenţiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu alte state, care reglementează impunerea în ţara de sursă a acestor venituri, se aplică cu prioritate. În cazul când legislaţia internă prevede în mod expres o cotă de impozitare mai favorabilă sunt aplicabile prevederile legislaţiei interne.

(2) Dispoziţiile alin. 2 ale articolelor "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevenţe" din convenţiile de evitare a dublei impuneri derogă de la prevederile paragrafului 1 al acestor articole din convenţiile respective.

(3) Aplicarea alin. 2 al articolelor "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevenţe" din convenţiile de evitare a dublei impuneri care prevăd impunerea în statul de sursă nu conduce la o dublă impunere pentru acelaşi venit, întrucât statul de rezidenţă acordă credit fiscal pentru impozitul plătit în România, în conformitate cu prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri.

(4) În cazul când în România s-au făcut reţineri de impozit ce depăşesc prevederile din convenţiile de evitare a dublei impuneri, suma impozitului reţinut în plus poate fi restituită la cererea beneficiarului de venit, respectiv a persoanei nerezidente.

(5) Pentru restituirea impozitului reţinut în plus din veniturile plătite de un rezident român persoanelor nerezidente, acestea depun o cerere de restituire la plătitorul de venit rezident român. Restituirea impozitului către persoana nerezidentă se va face prin intermediul rezidentului român plătitor al venitului. Procedura de restituire se va realiza conform prevederilor Codului de procedură fiscală.

(6) Abrogat.

(7) Abrogat

(7^1) Abrogat.

(8) Dispoziţiile titlurilor II şi III din Codul fiscal reprezintă legislaţia internă şi se aplică atunci când România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri cu statul al cărui rezident este beneficiarul venitului realizat din România şi acesta prezintă certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1).

În acest sens, se vor avea în vedere veniturile menţionate la **art. 115** alin. (2) din Codul fiscal, veniturile obţinute de artişti şi sportivi, precum şi alte venituri pentru care România are potrivit convenţiilor de evitare a dublei impuneri drept de impozitare."

(9) Prevederile **titlului V** din Codul fiscal se aplică atunci când beneficiarul venitului obţinut din România este rezident al unui stat cu care România nu are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri sau când beneficiarul venitului obţinut din România, rezident al unui stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, nu prezintă certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) ori atunci când impozitul datorat de nerezident este suportat de către plătitorul de venit.

(10) Prevederile Acordului încheiat între Comunitatea Europeană și Confederaţia Elveţiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăţilor de dobânzi se aplică de la data aderării la Uniunea Europeană.

(10^1) În cazul României, întreprinderile pentru care sunt aplicabile prevederile **art. 15** pct. (1), respectiv pct. (2) ale Acordului încheiat între Comunitatea Europeană şi Confederaţia Elveţiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăţilor de dobânzi sunt cele menţionate la pct.21^3 din normele de aplicare a **art. 20^1** din Codul fiscal, respectiv cele menţionate la **art. 124^26**, lit.x) din Codul fiscal.

11) În situaţia în care pentru acelaşi venit sunt cote diferite de impunere în legislaţia internă, legislaţia comunitară sau în convenţiile de evitare a dublei impuneri, se aplică cota de impozit mai favorabilă, dacă beneficiarul venitului face dovada rezidenţei într-un stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri şi, după caz, îndeplineşte condiţia de beneficiar al legislaţiei Uniunii Europene.

Norme metodologice:

ART. 118 al.2

13. (1) Pentru a beneficia de prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul său de rezidenţă, precum şi de cele ale legislaţiei Uniunii Europene, nerezidentul beneficiar al veniturilor din România trebuie să prezinte certificatul de rezidenţă fiscală eliberat de autoritatea fiscală din statul respectiv sau un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuţii în domeniul certificării rezidenţei conform legislaţiei interne a acelui stat.

(2) Nerezidenţii care sunt beneficiarii veniturilor din România vor depune la plătitorul de venit originalul sau copia legalizată a certificatului de rezidenţă fiscală ori a documentului menţionat la alin. (1), însoţite de o traducere autorizată în limba română. În situaţia în care autoritatea competentă străină emite certificatul de rezidenţă fiscală în format electronic sau online, acesta reprezintă originalul certificatului de rezidenţă fiscală avut în vedere pentru aplicarea convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul de rezidenţă al beneficiarului veniturilor obţinute din România, respectiv pentru aplicarea legislaţiei Uniunii Europene, după caz.

(3) În ipoteza în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România transmite un singur original al certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1) unui plătitor de venituri rezident român care are filiale, sucursale sau puncte de lucru în diferite localităţi din România şi care fac plăţi, la rândul lor, către beneficiarul de venituri nerezident, primitorul originalului certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), va transmite la fiecare subunitate o copie legalizată a certificatului de rezidenţă fiscală sau a documentului prevăzut la alin. (1), însoţită de o traducere autorizată în limba română. Pe copia legalizată primitorul originalului certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), va semna cu menţiunea că deţine originalul acestuia.

(4) Prevederile alin. (3) sunt valabile şi în situaţia în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România are înfiinţată o filială în România care are relaţii contractuale cu diverşi clienţi din localităţi diferite din România şi care primeşte un singur original al certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1). Filiala aparţinând persoanei nerezidente va face copii legalizate pe care le va distribui clienţilor români.

(4^1)

Nerezidenţii, beneficiari ai veniturilor obţinute din România care au deschise conturi de custodie la agenţii custode, definiţi potrivit legii române, vor depune la aceşti agenţi custode originalul certificatului de rezidenţă fiscală ori a documentului menţionat la alin. (1). Agentul custode va transmite, la cererea nerezidentului, copia legalizată a certificatului de rezidenţă fiscală ori a documentului menţionat la alin. (1), însoţită de o traducere autorizată în limba română, fiecărei persoane care a făcut plăţi către beneficiarul de venituri nerezident. Pe copia legalizată, agentul custode, primitor al originalului certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), va semna cu menţiunea că deţine originalul acestuia.

(5) Un nerezident poate fi considerat rezident al unui stat şi ca urmare a informaţiilor primite pe baza schimbului de informaţii iniţiat/procedurii amiabile declanşate de o ţară parteneră de convenţie de evitare a dublei impuneri.

(6) În certificatul de rezidenţă fiscală sau în documentul prevăzut la alin. (1), prezentat de nerezidenţii care au obţinut venituri din România, trebuie să se ateste că aceştia au fost rezidenţi în statele cu care România are încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri, în anul/perioada obţinerii veniturilor sau în anul/perioada pentru care a fost emis certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la alin. (1).

(7) Plătitorul de venit este răspunzător pentru primirea în termenul stabilit a originalului sau a copiei certificatului de rezidenţă fiscală ori a documentului prevăzut la alin. (1) şi pentru aplicarea prevederilor din convenţiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu diverse state.

(8) Forma şi conţinutul certificatului de rezidenţă fiscală sau ale documentului prevăzut la alin. (1) pentru nerezidenţi sunt cele emise de autoritatea din statul de rezidenţă al beneficiarului venitului. Certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la alin.(1) trebuie să cuprindă, în principal, elemente de identificare a nerezidentului, precum şi a autorităţii care a emis certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la alin. (1), de exemplu: numele, denumirea, adresa, codul de identificare fiscală, menţiunea că este rezident fiscal în statul emitent, precum şi data emiterii certificatului sau a documentului.

Norme metodologice:

ART. 118 al.3

13^1. (1) În cazul când în România s-au făcut reţineri de impozit ce depăşesc prevederile din convenţiile de evitare a dublei impuneri sau din legislaţia Uniunii Europene, după caz, suma impozitului reţinut în plus poate fi restituită la cererea beneficiarului de venit, respectiv a persoanei nerezidente.

(2) Pentru restituirea impozitului reţinut în plus din veniturile plătite nerezidentului, acesta depune, în termenul legal de prescripţie o cerere de restituire a impozitului plătit în plus la plătitorul de venit.

(3) Restituirea impozitului reţinut în plus faţă de sarcina fiscală rezultată din aplicarea prevederilor convenţiilor de evitare a dublei impuneri sau a legislaţiei Uniunii Europene, după caz, coroborate cu legislaţia internă, se efectuează de către plătitorul de venit, independent de situaţia obligaţiilor sale fiscale.

(4) Plătitorul de venit va calcula şi va restitui nerezidentului suma reprezentând impozit reţinut în plus, astfel:

a) în situaţia în care cota de impunere stabilită în convenţiile de evitare a dublei impuneri sau de legislaţia Uniunii Europene este mai mică decât cea prevăzută de Codul fiscal, suma restituită nerezidentului este egală cu diferenţa de impozit plătit în plus;

b) în situaţia în care potrivit convenţiilor de evitare a dublei impuneri sau legislaţiei Uniunii Europene nu se datorează impozit, suma restituită nerezidentului este egală cu impozitul plătit în România;

(5) În vederea recuperării de la buget a sumelor efectiv restituite, plătitorul de venit va depune la organul fiscal competent în administrarea sa declaraţia/declaraţiile fiscală/fiscale rectificativă/rectificative cu diminuarea obligaţiilor fiscale, în care va înscrie suma efectiv restituită persoanei nerezidente cu titlu de impozit reţinut în plus.

(6) Ulterior depunerii declaraţiei fiscale rectificative, plătitorul de venit va depune la acelaşi organ fiscal o cerere de restituire a impozitului plătit în plus, soluţionarea cererii realizându-se potrivit legislaţiei în materie.

(7) În situaţia în care restituirea impozitului reţinut în plus faţă de sarcina fiscală rezultată din aplicarea prevederilor convenţiilor de evitare a dublei impuneri, sau a legislaţiei Uniunii Europene, după caz, coroborate cu legislaţia internă, nu se poate efectua de către plătitorul de venit, contribuabilul nerezident îşi va recupera de la bugetul statului, acest impozit plătit în plus, personal sau prin împuternicit.

Procedura de restituire a impozitului plătit în plus se va stabili prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

14. Ministrul finanţelor publice aprobă prin ordin macheta certificatului de rezidenţă fiscală atât pentru rezidenţi, cât şi pentru persoanele fizice nerezidente care au îndeplinit condiţiile de rezidenţă prevăzute la **art. 7** alin. (1) pct. 23 lit. b) sau c) din Codul fiscal, care sunt supuşi impozitului pe veniturile obţinute din orice sursă, atât din România, cât şi din afara României, având în România obligaţie fiscală integrală.

14^1. Ministrul finanţelor publice aprobă prin ordin macheta Certificatului privind atestarea activităţii desfăşurate în România de către sediul permanent al unei persoane juridice străine. Organul fiscal teritorial în raza căruia este înregistrat sediul permanent ca plătitor de impozite şi taxe poate elibera, la cererea acestora, certificatul prin care se atestă că sediul permanent a desfăşurat activitate în România.

15. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 119

15^1. Declaraţia depusă de plătitorii de venituri care au obligaţia să reţină la sursă impozitul pentru veniturile obţinute de nerezidenţi din România, are următorul cuprins :

DECLARAŢIE INFORMATIVĂ
PRIVIND IMPOZITUL REŢINUT ŞI PLĂTIT PENTRU VENITURILE CU REGIM DE REŢINERE LA SURSĂ/VENITURI SCUTITE, PE BENEFICIARI DE VENIT NEREZIDENŢI
Anul _____

A. DATE DE IDENTIFICARE ALE PLĂTITORULUI DE VENIT

Denumire/Nume, prenume	Cod de identificare fiscală/CNP

Adresa: Judeţ	Sector	Localitatea

Strada	Nr.	Bloc	Scara	Etaj	Ap.

Cod poştal	Telefon	Fax	E-mail

B. DATE DE IDENTIFICARE A BENEFICIARULUI DE VENIT NEREZIDENT

Nr.crt.	Denumirea statului de rezidenţă al beneficiarului de venit	Denumire/Nume Prenume	Cod de identificare fiscală atribuit de autoritatea din România

C. DATE INFORMATIVE PRIVIND IMPOZITUL REŢINUT LA SURSĂ/VENITURI SCUTITE PE BENEFICIARI DE VENIT NEREZIDENŢI

Nr.crt.	Denumire/Nume şi prenume beneficiar de venit nerezident	Natura venitului	Venitul beneficiarului de venit nerezident (suma brută)	Impozit reţinut şi plătit la bugetul statului / scutire de impozit	Actul normativ care reglementează impunerea / scutirea

Sub sancţiunile aplicate faptei de fals în acte publice, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Nume, prenume _____ Semnătura şi ştampila
Funcţia _____

Loc rezervat organului fiscal

Număr de înregistrare_____
Data

Declaraţia se completează în două exemplare:
- Originalul se depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al plătitorului de venit.
- Copia se păstrează de către plătitorul de venit.

Extras din HG 84/2013: **ART. III.** Formularul prevăzut la pct. 15^1 din normele metodologice de aplicare a titlului V din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare, utilizat de plătitorii de venituri pentru declararea veniturilor obţinute începând cu 1 ianuarie 2012 din România de nerezidenţi, se completează la ultima coloană de la capitolul B "Datele de identificare a beneficiarului de venit nerezident" fie cu codul de identificare fiscală al nerezidentului, atribuit de autoritatea din România, atunci când nerezidentul are atribuit un astfel de cod, fie cu datele de identificare ale beneficiarului de venit nerezident, atunci când nu a fost atribuit un astfel de cod.

15^2. Plătitorii de venituri cu regim de reţinere la sursă a impozitelor, pot solicita organului fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul lor fiscal, atribuirea codului de identificare fiscală pentru contribuabilii nerezidenţi, definiţi potrivit Codului fiscal, care realizează venituri supuse regulilor de impunere la sursă.

Norme metodologice:

ART. 120 al.1

16. Cererea de eliberare a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezidenţi se depune la organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe.

Norme metodologice:

ART. 120 al.3

17. (1) Certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenţi se eliberează de către organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, pe baza cererii depuse de beneficiarul venitului sau de plătitorul de venit în numele acestuia.

(2) Forma cererii şi a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum şi instrucţiunile de completare şi eliberare se aprobă prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Norme metodologice:

ART. 122

18. (1) Persoanele juridice străine, prin reprezentanţe înfiinţate în România, nu sunt abilitate să facă fapte de comerţ, aceste reprezentanţe neavând calitatea de persoană juridică.

(2) Persoanele juridice străine care doresc să-şi înfiinţeze o reprezentanţă în România trebuie să obţină autorizaţia prevăzută de lege.

(3) Autorizaţia obţinută poate fi anulată în condiţiile care sunt stabilite prin acelaşi act normativ.

Norme metodologice:

ART. 123

19. În cazul persoanelor juridice străine care înfiinţează o reprezentanţă în România în cursul unei luni din anul de impunere, impozitul pentru anul de impunere se calculează începând cu data de 1 a lunii în care reprezentanţa a fost înfiinţată până la sfârşitul anului respectiv. Pentru reprezentanţele care se desfiinţează în cursul anului de impunere impozitul anual se recalculează pentru perioada de activitate de la începutul anului până la data de 1 a lunii următoare celei în care a avut loc desfiinţarea reprezentanţei.

Norme metodologice:

ART. 124

20. Abrogat.

20^1. Impozitul datorat la data de 25 iunie de reprezentanţele care sunt înfiinţate în primul semestru al anului este proporţional cu numărul de luni de activitate desfăşurată de reprezentanţă în cursul semestrului I. Pentru semestrul II, impozitul reprezentând echivalentul în lei al sumei de 2.000 de euro se va plăti până la data de 25 decembrie inclusiv.

Norme metodologice:

ART. 124 al.2

21. (1) Forma declaraţiei fiscale care va fi depusă anual la autoritatea fiscală competentă şi instrucţiunile de completare se aprobă prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(2) Declaraţia anuală de impunere, precum şi declaraţia fiscală în cazul înfiinţării sau desfiinţării reprezentanţei în cursul anului pot fi depuse în numele persoanei juridice străine şi de reprezentantul reprezentanţei la organul fiscal teritorial în raza căruia reprezentanţa îşi desfăşoară activitatea.

Norme metodologice:

ART. 124 al.3

22. (1) Forma declaraţiei fiscale care va fi depusă la autoritatea fiscală competentă în caz de înfiinţare sau de desfiinţare a reprezentanţei şi instrucţiunile de completare vor fi aprobate prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(2) În termen de 30 de zile de la data depunerii declaraţiei fiscale de înfiinţare sau de desfiinţare a reprezentanţei, organul fiscal teritorial stabileşte sau recalculează impozitul stabilit pentru perioada în care reprezentanţa va desfăşura sau îşi va înceta activitatea, după caz.

Norme metodologice:

ART. 124 al.4

23. (1) Reprezentanţele vor conduce contabilitatea în partidă simplă, conform prevederilor legislaţiei din România.

(2) Cheltuielile efectuate pentru exercitarea activităţii reprezentanţelor vor fi justificate cu documente financiar-contabile întocmite în condiţiile legii.

(3) Impozitul pe venitul reprezentanţelor pentru anul 2003 va fi definitivat potrivit actelor normative care au reglementat sistemul de impunere a acestor entităţi până la 31 decembrie 2003.

Norme metodologice:
ART. 124^26
24. Abrogat.
25. Abrogat.

Norme metodologice:
ART. 124^28
26. *** Abrogat.

Norme metodologice:
ART. 124^28
27. *** Abrogat.

Norme metodologice:
ART. 125^1 lit.c)

1. (1) Locul unde o persoană impozabilă îşi are stabilit sediul activităţii economice este locul unde sunt adoptate deciziile esenţiale privind managementul persoanei impozabile şi unde sunt exercitate funcţiile administraţiei sale centrale. Pentru a stabili locul unde o persoană impozabilă îşi are stabilit sediul activităţii sale economice este necesar să se aibă în vedere o serie de factori, cum ar fi, în cazul persoanelor juridice, sediul înregistrat al acestora, locul unde se desfăşoară administraţia centrală, locul unde se întrunesc directorii şi locul, de regulă acelaşi, unde se stabileşte politica generală a companiei. De asemenea, mai pot fi avuţi în vedere şi alţi factori, cum ar fi locul unde domiciliază principalii directori, locul unde se întrunesc adunările generale, locul unde sunt stocate documentele administrative şi contabile, precum şi locul unde tranzacţiile financiare şi în special cele bancare sunt realizate în principal. Faptul că locul de la care sunt realizate efectiv activităţile de persoana impozabilă nu este situat într-un stat membru nu exclude posibilitatea ca persoana impozabilă să aibă stabilit sediul activităţii sale economice în statul membru respectiv. Prezenţa unei cutii poştale sau a unor reprezentanţe comerciale nu poate fi considerată ca sediu al activităţii economice a unei persoane impozabile, dacă nu sunt îndeplinite condiţiile menţionate în tezele anterioare.

(2) În cazul persoanelor fizice care sunt persoane impozabile pentru care nu poate fi identificat un sediu al activităţii economice în sensul alin. (1), domiciliul stabil al acestor persoane va fi considerat sediul activităţii economice, în scopul determinării statului în care acestea sunt stabilite, în sensul **art. 125^1** alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

(3) În scopul aplicării prevederilor **art. 125^1** alin. (2) lit. c) şi **art. 150** din Codul fiscal:

a) dacă sediul fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activităţii economice în afara României nu participă la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, respectiv resursele tehnice şi/sau umane din România nu sunt utilizate pentru realizarea acestor operaţiuni, se consideră că persoana impozabilă nu este stabilită în România pentru respectivele operaţiuni;

b) dacă sediul fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activităţii economice în afara României participă la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii înainte sau în timpul realizării acestor operaţiuni sau conform unor înţelegeri este prevăzut că sediul fix poate să intervină ulterior derulării operaţiunilor pentru operaţiuni post-vânzare ori pentru respectarea unor clauze contractuale de garanţie şi această potenţială participare nu constituie o operaţiune separată din perspectiva TVA, măsura în care sunt utilizate resursele umane şi/sau materiale în legătură cu aceste operaţiuni nu este relevantă, deoarece se va considera că în orice situaţie acest sediu fix participă la realizarea operaţiunilor respective;

c) atunci când resursele tehnice şi/sau umane ale sediului fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activităţii economice în afara României sunt utilizate numai pentru scopuri administrative-suport, cum sunt serviciile de contabilitate, de emitere a facturilor şi colectarea titlurilor de creanţă, utilizarea acestor resurse nu va fi considerată ca participare la realizarea de livrări de bunuri sau prestări de servicii, fiind tratate doar ca servicii-suport necesare îndeplinirii obligaţiilor legate de aceste operaţiuni. În această situaţie, se va considera că persoana impozabilă nu este stabilită în România pentru aceste operaţiuni;

d) atunci când factura este emisă indicând codul de înregistrare în scopuri de TVA al sediului fix din România, acesta va fi considerat că a participat la livrarea de bunuri sau la prestarea de servicii, cu excepţia situaţiei în care persoana impozabilă poate face dovada contrariului.

(4) Atunci când gazul sau energia electrică sunt livrate de o persoană impozabilă sau către o persoană impozabilă care deţine în România o licenţă care îi permite să desfăşoare activitatea economică în sectorul gazului sau al energiei electrice, incluzând şi cumpărări şi revânzări ale gazului natural sau ale energiei electrice, existenţa licenţei în sine nu este suficientă pentru a considera că respectiva persoană impozabilă are un sediu fix în România. Pentru ca sediul fix să existe în România este necesar ca persoana impozabilă să îndeplinească condiţiile **art. 125^1** alin. (2) lit. b).

Norme metodologice:
ART. 125^2

1. (1) Bunurile de origine din teritoriile excluse prevăzute la **art. 125^2** alin. (2) şi (3) din Codul fiscal trebuie importate din perspectiva taxei, dacă sunt transportate în teritoriul Comunităţii.

(2) Insula Man, Principatul Monaco şi zonele aflate sub suveranitatea Marii Britanii şi a Irlandei de Nord de la Akrotiri şi Dhekelia sunt

considerate teritorii ale statelor membre, iar operaţiunile cu originea sau destinaţia în:

a) Insula Man sunt considerate cu originea sau destinaţia în Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord;

b) Principatul Monaco sunt considerate cu originea sau destinaţia în Republica Franceză;

c) zonele aflate sub suveranitatea Marii Britanii şi a Irlandei de Nord de la Akrotiri şi Dhekelia sunt considerate cu originea sau cu destinaţia în Republica Cipru.

1^1. (1) Bunurile de origine din teritoriile excluse prevăzute la **art. 125^2** alin. (2) şi (3) din Codul fiscal trebuie importate din perspectiva taxei, dacă sunt transportate în teritoriul Comunităţii.

(2) Insula Man, Principatul Monaco şi zonele aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord de la Akrotiri şi Dhekelia sunt considerate teritorii ale statelor membre, iar operaţiunile cu originea sau destinaţia în:

a) Insula Man sunt considerate cu originea sau destinaţia în Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord;

b) Principatul Monaco sunt considerate cu originea sau destinaţia în Republica Franceză;

c) zonele aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord de la Akrotiri şi Dhekelia sunt considerate cu originea sau cu destinaţia în Republica Cipru."

Norme metodologice:

ART. 126

2. (1) În sensul **art. 126** alin. (1) din Codul fiscal, operaţiunea nu este impozabilă în România dacă cel puţin una dintre condiţiile prevăzute la lit. a) - d) nu este îndeplinită.

(2) În sensul **art. 126** alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, o livrare de bunuri şi/sau o prestare de servicii trebuie să se efectueze cu plată. Condiţia referitoare la "plată" implică existenţa unei legături directe între operaţiune şi contrapartida obţinută. O operaţiune este impozabilă în condiţiile în care această operaţiune aduce un avantaj clientului, iar contrapartida obţinută, este aferentă avantajului primit, după cum urmează:

a) condiţia referitoare la existenţa unui avantaj pentru un client este îndeplinită în cazul în care furnizorul de bunuri sau prestatorul de servicii se angajează să furnizeze bunuri şi/sau servicii determinabile persoanei ce efectuează plata sau, în absenţa plăţii, când operaţiunea a fost realizată pentru a permite stabilirea unui astfel de angajament. Această condiţie este compatibilă cu faptul că serviciile au fost colective, nu au fost măsurabile cu exactitate sau au făcut parte dintr-o obligaţie legală;

b) condiţia existenţei unei legături între operaţiune şi contrapartida obţinută este îndeplinită chiar dacă preţul nu reflectă valoarea normală a operaţiunii, respectiv ia forma unor cotizaţii, bunuri sau servicii, reduceri de preţ, sau nu este plătit direct de beneficiar, ci de un terţ.

(3) În sensul **art. 126** alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, achiziţia intracomunitară de mijloace noi de transport efectuată de orice persoană impozabilă ori neimpozabilă sau de orice persoană juridică neimpozabilă este întotdeauna considerată o operaţiune impozabilă în România, pentru care nu sunt aplicabile regulile referitoare la plafonul de achiziţii intracomunitare prevăzut la **art. 126** alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, dacă locul respectivei achiziţii intracomunitare este în România, conform **art. 132^1** din Codul fiscal.

(4) În sensul **art. 126** alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, achiziţia intracomunitară de produse accizabile efectuată de o persoană impozabilă sau de o persoană juridică neimpozabilă este întotdeauna considerată o operaţiune impozabilă în România, pentru care nu sunt aplicabile regulile referitoare la plafonul de achiziţii intracomunitare prevăzut la **art. 126** alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, dacă locul respectivei achiziţii intracomunitare este în România, conform **art. 132^1** din Codul fiscal.

(5) Echivalentul în lei al plafonului pentru achiziţii intracomunitare de 10.000 euro, prevăzut la **art. 126** alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, aplicabil în cursul unui an calendaristic, se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Naţională a României la data aderării şi se rotunjeşte la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare când cifra sutelor este egală sau mai mare decât 5 şi prin reducere când cifra sutelor este mai mică de 5, prin urmare plafonul este de 34.000 lei.

(6) În aplicarea **art. 126** alin. (5), pentru calculul plafonului de achiziţii intracomunitare se iau în considerare următoarele elemente:

a) valoarea tuturor achiziţiilor intracomunitare, cu excepţia achiziţiilor intracomunitare prevăzute la alin. (7);

b) valoarea tranzacţiei ce conduce la depăşirea plafonului pentru achiziţii intracomunitare;

c) valoarea oricărui import efectuat de persoana juridică neimpozabilă în alt stat membru, pentru bunurile transportate în România după import.

(7) La calculul plafonului pentru achiziţii intracomunitare nu se vor lua în considerare:

a) valoarea achiziţiilor intracomunitare de produse accizabile;

b) valoarea achiziţiilor intracomunitare de mijloace noi de transport;

c) valoarea achiziţiilor de bunuri a căror livrare a fost o livrare de bunuri cu instalare sau montaj, pentru care locul livrării se consideră a fi în România, în conformitate cu prevederile **art. 132** alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) valoarea achiziţiilor de bunuri a căror livrare a fost o vânzare la distanţă, pentru care locul livrării se consideră a fi în România, în conformitate cu prevederile **art. 132** alin. (2) şi (3) din Codul fiscal;

e) valoarea achiziţiilor de bunuri second-hand, de opere de artă, de obiecte de colecţie şi antichităţi, aşa cum sunt definite la **art. 152^2** din Codul fiscal, în cazul în care aceste bunuri au fost taxate conform unui regim special similar celui prevăzut la **art. 152^2** din Codul fiscal în statul membru din care au fost livrate;

f) valoarea achiziţiilor de gaze naturale şi energie electrică a căror livrare a fost efectuată în conformitate cu prevederile **art. 132** alin. (1) lit. e) şi f) din Codul fiscal.

(8) În cazul în care plafonul pentru achiziţii intracomunitare este depăşit, persoana prevăzută la **art. 126** alin. (4) lit. a) din Codul fiscal va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform **art. 153^1** alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. Înregistrarea va rămâne valabilă pentru perioada până la sfârşitul anului calendaristic în care a fost depăşit plafonul de achiziţii şi cel puţin pentru anul calendaristic următor.

(9) Persoana prevăzută la **art. 126** alin. (4) lit. a) din Codul fiscal poate solicita anularea înregistrării oricând după încheierea anului calendaristic următor celui în care s-a înregistrat, conform **art. 153^1** alin. (5) din Codul fiscal. Prin excepţie, persoana respectivă rămâne înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153^1** din Codul fiscal pentru toate achiziţiile intracomunitare efectuate cel puţin pentru încă un an calendaristic, dacă plafonul pentru achiziţii intracomunitare este depăşit şi în anul calendaristic care a urmat celui în care persoana a fost

înregistrată.

(10) Dacă după expirarea anului calendaristic următor celui în care persoana a fost înregistrată persoana respectivă efectuează o achiziţie intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obţinut conform **art. 153^1** din Codul fiscal, se consideră că persoana a optat conform **art. 126** alin. (6) din Codul fiscal, cu excepţia cazului în care este obligată să rămână înregistrată în urma depăşirii plafonului pentru achiziţii intracomunitare în anul următor anului în care s-a înregistrat, situaţie în care se aplică prevederile alin. (9).

(11) În sensul **art. 126** alin. (6) din Codul fiscal, persoanele impozabile care efectuează numai operaţiuni pentru care taxa nu este deductibilă şi persoanele juridice neimpozabile, care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal, care nu depăşesc plafonul pentru achiziţii intracomunitare, pot opta pentru regimul general prevăzut la **art. 126** alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. Aceste persoane sunt obligate la plata taxei în România pentru toate achiziţiile intracomunitare de la data la care îşi exercită opţiunea şi vor solicita un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform **art. 153^1** alin. (2) din Codul fiscal. Aceste persoane pot solicita anularea înregistrării oricând după încheierea a 2 ani calendaristici ce urmează celui în care s-au înregistrat, conform **art. 153^1** alin. (6) din Codul fiscal.

(12) În cazul în care după încheierea a 2 ani calendaristici consecutivi de la înregistrare persoanele prevăzute la alin. (11) efectuează o achiziţie intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obţinut conform **art. 153^1** din Codul fiscal, se consideră că aceste persoane şi-au reexercitat opţiunea în condiţiile **art. 126** alin. (6) şi **art. 153^1** alin. (7) din Codul fiscal, cu excepţia cazului în care aceste persoane sunt obligate să rămână înregistrate în urma depăşirii plafonului pentru achiziţii intracomunitare în anul calendaristic anterior, situaţie în care se aplică prevederile alin. (9).

(13) În scopul aplicării prevederilor **art. 126** alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, relaţia de transport al bunurilor din primul stat membru în România trebuie să existe între furnizor şi cumpărătorul revânzător, oricare dintre aceştia putând fi responsabil pentru transportul bunurilor, în conformitate cu condiţiile Incoterms sau în conformitate cu prevederile contractuale. Dacă transportul este realizat de beneficiarul livrării, nu sunt aplicabile măsurile de simplificare pentru operaţiuni triunghiulare. Obligaţiile ce revin beneficiarului livrării ulterioare, dacă România este al treilea stat membru:

a) să plătească taxa aferentă livrării efectuate de cumpărătorul revânzător care nu este stabilit în România în conformitate cu prevederile **art. 150** alin. (4) şi **art. 157** alin. (1) sau (2), după caz;

b) să înscrie achiziţia efectuată în rubricile alocate achiziţiilor intracomunitare de bunuri din decontul de taxă prevăzut la **art. 156^2** sau **156^3** din Codul fiscal, precum şi în declaraţia recapitulativă prevăzută la **art. 156^4** din Codul fiscal.

(14) În cazul operaţiunilor triunghiulare efectuate în condiţiile **art. 126** alin. (8) lit. b), dacă România este al doilea stat membru al cumpărătorului revânzător şi acesta a transmis furnizorului din primul stat membru codul său de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform **art. 153** din Codul fiscal, cumpărătorul revânzător trebuie să îndeplinească următoarele obligaţii:

a) să emită factura prevăzută la **art. 155** din Codul fiscal, în care să fie înscris codul său de înregistrare în scopuri de TVA în România şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din al treilea stat membru al beneficiarului livrării;

b) să nu înscrie achiziţia intracomunitară de bunuri care ar avea loc în România ca urmare a transmiterii codului de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform **art. 153** din Codul fiscal în declaraţia recapitulativă privind achiziţiile intracomunitare, prevăzută la **art. 156^4** din Codul fiscal, aceasta fiind neimpozabilă. În decontul de taxă aceste achiziţii se înscriu la rubrica rezervată achiziţiilor neimpozabile;

c) să înscrie livrarea efectuată către beneficiarul livrării din al treilea stat membru în rubrica rezervată livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de taxă a decontului de taxă şi în declaraţia recapitulativă prevăzută la **art. 156^4** din Codul fiscal următoarele date:

1. codul de înregistrare în scopuri de TVA, din al treilea stat membru, al beneficiarului livrării;
2. codul T în rubrica corespunzătoare;
3. valoarea livrării efectuate.

Norme metodologice:

ART. 127 al.2

3. (1) În sensul **art. 127** alin. (2) din Codul fiscal, exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, în concordanţă cu principiul de bază al sistemului de TVA potrivit căruia taxa trebuie să fie neutră, se referă la orice tip de tranzacţii, indiferent de forma lor juridică, astfel cum se menţionează în constatările Curţii Europene de Justiţie în cazurile C-186/89 Van Tiem, C-306/94 Regie dauphinoise, C-77/01 Empresa de Desenvolvimento Mineiro SA (EDM).

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), persoanele fizice nu se consideră că realizează o activitate economică în sfera de aplicare a taxei atunci când obţin venituri din vânzarea locuinţelor proprietate personală sau a altor bunuri care au fost folosite de către acestea pentru scopuri personale. În categoria bunurilor utilizate în scopuri personale se includ construcţiile şi, după caz, terenul aferent acestora, proprietate personală a persoanelor fizice care au fost utilizate în scop de locuinţă, inclusiv casele de vacanţă, orice alte bunuri utilizate în scop personal de persoana fizică, precum şi bunurile de orice natură moştenite legal sau dobândite ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate.

(3) Persoana fizică, care nu a devenit deja persoană impozabilă pentru alte activităţi, se consideră că realizează o activitate economică din exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, dacă acţionează ca atare, de o manieră independentă, şi activitatea respectivă este desfăşurată în scopul obţinerii de venituri cu caracter de continuitate, în sensul **art. 127** alin. (2) din Codul fiscal.

(4) În cazul construirii de bunuri imobile de către persoanele fizice, în vederea vânzării, activitatea economică este considerată începută în momentul în care persoana fizică respectivă intenţionează să efectueze o astfel de activitate, iar intenţia persoanei respective trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri şi/sau să facă investiţii pregătitoare iniţierii activităţii economice. Activitatea economică este considerată continuă din momentul începerii sale, incluzând şi livrarea bunului sau părţilor din bunul imobil construit, chiar dacă este un singur bun imobil.

(5) În cazul achiziţiei de terenuri şi/sau de construcţii de către persoana fizică în scopul vânzării, livrarea acestor bunuri reprezintă o activitate cu caracter de continuitate dacă persoana fizică realizează mai mult de o singură tranzacţie în cursul unui an calendaristic. Totuşi, dacă persoana fizică derulează deja construcţia unui bun imobil în vederea vânzării, conform alin. (4), activitatea economică fiind deja considerată începută şi continuă, orice alte tranzacţii efectuate ulterior nu vor mai avea caracter ocazional. Deşi prima livrare este

considerată ocazională, dacă intervine o a doua livrare în cursul aceluiaşi an, prima livrare nu va fi impozitată dar va fi luată în considerare la calculul plafonului prevăzut la **art. 152** din Codul fiscal. Livrările de construcţii şi terenuri, scutite de taxă conform **art. 141** alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, sunt avute în vedere atât la stabilirea caracterului de continuitate al activităţii economice, cât şi la calculul plafonului de scutire prevăzut la **art. 152** din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1: O persoană fizică, care nu a mai realizat tranzacţii cu bunuri imobile în anii precedenţi, a livrat în cursul anului 2010 două terenuri care nu sunt construibile. Deşi persoana fizică a devenit persoană impozabilă pentru aceste livrări, totuşi livrările respective fiind scutite de taxă conform **art. 141** alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, persoana fizică nu are obligaţia înregistrării în scopuri de taxă conform **art. 153** din Codul fiscal. Dacă aceeaşi persoană fizică livrează în cursul anului 2010 o construcţie nouă în sensul **art. 141** alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, va avea obligaţia să se înregistreze în scopuri de taxă dacă livrarea respectivă cumulată cu livrările anterioare depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la **art. 152** din Codul fiscal.

Exemplul nr. 2: O persoană fizică (familie) vinde în cursul anului 2010 un teren construibil sau o construcţie nouă în sensul **art. 141** alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Deşi în principiu operaţiunea nu ar fi scutită de taxă conform **art. 141** alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, indiferent de valoarea livrării, dacă persoana fizică nu realizează şi alte operaţiuni pentru care ar deveni persoană impozabilă în cursul anului 2010, această operaţiune este considerată ocazională şi persoana fizică nu ar avea obligaţia înregistrării în scopuri de taxă. Dacă în acelaşi an, aceeaşi persoană fizică livrează un teren construibil sau o construcţie nouă în sensul **art. 141** alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, respectiva persoană va deveni persoană impozabilă şi va avea obligaţia să se înregistreze în scopuri de taxă înainte de efectuarea celei de-a doua livrări, dacă prima livrare a depăşit plafonul de scutire prevăzut la **art. 152** din Codul fiscal. Dacă a doua livrare ar fi scutită conform **art. 141** alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, fiind o construcţie care nu este nouă sau un teren care nu este construibil, persoana fizică ar avea obligaţia să se înregistreze în scopuri de taxă conform **art. 153** înainte de realizarea celei de-a doua livrări dacă prima livrare depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la **art. 152** din Codul fiscal.

Exemplul nr. 3: O persoană fizică realizează în cursul anului 2010 două livrări care ar fi scutite conform **art. 141** alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Dacă nu mai realizează nicio operaţiune în anul 2010, iar în anul 2011 va livra o construcţie nouă sau un teren construibil în sensul **art. 141** alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, va avea obligaţia să se înregistreze în scopuri de taxă în anul 2011 numai dacă va depăşi plafonul de scutire prevăzut la **art. 152** din Codul fiscal.

Exemplul nr. 4: O persoană fizică a început în cursul anului 2009 construcţia unui bun imobil cu intenţia de a vinde această construcţie. În cursul anului 2009 nu a încasat avansuri şi în principiu nu are obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de taxă. Dacă în anul 2010, înainte să înceapă să încaseze avansuri sau înainte să facă livrări ale unor părţi ale bunului imobil sau livrarea respectivului imobil în integralitatea sa, livrează un teren construibil sau o construcţie nouă în sensul **art. 141** alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, persoana fizică ar avea obligaţia să se înregistreze în scopuri de taxă atunci când depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la **art. 152** din Codul fiscal. Această livrare nu este considerată ocazională, activitatea economică fiind considerată continuă din momentul începerii construcţiei, respectiv din anul 2009.

În cazul exemplelor prezentate au fost avute în vedere numai persoanele fizice care nu sunt considerate persoane impozabile pentru alte activităţi economice desfăşurate şi faptul că orice livrare de locuinţe personale, de case de vacanţă sau de alte bunuri prevăzute la alin. (2) nu este luată în considerare pentru stabilirea caracterului de continuitate al activităţii nefiind considerată operaţiune în sfera de aplicare a taxei.

(6) În cazul în care bunurile imobile sunt deţinute în coproprietate de o familie, dacă există obligaţia înregistrării în scopuri de taxă pentru vânzarea acestor bunuri imobile, unul dintre soţi va fi desemnat să îndeplinească această obligaţie.

(7) Transferul în patrimoniul afacerii al bunurilor sau serviciilor achiziţionate sau dobândite de persoanele fizice şi care au fost folosite în scopuri personale, în vederea utilizării pentru desfăşurarea de activităţi economice, nu este o operaţiune asimilată unei livrări de bunuri/prestări de servicii, efectuate cu plată, iar persoana fizică nu poate deduce taxa aferentă bunurilor/serviciilor respective prin aplicarea procedurii de ajustare prevăzută la **art. 148** şi **149** din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 128 alin. 1

6. (1) În sensul **art. 128** alin. (1) din Codul fiscal, preluarea de bunuri produse de către o persoană impozabilă pentru a fi folosite în cursul desfăşurării activităţii sale economice sau pentru continuarea acesteia nu se consideră ca fiind o livrare de bunuri, cu excepţia situaţiei prevăzute la **art. 128** alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Aceleaşi prevederi se aplică şi prestărilor de servicii.

(2) Valorificarea produselor scoase din rezerva de mobilizare constituie livrare de bunuri în sensul **art. 128** alin. (1) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 128 alin. 2

(3) În sensul **art. 128** alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă care acţionează în calitate de comisionar, primind facturi pe numele său de la comitentul vânzător sau, după caz, de la furnizor şi emiţând facturi pe numele său către comitentul cumpărător ori, după caz, către client, se consideră că acţionează în nume propriu, dar în contul comitentului. Comisionarul este considerat din punctul de vedere al taxei cumpărător şi revânzător al bunurilor, indiferent dacă acţionează în contul vânzătorului sau al cumpărătorului, respectiv se consideră că furnizorul ori, după caz, comitentul vânzător face o livrare de bunuri către comisionar şi, la rândul său, comisionarul face o altă livrare de bunuri către comitentul cumpărător sau, după caz, către client. Dacă, potrivit contractului, comisionarul acţionează în numele şi în contul comitentului ca mandatar, dar primeşte şi/sau emite facturi pe numele său, acest fapt îl transformă în cumpărător

revânzător din punctul de vedere al taxei.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică sub denumirea de structură de comisionar în cazurile prevăzute la pct. 19 alin. (4).

(5) Bunurile constatate lipsă din gestiune nu sunt considerate livrări de bunuri, fiind aplicabile prevederile **art. 148** şi **149** din Codul fiscal şi ale pct. 53 şi 54.

Norme metodologice:

ART. 128 alin. 3

(6) În sensul **art. 128** alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor în urma executării silite se consideră livrare de bunuri numai dacă debitorul executat silit este o persoană impozabilă.

Norme metodologice:

ART. 128 alin. 7

(7) Transferul de active prevăzut la **art. 128** alin. (7) din Codul fiscal este un transfer universal de bunuri şi/sau servicii, acestea nemaifiind tratate individual, ci ca un tot unitar la persoana impozabilă cedentă, indiferent dacă este un transfer total sau parţial de active. Se consideră transfer parţial de active, în sensul **art. 128** alin. (7) din Codul fiscal, transferul tuturor activelor sau al unei părţi din activele investite într-o anumită ramură a activităţii economice, dacă acestea constituie din punct de vedere tehnic o structură independentă, capabilă să efectueze activităţi economice separate, indiferent dacă este realizat ca urmare a vânzării sau ca urmare a unor operaţiuni precum divizarea, fuziunea ori ca aport în natură la capitalul unei societăţi. De asemenea, se consideră că transferul parţial are loc şi în cazul în care bunurile imobile în care sunt situate activele transferate de cedent nu sunt înstrăinate, ci realocate altor ramuri ale activităţii aflate în uzul cedentului. Simplul transfer al unor active nu garantează posibilitatea continuării unei activităţi economice în orice situaţie. Pentru ca o operaţiune să poată fi considerată transfer de active, în sensul **art. 128** alin. (7) din Codul fiscal, primitorul activelor trebuie să intenţioneze să desfăşoare activitatea economică sau partea din activitatea economică care i-a fost transferată, şi nu să lichideze imediat activitatea respectivă şi, după caz, să vândă eventualele stocuri. Primitorul activelor are obligaţia să transmită cedentului o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte îndeplinirea acestei condiţii. Pentru calificarea unei activităţi ca transfer de active nu este relevant dacă primitorul activelor este autorizat pentru desfăşurarea activităţii care i-a fost transferată sau dacă are în obiectul de activitate respectiva activitate. În acest sens a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cazul C-497/01 - Zita Modes.

(8) Persoana impozabilă care este beneficiarul transferului prevăzut la alin. (7) este considerată ca fiind succesorul cedentului, indiferent dacă este înregistrată în scopuri de taxă sau nu. Beneficiarul va prelua toate drepturile şi obligaţiile cedentului, inclusiv pe cele privind livrările către sine prevăzute la **art. 128** alin. (4) din Codul fiscal, ajustările deducerii prevăzute la **art. 148** şi **149** din Codul fiscal. Dacă beneficiarul transferului este o persoană impozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal şi nu se va înregistra în scopuri de TVA ca urmare a transferului, va trebui să plătească la bugetul de stat suma rezultată ca urmare a ajustărilor conform **art. 128** alin. (4), **art. 148**, **149** sau **161** din Codul fiscal, după caz, şi să depună în acest sens declaraţia prevăzută la **art. 156^3** alin. (8) din Codul fiscal. Momentul de referinţă pentru determinarea datei de la care începe ajustarea taxei, în cazul bunurilor de capital, nu este data transferului, ci data obţinerii bunului de către cedent, conform **art. 149** sau **161** din Codul fiscal, după caz. Cedentul va trebui să transmită cesionarului o copie de pe registrul bunurilor de capital, dacă acestea sunt obţinute după data aderării. Aplicarea regimului de taxare pentru transferul de active de către persoanele impozabile nu va fi sancţionată de organele de inspecţie fiscală, în sensul anulării dreptului de deducere a taxei la beneficiar, dacă operaţiunile în cauză sunt taxabile prin efectul legii sau prin opţiune, cu excepţia situaţiei în care se constată că tranzacţia a fost taxată în scopuri fiscale.

Norme metodologice:

ART. 128 alin. 8

(9) În sensul **art. 128** alin. (8) lit. e) din Codul fiscal:

a) se cuprind în categoria bunurilor acordate în mod gratuit în scopul stimulării vânzărilor bunurile care sunt produse de persoana impozabilă în vederea vânzării sau sunt comercializate în mod obişnuit de către persoana impozabilă, acordate în mod gratuit clientului, numai în măsura în care sunt bunuri de acelaşi fel ca şi cele care sunt, au fost ori vor fi livrate clientului. Atunci când bunurile acordate gratuit în vederea stimulării vânzărilor nu sunt produse de persoana impozabilă şi/sau nu sunt bunuri comercializate în mod obişnuit de persoana impozabilă şi/sau nu sunt de acelaşi fel ca şi cele care sunt ori au fost livrate clientului, acordarea gratuită a acestora nu va fi considerată livrare de bunuri dacă:

1. se poate face dovada obiectivă a faptului că acestea pot fi utilizate de către client în legătură cu bunurile/serviciile pe care le-a achiziţionat de la respectiva persoană impozabilă; sau

2. bunurile/serviciile sunt furnizate către consumatorul final şi valoarea bunurilor acordate gratuit este mai mică decât valoarea bunurilor/serviciilor furnizate acestuia;

b) bunurile acordate în scop de reclamă cuprind, fără a se limita la acestea, bunurile oferite în mod gratuit ca mostre în cadrul campaniilor promoţionale, pentru încercarea produselor, pentru demonstraţii la punctele de vânzare;

c) bunurile acordate în mod gratuit pentru scopuri legate de desfăşurarea activităţii economice a persoanei impozabile cuprind bunurile oferite cu titlu gratuit, altele decât cele prevăzute la lit. a) sau b), pentru care persoana impozabilă poate face dovada că sunt strâns legate de desfăşurarea activităţii sale economice. În această categorie se cuprind, fără a se limita la acestea, bunurile pe care persoana impozabilă le acordă gratuit angajaţilor săi şi care sunt legate de desfăşurarea în condiţii optime a activităţii economice, cum sunt, de exemplu: masa caldă pentru mineri, echipamentul de protecţie şi uniformele de lucru, pentru contravaloarea care nu este suportată de

angajaţi, materiale igienico-sanitare în vederea prevenirii îmbolnăvirilor. Nu se încadrează în această categorie orice gratuităţi acordate propriilor angajaţi sau altor persoane, dacă nu există nicio legătură cu desfăşurarea în condiţii optime a activităţii economice, cum sunt: cotele gratuite de energie electrică acordate persoanelor pensionate din sectorul energiei electrice, abonamentele de transport acordate gratuit pentru diverse categorii de persoane şi altele de aceeaşi natură.

(10) În sensul **art. 128** alin. (8) lit. f) din Codul fiscal:

a) bunurile de mică valoare acordate gratuit în cadrul acţiunilor de protocol nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea fiecărui cadou oferit este mai mică sau egală cu plafonul de 100 lei, exclusiv TVA. Cadoul cuprinde unul sau mai multe bunuri oferite gratuit. În situaţia în care persoana impozabilă a oferit şi cadouri care depăşesc individual plafonul de 100 lei, exclusiv TVA, însumează valoarea depăşirilor de plafon aferente unei perioade fiscale, care constituie livrare de bunuri cu plată, şi colectează taxa, dacă taxa aferentă bunurilor respective este deductibilă total sau parţial. Se consideră că livrarea de bunuri are loc în ultima zi lucrătoare a perioadei fiscale în care au fost acordate bunurile gratuit şi a fost depăşit plafonul. Baza impozabilă, respectiv valoarea depăşirilor de plafon, şi taxa colectată aferentă se înscriu în autofactura prevăzută la **art. 155** alin. (7) din Codul fiscal care se include în decontul întocmit pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă a acordat bunurile gratuit în cadrul acţiunilor de protocol şi a depăşit plafonul. Pentru bunurile/serviciile acordate gratuit în cadrul acţiunilor de protocol în cursul anului 2012 se aplică prevederile legale în vigoare în anul 2012, inclusiv în ceea ce priveşte modul de determinare a depăşirii plafonului şi a perioadei fiscale în care se colectează TVA aferente acestei depăşiri;

b) bunurile acordate gratuit în cadrul acţiunilor de sponsorizare sau mecenat nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea totală în cursul unui an calendaristic se încadrează în limita a 3 la mie din cifra de afaceri constituită din operaţiuni taxabile, scutite cu sau fără drept de deducere, precum şi din operaţiuni pentru care locul livrării/prestării este considerat a fi în străinătate potrivit prevederilor **art. 132** şi **133** din Codul fiscal. Încadrarea în plafon se determină pe baza datelor raportate prin deconturile de taxă depuse pentru un an calendaristic. Nu se iau în calcul pentru încadrarea în aceste plafoane sponsorizările şi acţiunile de mecenat, acordate în numerar, şi nici bunurile pentru care taxa nu a fost dedusă. Depăşirea plafoanelor constituie livrare de bunuri cu plată, respectiv se colectează taxa. Taxa colectată aferentă depăşirii se include în decontul întocmit pentru ultima perioadă fiscală a anului respectiv. Pentru bunurile/serviciile acordate gratuit în cadrul acţiunilor de sponsorizare şi mecenat în cursul anului 2012 se aplică prevederile legale în vigoare în anul 2012, inclusiv în ceea ce priveşte modul de determinare a depăşirii plafonului şi a perioadei fiscale în care se colectează TVA aferente acestei depăşiri.

Norme metodologice:

ART. 128 alin. 10

(11) În sensul **art. 128** alin. (10) din Codul fiscal, transferul este o operaţiune asimilată unei livrări intracomunitare cu plată de bunuri, fiind obligatoriu să fie respectate toate condiţiile şi regulile aferente livrărilor intracomunitare, inclusiv cele referitoare la scutirea de taxă. Caracteristic acestei operaţiuni este faptul că în momentul expedierii bunurilor dintr-un stat membru în alt stat membru acestea nu fac obiectul unei livrări în sensul **art. 128** alin. (1) din Codul fiscal şi, pe cale de consecinţă, aceeaşi persoană impozabilă care declară transferul în statul membru unde începe transportul bunurilor va declara şi achiziţia intracomunitară asimilată în statul membru în care aceasta are loc. Exemple de transferuri: transportul în alt stat membru de bunuri importate în România, efectuat de persoana care a realizat importul, în lipsa unei tranzacţii în momentul expedierii, transportul/expedierea de bunuri mobile corporale din România în alt stat membru în vederea constituirii unui stoc care urmează a fi vândut în respectivul stat membru, transportul de bunuri în alt stat membru în vederea încorporării într-un bun mobil sau imobil în respectivul stat membru în situaţia în care persoana respectivă prestează servicii în respectivul stat membru, transportul/expedierea unui bun mobil corporal din România în alt stat în vederea reparării şi care, ulterior, nu se mai întoarce în România, situaţie în care nontransferul iniţial devine transfer.

(12) Nontransferul cuprinde şi expedierea sau transportul de produse accizabile din România în alt stat membru de către persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, în vederea efectuării unei vânzări la distanţă către persoane neimpozabile din acel stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile.

(13) Furnizarea de programe informatice software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, însoţită de licenţă obişnuită care interzice copierea şi distribuirea acestora şi care permite doar instalarea lor, constituie livrare de bunuri conform **art. 128** din Codul fiscal. Programele informatice software standard reprezintă orice software produs ca un bun de folosinţă generală care conţine date preînregistrate, este comercializat ca atare şi, după instalare şi eventual o perioadă scurtă de training, poate fi utilizat în mod independent de către clienţi în formatul standard pentru aceleaşi aplicaţii şi funcţii.

(14) Procesarea fotografiilor digitale constituie:

a) livrare de bunuri, în sensul **art. 128** din Codul fiscal, în măsura în care se limitează la reproducerea fotografiilor pe suporturi, dreptul de a dispune de acestea fiind transferat de la procesator la clientul care a comandat copiile după original;

b) prestare de servicii, în sensul **art. 129** din Codul fiscal, atunci când procesarea este însoţită de prestări de servicii complementare care pot avea, ţinând seama de importanţa pe care o au pentru client, de timpul necesar pentru executarea lor, de tratamentul necesar pentru documentele originale şi de partea din costul total pe care o reprezintă aceste prestări de servicii, un caracter predominant în raport cu operaţiunea de livrare de bunuri, astfel încât acestea să constituie un scop în sine pentru client.

Norme metodologice:

ART. 129 alin. 1

7. (1) În sensul **art. 129** alin. (1) din Codul fiscal, atunci când nu există un contract de comision sau intermediere între părţi şi nu se refacturează cheltuielile conform pct. 19 alin. (4), dar pentru aceeaşi prestare de servicii intervin mai multe persoane impozabile care acţionează în nume propriu, prin tranzacţii succesive, se consideră că fiecare persoană a primit şi a prestat în nume propriu serviciul respectiv. Fiecare tranzacţie se consideră o prestare separată şi se impozitează distinct, chiar dacă serviciul respectiv este prestat direct către beneficiarul final.

Norme metodologice:

ART. 129 alin. 2

(2) Normele metodologice prevăzute la pct. 6 alin. (3) şi (4) se aplică în mod corespunzător şi pentru prestările de servicii prevăzute la **art. 129** alin. (2) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 129 alin. 3

(3) Transmiterea folosinţei bunurilor în cadrul unui contract de leasing este considerată prestare de servicii conform **art. 129** alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. La sfârşitul perioadei de leasing, dacă locatorul/ finanţatorul transferă locatarului/ utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului, la solicitarea acestuia, operaţiunea reprezintă o livrare de bunuri pentru valoarea la care se face transferul. Se consideră a fi sfârşitul perioadei de leasing şi data la care locatorul/ finanţatorul transferă locatarului/ utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului înainte de sfârşitul perioadei de leasing, situaţie în care valoarea de transfer va cuprinde şi suma ratelor care nu au mai ajuns la scadenţă, inclusiv toate cheltuielile accesorii facturate odată cu rata de leasing. Dacă transferul dreptului de proprietate asupra bunului către locatar/utilizator se realizează înainte de derularea a 12 luni consecutive de la data începerii contractului de leasing, se consideră că nu a mai avut loc o operaţiune de leasing, ci o livrare de bunuri la data la care bunul a fost pus la dispoziţia locatarului/ utilizatorului. Dacă în cursul derulării unui contract de leasing financiar intervine o cesiune între utilizatori cu acceptul locatorului/ finanţatorului sau o cesiune a contractului de leasing financiar prin care se schimbă locatorul/finanţatorul, operaţiunea nu constituie livrare de bunuri, considerându-se că persoana care preia contractul de leasing continuă persoana cedentului. Operaţiunea este considerată în continuare prestare de servicii, persoana care preia contractul de leasing având aceleaşi obligaţii ca şi cedentul în ceea ce priveşte taxa.

(4) Este considerată prestare de servicii, conform **art. 129** alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, intermedierea efectuată de o persoană care acţionează în numele şi în contul altei persoane atunci când intervine într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii. În sensul prezentelor norme, intermediarul care acţionează în numele şi în contul altei persoane este persoana care acţionează în calitate de mandatar potrivit Codului civil. În cazul în care mandatarul intermediază livrări de bunuri sau prestări de servicii, furnizorul/prestatorul efectuează livrarea de bunuri/prestarea de servicii către beneficiar, pentru care emite factura direct pe numele beneficiarului, iar mandatarul efectuează o prestare de servicii, pentru care întocmeşte factura de comision care reprezintă contravaloarea serviciului de intermediere prestat către mandant, respectiv către beneficiar sau, după caz, către furnizor/prestator.

(5) Emiterea de către mandatar a unei facturi în numele său către cumpărător, pentru livrarea de bunuri intermediată, este suficientă pentru a-l transforma în cumpărător revânzător din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum este prevăzut la pct. 6 alin. (3). De asemenea, mandatarul devine din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată un cumpărător revânzător, dacă primeşte de la vânzător o factură întocmită pe numele său. Aceleaşi prevederi se aplică şi în cazul în care mandatarul intermediază o prestare de servicii.

Norme metodologice:

ART. 129 alin. 4

(6) În sensul **art. 129** alin. (4) din Codul fiscal, nu sunt asimilate unei prestări de servicii efectuate cu plată utilizarea bunurilor, altele decât bunurile de capital, care fac parte din activele folosite în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile pentru a fi puse la dispoziţie în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, precum şi prestarea de servicii în mod gratuit, pentru scopuri legate de desfăşurarea activităţii sale economice. Sunt asimilate unei prestări de servicii efectuate cu plată utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau serviciile prestate în mod gratuit de către persoana impozabilă pentru uzul propriu, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parţial, cu excepţia bunurilor a căror achiziţie face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor **art. 145^1** din Codul fiscal. De exemplu, o societate comercială care produce frigidere pe care le pune la dispoziţia grădiniţei de copii organizate în cadrul societăţii comerciale se consideră că utilizează în folosul propriu bunurile respective, pentru alte scopuri decât desfăşurarea activităţii sale economice.

Norme metodologice:

ART. 129 alin. 5

(7) În sensul **art. 129** alin. (5) lit. a) din Codul fiscal, nu constituie prestare de servicii efectuată cu plată utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile sau prestarea de servicii în mod gratuit în cadrul acţiunilor de protocol în măsura în care acţiunile de protocol sunt realizate în scopuri legate de activitatea economică a persoanei impozabile, nefiind aplicabil plafonul prevăzut la pct. 6 alin. (10) lit. a). Prevederile pct. 6 alin. (10) lit. b) se aplică în mod corespunzător pentru utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile sau pentru prestarea de servicii în mod gratuit în cadrul acţiunilor de sponsorizare sau mecenat.

(8) Prevederile pct. 6 alin. (9) se aplică corespunzător şi pentru operaţiunile prevăzute la **art. 129** alin. (5) lit. b) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 129 alin. 7

(9) Prevederile pct. 6 alin. (7) şi (8) se aplică corespunzător şi pentru prevederile **art. 129** alin. (7) din Codul fiscal.

(10) Transferul cu plată al unui sportiv de la un club sportiv la un alt club sportiv este considerat o prestare de servicii cu plată în sensul **art. 129** din Codul fiscal. Sumele plătite drept compensaţie pentru încetarea contractului sau drept penalităţi pentru neîndeplinirea

unor obligaţii prevăzute de părţile contractante nu sunt considerate prestări de servicii efectuate cu plată.

(11) În sensul **art. 129** din Codul fiscal, sunt considerate prestări de servicii următoarele:

a) furnizarea de programe informatice software standard prin internet sau prin orice altă reţea electronică şi care este în principal automatizată, necesitând intervenţie umană minimă, fiind un serviciu furnizat pe cale electronică, conform **art. 125^1** alin. (1) pct. 26 din Codul fiscal;

b) furnizarea de licenţe în cadrul unui contract de licenţă privind programele informatice software, care permite clientului instalarea programului software pe diverse staţii de lucru, împreună cu furnizarea de programe software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, conform **art. 129** alin. (3) lit. b) din Codul fiscal;

c) furnizarea de programe informatice software personalizate, chiar şi în cazul în care programul software este furnizat pe dischetă sau pe un alt purtător de date. Programul software personalizat reprezintă orice program software creat sau adaptat nevoilor specifice ale clienţilor, conform cerinţelor exprimate de aceştia.

Norme metodologice:

ART. 127 alin. 3.

7^1. În sensul **art. 127** alin. (3) din Codul fiscal, se consideră că nu acţionează de o manieră independentă persoana care desfăşoară o activitate dependentă potrivit **art. 7** din Codul fiscal.

(8) Nu sunt considerate activităţi economice:

a) acordarea de bunuri şi/sau servicii în mod gratuit de organizaţiile fără scop patrimonial;

b) livrarea de către organismele de cult religios a următoarelor obiecte: vase liturgice, icoane metalice sau litografiate, cruci, crucifixe, cruciuliţe şi medalioane cu imagini religioase specifice cultului, obiecte de colportaj religios, calendare religioase, produse necesare exercitării activităţii de cult religios, precum tămâia, lumânările, cu excepţia celor decorative şi a celor pentru nunţi şi botezuri.

Norme metodologice:

ART. 127 alin. 4.

(9) În sensul art. 127 alin. (4) din Codul fiscal, distorsiuni concurenţiale rezultă atunci când aceeaşi activitate este desfăşurată de mai multe persoane, dintre care unele beneficiază de un tratament fiscal preferenţial, astfel încât contravaloarea bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate de acestea nu este grevată de taxă, faţă de alte persoane care sunt obligate să greveze cu taxa contravaloarea livrărilor de bunuri şi/sau a prestărilor de servicii efectuate.

(10) În situaţia în care instituţia publică desfăşoară activităţi pentru care este tratată ca persoană impozabilă, instituţia publică este considerată persoană impozabilă în legătură cu acele activităţi sau, după caz, cu partea din structura organizatorică prin care sunt realizate acele activităţi. Prin excepţie, în scopul stabilirii locului prestării serviciilor conform **art. 133** din Codul fiscal, o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.

Norme metodologice:

ART. 130

8. (1) Operaţiunile prevăzute la **art. 130** din Codul fiscal, includ orice livrări de bunuri/prestări de servicii a căror plată se realizează printr-o altă livrare/prestare, precum:

a) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a serviciului de prelucrare/obţinere a produselor agricole;

b) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a arendei, care constituie o prestare de servicii.

(2) Fiecare operaţiune din cadrul schimbului este tratată separat aplicându-se prevederile prezentului titlu în funcţie de calitatea persoanei care realizează operaţiunea, cotele şi regulile aplicabile fiecărei operaţiuni în parte.

Norme metodologice:

ART. 127 alin. 7

(11) În sensul art. 127 alin. (7) din Codul fiscal, persoana fizică devine persoană impozabilă în cazul unei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi. De asemenea, orice altă persoană juridică neimpozabilă se consideră persoană impozabilă pentru livrarea intracomunitară de mijloace de transport noi. Aceste persoane nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal pentru aceste livrări intracomunitare de mijloace de transport noi în conformitate cu prevederile art. 153 alin. (3) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 127 alin. 8.

4. (1) În sensul art. 127 alin. (8) din Codul fiscal, grupul de persoane impozabile stabilite în România, independente din punct de vedere juridic şi aflate în strânsă legătură din punct de vedere financiar, economic şi organizatoric, poate opta să fie tratat drept grup fiscal,

cu următoarele condiţii:

a) o persoană impozabilă nu poate face parte decât dintr-un singur grup fiscal; şi

b) opţiunea trebuie să se refere la o perioadă de cel puţin 2 ani; şi

c) toate persoanele impozabile din grup trebuie să aplice aceeaşi perioadă fiscală.

(2) Opţiunea prevăzută la alin. (1) lit. b) se referă la grup, nu la fiecare membru al grupului.

(3) Grupul fiscal se poate constitui din minimum două persoane impozabile.

(4) Grupul fiscal se poate constitui de către persoane impozabile care sunt administrate de către acelaşi organ fiscal competent.

(5) Se consideră, conform alin. (1), în strânsă legătură din punct de vedere financiar, economic şi organizatoric persoanele impozabile al căror capital este deţinut direct sau indirect în proporţie de mai mult de 50% de către aceeaşi acţionari. Îndeplinirea acestei condiţii se dovedeşte prin certificatul constatator eliberat de către Registrul Comerţului şi/sau, după caz, alte documente justificative.

(6) În vederea implementării grupului fiscal se depune la organul fiscal competent o cerere semnată de către reprezentanţii legali ai tuturor membrilor grupului, care să cuprindă următoarele:

a) numele, adresa, obiectul de activitate şi codul de înregistrare în scopuri de TVA al fiecărui membru;

b) dovada că membrii sunt în strânsă legătură conform alin. (5);

c) numele membrului numit reprezentant.

(7) Organul fiscal competent va lua o decizie oficială prin care să aprobe sau să refuze implementarea grupului fiscal şi va comunica acea decizie reprezentantului grupului, în termen de 60 de zile de la data primirii documentaţiei complete, respectiv a cererii completate potrivit alin. (6), însoţită de documentele justificative.

(8) Implementarea grupului fiscal va intra în vigoare:

a) în prima zi din luna următoare datei comunicării deciziei prevăzute la alin. (7), în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică;

b) în prima zi a perioadei fiscale următoare datei comunicării deciziei prevăzute la alin. (7), în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică.

(9) Reprezentantul grupului va notifica organului fiscal competent oricare dintre următoarele evenimente:

a) încetarea opţiunii prevăzute la alin. (1) de a forma un grup fiscal unic, cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

b) neîndeplinirea condiţiilor prevăzute la alin. (1) - (5), care conduc la anularea tratamentului persoanelor impozabile ca grup fiscal sau a unei persoane ca membru al grupului fiscal, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului care a generat această situaţie;

c) numirea unui alt reprezentant al grupului fiscal cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

d) părăsirea grupului fiscal de către unul dintre membri, cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

e) intrarea unui nou membru în grupul fiscal, cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului.

(10) În situaţiile prevăzute la alin. (9) lit. a) şi b), organul fiscal competent va anula tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal sau, după caz, al unei persoane ca membru al grupului fiscal, astfel:

a) în cazul prevăzut la alin. (9) lit. a), de la data de 1 a lunii următoare celei în care a încetat opţiunea;

b) în cazul prevăzut la alin. (9) lit. b), de la data de 1 a lunii următoare celei în care s-a produs evenimentul care a generat această situaţie.

(11) În situaţiile prevăzute la alin. (9) lit. c) - e) organul fiscal competent va lua o decizie oficială în termen de 30 de zile de la data primirii notificării şi va comunica această decizie reprezentantului. Această decizie va intra în vigoare din prima zi a lunii următoare celei în care a fost transmisă reprezentantului. Până la intrarea în vigoare a deciziei, persoanele impozabile care au solicitat părăsirea sau intrarea în grup a unui membru sunt tratate ca grup fiscal unic format din membri care au depus iniţial opţiunea de a fi trataţi ca grup fiscal unic şi au fost acceptaţi în acest sens de către organul fiscal competent. În situaţia în care se solicită numirea unui alt reprezentant al grupului, organul fiscal competent anulează calitatea reprezentantului grupului fiscal şi în aceeaşi decizie va aproba numirea unui alt reprezentant propus de membrii grupului.

(12) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) lit. b), organele fiscale competente, în urma verificărilor efectuate sau la cererea persoanei impozabile:

a) anulează, din oficiu sau, după caz, la cerere, tratamentul unei persoane ca membru al unui grup fiscal în cazul în care acea persoană nu mai întruneşte criteriile de eligibilitate pentru a fi considerată un asemenea membru în conformitate cu prevederile alin. (1). Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situaţia a fost constatată de organele fiscale competente în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care situaţia a fost constatată de organele fiscale competente, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică;

b) anulează, din oficiu sau, după caz, la cerere, tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal în cazul în care acele persoane impozabile nu mai întrunesc criteriile de eligibilitate pentru a fi considerate un asemenea grup. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situaţia a fost constatată de organele fiscale competente, în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care situaţia a fost constatată de organele fiscale competente, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică.

(13) De la data implementării grupului fiscal unic conform alin. (8):

a) fiecare membru al grupului fiscal, altul decât reprezentantul:

1. va raporta în decontul de taxă menţionat la **art. 156^2** din Codul fiscal orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziţie intracomunitară de bunuri sau orice altă operaţiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

2. va trimite decontul său de taxă reprezentantului;

3. nu va plăti nicio taxă datorată şi nu va solicita nicio rambursare conform decontului său de taxă.

b) reprezentantul:

1. va prelua, în primul decont consolidat, soldurile taxei de plată de la sfârşitul perioadei fiscale anterioare, neachitate până la data depunerii acestui decont, precum şi soldurile sumei negative a taxei pentru care nu s-a solicitat rambursarea din deconturile de TVA ale membrilor grupului aferente perioadei fiscale anterioare;

2. va raporta în propriul decont de taxă, menţionat în **art. 156^2** din Codul fiscal, orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziţie intracomunitară de bunuri ori de servicii, precum şi orice altă operaţiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

3. va raporta într-un decont consolidat rezultatele din toate deconturile de TVA primite de la alţi membri ai grupului fiscal, precum şi rezultatele din propriul decont de taxă pentru perioada fiscală respectivă;

4. va depune la organul fiscal de care aparţine toate deconturile de taxă ale membrilor, precum şi formularul de decont de taxă consolidat;

5. va plăti sau, după caz, va cere rambursarea taxei care rezultă din decontul de taxă consolidat.

(14) Fiecare membru al grupului fiscal trebuie:

a) să depună declaraţia recapitulativă prevăzută la **art. 156^4** din Codul fiscal, la organul fiscal de care aparţine;

b) să se supună controlului organului fiscal de care aparţine;

c) să răspundă separat şi în solidar pentru orice taxă datorată de el sau de orice membru al grupului fiscal pentru perioada cât aparţine respectivului grup fiscal.

(15) Livrările de bunuri şi prestările de servicii realizate de fiecare membru al grupului sunt supuse regimului normal de impozitare prevăzut de titlul VI din Codul fiscal, indiferent dacă sunt realizate către terţi sau către ceilalţi membri ai grupului fiscal, fiecare membru al grupului fiind considerat o persoană impozabilă separată.

Norme metodologice:

ART. 127 alin. 10.

5. Obligaţiile şi drepturile din punct de vedere al taxei pentru operaţiunile derulate de asocierile prevăzute la art. 127 alin. (10) din Codul fiscal sunt prevăzute la pct. 79^1.

Norme metodologice:

ART. 130^1

9. (1) **ART. 130^1** alin. (1) din Codul fiscal, este definiţia "în oglindă" a definiţiei livrării intracomunitare de bunuri prevăzută la **art. 128** alin. (9) din Codul fiscal, respectiv dacă în statul membru din care începe expedierea sau transportul bunurilor are loc o livrare intracomunitară de bunuri, într-un alt stat membru are loc o achiziţie intracomunitară de bunuri în funcţie de locul acestei operaţiuni stabilit conform prevederilor de la **art. 132^1** din Codul fiscal.

(2) Prevederea de la **art. 130^1** alin. (2) lit. a) din Codul fiscal este prevederea "în oglindă" a celei de la **art. 128** alin. (10) din Codul fiscal, cu privire la transferul bunurilor din România într-un alt stat membru. Atunci când un bun intră în România în aceste condiţii, persoana impozabilă trebuie să analizeze dacă din punct de vedere al legislaţiei române operaţiunea ar fi constituit un transfer de bunuri dacă operaţiunea s-ar fi realizat din România în alt stat membru. În acest caz, transferul bunurilor din alt stat membru în România dă naştere unei operaţiuni asimilate unei achiziţii intracomunitare cu plată. Tratarea acestor transferuri ca şi achiziţii intracomunitare nu depinde de tratamentul aplicat pentru acelaşi transfer în statul membru de origine.

(3) Prevederile **art. 130^1** alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplică bunurilor achiziţionate de forţele armate române în alt stat membru, în situaţia în care aceste bunuri, după ce au fost folosite de forţele armate, sunt expediate în România.

(4) În sensul **art. 130^1** alin. (3) din Codul fiscal este considerată a fi efectuată cu plată achiziţia intracomunitară de bunuri a căror livrare în ţară ar fi fost asimilată unei livrări de bunuri cu plată.

(5) Conform **art. 130^1** alin. (4) din Codul fiscal, dacă o persoană juridică neimpozabilă din România importă bunuri în alt stat membru, pe care apoi le transportă/expediază în România, operaţiunea respectivă este asimilată unei achiziţii intracomunitare cu plată în România, chiar dacă taxa aferentă importului a fost plătită în statul membru de import. În temeiul dovezii achitării taxei aferente achiziţiei intracomunitare în România, persoana juridică neimpozabilă poate solicita statului membru de import restituirea taxei achitate pentru import. În cazul invers, când o persoană juridică neimpozabilă stabilită în alt stat membru, importă bunuri în România, pe care apoi le transportă/expediază în alt stat membru, poate solicita în România restituirea taxei achitate pentru importul respectiv, dacă face dovada că achiziţia intracomunitară a bunurilor a fost supusă taxei în celălalt stat membru.

(6) Nu este asimilată unei achiziţii intracomunitare efectuate cu plată, utilizarea în România de către o persoană impozabilă în vederea efectuării unei vânzări la distanţă către persoane neimpozabile din România, altele decât persoanele juridice neimpozabile, de produse accizabile transportate sau expediate din alt stat membru de persoana impozabilă sau de altă persoană, în numele acesteia

Norme metodologice:

ART. 132

10.

(1) În sensul **art. 132** alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, bunurile sunt considerate a fi transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terţ care acţionează în numele și în contul unuia dintre aceștia, dacă transportul este în sarcina furnizorului sau a cumpărătorului.

Terţa persoană care realizează transportul în numele și în contul furnizorului sau al cumpărătorului este transportatorul sau orice altă persoană care intervine în numele și în contul furnizorului ori al cumpărătorului în realizarea serviciului de transport.

(2) Prevederile **art. 132** alin. (1) lit. b) din Codul fiscal nu se aplică în situaţia în care cumpărătorul a optat pentru calitatea de importator al bunurilor conform prevederilor pct. 59 alin. (1)lit. b).

(3) Conform **art. 132** alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, locul livrării este locul unde bunurile sunt puse la dispoziţia cumpărătorului, în cazul în care bunurile nu sunt transportate sau expediate. În categoria bunurilor care nu sunt transportate sau expediate se cuprind bunurile imobile, precum și orice alte bunuri mobile corporale care, deși sunt livrate, între vânzător și cumpărător nu există relaţie de transport.

Exemplu: o persoană impozabilă A stabilită în România livrează bunuri unei alte persoane impozabile B stabilite în alt stat membru sau

în România. Bunurile sunt transportate direct la C, o altă persoană, care cumpără bunurile de la B.

În primul caz persoana obligată să realizeze transportul este A sau B. Pe relaţia A—B se consideră o livrare cu transport, iar pe relaţia B—C se consideră o livrare fără transport.

În al doilea caz, dacă persoana obligată să realizeze transportul este C, pe relaţia A—B se consideră o livrare fără transport, locul livrării fiind locul unde bunurile sunt puse la dispoziţia lui B, iar în relaţia B—C se consideră o livrare cu transport, locul livrării fiind locul unde începe transportul, respectiv în statul membru al furnizorului A, unde se află bunurile atunci când începe transportul.

11.

(1) În sensul **art. 132** alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, echivalentul în lei al plafonului de 35.000 de euro pentru vânzările la distanţă se stabilește pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Naţională a României la data aderării și se rotunjește la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare, când cifra sutelor este egală cu sau mai mare decât 5, și prin reducere, când cifra sutelor este mai mică decât 5, prin urmare plafonul este de 118.000 lei.

(2) În cazul în care vânzările la distanţă efectuate de un furnizor dintr-un anumit stat membru în România depășesc plafonul prevăzut la alin. (1), se consideră că toate vânzările la distanţă efectuate de furnizor din acel stat membru în România au loc în România pe perioada rămasă din anul calendaristic în care s-a depășit plafonul și pentru anul calendaristic următor.

Persoana obligată la plata taxei este furnizorul din alt stat membru, potrivit **art. 150** alin. (1) din Codul fiscal, care trebuie să se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform **art. 153** din Codul fiscal, la depășirea plafonului calculat conform alin. (4) și (5). Înregistrarea rămâne valabilă până la data de 31decembrie a anului calendaristic următor celui în care furnizorul a depășit plafonul pentru vânzări la distanţă în România, cu excepţia situaţiei prevăzute la alin. (3).

(3) În cazul în care plafonul prevăzut la alin. (1) este depășit și în anul calendaristic următor, se aplică prevederile alin. (2) referitoare la locul acestor vânzări.(

4) La calculul plafonului prevăzut la alin. (1) se iau în considerare:

a) valoarea tuturor vânzărilor la distanţă efectuate de un furnizor dintr-un anumit stat membru în România, inclusiv valoarea vânzărilor de bunuri care au fost livrate dintr-un teritoriu terţ și care sunt considerate că au fost livrate în România din statul membru de import, în conformitate cu prevederile **art. 132** alin. (8) din Codul fiscal;

b) valoarea vânzării la distanţă ce conduce la depășirea plafonului.

(5) La calculul plafonului prevăzut la alin. (1) nu se iau în considerare:

a) valoarea vânzărilor la distanţă de bunuri accizabile;

b) valoarea oricărei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi;

c) valoarea oricărei livrări de bunuri cu instalare sau montare, efectuată în România de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia, conform **art. 132** alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) valoarea oricărei livrări efectuate de furnizor în statul membru de plecare în cadrul tranzacţiei supuse regimului special al marjei profitului pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie și antichităţi, prevăzute la **art. 152^2** din Codul fiscal;

e) valoarea oricărei livrări de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunităţii sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire ori de răcire, conform **art. 132** alin. (1) lit. e) și f) din Codul fiscal.

(6) Furnizorul unei vânzări la distanţă în România poate opta în statul membru în care este stabilit să schimbe locul livrării în România pentru toate vânzările sale la distanţă din acel stat membru în România.

Opţiunea se comunică și organelor fiscale competente din România printr-o scrisoare recomandată în care furnizorul va specifica data de la care intenţionează să aplice opţiunea.

Persoana obligată la plata taxei este furnizorul din alt stat membru, potrivit **art. 150** alin. (1) din Codul fiscal, care trebuie să se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform **art. 153** din Codul fiscal, înainte de prima livrare care va fi realizată ulterior exprimării opţiunii. Înregistrarea ca urmare a opţiunii rămâne valabilă până la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor celui în care furnizorul și-a exercitat opţiunea, cu excepţia situaţiei prevăzute la alin. (7).

(7) Dacă plafonul prevăzut la alin. (1) este depășit în cel de-al doilea an calendaristic consecutiv prevăzut la alin. (6), se aplică prevederile alin. (2)—(5) în privinţa locului pentru vânzările la distanţă în România.

(8) Vânzarea la distanţă are loc într-un stat membru, altul decât România, conform **art. 132** alin. (5) din Codul fiscal, dacă valoarea totală a vânzărilor la distanţă efectuate de furnizorul din România depășește plafonul vânzărilor la distanţă stabilit de statul membru de destinaţie, care poate să difere de cel stabilit la alin. (1), valabil pentru România, sau în cazul în care furnizorul și-a exercitat opţiunea prevăzută la alin. (6).

Plafonul pentru vânzări la distanţă se calculează pe fiecare an calendaristic.

În sensul **art. 132** alin. (5) din Codul fiscal, persoanele din alt stat membru care nu comunică furnizorului din România un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA sunt persoanele care beneficiază în statul lor membru de derogarea prevăzută la art. 3 alin. (2) din Directiva 112, al cărei echivalent în Codul fiscal este **art. 126** alin. (4).

(9) În cazul în care furnizorul depășește plafonul pentru vânzări la distanţă stabilit de statul membru de destinaţie, se consideră că toate vânzările la distanţă efectuate de furnizorul din România în statul membru de destinaţie au loc în acel stat membru pentru perioada rămasă din anul calendaristic în care s-a depășit plafonul și pentru anul calendaristic următor. Dacă se depășește plafonul și în anul următor, se aplică aceleași reguli referitoare la locul acestor vânzări.

Furnizorii trebuie să comunice printr-o scrisoare recomandată transmisă către organul fiscal competent din România, în termen de 30 de zile de la data înregistrării în alt stat membru, pentru vânzări la distanţă ca urmare a depășirii plafonului pentru vânzări la distanţă din alt stat membru, locul acestor livrări nemaifiind în România, ci în statul membru în care s-a depășit plafonul.

(10) La calculul plafonului pentru vânzări la distanţă realizate de furnizori din România în alt stat membru se iau în considerare:

a) valoarea tuturor vânzărilor la distanţă efectuate de un furnizor din România către un anumit stat membru, inclusiv valoarea vânzărilor de bunuri expediate dintr-un teritoriu terţ și importate în România, care se consideră că au fost expediate din România, în condiţiile **art. 132** alin. (8) din Codul fiscal;

b) valoarea vânzării care conduce la depășirea plafonului în celălalt stat membru.

(11) La calculul plafonului pentru vânzări la distanţă realizate de furnizori din România în alt stat membru nu se iau în considerare:

a) valoarea vânzărilor la distanţă de bunuri accizabile;

b) valoarea oricărei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi;

c) valoarea livrărilor de bunuri cu instalare, efectuate în alt stat membru de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia;

d) valoarea oricărei livrări efectuate de un furnizor din România în cadrul unei tranzacţii supuse regimului special al marjei profitului pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, conform **art. 152**^2 din Codul fiscal;

e) valoarea oricărei livrări de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunităţii sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific, prin intermediul reţelelor de încălzire ori de răcire.

(12) Furnizorul poate opta să schimbe locul livrării într-un alt stat membru pentru toate vânzările sale la distanţă efectuate din România către acel stat membru. Opţiunea se comunică printr-o scrisoare recomandată transmisă către organul fiscal competent din România şi se exercită de la data trimiterii scrisorii recomandate, rămânând valabilă până la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor celui în care furnizorul şi-a exercitat opţiunea, cu excepţia situaţiei prevăzute la alin. (13).

(13) Dacă plafonul pentru vânzări la distanţă realizate de furnizori din România în alt stat membru este depăşit şi în cel de-al doilea an calendaristic consecutiv prevăzut la alin. (12), se aplică prevederile alin. (9)—(11) pentru locul vânzărilor la distanţă în celălalt stat membru.

Norme metodologice:

ART. 132^1

12. (1) Conform **art. 132^1** alin. (1) din Codul fiscal, locul unei achiziţii intracomunitare de bunuri este întotdeauna în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor. În cazul în care, conform **art. 132** alin. (2) din Codul fiscal, cumpărătorul furnizează un cod de înregistrare în scopuri de TVA dintr-un alt stat membru, decât cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor, se aplică reţeaua de siguranţă, respectiv achiziţia intracomunitară se consideră că are loc şi în statul membru care a furnizat codul de înregistrare în scopuri de TVA şi în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.

(2) În sensul **art. 132^1** alin. (3) din Codul fiscal, dacă cumpărătorul face dovada că a supus la plata taxei achiziţia intracomunitară şi în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor şi în statul membru care a furnizat un cod de înregistrare în scopuri de TVA, acesta poate solicita restituirea taxei achitate în statul membru care a furnizat codul de înregistrare în scopuri de TVA. Restituirea taxei aferente achiziţiei intracomunitare se realizează astfel:

a) în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal, prin înregistrarea cu semnul minus în decontul de taxă prevăzut la **art. 156^2** din Codul fiscal a achiziţiei intracomunitare şi a taxei aferente;

b) în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153^1** din Codul fiscal, restituirea taxei se realizează conform normelor procedurale în vigoare.

Exemplu: o persoană impozabilă din România înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** sau **art. 153^1** din Codul fiscal, achiziţionează în Ungaria (locul unde se încheie transportul bunurilor) bunuri livrate din Franţa. Persoana respectivă nu este înregistrată în Ungaria în scopuri de TVA, dar comunică furnizorului din Franţa codul său de înregistrare în scopuri de TVA din România, pentru a beneficia de scutirea de taxă aferentă livrării intracomunitare realizată de furnizorul din Franţa. După înregistrarea în scopuri de TVA în Ungaria şi plata TVA aferentă achiziţiei intracomunitare conform **art. 132^1** alin. (1) din Codul fiscal, persoana respectivă poate solicita restituirea taxei plătite în România aferente achiziţiei intracomunitare, care a avut loc şi în România conform **art. 132^1** alin. (2) din Codul fiscal.

(3) În conformitate cu prevederile **art. 132^1** alin. (4) din Codul fiscal, în cazul în care până la data la care intervine exigibilitatea taxei pentru achiziţia intracomunitară efectuată în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform **art. 132^1** alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă face dovada că achiziţia intracomunitară a fost supusă la plata TVA în statul membru unde se încheie expedierea sau transportul bunurilor, nu se mai aplică prevederile **art. 132^1** alin. (2) din Codul fiscal.

(4) Obligaţiile părţilor implicate în operaţiuni triunghiulare prevăzute la **art. 132^1** alin. (5) din Codul fiscal sunt cele stabilite la pct. 2 alin. (13) - (14)."

Norme metodologice:

ART. 133

13. (1) Pentru stabilirea locului prestării serviciilor potrivit prevederilor **art. 133** alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, se are în vedere noţiunea de persoană impozabilă, astfel cum este aceasta definită din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată. Identificarea altor elemente, cum ar fi faptul că persoana impozabilă realizează operaţiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată sau că aceasta aplică regimul special de scutire pentru întreprinderi mici, nu influenţează modul în care regulile care guvernează locul prestării se aplică atunci când persoana impozabilă prestează sau primeşte servicii. Regulile prevăzute la **art. 133** alin. (2) sau (3) din Codul fiscal se aplică numai în situaţia în care serviciile nu se pot încadra în niciuna dintre excepţiile prevăzute la **art. 133** alin. (4), (5), (7) şi (8) din Codul fiscal. Dacă serviciile pot fi încadrate în una dintre excepţiile prevăzute la **art. 133** alin. (4), (5), (7) şi (8), întotdeauna excepţia prevalează, nemaifiind aplicabile regulile generale stabilite la **art. 133** alin. (2) şi (3).

(2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană juridică neimpozabilă se determină conform **art. 133** alin. (3) - (5) din Codul fiscal, cu excepţia situaţiei în care respectiva persoană este deja înregistrată în scopuri de TVA pentru achiziţii intracomunitare conform **art. 153^1** din Codul fiscal sau, pentru alte operaţiuni, conform **art. 153** din Codul fiscal ori conform echivalentului acestor articole din legislaţia altui stat membru. În această situaţie, locul prestării serviciilor către persoana juridică neimpozabilă se determină, ca regulă generală, conform **art. 133** alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Pentru a se califica drept sediu fix al unei persoane impozabile, gradul de permanenţă şi structura acestuia în ceea ce priveşte resursele tehnice şi umane trebuie să fie suficiente pentru a efectua regulat prestări de servicii impozabile, în cazul sediului fix de la care sunt prestate servicii conform **art. 133** alin. (3) din Codul fiscal, sau pentru a fi capabil să primească şi să utilizeze serviciile respective, în cazul sediului fix către care sunt furnizate servicii, conform **art. 133** alin. (2) din Codul fiscal.

(4) În situaţia în care un prestator stabilit în România furnizează servicii care intră sub incidenţa **art. 133** alin. (2) din Codul fiscal către:

a) o persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în afara României, dar este stabilită în România prin sediu/sedii fix/fixe, se va considera că locul prestării serviciilor este locul în care beneficiarul şi-a stabilit sediul activităţii sale economice sau, după caz, un sediu fix situat în alt stat, dacă beneficiarul poate prezenta dovezi suficiente prestatorului pentru a demonstra că aceste servicii au fost prestate către sediul activităţii sale economice sau către un sediu fix stabilit în alt stat, şi nu către sediul/sediile fix/fixe din România;

b) o persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în România, dar este stabilită în afara României prin sediu/sedii fix/fixe, se va considera că locul prestării serviciilor este sediul fix către care serviciile sunt prestate, dacă beneficiarul poate prezenta dovezi suficiente prestatorului pentru a demonstra că aceste servicii nu au fost prestate către sediul activităţii economice din România, ci către sediul/sediile fix/fixe din afara României. Dovezile pe care beneficiarul poate să le prezinte pentru a demonstra că serviciile sunt în fapt prestate către sediul activităţii sale economice sau către un sediu fix pot consta în: contractul şi/sau formularul de comandă care identifică sediul care primeşte serviciile, faptul că sediul respectiv este entitatea care plăteşte pentru serviciile respective sau costul serviciilor este în fapt suportat de respectiva entitate, natura serviciilor permite identificarea, în mod particular, a sediului/sediilor către care serviciul este prestat, orice alte informaţii relevante pentru stabilirea locului prestării.

(5) În cazul serviciilor care intră sub incidenţa **art. 133** alin. (2) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă nestabilită în România către o persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în România, se consideră că locul prestării nu este în România, dacă beneficiarul poate face dovada că serviciul este prestat către un sediu fix situat în afara României. Dovezile pe care beneficiarul poate să le prezinte pentru a demonstra că serviciile sunt în fapt prestate către un sediu fix sunt cele prevăzute la alin. (4).

(6) Un contract global reprezintă un acord de afaceri care poate acoperi toate serviciile prestate către o persoană impozabilă. Pentru serviciile prestate în baza unui astfel de contract global, care urmează să fie utilizate în mai multe locuri, locul de prestare este considerat în principiu locul în care beneficiarul şi-a stabilit sediul activităţii sale economice. În situaţia în care serviciile care fac obiectul unui astfel de contract sunt destinate a fi utilizate de către un sediu fix şi acest sediu fix suportă costurile respectivelor servicii, locul prestării acestora este locul în care se află respectivul sediu fix.

(7) Serviciile pentru care se aplică prevederile **art. 133** alin. (2) din Codul fiscal, care sunt prestate de prestatori stabiliţi în România către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliţi pe teritoriul Comunităţii, se numesc prestări de servicii intracomunitare şi se declară în declaraţia recapitulativă, conform prevederilor **art. 156^4** din Codul fiscal, dacă nu beneficiază de o scutire de taxă. Persoanele impozabile care prestează astfel de servicii şi care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA trebuie să îndeplinească obligaţiile specifice de înregistrare în scopuri de TVA prevăzute la **art. 153** şi **153^1** din Codul fiscal.

(8) Serviciile prevăzute la **art. 133** alin. (2) din Codul fiscal, prestate de prestatori stabiliţi în România către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliţi în afara Comunităţii sau, după caz, prestate de prestatori stabiliţi în afara Comunităţii către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliţi pe teritoriul României, urmează aceleaşi reguli ca şi serviciile intracomunitare în ceea ce priveşte determinarea locului prestării şi celelalte obligaţii impuse de prezentul titlu, dar nu implică obligaţii referitoare la declararea în declaraţia recapitulativă, conform prevederilor **art. 156^4** din Codul fiscal, indiferent dacă sunt taxabile sau dacă beneficiază de scutire de taxă, şi nici obligaţii referitoare la înregistrarea în scopuri de TVA specifice serviciilor intracomunitare prevăzute la **art. 153** şi **153^1**din Codul fiscal.

(9) În cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile **art. 133** alin. (2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile stabilite în România, atunci când beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru şi serviciul este prestat către sediul activităţii economice sau un sediu fix aflat în alt stat membru decât România, prestatorul trebuie să facă dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă şi că este stabilit în Comunitate. Se consideră că această condiţie este îndeplinită atunci când beneficiarul comunică prestatorului o adresă a sediului activităţii economice sau, după caz, a unui sediu fix din Comunitate, precum şi un cod valabil de TVA atribuit de autorităţile fiscale din alt stat membru, inclusiv în cazul persoanelor juridice neimpozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA. Dacă nu dispune de informaţii contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în Comunitate are statutul de persoană impozabilă:

a) atunci când respectivul client i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA şi dacă prestatorul obţine confirmarea validităţii codului de înregistrare respectiv, precum şi a numelui/denumirii şi adresei aferente acestuia în conformitate cu art. 31 din Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă şi combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată;

b) atunci când beneficiarul nu a primit încă un cod individual de înregistrare în scopuri de TVA, însă îl informează pe prestator că a depus o cerere în acest sens, şi dacă prestatorul obţine orice altă dovadă care demonstrează că clientul este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă care trebuie să fie înregistrată în scopuri de TVA, precum şi dacă efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactităţii informaţiilor furnizate de client, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identităţii ori a plăţii. Dacă nu dispune de informaţii contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în Comunitate are statutul de persoană neimpozabilă atunci când demonstrează că acel client nu i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de **art. 133** din Codul fiscal, în funcţie de natura serviciului. Prevederile prezentului alineat se completează cu prevederile alin. (4).

(10) În cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile **art. 133** alin. (2) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către un beneficiar persoană impozabilă stabilit în alt stat membru, care a comunicat prestatorului un cod valabil de TVA, pentru a stabili dacă serviciile prestate sunt utilizate în scop personal sau pentru uzul personal al angajaţilor persoanei impozabile, prestatorul va ţine cont de natura serviciilor prestate. Numai atunci când datorită naturii serviciilor prestate se prezumă că acestea ar putea fi utilizate în scopuri personale prestatorul va solicita o declaraţie din partea clientului său în ceea ce priveşte scopul în care serviciile vor fi utilizate. Dacă din această declaraţie reiese că beneficiarul nu va utiliza respectivele servicii în scop personal sau pentru uzul personal al angajaţilor, se consideră că prestatorul a acţionat cu bună-credinţă în ceea ce priveşte determinarea locului prestării serviciilor şi este scutit de orice viitoare obligaţie de plată a taxei. Atunci când serviciul urmează a fi utilizat de beneficiar parţial pentru scopuri personale sau pentru uzul personal al angajaţilor persoanei impozabile şi parţial în scopul activităţii economice, prestarea respectivului serviciu va fi tratată ca fiind realizată în relaţia cu o persoană impozabilă. Atunci când serviciul urmează a fi utilizat de beneficiar integral în scopuri personale ori pentru uzul personal al angajaţilor persoanei impozabile, prestarea respectivului serviciu va fi tratată ca fiind realizată în relaţia cu o persoană neimpozabilă. În ceea ce priveşte utilizarea fiecărui serviciu pentru stabilirea locului prestării, vor fi luate în considerare numai circumstanţele existente în momentul prestării serviciului. Orice modificare subsecventă a uzului serviciului respectiv de către beneficiar în sensul acestui alineat nu va avea consecinţe în ceea ce priveşte stabilirea locului prestării, cu excepţia situaţiei în care se poate face dovada unei practici abuzive.

(11) Serviciile pentru care se aplică prevederile **art. 133** alin. (5) lit. e) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către un beneficiar persoană neimpozabilă care nu este stabilit pe teritoriul Comunităţii, nu au locul în România. De asemenea, nu

au locul în România aceleaşi servicii care sunt prestate către persoane impozabile stabilite în afara Comunităţii, fiind aplicabile prevederile **art. 133** alin. (2) din Codul fiscal. În ambele situaţii este suficient ca prestatorul să facă dovada că beneficiarul, indiferent de statutul său, este stabilit în afara Comunităţii. Această condiţie se consideră îndeplinită atunci când clientul comunică prestatorului adresa sediului activităţii economice sau a sediului fix ori, în absenţa acestora, a domiciliului stabil sau a reşedinţei obişnuite, din afara Comunităţii. Prestatorul trebuie să verifice autenticitatea acestora prin procedurile curente de verificare existente.

(12) Pentru alte servicii decât cele prevăzute la alin. (11), prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către o persoană impozabilă stabilită în afara Comunităţii şi care intră sub incidenţa **art. 133** alin. (2) din Codul fiscal, locul prestării nu este considerat a fi în România, dacă prestatorul poate face dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă şi că este stabilit în afara Comunităţii. Dacă nu dispune de informaţii contrare, prestatorul poate considera că un beneficiar stabilit în afara Comunităţii are statutul de persoană impozabilă:

a) dacă obţine din partea beneficiarului un certificat eliberat de autorităţile fiscale competente din ţara beneficiarului, prin care se confirmă că respectivul beneficiar desfăşoară activităţi economice astfel încât să i se permită acestuia să obţină o rambursare a TVA în temeiul Directivei 86/560/CEE a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislaţiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunităţii;

b) atunci când beneficiarul nu deţine certificatul respectiv, dacă prestatorul dispune de codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului sau de un cod similar atribuit beneficiarului de ţara de stabilire şi utilizat pentru a identifica societăţile ori de orice altă dovadă care să ateste faptul că clientul este o persoană impozabilă şi dacă prestatorul efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactităţii informaţiilor furnizate de beneficiar, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identităţii sau a plăţii.

Dacă prestatorul nu poate face dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă, se va considera că prestarea de servicii este realizată către o persoană neimpozabilă, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de **art. 133** din Codul fiscal, în funcţie de natura serviciului. Prevederile prezentului alineat se completează cu prevederile alin. (4).

(13) Serviciile pentru care se aplică prevederile **art. 133** alin. (2) din Codul fiscal, de care beneficiază persoane impozabile stabilite în România şi care sunt prestate de un prestator persoană impozabilă care nu este stabilit în România, au locul prestării în România, fiind aplicabile cotele de TVA prevăzute la **art. 140** din Codul fiscal sau, după caz, scutirile de TVA prevăzute la **art. 141**, **143**, **144** sau **144^1** din Codul fiscal. Atunci când prestatorul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, beneficiarul persoană impozabilă stabilită în România realizează o achiziţie intracomunitară de servicii care se declară în declaraţia recapitulativă prevăzută la **art. 156^4** din Codul fiscal, dacă serviciul nu este scutit de taxă. În situaţia în care beneficiarul persoană impozabilă stabilită în România nu este înregistrat în scopuri de taxă, trebuie să îndeplinească obligaţiile specifice de înregistrare pentru achiziţii intracomunitare de servicii prevăzute la **art. 153** sau **153^1**din Codul fiscal.

(14) În aplicarea prevederilor **art. 133** alin. (2), alin. (5) lit. d) şi alin. (7) lit. a) din Codul fiscal, lucrările efectuate asupra bunurilor mobile corporale cuprind toate operaţiunile umane şi mecanice efectuate asupra unui bun mobil corporal, altele decât cele de natură intelectuală sau ştiinţifică, respectiv servicii ce constau, printre altele, în procesarea, prelucrarea, repararea bunurilor mobile corporale. Evaluarea bunurilor mobile corporale reprezintă examinarea unor bunuri mobile corporale în scopul stabilirii valorii acestora. Ambalajele sau alte bunuri utilizate, în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrări ori evaluări, sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate şi nu vor fi tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. În situaţia în care pe teritoriul României se efectuează lucrări şi evaluări ale bunurilor mobile corporale de origine comunitară, persoana care primeşte bunurile în vederea realizării lucrărilor trebuie să înscrie bunurile în registrul bunurilor primite prevăzut la pct. 79. Beneficiarul persoană impozabilă stabilit în România, care trimite bunuri mobile corporale pentru a fi efectuate lucrări sau evaluări într-un alt stat membru, va ţine evidenţa bunurilor cu ajutorul registrului nontransferurilor prevăzut la pct. 79. Pentru determinarea locului prestării acestor servicii se vor aplica, în funcţie de statutul beneficiarului, prevederile **art. 133** alin. (2), alin. (5) lit. d) sau alin. (7) lit. a) din Codul fiscal.

(15) Tipărirea cărţilor sau a altor tipărituri poate fi considerată fie o livrare de bunuri, fie o prestare de servicii, în funcţie de modul de derulare a operaţiunilor, astfel:

a) în situaţia în care clientul care deţine drepturile de editare a unei cărţi sau a altei tipărituri se limitează la a transmite conţinutul acestora pe hârtie, pe CD, dischetă ori pe alt suport, iar tipografia se obligă să tipărească sau, după caz, să şi editeze cartea ori altă tipăritură, utilizând hârtia şi/sau alte materiale proprii necesare realizării cărţii ori altei tipărituri, se consideră că tipografia realizează o livrare de bunuri către clientul său, în sensul **art. 128** din Codul fiscal, locul livrării bunurilor stabilindu-se conform prevederilor **art. 132** din Codul fiscal;

b) în situaţia în care clientul care deţine drepturile de editare a unei cărţi sau a altei tipărituri transmite tipografiei conţinutul acestora pe hârtie, pe CD, dischetă ori pe alt suport, precum şi hârtia necesară realizării acestora şi/sau, după caz, alte materiale care servesc la realizarea cărţii/tipăriturii, se consideră că tipografia realizează o prestare de servicii către clientul său, în sensul **art. 129** din Codul fiscal. Locul prestării serviciilor, în acest caz, se stabileşte conform prevederilor **art. 133** alin. (2) sau, după caz, **art. 133** alin. (5) lit. d) ori alin. (7) lit. a) din Codul fiscal, în funcţie de statutul beneficiarului.

(16) Transferul certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră efectuat cu plată de către o persoană impozabilă reprezintă o prestare de servicii, pentru care locul prestării se stabileşte conform prevederilor **art. 133** alin. (2) sau, după caz, **art. 133** alin. (5) lit. e) din Codul fiscal. Dacă locul prestării pentru un astfel de serviciu este în România, niciuna dintre scutirile prevăzute la **art. 141** din Codul fiscal nu poate fi aplicată.

(17) În sensul **art. 133** alin. (5) lit. f) din Codul fiscal, conceptul «activităţi» include şi evenimentele la care se face referire în **art. 133** alin. (7) lit. b) din Codul fiscal.

14. (1) Serviciile prevăzute la **art. 133** alin. (4) din Codul fiscal fac excepţie de la regulile generale prevăzute la **art. 133** alin. (2) şi (3) din Codul fiscal în ceea ce priveşte stabilirea locului prestării. Aceste servicii nu se declară în declaraţia recapitulativă menţionată la **art. 156^4** din Codul fiscal, indiferent de statutul beneficiarului, şi nici nu se aplică prevederile referitoare la înregistrarea în scopuri de taxă, care sunt specifice prestărilor şi achiziţiilor intracomunitare de servicii.

(2) Serviciile efectuate în legătură directă cu un bun imobil includ acele servicii care au o legătură suficient de directă cu respectivele bunuri imobile şi au locul prestării la locul unde este situat bunul imobil conform prevederilor **art. 133** alin. (4) lit. a) din Codul fiscal. Serviciile efectuate în legătură cu bunurile imobile cuprind, printre altele, operaţiuni precum:

a) elaborarea de planuri pentru o construcţie sau o parte a unei construcţii care sunt alocate unei anumite parcele de teren,

indiferent dacă construcţia este ridicată ori nu;

b) furnizarea de servicii de supraveghere/securitate pe şantier;

c) construirea unei clădiri sau edificarea unei construcţii, precum şi lucrările de construcţii şi demolare efectuate asupra unei construcţii ori asupra unor părţi ale unei construcţii;

d) lucrări asupra pământului, inclusiv servicii agricole, cum ar fi aratul, semănatul, irigatul şi fertilizarea;

e) supravegherea şi evaluarea riscurilor şi integrităţii bunurilor imobile;

f) servicii de evaluare a bunurilor imobile, inclusiv în cazul în care astfel de servicii sunt necesare în scopul încheierii unei asigurări, pentru a determina valoarea unei proprietăţi ca garanţie pentru un împrumut sau pentru evaluarea riscului şi daunelor-interese în contextul unor litigii;

g) arendarea, concesionarea, leasingul sau închirierea de bunuri imobile, altele decât cele reglementate la alin. (3), inclusiv depozitarea de bunuri pentru care este atribuită o anumită parte din bunul imobil pentru uzul exclusiv al clientului;

h) servicii de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcţie similară, precum tabere de vacanţă ori locuri amenajate pentru a fi utilizate ca locuri de camping, inclusiv dreptul de a sta într-o anumită locaţie pe o durată limitată de timp ca rezultat al conversiei dreptului de utilizare comună a locaţiei respective;

i) atribuirea şi transmiterea de drepturi, altele decât cele prevăzute la lit. g) şi h), de a utiliza un bun imobil în întregime sau părţi ale unui bun imobil, inclusiv autorizarea de a utiliza o parte a unui bun imobil, cum ar fi acordarea dreptului de pescuit, de vânătoare ori de acces la sălile de aşteptare din aeroporturi sau utilizarea unei infrastructuri pentru care se plătesc taxele de trecere, cum ar fi un pod ori tunel;

j) lucrări de transformare, finisare, instalare, reparaţii, întreţinere, renovare a unei construcţii sau a unei părţi de construcţii, inclusiv lucrări cum ar fi curăţarea, placarea, tapetarea şi parchetarea;

k) instalarea sau asamblarea de maşini ori echipamente care, după instalare sau asamblare, sunt ori devin parte din bunul imobil, respectiv cele care nu pot fi detaşate fără a fi deteriorate sau fără a antrena deteriorarea imobilelor înseşi;

l) întreţinerea, reparaţia, inspecţia şi supravegherea de maşini, utilaje sau echipamente, în cazul în care acestea se califică drept bunuri imobile;

m) managementul proprietăţii, altul decât managementul portofoliului de investiţii în proprietăţi imobiliare prevăzut la alin. (3), care constă în exploatarea proprietăţilor imobiliare de tip comercial, industrial sau rezidenţial de către ori în numele proprietarului respectivelor proprietăţi imobiliare;

n) intermedierea în vânzarea, leasingul sau închirierea de bunuri imobile, precum şi intermedierea în anumite drepturi asupra bunurilor imobile;

o) serviciile de natură juridică referitoare la transmiterea sau transferul unui titlu de proprietate asupra unui bun imobil, la anumite drepturi asupra bunurilor imobile, cum ar fi serviciile notariale, ori întocmirea unui contract de vânzare-cumpărare pentru un astfel de bun, indiferent dacă tranzacţia în sine care ar conduce la modificarea naturii juridice a proprietăţii se realizează sau nu;

p) acordarea de credite atunci când o anumită construcţie sau o parte dintr-o construcţie ori un anumit teren ce urmează a fi achiziţionate, construite, renovate sau reparate se ipotechează;

q) servicii de asigurare şi de reasigurare care acoperă riscul de pierdere şi de deteriorare a bunurilor imobile;

r) punerea la dispoziţie de spaţii de parcare;

s) închirierea de seifuri care sunt bunuri imobile prin natura lor.

(3) Nu se consideră servicii legate de bunul imobil în sensul **art. 133** alin. (4) lit. a) din Codul fiscal operaţiuni precum:

a) elaborarea de planuri/schiţe pentru o construcţie sau o parte a unei construcţii care nu sunt alocate unei anumite parcele de teren;

b) depozitarea mărfurilor într-un bun imobil fără ca o anume parte a bunului imobil să fie atribuită pentru uzul exclusiv al clientului;

c) închirierea unui bun imobil sau a unei părţi a unui bun imobil pentru a fi utilizat/utilizată în mod concret în scopuri publicitare;

d) intermedierea în ceea ce priveşte serviciile de cazare la un hotel sau cazare în sectoare cu funcţie similară, precum tabere de vacanţă ori locuri amenajate pentru a fi utilizate ca locuri de camping, în cazul în care este realizată de către un intermediar care acţionează în numele şi în contul altei persoane;

e) asigurarea unei locaţii în stand la un târg sau la o expoziţie şi la alte evenimente similare şi alte servicii specifice prin care se permite expozantului să îşi expună obiectele, cum ar fi designul standului, transportul şi depozitarea obiectelor, furnizarea de utilaje, instalarea de cablu, servicii de asigurare şi furnizarea de materiale publicitare;

f) instalarea sau asamblarea, întreţinerea şi repararea, verificarea ori supravegherea de maşini sau echipamente care nu sunt ori nu devin parte din bunul imobil;

g) gestionarea unui portofoliu de investiţii în proprietăţi imobiliare;

h) servicii de natură juridică, altele decât cele reglementate de alin. (2), în legătură cu contracte, inclusiv recomandări date cu privire la termenii unui contract de transfer de bunuri imobile, sau în legătură cu punerea în aplicare a unui astfel de contract ori pentru dovedirea existenţei unui astfel de contract, în cazul în care astfel de servicii nu sunt specifice unui transfer de titlu de proprietate pentru un bun imobil.

(4) Pentru a determina dacă prestarea unui serviciu juridic complex, format din diferite elemente, intră sau nu sub incidenţa prevederilor **art. 133** alin. (4) lit. a) din Codul fiscal trebuie stabilit scopul final al acestui serviciu, de la caz la caz.

14^1. (1) Conform **art. 133** alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, locul prestării pentru serviciile ce constau în transportul de călători este locul în care se efectuează transportul, în funcţie de distanţele parcurse.

(2) Transporturile naţionale de călători sunt transporturi care au locul prestării în România, având punctul de plecare şi punctul de sosire pe teritoriul României.

(3) Transporturile internaţionale de călători sunt transporturile care au fie punctul de plecare, fie punctul de sosire în afara ţării, fie ambele puncte sunt situate în afara ţării. Locul prestării serviciilor de transport internaţional de călători este considerat a fi în România pentru partea din parcursul efectuat în interiorul ţării, denumită *traseu naţional*.

(4) Pentru transportul internaţional de călători, partea din parcursul efectuat în România este parcursul efectuat între locul de plecare şi locul de sosire a transportului de călători, determinată după cum urmează:

a) pentru transportul care are punctul de plecare în România, locul de plecare este considerat a fi primul punct de îmbarcare a pasagerilor, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;

b) pentru transportul care are punctul de plecare în afara României şi punctul de sosire în România, locul de plecare este punctul de

trecere a frontierei din străinătate spre România, iar locul de sosire este ultimul punct de debarcare a pasagerilor care au fost îmbarcaţi în afara României;

c) pentru transportul care tranzitează România, fără a avea nici punctul de plecare, nici punctul de sosire în România, locul de plecare este considerat a fi locul de trecere a frontierei dinspre străinătate în România, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;

d) în cazurile prevăzute la lit. a) - c), pentru pasagerii care s-au îmbarcat şi debarcat în interiorul ţării, călătorind cu un mijloc de transport în trafic internaţional, partea de transport dintre locul de îmbarcare şi locul de debarcare pentru aceşti pasageri se consideră a fi transport naţional.

(5) Facturile sau alte documente specifice pentru transportul internaţional de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, prestat către persoane neimpozabile, precum şi pentru transportul internaţional de călători se emit pentru parcursul integral, fără a fi necesară separarea contravalorii traseului naţional şi a celui internaţional. Orice scutire de taxă pentru servicii de transport, prevăzută de **art. 143** sau 144 din Codul fiscal, se acordă pentru parcursul efectuat în interiorul ţării, în timp ce distanţa parcursă în afara ţării se consideră că nu are locul prestării în România şi nu se datorează taxa. Persoana care efectuează servicii de transport internaţional de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, către persoane neimpozabile şi/sau servicii de transport internaţional de călători beneficiază de dreptul de deducere a taxei aferente achiziţiilor de bunuri şi/sau servicii şi pentru partea din transport care nu are locul prestării în România, în baza **art. 145** alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

14^2. În sensul **art. 133** alin. (4) lit. d) şi f) din Codul fiscal, atât serviciile de restaurant, cât şi cele de catering sunt caracterizate printr-un complex de activităţi în care predomină serviciile, iar furnizarea de hrană şi/sau de băuturi este doar o componentă. Serviciile de restaurant constau în furnizarea, la locaţia prestatorului, de hrană preparată sau nepreparată şi/sau băuturi pentru consum uman, însoţite de suficiente servicii aferente care să permită consumul imediat, în timp ce serviciile de catering constau în aceleaşi activităţi, desfăşurate însă în afara locaţiei prestatorului.

14^3. (1) În scopul aplicării prevederilor **art. 133** alin. (2), (3), alin. (4) lit. e) şi alin. (5) lit. g) din Codul fiscal, sunt considerate mijloace de transport vehiculele, motorizate sau nu, şi alte echipamente şi dispozitive destinate transportului de persoane ori obiecte dintr-un loc în altul, care pot fi trase, tractate sau împinse de vehicule şi care sunt în mod normal proiectate să fie utilizate pentru transport şi pot realiza efectiv acest lucru.

(2) Potrivit prevederilor alin. (1), sunt incluse în categoria mijloacelor de transport în special următoarele vehicule:

a) vehiculele terestre, precum automobile, motociclete, biciclete, triciclete şi rulote;

b) remorcile şi semiremorcile;

c) vagoanele feroviare;

d) navele;

e) aeronavele;

f) vehiculele proiectate special pentru transportul persoanelor bolnave sau rănite;

g) tractoarele agricole şi alte vehicule agricole;

h) vehiculele pentru invalizi acţionate manual sau electronic.

(3) Nu sunt considerate mijloace de transport în sensul alin. (1) vehiculele care sunt imobilizate în permanenţă şi containerele.

(4) În sensul **art. 133** alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, durata posesiei sau utilizării continue a mijlocului de transport se stabileşte pe baza prevederilor contractului încheiat între părţile implicate. Totuşi, organele fiscale competente pot stabili prin orice element de fapt sau de drept durata reală a posesiei şi utilizării continue a mijlocului de transport.

(5) În situaţia în care două sau mai multe contracte de închiriere a aceluiaşi mijloc de transport încheiate cu acelaşi client se succed cu o întrerupere de două zile ori mai puţin, termenul primului contract va fi luat în considerare pentru a se stabili dacă al doilea contract va fi considerat sau nu pe termen scurt, în sensul **art. 133** alin. (4) lit. e) din Codul fiscal.

(6) Atunci când se încheie cu un client contracte în aceleaşi condiţii pentru aceleaşi mijloace de transport, durata fiecăruia dintre contractele precedente se ia în considerare la stabilirea duratei contractelor următoare, în sensul aplicării prevederilor **art. 133** alin. (4) lit. e) din Codul fiscal. Cu toate acestea, durata unui contract pe termen scurt, derulat anterior unui contract care se califică drept contract pe termen lung ca urmare a contractelor anterioare, nu va fi reevaluată retroactiv, cu excepţia situaţiei în care se poate face dovada abuzului de lege.

(7) În situaţia în care un contract pe termen scurt, în sensul **art. 133** alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, face obiectul unei prelungiri care are ca efect depăşirea termenului de 30, respectiv 90 de zile, este necesară o reevaluare a respectivului contract, cu excepţia cazului în care prelungirea contractului se datorează unor circumstanţe independente de voinţa părţilor, datorate unor cauze de forţă majoră.

(8) Atunci când un contract pe termen scurt este urmat de un alt contract pe termen scurt încheiat între aceleaşi părţi, dar pentru mijloace de transport diferite, fiecare contract va fi analizat separat, în vederea încadrării sau neîncadrării în prevederile **art. 133** alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, dacă nu se dovedeşte o încălcare a legii.

(9) În sensul **art. 133** alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, un mijloc de transport este considerat ca fiind pus efectiv la dispoziţia clientului la locul în care se află mijlocul de transport atunci când clientul preia efectiv controlul fizic asupra acestuia. Controlul juridic, respectiv semnarea contractului, intrarea în posesia cheilor, nu este suficient pentru a determina locul efectiv al punerii la dispoziţia clientului a mijlocului de transport.

(10) Acordarea de către o persoană impozabilă care deţine vagoane de tren a dreptului de utilizare a acestora reprezintă, din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, o prestare de servicii asimilată închirierii de mijloace de transport, locul prestării fiind stabilit în funcţie de perioada de utilizare. Acelaşi regim se aplică şi pentru acordarea de către întreprinderile feroviare a dreptului de utilizare a vagoanelor în trafic internaţional, pentru care se încasează taxa stabilită prin Regulamentul pentru folosirea reciprocă a vagoanelor de marfă în trafic internaţional, aprobat de Uniunea Internaţională a Căilor Ferate.

14^4. (1) Locul prestării este locul de plecare a transportului de călători, pentru serviciile de restaurant şi catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor în timpul unei părţi a unei operaţiuni de transport de călători efectuată în Comunitate, astfel cum este prevăzut la **art. 133** alin. (4) lit. f) din Codul fiscal. Caracteristicile serviciilor de restaurant şi catering sunt cele prevăzute la pct. 14^2.

(2) Pentru a identifica partea transportului de călători efectuată în interiorul Comunităţii, mijlocul de transport este decisiv, şi nu călătoria individuală a fiecărui pasager. Se consideră că se efectuează o singură parte de transport de călători în interiorul Comunităţii, chiar şi atunci când există opriri în interiorul Comunităţii, în situaţia în care călătoria este efectuată cu un singur mijloc de transport.

(3) O călătorie efectuată cu aeronave, căreia i s-a atribuit un singur număr de zbor şi care implică escale în interiorul Comunităţii, se consideră ca reprezentând o singură parte de transport de călători efectuată în Comunitate. Pentru călătoriile cu trenul, în vederea identificării părţii unice a transportului de călători în interiorul Comunităţii, itinerarul este decisiv.

(4) Pentru aplicarea **art. 133** alin. (4) lit. f) din Codul fiscal, locurile în care pasagerii, în mod individual, se îmbarcă sau debarcă în/din mijlocul de transport nu au relevanţă în stabilirea părţii unei operaţiuni de transport efectuate în interiorul Comunităţii.

(5) Partea din serviciile de catering şi restaurant oferite în timpul unei părţi a unei operaţiuni de transport care nu este considerată a fi efectuată în Comunitate, dar totuşi este efectuată pe teritoriul unui stat membru, intră sub incidenţa **art. 133** alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, respectiv are poziţia la locul prestării efective.

15. Locul serviciilor prestate către persoane neimpozabile se determină în conformitate cu prevederile **art. 133** alin. (3) din Codul fiscal, dacă nu se aplică excepţiile prevăzute la **art. 133** alin. (4) şi (5) din Codul fiscal.

15^1. (1) În aplicarea **art. 133** alin. (7) lit. a) din Codul fiscal:

a) serviciile constând în activităţi accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea şi servicii similare acestora, se consideră a fi efectiv utilizate şi exploatate în România dacă sunt prestate pe teritoriul României;

b) serviciile constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale şi evaluări ale bunurilor mobile corporale se consideră a fi efectiv utilizate şi exploatate în România dacă sunt efectuate pe teritoriul României;

c) serviciile de transport de bunuri efectuate în România sunt serviciile al căror punct de plecare şi punct de sosire se află pe teritoriul României, acestea fiind considerate efectiv utilizate şi exploatate pe teritoriul României.

(2) Dacă locul prestării serviciilor conform **art. 133** alin. (7) lit. a) din Codul fiscal este situat pe teritoriul României, operaţiunile sunt impozabile în România, fiind aplicabile cotele de taxă prevăzute la **art. 140** din Codul fiscal sau, după caz, scutirile de taxă prevăzute la **art. 141**, **143**, **144**, **144^1** şi **152** din Codul fiscal.

(3) Prevederile **art. 133** alin. (7) lit. a) din Codul fiscal nu se aplică în situaţia în care beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în afara Comunităţii, dar comunică prestatorului un cod valabil de TVA din alt stat membru şi adresa unui sediu fix din Comunitate către care sunt prestate serviciile. Se consideră că prestatorul a acţionat de bună-credinţă în ceea ce priveşte determinarea faptului că beneficiarul este o persoană impozabilă atunci când a obţinut confirmarea validităţii codului de TVA atribuit beneficiarului de autorităţile fiscale din alt stat membru, prin intermediul procedurilor de securitate existente la nivel comunitar.

(4) În sensul **art. 133** alin. (7) lit. b) din Codul fiscal:

a) acordarea accesului la evenimente culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, educaţionale, de divertisment sau la alte evenimente similare include prestarea serviciilor ale căror caracteristici esenţiale constau în garantarea dreptului de acces la un eveniment în schimbul unui bilet ori al unei plăţi, inclusiv sub forma unui abonament sau a unei cotizaţii periodice;

b) conceptul de acces la un eveniment cuprinde următoarele servicii, fără a se limita la acestea:

1. dreptul de acces la spectacole, reprezentaţii teatrale, reprezentaţii de circ, parcuri de distracţii, concerte, târguri, expoziţii şi alte evenimente similare;

2. dreptul de acces la evenimente sportive, precum meciuri sau competiţii;

3. dreptul de acces la evenimente educaţionale şi ştiinţifice, precum conferinţe şi seminare;

c) conceptul de acces la un eveniment nu cuprinde utilizarea unor facilităţi, în schimbul plăţii unei cotizaţii, precum cele oferite de o sală de gimnastică sau altele asemănătoare;

d) serviciile auxiliare prevăzute la **art. 133** alin. (7) lit. b) din Codul fiscal includ serviciile legate în mod direct de accesul la evenimente culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, educaţionale, de divertisment sau la alte evenimente similare furnizate separat unei persoane care participă la un eveniment, în schimbul plăţii unei sume de bani. Astfel de servicii auxiliare includ în special utilizarea vestiarelor sau a instalaţiilor sanitare, dar nu includ serviciile de intermediere legate de vânzarea biletelor.

(5) În sensul **art. 133** alin. (7) lit. b) din Codul fiscal, conceptul de eveniment nu cuprinde serviciile de instruire, indiferent de durata procesului de instruire, care nu sunt organizate sub forma unor seminare.

15^2. În cazul persoanelor impozabile scoase din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit **art. 153** alin. (9) lit. g) din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la **art. 152** din Codul fiscal, care au emis facturi sau au încasat avansuri, pentru contravaloarea parţială a livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii taxabile, înainte de scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, pentru care faptul generator de taxă intervine după scoaterea din evidenţă, se va proceda la regularizare pentru a se aplica regimul de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri/prestării de servicii. În acest sens furnizorul/prestatorul neînregistrat în scopuri de TVA emite factura de regularizare pe care înscrie cu semnul minus baza de impozitare şi taxa colectată pentru partea facturată/încasată înainte de scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA şi concomitent înscrie contravaloarea integrală a livrării de bunuri/prestării de servicii aplicând regimul de scutire prevăzut la **art. 152** din Codul fiscal, pe aceeaşi factură sau pe o factură separată, conform prevederilor **art. 159** alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Facturile de regularizare se transmit beneficiarului care are obligaţia să efectueze ajustările taxei deduse în conformitate cu prevederile **art. 148** şi **149** din Codul fiscal. Factura de regularizare nu trebuie să conţină menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA a furnizorului/prestatorului. Furnizorul/Prestatorul poate solicita restituirea taxei colectate astfel regularizate pe baza documentului prevăzut la **art. 156^3** alin. (9) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 134^2

16. (1) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignaţie, se consideră că livrarea bunurilor de la consignant la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienţilor săi. În sensul titlului VI din Codul fiscal, *contractul de consignaţie* reprezintă un contract prin care consignantul se angajează să livreze bunuri consignatarului, pentru ca acesta din urmă să găsească un cumpărător pentru aceste bunuri. Consignatarul acţionează în nume propriu, dar în contul consignantului, când livrează bunurile către cumpărători.

(2) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformităţii, se consideră că transferul proprietăţii bunurilor a avut loc la data acceptării lor de către beneficiar. Bunurile transmise în vederea verificării conformităţii sunt bunurile oferite de furnizor clienţilor, aceştia având dreptul fie să le achiziţioneze, fie să le returneze furnizorului. Contractul aferent bunurilor livrate în vederea testării

este un contract provizoriu prin care vânzarea efectivă a acestora este condiţionată de obţinerea de rezultate satisfăcătoare în urma testării de către clientul potenţial, testare ce are scopul de a stabili că bunurile au caracteristicile solicitate de clientul respectiv.

(3) Pentru stocurile la dispoziţia clientului, se consideră că transferul proprietăţii bunurilor are loc la data la care clientul intră în posesia acestora. Stocurile la dispoziţia clientului reprezintă o operaţiune potrivit căreia furnizorul transferă regulat bunuri într-un depozit propriu sau într-un depozit al clientului, iar transferul proprietăţii bunurilor intervine, potrivit contractului, la data la care clientul scoate bunurile din depozit, în principal pentru a le utiliza în procesul de producţie, dar şi pentru alte activităţi economice.

(4) Prevederile alin. (1) - (3) nu se aplică în situaţia în care bunurile provin din import şi beneficiarul înregistrat conform **art. 153** din Codul fiscal a optat pentru calitatea de persoană obligată la plata taxei pentru import, conform prevederilor pct. 59 alin. (1) lit. e) pct. 1, fiind aplicabile prevederile **art. 136** din Codul fiscal referitoare la exigibilitatea taxei pentru un import.

16^1.

(1) Prevederile **art. 134^2** alin. (2) lit. a) din Codul fiscal se aplică în situaţia în care facturile totale ori parţiale pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii au fost emise înaintea faptului generator de taxă şi includ şi situaţia în care sunt emise facturi pentru avansuri înainte de încasarea acestora.

(2) În aplicarea **art. 134^2** alin. (9) din Codul fiscal, în cazul în care intervin evenimentele prevăzute la **art. 138** din Codul fiscal, ulterior datei de 1 iulie 2010, cota aplicabilă pentru ajustarea bazei de impozitare este cota operaţiunii de bază care a generat aceste evenimente. Pentru operaţiunile a căror bază impozabilă este determinată în valută, cursul de schimb valutar utilizat pentru ajustarea bazei de impozitare este acelaşi ca al operaţiunii de bază care a generat aceste evenimente, respectiv cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru operaţiunea de bază. Totuşi, în cazul în care nu se poate determina operaţiunea de bază care a generat aceste evenimente, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul şi, corespunzător, şi cursul de schimb valutar de la această dată, în cazul operaţiunilor pentru care baza de impozitare este determinată în valută.

(3) În cazul în care intervin evenimentele prevăzute la **art. 138** din Codul fiscal, ulterior datei de 1 iulie 2010, pentru achiziţii intracomunitare de bunuri, cota aplicabilă pentru ajustarea bazei de impozitare este cota în vigoare la data la care a intervenit exigibilitatea taxei pentru achiziţia intracomunitară potrivit **art. 135** din Codul fiscal. În situaţia în care nu se poate determina achiziţia intracomunitară care a generat aceste evenimente, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul.

(4) În cazul în care evenimentele prevăzute la **art. 138** din Codul fiscal intervin ulterior scoaterii persoanei impozabile din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit **art. 153** alin. (9) lit. g) din Codul fiscal, se va proceda la ajustarea bazei impozabile aplicându-se regimul de impozitare al operaţiunii de bază care a generat aceste evenimente. În acest sens furnizorul/prestatorul neînregistrat în scopuri de TVA emite factura conform prevederilor pct. 20 alin. (1) pe care înscrie cu semnul minus reducerea bazei de impozitare şi a taxei colectate ca urmare a evenimentelor prevăzute la **art. 138** din Codul fiscal. Facturile respective se transmit beneficiarului care are obligaţia să efectueze ajustările taxei deduse în conformitate cu prevederile **art. 148** şi **149** din Codul fiscal. Factura de regularizare nu trebuie să conţină menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA a furnizorului/prestatorului. Furnizorul/Prestatorul poate solicita restituirea taxei colectate astfel regularizate pe baza documentului prevăzut la **art. 156^3** alin. (9) din Codul fiscal.

Exemplu: Societatea A din România a primit o factură pentru un avans la o achiziţie intracomunitară de bunuri în sumă de 1.000 euro, emisă la data de 12 mai 2010. Taxa aferentă achiziţiei intracomunitare s-a determinat pe baza cursului de schimb în vigoare la data de 12 mai 2010, respectiv 4,18 lei/euro, aplicându-se cota de TVA de 19%, astfel: 1.000 euro x 4,18 lei/euro x 19% = 794,2 lei.

În luna iulie, societatea primeşte factura emisă la data de 16 iulie 2010 pentru diferenţa până la valoarea integrală a bunurilor care sunt achiziţionate intracomunitar, în sumă de 5.000 euro, valoarea integrală a bunurilor fiind de 6.000 euro. Taxa aferentă achiziţiei intracomunitare s-a determinat pe baza cursului de schimb în vigoare la data de 16 iulie 2010, respectiv 4,26 lei/euro, aplicându-se cota de TVA de 24%, astfel: 5.000 euro x 4,26 lei/euro x 24% = 5.112 lei.

La data de 5 august 2010, furnizorul extern emite un credit-note prin care acordă o reducere de preţ de 10% aferentă livrării intracomunitare care a generat achiziţia intracomunitară de bunuri la societatea A din România. Societatea A are obligaţia să ajusteze baza de impozitare a achiziţiei intracomunitare cu sumele calculate astfel:

1.000 euro x 10% x 4,18 lei/euro x 19% = 79,42 lei

5.000 euro x 10% x 4,26 lei/euro x 24% = 511,2 lei.

16^2. (1) Sistemul TVA la încasare prevăzut la **art. 134^2** alin. (3) - (8) din Codul fiscal se aplică numai de către persoanele impozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal şi care au sediul activităţii economice în România conform **art. 125^1** alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

(2) Persoanele impozabile stabilite în România care fac parte dintr-un grup fiscal unic conform prevederilor **art. 127** alin. (8) din Codul fiscal, persoanele impozabile nestabilite în România care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal, direct sau prin reprezentant fiscal, precum şi persoanele impozabile care au sediul activităţii economice în afara României, dar sunt stabilite în România prin sediu fix conform **art. 125^1** alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, nu aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la **art. 134^2** alin. (3) - (8) din Codul fiscal.

(3) Persoanele impozabile obligate la aplicarea sistemului TVA la încasare aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la **art. 134^2** alin. (3) - (8) din Codul fiscal pentru toate operaţiunile realizate, cu excepţia operaţiunilor care nu au locul livrării/prestării în România conform prevederilor **art. 132** şi **133** din Codul fiscal, precum şi a operaţiunilor prevăzute la **art. 134^2** alin. (6) lit. a) - e) din Codul fiscal, pentru care se aplică regulile generale privind exigibilitatea TVA prevăzute la **art. 134^2** alin. (1) şi (2) din Codul fiscal. Potrivit prevederilor **art. 155** alin. (19) lit. p) din Codul fiscal, pe facturile emise de persoanele care aplică sistemul TVA la încasare este obligatorie menţiunea «TVA la încasare», cu excepţia operaţiunilor pentru care persoanele respective au obligaţia să aplice regulile generale de exigibilitate prevăzute la prima teză.

(4) La determinarea cifrei de afaceri care serveşte drept referinţă pentru calculul plafonului de 2.250.000 lei prevăzut la **art. 134^2** alin. (3) lit. a) şi alin. (4) din Codul fiscal se au în vedere baza de impozitare înscrisă pe rândurile din decontul de taxă prevăzut la **art. 156^2** din Codul fiscal corespunzătoare operaţiunilor taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere, operaţiunilor rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, conform prevederilor **art. 132** şi **133** din Codul fiscal, precum şi rândurile de regularizări aferente. În cazul persoanei impozabile care a aplicat regimul de scutire prevăzut la **art. 152** din Codul fiscal şi care

se înregistrează în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal, nu sunt luate în calculul cifrei de afaceri livrările de bunuri/prestările de servicii realizate în perioada în care persoana impozabilă nu a avut un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal.

(5) Persoana impozabilă a cărei cifră de afaceri în perioada 1 octombrie 2011 - 30 septembrie 2012 inclusiv, determinată în funcţie de elementele prevăzute la **art. 134^2** alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, nu depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei, conform prevederilor art. II din Ordonanţa Guvernului nr. 15/2012 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aplică sistemul TVA la încasare începând cu data de 1 ianuarie 2013, dacă la această dată este înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal şi nu face parte dintr-un grup fiscal unic. În cazul acestor persoane nu se aplică pentru anul 2013 prevederile referitoare la plafonul cifrei de afaceri din anul precedent prevăzut la **art. 134^2** alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, respectiv nu se vor lua în considerare operaţiunile realizate după data de 1 octombrie 2012 pentru determinarea plafonului. Aceste persoane trebuie să depună la organele fiscale competente o notificare până la data de 25 octombrie 2012 inclusiv din care să rezulte că nu au depăşit cifra de afaceri de 2.250.000 lei, conform prevederilor art. II din Ordonanţa Guvernului nr. 15/2012. Nu au obligaţia să depună această notificare persoanele impozabile care la data la care intervine obligaţia depunerii notificării nu mai sunt înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal sau fac parte dintr-un grup fiscal unic. Persoana impozabilă care are obligaţia depunerii notificării şi nu o depune în termenul prevăzut la prima teză va fi înregistrată din oficiu de organele fiscale competente în Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare. În situaţia în care persoana impozabilă a cărei cifră de afaceri în perioada 1 octombrie 2011 - 30 septembrie 2012 inclusiv nu depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei, dar nu mai este înregistrată în scopuri de TVA la data de 31 decembrie 2012, ca urmare a anulării înregistrării în scopuri de TVA potrivit legii, sau face parte dintr-un grup fiscal unic, aceasta nu va mai fi înregistrată de organele fiscale competente în Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare ori va fi radiată din acest registru, dacă a fost deja înregistrată.

(6) Aplică sistemul TVA la încasare începând cu prima zi a celei de-a doua perioade fiscale din anul 2013 persoana impozabilă care se înregistrează în scopuri de TVA conform **art. 153** alin. (1) din Codul fiscal, în perioada 30 septembrie - 31 decembrie 2012, a cărei cifră de afaceri nu depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei, determinată conform **art. 134^2** alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, de la momentul înregistrării în scopuri de TVA până la finele anului 2012 şi care nu face parte dintr-un grup fiscal unic. În acest sens persoana impozabilă trebuie să depună la organele fiscale competente o notificare, până la data de 25 ianuarie 2013 inclusiv, din care să rezulte că nu a depăşit cifra de afaceri de 2.250.000 lei, conform prevederilor **art. 156^3** alin. (11) din Codul fiscal. Persoana impozabilă care nu depune notificarea în termenul prevăzut la teza anterioară va fi înregistrată din oficiu de organele fiscale competente în Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare, conform prevederilor **art. 156^3** alin. (11) din Codul fiscal. În perioada cuprinsă între data la care persoana impozabilă avea obligaţia aplicării sistemului TVA la încasare şi data înregistrării din oficiu de către organele fiscale competente în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, se aplică prevederile **art. 156^3** alin. (11) din Codul fiscal. Aceste prevederi se aplică corespunzător în anii următori în cazul persoanelor care nu au aplicat sistemul TVA la încasare în anul precedent şi care îndeplinesc condiţiile pentru aplicarea sistemului.

(7) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA este anulată din oficiu de organele fiscale competente conform **art. 153** alin. (9) lit. a) - f) din Codul fiscal şi ulterior sunt înregistrate conform **art. 153** alin. (9^1) din Codul fiscal, se aplică următoarele reguli:

a) în situaţia în care organele fiscale competente au anulat din oficiu înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform **art. 153** alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal şi au radiat persoana impozabilă din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare, iar înregistrarea în scopuri de TVA conform **art. 153** alin. (9^1) din Codul fiscal are loc în acelaşi an, organele fiscale competente înregistrează din oficiu persoana impozabilă în Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare dacă la data înregistrării în scopuri de TVA conform **art. 153** alin. (9^1) din Codul fiscal, cifra de afaceri realizată în anul respectiv, determinată potrivit prevederilor **art. 134^2** alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, nu depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei. Nu sunt luate în calculul acestui plafon livrările/prestările efectuate în perioada din anul respectiv în care persoana impozabilă nu a avut un cod valabil de TVA;

b) în situaţia în care înregistrarea în scopuri de TVA, conform **art. 153** alin. (9^1) din Codul fiscal, are loc în alt an decât cel în care organele fiscale competente au anulat din oficiu înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform **art. 153** alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, organele fiscale competente înregistrează din oficiu persoana impozabilă în Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare, dacă la data înregistrării cifra de afaceri din anul precedent, determinată potrivit prevederilor **art. 134^2** alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, nu depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei. Nu sunt luate în calculul acestui plafon livrările/prestările efectuate în perioada în care persoana respectivă nu a avut un cod valabil de TVA;

c) prin excepţie de la prevederile lit. a) şi b), în situaţia în care organele fiscale competente au anulat din oficiu înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform **art. 153** alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, iar înregistrarea în scopuri de TVA conform **art. 153** alin. (9^1) din Codul fiscal are loc în cursul anului 2012:

1. dacă înregistrarea în scopuri de TVA are loc înainte de data de 1 octombrie 2012, exclusiv, se aplică corespunzător prevederile alin. (5). Nu sunt luate în calculul plafonului realizat în perioada 1 octombrie 2011 - 30 septembrie 2012 livrările/prestările efectuate în perioada în care persoana respectivă nu a avut un cod valabil de TVA;

2. dacă înregistrarea în scopuri de TVA are loc după data de 1 octombrie 2012, inclusiv, se aplică corespunzător prevederile alin. (6). Nu sunt luate în calculul plafonului realizat în cursul anului 2012 livrările/prestările efectuate în perioada în care persoana respectivă nu a avut un cod valabil de TVA.

(8) Începând cu data de 1 ianuarie 2013, persoanele impozabile care se înregistrează în scopuri de TVA conform **art. 153** alin. (1) din Codul fiscal au obligaţia, conform prevederilor **art. 134^2** alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, să aplice sistemul TVA la încasare începând cu data înregistrării în scopuri de TVA, cu excepţia persoanelor impozabile exceptate de la aplicarea sistemului prevăzute la alin. (2). Organele fiscale competente înregistrează din oficiu aceste persoane în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, conform prevederilor **art. 156^3** alin. (13) din Codul fiscal.

(9) Persoana impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare şi care depăşeşte în cursul anului calendaristic curent plafonul de 2.250.000 lei aplică sistemul TVA la încasare până la sfârşitul perioadei fiscale următoare celei în care plafonul a fost depăşit. În cazul acestor persoane impozabile se aplică corespunzător prevederile **art. 156^3** alin. (12) din Codul fiscal.

(10) **Exemple**:

1. O persoană impozabilă aplică sistemul TVA la încasare începând cu data de 1 ianuarie 2013 şi are perioada fiscală trimestrul, dar în trimestrul al II-lea al anului 2013 depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei. În consecinţă, persoana impozabilă are obligaţia să depună o notificare până la data de 25 iulie 2013 pentru ieşirea din sistem şi nu va mai aplica sistemul TVA la încasare din prima zi a celei de-a doua

perioade fiscale următoare celei în care a depăşit plafonul, respectiv din data de 1 octombrie 2013. Dacă în anul 2014 această persoană impozabilă nu va depăşi plafonul de 2.250.000 lei, din anul 2015 va intra sub incidenţa prevederilor **art. 134^2** alin. (3) lit. a) din Codul fiscal şi va depune o notificare conform prevederilor **art. 156^3** alin. (11) din Codul fiscal până la data de 25 ianuarie 2015 în vederea aplicării sistemului TVA la încasare începând cu data de 1 aprilie 2015, dacă va avea perioada fiscală trimestrul, sau începând cu data de 1 februarie 2015, dacă va avea perioada fiscală luna.

2. O persoană impozabilă care se înregistrează în scopuri de TVA la data de 1 martie 2013 aplică sistemul TVA la încasare începând cu data înregistrării în scopuri de TVA, fiind înregistrată din oficiu de organele fiscale în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare. În situaţia în care respectiva persoană impozabilă are perioada fiscală luna calendaristică şi depăşeşte în luna iunie 2013 plafonul de 2.250.000 lei, aplică sistemul TVA la încasare până la sfârşitul lunii iulie 2013. Această persoană impozabilă are obligaţia să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv a lunii iulie 2013, o notificare pentru ieşirea din sistem, conform **art. 156^3** alin. (12) din Codul fiscal, din care să rezulte că cifra de afaceri realizată este de peste 2.250.000 lei.

(11) În sensul **art. 134^2** alin. (3) din Codul fiscal, prin încasarea contravalorii livrării de bunuri sau a prestării de servicii se înţelege orice modalitate prin care furnizorul/prestatorul obţine contrapartida pentru aceste operaţiuni de la beneficiarul său ori de la un terţ, precum plata în bani, plata în natură, compensarea, cesiunea de creanţe, utilizarea unor instrumente de plată.

(12) În situaţia în care are loc o cesiune de creanţe:

a) dacă furnizorul/prestatorul cesionează creanţele aferente unor facturi emise pentru livrări de bunuri/prestări de servicii, se consideră că la data cesiunii creanţelor, indiferent de preţul cesiunii creanţelor, este încasată întreaga contravaloare a facturilor neîncasate până la momentul cesiunii. În cazul în care cedentul este o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare pentru respectivele operaţiuni, exigibilitatea taxei intervine la data cesiunii creanţelor, dacă cesiunea are loc înainte de expirarea termenului de 90 de zile calendaristice de la data prevăzută la **art. 134^2** alin. (5) din Codul fiscal. Indiferent de faptul că furnizorii/prestatorii au cesionat creanţele, în cazul beneficiarilor care aplică sistemul TVA la încasare, precum şi al celor care achiziţionează bunuri/servicii de la persoane care au aplicat sistemul TVA la încasare pentru respectivele operaţiuni, dreptul de deducere a taxei este amânat până la data la care taxa aferentă bunurilor/serviciilor achiziţionate a fost plătită;

b) dacă persoana care achiziţionează bunuri/servicii cesionează furnizorului/prestatorului, drept plată a acestor achiziţii, orice creanţe, inclusiv cesiunea dreptului de rambursare a TVA prevăzută la art. 30 din Codul de procedură fiscală, data cesiunii este data la care se consideră că beneficiarul a efectuat plata, respectiv că furnizorul a încasat contravaloarea livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii la nivelul creanţei cesionate. În cazul în care cesionarul este o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare pentru respectivele operaţiuni, exigibilitatea taxei aferente livrărilor/prestărilor efectuate în beneficiul cedentului creanţei intervine la data cesiunii creanţei şi corespunzător valorii creanţei cesionate, dacă cesiunea are loc înainte de expirarea termenului de 90 de zile calendaristice de la data prevăzută la **art. 134^2** alin. (5) din Codul fiscal. La expirarea termenului de 90 de zile, în situaţia în care contravaloarea livrării/prestării este mai mare decât valoarea creanţei cesionate şi nu a mai avut loc nicio altă încasare, intervine exigibilitatea pentru diferenţa neachitată. În cazul în care beneficiarul livrării/prestării este cedentul creanţei şi este o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare sau achiziţionează bunuri/servicii de la o persoană care a aplicat sistemul TVA la încasare pentru respectivele operaţiuni, dreptul de deducere a taxei intervine la data cesiunii creanţei corespunzător valorii creanţei cesionate, iar dreptul de deducere a taxei aferente eventualei diferenţe între contravaloarea achiziţiilor de bunuri/servicii şi contravaloarea creanţei cesionate este amânat până la data la care taxa aferentă diferenţei respective este plătită.

Exemplu pentru situaţia prevăzută la lit. a): Societatea A, având perioada fiscală luna calendaristică, care aplică sistemul TVA la încasare, a emis o factură pentru livrarea unui bun în sumă de 124.000 lei (inclusiv TVA) la data de 10 februarie 2013 către societatea B. TVA în sumă de 24.000 lei a fost înregistrată în creditul contului 4428 «TVA neexigibilă», nefiind încasată de la beneficiar în perioada fiscală respectivă. La data de 15 martie 2013, societatea A cesionează către societatea N creanţa aferentă acestei facturi, care nu este încasată de la beneficiarul B. Preţul cesiunii este de 80.000 lei şi este încasat în data de 20 aprilie 2013. În ceea ce priveşte factura pentru livrarea de bunuri din data de 10 februarie 2013, se consideră că aceasta este încasată şi exigibilitatea TVA intervine la data de 15 martie 2013, societatea A având obligaţia să colecteze TVA în sumă de 24.000 lei, respectiv va evidenţia suma TVA de 24.000 lei în debitul contului 4428 «TVA neexigibilă» şi concomitent în creditul contului 4427 «TVA colectată».

Exemplu pentru situaţia prevăzută la lit. b): Societatea B, care aplică sistemul TVA la încasare, a livrat la data de 11 februarie 2013 către societatea A bunuri (cărţi supuse cotei de TVA de 9%) a căror valoare, inclusiv TVA, este de 109.000 lei. În data de 10 mai 2013, societatea A a cesionat societăţii B dreptul său de rambursare conform art. 30 din Codul de procedură fiscală, în sumă de 100.000 lei. La data cesiunii, respectiv 10 mai 2013, se consideră că societatea A a plătit/societatea B a încasat suma de 100.000 lei din factura de 109.000 lei. La această dată:

- societatea A va putea să deducă taxa aferentă achiziţiei astfel: 100.000 x 9/109 = 8.257 lei. Diferenţa de 743 rămasă în contul 4428 «TVA neexigibilă» va putea fi dedusă la momentul plăţii;

- societatea B va colecta TVA aferentă livrării corespunzător creanţei care i-a fost cesionată, respectiv 8.257 lei. Pentru diferenţa de 743 lei rămasă în contul 4428 «TVA neexigibilă», exigibilitatea va interveni în cea de-a 90-a zi, conform **art. 134^2** alin. (5) din Codul fiscal, dacă presupunem că A nu a mai făcut nicio plată până la data respectivă.

(13) În cazul compensării datoriilor aferente unor facturi pentru livrări de bunuri/prestări de servicii se consideră că furnizorul/prestatorul a încasat, respectiv beneficiarul a plătit contravaloarea bunurilor/serviciilor, la data la care se sting total sau parţial datoriile, respectiv:

a) în cazul compensărilor între persoane juridice, la data compensării realizate conform prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 77/1999 privind unele măsuri pentru prevenirea incapacităţii de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 211/2001, şi ale Hotărârii Guvernului nr. 685/1999 pentru aprobarea Normelor metodologice privind monitorizarea datoriilor nerambursate la scadenţă ale contribuabililor, persoane juridice, în vederea diminuării blocajului financiar şi a pierderilor din economie, şi a Regulamentului de compensare a datoriilor nerambursate la scadenţă ale contribuabililor, persoane juridice, cu modificările şi completările ulterioare;

b) în cazul compensărilor în care cel puţin una dintre părţi nu este persoană juridică, la data semnării unui proces-verbal de compensare care să cuprindă cel puţin următoarele informaţii: denumirea părţilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală, numărul facturii, data emiterii facturii, valoarea facturii, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, valoarea compensată, semnătura părţilor şi data semnării procesului-verbal de compensare.

(14) În situaţia în care compensările prevăzute la alin. (13) se realizează după expirarea termenului de 90 de zile calendaristice de la data emiterii facturii:

a) dacă furnizorul/prestatorul este o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare, exigibilitatea taxei intervine, potrivit prevederilor **art. 134^2** alin. (5) din Codul fiscal, în cea de-a 90-a zi calendaristică de la data emiterii facturii;

b) dacă furnizorul/prestatorul este o persoană impozabilă care nu aplică sistemul TVA la încasare, exigibilitatea taxei intervine potrivit regulilor generale de exigibilitate prevăzute la **art. 134^2** alin. (1) şi (2) din Codul fiscal;

c) în cazul beneficiarului care aplică sistemul TVA la încasare sau al celui care face achiziţii de la un furnizor/prestator care aplică sistemul TVA la încasare, dreptul de deducere a taxei este amânat până la data la care taxa aferentă bunurilor/serviciilor achiziţionate se consideră că a fost plătită prin compensare, indiferent de perioada de 90 de zile de la data emiterii facturii, conform prevederilor **art. 145** alin. (1^1) din Codul fiscal.

(15) În cazul încasărilor prin bancă de tipul transfer-credit, data încasării contravalorii totale/parţiale a livrării de bunuri/prestării de servicii de către persoana care aplică sistemul TVA la încasare este data înscrisă în extrasul de cont sau în alt document asimilat acestuia.

(16) În cazul în care încasarea se efectuează prin instrumente de plată de tip transfer-debit, respectiv cec, cambie şi bilet la ordin, data încasării contravalorii totale/parţiale a livrării de bunuri/prestării de servicii de către persoana care aplică sistemul TVA la încasare este:

a) data înscrisă în extrasul de cont sau în alt document asimilat acestuia, în situaţia în care furnizorul/prestatorul care aplică sistemul TVA la încasare nu girează instrumentul de plată, ci îl încasează/scontează. În cazul scontării instrumentului de plată, se consideră că persoana respectivă a încasat contravaloarea integrală a instrumentului de plată;

b) data girului, în situaţia în care furnizorul/prestatorul care aplică sistemul TVA la încasare girează instrumentul de plată altei persoane. În acest scop se păstrează o copie de pe instrumentul de plată care a fost girat, în care se află menţiunea cu privire la persoana către care a fost girat instrumentul de plată.

(17) Data încasării în situaţia în care plata s-a efectuat prin carduri de debit sau de credit de către cumpărător este data înscrisă în extrasul de cont ori în alt document asimilat acestuia.

(18) În cazul plăţii în natură, data încasării este data la care intervine faptul generator de taxă pentru livrarea/prestarea obţinută drept contrapartidă pentru livrarea/prestarea efectuată.

(19) Livrările de bunuri/Prestările de servicii a căror contravaloare este încasată parţial sau total cu numerar de către persoana eligibilă pentru aplicarea sistemului TVA la încasare de la alte categorii de beneficiari decât cele prevăzute la **art. 134^2** alin. (6) lit. d) din Codul fiscal nu sunt excluse de la aplicarea sistemului TVA la încasare. Nu sunt considerate încasări/plăţi în numerar sumele în numerar depuse de beneficiar direct în contul bancar al furnizorului/prestatorului. În cazul încasării în numerar a contravalorii facturii, în sensul **art. 134^2** alin. (6) lit. d) din Codul fiscal, furnizorul/prestatorul care este obligat la aplicarea sistemului TVA la încasare exclude de la aplicarea sistemului TVA la încasare acele sume dintr-o factură care sunt încasate în numerar până în ziua emiterii facturii, inclusiv, de la beneficiari persoane juridice, persoane fizice înregistrate în scopuri de TVA, persoane fizice autorizate, liber profesionişti şi asocieri fără personalitate juridică. Pentru sumele încasate în numerar după data emiterii facturii, furnizorul/prestatorul aplică sistemul TVA la încasare şi înscrie pe factură menţiunea prevăzută la **art. 155** alin. (19) lit. p) din Codul fiscal, cu excepţia situaţiei în care livrarea/prestarea se încadrează în altă categorie exceptată prevăzută la **art. 134^2** alin. (6) din Codul fiscal.

(20) În sensul **art. 134^2** alin. (6) lit. e) din Codul fiscal, se exclud de la aplicarea sistemului TVA la încasare livrările de bunuri/prestările de servicii dacă, la momentul emiterii facturii sau, după caz, la data termenului-limită prevăzut de lege pentru emiterea facturii în situaţia în care factura nu a fost emisă în termenul prevăzut de lege, beneficiarul este o persoană afiliată furnizorului/prestatorului potrivit **art. 7** alin. (1) pct. 21 din Codul fiscal.

(21) În scopul aplicării prevederilor **art. 134^2** alin. (7) din Codul fiscal:

a) pentru facturile parţiale emise de către persoana impozabilă înainte de intrarea în sistemul TVA la încasare, care nu au fost încasate integral înainte de intrarea în sistem, orice sumă încasată/plătită după intrarea furnizorului/prestatorului în sistemul TVA la încasare se atribuie mai întâi părţii din factură neîncasate/neplătite până la intrarea în sistem, atât la furnizor, cât şi la beneficiar;

b) pentru facturile parţiale emise de către persoana impozabilă înainte de ieşirea din sistemul TVA la încasare, care nu au fost încasate integral înainte de ieşirea din sistem, orice sumă încasată/plătită după ieşirea furnizorului/prestatorului din sistemul TVA la încasare se atribuie mai întâi părţii din factură neîncasate/neplătite până la ieşirea din sistem, atât la furnizor, cât şi la beneficiar.

(22) În scopul aplicării prevederilor **art. 134^2** alin. (8) din Codul fiscal, persoana impozabilă care încasează parţial o factură cuprinzând contravaloarea unor livrări de bunuri/prestări de servicii care conţin mai multe cote de TVA şi/sau mai multe regimuri de impozitare are dreptul să aleagă bunurile/serviciile care consideră că au fost încasate parţial pentru a determina suma taxei încasate în funcţie de cote, respectiv regimul aplicabil.

(23) Persoana impozabilă care este scoasă din evidenţa persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA la cerere sau din oficiu de către organele fiscale, potrivit legii, este radiată din oficiu de organele fiscale competente şi din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare. Persoana impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare şi care intră într-un grup fiscal unic este radiată din oficiu de organele fiscale competente din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare de la data la care intră în vigoare implementarea grupului fiscal unic conform prevederilor pct. 4 alin. (8).

(24) Pentru a veni în sprijinul contribuabililor, Ministerul Finanţelor Publice elaborează Ghidul privind aplicarea sistemului TVA la încasare, care reuneşte într-un singur document toate prevederile legale din Codul fiscal, din prezentele norme, precum şi din normele procedurale, necesare în cazul operaţiunilor care intră sub incidenţa sistemului TVA la încasare, oferind totodată exemple practice şi explicaţii în legătură cu prevederile legale. Ghidul privind aplicarea sistemului TVA la încasare se aprobă prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Norme metodologice:

ART. 134^3

16^3.

(1) Pentru încasarea de avansuri în legătură cu o livrare intracomunitară de bunuri nu intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor **art. 134^3** alin. (2) din Codul fiscal. Dacă persoana impozabilă optează pentru emiterea facturii anterior faptului generator de taxă pentru livrarea intracomunitară de bunuri efectuată în condiţiile **art. 143** alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în cazul încasării de avansuri, exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii, conform **art. 134^3** alin. (1) din Codul fiscal.

(2) Exigibilitatea determină perioada fiscală în care livrarea intracomunitară scutită se înregistrează în decontul de taxă pe valoarea adăugată prevăzut la **art. 156^2** din Codul fiscal şi în declaraţia recapitulativă prevăzută la **art. 156^4** din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 135

17.

(1) Faptul generator în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri şi faptul generator în cazul unei achiziţii intracomunitare de bunuri intervin în acelaşi moment, respectiv în momentul livrării de bunuri.

(2) Dacă furnizorul optează pentru emiterea facturii anterior faptului generator de taxă pentru livrarea intracomunitară de bunuri efectuată în condiţiile **art. 143** alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în cazul încasării de avansuri, exigibilitatea taxei aferente achiziţiei intracomunitare la beneficiar intervine la data emiterii facturii, conform **art. 135** alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Dacă beneficiarul nu a primit o factură de la furnizor până în a 15-a zi a lunii următoare celei în care a avut loc faptul generator, are obligaţia să emită autofactura prevăzută la **art. 155^1** alin. (1) din Codul fiscal. Pentru determinarea taxei se utilizează cursul de schimb prevăzut la **art. 139^1** din Codul fiscal, respectiv cel din data emiterii autofacturii. În situaţia în care, ulterior emiterii autofacturii, beneficiarul primeşte factura de la furnizor, care este emisă la o dată anterioară datei autofacturii, acesta are obligaţia de a ajusta baza de impozitare în funcţie de cursul de schimb în vigoare la data emiterii facturii de către furnizor.

Exemplul 1. Factura pentru livrarea intracomunitară este emisă în luna următoare celei în care se efectuează livrarea.

Alt stat	România
Livrare intracomunitară scutită de TVA	Achiziţie intracomunitară supusă TVA şi taxabilă
Data livrării: 25.01.2013	
Data facturii: 12.02.2013	
Faptul generator: 25.01.2013	Faptul generator: 25.01.2013
Exigibilitatea: 12.02.2013	Exigibilitatea: 12.02.2013
Livrarea este inclusă în declaraţia recapitulativă şi în decontul de TVA aferente lunii februarie 2013.	Achiziţia intracomunitară se evidenţiază în declaraţia recapitulativă şi în decontul de TVA aferente lunii februarie 2013.

Exemplul 2. Factura pentru livrarea intracomunitară este emisă în aceeaşi lună în care se efectuează livrarea intracomunitară.

Alt stat	România
Livrare intracomunitară scutită de TVA	Achiziţie intracomunitară supusă TVA şi taxabilă
Data livrării: 25.01.2013	
Data facturii: 29.01.2013	
Faptul generator: 25.01.2013	Faptul generator: 25.01.2013
Exigibilitatea: 29.01.2013	Exigibilitatea: 29.01.2013
Livrarea este inclusă în declaraţia recapitulativă aferentă lunii ianuarie şi se evidenţiază în decontul de TVA din luna ianuarie 2013.	Achiziţia intracomunitară este inclusă în declaraţia recapitulativă aferentă lunii ianuarie şi se evidenţiază în decontul de TVA din luna ianuarie 2013.

17^1. (1) În sensul **art. 136** alin. (1) din Codul fiscal, în cazul bunurilor plasate în regim de admitere temporară cu exonerare parţială de drepturi de import şi în regim de transformare sub control vamal, regimuri care din punct de vedere al TVA constituie importuri de bunuri care nu beneficiază de scutire de la plata taxei pe valoarea adăugată conform **art. 144** alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, exigibilitatea TVA intervine atunci când intervine obligaţia de plată a taxelor vamale, taxelor agricole sau a altor taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune aplicabile bunurilor respective.

(2) În cazul în care bunurile plasate în regimurile prevăzute la alin. (1) sunt scutite de taxe vamale, taxe agricole sau alte taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune, exigibilitatea TVA pentru importul bunurilor respective intervine atunci când ar fi intervenit obligaţia de plată a taxelor vamale, taxelor agricole sau a altor taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune aplicabile bunurilor respective, dacă acestea ar fi fost datorate.

Norme metodologice:

ART. 137

18. (1) Potrivit **art. 137** alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, subvenţiile primite de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul comunitar sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat, legate direct de preţul bunurilor livrate şi/sau al serviciilor prestate, se includ în baza de impozitare. Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru aceste subvenţii intervine la data încasării lor de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul comunitar sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat. Se consideră că subvenţia este legată direct de preţ dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a) subvenţia este concret determinabilă în preţul bunurilor şi/sau al serviciilor, respectiv este stabilită pe unitatea de măsură a bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate, în sume absolute sau procentual;

b) cumpărătorii trebuie să beneficieze de subvenţia acordată furnizorului/prestatorului, în sensul că preţul bunurilor/serviciilor achiziţionate de aceştia trebuie să fie mai mic decât preţul la care aceleaşi produse/servicii s-ar vinde/presta în absenţa subvenţiei.

(2) Nu se cuprind în baza de impozitare a taxei subvenţiile sau alocaţiile primite de la bugetul de stat, de la bugetele locale, de la bugetul comunitar sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat, care nu îndeplinesc condiţiile prevăzute la alin. (1), respectiv subvenţiile care sunt acordate pentru atingerea unor parametri de calitate, subvenţiile acordate pentru acoperirea unor cheltuieli sau alte situaţii similare.

(3) Baza de impozitare pentru uniformele de serviciu, echipamentul de lucru şi/sau de protecţie acordat angajaţilor este constituită din contravaloarea care este suportată de angajaţi. Dacă echipamentul de lucru şi/sau de protecţie este acordat gratuit angajaţilor, operaţiunea nu constituie livrare de bunuri în sensul **art. 128** alin. (1) din Codul fiscal. Pentru partea din contravaloarea uniformelor de serviciu, echipamentelor de lucru şi/sau de protecţie acordat angajaţilor, care este suportată de angajator, acesta îşi păstrează dreptul de deducere în condiţiile **art. 145** din Codul fiscal.

(4)) În sensul **art. 137** alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru active corporale fixe care constituie livrare de bunuri conform **art. 128** alin. (4) şi (5) din Codul fiscal este constituită din valoarea de înregistrare în contabilitate diminuată cu amortizarea contabilă. Dacă activele corporale fixe sunt complet amortizate, baza de impozitare este zero.

(5) *** Abrogat.

(6) *** Abrogat.

(7) Orice cheltuieli cu impozitele şi taxele datorate de o persoană impozabilă în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, dacă nu sunt incluse în preţul bunurilor livrate ori al serviciilor prestate, ci sunt recuperate de la clienţi prin refacturare, se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, potrivit prevederilor **art. 137** alin. (2) lit. a) din Codul fiscal. De exemplu, ecotaxa datorată potrivit Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările şi completările ulterioare, chiar dacă nu este cuprinsă în preţul bunurilor livrate, ci este facturată separat, se cuprinde în baza impozabilă.

(8) În sensul **art. 137** alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, orice cheltuieli accesorii efectuate de persoana care realizează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii se includ în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, chiar dacă fac obiectul unui contract separat. Cheltuielile accesorii nu reprezintă o tranzacţie separată, ci sunt parte componentă a livrării/prestării de care sunt legate, urmând aceleaşi reguli referitoare, printre altele, la locul livrării/prestării, cotele, scutirile ca şi livrarea/prestarea de care sunt legate. Furnizorul/Prestatorul nu poate aplica structura de comisionar prevăzută la pct. 19 alin. (4) pentru a refactura cheltuieli accesorii şi nici pentru a refactura cheltuieli cu impozite şi taxe conform prevederilor alin. (7).

(9) Cheltuielile cu transportul bunurilor livrate intracomunitar sau alte cheltuieli accesorii, cum sunt cele de asigurare sau de ambalare, se cuprind în baza impozabilă a livrării intracomunitare numai dacă, potrivit prevederilor contractuale, acestea cad în sarcina vânzătorului.

(10) În sensul **art. 137** alin. (1^1) din Codul fiscal, atunci când poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, valoarea de piaţă a bunurilor livrate/serviciilor prestate se determină prin metodele prevăzute la **art. 11** alin. (2) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 137 al.3

19. (1) În sensul **art. 137** alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, rabaturile, remizele, risturnele, sconturile şi alte reduceri de preţ nu se cuprind în baza de impozitare a taxei dacă sunt acordate de furnizor/prestator direct în beneficiul clientului la momentul livrării/prestării şi nu constituie, în fapt, remunerarea unui serviciu sau unei livrări. De exemplu, un furnizor livrează bunuri şi, potrivit înţelegerii dintre părţi, furnizorul va acoperi orice cheltuieli cu eventuale remedieri sau reparaţii ale bunurilor livrate în condiţiile în care aceste operaţiuni sunt realizate de către client. Furnizorul nu va putea considera că sumele necesare acoperirii acestor cheltuieli sunt considerate reduceri de preţ, acestea fiind în fapt remunerarea unui serviciu prestat de către client în contul său.

(2) În cazul reducerilor de preţ acordate consumatorului final pe bază de cupoane valorice de către producătorii/distribuitorii de bunuri în cadrul unor campanii promoţionale, se consideră că aceste reduceri sunt acordate şi în beneficiul comercianţilor care au acceptat aceste cupoane valorice de la consumatorii finali, chiar dacă în circuitul acestor bunuri de la producători/distribuitori la comercianţi s-au interpus unul sau mai mulţi intermediari cumpărători-revânzători. Cupoanele valorice trebuie să conţină minimum următoarele elemente:

a) numele producătorului/distribuitorului care acordă reducerea de preţ în scopuri promoţionale;

b) produsul pentru care se face promoţia;

c) valoarea reducerii acordate, în sumă globală, care conţine şi taxa pe valoarea adăugată aferentă reducerii, fără a fi menţionată distinct în cupon;

d) termenul de valabilitate a cuponului;

e) menţiunea potrivit căreia cupoanele pot fi utilizate numai în magazinele agreate în desfăşurarea promoţiei în cauză;

f) instrucţiunile privind utilizarea acestor cupoane;

g) denumirea societăţii specializate în administrarea cupoanelor valorice, dacă este cazul.

(3) În sensul **art. 137** alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, sumele achitate de o persoană impozabilă în numele şi în contul altei persoane impozabile reprezintă sumele achitate de o persoană impozabilă pentru facturi emise de diverşi furnizori/prestatori pe numele altei persoane şi care apoi sunt recuperate de cel care le achită de la beneficiar. Persoana care achită sume în numele şi în contul altei persoane nu primeşte facturi pe numele său şi nici nu emite facturi pe numele său. Pentru recuperarea sumelor achitate în numele şi în contul altei persoane se poate emite, în mod opţional, o factură de decontare de către persoana impozabilă care a achitat respectivele facturi. În situaţia în care părţile convin să îşi deconteze sumele achitate pe baza facturii de decontare, taxa nu va fi menţionată distinct, fiind inclusă în totalul sumei de recuperat. Factura de decontare se transmite beneficiarului însoţită de factura achitată în numele său. Persoana care a achitat facturile în numele altei persoane nu exercită dreptul de deducere pentru sumele achitate, nu colectează taxa pe baza facturii de

decontare şi nu înregistrează aceste sume în conturile de cheltuieli, respectiv de venituri. Beneficiarul ale cărui facturi au fost achitate de altă persoană îşi va deduce în condiţiile legii taxa pe baza facturii care a fost emisă pe numele său de furnizori/prestatori, factura de decontare fiind doar un document care se anexează la factura achitată.

Exemplul nr. 1: Persoana A emite o factură de servicii de transport către persoana B, dar factura lui A este plătită de C în numele lui B. Pentru recuperarea de la B a sumelor plătite, C are posibilitatea să emită o factură de decontare, dar care nu este obligatorie. B îşi va exercita dreptul de deducere a TVA în condiţiile stabilite de lege pe baza facturii emise de A, în timp ce o eventuală factură de decontare de la C va fi doar ataşată acestei facturi.

(4) În cazul în care se refacturează cheltuieli efectuate pentru altă persoană, respectiv atunci când o persoană impozabilă primeşte o factură sau alt document pe numele său pentru livrări de bunuri/prestări de servicii/importuri efectuate în beneficiul altei persoane şi refacturează contravaloarea respectivelor livrări/prestări/importuri, se aplică structura de comisionar conform prevederilor pct. 6 alin. (3) şi (4) sau, după caz, ale pct. 7 alin. (2). Totuşi, structura de comisionar nu se aplică în situaţia în care se aplică prevederile pct. 18 alin. (8). Persoana care refacturează cheltuieli nu este obligată să aibă înscrisă în obiectul de activitate realizarea livrărilor/prestărilor pe care le refacturează. Spre deosebire de situaţia prezentată la alin. (3), în cazul structurii de comisionar persoana impozabilă are dreptul la deducerea taxei aferente achiziţiilor de bunuri/servicii care vor fi refacturate, în condiţiile legii, şi are obligaţia de a colecta taxa pe valoarea adăugată pentru operaţiunile taxabile.

Exemplul nr. 2: Un furnizor A din România realizează o livrare intracomunitară de bunuri către beneficiarul B din Ungaria. Condiţia de livrare este ex-works, prin urmare transportul este în sarcina cumpărătorului, a lui B. Totuşi, B îl mandatează pe A să angajeze o firmă de transport, urmând să îi achite costul transportului. Transportatorul C facturează lui A serviciul de transport din România în Ungaria, iar A, aplicând structura de comisionar, va refactura serviciul lui B. Se consideră că A a primit şi a prestat el însuşi serviciul de transport. Acest serviciu de transport va fi facturat de către C către A cu TVA, locul prestării fiind în România, conform **art. 133** alin. (2) din Codul fiscal. A va refactura transportul către B fără TVA, serviciul fiind neimpozabil în România conform **art. 133** alin. (2) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 3: O societate care derulează operaţiuni imobiliare are încheiate contracte de închiriere pentru diverse spaţii dintr-un bun imobil. Pentru utilităţile necesare, printre care electricitatea, apa, telefonul, sunt încheiate contracte pe numele societăţii imobiliare, dar acestea sunt furnizate în beneficiul direct al chiriaşilor. În cazul în care prin contractul de închiriere se stipulează distinct că plata utilităţilor nu este inclusă în preţul chiriei, societatea imobiliară poate aplica structura de comisionar pentru refacturarea acestor cheltuieli către chiriaşi.

Exemplul nr. 4: Societatea A din Franţa îşi trimite angajaţii în România pentru negocierea unor contracte cu parteneri din România. Conform înţelegerii dintre părţi, facturile pentru cazare, transport local şi alte cheltuieli efectuate pentru angajaţii trimişi din Franţa vor fi emise către partenerii din România, aceştia urmând să îşi recupereze sumele achitate prin refacturare către societatea A din Franţa. Pentru fiecare cheltuială refacturată se va avea în vedere în primul rând locul prestării serviciului şi, dacă locul este în România, refacturarea se va face aplicându-se acelaşi regim ca şi cel aplicat de prestatorul acestor servicii. Astfel, serviciile de cazare au locul în România, acolo unde este situat bunul imobil [**art. 133** alin. (4) lit. a) din Codul fiscal], şi vor fi refacturate prin aplicarea cotei reduse de TVA de 9%, serviciile de transport local de călători au locul în România, acolo unde sunt efectiv prestate [**art. 133** alin. (4) lit. b) din Codul fiscal], şi vor fi refacturate prin aplicarea cotei standard de TVA de 24%. În situaţia în care factura de transport ar fi fost emisă în luna iunie 2010 cu cota de 19%, dacă refacturarea ar avea loc în luna iulie 2010, cota de TVA aplicabilă de către persoana impozabilă din România este de 24%. Se consideră că la aplicarea structurii de comisionar faptul generator pentru operaţiunile refacturate intervine la data emiterii facturii de către persoana care refacturează cheltuieli efectuate pentru alte persoane, indiferent de natura operaţiunilor refacturate.

Exemplul nr. 5: Societatea A încheie un contract de proiectare a unui bun imobil cu societatea B. În contract se stipulează că B va suporta cheltuielile de cazare, transport, masă, diurnă etc. ale salariaţilor lui A care realizează acest proiect. Pe factura emisă A menţionează separat costul proiectării şi costul aşa-numitelor cheltuieli suportate de B. În această situaţie nu este vorba despre o refacturare de cheltuieli în sensul prevederilor pct. 19 alin. (4). Toate cheltuielile de cazare, transport, masă, diurnă etc., facturate de A lui B, sunt cheltuieli accesorii serviciilor de proiectare şi trebuie să urmeze aceleaşi reguli referitoare la locul prestării, cotele sau regimul aplicabil ca şi serviciul de proiectare de care sunt legate, conform prevederilor pct. 18 alin. (8).

(5) În sensul **art. 137** alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, sumele încasate în numele şi în contul altei persoane, care nu se cuprind în baza de impozitare, cuprind operaţiuni precum:

a) cotizaţii, onorarii, redevenţe, taxe sau alte plăţi încasate în contul unei instituţii publice, dacă pentru acestea instituţia publică nu este persoană impozabilă în sensul **art. 127** din Codul fiscal. În această categorie se cuprind, printre altele, şi taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate prevăzută la **art. 270** din Codul fiscal, taxa hotelieră prevăzută la **art. 278** din Codul fiscal, contribuţia la Fondul cinematografic prevăzută la art. 13 lit. d) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 328/2006, cu modificările şi completările ulterioare, taxa asupra activităţilor dăunătoare sănătăţii, prevăzută la art. 363 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, cu modificările şi completările ulterioare;

b) sume încasate în contul altei persoane, dacă factura este emisă de această altă persoană către un terţ. Pentru decontarea sumelor încasate de la terţ cu persoana care a emis factura, conform înţelegerii dintre părţi, pot fi întocmite facturi de decontare conform alin. (3).

(6) În cazul sumelor încasate de persoana impozabilă în contul altei persoane, dacă persoana impozabilă acţionează în nume propriu, respectiv emite facturi sau alte documente către clienţi şi primeşte facturi sau alte documente pe numele său de la persoana în numele căreia încasează sumele, se aplică structura de comisionar prevăzută la pct. 6 alin. (3) şi (4) sau, după caz, la pct. 7 alin. (2), chiar dacă nu există un contract de comision între părţi.

Exemplul nr. 6: O companie B încasează contravaloarea taxei radio TV de la clienţi, pe care o virează apoi companiilor de radio şi televiziune. Această taxă este menţionată pe factura emisă de compania B, alături de propriile sale livrări/prestări efectuate. Întrucât taxa radio TV reprezintă o operaţiune scutită de TVA conform **art. 141** alin. (1) lit. o) din Codul fiscal, fiind efectuată de posturile publice de radio şi televiziune, compania B va păstra acelaşi regim la facturarea acestei taxe către clienţi. Conform structurii de comisionar, posturile de radio şi televiziune vor factura către compania B serviciile pentru care aceasta a încasat sumele în contul lor.

(7) În sensul **art. 137** alin. (3) lit. d) din Codul fiscal, ambalajele care circulă între furnizorii de marfă şi clienţi prin schimb, fără facturare, nu se includ în baza de impozitare a taxei, chiar dacă beneficiarii nu deţin cantităţile de ambalaje necesare efectuării schimbului şi achită o garanţie bănească în schimbul ambalajelor primite. Pentru vânzările efectuate prin unităţi care au obligaţia utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale, suma garanţiei băneşti încasate pentru ambalaje se evidenţiază distinct pe bonurile fiscale, fără taxă. Restituirea garanţiilor băneşti nu se reflectă în documente fiscale.

(8) Persoanele care au primit ambalaje în schimbul unei garanţii băneşti au obligaţia să comunice periodic furnizorului de ambalaje,

dar nu mai târziu de termenul legal pentru efectuarea inventarierii anuale, cantităţile de ambalaje scoase din evidenţă ca urmare a distrugerii, uzurii, lipsurilor sau altor cauze de aceeaşi natură. În termen de 5 zile lucrătoare de la data comunicării, furnizorii de ambalaje sunt obligaţi să factureze cu taxă cantităţile de ambalaje respective. Dacă garanţiile sunt primite de la persoane fizice de către proprietarul ambalajelor, pe baza evidenţei vechimii garanţiilor primite şi nerestituite se va colecta taxa pentru ambalajele pentru care s-au încasat garanţii mai vechi de un an calendaristic."

Norme metodologice:

ART. 138

20. (1) În situaţiile prevăzute la **art. 138** din Codul fiscal, furnizorii de bunuri şi/sau prestatorii de servicii îşi ajustează baza impozabilă a taxei după efectuarea livrării/prestării sau după facturarea livrării/prestării, chiar dacă livrarea/prestarea nu a fost efectuată, dar evenimentele prevăzute la **art. 138** din Codul fiscal intervin ulterior facturării şi înregistrării taxei în evidenţele persoanei impozabile. În acest scop furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise şi beneficiarului. Prevederile acestui alineat se aplică şi pentru livrări intracomunitare.

(1^1) În cazul în care persoanele obligate la aplicarea sistemului TVA la încasare se află în situaţiile prevăzute la alin. (1), se aplică prevederile **art. 134^2** alin. (10) şi (11) din Codul fiscal. În acest scop furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus, când baza de impozitare se reduce, ori, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise şi beneficiarului, indiferent dacă taxa aferentă este sau nu exigibilă.

(2) Beneficiarii au obligaţia să ajusteze dreptul de deducere exercitat iniţial, potrivit prevederilor **art. 148** alin. (1) lit. b) şi **art. 149** alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, numai pentru operaţiunile prevăzute la **art. 138** lit. a) - c) şi e) din Codul fiscal. Prevederile acestui alineat se aplică şi pentru achiziţiile intracomunitare.

(2^1) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), în cazul achiziţiilor realizate de/de la persoanele obligate la aplicarea sistemului TVA la încasare, se aplică corespunzător prevederile **art. 134^2** alin. (10) din Codul fiscal în situaţiile prevăzute la **art. 138** lit. a) - c) şi e) din Codul fiscal. În situaţia prevăzută la **art. 134^2** alin. (11) din Codul fiscal, beneficiarii ajustează mai întâi taxa neexigibilă şi doar în situaţia în care nu mai există diferenţe de taxă neexigibilă pentru achiziţiile efectuate de la furnizorul/prestatorul respectiv ajustează taxa deductibilă.

Exemplu: Societatea A, care aplică sistemul TVA la încasare, emite către beneficiarul B o factură pentru o livrare de bunuri la data de 10 ianuarie 2013, în valoare de 5.000 lei plus TVA 1.200 lei, total factură 6.200 lei. TVA în sumă de 1.200 lei se înregistrează în creditul contului 4428 «TVA neexigibilă». La data de 20 februarie 2013 încasează suma de 2.000 lei de la beneficiarul său. TVA aferentă acestei încasări se determină astfel: 2.000 x 24/124 = 387 lei şi se evidenţiază în debitul contului 4428 «TVA neexigibilă» şi concomitent în creditul contului 4427 «TVA colectată». În data de 25 martie 2013, societatea A acordă o reducere de preţ beneficiarului B de 10% din contravaloarea bunurilor livrate.

Societatea A emite o factură în care înscrie cu semnul minus baza de impozitare, respectiv 5.000 x 10/100 = 500 lei, şi TVA aferentă, respectiv 1.200 x 10/100 = 120 lei. Conform prevederilor **art. 134^2** alin. (10) din Codul fiscal, în luna martie 2013, societatea A va diminua TVA neexigibilă în cuantum de 813 lei cu suma de 120 lei.

Beneficiarul B, la primirea facturii pentru reducerea de preţ de la societatea A, va diminua TVA neexigibilă în cuantum de 813 lei cu suma de 120 lei.

Dacă presupunem că la data de 20 februarie 2013 societatea A ar fi încasat de la societatea B suma de 5.000 lei, TVA aferentă acestei încasări se determină astfel: 5.000 x 24/124 = 968 lei şi se evidenţiază în debitul contului 4428 «TVA neexigibilă» şi concomitent în creditul contului 4427 «TVA colectată». În data de 25 martie 2013, societatea A acordă o reducere de preţ beneficiarului B de 25% din contravaloarea bunurilor livrate. Societatea A emite o factură în care înscrie cu semnul minus baza de impozitare, respectiv 5.000 x 25/100 = 1.250 lei, şi TVA aferentă, respectiv 1.200 x 25/100 = 300 lei. Conform prevederilor **art. 134^2** alin. (10) din Codul fiscal, în luna martie 2013, societatea A va anula TVA neexigibilă în cuantum de 232 lei şi va diminua taxa colectată cu suma de 68 lei. În această situaţie, societatea B va anula TVA neexigibilă de 232 lei şi va diminua TVA dedusă cu suma de 68 lei.

(3) Ajustarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, prevăzută la **art. 138** lit. d) din Codul fiscal, este permisă numai în situaţia în care data declarării falimentului beneficiarilor a intervenit după data de 1 ianuarie 2004, inclusiv pentru facturile emise înainte de această dată, dacă contravaloarea bunurilor livrate/serviciilor prestate ori taxa pe valoarea adăugată aferentă consemnată în aceste facturi nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului, inclusiv în cazul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare în situaţia în care falimentul beneficiarului intervine după cea de-a 90-a zi de la data emiterii facturii sau, după caz, de la data termenului-limită pentru emiterea acesteia. În cazul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare şi falimentul beneficiarului intervine înainte de cea de-a 90-a zi de la data emiterii facturii sau, după caz, de la data termenului-limită pentru emiterea acesteia, se aplică prevederile **art. 134^2** alin. (10) lit. d) din Codul fiscal, respectiv se operează anularea taxei neexigibile aferente livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii realizate.

(4) Reducerile de preţ acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri pe bază de cupoane valorice în cadrul unor campanii promoţionale se reflectă în facturi astfel:

a) facturile de reducere se întocmesc direct de către producătorii/distribuitorii de bunuri pe numele comercianţilor care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă iniţial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preţ au fost emise de producători/distribuitori către diverşi intermediari cumpărători-revânzători. La rubrica "Cumpărător" se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali;

b) în cazul în care producătorii/distribuitorii de bunuri încheie contracte cu societăţi specializate în administrarea cupoanelor valorice, producătorii/distribuitorii emit o singură factură cu semnul minus pentru valoarea reducerilor de preţ acordate în cursul unei luni şi a taxei pe valoarea adăugată aferente. Anexa la aceste facturi trebuie să conţină informaţii din care să rezulte valoarea reducerilor de preţ acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica "Cumpărător" se vor înscrie datele de identificare ale societăţii specializate în administrarea cupoanelor valorice. Societăţile specializate în administrarea cupoanelor valorice vor emite către fiecare comerciant o singură factură cu semnul minus pentru toate bunurile în cauză, în care vor înscrie valoarea reducerilor de preţ acordate de producători/distribuitori în cursul unei luni şi a taxei pe valoarea adăugată aferente. Anexa la aceste facturi trebuie să

conţină informaţii din care să rezulte valoarea reducerilor de preţ acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica "Furnizor" se vor înscrie datele de identificare ale societăţii specializate în administrarea cupoanelor valorice."

Norme metodologice:

ART. 138^1

21. În sensul **art. 138^1** din Codul fiscal, baza de impozitare a achiziţiei intracomunitare cuprinde elementele prevăzute la **art. 137** alin. (2) din Codul fiscal şi nu cuprinde elementele prevăzute la **art. 137** alin. (3) din Codul fiscal şi/sau, după caz, se ajustează în conformitate cu prevederile **art. 138** din Codul fiscal. Cheltuielile de transport sau alte cheltuieli accesorii, cum sunt cele de asigurare sau de ambalare, se cuprind în baza impozabilă a bunurilor achiziţionate intracomunitar numai dacă acestea cad în sarcina vânzătorului conform contractului dintre părţi."

21^1. (1) În sensul **art. 137** alin. (3) din Codul fiscal, baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la **art. 137** alin. (3) lit. a) - d) din Codul fiscal, dacă acestea sunt cunoscute în momentul în care intervine exigibilitatea taxei pentru un import conform **art. 136** din Codul fiscal.

(2) Baza de impozitare pentru importul de bunuri nu se ajustează în cazul modificării ulterioare a elementelor care au stat la baza determinării valorii în vamă a bunurilor, ca urmare a unor evenimente prevăzute la **art. 137** alin. (3) lit. a) - d) din Codul fiscal, cu excepţia situaţiilor în care aceste modificări sunt cuprinse într-un document pentru regularizarea situaţiei emis de organele vamale.

(3) În cazul bunurilor care au fost achiziţionate din afara Comunităţii şi înainte de a fi importate pe teritoriul comunitar sunt supuse unor lucrări sau evaluări asupra bunurilor mobile corporale în afara Comunităţii, pentru evitarea dublei impozitări, atunci când beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă stabilită în România, inclusiv o persoană juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** sau **153^1** din Codul fiscal, pentru serviciile prestate în afara Comunităţii se aplică prevederile **art. 133** alin. (2) din Codul fiscal. Contravaloarea acestor servicii nu va fi inclusă în baza de impozitare a importului de bunuri. Ambalajele sau alte bunuri utilizate în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrările sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate şi nu vor fi tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. Baza de impozitare a taxei pentru aceste servicii va cuprinde şi eventualele taxe, impozite, prelevări care sunt percepute pentru importul bunurilor accesorii serviciilor.

(4) Atunci când beneficiarul serviciilor prevăzute la alin. (3) prestate în afara Comunităţii este o persoană neimpozabilă, inclusiv persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** sau **153^1** din Codul fiscal, baza de impozitare a importului va cuprinde şi valoarea serviciilor prestate în afara Comunităţii, la care se adaugă elementele care nu sunt deja cuprinse în această valoare, conform **art. 139** alin. (2) din Codul fiscal."

Norme metodologice:

ART. 139^1

22. (1) În sensul **art. 139^1** alin. (2) din Codul fiscal, prin *ultimul curs de schimb comunicat de Banca Naţională a României* se înţelege cursul de schimb comunicat de respectiva bancă în ziua anterioară şi care este valabil pentru operaţiunile care se vor desfăşura în ziua următoare.

(2) În sensul **art. 139^1** alin. (2) din Codul fiscal, în cazul emiterii de facturi înainte de livrarea de bunuri sau prestarea de servicii ori de încasarea unui avans, cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data emiterii acestor facturi va rămâne neschimbat la data definitivării operaţiunii, respectiv la data regularizării operaţiunii, inclusiv în cazul operaţiunilor pentru care se aplică sistemul TVA la încasare. În cazul încasării de avansuri pentru care factura este emisă ulterior încasării avansului, cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data încasării avansurilor va rămâne neschimbat la data definitivării operaţiunii, respectiv atunci când se fac regularizările avansurilor încasate.

Exemplul nr. 1: În luna august 2010, o persoană impozabilă A înregistrată în scopuri de TVA potrivit **art. 153** din Codul fiscal încasează 1.000 euro drept avans pentru livrarea în interiorul ţării a unui automobil de la o altă societate B; A va emite o factură către B la cursul de 4,2 lei/euro, valabil la data încasării avansului.

Baza de impozitare a TVA: 1.000 euro x 4,2 lei/euro = 4.200 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului: 4.200 lei x 24% = 1.008 lei.

După o perioadă de 3 luni are loc livrarea automobilului, care costă 5.000 euro. Cursul din data livrării bunului este de 4,3 lei/euro. La data livrării se vor storna avansul şi taxa pe valoarea adăugată aferentă acestuia, respectiv 4.200 lei şi 1.008 lei, cu semnul minus.

Baza de impozitare a TVA pentru livrare se determină astfel:

[(1.000 euro x 4,2 lei/euro) + (4.000 euro x 4,3 lei/euro)] = 21.400 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrării se determină astfel:

21.400 lei x 24% = 5.136 lei.

Exemplul nr. 2: Compania A încasează în luna iunie 2010 un avans de 2.000 euro pentru livrarea în interiorul ţării a unui utilaj către clientul său B. Livrarea utilajului are loc în cursul lunii iulie la preţul de 6.000 euro.

A va emite o factură pentru avansul de 2.000 euro către B la cursul de 4,1 lei/euro, valabil la data încasării avansului în luna iunie.

Baza de impozitare a TVA pentru avans: 2.000 euro x 4,1 lei/euro = 8.200 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului: 8.200 lei x 19% = 1.558 lei.

În luna iulie, la livrarea utilajului se regularizează avansul facturat, inclusiv cota de taxă pe valoarea adăugată ca urmare a modificării cotei standard la 1 iulie 2010. Cursul din data livrării bunului este de 4,3 lei/euro. Regularizările efectuate, inclusiv regularizarea cotei de TVA:

Stornarea avansului, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată aferente acestuia, respectiv 8.200 lei şi 1.558 lei, cu semnul minus.

Baza de impozitare a livrării: [(2.000 euro x 4,1 lei/euro) + (4.000 euro x 4,3 lei/euro)] = 8.200 lei + 17.200 lei = 25.400 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrării: 25.400 lei x 24% = 6.096 lei.

Exemplul nr. 3: Compania A livrează bunuri în valoare de 7.000 euro către compania B, la data de 20 februarie 2013. Compania A aplică sistemul TVA la încasare, iar factura este emisă la data de 10 martie 2013. Cursul de schimb valutar valabil în data de 20 februarie 2013 este de 4,5 lei/euro. Societatea A încasează contravaloarea integrală a facturii în data de 15 mai 2013, la cursul de 4,4 lei/euro. Societatea A va înregistra ca taxă neexigibilă aferentă livrării suma de 7.560 lei, calculată astfel:

- baza impozabilă: 7.000 euro x 4,5 lei/euro = 31.500 lei;

- TVA neexigibilă aferentă livrării: 31.500 lei x 24% = 7.560 lei.

Exigibilitatea TVA aferente livrării intervine la data încasării, respectiv 15 mai 2013, dată la care societatea A trebuie să colecteze TVA în sumă de 7.560 lei.

(3) Pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii în interiorul ţării, contractate în valută cu decontare în lei la cursul de schimb din data plăţii, diferenţele de curs dintre cursul de schimb menţionat în factura întocmită conform alin. (1) şi cursul de schimb utilizat la data încasării nu sunt considerate diferenţe de preţ şi nu se emite o factură în acest sens.

(4) În cazul achiziţiilor intracomunitare de bunuri, cursul de schimb utilizat pentru determinarea în lei a bazei impozabile a taxei este cursul din data exigibilităţii taxei, astfel cum este stabilit la **art. 135** din Codul fiscal, indiferent de data la care sunt sau vor fi recepţionate bunurile.

(5) În cazul livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de taxă conform **art. 143** alin. (2) din Codul fiscal, cursul de schimb utilizat pentru determinarea în lei a bazei impozabile a taxei este cursul din data exigibilităţii taxei, astfel cum este stabilită la **art. 134^3** din Codul fiscal, indiferent de data la care sunt sau vor fi livrate bunurile.

(6) Pentru operaţiunile în interiorul ţării, dacă baza impozabilă este stabilită în valută, transformarea în lei se va efectua la cursul din data la care intervine exigibilitatea taxei, conform prevederilor **art. 134** - **134^2** alin. (1) şi (2) din Codul fiscal. Prin excepţie, în cazul operaţiunilor supuse sistemului TVA la încasare prevăzut la **art. 134^2** alin. (3) - (8), transformarea în lei se efectuează la cursul din data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei pentru operaţiunea în cauză dacă nu ar fi fost supusă sistemului TVA la încasare, respectiv conform prevederilor **art. 134** - **134^2** alin. (1) şi (2) din Codul fiscal.

(7) Prevederile primei teze a alin. (6) se aplică şi pentru serviciile prestate către persoane stabilite în Comunitate ori în afara Comunităţii, precum şi pentru serviciile achiziţionate de la prestatori stabiliţi în Comunitate sau în afara Comunităţii, precum şi în cazul livrărilor de bunuri care nu au locul în România conform **art. 132**, efectuate de persoane impozabile stabilite în România, sau al achiziţiilor de bunuri care au locul în România şi pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform **art. 150** alin. (2) - (6) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 140

23. (1) Taxa se determină prin aplicarea cotei standard sau a cotelor reduse asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii.

(2) Se aplică procedeul sutei mărite pentru determinarea sumei taxei, respectiv 24 x 100/124 în cazul cotei standard şi 9 x 100/109 sau 5 x 100/105 în cazul cotelor reduse, atunci când preţul de vânzare include şi taxa. De regulă, preţul include taxa în cazul livrărilor de bunuri şi/sau prestărilor de servicii direct către populaţie, pentru care nu este necesară emiterea unei facturi potrivit **art. 155** alin. (9) din Codul fiscal, precum şi în orice situaţie în care prin natura operaţiunii sau conform prevederilor contractuale preţul include şi taxa.

(3) Cota redusă de 9% prevăzută la **art. 140** alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplică pentru livrarea de manuale şcolare, cărţi, ziare şi reviste, inclusiv pentru cele înregistrate pe suport electromagnetic sau pe alte tipuri de suporturi. Cărţile şi manualele şcolare sunt tipăriturile care au cod ISBN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Ziarele şi revistele sunt orice tipărituri care au cod ISSN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Nu se aplică cota redusă a taxei pe valoarea adăugată pentru livrarea de cărţi, ziare şi reviste care sunt destinate în principal sau exclusiv publicităţii. Prin *în principal* se înţelege că mai mult de jumătate din conţinutul cărţii, ziarului sau revistei este destinat publicităţii. De asemenea, nu se aplică cota redusă a taxei pentru livrarea de cărţi, ziare şi reviste, în cazul în care acestea sunt furnizate pe cale electronică, operaţiunile fiind considerate prestări de servicii, conform art. 7 alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată.

(4) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la **art. 140** alin. (2) lit. c) din Codul fiscal se aplică pentru protezele medicale şi accesoriile acestora, exclusiv protezele dentare care sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, în condiţiile prevăzute la **art. 141** alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Proteza medicală este un dispozitiv medical destinat utilizării personale exclusive care amplifică, restabileşte sau înlocuieşte zone din ţesuturile moi ori dure, precum şi funcţii ale organismului uman; acest dispozitiv poate fi intern, extern sau atât intern, cât şi extern. Accesoriul unei proteze este un articol care este prevăzut în mod special de către producător pentru a fi utilizat împreună cu proteza medicală.

(5) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la **art. 140** alin. (2) lit. d) din Codul fiscal se aplică pentru produsele ortopedice. Sunt produse ortopedice protezele utilizate pentru amplificarea, restabilirea sau înlocuirea ţesuturilor moi ori dure, precum şi a unor funcţii ale sistemului osteoarticular, ortezele utilizate pentru modificarea caracteristicilor structurale şi funcţionale ale sistemului neuromuscular şi scheletic, precum şi încălţămintea ortopedică realizată la recomandarea medicului de specialitate, mijloacele şi dispozitivele de mers ortopedice, precum fotolii rulante şi/sau alte vehicule similare pentru invalizi, părţi şi/sau accesorii de fotolii rulante ori de vehicule similare pentru invalizi.

(6) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la **art. 140** alin. (2) lit. f) din Codul fiscal se aplică pentru cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcţie similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping. În situaţia în care costul micului dejun este inclus în preţul de cazare, cota redusă se aplică asupra preţului de cazare, fără a se defalca separat micul dejun. Orice persoană care acţionează în condiţiile prevăzute la pct. 7 alin. (1) sau care intermediază astfel de operaţiuni în nume propriu, dar în contul altei persoane, potrivit **art. 129** alin. (2) din Codul fiscal, aplică cota de 9% a taxei, cu excepţia situaţiilor în care este obligatorie aplicarea regimului special de taxă pentru agenţii de turism, prevăzut la **art. 152^1** din Codul fiscal.

(7) Cota redusă de taxă de 5% prevăzută la **art. 140** alin. (2^1) din Codul fiscal se aplică numai pentru livrarea, astfel cum este definită la **art. 128** alin. (1) din Codul fiscal, a locuinţelor ca parte a politicii sociale, respectiv pentru transferul dreptului de a dispune ca şi un proprietar de bunurile prevăzute la **art. 140** alin. (2^1) lit. a) - d) din Codul fiscal. Pentru livrările prevăzute la **art. 140** alin. (2^1) lit. a), b) şi d) din Codul fiscal, cota redusă de TVA de 5% se aplică inclusiv pentru terenul pe care este construită locuinţa.

(8) În aplicarea **art. 140** alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal, prin *locuinţă* se înţelege construcţia alcătuită din una sau mai multe camere de locuit, cu dependinţele, dotările şi utilităţile necesare, care, la data livrării, satisface cerinţele de locuit ale unei persoane ori familii.

(9) În sensul **art. 140** alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal, suprafaţa utilă a locuinţei de 120 mp nu include anexele gospodăreşti. Suprafaţa terenului pe care este construită locuinţa, precum şi suprafaţa utilă a locuinţei, prevăzute la **art. 140** alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal, trebuie să fie înscrise în documentaţia cadastrală anexată la actul de vânzare-cumpărare încheiat în condiţiile legii. Valoarea-limită de 380.000 lei prevăzută la **art. 140** alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal cuprinde valoarea locuinţei, inclusiv valoarea cotelor indivize din părţile comune ale imobilului şi a anexelor gospodăreşti şi, după caz, a terenului pe care este construită locuinţa, dar exclude unele drepturi de servitute legate de locuinţa respectivă. În calculul suprafeţei maxime de 250 mp, prevăzute la **art. 140** alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal, se cuprind şi suprafeţele anexelor gospodăreşti, precum şi cotele indivize din orice alte suprafeţe dobândite împreună cu locuinţa, chiar dacă se află la numere cadastrale diferite.

(10) În vederea îndeplinirii condiţiei prevăzute la **art. 140** alin. (2^1) lit. c) pct. 1 şi 2 din Codul fiscal, cumpărătorul va pune la dispoziţia vânzătorului, înainte sau în momentul livrării bunului imobil, o declaraţie pe propria răspundere, autentificată de un notar, din care să rezulte că sunt îndeplinite condiţiile stabilite la **art. 140** alin. (2^1) lit. c) pct. 1 şi 2 din Codul fiscal, care va fi păstrată de vânzător pentru justificarea aplicării cotei reduse de TVA de 5%.

(11) Persoanele impozabile care livrează locuinţe vor aplica cota de 5% inclusiv pentru avansurile aferente acestor livrări, dacă din contractele încheiate rezultă că la momentul livrării vor fi îndeplinite toate condiţiile impuse de **art. 140** alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal şi sunt în posesia declaraţiei prevăzute la alin. (10). În situaţia în care avansurile au fost facturate prin aplicarea cotei de 19% ori, după caz, de 24%, datorită neprezentării de către cumpărător a declaraţiei prevăzute la alin. (10) sau din alte motive obiective, la livrarea bunului imobil se pot efectua regularizările prevăzute la **art. 140** alin. (4) din Codul fiscal în vederea aplicării cotei de 5%, dacă toate condiţiile impuse de **art. 140** alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal, astfel cum sunt detaliate şi de prezentele norme metodologice, sunt îndeplinite la data livrării.

(12) Pentru clădirile prevăzute la **art. 140** alin. (2^1) lit. a), b) şi d) din Codul fiscal, cumpărătorul va pune la dispoziţia vânzătorului o declaraţie pe propria răspundere, autentificată de un notar, din care să rezulte că va utiliza aceste clădiri conform destinaţiei prevăzute de lege, care va fi păstrată de vânzător pentru justificarea aplicării cotei reduse de TVA de 5%. Declaraţia trebuie prezentată înainte sau în momentul livrării locuinţei.

23^1. (1) În cazul achiziţiilor intracomunitare de bunuri nu se fac regularizări în situaţia modificării cotelor de TVA, în sensul aplicării cotei de TVA de la data faptului generator de taxă, cota aplicabilă fiind cea în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

(2) Pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii, inclusiv în cazul în care beneficiarul are obligaţia plăţii taxei potrivit **art. 160** sau **art. 150** alin. (2), (3), (5) şi (6) din Codul fiscal, în situaţia modificărilor de cote se aplică regularizările prevăzute la **art. 140** alin. (4) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1: O societate de construcţii întocmeşte situaţia de lucrări în cursul lunii iunie, pentru lucrările efectuate în lunile mai şi iunie. Contractul prevede că situaţia de lucrări trebuie acceptată de beneficiar. Beneficiarul acceptă situaţia de lucrări în luna iulie 2010. Faptul generator de taxă, respectiv data la care se consideră serviciul prestat, intervine la data acceptării situaţiei de lucrări de către beneficiar, potrivit prevederilor **art. 134^1** alin. (7) din Codul fiscal. În consecinţă, cota aplicabilă pentru întreaga contravaloare a serviciilor acceptate de beneficiar este de 24%, cota în vigoare la data faptului generator de taxă. În situaţia în care anterior emiterii situaţiei de lucrări au fost emise facturi de avans cu cota de 19%, după data de 1 iulie 2010 avansurile respective se regularizează prin aplicarea cotei de 24%.

Exemplul nr. 2: O societate de furnizare a energiei electrice are încheiate contracte cu persoane fizice şi cu persoane juridice:

A. Pentru categoria de consumatori casnici, în contractul de furnizare se prevede că societatea facturează energia electrică furnizată la valoarea indexului comunicat de client lunar în intervalul 1 - 10 al fiecărei luni. După comunicarea indexului pentru energia electrică consumată, societatea de furnizare emite factura în luna următoare celei în care a fost comunicat indexul de către client. Faptul generator intervine la data la care societatea de distribuţie emite factura potrivit **art. 134^1** alin. (8) din Codul fiscal. Presupunând că indexul a fost comunicat de client la data de 10 iunie 2010, iar factura este emisă în cursul lunii iulie 2010, cota de TVA aplicabilă este de 24%.

De asemenea, contractul de furnizare a energiei electrice prevede că în situaţia în care clientul nu transmite indexul, societatea de furnizare va emite factura pentru o valoare estimată a consumului de energie electrică, determinat potrivit consumurilor anterioare efectuate de client. Presupunând că facturarea s-a realizat în lunile mai, iunie şi iulie 2010, pe baza consumului estimat, se consideră că faptul generator de taxă a intervenit la data emiterii fiecărei facturi pentru valoarea consumului estimat, cu cota de TVA în vigoare în perioadele respective, 19% în mai şi iunie 2010 şi 24% în iulie 2010. În luna august 2010, societatea de furnizare va trimite un reprezentant pentru citirea indexului în vederea regularizării la consumul efectiv din perioadele de facturare anterioare. Presupunând că există diferenţe în plus sau în minus faţă de consumul estimat facturat, în luna august 2010 intervine o situaţie de ajustare a bazei de impozitare potrivit **art. 138** din Codul fiscal, pentru care societatea de furnizare va emite o factură. În situaţia în care societatea de furnizare nu poate determina cărei livrări îi corespund diferenţele respective, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul prevăzut la **art. 138** din Codul fiscal, conform **art. 134^2** alin. (3) din Codul fiscal, respectiv 24%.

B. Pentru categoria de consumatori mari, potrivit contractului de furnizare de energie electrică, societatea de furnizare facturează lunar în avans o valoare a energiei electrice ce urmează a fi livrată în luna în curs, având la bază criterii de determinare a cantităţii necesare de energie electrică la punctele de consum ale clientului. La finalul perioadei de facturare lunare, societatea de furnizare regularizează valoarea facturată iniţial în vederea reflectării energiei electrice efectiv furnizate în luna respectivă. În această situaţie, factura emisă iniţial pentru valoarea energiei electrice ce urmează să fie furnizată se va considera o factură de avans şi nu dă naştere unui fapt generator de taxă. În acest sens, faptul generator va interveni la emiterea facturii pentru cantitatea de energie electrică efectiv furnizată în luna respectivă. Presupunând că la data de 1 iunie 2010 se emite factura de avans pentru luna iunie 2010, se va aplica cota de TVA de 19%, iar regularizarea facturii de avans se realizează la data de 1 iulie 2010, factura de avans va fi reluată cu semnul minus şi se va factura cantitatea de energie electrică furnizată la cota de TVA de 24%, cota în vigoare la data faptului generator de taxă. Presupunând că regularizarea facturii de avans se realizează la 30 iunie 2010, la facturarea cantităţii de energie electrică furnizată se va aplica cota de TVA de 19%.

Exemplul nr. 3: O societate de leasing are încheiate cu utilizatori contracte de leasing financiar pentru autovehicule, în care se precizează un scadenţar pentru efectuarea plăţii ratelor de leasing. Pentru rata de leasing având data scadentă pentru efectuarea plăţii în luna iunie 2010 se va aplica cota de TVA de 19%. Pentru rata de leasing având data scadentă pentru efectuarea plăţii în luna iulie 2010 se va aplica cota de TVA de 24%. Dacă societatea de leasing emite factura pentru o rată de leasing în avans faţă de data scadentă pentru efectuarea plăţii prevăzută în contract, aceasta se va considera o factură de avans. Prin urmare, se va efectua regularizarea facturii de avans, potrivit prevederilor **art. 140** alin. (4) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 4: O societate de consultanţă fiscală prestează servicii de consultanţă pentru care emite rapoarte de lucru. Prin contract

nu se prevede că este necesară acceptarea raportului de lucru de către client. Faptul generator de taxă este, prin urmare, data emiterii raportului de lucru. Dacă societatea de consultanţă fiscală a prestat servicii de consultanţă în lunile mai şi iunie 2010 pentru care a emis rapoartele de lucru în luna iunie 2010, factura va fi emisă aplicându-se cota de TVA de 19%, termenul de emitere a facturii fiind până la data de 15 iulie 2010, potrivit **art. 155** alin. (15) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 5: O societate furnizează reviste online pe bază de abonament, prin care clientul primeşte acces la consultarea revistei pentru perioada de timp la care se referă abonamentul. Societatea facturează în luna iunie 2010 abonamente prin care se acordă acces la revista online pentru o perioadă de 6 luni, aplicând cota de TVA de 19%. Faptul generator de taxă intervine la data emiterii facturii prin care se acordă dreptul de acces online la reviste.

Exemplul nr. 6: O societate înregistrată în scopuri de TVA recepţionează bunuri livrate din Ungaria în România în cursul lunii iunie 2010. Până la data de 15 iulie 2010 societatea nu primeşte factura aferentă bunurilor recepţionate în luna iunie 2010 şi, în consecinţă, va emite autofactura prevăzută la **art. 155^1** alin. (1) din Codul fiscal la data de 15 iulie 2010, aplicând cota de TVA de 24%. Achiziţia intracomunitară de bunuri se declară în decontul de TVA şi în declaraţia recapitulativă aferente lunii iulie 2010. În luna august 2010, societatea primeşte factura emisă de furnizor având data de 10 iunie 2010. Întrucât factura are data anterioară faţă de 15 iulie 2010, exigibilitatea TVA intervine la data la care este emisă factura. Prin urmare, în luna august 2010, societatea va înscrie pe rândurile de regularizări din decontul de TVA diferenţele de curs valutar rezultate între cursul în vigoare la data emiterii autofacturii şi cursul de schimb în vigoare la data emiterii facturii de către furnizor, pentru a raporta achiziţia intracomunitară de bunuri la cursul de schimb valutar valabil la data exigibilităţii de taxă. De asemenea, societatea va regulariza cota de TVA aferentă acestei achiziţii intracomunitare de bunuri în sensul aplicării cotei de TVA de 19%, cota de TVA aplicabilă la data exigibilităţii achiziţiei intracomunitare de bunuri. În ceea ce priveşte declaraţia recapitulativă prevăzută la **art. 156^4** din Codul fiscal, societatea va rectifica atât declaraţia recapitulativă aferentă lunii iulie 2010, în sensul excluderii achiziţiei intracomunitare de bunuri, cât şi declaraţia recapitulativă aferentă lunii iunie 2010, în sensul includerii achiziţiei intracomunitare de bunuri.

Norme metodologice:

ART. 141

24. (1) Scutirea prevăzută la **art. 141** alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se aplică pentru:

a) serviciile de spitalizare şi alte servicii al căror scop principal îl constituie îngrijirea medicală, respectiv protejarea, inclusiv menţinerea sau refacerea sănătăţii, desfăşurate de unităţile autorizate prevăzute la **art. 141** alin. (1) lit.a) din Codul fiscal. Se cuprind în sfera de aplicare a acestei scutiri inclusiv servicii precum: efectuarea examinărilor medicale ale persoanelor fizice pentru angajatori sau companiile de asigurare, prelevarea de sânge sau alte probe în vederea testării prezenţei unor viruşi, infecţii sau alte boli, în numele angajatorilor sau asigurătorilor, certificarea stării de sănătate, de exemplu cu privire la posibilitatea de a călători;

b) operaţiunile care sunt strâns legate de spitalizare, îngrijirile medicale, incluzând livrarea de medicamente, bandaje, proteze şi accesorii ale acestora, produse ortopedice şi alte bunuri similare către pacienţi în perioada tratamentului, precum şi furnizarea de hrană şi cazare pacienţilor în timpul spitalizării şi îngrijirii medicale, desfăşurate de unităţile autorizate prevăzute la **art. 141** alin.(1) lit.a) din Codul fiscal. Totuşi, scutirea nu se aplică meselor pe care spitalul le asigură contra cost vizitatorilor într-o cantină sau în alt mod şi nici pentru bunurile vândute la cantina spitalului;

(2) Scutirea prevăzută la **art. 141** alin. (1) lit. a) din Codul fiscal nu se aplică pentru:

a) serviciile care nu au ca scop principal îngrijirea medicală, respectiv protejarea, menţinerea sau refacerea sănătăţii, cum sunt:

1. serviciile care au ca unic scop întinerirea sau înfrumuseţarea;

2. serviciile care au ca scop furnizarea unor informaţii necesare pentru luarea unei decizii cu consecinţe juridice, cum sunt: eliberarea de certificate cu privire la starea de sănătate a unei persoane, destinate utilizării în scopul acordării dreptului la o pensie, elaborarea unor rapoarte de expertiză medicală privind stabilirea răspunderii în cazurile de vătămare corporală, precum şi examinările medicale efectuate în acest scop, elaborarea unor rapoarte de expertiză medicală privind respectarea normelor de medicina muncii, în vederea soluţionării unor litigii, precum şi efectuarea de examinări medicale în acest scop, pregătirea unor rapoarte medicale bazate pe fişe medicale, fără efectuarea de examinări medicale;

b) furnizarea de medicamente, bandaje, proteze medicale şi accesorii ale acestora, produse ortopedice şi alte bunuri similare, care nu este efectuată în cadrul tratamentului medical sau al spitalizării, cum ar fi cele efectuate de farmacii, chiar şi în situaţia în care acestea sunt situate în incinta unui spital sau a unei clinici şi/sau sunt conduse de către acestea;

c) serviciile medicale veterinare, astfel cum a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cauza CEJ C-122/87 Comisia Comunităţilor Europene împotriva Republicii Italia.

(3) În conformitate cu prevederile **art. 141** alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată serviciile de îngrijire medicală furnizate de unităţi autorizate conform prevederilor Ordonanţei Guvernului nr. 109/2000 privind staţiunile balneare, climatice şi balneoclimatice şi asistenţa medicală balneară şi de recuperare, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 343/2002, cu modificările ulterioare, precum şi serviciile de cazare şi masă furnizate pe perioada acordării îngrijirilor medicale. Scutirea se aplică atât pentru serviciile prestate pacienţilor ale căror bilete sunt decontate de Casa Naţională de Pensii Publice, cât şi pentru cele prestate pacienţilor care beneficiază de tratament pe bază de trimitere de la medic. Serviciile de cazare şi masă beneficiază de scutirea de TVA în măsura în care sunt furnizate de aceeaşi persoană care furnizează serviciul de tratament, fiind considerate accesorii serviciului principal scutit, respectiv serviciului de tratament - cauza CEJ C-349/96 - Card Protection Plan Ltd (CPP) împotriva Commissioners of Customs & Excise. În acest sens, persoana care furnizează pachetul de servicii, poate furniza serviciile de tratament, cazare şi masă cu mijloace proprii sau achiziţionate de la terţi. Nu beneficiază de scutirea de TVA serviciile de cazare şi/sau masă furnizate de alte persoane către persoana impozabilă care furnizează pachetul de servicii compus din servicii de tratament, masă şi/sau cazare.

25^1.

(1) Scutirea prevăzută la **art. 141** alin. (1) lit. f) din Codul fiscal pentru formarea profesională a adulţilor se aplică de persoanele autorizate în acest scop conform Ordonanţei Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulţilor, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de persoanele autorizate pentru formarea profesională a personalului aeronautic civil navigant

prevăzut de Legea nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviaţia civilă din România, cu modificările ulterioare, precum şi de Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici pentru activitatea de perfecţionare profesională. Sunt de asemenea scutite serviciile de formare profesională prestate de furnizorii de formare profesională în baza contractelor de parteneriat încheiate cu Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici în baza art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 1066/2008 pentru aprobarea normelor privind formarea profesională a funcţionarilor publici.

(2) Scutirea prevăzută la **art. 141** alin. (1) lit. f) din Codul fiscal nu se aplică pentru studiile sau cercetarea efectuate cu plată de şcoli, universităţi sau orice altă instituţie de învăţământ pentru alte persoane. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cazul C-287/00.

(3) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal se aplică şi pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii strâns legate de serviciile educaţionale, precum vânzarea de manuale şcolare, organizarea de conferinţe legate de activitatea de învăţământ, efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi autorizate pentru activităţile de învăţământ sau pentru formarea profesională a adulţilor, prestarea de servicii de examinare în vederea obţinerii accesului la serviciile educaţionale sau de formare profesională a adulţilor.

(4) Scutirea prevăzută la **art. 141** alin. (1) lit. f) din Codul fiscal nu este aplicabilă pentru achiziţiile de bunuri sau servicii efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi autorizate pentru activităţile de învăţământ sau pentru formare profesională a adulţilor, destinate activităţii scutite de taxă prevăzute la **art. 141** alin. (1) lit. f) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 d)

25. Scutirea prevăzută la **art. 141** alin. (1) lit. d) din Codul fiscal privind activitatea de transport al bolnavilor şi răniţilor cu vehicule special amenajate în acest sens se aplică pentru transporturile efectuate de staţiile de salvare sau de alte unităţi sau vehicule autorizate de Ministerul Sănătăţii pentru desfăşurarea acestei activităţi.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 i)

26. În sensul **art. 141** alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, entităţile recunoscute ca având caracter social sunt entităţi precum: căminele de bătrâni şi de pensionari, centrele de integrare prin terapie ocupaţională, centrele de plasament autorizate să desfăşoare activităţi de asistenţă socială.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 j)

27. Scutirea prevăzută la **art. 141** alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, se aplică centrelor-pilot pentru tineri cu handicap, caselor de copii, centrelor de recuperare şi reabilitare pentru minori cu handicap şi altor organisme care au ca obiect de activitate asigurarea supravegherii, întreţinerii sau educării tinerilor.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 k)

28. În sensul **art. 141** alin. (1) lit. k) din Codul fiscal:

a) Cuantumul cotizaţiilor este stabilit de organul de conducere abilitat, conform statutului propriu al organizaţiilor fără scop patrimonial;

b) activităţile desfăşurate în favoarea membrilor în contul cotizaţiilor încasate în baza art. 6 din Decretul-lege nr. 139/1990 privind camerele de comerţ şi industrie din România, cu modificările şi completările ulterioare, de către Camera de Comerţ şi Industrie a României şi a Municipiului Bucureşti şi camerele de comerţ şi industrie teritoriale, sunt scutite de taxă.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 l)

29. Scutirea prevăzută la **art. 141** alin. (1) lit. l) din Codul fiscal se aplică pentru prestările de servicii ce au strânsă legătură cu practicarea sportului sau a educaţiei fizice, efectuate în beneficiul persoanelor care practică sportul sau educaţia fizică, în situaţia în care aceste servicii sunt prestate de către organizaţii fără scop patrimonial, cum sunt organizaţiile şi ligile sportive, cluburile sportive, bazele sportive de antrenament, hotelurile şi cantinele pentru uzul exclusiv al sportivilor. Nu se aplică scutirea de taxă pentru încasările din publicitate, încasările din cedarea drepturilor de transmitere la radio şi la televiziune a manifestărilor sportive şi încasările din acordarea dreptului de a intra la orice manifestări sportive.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 m)

30. Prestările de servicii culturale prevăzute de **art. 141** alin. (1) lit. m) din Codul fiscal efectuate de instituţiile publice sau de organizaţii culturale nonprofit cuprind activităţi precum: reprezentaţiile de teatru, operă, operetă, organizarea de expoziţii, festivaluri şi alte activităţi culturale recunoscute de Ministerul Culturii şi Cultelor. Livrările de bunuri strâns legate de aceste servicii cuprind livrări precum: vânzarea de broşuri, pliante şi alte materiale care popularizează o activitate culturală.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 n)

31. Potrivit **art. 141** alin. (1) lit. n) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată activităţi cum sunt: reprezentaţii teatrale, coregrafice sau cinematografice, expoziţii, concerte, conferinţe, simpozioane, altele decât cele prevăzute la pct. 30, cu condiţia ca veniturile obţinute din aceste activităţi să servească numai la acoperirea cheltuielilor persoanelor care le-au organizat.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 o)

32. Prin posturi publice naţionale de radio şi televiziune se înţeleg Societatea Română de Radiodifuziune şi Societatea Română de Televiziune, prevăzute de Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, privind organizarea şi funcţionarea Societăţii Române de Radiodifuziune şi Societăţii Române de Televiziune.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 p)

33. Serviciile publice poştale sunt serviciile poştale din sfera serviciului universal, astfel cum sunt reglementate de Ordonanţa Guvernului nr. 31/2002 privind serviciile poştale, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 q)

34. (1) Scutirea de la **art. 141** alin. (1) lit. q) din Codul fiscal se aplică în situaţia în care membrii unui grup independent de persoane sunt de acord să împartă cheltuieli comune şi direct necesare pentru exercitarea activităţii de către membri. În acest caz alocarea de cheltuieli se consideră a fi o prestare de servicii în beneficiul membrilor de către grupul independent de persoane. Această prestare de servicii este scutită de taxă în cazul în care condiţiile stabilite la alin. (2) - (9) sunt îndeplinite cumulativ.

(2) Membrii grupului independent trebuie:

a) să fie persoane neimpozabile sau persoane impozabile, neînregistrate în scopuri de taxă conform **art. 153** din Codul fiscal, care realizează operaţiuni fără drept de deducere a taxei. În cazul membrului desemnat să asigure conducerea administrativă, această condiţie se consideră îndeplinită chiar dacă pe lângă activităţile fără drept de deducere a taxei acesta desfăşoară şi activităţile de administrare a grupului;

b) să efectueze activităţi de aceeaşi natură sau să aparţină aceluiaşi grup financiar, economic, profesional sau social.

(3) Activităţile grupului independent trebuie să aibă un caracter nonprofit. Unul dintre membri va fi desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent.

(4) În cazul grupurilor independente toate achiziţiile efectuate de la terţi sau de la alţi membri ai grupului în interesul direct al grupului vor fi efectuate de membrul desemnat pentru conducerea administrativă a grupului, care acţionează în numele şi pe contul grupului.

(5) Grupul independent va presta numai servicii de aceeaşi natură tuturor membrilor grupului, în interesul direct şi comun al acestora. Grupul independent nu poate efectua livrări de bunuri, cu excepţia cazului în care aceste livrări de bunuri sunt auxiliare prestărilor de servicii menţionate la acest punct. Serviciile prestate de grupul independent în beneficiul tuturor membrilor săi vor fi decontate fiecărui membru şi reprezintă contravaloarea cheltuielilor comune aferente perioadei pentru care se efectuează decontarea. Ca urmare a acestor decontări, grupul independent nu poate obţine niciun profit.

(6) Decontarea menţionată la alin. (5) se efectuează în baza unui decont justificativ întocmit de membrul desemnat să asigure conducerea administrativă, ce stabileşte:

a) cota-parte exactă de cheltuieli comune pentru fiecare membru al grupului;

b) o evaluare exactă a cotei-părţi a fiecărui membru din cheltuielile comune, în baza criteriilor obiective agreate între membrii grupului.

(7) Grupul independent poate primi sume în avans de la membrii săi, cu condiţia ca valoarea totală a acestor avansuri să nu depăşească suma totală a cheltuielilor comune angajate pe perioada acoperită de fiecare decont justificativ.

(8) În situaţia în care membrul desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului decontează costurile de administrare a grupului independent către ceilalţi membri, acestea nu sunt scutite de taxă în condiţiile **art. 141** alin. (1) lit. q) din Codul fiscal. Chiar dacă membrul desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului se înregistrează în scopuri de taxă pe valoarea adăugată pentru activitatea de administrare, acesta poate face parte din grup.

(9) Se interzice grupului independent să efectueze operaţiuni către terţi. De asemenea, se interzice prestarea de servicii de către grupul independent doar unuia dintre membrii sau numai pentru o parte a membrilor grupului.

(10) În vederea implementării grupului independent se depune la organul fiscal competent în administrarea membrului desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent de persoane o cerere semnată de către toţi membrii grupului, care să cuprindă următoarele:

a) numele, adresa, obiectul de activitate şi codul de înregistrare ale fiecărui membru;

b) elementele care să demonstreze că membrii îndeplinesc condiţiile alin. (2);

c) numele membrului desemnat să asigure conducerea administrativă.

(11) Organul fiscal competent în administrarea membrului desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent de persoane va lua o decizie oficială prin care să aprobe sau să refuze implementarea grupului independent şi va comunica acea decizie fiecărui membru al grupului, precum şi fiecărui organ fiscal în jurisdicţia căruia se află membrii grupului independent, în termen de 60 de zile de la data primirii cererii prevăzute la alin. (10).

(12) Implementarea grupului independent va intra în vigoare în prima zi din cea de-a doua lună următoare datei deciziei menţionate la alin. (11).

(13) Membrul desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului va notifica organului fiscal competent în administrarea membrului desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent de persoane oricare dintre următoarele evenimente:

a) încetarea opţiunii prevăzute la alin. (1) de a forma un grup independent, cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

b) neîndeplinirea condiţiilor prevăzute la alin. (2), care conduce la anularea tratamentului persoanelor impozabile ca grup independent, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului care a generat această situaţie;

c) numirea unui alt membru desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent, cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului.

(14) În situaţiile prevăzute la alin. (13) lit. a) şi b), organul fiscal competent în administrarea membrului desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent de persoane va anula tratamentul persoanelor impozabile ca grup independent astfel:

a) în cazul prevăzut la alin. (13) lit. a), de la data de 1 a lunii următoare celei în care a încetat opţiunea;

b) în cazul prevăzut la alin. (13) lit. b), de la data de 1 a lunii următoare celei în care s-a produs evenimentul care a generat această situaţie.

(15) Organul fiscal competent în administrarea membrului desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent de persoane va putea, în urma verificărilor efectuate de organele fiscale competente:

a) să anuleze tratamentul unei persoane ca membru al unui grup independent în cazul în care acea persoană nu mai întruneşte criteriile de eligibilitate pentru a fi considerată un asemenea membru. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situaţia a fost constatată de organele fiscale competente;

b) să anuleze tratamentul persoanelor impozabile ca grup independent în cazul în care grupul nu îndeplineşte şi/sau nu respectă condiţiile prevăzute la alin. (1) - (9) pentru a fi considerate un asemenea grup. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situaţia a fost constatată de organele fiscale competente.

Norme metodologice:

ART. 141 al.2

35. (1) În sensul **art. 141** alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, pentru a se califica drept operaţiuni scutite de taxă, serviciile externalizate trebuie să fie servicii distincte care să îndeplinească caracteristicile specifice şi esenţiale ale serviciului principal scutit de taxă. Scutirile se aplică numai în funcţie de natura serviciilor, şi nu de statutul persoanei care le prestează sau căreia îi sunt prestate. În acest sens au fost date şi deciziile Curţii Europene de Justiţie: C-2/95 SDC; C-235/00 CSC; C-169/04 Abbey National. Serviciile externalizate aferente operaţiunilor prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, precum serviciile de marketing, cercetare, serviciile juridice, serviciile de contabilitate şi/sau de audit, nu se cuprind în sfera operaţiunilor scutite de taxă.

(2) Este considerată negociere în operaţiuni financiar-bancare asigurarea tuturor demersurilor necesare pentru ca cele două părţi direct implicate, respectiv clientul şi prestatorul de servicii financiar-bancare, să intre în relaţie contractuală. Simpla culegere, prelucrare a datelor şi furnizare a rezultatelor nu reprezintă negociere în operaţiuni financiar-bancare, aşa cum rezultă şi din decizia Curţii Europene de Justiţie în Cazul C-235/00 CSC.

(3) Printre altele, se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform **art. 141** alin. (2) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal şi împrumuturile acordate de asociaţi/acţionari societăţilor comerciale în vederea asigurării resurselor financiare ale societăţii comerciale, împrumuturile garantate cu bunuri imobile, inclusiv împrumuturile ipotecare, împrumuturile garantate cu bunuri mobile corporale, inclusiv împrumuturile acordate de casele de amanet.

(4) Componentele de finanţare din cadrul vânzărilor de bunuri cu plata în rate sau din cadrul operaţiunilor de leasing nu se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform **art. 141** alin. (2) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal, aceste componente reprezentând o parte a remuneraţiei pentru respectivele bunuri sau servicii.

(5) Se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform **art. 141** alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal servicii precum depozitarea, transferul şi retragerea banilor către sau din conturile bancare, inclusiv prin mijloace electronice, transferul de fonduri dintr-un cont specific în alte mijloace băneşti, precum carduri telefonice şi alte mijloace prin care se poate face plata pentru bunuri şi servicii.

(6) În sfera operaţiunilor scutite conform **art. 141** alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal se cuprind şi servicii auxiliare, precum verificarea plăţilor, eliberarea extraselor de cont duplicat, punerea la dispoziţia clienţilor băncii, la cererea acestora, a copiilor mesajelor SWIFT legate de plăţile acestora.

(7) Excepţia prevăzută la **art. 141** alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal referitoare la neaplicarea scutirii de TVA pentru recuperarea de creanţe, se aplică în funcţie de natura operaţiunii, indiferent de terminologia utilizată, respectiv recuperare de creanţe sau factoring.

(8) În situaţia în care, conform contractului, scopul operaţiunii la care se face referire la alin. (7) nu îl constituie recuperarea de creanţe, ci acordarea unui credit, societatea care preia creanţele aferente unui credit acordat asumându-şi poziţia creditorului, operaţiunea

este scutită de taxa pe valoarea adăugată, nefăcând obiectul excepţiei prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal.

(9) Operaţiunile cu creanţe se clasifică, în funcţie de contractul încheiat între părţi, în:

a) operaţiuni prin care persoana care deţine creanţele angajează o persoană în vederea recuperării acestora, care nu presupun cesiunea creanţelor;

b) operaţiuni care presupun cesiunea creanţelor.

(9^1) În situaţia prevăzută la alin.(9) lit. b), se disting operaţiuni prin care:

a) cesionarul cumpără creanţele, fără ca operaţiunea să aibă drept scop recuperarea creanţei;

b) cesionarul cumpără creanţele, asumându-şi sau nu riscul neîncasării acestora, percepând un comision de recuperare a creanţelor de la cedent;

c) cesionarul cumpără creanţele, asumându-şi riscul neîncasării acestora, la un preţ inferior valorii nominale a creanţelor, fără să perceapă un comision de recuperare a creanţelor de la cedent.

(9^2) Se consideră că cesionarul realizează o prestare de servicii de recuperare de creanţe în beneficiul cedentului, taxabilă conform prevederilor **art. 141** alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal în situaţia prevăzută la alin.(9^1) lit.b), întrucât percepe de la cedent un comision pentru această operaţiune. De asemenea, persoana care este angajată în scopul recuperării creanţelor în situaţia prevăzută la alin.(9) lit. a), realizează o prestare de servicii de recuperare de creanţe în beneficiul persoanei care deţine creanţele, taxabilă conform prevederilor **art. 141** alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal.

(9^3) În situaţia prevăzută la alin.(9^1) lit. b), se consideră că cesiunea creanţei de către cedent nu reprezintă o operaţiune în sfera de aplicare a TVA.

(9^4) În situaţia prevăzută la alin.(9^1) lit.a):

a) dacă preţul de vânzare al creanţei este mai mare decât valoarea nominală a creanţei, cedentul realizează o operaţiune scutită de TVA conform prevederilor **art. 141** alin. (2) lit. a) pct.3 din Codul fiscal, iar cesionarul nu realizează o operaţiune în sfera de aplicare a TVA;

b) dacă preţul de vânzare al creanţei este mai mic sau egal cu valoarea nominală a creanţei, nici cedentul, nici cesionarul nu realizează operaţiuni în sfera de aplicare a TVA.

(9^5) În cazul cesiunii de creanţă prevăzute la alin.(9^1) lit. c):

a) se consideră că cesiunea creanţei de către cedent reprezintă o operaţiune scutită de TVA în sensul **art. 141** alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal;

b)cesionarul se consideră că nu efectuează o prestare de servicii de recuperare de creanţe în beneficiul cedentului, respectiv nu realizează o operaţiune în sfera de aplicare a TVA, întrucât nu percepe un comision pentru această operaţiune.

(9^6) În sensul alin. (9) – (9^5) au fost pronunţate şi deciziile în cauzele Curţii Europene de Justiţie nr. C-305/01 Finanzamt Groß-Gerau împotriva MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring GmbH şi C-93/10 Finanzamt Essen-NordOst împotriva GFKL Financial Services AG.

(10)) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru serviciile constând în recuperare de creanţe prevăzute la alin. (9^2) este constituită din contravaloarea serviciului, reprezentând toate componentele comisionului perceput de cesionar, inclusiv componenta de finanţare

(11) Se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform **art. 141** alin. (2) lit. a) pct. 4 din Codul fiscal operaţiuni precum schimbarea bancnotelor sau monedelor într-o altă valută sau în aceeaşi valută şi distribuirea de numerar.

(12) În sfera operaţiunilor scutite conform **art. 141** alin. (2) lit. a) pct. 4 din Codul fiscal nu se cuprind operaţiuni precum: furnizarea de informaţii financiare cu caracter general, analize privind evoluţia cursului valutar sau a ratei dobânzii, vânzarea ori închirierea dispozitivelor pentru numărarea sau sortarea banilor, serviciile externalizate privind transportul de numerar.

(13) Se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform **art. 141** alin. (2) lit. a) pct. 5 din Codul fiscal, printre altele, şi transferul şi/sau orice alte operaţiuni cu părţi sociale şi acţiuni necotate la bursă.

(14) În sfera operaţiunilor scutite conform **art. 141** alin. (2) lit. a) pct. 5 din Codul fiscal nu se cuprind operaţiuni precum: depozitarea activelor fondurilor speciale de investiţii, aşa cum rezultă şi din Decizia Curţii Europene de Justiţie nr. C-169/04 Abbey National, administrarea şi depozitarea titlurilor de valoare.

(15) În sensul **art. 141** alin. (2) lit. a) pct. 6 din Codul fiscal, fondurile speciale de investiţii sunt următoarele:

a) organismele de plasament colectiv definite conform legislaţiei în vigoare care reglementează aceste organisme;

b) fondurile de pensii administrate privat şi fondurile de pensii facultative;

c) fondurile comune de garantare a creanţelor.

Norme metodologice:

ART. 141 al.2 b)

35^1. (1) În sfera operaţiunilor scutite conform **art. 141** alin. (2) lit. b) din Codul fiscal nu se cuprind operaţiuni precum serviciile de marketing şi serviciile administrative, cum ar fi acceptarea cererilor de asigurare, gestionarea modificării contractelor şi a primelor de asigurare, încheierea, administrarea şi rezilierea poliţelor, organizarea şi managementul sistemului informatic, furnizarea de informaţii şi întocmirea rapoartelor pentru părţile asigurate, furnizate de alte persoane impozabile către persoanele impozabile care realizează operaţiunile scutite de taxă prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. b) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cazul C-472/03 Arthur Andersen.

(2) O caracteristică esenţială a unui serviciu de asigurare o reprezintă existenţa unei relaţii contractuale între prestator şi beneficiarul serviciilor. Scutirea de taxă pentru serviciile de asigurare şi/sau de reasigurare se aplică de către societatea care suportă riscul şi care încheie contractul cu clienţii, inclusiv în cazul externalizării tranzacţiilor în domeniul asigurărilor/reasigurărilor. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cazul C-240/99 Skandia.

(3) Nu sunt scutite de taxă conform **art. 141** alin. (2) lit. b) din Codul fiscal serviciile de evaluare a riscurilor şi/sau a daunelor, furnizate de alte persoane impozabile către persoanele impozabile care realizează operaţiunile scutite de taxă prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. b) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cazul C-8/01 Taksatorringen.

Norme metodologice:

ART. 141 al.2 e)

36. În sensul **art. 141** alin. (2) lit. e) pct. 3 din Codul fiscal, maşinile şi utilajele fixate definitiv în bunuri imobile sunt cele care nu pot fi detaşate fără a fi deteriorate sau fără a antrena deteriorarea imobilelor înseşi.

Norme metodologice:

ART. 141 al.2 f)

37. (1) În aplicarea **art. 141** alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, atunci când construcţia şi terenul pe care este edificată formează un singur corp funciar, identificat printr-un singur număr cadastral:

a) terenul pe care s-a edificat construcţia urmează regimul construcţiei, dacă valoarea acestuia este mai mică decât valoarea construcţiei aşa cum rezultă din raportul de expertiză;

b) construcţia va urma regimul terenului pe care este edificată, dacă valoarea acesteia este mai mică decât valoarea terenului aşa cum rezultă din raportul de expertiză;

c) dacă terenul şi construcţia au valori egale, aşa cum rezultă din raportul de expertiză, regimul corpului funciar va fi stabilit în funcţie de bunul imobil cu suprafaţa cea mai mare. Se va avea în vedere suprafaţa construită desfăşurată a construcţiei.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în situaţia în care se livrează un teren pe care se află o construcţie a cărei demolare a început înainte de livrare şi a fost asumată de vânzător. Asemenea operaţiuni de livrare şi de demolare formează o operaţiune unică în ceea ce priveşte TVA, având în ansamblu ca obiect livrarea unui teren, iar nu livrarea construcţiei existente şi a terenului pe care se află aceasta, indiferent de stadiul lucrărilor de demolare a construcţiei în momentul livrării efective a terenului. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cauza C-461/08 Don Bosco Onroerend Goed BV împotriva Staatssecretaris van Financiën.

(3) Se consideră a fi data primei ocupări, în cazul unei construcţii sau al unei părţi din construcţie care nu a suferit transformări de natura celor prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. f) pct. 4 din Codul fiscal, data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepţie definitivă a construcţiei sau a unei părţi din construcţie. Prin proces-verbal de recepţie definitivă se înţelege procesul-verbal de recepţie la terminarea lucrărilor, încheiat conform legislaţiei în vigoare. În cazul unei construcţii realizate în regie proprie, data primei ocupări este data documentului pe baza căruia construcţia sau partea din construcţie este înregistrată în evidenţele contabile drept activ corporal fix.

(4) Data primei utilizări a unei construcţii se referă la construcţii care au suferit transformări de natura celor prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. f) pct. 4 din Codul fiscal. Prin data primei utilizări se înţelege data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepţie definitivă a lucrărilor de transformare a construcţiei în cauză sau a unei părţi a construcţiei. Prin proces-verbal de recepţie definitivă se înţelege procesul-verbal de recepţie la terminarea lucrărilor, încheiat conform legislaţiei în vigoare. În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcţii sau a unei părţi din construcţie, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia este majorată valoarea construcţiei sau a unei părţi din construcţie cu valoarea transformării respective.

(5) Dacă livrarea unei construcţii intervine înainte de data primei ocupări, astfel cum este definită prima ocupare la alin. (3), se consideră că are loc livrarea unei construcţii noi.

(6) În aplicarea **art. 141** alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, calificarea unui teren drept teren construibil sau teren cu altă destinaţie, la momentul vânzării sale de către proprietar, rezultă din certificatul de urbanism. În situaţia în care livrarea unui teren pe care se află o construcţie are loc ulterior livrării construcţiei sau independent de livrarea construcţiei, livrarea fiind realizată de persoana care deţine titlul de proprietate asupra construcţiei sau de altă persoană care deţine numai titlul de proprietate asupra terenului, se consideră că are loc livrarea unui teren construibil în sensul **art. 141** alin. (2) lit. f) din Codul fiscal.

Lit. g)

37^1 . În cazul livrării de bunuri a căror achiziţie a făcut obiectul limitărilor speciale ale dreptului de deducere conform **art. 145^1** din Codul fiscal, scutirea prevăzută la **art. 141** alin. (2) lit.g) din Codul fiscal se aplică numai în situaţia în care achiziţia bunurilor a făcut obiectul limitării totale a dreptului de deducere conform **art. 145^1** din Codul fiscal. Scutirea nu se aplică pentru livrarea bunurilor a căror achiziţie a făcut obiectul restricţionării la 50% a dreptului de deducere, conform prevederilor **art. 145^1**din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 141 al.3

38. (1) În sensul **art. 141** alin. (3) din Codul fiscal şi fără să contravină prevederilor **art. 161** din Codul fiscal, orice persoană impozabilă stabilită în România poate opta pentru taxarea oricăreia dintre operaţiunile scutite de taxă prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, în ceea ce priveşte un bun imobil sau o parte a acestuia.

(2) În aplicarea alin. (1), un bun imobil reprezintă o construcţie care are înţelesul prevăzut la **art. 141** alin. (2) lit. f) pct. 2 din Codul fiscal şi orice teren.

(3) Opţiunea prevăzută la alin. (1) se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice şi se va exercita de la data înscrisă în notificare. O copie de pe notificare va fi transmisă clientului. Depunerea cu întârziere a notificării nu va anula dreptul persoanei impozabile de a aplica regimul de taxare şi nici dreptul de deducere exercitat de beneficiar în condiţiile **art. 145 - 147^1** din Codul fiscal. Dreptul de deducere la beneficiar ia naştere şi poate fi exercitat la data la care intervine exigibilitatea taxei, şi nu la data primirii copiei de pe notificarea transmisă de vânzător. În situaţia în care opţiunea se exercită numai pentru o parte din bunul imobil, această parte din bunul imobil care se intenţionează a fi utilizată pentru operaţiuni taxabile se va comunica în notificarea transmisă organului fiscal.

(4) Persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal, va solicita înregistrarea, dacă optează pentru taxare, şi va depune şi notificarea prevăzută în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice. Opţiunea de înregistrare în scopuri de taxă nu ţine loc de opţiune de taxare a operaţiunilor prevăzute la alin. (1).

(5) Persoana impozabilă care a optat pentru regimul de taxare în condiţiile alin. (1) poate aplica regimul de scutire de taxă prevăzut la **art. 141** alin. (2) lit. e) din Codul fiscal de la data înscrisă în notificarea prevăzută la alin. (7).

(6) Persoanele impozabile care au depus notificări pentru taxarea operaţiunilor de închiriere, concesionare sau arendare de bunuri imobile, înainte de data aderării, nu mai au obligaţia să aplice acest regim de taxare pe o perioadă de 5 ani de la data înscrisă în notificare, dacă depun notificarea pentru renunţarea la regimul de taxare prevăzută la alin. (7), şi nu este necesară modificarea notificării în sensul menţionării suprafeţei bunului imobil, în loc de procent din bunul imobil, conform menţiunilor din anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice.

(7) Persoana impozabilă va notifica organele fiscale competente cu privire la anularea opţiunii, prin formularul prezentat în anexa nr. 2 la prezentele norme metodologice. Aplicarea scutirii de taxă este permisă de la data înscrisă în notificare.

(8) În cazul în care opţiunea prevăzută la alin. (1) se exercită de către o persoană impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente imobilului sau părţii din imobil care face obiectul opţiunii, persoana impozabilă va efectua o ajustare în favoarea sa în condiţiile prevăzute la **art. 149** din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(9) Orice persoană impozabilă care aplică regimul de scutire prevăzut de **art. 141** alin. (2) lit. e) din Codul fiscal şi care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente bunului imobil sau părţii din bunul imobil va efectua ajustarea taxei deduse conform **art. 149** din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(10) Prin excepţie de la prevederile alin. (8) şi (9), pentru operaţiunile prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. e) din Codul fiscal cu bunuri imobile sau părţi ale acestora, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate, înainte de data aderării se aplică prevederile tranzitorii ale **art. 161** din Codul fiscal referitoare la ajustarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

(11) În cazul notificărilor prevăzute la alin. (3) şi (7) depuse după data de 1 ianuarie 2010 inclusiv, pentru operaţiunile prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, care au fost efectuate în anii precedenţi sau au început în anii precedenţi şi sunt încă în derulare după data de 1 ianuarie 2010, se aplică prevederile legale în vigoare la momentul depunerii notificării.

(12) Organele de inspecţie fiscală vor permite, în timpul desfăşurării controlului, depunerea de notificări pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă a aplicat regimul de taxare, dar nu a depus notificare, indiferent dacă inspecţia fiscală are loc la persoana impozabilă care a realizat operaţiunile prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. e) din Codul fiscal sau la beneficiarul acestor operaţiuni. Aceleaşi prevederi se aplică corespunzător şi pentru notificarea prevăzută la alin. (7).

39. (1) În sensul **art. 141** alin. (3) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă stabilită în România poate opta pentru taxarea operaţiunilor scutite prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. f) din Codul fiscal în ceea ce priveşte un bun imobil sau o parte a acestuia.

(2) Opţiunea de taxare prevăzută la alin. (1) nu se va aplica la transferul titlului de proprietate asupra bunurilor imobile de către persoanele care au aplicat regimul de scutire prevăzut la **art. 141** alin. (2) lit. e) din Codul fiscal pentru leasingul cu bunuri imobile.

(3) Opţiunea prevăzută la alin. (1) se notifică organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 3 la prezentele norme metodologice şi se exercită pentru bunurile imobile menţionate în notificare. Opţiunea se poate exercita şi numai pentru o parte a acestor bunuri. Depunerea cu întârziere a notificării nu va conduce la anularea opţiunii de taxare exercitate de vânzător şi nici la anularea dreptului de deducere exercitat de beneficiar în condiţiile **art. 145** - **147^1** din Codul fiscal. Notificarea trebuie transmisă în copie şi cumpărătorului. Dreptul de deducere la beneficiar ia naştere şi poate fi exercitat la data la care intervine exigibilitatea taxei, şi nu la data primirii copiei de pe notificarea transmisă de vânzător.

(4) În cazul în care opţiunea prevăzută la alin. (1) se referă numai la o parte a bunurilor imobile, această parte care va fi vândută în regim de taxare, identificată cu exactitate, va fi înscrisă în notificarea prevăzută la alin. (3). Dacă, după depunerea notificării, persoana impozabilă doreşte să renunţe la opţiunea de taxare, în cazul în care livrarea bunului nu a avut loc, va transmite o înştiinţare scrisă în acest sens organelor fiscale competente.

(5) În cazul în care opţiunea prevăzută la alin. (1) se exercită de către o persoană impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente bunului ce face obiectul opţiunii, această persoană impozabilă va efectua o ajustare în favoarea sa în conformitate cu prevederile **art. 149** din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(6) Orice persoană impozabilă care aplică regimul de scutire prevăzut de **art. 141** alin. (2) lit. f) din Codul fiscal şi care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente bunului imobil va efectua ajustarea taxei deduse conform **art. 149** din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (5) şi (6), pentru operaţiunile prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. f) din Codul fiscal cu bunuri imobile, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, se aplică prevederile tranzitorii ale **art. 161** din Codul fiscal, referitoare la ajustarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

(8) În cazul notificării depuse după data de 1 ianuarie 2010 inclusiv, pentru operaţiunile prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, care au fost efectuate în anii precedenţi, se aplică prevederile legale în vigoare la momentul depunerii notificării.

(9) Organele de inspecţie fiscală vor permite, în timpul desfăşurării controlului, depunerea de notificări pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă a aplicat regimul de taxare, dar nu a depus notificare, indiferent dacă inspecţia fiscală are loc la persoana impozabilă care a realizat operaţiunile prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. f) din Codul fiscal sau la beneficiarul acestor operaţiuni.

40. (1) Cu excepţia situaţiilor prevăzute la **art. 141** alin. (3) din Codul fiscal, persoanele impozabile nu pot aplica taxarea pentru operaţiunile scutite prevăzute de **art. 141** din Codul fiscal. Dacă o persoană impozabilă a facturat în mod eronat cu taxă livrări de bunuri şi sau prestări de servicii scutite conform **art. 141** din Codul fiscal, este obligată să storneze facturile emise în conformitate cu prevederile **art. 159** din Codul fiscal. Beneficiarii unor astfel de operaţiuni nu au dreptul de deducere sau de rambursare a taxei aplicate în mod eronat pentru o astfel de operaţiune scutită. Aceştia trebuie să solicite furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu taxă şi emiterea unei noi facturi fără taxă.

(2) În cazul operaţiunilor scutite de taxă pentru care prin opţiune se aplică regimul de taxare conform prevederilor **art. 141** alin. (3) din Codul fiscal, nu se aplică prevederile alin. (1), fiind aplicabile prevederile pct. 38 şi 39. Prin excepţie, prevederile alin. (1) se aplică atunci când persoana impozabilă care a realizat operaţiunile prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. e) şi f) din Codul fiscal nu a depus notificările prevăzute la pct. 38 şi 39, dar a taxat operaţiunile şi nu depune notificarea în timpul inspecţiei fiscale.

Norme metodologice:

ART. 142 e^1)

40^1. Scutirea prevăzută la **art. 142** alin. (1) lit. e^1) din Codul fiscal se acordă de către direcţiile judeţene și a municipiului București pentru accize și operaţiuni vamale, birourile vamale de frontieră și de interior și punctele vamale, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea limitelor și condiţiilor precizate în Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile și imunităţile Comunităţilor Europene sau în acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenţei.

Norme metodologice:

ART. 142 f)

41. Scutirea prevăzută la **art. 142** alin. (1) lit. f) din Codul fiscal se acordă de către direcţiile judeţene și a municipiului București pentru accize și operaţiuni vamale, birourile vamale de frontieră și de interior și punctele vamale, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea limitelor și condiţiilor precizate în convenţiile de înfiinţare a acestor organizaţii sau în acordurile de sediu.

Norme metodologice:

ART. 142 h)

42. În sensul **art. 142** alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, bunurile reimportate beneficiază de scutirea de TVA în măsura în care sunt scutite de taxe vamale potrivit legislaţiei vamale care se referă la mărfurile reintroduse pe teritoriul Comunităţii, respectiv art. 185—187 din Regulamentul (CE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar.

Norme metodologice:

ART. 142 i)

43. (1) În sensul **art. 142** alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, scutirea parţială de la plata taxei, respectiv pentru valoarea bunurilor în momentul exportului, se acordă pentru:

a) reimportul bunurilor care au fost reparate în afara Comunităţii;

b) reimportul bunurilor care au fost prelucrate sau evaluate în afara Comunităţii, inclusiv asamblate sau montate;

c) reimportul de părţi de bunuri sau piese de schimb care au fost exportate în afara Comunităţii pentru a fi încorporate în aceste bunuri;

d) reimportul bunurilor rezultate din transformarea bunurilor exportate în afara Comunităţii în vederea acestei transformări.

(2) Scutirea parţială menţionată la alin. (1) se acordă în următoarele condiţii:

a) bunurile trebuie să fi fost exportate din România sau din alt stat membru, în afara Comunităţii, după plasarea acestora în regim de perfecţionare pasivă;

b) exportul și reimportul bunurilor trebuie efectuate de aceeași persoană.

(3) Pentru evitarea dublei impozitări, atunci când beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă stabilită în România, inclusiv o persoană juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** sau **153^1** din Codul fiscal, pentru serviciile prestate în afara Comunităţii se aplică prevederile **art. 133** alin. (2) din Codul fiscal. Contravaloarea acestor servicii nu va fi inclusă în baza de impozitare a reimportului menţionat la alin. (1). Ambalajele sau alte bunuri utilizate, în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrările menţionate la alin. (1), sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate şi nu vor fi tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. Baza de impozitare a TVA pentru aceste servicii va cuprinde şi eventualele taxe, impozite, prelevări care sunt percepute pentru importul bunurilor accesorii serviciilor.

(4) Atunci când beneficiarul serviciilor prestate în afara Comunităţii este o persoană neimpozabilă, inclusiv persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** sau **153^1** din Codul fiscal, baza de impozitare a reimportului menţionat la alin. (1) este constituită din valoarea serviciilor prestate în afara Comunităţii, la care se adaugă elementele care nu sunt deja cuprinse în această valoare, conform **art. 139** alin. (2) din Codul fiscal.

(5) Scutirea totală se acordă pentru reimportul de bunuri care deja au fost supuse în afara Comunităţii uneia sau mai multor operaţiuni, în condiţiile în care aceleaşi operaţiuni efectuate în România nu ar fi fost taxate.

Norme metodologice:

ART. 142 l)

44. Scutirea menţionată la **art. 142** alin. (1) lit. l) din Codul fiscal se acordă în cazurile în care importul este urmat de livrarea bunurilor scutite în temeiul **art. 143** alin. (2) din Codul fiscal, numai dacă, la data importului, importatorul a pus la dispoziţia organelor vamale cel puţin informaţiile următoare:

a) codul său de înregistrare în scopuri de TVA atribuit conform **art. 153** din Codul fiscal;

b) codul de înregistrare în scopuri de TVA al clientului căruia îi sunt livrate produsele în conformitate cu **art. 143** alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, atribuit în alt stat membru, sau codul său de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul produselor, atunci când acestea sunt transferate în conformitate cu **art. 143** alin. (2) lit. d) din Codul fiscal;

c) dovada faptului că produsele importate urmează să fie transportate sau expediate din statul membru în care se face importul spre un alt stat membru în aceeaşi stare în care se aflau în momentul importului.

Norme metodologice

ART. 144.

44^1. (1) Scutirile de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la **art. 144** din Codul fiscal nu se aplică în cazul regimurilor vamale suspensive care nu se regăsesc la alin. (1) lit. a) al aceluiaşi articol, cum sunt cele de admitere temporară cu exonerare parţială de drepturi de import, transformare sub control vamal, perfecţionare activă în sistemul de rambursare.

(2) În sensul **art. 144** alin. (1) lit. a) pct. 7 din Codul fiscal,prin ape teritoriale se înţelege marea teritorială a României, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Norme metodologice:

ART. 145

45. (1) În sensul **art. 145** alin. (4) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pentru achiziţiile efectuate de aceasta înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA, conform **art. 153** din Codul fiscal, din momentul în care această persoană intenţionează să desfăşoare o activitate economică, cu condiţia să nu se depăşească perioada prevăzută la **art. 147^1** alin. (2) din Codul fiscal. Intenţia persoanei trebuie evaluată în baza elementelor obiective, cum ar fi faptul că aceasta începe să angajeze costuri şi/sau să facă investiţii pregătitoare necesare iniţierii acestei activităţi economice. Deducerea se exercită prin înscrierea taxei deductibile în decontul de taxă prevăzut la **art. 156^2** din Codul fiscal, depus după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal. În cazul persoanelor impozabile nestabilite pe teritoriul României se aplică prevederile **art. 147^2** din Codul fiscal în perioada în care nu au fost înregistrate în scopuri de taxă conform **art. 153** din Codul fiscal, în situaţia în care persoanele respective au solicitat rambursarea taxei în baza **art. 147^2** din Codul fiscal şi în perioada respectivă îndeplineau condiţiile pentru a beneficia de rambursare conform prevederilor **art. 147^2** din Codul fiscal. Persoanele impozabile nestabilite în România, dar înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal, aplică prevederile **art. 147^1** din Codul fiscal inclusiv pentru achiziţiile efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA, în situaţia în care pentru respectivele achiziţii nu au solicitat rambursarea taxei conform **art. 147^2** din Codul fiscal.

(2) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (1) trebuie îndeplinite condiţiile şi formalităţile prevăzute la **art. 145** - **147^1** din Codul fiscal. Dreptul de deducere pentru achiziţiile de bunuri efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal poate fi exercitat de persoana impozabilă chiar dacă factura nu conţine menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit beneficiarului conform **art. 153** din Codul fiscal. Prin excepţie de la prevederile **art. 155** alin. (19) din Codul fiscal, factura nu trebuie să conţină menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA pentru operaţiunile efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform **art. 153** din Codul fiscal.

(3) În cazul micilor întreprinderi care au aplicat regimul special de scutire în conformitate cu prevederile **art. 152** din Codul fiscal şi care se înregistrează în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal, taxa pentru achiziţii efectuate înainte de înregistrare se deduce potrivit prevederilor pct. 61 alin. (10) - (12) şi pct. 62 alin. (5) - (7).

(4) În aplicarea prevederilor **art. 145** alin. (4^1) din Codul fiscal, în cazul bunurilor supuse executării silite pentru care se aplică procedura prevăzută la pct. 73 alin. (4) - (9) se acordă dreptul de deducere a taxei, în limitele şi în condiţiile prevăzute la **art. 145** - **147^1** din Codul fiscal, pentru achiziţiile efectuate de o persoană impozabilă de la un contribuabil a cărui înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată conform **art. 153** alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, dacă livrarea bunurilor ar fi fost taxabilă, prin efectul legii ori prin opţiune, conform **art. 11** alin. (1^2) şi (1^4) din Codul fiscal.

(5) Dreptul de deducere poate fi exercitat de persoana impozabilă în situaţiile prevăzute la alin. (4), chiar dacă factura pentru achiziţiile de bunuri efectuate nu conţine menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit furnizorului conform **art. 153** din Codul fiscal.

(6) În cazul imobilizărilor în curs de execuţie care nu se mai finalizează, în baza unei decizii de abandonare a executării lucrărilor de investiţii, fiind scoase din evidenţă pe seama conturilor de cheltuieli, persoana impozabilă îşi poate păstra dreptul de deducere exercitat în baza **art. 145** alin. (2) din Codul fiscal, indiferent dacă sunt sau nu valorificate prin livrarea imobilizărilor ca atare ori după casare, dacă din circumstanţe care nu depind de voinţa sa persoana impozabilă nu utilizează niciodată aceste bunuri/servicii pentru activitatea sa economică, astfel cum a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-37/95 Statul Belgian împotriva Ghent Coal Terminal NV. Dreptul de deducere poate fi păstrat şi în alte situaţii în care achiziţiile de bunuri/servicii pentru care dreptul de deducere a fost exercitat conform **art. 145** alin. (2) din Codul fiscal nu sunt utilizate pentru activitatea economică a persoanei impozabile, din motive obiective, care nu depind de voinţa sa, astfel cum a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-110/94 Intercommunale voor zeewaterontzilting (INZO) împotriva Statului Belgian. În cazul achiziţiei unei suprafeţe de teren împreună cu construcţii edificate pe aceasta, persoana impozabilă are dreptul de a deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă acestei achiziţii, inclusiv taxa aferentă construcţiilor care urmează a fi demolate, dacă face dovada intenţiei, confirmată cu elemente obiective, că suprafaţa de teren pe care erau edificate construcţiile continuă să fie utilizată în scopul operaţiunilor sale taxabile, cum ar fi, de exemplu, edificarea altor construcţii destinate unor operaţiuni taxabile, astfel cum a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-257/11 Gran Via Moineşti.

(7) Justificarea intenţiei persoanei impozabile de a realiza operaţiuni cu drept de deducere în cazul livrării de bunuri imobile care nu mai îndeplinesc condiţiile de a fi considerate noi în sensul **art. 141** alin. (2) lit. f) din Codul fiscal şi al închirierii de bunuri imobile, anterior momentului livrării/închirierii acestora, se realizează prin depunerea notificărilor prevăzute în anexa nr. 1 sau, după caz, în anexa nr. 2 la prezentele norme, în vederea exercitării opţiunii de taxare a operaţiunilor respective în conformitate cu **art. 141** alin. (3) din Codul fiscal, astfel cum a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-268/83 *D.A. Rompelman şi E.A. Rompelman - Van Deelen împotriva Minister van Financien*. Organele de inspecţie fiscală vor permite în timpul desfăşurării controlului depunerea acestor notificări.

(8) Prevederile **art. 145** alin. (1^1) din Codul fiscal se aplică numai în cazul operaţiunilor taxabile, pentru care furnizorul/prestatorul este obligat să aplice sistemul TVA la încasare şi să înscrie în factură această menţiune conform prevederilor **art. 155** alin. (19) lit. p) din Codul fiscal, dar nu se aplică în cazul operaţiunilor pentru care furnizorul/prestatorul nu trebuie să aplice sistemul TVA la încasare potrivit prevederilor **art. 134^2** alin. (6) din Codul fiscal care sunt supuse la furnizor/prestator regulilor generale de exigibilitate conform prevederilor **art. 134^2** alin. (1) şi (2) şi prevederilor **art. 145** alin. (1) din Codul fiscal la beneficiar. În situaţia în care furnizorul/prestatorul

este înscris în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare la data emiterii unei facturi, dar omite să înscrie menţiunea «TVA la încasare», deşi operaţiunea respectivă nu este exclusă de la aplicarea sistemului TVA la încasare conform prevederilor **art. 134^2** alin. (6) din Codul fiscal, beneficiarul are obligaţia să exercite dreptul de deducere în conformitate cu prevederile **art. 145** alin. (1^1) din Codul fiscal.

(9) Prevederile **art. 145** alin. (1^1) din Codul fiscal se aplică inclusiv de către beneficiarii persoane impozabile care au sediul activităţii economice în afara României, dar care sunt înregistrate în România în scopuri de TVA, conform **art. 153** din Codul fiscal, indiferent dacă sunt sau nu stabilite în România conform **art. 125^1** alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

(10) Prevederile **art. 145** alin. (1^1) şi (1^2) din Codul fiscal referitoare la amânarea dreptului de deducere până în momentul în care taxa aferentă bunurilor/serviciilor este plătită furnizorului/prestatorului se aplică numai pentru taxa care ar fi deductibilă potrivit prevederilor **art. 145** alin. (2) - (4^1), **art. 145^1**, **147** şi **147^1** din Codul fiscal. Persoanele impozabile care se află în situaţiile prevăzute la **art. 145** alin. (1^1) şi (1^2) din Codul fiscal şi achiziţionează bunuri/servicii pentru care taxa nu este deductibilă conform **art. 145** alin. (2) - (5), **art. 145^1** şi **147** din Codul fiscal nu vor reflecta ca taxă neexigibilă taxa nedeductibilă, indiferent dacă taxa aferentă este sau nu achitată.

(11) Pentru determinarea taxei deductibile în conformitate cu prevederile **art. 145** alin. (1^1) şi (1^2) din Codul fiscal aferente plăţii contravalorii integrale sau parţiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii se aplică procedeul de calcul prevăzut la **art. 134^2** alin. (8) din Codul fiscal.

Exemplu: Societatea A, care aplică sistemul TVA la încasare, având perioada fiscală luna calendaristică, emite o factură pentru o livrare de bunuri în valoare de 3.000 lei plus TVA 720 lei în data de 14 mai 2013 către societatea B. Dacă taxa nu se achită în aceeaşi perioadă fiscală se înregistrează în contul 4428 «TVA neexigibilă». În data de 5 iulie 2013, societatea B plăteşte parţial prin extras bancar suma de 1.300 lei. Taxa deductibilă aferentă acestei plăţi se calculează astfel: 1.300 x 24/124 = 252 lei şi se evidenţiază în debitul contului 4426 «TVA deductibilă», concomitent cu evidenţierea în creditul contului 4428 «TVA neexigibilă».

(12) În sensul **art. 145** alin. (1^1) şi (1^2) din Codul fiscal, se consideră că taxa a fost plătită furnizorului/prestatorului în situaţia în care se stinge obligaţia de plată către furnizor/prestator, chiar dacă plata este făcută către un terţ.

(13) În scopul aplicării prevederilor **art. 145** alin. (1^1) şi (1^2) din Codul fiscal:

a) în cazul în care plata se efectuează prin instrumente de plată de tip transfer-debit, respectiv cec, cambie şi bilet la ordin, data plăţii contravalorii totale/parţiale a achiziţiilor de bunuri/prestării de servicii efectuate de la/de persoana care aplică sistemul TVA la încasare, este:

1. data înscrisă în extrasul de cont sau alt document asimilat acestuia în situaţia în care cumpărătorul este emitentul instrumentului de plată, indiferent dacă încasarea este efectuată de furnizor/prestator ori de altă persoană;

2. data girului către furnizor/prestator, în situaţia în care cumpărătorul nu este emitentul instrumentului de plată, în acest scop fiind obligatorie păstrarea unei copii a instrumentului de plată în care este menţionată şi persoana către care a fost girat instrumentul de plată;

b) în situaţia în care plata s-a efectuat prin carduri de debit sau de credit de către cumpărător, data plăţii este data înscrisă în extrasul de cont ori alt document asimilat acestuia. Indisponibilizarea sumelor, evidenţiată în extrasul de cont, nu este considerată plată;

c) în cazul plăţilor prin bancă de tipul transfer-credit, data plăţii contravalorii totale/parţiale a achiziţiilor de bunuri/servicii de la/de persoana care aplică sistemul TVA la încasare este data înscrisă în extrasul de cont sau alt document asimilat acestuia;

d) în cazul cesiunii de creanţe şi a compensării, se aplică corespunzător prevederile pct. 16^2 alin. (12), respectiv pct. 16^2 alin. (13) - (14), pentru a determina data plăţii;

e) în cazul plăţii în natură, data plăţii este data la care intervine faptul generator de taxă pentru livrare/prestarea care reprezintă contrapartidă pentru achiziţia de bunuri/servicii efectuată.

(14) În cazul persoanelor impozabile care au efectuat achiziţii pe perioada în care au aplicat sistemul TVA la încasare sau al celor care au efectuat achiziţii de la persoane impozabile care aplicau sistemul TVA la încasare, pentru care deducerea taxei se exercită potrivit prevederilor **art. 145** alin. (1^1) şi (1^2) din Codul fiscal, care sunt scoase din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit **art. 153** alin. (9) lit. g) din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la **art. 152** din Codul fiscal, taxa neachitată aferentă achiziţiilor respective efectuate înainte de scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA se deduce potrivit prevederilor **art. 145** - **147** din Codul fiscal, la data plăţii, în situaţia în care bunurile achiziţionate nu se aflau în stoc la data anulării înregistrării în scopuri de TVA. Deducerea se realizează prin înscrierea sumelor deduse în declaraţia depusă potrivit prevederilor **art. 156^3** alin. (9) lit. c) din Codul fiscal şi restituirea sumelor respective de la bugetul de stat.

(15) În cazul persoanelor impozabile care au efectuat achiziţii pe perioada în care au aplicat sistemul TVA la încasare sau al celor care au efectuat achiziţii de la persoane impozabile care aplicau sistemul TVA la încasare, pentru care deducerea taxei se exercită potrivit prevederilor **art. 145** alin. (1^1) şi (1^2) din Codul fiscal, care sunt scoase din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit **art. 153** alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, taxa neachitată aferentă achiziţiilor respective efectuate înainte de scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA se deduce potrivit prevederilor **art. 145** - **147** din Codul fiscal în primul decont de TVA sau, după caz, într-un decont ulterior, dacă plata a fost efectuată în perioada în care nu a avut un cod valid de TVA.

Norme metodologice:

ART. 145^1

45^1. (1) În aplicarea **art. 145^1** alin. (1) din Codul fiscal, prin cheltuieli legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosinţa persoanei impozabile se înţelege orice cheltuieli direct atribuibile unui vehicul, cum sunt cheltuielile de reparaţii, de întreţinere, cheltuielile cu lubrifianţi, cu piese de schimb, cheltuielile cu combustibilul utilizat pentru funcţionarea vehiculului. Nu reprezintă cheltuieli legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosinţa persoanei impozabile orice cheltuieli care nu pot fi direct atribuibile pentru un anumit vehicul. În sensul prezentelor norme, prin vehicul se înţelege orice vehicul având o masă totală maximă autorizată care nu depăşeşte 3.500 kg şi nu are mai mult de 9 scaune, inclusiv scaunul şoferului.

(2) În cazul vehiculelor care sunt utilizate exclusiv în scopul activităţii economice, în sensul **art. 145^1** alin. (1) din Codul fiscal, taxa aferentă cumpărării, achiziţiei intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului şi cheltuielilor legate de aceste vehicule este

deductibilă conform regulilor generale prevăzute la **art. 145** şi la **art. 146** - **147^1** din Codul fiscal, nefiind aplicabilă limitarea la 50% a deducerii taxei. Utilizarea în scopul activităţii economice a unui vehicul cuprinde, fără a se limita la acestea: deplasări în ţară sau în străinătate la clienţi/furnizori, pentru prospectarea pieţei, deplasări la locaţii unde se află puncte de lucru, la bancă, la vamă, la oficiile poştale, la autorităţile fiscale, utilizarea vehiculului de către personalul de conducere în exercitarea atribuţiilor de serviciu, deplasări pentru intervenţie, service, reparaţii, utilizarea vehiculelor de test-drive de către dealerii auto. Este obligaţia persoanei impozabile să demonstreze că sunt îndeplinite toate condiţiile legale pentru acordarea deducerii, astfel cum rezultă şi din Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-268/83 D.A. Rompelman şi E.A. Rompelman - Van Deelen împotriva Minister van Financien. În vederea exercitării dreptului de deducere a taxei orice persoană impozabilă trebuie să deţină documentele prevăzute de lege pentru deducerea taxei şi să întocmească foaia de parcurs care trebuie să conţină cel puţin următoarele informaţii: categoria de vehicul utilizat, scopul şi locul deplasării, kilometrii parcurşi, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs.

(3) În cazul vehiculelor utilizate pentru transportul angajaţilor la şi de la locul de muncă se consideră că vehiculul este utilizat în scopul activităţii economice atunci când există dificultăţi evidente în folosirea altor mijloace de transport adecvate, cum ar fi lipsa mijloacelor de transport în comun, decalajul orarului mijloacelor de transport în comun faţă de programul de lucru al persoanei impozabile. Reprezintă vehicule utilizate de angajator pentru transportul angajaţilor la şi de la locul de muncă vehiculele utilizate pentru transportul angajaţilor de la reşedinţa acestora/locul convenit de comun acord la locul de muncă, precum şi de la locul de muncă la reşedinţa angajaţilor/locul convenit de comun acord. Prin angajaţi se înţelege salariaţii, administratorii societăţilor comerciale, directorii care îşi desfăşoară activitatea în baza contractului de mandat, potrivit legii şi persoanele fizice rezidente şi/sau nerezidente detaşate, potrivit legii, în situaţia în care persoana impozabilă suportă drepturile legale cuvenite acestora.

(4) Utilizarea unui vehicul în folosul propriu de către angajaţii unei persoane impozabile ori pentru a fi pus la dispoziţie în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, pentru alte scopuri decât desfăşurarea activităţii sale economice, este denumită în continuare uz personal. Transportul la şi de la locul de muncă al angajaţilor în alte condiţii decât cele menţionate la alin.(3), este considerat uz personal al vehiculului. Se consideră că un vehicul nu este utilizat exclusiv în scopul activităţii economice, în sensul **art. 145^1** alin. (1) din Codul fiscal, în situaţia în care, pe lângă utilizarea în scopul activităţii economice, vehiculul este utilizat ocazional sau de o manieră continuă şi pentru uz personal. Dacă vehiculul este utilizat atât pentru activitatea economică, cât şi pentru uz personal, se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziţiei intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului şi a taxei aferente cheltuielilor legate de acesta. Persoana impozabilă care aplică deducerea limitată de 50% nu trebuie să facă dovada utilizării vehiculului în scopul activităţii economice sau pentru uz personal cu ajutorul foii de parcurs prevăzute la alin. (2). Prin limitarea la 50% a dreptului de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziţiei intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului de vehicule rutiere motorizate şi a taxei aferente cheltuielilor legate de aceste vehicule, se înţelege limitarea deducerii taxei care ar fi deductibilă în condiţiile prevăzute la **art. 145** şi la **art. 146** - **147^1** din Codul fiscal.

(5) În cazul vehiculelor prevăzute la **art. 145^1** alin. (3) lit. b) - f) din Codul fiscal, taxa aferentă cumpărării, achiziţiei intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului şi taxa aferentă cheltuielilor legate de aceste vehicule este deductibilă conform regulilor generale prevăzute la **art. 145** şi la **art. 146** - **147^1** din Codul fiscal, nefiind aplicabilă limitarea la 50% a deducerii taxei, utilizarea acestora şi pentru uz personal fiind considerată neglijabilă cu excepţia situaţiei în care se poate face dovada unei practici abuzive. În situaţia prevăzută la **art. 145^1** alin. (3) lit. a) din Codul fiscal este obligatoriu ca persoana impozabilă să utilizeze exclusiv vehiculul pentru servicii de urgenţă, servicii de pază şi protecţie şi servicii de curierat, în vederea deducerii taxei aferente cumpărării, achiziţiei intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului şi a taxei aferente cheltuielilor legate de aceste vehicule conform regulilor generale prevăzute la **art. 145** şi la **art. 146** - **147^1** din Codul fiscal. Totuşi, în cazul vehiculelor prevăzute la **art. 145^1** alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, nu se aplică limitarea dreptului de deducere a taxei dacă acestea sunt utilizate şi pentru alte activităţi economice ale persoanei impozabile, inclusiv pentru activităţile prevăzute la **art. 145^1** alin. (3) lit. b) - f) din Codul fiscal.

(6) În scopul aplicării **art. 145^1** alin. (3) lit. a), b) şi d) din Codul fiscal, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru:

(i) servicii de urgenţă reprezintă vehiculele care pot fi înzestrate sau nu cu echipamente tehnice specifice, ce deservesc personalul specializat în vederea unor intervenţii de urgenţă, cum sunt cele asupra reţelelor de gaz, energie electrică, apă, canalizare;

(ii) servicii de pază şi protecţie reprezintă vehiculele utilizate în vederea asigurării siguranţei obiectivelor, bunurilor şi valorilor împotriva oricăror acţiuni ilicite care lezează dreptul de proprietate, existenţa materială a acestora, precum şi protejării persoanelor împotriva oricăror acte ostile care le pot periclita viaţa, integritatea fizică sau sănătatea, potrivit prevederilor Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor şi protecţia persoanelor, cu modificările şi completările ulterioare;

(iii) servicii de curierat reprezintă vehiculele care servesc la primirea, transportul şi distribuirea scrisorilor, coletelor şi pachetelor;

b) vehiculele utilizate de agenţii de vânzări reprezintă vehiculele utilizate în cadrul activităţii unei persoane impozabile de către angajaţii acesteia care se ocupă în principal cu prospectarea pieţei, desfăşurarea activităţii de merchandising, negocierea condiţiilor de vânzare, derularea vânzării bunurilor/serviciilor, asigurarea de servicii postvânzare şi monitorizarea clienţilor. Exercitarea dreptului de deducere în conformitate cu prevederile **art. 145^1** alin. (3) lit. b) din Codul fiscal se limitează la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de vânzări;

c) vehiculele utilizate de agenţii de achiziţii reprezintă vehiculele utilizate în cadrul activităţii unei persoane impozabile de către angajaţii acesteia care se ocupă în principal cu negocierea şi încheierea de contracte pentru cumpărarea de bunuri şi servicii, întreţinerea bazei de date a furnizorilor potenţiali sau existenţi, întocmirea documentelor administrative pentru cumpărări, analizarea cererilor de cumpărare şi propunerea ofertei celei mai bune, urmărirea performanţelor furnizorilor pentru a atinge obiectivele de calitate, costuri, termene. Exercitarea dreptului de deducere în conformitate cu prevederile **art. 145^1** alin. (3) lit. b) din Codul fiscal se limitează la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de achiziţii;

d) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată reprezintă vehiculele care contribuie în mod esenţial la prestarea directă a serviciilor cu plată şi fără de care serviciile nu pot fi efectuate.

(7) Utilizarea vehiculului pentru activităţile exceptate prevăzute la **art. 145^1** alin. (3) din Codul fiscal rezultă, în funcţie de fiecare situaţie în parte, din informaţii cum sunt: obiectul de activitate al persoanei impozabile, dovada că persoana impozabilă are personal angajat cu calificare în domeniile prevăzute de excepţii, foile de parcurs care trebuie să conţină cel puţin elementele prevăzute la alin. (2) sau orice alte dovezi care pot fi furnizate.

(8) Încadrarea vehiculelor în categoriile prevăzute de **art. 145^1** din Codul fiscal se realizează de fiecare persoană impozabilă luând în considerare criteriile prevăzute de Codul fiscal şi de prezentele norme metodologice. Dacă situaţia de fapt constatată de organul fiscal este

diferită de situaţia prezentată de persoana impozabilă în ce priveşte exercitarea dreptului de deducere a taxei pentru vehicule conform **art. 145^1** din Codul fiscal, organul fiscal este îndreptăţit să aprecieze, în limitele atribuţiilor şi competenţelor ce îi revin, relevanţa stărilor de fapt fiscale şi să adopte soluţia admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză, în conformitate cu prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(9) În situaţia în care persoanele care achiziţionează vehicule sunt persoane care aplică sistemul TVA la încasare sau sunt persoane care achiziţionează vehicule de la persoane care aplică sistemul TVA la încasare, se aplică corespunzător prevederile **art. 145** alin. (1^1)şi (1^2) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 146

46. (1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la **art. 146** alin. (1) din Codul fiscal care să conţină cel puţin informaţiile prevăzute la **art. 155** alin. (19) din Codul fiscal şi cu dovada plăţii în cazul achiziţiilor prevăzute la **art. 145** alin. (1^2) din Codul fiscal efectuate de către persoanele impozabile obligate la aplicarea sistemului TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziţionează bunuri/servicii prevăzute la **art. 145** alin. (1^1) din Codul fiscal de la persoane impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare. Facturile emise în condiţiile prevăzute la **art. 155** alin. (11), (12) şi (20) din Codul fiscal constituie documente justificative în vederea deducerii taxei numai în situaţia în care au înscris şi codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al facturii, beneficiarul va solicita emitentului un duplicat al facturii, pe care se va menţiona că înlocuieşte factura iniţială. În cazul facturilor emise pe suport hârtie, duplicatul poate fi o factură nouă emisă de furnizor/prestator, care să cuprindă aceleaşi date ca şi factura iniţială, şi pe care să se menţioneze că este duplicat şi că înlocuieşte factura iniţială sau o fotocopie a facturii iniţiale, pe care să se aplice ştampila furnizorului/prestatorului şi să se menţioneze că este duplicat şi că înlocuieşte factura iniţială. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al declaraţiei vamale pentru import ori al documentului pentru regularizarea situaţiei, persoana impozabilă va solicita un duplicat certificat de organele vamale.

(2) În cazul utilizării Sistemului român de procesare automată a declaraţiei vamale de import, justificarea deducerii taxei se face cu exemplarul pe suport hârtie al declaraţiei vamale care certifică înscrisurile din documentul electronic de import/documentul electronic de import cu elemente de securitate şi siguranţă pentru care s-a acordat liber de vamă, autentificat prin aplicarea semnăturii şi a ştampilei lucrătorului vamal.

(3) Pentru achiziţiile de bunuri şi servicii pe bază de bonuri fiscale emise în conformitate cu prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 28/1999 privind obligaţia agenţilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale care îndeplinesc condiţiile unei facturi simplificate în conformitate cu prevederile **art. 155** alin. (11), (12) şi (20) din Codul fiscal dacă furnizorul/prestatorul a menţionat pe bonul fiscal cu ajutorul aparatului de marcat electronic fiscal codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului. Prevederile acestui alineat se completează cu cele ale pct. 45.

(4) Facturile emise pe numele salariaţilor unei persoane impozabile aflaţi în deplasare în interesul serviciului, pentru transport sau cazarea în hoteluri ori alte unităţi similare, permit deducerea taxei pe valoarea adăugată de către persoana impozabilă dacă sunt însoţite de decontul de deplasare. Aceleaşi prevederi se aplică şi în cazul personalului pus la dispoziţie de o altă persoană impozabilă sau pentru administratorii unei societăţi comerciale.

(5) Pentru achiziţiile de bunuri şi/sau servicii pentru care persoana impozabilă, care este înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal, este obligată la plata taxei prin mecanismul taxării inverse conform **art. 151**, **art. 150** alin. (2) - (6) şi **art. 157** alin. (4) din Codul fiscal, nu poate fi anulat dreptul de deducere a taxei în situaţia în care obligaţiile prevăzute la **art. 157** alin. (2) sau, după caz, la **art. 157** alin. (5) din Codul fiscal nu au fost îndeplinite, dar achiziţiile sunt destinate operaţiunilor cu drept de deducere conform **art. 145** - **147** din Codul fiscal şi persoana respectivă deţine un document care corespunde cerinţelor prevăzute la **art. 146** din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cauzele conexate C-95/07 şi C-96/07.

(6) În situaţia în care organele fiscale competente, cu ocazia verificărilor efectuate, constată că nu s-au îndeplinit obligaţiile prevăzute la **art. 157** alin. (2) sau, după caz, la **art. 157** alin. (5) din Codul fiscal, vor proceda astfel:

a) dacă achiziţiile de bunuri şi servicii prevăzute la alin. (5) sunt destinate exclusiv realizării de operaţiuni care dau drept de deducere, dispun aplicarea prevederilor **art. 157** alin. (2) sau, după caz, ale **art. 157** alin. (5) din Codul fiscal în perioada fiscală în care s-a finalizat inspecţia fiscală;

b) dacă achiziţiile de bunuri şi servicii prevăzute la alin. (5) sunt destinate realizării de operaţiuni care sunt supuse pro rata, vor calcula diferenţa dintre taxa colectată şi taxa dedusă potrivit pro rata aplicabilă la data efectuării operaţiunii. În cazul în care inspecţia fiscală are loc în cursul anului fiscal în care operaţiunea a avut loc, pentru determinarea diferenţei prevăzute se va avea în vedere pro rata provizorie aplicată. Dacă inspecţia fiscală are loc într-un alt an fiscal decât cel în care a avut loc operaţiunea, pentru determinarea diferenţei prevăzute se va avea în vedere pro rata definitivă calculată pentru anul în care a avut loc operaţiunea. Diferenţele astfel stabilite vor fi achitate sau, după caz, compensate, în conformitate cu normele procedurale în vigoare;

c) dacă achiziţiile de bunuri şi servicii prevăzute la alin. (5) sunt destinate realizării de operaţiuni care nu dau drept de deducere, vor stabili taxa datorată bugetului de stat, care va fi achitată sau, după caz, compensată, în conformitate cu normele procedurale în vigoare.

(7) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condiţiile **art. 150** alin. (2) - (4) şi (6) şi **art. 151** din Codul fiscal, trebuie să deţină o factură care cuprinde cel puţin informaţiile prevăzute la **art. 155** din Codul fiscal ori o autofactură emisă în conformitate cu prevederile **art. 155^1** alin. (1) sau (2) din Codul fiscal.

(8) În sensul **art. 146** alin. (1) lit. c) şi d) din Codul fiscal, prin *actul constatator emis de organele vamale* se înţelege documentul pentru regularizarea situaţiei, emis inclusiv ca urmare a unui control vamal.

Norme metodologice:

ART. 147

47. (1) În aplicarea **art. 147** alin. (3) şi alin. (4) din Codul fiscal, dacă bunurile sau serviciile achiziţionate pot fi alocate parţial activităţii care nu dă drept de deducere şi parţial activităţii care dă drept de deducere, nu se aplică prevederile **art. 147** alin. (5) din Codul fiscal, respectiv deducerea taxei pe bază de pro rata.

Exemplu: o societate care cumpără o clădire, cunoaşte din momentul achiziţionării acesteia partea din clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de scutire şi partea de clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de taxare, va deduce taxa corespunzătoare părţii din clădire care urmează a fi utilizată pentru închiriere în regim de taxare şi nu va deduce taxa aferentă părţii din clădire, care va fi utilizată pentru închiriere în regim de scutire.

(2) În sensul **art. 147** alin. (7) lit. c) din Codul fiscal, operaţiunile imobiliare reprezintă operaţiuni de livrare, închiriere, leasing, arendare, concesionare şi alte operaţiuni similare efectuate în legătură cu bunurile imobile.

(3) O operaţiune este accesorie activităţii principale dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a. realizarea acestei operaţiuni necesită resurse tehnice limitate privind echipamentele şi utilizarea de personal;

b. operaţiunea nu este direct legată de activitatea principală a persoanei impozabile; şi

c. suma achiziţiilor efectuate în scopul operaţiunii şi suma taxei deductibile aferente operaţiunii, sunt nesemnificative.

(4) Persoanele impozabile cu regim mixt pot opta să nu aplice prevederile **art. 147** în ce priveşte posibilitatea exercitării dreptului de deducere, situaţie în care taxa aferentă achiziţiilor de bunuri destinate operaţiunilor cu sau fără drept de deducere nu va fi dedusă.

(5) În cazul în care ulterior depunerii decontului de taxă se constată erori în calculul pro rata definitivă pentru perioade anterioare:

a) dacă pro rata corect determinată este mai mică decât pro rata utilizată, persoana impozabilă are obligaţia să procedeze la regularizarea diferenţelor în cadrul perioadei prevăzute la **art. 147^1** alin. (2) din Codul fiscal;

b) dacă pro rata corect determinată este mai mare decât pro rata utilizată, persoana impozabilă are dreptul să procedeze la regularizarea diferenţelor în cadrul perioadei prevăzute la **art. 147^1** alin. (2) din Codul fiscal.

Regularizarea se înscrie în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care sunt constate aceste erori.

Norme metodologice:

ART. 147^1

48. (1) Prevederile **art. 147^1** alin. (2) şi (3) din Codul fiscal se aplică de persoanele impozabile şi ulterior unui control fiscal, chiar dacă taxa înscrisă în facturile pentru achiziţii era exigibilă în perioada supusă inspecţiei fiscale.

(2) În aplicarea **art. 147^1** alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilă va notifica organele fiscale competente printr-o scrisoare recomandată, însoţită de copii de pe facturi sau alte documente justificative ale dreptului de deducere, faptul că va exercita dreptul de deducere după mai mult de 3 ani consecutivi după anul în care acest drept a luat naştere.

Norme metodologice:

ART. 147^2

49. (1) În baza **art. 147^2** alin. (1) lit. a) din Codul fiscal orice persoană impozabilă nestabilită în România, dar stabilită în alt stat membru, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri şi achiziţii de bunuri/servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au fost achiziţionate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activităţii sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operaţiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reşedinţa sa obişnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrată şi nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform **art. 153** din Codul fiscal;

c)

1. prestarea de servicii de transport şi de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul **art. 143** alin. (1) lit. c)—m), **art. 144** alin. (1) lit. c) și **art. 144^1** din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri şi prestarea de servicii către o persoană care are obligaţia de a plăti TVA în conformitate cu **art. 150** alin. (2) - (6) din Codul fiscal.

(2) Nu se rambursează:

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect;

b) taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul **art. 143**, **art. 144** şi **art. 144^1** din Codul fiscal;

c) taxa pe valoarea adăugată facturată agenţiilor de turism, inclusiv a tur-operatorilor, care aplică regimul special de taxă, conform echivalentului din alt stat membru al **art. 152^1** din Codul fiscal;

d) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată ulterior înregistrării în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplică prevederile **art. 147^1** din Codul fiscal.

(3) Se rambursează oricărei persoane impozabile nestabilite în România taxa pe valoarea adăugată achitată pentru achiziţii de bunuri/servicii, inclusiv pentru importuri, efectuate în România, în măsura în care bunurile şi serviciile respective sunt utilizate pentru următoarele operaţiuni:

a) operaţiuni rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România;

b) operaţiuni efectuate către o persoană care are obligaţia de a plăti TVA în conformitate cu **art. 150** alin. (2) - (6) din Codul fiscal.

(4) Dreptul la rambursarea taxei aferente achiziţiilor este determinat în temeiul prevederilor **art. 145**, **145^1** şi **146** din Codul fiscal.

c) prestarea de servicii de transport şi de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul **art. 143** alin. (1) lit. c) - m), **art. 144** alin. (1) lit.

c) şi **art. 144^1** din Codul fiscal.

(5) Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în România, o persoană impozabilă nestabilită în România trebuie să efectueze operaţiuni care dau dreptul de deducere în statul membru în care este stabilită. În cazul în care o persoană impozabilă nestabilită în România efectuează, în statul membru în care este stabilită, atât operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere în respectivul stat membru, România va rambursa numai acea parte din TVA rambursabilă conform alin. (3) care corespunde operaţiunilor cu drept de deducere. Dreptul de rambursare a taxei se determină conform alin. (4), respectiv în aceleaşi condiţii ca şi cele aplicabile pentru operaţiuni care sunt realizate în România.

(6) Pentru a obţine o rambursare a TVA în România, persoana impozabilă care nu este stabilită în România adresează o cerere de rambursare pe cale electronică şi o înaintează statului membru în care este stabilită, prin intermediul portalului electronic pus la dispoziţie de către statul membru respectiv.

(7) Cererea de rambursare conţine următoarele informaţii:

a) numele şi adresa completă ale solicitantului;

b) o adresă de contact pe cale electronică;

c) descrierea activităţii economice a solicitantului pentru care sunt achiziţionate bunurile şi serviciile;

d) perioada de rambursare acoperită de cerere;

e) o declaraţie din partea solicitantului că nu a livrat bunuri şi nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepţia operaţiunilor prevăzute la alin. (1) lit. c) pct. 1 şi 2;

f) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală al solicitantului;

g) datele contului bancar, inclusiv codurile IBAN şi BIC.

(8) În afară de informaţiile menţionate la alin. (7), cererea de rambursare mai conţine, pentru fiecare factură sau document de import, următoarele informaţii:

a) numele şi adresa completă ale furnizorului sau prestatorului;

b) cu excepţia importurilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA al furnizorului sau prestatorului;

c) cu excepţia importurilor, prefixul statului membru de rambursare în conformitate cu codul ISO 3166 - alfa 2, respectiv codul RO;

d) data şi numărul facturii sau documentului de import;

e) baza impozabilă şi cuantumul TVA, exprimate în lei;

f) cuantumul TVA deductibil, calculat în conformitate cu alin. (3), (4) şi (5), exprimat în lei;

g) după caz, partea de TVA deductibilă calculată în conformitate cu alin. (5) şi exprimată ca procent;

h) natura bunurilor şi a serviciilor achiziţionate, descrisă conform codurilor de la alin. (9).

(9) În cererea de rambursare natura bunurilor şi a serviciilor achiziţionate se descrie conform următoarelor coduri:

1. combustibil;

2. închiriere de mijloace de transport;

3. cheltuieli legate de mijloace de transport (altele decât bunurile şi serviciile prevăzute la codurile 1 şi 2);

4. taxe rutiere de acces şi taxa de utilizare a drumurilor;

5. cheltuieli de deplasare, de exemplu, cu taxiul sau cu mijloacele de transport public;

6. cazare;

7. servicii de catering şi restaurant;

8. acces la târguri şi expoziţii;

9. cheltuieli pentru produse de lux, activităţi de divertisment şi spectacole;

10. altele. În cazul în care se utilizează codul 10, se specifică natura bunurilor livrate şi a serviciilor prestate.

(10) Solicitantul trebuie să furnizeze pe cale electronică informaţii suplimentare codificate cu privire la codurile 1 şi 3 prevăzute la alin. (9), aceste informaţii fiind necesare pentru a determina existenţa unor restricţii asupra dreptului de deducere.

(11) În cazul în care baza de impozitare de pe o factură sau de pe un document de import este de cel puţin echivalentul în lei a 1000 euro ori în cazul facturilor pentru combustibil de cel puţin 250 euro, în vederea obţinerii rambursării taxei pe valoarea adăugată, solicitantul trebuie să trimită pe cale electronică copii de pe respectivele facturi sau, după caz, documente de import, împreună cu cererea de rambursare. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Naţională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010. Pentru facturile sau documentele de import a căror valoare nu depăşeşte sumele prevăzute în teza anterioară, nu este obligatorie transmiterea lor în vederea obţinerii rambursării, cu excepţia situaţiei prevăzute la alin. (22).

(12) Solicitantul trebuie să furnizeze o descriere a activităţilor sale economice prin utilizarea sistemului armonizat de coduri detaliat la nivelul 4, stabilit în conformitate cu art. 34 alin. (3) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1.798/2003 al Consiliului din 7 octombrie 2003 privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată şi de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 218/92, cu modificările ulterioare.

(13) Solicitantul trebuie să furnizeze informaţiile din cererea de rambursare şi eventualele informaţii suplimentare solicitate de organul fiscal competent din România în limba română.

(14) În cazul în care, ulterior depunerii cererii de rambursare, pro rata de deducere este modificată, ca urmare a calculului pro rata definitivă, solicitantul procedează la rectificarea sumei solicitate sau deja rambursate. Rectificarea se efectuează printr-o altă cerere de rambursare depusă pe parcursul anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare în cauză sau, în cazul în care solicitantul nu înaintează nicio cerere de rambursare pe parcursul respectivului an calendaristic, printr-o declaraţie separată trimisă prin intermediul portalului electronic creat de statul membru în care este stabilit solicitantul.

(15) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

a) achiziţii de bunuri sau servicii care au fost facturate în perioada de rambursare, achitate până la data solicitării rambursării. Facturile care nu au fost achitate până la data solicitării rambursării se cuprind în cererile de rambursare aferente perioadelor în care acestea sunt achitate;

b) importuri de bunuri efectuate în perioada de rambursare.

(16) Pe lângă operaţiunile menţionate la alin. (15), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de rambursare precedente şi care privesc operaţiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.

(17) Cererea de rambursare este trimisă statului membru în care este stabilit solicitantul, cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Prin excepţie, pentru cererile care se referă la rambursări aferente anului 2009, termenul-limită de transmitere este 31 martie 2011. Se consideră că cererea a fost depusă numai în cazul în care solicitantul a furnizat toate informaţiile/documentele cerute conform alin. (7) - (10) şi (12). Statul membru în care este stabilit solicitantul îi trimite acestuia, de îndată, o confirmare electronică de primire a cererii şi transmite pe cale electronică organului fiscal competent din România cererea de rambursare completată conform alin. (7) - (9) şi informaţiile/documentele prevăzute la alin. (10) - (12).

(18) Perioada pentru care se rambursează taxa pe valoarea adăugată este de maximum un an calendaristic şi de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic.

(19) În cazul în care cererea de rambursare vizează o perioadă de rambursare mai mică de un an calendaristic, dar mai mare de 3 luni, cuantumul TVA pentru care se solicită o rambursare nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 400 euro. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Naţională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(20) În cazul în care cererea de rambursare se referă la o perioadă de rambursare de un an calendaristic sau la perioada rămasă dintr-un an calendaristic, cuantumul TVA nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 50 euro. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Naţională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(21) După primirea cererii transmise pe cale electronică de autoritatea competentă din alt stat membru, organul fiscal competent din România îi comunică de îndată solicitantului, pe cale electronică, data la care a primit cererea. Decizia de aprobare sau respingere a cererii de rambursare se comunică solicitantului în termen de 4 luni de la data primirii cererii, dacă nu se solicită informaţii suplimentare conform alin. (22).

(22) În cazul în care organul fiscal competent din România consideră că nu are toate informaţiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe cale electronică, informaţii suplimentare, inclusiv copii de pe documentele prevăzute la alin. (11), de la solicitant sau de la autorităţile competente din statul membru de stabilire, după caz, pe parcursul perioadei de 4 luni prevăzute la alin. (21). În cazul în care informaţiile suplimentare sunt cerute de la o altă sursă decât solicitantul sau o autoritate competentă dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacă destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace. Dacă este necesar, se pot solicita alte informaţii suplimentare. Informaţiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original ori în copie, în cazul în care există îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau acurateţea unei anumite cereri. În acest caz, plafoanele prevăzute la alin. (11) nu se aplică.

(23) Informaţiile solicitate în temeiul alin. (22) trebuie furnizate în termen de o lună de la data la care solicitarea de informaţii suplimentare este primită de cel căruia îi este adresată.

(24) În cazul în care organul fiscal competent din România cere informaţii suplimentare, acesta comunică solicitantului decizia sa de aprobare sau respingere a cererii de rambursare în termen de două luni de la data primirii informaţiilor cerute sau, în cazul în care nu a primit răspuns la cererea sa de informaţii, în termen de două luni de la data expirării termenului prevăzut la alin. (23). Cu toate acestea, perioada pentru luarea deciziei cu privire la cererea de rambursare, în totalitatea ei sau la o parte a acesteia, trebuie să fie întotdeauna de maximum 6 luni de la data primirii cererii de către statul membru de rambursare. În cazul în care organul fiscal competent din România cere alte informaţii suplimentare, acesta comunică solicitantului decizia sa privind cererea de rambursare, în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, în termen de 8 luni de la data primirii cererii.

(25) În cazul în care cererea de rambursare se aprobă, rambursarea sumei aprobate este efectuată cel târziu în termen de 10 zile lucrătoare de la data expirării termenului prevăzut la alin. (21) sau, în cazul în care au fost solicitate informaţii suplimentare sau alte informaţii ulterioare, a termenelor menţionate la alin. (24).

(26) Rambursarea se efectuează în lei într-un cont bancar din România sau, la cererea solicitantului, în oricare alt stat membru. În acest al doilea caz, eventualele comisioane bancare de transfer sunt reţinute din suma care urmează a fi plătită solicitantului.

(27) În cazul în care cererea de rambursare este respinsă, integral sau parţial, organul fiscal competent din România comunică solicitantului motivele respingerii, împreună cu decizia. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare în România.

(28) Absenţa unei decizii privind o cerere de rambursare în termenul prevăzut la alin. (25), nu este considerată ca fiind echivalentă aprobării sau respingerii cererii, dar poate fi contestată conform normelor procedurale în vigoare.

(29) În cazul în care o rambursare a fost obţinută prin fraudă sau printr-o altă metodă incorectă, organul fiscal competent din România va solicita persoanei impozabile care a beneficiat de rambursare restituirea sumelor rambursate în mod eronat şi a majorărilor aferente. În caz de nerestituire a sumelor, organul fiscal competent din România va suspenda orice rambursare ulterioară, către persoana impozabilă în cauză până la concurenţa sumei neplătite sau, dacă nu există o rambursare ulterioară, va proceda la recuperarea sumelor rambursate eronat şi a majorărilor aferente potrivit prevederilor referitoare la asistenţa reciprocă în materie de colectare.

(30) Orice rectificare făcută în urma unei cereri de rambursare anterioare, în conformitate cu alin. (14) sau, în cazul în care o declaraţie separată este depusă, sub forma unei recuperări sau plăţi separate, reprezintă o majorare sau o reducere a sumei de rambursat.

(31) În cazul nerespectării termenului de rambursare prevăzut la alin. (25) se plăteşte o dobândă solicitantului pentru suma ce va fi rambursată după expirarea acestui termen. Dobânda se calculează începând din ziua următoare ultimei zile prevăzute pentru plată în temeiul alin. (25) până în ziua în care suma este efectiv plătită. Ratele dobânzilor sunt egale cu rata dobânzii aplicabile rambursărilor de TVA către persoanele impozabile stabilite România.

(32) În cazul în care solicitantul nu transmite organului fiscal competent din România, în termenul prevăzut, informaţiile suplimentare sau alte informaţii solicitate, prevederile alin. (31) nu se aplică. De asemenea, prevederile alin. (31) nu se aplică până în momentul primirii de către statul membru de rambursare a documentelor care trebuie trimise pe cale electronică în temeiul alin. (11).

(33) Prevederile alin. (1) - (32) se aplică cererilor de rambursare depuse după 31 decembrie 2009. Cererile de rambursare depuse înainte de 1 ianuarie 2010 se soluţionează potrivit prevederilor legale în vigoare la data depunerii lor.

(34) Prevederile alin. (1)—(33) transpun prevederile Directivei 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 44 din 20 februarie 2008, și ale Directivei 2010/66/UE a Consiliului din 14 octombrie 2010 de modificare a Directivei Consiliului 2008/9/CE de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 275 din 20 octombrie2010.

49^1. (1) Conform **art. 147^2** alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă stabilită în România poate beneficia de rambursarea

taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri şi achiziţii de bunuri/servicii, efectuate în alt stat membru, denumit în continuare stat membru de rambursare, în condiţiile şi conform procedurilor stabilite de legislaţia statului respectiv, care transpune prevederile Directivei 2008/9/CE şi ale Directivei2010/66/UE.

(2) Dreptul la rambursarea taxei aferente achiziţiilor este determinat conform legislaţiei din statul membru de rambursare.

(3) Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în statul membru de rambursare, o persoană impozabilă stabilită în România trebuie să efectueze operaţiuni care dau dreptul de deducere în România. În cazul în care o persoană impozabilă efectuează în România atât operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere, statul membru de rambursare poate rambursa numai acea parte din TVA rambursabilă care corespunde operaţiunilor cu drept de deducere.

(4) Pentru a obţine o rambursare a TVA în statul membru de rambursare, persoana impozabilă stabilită în România adresează o cerere de rambursare pe cale electronică statului membru respectiv pe care o înaintează organului fiscal competent din România, prin intermediul portalului electronic pus la dispoziţie de acesta. Organul fiscal competent din România va transmite electronic autorităţii competente din statul membru de rambursare cererea de rambursare completată corespunzător.

(5) Cererea de rambursare trebuie să cuprindă:

a) numele şi adresa completă ale solicitantului;

b) o adresă de contact pe cale electronică;

c) descrierea activităţii economice a solicitantului pentru care sunt achiziţionate bunurile şi serviciile;

d) perioada de rambursare acoperită de cerere;

e) o declaraţie din partea solicitantului că nu a livrat bunuri şi nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul statului membru de rambursare pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepţia serviciilor de transport şi serviciilor auxiliare transportului, scutite în temeiul art. 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 sau 160 din Directiva 2006/112/CE şi a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către o persoană care are obligaţia de a plăti TVA în conformitate cu art. 194 - 197 şi 199 din Directiva 2006/112/CE, astfel cum au fost transpuse în legislaţia statutului membru de rambursare;

f) codul de înregistrare în scopuri de TVA al solicitantului;

g) datele contului bancar, inclusiv codurile IBAN şi BIC.

(6) În afară de informaţiile menţionate la alin. (5), cererea de rambursare mai conţine, pentru fiecare stat membru de rambursare şi pentru fiecare factură sau document de import, următoarele informaţii:

a) numele şi adresa completă ale furnizorului sau prestatorului;

b) cu excepţia importurilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală al furnizorului sau prestatorului, astfel cum au fost alocate de statul membru de rambursare;

c) cu excepţia importurilor, prefixul statului membru de rambursare în conformitate cu codul ISO 3166 - alfa 2, cu excepţia Greciei care utilizează prefixul "EL";

d) data şi numărul facturii sau documentului de import;

e) baza impozabilă şi cuantumul TVA exprimate în moneda statului membru de rambursare;

f) cuantumul TVA deductibil, exprimat în moneda statului membru de rambursare;

g) după caz, partea de TVA deductibilă calculată în conformitate cu alin. (3) şi exprimată ca procent;

h) natura bunurilor şi a serviciilor achiziţionate.

(7) În cererea de rambursare natura bunurilor şi a serviciilor achiziţionate se descrie conform codurilor prevăzute la pct. 49 alin. (9).

(8) În cazul în care, ulterior depunerii cererii de rambursare, pro rata de deducere este modificată conform **art. 147** alin. (8) din Codul fiscal, solicitantul procedează la rectificarea sumei solicitate sau deja rambursate. Rectificarea se efectuează printr-o cerere de rambursare pe parcursul anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare în cauză sau, în cazul în care solicitantul nu înaintează nicio cerere de rambursare pe parcursul respectivului an calendaristic, printr-o declaraţie separată trimisă prin intermediul portalului electronic creat de România.

(9) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

a) achiziţii de bunuri sau servicii care au fost facturate pe parcursul perioadei de rambursare, cu condiţia ca TVA să fi devenit exigibilă înaintea sau la momentul facturării, sau pentru care TVA a devenit exigibilă pe parcursul perioadei de rambursare, cu condiţia ca achiziţiile să fi fost facturate înainte ca TVA să devină exigibilă;

b) importul de bunuri efectuat pe parcursul perioadei de rambursare.

(10) Pe lângă operaţiunile menţionate la alin. (9), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de rambursare precedente şi care privesc operaţiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.

(11) Cererea de rambursare este transmisă electronic organului fiscal competent din România prin intermediul portalului electronic pus la dispoziţie de acesta, cel târziu până la data de **30 septembrie** a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Prin excepţie, pentru cererile care se referă la rambursări aferente anului 2009, termenul-limită de transmitere este **31 martie 2011**. Organul fiscal competent din România va trimite solicitantului, de îndată, o confirmare electronică de primire a cererii.

(12) Perioada de rambursare este de maximum un an calendaristic şi de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni, în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic.

(13) În cazul în care cererea de rambursare vizează o perioadă de rambursare mai mică de un an calendaristic, dar mai mare de 3 luni, cuantumul TVA pentru care se solicită o rambursare nu poate fi mai mic de 400 euro sau echivalentul acestei sume în moneda naţională a statului de rambursare.

(14) În cazul în care cererea de rambursare se referă la o perioadă de rambursare de un an calendaristic sau la perioada rămasă dintr-un an calendaristic, cuantumul TVA nu poate fi mai mic de 50 euro sau echivalentul acestei sume în moneda naţională a statului de rambursare.

(15) Organul fiscal competent din România nu înaintează cererea statului membru de rambursare în cazul în care, pe parcursul perioadei de rambursare, solicitantul se încadrează în oricare dintre situaţiile următoare:

a) nu este persoană impozabilă în sensul TVA;

b) efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii care sunt scutite de TVA fără drept de deducere în temeiul **art. 141** din Codul fiscal;

c) beneficiază de scutirea pentru întreprinderi mici prevăzută la **art. 152** din Codul fiscal.

(16) Organul fiscal competent din România îi comunică solicitantului, pe cale electronică, decizia pe care a luat-o în temeiul alin. (15).

(17) Contestaţiile împotriva deciziilor de respingere a unor cereri de rambursare pot fi depuse de solicitant în conformitate cu legislaţia statului membru de rambursare. În cazul în care absenţa unei decizii privind o cerere de rambursare în termenele stabilite de Directiva 2008/9/CE nu este considerată conform legislaţiei statului membru de rambursare ca fiind echivalentă unei aprobări sau unui refuz, solicitantul poate recurge la orice proceduri administrative sau judiciare prevăzute de legislaţia statului membru de rambursare. În cazul în care nu sunt prevăzute astfel de proceduri, absenţa unei decizii privind o cerere de rambursare în termenele stabilite de Directiva 2008/9/CE este considerată ca fiind echivalentă respingerii cererii.

(18) Prevederile alin. (1) - (17) se aplică cererilor de rambursare depuse după 31 decembrie 2009.

Norme metodologice:

ART. 147^2 b)

50. (1) În baza **art. 147^2** alin. (1) lit. b) din Codul fiscal persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilită în Comunitate, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru importuri şi achiziţii de bunuri mobile corporale şi de servicii, efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplineşte următoarele condiţii:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activităţii sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operaţiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reşedinţa sa obişnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri şi nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepţia următoarelor operaţiuni:

1. prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul **art. 143** alin. (1) lit. c)—m), **art. 144** alin. (1) lit. c) și **art. 144^1** din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri şi prestarea de servicii către o persoană care are obligaţia de a plăti TVA în conformitate cu **art. 150** alin. (2) - (6) din Codul fiscal.

(2) Nu se va acorda rambursarea pentru:

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect;

b) taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul **art. 143**, **art. 144** şi **art. 144^1** din Codul fiscal;

c) taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziţiilor de bunuri/servicii pentru a căror livrare/prestare nu se acordă în România deducerea taxei în condiţiile **art. 145**, **145^1** şi **146** din Codul fiscal;

d) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată ulterior înregistrării în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplică prevederile **art. 147^1** din Codul fiscal.

(3) Rambursarea prevăzută la alin. (1) se acordă pentru:

a) operaţiuni rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România;

b) operaţiuni efectuate către o persoană care are obligaţia de a plăti TVA în conformitate cu **art. 150** alin. (2) - (6) din Codul fiscal.

(4) Perioada pentru care se rambursează taxa pe valoarea adăugată este de maximum un an calendaristic şi de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni, în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic.

(5) Pentru a îndeplini condiţiile pentru rambursare, orice persoană impozabilă prevăzută la alin. (3) trebuie să desemneze un reprezentant în România în scopul rambursării.

(6) Reprezentantul prevăzut la alin. (5) acţionează în numele şi în contul persoanei impozabile pe care o reprezintă şi va fi ţinut răspunzător individual şi în solidar alături de persoana impozabilă prevăzută la alin. (3) pentru obligaţiile şi drepturile persoanei impozabile cu privire la cererea de rambursare.

(7) Reprezentantul trebuie să îndeplinească următoarele obligaţii, în numele şi în contul solicitantului:

a) să depună la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanţelor Publice, anexând toate facturile şi/sau documentele de import în original, care să evidenţieze taxa a cărei rambursare se solicită;

b) să prezinte documente din care să rezulte că solicitantul este angajat într-o activitate economică ce i-ar conferi acestuia calitatea de persoană impozabilă în condiţiile **art. 127** din Codul fiscal, dacă ar fi stabilită în România. Prin excepţie, în cazul în care organele fiscale competente deţin deja o astfel de dovadă, nu este obligatoriu ca persoana impozabilă să aducă noi dovezi pe o perioadă de un an de la data prezentării respectivelor dovezi;

c) să prezinte o declaraţie scrisă a solicitantului ca în perioada la care se referă cererea de rambursare persoana respectivă nu a efectuat livrări de bunuri sau prestări de servicii ce au avut loc sau au fost considerate ca având loc în România, cu excepţia, după caz, a serviciilor prevăzute la alin. (2).

(8) Pentru a se asigura că o cerere de rambursare este justificată şi pentru a preveni fraudele, organele fiscale competente îi vor impune împuternicitului ce solicită o rambursare conform **art. 147^2** alin. (1) lit. b) din Codul fiscal orice alte obligaţii în plus faţă de cele prevăzute la alin. (7).

(9) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (7) lit. a) va fi aferentă facturilor pentru achiziţionarea de bunuri sau servicii sau documentelor pentru importuri efectuate în perioada prevăzută la alin. (1), dar poate fi aferentă şi facturilor sau documentelor de import necuprinse încă în cererile anterioare, în măsura în care aceste facturi sau documente de import sunt aferente operaţiunilor încheiate în anul calendaristic la care se referă cererea.

(10) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (7) lit. a) trebuie depusă la autoritatea fiscală competentă în termen de maximum 9 luni de la sfârşitul anului calendaristic în care taxa devine exigibilă.

(11) Dacă o cerere se referă la o perioadă:

a) mai scurtă decât un an calendaristic, dar nu mai mică de 3 luni, suma pentru care se solicită rambursarea nu poate fi mai mică

decât echivalentul în lei a 400 euro, determinat pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Naţională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010;

b) de un an calendaristic sau perioada rămasă dintr-un an calendaristic, suma pentru care se solicită rambursarea nu poate fi mai mică decât echivalentul în lei a 50 euro, determinat pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Naţională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(12) Decizia privind cererea de rambursare va fi emisă în termen de 6 luni de la data la care cererea, însoţită de documentele necesare pentru analizarea cererii, se primeşte de organele fiscale competente. În cazul în care rambursarea este respinsă parţial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

(13) Rambursările se efectuează în lei într-un cont deschis în România şi indicat de reprezentant. Orice comisioane bancare se vor suporta de către solicitant.

(14) Organele fiscale competente vor marca documentaţia anexată la o cerere de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere. Organele fiscale competente vor returna această documentaţie reprezentantului în termen de o lună de la data deciziei prevăzute la alin. (12).

(15) Atunci când s-a obţinut o rambursare în mod fraudulos sau printr-o eroare oarecare, organele fiscale competente vor proceda direct la recuperarea sumelor plătite în mod eronat şi a oricăror accesorii aferente de la împuternicit.

(16) În cazul cererilor frauduloase, organele fiscale competente vor respinge persoanei impozabile respective orice altă rambursare pe o perioadă de maximum 10 ani de la data depunerii cererii frauduloase.

(17) La cererea unei persoane impozabile stabilite în România, care doreşte să solicite rambursarea taxei într-un stat terţ, organele fiscale competente vor emite un certificat din care să rezulte că persoana respectivă este persoana impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform **art. 153** din Codul fiscal.

(18) Persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA şi nu este stabilită în Comunitate poate solicita rambursarea taxei achitate dacă, în conformitate cu legile ţării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea acelaşi drept de rambursare în ceea ce priveşte taxa pe valoarea adăugată sau alte impozite/taxe similare aplicate în ţara respectivă, fapt dovedit prin existenţa unor acorduri/declaraţii de reciprocitate semnate de reprezentanţii autorităţilor competente din România şi din ţara solicitantului. În vederea semnării unor astfel de acorduri/declaraţii, autorităţile competente ale ţărilor interesate trebuie să se adreseze Ministerului Finanţelor Publice. Ţările cu care România a semnat acorduri/declaraţii de reciprocitate în ceea ce priveşte rambursarea taxei pe valoarea adăugată vor fi publicate pe pagina de internet a Ministerului Finanţelor Publice.

(19) Prevederile alin. (1) - (18) transpun Directiva 86/560/CEE, a treisprezecea directivă a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislaţiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunităţii, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene L 326 din 21 noiembrie 1986.

Norme metodologice:

ART. 147^2 c)

51. (1) Pentru a avea dreptul la rambursare, persoana prevăzută la **art. 147^2** alin. (1) lit. c) din Codul fiscal va îndeplini următoarele obligaţii:

a) va depune la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanţelor Publice;

b) va anexa factura şi - după caz - documentele de import în original, sau orice alt document care să evidenţieze taxa achitată de această persoană pentru achiziţia a cărei rambursare se solicită;

c) va prezenta dovezi asupra faptului că mijlocul de transport:

1. a făcut obiectul unei livrări intracomunitare scutite de taxă în condiţiile **art. 143** alin. (2) din Codul fiscal;

2. era un mijloc de transport nou în condiţiile **art. 125^1** alin. (3) din Codul fiscal, la momentul livrării care rezultă din documentele prevăzute la lit. b).

(2) Rambursarea se efectuează în termenul prevăzut de normele procedurale în vigoare, care începe să curgă de la data depunerii cererii şi a tuturor documentelor menţionate la alin. (1) lit. b) la organele fiscale competente. Rambursarea se va efectua în lei într-un cont din România indicat de persoana prevăzută la alin. (1) şi orice comisioane bancare vor cădea în sarcina solicitantului.

(3) Organele fiscale competente vor marca factura, documentul de import sau orice alt document anexat la o cerere de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere şi vor returna aceste documente solicitantului.

(4) În cazul în care rambursarea este respinsă parţial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

Norme metodologice:

ART. 147^2 d)

52. (1) Pentru a avea dreptul la rambursare, persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, prevăzută la **art. 147^2** alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, va îndeplini următoarele obligaţii:

a) va depune la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanţelor Publice;

b) va anexa toate facturile şi - după caz - documentele de import în original, sau orice alt document care să evidenţieze taxa datorată sau achitată de această persoană pentru achiziţiile efectuate pentru care se solicită rambursarea;

c) va prezenta documente din care să rezulte că taxa prevăzută la lit. b) este aferentă operaţiunilor ce dau drept de deducere a taxei în condiţiile **art. 145** alin. (2) lit. d) din Codul fiscal.

(2) Rambursarea se efectuează în termenul prevăzut de normele procedurale în vigoare, care începe să curgă de la data depunerii

cererii şi a tuturor documentelor menţionate la alin. (1) lit. b) la organele fiscale competente. Rambursarea se va efectua în lei într-un cont din România indicat de persoana prevăzută la alin. (1) şi orice comisioane bancare vor cădea în sarcina solicitantului.

(3) Organele fiscale competente vor marca documentaţia anexată, la cererea de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere şi vor returna aceste documente solicitantului.

(4) În cazul în care rambursarea este respinsă parţial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

Norme metodologice:

ART. 148

53. (1) Potrivit prevederilor **art. 148** din Codul fiscal, se ajustează taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor şi activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform **art. 149** din Codul fiscal. Ajustarea taxei deductibile se efectuează numai în situaţia în care nu are loc o livrare/prestare către sine efectuată de persoana impozabilă, prevăzută la **art. 128** alin. (4) sau **art. 129** alin. (4) din Codul fiscal.

(2) În baza prevederilor **art. 148** alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, persoana impozabilă poate să ajusteze taxa nededusă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor şi activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform **art. 149** din Codul fiscal, activelor corporale fixe în curs de execuţie, constatate pe bază de inventariere, în situaţia în care persoana impozabilă câştigă dreptul de deducere a taxei. Ajustarea în acest caz reprezintă exercitarea dreptului de deducere şi se evidenţiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustarea sau, după caz, într-un decont de taxă ulterior. Persoana impozabilă realizează aceste ajustări ca urmare a unor situaţii cum ar fi:

a) modificări legislative;

b) modificări ale obiectului de activitate;

c) alocarea de bunuri/servicii pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere şi ulterior alocarea acestora pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere. Se includ în această categorie şi vehiculele pentru care a fost limitat dreptul de deducere conform **art. 145^1** din Codul fiscal, în situaţia în care fac obiectul unei livrări taxabile sau are loc o modificare de destinaţie, respectiv sunt utilizate exclusiv pentru activităţi exceptate de la limitarea dreptului de deducere prevăzute la **art. 145^1** din Codul fiscal. Aceste ajustări nu pot fi aplicate pentru vehiculele al căror drept de deducere a fost limitat 100% care sunt ulterior livrate, întrucât este obligatorie aplicarea scutirii de TVA prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. g) din Codul fiscal.

(3) În situaţiile prevăzute la alin. (2), taxa nededusă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor şi activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform **art. 149** din Codul fiscal, activelor corporale fixe în curs de execuţie, achiziţionate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât achiziţiile intracomunitare de bunuri, importurile şi achiziţiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor **art. 150** alin. (2) - (6), **art. 152^3** alin. (10) sau **art. 160** din Codul fiscal, precum şi cele achiziţionate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevăzute la **art. 134^2** alin. (6) lit. a) - e) din Codul fiscal, se ajustează la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea, pentru taxa deductibilă, respectiv pentru taxa care a fost plătită furnizorului/prestatorului, iar în cazul activelor corporale fixe se aplică şi prevederile alin. (14). În situaţia în care la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea nu a fost achitată integral taxa aferentă achiziţiei, pe măsură ce se plăteşte diferenţa de taxă, persoana impozabilă îşi exercită dreptul de deducere a taxei respective cu excepţia situaţiei în care la data plăţii bunurile/serviciile nu sunt utilizate pentru operaţiuni care dau drept de deducere a taxei. În cazul activelor corporale fixe amortizabile, pe măsură ce se plăteşte diferenţa de taxă, persoana impozabilă deduce partea din taxa plătită corespunzătoare valorii rămase neamortizate la momentul la care intervine evenimentul care a generat ajustarea. Dacă apar şi alte evenimente care generează ajustarea TVA până la data plăţii TVA, în favoarea statului sau în favoarea persoanei impozabile, în cazul activelor corporale fixe amortizabile, suma taxei de dedus se determină în funcţie de valoarea rămasă neamortizată la data fiecărui eveniment care generează ajustarea taxei. Taxa aferentă achiziţiilor intracomunitare de bunuri, importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor **art. 150** alin. (2) - (6), **art. 152^3** alin. (10) sau **art. 160** din Codul fiscal, efectuate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, precum şi taxa aferentă achiziţiilor de bunuri/servicii prevăzute la **art. 134^2** alin. (6) lit. a) - e) din Codul fiscal efectuate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare se ajustează potrivit regulilor generale prevăzute la alin. (2).

(4) În cazul în care persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire, prevăzut la **art. 152** din Codul fiscal, se înregistrează potrivit legii în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal, precum şi în cazul în care persoana înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal solicită scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, conform **art. 152** alin. (7) din Codul fiscal, se aplică ajustările de taxă prevăzute la pct. 61 şi 62. Persoanele care aplică sistemul TVA la încasare, precum şi cele care au achiziţionat bunuri/servicii de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA şi trec la regimul special de scutire prevăzut la **art. 152** din Codul fiscal aplică în mod corespunzător prevederile alin. (7).

(5) Conform **art. 148** alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, se ajustează taxa deductibilă, în situaţii precum:

a) cazurile prevăzute la **art. 138** lit. a) - c) şi e) din Codul fiscal;

b) când pro rata definitivă, calculată la sfârşitul anului, diferă de pro rata provizorie utilizată în cursul anului;

c) cazul în care persoana impozabilă în mod eronat a dedus o sumă de taxă mai mare decât avea dreptul sau mai mică.

(6) În baza **art. 148** alin. (1) lit. a) şi c) din Codul fiscal, persoana impozabilă trebuie să ajusteze, la data modificării intervenite, taxa deductibilă aferentă bunurilor de natura stocurilor, serviciilor neutilizate, activelor corporale fixe în curs de execuţie, activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform **art. 149** din Codul fiscal, în situaţia în care persoana impozabilă pierde dreptul de deducere a taxei. Ajustarea reprezintă în această situaţie anularea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată deduse iniţial şi se evidenţiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustarea. Persoana impozabilă realizează aceste ajustări ca urmare a unor situaţii cum ar fi:

a) modificări legislative;

b) modificări ale obiectului de activitate;

c) alocarea de bunuri/servicii pentru operaţiuni care dau drept de deducere şi ulterior alocarea acestora pentru realizarea de

operaţiuni care nu dau drept de deducere. Se includ în această categorie şi vehiculele pentru care nu a fost limitat dreptul de deducere conform **art. 145^1**, în situaţia în care are loc o modificare de destinaţie, respectiv sunt utilizate pentru activităţi care impun limitarea dreptului de deducere la 50%, conform **art. 145^1** din Codul fiscal;

d) bunuri lipsă în gestiune din alte cauze decât cele prevăzute la **art. 148** alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv bunurile furate. În cazul bunurilor lipsă din gestiune care sunt imputate, se efectuează ajustarea taxei, sumele imputate nefiind considerate contravaloarea unor operaţiuni în sfera de aplicare a TVA.

(6^1) În cazul contractelor de leasing financiar având ca obiect bunuri mobile corporale, altele decât bunurile de capital, care se reziliază, iar bunurile nu sunt restituite de utilizator în termenul prevăzut în contract, respectivele bunuri nu sunt considerate a fi lipsă în gestiunea locatorului/finanţatorului, acesta neavând obligaţia să efectueze ajustări ale taxei deduse dacă face dovada că a iniţiat şi a efectuat demersuri pentru recuperarea bunului, indiferent dacă la finalizarea acestor demersuri bunul este sau nu recuperat de către societatea de leasing.

(7) În situaţiile prevăzute la alin. (6), taxa deductibilă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor şi activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform **art. 149** din Codul fiscal, activelor corporale fixe în curs de execuţie, achiziţionate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât achiziţiile intracomunitare de bunuri, importurile şi achiziţiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor **art. 150** alin. (2) - (6), **art. 152^3** alin. (10) sau **art. 160** din Codul fiscal, precum şi cele achiziţionate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevăzute la **art. 134^2** alin. (6) din Codul fiscal, se ajustează la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea, pentru taxa deductibilă, respectiv pentru taxa care a fost plătită furnizorului/prestatorului, iar în cazul activelor corporale fixe se aplică şi prevederile alin. (14). În situaţia în care la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea nu a fost achitată integral taxa aferentă achiziţiei, pe măsură ce se plăteşte diferenţa de taxă, persoana impozabilă nu îşi exercită dreptul de deducere a taxei respective cu excepţia situaţiei în care la data plăţii bunurile/serviciile sunt utilizate pentru operaţiuni care dau drept de deducere a taxei. În cazul activelor corporale fixe amortizabile, pe măsură ce se plăteşte diferenţa de taxă, persoana impozabilă nu deduce partea din taxa plătită corespunzătoare valorii rămase neamortizate la momentul la care intervine evenimentul care a generat ajustarea. Dacă apar şi alte evenimente care generează ajustarea TVA până la data plăţii TVA, în favoarea statului sau în favoarea persoanei impozabile, în cazul activelor corporale fixe amortizabile, suma taxei de dedus se determină în funcţie de valoarea rămasă neamortizată la data fiecărui eveniment care generează ajustarea taxei. Taxa aferentă achiziţiilor intracomunitare de bunuri, importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor **art. 150** alin. (2) - (6), **art. 152^3** alin. (10) sau **art. 160** din Codul fiscal, efectuate de o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare, precum şi taxa aferentă achiziţiilor de bunuri/servicii prevăzute la **art. 134^2** alin. (6) din Codul fiscal efectuate de beneficiar de la o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare se ajustează potrivit regulilor generale prevăzute la alin. (6).

Exemplu:

Societatea A, care aplică sistemul TVA la încasare (sau a cumpărat bunuri de la o persoană care a aplicat TVA la încasare) a achiziţionat în ianuarie 2013 un activ corporal fix amortizabil în valoare de 10.000 lei plus TVA 2.400 lei. La data achiziţiei societatea A plăteşte furnizorului suma de 6.200 lei, din care TVA 1.200 lei, care se deduce. Bunul este alocat unei activităţi cu drept de deducere integral.

- În luna martie 2014 apare primul eveniment care generează ajustarea taxei, respectiv bunul este alocat unei activităţi fără drept de deducere a TVA. Societatea A trebuie să efectueze ajustarea taxei deduse astfel:

- valoarea neamortizată a bunului este de 7.000 lei (reprezintă 70% din valoarea bunului);

- TVA dedusă 1.200 lei;

- ajustarea calculată în funcţie de valoarea rămasă neamortizată: 1.200 x 70% = 840 lei, în favoarea statului.

- În luna iunie 2014 societatea A mai plăteşte furnizorului suma de 2.583 lei, din care 500 lei reprezintă TVA. Taxa de dedus se determină proporţional cu valoarea rămasă neamortizată la momentul la care a intervenit evenimentul care a generat ajustare, astfel: 500 x 70% = 350 lei - taxă care nu se deduce. Diferenţa de 150 lei (500 - 350) se deduce.

- În luna septembrie 2014 apare al doilea eveniment care generează ajustarea taxei, respectiv bunul este alocat unei activităţi cu drept de deducere:

- valoarea rămasă neamortizată este de 6.000 lei (reprezentând 60% din valoarea bunului);

- TVA achitată: 1.200 lei + 500 lei = 1.700 lei;

- ajustarea calculată în funcţie de valoarea rămasă neamortizată:

1.700 x 60% = 1.020 lei în favoarea persoanei impozabile.

- În luna decembrie 2014 societatea A plăteşte furnizorului suma de 3.617 lei, din care TVA reprezintă 700 lei. Taxa de dedus se determină în funcţie de valoarea rămasă neamortizată la data fiecărui eveniment care generează ajustarea taxei, astfel: 700 x 70% - 700 x 60% = 490 - 420 = 70 lei nu se deduc, iar diferenţa de 630 lei (700 - 70) se deduce.

(8) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de organele fiscale competente, conform **art. 153** alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, se consideră că activele corporale fixe, care nu sunt amortizate integral, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform **art. 149** din Codul fiscal, sunt alocate pe perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA unei activităţi fără drept de deducere, fiind obligatorie ajustarea taxei conform **art. 148** alin. (1) lit. c) din Codul fiscal pentru valoarea rămasă neamortizată. Ajustarea se efectuează în funcţie de cota de taxă în vigoare la data achiziţiei activului corporal fix. Ajustarea va fi reflectată în ultimul decont de taxă depus înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile. În cazul în care nu a evidenţiat corect sau nu a efectuat ajustările de taxă prevăzute, persoana impozabilă va declara şi va plăti sumele rezultate din ajustarea taxei, potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. După înregistrarea în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal, persoanele impozabile pot ajusta, în conformitate cu prevederile alin. (2) lit. b), taxa aferentă activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital potrivit **art. 149** din Codul fiscal, pentru valoarea rămasă neamortizată, inclusiv în situaţia în care acestea au fost livrate în regim de taxare în perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA, în cadrul procedurii de executare silită. Ajustarea va fi reflectată în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior. Prevederile alin. (3) şi (7) se aplică corespunzător.

(9) *** Abrogat.

(10) În sensul **art. 148** alin. (2) lit. a) din Codul fiscal:

a) prin *bunuri distruse* şi prin *bunuri pierdute* se înţelege bunurile dispărute în urma unor calamităţi naturale sau a unor cauze de

forţă majoră;

b) prin *calamităţi naturale* se înţelege fenomene cum ar fi inundaţiile, alunecările de teren, cutremurele;

c) prin *cauze de forţă majoră* se înţelege:

1. incendiu, dovedit prin documente de asigurare şi/sau alte rapoarte oficiale;

2. război, război civil, acte de terorism;

3. orice alte evenimente pentru care se poate invoca forţa majoră.

(11) Potrivit prevederilor **art. 148** alin. (2) lit. b) din Codul fiscal nu se fac ajustări ale taxei deductibile:

a) în cazul bunurilor de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, respectiv cele care îndeplinesc în mod cumulativ următoarele condiţii:

1. degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente. Sunt incluse în această categorie şi produsele accizabile pentru care autoritatea competentă a emis decizie de aprobare a distrugerii;

2. se face dovada că bunurile au fost distruse;

b) în situaţia casării activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital prevăzute la **art. 149** din Codul fiscal.

(12) În conformitate cu prevederile **art. 148** alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, persoana impozabilă nu are obligaţia ajustării taxei în cazul perisabilităţilor, în limitele stabilite prin lege, al pierderilor tehnologice sau, după caz, al altor consumuri proprii, în limitele stabilite potrivit legii ori, în lipsa acestora, în limitele stabilite de persoana impozabilă în norma proprie de consum. În cazul depăşirii limitelor de perisabilitate sau a limitelor privind normele tehnologice ori consumurile proprii, astfel cum sunt prevăzute la prima teză, se ajustează taxa aferentă depăşirii acestora. Prin excepţie, în cazul societăţilor de distribuţie a energiei electrice, nu se face ajustarea taxei pentru cantităţile de energie electrică consumate la nivelul normei proprii de consum tehnologic sau, în lipsa acesteia, la nivelul normei aprobate de către Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei pentru fiecare societate de distribuţie a energiei electrice, care include şi consumul propriu comercial.

(13) Pentru operaţiunile prevăzute la **art. 128** alin. (8) din Codul fiscal nu se efectuează ajustarea taxei deductibile.

(14) În cazul activelor corporale fixe, care nu sunt amortizate integral, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform **art. 149** din Codul fiscal, ajustarea taxei conform **art. 148** din Codul fiscal se face pentru valoarea rămasă neamortizată. Ajustarea se efectuează în funcţie de cota de taxă în vigoare la data achiziţiei activului corporal fix. În sensul prezentelor norme, *prin valoare rămasă neamortizată* se înţelege valoarea de înregistrare în contabilitate diminuată cu amortizarea contabilă.

Norme metodologice:

ART. 149

54.

(1) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor care fac obiectul închirierii, leasingului, concesionării sau oricărei alte metode de punere a acestora la dispoziţia unei persoane se efectuează de către persoana care închiriază, dă în leasing ori pune la dispoziţia altei persoane bunurile respective, cu excepţia situaţiei prevăzute la alin. (2). Data la care bunul se consideră achiziţionat din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată de locatar/utilizator este data la care se face transferul dreptului de proprietate de către locator/finanţator. Pentru taxa aferentă achiziţiei bunurilor de capital care au fost cumpărate de locatar/utilizator printr-un contract de leasing, perioada de ajustare începe la data de 1 ianuarie a anului în care a avut loc transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, dar ajustarea se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunurilor de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data transferului dreptului de proprietate. În sensul **art. 149** alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, prin *durată normală de funcţionare* se înţelege durata normală de utilizare stabilită pentru amortizarea fiscală, în cazul activelor corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile conform prevederilor legale în vigoare. Activele corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului sunt considerate bunuri de capital la locator/finanţator dacă limita minimă a duratei normale de utilizare este egală sau mai mare de 5 ani.

(2) Taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă transformării sau modernizării unui bun imobil ori a unei părţi a acestuia se ajustează de către persoana la dispoziţia căreia este pus bunul imobil sau o parte a acestuia în situaţia în care lucrările de transformare ori modernizare sunt efectuate de către această persoană, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puţin 20% din valoarea totală după transformarea ori modernizarea bunului imobil sau a părţii de bun imobil. În situaţia în care valoarea fiecărei transformări sau modernizări nu depăşeşte 20% din valoarea totală după transformarea ori modernizarea bunului imobil sau a părţii de bun imobil, nu se efectuează ajustări privind taxa pe valoarea adăugată conform **art. 149** sau **art. 148** din Codul fiscal. În sensul prezentelor norme metodologice sunt luate în considerare operaţiunile de transformare sau modernizare care conduc la majorarea valorii bunului imobil. În scopul calculării acestei depăşiri se vor avea în vedere valorile reevaluate ale bunurilor respective, aşa cum sunt înregistrate în contabilitate, sau, în cazul în care bunurile aparţin unor persoane care nu sunt obligate să conducă evidenţă contabilă, se va avea în vedere valoarea bunului imobil înainte şi după transformare/modernizare stabilită prin raport de expertiză. Se consideră că bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare ori modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la **art. 149** alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, la data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepţie definitivă a lucrărilor de transformare a construcţiei în cauză. Prin *proces-verbal de recepţie definitivă* se înţelege procesul-verbal de recepţie la terminarea lucrărilor. În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcţii, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia este majorată valoarea activului corporal fix cu valoarea transformării respective.

(3) Conform prevederilor **art. 149** alin. (4) lit. d) din Codul fiscal se ajustează deducerea iniţială a taxei în situaţia în care bunul de capital îşi încetează existenţa ca urmare a unei lipse din gestiune în alte cazuri decât cele prevăzute la **art. 149** alin. (4) lit. d) din Codul fiscal pentru care nu se efectuează ajustarea taxei deductibile. În cazul bunurilor lipsă din gestiune care sunt imputate, se efectuează ajustarea taxei, sumele imputate nefiind considerate contravaloarea unor operaţiuni în sfera de aplicare a TVA.

(3^1) În cazul contractelor de leasing financiar având ca obiect bunuri de capital, care se reziliază, iar bunurile nu sunt restituite de utilizator în termenul prevăzut în contract, respectivele bunuri nu sunt considerate a fi lipsă în gestiunea locatorului/finanţatorului, acesta neavând obligaţia să efectueze ajustări ale taxei deduse dacă face dovada că a iniţiat şi a efectuat demersuri pentru recuperarea bunului, indiferent dacă la finalizarea acestor demersuri bunul este sau nu recuperat de către societatea de leasing.

(4) În sensul **art. 149** alin. (4) lit. d) pct. 2 din Codul fiscal:

a) prin *bunuri distruse* şi prin *bunuri pierdute* se înţelege bunurile dispărute în urma unor calamităţi naturale sau a unor cauze de forţă majoră;

b) prin *calamităţi naturale* se înţelege fenomene cum ar fi inundaţiile, alunecările de teren, cutremurele;

c) prin *cauze de forţă majoră* se înţelege:

1. incendiu, dovedit prin documente de asigurare şi/sau alte rapoarte oficiale;

2. război, război civil, acte de terorism;

3. orice alte evenimente pentru care se poate invoca forţa majoră.

(5) În situaţia în care în cursul perioadei de ajustare expiră contractul de închiriere, leasing, concesionare sau orice alt tip de contract prin care bunul imobil ori o parte a acestuia a fost pus/pusă la dispoziţia altei persoane şi bunul de capital este restituit proprietarului sau persoanei care a pus bunul la dispoziţie, se consideră că bunul de capital constând în modernizările/transformările efectuate conform alin. (2) îşi încetează existenţa în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile care a utilizat bunul respectiv, conform **art. 149** alin. (4) lit. d) din Codul fiscal. Ajustarea deducerii aferente operaţiunilor de transformare sau modernizare se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care bunul este restituit proprietarului, în conformitate cu prevederile **art. 149** alin. (5) lit. c) din Codul fiscal. Dacă lucrările de modernizare/transformare sunt transferate cu titlu oneros proprietarului sau persoanei care a pus bunul la dispoziţie, se aplică prevederile **art. 149** alin. (4) lit. d) pct. 1, respectiv nu se mai efectuează ajustarea taxei.

(6) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de organele fiscale competente conform **art. 153** alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, se consideră că bunurile de capital nu sunt alocate unei activităţi economice pe perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA, fiind obligatorie ajustarea taxei conform **art. 149** alin. (4) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal. Ajustarea va fi reflectată în ultimul decont de taxă depus înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile. După înregistrarea în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal, persoanele impozabile pot ajusta taxa aferentă bunurilor de capital proporţional cu perioada rămasă din perioada de ajustare, în conformitate cu prevederile **art. 149** alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. În situaţia bunurilor de capital livrate în cadrul procedurii de executare silită, în regim de taxare, în perioada în care persoanele impozabile nu au avut un cod valabil de TVA, persoanele impozabile pot ajusta taxa aferentă acestora proporţional cu perioada rămasă din perioada de ajustare, determinată în funcţie de anul în care a avut loc livrarea bunurilor respective. Ajustarea va fi reflectată în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(7) Începând cu anul 2008, conform **art. 149** alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, dacă bunul de capital este utilizat total sau parţial în alte scopuri decât activităţile economice ori pentru realizarea de operaţiuni care nu dau drept de deducere a taxei, ajustarea deducerii se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinaţiei de utilizare şi proporţional cu partea din bunul de capital utilizată în aceste scopuri. În cazul în care dreptul de deducere aferent bunului de capital achiziţionat se exercită pe bază de pro rata, se aplică prevederile alin. (9).

(8) Dispoziţii tranzitorii pentru bunurile de capital pentru care în anul 2007 nu s-a exercitat dreptul de deducere pe bază de pro rata, ci s-a aplicat ajustarea pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă iniţial, pentru fiecare an în care apare o modificare a destinaţiei de utilizare, datorită faptului că nu erau utilizate integral pentru operaţiuni care dau drept de deducere: la finele anului 2008, taxa aferentă părţii din bunul de capital utilizate pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere, respectiv diferenţa rămasă de 4/5 sau 19/20, va fi ajustată o singură dată şi înscrisă în decontul lunii decembrie 2008 la rândul corespunzător din decontul de taxă. Dispoziţia tranzitorie nu se aplică în cazul în care în cursul anului 2008 trebuie efectuată ajustarea o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, conform **art. 149** alin. (5) lit. c) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1, pentru situaţia prevăzută la **art. 149** alin. (4) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă cumpără o clădire pentru activitatea sa economică la data de 23 iulie 2007. La 1 august 2009, această persoană decide să utilizeze clădirea integral în scop de locuinţă sau pentru operaţiuni scutite fără drept de deducere. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2007 şi până în anul 2026 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare (2009 - 2026) şi persoana respectivă trebuie să restituie 18 douăzecimi din TVA dedusă iniţial. Dacă ulterior clădirea va fi din nou utilizată pentru operaţiuni cu drept de deducere, se va realiza ajustarea pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, în favoarea persoanei impozabile, conform **art. 149** alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Numărul ajustărilor poate fi nelimitat, acesta depinzând de modificarea destinaţiei bunului respectiv în perioada de ajustare, respectiv pentru operaţiuni care dau sau nu drept de deducere.

Exemplul nr. 2, pentru situaţia prevăzută la **art. 149** alin. (4) lit. a) pct. 2 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform **art. 153** din Codul fiscal achiziţionează un imobil în anul 2007 în vederea desfăşurării de operaţiuni cu drept de deducere şi deduce integral taxa pe valoarea adăugată la data achiziţionării. În anul 2009 închiriază în întregime imobilul în regim de scutire de taxa pe valoarea adăugată. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2007 şi până în anul 2026 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare (2009 - 2026) şi persoana respectivă trebuie să restituie 18 douăzecimi din TVA dedusă iniţial.

Exemplul nr. 3, pentru situaţia prevăzută la **art. 149** alin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform **art. 153** din Codul fiscal deţine un hotel care a fost cumpărat în anul 2007 şi s-a dedus TVA de 6 milioane lei pentru cumpărarea acestui imobil. În anul 2010, la parterul hotelului se amenajează un cazinou care ocupă 30% din suprafaţa clădirii. Activitatea de jocuri de noroc fiind scutită de TVA fără drept de deducere, persoana respectivă trebuie să ajusteze taxa dedusă iniţial, proporţional cu suprafaţa ocupată de cazinou. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2007 şi până la finele anului 2026. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, la schimbarea destinaţiei unei părţi din clădire, astfel:

- pentru 2007, 2008, 2009, persoana impozabilă nu ajustează taxa dedusă iniţial, aferentă acestor ani, care reprezintă 300.000 lei x 3 ani = 900.000 lei;

- pentru perioada rămasă, 2010 - 2026 = 17 ani, taxa se ajustează astfel:

- 5.100.000 lei x 30% = 1.530.000 lei - taxa nedeductibilă, care se înscrie în decontul de taxă pe valoarea adăugată din perioada fiscală în care apare modificarea de destinaţie. În situaţia în care partea alocată cazinoului de 30% din clădire se măreşte sau se micşorează, se fac ajustări suplimentare în plus ori în minus conform aceleiaşi proceduri.

Exemplul nr. 4, pentru situaţia prevăzută la **art. 149** alin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal, dispoziţii tranzitorii:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă, conform **art. 153** din Codul fiscal, închiriază în cursul anului 2007 o clădire care a fost cumpărată în cursul aceluiaşi an şi s-a dedus TVA de 9 milioane lei aferentă bunului cumpărat. În cursul anului 2007, o parte din

bunul imobil este închiriată în regim de scutire conform **art. 141** alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, respectiv 50% din suprafaţa bunului imobil. Persoana impozabilă a efectuat următoarea ajustare în anul 2007:

9.000.000 : 20 = 450.000; 450.000 x 50% = 225.000 lei, taxă de ajustat aferentă anului 2007, care s-a înscris în decontul din decembrie 2007 la rubrica corespunzătoare cu semnul minus.

În anul 2008, persoana impozabilă trebuie să efectueze următoarea ajustare: 225.000 x 19 = 4.275.000 lei, care se va înscrie în decontul lunii decembrie cu semnul minus. Dacă, începând cu data de 1 ianuarie 2008 şi până în anul 2026 inclusiv, se va modifica suprafaţa închiriată în regim de scutire în plus sau în minus, de fiecare dată se vor efectua ajustări ale taxei pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare în decontul lunii în care a apărut fiecare modificare.

Dacă taxa aferentă aceluiaşi bun imobil s-ar fi dedus pe bază de pro rata în anul 2007, nu se mai aplică ajustările din exemplul nr. 4, ci se aplică ajustarea prevăzută la alin. (9).

(9) Pentru cazul prevăzut la **art. 149** alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la **art. 149** alin. (2) din Codul fiscal, pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă/nededusă iniţial, în funcţie de pro rata definitivă la finele fiecărui an, conform procedurii descrise la **art. 147** alin. (13) din Codul fiscal. Această ajustare se aplică pentru bunurile la achiziţia, fabricarea, construcţia, transformarea sau modernizarea cărora se aplică prevederile **art. 147** alin. (5) din Codul fiscal, precum şi pentru bunurile de capital la achiziţia, fabricarea, construcţia, transformarea sau modernizarea cărora s-a dedus integral taxa ori nu s-a exercitat dreptul de deducere a taxei şi care în cursul perioadei de ajustare sunt alocate unor activităţi în cazul cărora nu se poate determina proporţia în care sunt utilizate pentru operaţiuni cu drept de deducere şi fără drept de deducere. Dacă taxa aferentă achiziţiei, fabricării, construcţiei, transformării sau modernizării bunului de capital s-a dedus integral se consideră că taxa a fost dedusă pe bază de pro rata de 100%, respectiv dacă nu s-a exercitat dreptul de deducere se consideră că pro rata a fost de 0%. Faţă de ajustarea prevăzută la **art. 149** alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, care se face de câte ori apare un eveniment care conduce la ajustare, în cazurile prevăzute la prezentul alineat ajustarea se va realiza anual, pe durata întregii perioade de ajustare, atât timp cât bunul de capital este alocat unei activităţi în cazul căreia nu se poate determina proporţia în care este utilizat pentru operaţiuni cu drept de deducere şi fără drept de deducere. Dacă în cursul perioadei de ajustare a unui bun de capital, pentru care se aplică metoda de ajustare prevăzută de prezentul alineat, apare unul dintre următoarele evenimente: bunul de capital este utilizat pentru alte scopuri decât activitatea economică, este alocat unui sector de activitate care nu dă drept de deducere, face obiectul unei operaţiuni pentru care taxa este deductibilă integral sau îşi încetează existenţa, taxa se ajustează conform prevederilor alin. (8), (11) sau (12).

Exemplu: O persoană impozabilă cu regim mixt cumpără un utilaj la data de 1 noiembrie 2008, în valoare de 200.000 lei, plus 19% TVA, adică 38.000 lei. Pro rata provizorie pentru anul 2008 este 40%, iar taxa dedusă este de 15.200 lei (38.000 lei x 40%). Pro rata definitivă calculată la sfârşitul anului 2008 este de 30%.

La sfârşitul anului 2008 se realizează ajustarea taxei pe baza pro rata definitivă, respectiv 38.000 lei x 30% = 11.400 lei taxă de dedus, care se compară cu taxa dedusă pe baza pro rata provizorie (15.200 lei), iar diferenţa de 3.800 lei se înscrie în decontul din luna decembrie ca taxă nedeductibilă. Această ajustare a deducerii se referă la întreaga sumă dedusă iniţial provizoriu şi prin urmare acoperă şi ajustarea aferentă primei cincimi pentru bunurile de capital.

Ajustările pentru anii 2009, 2010, 2011 şi 2012 se realizează astfel:

TVA deductibilă se împarte la 5: 38.000 lei: 5 = 7.600 lei.

TVA efectiv dedusă în baza pro rata definitivă pentru prima perioadă se împarte la rândul său la 5: 11.400 lei: 5 = 2.280 lei.

Rezultatul înmulţirii taxei pe valoarea adăugată deductibile de 7.600 lei cu pro rata definitivă pentru fiecare dintre perioadele următoare se va compara apoi cu 2.280 lei.

Diferenţa rezultată va constitui ajustarea deducerii în favoarea fie a statului, fie a persoanei impozabile.

Ajustarea pentru anul 2009:

- pro rata definitivă pentru anul 2009 este de 50%;
- deducere autorizată: 7.600 lei x 50% = 3.800 lei;
- deja dedusă: 2.280 lei;
- deducerea suplimentară permisă: 3.800 lei - 2.280 lei = 1.520 lei.

Ajustarea pentru anul 2010:

- pro rata definitivă pentru anul 2010 este de 20%;
- deducere autorizată: 7.600 lei x 20% = 1.520 lei;
- deja dedusă: 2.280 lei;
- ajustare în favoarea statului: 2.280 lei - 1.520 lei = 760 lei - nu se efectuează, fiind sub nivelul minim de 1.000 lei prevăzut la alin. (16).

Ajustarea pentru anul 2011:

- pro rata definitivă pentru anul 2011 este de 25%;
- deducere autorizată: 7.600 lei x 25% = 1.900 lei;
- deja dedusă: 2.280 lei;
- ajustare în favoarea statului: 2.280 lei - 1.900 lei = 380 lei - nu se efectuează, fiind sub nivelul minim de 1.000 lei prevăzut la alin. (16).

Ajustarea pentru anul 2012:

- pro rata definitivă pentru anul 2012 este de 70%;
- deducere autorizată: 7.600 lei x 70% = 5.320 lei;
- deja dedusă: 2.280 lei;
- deducere suplimentară permisă: 5.320 lei - 2.280 lei = 3.040 lei.

Orice modificare a pro rata în anii următori, respectiv după scurgerea ultimului an de ajustare (2012), nu va mai influenţa deducerile efectuate pentru acest utilaj. Dar pentru livrări către sine nu există limită de timp.

Dacă presupunem că utilajul ar fi vândut în cursul anului 2011 la valoarea de 150.000 lei plus 36.000 lei, reprezentând TVA calculată aplicând cota de 24%, persoana impozabilă ar avea dreptul să efectueze o ajustare în favoarea sa astfel:

- taxa nededusă: 26.600 lei (38.000 lei - 11.400 lei);
- taxa colectată: 36.000 lei;

- ajustare permisă: 26.600 lei x 2/5 = 10.640 lei (deoarece este mai mică decât taxa colectată).

Dacă presupunem că acelaşi utilaj ar fi alocat în cursul anului 2010 unui sector de activitate care nu dă drept de deducere sau îşi încetează existenţa ori este utilizat pentru alte scopuri decât activitatea economică, persoana impozabilă ar avea obligaţia să efectueze următoarele ajustări:

- perioada rămasă din perioada de ajustare: 3 ani;
- taxa dedusă iniţial: 11.400 lei;
- ajustare în favoarea bugetului de stat: 2.280 lei x 3/5 = 1.368 lei.

(10) Ajustarea prevăzută la **art. 149** alin. (4) şi (5) din Codul fiscal nu se efectuează în situaţia în care sunt aplicabile prevederile **art. 128** alin. (4) lit. a) şi b) din Codul fiscal referitoare la livrarea către sine, precum şi în situaţia în care nu are loc o livrare de bunuri în conformitate cu prevederile **art. 128** alin. (8) din Codul fiscal, cu excepţia casării activelor corporale fixe care sunt bunuri de capital în conformitate cu prevederile **art. 149** alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. În situaţia în care casarea activelor corporale fixe care sunt bunuri de capital în conformitate cu prevederile **art. 149** alin. (1) lit. a) din Codul fiscal este realizată în conformitate cu prevederile unui act normativ care impune casarea respectivelor active, nu se efectuează ajustarea prevăzută la **art. 149** alin. (4) şi (5) din Codul fiscal. Demolarea unor construcţii, achiziţionate împreună cu suprafaţa de teren pe care au fost edificate, nu determină obligaţia de ajustare a deducerii iniţiale a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziţionării construcţiilor care au fost demolate, dacă persoana impozabilă face dovada intenţiei, confirmată cu elemente obiective, că suprafaţa de teren pe care erau edificate construcţiile continuă să fie utilizată în scopul operaţiunilor sale taxabile, cum ar fi, de exemplu, edificarea altor construcţii destinate unor operaţiuni taxabile, astfel cum a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-257/11 Gran Via Moineşti.

(11) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la **art. 149** alin. (4) lit. c) din Codul fiscal se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligaţia ajustării, fiind de până la o cincime ori, după caz, o douăzecime pe an din valoarea taxei nededuse până la momentul ajustării, şi se înscrie în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care apare livrarea sau orice altă operaţiune pentru care taxa aferentă bunului de capital este deductibilă. Prevederile prezentului alineat se completează cu cele ale pct. 38 şi 39.

(12) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la **art. 149** alin. (4) lit. d) din Codul fiscal se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligaţia ajustării, şi este de până la o cincime sau, după caz, o douăzecime pe an din valoarea taxei deduse iniţial, fiind operată în decontul de TVA aferent perioadei fiscale în care bunurile de capital îşi încetează existenţa, cu excepţia situaţiilor prevăzute la alin. (10). Casarea unui bun de capital înainte de expirarea duratei normale de funcţionare a acestuia nu este considerată livrare către sine, dar se aplică prevederile referitoare la ajustare, dacă bunul îşi încetează existenţa în cadrul perioadei de ajustare, cu excepţiile prevăzute la alin. (10).

Exemplu: O persoană impozabilă cumpără un mijloc fix a cărui durată normală de funcţionare este de 7 ani, la data de 30 noiembrie 2007, în valoare de 10.000 lei + TVA (19% = 1.900 lei), şi deduce 1.900 lei.

La data de 2 decembrie 2009, mijlocul fix este casat. În acest caz există o ajustare în favoarea statului, în valoare de 3 cincimi din 1.900 lei, respectiv 1.140 lei.

(13) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital, conform **art. 149** alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, se efectuează în cazul în care furnizorul ajustează baza de impozitare conform **art. 138** lit. a) - c) din Codul fiscal. Ajustarea se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare în perioada fiscală în care apar situaţiile prevăzute la **art. 138** lit. a) - c) din Codul fiscal, pe baza facturii emise de furnizor. Ajustările ulterioare prevăzute la **art. 149** alin. (4) lit. a) - d) din Codul fiscal se vor efectua ţinându-se cont de taxa dedusă după efectuarea ajustării prevăzute de prezentul alineat.

(14) În vederea ajustării taxei deductibile aferente bunurilor de capital, persoanele impozabile sunt obligate să ţină un registru al bunurilor de capital, în care să evidenţieze pentru fiecare bun de capital, astfel cum este definit la **art. 149** alin. (1) din Codul fiscal, următoarele informaţii:

a) data achiziţiei, fabricării, finalizării construirii sau transformării/modernizării;
b) valoarea (baza de impozitare) bunului de capital;
c) taxa deductibilă aferentă bunului de capital;
d) taxa dedusă;
e) ajustările efectuate conform **art. 149** alin. (4) din Codul fiscal.

(15) Prevederile **art. 149** din Codul fiscal şi ale prezentului punct se aplică şi de către persoanele impozabile care efectuează operaţiuni imobiliare constând în operaţiuni de livrare, închiriere, leasing, arendare, concesionare şi alte operaţiuni similare, efectuate în legătură cu bunurile imobile.

(16) În sensul **art. 149** alin. (7) din Codul fiscal, nu se efectuează ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital în situaţia în care suma care ar rezulta ca urmare a fiecărei ajustări aferente unui bun de capital este mai mică de 1.000 lei.

(17) În cazul bunurilor de capital pentru care persoana impozabilă a aplicat prevederile **art. 145** alin. (1^1) şi (1^2) din Codul fiscal, perioada de ajustare începe la data prevăzută la **art. 149** alin. (3) din Codul fiscal.

(18) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, achiziţionate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât achiziţiile intracomunitare de bunuri, importurile şi achiziţiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor **art. 150** alin. (2) - (6), **art. 152^3** alin. (10) sau **art. 160** din Codul fiscal, precum şi a bunurilor de capital achiziţionate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevăzute la **art. 134^2** alin. (6) din Codul fiscal, se ajustează la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea conform **art. 149** alin. (4) lit. a), c) şi d) din Codul fiscal, astfel:

a) în situaţia în care ajustarea este în favoarea statului, se ajustează taxa efectiv dedusă aferentă sumei plătite, corespunzătoare perioadei rămase din perioada de ajustare;

b) în situaţia în care ajustarea este în favoarea persoanei impozabile se ajustează taxa nededusă dar plătită furnizorului/prestatorului, corespunzătoare perioadei rămase din perioada de ajustare.

(19) În situaţia prevăzută la alin. (18), dacă la data la care intervine un eveniment care generează ajustarea nu a fost achitată integral taxa aferentă achiziţiei, pe măsură ce se plăteşte diferenţa de taxă, se determină taxa care ar fi deductibilă sau nedeductibilă corespunzător utilizării bunului de capital pentru operaţiuni cu ori fără drept de deducere în cadrul perioadei de ajustare şi se evidenţiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care taxa a fost plătită. Taxa aferentă achiziţiilor intracomunitare de bunuri, importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor **art. 150** alin. (2) - (6), **art. 152^3** alin. (10) sau **art. 160** din Codul fiscal, efectuate de o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare, precum şi taxa aferentă achiziţiilor de bunuri/servicii

prevăzute la **art. 134^2** alin. (6) din Codul fiscal efectuate de beneficiar de la o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare se ajustează potrivit regulilor generale prevăzute la alin. (1) - (16).

Exemplu: O persoană impozabilă B cumpără un bun de capital (o clădire) de la persoana impozabilă A. Ambele persoane aplică sistemul TVA la încasare. Valoarea bunului de capital este de 100.000 lei şi TVA aferentă este de 24.000 lei. Prin contractul dintre părţi se stabilesc următoarele: bunul de capital va fi pus la dispoziţia persoanei impozabile B la data de 20.07.2013, urmând ca plata să se facă în 4 tranşe egale de 25.000 lei + TVA aferentă, care devin scadente la plată corespunzător, prima tranşă la data punerii bunului la dispoziţia persoanei impozabile B (20.07.2013), a doua tranşă la 31.12.2013, a treia tranşă la 30.06.2014 şi ultima tranşă la 31.12.2014. Plăţile se efectuează cu respectarea prevederilor contractuale.

Perioada de ajustare începe de la 1 ianuarie a anului în care bunul de capital este pus la dispoziţia persoanei impozabile B, respectiv 1 ianuarie 2013.

Situaţia 1:

În perioada 20.07.2013 - 31.07.2014 bunul de capital este utilizat în scopul operaţiunilor taxabile ale persoanei impozabile B, respectiv operaţiunilor de închiriere în regim de taxare cu TVA prin opţiune conform **art. 141** alin. (3) din Codul fiscal.

Începând cu 1.08.2014 bunul de capital este alocat în integralitate pentru realizarea de operaţiuni de închiriere în regim de scutire de TVA fără drept de deducere în sensul **art. 141** alin. (2) lit. e) din Codul fiscal.

- Perioada de ajustare (20 de ani): 1.01.2013 - 31.12.2032

- TVA aferentă achiziţiei bunului de capital: 24.000 lei.

- TVA dedusă conform plăţilor efectuate până la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea: 18.000 lei, corespunzător celor 3 tranşe de plată efectuate.

- Ajustarea taxei deduse la data evenimentului care generează ajustarea: 18.000 x 19/20 = 17.100 lei, în favoarea statului. Diferenţa de 900 de lei reprezintă taxa dedusă pentru anul 2013, în care bunul a fost utilizat pentru operaţiuni taxabile.

La 31.12.2014 se plăteşte şi ultima tranşă, TVA aferentă fiind de 6.000 lei.

Se determină la momentul efectuării plăţii cuantumul TVA deductibile în funcţie de modul de utilizare a bunului de capital în perioada de ajustare, astfel: 6.000 lei x 19/20 ani = 5.700 lei care nu se poate deduce, întrucât corespunde celor 19 ani rămaşi din perioada de ajustare, iar bunul de capital este deja alocat operaţiunilor scutite fără drept de deducere. Suma de 5.700 lei se scade din contul 4428 «TVA neexigibilă» fiind înregistrată în conturile de cheltuieli.

Suma de 300 lei aferentă anului 2013 se va deduce în decontul lunii decembrie 2014 şi se înscrie în decont la rândurile corespunzătoare de taxă dedusă.

La data de 3.03.2016 bunul de capital începe să fie utilizat în integralitate pentru operaţiuni taxabile.

- TVA de ajustat: 24.000 x 17/20 = 20.400 lei, în favoarea persoanei impozabile.

Situaţia 2:

În perioada 20.07.2013 - 31.07.2014 bunul de capital este utilizat în scopul operaţiunilor taxabile ale persoanei impozabile B, respectiv pentru operaţiuni de închiriere în regim de taxare cu TVA în sensul **art. 141** alin. (3) din Codul fiscal. Începând cu 1.08.2014 bunul de capital este alocat parţial (20%) pentru realizarea de operaţiuni de închiriere în regim de scutire de TVA fără drept de deducere în sensul **art. 141** alin. (2) lit. e) din Codul fiscal.

- Perioada de ajustare (20 ani): 1.01.2013 - 31.12.2032

- TVA dedusă conform plăţilor efectuate până la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea: 18.000 lei, corespunzător celor 3 tranşe de plată efectuate.

- Ajustarea taxei deduse la data evenimentului care generează ajustarea: 18.000 x 19/20 x 20% = 3.420 lei în favoarea statului.

La 31.12.2014 se plăteşte şi ultima tranşă, TVA aferentă fiind de 6.000 lei.

Se determină la momentul efectuării plăţii cuantumul TVA deductibile în funcţie de modul de utilizare a bunului de capital în perioada de ajustare, astfel: 6.000 lei x 19/20 x 20% = 1.140 lei, care nu se pot deduce, întrucât corespund celor 19 ani rămaşi din perioada de ajustare, iar bunul de capital este deja alocat operaţiunilor scutite fără drept de deducere în proporţie de 20%.

În decontul lunii decembrie 2014 se înscrie la rândurile corespunzătoare de taxă dedusă suma de 4.860 lei (6.000 - 1.140).

La data de 3.03.2016 bunul de capital începe să fie utilizat în integralitate pentru operaţiuni taxabile.

- TVA dedusă: 24.000 - 3.420 - 1.140 = 19.440 lei

- TVA nededusă: 1.140 lei

- TVA dedusă iniţial şi ajustată în favoarea statului: 3.420 lei

- TVA de ajustat - 17 ani - în favoarea persoanei impozabile B: 24.000 x 17/20 x 20% = 4.080 lei.

(20) Pentru cazul prevăzut la **art. 149** alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, achiziţionate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât achiziţiile intracomunitare de bunuri, importurile şi achiziţiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor **art. 150** alin. (2) - (6), **art. 152^3** alin. (10) sau **art. 160** din Codul fiscal, precum şi a bunurilor de capital achiziţionate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevăzute la **art. 134^2** alin. (6) din Codul fiscal, se ajustează conform alin. (9), ţinând cont de plăţile efectuate astfel:

a) în anul achiziţiei se ajustează taxa aferentă sumelor efectiv plătite conform pro rata definitivă din acest an;

b) de câte ori se mai efectuează o plată în anii următori din perioada de ajustare se deduce taxa aferentă plăţilor efectuate în funcţie de pro rata definitivă din anul achiziţiei, în decontul perioadei fiscale în care s-a efectuat plata;

c) la finele fiecărui an se ajustează o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă corespunzătoare plăţilor efectuate, în funcţie de pro rata definitivă;

d) în situaţia în care se efectuează ajustarea prevăzută la lit. c) şi ulterior se mai efectuează plăţi, la fiecare plată se recalculează taxa ajustată conform lit. c), în funcţie de plăţile efectuate, diferenţa rezultată înscriindu-se în decontul aferent perioadei fiscale în care s-a efectuat fiecare plată.

Exemplu:

O persoană impozabilă cu regim mixt care aplică sistemul TVA la încasare cumpără un utilaj la data de 1 martie 2013, în valoare de 200.000 lei, plus 24% TVA, adică 48.000 lei. Conform contractului plata utilajului se efectuează astfel: 50% din valoare la data achiziţiei, respectiv 124.000 lei (din care TVA 24.000 lei), iar diferenţa în două rate de câte 62.000 lei (din care TVA 12.000 lei), plătibile în luna ianuarie a următorilor 2 ani. Pro rata provizorie pentru anul 2013 este 30%.

La data achiziţiei persoana impozabilă deduce taxa aferentă sumei achitate corespunzător pro rata provizorie astfel:

24.000 lei x 30% = 7.200 lei, taxă care se deduce în decontul aferent lunii martie 2013.

Pro rata definitivă calculată la sfârşitul anului 2013 este de 40%.

La sfârşitul anului 2013 se realizează ajustarea taxei pe baza pro rata definitivă, respectiv 24.000 lei x 40% = 9.600 lei taxă de dedus, care se compară cu taxa dedusă pe baza pro rata provizorie (7.200 lei), iar diferenţa de 2.400 lei se înscrie în decontul din luna decembrie ca taxă deductibilă.

Anul 2014

Pro rata provizorie utilizată în anul 2014 este de 50%.

În luna ianuarie din anul 2014 se efectuează plata sumei de 62.000 lei (din care TVA 12.000 lei).

La data plăţii se calculează taxa de dedus, ţinând cont de pro rata definitivă din anul 2013, anul achiziţiei utilajului:

12.000 lei x 40% = 4.800 lei, taxă care se deduce în decontul aferent lunii ianuarie 2014.

Pro rata definitivă pentru anul 2014 calculată la sfârşitul anului este de 60%.

La sfârşitul anului 2014 se fac următoarele calcule:

Taxa deductibilă corespunzătoare plăţilor efectuate se împarte la 5 (perioada de ajustare):

24.000 lei + 12.000 lei = 36.000 lei : 5 = 7.200 lei.

Deducerea autorizată, respectiv taxa care poate fi dedusă pentru anul 2014 se calculează astfel:

7.200 lei x 60% = 4.320 lei.

Taxa deja dedusă corespunzătoare unui an, respectiv anului 2014, se calculează astfel:

9.600 lei (dedusă în anul 2013) + 4.800 lei (dedusă în anul 2014) = 14.400 lei : 5 = 2.880 lei.

Se compară deducerea autorizată cu taxa deja dedusă pentru anul 2014, iar diferenţa de 1.440 lei (4.320 lei - 2.880 lei) reprezintă taxa de dedus suplimentar care se înscrie în decontul lunii decembrie.

Anul 2015

Pro rata provizorie utilizată în anul 2015 este de 60%.

În luna ianuarie 2015 se efectuează plata sumei de 62.000 lei (din care TVA 12.000 lei).

La data plăţii se calculează taxa de dedus, ţinând cont de pro rata definitivă din anul 2013, anul achiziţiei utilajului:

12.000 lei x 40% = 4.800 lei, taxă care se deduce în decontul aferent lunii ianuarie 2015.

Ca urmare a efectuării acestei plăţi se recalculează taxa deductibilă aferentă anului 2014 astfel:

Taxa deductibilă corespunzătoare plăţilor efectuate se împarte la 5 (perioada de ajustare):

24.000 lei + 12.000 lei + 12.000 lei = 48.000 lei : 5 = 9.600 lei.

Deducerea autorizată, respectiv taxa care poate fi dedusă pentru anul 2014 ca urmare a acestei plăţi se calculează astfel:

9.600 lei x 60% = 5.760 lei.

Taxa deja dedusă corespunzătoare unui an este:

9.600 lei (dedusă în anul 2013) + 4.800 lei (dedusă în anul 2014) + 4.800 lei (dedusă în anul 2015) = 19.200 lei : 5 = 3840 lei.

Se compară deducerea autorizată cu taxa dedusă efectiv (5.760 lei - 3.840 lei), iar diferenţa de 1.920 lei este taxa care se poate deduce pentru anul 2014.

Întrucât în decembrie 2014 s-a dedus suma de 1.440 lei, se va deduce suplimentar în ianuarie 2015 (luna în care s-a achitat ultima rată) suma de 480 lei (1.920 lei - 1.440 lei).

În luna decembrie 2015 se efectuează ajustarea corespunzătoare acestui an în funcţie de pro rata definitivă, care este de 30%, astfel:

Taxa deductibilă corespunzătoare plăţilor efectuate se împarte la 5 (perioada de ajustare):

24.000 lei + 12.000 lei + 12.000 lei = 48.000 lei : 5 = 9.600 lei.

Deducerea autorizată conform pro rata definitivă pentru acest an este de 2.880 lei (9.600 lei x 30%).

Se determină taxa deja dedusă pentru acest an:

9.600 lei + 4.800 lei+ 4.800 lei = 19.200 lei : 5 = 3.840 lei.

Întrucât s-a dedus mai mult, în decontul lunii decembrie ar trebui să se efectueze o ajustare în favoarea statului, dar în cazul prezentat fiind o sumă mai mică de 1.000 lei, respectiv de 960 lei (3.840 lei - 2.880 lei), ajustarea nu se efectuează.

Anul 2016

- pro rata definitivă pentru anul 2016 este de 35%;
- deducere autorizată: 9.600 lei x 35% = 3.360 lei;
- deja dedusă: 3.840 lei;
- ajustare în favoarea statului: 3.840 - 3.360 lei = 480 lei - nu se efectuează, fiind sub nivelul minim de 1.000 lei prevăzut la alin. (16).

În ultimul an al perioadei de ajustare, respectiv anul 2017, ajustarea se va efectua similar celei de la sfârşitul anului 2016.

(21) Persoanele care aplică sistemul TVA la încasare, precum şi cele care au achiziţionat bunuri/servicii de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare şi trec la regimul special de scutire prevăzut la **art. 152** din Codul fiscal aplică în mod corespunzător prevederile alin. (17) şi alin. (18) lit. a).

Norme metodologice

ART. 150

55. (1) O persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în România şi livrează bunuri sau prestează servicii de la un sediu fix situat în afara României către beneficiari persoane impozabile stabilite în România, iar locul acestor operaţiuni este considerat a fi în România, conform **art. 132** sau **133** din Codul fiscal, nu poate fi considerată ca nefiind stabilită în România, chiar dacă sediul activităţii economice nu participă la livrarea bunurilor şi/sau la prestarea serviciilor, fiind persoana obligată la plata taxei conform **art. 150** alin. (1) din Codul fiscal.

(2) În sensul **art. 150** alin. (5) din Codul fiscal, persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată este persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situaţiile prevăzute la **art. 144** alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, cu excepţia cazului în care bunurile ies din regimurile ori situaţiile respective printr-un import, caz în care se aplică prevederile **art. 151^1** din Codul fiscal şi pct. 59.

(3) Prevederile **art. 150** alin. (6) din Codul fiscal nu se aplică în cazul vânzărilor la distanţă realizate dintr-un stat membru în România

de o persoană nestabilită în România, pentru care locul livrării este în România conform **art. 132** alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, persoana nestabilită în România fiind obligată să se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal.

(4) În cazul serviciilor taxabile achiziţionate intracomunitar, taxa este datorată conform **art. 150** alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în situaţia în care beneficiarul persoană impozabilă stabilit în România nu şi-a îndeplinit obligaţia de a se înregistra în scopuri de TVA conform **art. 153** sau **153^1** din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 150 al.2

56. Desemnarea reprezentantului fiscal se realizează conform prevederilor pct. 66^1.

57. Desemnarea reprezentantului fiscal se realizează conform prevederilor pct. 66^1.

Norme metodologice:

ART. 150 al.3

58. Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 151^1

59. (1) În aplicarea **art. 151^1** din Codul fiscal, importatorul care are obligaţia plăţii taxei pentru un import de bunuri taxabil este:

a) cumpărătorul către care se expediază bunurile la data la care taxa devine exigibilă la import sau, în absenţa acestui cumpărător, proprietarul bunurilor la această dată. Prin excepţie, furnizorul bunului sau un furnizor anterior poate opta pentru calitatea de importator. Orice livrări anterioare importului nu sunt impozabile în România, cu excepţia livrărilor de bunuri pentru care se aplică regulile prevăzute la **art. 132** alin. (1) lit. e) şi f) din Codul fiscal.

b) furnizorul bunurilor, pentru livrările de bunuri care sunt instalate sau asamblate în interiorul României de către furnizor ori în numele acestuia şi dacă livrarea acestor bunuri are loc în România în condiţiile **art. 132** alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, sau cumpărătorul către care se expediază bunurile, dacă acesta a optat pentru calitatea de importator;

c) proprietarul bunurilor, pentru bunurile importate în vederea efectuării de operaţiuni de închiriere sau leasing în România;

d) persoana care reimportă în România bunurile exportate în afara Comunităţii, pentru aplicarea scutirilor prevăzute la **art. 142** alin. (1) lit. h) şi i) din Codul fiscal;

e) proprietarul bunurilor sau persoana impozabilă înregistrată conform **art. 153** din Codul fiscal, care importă bunuri în România:

1. în regim de consignaţie sau stocuri la dispoziţia clientului, pentru verificarea conformităţii ori pentru testare. Beneficiarul înregistrat conform **art. 153** din Codul fiscal poate fi importatorul bunurilor care are obligaţia plăţii taxei pentru respectivul import, cu condiţia ca bunurile respective să fie cumpărate de acesta sau dacă nu le achiziţionează să le reexporte în afara Comunităţii;

2. în vederea reparării, transformării, modificării sau prelucrării acestor bunuri, cu condiţia ca bunurile rezultate ca urmare a acestor operaţiuni să fie reexportate în afara Comunităţii sau să fie achiziţionate de către persoana impozabilă înregistrată conform **art. 153** din Codul fiscal care a efectuat importul.

(2) Orice persoană care nu este obligată la plata taxei pentru un import conform alin. (1), dar pe numele căreia au fost declarate bunurile în momentul în care taxa devine exigibilă conform **art. 136** din Codul fiscal, nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente importului respectiv decât în situaţia în care va aplica structura de comisionar, respectiv va refactura valoarea bunurilor importate şi taxa pe valoarea adăugată aferentă către persoana care ar fi avut calitatea de importator conform alin. (1).

(3) Persoanele impozabile care au obligaţia plăţii taxei în calitate de importatori conform alin. (1) au dreptul să deducă taxa în limitele şi în condiţiile stabilite la **art. 145** - **147^2** din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 151^2

60. Obligaţiile beneficiarului prevăzute la **art. 151^2** alin. (1) din Codul fiscal nu afectează exercitarea dreptului de deducere în condiţiile prevăzute la **art. 145** din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 152

61. (1) În sensul **art. 152** alin. (2) din Codul fiscal, o operaţiune este accesorie activităţii principale dacă se îndeplinesc cumulativ condiţiile prevăzute la pct. 47 alin. (3).

(2) La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la **art. 152** alin. (1) din Codul fiscal se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neîncasate şi alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operaţiunile prevăzute la **art. 152** alin. (2) din Codul fiscal. Prevederile **art. 134^2** alin. (3) - (8) din Codul fiscal nu se aplică în cazul persoanelor impozabile care aplică regimul special de scutire.

(3) Persoanele impozabile care, dacă ar fi înregistrate normal în scopuri de taxă conform **art. 153** din Codul fiscal, ar aplica un regim

special de taxă conform prevederilor **art. 152^1** şi **152^2** din Codul fiscal vor lua în calculul determinării cifrei de afaceri prevăzute la **art. 152** alin. (1) din Codul fiscal numai baza impozabilă pentru respectivele operaţiuni determinată în conformitate cu prevederile **art. 152^1** şi **152^2** din Codul fiscal.

(4) Activele corporale fixe prevăzute la **art. 152** alin. (2) lit. a) din Codul fiscal sunt cele definite la **art. 125^1** alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal, iar activele necorporale sunt cele definite de legislaţia contabilă şi care din punctul de vedere al taxei sunt considerate servicii.

(5) În sensul **art. 152** alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilă care optează pentru aplicarea regimului normal de taxă trebuie să solicite înregistrarea conform **art. 153** din Codul fiscal şi să aplice regimul normal de taxă începând cu data înregistrării.

(6) Persoana impozabilă care solicită scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal în vederea aplicării regimului special de scutire are obligaţia să ajusteze taxa deductibilă aferentă:

a) bunurilor aflate în stoc şi serviciilor neutilizate, constatate pe bază de inventariere, în momentul trecerii la regimul de scutire;

b) activelor corporale fixe, inclusiv bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, precum şi activelor corporale fixe în curs de execuţie, constatate pe bază de inventariere, aflate în proprietatea sa în momentul trecerii la regimul de scutire. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentă valorii rămase neamortizate la momentul trecerii la regimul de scutire. În cazul bunurilor de capital se aplică prevederile **art. 149** din Codul fiscal;

c) achiziţiilor de bunuri şi servicii care urmează a fi obţinute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform **art. 134^2** alin. (2) lit. a) şi b) din Codul fiscal înainte de data anulării calităţii de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal şi al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

(7) Ajustarea taxei deductibile pentru bunurile mobile corporale, altele decât bunurile de capital prevăzute la **art. 149** alin. (1) din Codul fiscal, prevăzută la alin. (6), se realizează potrivit prevederilor **art. 128** alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Ajustarea pentru activele corporale fixe în curs de execuţie, pentru serviciile neutilizate, precum şi pentru situaţiile prevăzute la alin. (6) lit. c) se efectuează potrivit **art. 148** din Codul fiscal, prin anularea taxei deductibile. Ajustările de taxă realizate conform **art. 128** alin. (4) lit. c) şi **art. 148** din Codul fiscal se efectuează în funcţie de cota de taxă în vigoare la data achiziţiei bunurilor mobile corporale. Persoanele care aplică sistemul TVA la încasare, precum şi cele care au achiziţionat bunuri/servicii de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA şi trec la regimul special de scutire prevăzut la **art. 152** din Codul fiscal aplică în mod corespunzător prevederile pct. 53 alin. (7) şi ale pct. 54 alin. (17) şi alin. (18) lit. a).

(8) Valoarea rezultată ca urmare a efectuării ajustărilor de taxă conform alin. (6) se evidenţiază în ultimul decont de taxă sau, după caz, în declaraţia prevăzută la **art. 156^3** alin. (9) din Codul fiscal. În situaţia în care organele de inspecţie fiscală constată că persoana impozabilă nu a evidenţiat corect sau nu a efectuat ajustările de taxă prevăzute la alin. (6), acestea vor stabili valoarea corectă a ajustărilor de taxă şi, după caz, vor solicita plata ori vor dispune restituirea taxei rezultate ca urmare a ajustării.

(9) În cazul activelor corporale fixe achiziţionate printr-un contract de leasing, dacă transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor are loc după scoaterea locatarului/utilizatorului din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special de scutire pentru întreprinderile mici, acesta are obligaţia, până cel târziu pe data de 25 a lunii următoare celei în care a intervenit transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, să ajusteze:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, inclusiv taxa plătită sau datorată înainte de data transferului dreptului de proprietate, potrivit prevederilor **art. 149** din Codul fiscal şi pct. 54;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, constatate pe bază de inventariere, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform **art. 149** din Codul fiscal, corespunzător valorii rămase neamortizate la momentul schimbării regimului.

Prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală se stabileşte procedura de declarare şi plată a sumelor rezultate din ajustarea taxei.

(10) În sensul **art. 152** alin. (9) din Codul fiscal, persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă prin opţiune conform prevederilor **art. 152** alin. (3), coroborate cu prevederile **art. 153** alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, şi persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă în cazul depăşirii plafonului de scutire în termenul stabilit la **art. 152** alin. (6) din Codul fiscal au dreptul la ajustarea taxei deductibile aferente:

a) bunurilor aflate în stoc şi serviciilor neutilizate, constatate pe bază de inventariere, în momentul trecerii la regimul normal de taxare;

b) activelor corporale fixe, inclusiv bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, precum şi activelor corporale fixe în curs de execuţie, constatate pe bază de inventariere, aflate în proprietatea sa în momentul trecerii la regimul normal de taxă. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentă valorii rămase neamortizate la momentul trecerii la regimul normal de taxă. În cazul bunurilor de capital se aplică prevederile **art. 149** din Codul fiscal;

c) achiziţiilor de bunuri şi servicii care urmează a fi obţinute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform **art. 134^2** alin. (2) lit. a) şi b) din Codul fiscal înainte de data trecerii la regimul normal de taxă şi al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

(11) Ajustările efectuate conform alin. (10) se înscriu în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de taxă conform **art. 153** din Codul fiscal a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(12) Pentru ajustarea taxei prevăzute la alin. (10), persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condiţiile şi formalităţile prevăzute la **art. 145** - **149** din Codul fiscal. Prin excepţie de la prevederile **art. 155** alin. (19) din Codul fiscal, factura pentru achiziţii de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conţină menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform **art. 153** din Codul fiscal.

62. (1) Persoanele care aplică regimul special de scutire, conform **art. 152** din Codul fiscal, au obligaţia să ţină evidenţa livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi realizate de o mică întreprindere, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări, precum şi evidenţa bunurilor şi a serviciilor taxabile achiziţionate, cu ajutorul jurnalului pentru cumpărări.

(2) În cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depăşit plafonul de scutire şi nu a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA conform legii, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele de inspecţie fiscală înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform **art. 153** din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea şi data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată, organul fiscal competent va înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă. Înregistrarea în scopuri de TVA se consideră valabilă începând cu data comunicării de către organul fiscal competent a deciziei privind

înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA;

b) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal, organele de control vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform **art. 153** din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege şi data la care a fost înregistrată.

(3) În cazul în care persoana impozabilă a solicitat în mod eronat scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire pentru întreprinderile mici, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care persoana impozabilă, ulterior scoaterii din evidenţă, nu s-a înregistrat în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal până la data identificării acestei erori de către organele de inspecţie fiscală, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze pe perioada cuprinsă între data anulării codului de înregistrare în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal şi data identificării acestei erori. Totodată, organele fiscale competente vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă. Înregistrarea în scopuri de TVA se consideră valabilă începând cu data comunicării de către organul fiscal competent a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA;

b) în cazul în care, ulterior scoaterii din evidenţă, persoana impozabilă s-a înregistrat în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal până la data identificării acestei erori de către organele de inspecţie fiscală, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze pe perioada cuprinsă între data la care persoanei respective i s-a anulat codul de înregistrare în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal şi data la care a fost înregistrată.

(4) După determinarea taxei de plată conform alin. (2) şi (3), organele fiscale competente vor stabili obligaţiile fiscale accesorii aferente conform prevederilor legale în vigoare.

(5) Persoanele impozabile care nu au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut de lege, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul inspecţiei fiscale, au dreptul să ajusteze în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condiţiile prevăzute la **art. 145 - 149** din Codul fiscal:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor aflate în stoc şi serviciilor neutilizate la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, inclusiv celor aflate în curs de execuţie, aflate în proprietatea sa la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, cu condiţia ca, în cazul bunurilor de capital, perioada de ajustare a deducerii, prevăzută la **art. 149** alin. (2) din Codul fiscal, să nu fi expirat. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentă valorii rămase neamortizate la data respectivă. În cazul bunurilor de capital se aplică prevederile **art. 149** din Codul fiscal;

c) taxa deductibilă aferentă achiziţiilor de bunuri şi servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea şi data la care a fost înregistrată, inclusiv taxa deductibilă aferentă achiziţiilor de bunuri şi servicii pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform **art. 134^2** alin. (2) lit. a) şi b) din Codul fiscal înainte de data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege şi al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea şi data la care a fost înregistrată;

d) taxa deductibilă aferentă achiziţiilor de bunuri şi servicii care urmează a fi obţinute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform **art. 134^2** alin. (2) lit. a) şi b) din Codul fiscal înainte de data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege şi al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de taxă.

(6) Persoanele impozabile care au solicitat în mod eronat scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire pentru întreprinderile mici, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul inspecţiei fiscale, au dreptul să anuleze ajustările de taxă corespunzătoare scoaterii din evidenţă şi să îşi exercite dreptul de deducere a taxei aferente achiziţiilor de bunuri şi servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoanei respective i s-a anulat codul de înregistrare în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal şi data la care a fost înregistrată, în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condiţiile prevăzute la **art. 145 - 149** din Codul fiscal.

(7) Pentru ajustarea taxei prevăzute la alin. (5) şi (6), persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condiţiile şi formalităţile prevăzute la **art. 145 - 149** din Codul fiscal. Prin excepţie de la prevederile **art. 155** alin. (19) din Codul fiscal, factura pentru achiziţii de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conţină menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform **art. 153** din Codul fiscal.

(8) Persoanele impozabile care au aplicat regimul special de scutire pentru întreprinderi mici prevăzut la **art. 152** din Codul fiscal şi care au fost înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153** alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal, dacă ulterior înregistrării realizează numai operaţiuni fără drept de deducere, vor solicita scoaterea din evidenţă conform **art. 153** alin. (11) din Codul fiscal. Dacă, ulterior scoaterii din evidenţă, aceste persoane impozabile vor realiza operaţiuni care dau drept de deducere a taxei, vor aplica prevederile **art. 152** din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 152 al.6

62. (1) Persoanele care aplică regimul special de scutire, conform **art. 152** din Codul fiscal, au obligaţia să ţină evidenţa livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi realizate de o mică întreprindere, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări, precum şi evidenţa bunurilor şi a serviciilor taxabile achiziţionate, cu ajutorul jurnalului pentru cumpărări.

(2) În cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depăşit plafonul de scutire şi nu a solicitat înregistrarea conform prevederilor **art. 152** alin. (6) din Codul fiscal, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele de inspecţie fiscală înainte de înregistrarea

persoanei impozabile în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform **art. 153** din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea şi data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată, organele fiscale competente vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă. Prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală se va stabili data de la care persoanele respective vor fi înregistrate în scopuri de taxă;

b) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal, organele de control vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform **art. 153** din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege şi data la care a fost înregistrată.

(3) După determinarea taxei de plată conform alin. (2), organele fiscale competente vor stabili obligaţiile fiscale accesorii aferente conform prevederilor legale în vigoare.

(4) Persoanele impozabile care nu au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut de lege, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul controlului organelor fiscale competente, au dreptul să ajusteze în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condiţiile prevăzute la **art. 145** - **149** din Codul fiscal:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor aflate în stoc şi serviciilor neutilizate la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, inclusiv celor aflate în curs de execuţie, aflate în proprietatea sa la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, cu condiţia, în cazul bunurilor de capital, ca perioada de ajustare a deducerii, prevăzută la **art. 149** alin. (2) din Codul fiscal, să nu fi expirat;

c) taxa deductibilă aferentă achiziţiilor de bunuri şi servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea şi data la care a fost înregistrată.

(5) Pentru ajustarea taxei prevăzută la alin. (4), persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condiţiile şi formalităţile prevăzute la **art. 145** - **149** din Codul fiscal. Prin excepţie de la prevederile **art. 155** alin. (5) din Codul fiscal, factura pentru achiziţii de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conţină menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform **art. 153** din Codul fiscal.

(6) Persoanele impozabile care au aplicat regimul special pentru mici întreprinderi prevăzut la **art. 152** din Codul fiscal şi care au fost înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153** alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal, dacă ulterior înregistrării realizează numai operaţiuni fără drept de deducere, vor solicita scoaterea din evidenţă conform **art. 153** alin. (11) din Codul fiscal. Dacă, ulterior scoaterii din evidenţă, aceste persoane impozabile vor realiza operaţiuni care dau drept de deducere a taxei, vor aplica prevederile **art. 152** din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 152^1

63. (1) În sensul **art. 152^1** din Codul fiscal, călătorul poate fi o persoană impozabilă, o persoană juridică neimpozabilă şi orice altă persoană neimpozabilă.

(2) Regimul special nu se aplică pentru serviciile prestate de agenţia de turism exclusiv cu mijloace proprii.

(3) În sensul **art. 152^1** alin. (4) din Codul fiscal, următorii termeni se definesc astfel:

a) suma totală ce va fi plătită de călător reprezintă tot ceea ce constituie contrapartidă obţinută sau care va fi obţinută de agenţia de turism din partea călătorului sau de la un terţ pentru serviciul unic, inclusiv subvenţiile direct legate de acest serviciu, impozitele, taxele, cheltuielile accesorii cum ar fi comisioanele şi cheltuielile de asigurare, dar fără a cuprinde sumele prevăzute la **art. 137** alin. (3) din Codul fiscal. Dacă elementele folosite pentru stabilirea sumei ce va fi plătită de călător sunt exprimate în valută, cursul de schimb care se aplică este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Naţională a României sau cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, din data întocmirii facturii pentru vânzarea serviciilor, inclusiv pentru facturile parţiale sau de avans;

b) costurile agenţiei de turism pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii în beneficiul direct al călătorului reprezintă preţul, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, facturat de furnizorii operaţiunilor specifice, precum servicii de transport, hoteliere, catering şi alte cheltuieli precum cele cu asigurarea mijloacelor de transport utilizate, taxe pentru viză, diurnă şi cazarea pentru şofer, taxele de drum, taxele de parcare, combustibilul, cu excepţia cheltuielilor generale ale agenţiei de turism care sunt incluse în costul serviciului unic. Dacă elementele folosite pentru stabilirea costurilor sunt exprimate în valută, cursul de schimb se determină potrivit **art. 139^1** din Codul fiscal.

(4) Pentru a stabili valoarea taxei colectate pentru serviciile unice efectuate într-o perioadă fiscală, agenţiile de turism vor ţine jurnale de vânzări sau, după caz, borderouri de încasări, în care se înregistrează numai totalul de pe documentul de vânzare care include taxa. Aceste jurnale, respectiv borderouri se vor ţine separat de operaţiunile pentru care se aplică regimul normal de taxare. De asemenea, agenţiile de turism vor ţine jurnale de cumpărări separate în care se vor evidenţia achiziţiile de bunuri şi/sau servicii cuprinse în costurile serviciului unic. Baza de impozitare şi valoarea taxei colectate pentru serviciile unice prestate într-o perioadă fiscală vor fi stabilite în baza calculelor efectuate pentru toate operaţiunile supuse regimului special de taxare în perioada fiscală respectivă şi evidenţiate corespunzător în decontul de taxă. La determinarea bazei impozabile nu vor fi luate în considerare sumele încasate în avans pentru care nu pot fi determinate cheltuielile aferente şi, de asemenea, nu pot fi scăzute cheltuielile aferente unor livrări de bunuri sau prestări de servicii care nu au fost vândute către client.

(5) În sensul **art. 152^1** alin. (7) coroborat cu **art. 129** alin. (2) din Codul fiscal, atunci când agenţia de turism aplică regimul normal de taxare, va refactura fiecare componentă a serviciului unic la cota taxei corespunzătoare fiecărei componente în parte. În plus, baza de impozitare a fiecărei componente facturate în regim normal de taxă va cuprinde şi marja de profit a agenţiei de turism.

(6) Agenţiile de turism acţionează în calitate de intermediari, conform **art. 152^1** alin. (11) din Codul fiscal, pentru serviciile prevăzute la **art. 152^1** alin. (5) din Codul fiscal, precum şi în situaţia în care acţionează în numele şi în contul altei persoane, potrivit **art. 129** alin. (3) lit. e) din Codul fiscal şi pct. 7 alin. (4). De exemplu, agenţia de turism acţionează în calitate de intermediar atunci când intermediază operaţiuni de asigurare medicală în folosul călătorilor şi acestea nu sunt vândute împreună cu alte servicii turistice.

(7) Începând cu data de 1 ianuarie 2010, agenţiile de turism vor aplica regimul special prevăzut la **art. 152^1** din Codul fiscal şi în

cazul când serviciul unic cuprinde şi o singură prestare de servicii, cu excepţiile prevăzute la alin. (2) şi cu excepţia situaţiei în care optează pentru regimul normal de taxă în limitele **art. 152^1** alin. (7) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cazul C-163/91 Van Ginkel. Totuşi pentru transportul de călători agenţia de turism poate aplica regimul normal de taxă, cu excepţia situaţiei în care transportul este vândut împreună cu alte servicii turistice.

Norme metodologice:

ART. 152^2

64.

(1) În sensul **art. 152^2** alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, bunurile second-hand includ orice obiecte vechi care mai pot fi utilizate «ca atare» sau în urma unor reparaţii, dar nu cuprind bunurile prevăzute la alin. (2).

(2) Nu sunt considerate bunuri second-hand în sensul **art. 152^2** alin. (1) lit. d) din Codul fiscal:

a) aurul, argintul și platina prezentate sub formă de bare, plachete, lingouri, pulbere, foiţe, folie, tuburi, sârmă sau în orice alt mod, ce pot fi folosite ca materie primă pentru producerea altor bunuri, fie pure, fie în aliaj cu alte metale;

b) aurul de investiţii conform definiţiei prevăzute la **art. 152^3** alin. (1) din Codul fiscal;

c) monedele din argint sau platină care nu constituie obiecte de colecţie în sensul **art. 152^2** alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) reziduuri de obiecte vechi formate din metale preţioase recuperate în scopul topirii și refolosirii ca materii prime;

e) pietrele preţioase și semipreţioase și perlele, indiferent dacă sunt sau nu tăiate, sparte în lungul fibrei, gradate sau șlefuite însă nu pe fir, montate sau fixate, ce pot fi utilizate pentru producerea de bijuterii clasice și fantezie, obiecte de aurărie și argintărie și similare;

f) bunurile vechi reparate sau restaurate astfel încât nu se pot deosebi de bunuri noi similare;

g) bunurile vechi care au suferit înainte de revânzare o astfel de transformare încât la revânzare nu mai este posibilă nici o identificare cu bunul în starea iniţială de la data achiziţiei;

h) bunurile care se consumă la prima utilizare;

i) bunurile ce nu mai pot fi refolosite în niciun fel;

j) obiectele vechi care sunt executate din metale preţioase sau și cu pietre preţioase sau semipreţioase, cum ar fi bijuteriile (clasice și fantezie, obiectele de aurărie și argintărie și toate celelalte obiecte vechi, inclusiv uneltele, integral sau parţial formate din aur, argint, platină, pietre preţioase și/sau perle, indiferent de gradul de puritate a metalelor și pietrelor preţioase).

(3) Opţiunea prevăzută la **art. 152^2** alin. (3) din Codul fiscal:

a) se exercită pentru toate categoriile de bunuri prevăzute la respectivul alineat;

b) se notifică organului fiscal competent şi rămâne în vigoare până la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor exercitării opţiunii.

(4) În scopul aplicării **art. 152^2** alin. (13) şi (14) din Codul fiscal:

a) baza de impozitare pentru livrările de bunuri cărora li se aplică aceeaşi cotă de taxă este diferenţa dintre totalul marjei de profit realizate de persoana impozabilă revânzătoare şi valoarea taxei aferente marjei respective;

b) totalul marjei profitului pentru o perioadă fiscală, alta decât ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, va fi egal cu diferenţa dintre:

1. suma totală, egală cu preţurile de vânzare totale stabilite conform **art. 152^2** alin. (1) lit. g) pct. 1 din Codul fiscal, a livrărilor de bunuri supuse regimului special efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în acea perioadă; şi

2. suma totală, egală cu preţurile de cumpărare totale stabilite conform **art. 152^2** alin. (1) lit. g) pct. 2 din Codul fiscal, a achiziţiilor de bunuri prevăzute la **art. 152^2** alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în acea perioadă;

c) totalul marjei profitului pentru ultima perioadă fiscală a anului calendaristic va fi egal cu diferenţa dintre:

1. suma totală, egală cu preţurile de vânzare totale stabilite conform **art. 152^2** alin. (1) lit. g) pct. 1 din Codul fiscal, a livrărilor de bunuri supuse regimului special efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în anul respectiv; și

2. suma totală, egală cu preţurile de cumpărare totale stabilite conform **art. 152^2** alin. (1) lit. g) pct. 2 din Codul fiscal, a achiziţiilor de bunuri prevăzute la **art. 152^2** alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în regim special în anul respectiv, plus valoarea totală a bunurilor aflate în stoc la începutul anului calendaristic, minus valoarea totală a bunurilor aflate în stoc la sfârşitul anului calendaristic, plus valoarea marjelor de profit, pozitive sau negative, deja declarate pentru perioadele fiscale anterioare ale anului respectiv.

(5) În cazul în care totalul marjei profitului pentru o perioadă fiscală, alta decât ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, este negativă, marja se reportează pe perioada fiscală următoare prin înregistrarea acestei marje negative ca atare în jurnalul special prevăzut la alin. (7).

(6) În cazul în care totalul marjei profitului pentru ultima perioadă fiscală a anului calendaristic este negativă, marja nu poate fi reportată pentru anul calendaristic următor.

(7) În scopul aplicării **art. 152^2** alin. (13) şi (14) din Codul fiscal, persoana impozabilă revânzătoare va îndeplini următoarele obligaţii:

a) va ţine un jurnal special de cumpărări în care se înscriu toate bunurile supuse regimului special;

b) va ţine un jurnal special de vânzări în care se înscriu toate bunurile livrate în regim special;

c) va ţine un registru care permite să se stabilească, la finele fiecărei perioade fiscale, alta decât ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, totalul bazei de impozitare pentru livrările efectuate în respectiva perioadă fiscală și, după caz, taxa colectată;

d) va ţine evidenţa separată pentru stocurile de bunuri supuse regimului special;

e) va emite o factură prin autofacturare către fiecare furnizor de la care achiziţionează bunuri supuse regimului special și care nu este obligat să emită o factură. Factura emisă prin autofacturare trebuie să cuprindă următoarele informaţii:

1. numărul de ordine şi data emiterii facturii;

2. data achiziţiei şi numărul cu care a fost înregistrată în jurnalul special de cumpărări prevăzut la lit. a) sau data primirii bunurilor;

3. numele şi adresa părţilor;

4. codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile revânzătoare;

5. descrierea şi cantitatea de bunuri cumpărate sau primite;

6. preţul de cumpărare, care se înscrie în factură la momentul cumpărării pentru bunurile în regim de consignaţie.

(8) O întreprindere mică care livrează bunuri unei persoane impozabile revânzătoare, conform **art. 152^2** alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, va menţiona în factura emisă că livrarea în cauză se referă la bunurile prevăzute la **art. 152^2** alin. (1) lit. a) - d) din Codul fiscal şi că aceste bunuri au fost utilizate de întreprinderea mică ca active corporale fixe, aşa cum sunt acestea definite la **art. 125^1** alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal.

(9) În scopul aplicării **art. 152^2** alin. (15) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi, efectuate de un organizator de vânzări prin licitaţie publică, acţionând în nume propriu în cadrul unui contract de comision la vânzare în contul persoanei prevăzute la **art. 152^2** alin. (2) lit. a) - d) din Codul fiscal, este constituită din suma totală facturată conform alin. (11) cumpărătorului de către organizatorul vânzării prin licitaţie publică, din care se scad următoarele:

1. suma netă de plată sau plătită de organizatorul vânzării prin licitaţie publică comitentului său, stabilită conform alin. (10); şi

2. suma taxei colectate de organizatorul vânzării prin licitaţie publică pentru livrarea sa.

(10) Suma netă de plată sau plătită de organizatorul vânzării prin licitaţie publică comitentului său va fi egală cu diferenţa dintre:

a) preţul bunurilor la licitaţia publică; şi

b) valoarea comisionului, inclusiv taxa aferentă, obţinut sau care va fi obţinut de organizatorul vânzării prin licitaţie publică de la comitentul său, în cadrul contractului de comision la vânzare.

(11) Organizatorul vânzării prin licitaţie publică trebuie să emită cumpărătorului o factură sau, după caz, bonurile fiscale emise conform Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 28/1999 privind obligaţia agenţilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care nu trebuie să menţioneze separat valoarea taxei, dar care trebuie să menţioneze următoarele informaţii:

a) preţul bunurilor vândute la licitaţie;

b) impozitele, taxele şi alte sume de plată;

c) cheltuielile accesorii cum ar fi comisionul, cheltuielile de ambalare, transport şi asigurare, percepute de organizator de la cumpărătorul de bunuri.

(12) Organizatorul vânzării prin licitaţie publică căruia i-au fost transmise bunuri în cadrul unui contract de comision la vânzare trebuie să emită un document către comitentul său, care trebuie să indice valoarea tranzacţiei, adică preţul bunurilor la licitaţie, fără a cuprinde valoarea comisionului obţinut sau ce va fi obţinut de la comitent şi pe baza căreia comitentul, atunci când este persoană impozabilă, trebuie să emită factura organizatorului vânzării prin licitaţie publică, conform **art. 155** alin. (15) din Codul fiscal, sau care va servi drept factură pentru orice alte persoane decât cele impozabile înregistrate conform **art. 153** din Codul fiscal.

(13) Organizatorii de vânzări prin licitaţie publică care livrează bunuri în condiţiile prevăzute la alin. (9) trebuie să evidenţieze în conturile de terţi (Debitori/Creditori diverşi) sumele obţinute sau ce vor fi obţinute de la cumpărătorul de bunuri şi suma plătită sau de plată vânzătorului de bunuri. Aceste sume trebuie justificate corespunzător cu documente.

(14) Livrarea de bunuri către o persoană impozabilă care este organizator de vânzări prin licitaţie publică va fi considerată ca fiind efectuată când vânzarea respectivelor bunuri prin licitaţie publică este efectuată. Prin excepţie, în situaţia în care o licitaţie publică are loc pe parcursul mai multor zile, livrarea tuturor bunurilor vândute pe parcursul acelei licitaţii publice se consideră a fi efectuată în ultima zi a licitaţiei în cauză.

Norme metodologice:

ART. 152^3

65. (1) În scopul implementării **art. 152^3** alin. (1) din Codul fiscal, greutăţile acceptate pe pieţele de lingouri cuprind cel puţin următoarele unităţi şi greutăţi:

Unitate	Greutăţi tranzacţionate
Kg	12,5 / 1
Gram	500 / 250 / 100 / 50 / 20 / 10 / 5 / 2,5 / 2
Uncie (l oz = 31,1035 g)	100 / 10 / 5 / 1 / 1/2 / 1/4
Tael (1 tael = 1,193 oz) (unitate de măsură chinezească)	10 / 5 / 1
Tola (10 tolas = 3,75 oz) (unitate de măsură indiană)	10

(2) În sensul **art. 152^3** alin. (1) lit. b) pct. 2 din Codul fiscal, prin monede reconfecţionate după anul 1800 se înţelege monedele care sunt bătute după anul 1800.

(3) Notificarea prevăzută la **art. 152^3** alin. (7) din Codul fiscal, trebuie să fie efectuată anterior operaţiunilor cărora le este aferentă şi trebuie să cuprindă următoarele informaţii:

a) prevederile legale în baza cărora este efectuată, precum şi dacă persoana impozabilă exercită opţiunea în calitate de furnizor sau de intermediar;

b) numele şi codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile în beneficiul căreia s-au efectuat sau se vor efectua livrările, precum şi baza de impozitare a acestora.

(4) În aplicarea prevederilor **art. 152^3** alin. (10) din Codul fiscal cumpărătorul, persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal, este persoana obligată la plata taxei pentru:

a) livrările în interiorul ţării de aliaje sau semifabricate din aur cu titlul mai mare sau egal cu 325 la mie;

b) livrările de aur de investiţii efectuate în interiorul ţării de persoane impozabile care şi-au exercitat opţiunea de taxare pentru respectivele livrări.

(5) Regulile de aplicare a taxării inverse prevăzute la **art. 160** din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător şi în situaţiile prevăzute la **art. 152^3** alin. (10) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 153

66.

66. (1) În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condiţiile **art. 153** alin. (1), (2), (4) sau (5) din Codul fiscal ori optează pentru înregistrare conform **art. 153** alin. (4) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera valabilă începând cu:

a) data comunicării certificatului de înregistrare în scopuri de TVA sau a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA, în cazurile prevăzute la **art. 153** alin. (2), (4) şi (5) din Codul fiscal;

b) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă optează pentru aplicarea regimului normal de taxă, în cazurile prevăzute la **art. 153** alin. (1) lit. d) din Codul fiscal;

c) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă solicită înregistrarea, în cazurile prevăzute la **art. 153** alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) data comunicării deciziei de aprobare a înregistrării în scopuri de TVA sau a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA, în cazurile prevăzute la **art. 153** alin. (1) lit. a) şi c) şi alin. (8) din Codul fiscal.

(2) În aplicarea **art. 153** alin. (1) din Codul fiscal, activitatea economică se consideră ca fiind începută din momentul în care o persoană intenţionează să efectueze o astfel de activitate. Intenţia persoanei trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri şi/sau să facă investiţii pregătitoare necesare iniţierii unei activităţi economice.

(3) Instituţiilor publice care solicită înregistrarea în scopuri de TVA sau care sunt înregistrate din oficiu, conform **art. 153** alin. (8) din Codul fiscal, li se va atribui un cod de înregistrare în scopuri de TVA numai pentru partea din structura/activitatea pentru care au calitatea de persoană impozabilă, în conformitate cu prevederile **art. 127** din Codul fiscal, în timp ce pentru activităţile pentru care nu au calitatea de persoană impozabilă, respectiv pentru partea din structură prin care desfăşoară numai activităţi în calitate de autoritate publică, li se va atribui un cod de înregistrare fiscală distinct. Instituţiilor publice care desfăşoară numai activităţi pentru care au calitatea de persoană impozabilă, respectiv operaţiuni taxabile, scutite fără drept de deducere potrivit prevederilor **art. 141** din Codul fiscal sau scutite cu drept de deducere conform **art. 143**, **144**, **144^1** din Codul fiscal, şi care solicită înregistrarea în scopuri de TVA sau sunt înregistrate din oficiu, conform **art. 153** alin. (8) din Codul fiscal, li se va atribui un singur cod de înregistrare în scopuri de TVA. După atribuirea codului de înregistrare în scopuri de TVA, acesta va fi valabil pentru orice alte operaţiuni taxabile, scutite cu sau fără drept de deducere, pe care le va realiza ulterior. Orice instituţie publică căreia i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal va fi considerată persoană impozabilă conform **art. 133** alin. (1) din Codul fiscal, dar numai în ceea ce priveşte stabilirea locului prestării serviciilor conform **art. 133** din Codul fiscal.

(4) Persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în România şi care are pe teritoriul României sucursale şi alte sedii secundare, fără personalitate juridică, va fi identificată printr-un singur cod de înregistrare în scopuri de taxă conform **art. 153** din Codul fiscal.

(5) Persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în afara României şi este stabilită în România printr-unul sau mai multe sedii fixe fără personalitate juridică, conform **art. 125^1** alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, va fi identificată printr-un singur cod de înregistrare în scopuri de taxă conform **art. 153** din Codul fiscal. În acest scop persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în afara României va desemna unul dintre sediile fixe aflate pe teritoriul României să depună decontul de taxă şi să fie responsabil pentru toate obligaţiile în scopuri de TVA, conform acestui titlu, ale tuturor sediilor fixe stabilite în România ale acestei persoane impozabile. Sediul fix este întotdeauna o structură fără personalitate juridică şi poate fi, de exemplu, o sucursală, un birou de vânzări, un depozit, care trebuie să îndeplinească condiţiile prevăzute la **art. 125^1** alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

(6) Persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în afara României şi nu este stabilită prin sediu/sedii fix/fixe în România este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România pentru operaţiunile prevăzute la **art. 153** alin. (4) din Codul fiscal, cu excepţia celor pentru care înregistrarea este opţională, şi la **art. 153** alin. (5) din Codul fiscal. În cazul operaţiunilor prevăzute la **art. 153** alin. (4) din Codul fiscal, altele decât cele pentru care înregistrarea este opţională, organul fiscal competent nu va înregistra în scopuri de TVA persoana impozabilă nestabilită în România dacă aceasta urmează să realizeze în România numai operaţiuni pentru care, potrivit prevederilor **art. 150** alin. (2) - (6) din Codul fiscal, beneficiarul este persoana obligată la plata TVA. Organul fiscal competent va înregistra în scopuri de TVA persoana impozabilă nestabilită în România care urmează să realizeze operaţiuni pentru care înregistrarea este opţională conform **art. 153** alin. (4) din Codul fiscal, respectiv: servicii de transport şi servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul **art. 143** alin. (1) lit. c) - m), **art. 144** alin. (1) lit. c) şi **art. 144^1** din Codul fiscal, importuri de bunuri, operaţiuni prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, dacă optează pentru taxarea acestora, conform **art. 141** alin. (3), şi/sau operaţiuni prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii sau prin opţiune, conform **art. 141** alin. (3) din Codul fiscal. În vederea înregistrării în scopuri de TVA:

a) persoana impozabilă nestabilită în România obligată să se înregistreze în scopuri de TVA conform **art. 153** alin. (4) din Codul fiscal trebuie să furnizeze o declaraţie pe propria răspundere organului fiscal competent, în care să menţioneze că va realiza în România operaţiuni taxabile pentru care este persoana obligată la plata taxei conform **art. 150** alin. (1) din Codul fiscal şi/sau că urmează să desfăşoare operaţiuni scutite cu drept de deducere, cu excepţia serviciilor de transport şi a serviciilor auxiliare acestora, scutite în temeiul **art. 143** alin. (1) lit. c) - m), **art. 144** alin. (1) lit. c) şi **art. 144^1** din Codul fiscal, pentru care înregistrarea este opţională. Pe lângă declaraţia pe propria răspundere, vor fi prezentate contractele sau comenzile din care rezultă aceste informaţii;

b) persoana impozabilă nestabilită în România care optează pentru înregistrarea în scopuri de TVA în condiţiile stabilite la **art. 153** alin. (4) din Codul fiscal:

1. trebuie să depună în vederea înregistrării notificările prevăzute în anexele nr. 1 şi 2 la prezentele norme metodologice pentru operaţiuni prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. e) şi f) din Codul fiscal, dacă optează pentru taxarea acestora conform **art. 141** alin. (3) din Codul fiscal;

2. trebuie să furnizeze o declaraţie pe propria răspundere organului fiscal competent, în care să menţioneze că va realiza în România importuri, operaţiuni prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii, şi/sau pentru alte operaţiuni pentru care înregistrarea este opţională, respectiv: servicii de transport şi servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul **art. 143** alin. (1) lit. c) - m), **art. 144** alin. (1) lit. c) şi **art. 144^1** din Codul fiscal, precum şi contractele sau comenzile din care rezultă aceste informaţii;

c) persoana impozabilă nestabilită în România care solicită înregistrarea conform **art. 153** alin. (4) sau (5) din Codul fiscal trebuie să prezinte contractele/comenzile în baza cărora urmează să efectueze livrări şi/sau achiziţii intracomunitare care au locul în România.

(7) Persoana impozabilă nestabilită în România se va înregistra la autoritatea fiscală competentă după cum urmează:

a) fie direct, fie prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana este stabilită în spaţiul comunitar. În cazul înregistrării directe, această persoană va declara adresa din România la care pot fi examinate toate evidenţele şi documentele ce trebuie păstrate în conformitate cu prevederile normelor metodologice de aplicare a titlului VI din Codul fiscal;

b) prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana nu este stabilită în spaţiul comunitar.

(8) În situaţia în care, ulterior înregistrării directe în scopuri de taxă conform alin. (7) lit. a), persoana impozabilă nestabilită în România va fi stabilită în România printr-un sediu fix, inclusiv o sucursală, organele fiscale competente nu vor atribui un alt cod de înregistrare în scopuri de taxă, fiind păstrat codul de înregistrare în scopuri de taxă acordat iniţial.

(9) În cazul persoanelor impozabile care au sediul activităţii economice în afara României şi care se înregistrează în scopuri de taxă conform **art. 153** alin. (2) din Codul fiscal prin sedii fixe, altele decât sucursalele, şi ulterior vor înfiinţa sucursale în România, organele fiscale competente nu vor atribui un alt cod de înregistrare în scopuri de taxă, fiind păstrat codul de înregistrare în scopuri de taxă acordat iniţial.

(10) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA şi care, ulterior înregistrării respective, desfăşoară exclusiv operaţiuni ce nu dau dreptul la deducere va solicita anularea înregistrării în termen de 15 zile de la încheierea lunii în care se desfăşoară exclusiv operaţiuni fără drept de deducere. Dovada faptului că persoana nu mai realizează operaţiuni cu drept de deducere trebuie să rezulte din obiectul de activitate şi, după caz, din declaraţia pe propria răspundere dată de împuternicitul legal al persoanei impozabile în cazul operaţiunilor scutite pentru care persoana impozabilă poate opta pentru taxare conform **art. 141** alin. (3) din Codul fiscal.

(11) Anularea înregistrării în scopuri de TVA se va efectua în prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă a solicitat anularea înregistrării conform **art. 153** alin. (11) din Codul fiscal. Persoana impozabilă care a solicitat anularea înregistrării în scopuri de TVA conform alin. (10) are obligaţia, indiferent de perioada fiscală utilizată, să depună ultimul decont de taxă prevăzut la **art. 156^2** din Codul fiscal până la data de 25 a lunii în care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA.

(12) Orice persoană impozabilă stabilită în România şi înregistrată în scopuri de TVA care îşi încetează activitatea economică trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în termen de 15 zile de la data documentelor ce evidenţiază acest fapt. Persoana impozabilă nestabilită în România, care s-a înregistrat conform **art. 153** alin. (4) sau (5) din Codul fiscal, trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează în România operaţiuni pentru care ar fi obligată să fie înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** alin. (4) sau (5) din Codul fiscal. Persoana impozabilă nestabilită în România, care s-a înregistrat prin opţiune conform **art. 153** alin. (4) din Codul fiscal, trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează în România operaţiuni de natura celor pentru care a solicitat înregistrarea şi nici alte operaţiuni pentru care ar fi obligată să fie înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** alin. (4) sau (5) din Codul fiscal. În cazul persoanelor impozabile stabilite în România, anularea înregistrării în scopuri de TVA va fi valabilă de la data încetării activităţii economice. În cazul persoanelor impozabile nestabilite în România, anularea înregistrării în scopuri de TVA va fi valabilă din prima zi a lunii următoare celei în care s-a depus declaraţia de încetare a activităţii. Persoana impozabilă care a solicitat anularea înregistrării în scopuri de TVA are obligaţia, indiferent de perioada fiscală utilizată, să depună ultimul decont de taxă prevăzut la **art. 156^2** din Codul fiscal până la data de 25 a lunii în care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA.

(13) În situaţia în care **art. 153** din Codul fiscal prevede că persoana impozabilă trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA anticipat, respectiv înainte de realizarea unei operaţiuni, dar această obligaţie este îndeplinită ulterior, organele fiscale vor înregistra persoana respectivă atunci când aceasta solicită înregistrarea, dacă între timp nu a fost înregistrată din oficiu. Pentru neînregistrarea anticipată prevăzută de lege, organele fiscale vor stabili consecinţele acesteia în conformitate cu prevederile normelor metodologice de aplicare a titlului VI din Codul fiscal, precum şi ale Codului de procedură fiscală.

(14) Organele fiscale competente vor înregistra din oficiu persoanele impozabile obligate să se înregistreze în scopuri de TVA, în conformitate cu prevederile **art. 153** alin. (1), (2), (4) sau (5) din Codul fiscal, şi care nu solicită înregistrarea, indiferent dacă sunt persoane care au sediul activităţii economice în România, un sediu fix în România sau sunt nestabilite în România.

(15) Pentru situaţia prevăzută la **art. 153** alin. (9) lit. f) din Codul fiscal, anularea înregistrării în scopuri de TVA se realizează la solicitarea persoanei impozabile sau din oficiu de către organele fiscale competente, după caz. Anularea înregistrării în scopuri de TVA este valabilă de la data comunicării deciziei de anulare de către organele fiscale competente.

66^1.

(1) Desemnarea reprezentantului fiscal se face pe bază de cerere depusă de persoana impozabilă nestabilită în România la organul fiscal competent la care reprezentantul propus este înregistrat în scopuri de TVA. Cererea trebuie însoţită de:

a) declaraţia de începere a activităţii, care va cuprinde: data,volumul și natura activităţii pe care o va desfășura în România.

Ulterior începerii activităţii, volumul și natura activităţii pot fi modificate potrivit prevederilor contractuale, aceste modificări urmând a fi comunicate și organului fiscal competent la care reprezentantul fiscal este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, conform **art. 153** din Codul fiscal;

b) copie de pe actul de constituire în străinătate al persoanei impozabile nestabilite în România;

c) acceptul scris al persoanei propuse ca reprezentant fiscal, prin care aceasta se angajează să îndeplinească obligaţiile ce îi revin conform legii și în care aceasta trebuie să precizeze natura operaţiunilor și valoarea estimată a acestora.

(2) Nu se admite decât un singur reprezentant fiscal pentru ansamblul operaţiunilor desfășurate în România de persoana impozabilă nestabilită în România. Nu se admite coexistenţa mai multor reprezentanţi fiscali cu angajamente limitate.

Pot fi desemnate ca reprezentanţi fiscali orice persoane impozabile stabilite în România conform **art. 125^1** alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal.

(3) Organul fiscal competent verifică îndeplinirea condiţiilor prevăzute la alin. (1) și (2) și, în termen de cel mult 30 de zile de la data primirii cererii, comunică decizia luată atât persoanei impozabile nestabilite în România, cât și persoanei propuse ca reprezentant fiscal de aceasta.

În cazul acceptării cererii, concomitent cu transmiterea deciziei de aprobare se indică și codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal ca mandatar al persoanei impozabile, care trebuie să fie diferit de codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit pentru activitatea proprie a acestuia.

În cazul respingerii cererii, decizia se comunică ambelor părţi, cu motivarea refuzului.

(4) Reprezentantul fiscal, după ce a fost acceptat de organul fiscal competent, este angajat, din punctul de vedere al drepturilor și obligaţiilor privind taxa pe valoarea adăugată, pentru toate operaţiunile efectuate în România de persoana impozabilă nestabilită în

România atât timp cât durează mandatul său.

În situaţia în care mandatul reprezentantului fiscal încetează înainte de sfârşitul perioadei în care, potrivit legii, persoana impozabilă nestabilită în România ar avea obligaţia plăţii taxei pe valoarea adăugată în România, aceasta este obligată fie să prelungească mandatul reprezentantului fiscal, fie să mandateze alt reprezentant fiscal pe perioada rămasă sau să se înregistreze conform **art. 153** alin. (4) sau **art. 153** alin. (5) din Codul fiscal, dacă este o persoană impozabilă stabilită în Comunitate.

Operaţiunile efectuate de reprezentantul fiscal în numele persoanei impozabile nestabilite în România nu se evidenţiază în contabilitatea proprie a persoanei desemnate ca reprezentant fiscal.

Prevederile **art. 152** din Codul fiscal cu privire la întreprinderile mici nu sunt aplicabile persoanelor impozabile nestabilite în România.

(5) Reprezentantul fiscal poate să renunţe la angajamentul asumat printr-o cerere adresată organului fiscal competent. În cerere trebuie să precizeze ultimul decont de taxă pe valoarea adăugată pe care îl va depune în această calitate și să propună o dată ulterioară depunerii cererii când va lua sfârșit mandatul său.

De asemenea, este obligat să precizeze dacă renunţarea la mandat se datorează încetării activităţii în România a persoanei impozabile nestabilite în România sau se datorează înregistrării directe în România, fără reprezentant fiscal, a persoanei impozabile stabilite în Comunitate pe care o reprezintă.

(6) În cazul în care persoana impozabilă nestabilită în România își continuă activitatea economică în România, cererea poate fi acceptată numai dacă persoana impozabilă nestabilită în România a întocmit toate formalităţile necesare desemnării unui alt reprezentant fiscal, iar acest nou reprezentant fiscal a fost acceptat ca atare de către organul fiscal competent sau, după caz, în situaţia în care persoana impozabilă, dacă este stabilită în Comunitate, optează să se înregistreze în România fără să desemneze un reprezentant fiscal.

(7) Persoana impozabilă nestabilită în România poate mandata reprezentantul fiscal să emită factura destinată beneficiarului său.

Persoana impozabilă nestabilită în România sau, după caz, reprezentantul fiscal emite factura pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii efectuate de persoana impozabilă nestabilită în România, aplicând regimul de taxă corespunzător operaţiunilor respective, pe care o transmite beneficiarului.

Prezentele norme metodologice nu instituie obligaţii privind moneda în care se fac decontările sau privind modalitatea în care se realizează decontările, respectiv prin reprezentantul fiscal sau direct între persoana impozabilă nestabilită în România și clienţii/furnizorii acesteia.

(8) Factura emisă de persoana impozabilă nestabilită în România trebuie să conţină informaţiile prevăzute la **art. 155** alin. (19) din Codul fiscal, inclusiv denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal ale reprezentantului fiscal.

(9) Reprezentantul fiscal depune decontul de taxă prevăzut la **art. 156^2** din Codul fiscal pentru operaţiunile desfășurate în România de persoana impozabilă nestabilită în România pe care o reprezintă, în care include și facturile emise de persoana impozabilă nestabilită în România sub codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal conform **art. 153** din Codul fiscal.

În situaţia în care reprezentantul fiscal este mandatat de mai multe persoane impozabile stabilite în străinătate, trebuie să depună câte un decont de taxă pentru fiecare persoană impozabilă nestabilită în România pe care o reprezintă.

Nu îi este permis reprezentantului fiscal să evidenţieze în decontul de taxă depus pentru activitatea proprie, pentru care este înregistrat în scopuri de TVA, operaţiunile desfășurate în numele persoanei impozabile nestabilite în România, pentru care depune un decont de taxă separat.

(10) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei aferente achiziţiilor efectuate în numele persoanei impozabile nestabilite în România, reprezentantul fiscal trebuie să deţină documentele prevăzute de lege.

(11) Orice persoană stabilită printr-un sediu fix în România, conform prevederilor ^**art. 1251** alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, nu mai poate să își desemneze un reprezentant fiscal în România.

Această persoană se înregistrează în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal la organul fiscal competent.

(12) Dacă ulterior desemnării unui reprezentant fiscal persoana impozabilă nestabilită în România va avea unul sau mai multe sedii fixe pe teritoriul României în conformitate cu prevederile **art. 125^1** alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal este preluat de persoana impozabilă care devine înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal, ca persoană stabilită în România. Suma negativă de taxă sau taxa de plată din ultimul decont de taxă depus de reprezentantul fiscal este preluată de persoana impozabilă care a devenit stabilită în România.

Din punctul de vedere al taxei, operaţiunile realizate prin reprezentant fiscal sunt operaţiuni aparţinând persoanei impozabile care iniţial nu a fost stabilită în România, iar ulterior a devenit stabilită în România prin sediu fix.

(13) Dacă o persoană impozabilă nestabilită în România, dar stabilită în alt stat membru, este înregistrată în scopuri de TVA în România printr-un reprezentant fiscal şi renunţă la reprezentantul fiscal în vederea înregistrării directe în scopuri de TVA în România, codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal este preluat de persoana impozabilă care devine înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal. Suma negativă de taxă sau taxa de plată din ultimul decont de taxă depus de reprezentantul fiscal este preluată de persoana impozabilă care se înregistrează direct în România. Aceste prevederi se aplică în mod corespunzător şi în situaţia în care o persoană impozabilă nestabilită în România, dar stabilită în alt stat membru, este înregistrată direct în scopuri de TVA în România conform **art. 153** din Codul fiscal şi ulterior optează pentru înregistrarea printr-un reprezentant fiscal.

Norme metodologice:

ART. 153^1

67. 67. (1) Au obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform **art. 153^1** din Codul fiscal numai persoanele impozabile care au sediul activităţii economice în România.

(2) Persoanele impozabile prevăzute la **art. 126** alin. (4) din Codul fiscal sunt obligate să solicite înregistrarea în scopuri de TVA pentru achiziţii intracomunitare de bunuri conform **art. 153^1** alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, dacă depăşesc plafonul pentru achiziţii intracomunitare de 10.000 euro stabilit conform pct. 2 alin. (5) -(7). În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condiţiile **art. 153^1** alin. (1) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerată valabilă de la data solicitării înregistrării.

(3) În situaţia în care obligaţia înregistrării în scopuri de TVA conform **art. 153^1** alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal revine unei persoane impozabile care realizează achiziţii intracomunitare de bunuri care nu sunt impozabile în România conform **art. 126** alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, respectiva persoană poate aplica regulile referitoare la plafonul pentru achiziţii intracomunitare şi după înregistrare, până la depăşirea respectivului plafon. În acest scop nu va comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizorilor săi din alte state membre.

(4) Înregistrarea în scopuri de TVA conform **art. 153^1** alin. (1) lit. b) şi c) din Codul fiscal se solicită numai de persoanele care nu sunt deja înregistrate conform **art. 153** din Codul fiscal sau pentru achiziţiile intracomunitare de bunuri conform **art. 153^1** alin. (1) lit. a) din Codul fiscal şi numai în cazul serviciilor intracomunitare pentru care se aplică prevederile **art. 133** alin. (2) din Codul fiscal sau echivalentul acestui articol din legislaţia altui stat membru, altele decât cele scutite de taxă. Înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerată valabilă de la data solicitării înregistrării. Nu se va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform **art. 153^1** din Codul fiscal dacă serviciile se încadrează în oricare din prevederile **art. 133** alin. (3) -(7) din Codul fiscal. De asemenea nu se va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform **art. 153^1** din Codul fiscal în cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile **art. 133** alin. (2) din Codul fiscal, dar care nu sunt servicii intracomunitare, respectiv sunt prestate de o persoană impozabilă din România către o persoană impozabilă stabilită în afara Comunităţii sau sunt prestate de o persoană impozabilă stabilită în afara Comunităţii în beneficiul unei persoane impozabile stabilite în România.

(5) În cazul în care o persoană solicită înregistrarea în scopuri de TVA în condiţiile **art. 153^1** alin. (2) din Codul fiscal, respectiv prin opţiunea de a aplica regimul general prevăzut la **art. 126** alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerată valabilă de la data solicitării înregistrării.

(6) În cazul în care o persoană solicită anularea înregistrării în condiţiile **art. 153^1** alin. (5), (6) sau (8) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera anulată din prima zi a anului calendaristic în care se face cererea de anulare.

(7) Persoanele înregistrate conform **art. 153^1** din Codul fiscal nu pot comunica acest cod pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate către alte persoane, acesta fiind comunicat altor persoane numai pentru achiziţii intracomunitare de bunuri, pentru prestări de servicii intracomunitare şi pentru achiziţii de servicii intracomunitare.

(8) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată conform **art. 153** din Codul fiscal şi care efectuează achiziţii intracomunitare de bunuri accizabile nu are obligaţia să se înregistreze conform **art. 153^1** din Codul fiscal pentru plata taxei aferente respectivei achiziţii intracomunitare.

(9) Orice persoană care efectuează achiziţii intracomunitare de mijloace noi de transport, care nu este înregistrată conform **art. 153** din Codul fiscal, nu are obligaţia să se înregistreze conform **art. 153^1** din Codul fiscal pentru plata taxei aferente respectivei achiziţii intracomunitare.

(10) Prevederile prezentelor norme metodologice se completează cu prevederile pct. 2.

(11) Instituţiile publice care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal, pentru întreaga activitate sau numai pentru o parte din structură, nu vor solicita înregistrarea conform **art. 153^1** din Codul fiscal. Pentru toate achiziţiile intracomunitare de bunuri, pentru prestările de servicii intracomunitare şi pentru achiziţiile de servicii intracomunitare vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform **art. 153**, indiferent dacă achiziţiile sunt destinate utilizării pentru activitatea desfăşurată în calitate de autoritate publică, pentru care instituţia publică nu are calitatea de persoană impozabilă, sau pentru activităţi pentru care instituţia publică are calitatea de persoană impozabilă. Orice instituţie publică căreia i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform **art. 153^1** din Codul fiscal va fi considerată persoană impozabilă conform **art. 133** alin. (1) din Codul fiscal, dar numai în ceea ce priveşte stabilirea locului prestării serviciilor conform **art. 133** din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 154

68. (1) În sensul **art. 154** alin. (4) din Codul fiscal, persoana impozabilă nestabilită în România care este obligată la plata TVA în România conform **art. 150** alin. (1) din Codul fiscal poate fi scutită de obligaţia înregistrării în scopuri de TVA în următoarele situaţii:

a) când efectuează în România servicii prestate ocazional, dacă aceste operaţiuni nu sunt precedate de achiziţii intracomunitare de bunuri efectuate în România;

b) când efectuează în România livrări ocazionale de bunuri, cu excepţia:

1. vânzărilor la distanţă;

2. livrărilor de bunuri precedate de achiziţii intracomunitare de bunuri în România;

(2) În sensul alin. (1) lit. a) şi b), livrările de bunuri şi prestările de servicii sunt considerate ocazionale dacă sunt realizate o singură dată în cursul unui an.

(3) Persoanele nestabilite în România sunt obligate să facă plata taxei datorate în România în condiţiile prevăzute la **art. 157** alin. (6) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 155 al.8

69. (1) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii scutită fără drept de deducere a taxei, conform **art. 141** alin. (1) şi (2) din Codul fiscal, nu are obligaţia întocmirii unei facturi, dar operaţiunile vor fi consemnate în documente potrivit legislaţiei contabile.

(2) Autofactura pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii către sine trebuie emisă numai dacă operaţiunile în cauză sunt taxabile şi numai în scopul taxei, fiind obligatorie menţionarea următoarelor informaţii:

a) numărul facturii, care va fi un număr secvenţial acordat în baza uneia sau mai multor serii, care identifică în mod unic o factură;

b) data emiterii;

c) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA ale persoanei impozabile, la rubrica «Furnizor»;

d) la rubrica «Cumpărător», numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA ale persoanei impozabile sau, după caz, ale beneficiarului;

e) denumirea şi descrierea bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate;

f) valoarea bunurilor sau serviciilor, exclusiv taxa;

g) cota de taxă aplicabilă;

h) valoarea taxei colectate.

(3) Informaţiile din factura emisă prin autofacturare se înscriu în jurnalele pentru vânzări şi sunt preluate corespunzător în decontul de taxă prevăzut la **art. 156^2** din Codul fiscal, ca taxă colectată.

(4) În cazul depăşirii plafoanelor stabilite la pct. 6 alin. (10) pentru operaţiunile prevăzute la **art. 128** alin. (8) lit. f) din Codul fiscal, persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal au obligaţia să întocmească autofactura conform prevederilor alin. (2) numai în scopuri de TVA. Autofactura va cuprinde la rubrica «Cumpărător» informaţiile de la alin. (2) lit. c), iar în cazul bunurilor acordate gratuit în cadrul acţiunilor de protocol, sponsorizare, mecenat, în loc de denumirea şi descrierea bunurilor livrate se poate menţiona, după caz: depăşire plafon protocol, sponsorizare sau mecenat.

(5) Persoana înregistrată sau care ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform **art. 153** din Codul fiscal, este obligată să emită facturi prin autofacturare, potrivit prevederilor **art. 155** alin. (8) din Codul fiscal, pentru fiecare transfer pe care l-a efectuat în alt stat membru. Factura se emite numai în scopul taxei, fiind obligatorie menţionarea următoarelor informaţii:

a) numărul facturii va fi un număr secvenţial acordat în baza uneia sau mai multor serii, care identifică în mod unic o factură;

b) data emiterii;

c) la rubrica «Furnizor», numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale persoanei impozabile, iar în cazul persoanei impozabile nestabilite în România, care şi-a desemnat un reprezentant fiscal în România, se vor înscrie denumirea/numele persoanei care efectuează transferul, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform **art. 153** din Codul fiscal, ale reprezentantului fiscal;

d) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat de autorităţile fiscale din alt stat membru persoanei impozabile care realizează transferul, la rubrica «Cumpărător»;

e) adresa exactă a locului din care au fost transferate bunurile, precum şi adresa exactă a locului în care au fost transferate bunurile;

f) denumirea şi cantitatea bunurilor transferate, precum şi particularităţile prevăzute la **art. 125^1** alin. (3) din Codul fiscal, în definirea bunurilor în cazul transferului de mijloace de transport noi;

g) data la care au fost transferate bunurile;

h) valoarea bunurilor transferate.

(6) Persoana înregistrată sau care ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform **art. 153** din Codul fiscal, este obligată să emită facturi prin autofacturare, potrivit prevederilor **art. 155** alin. (8) din Codul fiscal, pentru fiecare achiziţie intracomunitară de bunuri efectuată în România în condiţiile stabilite la **art. 130^1** alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, respectiv care urmează unui transfer pe care l-a efectuat din alt stat membru. În situaţia în care a fost emis un document pentru transferul realizat în alt stat membru şi care cuprinde cel puţin elementele prevăzute la alin. (5), acest document se consideră autofactură pentru operaţiunea asimilată achiziţiei intracomunitare de bunuri efectuate în România în sensul **art. 155** alin. (8) din Codul fiscal, pe baza căruia se va înregistra achiziţia intracomunitară de bunuri în România. Factura se emite numai în scopul taxei, fiind obligatorie menţionarea următoarelor informaţii:

a) numărul facturii va fi un număr secvenţial acordat în baza uneia sau mai multor serii, care identifică în mod unic o factură;

b) data emiterii;

c) la rubrica «Cumpărător», numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale persoanei impozabile, iar în cazul persoanei impozabile nestabilite în România, care şi-a desemnat un reprezentant fiscal în România, se vor înscrie denumirea/numele persoanei care efectuează achiziţia intracomunitară de bunuri, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform **art. 153** din Codul fiscal, ale reprezentantului fiscal;

d) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat de autorităţile fiscale din alt stat membru persoanei impozabile care realizează transferul, la rubrica «Furnizor»;

e) adresa exactă a locului din care au fost transferate bunurile din alt stat membru, precum şi adresa exactă din România în care au fost achiziţionate bunurile;

f) denumirea şi cantitatea bunurilor achiziţionate, precum şi particularităţile prevăzute la **art. 125^1** alin. (3) din Codul fiscal, în definirea bunurilor în cazul transferului de mijloace de transport noi;

g) data la care au fost transferate bunurile din alt stat membru;

h) valoarea bunurilor transferate.

(7) Informaţiile din facturile emise prin autofacturare conform alin. (5) se înscriu în jurnalele pentru vânzări, iar cele emise conform alin. (6) se înscriu în jurnalul pentru cumpărări şi sunt preluate corespunzător în decontul de taxă prevăzut la **art. 156^2** din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 155 al. 9

70. În sensul **art. 155** alin. (9) lit. c) din Codul fiscal, pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la **art. 155** alin. (9) lit. a) şi b) din Codul fiscal, furnizate către beneficiari, persoane neimpozabile, altele decât persoanele juridice neimpozabile, care prin natura lor nu permit furnizorului/prestatorului identificarea beneficiarului, furnizorii/prestatorii pot întocmi facturi simplificate în condiţiile stabilite la **art. 155** alin. (11) lit. a) din Codul fiscal, care trebuie să conţină cel puţin informaţiile prevăzute la **art. 155** alin. (20) din Codul fiscal. În situaţia în care nu optează pentru emiterea de facturi simplificate, aceştia au obligaţia întocmirii unui document centralizator pentru fiecare perioadă fiscală care să cuprindă cel puţin următoarele informaţii:

a) un număr de ordine;

b) data la care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrarea de bunuri şi/sau prestarea de servicii;

c) denumirea bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate;

d) cantitatea bunurilor livrate;

e) baza de impozitare a livrărilor de bunurilor/prestărilor de servicii ori, după caz, avansurile încasate, pentru fiecare cotă, scutire sau operaţiune netaxabilă, preţul unitar, exclusiv taxa, precum şi rabaturile, remizele, risturnele şi alte reduceri de preţ, în cazul în care acestea nu sunt incluse în preţul unitar;

f) indicarea cotei de taxă aplicate şi a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcţie de cotele taxei;

g) valoarea totală a bazei de impozitare şi a taxei colectate.

Norme metodologice:

ART. 155 al.12

71.

(1) Emiterea facturii nu este interzisă, fiind opţiunea persoanei impozabile de a factura operaţiunile efectuate. În situaţia în care factura este emisă, aceasta trebuie să conţină cel puţin informaţiile prevăzute la **art. 155** alin. (19) sau (20) din Codul fiscal, după caz.

(2) În vederea emiterii de facturi conform prevederilor **art. 155** alin. (12) din Codul fiscal, Direcţia de legislaţie în domeniul TVA din cadrul Ministerului Finanţelor Publice, la solicitarea persoanelor impozabile interesate sau din oficiu, va consulta Comitetul TVA. Persoanele impozabile interesate care solicită consultarea Comitetului TVA pentru emiterea de facturi conform prevederilor **art. 155** alin. (12) din Codul fiscal trebuie să prezinte Direcţiei de legislaţie în domeniul TVA motivaţia solicitării emiterii de facturi conform **art. 155** alin. (12) din Codul fiscal. Din motivaţia prezentată trebuie să rezulte motivele obiective pentru care nu este posibilă emiterea facturilor care conţin toate elementele prevăzute la **art. 155** alin. (19) din Codul fiscal. Direcţia de legislaţie în domeniul TVA va analiza dacă există motive obiective pentru care se solicită emiterea de facturi conform **art. 155** alin. (12) din Codul fiscal. Dacă nu sunt îndeplinite condiţiile minimale prevăzute de lege şi/sau se constată că nu există motive obiective pentru solicitare, aceste informaţii se comunică solicitantului. Solicitările avizate favorabil de Direcţia de legislaţie în domeniul TVA se transmit în vederea consultării Comitetului TVA, conform prevederilor Directivei 112. Ulterior consultării Comitetului TVA, ministrul finanţelor publice va emite un ordin prin care va aproba, după caz, fie emiterea de facturi conform **art. 155** alin. (12) lit. a) din Codul fiscal, fie emiterea de facturi conform **art. 155** alin. (12) lit. b) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 155 al. 16

72.

(1) Persoana impozabilă nu are obligaţia de a emite facturi conform **art. 155** din Codul fiscal pentru avansurile încasate în legătură cu o livrare intracomunitară de bunuri efectuată în condiţiile **art. 143** alin. (2) din Codul fiscal.

(2) Regularizarea facturilor emise de către furnizori/prestatori pentru avansuri sau în cazul emiterii de facturi parţiale pentru livrări de bunuri ori prestări de servicii se realizează prin stornarea facturii de avans la data emiterii facturii pentru contravaloarea integrală a livrării de bunuri şi/sau prestării de servicii. Stornarea se poate face separat ori pe aceeaşi factură pe care se evidenţiază contravaloarea integrală a livrării de bunuri şi/sau prestării de servicii. Pe factura emisă se va face o referire la facturile de avans sau la facturile parţiale emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi pentru aceeaşi operaţiune, în conformitate cu prevederile **art. 155** alin. (19) lit. r) din Codul fiscal. În cazul operaţiunilor pentru care baza impozabilă este stabilită în valută, la regularizare se vor avea în vedere prevederile **art. 139^1** din Codul fiscal şi ale pct. 22. Nu se impune regularizarea de către beneficiarul care are obligaţia plăţii taxei, conform **art. 150** alin. (2) - (6), **art. 151** sau **art. 151^1** din Codul fiscal, în cazul facturilor de avans sau al facturilor parţiale emise de furnizorii de bunuri ori de prestatorii de servicii.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), în cazul schimbării cotei de TVA, pentru a se aplica cota în vigoare la data faptului generator de taxă potrivit **art. 140** alin. (4) din Codul fiscal, se impune efectuarea următoarelor regularizări:

a) regularizarea facturilor emise de către furnizori/prestatori pentru avansurile parţiale sau integrale încasate, precum şi a facturilor emise înainte de livrare/prestare pentru contravaloarea parţială ori integrală a bunurilor livrate/serviciilor prestate;

b) regularizarea de către beneficiarul care are obligaţia plăţii taxei, potrivit **art. 150** alin. (2), (3), (5) şi (6) din Codul fiscal, a facturilor de avans parţial sau integral ori a facturilor emise de furnizorii de bunuri sau de prestatorii de servicii înainte de livrare/prestare pentru contravaloarea parţială ori integrală a bunurilor livrate/serviciilor prestate.

(4) În cazul reducerilor de preţ acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri potrivit prevederilor pct. 19 alin. (2), pe bază de cupoane valorice, facturile de reducere se întocmesc direct pe numele comercianţilor care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă iniţial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preţ au fost emise de producători/distribuitori către diverşi intermediari cumpărători-revânzători. La rubrica «Cumpărător» se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali.

(5) În cazul facturii centralizatoare întocmite conform **art. 155** alin. (16) din Codul fiscal nu este obligatorie menţionarea datei livrării/prestării sau a datei încasării avansului, aceasta rezultând din documentele prevăzute la **art. 155** alin. (16) lit. b) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 155 al. 18

73.

(1) Potrivit prevederilor **art. 155** alin. (17) din Codul fiscal, factura se poate întocmi de către cumpărătorul unui bun sau serviciu în următoarele condiţii:

a) părţile să încheie un acord prealabil prin care să se prevadă această procedură de facturare. Acord prealabil înseamnă un acord încheiat înainte de începerea emiterii de facturi de către client în numele şi în contul furnizorului/prestatorului;

b) să existe o procedură de acceptare a fiecărei facturi. Procedura de acceptare poate fi explicită sau implicită şi poate fi convenită şi descrisă prin acordul prealabil ori poate fi reprezentată de primirea şi prelucrarea facturii;

c) factura să fie emisă în numele şi în contul furnizorului/prestatorului de către cumpărător şi trimisă furnizorului/prestatorului;

d) factura să cuprindă elementele prevăzute la **art. 155** alin. (19) sau (20) din Codul fiscal;

e) factura să fie înregistrată în jurnalul de vânzări de către furnizor/prestator, dacă este înregistrat în România conform **art. 153** din Codul fiscal.

(2) Termenii şi condiţiile acordului prealabil şi ale procedurilor de acceptare pentru fiecare factură se stabilesc de către furnizor/prestator şi client. La cererea organului de control, părţile trebuie să fie în măsură să demonstreze existenţa acordului prealabil.

(3) În sensul **art. 155** alin. (18) din Codul fiscal, emiterea facturii poate fi externalizată, respectiv factura se poate întocmi de un terţ în următoarele condiţii:

a) furnizorul/prestatorul să notifice prin scrisoare recomandată organului fiscal competent faptul că emiterea de facturi va fi realizată de un terţ, cu cel puţin o lună calendaristică înainte de a iniţia această procedură, şi să anexeze la scrisoare numele, adresa şi, după caz, codul de înregistrare în scopuri de TVA ale terţului;

b) factura să fie emisă de către terţ în numele şi în contul furnizorului/prestatorului;

c) factura să cuprindă toate informaţiile prevăzute la **art. 155** alin. (19) sau, după caz, la **art. 155** alin. (20) din Codul fiscal;

d) facturile să fie puse la dispoziţia organelor fiscale competente fără nicio întârziere, ori de câte ori se solicită acest lucru.

(4) În sensul **art. 155** alin. (18) din Codul fiscal, în cazul bunurilor supuse executării silite care sunt livrate prin organele de executare silită, factura se va întocmi de către organele de executare silită pe numele şi în contul debitorului executat silit. În factură se face o menţiune cu privire la faptul că facturarea este realizată de organul de executare silită. Originalul facturii se transmite cumpărătorului, respectiv adjudecatarului, iar exemplarul al doilea se transmite debitorului executat silit. Prin organe de executare silită se înţelege persoanele abilitate prin lege să efectueze procedura de executare silită. Organele de executare silită vor emite facturi cu TVA numai în cazul operaţiunilor taxabile, cu excepţia celor pentru care sunt aplicabile prevederile **art. 160** din Codul fiscal. În situaţia în care debitorul executat silit aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la **art. 134^2** alin. (3) - (8) din Codul fiscal, organul de executare silită înscrie pe factură menţiunea prevăzută la **art. 155** alin. (19) lit. p) din Codul fiscal pentru livrările de bunuri care sunt supuse sistemului TVA la încasare. În cazul în care la data livrării debitorul executat silit nu este înregistrat în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA în condiţiile prevăzute la **art. 153** alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, organul de executare silită are obligaţia să emită factura cu TVA dacă livrarea bunurilor ar fi fost taxabilă în situaţia în care respectivul debitor executat silit ar fi fost înregistrat în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal. În cazul operaţiunilor scutite conform **art. 141** alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, debitorul executat silit poate să opteze pentru taxare conform **art. 141** alin. (3) din Codul fiscal, prin depunerea notificării prevăzute la pct. 39.

(5) Dacă organul de executare silită încasează contravaloarea bunurilor, inclusiv taxa de la cumpărător sau de la adjudecatar, are obligaţia să vireze la bugetul de stat taxa încasată de la cumpărător ori adjudecatar în termen de 5 zile lucrătoare de la data la care adjudecarea a devenit executorie. Pe baza documentului de plată a taxei pe valoarea adăugată transmis de organele de executare silită, debitorul executat silit evidenţiază suma achitată, cu semnul minus, în decontul de taxă pe valoarea adăugată la rândul de regularizări taxa colectată din decontul de taxă prevăzut la **art. 156^2** din Codul fiscal. Prin excepţie, în cazul în care debitorul executat silit nu este înregistrat la data livrării în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA în condiţiile prevăzute la **art. 153** alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, acesta va înregistra documentul de plată în primul decont depus în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal.

(6) Dacă, potrivit legii, cumpărătorul sau adjudecatarul are obligaţia să plătească la unităţile Trezoreriei Statului taxa aferentă bunurilor cumpărate, organului de executare silită nu îi mai revin obligaţii referitoare la plata taxei. Organul de executare silită sau, după caz, cumpărătorul/adjudecatarul transmite o copie de pe documentul prin care s-a efectuat plata taxei debitorului executat silit. Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru situaţiile prevăzute la **art. 160** din Codul fiscal, fiind aplicabile regulile specifice referitoare la taxarea inversă.

(7) Organele de executare silită înregistrează taxa din facturile pentru operaţiuni de executare silită emise în alte conturi contabile decât cele specifice taxei pe valoarea adăugată. Dacă organul de executare silită este persoană înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal, nu va evidenţia în decontul de taxă operaţiunile respective.

(8) În situaţia în care valorificarea bunurilor supuse executării silite a fost realizată prin organele de executare silită, debitorul executat silit trebuie să înregistreze în evidenţa proprie operaţiunea de livrare de bunuri pe baza facturii de executare silită transmise de organele de executare silită, inclusiv taxa colectată aferentă. Debitorul executat silit care aplică sistemul TVA la încasare aplică în mod corespunzător prevederile **art. 134^2** alin. (3) - (8) din Codul fiscal. Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru situaţiile prevăzute la **art. 160** din Codul fiscal, fiind aplicabile regulile specifice referitoare la taxarea inversă. În cazul în care debitorul executat silit nu este înregistrat la data livrării în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA în condiţiile prevăzute la **art. 153** alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, acesta va înregistra în evidenţa proprie factura şi taxa colectată aferentă în primul decont depus în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal.

(9) Factura de executare silită emisă de organul de executare silită va conţine, pe lângă informaţiile prevăzute la **art. 155** alin. (19) din Codul fiscal, numele şi datele de identificare ale organului de executare silită prin care se realizează livrarea bunurilor.

Norme metodologice:

ART. 155 al. 20

74.

(1) În situaţia în care denumirea bunurilor livrate/serviciilor prestate nu poate fi înscrisă pe o singură pagină, elementele prevăzute la **art. 155** alin. (19), cu excepţia informaţiilor prevăzute la **art. 155** alin. (19) lit. h) - j) şi l) - p) din Codul fiscal, se înscriu numai pe prima pagină a facturii. În această situaţie este obligatorie înscrierea pe prima pagină a facturii a numărului de pagini pe care le conţine factura şi a numărului total de poziţii cuprinse în factura respectivă. Pe facturile emise şi achitate pe bază de bonuri fiscale emise conform Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările ulterioare, nu este necesară menţionarea bunurilor livrate sau a

serviciilor prestate, fiind suficientă menţiunea «conform bon fiscal nr./data».

(2) Potrivit prevederilor **art. 155** alin. (19) lit. b) şi c) din Codul fiscal:

a) dacă factura este emisă înainte de data livrării/prestării sau înainte de data încasării unui avans, pe factură se va menţiona numai data emiterii facturii;

b) în cazul în care factura este emisă în data în care a avut loc livrarea/prestarea sau încasarea unui avans, pe factură se va menţiona numai data emiterii facturii, care este aceeaşi cu data livrării/prestării ori încasării unui avans;

c) în cazul în care factura este emisă ulterior datei livrării/prestării sau a încasării unui avans, pe factură se vor menţiona atât data emiterii facturii, cât şi data livrării/prestării ori a încasării unui avans.

(3) Prevederile **art. 155** alin. (19) lit. d) din Codul fiscal referitoare la adresa furnizorului/prestatorului vor cuprinde cel puţin următoarele informaţii: localitatea, strada şi numărul. În cazul furnizorilor/prestatorilor cu sediul activităţii economice în România, care au sedii secundare fără personalitate juridică pe teritoriul României, pe facturile emise se va înscrie adresa sediului activităţii economice a persoanei juridice şi, opţional, se poate înscrie şi adresa sediului secundar prin care au fost livrate bunurile şi/sau au fost prestate serviciile. În cazul furnizorilor/prestatorilor cu sediul activităţii economice în afara României, care au sedii fixe pe teritoriul României, pe facturile emise se vor înscrie adresa sediului activităţii economice, precum şi adresa sediului fix din România pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii la care sediul fix participă conform prevederilor pct. 1 alin. (3).

(4) Prevederile **art. 155** alin. (19) lit. f) din Codul fiscal referitoare la adresa beneficiarului vor cuprinde cel puţin următoarele informaţii: localitatea, strada şi numărul. În cazul beneficiarilor cu sediul activităţii economice în România, care au sedii secundare fără personalitate juridică pe teritoriul României, pe facturile emise de furnizori/prestatori stabiliţi în România se va înscrie adresa persoanei juridice şi, opţional, se poate înscrie şi adresa sediului secundar către care au fost livrate bunurile şi/sau au fost prestate serviciile. În cazul beneficiarilor cu sediul activităţii economice în afara României, care au sedii fixe pe teritoriul României, pe facturile emise de furnizori/prestatori stabiliţi în România se va înscrie adresa sediului fix din România, dacă acesta este sediul către care au fost livrate bunurile şi/sau au fost prestate serviciile.

(5) Prevederile **art. 155** alin. (19) lit. r) din Codul fiscal cu privire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit facturi de avans ori facturi parţiale pentru aceeaşi operaţiune, se aplică atunci când se efectuează regularizările prevăzute la pct. 72 alin. (2) şi (3).

Norme metodologice:

ART. 155 al. 22

75. Baza de impozitare poate fi înscrisă în valută, dar, dacă operaţiunea nu este scutită de taxă, suma taxei trebuie înscrisă şi în lei. Pentru înregistrarea în jurnalele de vânzări, baza impozabilă va fi convertită în lei, utilizând cursul de schimb prevăzut la **art. 139^1** din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 155 al. 25

76.

(1) Pentru ca o factură să fie considerată factură electronică, aceasta trebuie să fie emisă şi primită în format electronic, tipul formatului electronic al facturii fiind opţiunea persoanelor impozabile. Formatul electronic al unei facturi poate fi, de exemplu, de tip «xml», «pdf».

(2) În sensul **art. 155** alin. (3) din Codul fiscal, facturile create pe suport hârtie care sunt scanate, trimise şi primite în format electronic sunt considerate facturi electronice. Facturile create în format electronic, de exemplu, prin intermediul unui program informatic de contabilitate sau a unui program de prelucrare a textelor, trimise şi primite pe suport hârtie nu sunt considerate facturi electronice.

(3) Acceptarea de client a facturii electronice poate include orice acord scris, formal sau informal, precum şi un accept tacit, cum ar fi faptul că a procedat la procesarea ori plata facturii electronice. Acceptul clientului de a utiliza factura electronică reprezintă confirmarea acestuia că deţine mijloacele tehnice necesare primirii facturii electronice, precum şi că are capacitatea de a asigura autenticitatea originii, integritatea conţinutului şi lizibilitatea facturii.

(4) Asigurarea autenticităţii originii facturii în sensul **art. 155** alin. (24) din Codul fiscal este obligaţia atât a furnizorului/prestatorului, cât şi a beneficiarului, persoană impozabilă. Fiecare în mod independent trebuie să asigure autenticitatea originii. Furnizorul/Prestatorul trebuie să poată garanta că factura a fost emisă de el sau a fost emisă în numele şi în contul său, de exemplu, prin înregistrarea facturii în evidenţele sale contabile. Beneficiarul trebuie să poată garanta că factura este primită de la furnizor/prestator sau de la o altă persoană care a emis factura în numele şi în contul furnizorului/prestatorului, în acest sens putând opta între verificarea corectitudinii informaţiilor cu privire la identitatea furnizorului/prestatorului menţionat pe factură şi asigurarea identităţii acestuia sau a persoanei care a emis factura în numele şi în contul furnizorului/prestatorului. Verificarea corectitudinii informaţiilor cu privire la identitatea furnizorului/prestatorului menţionat pe factură presupune asigurarea din partea beneficiarului că furnizorul/prestatorul menţionat pe factură este cel care a livrat bunurile sau a prestat serviciile la care se referă factura. În scopul îndeplinirii acestei obligaţii, beneficiarul poate aplica orice control de gestiune care să permită stabilirea unei piste fiabile de audit între factură şi livrare/prestare. Asigurarea identităţii presupune garantarea de către beneficiar a identităţii furnizorului/prestatorului sau a persoanei care a emis factura în numele şi în contul acestuia, de exemplu, prin intermediul unei semnături electronice avansate ori prin schimb electronic de date, şi asigurarea că furnizorul/prestatorul menţionat pe factură este cel care a livrat bunurile sau a prestat serviciile la care se referă factura.

(5) Integritatea conţinutului unei facturi în sensul **art. 155** alin. (24) din Codul fiscal trebuie asigurată atât de furnizor/prestator, cât şi de beneficiar, dacă acesta este persoană impozabilă. Fiecare în mod independent poate să aleagă metoda prin care să îşi îndeplinească această obligaţie sau ambii pot conveni să asigure integritatea conţinutului, de exemplu, prin intermediul unei tehnologii precum EDI sau prin semnătură electronică avansată. Persoana impozabilă poate să aleagă să aplice, de exemplu, controale de gestiune care să creeze o

pistă fiabilă de audit între factură şi livrare/prestare sau tehnologii specifice pentru asigurarea integrităţii conţinutului facturii. Integritatea conţinutului unei facturi nu are legătură cu formatul facturii electronice, factura putând fi convertită de către beneficiar în alt format decât cel în care a fost emisă, în vederea adaptării la propriul sistem informatic sau la schimbările tehnologice ce pot interveni de-a lungul timpului. În situaţia în care beneficiarul optează pentru asigurarea integrităţii conţinutului prin folosirea unei semnături electronice avansate, la convertirea unei facturi dintr-un format în altul, trebuie să se asigure trasabilitatea modificării. În sensul prezentelor norme, prin *formă* se înţelege tipul facturii, care poate fi pe suport hârtie sau electronic, iar *formatul* reprezintă modul de prezentare a facturii electronice.

(6) Lizibilitatea unei facturi înseamnă că factura trebuie să fie într-un format care permite citirea de către om. Lizibilitatea trebuie asigurată din momentul emiterii/primirii până la sfârşitul perioadei de stocare, atât de furnizor/prestator, cât şi de beneficiar. Factura trebuie prezentată astfel încât conţinutul să fie uşor de citit, pe hârtie sau pe ecran, fără a necesita o atenţie ori o interpretare excesivă. Pentru facturile electronice, această condiţie se consideră îndeplinită dacă factura poate fi prezentată la cerere într-o perioadă rezonabilă de timp, inclusiv după un proces de conversie, într-un format care permite citirea de către om pe ecran sau prin tipărire. Persoana impozabilă trebuie să asigure posibilitatea verificării corespondenţei dintre informaţiile din fişierul electronic original şi documentul lizibil prezentat. Lizibilitatea unei facturi electronice din momentul emiterii până la sfârşitul perioadei de stocare poate fi asigurată prin orice mijloace, însă utilizarea semnăturii electronice avansate sau EDI nu este suficientă în acest scop.

(7) În sensul **art. 155** alin. (24) din Codul fiscal, *controlul de gestiune* înseamnă procesul prin care persoana impozabilă garantează în mod rezonabil identitatea furnizorului/prestatorului facturii, integritatea conţinutului facturii şi lizibilitatea facturii din momentul emiterii/primirii până la sfârşitul perioadei de stocare. Controlul de gestiune trebuie să corespundă volumului/tipului de activitate a persoanei impozabile, să ia în considerare numărul şi valoarea tranzacţiilor, precum şi numărul şi tipul de furnizori/clienţi şi, după caz, orice alţi factori relevanţi. Un exemplu de control de gestiune este reprezentat de corelarea documentelor justificative.

(8) Pista fiabilă de audit, în sensul **art. 155** alin. (24) din Codul fiscal, trebuie să ofere o legătură verificabilă între factură şi livrarea de bunuri sau prestarea de servicii. Persoana impozabilă poate alege metoda prin care demonstrează legătura dintre o factură şi o livrare/prestare.

(9) Cele două tehnologii prevăzute la **art. 155** alin. (25) din Codul fiscal sunt doar exemple de tehnologii pentru asigurarea autenticităţii originii şi integrităţii conţinutului facturii electronice şi nu constituie cerinţe obligatorii, cu excepţia situaţiei prevăzute la **art. 155** alin. (26) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 155 al. 32

77. Persoana impozabilă stabilită în România printr-un sediu fix are obligaţia de a stoca în România, conform prevederilor **art. 155** alin. (32) din Codul fiscal, numai facturile emise/primite în legătură cu operaţiunile la care sediul fix din România participă.

Norme metodologice:

ART. 155 al. 35

78.

(1) Persoanele impozabile pot stoca facturile emise/primite pe suport hârtie sau în format electronic, indiferent de forma originală în care au fost trimise ori puse la dispoziţie, cu condiţia să asigure autenticitatea originii, integritatea conţinutului şi lizibilitatea acestora, conform **art. 155** alin. (24) din Codul fiscal, de la momentul emiterii/primirii până la sfârşitul perioadei de stocare. Facturile emise/primite pe suport hârtie pot fi convertite în formă electronică în vederea stocării. Facturile emise/primite în formă electronică pot fi convertite pe suport hârtie în vederea stocării. Indiferent de forma în care este emisă/primită factura, şi factura stocată în forma pentru care a optat persoana impozabilă se consideră exemplar original, în sensul pct. 46 alin. (1). Persoanele impozabile care optează pentru stocarea electronică a facturilor au obligaţia să stocheze prin mijloace electronice şi datele ce garantează autenticitatea originii şi integritatea conţinutului facturilor.

(2) La solicitarea organelor de inspecţie fiscală trebuie asigurată traducerea în limba română a facturilor primite/emise.

Norme metodologice:

ART. 156

79. (1) În sensul **art. 156** alin. (4) din Codul fiscal, fiecare persoană impozabilă va ţine următoarele evidenţe şi documente:

a) evidenţe contabile ale activităţii sale economice;

b) al doilea exemplar al facturilor sau altor documente emise de aceasta şi legate de activitatea sa economică, conform prevederilor pct. 76;

c) facturile sau alte documente primite şi legate de activitatea sa economică;

d) documentele vamale şi, după caz, cele privind accizele legate de importul, exportul, livrarea intracomunitară şi achiziţia intracomunitară de bunuri realizate de respectiva persoană;

e) facturile şi alte documente emise sau primite de respectiva persoană pentru majorarea sau reducerea contravalorii livrărilor de bunuri, prestărilor de servicii, achiziţiilor intracomunitare sau importurilor;

f) un registru al nontransferurilor de bunuri transportate de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul acesteia în afara României, dar în interiorul Comunităţii pentru operaţiunile prevăzute la **art. 128** alin. (12) lit. f) - h) din Codul fiscal, precum şi pentru alte situaţii în care se aplică măsuri de simplificare aprobate prin ordin al ministrului finanţelor publice. Registrul nontransferurilor va cuprinde: denumirea şi adresa primitorului, un număr de ordine, data transportului bunurilor, descrierea

bunurilor transportate, cantitatea bunurilor transportate, valoarea bunurilor transportate, data transportului bunurilor care se întorc după prelucrare sau expertiză, descrierea bunurilor returnate, cantitatea bunurilor returnate, descrierea bunurilor care nu sunt returnate, cantitatea acestora şi o menţiune referitoare la documentele emise în legătură cu aceste operaţiuni, după caz, precum şi data emiterii acestor documente. Nu trebuie completat acest registru pentru următoarele bunuri:

1. mijloacele de transport înmatriculate în România;

2. paleţi, containere şi alte ambalaje care circulă fără facturare;

3. bunurile necesare desfăşurării activităţii de presă, radiodifuziune şi televiziune;

4. bunurile necesare exercitării unei profesii sau meserii dacă:

- preţul sau valoarea normală pe fiecare bun nu depăşeşte nivelul de 1.250 de euro la cursul de schimb din data la care bunul este transportat ori expediat în alt stat membru şi cu condiţia ca bunul să nu fie utilizat mai mult de 7 zile în afara României; sau

- preţul sau valoarea normală pe fiecare bun nu depăşeşte nivelul de 250 de euro la cursul de schimb din data la care bunul este transportat ori expediat în alt stat membru şi cu condiţia ca bunul să nu fie utilizat mai mult de 24 de luni în afara României;

5. computerele portabile şi alt material profesional similar care este transportat în afara României în cadrul unei deplasări de afaceri de către personalul unei entităţi economice sau de către o persoană fizică autorizată;

g) un registru pentru bunurile mobile corporale primite care au fost transportate din alt stat membru al Comunităţii în România sau care au fost importate în România ori achiziţionate din România de o persoană impozabilă nestabilită în România şi care sunt date unei persoane impozabile în România în scopul expertizării sau pentru lucrări efectuate asupra acestor bunuri în România, cu excepţia situaţiilor în care prin ordin al ministrului finanţelor publice nu se impune o asemenea obligaţie. Registrul bunurilor primite nu trebuie ţinut în cazul bunurilor care sunt plasate în regimul vamal de perfecţionare activă. Acest registru va cuprinde:

1. denumirea şi adresa expeditorului;

2. un număr de ordine;

3. data primirii bunurilor;

4. descrierea bunurilor primite;

5. cantitatea bunurilor primite;

6. data transportului bunurilor transmise clientului după expertizare sau prelucrare;

7. cantitatea şi descrierea bunurilor care sunt returnate clientului după expertizare sau prelucrare;

8. cantitatea şi descrierea bunurilor care nu sunt returnate clientului;

9. o menţiune referitoare la documentele emise în legătură cu serviciile prestate, precum şi data emiterii acestor documente.

(2) Jurnalele pentru vânzări şi pentru cumpărări, registrele, evidenţele şi alte documente similare ale activităţii economice a fiecărei persoane impozabile se vor întocmi astfel încât să permită stabilirea următoarelor elemente:

a) valoarea totală, fără taxă, a tuturor livrărilor de bunuri şi/sau prestărilor de servicii efectuate de această persoană în fiecare perioadă fiscală, evidenţiată distinct pentru:

1. livrările intracomunitare de bunuri scutite;

2. livrări/prestări scutite de taxă sau pentru care locul livrării/prestării este în afara României;

3. livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii taxabile şi cărora li se aplică cote diferite de taxă;

4. prestările de servicii efectuate conform **art. 133** alin. (2) din Codul fiscal către beneficiari persoane impozabile stabilite în Comunitate, denumite prestări de servicii intracomunitare, pentru care locul este în afara României.

b) valoarea totală, fără taxă, a tuturor achiziţiilor pentru fiecare perioadă fiscală, evidenţiată distinct pentru:

1. achiziţii intracomunitare de bunuri;

2. achiziţii de bunuri/servicii pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei în condiţiile **art. 150** alin. (3) - (6) din Codul fiscal;

3. achiziţii de bunuri, inclusiv provenite din import, şi de servicii, taxabile, cărora li se aplică cote diferite de taxă;

4. achiziţii de servicii pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei în condiţiile **art. 150** alin. (2) din Codul fiscal, care sunt prestate de către persoane impozabile stabilite în Comunitate, denumite achiziţii intracomunitare de servicii.

c) taxa colectată de respectiva persoană pentru fiecare perioadă fiscală;

d) taxa totală deductibilă şi taxa dedusă pentru fiecare perioadă fiscală;

e) calculul taxei deduse provizoriu pentru fiecare perioadă fiscală, al taxei deduse efectiv pentru fiecare an calendaristic şi al ajustărilor efectuate, atunci când dreptul de deducere se exercită pe bază de pro rata, evidenţiind distinct:

1. taxa dedusă conform **art. 147** alin. (3) din Codul fiscal;

2. taxa nededusă conform **art. 147** alin. (4) din Codul fiscal;

3. taxa dedusă pe bază de pro rata conform **art. 147** alin. (5) din Codul fiscal.

(3) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care aplică sistemul TVA la încasare au obligaţia să menţioneze în jurnalele pentru vânzări facturile emise pentru livrări de bunuri/prestări de servicii pentru care este obligatorie aplicarea sistemului TVA la încasare, chiar dacă exigibilitatea taxei nu intervine în perioada fiscală în care a fost emisă factura. În plus faţă de cele prevăzute la alin. (2), în jurnalele pentru vânzări se înscriu şi următoarele informaţii în cazul acestor operaţiuni:

a) numărul şi data documentului de încasare sau, după caz, data la care a expirat termenul-limită de 90 de zile prevăzut la **art. 134^2** alin. (5) din Codul fiscal;

b) valoarea integrală a contravalorii livrării de bunuri/prestării de servicii, inclusiv TVA;

c) baza impozabilă şi taxa pe valoarea adăugată aferentă;

d) valoarea încasată, inclusiv TVA, precum şi baza impozabilă şi TVA exigibilă corespunzătoare sumei încasate sau, după caz, la expirarea termenului-limită de 90 de zile prevăzut la **art. 134^2** alin. (5) din Codul fiscal se evidenţiază dacă există diferenţe de sume neîncasate, care devin exigibile, precum şi baza impozabilă şi TVA exigibilă corespunzătoare sumei respective;

e) diferenţa reprezentând baza impozabilă şi TVA neexigibilă.

(4) În cazul jurnalelor pentru vânzări prevăzute la alin. (3), facturile care au TVA neexigibilă integral sau parţial vor fi preluate în fiecare jurnal pentru vânzări până când toată taxa aferentă devine exigibilă ori ca urmare a încasării sau, după caz, la expirarea termenului-limită de 90 de zile prevăzut la **art. 134^2** alin. (5) din Codul fiscal, cu menţionarea informaţiilor prevăzute la alin. (3) lit. a) - e). În cazul informaţiei de la alin. (3) lit. d) se va menţiona numai suma încasată în perioada fiscală pentru care se întocmeşte jurnalul pentru vânzări sau, după caz, baza impozabilă şi TVA care devine exigibilă ca urmare a expirării termenului-limită de 90 de zile

prevăzut la **art. 134^2** alin. (5) din Codul fiscal.

(5) Persoanele impozabile care fac achiziţii de bunuri/servicii de la persoane care aplică sistemul TVA la încasare înregistrează în jurnalul pentru cumpărări facturile primite pentru livrări de bunuri/prestări de servicii pentru care este obligatorie aplicarea sistemului TVA la încasare, chiar dacă exigibilitatea, respectiv deductibilitatea taxei, nu intervine în perioada fiscală în care a fost emisă factura. Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care aplică sistemul TVA la încasare înregistrează în jurnalul pentru cumpărări facturile primite pentru livrări de bunuri/prestări de servicii chiar dacă taxa nu este deductibilă în perioada fiscală în care a fost emisă factura. În plus faţă de cele prevăzute la alin. (2), în jurnalele pentru cumpărări se menţionează şi următoarele informaţii:

a) numărul şi data documentului de plată;

b) valoarea integrală a contravalorii achiziţiei de bunuri/prestării de servicii, inclusiv TVA;

c) baza impozabilă şi taxa pe valoarea adăugată aferentă;

d) valoarea plătită, inclusiv TVA şi corespunzător baza impozabilă şi TVA exigibilă;

e) diferenţa reprezentând baza impozabilă şi TVA neexigibilă.

(6) În cazul jurnalelor pentru cumpărări prevăzute la alin. (5), facturile care au TVA neexigibilă integral sau parţial vor fi preluate în fiecare jurnal pentru cumpărări până când toată taxa aferentă devine exigibilă ca urmare a plăţii, cu menţionarea informaţiilor prevăzute la alin. (5) lit. a) - e), cu excepţia situaţiilor în care s-a împlinit termenul de prescripţie şi facturile respective nu se mai achită, fiind scoase din evidenţele persoanei impozabile. În cazul informaţiei de la alin. (5) lit. d) se va menţiona numai suma plătită în perioada fiscală pentru care se întocmeşte jurnalul pentru cumpărări.

(7) Documentele prevăzute la alin. (2) - (6) nu sunt formulare tipizate stabilite de Ministerul Finanţelor Publice. Fiecare persoană impozabilă poate să îşi stabilească modelul documentelor pe baza cărora determină taxa colectată şi taxa deductibilă conform specificului propriu de activitate, dar acestea trebuie să conţină informaţiile minimale stabilite la alin. (2) - (6) şi să asigure întocmirea decontului de taxă prevăzut la **art. 156^2** din Codul fiscal.

79^1.

(1) În cazul asocierilor în participaţiune sau al altor asocieri tratate drept asocieri în participaţiune conform **art. 127** alin. (10) din Codul fiscal, denumite în continuare asocieri, drepturile şi obligaţiile legale privind taxa pe valoarea adăugată prevăzute de titlul VI al Codului fiscal revin asociatului desemnat în acest scop potrivit contractului încheiat între părţi, care contabilizează veniturile şi cheltuielile, denumit în continuare asociatul administrator. Prin drepturi şi obligaţii legale se înţelege, printre altele, dreptul de a exercita deducerea taxei pentru achiziţii conform prevederilor **art. 145** - **147^1** din Codul fiscal, obligaţia de a emite facturi către beneficiar şi de a colecta taxa în cazul operaţiunilor taxabile, dreptul/obligaţia de ajustare a taxei conform **art. 148**, **149** sau **161** din Codul fiscal.

(2) Bunurile/serviciile care sunt puse la dispoziţia asocierii de către membrii săi fără plată, ca aport la asociere în limita cotei de participare stabilite prin contract, nu constituie prestare de servicii/livrare de bunuri cu plată în sensul **art. 129**, respectiv **128** din Codul fiscal. Asociaţii care au pus la dispoziţia asocierii bunurile şi serviciile menţionate în teza anterioară, ca aport la asociere, îşi păstrează dreptul de deducere şi nu vor efectua ajustări pe perioada funcţionării asocierii, cu condiţia ca asociatul administrator să ajusteze taxa aferentă în conformitate cu prevederile alin. (5). În cazul bunurilor de capital se va face o menţiune referitoare la perioada în care bunurile au fost puse la dispoziţia asocierii, perioadă în care membrii asociaţi nu fac ajustări.

(3) Bunurile/serviciile care sunt puse la dispoziţia asocierii de către membrii săi, altele decât cele prevăzute la alin. (2), reprezintă livrare de bunuri sau prestare de servicii cu plată în sensul **art. 128** , respectiv **art. 129** din Codul fiscal.

(4) Asociatul administrator efectuează achiziţiile asocierii pe numele său şi emite facturi în nume propriu către terţi pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii realizate de asociere, urmând ca veniturile şi cheltuielile să fie atribuite fiecărui asociat corespunzător cotei de participare în asociere.

(5) Asociatul administrator are dreptul/obligaţia de ajustare a taxei pentru bunuri/servicii conform **art. 148**, **149** sau **161** din Codul fiscal, pe perioada de existenţă a asocierii, astfel:

a) pentru bunurile/serviciile achiziţionate de asociatul administrator, după constituirea asocierii, care sunt destinate utilizării în scopul pentru care a fost constituită asocierea;

b) pentru bunurile/serviciile achiziţionate de asociatul administrator înainte de constituirea asocierii şi care ulterior sunt alocate pentru realizarea scopului pentru care a fost constituită asocierea;

c) pentru bunurile/serviciile pe care membrii asociaţi le aduc ca aport la asociere, conform prevederilor alin. (2).

(6) În situaţiile prevăzute la alin. (5) lit. a) și b), asociatul administrator va aplica regulile privind ajustarea taxei din perspectiva persoanei care deţine aceste bunuri/servicii. În situaţia prevăzută la alin. (5) lit. c), momentul de referinţă pentru determinarea datei de la care începe ajustarea taxei, în cazul bunurilor de capital, este data obţinerii bunului de către asociatul care le-a pus la dispoziţia asocierii.

Membrii asocierii trebuie sătransmită asociatului administrator o copie de pe registrul bunurilor de capital, dacă acestea sunt obţinute după data aderării, iar în cazul altor bunuri decât cele de capital sau în cazul serviciilor, o copie de pe facturile de achiziţie. Asociatul administrator va păstra copia de pe registrul bunurilor de capital pe perioada prevăzută la **art. 149** alin. (6) din Codul fiscal și va menţiona ajustările pe care le-a efectuat în perioada de existenţă a asocierii.

În cazul altor bunuri decât cele de capital sau în cazul serviciilor, asociatul administrator va păstra copii de pe facturile de achiziţie transmise de membrii asociaţi, pe perioada prevăzută la **art. 147^1** alin. (2) din Codul fiscal. Atunci când asocierea îşi încetează existenţa sau unul ori mai mulţi asociaţi se retrag din asociere, asociatul administrator are dreptul/obligaţia să ajusteze taxa aferentă bunurilor/serviciilor prevăzute la alin. (5) lit. c) restituite membrului asocierii căruia i-au aparţinut.

În cazul bunurilor de capital, ajustarea se va realiza pentru perioada rămasă din perioada de ajustare. Se consideră, din perspectiva asociatului administrator, că bunurile/serviciile restituite membrului asociat căruia îi aparţin sunt alocate unei activităţi cu drept de deducere, pentru a permite continuarea ajustării de către acesta din urmă în funcţie de activităţile pe care le va realiza după încetarea existenţei asocierii.

(7) Alocarea cheltuielilor şi veniturilor asocierii de către asociatul administrator către membrii asociaţi nu constituie operaţiune impozabilă în sensul **art. 126** alin. (1) din Codul fiscal, dacă alocarea se face proporţional cu cota de participare a fiecărui membru al asocierii, astfel cum este stabilită în contractul de asociere.

(8) În cazul în care scopul asocierii este acela de a atinge obiective comune, dar membrii asociaţi acţionează în nume propriu

faţă de terţi, fiecare persoană va fi tratată drept o persoană impozabilă separată în conformitate cu prevederile **art. 127** alin. (9) din Codul fiscal şi tranzacţiile respective se impozitează distinct în conformitate cu regulile stabilite la titlul VI din Codul fiscal. În această situaţie nu se aplică prevederile alin. (1) - (7).

Norme metodologice:

ART. 156^1

80. (1) În sensul **art. 156^1** alin. (2) din Codul fiscal, în orice situaţie, echivalentul în lei al plafonului de 100.000 euro se determină pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Naţională a României valabil pentru data de 31 decembrie a anului precedent, inclusiv pentru persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal în cursul anului. La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la **art. 156^1** alin. (2) din Codul fiscal se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neîncasate şi alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operaţiunile prevăzute la **art. 156^1** alin. (2) din Codul fiscal.

(2) În sensul **art. 156^1** alin. (7) din Codul fiscal, organele fiscale competente pot aproba, la solicitarea justificată a persoanei impozabile, o altă perioadă fiscală, respectiv:

a) semestrul calendaristic, dacă persoana impozabilă efectuează operaţiuni impozabile numai pe maximum 3 luni calendaristice dintr-un semestru;

b) anul calendaristic, dacă persoana impozabilă efectuează operaţiuni impozabile numai pe maximum 6 luni calendaristice dintr-o perioadă de un an calendaristic.

(3) Solicitarea prevăzută la alin. (2) se va transmite autorităţilor fiscale competente până la data de 25 februarie a anului în care se exercită opţiunea şi va fi valabilă pe durata păstrării condiţiilor prevăzute la alin. (2).

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), pentru Administraţia Naţională a Rezervelor de Stat şi Probleme Speciale şi pentru unităţile cu personalitate juridică din subordinea acesteia, perioada fiscală este anul calendaristic.

Norme metodologice

ART. 156^3.

80^1. (1) În aplicarea prevederilor **art. 156^3** alin. (3) din Codul fiscal, în cazul persoanelor care realizează achiziţii intracomunitare de mijloace de transport, organele fiscale competente trebuie să analizeze dacă din documentaţia care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că acesta se încadrează sau nu în categoria mijloacelor de transport noi, în sensul **art. 125^1** alin. (3) din Codul fiscal, şi dacă se datorează ori nu taxa aferentă respectivei achiziţii intracomunitare în România, astfel:

a) în cazul în care achiziţia intracomunitară este realizată de orice persoană care nu este înregistrată şi care nu avea obligaţia să se înregistreze în scopuri de TVA, conform **art. 153** din Codul fiscal, indiferent dacă este sau nu înregistrată, conform **art. 153^1** din Codul fiscal, şi în urma analizei rezultă că mijlocul de transport este nou, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte:

1. fie că s-a efectuat plata taxei de către persoana care a achiziţionat intracomunitar mijlocul de transport respectiv, după depunerea decontului special şi achitarea taxei, în condiţiile prevăzute la **art. 156^3** alin. (2) şi **art. 157** alin. (1) din Codul fiscal, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziţia intracomunitară este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VI din Codul fiscal;

2. fie că nu se datorează taxa:

(i) în situaţia în care respectiva persoană realizează în România o achiziţie intracomunitară, dar aceasta nu este impozabilă în România conform **art. 126** din Codul fiscal sau este scutită de taxă conform **art. 142** din Codul fiscal;

(ii) în situaţia transferului unui mijloc de transport nou din alt stat membru în România de către o persoană neimpozabilă cu ocazia unei schimbări de reşedinţă, dacă la momentul livrării nu a putut fi aplicată scutirea prevăzută la echivalentul din legislaţia altui stat membru al **art. 143** alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, având în vedere că respectivul transfer nu determină o achiziţie intracomunitară de bunuri în România;

b) în cazul în care, în urma analizei, rezultă că mijlocul de transport nu este nou, iar achiziţia intracomunitară a fost efectuată de o persoană care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** sau **153^1** din Codul fiscal şi care nu are obligaţia să se înregistreze în scopuri de TVA conform **art. 153** sau **153^1** din Codul fiscal, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte că nu se datorează taxa în România;

c) în cazul în care achiziţia intracomunitară este realizată de o persoană impozabilă care nu este înregistrată şi care nu trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal, dar care este sau ar trebui să fie înregistrată conform **art. 153^1** din Codul fiscal, şi în urma analizei rezultă că mijlocul de transport nu este nou, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte:

1. fie că s-a efectuat plata taxei de către persoana care a achiziţionat intracomunitar mijlocul de transport respectiv, după depunerea decontului special şi achitarea taxei, în condiţiile prevăzute la **art. 156^3** alin. (2) şi **art. 157** alin. (1) din Codul fiscal, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziţia intracomunitară este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VI din Codul fiscal;

2. fie că nu se datorează taxa în România, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziţia intracomunitară nu este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VI din Codul fiscal. De exemplu, mijloacele de transport care nu sunt noi şi sunt achiziţionate intracomunitar de la persoane fizice, mici întreprinderi, de la persoane impozabile care au aplicat regimul special pentru bunuri second-hand potrivit unor prevederi din alte state membre similare **art. 152^2** din Codul fiscal nu sunt achiziţii intracomunitare impozabile în România, potrivit **art. 126** alin. (3) lit. a) şi alin. (8) lit. c) din Codul fiscal.

(2) Persoanele impozabile care se află în situaţiile prevăzute la **art. 11** alin. (1^1) şi (1^3) din Codul fiscal, care efectuează livrări de bunuri prin organele de executare silită, depun declaraţia prevăzută la **art. 156^3** alin. (10) din Codul fiscal, dar plata taxei se efectuează de organul de executare silită sau, după caz, de cumpărător, conform prevederilor pct. 73.

(3) Notificările prevăzute la **art. 156^3** alin. (4) şi (5) din Codul fiscal se depun numai pentru anii în care persoanele impozabile desfăşoară operaţiuni de natura celor pentru care există obligaţia notificării. Nu se depun notificări în situaţia în care persoanele impozabile nu au desfăşurat astfel de operaţiuni în anul de referinţă, respectiv în anul pentru care ar fi trebuit depusă notificarea.

(4) În scopul aplicării prevederilor **art. 156^3** alin. (4) şi (5) din Codul fiscal, în situaţia în care statutul persoanei impozabile din punct de vedere al înregistrării în scopuri de TVA s-a modificat în anul de referinţă, respectiv fie a fost înregistrată în scopuri de TVA, fie i s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA, în cursul anului de referinţă, este relevant statutul persoanei impozabile la data de 31 decembrie a anului de referinţă.

(5) În scopul aplicării prevederilor **art. 156^3** alin. (4) şi (5) din Codul fiscal, operaţiunile care fac obiectul notificărilor sunt livrările de bunuri/prestările de servicii în interiorul ţării şi, după caz, achiziţiile efectuate din ţară.

Norme metodologice

ART. 156^4

80^2. (1) În sensul **art. 156^4** alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, în cazul prestărilor de servicii prevăzute la **art. 133** alin. (2) din Codul fiscal efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, prestatorul va raporta în declaraţia recapitulativă numai serviciile care nu beneficiază de scutire de taxă în statul membru în care acestea sunt impozabile. În acest scop, se va considera că operaţiunea este scutită de taxă în statul membru în care este impozabilă dacă respectiva operaţiune ar fi scutită de taxă în România. În situaţia în care în România nu este aplicabilă o scutire de taxă, prestatorul este exonerat de obligaţia de a declara în declaraţia recapitulativă respectivul serviciu, dacă primeşte o confirmare oficială din partea autorităţii fiscale din statul membru în care operaţiunea este impozabilă din care să rezulte că în statul membru respectiv se aplică o scutire de taxă.

(2) În sensul **art. 156^4** alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, beneficiarii persoane impozabile din România au obligaţia de a declara în declaraţia recapitulativă achiziţiile de servicii prevăzute la **art. 133** alin. (2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, atunci când au obligaţia plăţii taxei pentru respectivele servicii conform **art. 150** alin. (2) din Codul fiscal, respectiv atunci când nu se aplică nicio scutire de taxă pentru serviciul respectiv.

Norme metodologice:

ART. 157

81.

(1) În scopul aplicării prevederilor **art. 157** alin. (4) din Codul fiscal, organele vamale nu vor solicita plata taxei pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153** care au obţinut certificat de amânare de la plată, în condiţiile stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2017, organele vamale nu vor solicita plata taxei pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri persoanelor care fac dovada că sunt înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal. Nu se aplică aceste prevederi în cazul persoanelor care sunt înregistrate în scopuri de TVA pentru achiziţii intracomunitare conform **art. 153^1** din Codul fiscal, care fac plata taxei în conformitate cu prevederile **art. 157** alin. (3) din Codul fiscal.

(3) În cursul perioadei fiscale, importatorii înregistraţi în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal care au obţinut certificat de amânare de la plată, în condiţiile stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice, reflectă taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri în jurnalele pentru cumpărări pe baza declaraţiei vamale de import sau, după caz, a documentului pentru regularizarea situaţiei emis de autoritatea vamală. Contabil, taxa aferentă importului se înregistrează concomitent atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă. În decontul de taxă pe valoarea adăugată, taxa se evidenţiază atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă, în limitele şi în condiţiile prevăzute la **art. 145** - **147^1** din Codul fiscal.

Norme metodologice

ART. 158^2

81^1. (1) În sensul **art. 158^2** alin. (4) din Codul fiscal, în cazul persoanelor impozabile care au sediul activităţii economice în România, prin asociaţi şi administratori se înţelege numai asociaţii şi administratorii societăţilor comerciale reglementate de Legea nr. 31/1990 privind societăţile comerciale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) În cazul societăţilor pe acţiuni, inclusiv a celor în comandită pe acţiuni, care au sediul activităţii economice în România, în vederea înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari, se va prezenta cazierul judiciar al administratorilor, nu şi al asociaţilor.

(3) Instituţiile publice, astfel cum sunt prevăzute de Legea nr. 500/2002 privind finanţele publice, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi orice alte persoane impozabile stabilite sau nestabilite în România, care nu sunt constituite în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, nu au obligaţia prezentării cazierului judiciar în vederea înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari.

(4) Prevederile alin. (1) - (3) se aplică corespunzător şi în situaţiile prevăzute la **art. 158^2** alin. (8) lit. b) şi alin. (10) lit. d) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 159

81^2.

(1) În sensul prevederilor **art. 159** alin. (1) din Codul fiscal, documentul care ţine loc de factură este documentul emis pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în conformitate cu obligaţiile impuse de un acord ori tratat la care România este parte, care conţine cel puţin informaţiile prevăzute la **art. 155** alin. (19) din Codul fiscal.

(2) În situaţia în care o persoană impozabilă a emis facturi aplicând regimul de taxare şi ulterior intră în posesia documentelor justificative care îi dau dreptul la aplicarea unei scutiri de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la **art. 143**, **144** sau **144^1** din Codul fiscal, aceasta poate corecta facturile emise, potrivit **art. 159** alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, aplicând regimul de scutire corespunzător operaţiunilor realizate.

(3) Organele de inspecţie fiscală vor permite deducerea taxei pe valoarea adăugată în cazul în care documentele controlate aferente achiziţiilor nu conţin toate informaţiile prevăzute la **art. 155** alin. (19) din Codul fiscal sau/şi acestea sunt incorecte, dacă pe perioada desfăşurării inspecţiei fiscale la beneficiar documentele respective vor fi corectate de furnizor/prestator în conformitate cu **art. 159** din Codul fiscal. Furnizorul/Prestatorul are dreptul să aplice prevederile **art. 159** alin. (1) lit. b) din Codul fiscal pentru a corecta anumite informaţii din factură care sunt obligatorii potrivit **art. 155** alin. (19) din Codul fiscal, care au fost omise sau înscrise eronat, dar care nu sunt de natură să modifice baza de impozitare şi/sau taxa aferentă operaţiunilor ori nu modifică regimul fiscal al operaţiunii facturate iniţial, chiar dacă a fost supus unei inspecţii fiscale. Această factură va fi ataşată facturii iniţiale, fără să genereze înregistrări în decontul de taxă al perioadei fiscale în care se operează corecţia, nici la furnizor/prestator, nici la beneficiar.

(4) Furnizorii/Prestatorii care emit facturi de corecţie după inspecţia fiscală, în conformitate cu prevederile **art. 159** alin. (3) din Codul fiscal, vor înscrie aceste facturi în jurnalul pentru vânzări într-o rubrică separată, iar acestea vor fi preluate de asemenea într-o rubrică separată din decontul de taxă, fără a avea obligaţia să colecteze taxa pe valoarea adăugată înscrisă în respectivele facturi. Pentru a evita situaţiile de abuz şi pentru a permite identificarea situaţiilor în care se emit facturi după inspecţia fiscală, în cuprinsul acestor facturi furnizorii/prestatorii vor menţiona că sunt emise după inspecţia fiscală. Beneficiarii vor avea dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrise în aceste facturi în limitele şi în condiţiile stabilite la **art. 145** - **147^1** din Codul fiscal, taxa fiind înscrisă în rubricile din decontul de taxă aferente achiziţiilor de bunuri şi servicii. Emiterea facturilor de corecţie nu poate depăşi perioada prevăzută la **art. 147^1** alin. (2) din Codul fiscal.

(5) Prevederile alin. (4) şi ale **art. 159** alin. (3) din Codul fiscal se aplică şi pentru situaţiile în care facturile de corecţie se referă la perioade fiscale anterioare datei de 1 ianuarie 2010.

(6) Prevederile alin. (4) şi (5) se aplică inclusiv în cazul micilor întreprinderi care nu s-au înregistrat în scopuri de TVA potrivit **art. 153** din Codul fiscal la depăşirea plafonului prevăzut de **art. 152** din Codul fiscal şi organele de inspecţie fiscală au stabilit diferenţe de taxă colectată de plată conform pct. 62 alin. (2).

(7) Prevederile **art. 159** din Codul fiscal se aplică numai de către persoanele înregistrate în scopuri de TVA în România. În cazul persoanelor care nu sunt înregistrate şi nu au obligaţia înregistrării în scopuri de TVA în România, se aplică prevederile **art. 155** alin. (2) din Codul fiscal.

(8) În cazul autofacturilor emise conform **art. 155** alin. (7) şi (8) şi **art. 156^1** alin. (2) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă emitentă constată că a înscris informaţii în mod eronat în respectivele autofacturi, fie va emite o nouă autofactură care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informaţiile din autofactura iniţială, numărul şi data autofacturii corectate, valorile cu semnul minus, iar, pe de altă parte, informaţiile şi valorile corecte, fie va emite o nouă autofactură conţinând informaţiile şi valorile corecte şi concomitent va emite o autofactură cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul şi data autofacturii corectate. În situaţia în care autofactura a fost emisă în mod eronat sau prin norme se prevede că în anumite situaţii se poate anula livrarea/prestarea către sine, persoana impozabilă emite o autofactură cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul şi data autofacturii anulate.

Norme metodologice:

ART. 160

82. (1) În sensul **art. 160** alin. (5) din Codul fiscal, prin livrări de bunuri/prestări de servicii în interiorul ţării se înţelege operaţiunile realizate numai între persoane care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153**, care au locul livrării sau locul prestării în România conform **art. 132**, respectiv **art. 133** din Codul fiscal, şi sunt operaţiuni taxabile conform titlului VI din Codul fiscal.

(2) În sensul **art. 160** alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, prin alte unităţi care pot fi utilizate de operatori în conformitate cu Directiva 2003/87/CE se înţelege unităţile prevăzute la art. 3 lit. (m) şi (n) din Directiva 2003/87/CE, cu modificările ulterioare.

(3) În cazul livrărilor de bunuri prevăzute la **art. 160** alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv pentru avansurile încasate, furnizorii emit facturi fără taxă şi înscriu în aceste facturi o menţiune referitoare la faptul că au aplicat taxarea inversă. Taxa se calculează de către beneficiar şi se înscrie în facturi şi în jurnalul pentru cumpărări, fiind preluată atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă în decontul de taxă. Din punct de vedere contabil, beneficiarul va înregistra în cursul perioadei fiscale 4426 = 4427 cu suma taxei aferente.

(4) Înregistrarea taxei de către cumpărător atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă în decontul de taxă este denumită autolichidarea taxei pe valoarea adăugată. Colectarea taxei pe valoarea adăugată la nivelul taxei deductibile este asimilată cu plata taxei către furnizor/prestator. Prevederile acestui alineat sunt valabile pentru orice alte situaţii în care se aplică taxarea inversă.

(5) Persoanele impozabile cu regim mixt care sunt beneficiari ai unor achiziţii supuse taxării inverse, conform **art. 160** din Codul fiscal, vor deduce taxa în decontul de taxă în limitele şi în condiţiile stabilite la **art. 145**, **145^1**, **146**, **147** şi **147^1** din Codul fiscal.

(6) Furnizorii/Prestatorii care sunt persoane impozabile cu regim mixt vor lua în calculul pro rata, ca operaţiuni taxabile, valoarea livrărilor/prestărilor pentru care au aplicat taxarea inversă.

(7) În cazul neaplicării taxării inverse prevăzute de lege, organele de inspecţie fiscală vor dispune măsuri pentru obligarea furnizorilor/prestatorilor şi a beneficiarilor la corectarea operaţiunilor şi aplicarea taxării inverse conform prevederilor prezentelor norme metodologice. În cadrul inspecţiei fiscale la beneficiarii operaţiunilor, organele de inspecţie fiscală vor avea în vedere că beneficiarul avea obligaţia să colecteze TVA la momentul exigibilităţii operaţiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere. În cazul în care în cadrul inspecţiei fiscale la beneficiarii operaţiunilor, organele de inspecţie fiscală stabilesc că beneficiarul nu a colectat TVA la momentul exigibilităţii operaţiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere, obligând beneficiarul la plata acestei sume în baza actului administrativ emis de autoritatea fiscală competentă, furnizorii pot emite facturi de corecţie cu semnul minus conform **art. 159** alin. (1) lit. b) din Codul fiscal în vederea regularizării taxei şi restituirii acesteia către beneficiari. Facturile de corecţie cu semnul minus emise de către furnizor nu se

evidenţiază în decontul de taxă al beneficiarului.

(8) Prin excepţie de la prevederile alin. (7), dacă la data constatării de către organele de inspecţie fiscală a neaplicării taxării inverse furnizorii/prestatorii şi/sau beneficiarii se află în situaţia de insolvenţă potrivit Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei, cu modificările şi completările ulterioare, de insolvabilitate în condiţiile prevăzute de Codul de procedură fiscală, precum şi în situaţii în care măsurile prevăzute la alin.(7) nu pot fi aplicate concomitent şi la furnizor/prestator şi la beneficiar deoarece cel puţin unul dintre aceştia se află în situaţii cum ar fi starea de inactivitate conform art. 78^1 din Ordonanţa Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, suspendare din registrul comerţului, radiere din Registrul comerţului, anulare a codului de înregistrare în scopuri de TVA potrivit legii, regimul normal de taxare rămâne valabil aplicat dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

a) potrivit constatărilor organelor de inspecţie fiscală nu s-au produs consecinţe fiscal-bugetare negative la furnizori/prestatori şi/sau la beneficiari ca urmare a aplicării regimului normal de taxare;

b) aplicarea taxării inverse la furnizori/prestatori şi/sau la beneficiari poate genera consecinţe fiscal-bugetare negative.

(9) Pentru soluţionarea situaţiilor tranzitorii care pot apărea ca urmare a eliminării sau a includerii unor operaţiuni din/în categoria celor pentru care se aplică taxarea inversă în cadrul **art. 160** din Codul fiscal, se aplică prevederile **art. 134** alin. (6) din Codul fiscal, respectiv se va aplica regimul în vigoare la data exigibilităţii de taxă. În acest sens se va proceda conform următorului exemplu:

Exemplu. O persoană impozabilă aflată în stare de insolvenţă a emis facturi parţiale şi/sau de avansuri în cursul anului 2009. Faptul generator de taxă are loc după data de 1 ianuarie 2010. La regularizarea facturilor parţiale şi/sau de avansuri emise în anul 2009 se va menţine regimul aplicat la data exigibilităţii de taxă, respectiv taxarea inversă, furnizorul/prestatorul fiind obligat la plata taxei conform **art. 150** alin. (1) din Codul fiscal numai pentru diferenţa dintre valoarea livrării/prestării şi sumele facturate în anul 2009.

Norme metodologice:

ART. 161

83. (1) Pentru aplicarea **art. 161** alin. (2) şi (4) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligaţia să ajusteze taxa dedusă pentru bunurile imobile achiziţionate, construite, transformate sau modernizate în ultimii 5 ani, proporţional cu partea din fiecare bun imobil care va fi utilizată pentru realizarea operaţiunilor scutite şi proporţional cu numărul de luni în care bunul va fi utilizat în regim de taxare. Aplicarea prevederilor **art. 161** alin. (4) se limitează la modernizările şi transformările care au fost începute înainte de aderare şi finalizate după data aderării. Orice modernizare sau transformare începută după data aderării va fi considerată bun de capital obţinut după aderare numai în condiţiile prevăzute la **art. 149** din Codul fiscal.

Ajustarea este operată într-o perioadă de 5 ani în cadrul căreia bunurile imobile au fost dobândite, începând cu data de la care fiecare bun imobil a fost dobândit. Pentru bunurile imobile care sunt transformate sau modernizate, ajustarea taxei deduse aferente acestor lucrări este operată, de asemenea, într-o perioadă de 5 ani de la data finalizării fiecărei lucrări de transformare sau modernizare. Pentru ajustare, suma taxei pentru fiecare an reprezintă o cincime din taxa dedusă aferentă achiziţiei, construirii sau modernizării bunurilor imobile. Pentru determinarea ajustării lunare se împarte fiecare cincime la 12. Suma care nu poate fi dedusă se calculează astfel: din perioada de 5 ani se scade numărul de luni în care bunul imobil a fost utilizat în regim de taxare, iar rezultatul se înmulţeşte cu ajustarea lunară. Fracţiunile de lună se consideră lună întreagă. Taxa nedeductibilă obţinută prin ajustare se înregistrează din punct de vedere contabil pe cheltuieli, precum şi în jurnalul pentru cumpărări şi se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă începe aplicarea regimului de scutire.

Exemplu de ajustare a dreptului de deducere

O persoană impozabilă dobândeşte la data de 15 aprilie 2005, prin achiziţie sau investiţii, un bun imobil având o valoare de 30.000.000 lei. Taxa dedusă aferentă acestui imobil a fost de 5.700.000 lei. În anul 2006 au fost începute lucrări de modernizare, finalizate în data de 20 aprilie 2007, care au mărit valoarea bunului imobil cu 1.000.000 lei (mai puţin de 20% din valoarea bunului imobil), pentru care taxa dedusă aferentă este de 190.000 lei.

De la data de 15 aprilie 2005 până la 31 decembrie 2007, persoana impozabilă închiriază imobilul 100% în regim de taxare.

Pe data de 1 ianuarie 2008, persoana impozabilă renunţă la opţiunea de a taxa operaţiunea de închiriere, aplicând scutirea prevăzută la **art. 141** alin. (2) lit. e) din Codul fiscal.

Ajustarea dreptului de deducere se efectuează astfel:

A. Ajustarea pentru taxa dedusă aferentă dobândirii bunului imobil

- Taxa dedusă aferentă bunului imobil: 5.700.000 lei
- Taxa dedusă pentru perioada 15 aprilie 2005 - 31 decembrie 2007, respectiv 33 de luni, nu se ajustează.
- Ajustarea taxei deduse pentru perioada 1 ianuarie 2008 - 1 aprilie 2010:
- 5.700.000 lei: 5 ani = 1.140.000 lei
- 1.140.000 lei: 12 luni = 95.000 lei
- 5 * 12 = 60 luni - 33 luni = 27 luni x 95.000 lei = 2.565.000 lei - taxa care se ajustează.

B. Ajustarea taxei deduse aferente lucrării de modernizare începute în anul 2006 şi finalizate în anul 2007

- Taxa dedusă aferentă modernizării: 190.000 lei
- Taxa dedusă pentru perioada 20 aprilie 2007 - 31 decembrie 2007, respectiv 9 luni, nu se ajustează.
- Ajustarea taxei deduse pentru perioada 1 ianuarie 2008 - 1 aprilie 2011:
- 190.000 lei: 5 ani = 38.000 lei
- 38.000 lei: 12 luni = 3.166,7 lei
- 60 luni - 9 luni = 51 luni x 3.166,7 lei = 161.501,7 lei - taxa care se ajustează.

Suma de 2.565.000 lei + 161.501,7 lei, rezultată din ajustările efectuate la lit. A şi B, reprezintă diferenţa de taxă care va fi înregistrată pe cheltuieli, în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, cu semnul minus, şi corespunzător va fi preluată în decontul privind taxa pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă. Aceeaşi procedură de ajustare se aplică şi în cazul transformărilor sau modernizărilor începute şi finalizate înainte de data aderării, indiferent de valoarea acestora.

(2) Pentru aplicarea **art. 161** alin. (5) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligaţia să ajusteze taxa dedusă conform **art. 149**

din Codul fiscal, pentru modernizările sau transformările începute înainte de data aderării şi finalizate după data aderării sau începute şi finalizate după data aderării, care depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părţi a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform **art. 149** din Codul fiscal diferă de ajustarea prevăzută la alin. (1) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani, faţă de 5 ani, şi metoda de ajustare, care se face pe ani calendaristici întregi, şi nu lunar. Pentru taxa dedusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării şi modernizărilor sau transformărilor începute înainte de data aderării şi finalizate după data aderării, care nu depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părţi a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor alin. (1).

Acelaşi exemplu ca la alin. (1), în situaţia în care persoana impozabilă a făcut lucrări de modernizare, începute în 2006, în valoare de 20.000.000 lei, în loc de 1.000.000 lei.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 50.000.000 lei şi întrucât valoarea modernizării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferentă modernizării trebuie să fie făcută conform **art. 149** din Codul fiscal, cu privire la perioada şi metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin. (1) lit. A.

(3) Pentru aplicarea **art. 161** alin. (3) şi (6) din Codul fiscal, persoanele impozabile pot deduce din taxa nededusă, aferentă bunurilor imobile achiziţionate, construite, transformate sau modernizate în ultimii 5 ani, o sumă proporţională cu partea din fiecare bun imobil care va fi utilizată pentru aceste operaţiuni şi cu numărul de luni în care bunul va fi utilizat în regim de taxare. Aplicarea prevederilor **art. 161** alin. (6) se limitează la modernizările şi transformările care au fost începute înainte de aderare şi finalizate după data aderării. Orice modernizare sau transformare începută după data aderării va fi considerată bun de capital obţinut după aderare numai în condiţiile prevăzute la **art. 149** din Codul fiscal. Ajustarea se realizează într-o perioadă de 5 ani în cadrul căreia bunurile imobile au fost dobândite, începând cu data de la care fiecare bun imobil a fost dobândit. Pentru bunurile imobile care sunt modernizate sau transformate, ajustarea taxei nededuse aferente acestor lucrări este operată, de asemenea, într-o perioadă de 5 ani de la data finalizării fiecărei lucrări de modernizare sau transformare. Pentru ajustare se va ţine cont de suma taxei nededuse pentru fiecare an, care reprezintă o cincime din taxa aferentă achiziţiei, construirii, transformării sau modernizării bunurilor imobile. Pentru determinarea ajustării lunare se împarte fiecare cincime la 12. Stabilirea sumei care poate fi dedusă se calculează astfel: din perioada de 5 ani se scade numărul de luni în care bunul imobil a fost utilizat în regim de scutire, iar rezultatul va fi înmulţit cu ajustarea lunară. Fracţiunile de lună se consideră lună întreagă. Taxa de dedus rezultată în urma ajustării se înregistrează din punct de vedere contabil prin diminuarea cheltuielilor, precum şi în jurnalul pentru cumpărări şi se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă începe aplicarea regimului de taxare.

Exemplu de ajustare a dreptului de deducere:

Acelaşi exemplu ca la alin. (1), dar, inversând datele situaţiei, considerăm că persoana a închiriat în regim de scutire bunul imobil în totalitate şi nu a dedus TVA aferentă achiziţiei şi nici modernizării efectuate şi optează pentru regimul de taxare a tuturor operaţiunilor de închiriere de la data de 1 ianuarie 2008. Aceeaşi procedură de ajustare se aplică şi în cazul transformărilor sau modernizărilor începute şi finalizate înainte de data aderării, indiferent de valoarea acestora.

A. Ajustarea taxei nededuse aferente dobândirii bunului imobil

- Taxa nededusă aferentă bunului imobil: 5.700.000 lei
- Ajustarea pentru restul perioadei de 5 ani: 27 luni (60 luni - 33 luni):
- 5.700.000 lei: 5 ani = 1.140.000 lei
- 1.140.000 lei: 12 luni = 95.000 lei
- 5 * 12 = 60 luni - 33 luni = 27 luni x 95.000 lei = 2.565.000 lei - taxa care se ajustează.

B. Ajustarea taxei nededuse aferente lucrării de modernizare începute în anul 2006 şi finalizate în anul 2007

- Taxa nededusă: 190.000 lei
- Taxa nededusă pentru perioada 20 aprilie 2007 - 31 decembrie 2007, respectiv 9 luni, nu se ajustează.
- Ajustarea taxei pentru perioada 1 ianuarie 2008 - 1 aprilie 2011:
- 190.000 lei : 5 ani = 38.000 lei
- 38.000 lei : 12 luni = 3.166,7 lei
- 60 luni - 9 luni = 51 luni x 3.166,7 lei = 161.501,7 lei - taxa care se ajustează.

Suma de 2.565.000 lei + 161.501,7 lei, rezultată din ajustările efectuate la lit. A şi B, se înregistrează din punct de vedere contabil prin diminuarea cheltuielilor, precum şi în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, cu semnul plus, şi se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă.

(4) Pentru aplicarea **art. 161** alin. (7) din Codul fiscal, persoanele impozabile vor ajusta taxa nededusă conform **art. 149** din Codul fiscal, pentru modernizările sau transformările începute înainte de data aderării şi finalizate după data aderării sau începute şi finalizate după data aderării, care depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părţi a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform **art. 149** din Codul fiscal diferă de ajustarea prevăzută la alin. (3) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani, faţă de 5 ani, şi prin metoda de ajustare, care se face pe ani calendaristici întregi, şi nu lunar. Pentru taxa nededusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării şi modernizărilor sau transformărilor începute înainte de data aderării şi finalizate după data aderării, care nu depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părţi a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor alin. (3).

Acelaşi exemplu ca la alin. (1), dar inversând datele situaţiei, considerăm că persoana impozabilă a făcut lucrări de modernizare, începute în anul 2006 şi finalizate în anul 2007, în valoare de 20.000.000 lei, în loc de 1.000.000 lei, a închiriat în regim de scutire bunul imobil în totalitate şi nu a dedus TVA aferentă modernizării efectuate şi optează pentru regimul de taxare a tuturor operaţiunilor de închiriere de la data de 1 ianuarie 2008.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 50.000.000 lei şi întrucât valoarea modernizării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferentă modernizării trebuie să fie făcută conform **art. 149** din Codul fiscal, cu privire la perioada şi metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin. (3) lit. A.

(5) Pentru aplicarea **art. 161** alin. (8) şi (10) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligaţia să ajusteze taxa dedusă conform **art. 149** din Codul fiscal, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

Acelaşi exemplu ca la alin. (1), în situaţia în care persoana impozabilă vinde clădirea la data de 1 ianuarie 2008 şi nu a optat pentru taxarea acestei vânzări.

A. Ajustarea taxei deduse aferente dobândirii bunului imobil: 2/5

- Taxa dedusă aferentă bunului imobil: 5.700.000 lei

- Anul 2005 (anul achiziţiei şi al primei utilizări), precum şi anii 2006 şi 2007 sunt luaţi în considerare. Anul 2008, pe parcursul căruia se pierde dreptul de deducere, nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată:

5.700.000 lei x 2/5 = 2.280.000 lei

B. Ajustarea taxei deduse aferente lucrării de modernizare începute în anul 2006 şi finalizate în anul 2007: 4/5

- Taxa dedusă: 190.000 lei

- Anul 2007 (anul în care se termină lucrările de modernizare) este luat în considerare. Anul 2008, pe parcursul căruia se pierde dreptul de deducere, nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată:

190.000 lei x 4/5 = 152.000 lei

Suma de 2.280.000 lei + 152.000 lei, rezultată din ajustările efectuate la lit. A şi B, reprezintă diferenţa de taxă care va fi înregistrată pe cheltuieli, în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, cu semnul minus, şi corespunzător va fi preluată în decontul privind taxa pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă.

(6) Pentru aplicarea **art. 161** alin. (11) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligaţia să ajusteze taxa dedusă conform **art. 149** din Codul fiscal, pentru modernizările sau transformările începute înainte de data aderării şi finalizate după data aderării sau începute şi finalizate după data aderării, care depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părţi a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform **art. 149** din Codul fiscal diferă de ajustarea prevăzută la alin. (5) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani, faţă de 5 ani. Pentru taxa dedusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării şi modernizărilor sau transformărilor începute înainte de data aderării şi finalizate după data aderării, care nu depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părţi a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor alin. (5).

Acelaşi exemplu ca la alin. (1), în situaţia în care persoana impozabilă vinde clădirea la data de 1 ianuarie 2008 şi nu a optat pentru taxarea acestei vânzări. Persoana impozabilă a făcut lucrări de modernizare, începute în anul 2006 şi finalizate în anul 2007, în valoare de 20.000.000 lei, în loc de 1.000.000 lei.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 50.000.000 lei şi întrucât valoarea modernizării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferentă modernizării trebuie să fie făcută conform **art. 149** din Codul fiscal, cu privire la perioada şi metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin. (5) lit. A.

(7) Pentru aplicarea **art. 161** alin. (9) şi (12) din Codul fiscal, persoanele impozabile ajustează taxa nededusă conform **art. 149** din Codul fiscal, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani. Valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv.

Acelaşi exemplu ca la alin. (1), dar, inversând datele situaţiei, considerăm că persoana nu a dedus TVA aferentă achiziţiei şi nici modernizării efectuate şi vinde clădirea la data de 1 ianuarie 2008, optând pentru taxarea acestei vânzări. Valoarea de vânzare a bunului imobil este de 30.000.000 lei, taxa colectată aferentă fiind de 5.700.000 lei.

A. Ajustarea taxei nededuse aferente dobândirii bunului imobil: 2/5

- Taxa nededusă aferentă bunului imobil: 5.700.000 lei

- Anul 2005 (anul achiziţiei şi al primei utilizări), precum şi anii 2006 şi 2007 sunt luaţi în considerare. Anul 2008, pe parcursul căruia ia naştere dreptul de deducere, nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată:

5.700.000 lei x 2/5 = 2.280.000 lei

B. Ajustarea taxei nededuse aferente lucrării de modernizare începute în anul 2006 şi finalizate în anul 2007: 4/5

- Taxa nededusă: 190.000 lei

- Anul 2007 (anul în care se termină lucrările de modernizare) este luat în considerare. Anul 2008, pe parcursul căruia ia naştere dreptul de deducere, nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată:

190.000 lei x 4/5 = 152.000 lei

Suma de 2.280.000 lei + 152.000 lei, rezultată din ajustările efectuate la lit. A şi B, reprezintă diferenţa de taxă care va fi înregistrată prin diminuarea cheltuielilor, precum şi în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, cu semnul plus, şi se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă, taxa de dedus rezultată în urma ajustării fiind mai mică decât taxa colectată.

(8) Pentru aplicarea **art. 161** alin. (13) din Codul fiscal, persoanele impozabile ajustează taxa nededusă conform **art. 149** din Codul fiscal, pentru modernizările sau transformările începute înainte de data aderării şi finalizate după data aderării sau începute şi finalizate după data aderării, care depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părţi a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform **art. 149** din Codul fiscal diferă de ajustarea prevăzută la alin. (7) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani, faţă de 5 ani. Pentru taxa nededusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării şi modernizărilor sau transformărilor efectuate după data aderării, care nu depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părţi a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor alin. (7). Valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv.

Acelaşi exemplu ca la alin. (1), dar, inversând datele situaţiei, considerăm că persoana nu a dedus TVA aferentă achiziţiei şi nici modernizării efectuate şi vinde clădirea la data de 1 ianuarie 2008, optând pentru taxarea acelei vânzări.

Persoana impozabilă a făcut lucrări de modernizare începute în anul 2006 şi finalizate în anul 2007, în valoare de 20.000.000 lei, în loc de 1.000.000 lei.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 50.000.000 lei şi întrucât valoarea modernizării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferentă modernizării trebuie să fie făcută conform **art. 149** din Codul fiscal, cu

privire la perioada şi metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin. (7) lit. A.

84. În sensul **art. 161** alin. (16) din Codul fiscal, prin aplicarea reglementărilor în vigoare la data intrării în vigoare a contractului de leasing, se înţelege că bunurile respective vor fi importate din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată la data finalizării contractelor şi se datorează taxa pe valoarea adăugată la valoarea reziduală a bunurilor. Taxa pe valoarea adăugată datorată pentru aceste importuri, nu se plăteşte efectiv la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal, ci se evidenţiază în decontul de taxă, conform prevederilor **art. 157** alin. (5) din Codul fiscal.

85. În sensul **art. 161** alin. (18) din Codul fiscal, nu este permisă suplimentarea certificatelor de scutire după data de 1 ianuarie 2007. Totuşi, în situaţia în care în cadrul aceleiaşi sume înscrise în certificatul de scutire se modifică contractorii şi/sau subcontractorii, aceste corecţii pot fi efectuate de către organele fiscale competente la solicitarea beneficiarilor fondurilor nerambursabile, în certificatul deja eliberat.

Norme metodologice:

ART. 161^1

86. (1) În sensul **art. 161^1** alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, suma taxei datorate la import este nesemnificativă dacă este mai mică de 1.000 de lei.

(2) În aplicarea **art. 161^1** alin. (3) lit. b) din Codul fiscal nu există niciun fapt generator de taxă pe valoarea adăugată şi organele vamale nu vor percepe plata taxei dacă importatorul face dovada că importul este direct destinat reexpedierii sau transportului bunurilor către statul membru din care au fost exportate şi către persoana care le-a exportat şi, după caz, dovada încheierii unui contract de transport şi/sau asigurare.

87*** ABROGAT.

ANEXA Nr. 1
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE
privind opţiunea de taxare a operaţiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform **art. 153** din Codul fiscal .....
3. Adresa .....
4. Data de la care se optează pentru taxare .....
5. Bunurile imobile pentru care se aplică opţiunea (adresa completă dacă opţiunea se referă la bunul imobil integral sau, dacă se referă la o parte din bunul imobil, se va înscrie suprafaţa din bunul imobil. În cazul operaţiunilor de leasing cu bunuri imobile se va menţiona dacă opţiunea se referă la bunul imobil integral sau, dacă se referă la o parte din bunul imobil, pe lângă suprafaţă trebuie să se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului) .....

Confirm că datele declarate sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele ....., funcţia .....

Semnătura şi ştampila
.....

ANEXA 2
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE
privind anularea opţiunii de taxare a operaţiunilor prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. e) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform **art. 153** din Codul fiscal .....
3. Adresa .....
4. Data de la care se anulează opţiunea de taxare .....
5. Bunurile imobile pentru care se anulează opţiunea de taxare (adresa completă, dacă opţiunea s-a referit la bunul imobil integral, sau dacă s-a referit la o parte din bunul imobil se va înscrie suprafaţa din bunul imobil. În cazul operaţiunilor de leasing cu bunuri imobile se va menţiona dacă opţiunea s-a referit la bunul imobil integral, sau dacă s-a referit la o parte din bunul imobil, pe lângă suprafaţă trebuie să se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului) .....

.....
.....
.....
.....

Confirm că datele declarate sunt complete şi corecte.

Numele şi prenumele ....., funcţia .....

Semnătura şi ştampila

ANEXA 3
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE
privind opţiunea de taxare a operaţiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 din Codul fiscal .....
3. Adresa .....
4. Bunurile imobile (construcţii, terenuri) pentru care se aplică opţiunea de taxare (adresa completă a bunului imobil, adresa completă şi suprafaţa terenului, în cazul în care opţiunea de taxare priveşte numai o parte a bunului imobil se va identifica cu exactitate această parte a bunului imobil)
.....
.....
.....
.....

Confirm că datele declarate sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele ....., funcţia .....

Semnătura şi ştampila

Norme metodologice:
ART. 176 al.1
5^1.4. (1) În cazul produselor energetice şi al electricităţii, utilizare în scop comercial reprezintă utilizarea de către un operator economic - consumator final, care, în mod independent, realizează, în orice loc, furnizarea de bunuri şi servicii, oricare ar fi scopul sau rezultatele unor astfel de activităţi economice.
(2) Activităţile economice cuprind toate activităţile producătorilor, comercianţilor şi persoanelor care furnizează servicii, inclusiv activităţile agricole şi de minerit şi activităţile profesiilor libere sau asimilate.
(3) Autorităţile guvernamentale şi locale şi alte instituţii publice nu vor fi considerate ca efectuând activităţi economice, în cazul activităţilor sau tranzacţiilor în care se angajează în calitate de autorităţi publice.
(4) În înţelesul prezentelor norme, nu se consideră a fi operator economic o parte a unei societăţi sau a unui organism juridic care din punct de vedere organizaţional constituie o organizaţie independentă, capabilă să funcţioneze prin mijloacele sale proprii.
(5) Utilizarea energiei electrice pentru iluminatul public se consideră utilizare în scop comercial.
(6) Când are loc o utilizare combinată între utilizarea în scop comercial şi utilizarea în scop necomercial, accizarea se va aplica proporţional cu fiecare tip de utilizare corespunzător.
(7) Pentru semestrul I al anului 2007, structura accizei la ţigarete este 16,28 euro/1000 ţigarete + 29% aplicat la preţul maxim de vânzare cu amănuntul declarat.

Norme metodologice:
ART. 177 al. 5
6.
(1) Preţurile de vânzare cu amănuntul pentru ţigarete se stabilesc de antrepozitarul autorizat pentru producţie, de antrepozitarul autorizat pentru depozitare pentru ţigaretele achiziţionate, cu excepţia celor pentru care preţurile se declară de producătorul intern, de destinatarul înregistrat sau de importatorul autorizat de astfel de produse şi se notifică autorităţii fiscale centrale - direcţia cu atribuţii în elaborarea legislaţiei în domeniul accizelor.
(2) Înregistrarea de către autoritatea fiscală centrală a preţurilor de vânzare cu amănuntul se face pe baza declaraţiei scrise a antrepozitarului autorizat, a destinatarului înregistrat sau a importatorului autorizat, modelul-tip al acesteia fiind prevăzut în **anexa nr. 4**.
(3) Declaraţia se va întocmi în 3 exemplare, care se vor înregistra la autoritatea fiscală centrală — direcţia cu atribuţii în elaborarea legislaţiei în domeniul accizelor. După înregistrare, un exemplar rămâne la autoritatea fiscală centrală, exemplarul al doilea rămâne la persoana care a întocmit declaraţia, iar exemplarul al treilea se va transmite autorităţii vamale teritoriale competente cu aprobarea notelor de comandă pentru timbre.
(4) Declaraţia, care va cuprinde în mod expres data de la care se vor practica preţurile de vânzare cu amănuntul, va fi depusă la autoritatea fiscală centrală cu minimum două zile înainte de data practicării acestor preţuri.
(5) Cu minimum 24 de ore înainte de data efectivă a intrării în vigoare, lista cuprinzând preţurile de vânzare cu amănuntul, cu numărul de înregistrare atribuit de autoritatea fiscală centrală, va fi publicată, prin grija antrepozitarului autorizat, a destinatarului înregistrat sau a importatorului autorizat, în două cotidiene de mare tiraj. Câte un exemplar din cele două cotidiene va fi depus la autoritatea fiscală centrală în ziua publicării.
(6) Ori de câte ori se intenţionează modificări ale preţurilor de vânzare cu amănuntul, antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat are obligaţia să redeclare preţurile pentru toate sortimentele de ţigarete, indiferent dacă modificarea

intervine la unul sau la mai multe sortimente.

Redeclararea se face pe baza aceluiași model de declaraţie prevăzut la alin. (2) și cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (4) și (5).

(7) După primirea declaraţiilor privind preţurile de vânzare cu amănuntul și după publicarea acestora în două cotidiene de mare tiraj, autoritatea fiscală centrală va publica aceste liste pe site-ul Ministerului Finanţelor Publice.

(8) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat de astfel de produse, care renunţă la comercializarea pe piaţa internă a unui anumit sortiment de ţigarete, are obligaţia de a comunica acest fapt autorităţii fiscale centrale și de a înscrie în continuare preţurile aferente acestor sortimente în declaraţia preţurilor de vânzare cu amănuntul, pe perioada de până la epuizare, dar nu mai puţin de 3 luni.

(9) În situaţia destinatarului înregistrat care achiziţionează doar ocazional ţigarete dintr-un alt stat membru, acesta va urma procedura prevăzută la alin. (1)—(6).

(10) În situaţiile în care nu se pot identifica preţurile de vânzare cu amănuntul pentru ţigaretele provenite din confiscări, calculul accizelor se face pe baza accizei totale prevăzute în **anexa nr. 6** la titlul VII din Codul fiscal.

(11) Preţul de vânzare al ţigaretelor practicat de orice persoană nu poate depăși preţul de vânzare cu amănuntul declarat în vigoare la momentul vânzării.

Norme metodologice:

ART. 208

30^1. (1) În scopul determinării categoriei valorice în care se încadrează produsele accizabile prevăzute la nr. crt. 7, 9 şi 10 din anexa nr. 2 la titlul VII din Codul fiscal, provenite din producţia internă sau din achiziţii intracomunitare şi al căror preţ de vânzare este exprimat în altă monedă decât euro, conversia în euro se realizează pe baza cursului de schimb valutar stabilit în prima zi lucrătoare a lunii octombrie din anul precedent, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(2) În scopul determinării categoriei valorice în care se încadrează produsele accizabile prevăzute la nr. crt. 7, 9 şi 10 din anexa nr. 2 la titlul VII din Codul fiscal, provenite din operaţiuni de import şi al căror preţ de vânzare este exprimat în altă monedă decât euro, cursul de schimb valutar se stabileşte conform prevederilor comunitare care reglementează calculul valorii în vamă.

(3) Valorile unitare exprimate în euro, înscrise în coloana 1 din anexa nr. 2 la titlul VII "Accize şi alte taxe speciale" din Codul fiscal aferente nr. crt. 7 şi 9, se stabilesc la nivel de euro, fără subdiviziuni, prin reducere atunci când fracţiunile în eurocenţi sunt mai mici de 50 de eurocenţi şi prin majorare atunci când fracţiunile în eurocenţi sunt mai mari sau egale cu 50 de eurocenţi.

(4) Valorile unitare exprimate în euro, înscrise în coloana 1 din anexa nr. 2 la titlul VII "Accize şi alte taxe speciale" din Codul fiscal aferente nr. crt. 10, se stabilesc la nivel de două zecimale, prin reducere atunci când a treia zecimală este mai mică decât 5 şi prin majorare atunci când a treia zecimală este mai mare sau egală cu 5.

30^1.1. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 209

30^2.

(1) Operatorii economici pot achiziţiona din alte state membre ale Uniunii Europene produse supuse accizelor de natura celor prevăzute la **art. 207** din Codul fiscal cu condiţia deţinerii unei autorizaţii pentru achiziţii intracomunitare de astfel de produse emise de autoritatea fiscală competentă. Nu se supun acestor cerinţe operatorii economici care achiziţionează astfel de produse pentru uzul propriu ori produse de natura celor prevăzute la art. 207 lit. d) şi e) din Codul fiscal.

(2) Pentru obţinerea autorizaţiei prevăzute la alin. (1) operatorul economic trebuie să depună o cerere care să conţină informaţiile şi să fie însoţită de documentele prevăzute în **anexa nr. 29**.

(3) Autoritatea vamală teritorială poate să solicite operatorului economic solicitant al autorizaţiei orice informaţie şi documente pe care le consideră necesare, după caz, cu privire la:

a) identitatea operatorului economic;

b) amplasarea locurilor unde se recepţionează produsele accizabile;

c) tipurile de produse accizabile ce urmează a fi recepţionate în fiecare locaţie;

d) capacitatea operatorului economic de a asigura garanţia financiară.

(4) Nu va fi autorizată pentru achiziţii intracomunitare persoana care a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă în România sau într-un alt stat pentru o infracţiune dintre cele reglementate de legislaţia fiscală.

(5) Autorizaţia de operator economic pentru achiziţii intracomunitare are valabilitate 3 ani, cu începere de la data de 1 a lunii următoare celei în care operatorul economic face dovada constituirii garanţiei în cuantumul şi în forma aprobate de autoritatea vamală teritorială. Orice astfel de operator are obligaţia de a depune o garanţie corespunzătoare unei cote de 3% din suma totală a accizelor aferente produselor achiziţionate în anul anterior. În cazul unui nou operator, garanţia va reprezenta 3% din accizele estimate, aferente produselor ce urmează a se achiziţiona pe parcursul unui an. Garanţia poate fi sub formă de depozit în numerar şi/sau de garanţii personale, modul de constituire fiind cel prevăzut la pct. 108.

(6) În situaţia în care intervin modificări faţă de datele iniţiale menţionate în autorizaţie, operatorul economic are obligaţia de a solicita autorităţii vamale teritoriale emitente a autorizaţiei modificarea acesteia, după cum urmează:

a) pentru fiecare nouă locaţie în care urmează a se realiza recepţia de produse supuse accizelor, cu cel puţin 15 zile înainte de recepţia produselor;

b) dacă se modifică datele de identificare ale operatorului economic, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării;

c) dacă modificările intervenite se referă la tipul produselor supuse accizelor, cu cel puţin 60 de zile înainte de recepţia produselor.

(7) Operatorul economic nu poate realiza recepţia de produse supuse accizelor într-o locaţie dacă nu face dovada înregistrării acesteia la autoritatea vamală teritorială.

(8) Produsele supuse accizelor primite de către operatorul economic sunt însoţite de documentul comercial care atestă achiziţia intracomunitară.

(9) Autorizaţia poate fi revocată de autoritatea emitentă a acesteia în situaţia în care operatorul economic săvârşeşte o infracţiune la reglementările fiscale.

(10) Decizia de revocare se comunică operatorului economic şi produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoştinţa operatorului economic.

(11) În cazuri excepţionale când interesele legitime ale operatorului economic impun aceasta, autoritatea vamală emitentă a autorizaţiei poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare, la o dată ulterioară.

(12) Operatorul economic nemulţumit poate contesta decizia de revocare a autorizaţiei, potrivit legislaţiei în vigoare.

(13) Contestarea deciziei de revocare a autorizaţiei de operator economic pentru achiziţii intracomunitare nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

(14) În cazul în care operatorul economic doreşte să renunţe la autorizaţie, acesta are obligaţia să notifice acest fapt autorităţii vamale emitente cu cel puţin 60 de zile înainte de data de la care renunţarea la autorizaţie produce efecte.

(15) Operatorii economici, alţii decât antrepozitarii autorizaţi şi destinatarii înregistraţi, care achiziţionează din teritoriul comunitar produsele prevăzute la **art. 207** lit. d) şi e) din Codul fiscal, au obligaţia de a respecta procedura prevăzută la pct. 101.

Norme metodologice:

ART. 210

31. (1) Operatorii economici care exportă sau care livrează într-un alt stat membru sortimente de cafea obţinute din operaţiuni proprii de prelucrare a cafelei achiziţionate direct de către aceştia din alte state membre sau din import pot solicita la cerere restituirea accizelor. Intră sub incidenţa acestor prevederi şi sortimentele de cafea rezultate exclusiv din operaţiuni de ambalare.

(2) De asemenea, beneficiază la cerere de regimul de restituire şi operatorii economici, pentru cantităţile de cafea achiziţionate direct de către aceştia dintr-un stat membru sau din import, care ulterior sunt exportate ori sunt livrate în alt stat membru, fără a suporta vreo modificare.

(3) Cererea de restituire se depune la autoritatea fiscală la care solicitantul este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, în intervalul de până la 3 luni de la data efectuării livrării către un alt stat membru sau a operaţiunii de export către o ţară terţă.

(4) Cererea prevăzută la alin. (3) va conţine obligatoriu informaţii privind cantitatea produselor expediate, statul membru de destinaţie sau ţara terţă, valoarea totală a facturii şi fundamentarea sumelor reprezentând accizele de restituit.

(5) Odată cu cererea de restituire, solicitantul trebuie să depună următoarele documente justificative:

a) în cazul exportului:

1. copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziţia acestora dintr-un stat membru;

2. copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziţia acestora dintr-un stat membru, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;

3. copia declaraţiei vamale care reprezintă dovada faptului că produsele au fost exportate;

b) în cazul livrării către un stat membru:

1. copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziţia acestora dintr-un stat membru;

2. copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziţia acestora dintr-un stat membru, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;

3. copia facturii către cumpărătorul din statul membru de destinaţie.

(6) În situaţia în care intervine reducerea nivelului accizei, pentru cererile de restituire care sunt prezentate în intervalul de 3 luni de la reducere, restituirea este acordată la nivelul accizei în vigoare la momentul depunerii cererii, dacă nu se face dovada că pentru produsele expediate s-au plătit accizele la nivelul aplicabil anterior reducerii.

(7) Operatorii economici pot beneficia la cerere de restituirea accizelor şi în cazul cantităţilor de produse prevăzute la alin. (1) şi (2) achiziţionate direct din alte state membre sau din import şi returnate furnizorilor fără a suporta vreo modificare.

(8) Pentru cazul prevăzut la alin. (7) cererea de restituire se depune la autoritatea fiscală la care solicitantul este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, în intervalul de până la 30 de zile de la data achiziţionării produselor.

(9) Cererea prevăzută la alin. (8) va conţine obligatoriu informaţii privind cantitatea de produse accizate achiziţionate, statul membru de achiziţie sau ţara terţă, valoarea totală a facturii de achiziţie, motivaţia returului de produse accizate şi fundamentarea sumelor reprezentând accizele de restituit.

(10) Odată cu cererea de restituire prevăzută la alin. (8), solicitantul trebuie să depună următoarele documente justificative:

a) în cazul returnării la export:

1. copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziţia acestora dintr-un stat membru;

2. copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziţia acestora dintr-un stat membru, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;

3. copia declaraţiei vamale care reprezintă dovada că produsele au fost returnate la export;

b) în cazul returnării produselor accizate către furnizorul dintr-un stat membru:

1. copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziţia acestora dintr-un stat membru;

2. copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziţia acestora dintr-un stat membru, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;

3. copia documentului comercial care atestă că produsele au fost returnate furnizorului dintr-un alt stat membru.

(10^1) Accizele plătite pentru sortimentele de cafea retrase de pe piaţă în vederea distrugerii, dacă starea sau vechimea acestora le face improprii consumului ori nu mai îndeplinesc condiţiile de comercializare, pot fi restituite la cererea operatorului economic care a plătit accizele aferente produselor respective.

(10^2) În cazul retragerii de pe piaţă a produselor, operatorul economic aflat în situaţia de la alin. (10^1) va înştiinţa în scris autoritatea vamală teritorială cu cel puţin două zile înainte de efectuarea acesteia, printr-o notificare în care se vor menţiona cauzele, cantităţile de produse accizabile care fac obiectul retragerii, data la care produsele au fost achiziţionate dintr-un alt stat membru sau importate, valoarea accizelor plătite, data şi locul/locurile de unde urmează să fie retrase produsele respective, locul în care produsele urmează a fi distruse.

(10^3) Distrugerea sortimentelor de cafea se realizează sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale, cu respectarea condiţiilor de mediu.

(10^4) Distrugerea sortimentelor de cafea se consemnează într-un proces-verbal întocmit de reprezentantul operatorului economic şi certificat de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale.

(10^5) Pentru a beneficia de restituirea accizelor, operatorul economic va depune o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, însoţită de următoarele documente:

a) copia facturii de achiziţie;

b) documentul care atestă că accizele au fost plătite de operatorul economic care solicită restituirea accizelor;

c) procesul-verbal de distrugere.

(11) În toate situaţiile, autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentaţia depuse de către solicitant autorităţii vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(12) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (11) autorităţii fiscale teritoriale.

(13) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile **art. 117** din Codul de procedură fiscală.

14) Pentru produsele prevăzute la **alin. 207** lit. d) şi e) din Codul fiscal care sunt retrase de pe piaţă, dacă starea sau vechimea acestora le face improprii consumului ori nu mai îndeplinesc condiţiile de comercializare, se aplică procedura prevăzută la pct. 98 subpct. 98.2.

(15) Pentru produsele prevăzute la **alin. 207** lit. d) şi e) din Codul fiscal care ulterior sunt exportate, se aplică procedura prevăzută la pct. 98 subpct. 98.3.

(16) Pentru produsele prevăzute la **alin. 207** lit. d) şi e) din Codul fiscal care ulterior sunt livrate într-un alt stat membru, se aplică procedura prevăzută la pct. 100.

Norme metodologice:

ART. 211

31^a. Persoanele fizice care achiziţionează din teritoriul comunitar arme de natura celor prevăzute la **art. 207** lit. h) din Codul fiscal efectuează plata accizelor la unităţile Trezoreriei Statului din cadrul unităţilor fiscale în raza cărora îşi au domiciliul, iar în cazul importului, la organul vamal sau la unitatea Trezoreriei Statului în raza căreia funcţionează primul birou vamal de intrare în ţară.

Norme metodologice:

ART. 215

32. Impozitul la ţiţeiul din producţia internă se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care impozitul devine exigibil.

Norme metodologice

ART. 218

32^1. Pentru asigurarea aplicării corecte a cursului de schimb valutar pentru calculul accizelor şi a impozitului la ţiţeiul din producţia internă, acesta va fi comunicat pe site-ul Ministerului Finanţelor Publice în termen de 15 zile de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, curs care se va utiliza pe toată durata anului următor.

Norme metodologice:

ART. 219

33. (1) Evidenţierea în contabilitate a accizelor şi a impozitului la ţiţeiul din producţia internă se efectuează conform reglementărilor contabile aplicabile de către operatorii economici.

1^1) Nu intră sub incidenţa obligaţiei prevăzute la **art. 219** alin. (2) din Codul fiscal operatorii economici care importă sau care achiziţionează din alte state membre produse supuse accizelor, pentru care exigibilitatea accizelor a intervenit la momentul întocmirii formalităţilor vamale de import şi, respectiv, la momentul recepţiei produselor, iar accizele au fost plătite conform termenelor legale.

(2) Sumele datorate drept accize şi impozit la ţiţeiul din producţia internă, se virează de către plătitori în conturile corespunzătoare de venituri ale bugetului de stat deschise la unităţile trezoreriei statului din cadrul unităţilor fiscale în a căror evidenţă aceştia sunt înregistraţi ca plătitori de impozite şi taxe, cu excepţia accizelor datorate pentru importuri de produse accizabile care se achită în conturile corespunzătoare de venituri ale bugetului de stat deschise la unităţile trezoreriei statului în raza cărora funcţionează birourile vamale prin care se derulează operaţiunile de import. Codurile IBAN aferente conturilor de venituri ale bugetului de stat în care se achită aceste obligaţii sunt publicate pe pagina de web a Ministerului Finanţelor Publice, la adresa: www.mfinante.ro/Portal/ANAF/Asistenta contribuabililor.

34. Pentru produsele scoase din rezerva de stat sau din rezerva de mobilizare, plata accizelor se face de către unităţile deţinătoare ale acestor stocuri la livrarea produselor către beneficiari.

35. (1) Produsele accizabile deţinute de agenţii economici care înregistrează obligaţii fiscale restante pot fi valorificate în cadrul procedurii de executare silită de organele competente, potrivit legii, astfel:

a) produsele accizabile destinate utilizării ca materii prime se valorifică în regim suspensiv numai către un antrepozit fiscal de producţie. În cazul valorificării produselor accizabile, în cadrul procedurii de executare silită, prin vânzare directă sau licitaţie, livrarea se face pe bază de factură fiscală specifică şi de document administrativ de însoţire. Documentul administrativ de însoţire se obţine de la antrepozitul fiscal beneficiar;

b) produsele accizabile marcate se valorifică la preţuri cu accize către agenţii economici comercianţi. În cazul valorificării produselor accizabile marcate, în cadrul procedurii de executare silită, prin vânzare directă sau licitaţie, livrarea se face pe bază de factură fiscală specifică, în care acciza va fi evidenţiată distinct.

(2) Persoanele care dobândesc bunuri accizabile prin valorificare potrivit alin. (1) trebuie să îndeplinească condiţiile prevăzute de lege, după caz.

Norme metodologice:

ART. 220

36. (1) În cadrul sistemului de compensare intră şi compensările admise de actele normative, efectuate între agenţii economici.

(2) *** Abrogat.

36^1. *** Abrogat

Norme metodologice

ART. 206^2

71. (1) Accizele armonizate sunt aferente produselor supuse obligatoriu accizelor la nivel comunitar, regimul general al accizelor reglementat prin Directiva 2008/118/CE aplicabilă teritoriului Comunităţii, fiind transpus în legislaţia naţională la titlul VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal.

(2) Sumele datorate reprezentând accize se calculează în lei, pe baza cursului de schimb stabilit în conformitate cu prevederile **art. 218** din Codul fiscal, după cum urmează:

a) pentru bere:

A = C x K x R x Q,

unde:

A = cuantumul accizei

C = numărul de grade Plato

K = acciza unitară, în funcţie de capacitatea de producţie anuală, prevăzută la nr. crt. 1 din **anexa nr. 1** la titlul VII din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

Q = cantitatea în hectolitri

Gradul Plato reprezintă greutatea de zahăr exprimată în grame, conţinută în 100 g de soluţie măsurată la origine, la temperatura de 20 grade/4 grade C.

Concentraţia zaharometrică exprimată în grade Plato, în funcţie de care se calculează şi se virează la bugetul de stat accizele, este cea înscrisă în specificaţia tehnică elaborată pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment, care trebuie să fie aceeaşi cu cea înscrisă pe etichetele de comercializare a sortimentelor de bere. Abaterea admisă este de 0,5 grade Plato;

b) pentru vinuri spumoase, băuturi fermentate spumoase şi produse intermediare:

A = K x R x Q,

unde:

A = cuantumul accizei

K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 2.2, 3.2 şi 4 din **anexa nr. 1** la titlul VII din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

Q = cantitatea în hectolitri

c) pentru alcool etilic:

$$A = \frac{C \times K \times R \times Q}{100},$$

unde:

A = cuantumul accizei

C = concentraţia alcoolică exprimată în procente de volum

K = acciza specifică, în funcţie de capacitatea de producţie anuală, prevăzută la nr. crt. 5 din **anexa nr. 1** la titlul VII din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro
Q = cantitatea în hectolitri

d) pentru ţigarete:
Total acciza = A1 + A2,
în care:
A1 = acciza specifică
A2 = acciza ad valorem
A1 = K1 x R x Q1
A2 = K2 x PA x Q2
unde:
K1 = acciza specifică prevăzută în **anexa nr. 6** la titlul VII din Codul fiscal
K2 = acciza ad valorem prevăzută în **anexa nr. 6** la titlul VII din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro
PA = preţul de vânzare cu amănuntul
Q1 = cantitatea exprimată în unităţi de 1.000 buc. ţigarete
Q2 = numărul de pachete de ţigarete aferente lui Q1

e) pentru ţigări, şi ţigări de foi:
A = Q x K x R,

unde:
A = cuantumul accizei
Q = cantitatea exprimată în unităţi de 1.000 buc. ţigări
K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 7 din **anexa nr. 1** la titlul VII din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro

f) pentru tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în ţigarete şi pentru alte tutunuri de fumat:

A = Q x K x R,
unde:
A = cuantumul accizei
Q = cantitatea în kg
K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 8 şi 9 din **anexa nr. 1** la titlul VII din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro

g) pentru produse energetice:
A = Q x K x R,
unde:
A = cuantumul accizei
Q = cantitatea exprimată în tone, 1000 litri sau gigajouli
K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 10 - 17 din **anexa nr. 1**la titlul VII din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro

Pentru gazul natural, determinarea conţinutului de energie furnizată se face în conformitate cu Regulamentul de măsurare a cantităţilor de gaze naturale tranzacţionate angro, aprobat prin decizia preşedintelui Autorităţii Naţionale de Reglementare în domeniul Energiei.

h) pentru electricitate:

A = Q x K x R,

unde:
A = cuantumul accizei
Q = cantitatea de energie electrică activă exprimată în MWh
K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 18 din **anexa nr. 1** la titlul VII din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro

(3) Pentru băuturile alcoolice - altele decât bere; vinuri; băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri şi produse intermediare -, precum şi pentru produsele din grupa tutunului prelucrat, se calculează contribuţia pentru finanţarea unor cheltuieli de sănătate prevăzută la art. 363 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Pentru băuturile alcoolice, ţigaretele, ţigările şi ţigările de foi, se calculează cota de 1% datorată Agenţiei Naţionale pentru Sport, prevăzută în Legea educaţiei fizice şi sportului nr. 69/2000, cu modificările şi completările ulterioare, cotă care se aplică asupra valorii accizelor determinate potrivit prevederilor alin. (2), diminuată cu valoarea contribuţiei pentru finanţarea unor cheltuieli de sănătate prevăzute la alin. (3).

(5) Valoarea accizelor datorate bugetului de stat reprezintă diferenţa dintre valoarea accizelor determinată potrivit prevederilor alin. (2) din care se deduc: contribuţia prevăzută la alin. (3), cota de 1% prevăzută la alin. (4) şi, după caz, contravaloarea marcajelor utilizate pentru marcarea produselor supuse acestui regim, conform procedurii prevăzute la pct. 117.3.

(6) În înţelesul prezentelor norme metodologice, *accize percepute* reprezintă accizele stabilite şi înregistrate în evidenţele contabile ale plătitorului de accize ce urmează a fi virate la bugetul de stat în termenele prevăzute în titlul VII din Codul fiscal.

Norme metodologice

ART. 206^3

72. (1) Prin noţiunea activitate de producţie se înţelege orice operaţiune prin care produsele accizabile sunt fabricate, procesate sau modificate sub orice formă, inclusiv operaţiunile de îmbuteliere şi ambalare a produselor accizabile în vederea eliberării pentru consum a acestora.

(2) În activitatea de producţie este inclusă şi operaţiunea de extracţie a produselor energetice, aşa cum sunt definite la **art. 206^16** alin. (1) din Codul fiscal.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), operaţiunile de aditivare a produselor energetice şi de amestec a acestora cu produse realizate din biomasă în regim suspensiv de accize pot fi realizate în antrepozitele fiscale de depozitare.

(4) În înţelesul prezentelor norme metodologice, autoritatea competentă poate fi:

a) Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, instituită prin ordin al ministrului finanţelor publice, denumită în continuare *Comisie*;

b) direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei și direcţia cu atribuţii în elaborarea legislaţiei privind regimul accizelor din cadrul Ministerului Finanţelor Publice, denumite în continuare *autoritate fiscală centrală*;

c) direcţiile de specialitate din cadrul Autorităţii Naţionale a Vămilor, denumite în continuare *autoritate vamală centrală*;

d) direcţiile generale ale finanţelor publice judeţene sau a municipiului Bucureşti și Direcţia generală de administrare a marilor contribuabili, denumite în continuare *autoritate fiscală teritorială*;

e) direcţiile regionale pentru accize şi operaţiuni vamale, direcţiile judeţene pentru accize şi operaţiuni vamale sau a municipiului Bucureşti, iar în cazul operatorilor economici mari contribuabili, Direcţia de autorizări şi tarif vamal din cadrul Autorităţii Naţionale a Vămilor şi direcţiile regionale pentru accize şi operaţiuni vamale, denumite în continuare *autoritate vamală teritorială*;

f) Comisiile constituite la nivelul structurilor teritoriale ale Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, denumite în continuare *Comisii teritoriale*.

(5) Pentru produsele supuse accizelor armonizate, poziţia tarifară, subpoziţia tarifară sau codul tarifar care stau la baza definirii acestor produse sunt cele prevăzute în Regulamentul CEE nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară şi statistică şi Tariful Vamal Comun, în vigoare de la 19 octombrie 1992.

(6) Pentru produsele energetice, poziţia tarifară, subpoziţia tarifară sau codul tarifar care stau la baza definirii acestor produse sunt cele prevăzute în Regulamentul CEE nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987, amendat prin Regulamentul CE nr. 2.031/2001 în vigoare de la 1 ianuarie 2002.

(7) Actualizarea codurilor nomenclaturii combinate pentru produsele energetice se va face printr-o decizie de actualizare în conformitate cu prevederile art. 2 paragraful 5 şi art. 27 din Directiva 2003/96/CE, decizie adoptată de Comitetul privind accizele, stabilit prin art. 43 alin. (1) al Directivei 2008/118/CE.

Norme metodologice

ART. 206^7

73. (1) Nu se consideră eliberare pentru consum deplasarea produselor energetice din antrepozitul fiscal în vederea alimentării navelor sau aeronavelor care au ca destinaţie un teritoriu din afara teritoriului comunitar, fiind asimilată unei operaţiuni de export. De asemenea, operaţiunea de alimentare cu produse energetice a navelor sau aeronavelor care au ca destinaţie un teritoriu din afara teritoriului comunitar este asimilată unei operaţiuni de export

(2) – (7) *** Abrogate.

(8) În cazul unui produs energetic pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă şi care, prin schimbarea destinaţiei iniţiale, este oferit spre vânzare sau utilizat drept combustibil ori carburant, acciza devine exigibilă la data la care produsul energetic este oferit spre vânzare, obligaţia plăţii accizei revenind vânzătorului, sau la data la care este utilizat drept combustibil sau carburant, obligaţia plăţii accizei revenind utilizatorului.

(9) În cazul pierderilor de produse intervenite pe parcursul transportului intracomunitar al produselor accizabile în regim suspensiv de accize, la sosirea produselor în România, pe baza documentelor justificative prezentate de primitor, autoritatea vamală teritorială va stabili natura pierderilor şi regimul de admitere al acestora.

(10) Pentru pierderile neadmise ca neimpozabile se datorează accizele aferente acestora în România, calculate pe baza cotelor de accize în vigoare la momentul constatării de primitorul produselor accizabile, obligaţia de plată a accizelor la bugetul statului revenind în sarcina expeditorului. În cazul produselor energetice pentru care nu este prevăzut un nivel de accize, se datorează o acciză la nivelul aplicabil combustibilului pentru încălzire sau combustibilului pentru motor echivalent

(11) În toate situaţiile în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite ca neimpozabilă, acciza devine exigibilă la data la care autoritatea vamală teritorială a stabilit regimul pierderilor şi se plăteşte în termen de 5 zile de la această dată.

(10^1) Prevederile alin. (9) şi (10) se aplică în mod corespunzător şi în cazul pierderilor de produse intervenite pe parcursul transportului naţional al produselor accizabile în regim suspensiv de accize.

Norme metodologice

ART. 206^8

74. (1) Acciza se consideră a fi suspendată atunci când produsele supuse accizelor sunt livrate între România şi alte state membre via ţări AELS - Asociaţia Europeană a Liberului Schimb -, sau între România şi o ţară AELS sub o procedură intracomunitară de tranzit sau via una sau mai multe ţări terţe nemembre AELS, în baza unui carnet TIR sau ATA.

(2) Acciza se consideră suspendată atunci când produsele supuse accizelor provin din sau sunt destinate unor ţări terţe ori unor teritorii terţe din cele menţionate la **art. 206^4** din Codul fiscal.

Norme metodologice

ART. 206^9

75. Atunci când mai multe persoane sunt obligate să plătească în solidar aceeaşi datorie privind accizele, fiecare dintre aceste persoane poate fi urmărită pentru întreaga datorie.

Norme metodologice

ART. 206^10

76. (1) Pentru a beneficia de acciza redusă în România, operatorul economic care eliberează pentru consum berea provenită de la un mic producător de bere independent înregistrat în alt stat membru trebuie să prezinte un document certificat de autoritatea competentă din acel stat membru din care să rezulte statutul de mic producător de bere al partenerului extern. Documentul trebuie să cuprindă cel puţin denumirea şi codul de acciză al antrepozitarului autorizat ca mic producător de bere.

(2) Declaraţia prevăzută la art. 206^10 alin. (4) din Codul fiscal trebuie să cuprindă informaţii privind nivelul producţiei din anul precedent, precum şi nivelul de producţie estimat a fi realizat în anul în curs. Antrepozitarul autorizat beneficiază de nivelul redus de acciză în condiţiile în care nivelul estimat nu depăşeşte 200.000 hl/an şi dacă sunt îndeplinite condiţiile de la art. 206^10 alin. (3) şi (3^1) din Codul fiscal.

(3) Antrepozitarul autorizat ca mic producător de bere care realizează în cursul unui an calendaristic o producţie mai mare de 200.000 hl notifică acest eveniment autorităţii fiscale competente, în termen de 5 zile de la data depăşirii acestui nivel. În acest caz, antrepozitarul are obligaţia de a calcula şi de a vărsa la bugetul de stat accizele în cuantumul corespunzător noului nivel de producţie, inclusiv diferenţa dintre acciza standard şi nivelul redus pentru produsele deja eliberate pentru consum în anul respectiv.

(4) Antrepozitarul autorizat ca producător de bere care realizează o producţie sub 200.000 hl/an beneficiază de nivelul redus de acciză numai dacă îndeplineşte condiţiile prevăzute la art. 206^10 alin. (3) şi (3^1) din Codul fiscal.

(5) Antrepozitarul autorizat prevăzut la alin. (4) solicită restituirea diferenţei dintre acciza standard şi nivelul redus începând cu data de 1 ianuarie a anului imediat următor celui în care s-a înregistrat o producţie mai mică de 200.000 hl de bere.

(6) Cererea de restituire se depune la autoritatea fiscală competentă şi este însoţită de documente justificative din care să rezulte dreptul solicitantului de a beneficia de restituirea de accize.

(7) Autoritatea fiscală competentă verifică realitatea şi exactitatea informaţiilor şi a documentelor depuse de către solicitant.

(8) În cazul admiterii cererii de restituire, autoritatea fiscală competentă procedează la restituirea accizelor în condiţiile **art. 117** din Codul de procedură fiscală.

Norme metodologice

ART. 206^14

77. (1) Gospodăria individuală care deţine în proprietate livezi de pomi fructiferi şi suprafeţe viticole poate să producă pentru consum propriu din propria recoltă ţuică şi rachiuri din fructe, rachiuri din vin sau rachiuri din subproduse de vinificaţie, denumite în continuare ţuică şi rachiuri, numai dacă deţine în proprietate instalaţii corespunzătoare condiţiilor tehnice minimale stabilite de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi avizate de Ministerul Sănătăţii. Instalaţiile trebuie să fie de tip alambic.

(2) Gospodăria individuală este gospodăria care aparţine unei persoane fizice producătoare, a cărei producţie de ţuică şi rachiuri este consumată de către aceasta şi membrii familiei sale.

(3) Toate gospodăriile individuale care deţin în proprietate instalaţii de producţie de ţuică şi rachiuri au obligaţia de a se înregistra la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi au domiciliul.

(4) Instalaţiile de producţie deţinute de către gospodăriile individuale înregistrate potrivit alin. (3) vor purta obligatoriu sigiliile aplicate de către autoritatea vamală teritorială, pe toată perioada de nefuncţionare.

(5) Gospodăriile individuale care produc pentru consumul propriu ţuică şi rachiuri au obligaţia de a depune în acest sens, până la data de 15 ianuarie a anului următor celui în care se produc, o declaraţie la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi au domiciliul. Declaraţia se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 31**.

(6) Autoritatea vamală teritorială va ţine o evidenţă a gospodăriilor individuale menţionate la alin. (3) şi (5), în care vor fi înscrise datele de identificare ale acestora, precum şi informaţii privind instalaţiile de producţie deţinute, operaţiunile de desigilare/resigilare şi cantităţile de produse declarate.

(7) Atunci când gospodăria individuală intenţionează să producă ţuică şi rachiuri din recolta proprie, aceasta va solicita în scris autorităţii vamale teritoriale în raza căreia îşi are domiciliul desigilarea instalaţiei, menţionând totodată cantitatea şi tipul de materie primă ce urmează a se prelucra, perioada în care instalaţia va funcţiona, precum şi cantitatea de produs estimată a se obţine. În acest caz producătorul trebuie să deţină şi mijloacele legale necesare pentru măsurarea cantităţii şi a concentraţiei alcoolice a produselor obţinute.

(8) În prima zi lucrătoare după expirarea perioadei de funcţionare a instalaţiei de producţie de ţuică şi rachiuri, autoritatea vamală teritorială care a desigilat instalaţia va proceda la resigilarea acesteia - dacă producătorul nu a solicitat modificarea perioadei de funcţionare a instalaţiei declarată iniţial -, precum şi la calculul accizei datorate. În acest caz acciza devine exigibilă la momentul resigilării instalaţiilor de producţie, iar termenul de plată este până la 25 a lunii imediat următoare celei în care acciza a devenit exigibilă.

(9) Pentru ţuica şi rachiurile de fructe destinate consumului propriu al unei gospodării individuale, în limita unei cantităţi echivalente de cel mult 50 de litri de produs/an cu concentraţia alcoolică de 100% în volum, nivelul accizei datorate reprezintă 50% din cota standard a accizei aplicate alcoolului etilic, respectiv 500 euro/hl alcool pur.

(10) Producţia de ţuică şi rachiuri pentru consumul propriu al unei gospodării individuale din recolta proprie, gospodărie care nu deţine în proprietate instalaţii de producţie, poate fi realizată în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producţia de ţuică şi rachiuri.

(11) În cazul prevăzut la alin. (10), antrepozitele fiscale sunt obligate să ţină o evidenţă distinctă care să cuprindă următoarele

informaţii: numele gospodăriei individuale, cantitatea de materii prime dată pentru prelucrare, cantitatea de produs finit rezultată, cantitatea de produs finit preluată, din care pentru consum propriu, data preluării, numele şi semnătura persoanei care a preluat.

(12) Pentru ţuica şi rachiurile destinate consumului propriu al gospodăriei individuale realizate în sistem de prestări de servicii într-un antrepozit fiscal de producţie, acciza datorată bugetului de stat devine exigibilă la momentul preluării produselor din antrepozitul fiscal de producţie. Beneficiarul prestaţiei plăteşte acciza aferentă cantităţilor de ţuică şi rachiuri preluate. Pentru cantitatea de 50 de litri de produs destinată consumului propriu al unei gospodării individuale, nivelul accizei datorate reprezintă 50% din cota standard a accizei aplicate alcoolului etilic, respectiv 500 euro/hl alcool pur. Pentru cantitatea de produs preluată de gospodăria individuală care depăşeşte această limită, inclusiv pentru consumul propriu al acesteia, nivelul accizei datorate este nivelul standard al accizei pentru alcoolul etilic, respectiv 1.000 euro/hl alcool pur.

(13) Cantităţile de ţuică şi rachiuri din fructe preluate de gospodăriile individuale vor fi însoţite de avizul de însoţire a mărfii emis de antrepozitul fiscal care a efectuat prestarea de servicii, în care va fi înscrisă menţiunea "cu accize plătite".

(14) Gospodăria individuală care intenţionează să vândă din cantităţile de ţuică şi rachiuri preluate de la antrepozitul fiscal de producţie unde au fost realizate în sistem de prestări de servicii, trebuie să respecte prevederile legale în vigoare privind comercializarea acestor produse.

(15) Gospodăria individuală care produce ea însăşi ţuică şi rachiuri în vederea vânzării are obligaţia de a se autoriza în calitate de antrepozitar, fiind tratată ca o mică distilerie, atunci când producţia anuală este mai mică de 10 hl alcool pur.

(16) Prin mică distilerie, în înţelesul prezentelor norme metodologice, se înţelege mică distilerie care aparţine unei persoane fizice sau juridice care realizează o producţie de alcool etilic şi/sau distilate, inclusiv ţuică şi rachiuri, de până la 10 hl alcool pur pe an - exclusiv cantităţile realizate în sistem de prestări de servicii pentru gospodăriile individuale - şi este autorizată ca antrepozit fiscal de producţie în condiţiile prevăzute la pct. 85.

77^1. (1) Antrepozitarii autorizaţi, destinatarii înregistraţi sau importatorii autorizaţi pentru produse din grupa tutunului prelucrat sunt obligaţi să prezinte lunar, odată cu situaţia utilizării marcajelor, situaţia produselor eliberate pentru consum de astfel de produse în luna de raportare, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 31^1** sau în **anexa nr. 31^2**, după caz.

(2) Situaţia prevăzută la alin. (1) se întocmeşte în 3 exemplare, cu următoarele destinaţii: primul exemplar rămâne la operatorul economic, exemplarul al doilea se transmite autorităţii vamale teritoriale competente cu aprobarea notelor de comandă pentru timbre, iar exemplarul al treilea se transmite autorităţii fiscale centrale — direcţia cu atribuţii în elaborarea legislaţiei în domeniul accizelor.

(3) Nu sunt tratate ca tutun prelucrat produsele care nu conţin tutun şi care sunt încadrate în categoria „produse din plante medicinale sau aromatice pentru uz intern”, în categoria „medicamente” sau în categoria „dispozitive medicale, potrivit Legii nr. 491/2003, privind plantele medicinale şi aromatice, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, cu modificările şi completările ulterioare, Ordinului ministrului sănătăţii nr. 253/2010 privind înregistrarea dispozitivelor medicale.

Norme metodologice

ART. 206^16

78. (1) În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin circulaţie comercială în vrac se înţelege transportul produsului în stare vărsată fie prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport - camion-cisternă, vagon-cisternă, nave petroliere etc. -, fie prin tancuri ISO. De asemenea, circulaţia comercială în vrac include şi transportul produselor în stare vărsată efectuat prin alte containere mai mari de 210 litri în volum.

(2) Orice produs, altul decât cele de la alin. (3) al **art. 206^16** din Codul fiscal, este supus unei accize, atunci când:

a) produsul este realizat în scopul de a fi utilizat drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsul este pus în vânzare drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

c) produsul este utilizat drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.

(3) Orice operator economic aflat în una dintre situaţiile prevăzute la alin. (2) este obligat ca înainte de producţie, de vânzare sau de utilizarea produselor să adreseze o solicitare Comisiei, pentru încadrarea produselor respective din punctul de vedere al accizelor. Solicitarea este însoţită obligatoriu de buletinul de analiză al produsului respectiv, emis de un laborator agreat, de încadrarea tarifară a produsului efectuată de autoritatea vamală centrală, precum şi de avizul unui institut ori al unei societăţi comerciale prevăzute la **art. 206^22** alin. (3^2) din Codul fiscal, referitor la asimilarea produsului respectiv cu un produs echivalent pentru care sunt stabilite accize.

(3^1) Pe lângă documentele prevăzute la alin. (3), operatorul economic, altul decât antrepozitarul autorizat, va depune la autoritatea fiscală centrală — direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei și următoarele documente:

a) copia certificatului de înregistrare la oficiul registrului comerţului;

b) certificatul constatator eliberat de oficiul registrului comerţului, din care să rezulte obiectul de activitate al operatorului economic;

c) confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea operatorului economic de plătitor de accize;

d) autorizaţia de mediu sau avizul de mediu, după caz.

(3^2) Prevederile alin. (3) și (3^1) se aplică și în cazul operatorilor economici pentru produsele prevăzute la **art. 206^16** alin. (5) și (6) din Codul fiscal.

(4) Pentru produsele aflate în una dintre situaţiile prevăzute la alin. (4), (5) şi (6) ale **art. 206^16** din Codul fiscal, pentru care operatorul economic nu îndeplineşte obligaţiile prevăzute la alin. (3), în cazul combustibilului pentru motor şi al aditivilor se datorează o acciză egală cu acciza prevăzută pentru benzina fără plumb, iar în cazul combustibilului pentru încălzire acciza datorată este cea prevăzută pentru motorină.

(5) *** Abrogat.

(6) Uleiurile lubrifiante destinate amestecului cu carburanţi pentru motoare în doi timpi nu se accizează.

Norme metodologice

ART. 206^17

79. (1) Înregistrarea operatorilor economici autorizaţi în domeniul gazelor naturale se face la autoritatea fiscală centrală, direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei. Această obligaţie revine operatorilor economici licenţiaţi de autoritatea competentă în domeniu să distribuie sau să furnizeze gaz natural direct consumatorilor finali. Înregistrarea se face pe baza cererii prezentate în **anexa nr. 32**.

(2) În cazul gazului natural provenit de la un distribuitor sau redistribuitor dintr-un stat membru și destinat a fi eliberat în consum în România, acciza va deveni exigibilă la furnizarea către consumatorul final și va fi plătită de o societate desemnată în România de acel distribuitor sau redistribuitor, societate care are, de asemenea, obligaţia de a se înregistra la autoritatea fiscală centrală, direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, în calitatea sa de reprezentant al furnizorului extern.

(3) Societatea la care se face referire la alin. (2) are obligaţia de a fi înregistrată ca plătitor de accize.

Norme metodologice

ART. 206^18

80. (1) Operatorii economici autorizaţi pentru extracţia cărbunelui și lignitului, operatorii economici producători de cocs, precum și operatorii economici care efectuează achiziţii intracomunitare sau importă astfel de produse se vor înregistra în calitate de operatori economici cu produse accizabile la autoritatea fiscală centrală, direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei. Înregistrarea se face pe baza cererii prevăzute în **anexa nr. 32**.

(2) Obligaţia înregistrării în calitate de operatori economici cu produse accizabile revine în cazul produselor care se regăsesc la alin. (3) de la **art. 206^16** din Codul fiscal.

Norme metodologice

ART. 206^19

81. (1) Nu se consideră ca fiind fapt generator de accize consumul de energie electrică utilizat pentru menţinerea capacităţii de a produce, de a transporta şi de a distribui energie electrică, în cazul operatorilor economici autorizaţi de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei.

(2) Operatorii economici autorizaţi în domeniul energiei electrice de către Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei se vor înregistra în calitate de operatori economici cu produse accizabile la autoritatea fiscală centrală, direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei. Această obligaţie revine operatorilor economici autorizaţi care furnizează energie electrică direct consumatorilor finali. Înregistrarea se face pe baza cererii prevăzute în **anexa nr. 32.**

(3) În cazul energiei electrice provenite de la un distribuitor sau redistribuitor dintr-un stat membru și destinate a fi eliberată în consum în România, acciza va deveni exigibilă la furnizarea către consumatorul final și va fi plătită de o societate desemnată în România de acel distribuitor sau redistribuitor, societate care are, de asemenea, obligaţia de a se înregistra la autoritatea fiscală centrală, direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, în calitatea sa de reprezentant al furnizorului extern.

(4) Societatea la care se face referire la alin. (3) are obligaţia de a se înregistra ca plătitor de accize.

Norme metodologice

ART. 206^20

82. (1) Pentru produsele energetice de natura celor prevăzute la **art. 206^16** alin. (2) din Codul fiscal nu se datorează accize atunci când sunt livrate operatorilor economici care deţin autorizaţii de utilizator final pentru utilizarea produselor respective în unul dintre scopurile prevăzute la **art. 206^20** alin. (1) pct. 2 lit. a), b) și e) din Codul fiscal.

(2) Prevederile alin. (1) cu privire la deţinerea autorizaţiei de utilizator final nu se aplică produselor prevăzute la **art. 206^16** alin. (2) lit. i) din Codul fiscal care nu sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire şi nici produselor energetice care sunt prezentate în ambalaje destinate comercializării cu amănuntul.

(2^1) Operatorii economici care achiziţionează produse prevăzute la **art. 206^16** alin. (2) lit. i) din Codul fiscal ce nu sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire, notifică acest fapt autorităţii vamale teritoriale. Operatorii economici au obligaţia de a transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială. Transmiterea notificării nu este necesară atunci când produsele respective provin din achiziţii intracomunitare proprii sau din operaţiuni proprii de import.

(3) Pentru produsele energetice prevăzute la alin. (1) livrate operatorilor economici care nu deţin autorizaţii de utilizator finali se datorează accize calculate după cum urmează:

a) pentru produsele energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) din Codul fiscal, pe baza cotelor de accize prevăzute de Codul fiscal;

b) pentru produsele energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (2) din Codul fiscal, altele decât cele prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) din Codul fiscal, pe baza cotei de acciză aferente motorinei.

(4) Operatorii economici care deţin autorizaţii de utilizator final beneficiază de regimul de exceptare de la plata accizelor atunci când produsele sunt achiziţionate de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat, provin din achiziţii intracomunitare proprii sau din operaţiuni proprii de import.

(5) În cazul destinatarului înregistrat prevăzut la alin. (4), acesta trebuie ca înainte de efectuarea achiziţiei intracomunitare să deţină autorizaţie de utilizator final exclusiv pentru livrările către operatorii economici care deţin autorizaţie de utilizator final potrivit alin. (1). Produsele energetice transportate în stare vărsată prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din

mijlocul de transport auto, pot fi livrate unui singur utilizator final, situaţie în care se aplică prevederile pct. 90 cu privire la locul de livrare directă. Aceste prevederi pot fi aplicate și în cazul transportului de produse energetice în stare vărsată efectuat prin alte containere, cu condiţia ca deplasarea produselor să se realizeze către un singur utilizator final.

(6) Atunci când produsele energetice utilizate de operatorul economic care deţine autorizaţie de utilizator final provin din achiziţii intracomunitare proprii, acesta trebuie să deţină și calitatea de destinatar înregistrat.

(7) Autorizaţiile de utilizator final se eliberează de autoritatea vamală teritorială, la cererea scrisă a operatorilor economici.

(8) Cererea pentru obţinerea autorizaţiei de utilizator final se întocmește conform modelului prevăzut în **anexa nr. 33**. Cererea, însoţită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(9) În termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii, autoritatea vamală teritorială eliberează autorizaţia de utilizator final, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;

c) solicitantul deţine utilajele, terenurile și clădirile sub orice formă legală;

d) solicitantul a utilizat produsele energetice achiziţionate anterior în scopul pentru care a obţinut autorizaţie de utilizator final.

e) solicitantul nu înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală.

(9^1) Procedura de eliberare a autorizaţiilor de utilizator final nu intră sub incidenţa prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(10) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizaţia de utilizator final un cod de utilizator, modelul autorizaţiei fiind prevăzut în **anexa nr. 34**.

(11) După emiterea autorizaţiei de utilizator final, o copie a acestei autorizaţii va fi transmisă, la cerere, operatorului economic furnizor al produselor energetice în regim de exceptare de accize.

(12) Deplasarea produselor energetice de la antrepozitul fiscal la utilizatorul final va fi însoţită de un exemplar pe suport hârtie al documentului administrativ electronic prevăzut la pct. 91.

(13) Atunci când produsele energetice sunt achiziţionate de utilizatorul final prin operaţiuni proprii de import, deplasarea acestor produse de la biroul vamal de intrare în teritoriul comunitar va fi însoţită de documentul administrativ unic.

(14) Deplasarea produselor energetice de la un destinatar înregistrat către utilizatorul final, atunci când nu se aplică prevederile aferente locului de livrare directă, va fi însoţită de un document comercial care va conţine aceleași informaţii ca exemplarul pe suport hârtie al documentului administrativ electronic, al cărui model este prezentat în **anexa nr. 40.1**, mai puţin codul de referinţă administrativ unic. Documentul comercial va fi certificat atât de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfășoară activitatea destinatarul înregistrat, cât şi de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfășoară activitatea utilizatorul final.

(15) La primirea produselor energetice, utilizatorul final autorizat trebuie să înștiinţeze autoritatea vamală teritorială și să păstreze produsele în locul de recepţie maximum 48 de ore pentru o posibilă verificare din partea acestei autorităţi.

(16) Eliberarea autorizaţiei de utilizator final este condiţionată de prezentarea de către operatorul economic solicitant a dovezii privind constituirea unei garanţii în favoarea autorităţii fiscale teritoriale, al cărei cuantum se va stabili după cum urmează:

a) pentru produsele energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) și, respectiv, în **anexa nr. 1** la titlul VII din Codul fiscal, garanţia va reprezenta o sumă echivalentă cu 50% din valoarea accizelor aferente cantităţii de produse aprobate;

b) pentru produsele energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (2), altele decât cele menţionate la alin. (3) al aceluiași articol, din Codul fiscal, garanţia va reprezenta o sumă echivalentă cu 50% din valoarea calculată pe baza accizei aferente motorinei, aplicată asupra cantităţii de produse aprobate.

(17) Garanţia stabilită în conformitate cu prevederile alin. (16) se reduce după cum urmează:

a) cu 50%, în cazul în care operatorul economic și-a desfășurat activitatea cu produse energetice în ultimii 2 ani consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislaţiei fiscale aplicabile acestora, și a respectat, în ultimii 2 ani, destinaţia utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizaţiile de utilizator final anterioare;

b) cu 75%, în cazul în care operatorul economic și-a desfășurat activitatea cu produse energetice în ultimii 3 ani consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislaţiei fiscale aplicabile acestora, și a respectat, în ultimii 3 ani, destinaţia utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizaţiile de utilizator final anterioare;

c) cu 100%, în cazul în care operatorul economic și-a desfășurat activitatea cu produse energetice în ultimii 4 ani consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislaţiei fiscale aplicabile acestora, și a respectat, în ultimii 4 ani, destinaţia utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizaţiile de utilizator final anterioare.

(18) Garanţia poate fi sub formă de depozit în numerar și/sau de garanţii personale, cu respectarea prevederilor pct. 108.

(19) Garanţia poate fi deblocată, total sau parţial, la solicitarea operatorului economic, cu viza autorităţii fiscale teritoriale, pe măsură ce operatorul economic face dovada utilizării produselor în scopul pentru care acestea au fost achiziţionate.

(20) Garanţia poate fi executată atunci când se constată că produsele achiziţionate în regim de exceptare de la plata accizelor au fost folosite în alt scop decât cel pentru care se acordă exceptarea și acciza aferentă acestor produse nu a fost plătită.

(20^1) În situaţia prevăzută la alin. (6), operatorul economic are obligaţia de a constitui şi garanţia aferentă calităţii de destinatar înregistrat.

(20^2) Pentru produsele energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (2), altele decât cele de la alin. (3) al aceluiaşi articol, din Codul fiscal, garanţia prevăzută la alin. (20^1) se determină pe baza nivelului accizelor aferent motorinei.

(21) Autorizaţia de utilizator final are o valabilitate de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse energetice înscrisă într-o autorizaţie de utilizator final poate fi suplimentată în situaţii bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizaţiei.

(21^1) Orice operator economic care deţine autorizaţie de utilizator final, are obligaţia de a înştiinţa autoritatea vamală teritorială despre orice modificare pe care intenţionează să o aducă asupra datelor iniţiale în baza cărora a fost emisă autorizaţia de utilizator final, cu minimum 5 zile înainte de producerea modificării.

(21^2) În cazul modificărilor care se înregistrează la Oficiul Registrului Comerţului, operatorul economic are obligaţia de a prezenta, în fotocopie, documentul care atestă realizarea efectivă a modificării, în termen de 30 de zile de la data emiterii acestui document.

(22) Operatorii economici care deţin autorizaţii de utilizator final au obligaţia de a transmite on-line autorităţii vamale teritoriale emitente a autorizaţiei, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situaţie privind achiziţia şi

utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informaţii cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse energetice achiziţionată, cantitatea utilizată/comercializată, stocul de produse energetice la sfârşitul lunii de raportare, cantitatea de produse finite realizate, cantitatea de produse finite expediate şi destinatarul produselor, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 35**. Neprezentarea situaţiei în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancţiuni contravenţionale potrivit prevederilor Codului fiscal.

(23) Autoritatea vamală teritorială revocă autorizaţia de utilizator final în următoarele situaţii:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenţii la regimul produselor accizabile, potrivit Codului fiscal;

b) operatorul economic nu a justificat destinaţia cantităţii de produse energetice achiziţionate, în cazul destinatarului înregistrat care efectuează livrări de produse energetice către utilizatori finali;

c) operatorul economic a utilizat produsul energetic achiziţionat altfel decât în scopul pentru care a obţinut autorizaţie de utilizator final.

d) a fost adusă orice modificare asupra datelor iniţiale în baza cărora a fost emisă autorizaţia de utilizator final cu nerespectarea prevederilor alin. (21^1) şi (21^2).

e) utilizatorul final înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, mai vechi de 30 de zile faţă de termenul legal de plată.

(24) Decizia de revocare a autorizaţiei de utilizator final se comunică deţinătorului și produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

(25) Autoritatea vamală teritorială anulează autorizaţia de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informaţii inexacte sau incomplete în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizaţia de utilizator final.

(26) Decizia de anulare a autorizaţiei de utilizator final se comunică deţinătorului și produce efecte începând de la data emiterii autorizaţiei.

(27) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizaţiei de utilizator final, potrivit legislaţiei în vigoare.

(27^1) Contestarea deciziei de revocare sau de anulare a autorizaţiei de utilizator final nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

(28) O nouă autorizaţie de utilizator final va putea fi obţinută după 12 luni de la data revocării sau anulării autorizaţiei.

(29) Stocurile de produse energetice înregistrate la data revocării sau anulării autorizaţiei de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale.

(30) Autorităţile vamale teritoriale vor ţine o evidenţă a operatorilor economici prevăzuţi la alin. (1) prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina web a autorităţii vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(31) Pentru situaţia prevăzută la **art. 206^20** alin. (1) pct. 2 lit. d) din Codul fiscal, în înţelesul prezentelor norme metodologice, prin *costul unui produs* se înţelege suma tuturor achiziţiilor de bunuri și servicii la care se adaugă cheltuielile de personal și consumul de capital fix la nivelul unei activităţi, așa cum este definită la pct. 5 1.4 al cap. I. Acest cost este calculat ca un cost mediu pe unitate.

(32) În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin *costul energiei electrice* se înţelege valoarea reală de cumpărare a energiei electrice sau costul de producţie al energiei electrice, dacă este produsă în întreprindere.

(33) În sensul **art. 206^20** alin. (1) pct. 2 lit. b) din Codul fiscal, cu titlu de exemplu, se consideră utilizare duală a produselor energetice:

a) cărbunele, cocsul și gazul natural utilizate ca reductant chimic în procesul de producţie a fierului, zincului și a altor metale neferoase;

b) cocsul utilizat în furnalele cu arc electric pentru a regla activitatea oxigenului în procesul de topire a oţelului;

c) cărbunele și cocsul utilizate în procesul de recarburare a fierului și oţelului;

d) gazul utilizat pentru a menţine sau a creește conţinutul de carbon al metalelor în timpul tratamentelor termice;

e) gazul natural utilizat drept reductant în sistemele pentru controlul emisiilor;

f) cocsul utilizat ca o sursă de dioxid de carbon în procesul de producţie a carbonatului de sodiu;

g) acetilena utilizată prin ardere pentru tăierea/lipirea metalelor.

(34) În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin *procese metalurgice* se înţelege acele procese industriale de transformare ale materiilor prime naturale şi/sau artificiale, după caz, în produse finite sau semifabricate care se încadrează în nomenclatura CAEN la Secţiunea C - Industria prelucrătoare, Diviziunea 24 - Prelucrarea metalelor de bază, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a Nomenclatorului statistic al activităţilor economice NACE a doua revizuire şi de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3.037/90 al Consiliului, precum şi a anumitor regulamente CE privind domenii statistice specifice, publicat în Jurnalul Oficial L 393 din 30.12.2006 .

(35) În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin *procese mineralogice* se înţelege procesele clasificate în nomenclatura CAEN la Secţiunea C - Industria prelucrătoare, Diviziunea 23 - Fabricarea altor produse minerale nemetalice, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului.

(36) Pentru produsele energetice reprezentând cărbune, cocs, gaz natural sau pentru energia electrică, prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) și, respectiv, la **art. 206^19** alin. (1) din Codul fiscal, utilizate în scopurile exceptate de la plata accizelor, operatorii economici utilizatori notifică acest fapt autorităţii vamale teritoriale. După notificare, operatorul economic utilizator va transmite furnizorului de astfel de produse o copie a notificării cu numărul de înregistrare la autoritatea vamală teritorială. Transmiterea notificării nu este necesară atunci când produsele respective provin din achiziţii intracomunitare proprii sau din operaţiuni proprii de import.

(37) Notificarea prevăzută la alin. (36) va cuprinde informaţii detaliate privind activitatea desfășurată de operatorul economic utilizator și costul produsului final, după caz.

(38) Nerespectarea prevederilor alin. (36) și (37) atrage plata accizelor calculate pe baza cotei accizei prevăzute pentru cărbune, cocs, gaz natural sau energie electrică utilizate în scop comercial.

(39) Procedura prin care se execută garanţia și cea de revocare sau de anulare a autorizaţiei de utilizator final se stabilesc prin ordin al președintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, la propunerea Autorităţii Naţionale a Vămilor.

Norme metodologice

ART. 206^21

83. (1) Într-un antrepozit fiscal de producţie pot fi produse sau transformate în regim suspensiv de accize numai produsele accizabile aparţinând uneia dintre următoarele grupe de produse:

a) alcool și băuturi alcoolice;

b) tutun prelucrat;

c) produse energetice.

(2) În antrepozitul fiscal de producţie este permisă depozitarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile achiziţionate în vederea utilizării ca materie primă în procesul de producţie de produse accizabile și a produselor accizabile rezultate din activitatea de producţie pentru care a fost autorizat antrepozitul fiscal.

(3) Într-un antrepozit fiscal de depozitare pot fi depozitate în regim suspensiv de accize numai produsele accizabile aparţinând uneia din următoarele grupe de produse:

a) alcool şi băuturi alcoolice;

b) tutun prelucrat;

c) produse energetice.

(3^1) În cazul produselor energetice, în antrepozitul fiscal de depozitare este permisă deţinerea în regim suspensiv de accize şi a produselor realizate din biomasă, utilizate exclusiv pentru amestec.

(4) Intră sub incidenţa regimului de antrepozitare producţia de arome alimentare, extracte și concentrate alcoolice care au o concentraţie alcoolică ce depășește 1,2% în volum. Sistemul informatizat se aplică numai în cazul mișcărilor de astfel de produse pe teritoriul naţional. În cazul deplasărilor intracomunitare de astfel de produse se aplică prevederile legislaţiei statului membru de destinaţie.

(5) Nu intră sub incidenţa regimului de antrepozitare berea, vinurile și băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, produse în gospodăriile individuale pentru consumul propriu.

(6) Prin *gospodărie individuală* se înţelege gospodăria care aparţine unei persoane fizice producătoare, a cărei producţie este consumată de către aceasta și membrii familiei sale.

(7) Gospodăriile individuale care produc pentru consumul propriu bere, vinuri și băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, au obligaţia de a depune în acest sens, până la data de 15 ianuarie inclusiv a anului următor celui în care se produc, o declaraţie la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își au domiciliul. Declaraţia se întocmește potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 31**.

(8) Autoritatea vamală teritorială va ţine o evidenţă a gospodăriilor individuale menţionate la alin. (7), în care vor fi înscrise datele de identificare ale acestora, precum și informaţii privind cantităţile de produse declarate.

(9) În situaţia în care gospodăria individuală intenţionează să vândă bere, vinuri sau băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, aceasta are obligaţia de a se autoriza potrivit prevederilor legale.

(10) Producţia de vinuri pentru consumul propriu al unei gospodării individuale din recolta proprie poate fi realizată în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producţia de vinuri.

(11) Antrepozitele fiscale autorizate pentru producţia de vinuri vor primi pentru prelucrare, în sistem de prestări de servicii, strugurii aparţinând unei gospodării individuale numai dacă aceasta prezintă carnetul de viticultor, eliberat conform normelor Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și valabil pentru anul de producţie viticolă.

(12) Persoanele juridice care deţin în proprietate suprafeţe viticole pot realiza vin în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producţie de vinuri.

(13) În cazurile prevăzute la alin. (10) și (12), antrepozitele fiscale sunt obligate să ţină o evidenţă distinctă care să cuprindă informaţii cu privire la: numele gospodăriei individuale/persoanei juridice, cantitatea de struguri dată pentru prelucrare, cantitatea de vin rezultată, cantitatea de vin preluată, data preluării, numele și semnătura persoanei care a preluat vinul. Se vor păstra copii ale carnetelor de viticultor prezentate de gospodăriile individuale.

(14) Cantităţile de vin preluate de gospodăriile individuale sau persoanele juridice vor fi însoţite de avizul de însoţire a mărfii emis de antrepozitul fiscal care a efectuat prestarea de servicii.

(15) Pentru cantităţile de vin preluate de gospodăriile individuale, antrepozitele fiscale care au efectuat prestarea de servicii au obligaţia ca lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, să comunice informaţiile prevăzute la alin. (13) autorităţii vamale teritoriale în raza căreia își au domiciliul membrii gospodăriilor individuale.

(16) Nu intră sub incidenţa regimului de antrepozitare micii producători de vinuri liniștite care produc în medie mai puţin de 1.000 hl de vin pe an.

(17) În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin *mici producători de vinuri liniștite* se înţelege operatorii economici producători de vin liniștit, care din punct de vedere juridic și economic sunt independenţi faţă de orice alt operator economic producător de vin, utilizează mijloace proprii pentru producerea vinului, folosesc spaţii de producţie diferite de cele ale oricărui alt operator economic producător de vin și nu funcţionează sub licenţa de produs a altui operator economic producător de vin.

(17^1) Operatorii economici care, în conformitate cu prevederile art. 206^21 alin. (3^1) din Codul fiscal, au obligaţia de se înregistra în calitate de mici producători de vinuri liniștite depun o declaraţie de înregistrare la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea, înaintea desfăşurării activităţii de producţie, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 60.

(17^2) Autoritatea vamală teritorială conduce o evidenţă a micilor producători de vinuri liniștite, în care vor fi înscrise datele de identificare ale acestora, precum şi informaţii privind capacitatea de producţie şi cantităţile de produse realizate.

(18) Micii producători de vinuri liniștite au obligaţia ca în fiecare an să depună semestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare semestrului, la autoritatea vamală teritorială, o declaraţie privind cantitatea de vinuri liniștite produsă, precum și cantităţile de vinuri comercializate în perioada de raportare, potrivit situaţiei al cărei model este prevăzut în **anexa nr. 36**.

(19) În cazul în care în timpul anului micul producător de vinuri liniștite înregistrează o producţie mai mare de 1.000 hl de vin și dorește să continue această activitate, este obligat ca în termen de 15 zile de la data înregistrării acestui fapt să depună cerere de autorizare ca antrepozitar autorizat, potrivit prevederilor de la pct. 84. Până la obţinerea autorizaţiei, producătorul poate desfășura numai activitate de producţie, dar nu și de comercializare. După obţinerea autorizaţiei de antrepozit fiscal, indiferent de producţia realizată în perioada următoare, producătorul nu mai poate reveni la statutul de mic producător de vinuri liniștite.

(20) În situaţia în care cererea de autorizare este respinsă, activitatea de producţie încetează, iar valorificarea stocurilor se poate efectua numai cu aprobarea și sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale.

(21) În situaţia în care producătorul de vinuri liniştite nu respectă prevederile alin. (18) și (19), se consideră că producţia de vinuri se realizează în afara unui antrepozit fiscal, fapt ce atrage oprirea activităţii și aplicarea măsurilor prevăzute de lege.

(22) Micii producători de vinuri liniştite pot comercializa aceste produse în vrac numai către magazine specializate în vânzarea vinurilor, către unităţi de alimentaţie publică sau către antrepozite fiscale.

(22^1) În situaţia în care micii producători de vinuri liniştite comercializează vinul realizat către antrepozite fiscale, deplasarea acestor produse va fi însoţită de un document comercial care va conţine aceleaşi informaţii ca cele din documentul administrativ electronic pe suport de hârtie prevăzut în **anexa nr. 40.1**, mai puţin codul de referinţă administrativ unic. Documentul comercial va fi certificat atât de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea micul producător de vinuri liniştite, cât şi de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal primitor.

(23) În cazul în care micii producători prevăzuţi la alin. (17) realizează ei înșiși tranzacţii intracomunitare, în sensul vânzării vinului realizat către beneficiari din alte state membre, aceștia au obligaţia de a informa autoritatea vamală teritorială înainte de efectuarea tranzacţiei și de a se conforma reglementărilor legale cu privire la aprobarea documentelor de însoţire a transporturilor de produse vitivinicole și evidenţelor obligatorii în sectorul vitivinicol, emise de ministerul de resort potrivit Regulamentului (CE) nr. 884/2001.

(24) Atunci când un operator economic din România, altul decât un mic producător de vinuri, efectuează achiziţii de vin de la un mic producător de vinuri dintr-un alt stat membru care este scutit de la obligaţiile privind deplasarea și monitorizarea produselor accizabile, acest operator economic din România are obligaţia de a informa autoritatea vamală teritorială cu privire la livrările de vin prin intermediul documentului care a însoţit transportul, admis de statul membru de expediţie.

(25) Micul producător de vinuri aflat în cazul prevăzut la alin. (23), precum și destinatarul din România prevăzut la alin. (24) au obligaţia ca semestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare semestrului, să prezinte autorităţii vamale teritoriale o situaţie centralizatoare, conform modelului prezentat în **anexa nr. 37**.

(26) Nerespectarea prevederilor alin. (23) – (25) atrage aplicarea de sancţiuni potrivit prevederilor din Codul fiscal.

(27) În sensul **art. 206^21** alin. (6) din Codul fiscal, nu se consideră vânzare cu amănuntul:

a) livrările de produse energetice către aeronave şi nave;

b) acele livrări care indiferent de tipul destinatarului — consumator final sau nu — se efectuează prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport care efectuează livrarea;

c) livrările de produse energetice în scopurile prevăzute la **art. 206^20** alin. (1) pct. 2 din Codul fiscal; d) vânzarea buteliilor de vin din cramele sau expoziţiile din interiorul antrepozitului fiscal autorizat exclusiv pentru producţia de vinuri liniştite și/sau spumoase;

e) *** Abrogat.

f) vânzarea de bere în interiorul antrepozitului fiscal, autorizat exclusiv pentru producţia de bere.

(28) Antrepozitele fiscale autorizate pentru producţia de produse energetice, inclusiv pentru producţia de bio-ETBE (bio etil terţ butil eter), bio-TAEE (bio terţ amil etil eter) și/sau alte produse de aceeași natură realizate pe bază de bioetanol, pot primi în regim suspensiv de accize bioetanol pentru prelucrare în vederea obţinerii de bio-ETBE, bio-TAEE și/sau alte produse de aceeași natură realizate pe bază de bioetanol ori în vederea amestecului cu benzină.

(29) Bioetanolul reprezintă alcoolul etilic realizat în antrepozitele fiscale de producţie a alcoolului etilic, produs destinat utilizării în producţia de produse energetice și în alte industrii, exclusiv industria alimentară.

(30) Pentru aplicarea prevederilor alin. (28) și (29), la solicitarea antrepozitarului autorizat, autorizaţia de antrepozit fiscal se va completa în mod corespunzător, după cum urmează:

a) pentru producţia de alcool etilic, cu producţie de bioetanol;

b) pentru producţia de produse energetice, cu:

b1) producţie de bio-ETBE, bio-TAEE și/sau alte produse de aceeași natură realizate pe bază de bioetanol; și/sau

b2) depozitare de bioetanol denaturat sau nedenaturat în vederea prelucrării sau a amestecului cu benzină.

(31) În afara antrepozitului fiscal pot fi deţinute numai produsele accizabile pentru care acciza a fost înregistrată ca obligaţie de plată, iar prin circuitul economic se poate stabili de către autorităţile competente cu atribuţii de control că produsele provin de la un antrepozitar autorizat, de la un destinatar înregistrat sau de la un importator.

(32) Atunci când pentru produsele accizabile deţinute în afara antrepozitului fiscal nu se poate stabili că acciza a fost înregistrată ca obligaţie de plată, intervine exigibilitatea accizei, obligaţia de plată revenind persoanei care nu poate justifica provenienţa legală a produselor.

(33) *** Abrogat.

(34) *** Abrogat.

Norme metodologice

ART. 206^22

84. (1) Un antrepozit fiscal poate funcţiona doar în baza unei autorizaţii valabile emise de Comisie sau de Comisia teritorială.

(2) Pentru a obţine o autorizaţie de antrepozit fiscal, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună o cerere la autoritatea vamală teritorială.

(3) Cererea privind acordarea autorizaţiei de antrepozit fiscal trebuie să fie întocmită potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 38** și să fie însoţită de documentele specificate în această anexă. În cazul activităţii de producţie, cererea va fi însoţită și de manualul de procedură.

(4) Persoanele care intenţionează să fie autorizate ca antrepozitari pentru producţie sau pentru depozitare de produse accizabile trebuie să deţină în proprietate sau să aibă drept de folosinţă a clădirilor și a terenurilor. Documentele care atestă deţinerea în proprietate sau în folosinţă a clădirilor și a terenurilor sunt:

a) pentru clădiri, extrasul de carte funciară însoţit de copia titlului de proprietate sau, după caz, a procesului-verbal de recepţie, atunci când acestea au fost construite în regie proprie sau copia actului care atestă dreptul de folosinţă sub orice formă legală;

b) pentru terenuri, extrasul de carte funciară însoţit de copia titlului de proprietate sau copia actului care atestă dreptul de folosinţă sub orice formă legală.

(4^1) Persoanele care intenţionează să fie autorizate ca antrepozitari autorizaţi pentru producţie de produse accizabile, trebuie să

prezinte dovada constituirii capitalului social subscris şi vărsat minim stabilit pe categorii de produse accizabile, după cum urmează:

a) pentru producţia de bere – 1.500.000 lei;

b) pentru producţia de bere realizată de micii producători – 500.000 lei;

c) pentru producţia de bere de maximum 5.000 hl pe an realizată de micii producători - 10.000 lei;

d) pentru producţia de vinuri de maximum 5.000 hl pe an - 200 lei;

e) pentru producţia de vinuri între 5.001 şi 10.000 hl pe an - 25.000 lei;

e^1) pentru producţia de vinuri peste 10.000 hl pe an - 50.000 lei;

f) pentru producţia de băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri de maximum 5.000 hl pe an – 75.000 lei;

g) pentru producţia de băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri peste 5.000 hl pe an – 150.000 lei;

h) pentru producţia de produse intermediare de maximum 5.000 hl pe an – 100.000 lei;

i) pentru producţia de produse intermediare peste 5.000 hl pe an – 200.000 lei;

i^1) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase de maximum 100 hl alcool pur pe an - 10.000 lei;

j) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase între 101 şi 1.000 hl alcool pur pe an - 100.000 lei;

k) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase între 1.001 şi 5.000 hl alcool pur pe an - 500.000 lei;

l) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase peste 5.000 hl alcool pur pe an – 1.000.000 lei;

m) pentru producţia de alcool etilic realizată de micile distilerii - 200 lei;

n) pentru producţia de tutun prelucrat – 2.000.000 lei;

o) pentru producţia de produse energetice, exceptând producţia de GPL, de maximum 10.000 tone pe an - 500.000 lei;

o^1) pentru producţia de produse energetice, exceptând producţia de GPL, între 10.001 tone şi 40.000 tone pe an - 2.000.000 lei;

o^2) pentru producţia de produse energetice, exceptând producţia de GPL, peste 40.000 tone pe an - 4.000.000 lei;

p) pentru producţia de GPL – 500.000 lei;

q) pentru producţia exclusivă de biocombustibili şi biocarburanţi – 50.000 lei.

(4^2) În cazul antrepozitarilor autorizaţi care produc mai multe categorii de produse accizabile, obligaţia acestora este de a constitui capitalul social minim corespunzător acelei categorii de produse accizabile pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.

(4^3) Persoanele care intenţionează să fie autorizate ca antrepozitari de producţie de produse accizabile, trebuie să depună o declaraţie pe propria răspundere care să cuprindă calculul prevăzut la pct. 85 alin. (15^1) pentru fiecare tip de produs accizabil ce urmează a fi realizat, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 38^1.**

(4^4) Persoanele care intenţionează să fie autorizate ca antrepozitari autorizaţi pentru depozitarea de produse accizabile trebuie să prezinte dovada constituirii capitalului social subscris şi vărsat minim, stabilit pe categorii de produse accizabile, după cum urmează:

a) pentru depozitarea de bere - 10.000 lei;

b) pentru depozitarea de vinuri - 2.000 lei;

c) pentru depozitarea de băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri - 50.000 lei;

d) pentru depozitarea de produse intermediare - 100.000 lei;

e) pentru depozitarea de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase - 100.000 lei;

f) pentru depozitarea de arome alimentare - 5.000 lei;

g) pentru depozitarea de tutun prelucrat - 500.000 lei;

h) pentru depozitarea de produse energetice, exceptând depozitarea de produse energetice destinate exclusiv aprovizionării aeronavelor, navelor şi ambarcaţiunilor, precum şi depozitarea de GPL - 500.000 lei;

i) pentru depozitarea de produse energetice destinate exclusiv aprovizionării aeronavelor, navelor şi ambarcaţiunilor 20.000 lei;

j) pentru depozitarea de GPL - 50.000 lei;

k) pentru depozitarea exclusivă de biocombustibili şi biocarburanţi - 20.000 lei.

(4^5) În cazul antrepozitarilor autorizaţi care depozitează mai multe categorii de produse accizabile, obligaţia acestora este de a constitui capitalul social minim subscris şi vărsat corespunzător acelei categorii de produse accizabile pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.

(4^6) În cazul antrepozitarilor autorizaţi care deţin atât antrepozite fiscale pentru producţie, cât şi antrepozite fiscale pentru depozitare, obligaţia acestora este de a constitui capitalul social minim subscris şi vărsat corespunzător acelei activităţi pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.

(5) Persoanele care intenţionează să fie autorizate ca antrepozitari de producţie de produse accizabile trebuie să deţină în proprietate sau să deţină contracte de leasing financiar pentru instalaţiile şi echipamentele care contribuie direct la producţia de produse accizabile pentru care urmează să fie autorizat.

(6) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (4) - (5) unităţile de cercetare-dezvoltare organizate potrivit reglementărilor Legii nr. 290/2002 privind organizarea şi funcţionarea unităţilor de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare şi a Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice "Gheorghe Ionescu-Sişeşti", cu modificările şi completările ulterioare.

(7) În cazul producţiei de alcool și băuturi alcoolice, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună pe lângă documentaţia întocmită și lista cu semifabricatele și produsele finite înscrise în nomenclatorul de fabricaţie ce urmează a se realiza în antrepozitul fiscal.

(7^1) Autoritatea vamală teritorială verifică realitatea și exactitatea informaţiilor și a documentelor depuse de antrepozitarul propus. La această verificare se au în vedere îndeplinirea condiţiilor de autorizare, precum şi capacitatea de a respecta obligaţiile antrepozitarului autorizat.

(8) Antrepozitarii propuși prevăzuţi la alin. (7) pot desfășura activitate în regim de probe tehnologice, sub controlul autorităţii vamale teritoriale, pe o perioadă de maximum 60 de zile de la data obţinerii aprobării scrise.

(9) În perioada de probe tehnologice, antrepozitarul propus are obligaţia să obţină încadrarea tarifară a produselor finite, precum și încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, efectuate de autoritatea vamală centrală, pentru care va prezenta acestei autorităţi:

a) documentaţia tehnică care reglementează caracteristicile fiecărui produs finit (specificaţie tehnică, standard de firmă sau similar), precum şi alte documente din care să rezulte toate informaţiile necesare stabilirii clasificării tarifare și atribuirii codului de produs accizabil, referitoare la caracteristicile produsului finit, natura şi cantitatea materiilor prime utilizate, procesul tehnologic de fabricaţie a produsului finit;

b) o notă întocmită de autoritatea vamală teritorială ca urmare a supravegherii fabricării unui lot din fiecare produs finit din care să rezulte cantităţile de materii prime utilizate, cantităţile de produse finite obţinute şi consumurile de utilităţi. Prezentarea acestei note nu este necesară în cazul operatorilor economici care nu solicită funcţionarea în regim de probe tehnologice.

(10) După obţinerea încadrării tarifare a produselor finite și a încadrării în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, acestea vor fi transmise de antrepozitarul autorizat propus la autoritatea vamală teritorială la care s-a depus documentaţia în vederea autorizării.

(11) În perioada de probe tehnologice, produsele accizabile finite obţinute nu pot părăsi locul propus a fi autorizat ca antrepozit fiscal.

(12) În cazul producţiei de produse energetice, antrepozitarul propus depune documentaţia întocmită conform alin. (9), lista cu semifabricatele şi produsele finite înscrise în nomenclatorul de fabricaţie, precum şi domeniul de utilizare al acestora. Referatul prevăzut la **art. 206^22** alin. (3^1) din Codul fiscal se depune după obţinerea încadrării tarifare a produselor finite. Procedura prevăzută la alin. (8) - (11) se aplică şi antrepozitarilor propuşi pentru producţia de produse energetice.

(13) În cazul antrepozitarilor autorizaţi propuşi prevăzuţi la alin. (7) și (12), documentaţia va cuprinde și lista produselor accizabile ce vor fi achiziţionate în vederea utilizării ca materie primă în procesul de producţie, precum și încadrarea tarifară a acestora.

(14) După încheierea probelor tehnologice, antrepozitarul propus are obligaţia ca în prezenţa reprezentantului autorităţii vamale teritoriale să preleve probe din fiecare produs accizabil realizat, fiecare probă fiind constituită din două eșantioane identice. Fiecare eșantion va fi sigilat de autoritatea vamală teritorială care predă spre analiză un eşantion către un laborator autorizat, urmând ca celălalt eşantion să fie păstrat ca probă-martor de antrepozitarul autorizat propus .

(14^1) Pe baza rezultatelor analizelor efectuate conform procedurii prevăzute la alin. (14), autoritatea vamală teritorială verifică dacă produsele analizate corespund încadrării tarifare, precum și încadrării în nomenclatorul codurilor de produse accizabile stabilite de autoritatea vamală centrală pe baza documentelor menţionate la alin. (9).

(14^2) În situaţia în care se constată diferenţe privind încadrarea tarifară stabilită pe bază de documente faţă de încadrarea tarifară stabilită în urma rezultatelor analizelor, antrepozitarul propus are obligaţia remedierii neconcordanţelor.

(15) Antrepozitarul autorizat propus este obligat ca pe durata acţiunii de verificare să asigure condiţiile necesare bunei desfășurări a acesteia.

(16) În acţiunea de verificare, autoritatea vamală teritorială poate solicita sprijinul organelor cu atribuţii de control și, după caz, al Ministerului Administraţiei și Internelor, pentru furnizarea unor elemente de preinvestigare în ceea ce privește îndeplinirea condiţiilor de autorizare prevăzute la **art. 206^23** din Codul fiscal.

(17) În termen de 30 de zile de la depunerea documentaţiei complete, autoritatea vamală teritorială va înainta această documentaţie autorităţii fiscale centrale - direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei sau autorităţii teritoriale care asigură secretariatul Comisiei teritoriale, după caz, însoţită de un referat întocmit de autoritatea vamală teritorială care să cuprindă punctul de vedere asupra oportunităţii emiterii autorizaţiei de antrepozitar autorizat şi, după caz, aspectele sesizate privind neconcordanţa cu datele şi informaţiile prezentate de antrepozitarul propus. Referatul va purta semnătura şi ştampila autorităţii vamale teritoriale.

(18) Autoritatea fiscală centrală prin direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei sau, după caz, autoritatea teritorială care asigură secretariatul Comisiei teritoriale, poate să solicite antrepozitarului autorizat propus orice informaţie şi documente pe care le consideră necesare, cu privire la:

a) amplasarea şi natura antrepozitului fiscal propus;

b) tipurile, caracteristicile fizico-chimice şi cantităţile de produse accizabile ce urmează a fi produse şi/sau depozitate în antrepozitul fiscal propus;

c) identitatea antrepozitarului autorizat propus;

d) capacitatea antrepozitarului autorizat propus de a asigura garanţia.

(19) În cazul oricărui nou produs ce urmează a intra în nomenclatorul de fabricaţie, antrepozitarul autorizat are obligaţia de a prezenta autorităţii vamale centrale documentaţia completă potrivit prevederilor alin. (9), în vederea obţinerii încadrării tarifare a produsului, precum și încadrării în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, efectuate de această autoritate.

(19^1) În sensul prezentelor norme metodologice, prin noţiunea de *produs nou* se înţelege produsul finit accizabil care datorită caracteristicilor şi proprietăţilor fizico-chimice şi organoleptice este diferit de produsele accizabile existente în nomenclatorul de fabricaţie şi încadrate în nomenclatorul codurilor de produse accizabile ale antrepozitului fiscal.

(19^2) În situaţia prevăzută la alin (19), antrepozitarul autorizat poate desfăşura activitatea de producţie în condiţiile în care a fost depusă documentaţia completă în vederea obţinerii încadrării tarifare a produselor finite, precum și a încadrării în nomenclatorul codurilor de produse accizabile.

(19^3) Imediat după introducerea în fabricaţie a noului produs, antrepozitarul autorizat are obligaţia îndeplinirii procedurii cu privire la prelevarea de probe prevăzută la alin. (14) – (14^2).

(19^4) Procedura cu privire la prelevarea de probe prevăzută la alin. (14) – (14^2) se aplică şi pentru antrepozitarii autorizaţi atunci când autoritatea vamală teritorială consideră că este necesară această procedură.

(19^5) În situaţiile prevăzute la alin. (19^3) şi (19^4), atunci când se constată diferenţe privind încadrarea tarifară stabilită pe bază de documente faţă de încadrarea tarifară rezultată în urma rezultatelor analizelor, antrepozitarul autorizat are obligaţia de a plăti acciza aferentă încadrării efectuate de autoritatea vamală centrală, inclusiv diferenţa pentru produsele deja eliberate pentru consum.

(20) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (8) antrepozitele fiscale — mici distilerii — care realizează ţuică și rachiuri de fructe, inclusiv în sistem de prestări de servicii pentru gospodăriile individuale

(21) Declaraţia pe propria răspundere privind capacitatea maximă de producţie în 24 de ore va cuprinde informaţii referitoare la capacitatea de producţie a tuturor instalaţiilor și utilajelor deţinute în antrepozitul fiscal, precum și informaţii cu privire la capacitatea tehnologică de producţie, respectiv cea care urmează a fi utilizată, volumul de producţie la nivelul unui an și programul de funcţionare stabilit de persoana care intenţionează să fie antrepozitar autorizat.

(21^1) Declaraţia pe propria răspundere privind capacitatea de depozitare va cuprinde informaţii referitoare la capacitatea maximă de depozitare deţinută în antrepozitul fiscal, precum şi informaţii cu privire la nivelul intrărilor de produse accizabile estimate la nivelul unui an.

(21^2) Capacitatea de depozitare se declară în unitatea de măsură prevăzută în anexa nr. 1 de la titlul VII din Codul fiscal, în funcţie de tipul de produse accizabile.

(22) În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin organizare administrativă se înţelege schema organizatorică a persoanei care

intenţionează să fie antrepozitar autorizat.

Norme metodologice

ART. 206^23

85. (1) Locul care urmează să fie autorizat ca antrepozit fiscal trebuie să fie strict delimitat — acces propriu, împrejmuire —, iar activitatea ce se desfăşoară în acest loc trebuie să fie independentă de alte activităţi desfăşurate de persoana care solicită autorizarea și care nu au legătură cu producţia sau depozitarea de produse accizabile.

(1^1) Fac excepţie de la prevederile alin. (1) tancurile plutitoare şi barjele aflate în perimetrul zonelor portuare, destinate depozitării produselor energetice în vederea aprovizionării navelor.

(1^2) Antrepozitarul autorizat pentru producţia şi îmbutelierea produsului bere care intenţionează să utilizeze instalaţiile de îmbuteliere şi pentru îmbutelierea băuturilor răcoritoare şi a apei plate potrivit **art. 206^23** alin. (1^1) din Codul fiscal notifică această intenţie autorităţii vamale teritoriale.

(1^3) În situaţia în care funcţionarea instalaţiei pentru îmbutelierea băuturilor răcoritoare şi a apei plate influenţează declaraţia prevăzută la pct. 84 alin. (21), aceasta va fi modificată în mod corespunzător de către antrepozitarul autorizat.

(1^4) Autoritatea vamală teritorială transmite o copie a notificării, precum şi a oricăror altor documente anexate de către antrepozitarul autorizat direcţiei de specialitate care asigură secretariatul Comisiei.

(1^5) Un loc poate fi autorizat numai ca antrepozit fiscal de depozitare atunci când volumul mediu trimestrial al ieşirilor de produse accizabile estimate la nivelul unui an calendaristic depăşeşte limitele prevăzute mai jos:

a) bere - 1.500 hl de produs;

b) vinuri şi băuturi fermentate - 1.500 hl de produs;

c) produse intermediare - 1.250 hl de produs;

d) băuturi spirtoase - 250 hl de alcool pur;

e) alcool etilic - 1.000 hl de alcool pur;

f) băuturi alcoolice în general - 300 hl de alcool pur;

g) tutun prelucrat - o cantitate a cărei valoare la preţul de vânzare cu amănuntul în cazul ţigaretelor, respectiv la preţul de livrare în celelalte cazuri să nu fie mai mică de 2.500.000 euro;

h) produse energetice - 3.500 tone;

i) antrepozitele fiscale de depozitare autorizate în exclusivitate pentru aprovizionarea aeronavelor şi, respectiv, a navelor şi ambarcaţiunilor, cu produse energetice destinate utilizării drept combustibil - 100 tone;

j) rezerva de stat şi de mobilizare - 10 tone;

k) arome alimentare, extracte şi concentrate alcoolice - 15 hl de alcool pur;

l) antrepozitele fiscale autorizate în exclusivitate pentru a efectua operaţiuni de distribuţie a băuturilor alcoolice şi de tutunuri prelucrate destinate consumului sau vânzării la bordul navelor şi aeronavelor - o cantitate a cărei valoare la preţul de livrare să nu fie mai mică de 100.000 euro.

(1^6) Până la data de 31 iulie, respectiv 31 ianuarie a fiecărui an, autorităţile vamale teritoriale vor verifica şi vor transmite direcţiei care asigură secretariatul Comisiei o situaţie privind îndeplinirea condiţiei prevăzute la alin. (1^5) de către antrepozitarii autorizaţi pentru depozitarea produselor accizabile, precum şi propuneri după caz.

(2) Locurile destinate producţiei de vinuri sau de băuturi fermentate, altele decât berea și vinurile, trebuie să fie dotate cu vase litrate.

(3) Locurile destinate producţiei de alcool etilic și de distilate ca materie primă și locurile destinate producţiei de băuturi alcoolice obţinute exclusiv din prelucrarea alcoolului și a distilatelor trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare legală pentru determinarea concentraţiei alcoolice, avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(4) În cazul antrepozitelor fiscale de producţie de alcool și de distilate, coloanele de distilare și rafinare trebuie să fie dotate cu contoare pentru determinarea cantităţii de produse obţinute și a concentraţiei alcoolice avizate și sigilate conform reglementărilor specifice stabilite de Biroul Român de Metrologie Legală.

(5) În cazul antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de alcool etilic, contoarele vor fi amplasate la ieșirea din coloanele de distilare pentru alcoolul brut, la ieșirea din coloanele de rafinare pentru alcoolul etilic rafinat și la ieșirea din coloanele aferente alcoolului tehnic, astfel încât să fie contorizate toate cantităţile de alcool rezultate.

(6) În cazul antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de distilate, contoarele vor fi amplasate la ieșirea din coloanele de distilare sau, după caz, la ieșirea din instalaţiile de distilare.

(7) Folosirea conductelor mobile, a furtunurilor elastice sau a altor conducte de acest fel, utilizarea rezervoarelor necalibrate, precum și amplasarea înaintea contoarelor a unor canele sau robinete, prin care se pot extrage cantităţi de alcool sau distilate necontorizate, sunt interzise.

(8) Antrepozitarii autorizaţi propuși pentru producţia de alcool și de distilate sunt obligaţi să deţină certificate eliberate de Biroul Român de Metrologie Legală sau de un laborator de metrologie agreat de acesta, pentru toate rezervoarele și recipientele calibrate în care se depozitează alcoolul, distilatele și materiile prime din care provin acestea, indiferent de natura lor.

(9) Prin excepţie de la prevederile alin. (3) - (8), în cazul antrepozitelor fiscale - mici distilerii - care utilizează pentru realizarea producţiei instalaţii tip alambic, antrepozitarii autorizaţi propuși trebuie să depună la autoritatea vamală teritorială o declaraţie pe propria răspundere privind capacitatea vaselor de depozitare deţinute, precum şi a capacităţii de încărcare a instalaţiei tip alambic.

(10) În cazul antrepozitelor fiscale prevăzute la alin. (9), pe perioada de nefuncţionare se va aplica procedura de sigilare și desigilare prevăzută la pct. 77.

(11) Locurile destinate producţiei de alcool etilic și distilate, ca materie primă, trebuie să fie dotate cu un sistem de supraveghere prin camere video a punctelor unde sunt amplasate contoarele și rezervoarele de alcool și distilate, precum și a căilor de acces în antrepozitul fiscal. Stocarea imaginilor culese prin intermediul camerelor video se face pe casete video sau în memoria sistemului, durata de stocare a imaginilor înregistrate fiind de minimum 30 de zile. Sistemul de supraveghere trebuie să funcţioneze permanent, inclusiv în perioadele de nefuncţionare a antrepozitului, chiar și în condiţiile întreruperii alimentării cu energie electrică de la reţeaua de distribuţie.

(12) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (11) micile distilerii.

(12^1) Într-un antrepozit fiscal de depozitare se pot depozita produse din grupa băuturilor alcoolice, în stare îmbuteliată, în partide separate, respectiv bere, vinuri, băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, produse intermediare, băuturi spirtoase.

(12^2) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare de alcool etilic şi de distilate în stare vărsată numai dacă deţine în proprietate rezervoare calibrate avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

13) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de producţie sau de depozitare de produse energetice numai dacă este echipat cu rezervoare standardizate distincte pentru fiecare produs în parte, calibrate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(13^1) Obligativitatea calibrării rezervoarelor aferente tancurilor plutitoare şi a barjelor pentru depozitarea produselor energetice intervine potrivit reglementărilor specifice ale Biroului Român de Metrologie Legală.

(14) Locurile destinate producţiei sau depozitării de produse energetice trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare a debitului volumic sau masic.

(15) Locurile destinate producerii de produse energetice pentru care accizele se calculează numai pe baza accizei exprimate în echivalent euro/tonă sau euro/1.000 kg, locurile destinate producerii combustibililor al căror cod tarifar se încadrează la **art. 206^16** alin. (3) lit. g) din Codul fiscal, precum și locurile destinate îmbutelierii gazului petrolier lichefiat vor fi dotate cu mijloace de măsurare a masei.

(15^1) Media ponderată a nivelurilor accizelor materiilor prime se calculează în funcţie de valoarea totală a accizelor aferente materiilor prime achiziţionate şi utilizate în vederea obţinerii produsului finit, în funcţie de consumurile specifice, împărţită la cantitatea totală de materii prime folosite. Media ponderată a nivelurilor accizelor materiilor prime achiziţionate şi utilizate se stabileşte de operatorul economic pe baza datelor privind cantităţile de materii prime utilizate pentru obţinerea unei cantităţi de produs finit echivalente unităţii de măsură în care este exprimat nivelul accizelor.

(15^2) Media ponderată prevăzută la alin. (15^1) nu se calculează atunci când pentru realizarea produsului finit se utilizează numai materii prime care nu sunt supuse reglementărilor privind regimul accizelor armonizate.

(16) Rezerva de stat și rezerva de mobilizare vor fi autorizate ca un singur antrepozit fiscal de depozitare, indiferent de numărul locurilor de depozitare pe care le deţine.

(17) Pentru obţinerea autorizaţiei, instituţiile care gestionează rezerva de stat și rezerva de mobilizare vor depune o cerere la autoritatea fiscală centrală, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 38**.

Norme metodologice

ART. 206^24

86. (1) După analizarea referatelor întocmite de autorităţile vamale teritoriale şi a documentaţiilor depuse de solicitant, Comisia sau Comisia teritorială, după caz, aprobă sau respinge cererea de autorizare a antrepozitarului autorizat propus.

(2) La lucrările Comisiei va fi invitat, după caz, câte un reprezentant din partea Ministerului Administraţiei și Internelor, a Ministerului Economiei, Comerţului și Mediului de Afaceri și a Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și câte un reprezentant al patronatelor producătorilor de produse accizabile sau al depozitarilor de astfel de produse, legal înfiinţate.

(3) Autorizaţia pentru un antrepozit fiscal are ca dată de începere a valabilităţii data de 1 a lunii următoare celei în care a fost aprobată cererea de autorizare de către Comisie sau de către Comisia teritorială, după caz.

(4) În cazul antrepozitelor fiscale de producţie, în baza documentaţiei depuse de antrepozitarul autorizat, în autorizaţia aferentă antrepozitului fiscal vor fi înscrise atât materiile prime accizabile care pot fi achiziţionate în regim suspensiv de accize, cât și produsele finite ce se realizează în antrepozitul fiscal.

(5) În cazul antrepozitelor fiscale de depozitare produse energetice care efectuează operaţiuni de aditivare a produselor energetice, de amestec între biocarburanţi și carburanţi tradiţionali sau între biocombustibili și combustibili tradiţionali, în baza documentaţiei depuse de antrepozitarul autorizat, în autorizaţia aferentă antrepozitului fiscal vor fi menţionate materiile prime accizabile plasate în regim suspensiv de accize, produsele finite rezultate, precum și operaţiunile care se efectuează în antrepozitele fiscale.

(6) În cazul pierderii autorizaţiei de antrepozit fiscal, titularul autorizaţiei va anunţa pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(7) În baza documentului care atestă că anunţul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizaţiei va elibera la cerere un duplicat al acesteia.

(8) Antrepozitarii autorizaţi pot solicita autorităţii fiscale centrale sau autorităţii teritoriale, după caz, modificarea autorizaţiei atunci când constată erori în redactarea autorizaţiei de antrepozit fiscal sau în alte situaţii în care se justifică acest fapt.

(9) Antrepozitarii autorizaţi pentru producţia produselor accizabile, care după expirarea perioadei de valabilitate a autorizaţiei de antrepozit fiscal doresc reautorizarea locului ca antrepozit fiscal, vor depune la autoritatea vamală teritorială, cu cel puţin 60 de zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a autorizaţiei, o cerere de reautorizare, după modelul prevăzut în **anexa nr. 38**, la care se vor anexa documentele prevăzute la pct. I nr. 10 şi 12 şi pct. III din această anexă, declaraţia privind capacitatea maximă de producţie în 24 de ore prevăzută la pct. 84 alin. (21), o situaţie privind ieşirile totale de produse accizabile, cantităţile totale de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize la nivel naţional, intracomunitar şi la export în anul anterior reautorizării, precum şi orice alte documente în cazul în care intervin modificări asupra datelor prezentate anterior la autorizare.

(10) *** Abrogat.

(11) Antrepozitarii autorizaţi pentru depozitarea produselor accizabile, care doresc reautorizarea locului ca antrepozit fiscal, vor depune la autoritatea vamală teritorială, cu cel puţin 60 de zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a autorizaţiei, o cerere de reautorizare, după modelul prevăzut în **anexa nr. 38**, la care se vor anexa documentele prevăzute la pct. I nr. 10 şi 12 şi pct. III din această anexă, o situaţie privind ieşirile totale de produse accizabile, cantităţile totale de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize la nivel naţional, intracomunitar şi la export în anul anterior reautorizării, precum şi orice alte documente în cazul în care intervin modificări asupra datelor prezentate anterior la autorizare.

(11^1) Cererile de reautorizare nedepuse în termenul prevăzut la alin. (9) şi (11) vor fi soluţionate potrivit procedurii de autorizare.

(12) În termen de 30 de zile de la depunerea cererilor potrivit prevederilor alin. (9) şi (11) autoritatea vamală teritorială va înainta documentaţiile complete către direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei sau Comisiei teritoriale, după caz, însoţite de un

referat întocmit de autoritatea vamală teritorială care să cuprindă punctul de vedere asupra legalităţii şi oportunităţii reautorizării antrepozitului fiscal şi, după caz, aspectele sesizate privind neconcordanţa cu datele şi informaţiile prezentate de antrepozitarul autorizat. Aceste referate vor purta semnătura şi ştampila autorităţii vamale teritoriale.

(13) Direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei sau Comisiei teritoriale, după caz, poate să solicite antrepozitarului autorizat orice informaţie şi documente pe care le consideră necesare, cu privire la:

a) amplasarea şi natura antrepozitului fiscal;

b) tipurile, caracteristicile fizico-chimice şi cantităţile de produse accizabile ce urmează a fi produse şi/sau depozitate în antrepozitul fiscal;

c) capacitatea antrepozitarului autorizat de a asigura garanţia.

(14) Modificarea autorizaţiilor de antrepozitar autorizat ca urmare a schimbării sediului social, denumirii sau a formei de organizare nu intră sub incidenţa alin. (3) şi este valabilă de la data aprobării de către Comisie sau de către Comisia teritorială, după caz.

(15) Modificarea prevăzută la alin. (14), precum și orice altă modificare intervenită asupra autorizaţiilor de antrepozitar autorizat în perioada de valabilitate a autorizaţiei nu atrag prelungirea acelei perioade de valabilitate.

(16) Schimbarea calităţii unui contribuabil, prevăzută la **art. 206^24** alin. (2) lit. g) din Codul fiscal, în perioada de valabilitate a autorizaţiei de antrepozit fiscal nu atrage modificarea perioadei de valabilitate.

Norme metodologice

ART. 206^26

87. (1) Pentru orice antrepozitar autorizat Comisia sau Comisiile teritoriale, după caz, stabilesc o garanţie care să acopere riscul neplăţii accizelor pentru produsele accizabile produse şi/sau depozitate în fiecare antrepozit fiscal.

(2) Pentru orice antrepozitar autorizat Comisia sau Comisiile teritoriale, după caz, stabilesc obligatoriu o garanţie care să acopere riscul neplăţii accizelor pentru produsele accizabile deplasate în regim suspensiv de accize, în cazul circulaţiei intracomunitare.

(3) Nu sunt supuse obligaţiei de a constitui garanţie produsele energetice supuse accizelor care sunt deplasate din România pe teritoriul Comunităţii exclusiv pe cale maritimă sau prin conducte fixe, în cazul în care celelalte state membre implicate sunt de acord.

(4) Nivelul garanţiei ce urmează a se constitui se determină potrivit prevederilor pct. 108.

(5) În vederea înregistrării producţiei de bere obţinute, fiecare antrepozitar autorizat pentru producţie este obligat:

a) să înregistreze producţia de bere rezultată la sfârșitul procesului tehnologic, prin aparatura adecvată de măsurare a butoaielor, sticlelor, navetelor, paleţilor sau a berii filtrate la vasele de depozitare, şi să înscrie aceste date în rapoartele de producţie şi gestionare, cu specificarea capacităţii ambalajelor şi a cantităţii de bere exprimate în litri;

b) să determine concentraţia zaharometrică a berii, conform standardelor în vigoare privind determinarea concentraţiei exprimate în grade Plato a berii, elaborate de Asociaţia de Standardizare din România, și să elibereze buletine de analize fizico-chimice. La verificarea realităţii concentraţiei zaharometrice a sortimentelor de bere se va avea în vedere concentraţia înscrisă în specificaţia tehnică internă, elaborată pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment.

(6) Antrepozitarii autorizaţi pentru producţia de alcool și distilate, după obţinerea autorizaţiei, își pot desfășura activitatea numai după aplicarea sigiliilor pe instalaţiile și utilajele de producţie alcool etilic de către reprezentantul autorităţii vamale teritoriale.

(7) În cazul antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de alcool, sigiliile se vor aplica pe întregul flux tehnologic de la ieșirea alcoolului brut, rafinat și tehnic din coloanele de distilare, respectiv de rafinare, și până la contoare, inclusiv la acestea.

(8) În cazul antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de distilate, sigiliile se vor aplica la ieșirea distilatelor din coloanele de distilare sau din instalaţiile de distilare.

(9) În situaţiile prevăzute la alin. (7) și (8), sigiliile vor fi aplicate și pe toate elementele de asamblare-racordare ale aparatelor de măsură și control, pe orice orificii și robineţi existenţi pe întregul flux tehnologic continuu sau discontinuu.

(10) În cazul producţiei de alcool, aparatele și piesele de pe tot circuitul coloanelor de distilare și rafinare, precum și de pe tot circuitul instalaţiilor de distilare trebuie îmbinate în așa fel încât să poată fi sigilate.

(11) Sigiliile aparţin autorităţii vamale teritoriale, vor fi înseriate și vor purta, în mod obligatoriu, însemnele acesteia. Operaţiunile de sigilare și desigilare, atunci când se impun, se vor efectua de către reprezentantul desemnat de autoritatea vamală teritorială, astfel încât să nu se deterioreze aparatele și piesele componente.

(12) Stabilirea tipului de sigilii, prevăzut la alin. (11), și a caracteristicilor acestora, uniformizarea și/sau personalizarea, precum și coordonarea tuturor operaţiunilor ce se impun revin Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, prin Autoritatea Naţională a Vămilor.

(13) Amprentele sigiliilor aplicate de autoritatea vamală teritorială trebuie să fie menţinute intacte.

(14) Sigiliile prevăzute la alin. (11) sunt complementare sigiliilor metrologice aplicate contoarelor.

(15) Se interzice antrepozitarilor autorizaţi deteriorarea sau înlăturarea sigiliilor aplicate de către reprezentantul autorităţii vamale teritoriale. În cazul în care sigiliul este deteriorat accidental sau în caz de avarie, antrepozitarul autorizat este obligat să solicite prezenţa unui reprezentant al autorităţii vamale teritoriale pentru constatarea cauzelor deteriorării accidentale a sigiliului sau ale avariei.

(16) Atunci când intervin sigilarea și desigilarea aparatelor și pieselor de pe tot fluxul tehnologic se va proceda după cum urmează:

a) desigilarea se face numai în baza unei solicitări scrise, justificate, din partea antrepozitului fiscal de producţie de alcool și de distilate sau în situaţii de avarie;

b) cererea de desigilare se transmite autorităţii vamale teritoriale cu cel puţin 3 zile înainte de termenul stabilit pentru efectuarea operaţiunii propriu-zise, solicitând și desemnarea unui reprezentant al acestei autorităţi, care va proceda la desigilare;

c) la desigilare, reprezentantul autorităţii vamale teritoriale întocmește un proces-verbal de desigilare, întocmit în două exemplare, în care va consemna data și ora desigilării, cantitatea de alcool și de distilate — în litri și în grade Dall — înregistrată de contoare la momentul desigilării, precum și stocul de alcool și de distilate, pe sortimente, aflat în rezervoare și în recipiente.

(17) Dacă antrepozitarul autorizat pentru producţie de alcool și distilate constată un incident sau o disfuncţie în funcţionarea unui contor, acesta va proceda după cum urmează:

a) trebuie să facă imediat o declaraţie către autoritatea vamală teritorială, care va fi consemnată într-un registru special al antrepozitului fiscal destinat acestui scop și va solicita prezenţa unui reprezentant al acestei autorităţi;

b) pentru remedierea defecţiunii va solicita prezenţa unui reprezentant autorizat de către Biroul Român de Metrologie Legală pentru activităţi de reparaţii ale mijloacelor de măsurare din categoria respectivă, în vederea desigilării mijloacelor de măsurare, a repunerii lor în stare de funcţionare și a resigilării;

c) contoarele defecte pot fi reparate sau înlocuite, sub supravegherea reprezentantului autorităţii vamale teritoriale, cu alte contoare de rezervă, cu specificarea, într-un proces-verbal de înlocuire întocmit de acest reprezentant, a indicilor de la care se reia activitatea;

d) dacă timpul de remediere a contoarelor depășește 24 de ore, se întrerupe activitatea de producţie a alcoolului și a distilatelor, instalaţiile respective fiind sigilate de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale.

(18) Atunci când în situaţiile prevăzute la alin. (15) și (17) este necesară întreruperea activităţii, aceasta va fi consemnată într-un proces-verbal încheiat în două exemplare de către reprezentantul autorităţii vamale teritoriale, în prezenţa reprezentantului legal al antrepozitului fiscal. În procesul-verbal încheiat se vor menţiona cauzele accidentului sau ale avariei care au generat întreruperea activităţii, data și ora întreruperii acesteia, stocul de alcool și de distilate existent la acea dată și indicii înregistraţi de contoare în momentul întreruperii activităţii.

(19) Originalul procesului-verbal de desigilare prevăzut la alin. (16) sau de întrerupere a activităţii prevăzut la alin. (18), după caz, se depune la autoritatea vamală teritorială, în termen de 24 de ore de la încheierea acestuia. Al doilea exemplar al procesului-verbal rămâne la antrepozitul fiscal.

(20) Reluarea activităţii în antrepozitul fiscal se va face în baza unei declaraţii de remediere a defecţiunii, întocmită de antrepozitarul autorizat și vizată de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale, însoţită, după caz, de un aviz eliberat de specialistul autorizat de către Biroul Român de Metrologie Legală pentru activităţi de reparaţii ale mijloacelor de măsurare care a efectuat remedierea. Reprezentantul autorităţii vamale teritoriale va proceda la sigilarea întregului flux tehnologic.

(21) Toţi antrepozitarii autorizaţi trebuie să deţină un sistem computerizat de evidenţă a produselor aflate în antrepozite, a celor intrate sau ieșite, a celor pierdute prin deteriorare, spargere, furt, precum și a accizelor aferente acestor categorii de produse.

(22) În cazul antrepozitelor fiscale autorizate pentru producţia de alcool etilic și distilate, sistemul computerizat trebuie să asigure și evidenţa materiilor prime introduse în fabricaţie, precum și a semifabricatelor aflate pe linia de fabricaţie. Cantităţile de alcool și de distilate obţinute vor fi evidenţiate atât în litri, cât și în grade Dall.

(23) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (22) antrepozitele fiscale — mici distilerii —, care utilizează pentru realizarea producţiei instalaţii tip alambic.

(24) Intră sub incidenţa termenului de minimum 5 zile orice modificare pe care antrepozitarul autorizat intenţionează să o aducă asupra datelor iniţiale în baza cărora a fost emisă autorizaţia de antrepozitar, prin notificarea intenţiei respective autorităţii vamale teritoriale. Atunci când intenţia de modificare atrage modificarea autorizaţiei, această intenţie va fi notificată şi autorităţii fiscale centrale – direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, sau după caz, autorităţii teritoriale care asigură secretariatul Comisiei teritoriale. În cazul modificărilor care se înregistrează la Oficiul Registrului Comerţului, antrepozitarul autorizat are obligaţia de a prezenta atât autorităţii fiscale centrale sau teritoriale, după caz, cât şi autorităţii vamale teritoriale documentul, în fotocopie, care atestă realizarea efectivă a modificării, în termen de 30 de zile de la data emiterii acestui document.

Norme metodologice

ART. 206^28

88. (1) Măsura suspendării - cu excepţia cazului prevăzut la alin. (4) -, a revocării sau a anulării autorizaţiilor se va dispune de către Comisie sau de către Comisiile teritoriale, după caz, în baza actelor de control emise de organele de specialitate, prin care s-au consemnat încălcări ale prevederilor legale care atrag aplicarea acestor măsuri.

(2) Actele de control prevăzute la alin. (1), temeinic justificate, în care faptele constatate generează consecinţe fiscale, vor fi aduse la cunoştinţa autorităţii fiscale centrale – direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, sau, după caz, autorităţii teritoriale care asigură secretariatul Comisiei teritoriale, în termen de două zile lucrătoare de la finalizare, care le va înainta Comisiei sau, după caz, Comisiei teritoriale în vederea analizării şi dispunerii măsurilor ce se impun.

(3) Decizia Comisiei sau, după caz, a Comisiei teritoriale va fi adusă la cunoştinţa antrepozitarului autorizat sancţionat. Totodată, această decizie va fi adusă şi la cunoştinţa autorităţii vamale teritoriale, care în maximum 48 de ore de la data la care decizia produce efecte va proceda la verificarea stocurilor de produse deţinute de operatorul economic la acea dată.

(4) În situaţia neplăţii accizelor la termenele prevăzute de lege, măsura suspendării autorizaţiilor se va dispune de către autorităţile vamale teritoriale în baza datelor furnizate de autorităţile fiscale teritoriale.

(5) Atunci când deficienţele care atrag măsura revocării sau a suspendării nu generează consecinţe fiscale şi sunt remediate în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării actului de control, după constatarea remedierii deficienţelor de către organul de control acesta nu va da curs propunerii de revocare sau de suspendare către Comisie sau, după caz, către Comisia teritorială.

(6) În cazul în care a intervenit suspendarea autorizaţiei pentru un antrepozit fiscal - cu excepţia cazului prevăzut la alin. (4) -, încetarea suspendării autorizaţiei va fi dispusă de Comisie sau, după caz, de către Comisia teritorială, în baza referatului emis în acest sens de aceeaşi autoritate care a efectuat controlul cu privire la înlăturarea deficienţelor înscrise în decizia Comisiei sau, după caz, a Comisiei teritoriale.

(7) În toate situaţiile în care a intervenit suspendarea, revocarea sau anularea autorizaţiei, aceasta atrage întreruperea ori încetarea activităţii şi, după caz, aplicarea sigiliilor pe instalaţiile de producţie, operaţiune care va fi efectuată de autoritatea vamală teritorială. În cazul în care pe fluxul tehnologic există produse aflate în procesul de fabricaţie, acesta se va finaliza sub supraveghere fiscală, iar sigilarea instalaţiei se va realiza după încheierea acestui proces.

(8) Antrepozitarii autorizaţi a căror autorizaţie a fost revocată sau anulată pot să valorifice produsele accizabile înregistrate în stoc — materii prime, semifabricate, produse finite — numai după notificarea autorităţii vamale teritoriale cu privire la virarea accizelor datorate bugetului de stat.

(9) În cazul suspendării sau în cazul revocării autorizaţiei de antrepozit fiscal — până la data când aceasta produce efecte —, deplasarea produselor accizabile înregistrate în stoc se efectuează sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale, astfel:

a) fie către alte antrepozite fiscale, în regim suspensiv de accize;

b) fie în afara regimului suspensiv de accize, cu accize plătite.

(10) În cazul anulării sau revocării autorizaţiei, o nouă autorizaţie poate fi emisă de Comisie sau, după caz, de către Comisia teritorială numai după o perioadă de 5 ani, respectiv 6 luni, de la data la care decizia de anulare sau revocare a autorizaţiei devine definitivă în sistemul căilor administrative de atac sau de la data hotărârii judecătoreşti definitive şi irevocabile.

(11) Cererea de renunţare la un antrepozit fiscal, în care se vor menţiona şi motivele acesteia, se depune la autoritatea vamală teritorială. Această autoritate are obligaţia de a verifica dacă la data depunerii cererii antrepozitarul autorizat deţine stocuri de produse accizabile şi dacă au fost respectate prevederile legale în domeniul accizelor. După verificare, cererea de renunţare, însoţită de actul de verificare, va fi transmisă Comisiei sau, după caz, Comisiei teritoriale care va proceda la revocarea autorizaţiei.

(12) Termenul de 6 luni prevăzut la alin. (10) nu se aplică în cazul unui operator economic aflat în situaţia prevăzută la alin. (11) care doreşte o nouă autorizare, cu condiţia să fi respectat prevederile legale în domeniul accizelor, precum şi în cazul antrepozitarilor autorizaţi prevăzuţi la **art. 206^28** alin. (11^1) din Codul fiscal.

(13) Cererea de renunţare la autorizaţia emisă pentru un antrepozit fiscal, după ce Comisia sau, după caz, Comisia teritorială a decis revocarea sau anularea autorizaţiei din alte motive, nu produce efecte juridice pe perioada în care decizia de revocare sau de anulare, după caz, se află în procedura prevăzută de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

(14) Atunci când renunţarea la autorizaţia de antrepozit fiscal intervine ca urmare a unei operaţiuni de fuziune a antrepozitarului autorizat cu un alt operator economic sau de divizare totală ori parţială a activităţii, antrepozitarul autorizat va notifica acest fapt autorităţii vamale teritoriale cu cel puţin 60 de zile înainte de data efectuării operaţiunii și va solicita revocarea autorizaţiei de antrepozitar deţinută de acesta.

(15) În cazul prevăzut la alin. (14), în situaţia în care se intenţionează continuarea aceleiași activităţi cu produse accizabile în regim suspensiv de accize și în aceleași condiţii, antrepozitarul autorizat împreună cu antrepozitarul autorizat propus pot solicita ca revocarea autorizaţiei de antrepozitar să producă efecte concomitent cu data la care produce efecte noua autorizaţie.

Norme metodologice

ART. 206^29

89. (1) Destinatarul înregistrat poate funcţiona numai în baza autorizaţiei emise de Comisie.

(2) În vederea obţinerii autorizaţiei, persoana care intenţionează să fie destinatar înregistrat trebuie să depună o cerere la autoritatea vamală teritorială.

(3) Cererea trebuie să conţină informaţiile şi să fie însoţită de documentele prevăzute în **anexa nr. 39**.

(4) Pentru a fi autorizat, fiecare destinatar înregistrat propus trebuie să aibă declarată cel puţin o locaţie în care urmează să realizeze recepţia de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize din alte state membre, pentru care trebuie să facă dovada înregistrării punctului de lucru la Oficiul Registrului Comerţului.

(5) În situaţia în care recepţia produselor accizabile se realizează în mai multe locaţii, cererea va fi însoţită de o declaraţie privind locaţiile în care urmează a se realiza recepţia acestor produse, precum şi de dovada înregistrării acestora la Oficiul Registrului Comerţului.

(6) Cererea care nu îndeplineşte condiţiile prevăzute la alin. (4) şi (5) se consideră a fi nulă.

(6^1) Autoritatea vamală teritorială verifică realitatea şi exactitatea informaţiilor şi a documentelor depuse de destinatarul înregistrat propus.

(7) Autoritatea vamală teritorială poate să solicite destinatarului înregistrat propus orice informaţie şi documente pe care le consideră necesare, după caz, cu privire la:

a) identitatea destinatarului înregistrat propus;

b) amplasarea şi capacitatea maximă de depozitare a locurilor unde se recepţionează produsele accizabile;

c) tipurile de produse accizabile ce urmează a fi recepţionate în fiecare locaţie;

d) capacitatea destinatarului înregistrat propus de a asigura garanţia conform prevederilor pct. 108.

(8) În acţiunea de verificare, autoritatea vamală teritorială poate solicita sprijinul organelor cu atribuţii de control pentru furnizarea unor elemente de preinvestigare în ceea ce priveşte îndeplinirea condiţiilor de autorizare a fiecărui solicitant.

(9) Atunci când în termen de 30 de zile de la depunerea documentaţiei, autoritatea vamală teritorială, după verificarea realităţii datelor şi informaţiilor prezentate de destinatarul înregistrat propus, constată că acesta nu îndeplineşte condiţiile pentru a fi autorizat, va comunica în scris, destinatarului înregistrat propus decizia de respingere a cererii, cu motivaţia corespunzătoare.

(10) Autoritatea competentă eliberează autorizaţia de destinatar înregistrat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) în cazul unei persoane fizice care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca destinatar înregistrat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidenţa în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracţiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea şi combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, de Legea contabilităţii nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990 privind societăţile comerciale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

b) în cazul unei persoane juridice care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca destinatar înregistrat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnaţi în mod definitiv pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidenţa în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracţiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările şi completările ulterioare, , de Legea nr. 241/2005, pentru prevenirea şi combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, de Legea contabilităţii nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, privind societăţile comerciale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

c) persoana care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca destinatar înregistrat nu înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală.

(11) Destinatarul înregistrat propus este obligat ca pe durata acţiunii de verificare să asigure condiţiile necesare bunei desfăşurări a

acesteia.

(12) Autoritatea vamală teritorială are obligaţia ca, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii şi a documentaţiei complete, să transmită Comisiei dosarul însoţit de un referat privind oportunitatea emiterii autorizaţiei de destinatar înregistrat.

(13) Comisia va comunica în scris solicitantului decizia de autorizare ca destinatar înregistrat sau, după caz, decizia de respingere a cererii. De asemenea, Comisia va înştiinţa autoritatea vamală teritorială despre modul de soluţionare a cererii.

(14) În cazul autorizării ca destinatar înregistrat, Comisia va emite autorizaţia care va conţine următoarele elemente: codul de accize, elementele de identificare ale destinatarului înregistrat, tipul produselor accizabile care urmează a fi recepţionate, nivelul şi forma garanţiei, precum şi data de la care devine valabilă.

(15) Autorizaţia de destinatar înregistrat este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care destinatarul înregistrat face dovada constituirii garanţiei în cuantumul şi în forma aprobate de Comisie potrivit pct. 108.

(16) În situaţia în care intervin modificări faţă de datele iniţiale menţionate în autorizaţie, destinatarul înregistrat are obligaţia de a depune o cerere la autoritatea fiscală centrală — direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, pentru modificarea autorizaţiei, după cum urmează:

a) pentru fiecare nouă locaţie în care urmează a se realiza recepţia de produse accizabile, cu cel puţin 15 zile înainte de recepţia produselor, însoţită de dovada deţinerii sub orice formă legală a spaţiului și de certificatul constatator care să dovedească înscrierea la oficiul registrului comerţului ca punct de lucru;

b) dacă se modifică datele de identificare ale destinatarului înregistrat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoţită de actul adiţional/hotărârea asociaţilor, certificatul de înscriere de menţiuni la oficiul registrului comerţului și, după caz, cazierele judiciare ale administratorilor și certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerţului

(17) În situaţia în care modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, destinatarul înregistrat are obligaţia de a solicita Comisiei modificarea autorizaţiei cu cel puţin 60 de zile înainte de recepţia produselor.

(18) Destinatarul înregistrat nu poate realiza recepţia de produse accizabile într-o nouă locaţie dacă această locaţie nu a fost declarată la autoritatea vamală teritorială.

(19) Autoritatea vamală teritorială, după verificarea informaţiilor din declaraţie, va transmite în termen de 5 zile lucrătoare o copie a acesteia la secretariatul Comisiei în vederea actualizării datelor din autorizaţie.

(20) Produsele accizabile primite în regim suspensiv de accize de către destinatarul înregistrat sunt însoţite de documentul administrativ electronic pe suport hârtie, conform procedurii prevăzute la pct. 91.

(21) Autorizaţia de destinatar înregistrat poate fi revocată în următoarele situaţii:

a) atunci când titularul acesteia nu respectă una din cerinţele prevăzute la **art. 206^29** din Codul fiscal;

b) atunci când titularul acesteia înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, mai vechi de 30 de zile faţă de termenul legal de plată;

c) în cazul unui destinatar înregistrat, persoană fizică, atunci când aceasta a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracţiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea contabilităţii nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990;

d) în cazul unui destinatar înregistrat, persoană juridică, atunci când oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracţiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea contabilităţii nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990.

(22) Decizia de revocare se comunică destinatarului înregistrat şi produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoştinţa acestuia.

(23) În cazuri excepţionale când interesele legitime ale destinatarului înregistrat impun aceasta, Comisia poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare, la o dată ulterioară.

(24) Destinatarul înregistrat nemulţumit poate contesta decizia de revocare a autorizaţiei, potrivit legislaţiei în vigoare.

(25) Contestarea deciziei de suspendare sau de revocare a autorizaţiei de destinatar înregistrat nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

(26) În cazul în care destinatarul înregistrat doreşte să renunţe la autorizaţie, acesta are obligaţia să notifice acest fapt Comisiei cu cel puţin 60 de zile înainte de data de la care renunţarea la autorizaţie produce efecte.

(27) În cazul destinatarului înregistrat care primeşte doar ocazional produse accizabile în regim suspensiv de accize, autorizaţia are valabilitate de 12 luni consecutive de la data emiterii acesteia de către autoritatea vamală teritorială.

(28) În cazul prevăzut la alin. (27), autorizaţia se emite pentru fiecare expeditor din alt stat membru autorizat să expedieze produse accizabile în regim suspensiv de accize şi pentru cantitatea-limită înscrisă în autorizaţie.

(29) Cantitatea înscrisă în autorizaţie se determină pe baza acordului în formă scrisă încheiat între destinatarul înregistrat propus şi expeditorul produselor accizabile în regim suspensiv de accize, o copie a acordului fiind anexată cererii de autorizare.

(30) Destinatarii înregistraţi trebuie să deţină un sistem computerizat de evidenţă a produselor accizabile achiziţionate în regim suspensiv de accize, a produselor livrate şi a stocurilor de astfel de produse.

(31) Autorizarea ca destinatar înregistrat a operatorului economic care deţine autorizaţie de utilizator final se realizează în baza cererii depuse în acest scop la autoritatea fiscală centrală — direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, însoţită de următoarele documente:

a) copia autorizaţiei de utilizator final deţinute de solicitant, valabilă la data depunerii cererii;

b) copia contractelor încheiate cu antrepozitarii autorizaţi din statele membre de expediere și codurile de acciză ale acestora;

c) declaraţia pe propria răspundere privind locurile unde urmează a fi primite produsele și scopul pentru care sunt achiziţionate;

d) denumirea produsului, încadrarea tarifară (codul NC) și încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile;

e) certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerţului.

(32) Autorizaţia de destinatar înregistrat prevăzută la alin. (31) este valabilă atât timp cât este valabilă autorizaţia de utilizator final.

(33) Modificarea autorizaţiilor de destinatar înregistrat ca urmare a schimbării sediului social, denumirii, formei de organizare, completării sau eliminării unei locaţii unde se primesc produsele este valabilă de la data emiterii autorizaţiei modificate.

(34) Procedura de autorizare a destinatarului înregistrat nu intră sub incidenţa prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(35) În cazul pierderii autorizaţiei de destinatar înregistrat, titularul autorizaţiei va anunţa pierderea în Monitorul Oficial al României,

Partea a III-a.

(36) În baza documentului care atestă că anunţul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizaţiei va elibera la cerere un duplicat al acesteia.

Norme metodologice

ART. 206^30

90.

90.1. (1) Expeditorul înregistrat poate funcţiona numai în baza autorizaţiei emise de Comisie.

(2) Persoana care intenţionează să obţină autorizaţie de expeditor înregistrat depune la autoritatea vamală teritorială o cerere conform modelului prezentat în **anexa nr. 55** , însoţită de următoarele documente:

a) certificatul constatator eliberat de oficiul registrului comerţului, din care să rezulte capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, precum și o copie de pe certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerţului, după caz;

b) cazierele judiciare ale administratorilor, eliberate de instituţiile abilitate din România;

c) declaraţie pe propria răspundere care să cuprindă o prezentare a operaţiunilor cu produse accizabile ce urmează a se desfășura;

d) contractele încheiate direct cu beneficiarul produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de accize care poate fi un antrepozitar autorizat în România sau în alt stat membru ori un destinatar înregistrat din alt stat membru;

e) contractele încheiate direct cu beneficiarul dintr-o ţară terţă sau dintr-un teritoriu terţ, precum și declaraţia pe propria răspundere cu privire la locul de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Comunităţii;

f) declaraţie privind forma de constituire a garanţiei;

g) certificatul de atestare fiscală;

h) cazierul fiscal;

i) declaraţie pe propria răspundere cu privire la locurile/birourile vamale de intrare pe teritoriul Comunităţii;

j) lista produselor accizabile și cantităţile estimate a fi importate la nivelul unui an, precum și cantitatea maximă estimată aferentă unei deplasări, codul NC al produselor și codul din Nomenclatorul codurilor de produse accizabile.

(3) În termen de 15 zile de la data depunerii cererii conform prevederilor alin. (2), autoritatea vamală teritorială va înainta documentaţia autorităţii fiscale centrale — direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, însoţită de un referat al acelei autorităţi vamale teritoriale asupra oportunităţii emiterii acestei autorizaţii.

„(4) Comisia eliberează autorizaţia de expeditor înregistrat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) au fost prezentate documentele prevăzute la alin. (2);

b) în cazul unei persoane fizice care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca expeditor înregistrat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidenţa în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracţiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea contabilităţii nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990;

c) în cazul unei persoane juridice care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca expeditor înregistrat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnaţi în mod definitiv pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidenţa în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracţiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea contabilităţii nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990;

d) solicitantul nu înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală.

(5) Pentru antrepozitarii autorizaţi care intenţionează să achiziţioneze produse accizabile din operaţiuni proprii de import, autorizarea ca expeditor înregistrat şi atribuirea codului de accize se fac în baza unei cereri depuse la autoritatea fiscală centrală, conform modelului prezentat în **anexa nr. 55**, însoţită de declaraţia pe propria răspundere cu privire la locurile/birourile vamale de intrare pe teritoriul Comunităţii şi de lista produselor accizabile în care să fie menţionate cantităţile estimate a fi importate la nivelul unui an, cantitatea maximă estimată aferentă unei deplasări, codul NC al produselor şi codul din Nomenclatorul codurilor de produse accizabile.

(6) Autorizaţia de expeditor înregistrat se eliberează de Comisie în termen de 60 de zile de la data depunerii documentaţiei complete în cazul prevăzut la alin. (2) și în termen de 30 de zile de la data depunerii documentaţiei în cazul prevăzut la alin. (5).

(7) Autorizaţia de expeditor înregistrat este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care expeditorul înregistrat face dovada constituirii garanţiei în cuantumul și în forma aprobate de Comisie potrivit pct. 108.

(8) Prin excepţie de la prevederile alin. (7), antrepozitarii autorizaţi trebuie să facă dovada constituirii garanţiei și pentru calitatea de expeditor înregistrat, în cuantumul și în forma aprobate de Comisie potrivit pct. 108, iar valabilitatea autorizaţiei de expeditor începe de la emiterii acesteia.

(8^1) Operatorii economici care deţin autorizaţii de expeditor înregistrat au obligaţia de a transmite autorităţii vamale teritoriale, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situaţie privind livrările de produse accizabile, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 55.1**.

(9) În situaţia în care intervin modificări faţă de datele iniţiale în baza cărora a fost emisă autorizaţia, expeditorul înregistrat sau antrepozitarul autorizat în calitate de expeditor înregistrat are obligaţia de a le notifica la autoritatea fiscală centrală — direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, în vederea modificării autorizaţiei, dacă este cazul, după cum urmează:

a) pentru un nou loc de import, cu cel puţin 15 zile înainte de punerea în liberă circulaţie a produselor;

b) dacă se modifică datele de identificare ale expeditorului înregistrat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoţită de actul adiţional/hotărârea asociaţilor, certificatul de înscriere de menţiuni la oficiul registrului comerţului și, după caz, cazierele judiciare ale administratorilor și certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerţului; c) pentru un nou beneficiar, cu cel puţin 15 zile înainte de punerea în liberă circulaţie a produselor.

(10) În situaţia în care modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, expeditorul înregistrat sau antrepozitarul autorizat ce deţine și calitatea de expeditor înregistrat are obligaţia de a solicita Comisiei modificarea autorizaţiei cu cel puţin 30 de zile înainte de punerea în liberă circulaţie a produselor.

(11) Modificarea autorizaţiilor de expeditor înregistrat ca urmare a schimbării sediului social, denumirii, formei de organizare sau a locurilor de import nu intră sub incidenţa alin. (7) și este valabilă de la data emiterii autorizaţiei modificate.

(12) Autorizaţia de expeditor înregistrat poate fi revocată în următoarele situaţii:

a) atunci când titularul acesteia nu respectă una din cerinţele prevăzute la alin. (9);

b) atunci când titularul acesteia înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, mai vechi de 30 de zile faţă de termenul legal de plată;

c) în cazul unui expeditor înregistrat, persoană fizică, atunci când aceasta a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracţiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea contabilităţii nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990;

d) în cazul unui expeditor înregistrat, persoană juridică, atunci când oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracţiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea contabilităţii nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990;

(13) Decizia de revocare se comunică expeditorului înregistrat și produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștinţa acestuia.

(14) Expeditorul înregistrat nemulţumit poate contesta decizia de revocare a autorizaţiei, potrivit legislaţiei în vigoare.

(15) Contestarea deciziei de suspendare sau de revocare a autorizaţiei de expeditor înregistrat, nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

(16) În cazul în care expeditorul înregistrat dorește să renunţe la autorizaţie, acesta are obligaţia să notifice acest fapt Comisiei cu cel puţin 60 de zile înainte de data de la care renunţarea la autorizaţie produce efecte.

(17) Procedura de autorizare a expeditorului înregistrat nu intră sub incidenţa prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(18) În cazul pierderii autorizaţiei de expeditor înregistrat, titularul autorizaţiei va anunţa pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(19) În baza documentului care atestă că anunţul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizaţiei va elibera la cerere un duplicat al acesteia.

90.2. (1) În înţelesul prezentelor norme metodologice, *locul de livrare directă* reprezintă locul unde pot fi primite produse accizabile, cu excepţia tutunului prelucrat, în regim suspensiv de accize de la un antrepozit fiscal sau de la un expeditor înregistrat din alt stat membru și cu condiţia ca acest loc să fie indicat de destinatar, respectiv antrepozitarul autorizat din România sau de destinatarul înregistrat prevăzut la pct. 89. (2) Se consideră livrare directă de produse accizabile în regim suspensiv de accize dacă sunt îndeplinite următoarele cerinţe:

a) locul de livrare directă să fie notificat la autoritatea vamală teritorială de către antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat înainte de expedierea produselor accizabile din statul membru de expediere;

b) antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat acceptă cantitatea de produse accizabile înscrisă în documentul administrativ electronic ca fiind cantitatea sosită la destinaţie.

Această cantitate va fi imediat înregistrată de către aceştia în evidenţele lor privind stocurile de astfel de produse ca intrare și, în același timp, ca eliberare pentru consum;

c) în cazul produselor energetice, autoritatea vamală teritorială, de regulă, va fi informată cu 12 ore înainte de sosirea produselor la locul de destinaţie de către antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat;

d) produsele accizabile trebuie păstrate la locul de livrare directă cel puţin 24 de ore pentru o posibilă inspecţie din partea autorităţii vamale teritoriale.

(3) Un antrepozitar autorizat sau un expeditor înregistrat în România poate expedia produse accizabile în regim suspensiv de accize către un loc de livrare directă dintr-un alt stat membru dacă această operaţiune este permisă în acel stat membru.

(4) Pe durata deplasării în regim suspensiv de accize, ambalajul în care este deplasat produsul accizabil trebuie să aibă la exterior marcaje care identifică tipul și cantitatea de produs aflat în interior.

90.3.

(1) În cazul produselor din biomasă realizate în antrepozite fiscale de producţie produse energetice şi destinate amestecului cu produse energetice, al căror cod de produs nu se regăseşte în Nomenclatorul codurilor de produse accizabile, deplasarea produselor în cauză către alte antrepozite fiscale ale antrepozitarului autorizat pentru producţie de produse energetice ori ale unui alt antrepozitar autorizat din România se realizează în regim suspensiv de accize şi va fi însoţită de un document comercial care va conţine aceleaşi informaţii precum cele din documentul administrativ electronic pe suport hârtie prevăzut în **anexa nr. 40.1**, mai puţin codul de referinţă administrativ unic. Documentul comercial va fi certificat atât de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal expeditor, cât şi de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal primitor.

(2) În cazul produselor din biomasă destinate amestecului cu produse energetice într-un antrepozit fiscal al antrepozitarului autorizat pentru producţie de produse energetice, al căror cod de produs nu se regăseşte în Nomenclatorul codurilor de produse accizabile, achiziţionate de antrepozitul fiscal prin operaţiuni proprii de import, deplasarea produselor de la locul de import până la antrepozitul fiscal se realizează în regim suspensiv de accize şi va fi însoţită de documentul administrativ unic.

(3) În cazul produselor din biomasă destinate amestecului cu produse energetice într-un antrepozit fiscal al antrepozitarului autorizat pentru producţie de produse energetice, al căror cod de produs nu se regăseşte în Nomenclatorul codurilor de produse accizabile, provenite din achiziţii intracomunitare, regimul aplicabil pentru deplasarea produselor în cauză este în relaţie directă cu legislaţia statului membru de expediere.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) se aplică şi în cazul antrepozitelor fiscale autorizate pentru depozitarea produselor energetice.

Norme metodologice

ART. 206^31

91. (1) Deplasarea produselor accizabile din România către un destinatar din alt stat membru sau către un loc de unde produsele părăsesc teritoriul Comunităţii, poate fi realizată în regim suspensiv de accize de un antrepozit fiscal doar dacă este acoperită de documentul administrativ electronic.

(2) Deplasarea produselor accizabile din România către un destinatar din alt stat membru poate fi realizată în regim suspensiv de accize de un expeditor înregistrat în România doar dacă este acoperită de documentul administrativ electronic.

(3) În sensul alin. (1) şi (2), antrepozitul fiscal expeditor sau expeditorul înregistrat, în baza accesului autorizat de autoritatea vamală teritorială la sistemul informatizat, înaintează prin intermediul acestui sistem informatizat proiectul documentului administrativ electronic aferent deplasării ce urmează a avea loc.

(4) Proiectul documentului administrativ electronic trebuie înaintat cu cel mult 7 zile înainte de data înscrisă pe acest document ca dată de expediere a produselor accizabile în cauză.

(5) Datele din proiectul documentului administrativ electronic sunt supuse unei verificări electronice, iar dacă acestea sunt validate, sistemul informatizat atribuie codul de referinţă administrativ unic, care pentru expeditor reprezintă confirmarea asupra începerii operaţiunii constând în deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize.

(6) După atribuirea codului de referinţă administrativ unic, prin sistemul informatizat documentul administrativ electronic se transmite fără întârziere în sistemul informatizat din statul membru de destinaţie.

(7) Atunci când are loc o deplasare de produse accizabile în regim suspensiv de accize din România către un loc din alt stat membru de unde produsele părăsesc teritoriul Comunităţii, după atribuirea codului de referinţă administrativ unic, prin sistemul informatizat documentul administrativ electronic se transmite fără întârziere în sistemul informatizat din statul membru de export.

(8) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize, atunci când expeditorul este din România, trebuie să fie însoţită de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic, al cărui model este prevăzut în **anexa nr. 40.1.**

(9) În cazul deplasării intracomunitare a produselor energetice în regim suspensiv de accize, pe cale maritimă sau pe căi navigabile interioare, antrepozitarul autorizat expeditor din România poate să nu includă în documentul administrativ electronic datele aferente destinatarului dacă acestea nu sunt cunoscute cu certitudine la momentul înaintării proiectului documentului respectiv, dar numai cu condiţia ca acest fapt să fi fost notificat la autoritatea vamală teritorială şi acceptat de această autoritate.

(10) În situaţia prevăzută la alin. (9) antrepozitul fiscal expeditor are obligaţia ca imediat ce cunoaşte datele aferente destinatarului, dar nu mai târziu de momentul încheierii deplasării, să introducă datele respective în sistemul informatizat.

(11) În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize dintr-un alt stat membru către un destinatar din România autorizat să primească produsele în regim suspensiv de accize, poate fi acceptat ca document de însoţire fie un exemplar al documentului administrativ electronic tipărit, fie orice alt document comercial în care se menţionează codul de referinţă administrativ unic, identificabil în mod clar, acceptat de autoritatea competentă a acelui stat membru de expediţie.

Norme metodologice

ART. 206^32

92. (1) Autoritatea vamală teritorială poate permite expeditorului din România, respectiv antrepozit fiscal sau expeditor înregistrat, să divizeze o deplasare de produse energetice în regim suspensiv de accize într-un alt stat membru, atunci când acel stat membru permite o astfel de procedură.

(2) Pentru realizarea operaţiunii menţionate la alin. (1) expeditorul trebuie să respecte condiţiile stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(3) Deplasarea de produse energetice în regim suspensiv de accize dintr-un stat membru este permisă a fi divizată pe teritoriul României, numai dacă acel stat membru permite o astfel de procedură, iar destinatarii din România, respectiv antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat respectă condiţiile stabilite prin ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală prevăzut la alin. (2).

Norme metodologice

ART. 206^33

93. Destinatarului i se admite să întârzie înaintarea prin sistemul informatizat a raportului de primire peste termenul-limită prevăzut de lege numai în cazuri temeinic justificate prevăzute în ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală cu privire la modalităţile de trimitere a raportului de primire.

Norme metodologice

ART. 206^34

93^1. (1) Produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize pe teritoriul Comunităţii, inclusiv dacă produsele sunt deplasate via o ţară terţă sau un teritoriu terţ, de la un antrepozit fiscal la un loc de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Comunităţii.

(2) Deplasarea produselor accizabile poate fi realizată în regim suspensiv de accize doar dacă este acoperită de documentul administrativ electronic.

(3) Dovada prin care se încheie deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize este raportul de export întocmit de autoritatea vamală teritorială din România sau, după caz, de autoritatea competentă din statul membru de export, raport întocmit pe baza vizei biroului vamal de ieșire ori a biroului unde se realizează formalităţile de ieșire a produselor, prin care se atestă faptul că produsele

accizabile au părăsit teritoriul Comunităţii.

Norme metodologice

ART. 206^35

94. (1) În situaţia în care sistemul informatizat este indisponibil în România, expeditorul poate începe deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize numai după înştiinţarea autorităţii vamale centrale (responsabilă pentru sistemul informatizat şi corespondenţa cu autorităţile competente din statele membre) prin transmiterea copiei documentului care va însoţi deplasarea produselor, pe care a fost înscris numărul de referinţă eliberat de autoritatea vamală teritorială, în vederea atribuirii codului de referinţă administrativ unic care reprezintă acordul pentru începerea efectivă a deplasării produselor.

(2) Modelul documentului pe suport de hârtie este prevăzut în **anexa nr. 40.2.**

Norme metodologice

ART. 206^36

95. Modelul documentului pe suport hârtie al raportului de primire şi al raportului de export este prevăzut în **anexa nr. 41** şi, respectiv în **anexa nr. 42.**

Norme metodologice

ART. 206^37

96. (1) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize se consideră încheiată pentru expeditor în baza raportului de primire înaintat de destinatar sau, după caz, în baza raportului de export înaintat de autoritatea competentă a locului de export, prin intermediul sistemului informatizat.

(2) Atunci când destinatarul din România constată că nu este în măsură să întocmească raportul de primire în termenul prevăzut de lege, imediat la primirea produselor solicită prezenţa unui reprezentant al autorităţii vamale teritoriale în vederea verificării şi confirmării datelor prezentate de destinatar pe baza documentului care a însoţit deplasarea produselor în regim suspensiv de accize şi a dovezilor justificative.

(3) În urma menţiunilor reprezentantului autorităţii vamale teritoriale, destinatarul va înainta documentul autorităţii vamale centrale în vederea comunicării de către aceasta autorităţii competente a statului membru de expediţie a regimului aferent deplasării produselor.

(4) Modelul documentului este prevăzut în **anexa nr. 41**.

(5) În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize din România către un destinatar din alt stat membru sau la export printr-un birou vamal de ieşire din alt stat membru, în absenţa raportului de primire sau a unui raport de export, după caz, deplasarea poate fi considerată încheiată potrivit adnotărilor autorităţii competente din statul membru de destinaţie sau de export.

Norme metodologice

ART. 206^38

97. (1) Structura şi conţinutul mesajelor corespunzătoare documentului administrativ electronic, raportului de primire şi raportului de export aferente deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize, atunci când informaţiile se transmit prin sistemul informatizat, sunt stabilite la nivel naţional prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală în conformitate cu prevederile Regulamentului CE nr. 684/2009.

(2) Situaţiile în care sistemul informatizat este indisponibil în România la momentul expediţiei sau la momentul de recepţie a produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de accize, precum şi procedurile care trebuie urmate sunt stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală prevăzut la alin. (1).

Norme metodologice

ART. 206^42

98.

98.1. (1) Pentru produsele energetice accizabile realizate de antrepozitarii autorizaţi pentru producţie produse energetice și livrate la export din locuri de depozitare, altele decât cele autorizate ca antrepozite fiscale, accizele plătite ca urmare a eliberării pentru consum a acestor produse pot fi restituite la cererea antrepozitarului autorizat.

(2) Pentru a beneficia de restituirea accizelor, antrepozitarul autorizat va depune o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, însoţită de următoarele documente:

a) copia facturii către cumpărătorul dintr-o ţară terţă;

b) copia declaraţiei vamale de export și, după caz, copia documentului care atestă că produsele au părăsit teritoriul comunitar;

c) copia documentului care atestă plata accizelor.

(3) Pot beneficia de restituirea accizelor pentru produsele energetice livrate la export și operatorii economici care au achiziţionat produsele direct de la un antrepozit fiscal sau prin operaţiuni proprii de import care ulterior sunt exportate.

(4) Pentru a beneficia de restituirea accizelor în situaţia prevăzută la alin. (3), operatorul economic va depune o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe sau la autoritatea vamală teritorială, după caz, însoţită de următoarele documente:

a) copia facturii de achiziţie a produselor energetice, în care acciza să fie evidenţiată distinct, sau copia facturii de achiziţie a produselor energetice și a declaraţiei vamale de import;

b) copia documentului care atestă plata accizelor;

c) copia facturii către cumpărătorul dintr-o ţară terţă;

d) copia declaraţiei vamale de export și, după caz, copia documentului care atestă că produsele au părăsit teritoriul comunitar.

(5) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentaţia depuse de antrepozitarul autorizat sau de operatorul economic autorităţii vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(6) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (5) autorităţii fiscale teritoriale.

(7) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

98.2. (1) Pentru produsele returnate în antrepozitele fiscale din România în vederea reciclării, recondiţionării sau distrugerii, după caz, accizele plătite ca urmare a eliberării pentru consum a acestor produse pot fi restituite la cererea antrepozitarului autorizat care a eliberat pentru consum produsele respective.

(2) Antrepozitarul autorizat va înștiinţa în scris autoritatea vamală teritorială în cazul returului produselor cu cel puţin două zile înainte de efectuarea returului produselor, printr-o notificare în care se vor menţiona cauzele, cantităţile de produse accizabile care fac obiectul returului în antrepozitul fiscal, data eliberării pentru consum, valoarea accizelor aferente, data și locul/locurile de unde urmează să fie retrase produsele respective, precum și procedura care urmează a fi aplicată produselor care fac obiectul restituirii accizelor (reciclare, recondiţionare, distrugere).

(3) Autoritatea vamală teritorială va desemna un reprezentant care să asiste la recepţia produselor returnate în vederea certificării documentului de recepţie. (4) Autoritatea vamală teritorială va analiza datele din documentul de recepţie certificat de reprezentantul acestei autorităţi, prezentat în copie, odată cu informaţiile prezentate de antrepozitar, și va comunica acestuia, în termen de 5 zile lucrătoare de la data documentului de recepţie, punctul de vedere asupra unei eventuale cereri de restituire a accizelor plătite pentru produsele returnate în antrepozitul fiscal, inclusiv a sumei de restituit potrivit celor analizate.

(5) Pentru a beneficia de restituirea accizelor, antrepozitarul autorizat va depune o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, însoţită de următoarele documente:

a) copia documentului de recepţie certificat de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale;

b) adresa prin care se comunică punctul de vedere al autorităţii vamale teritoriale, în original și în copie;

c) documentul care atestă că accizele au fost plătite de antrepozitul fiscal care solicită restituirea accizelor.

(6) *** Abrogat.

(7) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum în România de un destinatar înregistrat, accizele pot fi restituite la cererea acestuia, cerere care se va depune la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, cu 7 zile lucrătoare înainte ca produsele accizabile să fie returnate antrepozitului fiscal din statul membru de expediţie. Concomitent, acest fapt va fi notificat și autorităţii vamale teritoriale pentru o posibilă verificare din partea acestei autorităţi.

(8) În situaţia prevăzută la alin. (7), cererea de restituire va fi însoţită de următoarele documente:

a) o notă justificativă privind cauzele, cantităţile de produse accizabile și locul/locurile unde se află produsele ce urmează să fie returnate;

b) documentele care justifică faptul că produsele respective au fost achiziţionate de la antrepozitul fiscal din statul membru de expediţie; c) documentul care atestă că accizele au fost plătite în România.

(9) În cazul produselor accizabile provenite din achiziţii intracomunitare, retrase de pe piaţă, acestea pot fi returnate antrepozitului fiscal din statul membru de expediţie, în condiţiile stabilite de acel stat membru, de antrepozitul fiscal sau destinatarul înregistrat din România care a efectuat achiziţia. Imediat ce produsele au fost returnate antrepozitului fiscal din statul membru de expediţie, în completarea documentelor prevăzute la alin. (8), antrepozitul fiscal sau destinatarul înregistrat din România va transmite autorităţii fiscale teritoriale o copie a documentului sau a documentelor care atestă returul și recepţia produselor.

(10) Pentru produsele accizabile provenite din operaţiuni de import, ce urmează a fi returnate furnizorului extern, operatorul economic importator poate beneficia de restituirea accizelor, cu îndeplinirea următoarelor cerinţe:

a) să depună cererea de restituire la autoritatea vamală teritorială, cu 7 zile lucrătoare înainte ca produsele accizabile să fie returnate, pentru o posibilă verificare din partea acestei autorităţi;

b) cererea de restituire să fie însoţită de:

1. o notă justificativă privind cauzele, cantităţile de produse accizabile și locul/locurile unde se află produsele ce urmează să fie returnate;

2. documentul care atestă că accizele au fost plătite de importator.

(11) Imediat ce produsele au fost returnate furnizorului extern, importatorul din România va transmite autorităţii vamale teritoriale o copie a documentului sau a documentelor care atestă returul și recepţia produselor.

(12) În cazul produselor supuse marcării prin banderole sau timbre, operatorul economic care solicită restituirea accizelor este obligat să întocmească un registru care să conţină următoarele informaţii:

a) cantitatea produselor accizabile eliberate pentru consum sau importate care fac obiectul restituirii accizelor;

b) data la care produsele au fost eliberate pentru consum sau importate;

c) seria și numărul de identificare ale banderolelor sau timbrelor;

d) valoarea accizelor plătite pentru produsele eliberate pentru consum sau importate;

e) regimul care urmează a fi aplicat produselor care fac obiectul restituirii accizelor.

(13) *** Abrogat.

(14) Produsele supuse accizelor, eliberate pentru consum sau importate în România, care fac obiectul returului către furnizorul

extern, atunci când urmează a fi distruse, pot fi supuse operaţiunii de distrugere în România.

(15) Responsabilitatea distrugerii o are antrepozitul fiscal, destinatarul înregistrat sau operatorul economic importator care a eliberat produsele accizabile pentru consum în România.

(16) Distrugerea produselor accizabile poate fi efectuată la cererea operatorului economic, în baza aprobării date de autoritatea vamală teritorială.

(17) Cererea va fi însoţită de următoarele documente:

a) o notă justificativă privind cauzele, cantităţile de produse accizabile și locul/locurile unde se află produsele ce urmează a fi distruse;

b) documentele justificative care confirmă cauzele ce determină distrugerea produselor;

c) documentul care atestă că accizele au fost plătite de operatorul economic care solicită restituirea accizelor și procedura care urmează a fi aplicată produselor ce fac obiectul restituirii accizelor (reciclare, recondiţionare, distrugere).

(18) Pentru produsele accizabile marcate cu timbre sau banderole, returnate în antrepozitul fiscal din România, în vederea reciclării sau recondiţionării, dezlipirea marcajelor se va efectua sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale și va fi consemnată într-un proces-verbal. O copie a procesului-verbal va însoţi marcajele care vor fi expediate pentru distrugere Companiei Naţionale «Imprimeria Naţională» — S.A., operaţiunea de distrugere efectuându-se pe cheltuiala antrepozitului fiscal.

(19) În cazul produselor accizabile marcate cu timbre sau banderole, înainte de returnarea produselor în antrepozitul fiscal din alt stat membru ori producătorului dintr-o ţară terţă, se va efectua dezlipirea marcajelor sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale și va fi consemnată într-un proces-verbal. O copie a procesului-verbal va însoţi marcajele care vor fi expediate pentru distrugere Companiei Naţionale «Imprimeria Naţională» — S.A., operaţiunea de distrugere efectuându-se pe cheltuiala operatorului economic care returnează marcajele.

(20) Nu intră sub incidenţa restituirii accizelor, produsele care au fost eliberate pentru consum cu mai mult de 2 ani înainte de data depunerii cererii de restituire.

(21) În toate situaţiile de restituire, autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentaţia depuse de beneficiarul restituirii autorităţii vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(22) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (21) autorităţii fiscale teritoriale.

(23) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

98.3. (1) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum în România de către destinatari înregistraţi şi livrate la export, accizele plătite pot fi restituite la cererea acestora.

(2) Pentru a beneficia de restituirea accizelor, destinatarul înregistrat va depune trimestrial până pe data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare expirării trimestrului, o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, însoţită de următoarele documente:

a) copia documentelor care atestă faptul că produsele respective au fost achiziţionate de la un antrepozit fiscal dintr-un stat membru;

b) copia facturii de livrare către cumpărătorul dintr-o ţară terţă;

c) copia declaraţiei vamale de export şi, după caz, copia documentului care atestă că produsele au părăsit teritoriul comunitar;

d) copia documentului care atestă plata accizelor la bugetul de stat.

(3) În cazul produselor accizabile marcate cu timbre sau banderole, destinatarul înregistrat va depune o notificare la autoritatea vamală teritorială cu 7 zile lucrătoare înainte ca produsele accizabile să fie livrate la export.

(4) Notificarea prevăzută la alin. (3) va cuprinde următoarele informaţii:

a) cantitatea produselor accizabile eliberate pentru consum care fac obiectul restituirii accizelor;

b) data la care produsele au fost eliberate pentru consum;

c) seria şi numărul de identificare ale banderolelor sau timbrelor;

d) valoarea accizelor plătite pentru produsele eliberate pentru consum.

(5) În cazul produselor accizabile marcate cu timbre sau banderole, înainte de livrarea produselor accizabile la export, se va efectua dezlipirea marcajelor sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale şi va fi consemnată într-un proces-verbal. O copie a procesului-verbal va însoţi marcajele care vor fi expediate pentru distrugere Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" - S.A., operaţiunea de distrugere efectuându-se pe cheltuiala operatorului economic care returnează marcajele.

(6) O copie a procesului verbal prevăzut la alin. (5) va fi anexată cererii prevăzute la alin. (2).

(7) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentaţia depuse de către destinatarul înregistrat autorităţii vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(8) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (7) autorităţii fiscale teritoriale.

(9) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

Norme metodologice

ART. 206^43

99. (1) Pentru stabilirea destinaţiei comerciale a produselor accizabile achiziţionate dintr-un alt stat membru de persoane fizice din România, se vor avea în vedere următoarele cerinţe:

a) statutul comercial al deţinătorului şi motivele deţinerii produselor;

b) locul în care se află produsele sau, dacă este cazul, mijlocul de transport utilizat;

c) orice alt document cu privire la produsele respective;

d) natura produselor;

e) cantitatea de produse.

(2) Se consideră achiziţii pentru uz propriu produsele cumpărate şi transportate de persoane fizice până în următoarele limite cantitative:

A. tutunuri prelucrate:

1. ţigarete - 800 bucăţi;

2. ţigări (cu o greutate maximă de 3 grame/bucată) - 400 bucăţi;

3. ţigări de foi - 200 bucăţi;

4. tutun de fumat - 1 kg;

B. băuturi alcoolice:

1. băuturi spirtoase - 10 litri;

2. produse intermediare - 20 litri;

3. vinuri şi băuturi fermentate - 90 litri;

4. bere - 110 litri.

(3) Produsele achiziţionate şi transportate în cantităţi superioare limitelor stabilite la alin. (2) se consideră a fi achiziţionate în scopuri comerciale, iar pentru acestea se vor respecta prevederile **art. 206^44** din Codul fiscal.

(4) Autoritatea vamală competentă poate stabili pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1) dacă produsele deţinute în cantităţi inferioare sau egale limitelor prevăzute la alin. (2) sunt destinate scopurilor comerciale.

Norme metodologice

ART. 206^44

100. (1) Comerciantul expeditor care doreşte să solicite restituirea accizelor pentru produsele ce urmează a fi expediate pentru consum într-un alt stat membru trebuie să depună la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, cu cel puţin 48 de ore înainte de expedierea produselor, o cerere de restituire, al cărei model este prevăzut în **anexa nr. 43**, şi să facă dovada că pentru acele produse accizele au fost plătite.

(2) După recepţia produselor de către destinatar, comerciantul expeditor va depune la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, în vederea restituirii accizelor, documentul prevăzut la **art. 206^46** alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, pe care este menţionat tratamentul fiscal al produselor accizabile în statul membru de destinaţie. De asemenea, comerciantul expeditor va prezenta datele de identificare ale autorităţii competente din statul membru de destinaţie, în vederea unei posibile confirmări că accizele au devenit exigibile şi au fost percepute în acel stat membru.

(3) Acciza de restituit va fi aferentă cantităţilor expediate şi efectiv recepţionate.

(4) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentaţia depuse de comerciantul expeditor autorităţii vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(4^1) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (4) autorităţii fiscale teritoriale.

(4^2) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

(5) Pentru produsele supuse accizelor, care sunt marcate şi eliberate pentru consum în România şi care sunt destinate consumului în alt stat membru, accizele se pot restitui de către autoritatea fiscală teritorială numai în limita unei valori corespunzătoare valorii accizelor aferente cantităţii de produse marcate şi expediate. Dezlipirea marcajelor se face sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale, la solicitarea comerciantului expeditor.

Norme metodologice

ART. 206^45

101. (1) În situaţia în care un operator economic din România urmează să primească produse accizabile eliberate pentru consum în alt stat membru, exigibilitatea accizelor ia naştere în momentul recepţiei produselor.

(2) Operatorul economic din România prevăzut la alin. (1) trebuie să îndeplinească următoarele cerinţe:

a) înainte de expedierea produselor accizabile de către furnizorul din alt stat membru, să depună o declaraţie cu privire la acest fapt la autoritatea vamală teritorială şi să garanteze plata accizelor aferente produselor accizabile pe care urmează să le primească;

b) să plătească accizele în prima zi lucrătoare imediat următoare celei în care s-au recepţionat produsele;

c) să anunţe autoritatea vamală teritorială în raza căreia au fost primite produsele accizabile şi să păstreze produsele în locul de recepţie cel puţin 48 de ore pentru a permite acestei autorităţi să se asigure că produsele au fost efectiv primite şi că accizele exigibile pentru acestea au fost plătite.

(3) Pentru aromele alimentare, extractele şi concentratele alcoolice, accizele plătite de către operatorul economic din România ca urmare a achiziţiei de la un furnizor dintr-un alt stat membru pot fi restituite la cererea operatorului economic care s-a conformat cerinţelor prevăzute la alin. (2) al **art. 206^45** din Codul fiscal.

(4) Cererea de restituire se depune la autoritatea fiscală teritorială unde operatorul economic este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe. Cererea va fi însoţită de:

a) documentul care să ateste că acciza a fost plătită; şi

b) copiile documentelor care fac dovada că produsele au fost transferate, respectiv livrate la preţuri fără accize către un antrepozit fiscal de producţie băuturi alcoolice; sau

c) copiile documentelor care fac dovada că livrarea s-a efectuat către un operator economic producător de băuturi nealcoolice ori produse alimentare, în care să fie înscrisă menţiunea <<scutit de accize>>, respectiv că produsele au fost utilizate pentru realizarea băuturilor nealcoolice ori produselor alimentare.

(5) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentaţia depuse de operatorul economic autorităţii vamale teritoriale,

care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(6) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (5) autorităţii fiscale teritoriale.

(7) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

Norme metodologice

ART. 206^46

102. (1) Documentul de însoţire se utilizează în cazul deplasării produselor accizabile care au fost eliberate pentru consum în România către un destinatar dintr-un stat membru în scop comercial.

(2) Documentul de însoţire este utilizat şi în cazul circulaţiei intracomunitare a alcoolului complet denaturat.

(3) Modelul documentului de însoţire este în conformitate cu legislaţia comunitară şi este prevăzut în **anexa nr. 44**.

(4) În cazurile menţionate la alin. (1) şi (2) pentru produsele accizabile deja eliberate pentru consum într-un stat membru şi care sunt destinate a fi utilizate în scop comercial în România, deplasarea produselor va fi însoţită de documentul de însoţire sau de un document comercial care să conţină aceleaşi informaţii, stabilit de statul membru de expediţie.

Norme metodologice

ART. 206^47

103. (1) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru şi destinate ulterior vânzării unei persoane din România care nu desfăşoară o activitate economică independentă, vânzătorul din acel stat membru sau reprezentantul său fiscal stabilit în România trebuie să se înregistreze şi să garanteze plata accizelor la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi are domiciliul persoana care primeşte produsele accizabile.

(2) Reprezentantul fiscal trebuie să fie stabilit în România şi să fie autorizat de către autoritatea vamală teritorială.

(3) În scopul obţinerii autorizaţiei, reprezentantul fiscal va depune la autoritatea vamală teritorială o cerere însoţită de următoarele documente:

a) actul constitutiv al reprezentantului fiscal, care îi permite desfăşurarea acestei activităţi;

b) contractul de reprezentare încheiat cu vânzătorul.

(4) Modelul cererii privind acordarea autorizaţiei de reprezentant fiscal este prevăzut în **anexa nr. 45.**

(5) Autorizarea ca reprezentant fiscal nu poate fi acordată decât persoanelor care oferă garanţiile necesare pentru aplicarea corectă a dispoziţiilor legale şi pentru care măsurile de urmărire şi control necesare pot fi asigurate fără a fi necesare cheltuieli administrative suplimentare.

(6) Cererea de autorizare nu poate fi aprobată în cazul persoanelor care au săvârşit o infracţiune sau încălcări repetate în legătură cu reglementările vamale sau fiscale.

(7) Decizia de neacordare a autorizaţiei va fi comunicată în scris, odată cu motivele ce au condus la acest fapt.

(8) Autorizaţia este revocată sau modificată atunci când una sau mai multe condiţii prevăzute pentru emiterea acesteia nu au fost sau nu mai sunt îndeplinite.

(9) Autorizaţia poate fi revocată atunci când titularul acesteia nu se conformează unei obligaţii care îi revine, după caz, din deţinerea acestei autorizaţii.

(10) Autorizaţia se revocă în cazul în care după emiterea acesteia se săvârşeşte una din faptele menţionate la alin. (6).

(11) Revocarea sau modificarea autorizaţiei se aduce la cunoştinţa titularului acesteia.

(12) Revocarea sau modificarea autorizaţiei produce efecte de la data la care ea a fost adusă la cunoştinţă. Totuşi, în cazuri excepţionale şi în măsura în care interesele legitime ale titularului autorizaţiei impun aceasta, autoritatea vamală teritorială poate stabili o dată ulterioară pentru producerea efectelor.

(13) Pentru situaţia prevăzută la alin. (1) plata accizelor se efectuează prin unitatea de Trezorerie a Statului care deserveşte autoritatea fiscală teritorială în raza căreia se află domiciliul persoanei care primeşte produsele accizabile.

(14) Termenul de plată a accizelor îl constituie ziua lucrătoare imediat următoare celei în care a avut loc recepţia mărfurilor de către destinatar.

(15) În situaţia în care vânzătorul nu respectă prevederile alin. (1) obligaţia de plată a accizelor în România revine persoanei care primeşte produsele accizabile.

(16) Pentru produsele accizabile deja eliberate pentru consum în România destinate vânzării unei persoane din alt stat membru care nu este antrepozitar autorizat sau destinatar înregistrat şi nu desfăşoară o activitate economică independentă, vânzătorul din România sau reprezentantul său fiscal stabilit în acel alt stat membru trebuie să se înregistreze şi să garanteze plata accizelor la autoritatea competentă din acel stat membru.

(17) Persoanele menţionate la alin. (16) trebuie să ţină o evidenţă strictă a tuturor livrărilor de produse în cazul vânzării la distanţă, în care trebuie să înregistreze pentru fiecare livrare:

a) numărul de ordine corespunzător livrării;

b) data livrării;

c) numărul facturii sau al altui document comercial care înlocuieşte factura;

d) ţara de destinaţie;

e) datele de identificare ale destinatarului: denumirea, adresa;

f) grupa de produse expediate, inclusiv codurile NC corespunzătoare;

g) cantitatea de produse expediată, exprimată în unităţi de măsură corespunzătoare regulilor de calcul al accizei;

h) nivelul garanţiei constituită în statul de destinaţie;

i) dovada primirii produselor de către destinatar;

j) dovada plăţii accizelor în statul membru de destinaţie;

k) cuantumul accizelor solicitate a fi restituite;

l) data solicitării restituirii accizelor.

(18) Vânzătorul va depune la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia îşi are sediul o cerere de restituire, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 46,** menţionând livrările efectuate în cadrul vânzării la distanţă, pentru care s-au plătit accizele pe teritoriul statelor membre de destinaţie, pe parcursul unui trimestru.

(19) Cererea se va depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare încheierii trimestrului în care au fost plătite accizele în statele membre de destinaţie şi va cuprinde informaţii referitoare la cantităţile de produse accizabile şi numerele de ordine corespunzătoare livrărilor pentru care se solicită restituirea, precum şi suma totală de restituit.

(20) Operaţiunea care generează dreptul de restituire o constituie momentul plăţii accizelor în statul membru de destinaţie.

(21) Vânzătorul are obligaţia să păstreze la dispoziţia autorităţii fiscale teritoriale, pe o perioadă de 5 ani, facturile şi toate documentele care atestă atât plata accizelor pe teritoriul naţional pentru produsele expediate, cât şi plata accizelor în statele membre de destinaţie.

(22) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentaţia depuse de vânzător autorităţii vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(23) Valoarea accizelor restituite nu poate depăşi valoarea accizelor plătite prin preţul de achiziţie al produselor accizabile.

(22^1) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (22) autorităţii fiscale teritoriale.

(22^2) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

Norme metodologice

ART. 206^48

104. (1) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru, în cazul distrugerii totale sau al pierderii iremediabile a acestora în cursul transportului pe teritoriul României, ca urmare a unui caz fortuit ori de forţă majoră, nu intervine exigibilitatea accizelor în România, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) să se prezinte imediat autorităţii vamale teritoriale dovezi suficiente despre evenimentul produs, precum şi informaţii precise cu privire la cantitatea de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România, de către expeditor, transportator sau primitor;

b) să fie dovedite prin procese-verbale privind înregistrarea distrugerii totale sau a pierderii iremediabile.

(2) Prin distrugere totală sau pierdere iremediabilă a produselor accizabile se înţelege cazul în care:

a) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită vărsării, spargerii, incendierii, contaminării, inundaţiilor sau altor cazuri de forţă majoră;

b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită evaporării sau altor cauze care reprezintă rezultatul natural al deplasării produsului;

c) este ca urmare a autorizării de către autoritatea vamală teritorială.

(3) Pentru distrugerile şi pierderile de produse accizabile neadmise ca neimpozabile se datorează accizele aferente acestora în România, calculate pe baza cotelor de accize în vigoare la momentul constatării lor, şi se plăteşte în termen de 5 zile de la această dată.

(4) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru, destinate livrării în România, în cazul distrugerii totale sau pierderii iremediabile a acestora intervenite şi constatate în cursul transportului pe teritoriul altui stat membru decât cel în care au fost eliberate pentru consum, ca urmare a unui caz fortuit ori de forţă majoră, nu intervine exigibilitatea accizelor, dacă autoritatea competentă din statul membru în care acestea au avut loc ori s-au stabilit a acceptat ca fiind satisfăcătoare dovezile prezentate de expeditor sau transportator.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (1) şi (4) garanţia depusă în conformitate cu prevederile pct. 101 şi 103 va fi eliberată.

Norme metodologice

ART. 206^50

105. (1) Destinatarii înregistraţi şi reprezentanţii fiscali vor înregistra în evidenţele proprii toate operaţiunile efectuate privind achiziţiile şi livrările de produse accizabile.

(2) Lunar, destinatarii înregistraţi şi reprezentanţii fiscali vor depune on-line la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi au sediul social situaţia centralizatoare a achiziţiilor şi livrărilor de produse accizabile, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă situaţia.

(3) Modelul situaţiei centralizatoare prevăzute la alin. (2) este prevăzut în **anexa nr. 47**.

(4) Neprezentarea situaţiei în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancţiuni contravenţionale potrivit prevederilor Codului fiscal.

Norme metodologice

ART. 206^51

106. (1) Pentru produsele accizabile pentru care se datorează contribuţia pentru sănătate în conformitate cu prevederile Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, cu modificările şi completările ulterioare, sumele reprezentând contribuţia se virează Ministerului Sănătăţii, în contul bugetelor asigurărilor sociale şi fondurilor speciale, de către plătitorii de accize: antrepozitarii persoane

juridice - autorizaţi pentru producţie ori antrepozitarii autorizaţi pentru depozitare cărora le-au fost expediate produsele, precum şi importatorii autorizaţi şi destinatarii înregistraţi.

(2) Livrarea produselor energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) lit. a)-e) din Codul fiscal din antrepozitele fiscale sau din locurile în care au fost recepţionate de către destinatarii înregistraţi se efectuează numai în momentul în care furnizorul deţine documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantităţii ce urmează a fi facturată cumpărătorului.

(3) Ordinele de plată pentru Trezoreria Statului care atestă virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantităţii ce urmează a fi facturată, deţinute de către furnizori, trebuie să fie confirmate prin ştampila şi semnătura autorizată a unităţii bancare care a debitat contul plătitorului cu suma respectivă şi copie de pe extrasul de cont.

(4) Accizele aferente produselor energetice livrate din antrepozitele fiscale sau din locurile în care au fost recepţionate de către destinatarii înregistraţi se achită de către furnizori sau de către cumpărători în contul corespunzător de venituri al bugetului de stat, deschis la unităţile Trezoreriei Statului în raza cărora îşi au sediul furnizorii, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului finanţelor publice nr. 246/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind utilizarea şi completarea ordinului de plată pentru Trezoreria Statului (OPT), cu modificările şi completările ulterioare.

(5) Livrarea de produse energetice se face numai pe bază de comandă depusă de cumpărător.

(6) Pe baza comenzii depuse de cumpărător, furnizorii emit cumpărătorilor o factură pro forma (cod 14-4-10/aA), în care vor fi menţionate: denumirea produsului, cantitatea, valoarea accizei datorate, precum şi informaţii cu privire la denumirea şi codul de identificare fiscală al antrepozitarului autorizat sau al destinatarului înregistrat, în numele căruia se efectuează plata accizelor, precum şi cele privind unitatea Trezoreriei Statului în raza căreia acesta îşi are sediul.

(7) În cazul în care cantităţile livrate se determină prin cântărire, se solicită comenzi exprimate în tone. Pentru transformarea în litri la temperatura de +15 grade C se vor utiliza densităţile aferente temperaturii de +15 grade C.

(8) În cazul în care livrările se fac în vase calibrate şi/sau cantităţile se determină prin metoda volum-densitate, se solicită comenzi exprimate în litri, care să corespundă cu capacitatea din documentul de calibrare.

(9) Cantitatea din comandă, exprimată în litri la temperatura efectivă, se va corecta cu densitatea la temperatura de +15 grade C, rezultând cantitatea exprimată în litri la temperatura de +15 grade C.

(10) Valoarea accizei datorate de cumpărător conform facturii pro forma va fi cantitatea exprimată în litri la temperatura de +15 grade C, determinată potrivit prevederilor alin. (9), înmulţită cu acciza pe litru.

(11) La livrarea efectivă se recalculează acciza conform procedeului de mai sus, iar valoarea obţinută va fi evidenţiată distinct.

(12) Pentru celelalte tipuri de produse energetice calculul valorii accizei datorate se face pe baza densităţilor înscrise în registrul de densităţi în momentul întocmirii facturii pro forma, recalculate la temperatura de +15 grade C, după cum urmează:

- acciza (euro/tonă): 1.000 = acciza (euro/kg) x densitatea la +15 grade C (kg/litru) = acciza (euro/litru);
- cantitatea în kg: densitatea la +15 grade C = cantitatea în litri la +15 grade C;
- valoarea accizei = cantitatea în litri la +15 grade C x acciza (euro/litru).

(13) Eventualele diferenţe între valoarea accizelor virate la bugetul de stat conform facturii pro forma şi valoarea accizelor aferente cantităţilor de produse energetice efectiv livrate de furnizori, conform facturii fiscale, determinate de variaţia de densitate, se vor regulariza cu ocazia depunerii declaraţiei lunare privind obligaţiile de plată la bugetul de stat.

(14) Unităţile trezoreriei statului vor elibera zilnic, la solicitarea antrepozitarilor autorizaţi sau destinatarilor înregistraţi, copii ale extraselor contului de venituri al bugetului de stat în care au fost evidenţiate accizele virate în numele acestora.

Norme metodologice

ART. 206^53

107. (1) Orice plătitor de acciză care livrează produse accizabile unei alte persoane are obligaţia de a-i emite acestei persoane o factură. Această factură trebuie să respecte prevederile **art. 155** din Codul fiscal. În cazul antrepozitarilor autorizaţi, destinatarilor înregistraţi sau al expeditorilor înregistraţi, aceștia au obligaţia de a înscrie în facturi codul de accize, la rubrica aferentă datelor de identificare.

(2) Pentru livrările de produse accizabile efectuate din antrepozitele fiscale, cu excepţia livrărilor în regim suspensiv de accize, factura trebuie să cuprindă distinct valoarea accizei pentru fiecare produs sau, dacă nu se datorează accize în urma unei exceptări/scutiri, menţiunea «exceptat/scutit de accize».

(3) Pentru livrările de ţigarete, factura va cuprinde şi o rubrică aferentă preţului de vânzare cu amănuntul declarat.

(4) În cazul produselor accizabile, cu excepţia situaţiei în care produsele circulă în regim suspensiv de accize, la transportul acestora de la antrepozitul fiscal către alte locuri proprii de depozitare ale antrepozitarului autorizat, se va utiliza avizul de însoţire, în care se va înscrie și valoarea accizei aferente cantităţilor de produse accizabile transferate.

(5) Transportul produselor accizabile de la locul de recepţie deţinut de destinatarul înregistrat către alte locuri proprii ale acestuia va fi însoţit de avizul de însoţire a mărfii în care se va înscrie «accize percepute».

(6) Avizul de însoţire în care acciza se evidenţiază distinct se utilizează și în cazul produselor accizabile pentru care acciza devine exigibilă la momentul ieșirii din antrepozitul fiscal, atunci când nu se emite factura la momentul expedierii către clienţi.

(7) Avizul de însoţire în care se va înscrie «accize percepute» se utilizează și în cazul livrării de produse accizabile pentru care acciza devine exigibilă la momentul primirii acestora de către destinatarul înregistrat, atunci când nu se emite factura la momentul expedierii către clienţi.

(8) În situaţiile prevăzute la alin. (4) și (6) nu este obligatorie înscrierea accizelor în facturile întocmite la livrarea ulterioară a produselor către clienţi, dar se vor menţiona cuvintele «accize percepute».

(9) Mișcarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize este însoţită întotdeauna de documentul administrativ electronic tipărit.

(10) Pe parcursul circulaţiei intracomunitare a produselor achiziţionate în România, pentru care acciza a fost plătită în statul membru de expediere, documentele care vor însoţi transportul sunt factura și documentul de însoţire reglementat la pct. 102 sau un alt document comercial care să conţină aceleași informaţii din documentul de însoţire

Norme metodologice

ART. 206^54

108. (1) Garanţia se constituie în favoarea autorităţii fiscale teritoriale.

(2) Garanţia poate fi sub formă de:

a) depozit în numerar;

b) garanţie personală.

(3) În cazul unui depozit în numerar constituit la nivelul garanţiei se aplică următoarele reguli:

a) se consemnează mijloacele bănești la unitatea Trezoreriei Statului la care este arondată autoritatea fiscală teritorială;

b) orice dobândă plătită de trezorerie în legătură cu depozitul aparţine deponentului.

(4) În cazul garanţiei personale se aplică următoarele reguli:

a) garantul trebuie să fie o societate bancară din teritoriul comunitar;

b) trebuie să existe o scrisoare de garanţie bancară în favoarea autorităţii fiscale teritoriale la care operatorul economic este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe.

(5) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producţie nou înfiinţat, nivelul garanţiei ce trebuie constituite corespunde unei cote de 6% din valoarea accizelor aferente produselor ce ar rezulta la nivelul unui an potrivit capacităţilor tehnologice de producţie declarate la autorizare.

(6) În cazul antrepozitarului autorizat pentru depozitare nou înfiinţat, nivelul garanţiei ce trebuie constituite corespunde unei cote de 6% din valoarea accizelor aferente produselor accizabile estimate a fi intrate la nivelul unui an.

(7) Antrepozitarul autorizat pentru producţie nou-înfiinţat, care deţine și antrepozite fiscale de depozitare, trebuie să constituie garanţie atât pentru antrepozitele de producţie, cât și pentru antrepozitele fiscale de depozitare, potrivit prevederilor alin. (5) și (6).

(8) Orice antrepozitar autorizat are obligaţia constituirii unei garanţii corespunzătoare unei cote de 6% din valoarea accizelor aferente cantităţilor de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize către un alt stat membru în anul anterior constituirii garanţiei.

(8^1) Cuantumul garanţiei constituite de antrepozitarii autorizaţi pentru producţie nu poate fi mai mic decât limitele prevăzute mai jos:

a) pentru producţia de bere – 100.000 de euro;

b) pentru producţia de bere realizată de micii producători – 50.000 de euro;

c) pentru producţia de bere de maximum 5.000 hl pe an realizată de micii producători - 2.000 euro;

d) pentru producţia de vinuri de maximum 5.000 hl pe an - 2.500 euro;

e) pentru producţia de vinuri între 5.001 hl şi 10.000 hl pe an - 5.000 euro;

e^1) pentru producţia de vinuri peste 10.000 hl pe an - 10.000 euro;

f) pentru producţia de băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri de maximum 5.000 hl pe an – 20.000 de euro;

g) pentru producţia de băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri peste 5.000 hl pe an – 50.000 de euro;

h) pentru producţia de produse intermediare de maximum 5.000 hl pe an – 25.000 de euro;

i^1) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase de maximum 100 hl alcool pur pe an - 5.000 euro;

i) pentru producţia de produse intermediare peste 5.000 hl pe an – 75.000 de euro;

j) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase între 101 şi 1.000 hl alcool pur pe an - 25.000 euro;

k) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase între 1.001 şi 5.000 hl alcool pur pe an - 100.000 de euro;

l) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase peste 5.000 hl alcool pur pe an – 250.000 de euro;

m) pentru producţia de alcool etilic realizată de micile distilerii - 250 euro;

n) pentru producţia de tutun prelucrat – 1.000.000 de euro;

o) pentru producţia de produse energetice, exceptând producţia de GPL, de maximum 10.000 tone pe an - 250.000 euro;

o^1) pentru producţia de produse energetice, exceptând producţia de GPL, între 10.001 tone şi 40.000 tone - 1.000.000 euro;

o^2) pentru producţia de produse energetice, exceptând producţia de GPL, peste 40.000 tone - 2.000.000 euro;

p) pentru producţia de GPL – 10.000 de euro;

q) pentru producţia exclusivă de biocombustibili şi biocarburanţi – 5.000 de euro;

(8^2) În cazul antrepozitarilor autorizaţi care produc mai multe categorii de produse accizabile, obligaţia acestora este de a constitui garanţia corespunzătoare acelei categorii de produse accizabile pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.

(8^3) Cuantumul garanţiei constituite de antrepozitarii autorizaţi pentru depozitarea produselor accizabile nu poate fi mai mic decât 6% din valoarea accizelor aferente limitelor trimestriale prevăzute la pct. 85 alin. (1^5), raportate la nivelul unui an.

(8^4) Antrepozitarii autorizaţi care depozitează mai multe categorii de produse accizabile au obligaţia de a constitui garanţia corespunzătoare acelei categorii de produse accizabile pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.

(8^5) Antrepozitarii autorizaţi care deţin atât antrepozite fiscale de producţie, cât şi antrepozite fiscale de depozitare au obligaţia de a constitui atât garanţia minimă prevăzută pentru antrepozitele fiscale de producţie, cât şi garanţia minimă prevăzută pentru antrepozite fiscale de depozitare.

(8^6) Cuantumul garanţiei maxime constituite de antrepozitarii autorizaţi se stabileşte la nivelurile prevăzute mai jos:

a) pentru alcool etilic şi băuturi alcoolice - 2.000.000 euro;

b) pentru tutun prelucrat - 10.000.000 euro;

c) pentru produse energetice - 15.000.000 euro.

(9) *** Abrogat.

(10) Antrepozitarul autorizat care deţine şi calitatea de expeditor înregistrat trebuie să constituie garanţia atât în calitate de antrepozitar autorizat, cât şi în calitate de expeditor înregistrat.

(11) În cazul destinatarului înregistrat, nivelul garanţiei ce trebuie constituite obligatoriu corespunde unei cote de 6% din suma accizelor aferente achiziţiilor de produse accizabile, estimate la nivelul unui an.

(11^1) În cazul destinatarului înregistrat care primeşte doar ocazional produse accizabile, nivelul garanţiei ce trebuie constituită reprezintă 100% din valoarea accizelor aferente oricărei deplasări de produse accizabile în regim suspensiv de accize.

(12) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producţie de biodiesel, destinat utilizării în producţia de produse energetice, valoarea

accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea garanţiei se determină prin aplicarea cotei de acciză aferente motorinei.

(13) În cazul antrepozitarului autorizat exclusiv pentru producţie de bioetanol, destinat utilizării în producţia de produse energetice, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea garanţiei se determină prin aplicarea cotei de acciză aferente benzinei fără plumb, cu condiţia denaturării acestui produs potrivit procedurii prevăzute la pct. 111.

(14) Nivelul garanţiei se analizează anual de către autoritatea vamală teritorială, în vederea actualizării în funcţie de schimbările intervenite în volumul afacerii, în activitatea antrepozitarului autorizat/ destinatarului înregistrat/ expeditorului înregistrat sau în nivelul accizei datorate.

(15) Pentru antrepozitarul autorizat pentru producţie, nivelul garanţiei se actualizează în funcţie de ieşirile de produse accizabile din anul precedent, care nu poate fi mai mică de 6% din valoarea accizelor aferente produselor ce ar rezulta potrivit capacităţilor tehnologice de producţie declarate potrivit prevederilor pct. 84 alin. (21).

(16) Pentru antrepozitarii autorizaţi pentru depozitare, nivelul garanţiei se actualizează în funcţie de cantităţile de produse accizabile ieşite în anul precedent.

(17) Pentru antrepozitarul autorizat pentru producţie, care deţine şi antrepozite fiscale de depozitare, nivelul garanţiei pentru antrepozitele fiscale de depozitare se actualizează în funcţie de ieşirile de produse accizabile din anul precedent, altele decât cele provenite din antrepozitul de producţie propriu.

(18) Pentru destinatarul înregistrat, nivelul garanţiei se actualizează în funcţie de cantităţile de produse accizabile achiziţionate în anul precedent.

(18^1) Pentru expeditorul înregistrat, nivelul garanţiei se actualizează în funcţie de cantităţile de produse accizabile expediate în anul precedent.

(19) În vederea actualizării nivelului garanţiei, antrepozitarul autorizat/destinatarul înregistrat/expeditorul înregistrat trebuie să depună anual, până la data de 15 ianuarie inclusiv a anului următor, la autoritatea vamală teritorială, o declaraţie privind informaţiile necesare analizei potrivit prevederilor alin. (14) — (18).

(20) Cuantumul garanţiei stabilite prin actualizare se va comunica antrepozitarului autorizat/ destinatarului înregistrat/ expeditorului înregistrat prin decizie emisă de autoritatea vamală teritorială, care va face parte integrantă din autorizaţia de antrepozit fiscal/ destinatar înregistrat/ expeditor înregistrat. O copie a deciziei se transmite şi Comisiei sau Comisiei teritoriale, după caz. Termenul de constituire a garanţiei astfel stabilite va fi de cel mult 30 de zile de la data comunicării.

(21) Orice reprezentant fiscal are obligaţia de a constitui garanţia echivalentă cu valoarea accizelor aferente fiecărei operaţiuni cu produse accizabile. Garanţia va fi constituită înainte de livrarea produselor de către vânzătorul din alt stat membru în România.

(22) Garanţiile constituite sunt valabile atât timp cât nu sunt executate de autoritatea fiscală teritorială la care sunt înregistraţi ca plătitori de impozite și taxe antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat și expeditorul înregistrat.

(23) Garanţia poate fi executată atunci când se constată că antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau expeditorul înregistrat nu şi-a respectat obligaţiile legale privind plata accizei sau înregistrează orice alte obligaţii fiscale restante, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, cu mai mult de 30 de zile faţă de termenul legal de plată. Executarea garanţiei atrage suspendarea autorizaţiei până la momentul reîntregirii acesteia. Procedura prin care se execută garanţia şi cea de suspendare a autorizaţiei se stabilesc prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(24) Garanţiile constituite de antrepozitarii autorizaţi se depun la autoritatea fiscală teritorială în termen de 30 zile de la data când devine valabilă autorizaţia, iar eventualele diferenţe rezultate din actualizarea sau executarea garanţiei, în cazul antrepozitarilor autorizaţi, destinatarilor înregistraţi şi al expeditorilor înregistraţi, se depun la autoritatea fiscală teritorială în termen de 30 zile de la data când devine valabilă autorizaţia ori de la data actualizării garanţiei, după caz. Autoritatea fiscală teritorială, în termen de 5 zile lucrătoare, va transmite o copie a documentului care atestă constituirea garanţiei la autoritatea vamală teritorială, care va înştiinţa Comisia sau Comisia teritorială, după caz.

(25) În toate situaţiile, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea/actualizarea garanţiei se determină prin aplicarea cotelor de acciză în vigoare la momentul constituirii garanţiei, prevăzute în anexa nr. 1 la titlul VII — Accize și alte taxe speciale din Codul fiscal.

(25^1) Prin excepţie de la prevederile alin. (25), pentru berea şi băuturile fermentate, altele decât bere şi vinuri, prevăzute la **art. 207** lit. d) şi e) din Codul fiscal, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea/actualizarea garanţiei se determină prin însumarea cotelor de acciză prevăzute în **anexele nr. 1** şi **nr. 2** la titlul VII - Accize şi alte taxe speciale din Codul fiscal, în vigoare la momentul constituirii garanţiei.

(26) Pentru actualizarea garanţiei prevăzute la alin. (14) se utilizează cursul de schimb leu/euro valabil pentru calculul accizelor la momentul efectuării actualizării.

(27) Orice antrepozitar autorizat poate să asigure, la cerere, o singură garanţie care să acopere riscul de neplată a accizelor pentru toate antrepozitele fiscale ale acelui antrepozitar autorizat. Valoarea garanţiei totale va fi egală cu suma garanţiilor aferente fiecărui antrepozit fiscal deţinut de către antrepozitarul autorizat.

(28) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producţie de alcool etilic și băuturi alcoolice în sistem integrat, garanţia va fi stabilită în funcţie de capacitatea tehnologică de producţie cea mai mare, respectiv a alcoolului etilic ca materie primă sau a băuturilor alcoolice.

(29) În cazul antrepozitarului autorizat ori al destinatarului înregistrat, Comisia sau, după caz, Comisia teritorială aprobă reducerea garanţiei, la cerere, după cum urmează:

a) cu 50%, în situaţia în care în ultimii 2 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat nu a înregistrat obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, pentru care s-a dispus executarea garanţiei şi a fost începută procedura de executare silită;

b) cu 75%, în situaţia în care în ultimii 3 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat nu a înregistrat obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, pentru care s-a dispus executarea garanţiei şi a fost începută procedura de executare silită.

(29^1) *** Abrogat.

(30) *** Abrogat.

(31) Nivelul de reducere a garanţiei stabilit potrivit prevederilor alin. (29), rămâne în vigoare până la o decizie ulterioară a Comisiei sau a Comisiei teritoriale, după caz, chiar dacă în acest interval de timp a intervenit actualizarea garanţiei.

(32) În cazul unui antrepozitar autorizat beneficiar al garanţiei reduse, care solicită autorizarea unui nou loc ca antrepozit fiscal,

Comisia sau Comisia teritorială, după caz, poate decide ca la stabilirea garanţiei pentru acest nou antrepozit să aplice acelaşi nivel de reducere a garanţiei.

(33) În cazul unui antrepozitar autorizat beneficiar al garanţiei reduse, care solicită reautorizarea, Comisia sau Comisia teritorială, după caz, poate decide aplicarea în continuare a nivelului de reducere a garanţiei.

(34) Garanţia poate fi deblocată, total sau parţial, la solicitarea operatorului economic cu viza autorităţii fiscale teritoriale, numai după verificarea asupra conformării cu prevederile legale ale titlului VII din Codul fiscal.

Norme metodologice

ART. 206^55

109. (1) Lunar, până la data de 15 inclusiv a fiecărei luni, pentru luna precedentă, antrepozitarii autorizaţi pentru producţie şi pentru depozitare sunt obligaţi să transmită on-line la autoritatea vamală teritorială o situaţie, care să conţină informaţii cu privire la produsele accizabile, al căror model este prevăzut în **anexele nr. 48** şi **49.**

(2) *** Abrogat.

Norme metodologice

ART. 206^56

110.

110.1. (1) Scutirile de la plata accizelor prevăzute la **art. 206^56** din Codul fiscal se acordă direct atunci când beneficiarul achiziţionează produsele accizabile de la un antrepozit fiscal sau de la un expeditor înregistrat, denumit în continuare furnizor, cu excepţia situaţiilor prevăzute la pct. 110.2, 110.3 şi 110.4.

(2) Beneficiază de scutire şi contractanţii forţelor armate aparţinând oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, aşa cum sunt definiţi în acordurile speciale (NATO/SOFA), precum şi Ministerul Apărării Naţionale când achiziţionează produse accizabile pentru/sau în numele forţelor NATO.

(3) Pentru aplicarea scutirilor prevăzute la **art. 206^56** alin. (1) lit. a), b) şi e) din Codul fiscal, beneficiarul scutirii - persoană juridică se va adresa Ministerului Afacerilor Externe, în vederea stabilirii cantităţilor de produse accizabile care pot fi achiziţionate în regim de scutire, pe grupe de produse, aşa cum sunt prevăzute la **art. 206^2** din Codul fiscal.

(4) În cazul scutirilor prevăzute la **art. 206^56** alin. (1) lit. c), d) şi, după caz, e) din Codul fiscal, beneficiarul scutirii - persoană juridică se va adresa Ministerului Apărării Naţionale, în vederea determinării cantităţilor de produse, aşa cum sunt prevăzute la **art. 206^2** din Codul fiscal.

(5) Cantităţile solicitate potrivit prevederilor de la alin. (3) şi (4) vor reprezenta necesarul estimat la nivelul unui an sau, după caz, necesarul aferent perioadei de staţionare pe teritoriul României atunci când această perioadă este mai mică de un an.

(6) După stabilirea cantităţilor de produse accizabile, Ministerul Afacerilor Externe sau Ministerul Apărării Naţionale, după caz, va transmite autorităţii vamale teritoriale care deserveşte beneficiarul - persoană juridică o situaţie centralizatoare cuprinzând cantităţile stabilite pentru fiecare beneficiar.

(7) Pentru fiecare operaţiune de achiziţie intracomunitară de produse accizabile în regim de scutire, beneficiarul va utiliza certificatul de scutire reglementat de Comisia Europeană, al cărui model este prevăzut în **anexa nr. 50.** Acelaşi model de certificat de scutire se utilizează şi în cazul achiziţiilor de produse accizabile în regim de scutire de pe teritoriul României.

(8) În cazul situaţiilor în care operaţiunile sunt scutite de TVA şi se utilizează certificatul de scutire de TVA, acesta asigură şi aplicarea scutirii de la plata accizelor.

(9) În situaţiile prevăzute la alin. (7) şi (8), certificatul de scutire reprezintă actul doveditor privind scutirea de la plata accizelor pentru antrepozitarul autorizat sau expeditorul înregistrat.

(10) Certificatul de scutire se întocmeşte de către destinatar şi se certifică de autoritatea competentă a statului membru gazdă al acestuia înainte de expedierea produselor accizabile. În cazul României, autoritatea competentă pentru ştampilarea certificatelor de scutire este autoritatea vamală teritorială care deserveşte beneficiarul.

(11) În situaţia în care beneficiarul scutirii se află pe teritoriul României, certificatul de scutire se întocmeşte în două exemplare:

a) un exemplar se păstrează de către expeditor, ca parte a documentaţiei sale;

b) exemplarul al doilea însoţeşte transportul de la furnizor la beneficiar şi se păstrează de către beneficiarul scutirii.

(12) Antrepozitarul autorizat expeditor sau expeditorul înregistrat are obligaţia de a înregistra în evidenţele sale certificatele de scutire, aferente fiecărei operaţiuni în parte.

(13) Transportul produselor accizabile de la furnizor la beneficiar este însoţit pe lângă certificatul de scutire şi de documentul administrativ electronic tipărit prevăzut la pct. 91.

(14) La sosirea produsului la beneficiar, acesta trebuie să întocmească raportul de primire potrivit prevederilor **art. 206^33**.

110.2. (1) În cazul carburanţilor auto achiziţionaţi prin staţiile de distribuţie, scutirea de la plata accizelor se va acorda prin restituire.

(2) Beneficiarii scutirilor de la plata accizelor prevăzuţi la **art. 206^56** alin. (1) din Codul fiscal se vor adresa Ministerului Afacerilor Externe sau, după caz, Ministerului Apărării Naţionale, pentru determinarea cantităţilor anuale de carburanţi, defalcate pe luni, ce urmează a fi achiziţionate în regim de scutire de accize, pentru fiecare autoturism şi persoană în parte.

(3) Ministerul Afacerilor Externe şi Ministerul Apărării Naţionale vor transmite autorităţii vamale teritoriale ce deserveşte beneficiarul lista cuprinzând cantităţile de carburanţi determinate potrivit alin. (2).

(4) Cu ocazia fiecărei aprovizionări cu carburanţi auto de la staţiile de distribuţie, beneficiarul scutirii va solicita bonul fiscal emis prin aparatul de marcat electronic fiscal. Bonul fiscal va fi ştampilat de vânzător, care va înscrie pe verso numărul de înmatriculare al autoturismului şi denumirea/numele cumpărătorului.

(5) În vederea restituirii sumelor reprezentând accize, beneficiarii scutirilor - instituţii, organizaţii - vor depune inclusiv pentru personalul angajat, până la finele lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală teritorială ce deserveşte

beneficiarul următoarele documente:

a) cererea de restituire, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 51**;

b) un centralizator în care vor fi enumerate bonurile fiscale şi cantităţile de carburanţi achiziţionate în luna pentru care se face solicitarea, la care se vor ataşa bonurile fiscale certificate în mod corespunzător de vânzător, în copie şi în original.

(6) Compartimentul de specialitate din cadrul autorităţii fiscale teritoriale care deserveşte beneficiarul va verifica informaţiile înscrise în cererea de restituire, confruntându-le cu datele din bonurile fiscale, după care va determina suma accizelor de restituit pentru fiecare solicitant în parte.

(7) Restituirea accizelor se efectuează în termen de 45 de zile de la data depunerii documentaţiei complete.

(8) După soluţionarea cererii, documentele originale vor fi restituite beneficiarului.

110.3. (1) În cazul importului de produse accizabile dintr-o ţară terţă, regimul de scutire de accize se acordă direct în baza certificatului de scutire prevăzut în **anexa nr. 50**.

(2) Certificatul de scutire se întocmeşte de beneficiar în două exemplare vizate de autoritatea vamală teritorială care deserveşte beneficiarul, pentru fiecare operaţiune în parte.

(3) Un exemplar al certificatului de scutire împreună cu documentul vamal însoţesc transportul produselor accizabile de la biroul vamal de intrare în România până la beneficiar şi se păstrează de către acesta.

(4) Al doilea exemplar se păstrează de biroul vamal.

(5) În cazul în care importul se realizează printr-un alt birou vamal de intrare în teritoriul comunitar decât cel prevăzut la alin. (3), transportul produselor accizabile va fi însoţit de documentul vamal şi de exemplarul certificatului de scutire al beneficiarului.

(6) Scutirea de la plata accizelor se acordă direct beneficiarilor scutirilor în baza certificatului de scutire prevăzut în **anexa nr. 50** şi în cazul produselor accizabile achiziţionate de la un importator pentru care accizele au fost plătite de acesta în vamă.

(7) Un exemplar al certificatului de scutire însoţeşte transportul produselor accizabile de la importator către beneficiar şi se păstrează de către acesta, iar al doilea exemplar se păstrează de către importator.

(8) Importatorul livrează beneficiarului scutirii produsele accizabile la preţuri fără accize şi va solicita restituirea accizelor aferente cantităţilor astfel livrate.

(9) În vederea restituirii sumelor reprezentând accizele, importatorul va depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală teritorială la care este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, următoarele documente:

a) cererea de restituire de accize;

b) copia facturilor de livrare către beneficiarul scutirii, în care este înscrisă menţiunea “scutit de accize”;

c) dovada plăţii accizelor în vamă;

d) copia certificatului de scutire, aferent fiecărei operaţiuni.

(10) Modelul cererii de restituire a accizei este cel din **anexa nr. 51**.

(11) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentaţia depuse de către importator autorităţii vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(12) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (11) autorităţii fiscale teritoriale.

(13) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

110.4. (1) În cazul energiei electrice şi al gazului natural, regimul de scutire se acordă în baza certificatului de scutire al cărui model este prevăzut în **anexa nr. 50**, întocmit de beneficiar şi vizat de autoritatea vamală teritorială care deserveşte beneficiarul.

(2) Certificatul de scutire va avea valabilitate un an calendaristic.

(3) Certificatul de scutire se întocmeşte în două exemplare. Un exemplar rămâne la beneficiar, iar al doilea se va prezenta operatorului economic de gaz natural şi de energie electrică ce realizează furnizarea direct către beneficiar şi va rămâne la acesta.

(4) În baza certificatului de scutire, furnizorul de gaz natural şi furnizorul de energie electrică vor emite beneficiarului facturi la preţuri fără accize.

Norme metodologice

ART. 206^58

111. (1) Alcoolul etilic se consideră a fi complet denaturat atunci când denaturarea se face cu denaturanţii notificaţi de către fiecare stat membru la Comisia Europeană şi acceptaţi de către aceasta şi celelalte state membre.

(2) Formulele admise a fi utilizate pentru denaturarea completă a alcoolului, în concentraţie la hectolitru de alcool pur, sunt următoarele:

a) benzoat de denatoniu (nr. CAS 3734-33-6) 1 gram (chimic pur), metiletilcetonă (butanonă) (nr. CAS 78-93-3) 2 litri (chimic pură) şi albastru de metilen (nr. CAS 61-73-4; C.I. 52015) 0,2 grame (chimic pur); sau

b) izopropanol (nr. CAS 67-63-0) 3 litri (chimic pur), metiletilcetonă (butanonă) (nr. CAS 78-93-3) 3 litri (chimic pură) şi benzoat de denatoniu (nr. CAS 3734-33-6) 1 gram (chimic pur).

(3) În cazul alcoolului etilic destinat a fi utilizat pe teritoriul României pentru fabricarea de produse ce nu sunt destinate consumului uman, substanţele admise pentru denaturarea acestuia, în concentraţie la hectolitru de alcool pur, sunt cel puţin două din următoarele:

a) pentru industria cosmetică:

1. dietilftalat (nr. CAS 84-66-2) 0,1 litri (chimic pur);
2. ulei de mentă 0,15 litri;
3. ulei de lavandă 0,15 litri;
4. benzoat de benzil (nr. CAS 120-51-4) 5 litri (chimic pur);
5. izopropanol (nr. CAS 67-63-0) 2 litri (chimic pur);
6. 1,2 propandiol (nr. CAS 57-55-6) 2 litri (chimic pur);

7. terţbutanol (nr. CAS 75-65-0) 80 grame (chimic pur);
8. benzoat de denatoniu (nr. CAS 3734-33-6) 1 gram (chimic pur);
b) pentru alte industrii:
1. alcooli superiori 3 kg;
2. violet de metil (nr. CAS 8004-87-3; C.I. 42535) 0,1 grame (chimic pur);
3. monoetilenglicol (nr. CAS 107-21-1) 0,35 kilograme (chimic pur);
4. salicilat de etil/metil (nr. CAS 118-61-6/nr. CAS 119-36-8) 0,06 kilograme (chimic pur);
5. albastru de metilen (nr. CAS 61-73-4; C.I. 52015) 0,35 grame (chimic pur);
6. terţbutanol (nr. CAS 75-65-0) 80 grame (chimic pur);
7. etil terţbutil eter (nr. CAS 637-92-3) 2 litri (chimic pur);
8. izopropanol (nr. CAS 67-63-0) 2 litri (chimic pur).

(3^1) Cantităţile/Volumele de substanţe prevăzute la alin. (2) şi (3) sunt exprimate în substanţă cu puritate 100% şi trebuie să se regăsească în produsul finit după omogenizare, la finalul operaţiunii de denaturare.

(3^2) Cantităţile/Volumele de substanţe prevăzute la alin. (2) şi (3) pot fi depăşite cu maximum 10%.

(4) Pentru denaturarea alcoolului etilic destinat industriei cosmetice nu se vor putea utiliza formula de denaturare care să cuprindă doar uleiul de lavandă şi uleiul de mentă şi formula de denaturare care să cuprindă doar uleiul de mentă şi 1,2 propandiol, iar pentru alcoolul etilic destinat altor industrii nu se va putea utiliza formula de denaturare care să cuprindă doar albastrul de metilen şi violetul de metil.

(5) Operatorii economici utilizatori de alcool complet denaturat sau parţial denaturat, care, din motive sanitare, tehnice sau comerciale, nu pot folosi alcoolul denaturat cu substanţele prevăzute la alin. (2) şi (3), pot solicita avizul laboratorului vamal pentru utilizarea de către antrepozitele fiscale din România a substanţelor pe care ei le propun. Solicitarea va trebui să cuprindă motivele pentru care este necesară aprobarea acelui denaturant specific şi descrierea componentelor de bază ale denaturantului propus, precum şi declaraţia pe propria răspundere a faptului că celelalte componente ale produsului în care se va utiliza alcoolul denaturat nu intră în reacţie cu substanţele propuse ca denaturanţi, astfel încât să anuleze denaturarea. Acest aviz este eliberat numai pe baza analizelor de laborator efectuate mostrelor de alcool etilic denaturat cu substanţele respective prezentate de producătorii în cauză. Avizul va sta la baza documentaţiei necesare eliberării autorizaţiei de utilizator final.

(6) Operatorii economici utilizatori de alcool parţial denaturat, care au primit avizul laboratorului vamal pentru utilizarea unor substanţe de denaturare a alcoolului etilic, altele decât cele prevăzute la alin. (3), pot efectua achiziţii de alcool etilic astfel denaturat şi de la antrepozite fiscale din alte state membre.

(7) În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin consum uman se înţelege consum uman alimentar.

(8) Denaturarea alcoolului etilic se realizează numai în antrepozite fiscale de producţie alcool etilic - materie primă -, autorizate pentru această operaţiune, sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale.

(9) Este permisă denaturarea numai a alcoolului etilic realizat în respectivul antrepozit fiscal de producţie alcool etilic – materie primă.

(10) În vederea obţinerii soluţiilor de spălat sau de curăţare este permisă denaturarea numai a alcoolului tehnic rezultat exclusiv ca produs secundar din procesul de obţinere a alcoolului etilic rafinat şi care datorită compoziţiei sale nu poate fi utilizat în industria alimentară.

(11) Este interzisă realizarea în interiorul antrepozitelor fiscale a produselor care nu sunt destinate consumului uman, cu excepţia alcoolului sanitar.

(12) Operaţiunea de denaturare a alcoolului se poate realiza astfel:

a) fie prin adăugarea succesivă a substanţelor denaturante admise în cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată;

b) fie prin adăugarea în cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată a unui amestec realizat în prealabil din substanţele denaturante admise.

(12^1) Antrepozitarul autorizat din România are responsabilitatea pentru respectarea procedurii de denaturare şi pentru omogenizarea substanţelor prevăzute la alin. (2) şi (3) în masa de produs finit, pentru produsele realizate în antrepozitul fiscal pe care îl deţine. În cazul achiziţiilor intracomunitare şi al importurilor, responsabilitatea omogenizării substanţelor prevăzute la alin. (2) şi (3) în masa de produs finit revine persoanei juridice care desfăşoară astfel de operaţiuni şi care poate fi antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau operatorul economic, după caz.

(13) Denaturarea alcoolului se realizează potrivit următoarei proceduri:

a) cu cel puţin 5 zile lucrătoare înainte de a efectua operaţiunea de denaturare, antrepozitul fiscal solicită, în scris, pentru aceasta, acordul autorităţii vamale teritoriale;

b) în cererea de solicitare a acordului, antrepozitarul autorizat trebuie să menţioneze cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată, denaturanţii ce urmează a fi utilizaţi, procedura de denaturare, data şi ora operaţiunii de denaturare, destinaţia alcoolului denaturat justificată prin comenzile primite din partea utilizatorilor;

c) în funcţie de rezultatele verificării datelor cuprinse în documentaţia depusă, autoritatea vamală teritorială decide asupra acceptării operaţiunii de denaturare şi desemnează reprezentantul său ori deleagă competenţa către autoritatea vamală teritorială în a cărei rază se află punctul de lucru, în vederea supravegherii acestei operaţiuni. În situaţia în care datele cuprinse în documentaţia prezentată nu corespund realităţii, autoritatea vamală teritorială respinge solicitarea de efectuare a operaţiunii.

d) operaţiunea de denaturare se consemnează într-un registru special, care se păstrează în antrepozitul fiscal, în care se vor înscrie: data efectuării operaţiunii, cantitatea denaturată, substanţele şi cantităţile utilizate pentru denaturare, precum şi numele şi semnătura reprezentantului autorităţii vamale.

(14) Antrepozitarul autorizat pentru producţie de alcool etilic - materie primă - poate livra alcool etilic denaturat către operatori economici, alţii decât utilizatorii finali, numai dacă alcoolul este îmbuteliat în butelii destinate comercializării cu amănuntul.

(15) Deplasarea intracomunitară a alcoolului complet denaturat va fi însoţită de documentul de însoţire prevăzut la pct. 102.

(16) În cazul prevăzut la **art. 206^58** alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, este scutit de la plata accizelor numai alcoolul etilic utilizat pentru producţia de medicamente, aşa cum sunt definite în directivele 2001/82/CE şi 2001/83/CE.

(17) În sensul **art. 206^58** alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, prin procese de fabricaţie se înţelege totalitatea procedeelor folosite pentru transformarea materiilor prime şi a semifabricatelor în produse finite, cu condiţia ca produsele finite să nu conţină alcool.

(18) În situaţiile de scutire directă, scutirea de la plata accizelor se acordă numai utilizatorului, cu condiţia ca aprovizionarea să fie efectuată direct de la un antrepozit fiscal sau din operaţiuni proprii de import. În situaţiile de scutire indirectă, scutirea de la plata accizelor se acordă numai utilizatorului, cu condiţia ca aprovizionarea să fie efectuată direct de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat sau din operaţiuni proprii de import. Destinatarul înregistrat care livrează produse ce urmează a fi utilizate într-un scop scutit de la plata accizelor va evidenţia în factură contravaloarea accizelor plătite la bugetul de stat.

(19) Atunci când utilizatorul face achiziţii intracomunitare de alcool etilic în vederea utilizării în scopurile prevăzute la **art. 206^58** alin. (1) lit. b) - i) din Codul fiscal, trebuie să deţină şi calitatea de destinatar înregistrat.

(20) În cazul alcoolului etilic importat dintr-o ţară terţă în vederea utilizării în scopurile prevăzute la **art. 206^58**alin. (1) lit. b) - i) din Codul fiscal, importatorul trebuie să fie şi utilizatorul materiei prime.

(21) Scutirea se acordă direct:

a) în situaţiile prevăzute la **art. 206^58** alin. (1) lit. d) şi f) din Codul fiscal;

b) în situaţiile prevăzute la **art. 206^58** alin. (1) lit. a), c) şi e) din Codul fiscal, precum şi în situaţia realizării de alcool sanitar, pentru antrepozitarii autorizaţi care funcţionează în sistem integrat. Prin sistem integrat se înţelege utilizarea alcoolului etilic şi a altor produse alcoolice de către antrepozitar, pentru realizarea de produse finite destinate a fi consumate ca atare, fără a mai fi supuse vreunei modificări.

(22) În toate situaţiile de scutire directă, scutirea se acordă pe baza autorizaţiei de utilizator final.

(23) Autorizaţia de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(24) Cererea pentru obţinerea autorizaţiei de utilizator final se întocmeşte conform modelului prevăzut în **anexa nr. 33**. Cererea, însoţită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(25) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizaţiei de utilizator final dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;

c) solicitantul deţine utilajele, terenurile şi clădirile sub orice formă legală;

d) solicitantul a utilizat alcoolul etilic şi produsele alcoolice achiziţionate anterior în scopul pentru care a obţinut autorizaţie de utilizator final.

(26) Autoritatea vamală teritorială atribuie şi înscrie pe autorizaţia de utilizator final un cod de utilizator.

(27) Modelul autorizaţiei de utilizator final este prezentat în **anexa nr. 34.**

(28) Autorizaţiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinaţii:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă şi păstrată de către antrepozitul fiscal furnizor al produselor accizabile în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(29) Autorizaţia de utilizator final are o valabilitate de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizaţie de utilizator final poate fi suplimentată în situaţii bine justificate, în cadrul aceleiaşi perioade de valabilitate a autorizaţiei.

(30) Operatorii economici care deţin autorizaţii de utilizator final au obligaţia de a transmite on-line autorităţii vamale teritoriale emitente a autorizaţiei, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situaţie privind achiziţia şi utilizarea alcoolului etilic şi a produselor alcoolice, care va cuprinde informaţii, după caz, cu privire la: furnizorul de alcool etilic şi/sau de produse alcoolice, cantitatea de produse achiziţionată, cantitatea utilizată, stocul de alcool etilic şi/sau de produse alcoolice la sfârşitul lunii de raportare şi cantitatea de produse finite realizate, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 35**. Neprezentarea situaţiei în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancţiuni contravenţionale potrivit prevederilor Codului fiscal.

(31) Autoritatea vamală teritorială revocă autorizaţia de utilizator final în următoarele situaţii:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenţii la regimul produselor accizabile, potrivit Codului fiscal;

b) operatorul economic nu a justificat legal destinaţia cantităţii de alcool etilic şi/sau de produse alcoolice achiziţionate;

c) operatorul economic a utilizat alcoolul etilic şi/sau produsele alcoolice achiziţionate altfel decât în scopul pentru care a obţinut autorizaţie de utilizator final.

(32) Decizia de revocare a autorizaţiei de utilizator final se comunică deţinătorului şi produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

(33) Autoritatea vamală teritorială anulează autorizaţia de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informaţii inexacte sau incomplete în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizaţia de utilizator final.

(34) Decizia de anulare a autorizaţiei de utilizator final se comunică deţinătorului şi produce efecte începând de la data emiterii autorizaţiei.

(35) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizaţiei de utilizator final, potrivit legislaţiei în vigoare.

(36) Contestarea deciziei de revocare sau de anulare a autorizaţiei de utilizator final, nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

(37) O nouă autorizaţie de utilizator final va putea fi obţinută după 12 luni de la data revocării sau anulării autorizaţiei.

(38) Stocurile de alcool etilic şi/sau de produse alcoolice înregistrate la data revocării sau anulării autorizaţiei de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale.

(39) Autorităţile vamale teritoriale vor ţine o evidenţă a operatorilor economici care au obţinut autorizaţii de utilizatori finali prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, autoritatea vamală centrală va asigura publicarea listei cuprinzând aceşti operatori economici pe pagina sa de web, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(40) În toate situaţiile de scutire directă, livrarea produselor se face la preţuri fără accize, iar deplasarea acestora este obligatoriu însoţită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic, prevăzut la pct. 91.

(41) La sosirea produsului la operatorul economic utilizator, acesta trebuie să înainteze în sistemul informatizat raportul de primire, potrivit procedurii de la pct. 93, şi are obligaţia deţinerii produselor maximum 48 de ore pentru un posibil control din partea autorităţii vamale teritoriale.

(42) În situaţia în care nu se respectă prevederile alin. (40) şi (41), operaţiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum şi după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(43) În situaţiile prevăzute la **art. 206^58** alin. (1) lit. b), c), e), g), h) şi i) din Codul fiscal, scutirea se acordă indirect. Livrarea

produselor se face la preţuri cu accize, urmând ca operatorii economici utilizatori să solicite restituirea accizelor.

(44) Pentru restituirea accizelor, utilizatorii vor depune lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală teritorială, cererea de restituire de accize, însoţită de:

a) copia facturii de achiziţie a alcoolului etilic şi/sau a produsului alcoolic ori copia avizului de însoţire pentru alcoolul etilic parţial denaturat în cazul antrepozitarilor autorizaţi care funcţionează în sistem integrat. În cazul operatorului economic prevăzut la alin. (19), utilizatorul autorizat ca destinatar înregistrat va prezenta dovada achiziţiei în regim suspensiv, reprezentată de documentul administrativ electronic şi raportul de recepţie aferent, iar în cazul utilizatorului prevăzut la alin. (20), declaraţia vamală de import;

b) dovada plăţii accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis, sau dovada plăţii accizelor la bugetul de stat, în cazul antrepozitarilor autorizaţi care funcţionează în sistem integrat, a destinatarilor înregistraţi şi a operatorilor economici care au realizat operaţiuni proprii de import;

c) dovada cantităţii utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând într-o situaţie centralizatoare a cantităţilor efectiv utilizate şi a documentelor aferente.

(45) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanţelor publice, la propunerea preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(46) Depozitele farmaceutice achiziţionează alcoolul etilic la preţuri cu accize şi îl livrează către spitale şi farmacii la preţuri fără accize în baza autorizaţiilor de utilizator final deţinute de acestea din urmă. În aceste condiţii, preţul de vânzare al alcoolului etilic va fi stabilit de către depozitul farmaceutic pe baza preţului de achiziţie al acestui produs care nu are inclusă acciza, astfel încât spitalele şi farmaciile să beneficieze de facilitatea prevăzută la **art. 206^58** alin. (1) lit. f) din Codul fiscal.

(47) În situaţia prevăzută la alin. (46) depozitele farmaceutice vor păstra o copie a autorizaţiei de utilizator final al beneficiarului scutirii.

(48) Pentru cantităţile de alcool etilic livrate la preţuri fără accize spitalelor şi farmaciilor, depozitele farmaceutice pot solicita compensarea/restituirea accizelor. În acest sens, depozitele farmaceutice vor depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoţită de:

a) copia facturii de achiziţie a alcoolului etilic, în care acciza să fie evidenţiată distinct;

b) dovada plăţii accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

c) dovada cantităţii de alcool etilic livrată spitalelor şi farmaciilor la preţuri fără accize, constând într-o situaţie centralizatoare a documentelor aferente cantităţilor efectiv livrate.

(49) În situaţiile prevăzute la alin. (44) şi (48), autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentaţia depuse de către utilizatori sau depozitele farmaceutice autorităţii vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(50) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (49) autorităţii fiscale teritoriale.

(51) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

(52) Denaturarea alcoolului etilic pentru obţinerea alcoolului sanitar poate fi realizată numai în antrepozitul fiscal de producţie în care se obţine alcoolul etilic - materie primă.

Norme metodologice

ART. 206^60

113.

113.1. În situaţiile prevăzute la **art. 206^60** alin. (1) lit. a) și b) din Codul fiscal, scutirea se acordă după cum urmează:

113.1.1.

(1) În situaţia prevăzută la **art. 206^60** alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, cu condiţia ca aprovizionarea cu produse energetice să se efectueze numai de la un antrepozit fiscal.

(2) Livrarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aeronave se poate efectua la preţuri fără accize către:

a) operatorii economici care deţin certificate de autorizare pentru aprovizionarea aeronavelor cu produse energetice, eliberate de autoritatea competentă în domeniul aeronautic;

b) persoana care deţine certificat de autorizare ca operator aerian.

(3) Certificatele prevăzute la alin. (2) se eliberează de Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

(3^1) Scutirea se acordă direct şi în cazul în care produsele energetice utilizate de operatorii economici care deţin certificate de autorizare emise de Autoritatea Aeronautică Civilă provin din achiziţii intracomunitare proprii.

(3^2) Atunci când produsele energetice utilizate de operatorii economici prevăzuţi la alin. (3^1) provin din achiziţii intracomunitare proprii, aceştia trebuie să deţină şi calitatea de destinatar înregistrat.

(4) Intră sub incidenţa prevederilor alin. (2) și livrările de produse energetice destinate a fi utilizate drept combustibil de către aeronavele înregistrate în alte state, care efectuează zboruri, altele decât cele turistice în scop privat, fără a fi necesară prezentarea certificatelor eliberate de autorităţile aeronautice civile din statele respective.

(5) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (2) lit. a) care dispun de spaţii de depozitare și efectuează operaţiuni de alimentare cu combustibil a aeronavelor trebuie să se autorizeze ca antrepozite fiscale de depozitare.

(6) Pentru operatorii economici care deţin certificate de autorizare ca agenţi de handling combustibili, autorizaţia de antrepozit fiscal se emite pentru locurile și produsele specificate în anexa la certificatul de autorizare emis de Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

(7) Scutirea de plata accizelor se aplică direct și în cazul operatorilor economici prevăzuţi la alin. (2) lit. a) care nu dispun de spaţii de depozitare și efectuează operaţiuni de alimentare cu combustibil a aeronavelor, cu condiţia ca deplasarea produselor energetice să se realizeze direct de la antrepozitul fiscal către beneficiarul scutirii.

(8) Deplasarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aeronave, în cazul aeronavelor aflate pe alte aeroporturi decât cele situate în apropierea antrepozitului fiscal care asigură alimentarea aeronavelor, trebuie să fie însoţită de exemplarul

tipărit al documentului administrativ electronic. La rubrica «Destinatar» se vor înscrie tot datele expeditorului, iar în rubrica «Locul livrării» se va înscrie adresa aeroportului în cauză. După sosirea produselor la destinaţie, expeditorul va întocmi raportul de primire în maximum 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării produselor, utilizând sistemul informatizat (9) Zilnic, antrepozitele fiscale de producţie sau de depozitare, altele decât cele prevăzute la alin. (5), vor înscrie toate cantităţile de combustibil livrate cu destinaţia utilizării exclusive pentru aeronave în jurnale speciale întocmite potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 52.1**.

(10) Jurnalele menţionate la alin. (9) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidenţă operativă și vor fi transmise on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorităţii vamale teritoriale, potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(11) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (5) vor înregistra zilnic toate cantităţile intrate și ieşite în jurnalele privind achiziţiile/livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv pentru aviaţie, întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 53.1.

(12) Jurnalele menţionate la alin. (11) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidenţă operativă și vor fi transmise on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorităţii vamale teritoriale, potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(13) Intră sub incidenţa prevederilor alin. (1) și instituţiile de stat care implică apărarea, ordinea publică, sănătatea publică, siguranţa și securitatea naţională, care, datorită specificului activităţii lor, nu deţin certificate eliberate de Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

(14) În cazul deplasării produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviaţie, realizată de antrepozitul fiscal care alimentează efectiv aeronavele, aceasta va fi însoţită de avizul de însoţire. Dovada care stă la baza acordării scutirii o reprezintă certificatul de livrare semnat de comandantul aeronavei sau de reprezentantul companiei aeriene a cărei aeronavă a fost alimentată. Certificatul de livrare se întocmește de antrepozitul fiscal care a efectuat alimentarea aeronavei, iar în cazul în care factura privind alimentarea aeronavei se întocmește în numele altui antrepozit fiscal, un exemplar al certificatului de livrare va fi transmis și acelui antrepozit fiscal. Antrepozitul fiscal în numele căruia se emit facturile către aeronave va întocmi jurnalul prevăzut în **anexa nr. 52.1**. Antrepozitul fiscal care face alimentarea aeronavei va întocmi jurnalul prevăzut în **anexa nr. 53.1**.

(15) În cazul în care combustibilul pentru aviaţie este facturat de un antrepozit fiscal de produse energetice către un intermediar care administrează contracte cu companii aeriene și care emite, la rândul lui, facturi către acestea, după alimentarea aeronavelor în aceleași condiţii cu cele prevăzute la alin. (14), fără a avea loc un transfer fizic al produsului de la antrepozitul fiscal către intermediar, deplasarea combustibilului pentru aviaţie de la antrepozitul fiscal de depozitare către aeronave va fi însoţită de avizul de însoţire. Dovada care stă la baza acordării scutirii pentru cantitatea cu care a fost alimentată aeronava o reprezintă certificatul de livrare semnat de comandantul aeronavei sau de reprezentantul companiei aeriene a cărei aeronavă a fost alimentată. Certificatul de livrare se întocmește de către antrepozitul fiscal care a efectuat alimentarea aeronavei. Primul antrepozit fiscal va întocmi jurnalul prevăzut în **anexa nr. 52.1** Antrepozitul fiscal care face alimentarea aeronavei va întocmi jurnalul prevăzut în **anexa nr. 53.1**.

(16) Jurnalele prevăzute la alin. (14) şi (15) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidenţă operativă şi vor fi transmise on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorităţii vamale teritoriale.

113.1.2.

(1) În situaţia prevăzută la ***art. 206^60*** alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct cu condiţia ca aprovizionarea produselor energetice să se efectueze numai de la un antrepozit fiscal.

(2) Livrarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru navigaţia în apele comunitare şi pentru navigaţia pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, se poate efectua la preţuri fără accize către:

a) operatorii economici care deţin certificate de autorizare ca distribuitori de combustibil pentru navigaţie, eliberate de autoritatea competentă în domeniul naval;

b) persoana care deţine certificat de autorizare pentru navigaţie. Prin certificat de autorizare pentru navigaţie se înţelege orice document care atestă că nava este luată în evidenţa autorităţilor competente din România ori din statul în care aceasta este înregistrată;

c) instituţiile de stat care implică apărarea, ordinea publică, sănătatea publică, siguranţa şi securitatea naţională.

(3) Scutirea se acordă direct şi în cazul în care produsele energetice utilizate de operatorii economici care deţin certificate de autorizare pentru navigaţie provin din achiziţii intracomunitare proprii.

(4) În situaţia prevăzută la alin. (3), operatorii economici trebuie să deţină şi calitatea de destinatar înregistrat.

(5) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (2) lit. a), care dispun de spaţii de depozitare corespunzătoare şi efectuează operaţiuni de alimentare cu combustibil a navelor şi ambarcaţiunilor, trebuie să se autorizeze ca antrepozite fiscale de depozitare.

(6) Deplasarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru navigaţie, în cazul navelor aflate în alte porturi decât cele situate în apropierea antrepozitului fiscal care asigură alimentarea navelor, trebuie să fie însoţită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic. La rubrica «Destinatar» se vor înscrie tot datele expeditorului, iar în rubrica «Locul livrării» se va înscrie adresa portului în cauză. După sosirea produselor la destinaţie, expeditorul va întocmi raportul de primire în maximum 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării produselor, utilizând sistemul informatizat.

(7) Zilnic, antrepozitele fiscale de producţie sau de depozitare, altele decât cele prevăzute la alin. (5), vor înscrie toate cantităţile de combustibil livrate cu destinaţia utilizării exclusive pentru nave în jurnale speciale, întocmite potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 52.2**.

(8) Jurnalele menţionate la alin. (7) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidenţă operativă şi vor fi transmise on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorităţii vamale teritoriale, potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(9) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (5) vor înregistra zilnic toate cantităţile intrate şi ieşite în jurnalele privind intrările şi ieşirile de combustibil destinate utilizării exclusive pentru nave, întocmite potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 53.2.**

(10) Jurnalele menţionate la alin. (9) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidenţă operativă şi vor fi transmise on-line până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare autorităţii vamale teritoriale, potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(11) În cazul deplasării produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru navigaţie, realizată de antrepozitul fiscal care alimentează efectiv navele, aceasta va fi însoţită de avizul de însoţire sau de factură.

(12) Livrarea din antrepozitele fiscale către nave a combustibilului pentru navigaţie se face numai după depunerea la antrepozitul fiscal a următoarelor documente:

a) copia atestatului de bord/carnetului de ambarcaţiune;

b) copia certificatului de autorizare pentru navigaţie a navei care urmează a fi aprovizionată, după caz;

c) declaraţia pe propria răspundere a administratorului sau a reprezentantului legal cu privire la utilizarea combustibilului pentru navigaţie achiziţionat în regim de scutire de la plata accizelor, în cazul operatorilor economici din România.

(13) După efectuarea aprovizionării navei cu combustibil pentru navigaţie, o copie a documentului de livrare semnat de comandantul navei sau de reprezentantul companiei de care aparţine nava se va depune la antrepozitul fiscal de la care nava a fost aprovizionată.

(14) Livrarea combustibilului pentru navigaţie din antrepozitele fiscale către operatorii economici prevăzuţi la alin. (2), inclusiv către antrepozite fiscale autorizate exclusiv pentru aprovizionarea navelor cu combustibil pentru navigaţie, se face numai după marcarea şi colorarea acestuia potrivit prevederilor pct. 113.10.

(15) Potrivit prevederilor art. 23 lit. b) din Ordonanţa Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim şi pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, instalaţiile plutitoare de tipul macaralelor, cu sau fără propulsie, sunt considerate nave.

113.2. (1) În situaţiile prevăzute la **art. 206^60** alin. (1) lit. c), d) și h) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, cu condiţia ca energia electrică să provină de la operatori economici autorizaţi de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE), iar produsele energetice să fie aprovizionate direct de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat, de la un importator, din operaţiuni proprii de import, de la companii de extracţie a cărbunelui sau alţi operatori economici care comercializează acest produs ori de la un distribuitor autorizat, în cazul gazului natural.

(2) Pentru aplicarea scutirii, titularii centralelor de producţie de energie electrică, ai centralelor combinate de energie electrică și termică, precum și operatorii economici utilizatori ai produselor energetice prevăzute la **art. 206^60** alin. (1) lit. h) din Codul fiscal vor solicita autorităţii vamale teritoriale în raza căreia își au sediul autorizaţii de utilizator final pentru produse energetice.

(3) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (2) energia electrică și gazul natural.

(4) Prevederile alin. (2) se aplică și în cazul producţiei de energie electrică sau producţiei combinate de energie electrică și termică realizate din cărbune și lignit în sistem de prestări de servicii. În această situaţie, obligaţia deţinerii autorizaţiei de utilizator final revine și beneficiarului prestării de servicii.

(5) Autorizaţia de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(6) Cererea pentru obţinerea autorizaţiei de utilizator final se întocmește conform modelului prevăzut în **anexa nr. 33**. Cererea, însoţită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(7) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizaţiei de utilizator final dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;

c) solicitantul deţine utilajele, terenurile și clădirile sub orice formă legală. Face excepţie de la această condiţie operatorul economic beneficiar al prestării de servicii;

d) solicitantul a utilizat produsele energetice în scopul pentru care a obţinut anterior autorizaţie de utilizator final.

(8) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizaţia de utilizator final un cod de utilizator.

(9) Modelul autorizaţiei de utilizator final este prezentat în anexa nr. 34.

(10) Autorizaţiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinaţii:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă și păstrată de către operatorul economic furnizor al produselor energetice în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(11) Autorizaţia de utilizator final are o valabilitate de 3 ani de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizaţie de utilizator final poate fi suplimentată în situaţii bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizaţiei.

(12) Operatorii economici care deţin autorizaţii de utilizator final au obligaţia de a transmite autorităţii vamale teritoriale emitente a autorizaţiei, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situaţie privind achiziţia şi utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informaţii, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziţionată, cantitatea utilizată, stocul de produse energetice la sfârşitul lunii de raportare şi cantitatea de produse finite realizate, potrivit modelului din **anexa nr. 35.** Neprezentarea situaţiei în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancţiuni contravenţionale potrivit prevederilor Codului fiscal.

(13) Cantităţile de produse scutite de plata accizelor înscrise într-o autorizaţie vor fi estimate pe baza normelor de consum și a producţiei preconizate a se realiza pe o perioadă de 3 ani.

(14) Autorităţile vamale teritoriale vor ţine o evidenţă a operatorilor economici care au obţinut autorizaţii de utilizator final prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina web a autorităţii vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(15) În situaţia în care achiziţionarea produselor energetice se efectuează de la un antrepozit fiscal în regim de scutire directă, livrarea produselor se face la preţuri fără accize, iar deplasarea acestora este obligatoriu însoţită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la pct. 91.

(16) La sosirea produsului, cu excepţia energiei electrice și a gazului natural, la operatorul economic utilizator, acesta trebuie să înainteze în sistemul informatizat raportul de primire, potrivit prevederilor **art. 206^33** din Codul fiscal, și are obligaţia deţinerii produselor maximum 48 de ore pentru un posibil control din partea autorităţii vamale teritoriale.

(17) În situaţia în care nu se respectă prevederile alin. (15) și (16), operaţiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum și după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(18) Destinatarii înregistraţi, importatorii sau operatorii economici prevăzuţi la alin. (1), care achiziţionează produse energetice în vederea livrării în regim de scutire directă către centralele de producţie de energie electrică sau producţie combinată de energie electrică și termică, precum și către operatorii economici prevăzuţi la alin. (4), vor livra produsele către acești beneficiari la preţuri fără accize și vor solicita autorităţii fiscale teritoriale restituirea accizelor aferente cantităţilor livrate cu această destinaţie care au fost plătite, după caz, la momentul recepţiei, importului sau al achiziţiei. Nu intră sub incidenţa acestor prevederi beneficiarii scutirilor care utilizează produse energetice provenite din operaţiuni proprii de import, pentru care scutirea se acordă direct, iar deplasarea acestora de la un birou vamal de intrare pe teritoriul comunitar este însoţită de un document administrativ unic.

(19) În vederea restituirii accizelor în situaţia prevăzută la alin. (18), destinatarul înregistrat, importatorul sau operatorul economic va depune la autoritatea fiscală/vamală teritorială la care a efectuat plata o cerere de restituire de accize al cărei model va fi aprobat prin ordin

al ministrului finanţelor publice, la propunerea preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. Cererea va fi însoţită de copia autorizaţiei de utilizator final a centralei beneficiare a scutirii şi de documentul care atestă plata accizelor de către destinatarul înregistrat, importator sau operatorul economic.

(19^1) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentaţia depuse de către destinatarul înregistrat, importator sau operatorul economic autorităţii vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(19^2) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (19^1) autorităţii fiscale teritoriale.

(19^3) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

(20) Atunci când, în situaţiile prevăzute la **art. 206^60** alin. (1) lit. c) și d) din Codul fiscal, centralele de producţie de energie electrică sau centralele de producţie combinată de energie electrică și termică preiau produse energetice cu titlu de împrumut de la rezerva de stat în baza unor acte normative speciale, preluarea se face în baza autorizaţiei de utilizator final. Atât achiziţionarea de produse energetice de la un antrepozit fiscal autorizat, în vederea stingerii obligaţiei, cât și restituirea efectivă a cantităţilor astfel preluate se efectuează în regim de scutire de la plata accizelor, în baza autorizaţiei de utilizator final.

113.3.

(1) În situaţia prevăzută la **art. 206^60** alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, cu condiţia ca produsele să fie achiziţionate direct de la operatorii economici înregistraţi la autoritatea fiscală centrală în calitate de furnizori de produse energetice ori — în cazul gazului natural provenit dintr-un stat membru — direct de la un distribuitor/furnizor autorizat/licenţiat de autoritatea competentă din acel stat membru.

(2) Produsele energetice — respectiv gazul natural, cărbunele și combustibilii solizi — sunt scutite de la plata accizelor atunci când sunt furnizate consumatorilor casnici, precum și organizaţiilor de caritate.

(2^1) În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin consumatori casnici se înţelege clienţii casnici aşa cum sunt aceştia definiţi prin ordin al preşedintelui Autorităţii Naţionale de Reglementare în Domeniul Energiei.

(3) În înţelesul prezentelor norme metodologice, *organizaţiile de caritate* sunt organizaţiile care au înscrise în obiectul de activitate și care desfășoară efectiv activităţi caritabile cu titlu gratuit în domeniul sănătăţii, al protecţiei mamei și copilului, al protecţiei bătrânilor, persoanelor cu handicap, persoanelor care trăiesc în sărăcie sau în cazuri de calamităţi naturale.

(4) În cazul organizaţiilor de caritate, scutirea se acordă în baza autorizaţiei de utilizator final emise de autoritatea vamală teritorială, mai puţin în cazul gazului natural, pentru care nu este obligatorie deţinerea acestei autorizaţii.

(5) Autorizaţiile de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a organizaţiei de caritate, însoţită de:

a) actul de constituire — în copie și în original — din care să rezulte că organizaţia desfășoară una dintre activităţile prevăzute la alin. (3);

b) fundamentarea cantităţilor ce urmează a fi achiziţionate în regim de scutire de la plata accizelor, la nivelul unui an calendaristic;

c) orice informaţie și documente pe care autoritatea vamală teritorială le consideră necesare pentru eliberarea autorizaţiilor.

(6) Autorizaţiile de utilizator final se emit de autoritatea vamală teritorială și au o valabilitate de un an de la data emiterii. Modelul autorizaţiei este prevăzut în **anexa nr. 34**.

(7) Autorizaţiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinaţii:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă și păstrată de către operatorul economic furnizor al produselor accizabile în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(8) Autorităţile vamale teritoriale vor ţine o evidenţă a operatorilor economici care au obţinut autorizaţii de utilizator final prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina web a autorităţii vamale a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(9) Anual, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, pentru anul precedent, fiecare organizaţie de caritate care deţine autorizaţie de utilizator final este obligată să prezinte autorităţii vamale teritoriale emitente a autorizaţiei o situaţie centralizatoare privind cantităţile de produse energetice achiziţionate în decursul unui an calendaristic, cantităţile utilizate în scopul desfăşurării activităţilor caritabile şi stocul de produse energetice rămas neutilizat, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 35**. Neprezentarea situaţiei în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancţiuni contravenţionale potrivit prevederilor Codului fiscal.

113.4.

(1) În situaţiile prevăzute la **art. 206^60** alin. (1) lit. f) şi g) din Codul fiscal, scutirea se acordă indirect, cu condiţia ca aprovizionarea să se efectueze de la un antrepozit fiscal.

(2) Înainte de fiecare achiziţie de combustibil pentru motor în regim de scutire, utilizatorul va notifica această operaţiune la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea, pentru un posibil control. Notificarea va cuprinde informaţii cu privire la furnizor, produse și cantităţile ce urmează a fi achiziţionate.

(3) Operatorii economici pot solicita restituirea accizelor trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului.

(4) Pentru restituirea accizelor, utilizatorii vor depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoţită de:

a) copia facturii de achiziţie a combustibilului pentru motor, în care acciza să fie evidenţiată distinct;

b) dovada plăţii accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

c) dovada cantităţii utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând în copia documentului care atestă realizarea operaţiunilor de dragare — certificată de autoritatea competentă în acest sens;

d) memoriul în care va fi descrisă operaţiunea pentru care a fost necesar consumul de combustibil pentru motor și în care se vor menţiona: perioada de desfășurare a operaţiunii, numărul orelor de funcţionare a motoarelor și a instalaţiilor de dragare și consumul normat de combustibil pentru motor.

(4^1) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentaţia depuse de operatorul economic autorităţii vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(4^2) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (4^1) autorităţii fiscale teritoriale.

(4^3) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

(5) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanţelor publice, la propunerea preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(6) În înţelesul prezentelor norme metodologice, *combustibilii pentru motor utilizaţi în domeniul producţiei, dezvoltării, testării și mentenanţei aeronavelor și vapoarelor* înseamnă inclusiv combustibilii pentru motor utilizaţi în domeniul testării și mentenanţei motoarelor ce echipează aeronavele și vapoarele.

113.5. În cazul scutirii prevăzute la **art. 206^60** alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, în înţelesul prezentelor norme metodologice:

a) *rezervor standard* înseamnă:

— rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate autovehiculele de același tip ca și vehiculul în cauză și a căror montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct, atât pentru propulsie, cât și pentru funcţionarea în timpul transportului, dacă este cazul, a sistemelor frigorifice și a altor sisteme. De asemenea, sunt considerate rezervoare standard rezervoarele de gaz montate pe autovehicule, destinate utilizării directe a gazului drept carburant, precum și rezervoarele adaptate altor sisteme cu care poate fi echipat vehiculul;

— rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate containerele de același tip ca și containerul în cauză și a căror montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct pentru funcţionarea, în timpul transportului, a sistemelor frigorifice și a altor sisteme cu care pot fi echipate containerele speciale;

b) *containere speciale* înseamnă orice container echipat cu dispozitive special destinate sistemelor frigorifice, de oxigenare, de izolare termică sau altor sisteme.

113.6. În situaţia prevăzută la **art. 206^60** alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, în baza actelor normative emise pentru gratuităţi în scop de ajutor umanitar.

113.7.

(1) În situaţia prevăzută la **art. 206^60** alin. (1) lit. k) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct atunci când aprovizionarea se efectuează de la un antrepozit fiscal. Scutirea se acordă direct și în cazul furnizării gazului natural.

(2) Scutirea se acordă în baza autorizaţiei de utilizator final emise de autoritatea vamală teritorială, mai puţin în cazul gazului natural, pentru care nu este obligatorie deţinerea acestei autorizaţii.

(3) Autorizaţia de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului, însoţită de fundamentarea cantităţilor de produse energetice ce urmează a fi achiziţionate în regim de scutire de la plata accizelor. Cererea se depune la autoritatea vamală teritorială.

(4) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizaţia de utilizator final un cod de utilizator.

(5) Modelul autorizaţiei de utilizator final este prezentat în **anexa nr. 34**.

(6) Autorizaţiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinaţii:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă și păstrată de către operatorul economic furnizor al produselor energetice în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(7) Autorizaţia de utilizator final are o valabilitate de 3 ani de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizaţie de utilizator final poate fi suplimentată în situaţii bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizaţiei.

(8) Deţinătorii de autorizaţii de utilizator final au obligaţia de a transmite on-line autorităţii vamale teritoriale emitente a autorizaţiei, trimestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului pentru care se face raportarea, o situaţie privind achiziţia şi utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informaţii, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziţionată, cantitatea utilizată şi stocul de produse energetice la sfârşitul perioadei de raportare, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 35**. Neprezentarea situaţiei în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancţiuni contravenţionale potrivit prevederilor Codului fiscal.

(9) Cantităţile de produse scutite de plata accizelor înscrise într-o autorizaţie vor fi estimate pe baza datelor determinate în funcţie de perioada de utilizare a combustibilului pentru încălzire și de parametrii tehnici ai instalaţiilor pe o durată de 3 ani.

(10) Autorităţile vamale teritoriale vor ţine o evidenţă a operatorilor economici care au obţinut autorizaţii de utilizator final prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina de web a autorităţii vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(11) În situaţia în care achiziţionarea produselor energetice se efectuează de la un antrepozit fiscal în regim de scutire directă, livrarea produselor se face la preţuri fără accize, iar deplasarea acestora este obligatoriu însoţită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la pct. 91.

(12) La sosirea produsului energetic la utilizator, acesta trebuie să înainteze în sistemul informatizat raportul de primire, potrivit prevederilor **art. 206^33** din Codul fiscal, și are obligaţia deţinerii produselor maximum 48 de ore pentru un posibil control din partea autorităţii vamale teritoriale.

(13) În situaţia în care nu se respectă prevederile alin. (11) și (12), operaţiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum și după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(14) În înţelesul prezentelor norme metodologice prin *lăcașuri de cult* se înţelege lăcașurile așa cum sunt definite potrivit legislaţiei în domeniul cultelor.

(15) În cazul produselor energetice achiziţionate de la importatori sau de la alţi operatori economici, scutirea de la plata accizelor se acordă indirect, prin restituire.

(16) Pentru restituirea accizelor, beneficiarul scutirii va depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoţită de:

a) copia facturii de achiziţie a produselor energetice;

b) dovada cantităţii utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea.

(17) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanţelor publice la propunerea preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(16^1) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentaţia depuse de către beneficiar autorităţii vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(16^2) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (16^1) autorităţii fiscale teritoriale.

(16^3) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

113.8.

(1) În situaţia prevăzută la **art. 206^60** alin. (1) lit. l) din Codul fiscal, atunci când produsele energetice utilizate drept combustibil pentru încălzire sunt produse în totalitate din biomase, denumite în continuare *biocombustibili*, scutirea este totală.

(2) În situaţia prevăzută la **art. 206^60** alin. (1) lit. l) din Codul fiscal, atunci când produsele energetice utilizate drept combustibil pentru motor sunt produse în totalitate din biomase, denumite în continuare *biocarburanţi*, scutirea este totală.

(3) În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin *biomasă* se înţelege fracţiunea biodegradabilă a produselor, deșeurilor și reziduurilor provenite din agricultură — inclusiv substanţe vegetale și animale —, silvicultură și industriile conexe, precum și fracţiunea biodegradabilă a deșeurilor industriale și urbane.

(4) *** Abrogat.

(5) *** Abrogat.

(6) Amestecul în vrac dintre biocarburanţi şi carburanţii tradiţionali, în conformitate cu legislaţia specifică, se poate realiza în regim suspensiv de accize numai în antrepozitele fiscale pentru producţia sau depozitarea produselor energetice.

(7) Amestecul în vrac dintre biocombustibili şi combustibilii tradiţionali se poate realiza în regim suspensiv de accize numai în antrepozitele fiscale pentru producţia sau depozitarea produselor energetice.

(8) *** Abrogat.

(9) Atunci când staţiile de distribuţie comercializează produse energetice utilizate drept carburant, realizate în totalitate din biomasă, acestea trebuie să se asigure că sunt respectate condiţiile prevăzute la **art. 206^20** alin. (2) lit. c) din Codul fiscal. Staţiile de distribuţie vor afișa în acest sens avertismente în atenţia clienţilor.

113.9. (1) În situaţia prevăzută la **art. 206^60**alin. (1) lit. m) din Codul fiscal, scutirea de la plata accizelor se acordă cu condiţia ca operatorii economici producători de energie electrică să notifice acest fapt la autoritatea vamală teritorială, iar energia electrică astfel realizată să fie furnizată direct unui consumator final. Notificarea va cuprinde informaţii detaliate privind activitatea desfășurată de operatorul economic și va fi însoţită de copia documentelor care atestă autorizarea de către Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei. După înregistrarea notificării, o copie a acestei notificări cu numărul de înregistrare va fi păstrată de operatorul economic.

(2) În înţelesul prezentelor norme metodologice, *surse regenerabile de energie* sunt: eoliană, solară, geotermală, a valurilor, a mareelor, energia hidro-, biomasă, gaz de fermentare a deșeurilor, gaz de fermentare a nămolurilor din instalaţiile de epurare a apelor uzate și biogaz.

113.10.

(1) Scutirile directe de la plata accizelor pentru motorina și kerosenul utilizate drept combustibil pentru motor în situaţiile prevăzute la **art. 206^60** alin. (1) din Codul fiscal se acordă cu condiţia ca aceste produse să fie marcate potrivit prevederilor Directivei nr. 95/60/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind marcarea fiscală a motorinei și kerosenului, precum și celor din legislaţia naţională specifică în domeniu.

(2) Marcarea motorinei şi a kerosenului se realizează în antrepozite fiscale, cu excepţia antrepozitelor fiscale autorizate exclusiv pentru aprovizionarea navelor cu combustibil pentru navigaţie. Marcarea se realizează sub supraveghere fiscală, potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(3) Nu intră sub incidenţa marcării produsele energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviaţie.

113.11.

(1) În situaţiile de acordare a scutirii directe, care necesită autorizaţie de utilizator final, aceasta se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(2) Autoritatea vamală teritorială revocă autorizaţia de utilizator final în următoarele situaţii:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenţii la regimul produselor accizabile, potrivit Codului fiscal.

b) operatorul economic nu a justificat legal destinaţia cantităţii de produse energetice achiziţionate;

c) operatorul economic a utilizat produsul energetic achiziţionat altfel decât în scopul pentru care a obţinut autorizaţie de utilizator final.

(3) Decizia de revocare a autorizaţiei de utilizator final se comunică deţinătorului şi produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

(4) Autoritatea vamală teritorială anulează autorizaţia de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informaţii inexacte sau incomplete în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizaţia de utilizator final.

(5) Decizia de anulare a autorizaţiei de utilizator final se comunică deţinătorului și produce efecte începând de la data emiterii autorizaţiei.

(6) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizaţiei de utilizator final, potrivit legislaţiei în vigoare.

(6^1) Contestarea deciziei de revocare sau de anulare a autorizaţiei de utilizator final nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

(7) O nouă autorizaţie de utilizator final va putea fi obţinută după 12 luni de la data revocării sau anulării autorizaţiei.

(8) Stocurile de produse energetice înregistrate la data revocării sau anulării autorizaţiei de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale.

Norme metodologice

ART. 206^61

114. Nu intră sub incidenţa sistemului de marcare:

a) alcoolul etilic denaturat cu substanţe specifice destinaţiei, alta decât consumul uman, astfel încât să nu poată fi utilizat la obţinerea de băuturi alcoolice;

b) alcoolul etilic tehnic rezultat exclusiv ca produs secundar din procesul de obţinere a alcoolului etilic rafinat şi care datorită compoziţiei sale nu poate fi utilizat în industria alimentară;

c) băuturile slab alcoolizate, cu o concentraţie alcoolică de până la 10% în volum inclusiv;

d) produsele din producţia internă destinate exportului;

e) produsele de natura celor supuse marcării, provenite din import, aflate în regim de tranzit sau de import temporar;

f) aromele alimentare, extractele şi concentratele alcoolice.

g) băuturi fermentate spumoase, altele decât bere şi vinuri.

Norme metodologice

ART. 206^62

115. (1) Autorizaţia de antrepozit fiscal sau de destinatar înregistrat atestă și dreptul de marcare a produselor supuse acestui regim.

(2) Dreptul de marcare a produselor supuse acestui regim revine importatorului de astfel de produse din ţări terţe, în baza autorizaţiei emise de Comisie în vederea realizării acestor achiziţii.

(3) Autorizaţia de importator se acordă de Comisie în conformitate cu prevederile pct. 117.1.

(4) În vederea realizării achiziţiilor de produse din tutun prelucrat din alte state membre, timbrele procurate de destinatarii înregistraţi se expediază pe adresa antrepozitului fiscal de producţie care urmează să le aplice pe produse.

(5) În vederea realizării achiziţiilor de băuturi alcoolice supuse marcării din alte state membre, banderolele procurate de destinatarii înregistraţi se expediază pe adresa antrepozitului fiscal de producţie sau a unui antrepozit fiscal desemnat de către acesta, care urmează să le aplice pe produse.

(6) În vederea realizării achiziţiilor de băuturi alcoolice supuse marcării din alte state membre pentru care antrepozitul fiscal expeditor nu aplică banderole, banderolele procurate de destinatarii înregistraţi se aplică de către aceștia în locurile autorizate pentru primirea produselor în regim suspensiv de accize. În această situaţie, banderolele se aplică înainte de comercializarea băuturilor alcoolice pe teritoriul României, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care accizele au devenit exigibile.

(7) În vederea realizării importurilor de produse supuse marcării, timbrele sau banderolele, după caz, procurate de importatori se expediază pe adresa producătorului extern care urmează să le aplice pe produse.

(8) În vederea realizării importurilor de produse supuse marcării pentru care furnizorul extern nu aplică banderole sau timbre, banderolele sau timbrele procurate de importatori se aplică de către aceştia în antrepozite vamale, antrepozite libere sau zone libere.

(9) În situaţiile prevăzute la alin. (4), (5) și (7), expedierea marcajelor se face în maximum 15 zile de la executarea comenzii de către unitatea autorizată cu tipărirea.

(10) După expirarea termenului de 15 zile, destinatarii înregistraţi sau importatorii autorizaţi sunt obligaţi să returneze unităţii specializate autorizate cu tipărirea, în vederea distrugerii, marcajele neexpediate în termen.

(11) În cazul importurilor de produse accizabile supuse marcării, expedierea marcajelor către producătorii externi se face numai ca bagaj neînsoţit, cu depunerea în vamă a documentului vamal de export temporar. Documentul vamal de export temporar trebuie să fie însoţit de:

a) documentul de transport internaţional, din care să rezulte că destinatarul este producătorul mărfurilor ce urmează a fi importate;

b) o copie a contractului încheiat între importator și producătorul extern sau reprezentantul acestuia;

c) o copie a autorizaţiei de importator.

(12) Cu ocazia importului, odată cu documentul vamal de import, se depune un document vamal de reimport, pentru marcajele aplicate, în vederea încheierii regimului acordat la scoaterea temporară din ţară a acestora.

Norme metodologice

ART. 206^63

116. (1) Dimensiunile marcajelor sunt prezentate în **anexa nr. 54**.

(2) Marcajele sunt hârtii de valoare cu regim special şi se tipăresc de către Compania Naţională “Imprimeria Naţională” - S.A.

(3) Timbrele pentru marcarea produselor din tutun prelucrat sunt inscripţionate cu următoarele elemente:

a) denumirea operatorului economic cu drept de marcare şi codul de marcare atribuit acestuia;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: ţigarete, ţigări, ţigări de foi, tutun de fumat;

c) seria şi numărul care identifică în mod unic timbrul.

(4) Banderolele pentru marcarea băuturilor fermentate liniştite, altele decât bere şi vinuri, a produselor intermediare şi a alcoolului etilic vor avea inscripţionate următoarele elemente:

a) denumirea operatorului economic cu drept de marcare şi codul de marcare atribuit acestuia;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: alcool, băuturi slab alcoolizate - după caz, băuturi spirtoase, ţuică, rachiuri din fructe, produse intermediare, băuturi fermentate liniştite;

c) seria şi numărul care identifică în mod unic banderola;

d) cantitatea nominală exprimată în litri de produs conţinut;

e) concentraţia alcoolică.

(5) Inscripţionarea pe marcaje a elementelor prevăzute la alin. (3) şi (4) se poate face codificat, modalitatea de citire a codului fiind pusă la dispoziţia organelor în drept de către Compania Naţională “Imprimeria Naţională” - S.A., la solicitarea acestora.

(6) Banderolele se aplică pe sistemul de închidere a buteliilor, cutiilor de tetra pak/tetra brik, astfel încât prin deschiderea acestora să

se asigure distrugerea banderolelor. Sunt supuse marcării prin banderole inclusiv ambalajele individuale ce depăşesc capacitatea de 1 litru, dar nu mai mult de 3 litri.

(7) În accepţia prezentelor norme metodologice, comercializarea alcoolului etilic şi a băuturilor alcoolice de natura celor supuse marcării, în butelii sau în cutii ce depăşesc capacitatea de 3 litri, se consideră comercializare în vrac.

(8) În cazul tutunului prelucrat, altele decât ţigaretele, ambalajele individuale pe care sunt aplicate timbrele sunt pachete din carton sau celofanate ori cutii din diferite materiale - carton, lemn, plastic, metal -, în care sunt prezentate pentru vânzare aceste produse, respectiv ţigări, ţigări de foi, tutun fin tăiat destinat rulării în ţigarete.

(9) În situaţia în care dimensiunile marcajelor nu permit includerea în întregime a denumirilor operatorilor economici cu drept de marcare, se vor inscripţiona prescurtările sau iniţialele stabilite de fiecare operator economic, de comun acord cu Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S.A.

(10) Fiecărui operator economic cu drept de marcare i se atribuie un cod de marcare de 13 caractere. În cazul antrepozitarilor autorizaţi şi al destinatarilor înregistraţi, codul de marcare este codul de acciză. În cazul importatorilor autorizaţi, codul de marcare este format din două caractere alfanumerice aferente codului de ţară, conform standardului ISO 3166, din care se face importul, urmate de codul de identificare fiscală format din 11 caractere alfanumerice. Atunci când codul de identificare fiscală nu conţine 11 caractere alfanumerice, acesta va fi precedat de cifra "0", astfel încât numărul total de caractere să fie de 11. Codul de marcare se va regăsi inscripţionat pe marcajele tipărite ce vor fi aplicate pe produsele destinate comercializării pe teritoriul României.

(11) În cazul importatorilor autorizaţi care nu au contracte încheiate direct cu producătorul extern, ci cu un reprezentant al acestuia, marcajele vor fi expediate producătorului extern, iar codul atribuit va conţine indicativul ţării din care se face efectiv importul.

Norme metodologice

ART. 206^64

117.

117.1. (1) Persoana care intenţionează să obţină autorizaţie de importator depune la autoritatea vamală teritorială o cerere conform modelului prezentat în **anexa nr. 55**, însoţită de următoarele documente:

a) certificatul constatator eliberat de oficiul registrului comerţului, din care să rezulte capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează să își desfășoare activitatea, precum și o copie de pe certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare, după caz;

b) cazierele judiciare ale administratorilor, eliberate de instituţiile abilitate din România;

c) contractele încheiate direct între importator și producătorul extern sau reprezentantul acestuia. În cazul în care contractul este încheiat cu un reprezentant al producătorului extern, se va prezenta o declaraţie a producătorului extern care să ateste relaţia contractuală dintre acesta și furnizorul extern al deţinătorului de autorizaţie de importator;

d) declaraţie privind forma de constituire a garanţiei;

e) certificatul de atestare fiscală;

f) cazierul fiscal.

(2) În termen de 15 zile de la data depunerii cererii conform prevederilor alin. (1), autoritatea vamală teritorială va înainta documentaţia autorităţii fiscale centrale — direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, însoţită de un referat al acelei autorităţi vamale teritoriale asupra oportunităţii emiterii acestei autorizaţii.

(3) Autoritatea competentă eliberează autorizaţia de importator autorizat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) au fost prezentate documentele prevăzute la alin. (1);

b) în cazul unei persoane fizice care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca importator autorizat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidenţa în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracţiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea contabilităţii nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990;

c) în cazul unei persoane juridice care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca importator autorizat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnaţi în mod definitiv pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidenţa în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracţiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990;

d) solicitantul nu înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală.

(4) Autorizaţia de importator se eliberează de Comisie în termen de 60 de zile de la data depunerii documentaţiei complete.

(5) Orice importator autorizat are obligaţia de a constitui o garanţie corespunzătoare unei cote de 6% din accizele estimate aferente produselor ce urmează a fi importate pe parcursul unui an.

(6) Autorizaţia este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care importatorul autorizat face dovada constituirii garanţiei în cuantumul și în forma aprobate de Comisie potrivit pct. 108.

(6^1) Nivelul garanţiei se analizează anual de către autoritatea vamală teritorială, în vederea actualizării în funcţie de cantităţile de produse accizabile achiziţionate în anul precedent.

(6^2) Cuantumul garanţiei stabilite prin actualizare se va comunica importatorului autorizat prin decizie emisă de autoritatea vamală teritorială, care va face parte integrantă din autorizaţia de importator autorizat. O copie a deciziei se transmite şi Comisiei. Termenul de constituire a garanţiei astfel stabilite va fi de cel mult 30 de zile de la data comunicării.

(6^3) Garanţia poate fi executată atunci când se constată că importatorul autorizat înregistrează orice alte obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, cu mai mult de 30 de zile faţă de termenul legal de plată. Executarea garanţiei atrage suspendarea autorizaţiei până la momentul reîntregirii acesteia. Procedura prin care se execută garanţia şi cea de suspendare a autorizaţiei se stabilesc prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(7) În situaţia în care intervin modificări faţă de datele iniţiale în baza cărora a fost emisă autorizaţia, importatorul autorizat are obligaţia de a le notifica la secretariatul Comisiei, în vederea modificării autorizaţiei, dacă este cazul, după cum urmează:

a) dacă se modifică datele de identificare ale importatorului autorizat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoţită de actul adiţional/hotărârea asociaţilor, certificatul de înscriere de menţiuni la oficiul registrului comerţului și, după caz, cazierele judiciare ale administratorilor și certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerţului;

b) în situaţia în care modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, cu cel puţin 60 de zile înainte de realizarea importului.

(8) Autorizaţia de importator autorizat poate fi revocată în următoarele situaţii:

a) atunci când titularul acesteia nu respectă una din cerinţele prevăzute la alin. (7);

b) atunci când titularul acesteia înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, mai vechi de 30 de zile faţă de termenul legal de plată;

c) în cazul unui importator autorizat, persoană fizică, aceasta a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracţiune dintre cele reglementate de,Codul fiscal de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

d) în cazul unui importator autorizat, persoană juridică, oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracţiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(9) Decizia de revocare se comunică importatorului autorizat și produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștinţa acestuia.

(10) În cazuri excepţionale când interesele legitime ale importatorului autorizat impun aceasta, Comisia poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare la o dată ulterioară.

(11) Importatorul autorizat nemulţumit poate contesta decizia de revocare a autorizaţiei, potrivit legislaţiei în vigoare.

(12) Contestarea deciziei de revocare a autorizaţiei de importator autorizat, nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

(13) În cazul în care importatorul autorizat dorește să renunţe la autorizaţie, acesta are obligaţia să notifice acest fapt Comisiei cu cel puţin 60 de zile înainte de data de la care renunţarea la autorizaţie produce efecte.

(14) Modificarea autorizaţiilor de importator autorizat ca urmare a schimbării sediului social, denumirii sau a formei de organizare nu intră sub incidenţa alin. (6) și este valabilă de la data emiterii autorizaţiei modificate.

(15) Procedura de autorizare a importatorului autorizat nu intră sub incidenţa prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(16) În cazul pierderii autorizaţiei de importator autorizat, titularul autorizaţiei va anunţa pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(17) În baza documentului care atestă că anunţul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizaţiei va elibera la cerere un duplicat al acesteia.

117.2. (1) Pentru fiecare solicitare de marcaje, antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat și importatorul autorizat depun nota de comandă la autorităţile vamale teritoriale.

(2) Modelul notei de comandă este prevăzut în **anexa nr. 56**.

(3) În cazul antrepozitarului autorizat, al destinatarului înregistrat și al importatorului autorizat, fiecare notă de comandă se aprobă — total sau parţial — de către autoritatea vamală teritorială, în funcţie de:

a) datele din situaţia lunară privind evidenţa achiziţionării, utilizării și returnării marcajelor, prezentată de solicitant la autoritatea vamală competentă, cu aprobarea notelor de comandă de marcaje, potrivit alin. (9);

b) livrările de produse accizabile marcate, efectuate în ultimele 6 luni faţă de data solicitării unei noi note de comandă.

(4) În situaţia în care în decursul unei luni se solicită o cantitate de marcaje mai mare decât media lunară a livrărilor din ultimele 6 luni, se va depune un memoriu justificativ în care vor fi explicate motivele care au generat necesităţile suplimentare.

(5) Notele de comandă se întocmesc de către solicitant în 3 exemplare.

(6) Notele de comandă se aprobă în termen de 7 zile lucrătoare de la data înregistrării la autoritatea vamală teritorială. După aprobare, cele 3 exemplare ale notelor de comandă au următoarele destinaţii: primul exemplar se păstrează de către solicitant, al doilea exemplar se transmite Companiei Naţionale «Imprimeria Naţională» — S.A. și al treilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială care aprobă notele de comandă.

(7) Operatorii economici cu drept de marcare au obligaţia utilizării marcajelor aprobate prin notele de comandă în termen de 6 luni consecutive de la eliberarea acestora de către Compania Naţională «Imprimeria Naţională» — S.A. După expirarea acestui termen, marcajele neutilizate vor fi restituite Companiei Naţionale «Imprimeria Naţională» — S.A., în vederea distrugerii, operaţiune care se va desfășura sub supraveghere fiscală, pe cheltuiala operatorului economic cu drept de marcare.

(8) În sensul prevederilor alin. (7), prin *utilizarea marcajelor* se înţelege aplicarea efectivă a acestora pe ambalajul produsului accizabil. În cazul produselor accizabile marcate provenite din achiziţii intracomunitare sau din import, dovada marcajelor utilizate este reprezentată de o scrisoare de confirmare din partea producătorului transmisă operatorului economic cu drept de marcare, care va fi anexată semestrial la situaţia privind evidenţa marcajelor achiziţionate, utilizate și returnate, fără ca termenul de restituire a marcajelor neutilizate să depășească 12 luni consecutive.

(9) Antrepozitarii autorizaţi, destinatarii înregistraţi și importatorii autorizaţi de produse supuse marcării sunt obligaţi să prezinte lunar, până la data de 15 inclusiv a fiecărei luni, autorităţii vamale teritoriale situaţia privind marcajele utilizate în luna anterioară celei în care se face raportarea, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 57.** În cazul banderolelor, această situaţie se va întocmi pe fiecare tip de banderolă, potrivit dimensiunilor și caracteristicilor inscripţionate pe acestea.

(10) Procentul maxim admis de marcaje distruse în procesul de marcare și care nu pot fi recuperate pentru a fi evidenţiate este de 0,5% din numărul marcajelor utilizate.

(11) Pentru cantitatea de marcaje distruse în procesul de marcare peste limita maximă admisă prevăzută la alin. (10) se datorează accizele aferente cantităţilor de produse care ar fi putut fi marcate.

(12) În situaţia prevăzută la alin. (11), acciza devine exigibilă în ultima zi a lunii în care s-a înregistrat distrugerea, iar termenul de plată al acesteia este până la data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare.

(13) Antrepozitarii autorizaţi, destinatarii înregistraţi și importatorii autorizaţi de produse supuse marcării vor ţine o evidenţă distinctă a marcajelor distruse, precum și a celor deteriorate, conform modelului prevăzut în **anexa nr. 58**.

(14) Toate marcajele deteriorate vor fi lipite la sfârșitul fiecărei zile pe un formular special, destinat pentru aceasta, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 59**.

(15) Semestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare semestrului, marcajele deteriorate, prevăzute în **anexa nr. 59**, vor fi distruse de către antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat, pe cheltuiala acestora, în condiţiile prevăzute de legislaţia în domeniu, obligatoriu sub supraveghere fiscală.

(16) În cazul marcajelor pierdute sau sustrase, antrepozitarii autorizaţi, destinatarii înregistraţi și importatorii autorizaţi au obligaţia ca, în termen de 15 zile de la înregistrarea declaraţiei, procesului-verbal de constatare sau a sesizării scrise a persoanei care a constatat dispariţia marcajelor, să anunţe autoritatea vamală teritorială în vederea stabilirii obligaţiei de plată privind accizele.

(17) În situaţia depășirii termenului prevăzut la alin. (16), acciza devine exigibilă în ziua imediat următoare depășirii termenului și se va plăti în 3 zile lucrătoare de la data depășirii termenului respectiv.

(18) În cadrul antrepozitului de producţie este permisă operaţiunea de distrugere a marcajelor achiziţionate de clienţi prin autorităţile competente din ţările lor de rezidenţă, atunci când se impune această operaţiune și dacă este admisă de acele autorităţi. Cu cel mult 7 zile înainte de desfășurarea operaţiunii de distrugere a marcajelor, antrepozitul fiscal va înștiinţa autoritatea vamală teritorială în vederea desemnării de către această autoritate a unui reprezentant care să asigure supravegherea fiscală și semnarea procesului-verbal întocmit după încheierea operaţiunii respective.

(19) Marcajele expediate unui antrepozit fiscal de producţie din alt stat membru, pot fi supuse operaţiunii de distrugere în cadrul acestor antrepozite, atunci când se impune această operaţiune şi în condiţiile stabilite de autorităţile competente din statul membru respectiv.

(20) În situaţia prevăzută la alin. (19), dovada marcajelor distruse este reprezentată de o scrisoare de confirmare din partea producătorului transmisă operatorului economic cu drept de marcare din România şi care poartă viza autorităţii competente din statul membru în care a avut loc operaţiunea de distrugere.

117.3. (1) După aprobarea notelor de comandă de marcaje de către autoritatea vamală teritorială, exemplarul 2 al notei de comandă se va transmite de către operatorul economic cu drept de marcare către Compania Naţională «Imprimeria Naţională» — S.A. și va fi însoţit de dovada achitării contravalorii marcajelor comandate în contul acestei companii.

(2) Eliberarea marcajelor se face de către Compania Naţională «Imprimeria Naţională» — S.A.

(3) Marcajele se realizează de către Compania Naţională «Imprimeria Naţională» — S.A. prin emisiuni identificate printr-un cod și o serie de emisiune aprobate de către direcţia specializată cu atribuţii de control din cadrul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(4) Termenul de executare a comenzilor de către Compania Naţională «Imprimeria Naţională» — S.A. este de 15 zile lucrătoare de la data primirii și înregistrării notelor de comandă aprobate de autoritatea vamală teritorială.

(5) Până la eliberarea marcajelor către beneficiari, acestea se depozitează la Compania Naţională «Imprimeria Naţională» — S.A. în condiţii de deplină securitate.

(6) Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării, astfel:

a) antrepozitarii autorizaţi, lunar, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 71 alin. (5), vor deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităţilor de produse efectiv eliberate pentru consum. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza preţurilor fără TVA;

b) destinatarul înregistrat, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 71 alin. (5), va deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităţilor de produse efectiv marcate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza preţurilor fără TVA;

c) importatorul autorizat, cu ocazia fiecărei operaţiuni de import de produse marcate, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 71 alin. (5), va deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităţilor de produse efectiv importate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza preţurilor fără TVA.

Norme metodologice

ART. 206^65

118. (1) Repartizarea fiecărui lot de produse de tutun prelucrat confiscat - altele decât cele din nomenclatoarele operatorilor economici cu drept de marcare -, către antrepozitarii autorizaţi se face proporţional cu cota de piaţă deţinută.

(2) Trimestrial, situaţia privind cotele de piaţă se comunică de direcţia cu atribuţii în elaborarea legislaţiei în domeniul accizelor din cadrul autorităţii fiscale centrale către direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, autoritatea vamală centrală, direcţiile cu atribuţii de control din subordinea Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală și a Ministerului Administraţiei și Internelor.

(3) După repartizarea cantităţilor de produse de tutun prelucrat prevăzută la alin. (1), organele care au procedat la confiscare vor înştiinţa antrepozitarii autorizaţi despre cantităţile ce urmează a fi preluate de către aceştia. Această înştiinţare va cuprinde informaţii cu privire la: denumirea produsului de tutun prelucrat, cantitatea, data şi locul confiscării, precum şi locul de unde se vor prelua produsele.

(4) În toate situaţiile prevăzute la **art. 206^65** alin. (1) din Codul fiscal, predarea cantităţilor de produse din tutun prelucrat confiscate se face pe baza unui proces-verbal de predare-primire, ce va fi semnat atât de reprezentanţii organului care a procedat la confiscarea produselor, cât şi de reprezentanţii operatorilor economici cu drept de marcare, care le preiau.

(4^1) Produsele din tutun prelucrat se predau ambalate în colete/saci sigilaţi cu sigiliile organului de control care a efectuat confiscarea, fiecare colet/sac fiind însoţit de o listă de inventar care să cuprindă tipul produsului, sortimentul şi cantitatea exprimată în unitatea de măsură prevăzută în **anexa nr. 1** la titlul VII din Codul fiscal.

(4^2) Listele de inventar se înregistrează în evidenţele organului de control care a efectuat confiscarea şi se menţionează în cuprinsul procesului verbal de predare-primire.

(5) Distrugerea produselor din tutun prelucrat se efectuează prin metode specifice, care să asigure denaturarea acestora, dincolo de orice posibilitate de reconstituire, sortare, pliere sau orice altă modalitate de recuperare a materiilor prime ce intră în componenţa acestor produse. Distrugerea va avea loc, în baza aprobării date de autoritatea vamală centrală, la cererea operatorului economic cu drept de marcare, în termen de maxim 30 de zile de la data primirii aprobării şi în prezenţa unei comisii de distrugere constituite special în acest scop. Din această comisie vor face parte un reprezentant al organelor de poliţie şi un reprezentant desemnat de autoritatea vamală centrală.

(5^1) În situaţia în care, cu ocazia efectuării distrugerii se constată existenţa unor sigilii deteriorate/rupte, precum şi la solicitarea oricărui membru al comisiei de distrugere, comisia poate proceda la efectuarea unui control prin sondaj ori la efectuarea controlului total al conţinutului coletelor/sacilor.

(6) Nepreluarea cantităţilor de produse din tutun prelucrat de către operatorii economici cu drept de marcare potrivit prevederilor alin. (3), în termen de 30 de zile de la data înştiinţării, atrage suspendarea autorizaţiei care asigură dreptul de marcare până la încadrarea în prevederile legale.

Norme metodologice

ART. 206^67

119. (1) Autoritatea fiscală teritorială are obligaţia de a comunica autorităţii vamale teritoriale în fiecare lună până la data de 5 inclusiv situaţia cu privire la operatorii economici plătitori de accize care înregistrează întârzierea la plata accizelor cu mai mult de 5 zile de la termenul legal.

(2) Măsura suspendării autorizaţiei deţinute de operatorul economic plătitor de accize se va dispune de către autoritatea vamală teritorială.

Norme metodologice

ART. 206^69

120.

120.1. (1) Operatorii economici care distribuie şi comercializează în sistem angro băuturi alcoolice şi tutun prelucrat sunt obligaţi să se înregistreze la autoritatea vamală teritorială potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(2) Intră sub incidenţa prevederilor **art. 206^69** alin. (3) din Codul fiscal toate băuturile alcoolice, respectiv: bere, vinuri, băuturi fermentate - altele decât bere şi vinuri -, produse intermediare, băuturi alcoolice din grupa alcoolului etilic. Pentru băuturile alcoolice realizate de către operatorii economici producători care deţin certificat de marcă sau adeverinţă eliberată de Oficiul de Stat pentru Invenţii şi Mărci, livrările vor fi însoţite de o copie a acestor documente.

(3) Pentru realizarea băuturilor alcoolice sub licenţă, antrepozitarul autorizat are obligaţia de a notifica acest lucru autorităţii vamale teritoriale şi autorităţii fiscale centrale – direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei. Activitatea desfăşurată fără această notificare se consideră a fi activitate în afara antrepozitului fiscal. Livrările vor fi însoţite de un document legal din care să rezulte dreptul producătorului de a utiliza marca în cursul duratei de protecţie a mărcii. Documentul legal poate fi contract de licenţă, cesiune, consimţământ scris din partea titularului mărcii sau declaraţia producătorului înregistrat în România din care să rezulte că acesta fabrică sortimentele respective, concret nominalizate în declaraţie, în baza contractelor de licenţă.

(4) Pentru vinurile realizate de operatorii economici producători, livrările vor fi însoţite de o copie a buletinului de analiză fizico-chimică şi caracteristici organoleptice, eliberat de laboratoare autorizate.

(5) Persoanele care eliberează pentru consum bere şi băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, care nu se încadrează la **art. 207** lit. d) şi e) din Codul fiscal, trebuie să deţină declaraţii/certificate de calitate emise de producător din care să rezulte că ponderea gradelor Plato provenite din malţ, cereale malţificabile şi/sau nemalţificabile în numărul total de grade Plato al produsului finit este mai mare de 30%, respectiv că ponderea de alcool absolut (100%) provenită din fermentarea exclusivă a fructelor, sucurilor de fructe şi sucurilor concentrate de fructe este mai mare de 50%.

120.2.

(1) Toate reziduurile de produse energetice rezultate din exploatare - scurgeri, spălări, curăţări, decantări, degradate calitativ - în alte locaţii decât antrepozitele fiscale de producţie pot fi vândute sau cedate pentru prelucrare în vederea obţinerii de produse accizabile de natura celor prevăzute la **art. 206^16** alin. (2) din Codul fiscal către un antrepozit fiscal de producţie. Vânzarea sau cedarea poate avea loc numai pe bază de factură sau aviz de însoţire, vizate de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale în a cărei rază îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal, precum şi de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale din a cărei rază sunt colectate reziduurile. Colectarea reziduurilor de produse energetice poate fi efectuată de antrepozitul fiscal de producţie produse energetice sau de către operatorii economici autorizaţi pentru operaţiuni de ecologizare.

(2) Colectarea uleiurilor uzate provenite de la motoare de combustie, transmisii la motoare, turbine, compresoare etc. se face de către operatorii economici autorizaţi în acest sens. Atunci când uleiurile uzate colectate sunt utilizate pentru încălzire, acestea intră sub incidenţa accizelor în conformitate cu prevederile alin. (6) al **art. 206^16** din Codul fiscal.

(3) În cazul reziduurilor de produse energetice care nu sunt supuse operaţiunilor de prelucrare sau de ecologizare, acestea pot fi predate în vederea distrugerii în condiţiile prevăzute de legislaţia în domeniu. În acest sens, autoritatea vamală teritorială va fi notificată cu cel puţin 5 zile lucrătoare înainte de predarea reziduurilor.

120.3. (1) În cazul tutunului brut şi al tutunului parţial prelucrat, autorizaţiile pentru comercializarea acestor produse se eliberează operatorilor economici de autoritatea vamală teritorială.

(2) Intră sub incidenţa autorizării inclusiv comercializarea tutunului brut şi a tutunului parţial prelucrat realizată de operatorii economici din România către alte state membre sau la export.

(3) Nu intră sub incidenţa deţinerii autorizaţiilor de comercializare prevăzute la alin. (1) antrepozitele fiscale autorizate pentru producţia de tutun prelucrat."

(4) În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin *tutun brut* sau *tutun parţial prelucrat* se înţelege produsul rezultat în urma operaţiunilor de primă transformare a tutunului frunză în unităţi autorizate ca prim-procesatoare.

120.4. În sensul **art. 206^69** alin. (1^1) din Codul fiscal, noţiunea de alcool etilic nu cuprinde distilatele.

120.5. Dozele de substanţe prevăzute la alin. (17) şi (19) ale **art. 206^69** din Codul fiscal sunt exprimate în substanţă cu puritate 100%.

121.

(1) Alcoolul etilic, băuturile alcoolice, precum şi produsele energetice intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită nu intră sub incidenţa prevederilor privind deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize.

(2) Alcoolul etilic şi băuturile alcoolice intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită şi care nu îndeplinesc condiţiile legale de comercializare, pot fi valorificate de autorităţile competente către antrepozitarii autorizaţi pentru producţia de alcool etilic - materie primă, numai în vederea procesării.

(3) În situaţia prevăzută la alin. (2) livrarea acestor produse se face pe bază de factură fiscală care trebuie să respecte prevederile **art. 155** din Codul fiscal.

(4) Prevederile alin. (2) şi (3) se aplică în mod corespunzător şi pentru produsele energetice intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită şi care nu îndeplinesc condiţiile legale de comercializare.

(5) Produsele accizabile care îndeplinesc condiţiile legale de comercializare, cu excepţia tutunurilor prelucrate, se valorifică către operatorii economici comercianţi pe bază de factură fiscală specifică la preţuri care cuprind şi accizele.

(6) Persoanele care dobândesc bunuri accizabile prin valorificare, potrivit alin. (2), (4) şi (5) trebuie să îndeplinească condiţiile prevăzute de lege, după caz.

Norme metodologice

ART. 206^71

122. (1) Tutunul prelucrat reprezentând ţigarete este scutit de plata accizelor atunci când este destinat unor teste ştiinţifice sau unor teste privind calitatea produselor, cu condiţia ca testarea să nu se realizeze prin comercializarea acestor produse, ci prin mijloace specifice cercetării ştiinţifice sau cercetării privind calitatea produselor.

(2) Scutirea pentru loturile destinate scopului prevăzut la alin. (1) se acordă numai antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de ţigarete, doar atunci când testarea este realizată direct de către aceştia sau prin intermediul unei societăţi specializate în efectuarea testelor ştiinţifice sau privind calitatea produselor, în limita cantităţii de 200.000 de bucăţi ţigarete pe semestru.

(3) În accepţia prezentelor norme metodologice, noţiunea de *teste ştiinţifice sau teste privind calitatea produselor* nu cuprinde testele de piaţă destinate promovării produselor.

(4) Documentul de însoţire a lotului de ţigarete în timpul transferului de la producător la societatea specializată în efectuarea testelor ştiinţifice sau celor privind calitatea produselor va fi avizul de însoţire a mărfii.

ANEXE LA TITLUL 6

Anexa nr. 31

	Nr. înregistrare	Data .....

DECLARAŢIE **pentru înregistrarea gospodăriei individuale care realizează băuturi alcoolice destinate consumului propriu**	
1. Numele şi prenumele persoanei fizice	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea..... Str. .....Nr. .... Bl. ..... Scara ..... Et.... Ap. ..... Cod poştal .....
3. Telefon	
4. Codul numeric personal	
5. Descrierea activităţii ce urmează a se desfăşura	Producţie ☐ Bere ☐ Vinuri ☐ Băuturi fermentate altele decât bere şi vinuri ☐ Ţuică ☐ Rachiuri
6. Menţionaţi cantitatea (în litri) obţinută în anul anterior: 6.1. – bere 6.2. – vinuri 6.3. – băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri	
7. Menţionaţi instalaţiile de producţie deţinute pentru producţie de ţuică şi rachiuri din fructe*): 7.1. – ţuică	

7.2. – rachiuri din fructe 7.3. – alte rachiuri	
8. Menţionaţi cantitatea obţinută în anul anterior în litri şi concentraţia alcoolică: 8.1. – ţuică 8.2. – rachiuri din fructe 8.3. – alte rachiuri	

*) Se vor anexa şi copiile documentelor cu privire la deţinerea instalaţiilor pentru producţie de ţuică şi rachiuri din fructe.

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele .....
Semnătura ..... Data .....

Anexa nr. 32

	Nr. înregistrare	Data .....

C E R E R E **privind înregistrarea operatorului economic autorizat pentru producţie/achiziţii intracomunitare/import/furnizare de: cărbune/lignit/cocs/gaz natural/energie electrică**	
1. Numele operatorului economic	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .... Str. .....Nr. ..... Bl. ..... Sc. ..... Et..... Ap. ..... Cod poştal ....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele şi numărul de telefon ale reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
8. Descrierea activităţii economice desfăşurate în România	☐ Furnizare gaz natural ☐ Extracţie cărbune ☐ Producţie cocs ☐ Furnizare energie electrică lignit ☐ Achiziţie intracomunitară cărbune/cocs/lignit ☐ Import cărbune / cocs/lignit
9. Anexaţi copia legalizată a autorizaţiei eliberate de autoritatea de reglementare în domeniu	
10. Anexaţi confirmarea autorităţii fiscale cu privire la calitatea de plătitor de accize.	

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele solicitantului sau ale reprezentantului
furnizorului extern.....

Semnătura şi ştampila ..... Data .....

Anexa nr. 31^1

SITUAŢIA
eliberărilor pentru consum de ţigarete/ţigări şi ţigări de foi în luna ..... anul .....

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat .....
Sediul:
Localitatea ....., str. ..... nr. ....., bl. ....., sc. ....., et. ....., ap. ....,judeţul/sectorul ....., codul poştal ....., telefon/fax .....
Numărul de înmatriculare în registrul comerţului/anul .....
Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize/Codul de marcare .....

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Preţul de vânzare cu amănuntul declarat *)	Cantitatea eliberată pentru consum (mii bucăţi)	Acciza (lei)	Acciza (euro)	Cursul de schimb lei/euro**)
0	1	2	3	4	5	6
	TOTAL					

*) Pentru ţigări şi ţigări de foi nu se va înscrie preţul de vânzare cu amănuntul declarat.
**) Se va înscrie cursul de schimb lei/euro utilizat pentru calculul accizelor datorate.

Certificată de conducerea antrepozitarului autorizat/ destinatarului înregistrat/importatorului autorizat
Numele şi prenumele .....
Semnătura şi ştampila .....

Data .....

Anexa nr. 31^2

SITUAŢIA
eliberărilor pentru consum de tutun fin tăiat, destinat rulării în ţigarete/alte tutunuri de fumat

în luna ..... anul .....

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat .....
Sediul:
Localitatea ....., str. ..... nr. ....., bl. ....., sc. ....., et. ....., ap. ....,judeţul/sectorul ....., codul poştal ....., telefon/fax .....
Numărul de înmatriculare în registrul comerţului/anul .....
Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize/Codul de marcare .....

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Cantitatea eliberată pentru consum (kg)	Acciza (lei)	Acciza (euro)	Cursul de schimb lei/euro*)
0	1	2	3	4	5
	TOTAL				

*) Se va înscrie cursul de schimb lei/euro utilizat pentru calculul accizelor datorate.

Certificată de conducerea antrepozitarului autorizat/ destinatarului înregistrat/importatorului autorizat
Numele şi prenumele .....
Semnătura şi ştampila .....

Data .....

Anexa nr. 4

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat .....
Sediul:
Localitatea ....., str. ..... nr. ....., bl. ....., sc. ....., et. ....., ap. ...., judeţul/sectorul ....., codul poştal ....., telefon/fax .....
Numărul de înmatriculare în registrul comerţului/anul .....
Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize/Codul de marcare .....

DECLARAŢIE
privind preţurile de vânzare cu amănuntul pe sortimente de ţigarete

Începând cu data de ....., preţurile de vânzare cu amănuntul practicate pe sortimente vor fi următoarele:

Nr. Crt.	Denumirea sortimentului	Numărul ţigaretelor conţinute într-un pachet	Preţul de vânzare cu amănuntul (lei/pachet)
0	1	2	3

Director General *Director economic*

Numele şi prenumele ..... Numele şi prenumele .....
Semnătura şi ştampila..... Semnătura şi ştampila.....

Anexa nr. 5

	Nr. înregistrare	Data .....

DECLARAŢIE **privind producţia de vinuri liniştite realizată în calitate de mic producător** **trimestrul ..... anul .....**	
1. Numele şi prenumele persoanei juridice / persoanei fizice autorizate	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .... Str. .....Nr. ... Bl. ..... Sc. ... Et.... Ap. ..... Cod poştal .....
3. Telefon	
4. Codul de identificare fiscală / Codul numeric personal	
5. Cantitatea realizată în trimestrul de raportare (în litri)	
6. Cantitatea realizată cumulată de la începutul anului (în litri)	
7. Cantitatea livrată în trimestrul de raportare, către: 7.1. magazine specializate în vânzarea vinurilor 7.2. unităţi de alimentaţie publică 7.3. antrepozite fiscale	
8. Total cantitate livrată în trimestrul de raportare	

Cunoscând dispoziţiile art. 474 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

....
Semnătura declarantului Data

Anexa nr. 39

CERERE DE AUTORIZARE **DESTINATAR ÎNREGISTRAT**	Nr. ..... Casetă rezervată autorităţii vamale teritoriale
1. Nume şi prenume sau denumirea societăţii şi	Cod unic de înregistrare

adresa exactă	Număr de identificare TVA	
	Număr de telefon	
	Număr de fax	
	Adresa de e-mail	

2. În cazul persoanelor juridice, se va înscrie numele, adresa şi codul numeric personal al fiecărui administrator:

3. Adresa locaţiei/locaţiilor de recepţie a produselor

4. Natura produselor şi cantitatea medie lunară de produse estimată a fi recepţionată într-un an, după caz:

Băuturi alcoolice			**produse energetice**		
☐	bere	_____ litri	☐	combustibili	_____ litri
☐	vin liniştit	_____ litri	☐	carburanţi	_____ litri
☐	vin spumos	_____ litri	☐	tutun prelucrat	
☐	produse intermediare	_____ litri	☐	ţigarete	_____ bucăţi
☐	băuturi fermentate liniştite	_____ litri	☐	ţigări şi ţigări de foi	_____ bucăţi
☐	băuturi fermentate spumoase	_____ litri	☐	tutun de fumat	_____ kg
☐	băuturi alcoolice spirtoase	_____ litri			

5. Dacă sunteţi deja titularul unei autorizaţii eliberate de autoritatea competentă, vă rugăm să indicaţi data şi obiectul autorizaţiei:

Număr _____ din _____ _____

Număr _____ din _____ _____

6. În cazul în care anterior a fost respinsă, revocată sau anulată vreo autorizaţie de destinatar înregistrat, precizaţi acest fapt.

7. Documente de anexat:

- ☐ certificatul de atestare fiscală sau, după caz, extrasul de rol privind obligaţiile fisale la bugetul de stat, precum şi cazierul fiscal al solicitantului
- ☐ cazierele judiciare ale administratorilor
- ☐ bilanţul pe ultimii doi ani
- ☐ confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize
- ☐ certificatul constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerţului, din care să rezulte: capitalul social, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează a se realiza recepţia produselor accizabile, precum şi copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor în vigoare
- ☐ copia contractelor încheiate direct între operatorul înregistrat propus şi persoana autorizată din alt stat membru
- ☐ lista cantităţilor de produse accizabile recepţionate în fiecare lună din anul precedent
- ☐ scrisoarea de bonitate bancară, în cazul în care garanţia se constituie prin consemnarea de mijloace băneşti la Trezoreria statului
- ☐ numele, adresa şi telefonul garantului propus, precum şi garanţia cu privire la intenţia de a asigura garanţia bancară pentru o sumă şi o perioadă de timp specificată (scrisoarea de garanţie bancară), atunci când se constituie o garanţie bancară

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii, din Codul penal, declară că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Prevăzut pentru validarea semnăturii responsabilului societăţii	**Data, numele şi calitatea acestuia (proprietar, asociat)**

Anexa nr. 8

	Nr. înregistrare	Data .....

DECLARAŢIE
pentru obţinerea autorizaţiei de operator neînregistrat

1. Denumirea societăţii	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada .....Nr. ..... Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. ..... Cod poştal .....
3. Telefon / Fax	
4. Codul de identificare fiscală	
5. Numărul de TVA	
6. Numele şi numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
7. Perioada în care urmează a se realiza operaţiunea	
8. Anexaţi copiile licenţelor, autorizaţiilor sau avizelor cu privire la desfăşurarea activităţii	
9. Precizaţi adresa la care urmează să fie primite produsele accizabile	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada .....Nr. ..... Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. ..... Cod poştal .....
10. Denumirea şi adresa antrepozitului fiscal furnizor	
11. Categoria şi cantitatea de produse accizabile	
12. Nivelul garanţiei constituite. Anexaţi scrisoarea de bonitate bancară	

Cunoscând dispoziţiile art. 474 privind falsul în declaraţii, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

....
Semnătura declarantului Data

Anexa nr. 35

Denumirea utilizatorului final/cod utilizator
.....
Cod utilizator punct de lucru .....
Localitatea ...../judeţul/sector .....
Strada ..... Nr. ....
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. ..... Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

SITUAŢIE CENTRALIZATOARE
privind achiziţiile/utilizările de produse accizabile
şi livrările de produse finite rezultate
în luna.....anul.....

Temei legal aferent facilităţii fiscale solicitate:

1. cf. art. ...alin.....lit.....Cod fiscal – autorizaţie nr.....
2. cf. art. ...alin.....lit.....Cod fiscal – autorizaţie nr.....
3. cf. art. ...alin.....lit.....Cod fiscal – autorizaţie nr.....
.....

1. ACHIZIŢII/LIVRĂRI PRODUSE ACCIZABILE

Document		Achiziţie/ Livrare		Furnizor/ beneficiar	Cod accize expeditor/ Cod identificare fiscală destinatar	Cod produs accizabil	Cod NC	Starea produsului	Densitate la 15ºC Kg/l	Concentraţie	Recipienţi		Cantitate	
Tip	Nr. /serie / ARC	Tip	Data								Capacitate nominală	Nr.	kg	litri
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

(1) Factura/eDA/DI/AIM (aviz de însoţire a mărfii)/NP (notă de predare). (3) Pentru achiziţii se va înscrie "A", pentru livrări se va înscrie "L". (6) În cazul utilizatorului final care comercializează produsele accizabile către alt utilizator final, se va înscrie codul de acciză al utilizatorului final. (9) Se va menţiona V - produse în vrac sau I - Îmbuteliat. (10) Se completează numai în cazul produselor energetice. (11) Se va completa numai în cazul alcoolului şi băuturilor alcoolice.

2. RECAPITULAREA ACHIZIŢIILOR/LIVRĂRILOR DE PRODUSE ACCIZABILE

Cod	Codul NC	Starea	Stoc la	Cantitate intrată	Surplus pe	Cantitate ieşită			Pierderi	Stoc la sfârşitul	Diferente

produs accizabil	al produsului	produsului	începutul lunii				parcursul lunii		Consum propriu		Producţie		Comercializare				lunii		(+) sau (-)	
			kg	Litri	kg	Litri	kg	Litri	kg	Litri	kg	Litri	kg	Litri	kg	Litri	kg	Litri	kg	Litri
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36

(18) Se va menţiona V - produse în vrac sau I - Îmbuteliat; (25), (26) - cantitatea consumată în scopul pentru care a obţinut autorizaţia; (27), (28) - cantitatea comercializată în cazul utilizatorului final autorizat să comercializeze produsele către un utilizator final; (29), (30) - cantitatea utilizată în alte scopuri pentru care datorează accize;

3. RECAPITULAREA PRODUSE FINITE REALIZATE/LIVRATE*

Codul NC al produsului	Stoc la începutul lunii		Cantitate realizată în luna de raportare		Cantitate expediată		Stoc la sfârşitul lunii		Diferente (+) sau (-)	
	cant	um	cant	um	cant	um	cant	um	cant	um
37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47

*) Nu se completează de către operatorii economici beneficiari ai autorizaţiilor de utilizator final cf. art. 206^58 din Codul fiscal; (46), (47) - Diferenţa - cantităţile de produse finite stabilite după formula: stoc la începutul lunii + cantitate realizată în luna de raportare - cantitate expediată - stoc la sfârşitul lunii.

4. LIVRĂRI PRODUSE FINITE*

Codul NC al produsului	Cantitate expediată		Destinatar
	cant	um	
48	49	50	51

*) Nu se completează de către operatorii economici beneficiari ai autorizaţiilor de utilizator final cf. art. 206^58 din Codul fiscal; (51) - Se va înscrie codul ţării în cazul destinaţiei UE, EX în cazul exporturilor şi codul de identificare fiscală al destinatarului în cazul livrărilor naţionale.

Numele şi prenumele ....

Semnătura şi ştampila operatorului..... Data

Anexa nr. 36

	Nr. înregistrare	Data .....

DECLARAŢIE
privind producţia de vinuri liniştite realizată şi comercializată în calitate de mic producător
semestrul ..... anul .....

1. Numele persoanei juridice/persoanei fizice autorizate	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Str. .....Nr. ..... Bl. ..... Sc. ..... Et..... Ap. ..... Cod poştal .....
3. Telefon	
4. Codul de identificare fiscală / Codul numeric personal	
5. Cantitatea realizată în perioada de raportare (în litri)	
6. Cantitatea realizată cumulat de la începutul anului (în litri)	
7.Cantitatea livrată în semestrul de raportare, total, din care către: 7.1. magazine specializate în vânzarea vinurilor 7. 2. unităţi de alimentaţie publică 7. 3. antrepozite fiscale	 ....
8. Cantitate livrată cumulat de la începutul anului de raportare	

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele .....

..... Data .....

Semnătura declarantului

Anexa nr. 37

	Nr. înregistrare	Data .....

DECLARAŢIE
privind achiziţiile/livrările intracomunitare de vinuri liniştite efectuate în calitate de mic producător

semestrul ..... anul .....

1. Numele persoanei juridice/persoanei fizice autorizate	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Str. .....Nr. ..... Bl. ..... Sc. ..... Et..... Ap. ..... Cod poştal .....
3. Telefon	
4. Codul de identificare fiscală / Codul numeric personal	
5. Cantitatea achiziţionată în perioada de raportare (în litri), total: din care: din ..... (statul membru)	....
6. Cantitatea achiziţionată cumulată de la începutul anului (în litri)	
7.Cantitatea livrată în semestrul de raportare, total, din care către: ..... (statul membru)	....
8. Cantitate livrată cumulat de la începutul anului de raportare	

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele .....

..... Data .....

Semnătura declarantului

Anexa nr. 16.1

Autoritatea fiscală teritorială

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ..... Judeţul/sectorul.....
Strada ..... Nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

Situaţia
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal
de producţie de alcool şi băuturi spirtuoase
în luna ..... anul .....

I. Materii prime (exprimate în hectolitri alcool pur)

Tipul produsului	Stoc iniţial (A)	Intrări (B)				Utilizat (C)	Stoc final (D)	Diferenţa (E)
		Operaţii interne		U.E.	Import			
		Din producţie proprie	Alte achiziţii					
0	1	2	3	4	5	6	7	8

II. Livrări (exprimate în hectolitri alcool pur)

Tipul produsului	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri (D)					Utilizate în activitatea proprie (E)	Stoc final (F)	Diferenţa (G)
							Fără accize						
							Regim suspensiv						
			Achiziţii interne (RO)	Alte achiziţii (UE)	Import	Cu accize	Teritoriul naţional	U.E.	Export	Scutire			
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

I. (A) Stocul iniţial: cantitatea de materii prime existente la începutul perioadei trebuie să coincidă cu stocul final al perioadei anterioare; (B) Intrări: Cantităţile de materii prime intrate trebuie să corespundă cu cele înscrise în documentele de circulaţie corespunzătoare fiecărei provenienţe, aferente perioadei de raportare; (C) Cantităţile de materii prime utilizate pentru fabricarea alcoolului, în perioada de raportare; (D) Cantităţile de materii prime existente la finalul perioadei de raportare; (E) Diferenţe: Cantitatea rezultată pentru fiecare materie primă, după formula următoare: Stoc iniţial + intrări - utilizat - stoc final E = A + B - C - D

II. Cantităţile de alcool se exprimă în hectolitri, cu două zecimale. Datele aferente (A), (B), (C), (D) şi (E) sunt corespunzătoare operaţiunilor desfăşurate în perioada de raportare; Diferenţa (G) = A + B + C - D - E - F Diferenţa = stoc iniţial + (cantităţi produse) + intrări - ieşiri - stoc final

Data ..... **Conducătorul antrepozitului fiscal .....**
Semnătura şi ştampila

Anexa nr. 16.2

Autoritatea fiscală teritorială

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ..... Judeţul/sectorul.....
Strada ..... Nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

Situaţia
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal

de producţie de vinuri/băuturi fermentate/produse intermediare
în luna …….. anul …….

I. Materii prime

Tipul produsului	Stoc iniţial (A)		Intrări (B)						Utilizat (C)		Stoc final (D)		Diferenţa (E)	
			Operaţii interne		U.E.		Import							
	Cantitate	Concentraţie	Cantitate	Concentraţie	Cantitate	Concentraţie	Cantitate	Concentraţie	Cantitate	Concentraţie	Cantitate	Concentraţie	Cantitate	Concentraţie
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

A - cantităţile de materii prime existente în antrepozit la începutul perioadei, şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantităţile de materii prime şi de produse în curs de fabricaţie intrate în antrepozit - se va avea în vedere data recepţiei înscrisă în DAI; C - cantităţi de materie primă utilizate pe parcursul lunii în procesul de producţie al produselor intermediare; D - Stoc final - cantităţile de materii prime existente în antrepozit la sfârşitul lunii; G - Diferenţa = cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula: stoc iniţial + intrări - utilizări - stoc final (E = A + B - C - D)

II. Produse în curs de fabricaţie

Tip produs	Stoc iniţial	Intrări	Ieşiri		Stoc final	Diferenţa
			Către alte depozite	Pentru prelucrare finală		

III. Produse obţinute

Tipul produsului	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri (D)					Utilizate în activitatea proprie (E)	Stoc final (F)	Diferenţa (G)
			Achiziţii interne (RO)	Alte achiziţii (UE)	Import	Cu accize	Fără accize						
							Regim suspensiv			Scutire			
							Teritoriul naţional	Restul U.E.	Export				
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei; C - Cantităţile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data de recepţie înscrisă pe DAI; D - Ieşiri cu accize - cantităţile de produse eliberate în consum; Ieşiri fără accize - cantităţile fiecărui produs intermediar ieşit în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; E - cantităţi de produse obţinute în antrepozit şi care ulterior sunt utilizate ca materie primă în noul proces de producţie. F - Stocul final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; G - Diferenţa - cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula următoare G = A + B + C - D - E - F

Data …… **Conducătorul antrepozitului fiscal ……**
Semnătura şi ştampila

Anexa nr. 16.3

Autoritatea fiscală teritorială

Denumirea antrepozitului fiscal ……..
Cod accize ……..
Localitatea …….. Judeţul/sectorul……..
Strada …… Nr. ……..
Cod poştal ……..
Domiciliul fiscal ……..

Situaţia
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal de producţie de bere
luna …….. anul …….

I. Materii prime

Denumire	Kilograme	% extract sec	Denumire	Kilograme	% extract sec
Malţ			Zahăr şi glucoză		
Orz			Alte materii de extracţie		
Orez şi griş			Malţ colorat		
Porumb					

A - cantităţile de bere existente în antrepozit la începutul lunii trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantităţile de bere produse în antrepozit pe parcursul lunii; C - Cantităţile de bere intrate în antrepozit. Se va avea în vedere data de recepţie înscrisă pe DAI; D - Ieşiri cu accize: Gradul Plato mediu - dacă berea eliberată în consum prezintă diverse grade Plato, se va înscrie gradul mediu ponderat
Ex. 1000 hl bere de 12 grade Plato; 2000 hl de bere de 13 grade Plato; 3000 hl de bere de 14 grade Plato

$$\text{Gradul Plato mediu ponderat} = \frac{(1000 \times 12) + (2000 \times 13) + (3000 \times 14)}{1000 + 2000 + 3000} = 13{,}33$$

F - Stocul final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; G - Diferenţa - cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula următoare F = A + B + C - D - E

Data …… **Conducătorul antrepozitului fiscal ……**
Semnătura şi ştampila

Anexa nr. 16.4

Autoritatea fiscală teritorială

Denumirea antrepozitului fiscal ……..
Cod accize ……..
Localitatea …….. Judeţul/sectorul……..
Strada …… Nr. ……..
Cod poştal ……..
Domiciliul fiscal ……..

Situaţia
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal
de producţie de tutunuri prelucrate
în luna …….. anul …….

Tipul produsului	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri									Stoc final (F)	Diferenţa (G)
			Achiziţii interne (RO)	Alte achiziţii (UE)	Import	Cu accize (D)		Fără accize (E)								
								Regim suspensiv						Scutire		
								Teritoriul naţional		U.E.		Export				
						Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate			
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

În cazul ţigaretelor al ţigărilor şi ţigărilor de foi cantităţile vor fi exprimate în mii bucăţi iar în cazul tutunurilor de fumat se vor exprima în kg.
A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei care se consideră finite; C - Cantităţile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data de recepţie înscrisă pe DAI; D - Ieşiri cu accize - cantităţile de

produse eliberate în consum; E - Ieşiri fără accize - cantităţile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; F - Stocul final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; G - Diferenţa - cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula următoare G = A + B + C - D - E – F

Data ..... **Conducătorul antrepozitului fiscal .....**
Semnătura şi ştampila

Anexa nr. 16.5

Autoritatea fiscală teritorială

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ..... Judeţul/sectorul.....
Strada ..... Nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

Situaţia
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal
de producţie de produse energetice
în luna ..... anul .....

Tipul produsului	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri					Autoconsum		Stoc final (G)	Diferenţa (H)
			Achiziţii interne (RO)	Alte achiziţii (UE)	Import	Cu accize (D)	Fără accize (E)				Cu accize	Fără accize		
							Regim suspensiv			Scutiri				
							Teritoriul naţional	U.E.	Export					
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Cantităţile de produse se vor înscrie în tone sau 1000 litri, potrivit anexei de la titlul VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în care sunt stabilite nivelurile accizelor.
A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei care se consideră finite; C - Cantităţile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data de recepţie înscrisă pe DAI; D - Ieşiri cu accize - cantităţile de produse eliberate în consum; E - Ieşiri fără accize - cantităţile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; F - Autoconsum - cantităţile de produse consumate sau utilizate în cadrul antrepozitului fiscal; Stocul final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; G - Diferenţa - cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula următoare H = A + B + C - D - E - F - G

Data ..... **Conducătorul antrepozitului fiscal .....**
Semnătura şi ştampila

Anexanr. 34

Autoritatea vamală teritorială
.....

AUTORIZAŢIE DE UTILIZATOR FINAL
Nr. ..... din data .....
Cod utilizator final .....

....., cu sediul în ....., str. ..... nr. ..., bl. ...., sc. ...., et. ..., ap. ..., cod poştal ....., judeţul ....., telefon/fax ....., înregistrată la registrul comerţului cu nr. ....., având codul de identificare fiscală ....., se autorizează ca utilizator final de produse accizabile pentru punctul de lucru având cod de utilizator ....., situat în ....., str. ..... nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., cod poştal ....., judeţul ....., telefon/fax ..... .

Această autorizaţie permite achiziţionarea în regim de scutire directă/indirectă/ exceptare de la plata accizelor, în scopul prevăzut de Codul fiscal la art. .... alin. .... pct. .... lit. ...., a următoarelor produse:

- denumire produs, cod NC şi cantitate .....;
- denumire produs, cod NC şi cantitate .....;
- denumire produs, cod NC şi cantitate ..... .

Nivelul garanţiei .....

Autorizaţia este valabilă începând cu data de ..... .

Conducătorul autorităţii vamale teritoriale,
.....
(numele, prenumele, semnătura şi ştampila)

Anexa nr. 23

(Anexa nr. 17 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Nr. ..... din .....

CERERE
privind acordarea autorizaţiei de importator

Societatea importatoare ....., cu sediul social în ..... str. ..... nr. ....., înregistrat în registrul comerţului la nr. ..... din data de ....., codul de identificare fiscală ..... telefon ....., fax ....., e-mail ....., reprezentată prin ....., domiciliat în ....., str. ..... nr. ....., bl. ....., sc. ..., et. ..., ap. ..., sectorul ....., judeţul ....., posesorul buletinului/cărţii de identitate seria ..... nr. ....., eliberat/ă de ....., având funcţia de ....., pe baza pieselor anexate la dosar, solicit eliberarea autorizaţiei de importator pentru următoarele produse:

1. .....
2. .....
3. .....

Data .....

Semnătura şi ştampila
.....

Anexa nr. 28

(Anexa nr. 21 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producţie/
antrepozitarului autorizat pentru depozitare/
operatorului înregistrat/importatorului autorizat
.....

MARCAJE DETERIORATE

	Loc pentru lipire	

Numele şi prenumele persoanei care le-a utilizat **Semnătura şefului de secţie**
..... **……**

Semnătura .....

Anexa nr. 29

	Nr. înregistrare	Data .....

CERERE
privind acordarea autorizaţiei de operator economic
cu produse supuse accizelor nearmonizate
(ataşaţi numărul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informaţiile complete)

1. Numele	
	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .....

2. Adresa	Str. .....Nr. ..... Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. ..... Cod poştal .....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele şi numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
8. Descrierea activităţilor economice desfăşurate în România	
9. Numele, adresa şi codul fiscal al persoanelor afiliate cu operatorul economic	
10. Dacă operatorul economic este persoană juridică, numele, adresa şi codul numeric personal al fiecărui administrator; se vor anexa şi cazierele judiciare ale administratorilor	
11. Arătaţi dacă operatorul economic (sau în cazul în care operatorul economic este persoană juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracţiunile prevăzute în legislaţia fiscală	☐ Da ☐ Nu
12. Anexaţi certificatul de atestare fiscală sau, după caz, extrasul de rol privind obligaţiile fiscaale la bugetul de stat, precum şi cazierul fiscal al operatorului economic	
13. Anexaţi copia situaţiilor financiare anuale (bilanţ) din ultimii doi ani	
14. Anexaţi confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize	

15. Anexaţi un certificat constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerţului, din care să rezulte: capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, precum şi copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare.	
II. INFORMAŢII PRIVIND LOCUL UNDE URMEAZĂ SĂ FIE RECEPŢIONATE PRODUSELE (pentru fiecare locaţie se depune separat câte o parte a II-a)	
1. Adresa locului unde se recepţionează produsele	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Str. .....Nr. ..... Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. ..... Cod poştal .....
2. Enumeraţi tipurile de produse accizabile ce urmează a fi achiziţionate şi ţările de provenienţă	
III. INFORMAŢII PRIVIND GARANŢIA	
1. Tipul de garanţie propusă	
2. Suma propusă pentru garanţie	
3. În cazul unui depozit în bani, anexaţi scrisoarea de bonitate bancară	
4. În cazul unei garanţii bancare, anexaţi următoarele: Numele, adresa şi telefonul garantului propus. Declaraţia garantului propus cu privire la intenţia de a asigura garanţia bancară pentru o suma şi perioadă de timp specificată. (Scrisoare de garanţie bancară)	

Cunoscând dispoziţiile art. 474 privind falsul în declaraţii, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

....

Semnătura solicitantului Data

Anexa nr. 33

CERERE

privind acordarea autorizaţiei de utilizator final

1. Denumirea operatorului economic	
2. Adresă/ Număr de identificare TVA	Judeţul.....Sectorul..... Localitatea..... Strada..... Bloc.....Scara.....Etaj.....Ap..... Cod poştal..... Număr de identificare TVA.....
3. Telefon	

4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul unic de identificare	
7. Numele, numărul de telefon, codul numeric personal al reprezentantului legal	
8. Codul CAEN şi denumirea activităţii economice în care se utilizează produsele accizabile	
9. Numele, adresa şi codul fiscal al persoanelor afiliate cu operatorul economic	
10. Locul primirii produselor accizabile	Judeţul/Sectorul..... Localitatea..... Strada..... Cod poştal.....
11. Capacitatea de depozitare	

12. Tipul de produse accizabile solicitate în regim de scutire directă/ scutire indirectă/ exceptare de la plata accizelor şi cantitatea estimată

Denumire produsului	Cod NC[1]	Cantitatea estimată[2] pentru un an/3 ani	UM	Baza legală pentru care se solicită autorizarea (art. ... alin. ... pct....lit. .... din Codul fiscal)	Destinaţia produsului			
					Producţie	Consum propriu	Comercializare către utilizator final	Navigaţie

13. Produse ce urmează a fi obţinute

Nr crt.	Tip produs	Cod NC	Destinaţia produsului obţinut	
			Comercializare	Consum propriu

14. Sunteţi titularul unei alte autorizaţii eliberată de autoritatea vamală competentă? Da ☐ Nu ☐	Tip autorizaţie[3]	Număr/dată	Validă/nevalidă

15. Documente de anexat:
- certificatul constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerţului, din care să rezulte: capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează a se realiza recepţia, producţia şi comercializarea produselor, precum şi copie după certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare, după caz;
- certificatul de atestare fiscală;
- cazierul fiscal al solicitantului;
- cazierul judiciar al administratorului;
- copii ale documentelor care atestă forma de deţinere a utilajelor, terenurilor, şi clădirilor (proprietate, închiriere sau contract de leasing);
- copii ale licenţelor, autorizaţiilor sau avizelor cu privire la desfăşurarea activităţii, după caz;
- fundamentarea cantităţii pentru fiecare produs în parte, identificat prin codul NC, ce urmează a fi achiziţionat în regim de scutire directă/exceptare de la plata accizelor.

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în decalaraţii, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular, precum şi documentele anexate sunt corecte şi complete.

Data .....
Numele şi prenumele administratorului.....

Semnătura şi ştampila.....

Anexa nr. 38

	Nr. înregistrare	Data .....

C E R E R E
privind acordarea autorizaţiei de antrepozit fiscal

(ataşaţi numărul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informaţiile complete)

I. INFORMAŢII PRIVIND ANTREPOZITARUL AUTORIZAT PROPUS

1. Numele	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada .....Nr. ... Bloc ..... Scara ... Etaj .... Ap ..... Cod poştal .....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele şi numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
8. Activităţile economice desfăşurate în România	
9. Numele, adresa şi codul de identificare fiscală al persoanei afiliate cu antrepozitarul	
10. Dacă antrepozitarul autorizat este persoană juridică: numele, adresa şi codul numeric personal al fiecărui administrator; se vor anexa şi cazierele juridicare ale administratorilor	
11. Arătaţi dacă antrepozitarul (sau în cazul în care antrepozitarul este persoană juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracţiunile prevăzute în legislaţia fiscală	☐ Da ☐ Nu
12. Anexaţi certificatul de atestare fiscală sau, după caz, extrasul de rol privind obligaţiile fiscale la bugetul de stat, precum şi cazierul fiscal al antrepozitarului	

13. Anexaţi copia situaţiilor financiare anuale (bilanţ) din ultimii doi ani
14. Anexaţi confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea plătitorilor de accize
15. Anexaţi un certificat constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerţului, din care să rezulte: capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, precum şi copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare

II. INFORMAŢII PRIVIND ANTREPOZITUL FISCAL (pentru fiecare antrepozit fiscal se depune separat câte o parte a II-a, precum şi orice alte informaţii necesare)	
1. Adresa antrepozitului fiscal	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea..... Strada ..... Nr. ... Bloc ..... Scara ... Etaj .... Ap ..... Cod poştal .....
2. Descrierea activităţilor ce urmează a se desfăşura în antrepozitul fiscal (inclusiv natura activităţilor şi tipurile de produse accizabile)	
3. Arătaţi dacă anterior a fost respinsă, revocată sau anulată vreo autorizaţie de antrepozit fiscal pentru locul respectiv	
4. Enumeraţi tipurile şi cantităţile de produse accizabile produse şi/sau depozitate în locul respectiv în fiecare din ultimele 12 luni (dacă este cazul), precum şi tipurile şi cantităţile estimate pentru fiecare din următoarele 12 luni. Tipurile de produse accizabile urmează a fi detaliate în funcţie de acciza unitară pe produs. Codificarea tipurilor de produse	Tip produs (denumire produs) .....(cod şi subcod)..... Tip produs (denumire produs) .....(cod şi subcod)..... Tip produs (denumire produs) .....(cod şi subcod).....
5. În cazul unui loc care urmează a fi folosit exclusiv pentru depozitarea produselor accizabile, specificaţi capacitatea maximă de depozitare (cantitatea de produse accizabile care poate fi depozitată la un moment dat în locul respectiv)	
6. Anexaţi un plan de amplasare a antrepozitului fiscal	
7. Anexaţi copiile licenţelor, autorizaţiilor sau avizelor privind desfăşurarea activităţilor din antrepozitul fiscal.	
8. Dacă locul se afla în proprietatea antrepozitarului autorizat, anexaţi copia actelor de proprietate	
9. Dacă locul se afla în proprietatea altei persoane, anexaţi următoarele: · Copia contractului de leasing sau dovada deţinerii sub orice formă legală. · O declaraţie semnată de proprietar care confirmă permisiunea de acces pentru personalul cu atribuţii de control	
III. INFORMAŢII PRIVIND GARANŢIA	
1. Tipul de garanţie propus	
2. Suma propusă pentru garanţia pentru fiecare antrepozit fiscal (şi descrierea metodei de calcul)	
3. În cazul unui depozit în bani, anexaţi scrisoarea de bonitate bancară	
4. În cazul unei garanţii bancare, anexaţi următoarele: - Numele, adresa şi telefonul garantului propus. - Declaraţia garantului propus cu privire la intenţia de a asigura garanţia bancară pentru o sumă şi perioadă de timp specificată (Scrisoare de garanţie bancară)	
5. În cazul ipotecii anexaţi următoarele: Descriere detaliată a bunului imobil ipotecat Dovada deţinerii proprietăţii bunului, contractul de ipotecă şi poliţa de asigurare. Declaraţia privind inexistenţa altei ipoteci în legătură cu bunul imobil ipotecat. Dovada valorii bunului mobil ipotecat (evaluare recentă efectuată de un expert autorizat şi independent sau document de achiziţie recent).	

Cunoscând dispoziţiile art. 474 privind falsul în declaraţii, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

....

Semnătura solicitantului sau a reprezentantului fiscal — Data

Anexa nr. 38^1

	Nr. înregistrare	Data

DECLARAŢIE

privind media ponderată pentru produsul.....

I. INFORMAŢII PRIVIND TIPUL DE PRODUSE ACCIZABILE UTILIZATE CA MATERIE PRIMĂ						
Nr. crt.	Denumire produs	Cod NC	U.M*	Nivel accize (euro/ u.m.)	Cantitate utilizată**	Accize aferente materiei prime
0	1	2	3	4	5	6
TOTAL Accize materii prime utilizate (sumă coloana 6)						
TOTAL Materii prime accizabile utilizate (sumă coloana 5)						

II. INFORMAŢII PRIVIND TIPUL DE PRODUSE NEACCIZABILE UTILIZATE CA MATERIE PRIMĂ			
Nr. crt.	Denumire produs	U.M*.	Cantitate utilizată **
0	1	2	3
TOTAL Materii prime neaccizabile utilizate (sumă coloana 3)			

III. INFORMAŢII PRIVIND PRODUSUL ACCIZABIL FINIT REALIZAT			
Denumire produs	Cod NC	U.M.	Nivel accize (euro/u.m.)
0	1	2	3

IV. MEDIA PONDERATĂ	
TOTAL Accize materii prime utilizate / TOTAL Materii prime accizabile utilizate + TOTAL Materii prime neaccizabile utilizate	
Media ponderată (euro/u.m.)	

* unitatea de măsură este cea prevăzută în anexa 1 la titlul VII din Codul fiscal

**se completează cu cantitatea materiei prime utilizată pentru obţinerea unei unităti de măsură aferentă cantităţii de produs finit pentru care este prevăzut nivelul accizelor în anexa nr. 1 la Titlul VII din Codul fiscal.
Ex: pentru obţinerea unui produs din categoria produselor intermediare, se va completa cu cantitatea materiei prime utilizate pentru obţinerea unei cantităţi de 1 hl de produs finit.
Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

....

Semnătura şi ştampila solicitantului Data

Anexa nr. 40.1

DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOŢIRE	2. Expeditor	2.a. Codul de acciză al expeditorului			Tip trimitere	1.a. Cod tip destinaţie	1.d. Cod de Refeinţă Administrativ Unic – ARC		
					1.e. Data şi ora validării	1.f. Număr secvenţial	9.a. Număr de referinţă local	9.d. Cod tip origine	
	5. Destinatar	5.a.Codul de acciză al destinatarului / Nr. TVA			7. Locul livrării		7.a. Codul de acciză / Nr. TVA		
	3. Locul de expediere	3.a.Codul de acciză al antrepozitului			14. Organizatorul transportului		14.a. Nr. TVA		
	12. Operator garant	12.a.Codul de acciză al operatorului	12. b. Nr. TVA		15. Primul transportator		15. a. Nr. TVA		
			11. Garanţia						
	6.a Cod Stat Membru	6.b. Nr. de serie al certificatului de scutire	4. Birou de expediţie	8. Birou vamal de export	10. Autoritatea competentă a locului de expediere		9.b. Număr factură/aviz		
	9.1.a. Număr DVI				9.c. Data facturii				
					9.e. Data expedierii	9. f. Ora expedierii	1.b. Durata transportului		
DETALII TRANSPORT	13. Transport				16.f. Informaţii complementare				
	16.a. Cod unitate de transport	16.b. Identitate unităţi transport			16.c. Identitate sigiliu comercial		16.d. Informaţii sigiliu		
DETALII EXPEDIERE	17. a. Nr. unic de referinţă al articolului	17.b. Cod produs accizabil	17.c. Cod NC		17.d. Cantitate	17.e. Greutate brută	17.f. Greutate netă	17.g. Concentraţia alcoolică	17.h. Grade Plato
	17.i. Marcajul fiscal	17.k. Indicatorul marcajului fiscal utilizat	17.l. Denumire origine		17.n. Dimensiune producător	17.o. Densitate	17.p. Descriere comercială	17.r. Marca comercială a produselor	
	17.1.a. Tip ambalaj	17.1.b. Nr. de ambajale			17.1.c. Identitate sigiliu comercial		17.1.d. Informaţii sigilii		
	17.2.a. Categoria de vin	17.2.b. Codul zonei vitivinicole			17.2.c. Ţara terţă de origine	17.2.d. Alte informaţii	17.2.1.a. Codul operaţiunii cu vinuri		
	18. Scurtă descriere a documentului				18.c. Referinţă document				

Anexa nr. 40.2

DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOŢIRE ÎN PROCEDURĂ ALTERNATIVĂ	2. Expeditor	2.a. Codul de acciză al expeditorului			Tip trimitere	1.a. Cod tip destinaţie	1.d. Cod de Refeinţă Administrativ Unic – ARC		
					1.e. Data şi ora validării	1.f. Număr secvenţial	9.a. Număr de referinţă local	9.d. Cod tip origine	
	5. Destinatar	5.a.Codul de acciză al destinatarului / Nr. TVA			7. Locul livrării		7.a. Codul de acciză / Nr. TVA		
	3. Locul de expediere	3.a.Codul de acciză al antrepozitului			14. Organizatorul transportului		14.a. Nr. TVA		
	12. Operator garant	12.a.Codul de acciză al operatorului	12. b. Nr. TVA		15. Primul transportator		15. a. Nr. TVA		
			11. Garanţia						
	6.a Cod Stat Membru	6.b. Nr. de serie al certificatului de scutire	4. Birou de expediţie	8. Birou vamal de	10. Autoritatea competentă a locului de expediere		9.b. Număr factură/aviz		

				export				
	9.1.a. Număr DVI				9.c. Data facturii			
					9.e. Data expedierii	9. f. Ora expedierii	1.b. Durata transportului	
DETALII TRANSPORT	13. Transport				16.f. Informaţii complementare			
	16.a. Cod unitate de transport	16.b. Identitate unităţi transport			16.c. Identitate sigiliu comercial		16.d. Informaţii sigiliu	
DETALII EXPEDIERE	17. a. Nr. unic de referinţă al articolului	17.b. Cod produs accizabil	17.c. Cod NC	17.d. Cantitate	17.e. Greutate brută	17.f. Greutate netă	17.g. Concentraţia alcoolică	17.h. Grade Plato
	17.i. Marcajul fiscal	17.k. Indicatorul marcajului fiscal utilizat	17.l. Denumire origine	17.n. Dimensiune producător	17.o. Densitate	17.p. Descriere comercială	17.r. Marca comercială a produselor	
	17.1.a. Tip ambalaj	17.1.b. Nr. de ambajale		17.1.c. Identitate sigiliu comercial		17.1.d. Informaţii sigilii		
	17.2.a. Categoria de vin	17.2.b. Codul zonei vitivinicole		17.2.c. Ţara terţă de origine	17.2.d. Alte informaţii	17.2.1.a. Codul operaţiunii cu vinuri		
	18. Scurtă descriere a documentului			18.c. Referinţă document				

Anexa nr. 41

RAPORT DE PRIMIRE

Cod tip origine

1. Atribute

a. Data şi ora validării raportului de primire:

2. e-DAI privind deplasarea produselor accizabile

a. Cod de Referinţă Administrativ Unic – ARC:

b. Număr secvenţial

3. Destinatar

a. Codul de acciză al destinatarului//Nr. TVA:

c. Strada

b. Numele operatorului:

d. Numărul

e. Codul poştal

f. Oraşul:

4. Locul livrării

a. Codul de acciză/Nr. TVA:

c. Strada:

b. Numele operatorului:

d. Numărul:

e. Codul poştal:

f. Oraşul:

5. Biroul de destinaţie

a. Numărul de referinţă al biroului

6. Raport de primire

a. Data primirii produselor

b. Concluzia generală a primirii

c. Informaţii complementare:

7. Corpul raportului de primire

a. Număr unic de referinţă al articolului:

b. Indicator de minusuri sau plusuri:

c. Minusuri sau plusuri constatate

d. Cod produs accizabil

e. Cantitatea refuzată:

7.1. Motivul insatisfacţiei

a. Motivul insatisfacţiei

b. Informaţii complementare

Erorile existente

Anexa nr. 42

RAPORT DE EXPORT

Cod tip origine

1. Atribute

a. Data şi ora validării raportului de export:

2. e-DAI privind deplasarea produselor accizabile
a. Cod de Referinţă Administrativ Unic – ARC:
b. Număr secvenţial

3. Destinatar
a. Codul de acciză al destinatarului//Nr. TVA:
c. Strada
b. Numele operatorului:
d. Numărul
e. Codul poştal
f. Oraşul:

4. Locul livrării
a. Codul de acciză/Nr. TVA:
c. Strada:
b. Numele operatorului:
d. Numărul:
e. Codul poştal:
f. Oraşul:

5. Biroul de destinaţie
a. Numărul de referinţă al biroului

6. Raport de export
a. Data primirii produselor
b. Concluzia generală a primirii
c. Informaţii complementare:

7. Corpul raportului de export
a. Număr unic de referinţă al articolului:
b. Indicator de minusuri sau plusuri:
c. Minusuri sau plusuri constatate
d. Cod produs accizabil
e. Cantitatea refuzată:

7.1. Motivul insatisfacţiei
a. Motivul insatisfacţiei
b. Informaţii complementare
Erorile existente

Anexa nr. 43

Denumirea operatorului economic
.....

Sediul: Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Str. ..... Nr. ..... Bl. ..... Sc. ..... Et. .... Ap. ..... Cod poştal ..... Telefon/Fax ..... Cod de identificare fiscală	

CERERE
de restituire a accizelor în luna ..... anul .....

Nr. crt.	Numărul documentului de însoţire	Indicativul statului membru de destinaţie	Denumirea destinatarului şi codul de identificare fiscală	Descrierea produselor expediate			Data recepţiei produselor	Cantitatea recepţionată	Datele privind plata accizelor în statul membru de destinaţie		Suma de restituit
				Codul NC al produsului	Cantitatea*)	Nivelul accizei**)			Data plăţii	Numărul şi documentul care atestă plata	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	TOTAL										

*) Pentru produsele energetice volumul va fi măsurat la temperatura de 15ºC; pentru alcool şi băuturi alcoolice volumul se stabileşte la 20ºC; în cazul ţigaretelor se va menţiona pe un rând numărul de pachete de ţigarete şi pe următorul valoarea acestora în lei, cu un singu număr de ordine şi fără a repeta datele comune.
**) Se va consemna nivelul efectiv suportat. În cazul în care acesta este imposibil de stabilit, se va aplica nivelul accizelor în vigoare în ultimele 3 luni anterioare datei la care s-a realizat plata în statul membru de destinaţie.

Numele şi prenumele .....
.....
(semnătura şi ştampila)

Data

Anexa nr. 55

Nr. ..... din .....

CERERE
privind acordarea autorizaţiei de importator/expeditor înregistrat

Societatea ....., cu sediul social în ....., str. ..... nr. ....., înregistrat în registrul comerţului la nr. ..... din data de ....., codul de identificare fiscală ....., telefon ....., fax ....., e-mail ....., reprezentată prin ....., domiciliat în ....., str. ..... nr. ...., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., sectorul ..., judeţul ....., posesorul buletinului/cărţii de identitate seria ..... nr. ....., eliberat/ă de ....., având funcţia de ....., pe baza documentelor anexate la dosar, solicit eliberarea autorizaţiei de importator/expeditor înregistrat pentru următoarele produse:

1. .....
2. .....
3. .....

Data ..... Numele şi prenumele .....
Semnătura şi ştampila .....

Anexa nr. 55.1

Denumirea expeditorului înregistrat
.....
Sediul:
Judeţul..... sectorul..... localitatea.....
Strada..... nr..... blocul..... scara..... etaj..... ap.....
Codul poştal..... Telefon/fax.....
Codul de accize/Codul de identificare fiscală.....

SITUAŢIE CENTRALIZATOARE
privind livrările de produse accizabile în luna.....anul.....

Nr. crt.	Cod produs accizabil	Cod NC	UM	Beneficiarul livrării										Cantitatea totală livrată (7+12)
				Antrepozite/Destinatari înregistraţi					Alţi beneficiari (export/organizaţii scutite)					
				Denumirea operatorului	Codul de accize	ARC	Data expedierii	Cantitatea livrată	Denumirea operatorului	Nr. DVE/ Nr. certificat scutire	ARC	Data expedierii	Cantitatea livrată	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Unităţile de măsură pentru produsele livrate sunt cele prevăzute în anexa nr. 1 de la titlul VII din Codul fiscal.

Certificată de conducerea expeditorului înregistrat
Numele şi prenumele..... .....
Semnătura şi ştampila.....
Data

Anexa nr. 44

DOCUMENT DE ÎNSOŢIRE
pentru circulaţia intracomunitară a produselor accizabile deja eliberate pentru consum

- faţă -

1	1. Expeditor (Nume şi adresa) Nr. de TVA	2. Număr de referinţă al operaţiunii	
Exemplar pentru expeditor	2. Primitor (Nume şi adresa) Nr. de TVA	3. Autoritatea competentă a statului de destinaţie (Nume şi adresa)	
	5. Transportator / mijloace de transport	6. Numărul de referinţă şi data declaraţiei	
	7. Locul livrării		
1	8. Mărci şi număr de identificare, nr. şi tipul ambalajelor, descrierea bunurilor	9. Codul produsului (Codul NC)	
		10. Cantitate	11. Greutatea brută (kg)
			12. Greutatea netă (kg)
		13. Preţul de facturare / valoarea comercială	
	14. Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, - mici fabrici de bere, mici distilerii)		
	A. Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă.	15.Căsuţele 1 – 13 corect completate Restituirea exemplarului 3	

	Da ☐ Nu ☐ (*) solicitată
	Societatea semnatară şi numărul de telefon
	Numele semnatarului
	Locul şi data
Continuarea pe verso (exemplarele 2 şi 3)	Semnătura

(*) Bifaţi căsuţa corespunzătoare

INSTRUCŢIUNI DE COMPLETARE
(versoul exemplarului 1)

circulaţia intracomunitară a produselor supuse accizelor care au fost eliberate în consum în statul membru de livrare

1. Observaţii generale

1.1. Documentul de însoţire simplificat este utilizat în scopul aplicării accizelor, potrivit prevederilor art. 7 din Directiva 92/12/CEE din 25 februarie 1992

1.2. Documentul trebuie completat în mod lizibil în aşa fel încât înscrisurile să nu poată fi şterse. Informaţiile pot fi pretipărite. Nu sunt admise ştersături sau tăieturi.

1.3. Caracteristicile generale ale documentului şi dimensiunile căsuţelor sunt cele prevăzute în Jurnalul Oficial al Comunităţii Europene nr. C 164 din 1 iulie 1989 pagina 3.

Hârtia trebuie să fie de culoare albă pentru toate exemplarele şi să aibă formatul 210 mm pe 297 mm. Este admisă o toleranţă maximă de 5 mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce priveşte lungimea.

1.4. Orice spaţiu neutilizat trebuie să fie barat, astfel încât să nu se mai poată face adăugiri.

1.5. Documentul de însoţire simplificat constă în 3 exemplare:

- exemplarul 1 trebuie păstrat de expeditor;
- exemplarul 2 însoţeşte produsele şi este păstrat de primitor;
- exemplarul 3 însoţeşte produsele şi trebuie să se returneze expeditorului, cu certificarea primirii confirmată de către persoana menţionată la căsuţa 4 dacă expeditorul solicită aceasta în scopul restituirii accizelor.

2. Rubrici

Căsuţa 1. Expeditor: numele şi adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care livrează produsele într-un alt stat membru. Dacă există un număr de accize trebuie de asemenea indicat.

Căsuţa 2. Numărul de referinţă al operaţiunii: numărul de referinţă comunicat de persoana care livrează produsele şi care va identifica mişcarea cu înregistrările comerciale. În mod normal, acesta va fi numărul şi data facturii.

Căsuţa 3. Autoritatea competentă a statului de destinaţie: numele şi adresa autorităţii din statul membru de destinaţie, căruia i-a fost declarată anticipat expediţia.

Căsuţa 4. Primitor: numele şi adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care primeşte produsele. Dacă există un număr de accize trebuie de asemenea indicat.

Căsuţa 5. Transportator/mijloc de transport: se completează cu "expeditor", "primitor" sau numele şi adresa persoanei responsabile cu prima expediere, dacă este diferită de persoanele indicate în căsuţa 1 sau căsuţa 4, se va indica de asemenea mijlocul de transport.

Căsuţa 6. Număr de referinţă şi data declaraţiei:

Declaraţia şi/sau autorizaţia care trebuie dată de autoritatea competentă din statul membru de destinaţie înainte de începerea expediţiei.

Căsuţa 7. Locul livrării: adresa livrării dacă este diferită de cea din căsuţa 4.

Căsuţa 8. Descrierea completă a produselor, marcaje şi numere şi tipul ambalajelor: marcaje şi numerele exterioare ale pachetelor, de exemplu: containere; numărul pachetelor din interior, de exemplu: cartoane; şi descrierea comercială a produselor. Descrierea poate continua pe o pagină separată ataşată fiecărui exemplar. O listă a ambalajelor poate fi utilizată în acest scop.

Pentru alcoolul şi băuturile alcoolice, altele decât berea, trebuie să se precizeze concentraţia alcoolică (procent în volum la 20 ° C).

Pentru bere, concentraţia alcoolică va fi menţionată fie în ° Plato, fie procente în volum la 20 ° C, fie amândouă, potrivit solicitării statului membru de destinaţie şi a statului membru de expediere.

Pentru uleiuri minerale se va menţiona densitatea la 15 ° C.

Căsuţa 9. Codul produsului: codul NC.

Căsuţa 10. Cantitate: numărul, greutatea sau volumul, după caz, în funcţie de accizele din statul membru de destinaţie, de exemplu:

- ţigarete, numărul de bucăţi, exprimat în mii;
- ţigări şi ţigări de foi, greutatea netă;
- alcool şi băuturi alcoolice, litri la temperatura de 20 ° C cu două zecimale;
- produse energetice cu excepţia păcurii, litri la temperatura de 15 ° C.

Căsuţa 11. Greutate brută: greutatea brută a transportului.

Căsuţa 12. Greutate netă: se va indica greutatea fără ambalaje a produselor.

Căsuţa 13. Preţul facturii/valoarea comercială: suma totală a facturii care include şi acciza. În cazul în care circulaţia nu are nicio legătură cu vânzarea, trebuie introdusă şi valoarea comercială. În acest caz se adaugă menţiunea "nu în scop de vânzare".

Căsuţa 14. Certificate: acest spaţiu este rezervat pentru anumite certificate care sunt cerute numai pe exemplarul 2.

1. În cazul anumitor vinuri, atunci când se consideră necesar, certificatul referitor la originea şi calitatea produselor, conform legislaţiei comunitare.

2. În cazul anumitor băuturi spirtoase, certificatul referitor la locul de producţie, conform legislaţiei comunitare.

3. În cazul berii produse de micii producători independenţi conform definiţiei din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool şi băuturi alcoolice, pentru care se intenţionează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinaţie, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifică faptul că berea a fost produsă de o mică berărie independentă cu o producţie a anului anterior de ..... hectolitri de bere."

4. În cazul alcoolului etilic produs de o mică distilerie, conform definiţiei din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool şi băuturi alcoolice, pentru care se intenţionează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinaţie, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifică faptul că produsul descris a fost fabricat de o mică distilerie cu o producţie a anului anterior de ..... hectolitri de alcool pur."

Căsuţa 15. Societatea semnatarului etc.: documentul trebuie completat de către sau în numele persoanei responsabile pentru circulaţia produselor. Dacă expeditorul solicită să i se returneze exemplarul 3 cu un certificat de recepţie, acesta va fi menţionat.

Căsuţa A. Menţiuni privind verificarea: autorităţile competente trebuie să înregistreze pe exemplarele 2 şi 3 controalele efectuate. Toate observaţiile trebuie să fie semnate, datate şi ştampilate de către funcţionarul responsabil.

Căsuţa B. Certificat de primire: trebuie să fie transmis de către primitor şi trebuie returnat expeditorului dacă acesta din urmă îl solicită expres în scopul restituirii accizelor.

DOCUMENT DE ÎNSOŢIRE
pentru circulaţia intracomunitară a produselor accizabile deja eliberate pentru consum

- faţă -

2	1. Expeditor (Nume şi adresa) Nr. de TVA	2. Număr de referinţă al operaţiunii	
Exemplar pentru expeditor	2. Primitor (Nume şi adresa) Nr. de TVA	3. Autoritatea competentă a statului de destinaţie (Nume şi adresa)	
	5. Transportator / mijloace de transport	6. Numărul de referinţă şi data declaraţiei	
	7. Locul livrării		
2	8. Mărci şi număr de identificare, nr. şi tipul ambalajelor, descrierea bunurilor	9. Codul produsului (Codul NC)	
		10. Cantitate	11. Greutatea brută (kg)
			12. Greutatea netă (kg)
		13. Preţul de facturare / valoarea comercială	
	14. Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, - mici fabrici de bere, mici distilerii)		

A. Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă.	15.Căsuţele 1 – 13 corect completate
	Restituirea exemplarului 3 solicitată Da ☐ Nu ☐ (*)
	Societatea semnatară şi numărul de telefon
	Numele semnatarului
	Locul şi data
Continuarea pe verso (exemplarele 2 şi 3)	Semnătura

(*) Bifaţi căsuţa corespunzătoare

- verso-

B. CERTIFICAREA RECEPŢIEI

Produse recepţionate de primitor

Data ..... Locul ..... Numărul de referinţă .....

Accizele au fost plătite (*) / declarate pentru plată autorităţii competente.

Data ..... Numărul de referinţă .....

Alte observaţii ale primitorului:

Locul/Data ..... Numele semnatarului .....
Semnătura .....

(*) Tăiaţi menţiunea inutilă.

A. Menţiuni privind verificarea (continuare)

DOCUMENT DE ÎNSOŢIRE
pentru circulaţia intracomunitară a produselor accizabile deja eliberate pentru consum

- faţă-

3	1. Expeditor (Nume şi adresa) Nr. de TVA	2. Număr de referinţă al operaţiunii
Exemplar pentru expeditor	2. Primitor (Nume şi adresa) Nr. de TVA	3. Autoritatea competentă a statului de destinaţie (Nume şi adresa)
	5. Transportator / mijloace de transport	6. Numărul de referinţă şi data declaraţiei
	7. Locul livrării	
3	8. Mărci şi număr de identificare, nr. şi tipul	9. Codul produsului (Codul NC)

ambalajelor, descrierea bunurilor		
	10. Cantitate	11. Greutatea brută (kg)
		12. Greutatea netă (kg)
	13. Preţul de facturare / valoarea comercială	
14. Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, - mici fabrici de bere, mici distilerii)		
A. Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă.	15.Căsuţele 1 – 13 corect completate Restituirea exemplarului 3 solicitată Da ☐ Nu ☐ (*)	
	Societatea semnatară şi numărul de telefon	
	Numele semnatarului	
	Locul şi data	
Continuarea pe verso (exemplarele 2 şi 3)	Semnătura	

(*) Bifaţi căsuţa corespunzătoare

-verso -

B. CERTIFICAREA RECEPŢIEI

Produse recepţionate de primitor

Data ..... Locul ..... Numărul de referinţă .....

Accizele au fost plătite (*) / declarate pentru plată autorităţii competente.

Data ..... Numărul de referinţă .....

Alte observaţii ale primitorului:

Locul/Data ..... Numele semnatarului .....
Semnătura .....

(*) Tăiaţi menţiunea inutilă.

A. Menţiuni privind verificarea (continuare)

Anexa nr. 45

	Nr. înregistrare	Data .....

C E R E R E
privind acordarea autorizaţiei de reprezentant fiscal

1. Numele	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Str. ..... Nr. ..... Bl. ..... Sc. ..... Et. ..... Ap. ..... Cod poştal .....

3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele şi numărul de telefon ale reprezentantului legal sau ale alte persoane de contact	
8. Descrierea activităţilor economice desfăşurate în România	
9. Numele, adresa şi codul fiscal ale persoanelor afiliate cu solicitantul	
10. Dacă solicitantul este persoană juridică, numele, adresa şi codul numeric personal ale fiecărui administrator; se vor anexa şi cazierele judiciare ale administratorilor	
11. Arătaţi dacă solicitantul (sau, în cazul în care solicitantul este persoană juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracţiunile prevăzute în legislaţia fiscală.	☐ Da ☐ Nu
12. Anexaţi actul constitutiv al societăţii care îi permite desfăşurarea activităţii de reprezentant fiscal	
13. Anexaţi copia actului de reprezentare încheiat cu vânzătorul	
14. Anexaţi confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize	
15. Nivelul garanţiei Anexaţi scrisoarea de bonitate bancară.	

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele
.....
Semnătura solicitantului
.....

Data .....

Anexa nr. 46

C E R E R E

de restituire a accizelor în cazul vânzării la distanţă în trimestrul ..... anul .....

Nr. crt.	Statul membru de destinaţie	Numărul de ordine corespunzător livrării	Descrierea produselor expediate			
			Codul NC al produsului	U.M	Cantitatea	Suma solicitată a fi restituită*)
0	1	2	3	4	5	6

*) Se va consemna nivelul efectiv suportat. În cazul în care acesta este imposibil de stabilit, se va aplica nivelul accizelor în vigoare în ultimele 3 luni anterioare datei la care s-a realizat plata în statul membru de destinaţie.

Numele şi prenumele
.....

Data .....

Semnătura solicitantului
.....

Anexa nr. 47

Denumirea destinatarului înregistrat/reprezentantului fiscal
.....
Cod accize/Cod identificare fiscală .....
Localitatea ...../judeţul/sector .....
Strada ..... Nr. ....
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. ..... Cod poştal .....

SITUAŢIE CENTRALIZATOARE
privind achiziţiile şi livrările de produse accizabile
în luna ..... anul .....

Document		Data achiziţie/ Livrare		Provenienţa/ Destinaţia (3)	Cod accize expeditor/ Cod identif. fiscală destinatar	Cod produs accizabil	Codul NC al produsului	Starea produsului (vrac/ îmbuteliat) (V/Î)	Densitate la 15° C kg/l (4)	Concentraţie grad alcoolic/ grad Plato (5)	Recipienţi (5)		Cantitate		
Tip (1)	Număr	Tip (2)	Data								Capacitate nominală	nr.	kg	Litri	mii bucăţi

(1) eDA, DI, factura, AIM (2) Pentru achiziţii se va înscrie "A"; pentru livrări se va înscrie "L". (3) Se va înscrie indicativul ţării în cazul provenienţei/destinaţiei U.E. (RO în cazul livrărilor naţionale); se va indica "EX" în cazul livrărilor în afara U.E. (4) Se va completa numai în cazul produselor energetice. (5) Se va completa numai în cazul alcoolului şi băuturilor alcoolice.

RECAPITULAREA PERIOADEI

Cod produs accizabil	Codul NC al produsului	U.M.	Vrac/Îmbuteliat (V/Î)	Stoc la începutul lunii	Cantitatea întrată	Surplus pe parcursul lunii	Cantitate ieşită	Pierderi	Stoc efectiv	Dif (+)

Numele şi prenumele .....

Semnătura şi ştampila operatorului ..... Data

Anexa nr. 48.1

Denumirea antrepozitului fiscal.....
Cod accize.....
Localitatea.....judeţul/sectorul.....
Strada.....Nr. .....
Cod poştal.....
Domiciliul fiscal.....

SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal
de producţie de alcool şi băuturi spirtoase
în luna.....anul.....

I. Materii prime (exprimate în tone/hectolitri alcool pur, după caz)

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc iniţial (A)	Intrări (B)				Utilizat (C)	Stoc final (D)	Diferenţa (E)
				Operaţii interne		U.E.	Import			
				Din producţie proprie	Alte achiziţii					

(A) Stocul iniţial: cantitatea de materii prime existente la începutul perioadei trebuie să coincidă cu stocul final al perioadei anterioare. (B) Intrări: Cantităţile de materii prime intrate trebuie să corespundă cu cele înscrise în documente de circulaţie corespunzătoare fiecărei provenienţe, aferente perioadei de raportare. (C) cantităţile de materii prime utilizate pentru fabricarea alcoolului, în perioada de raportare. (D) Cantităţile de materii prime existente în finalul perioadei de raportare. (E) Diferenţe: Cantitatea rezultată pentru fiecare materie primă, după formula următoare: Stoc iniţial + intrări - utilizat - stoc final E = A + B - C - D

II. Produse în curs de fabricaţie

Cod NC	U.M.	Stoc iniţial	Intrări	Ieşiri		Stoc final	Diferenţa
				Către alte depozite	Pentru prelucrare finală		

III. Livrări (exprimate în hectolitri alcool pur)

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri (D)					Utilizate în activitatea proprie (E)	Stoc final (F)	Diferenţa (G)
					Achiziţii interne (RO)	Alte achiziţii (UE)	Import	Cu accize	Fără accize						
									Regim suspensiv			Scutire			
									Teritoriul naţional	U.E.	Export				

Cantităţile de alcool se exprimă în hectolitri, cu două zecimale. Datele aferente (A), (B), (C), (D) şi (E) sunt corespunzătoare operaţiunilor desfăşurate în perioada de raportare; Diferenţa (G) = A + B + C - D - E - F
Diferenţa = stoc iniţial + (cantităţi produse) + intrări - ieşiri - stoc final

Data ..... Conducătorul antrepozitului fiscal .....
Semnătura şi ştampila

Anexa nr. 48.2

Denumirea antrepozitului fiscal.....
Cod accize.....
Localitatea.....judeţul/sectorul.....
Strada.....Nr. .....
Cod poştal.....
Domiciliul fiscal.....

SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal
de producţie de vinuri/băuturi fermentate/produse intermediare
în luna.....anul.....

I. Materii prime

Cod produs accizabil	Cod UC	U.M.	Stoc iniţial (A)		Intrări (B)						Utilizat (C)		Stoc final (D)		Diferenţa (E)	
			Cantitate	Concentraţie	Operaţii interne		U.E.		Import		Cantitate	Concentraţie	Cantitate	Concentraţie	Cantitate	Concentraţie
					Cantitate	Concentraţie	Cantitate	Concentraţie	Cantitate	Concentraţie						

A - cantităţile de materii prime existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare. B - Cantităţile de materii prime şi de produse în curs de fabricaţie intrate în antrepozit - se va avea în vedere data din documentele de circulaţie corespunzătoare fiecărei provenienţe/raport de primire. C - cantităţi de materie primă utilizate pe parcursul lunii la procesul de producţie al produselor intermediare. D - Stoc final - cantităţile de materii prime existente în antrepozit la sfârşitul lunii. E - Diferenţa - cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula: stoc iniţial + intrări - utilizări - stoc final (E = A + B - C - D)

II. Produse în curs de fabricaţie

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc iniţial	Intrări	Ieşiri		Stoc final	Diferenţa
					Către alte depozite	Pentru prelucrare finală		

III. Livrări (exprimate în hectolitri)

					Intrări (C)			Ieşiri (D)					Utilizate în		

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Achiziţii interne (RO)	Alte achiziţii (UE)	Import	Cu accize	Fără accize				activitatea proprie (E)	Stoc final (F)	Diferenţa (G)
									Regim suspensiv			Scutire			
									Teritoriul naţional	U.E.	Export				

A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare. B - Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei. C - Cantităţile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire. D - Ieşiri cu accize - cantităţile de produse eliberate pentru consum; ieşiri fără accize - cantităţile fiecăror produse intermediare ieşite în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor. E - cantităţi de produse obţinute în antrepozit şi care ulterior sunt utilizate ca materie primă în urma unui proces de producţie. F - stocul final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii. G - Diferenţa - cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: G = A + B + C - D - E - F

Data .....

Conducătorul antrepozitului fiscal .....
Semnătura şi ştampila

Anexa nr. 48.3

Denumirea antrepozitului fiscal.....
Cod accize.....
Localitatea..... judeţul/sectorul.....
Strada.....nr.....
Cod poştal.....
Domiciliul fiscal.....

SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal de producţie de bere în luna.....anul.....

I. Materii prime

Denumire	Kilograme	% extract sec	Denumire	Kilograme	% extract sec
Malţ			Alte materii de extracţie		
Orz			Malţ colorat		
Orez şi griş			Bere		
Porumb			Altele...		
Zahăr şi glucoză					

II. Bere fabricată în hectolitri

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri						Consum (F)	Stoc final (G)	Diferenţa (H)
					Achiziţii interne (RO)	Alte achiziţii (UE)	Import	Cu accize (D)		Fără accize (E)						
								Grad Plato mediu	Consum	Regim suspensiv			Operaţiuni scutite			
										Teritoriul naţional	U.E	Export				

A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare. B - Cantităţile de bere produse în antrepozit pe parcursul lunii. C - Cantităţile de bere intrate în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; D - Ieşiri cu accize: Gradul Plato mediu - dacă berea eliberată în consum prezintă diverse grade Plato, se va înscrie gradul mediu ponderat. Ex: 1000 hl bere de 12 grade Plato; 2000 hl bere de 13 grade Plato; 3000 hl de bere de 14 grade Plato

$$\text{Gradul Plato mediu ponderat} = \frac{(1000 \times 12) + (2000 \times 13) + (3000 \times 14)}{1000 + 2000 + 3000} = 13{,}33$$

F - consum propriu de materii prime, în scopul realizării produsului finit; G - stocul final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; H - Diferenţa - cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: H = A + B + C - D - E - F - G

Data.....

Conducătorul antrepozitului fiscal .....
Semnătura şi ştampila

Anexa nr. 48.4

Denumirea antrepozitului fiscal.....
Cod accize.....
Localitatea.....judeţul/sectorul.....
Strada.....Nr. .....
Cod poştal.....
Domiciliul fiscal.....

SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal
de producţie tutunuri prelucrate
în luna .....anul .....

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri										Stoc final (F)	Diferenţa (G)
					Achiziţii interne (RO)	Alte achiziţii (UE)	Import	Cu accize (D)		Fără accize (E)									
										Regim suspensiv							Scutire		
								Valoare	Cantitate	Teritoriul naţional		U.E.		Export					
										Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate				

În cazul ţigaretelor, al ţigărilor de foi, cantităţile vor fi exprimate în mii bucăţi, iar în cazul tutunurilor de fumat se vor exprima în kg.
A – Cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B – Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei, care se consideră finite; C – Cantităţile de produse intrate în regim suspensiv de accize în antrepozit. Se va avea în vedere data din *raportul de primire*; D – Ieşiri cu accize – cantităţile de produse eliberate în consum; E – Ieşiri fără accize – cantităţile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire de la plata accizelor; F – Stoc final – cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; G – Diferenţa – cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: G = A + B + C – D – E – F.

Data .....

Conducătorul antrepozitului fiscal .....
Semnătura şi ştampila

Anexa nr. 48.5

Denumirea antrepozitului fiscal.....
Cod accize.....
Localitatea.....judeţul/sectorul.....
Strada.....Nr. .....
Cod poştal.....
Domiciliul fiscal.....

SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal
de producţie de produse energetice
în luna.....anul.....

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri					Autoconsum (F)		Stoc final (G)	Diferenţa (H)
					Achiziţii interne (RO)	Alte achiziţii (UE)	Import	Cu accize (D)	Fără accize (E)				Cu accize	Fără accize		
									Regim suspensiv			Scutiri				
									Teritoriul naţional	U.E.	Export					

Cantităţiloe de produse se vor înscrie în tone sau 1000 litri potrivit anexei de la titlul VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în care sunt stabilite nivelurile accizelor.
A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B – Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei care se consideră finite; C – Cantităţile de produse intrate în regim suspensiv de accize în antrepozit. Se va avea în vedere data din *raportul de primire*; D – Ieşiri cu accize - cantităţile de produse eliberate în consum; E - cantităţile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire de la plata accizelor pentru consum; E - ieşiri fără accize – cantităţile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; F – Autoconsum – cantităţile de produse consumate sau utilizate în cadrul antrepozitului fiscal; G - Stocul final – cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; H – Diferenţa – cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: H = A + B + C – D – E – F - G

Data ..... Conducătorul antrepozitului fiscal .....
Semnătura şi ştampila

Anexa nr. 49

Denumirea antrepozitului fiscal.....
Cod accize.....
Localitatea.....judeţul/sectorul.....
Strada.....Nr. .....
Cod poştal.....
Domiciliul fiscal.....

SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal
de depozitare
în luna ……anul …..

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc iniţial (A)	Intrări (B)			Ieşiri					Stoc final (E)	Diferenţa (F)
				Achiziţii interne (RO)	Alte achiziţii (UE)	Import	Cu accize (C)	Fără accize (D)					
							Cantitate	Regim suspensiv			Scutire/ exceptare		
								Teritoriul naţional	U.E.	Export			
								Cantitate	Cantitate	Cantitate			

Unităţile de măsură pentru produsele depozitate sunt cele prevăzute în anexa nr. 1 de la titlul VII din Codul fiscal
A – Cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B – Cantităţile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data din *raportul de primire*; C – Ieşiri cu accize – cantităţile de produse eliberate în consum; D – Ieşiri fără accize – cantităţile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire/exceptare de la plata accizelor; E – Stoc final – cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; F – Diferenţa – cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: F = A + B - C – D – E.

Data ..... Conducătorul antrepozitului fiscal .....
Semnătura şi ştampila

Anexa nr. 50

CERTIFICAT DE SCUTIRE DE ACCIZE (RO)
Seria nr. (opţional)

1. INSTITUŢIA/PERSOANA BENEFICIARĂ
Denumirea/numele .....
Strada şi numărul .....
Codul poştal, locul .....

2. AUTORITATEA COMPETENTĂ PENTRU VIZARE
(Denumire, adresă şi număr de telefon)
.....
.....
.....

3. DECLARAŢIA BENEFICIARULUI
Instituţia/persoana beneficiară ([1]) declară:
(a) că produsele prevăzute la căsuţa 5 sunt destinate ([2]):

☐ Pentru uzul oficial al:
- ☐ Unei misiuni diplomatice străine
- ☐ Unei reprezentanţe consulare străine
- ☐ Unei organizaţii internaţionale
- ☐ Forţei armate a unui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord (NATO)

☐ Pentru uzul personal al:
- ☐ Unui membru al unei misiuni diplomatice străine
- ☐ Unui membru al unei reprezentanţe consulare străine
- ☐ Unui membru din conducerea unei organizaţii internaţionale

.....
(Denumirea insituţiei) (vezi căsuţa 4)

(b) că produsele descrise la căsuţa 5 corespund condiţiilor şi limitelor aplicabile scutirii, şi

(c) că informaţiile de mai sus sunt reale.
Prin prezenta, instituţia sau persoana beneficiară se obligă ca în cazul în care produsele nu corespund condiţiilor scutirii sau în cazul în care produsele nu au fost utilizate în scopul prevăzut, prin prezenta să achite accizele care s-ar datora în

....
Locul, data Numele şi statutul semnatarului

.....
Ştampila

4. ŞTAMPILA INSTITUŢIEI (în cazul scutirii pentru uz personal)

....
Locul, data ŞTAMPILA Numele şi statutul semnatarului

.....
(continuă pe verso) Semnătura

5. DESCRIEREA PRODUSELOR LIVRATE PENTRU CARE SE SOLICITĂ SCUTIREA DE ACCIZE
A. Informaţii cu privire la antrepozitul fiscal autorizat/furnizorul de gaz natural şi electricitate
1. Numele şi adresa .....
2. Codul de accize .....
(opţional)
B. Informaţii cu privire la produse

Nr.	Descrierea detaliată a produselor (3) (sau referinţa la formularul de comandă ataşat)	Cantitatea sau numărul	Valoarea fără accize		Moneda
			Valoarea unitară	Valoarea totală	
Suma totală					

6. CERTIFICAREA DE CĂTRE AUTORITATEA COMPETENTĂ
Livrarea produselor descrise la căsuţa 5 îndeplineşte
- în totalitate
- până la cantitatea de ..... (număr) ([4])

condiţiile de scutire de accize

..... **ŞTAMPILA** .....
Locul, data Numele şi statutul semnatarului
.....
Semnătura

7. PERMISIUNEA DE A FOLOSI ŞTAMPILA (doar în caz de scutire pentru uz oficial)
Prin scrisoarea nr. ..... din .....
(referire la dosar) (data)

..... i se acordă permisiunea de către
(denumirea instituţiei beneficiare)

..... de a folosi ştampila în cadrul căsuţei 6
(denumirea autorităţii competente)

..... **ŞTAMPILA** .....
Locul, data Numele şi statutul semnatarului
.....
Semnătura

([1]) Tăiaţi dacă este cazul
([2]) Bifaţi rubrica potrivită
([3]) Tăiaţi spaţiul care nu este utilizat. Această obligaţie se aplică şi în cazul în care este anexat formularul de comandă.
([4]) Bifaţi bunurile care nu sunt scutite la căsuţa 5

INSTRUCŢIUNI DE COMPLETARE LA ANEXA Nr. 50

1. Pentru antrepozitarul autorizat, acest certificat este utilizat ca document justificativ pentru scutirea de la plata accizelor a produselor destinate instituţiilor/persoanelor beneficiare, în sensul art. 12 alin. (1) din Directiva 2008/118/CE. În acest sens, se va emite un certificat distinct pentru fiecare antrepozitar. Antrepozitarul trebuie să păstreze acest certificat în evidenţele proprii potrivit prevederilor legale aplicabile în statul său membru.

2. a) Specificaţiile generale cu privire la hârtia ce trebuie utilizată sunt stabilite în Jurnalul Oficial al Comunităţii Europene nr. C 164 din 1 iulie 1989.

Hârtia trebuie să fie albă pentru toate exemplarele şi trebuie să aibă 210 mm x 297 mm cu o toleranţă maximă de 5 mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce priveşte lungimea.

Certificatul de scutire se emite în două exemplare:

- un exemplar care se păstrează de expeditor;

- un exemplar care însoţeşte documentul administrativ electronic tipărit.

b) Orice spaţiu neutilizat în căsuţa 5.B se va bara, astfel încât să nu fie posibile adăugări.

c) Documentul trebuie completat lizibil şi într-o manieră care să nu permită ştergerea datelor. Nu sunt permise ştersături sau corecturi. Documentul trebuie completat într-o limbă recunoscută de statul membru gazdă.

d) Dacă descrierea produselor (căsuţa 5.B a certificatului) se referă la un formular de comandă întocmit în altă limbă decât cea

recunoscută de statul membru gazdă, instituţia/persoana beneficiară va trebui să ataşeze o traducere.

e) Pe de altă parte, dacă certificatul este întocmit în altă limbă decât cea recunoscută de statul membru al antrepozitarului, instituţia/persoana beneficiară va anexa o traducere a informaţiilor cu privire la produsele din căsuţa 5.B.

f) Limbă recunoscută înseamnă una dintre limbile oficiale utilizate în statul membru sau orice altă limbă oficială din Comunitate, pe care statele membre o declară ca fiind utilizabilă în acest sens.

3. Prin declaraţia din căsuţa 3 a certificatului, instituţia/persoana beneficiară furnizează informaţiile necesare pentru evaluarea solicitării de scutire în statul membru gazdă.

4. Prin declaraţia de la căsuţa 4 a certificatului, instituţia confirmă detaliile în căsuţele 1 şi 3 a) ale documentului şi certifică faptul că persoana beneficiară face parte din personalul instituţiei.

5. a) Trimiterea la formularul de comandă (căsuţa 5.B) trebuie să conţină cel puţin data şi numărul comenzii. Formularul de comandă trebuie să conţină toate elementele înscrise în căsuţa 5 a certificatului. Dacă acest certificat trebuie vizat de autoritatea competentă a statului membru gazdă, formularul de comandă va trebui să fie şi el vizat.

b) Indicaţia privind codul de accize al antrepozitarului autorizat.

c) Moneda se indică folosindu-se un cod din 3 litere, potrivit standardului internaţional ISOIDIS 4127, stabilit de Organizaţia Internaţională de Standardizare.

6. Declaraţia instituţiei/persoanei beneficiare menţionată anterior se autentifică la căsuţa 6 prin ştampila autorităţii competente din statul membru gazdă. Autoritatea respectivă poate condiţiona aprobarea de acordul unei alte autorităţi din statul membru în care se găseşte. Obţinerea acestui acord depinde de autoritatea competentă.

7. Pentru a simplifica procedura, autoritatea competentă poate dispensa instituţia beneficiară de obligaţia de a solicita ştampila în cazul scutirii pentru utilizare oficială. Instituţia beneficiară menţionează această dispensă la căsuţa 7 din certificat.

Anexa nr. 51

CERERE
de restituire a accizei în baza prevederilor art. 206^56 din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului
.....

2. Adresa din România: localitatea ....., str. ..... nr. ....., sectorul ....., codul poştal ....., codul de identificare fiscală ..... judeţul ..... .

În conformitate cu prevederile art. 206^56 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, prin prezenta cerere solicităm restituirea accizelor aferente cantităţii de ..... litri de ....., achiziţionaţi conform centralizatorului anexat.

Solicităm restituirea prin virament în contul ....., deschis la ..... .

Numele şi prenumele .....

Semnătura solicitantului ..... Data .....

Anexa nr. 52.1

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producţie / depozitare
.....
Sediul:
Judeţul.....Sectorul.....Localitatea.....
Strada.....Nr.....Blocul .....Scara .....Etaj .....Ap.....
Codul poştal.....Telefon/fax.....
Codul de accize/Codul de identificare fiscală.....

JURNAL
privind livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv
pentru aviaţie
în luna.....anul.....

Nr. crt.	Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Beneficiarul livrării								Cantitatea totală livrată (6+10)
				Antrepozite de depozitare				Alţi beneficiari				
				Denumirea operatorului	Codul de accize	Numărul şi data facturii	Cantitatea livrată	Denumirea operatorului	Codul de identificare fiscală	Numărul şi data facturii	Cantitatea livrată	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
TOTAL												

Certificată de conducerea antrepozitului

Numele şi prenumele ....
Semnătura şi ştampila .....

Data

Anexa nr. 52.2

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producţie / depozitare
.....
Sediul:
Judeţul.....Sectorul.....Localitatea.....
Strada.....Nr.....Blocul .....Scara .....Etaj .....Ap.....
Codul poştal.....Telefon/fax.....
Codul de accize/Codul de identificare fiscală.....

JURNAL
privind livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv
pentru navigaţie
în luna.....anul.....

Nr. crt.	Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Beneficiarul livrării								Cantitatea totală livrată (6+10)
				Antrepozite de depozitare				Alţi beneficiari				
				Denumirea operatorului	Codul de accize	Numărul şi data facturii	Cantitatea livrată	Denumirea operatorului	Codul de identificare fiscală	Numărul şi data facturii	Cantitatea livrată	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
TOTAL								TOTAL				

Numele şi prenumele ....
Semnătura şi ştampila .....
Data

Anexa nr. 53.1

Denumirea operatorului economic/antrepozitarului autorizat
.....
Sediul:
Judeţul.....Sectorul.....Localitatea.....
Strada.....Nr.....Blocul .....Scara .....Etaj .....Ap.....
Codul poştal.....Telefon/fax.....
Codul de accize/Codul de identificare fiscală.....

JURNAL
privind achiziţiile/livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv
pentru aviaţie
în luna.....anul.....

Nr. crt.	Numărul şi data facturii	Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Antrepozitul fiscal de la care s-a făcut achiziţia				Beneficiarul livrării		
					Denumirea	Codul de identificare fiscală	Codul de accize	Cantitatea achiziţionată	Denumirea operatorului economic	Nr. de înmatriculare al aeronavei	Cantitatea
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
TOTAL									TOTAL		

Certificată de conducerea antrepozitului
Numele şi prenumele ....
Semnătura şi ştampila .....
Data

Anexa nr. 53.2

Denumirea operatorului economic
.....
Sediul:
Judeţul.....Sectorul.....Localitatea.....
Strada.....Nr.....Blocul .....Scara .....Etaj .....Ap.....
Codul poştal.....Telefon/fax.....
Codul de accize/Codul de identificare fiscală.....

JURNAL
privind achiziţiile/livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv
pentru navigaţie
în luna.....anul.....

Nr. crt.	Provenienţa produselor energetice[1)]	Numărul şi data facturii	Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Furnizor				Beneficiarul livrării		
						Denumirea	Codul de identificare fiscală	Codul de accize	Cantitatea achiziţionată	Denumirea operatorului economic	Nr. de înmatriculare al navei	Cantitatea
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

	TOTAL									TOTAL		

1) Se va specifica AF dacă aprovizionarea se face de la un antrepozitar autorizat, DÎ dacă produsele provin din achiziţii intracomunitare proprii în calitate de destinatar înregistrat sau IM dacă produsele provin din operaţiuni proprii de import.

Certificată de conducerea operatorului economic distribuitor
Numele şi prenumele ....
Semnătura şi ştampila .....
Data

Anexa nr. 54

MACHETELE
timbrelor şi banderolelor

a) Timbre pentru marcarea ţigaretelor şi produselor din tutun

```
 - 45 mm -
 _________________
|                 |
|                 | - 22 mm -
|_________________|
```

b) Banderole pentru marcarea produselor intermediare şi a alcoolului etilic

```
 - ambalaje individuale cu capacitatea peste sau egală cu 500 ml:
- 160 mm -
 ____________________________________________________________
|                                                            |
|____________________________________________________________| - 18 mm -
 - 80 mm -
 ____________________________
|                            |
|____________________________| - 18 mm -

 - ambalaje individuale cu capacitatea sub 500 ml:

                    - 120 mm -
 ____________________________________________
|                                            |
|____________________________________________| - 18 mm -

         - 60 mm -
 _________________________
|                         |
|_________________________| - 18 mm -

 - ambalaje individuale cu capacitatea sub 50 ml:

         - 60 mm -
 _________________________
|                         |
|_________________________| - 18 mm -

      - 40 mm -
 ________________
|                |
|________________| - 18 mm -
```

Anexa nr. 56

NOTA DE COMANDĂ Nr. .....
pentru timbre şi banderole din .....
(ziua) (luna) (anul)

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producţie/antrepozitarului autorizat pentru depozitare/operatorului înregistrat/operatorului neînregistrat/importatorului autorizat
.....
Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize .....
Codul de marcare .....
Sediul:
Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Str ..... Nr. .....
Bl. ..... Sc. ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod poştal .....
Telefon/fax .....

Dimensiunile marcajului	Tipul de produs	Cantitatea de marcaje - buc. -	Preţul unitar (fără TVA) - lei -	Valoarea - lei -	Valoarea TVA - lei -	Valoarea totală - lei -
TOTAL:	*		*			

Numele şi prenumele ……..……..
Semnătura şi ştampila solicitantului .....

Data aprobării comenzii .
Numărul marcajelor aprobate .....
Modalitatea de plată .....
Conducătorul autorităţii vamale teritoriale
Numele şi prenumele ……
Semnătura şi ştampila ……

Anexa nr. 57

EVIDENŢA
achiziţionării, utilizării şi returnării marcajelor în luna ..... anul .....

Denumirea antrepozitarului autorizat /destinatarului înregistrat /importatorului autorizat
……
Sediul:
Judeţul ……. Sectorul ..... Localitatea ……
Str ……. Nr. …. Blocul …. Scara …. Etaj …. Ap. …..
Codul poştal ……. Telefon/fax ……
Codul de identificare fiscală ……
Codul de accize ……. Codul de marcare ……

Nr. crt.		Numărul de timbre	Numărul de banderole
	Pentru producţia internă		
1	Stoc la începutul lunii		
2	Cumpărări în cursul lunii		
3	TOTAL (rd. 1 + rd. 2)		
4	Marcaje utilizate pentru produsele din producţia internă		
5	Marcaje deteriorate		
6	TOTAL marcaje utilizate (rd. 4 + rd. 5)		
7	Stoc la sfârşitul lunii (rd. 3 – rd. 6)		
	Pentru achiziţii intracomunitare sau achiziţii din import		
1	Stoc la începutul lunii (la producător)		
2	Stoc la începutul lunii (la aantrepozitarul autorizat pentru depozitare/destinatarul înregistrat/importator)		
3	Cumpărări în cursul lunii		
4	Expediate producătorului		
5	TOTAL marcaje la producător (rd. 1 + rd. 4)		
6	Marcaje reintroduse în ţară		
7	Marcaje deteriorate în procesul de producţie		
8	TOTAL marcaje utilizate de producător (rd. 6 + rd. 7)		
9	Stoc la producător la sfârşitul lunii (rd. 5 – rd. 8)		
10	Stoc la sfârşitul lunii la aantrepozitarul autorizat pentru depozitare / destinatarul înregistrat / importator (rd. 2 + rd. 3 – rd. 4)		

Certificată de conducerea operatorului economic

Verificat de ……..
Data ……..

Data ……..
Numele şi prenumele ……
Semnătura şi ştampila ……

Anexa nr. 58

EVIDENŢA
marcajelor deteriorate şi a celor distruse
în luna ..... anul .....

Denumirea antrepozitarului autorizat /destinatarului/importatorului autorizat
.....
Sediul:
Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Str ..... Nr. .....
Blocul ..... Scara .... Etaj .... Ap. ..... Codul poştal .....
Telefon/fax .....

Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize .....
Codul de marcare .....

Nr. crt.	Cauzele deteriorării	Numărul de timbre	Numărul de banderole
TOTAL	X		

Certificată de conducerea operatorului economic
Data .....
Numele şi prenumele .....
Semnătura şi ştampila .....

Autoritatea vamală teritorială
Verificat de .....
Semnătura .....
Data .....

Anexa nr. 59

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat
.....

MARCAJE DETERIORATE

	Loc pentru lipire	

Numele şi prenumele persoanei care le-a utilizat

.....

Semnătura şefului de secţie

.....

Semnătura
.....

Anexa nr. 60

	Nr. înregistrare	Data .....

DECLARAŢIE
privind înregistrarea micilor producători de vinuri liniştite

1. Denumirea operatorului economic / Numele şi prenumele	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .... Str. ....Nr. ..... Bl. ..... Sc. ..... Et..... Ap. ..... Cod poştal ....
3. Telefon	
4. Codul de identificare fiscală / Codul	

numeric personal	
5. Descrierea activităţii ce urmează a se desfăşura	
6. Menţiuni privind instalaţiile şi spaţiile de producţie deţinute	

Semnătura şi ştampila Data

....

Anexe la titlul VIII

ANEXA 1
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

PROCES-VERBAL DE PRELEVARE
Nr. ...../.....

Încheiat astăzi, ..., la sediul ....., dată la care s-a procedat, în baza comenzii (nr. şi emitent) ....., la prelevarea a trei eşantioane de ..... în greutate netă totală de (sau volum net total) ..... kg (l) din lotul ..... cu factura nr. ..... .

Cele trei eşantioane au următoarea destinaţie:

a) un eşantion este destinat laboratorului, în scopul eliberării certificatului de expertiză;

b) un eşantion este destinat antrepozitarului autorizat/importatorului şi se va transmite cu proces-verbal;

c) un eşantion este destinat biroului vamal la care se efectuează vămuirea.

Eşantioanele au fost prelevate conform normativelor în vigoare în România, şi anume: .....

Eşantioanele au fost ambalate, etichetate şi sigilate cu sigiliul (sigiliile) nr. ..... .

Prezentul proces-verbal a fost încheiat în 4 exemplare, câte unul pentru fiecare parte semnatară.

Partea semnatară	Numele şi prenumele	Delegaţia sau împuternicirea	Semnătura
Reprezentantul antrepozitarului autorizat / importatorului			
Împuternicitul laboratorului agreat			
Delegatul Oficiului pentru Protecţia Consumatorului			

ANEXA 2
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Autoritatea Naţională a Vămilor
Biroul vamal .....

DOCUMENT
de liberă circulaţie a alcoolului, distilatelor şi a băuturilor spirtoase, în vrac, provenite din import

Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului .....
Codul unic de înregistrare .....
Adresa .....
Data intrării în vamă .....
Furnizorul extern şi ţara de provenienţă .....
Numărul şi data facturii externe .....
Denumirea produselor şi concentraţia alcoolică exprimată în procente de volum .....
Cantitate importată .....
Destinaţia .....

Conducerea biroului vamal,
.....

Data .....

ANEXA 3
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Figura 23 - Registru privind situaţia importurilor de alcool, de distilate şi de băuturi spirtoase în vrac şi destinaţiile acestora - se găseşte în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, la pagina 137.

Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului .....
Codul unic de înregistrare .....
Sediul .....

REGISTRU
privind situaţia importurilor de alcool, de distilate şi de băuturi spirtoase în vrac şi destinaţiile acestora

Importuri realizate						Modul de valorificare
Nr. crt.	D.V.I. (număr şi dată)	Tipul produsului	Cantitatea (litri alcool pur)	Valoarea accizelor (lei)	Documentul de plată a accizelor	Cantităţile utilizate în producţia proprie (litri alcool pur)
0	1	2	3	4	5	6

Conducerea antrepozitarului autorizat/importatorului,
.....

ANEXA 4
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Figura 24 - Situaţia privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor - se găseşte în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, la pagina 138.

Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului .....
Codul unic de înregistrare .....
Sediul .....

SITUAŢIA
privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor în luna ..... anul .....

A - prelucrată
B - vândută în regim suspensiv
C - vândută în afara regimului suspensiv
D - Denumirea beneficiarului
E - Cantităţi livrate/prelucrate - litri alcool pur -

Factură/ Aviz		Cantitate - litri alcool pur -			D	Codul unic de înregistrare al beneficiarului	Autorizaţia de antrepozit fiscal		E	Preţul unitar - lei/ UM -	Valoarea - lei -	Acciza - lei -
număr	data	A	B	C			număr	data				
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
TOTAL	x				x	x	x	x		x		

Conducerea antrepozitarului autorizat/importatorului,
.....

ANEXA 5
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Figura 25 - Situaţie centralizatoare privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor - se găseşte în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, la pagina 139.

Autoritatea fiscală teritorială

SITUAŢIE CENTRALIZATOARE
privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor în luna ..... anul .....

Nr crt	Denumirea antrepozitarului autorizat/ importatorului	Cantitatea - litri alcool pur -				Valoarea - lei -	Acciza - lei -
		realizată	prelucrată	vândută în regim suspensiv	vândută în afara regimului suspensiv		
0	1	2	3	4	5	6	7

	TOTAL							

Conducătorul autorităţii fiscale teritoriale,
.....

Data .....

Norme metodologice:

ART. 247

1. Pentru identificarea localităţilor şi încadrarea acestora pe ranguri de localităţi se au în vedere, cumulativ, prevederile:

a) Legii nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului României, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 2/1968;

b) Legii nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului naţional - Secţiunea a IV-a - Reţeaua de localităţi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 24 iulie 2001, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 351/2001.

2. Ierarhizarea funcţională a localităţilor urbane şi rurale, potrivit prevederilor Legii nr. 351/2001, este următoarea:

a) rangul 0 - Capitala României, municipiu de importanţă europeană;

b) rangul I - municipii de importanţă naţională, cu influenţă potenţială la nivel european;

c) rangul II - municipii de importanţă interjudeţeană, judeţeană sau cu rol de echilibru în reţeaua de localităţi;

d) rangul III - oraşe;

e) rangul IV - sate reşedinţă de comune;

f) rangul V - sate componente ale comunelor şi sate aparţinând municipiilor şi oraşelor.

3. În aplicarea prezentului titlu, localităţilor componente ale oraşelor şi municipiilor li se atribuie aceleaşi ranguri cu cele ale oraşelor şi ale municipiilor în al căror teritoriu administrativ se află, potrivit prevederilor Legii nr. 2/1968.

4. (1) Delimitarea zonelor şi stabilirea numărului acestora, atât în intravilanul, cât şi în extravilanul localităţilor, se stabilesc prin hotărârile adoptate de către consiliile locale potrivit **art. 247** lit. b) din Codul fiscal, în funcţie de poziţia terenului faţă de centrul localităţii, de reţelele edilitare, precum şi de alte elemente specifice fiecărei unităţi administrativ-teritoriale, pe baza documentaţiilor de amenajare a teritoriului şi de urbanism, a registrelor agricole, a evidenţelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau a oricăror alte evidenţe agricole sau cadastrale.

(2) Numărul zonelor din intravilanul localităţilor poate fi egal sau diferit de numărul zonelor din extravilanul localităţilor.

5. Identificarea zonelor atât în intravilanul, cât şi în extravilanul localităţilor se face prin literele: A, B, C şi D.

6. (1) În cazul în care la nivelul unităţii administrativ-teritoriale se impun modificări ale delimitării zonelor, consiliile locale pot adopta hotărâri în acest sens numai în cursul lunii mai pentru anul fiscal următor. Neadoptarea de modificări ale delimitării zonelor în cursul lunii mai corespunde opţiunii consiliilor locale respective de menţinere a delimitării existente a zonelor pentru anul fiscal următor.

(2) Dacă în cursul anului fiscal se modifică rangul localităţilor ori limitele intravilanului/extravilanului, după caz, impozitul pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, precum şi impozitul pe teren, atât în cazul persoanelor fizice, cât şi al celor juridice, se modifică potrivit noii ierarhizări a localităţii sau noii delimitări a intravilanului/extravilanului, după caz, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor.

(3) În situaţia prevăzută la alin. (2), impozitul pe clădiri şi impozitul pe teren datorate se determină, din oficiu, de către compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale, fără a se mai depune o nouă declaraţie fiscală, după ce în prealabil le-a fost adusă la cunoştinţă contribuabililor modificarea rangului localităţii sau a limitelor intravilanului/extravilanului, după caz.

7. În cazul municipiului Bucureşti, atribuţiile prevăzute la pct. 4 - 6 alin. (1) se îndeplinesc de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

8. Pentru asigurarea unei stabilităţi în ceea ce priveşte delimitarea zonelor, se recomandă ca aceasta să aibă caracter multianual.

9. (1) În cazul în care numărul de zone din intravilan este acelaşi cu numărul de zone din extravilan, se utilizează următoarea corespondenţă:

a) zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan;

b) zona B din intravilan are corespondent zona B din extravilan;

c) zona C din intravilan are corespondent zona C din extravilan;

d) zona D din intravilan are corespondent zona D din extravilan.

(2) La unităţile administrativ-teritoriale în cazul cărora elementele specifice permit delimitarea a mai puţin de 4 zone, consiliile locale pot face aceasta, numai după cum urmează:

a) în cazul în care delimitează 3 zone, acestea sunt: zona A, zona B şi zona C;

b) în cazul în care delimitează 2 zone, acestea sunt: zona A şi zona B;

c) în cazul în care delimitează o singură zonă, aceasta este zona A.

(3) În cazurile în care numărul de zone din intravilan este diferit de numărul de zone din extravilan, corespondenţa dintre zone se face după cum urmează:

a) în intravilan se delimitează doar zona A, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B, C şi D; pentru acest caz, oricare zonă din extravilan are corespondent numai zona A din intravilan;

b) în intravilan se delimitează zonele: A şi B, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B, C şi D; pentru acest caz, zona A din extravilan are corespondent zona A din intravilan, iar oricare dintre zonele: B, C şi D din extravilan au corespondent numai zona B din intravilan;

c) în intravilan se delimitează zonele: A, B şi C, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B, C şi D; pentru acest caz, zona A din extravilan are corespondent zona A din intravilan, zona B din extravilan are corespondent zona B din intravilan, iar oricare dintre zonele C şi D din extravilan au corespondent numai zona C din intravilan;

d) în intravilan se delimitează zonele: A, B, C şi D, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B şi C; pentru acest caz, zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan, zona B din intravilan are corespondent zona B din extravilan, iar oricare dintre zonele C şi D din intravilan au corespondent numai zona C din extravilan;

e) în intravilan se delimitează zonele: A, B, C şi D, iar în extravilan se delimitează zonele A şi B; pentru acest caz, zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan, iar oricare dintre zonele B, C şi D din intravilan au corespondent numai zona B din extravilan;

f) în intravilan se delimitează zonele A, B, C şi D, iar în extravilan se delimitează doar zona A; pentru acest caz, oricare dintre zonele din intravilan au corespondent numai zona A din extravilan.

(4) Pentru aplicarea prevederilor **art. 258** alin. (4) din Codul fiscal, zonele identificate prin cifre romane au următoarele echivalenţe: zona I = zona A, zona II = zona B, zona III = zona C şi zona IV = zona D. Aceste echivalenţe se utilizează şi pentru zonele din extravilanul localităţilor stabilite în anul 2003 pentru anul 2004.

(5) Prevederile alin. (3) sunt sistematizate în formă tabelară, după cum urmează:

	INTRAVILAN		Corespondenţa zonelor în cazul în care nr. zonelor din intravilan este diferit de nr. zonelor din extravilan	EXTRAVILAN	
	OPŢIUNEA	ZONA		ZONA	OPŢIUNEA
lit. a)	X	A	< ----------	A	X
		B	^ ^ ^	B	X
		C		C	X
		D		D	X
lit. b)	X	A	<----------	A	X
	X	B	<----------	B	X
		C	^ ^	C	X
		D		D	X
lit. c)	X	A	<----------	A	X
	X	B	<----------	B	X
	X	C	<----------	C	X
		D	^	D	X
lit. d)	X	A	---------->	A	X
	X	B	---------->	B	X
	X	C	---------->	C	X
	X	D	^	D	
lit. e)	X	A	---------->	A	X
	X	B	---------->	B	X
	X	C	^ ^	C	
	X	D		D	
lit. f)	X	A	---------->	A	X
	X	B	^ ^ ^	B	
	X	C		C	
	X	D		D	

10. Dicţionarul cuprinzând semnificaţia unor termeni şi noţiuni utilizate în activitatea de stabilire, control şi colectare a impozitelor şi taxelor va fi aprobat prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi ministrului administraţiei şi internelor.

Norme metodologice:

ART. 248

11. (1) Constituie integral venituri proprii ale bugetelor locale ale comunelor, oraşelor, municipiilor, sectoarelor municipiului Bucureşti sau judeţelor, după caz, următoarele resurse financiare:

A. impozitele şi taxele locale, instituite prin prezentul titlu, respectiv:

a) impozitul şi taxa pe clădiri

b) impozitul şi taxa pe teren

c) impozitul pe mijloacele de transport

d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor;

e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate;

f) impozitul pe spectacole;

g) taxa hotelieră;

h) taxele speciale;

i) alte taxe locale;

B. amenzile şi penalităţile aferente impozitelor şi taxelor locale prevăzute la lit. A;

C. dobânzile pentru plata cu întârziere a impozitelor şi taxelor locale prevăzute la lit. A;

D. impozitele şi taxele instituite prin:

a) Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. **173** din 29 iulie 1997, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 146/1997;

b) Impozitul stabilit în condiţiile **art. 77^1** alin. (1) şi (3) se distribuie în cotă de 50% la bugetul unităţilor administrativ-teritoriale pe teritoriul cărora se află bunurile imobile ce au făcut obiectul înstrăinării;

c) Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 6 iulie 1999, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 117/1999.

(2) Comuna, oraşul, municipiul, sectorul municipiului Bucureşti şi judeţul sunt titulare ale codului de înregistrare fiscală, precum şi ale conturilor deschise la unităţile teritoriale de trezorerie şi contabilitate publică, prin reprezentantul legal al acestora, în calitate de ordonator principal de credite.

(3) Tabloul cuprinzând valorile impozabile, impozitele şi taxele locale, alte taxe asimilate acestora, precum şi amenzile care se indexează/ajustează/actualizează anual prin hotărâre a Guvernului reprezintă anexă la prezentele norme metodologice, având în structura sa:

a) valorile impozabile prevăzute la **art. 251** alin. (3) din Codul fiscal;

b) impozitele şi taxele locale, inclusiv taxele prevăzute la **art. 295** alin. (11) lit. b) - d) din Codul fiscal, care constau într-o anumită sumă în lei;

c) amenzile prevăzute la **art. 294** alin. (3) şi (4) din Codul fiscal.

12. (1) Persoanele fizice şi persoanele juridice prevăzute de **titlul IX** din Codul fiscal, precum şi de prezentele norme metodologice, în calitatea lor de contribuabil, au obligaţia să contribuie prin impozitele şi taxele locale stabilite de consiliile locale, de Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau de consiliile judeţene, după caz, între limitele şi în condiţiile legii, la cheltuielile publice locale.

(2) Contribuabilii, persoane fizice, care desfăşoară activităţi economice pe baza liberei iniţiative, precum şi cei care exercită în mod autonom sau prin asociere orice profesie liberă sunt:

a) persoanele fizice care exercită activităţi independente în mod autonom sau asociate pe baza unui contract de asociere încheiat în vederea realizării de activităţi, cum sunt: asociaţiile familiale, asociaţiile agricole sau altele asemenea şi care nu întrunesc elementele constitutive ale contribuabilului - persoană juridică;

b) persoanele fizice care exercită orice profesii, cum sunt cele: medicale, de avocatură, notariale, de expertiză contabilă, de expertiză tehnică, de consultanţă fiscală, de contabil autorizat, de consultant de plasament în valori imobiliare, de arhitectură, de executare judecătorească, cele autorizate să execute lucrări de specialitate din domeniile cadastrului, geodeziei şi cartografiei sau alte profesii asemănătoare desfăşurate în mod autonom, în condiţiile legii, şi care nu întrunesc elementele constitutive ale contribuabilului - persoană juridică.

(3) În categoria comercianţilor, contribuabili - persoane juridice, se cuprind: regiile autonome, societăţile şi companiile naţionale, societăţile bancare şi orice alte societăţi comerciale care se organizează şi îşi desfăşoară activitatea în oricare dintre domeniile specifice producţiei, prestărilor de servicii, desfacerii produselor sau altor activităţi economice, cooperativele meşteşugăreşti, cooperativele de consum, cooperativele de credit sau orice alte entităţi - persoane juridice care fac fapte de comerţ, astfel cum sunt definite de Codul comercial.

(4) În categoria unităţilor economice ale persoanelor juridice de drept public, ale organizaţiilor politice, sindicale, profesionale, patronale şi cooperatiste, instituţiilor publice, asociaţiilor, fundaţiilor, federaţiilor, cultelor religioase şi altora asemenea se cuprind numai acele unităţi aparţinând acestor persoane juridice care desfăşoară activităţi în oricare dintre domeniile prevăzute la alin. (3).

(5) Comunicarea datelor din evidenţa populaţiei ce privesc starea civilă, domiciliul sau reşedinţa persoanelor fizice, precum şi actualizarea acestor date în sistem informatic se asigură de către structurile teritoriale de specialitate ale Direcţiei Generale de Evidenţă Informatizată a Persoanei, la cererea autorităţilor administraţiei publice locale, fără plată.

13. Resursele financiare prevăzute la pct. 11 alin. (1) sunt întrebuinţate în întregime de către autorităţile administraţiei publice locale pentru executarea atribuţiilor şi responsabilităţilor acestora, în condiţiile legii.

14. (1) La stabilirea impozitelor şi taxelor locale se va avea în vedere respectarea următoarelor principii:

a) principiul transparenţei - autorităţile administraţiei publice locale au obligaţia să îşi desfăşoare activitatea într-o manieră deschisă faţă de public;

b) principiul aplicării unitare - autorităţile administraţiei publice locale asigură organizarea executării şi executarea în concret, în mod unitar, a prevederilor **titlul IX** din Codul fiscal şi ale prezentelor norme metodologice, fiindu-le interzisă instituirea altor impozite sau taxe locale în afara celor prevăzute de **titlul IX** din Codul fiscal; taxele speciale, instituite pentru funcţionarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice şi juridice, se încasează numai de la acestea, potrivit regulamentului aprobat de consiliile locale, de Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau de consiliile judeţene, după caz, în condiţiile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 45/2003 privind finanţele publice locale;

c) principiul autonomiei locale - consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi consiliile judeţene stabilesc impozitele şi taxele locale între limitele şi în condiţiile **titlul IX** din Codul fiscal şi ale prezentelor norme metodologice; acest principiu corespunde Cartei europene a autonomiei locale, adoptată la Strasbourg la 15 octombrie 1985, ratificată prin Legea nr. 199/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 26 noiembrie 1997.

(2) Potrivit prevederilor **art. 1** alin. (3) din Codul fiscal, dispoziţiile referitoare la impozitele şi taxele locale prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative, în caz de conflict între acestea aplicându-se dispoziţiile **titlul IX** din Codul fiscal.

15. (1) Impozitele şi taxele locale anuale se calculează prin rotunjire, în sensul că fracţiunile sub 0,50 lei inclusiv se neglijează, iar ceea ce depăşeşte 0,50 lei se întregeşte la 1 leu, prin adaos. Rotunjirea se aplică la fiecare tip de creanţă în parte, respectiv creanţă principală sau creanţă accesorie.

(2) Pentru orice calcule intermediare privind impozitele şi taxele locale, altele decât cele prevăzute la alin. (1), rotunjirea se face la leu, în sensul că orice fracţiune din acesta se întregeşte la un leu, prin adaos.

(3) Prin sintagma calcule intermediare privind impozitele şi taxele locale prevăzută la alin. (2) se înţelege:

a) calculul pentru perioade mai mici de un an;

b) calculul bonificaţiei prevăzute la **art. 255** alin. (2), **art. 260** alin. (2) şi **art. 265** alin. (2) din Codul fiscal;

c) determinarea nivelurilor/valorilor ca efect al aplicării unor coeficienţi de corecţie sau cote de impozitare;

d) determinarea ratelor pe termene de plată;

e) determinarea nivelurilor impozitelor şi taxelor locale care constau într-o anumită sumă în lei, ca efect al majorării anuale prevăzute la **art. 287** din Codul fiscal;

f) orice alte calcule neprevăzute la lit. a) - e) şi care nu privesc cuantumurile impozitelor şi taxelor locale determinate pentru un an fiscal.

(4) Ori de câte ori, din acte, din măsurători sau din calcule, după caz, suprafaţa pentru determinarea impozitelor şi taxelor locale are o mărime exprimată în fracţiuni de mp, aceasta nu se rotunjeşte.

(5) Pentru calculul termenelor se au în vedere prevederile art. 101 din Codul de procedură civilă, respectiv:

a) termenele se înţeleg pe zile libere, neintrând în calcul nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârşit termenul;

b) termenele stabilite pe ore încep să curgă de la miezul nopţii zilei următoare;

c) termenul care începe la data de 29, 30 sau 31 a lunii şi se sfârşeşte într-o lună care nu are o asemenea zi se va considera împlinit în cea din urmă zi a lunii;

d) termenele stabilite pe ani se sfârşesc în ziua anului corespunzător zilei de plecare;

e) termenul care se sfârşeşte într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat se va prelungi până la sfârşitul primei zile de lucru următoare; nu se consideră zile de lucru cele care corespund repausului săptămânal.

(6) Potrivit prevederilor alin. (5), în cazul în care termenul de plată a oricăror impozite şi taxe locale expiră într-o zi de sărbătoare legală, de repaus săptămânal sau când serviciul este suspendat, în condiţiile legii, plata se consideră în termen dacă este efectuată până la sfârşitul primei zile de lucru următoare. Data în funcţie de care se acordă bonificaţia pentru plata cu anticipaţie reprezintă termen de plată.

Norme metodologice:

ART. 249

16. Impozitul pe clădiri se datorează bugetului local al unităţii administrativ-teritoriale unde este situată clădirea.

17. (1) Contribuabili, în cazul impozitului pe clădiri, sunt proprietarii acestora, indiferent de clădire şi de locul unde sunt situate în România. Contribuabilii datorează impozitul pe clădiri şi în situaţia în care clădirea este administrată sau folosită de alte persoane decât titularul dreptului de proprietate şi pentru care locatarul sau concesionarul datorează chirie ori redevenţă în baza unui contract de închiriere, locaţiune sau concesiune, după caz.

(2) În cazul clădirilor proprietate publică sau privată a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosinţă, după caz, se datorează taxa pe clădiri, care reprezintă sarcina fiscală doar pentru persoanele juridice, concesionari, locatari, titulari ai dreptului de administrare sau de folosinţă, după caz, în condiţii similare impozitului pe clădiri. Dacă o persoană juridică - concesionar, locatar, titular al dreptului de administrare sau de folosinţă - încheie ulterior contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă pentru aceeaşi clădire cu alte persoane, taxa pe clădiri va fi datorată de utilizatorul final.

(3) Contribuabilii prevăzuţi la alin. (2) vor anexa la declaraţia fiscală, în fotocopie semnată pentru conformitate cu originalul, actul privind concesionarea, închirierea, darea în administrare sau în folosinţă a clădirii respective. În situaţia în care în acest act nu sunt înscrise valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanei juridice care a hotărât concesionarea, închirierea, darea în administrare sau în folosinţă a clădirii, precum şi data înregistrării în contabilitate a clădirii respective, iar în cazul efectuării unor reevaluări, data ultimei reevaluări, la act se anexează, în mod obligatoriu, un certificat emis de către proprietari, prin care se confirmă realitatea menţiunilor respective.

18. (1) Identificarea proprietăţilor atât în cazul clădirilor, cât şi în cel al terenurilor cu sau fără construcţii, situate în intravilanul localităţilor rurale şi urbane, precum şi identificarea domiciliului fiscal al contribuabililor se fac potrivit Ordonanţei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Fiecare proprietate situată în intravilanul localităţilor se identifică prin adresa acesteia, individualizată prin denumirea proprie a străzii şi a numărului de ordine atribuit după cum urmează:

a) pe partea stângă a străzii se începe cu numărul 1 şi se continuă cu numerele impare, în ordine crescătoare, până la capătul străzii;

b) pe partea dreaptă a străzii se începe cu numărul 2 şi se continuă cu numerele pare, în ordine crescătoare, până la capătul străzii.

(3) În cazul blocurilor de locuinţe, precum şi în cel al clădirilor alipite situate în cadrul aceleiaşi curţi - lot de teren, care au un sistem constructiv şi arhitectonic unitar şi în care sunt situate mai multe apartamente, datele despre domiciliu/reşedinţă/sediu cuprind strada, numărul, blocul, scara, etajul, apartamentul.

(4) Sunt considerate clădiri distincte, având elemente proprii de identificare a adresei potrivit alin. (1) - (3), după cum urmează:

a) clădirile distanţate spaţial de celelalte clădiri amplasate în aceeaşi curte - lot de teren, precum şi clădirile legate între ele prin pasarele sau balcoane de serviciu;

b) clădirile alipite, situate pe loturi alăturate, care au sisteme constructive şi arhitectonice diferite - faţade şi materiale de construcţie pentru pereţii exteriori, intrări separate din stradă, curte sau grădină - şi nu au legături interioare.

(5) Adresa domiciliului fiscal al oricărui contribuabil, potrivit prevederilor prezentului punct, se înscrie în registrul agricol, în evidenţele compartimentelor de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale, precum şi în orice alte evidenţe specifice cadastrului imobiliar-edilitar.

(6) La elaborarea şi aprobarea nomenclaturii stradale se au în vedere prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 63/2002 privind atribuirea sau schimbarea de denumiri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 30 august 2002, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 48/2003.

(7) Fiecare proprietate situată în extravilanul localităţilor, atât în cazul clădirilor, cât şi în cel al terenurilor cu sau fără construcţii, se identifică prin numărul de parcelă, acolo unde aceasta este posibil, sau prin denumirea punctului, potrivit toponimiei/denumirii specifice zonei respective, astfel cum este înregistrată în registrul agricol.

19. *** Abrogat

20. Pentru aplicarea prevederilor **art. 249** alin. (4) din Codul fiscal se identifică următoarele situaţii:

a) clădire aflată în proprietate comună, dar fiecare dintre contribuabili au determinate cotele-părţi din clădire, caz în care impozitul

pe clădiri se datorează de fiecare contribuabil proporţional cu partea din clădire corespunzătoare cotelor-părţi respective;

b) clădire aflată în proprietate comună, dar fără să aibă stabilite cotele-părţi din clădire pe fiecare contribuabil, caz în care impozitul pe clădiri se împarte la numărul de coproprietari, fiecare dintre aceştia datorând în mod egal partea din impozit rezultată în urma împărţirii.

Norme metodologice:

ART. 250

21. Noţiunea instituţii publice, menţionată la **art. 250** alin. (1) pct. 1 din Codul fiscal, reprezintă o denumire generică ce include: Parlamentul, Administraţia Prezidenţială, Guvernul, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administraţiei publice, alte autorităţi publice, instituţii publice autonome, unităţile administrativ-teritoriale, precum şi instituţiile şi serviciile publice din subordinea acestora, cu personalitate juridică, indiferent de modul de finanţare.

22.

(1) Prin sintagma „încăperi care sunt folosite pentru activităţi economice”, menţionată la **art. 250** alin. (1) pct. 1 - 5, 7, 11, 14, 15 şi 17 din Codul fiscal, se înţelege spaţiile utilizate pentru realizarea oricăror activităţi de producţie, comerţ sau prestări de servicii, astfel cum sunt definite în Legea nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, altele decât destinaţiile specifice categoriilor de clădiri care nu sunt supuse impozitului pe clădiri. La stabilirea impozitului pe clădiri şi a taxei pe clădiri, se ia în considerare şi orice fel de contract încheiat în urma căruia se obţine un venit.

(2) Pentru calculul impozitului pe clădiri în cazul incintelor care sunt folosite pentru activităţi economice, se vor efectua următoarele operaţiuni:

a) se determină suprafaţa construită desfăşurată a clădirii;

b) se determină suprafaţa construită desfăşurată a incintelor care sunt folosite pentru activităţi economice;

c) se determină cota procentuală din clădire ce corespunde incintelor care sunt folosite pentru activităţi economice, prin împărţirea suprafeţei prevăzute la lit. b) la suprafaţa prevăzută la lit. a);

d) se determină valoarea de inventar a incintelor care sunt folosite pentru activităţi economice, prin înmulţirea valorii de inventar a clădirii cu cota procentuală determinată la lit. c);

e) se determină impozitul pe clădiri corespunzător incintelor care sunt folosite pentru activităţi economice, prin înmulţirea valorii determinate la lit. d) cu cota de impozit prevăzută la **art. 253** alin. (2) sau alin. (6) din Codul fiscal, după caz;

f) în cazul în care consiliul local/Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât majorarea impozitului pe clădiri potrivit **art. 287** din Codul fiscal, impozitul pe clădiri datorat este cel care corespunde rezultatului înmulţirii prevăzute la lit. e) cu cota de majorare respectivă.

23. (1) Prin sintagma clădirile care, prin destinaţie, constituie lăcaşuri de cult, menţionată la **art. 250** alin. (1) pct. 3, se înţelege bisericile - locaşurile de închinăciune, casele de rugăciuni - şi anexele acestora. Termenul lăcaş este variantă a termenului locaş.

(2) Anexele bisericilor se referă la orice incintă care are elementele constitutive ale unei clădiri, proprietatea oricărui cult recunoscut oficial în România, cum ar fi: clopotniţa, cancelaria parohială, agheasmatarul, capela mortuară, casa parohială cu dependinţele sale, destinată ca locuinţă a preotului/preoţilor slujitori/personalului deservent, incinta pentru aprins lumânări, pangarul, troiţa, magazia pentru depozitat diverse obiecte de cult, aşezământul cu caracter social-caritabil, arhondaricul, chilia, trapeza, incinta pentru desfăşurarea activităţilor cu caracter administrativ-bisericesc, reşedinţa chiriarhului, precum şi altele asemenea; prin aşezământ cu caracter social-caritabil se înţelege căminul de copii, azilul de bătrâni, cantina socială sau orice altă incintă destinată unei activităţi asemănătoare.

(3) Beneficiază de scutirile prevăzute la **art. 250** alin. (1) pct.3 din Codul fiscal cultele religioase care îndeplinesc condiţiile din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă şi regimul general al cultelor.

(4) Cultele religioase recunoscute oficial în România sunt:

a) Biserica Ortodoxă Română;

b) Biserica Romano-Catolică;

c) Biserica Română Unită cu Roma (Greco-Catolică);

d) Biserica Reformată (Calvină);

e) Biserica Evanghelică Lutherană de Confesiune Augustană (C.A.);

f) Biserica Evanghelică Lutherană Sinodo-Presbiterială (S.P.);

g) Biserica Unitariană;

h) Biserica Armeană;

i) Cultul Creştin de Rit Vechi;

j) Biserica Creştină Baptistă;

k) Cultul Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică;

l) Biserica Creştină Adventistă de Ziua a Şaptea;

m) Cultul Creştin după Evanghelie;

n) Biserica Evanghelică Română;

o) Cultul Musulman;

p) Cultul Mozaic;

r) Organizaţia Religioasă "Martorii lui Iehova";

s) alte culte religioase recunoscute oficial în România.

24. (1) Nu intră sub incidenţa impozitului pe clădiri, construcţiile care nu întrunesc elementele constitutive ale unei clădiri, prevăzute de **art. 249** alin. (5).

(2) Construcţiile care până la data de 1 ianuarie 2007 au fost avizate prin hotărârile adoptate de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti ca fiind de natură similară construcţiilor speciale, pentru care nu s-a datorat impozitul pe clădiri pe durata existenţei construcţiei şi care nu au elementele constitutive ale unei clădiri, sunt scutite până la data când intervin modificări care determină datorarea de impozit. În această ultimă situaţie, contribuabilii în cauză au obligaţia ca în termen de 30 de zile calendaristice de la data apariţiei modificării să depună declaraţia fiscală.

(3) În cazul construcţiilor care până la data de 1 ianuarie 2007 aveau elementele constitutive ale clădirii şi pentru care, prin hotărâre a consiliului local/Consiliului General al Municipiului Bucureşti adoptată până la această dată s-a respins cererea, contribuabilul respectiv datorează impozitul pe clădiri în condiţiile **titlul IX** din Codul fiscal.

(4) Clădirile aflate în domeniul public al statului şi în administrarea Regiei Autonome «Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat», atribuite conform legii, prevăzute la **art. 250** alin. (1) pct. 7 din Codul fiscal, sunt cele ce intră sub incidenţa prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 60/2005 privind organizarea şi funcţionarea Regiei Autonome «Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat», cu modificările şi completările ulterioare.

(5) *** Abrogat

25. *** Abrogat

26. *** Abrogat

27. Atât persoanele fizice cât şi persoanele juridice, inclusiv instituţiile publice, pentru clădirile pe care le dobândesc, construiesc sau înstrăinează au obligaţia să depună declaraţiile fiscale, conform **art. 254** alin. (5) din Codul fiscal, la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale ale comunelor, oraşelor, municipiilor sau sectoarelor municipiului Bucureşti, în a căror rază se află clădirile, chiar dacă, potrivit prevederilor Codului fiscal, pentru acestea nu datorează impozit pe clădiri sau sunt scutite de la plata acestui impozit.

Norme metodologice:

ART. 251

28. Impozitul pe clădiri în cazul contribuabililor persoane fizice, se determină pe bază de cotă de impozitare, indiferent de locul în care se află situată clădirea, respectiv, în mediul urban sau mediul rural, prin aplicarea cotei de impozitare de 0,1% la valoarea impozabilă a clădirii.

29. (1) Pentru determinarea valorii impozabile a clădirilor, stabilită pe baza criteriilor şi normelor de evaluare prevăzute de **art. 251** alin. (3) din Codul fiscal, se au în vedere instalaţiile cu care este dotată clădirea, respectiv:

a) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prezentate în coloana 1 acele clădiri care sunt dotate, cumulativ, cu instalaţii de apă, de canalizare, electrice şi de încălzire, după cum urmează:

1. clădirea se consideră dotată cu instalaţie de apă dacă alimentarea cu apă se face prin conducte, dintr-un sistem de aducţiune din reţele publice sau direct dintr-o sursă naturală - puţ, fântână sau izvor - în sistem propriu;

2. clădirea se consideră că are instalaţie de canalizare dacă este dotată cu conducte prin care apele menajere sunt evacuate în reţeaua publică;

3. clădirea se consideră că are instalaţie electrică dacă este dotată cu cablaje interioare racordate la reţeaua publică sau la o sursă de energie electrică - grup electrogen, microcentrală, instalaţii eoliene sau microhidrocentrală;

4. clădirea se consideră că are instalaţie de încălzire dacă aceasta se face prin intermediul agentului termic - abur sau apă caldă de la centrale electrice, centrale termice de cartier, termoficare locală sau centrale termice proprii - şi îl transmit în sistemul de distribuţie în interiorul clădirii, constituit din conducte şi radiatoare - calorifere, indiferent de combustibilul folosit - gaze, combustibil lichid, combustibil solid, precum şi prin intermediul sobelor încălzite cu gaze/convectoarelor;

b) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana a doua, acele clădiri care nu se regăsesc în contextul menţionat la lit. a), respectiv cele care nu au nici una dintre aceste instalaţii sau au una, două ori trei astfel de instalaţii.

(2) Menţiunea cu privire la existenţa/inexistenţa instalaţiilor se face prin declaraţia fiscală, model stabilit potrivit pct. 256.

(3) În situaţia în care, pe parcursul anului fiscal, clădirea încadrată pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana "Clădire fără instalaţii de apă, canalizare, electricitate sau încălzire (lei/mp)" din tabelul prevăzut la **art. 251** alin. (3) din Codul fiscal, face obiectul aplicării valorilor impozabile prevăzute în coloana 1-a, ca efect al dotării cu toate cele patru instalaţii, modificarea impozitului pe clădiri se face începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a apărut această situaţie, necesitând depunerea unei noi declaraţii fiscale. În mod similar se procedează şi în situaţia în care la clădirea dotată cu toate cele patru instalaţii, pe parcursul anului fiscal, se elimină din sistemul constructiv oricare dintre aceste instalaţii, prevăzute la alin. (1) lit. a), pe bază de autorizaţie de desfiinţare eliberată în condiţiile legii.

30. Pentru determinarea valorilor impozabile, pe ranguri de localităţi şi zone în cadrul acestora, atât pentru intravilan, cât şi pentru extravilan, încadrarea clădirilor urmează încadrarea terenurilor efectuată de către consiliile locale, avându-se în vedere precizările de la pct. 1 - 9.

31. (1) Suprafaţa construită desfăşurată a unei clădiri, ce stă la baza calculului impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice, rezultă din actul de proprietate sau din planul cadastral, iar în lipsa acestora, din schiţa/fişa clădirii sau din alte documente asemănătoare.

(2) Suprafaţa construită desfăşurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafeţelor secţiunilor tuturor nivelurilor sale, inclusiv suprafeţele balcoanelor, ale logiilor şi ale celor situate la subsol. În calcul nu se cuprind suprafeţele podurilor care nu sunt utilizate ca locuinţă, precum şi cele ale scărilor şi teraselor neacoperite.

(3) Pentru calculul impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice, în cazul în care dimensiunile exterioare ale clădirii nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, suprafaţa construită desfăşurată se determină prin înmulţirea suprafeţei utile a clădirii cu coeficientul de transformare de 1,20 prevăzut la **art. 251** alin. (9) din Codul fiscal. Coeficientul de transformare serveşte la stabilirea relaţiei dintre suprafaţa utilă, potrivit dimensiunilor interioare dintre pereţi, şi suprafaţa construită desfăşurată determinată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al clădirii.

(4) La stabilirea coeficientului de transformare menţionat la alin. (3) s-a avut în vedere potenţială diferenţă dintre suprafaţa construită desfăşurată şi suprafaţa utilă a clădirii; prin potenţiala diferenţă se cuantifică suprafaţa secţiunii pereţilor, a balcoanelor, a logiilor, precum şi a cotei-părţi din eventualele incinte de deservire comună, acolo unde este cazul.

(5) Dacă în documente este înscrisă suprafaţa construită desfăşurată a clădirii, determinată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al acesteia, pentru determinarea impozitului pe clădiri nu se ia în calcul suprafaţa utilă şi, implicit, nu se aplică coeficientul de transformare.

(6) În sensul prezentelor norme metodologice, termenii şi noţiunile de mai sus au următoarele înţelesuri:

a) acoperiş - partea de deasupra care acoperă şi protejează o clădire de intemperii, indiferent de materialul din care este realizat; planşeul este asimilat acoperişului în cazul în care deasupra acestuia nu mai sunt alte încăperi/incinte;

b) balcon - platformă cu balustradă pe peretele exterior al unei clădiri, comunicând cu interiorul prin una sau mai multe uşi;

c) clădire finalizată - construcţie care îndeplineşte, cumulativ, următoarele condiţii:

1. serveşte la adăpostirea de oameni, de animale, de obiecte, de produse, de materiale, de instalaţii şi de altele asemenea;

2. are elementele structurale de bază ale unei clădiri, respectiv: pereţi şi acoperiş;

3. are expirat termenul de valabilitate prevăzut în autorizaţia de construire şi nu s-a solicitat prelungirea valabilităţii acesteia ori clădirea a fost realizată fără autorizaţie de construire; pentru stabilirea impozitului pe clădiri, se ia în calcul numai suprafaţa construită desfăşurată care are elementele de la pct. 2.

d) incintă de deservire comună - spaţiu închis în interiorul unei clădiri, proprietatea comună a celor care deţin apartamente în aceasta, afectat scărilor, lifturilor, uscătoriilor sau oricăror alte utilităţi asemănătoare;

e) loggia - galerie exterioară încorporată unei clădiri, acoperită şi deschisă către exterior printr-un şir de arcade sprijinite pe coloane sau pe stâlpi;

f) nivel - fiecare dintre părţile unei clădiri cuprinzând încăperile/incintele situate pe acelaşi plan orizontal, indiferent că acestea sunt la subsol, la nivelul solului sau la orice înălţime deasupra solului;

g) perete - element de construcţie aşezat vertical sau puţin înclinat, făcut din beton armat, din cărămidă arsă sau nearsă, din piatră, din lemn, din vălătuci, din sticlă, din mase plastice sau din orice alte materiale, care limitează, separă sau izolează încăperile/incintele unei clădiri între ele sau de exterior şi care susţine planşeele, etajele şi acoperişul;

h) suprafaţa secţiunii unui nivel - suprafaţa unui nivel, rezultată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al pereţilor, inclusiv suprafaţa balcoanelor şi a logiilor; în cazul clădirilor care nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior al pereţilor, suprafaţa secţiunii unui nivel reprezintă suma suprafeţelor utile ale tuturor încăperilor/incintelor, inclusiv a suprafeţelor balcoanelor şi a logiilor şi a suprafeţelor secţiunilor pereţilor, toate aceste suprafeţe fiind situate la acelaşi nivel, la suprafeţele utile ale încăperilor/incintelor adunând şi suprafeţele incintelor de deservire comună.

32. În categoria clădirilor supuse impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice se cuprind:

a) construcţiile utilizate ca locuinţă, respectiv unităţile construite formate din una sau mai multe camere de locuit, indiferent unde sunt situate, la acelaşi nivel sau la niveluri diferite, inclusiv la subsol sau la mezanin, prevăzute, după caz, cu dependinţe şi/sau alte spaţii de deservire;

b) construcţiile menţionate la lit. a), dezafectate şi utilizate pentru desfăşurarea de profesii libere;

c) construcţiile-anexe situate în afara corpului principal de clădire, cum sunt: bucătăriile, cămările, pivniţele, grajdurile, magaziile, garajele şi altele asemenea;

d) construcţiile gospodăreşti, cum sunt: pătulele, hambarele pentru cereale, şurele, fânăriile, remizele, şoproanele şi altele asemenea;

e) orice alte construcţii proprietatea contribuabililor, neprevăzute la lit. a) - d), care au elementele constitutive ale clădirii.

33. Pentru calculul impozitului pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, sunt necesare următoarele date:

a) rangul localităţii unde se află situată clădirea;

b) teritoriul unde se află:

1. în intravilan; sau

2. în extravilan;

c) zona în cadrul localităţii, potrivit încadrării de la lit. b);

d) suprafaţa construită desfăşurată a clădirii, respectiv:

1. cea determinată pe baza dimensiunilor măsurate pe conturul exterior al acesteia; sau

2. în cazul în care clădirea nu poate fi efectiv măsurată pe conturul exterior, suprafaţa utilă a clădirii se înmulţeşte cu coeficientul de transformare de 1,20;

e) tipul clădirii şi instalaţiile cu care este dotată aceasta;

f) în cazul apartamentului, dacă acesta se află amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri şi 8 apartamente;

g) data finalizării clădirii, respectiv, pentru:

1) clădirea care are o vechime de peste 50 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referinţă;

2) clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani şi 50 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referinţă.

h) în cazul celor care au în proprietate două sau mai multe clădiri utilizate ca locuinţă, ordinea în care a fost dobândită clădirea, precum şi care dintre aceste clădiri sunt închiriate, în vederea majorării impozitului datorat de contribuabilii care intră sub incidenţa **art. 252** din Codul fiscal;

(h^1) majorarea stabilită în condiţiile **art. 251** alin. (8) din Codul fiscal;

i) majorarea stabilită în condiţiile **art. 287** din Codul fiscal pentru impozitul pe clădiri.

33^1. Pentru aplicarea prevederilor **art. 251** alin. (7), în cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, din punct de vedere fiscal, anul terminării se actualizează, astfel că acesta se consideră ca fiind cel în care au fost terminate aceste ultime lucrări.

34. (1) Exemplu de calcul pentru impozitul pe clădiri aferent anului 2004, în cazul unui abator, proprietatea unei persoane fizice:

A. Date despre clădire, potrivit structurii prevăzute la pct. 33:

a) rangul satului Amnaş care aparţine oraşului Sălişte, unde este situat abatorul: V;

b) teritoriul unde se află: în extravilan;

c) zona în cadrul localităţii, potrivit încadrării de la lit. b): C;

d) suprafaţa construită desfăşurată: 368,23 mp;

e) tipul clădirii: cu pereţi din cărămidă arsă şi dotată cu toate cele patru instalaţii menţionate la pct. 29 alin. (1) lit. a);

f) nu este cazul;

g) data finalizării: 1 ianuarie 1951;

h) nu este cazul;

i) Consiliul Local al Comunei Sălişte a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, stabilirea în intravilanul satului Amnaş, a unei singure zone, respectiv zona A, iar în extravilan a 4 zone, respectiv zona I, zona a II-a, zona a III-a şi zona a IV-a, precum şi majorarea impozitului pe

clădiri cu 20% .

B. Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, astfel cum rezultă din economia textului art. 251 din Codul fiscal:

1. Se determină suprafaţa construită desfăşurată a clădirii: este cea determinată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al clădirii, respectiv de: 368,23 mp.

2. Se determină valoarea impozabilă a acestei clădiri:

2.1. suprafaţa construită desfăşurată prevăzută la pct. 1 se înmulţeşte cu valoarea impozabilă a clădirii cu pereţi din cărămidă arsă, dotată cu toate cele patru instalaţii, respectiv cea din tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) "Nivelurile stabilite în anul 2006 pentru anul 2007 - art. 296 alin. (1)", corespunzător rândului 1 şi coloanei 2, astfel: 368,23 mp x 669 lei/mp = 246.345,87 lei;

2.2. se identifică coeficientul de corecţie din tabelul prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător zonei A şi rangului V, respectiv 1,05; deoarece numărul zonelor din intravilan este diferit de numărul zonelor din extravilan, având în vedere prevederile pct. 9 alin. (3) lit. a) şi alin. (4) şi ale pct. 30, pentru identificarea coeficientului de corecţie în tabelul prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, zona a III-a din extravilan, potrivit delimitării efectuate în anul 2006 pentru anul 2007, are echivalentă zona C căreia îi corespunde zona A;

2.3. potrivit prevederilor art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.1 se ajustează cu coeficientul de corecţie determinat la subpct. 2.2, respectiv: 246.345,87 lei x 1,05 = 258.663,16 lei;

2.4. abatorul fiind finalizat la data 1 ianuarie 1951, potrivit prevederilor art. 251 alin. (8) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.3 se reduce cu 10%, sau, pentru uşurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulţeşte cu 0,90, respectiv: 258.663,16 lei x 0,90 = 232.796,84 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) şi alin. (3) lit. c), fracţiunea de 0,84 lei se întregeşte la un leu prin adaos, iar valoarea impozabilă astfel calculată se rotunjeşte la 232.797 lei.

3. Se determină impozitul pe clădiri anual:

3.1. potrivit art. 251 alin. (1) din Codul fiscal, asupra valorii impozabile a clădirii determinate la subpct. 2.4 se aplică cota de impozitare prevăzută la art. 251 alin. (2) din Codul fiscal de 0,1%, pentru uşurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulţeşte cu 0,001, respectiv: 232.797 lei x 0,001 = 232,797 lei;

3.2. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece în anul 2006 pentru anul 2007, Consiliul Local al Comunei Sălişte a hotărât majorarea impozitului pe clădiri cu 20%, impozitul determinat la subpct. 3.1 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulţeşte cu 1,20 respectiv: 232,797 lei x 1,20 = 279,35 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracţiunea de 0,35 fiind sub 50 de bani inclusiv, se neglijează, iar impozitul pe clădiri astfel determinat se rotunjeşte la 279 lei.

(2) În luna mai 2006, când s-au adoptat hotărârile prin care s-au stabilit impozitele şi taxele locale pentru anul 2004, autoritatea deliberativă se intitula Consiliul Local al Comunei Sălişte. Prin Legea nr. 336/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 498 din 10 iulie 2006, comuna Sălişte, judeţul Sibiu, a fost declarată oraş, astfel că, potrivit prevederilor pct. 6 alin. (2), începând cu data de 1 ianuarie 2007, impozitul pe clădiri în cazul persoanelor fizice, se determină potrivit noii ierarhizări.

C. (1) Pentru aplicarea prevederilor art. 251 alin. (8) din Codul fiscal, în cazul clădirii utilizate ca locuinţă, a cărei suprafaţă construită depăşeşte 150 de metri pătraţi, se are în vedere că valoarea impozabilă a acesteia, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1) - (7), se majorează cu câte 5% pentru fiecare 50 metri pătraţi sau fracţiune din aceştia care depăşesc cei 150 mp.

(2) Exemplu de calcul al impozitului pe clădiri pentru anul 2007, în cazul unei locuinţe cu pereţi exteriori din cărămidă arsă, ce are toate instalaţiile, construită în anul 2000, situată într-o localitate de rangul III, zona B, pentru care consiliul local nu a hotărât majorarea impozitelor şi taxelor locale conform art. 287 din Codul fiscal:

Suprafaţa construită desfăşurată mp	Impozit datorat în anul fiscal 2007 lei/an
150 mp inclusiv calcul pentru 150 mp	150 mp x 669 RON/mp x 2,20 (coeficientul de corecţie) x 0,1% = 221 RON
cuprinsă între 151 mp - 200 mp, inclusiv calcul pentru 175 mp	175 mp x 669 RON/mp x 2,20 x 105% x 0,1% = 270 RON
cuprinsă între 201 mp - 250 mp, inclusiv calcul pentru 225 mp	225 mp x 669 RON/mp x 2,20 x 110% x 0,1% = 364 RON
cuprinsă între 251 mp - 300 mp inclusiv calcul pentru 275 mp	275 mp x 669 RON/mp x 2,20 x 115% x 0,1% = 465 RON
În continuare, în funcţie de mărimea suprafeţei locuinţei, se are în vedere că pentru fiecare 50 de metri pătraţi sau fracţiune din aceştia care depăşesc 150 mp, valoarea impozabilă a clădirii se majorează cu câte 5% .	x

D. (1) Valoarea impozabilă pentru oricare dintre tipurile de clădiri, astfel cum sunt definite în tabelul prevăzut la alin. (3) al art. 251 din Codul fiscal, reprezintă suma dintre:

a) valoarea determinată prin înmulţirea suprafeţei construite desfăşurate pentru încăperile amplasate la celelalte niveluri decât cele prevăzute la lit. b) şi c) cu valoarea impozabilă corespunzătoare unuia dintre tipurile A - D, după caz, exprimată în lei/m^2, din tabelul prevăzut la alin.(3) al art. 251 din Codul fiscal; prin sintagma „celelalte niveluri decât cele prevăzute la lit. b) şi c)" se înţelege parterul, mezaninul şi/sau etajul/etajele, după caz;

b) valoarea determinată prin înmulţirea suprafeţei construite desfăşurate pentru încăperile amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardă, utilizate ca locuinţă, exprimate în metri pătraţi, cu valoarea impozabilă corespunzătoare unuia dintre tipurile A - D, după caz, exprimată în lei/m^2, din tabelul prevăzut la alin. (3) al art. 251 din Codul fiscal, asupra căreia se aplică 75%;

c) valoarea determinată prin înmulţirea suprafeţei construite desfăşurate pentru încăperile amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuinţă, exprimate în metri pătraţi, cu valoarea impozabilă corespunzătoare unuia dintre

tipurile A - D, după caz, exprimată în lei/m^2, din tabelul prevăzut la alin. (3) al **art. 251** din Codul fiscal, asupra căreia se aplică 50%.

(2) În cazul clădirii care are încăperi amplasate la subsol, la demisol sau la mansardă utilizate atât ca locuinţă, cât şi în alte scopuri decât cel de locuinţă, pentru nivelul respectiv, valoarea se calculează prin însumarea:

a) valorii determinate potrivit prevederilor alin. (1) lit. b), respectiv pentru încăperile amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardă, utilizate ca locuinţă;

b) valorii determinate potrivit prevederilor alin. (1) lit. c), respectiv pentru încăperile amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuinţă.

(3) Pentru determinarea valorii impozabile, potrivit prevederilor alin. (1), se utilizează următoarea formulă:

$V_{IC} = V_a + V_b + V_c = (S_a \times V_t) + [S_b \times (V_t \times 75\%)] + [S_c \times (V_t \times 50\%)]$

unde:

V_a, reprezintă valoarea determinată potrivit prevederilor alin. (1) lit. a);

V_b, reprezintă valoarea determinată potrivit prevederilor alin. (1) lit. b);

V_c, reprezintă valoarea determinată potrivit prevederilor alin. (1) lit. c);

S_a, reprezintă suprafaţa construită desfăşurată pentru încăperile prevăzute la alin. (1) lit. a), respectiv suprafaţa construită desfăşurată a încăperilor amplasate la celelalte niveluri decât cele la subsol, la demisol şi/sau la mansardă;

S_b, reprezintă suprafaţa construită desfăşurată pentru încăperile prevăzute la alin. (1) lit. b), respectiv suprafaţa construită desfăşurată a încăperilor amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardă, utilizate ca locuinţă;

S_c, reprezintă suprafaţa construită desfăşurată pentru încăperile prevăzute la alin. (1) lit. c), respectiv suprafaţa construită desfăşurată a încăperilor amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuinţă;

V_t, reprezintă valoarea corespunzătoare din tabelul prevăzut la alin. (3) al **art. 251** din Codul fiscal, exprimată în lei/m^2.

Norme metodologice:

ART. 252

35. Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice care au în proprietate mai multe clădiri, în afara celei/celor situate la adresa de domiciliu, se majorează conform prevederilor **art. 252** alin. (1)—(3) din Codul fiscal.

36. *** Abrogat.

37. *** Abrogat..

38. (1) O persoană fizică ce are în proprietate două clădiri datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea/clădirile de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri se determină potrivit **art. 251** din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei/celor de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit **art. 252** alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculează prin înmulţirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit **art. 251** din Codul fiscal, cu 65% sau, pentru uşurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,65.

(2) Exemplu de calcul pentru impozitul pe clădiri aferent anului 2011, în cazul unui apartament, care reprezintă prima clădire în afara celei/celor de la adresa de domiciliu, proprietatea unei persoane fizice, corespunzător alin. (1) lit. b):

A. Date despre apartament:

a) rangul localităţii unde este situat apartamentul: 0;

b) teritoriul unde se află: în intravilan;

c) zona în cadrul localităţii, potrivit încadrării prevăzute la lit. b): A;

d) suprafaţa utilă a apartamentului: 107,44 m 2;

e) tipul clădirii: cu pereţi din cărămidă arsă și dotată cu toate cele 4 instalaţii prevăzute la pct. 29 alin. (1) lit. a);

f) amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente;

g) data finalizării: 31 decembrie 1950;

h) prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;

i) Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât, în anul 2010 pentru anul 2011, majorarea impozitului pe clădiri cu 20%.

B. Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, astfel cum rezultă din economia textului **art. 251**, **252** și **287** din Codul fiscal:

1. Aplicarea prevederilor **art. 251** se face după cum urmează:

1.1. Se determină suprafaţa construită desfășurată a apartamentului prin înmulţirea suprafeţei utile cu coeficientul de transformare de 1,20, respectiv: 107,44 m^2 x 1,20 = 128,928 m^2, deoarece dimensiunile exterioare ale apartamentului nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, acesta având pereţi comuni cu apartamentele învecinate, potrivit prevederilor **art. 251** alin. (9) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale pct. 31 din prezentele norme metodologice.

1.2. Se determină valoarea impozabilă a acestui apartament:

1.2.1. Suprafaţa construită desfășurată prevăzută la pct. 1 se înmulţește cu valoarea corespunzătoare clădirii cu pereţi din cărămidă arsă, dotată cu toate cele 4 instalaţii, respectiv cea din tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) — nivelurile stabilite în anul 2010 pentru anul 2011, astfel: 128,928 m^2 x 806 lei/m^2 = 103.915,968 lei.

1.2.2. Se identifică coeficientul de corecţie din tabelul prevăzut la **art. 251** alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător zonei A și rangului 0, respectiv 2,60; deoarece apartamentul este amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente, potrivit prevederilor **art. 251** alin. (6) din Codul fiscal, acest coeficient de corecţie se reduce cu 0,10, determinând astfel coeficientul de corecţie specific acestui apartament: 2,60 – 0,10 = 2,50.

1.2.3. Potrivit prevederilor **art. 251** alin. (5) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.1 se ajustează cu coeficientul de corecţie determinat la subpct. 1.2.2, respectiv: 103.915,968 lei x 2,50 = 259.789,92 lei.

1.2.4. Apartamentul fiind finalizat înainte de 1 ianuarie 1951, potrivit prevederilor **art. 251** alin. (7) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 1.2.3 se reduce cu 20% sau, pentru uşurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulţește cu 0,80, respectiv: 259.789,92 lei x 0,80 = 207.831,936 lei.

2. Aplicarea prevederilor **art. 287** din Codul fiscal se face după cum urmează:

2.1. Potrivit **art. 251** alin. (1) din Codul fiscal, asupra valorii impozabile a apartamentului, determinată la subpct. 1.2.4, se aplică cota de impozitare prevăzută la **art. 251** alin. (2) din Codul fiscal de 0,1% sau, pentru ușurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulţește cu 0,001, respectiv: 207.831,936 lei x 0,001 = 207,832 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) și alin. (3) lit. c), fracţiunea de 0,832 lei se rotunjește prin adaos la numărul întreg, iar impozitul astfel calculat este de 208 lei.

2.2. Deoarece, în anul 2010 pentru anul 2011, Consiliul General al Municipiului București a hotărât majorarea impozitului pe clădiri cu 20%, impozitul determinat la subpct. 2.1 se majorează cu acest procent, conform următoarei formule de calcul:

$I_{2011} = I_{calc.\ Subp.2.1} + p\% \times I_{calc.\ Subp.2.1}$,

unde:

I_{2011} — impozitul calculat potrivit **art. 251** din Codul fiscal, majorat cu procentul stabilit de către Consiliul General al Municipiului București potrivit **art. 287** din Codul fiscal pentru anul 2011;

$I_{calc.\ Subp.2.1}$ — impozitul calculat conform subpct. 2.1;

p% — procentul de majorare a impozitului pentru anul următor, ce poate lua valori între 0% și 20%, stabilit de către Consiliul General al Municipiului București pentru anul următor, respectiv pentru anul 2011 de 20%.

Pentru ușurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulţește cu 1,20, respectiv: 208 lei x 1,20 = 249,6 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracţiunea de 0,6 lei depășind 50 de bani se rotunjește la 1 leu, impozitul pe clădiri astfel determinat se rotunjește prin adaos la numărul întreg, la 250 lei.

3. Aplicarea prevederilor **art. 252** din Codul fiscal se face după cum urmează:

Potrivit prevederilor **art. 252** alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, deoarece apartamentul este prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri determinat la subpct. 2.2 se majorează cu 65% sau, pentru ușurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulţește cu 1,65, respectiv: 250 lei x 1,65 = 412,5 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) și alin. (3) lit. c), fracţiunea de 0,5 lei se rotunjește prin adaos la numărul întreg, iar impozitul astfel calculat, datorat pentru anul 2011, este de 413 lei.

39. O persoană fizică ce deţine în proprietate 3 clădiri datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea/clădirile de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri se determină potrivit **art. 251** din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, presupunând că are aceleași caracteristici tehnice ca și cea prevăzută la pct. 38 alin. (2) lit. A, impozitul pe clădiri majorat potrivit **art. 252** alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se determină potrivit pct. 38 alin. (2);

c) pentru cea de-a treia clădire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, presupunând că are aceleași caracteristici tehnice ca și cea prevăzută la pct. 38 alin. (2) lit. A, impozitul pe clădiri majorat potrivit **art. 252** alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se determină prin aplicarea etapelor reglementate la pct. 38 alin. (2) lit. B subpct. 1 și 2, după care se aplică următorul algoritm de calcul:

250 + (150% x 250) = 625 lei,

unde:

250 — impozitul rezultat în urma calculului prevăzut la pct. 38 alin. (2) lit. B subpct. 2.1;

150% — procentul cu care se majorează impozitul pe clădiri conform prevederilor **art. 252** alin. (1) lit. b) din Codul fiscal.

Pentru ușurarea calculului, impozitul majorat se poate determina și după următorul calcul: 250 x 2,5 = 625 lei.

40. O persoană fizică ce deţine în proprietate 4 sau mai multe clădiri datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea/clădirile de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri se determină potrivit **art. 251** din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, presupunând că are aceleaşi caracteristici tehnice ca şi cea prevăzută la pct. 38 alin. (2) lit. A, impozitul pe clădiri majorat potrivit **art. 252** alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculează potrivit pct. 38 alin. (2);

c) pentru cea de-a treia clădire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, presupunând că are aceleaşi caracteristici tehnice ca şi cea prevăzută la pct. 38 alin. (2) lit. A, impozitul pe clădiri majorat potrivit **art. 252** alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se calculează potrivit pct. 39 lit. c);

d) începând cu cea de-a patra clădire, care este a treia în afara celei de la adresa de domiciliu, presupunând că are aceleaşi caracteristici tehnice ca şi cea prevăzută la pct. 38 alin. (2) lit. A, impozitul pe clădiri majorat potrivit **art. 252** alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se calculează după următorul calcul:

250 + (300% x 250) = 1.000 lei,

unde:

250 - impozitul rezultat în urma calculului prevăzut la pct. 38 alin. (2) lit. B subpct. 2.2;

300% - procentul cu care se majorează impozitul pe clădiri, conform prevederilor **art. 252** alin. (1) lit. c) din Codul fiscal.

Pentru uşurarea calculului, impozitul majorat se poate determina şi după următorul algoritm de calcul:

250 x 4,0 = 1.000 lei.

41. *** Abrogat.

42. (1) În cazul clădirilor aflate în proprietate comună, coproprietarii având determinate cotele-părţi din clădire, impozitul calculat potrivit prevederilor **art. 251** din Codul fiscal se împarte proporţional cotelor-părţi respective, iar asupra părţii din impozit rezultate se aplică majorarea prevăzută la **art. 252** alin. (1) din Codul fiscal în funcţie de ordinea în care aceste cotepărţi au fost dobândite, potrivit alin. (3) al aceluiași articol, rezultând astfel impozitul pe clădiri datorat de fiecare contribuabil.

(2) În cazul clădirilor aflate în proprietate comună, coproprietarii neavând stabilite cotele-părţi din clădire, impozitul calculat potrivit prevederilor **art. 251** din Codul fiscal se împarte la numărul de coproprietari, iar asupra părţii din impozit rezultate în urma împărţirii se aplică, după caz, majorarea prevăzută la **art. 252** alin. (1) din Codul fiscal în funcţie de ordinea în care aceste cote-părţi au fost dobândite, potrivit alin. (3) al aceluiași articol, rezultând astfel impozitul pe clădiri datorat de fiecare contribuabil.

43. *** Abrogat.

44. Prevederile pct. 35 - 43 se aplică în mod corespunzător persoanelor care beneficiază de facilităţi fiscale la plata impozitului pe clădiri.

45. Majorarea impozitului pe clădiri, potrivit **art. 287** din Codul fiscal, se calculează și în cazul persoanelor fizice străine care deţin pe

teritoriul României mai multe clădiri, ordinea acestora fiind determinată de succesiunea în timp a dobândirii lor, cu obligativitatea depunerii declaraţiei speciale.

46. Pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat potrivit prevederilor **art. 252** alin. (1) din Codul fiscal, ordinea în care proprietăţile au fost dobândite se determină în funcţie de anul dobândirii clădirii, indiferent sub ce formă, rezultat din documentele care atestă calitatea de proprietar.

(2) În cazul înstrăinării uneia dintre clădirile care intră sub incidenţa prevederilor **art. 252** alin. (1) din Codul fiscal, pentru calculul impozitului majorat, ordinea în care proprietăţile au fost dobândite se stabileşte potrivit noii situaţii juridice.

(3) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice care deţin în proprietate mai multe clădiri, dobândite prin succesiune legală, nu se majorează. Clădirile dobândite prin succesiune legală se iau în calcul la determinarea ordinii de dobândire, necesară stabilirii majorării impozitului pe clădiri, potrivit prevederilor **art. 252** alin. (1) din Codul fiscal.

(4) În cazul în care în acelaşi bloc o persoană fizică deţine în proprietate mai multe apartamente, pentru calculul impozitului pe clădiri majorat potrivit prevederilor **art. 252** alin. (1) din Codul fiscal, fiecare apartament este asimilat unei clădiri.

47. În cazul în care în acelaşi an se dobândesc mai multe clădiri, ordinea este determinată de data dobândirii.

48. În cazul în care la aceeaşi dată se dobândesc mai multe clădiri, ordinea este cea pe care o declară contribuabilul respectiv.

49. În cazul persoanei fizice care deţine în proprietate mai multe clădiri, iar domiciliul său nu corespunde cu adresa niciuneia dintre aceste clădiri, prima clădire dobândită în ordinea stabilită potrivit prevederilor pct. 40 este asimilată clădirii de la adresa de domiciliu.

50. (1) Declaraţia specială pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat, în cazul persoanelor fizice care au în proprietate mai multe clădiri, în afara celor aflate la adresa de domiciliu, corespunde modelului aprobat.

(2) Declaraţia specială se depune la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale din unităţile administrativ-teritoriale unde sunt situate clădirile.

(3) În cazul contribuabililor care dobândesc clădiri care intră sub incidenţa prevederilor **art. 252** alin. (1) din Codul fiscal, declaraţia fiscală se depune în termen de 30 de zile de la data dobândirii.

(4) Pentru veridicitatea datelor înscrise în declaraţiile prevăzute la alin. (2) întreaga răspundere juridică o poartă contribuabilul atât în cazul în care este semnatar al declaraţiei respective, cât şi în cazul în care semnatar al declaraţiei este o persoană mandatată în acest sens de contribuabil.

50^1. (1) Declaraţia specială pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat potrivit **art. 252** din Codul fiscal și datorat de persoanele fizice, pentru perioade anterioare datei de 30 iunie 2010, este cea prevăzută în anexa nr. 1 «Model 2009 ITL 026» la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul administraţiei și internelor, și al ministrului finanţelor publice nr. 75/767/2009 privind aprobarea unor formulare tipizate pentru activitatea de colectare a impozitelor și taxelor locale, desfășurată de către organele fiscale locale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 364 și 364 bis din 29 mai 2009.

(2) Declaraţia specială pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat potrivit **art. 252** din Codul fiscal și datorat de persoanele fizice, ulterior datei de 1 iulie 2010, este «Model ITL 2010-104», prevăzută în anexa nr. 2 la prezentul titlu.

51. Clădirile distincte situate la aceeași adresă, proprietatea aceleiași persoane fizice, nu intră sub incidenţa prevederilor **art. 252** din Codul fiscal.

51^1. (1) Pentru aplicarea prevederilor **art. 252** alin. (1) din Codul fiscal, compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale au obligaţia:

a) să identifice contribuabilii care au în proprietate clădiri în unitatea/subdiviziunea administrativ-teritorială aflată în raza de competenţă a acestora și care au adresa de domiciliu în alte unităţi/subdiviziuni administrativ-teritoriale;

b) să întocmească și să comunice situaţiile cu cazurile constatate conform lit. a) celorlalte compartimente de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale.

(2) Compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale competente prevăzute la alin. (1) au obligaţia de a transmite lunar, până la data de 10 a lunii în curs pentru luna anterioară, situaţiile prevăzute la alin. (1) lit. b) compartimentelor de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale competente.

Norme metodologice:

ART. 253

52. (1) Prin sintagma valoarea de inventar a clădirii, în scopul determinării impozitului pe clădiri, se înţelege valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii, şi care, după caz, poate fi:

a) costul de achiziţie, pentru clădirile dobândite cu titlu oneros;

b) costul de producţie, pentru clădirile construite de persoana juridică;

c) valoarea actuală, estimată la înscrierea lor în activ, ţinându-se seama de valoarea clădirilor cu caracteristici tehnice şi economice similare sau apropiate, pentru clădirile obţinute cu titlu gratuit;

d) valoarea de aport pentru clădirile intrate în patrimoniu în cazul asocierii/fuziunii, determinată prin expertiză, potrivit legii;

e) valoarea rezultată în urma reevaluării, pentru clădirile reevaluate în baza unei dispoziţii legale;

f) în cazul persoanelor juridice care aplică Reglementările contabile armonizate cu Directiva a IV-a a CEE, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii. Potrivit **art. 253** alin. (3) din Codul fiscal, valoarea de inventar a clădirii este valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului, valoare care nu se diminuează cu amortizarea calculată potrivit legii, cu excepţia clădirilor a căror valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării, pentru care legea prevede că valoarea impozabilă se reduce cu 15%.

g) în cazul instituţiilor de credit care aplică Standardele internaţionale de raportare financiară şi aleg ca metodă de evaluare ulterioară modelul bazat pe cost, valoarea impozabilă a clădirilor ce aparţin acestor instituţii este valoarea rezultată din raportul de evaluare emis de un evaluator autorizat, depus la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale.

(2) La determinarea valorii de inventar a clădirii se are în vedere însumarea valorilor tuturor elementelor şi instalaţiilor funcţionale ale acesteia, cum sunt: terasele, scările, ascensoarele, instalaţiile de iluminat, instalaţiile sanitare, instalaţiile de încălzire, instalaţiile de telecomunicaţii prin fir şi altele asemenea; aparatele individuale de climatizare nu fac parte din categoria elementelor şi instalaţiilor

funcţionale ale clădirii.

53. Consiliile locale adoptă hotărâri, în cursul fiecărui an, privind stabilirea cotei pe baza căreia se calculează impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice, în condiţiile legii. În cazul municipiului Bucureşti această atribuţie se îndeplineşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

54. (1) Prin lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, astfel cum sunt menţionate la **art. 253** alin. (3^1) din Codul fiscal, se înţeleg acele lucrări care au ca rezultat creşterea valorii clădirii respective cu cel puţin 25%.

(1^1) În cazul în care valoarea lucrărilor de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere nu depăşeşte 25% din valoarea clădirii, locatarul nu are obligaţia să o comunice locatorului.

(1^2) În cazul în care în cursul unui an fiscal se efectuează mai multe lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, a căror valoare individuală este sub 25%, dar cumulat depăşeşte 25%, locatarul are obligaţia de a comunica locatorului valoarea totală, în termen de 30 de zile de la data la care se atinge acest nivel.

(2) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice care nu au efectuat reevaluarea în ultimii 3 ani, respectiv 5 ani, anteriori anului fiscal de referinţă se calculează pe baza cotei stabilite, prin hotărâre a consiliului local, între 10% şi 20%, respectiv 30% şi 40%, care se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, conform reglementărilor contabile în vigoare.

Exemplu:

La data de 31 decembrie 2010, un contribuabil înregistrează în contabilitate reevaluarea clădirilor, iar după această dată, nu se mai efectuează nicio reevaluare.

În anii următori, cota impozitului pe clădiri va fi:

a) între 0,25-1,50%, în anii 2011, 2012 si 2013;

b) între 10-20%, în anii 2014 şi 2015;

c) între 30-40%, în anul 2016 şi următorii.

55.

(1) Contribuabilii care deţin clădiri cu destinaţie turistică sunt obligaţi să depună o declaraţie pe proprie răspundere, până la data de 31 ianuarie a anului fiscal, privind funcţionarea sau nefuncţionarea unităţii de cazare în cursul anului, în vederea încadrării în prevederile alin.(2), respectiv alin.(9) ale **art. 253** din Codul fiscal.

(2) Pentru încadrarea la alin.(2) al **art. 253** din Codul fiscal, la solicitarea compartimentului de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale, contribuabilii au obligaţia de a pune la dispoziţia acestuia documente justificative, aferente activităţii pentru care sunt autorizaţi, referitoare la funcţionarea unităţii de cazare, cum ar fi: facturi de utilităţi, facturi fiscale, bon fiscal, state de plată a salariaţilor, etc.

56. Pentru clădirile ce fac obiectul contractelor de leasing financiar pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe clădiri se datorează de locatar.

57. (1) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice pe perioada de leasing financiar se determină pe baza valorii negociate între părţi, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, şi înscrise în contract, aşa cum este ea înregistrată în contabilitatea locatorului sau a locatarului. În cazul contractelor în care valoarea negociată este în valută, plata impozitului pe clădiri se face în lei la cursul Băncii Naţionale a României din data efectuării plăţii.

(2) Pentru persoanele juridice, în cazul în care ulterior recunoaşterii iniţiale ca activ a clădirii, valoarea este determinată pe baza reevaluării, valoarea rezultată din reevaluare va sta la baza calculării impozitului pe clădiri.

(3) În cazul contractelor de leasing financiar, locatarul, persoana fizică sau persoana juridică, după caz, are obligaţia depunerii declaraţiei fiscale la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în a cărei rază de competenţă se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data încheierii contractului de leasing, însoţită de o copie a acestuia.

(4) În cazul contractelor de leasing financiar care se reziliază, impozitul pe clădire este datorat de locator începând cu data încheierii procesului verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing. Impozitul se stabileşte pe baza valorii la care clădirea este înregistrată în contabilitatea locatorului.

58. *** Abrogat.

59. Impozitul pe clădiri este datorat de persoana juridică atât pentru clădirile aflate în funcţiune, în rezervă sau în conservare, cât şi pentru cele aflate în funcţiune şi a căror valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării.

60. Pentru aplicarea prevederilor **art. 253** alin. (8) din Codul fiscal se au în vedere reglementările legale privind reevaluarea imobilizărilor corporale.

60^1. În categoria clădirilor cu destinaţie turistică menţionate la **art. 253** alin. (9) din Codul fiscal intră: hoteluri, hoteluri-apartament, moteluri, hosteluri, vile turistice, cabane turistice, sate de vacanţă, campinguri, căsuţe de tip camping, apartamente şi camere de închiriat, pensiuni turistice, pensiuni agroturistice, case tradiţionale, precum şi alte unităţi cu funcţiuni de cazare turistice.

Norme metodologice:

ART. 254

61. (1) Prin expresia clădire dobândită se înţelege orice clădire intrată în proprietatea persoanelor fizice sau a persoanelor juridice.

(2) În cazul clădirilor dobândite/înstrăinate prin acte între vii, translative ale dreptului de proprietate, data dobândirii/înstrăinării este cea menţionată în actul respectiv.

(2^1) În cazul persoanelor juridice, în mod obligatoriu, în orice acte prin care se dobândeşte/înstrăinează dreptul de proprietate asupra unei clădiri se menţionează valoarea de achiziţie a acesteia, precum şi suprafaţa construită la sol a clădirii.

(3) În cazul clădirilor dobândite prin hotărâri judecătoreşti, data dobândirii este data rămânerii definitive şi irevocabile a hotărârii judecătoreşti.

(4) Impozitul pe clădiri, precum şi obligaţiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a clădirii, reprezintă sarcina fiscală a părţii care înstrăinează. În situaţia în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atestă existenţa unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului

notarial până la prezentarea documentului în original privind stingerea obligaţiilor respective.

62. Structurile de specialitate cu atribuţii în domeniul urbanismului, amenajării teritoriului şi autorizării executării lucrărilor de construcţii din aparatul propriu al autorităţilor administraţiei publice locale întocmesc procesele-verbale menţionate la **art. 254** alin. (8) din Codul fiscal, care servesc la înregistrarea în evidenţele fiscale, în registrele agricole sau în orice alte evidenţe cadastrale, după caz, precum şi la determinarea impozitului pe clădiri. Transmiterea proceselor-verbale către celelalte compartimente funcţionale se face în termen de 3 zile de la întocmire.

63.

(1) Data dobândirii/construirii clădirii, potrivit menţiunii prevăzute la **art. 254** alin.(8) din Codul fiscal, determină concomitent, în condiţiile Codului fiscal şi ale prezentelor norme metodologice, următoarele:

a) datorarea impozitului pe clădiri;

b) diminuarea suprafeţei de teren pentru care se datorează impozitul pe teren cu suprafaţa construită la sol a clădirii respective.

(2) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice se stabileşte pe baza datelor extrase din actele care atestă dreptul de proprietate.

64. Pentru clădirile dobândite/construite, înstrăinate, demolate, distruse sau cărora li s-au adus modificări de natura extinderii, îmbunătăţirii ori distrugerii parţiale a celei existente, după caz, în cursul anului, impozitul pe clădiri se recalculează de la data de întâi a lunii următoare celei în care aceasta a fost dobândită/construită, înstrăinată, demolată, distrusă sau finalizată modificarea.

65. (1) Impozitul pe clădiri se datorează până la data de la care se face scăderea.

(2) Scăderea de la impunere în cursul anului, pentru oricare dintre situaţiile prevăzute la **art. 254** alin. (2) din Codul fiscal, se face după cum urmează:

a) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situaţia respectivă;

b) proporţional cu partea de clădire supusă unei astfel de situaţii;

c) proporţional cu perioada cuprinsă între data menţionată la lit. a) şi sfârşitul anului fiscal respectiv.

66. (1) Contribuabilii sunt obligaţi să depună declaraţiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe clădiri la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază se află clădirile, în termen de 30 de zile de la data dobândirii acestora, conform prevederilor **art. 254** alin. (5) şi ale **art. 290** din Codul fiscal.

(2) Obligaţia de a depune declaraţie fiscală revine deopotrivă şi contribuabililor care înstrăinează clădiri.

67. Declaraţiile fiscale se depun în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau de la data apariţiei oricăreia dintre următoarele situaţii:

a) intervin schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) se realizează modificări ce conduc la recalcularea impozitului pe clădiri datorat;

c) intervin schimbări privind situaţia juridică a contribuabilului, de natură să conducă la modificarea impozitului pe clădiri;

d) intervin schimbări privind numele şi prenumele, în cazul contribuabilului - persoană fizică sau schimbări privind denumirea, în cazul contribuabilului - persoană juridică.

68. Contribuabilii persoane fizice care deţin mai multe clădiri utilizate ca locuinţă sunt obligaţi să depună şi declaraţia specială, model stabilit conform pct. 256, în condiţiile prevăzute la **art. 254** alin. (5) din Codul fiscal, atât la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază îşi au domiciliul, cât şi la cele în a căror rază sunt situate clădirile respective.

69. *** Abrogat

70. (1) Contribuabilii persoane fizice şi persoane juridice sunt obligaţi să depună declaraţiile fiscale în condiţiile prevăzute la pct. 66 - 68, chiar dacă aceştia beneficiază de reducere sau de scutire la plata impozitului pe clădiri, ori pentru clădirile respective nu se datorează impozit pe clădiri.

(2) *** Abrogat.

(3) *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 255

71. (1) Impozitul/taxa pe clădiri se plăteşte anual, în două rate egale, respectiv:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv, şi

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv.

(2) Calculul impozitului pe clădiri datorat pentru perioade mai mici de un an fiscal se face după cum urmează:

a) impozitul anual determinat se împarte la 12, respectiv la numărul de luni dintr-un an fiscal;

b) suma rezultată în urma împărţirii prevăzute la lit. a) se înmulţeşte cu numărul de luni pentru care se datorează impozitul pe clădiri.

(3) Pentru clădirile dobândite în cursul anului, impozitul pe clădiri, datorat de la data de întâi a lunii următoare celei în care aceasta a fost dobândită şi până la sfârşitul anului respectiv, se repartizează la termenele de plată rămase, iar ratele scadente se determină pentru impozitul anual, proporţional cu numărul de luni pentru care se datorează impozitul pe clădiri.

(4) Exemple de calcul privind determinarea ratelor, la termene de plată, în cazul impozitului pe clădiri:

Exemplul I. Considerând că un contribuabil datorează impozitul pe clădiri anual de 188 lei, potrivit prevederilor **art. 255** alin. (1) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale pct. 71 alin. (1) din prezentele norme metodologice, acesta se plăteşte în două rate egale, astfel:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv, şi

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv.

iar impozitul pe clădiri aferent unei luni se determină, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), prin împărţirea impozitului anual la numărul de luni dintr-un an fiscal, respectiv: 188 lei : 12 luni = 15,66 lei, impozitul astfel calculat, potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) şi alin. (3) lit. a), se rotunjeşte la 16 lei, în sensul că fracţiunea de 0,66 lei se întregeşte la un leu, prin adaos.

Exemplul II. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna ianuarie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 februarie, respectiv 16 lei lei/lună x 11 luni = 176 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată până la sfârşitul anului

fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv 80 lei

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 96 lei

Exemplul III. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna februarie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 martie, respectiv: 16 lei lei/lună x 10 luni = 160 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv 64 lei

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 96 lei

Exemplul IV. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna martie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 aprilie, respectiv: 16 lei lei/lună x 9 luni = 144 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x lei

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 144 lei

Exemplul V. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna aprilie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 mai, respectiv: 16 lei lei/lună x 8 luni = 128 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x lei

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 128 lei

Exemplul VI. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna mai.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 iunie, respectiv: 16 lei lei/lună x 7 luni = 112 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x lei

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 112 lei

Exemplul VII. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna iunie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 iulie, respectiv: 16 lei lei/lună x 6 luni = 96 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 96 lei

Exemplul VIII. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna iulie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 august, respectiv: 16 lei lei/lună x 5 luni = 80 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 80 lei

Exemplul IX. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna august.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 septembrie, respectiv: 16 lei lei/lună x 4 luni = 64 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 64 lei

Exemplul X. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna septembrie:

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 octombrie, respectiv: 16 lei/lună x 3 luni = 48 lei.

B. Având în vedere prevederile **art. 254** alin. (5) din Codul fiscal, plata se consideră în termen dacă impozitul datorat, menţionat la lit. A, se plăteşte până la expirarea perioadei de 30 de zile de la dobândire, înăuntrul căreia contribuabilul are obligaţia să depună declaraţia fiscală pentru clădirile dobândite, dar nu mai târziu de ultima zi a lunii octombrie a anului fiscal respectiv.

Exemplul XI. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna octombrie:

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 noiembrie, respectiv: 16 lei/lună x 2 luni = 32 lei.

B. Având în vedere prevederile **art. 254** alin. (5) din Codul fiscal, plata se consideră în termen dacă impozitul datorat, menţionat la lit. A, se plăteşte până la expirarea perioadei de 30 de zile de la dobândire, înăuntrul căreia contribuabilul are obligaţia să depună declaraţia fiscală pentru clădirile dobândite, dar nu mai târziu de ultima zi a lunii noiembrie a anului fiscal respectiv.

Exemplul XII. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna noiembrie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 decembrie, respectiv: 16 lei lei/lună x 1 lună = 16 lei.

B. Având în vedere prevederile **art. 254** alin. (5) din Codul fiscal, cum ultimul termen de plată prevăzut este depăşit, plata se

consideră în termen dacă impozitul datorat, menţionat la lit. A, se plăteşte până la expirarea perioadei de 30 de zile de la dobândire, înăuntrul căreia contribuabilul are obligaţia să depună declaraţia fiscală pentru clădirile dobândite, dar nu mai târziu de ultima zi lucrătoare a lunii decembrie a anului fiscal respectiv.

Exemplul XIII. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna decembrie.

Având în vedere că impozitul pe clădiri se datorează cu data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost dobândită, adică începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor, pentru anul curent nu se datorează impozit pe clădiri.

72. (1) Prin plata cu anticipaţie se înţelege stingerea obligaţiei de plată a impozitului pe clădiri datorat aceluiaşi buget local în anul fiscal respectiv, până la data de 31 martie inclusiv. Prevederile pct. 15 alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

(2) În situaţia în care contribuabilul a plătit cu anticipaţie până la data de 31 martie inclusiv, impozitul pe clădiri pentru care a beneficiat de bonificaţie, iar în cursul aceluiaşi an fiscal înstrăinează clădirea, scăderea se face proporţional cu perioada cuprinsă între data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat înstrăinarea şi sfârşitul anului fiscal, luându-se în calcul suma efectiv încasată la bugetul local.

(3) Consiliile locale adoptă hotărâri privind stabilirea bonificaţiei de până la 10% în termenul prevăzut la **art. 288** alin. (1) din Codul fiscal. La nivelul municipiului Bucureşti această atribuţie se îndeplineşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(4) Exemplu privind calculul restituirii de sume în cazul unui contribuabil care a plătit cu anticipaţie impozitul pe clădiri:

a) un contribuabil persoană fizică a avut stabilit pentru un an fiscal impozit pe clădiri în sumă de 214 lei;

b) în unitatea administrativ-teritorială în care se află situată clădirea, consiliul local a stabilit prin hotărâre acordarea unei bonificaţii de 7% pentru plata cu anticipaţie a impozitului pe clădiri;

c) la data de 24 ianuarie contribuabilul a plătit integral impozitul pe clădiri datorat, respectiv: 199 lei, acordându-i-se o bonificaţie de 15 lei;

d) la data de 1 mai înstrăinează clădirea;

e) potrivit datelor prevăzute la lit. a) - d), având în vedere prevederile alin. (2), acestui contribuabil trebuie să i se restituie următoarea sumă: 199 lei : 12 luni = 16 lei/lună x 7 luni = 112 lei, unde "7" reprezintă numărul de luni începând cu data de 1 iunie şi până la 31 decembrie;

f) restituirea către contribuabil se face în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii de restituire la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale.

72^1 . Pentru anul 2010, în vederea stabilirii diferenţei de impozit pe clădiri conform prevederilor **art. 252** din Codul fiscal, se aplică următoarele prevederi:

a) se calculează impozitul pe clădiri pentru întregul an 2010, majorat conform prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 59/2010 pentru modificarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în conformitate cu pct. 38—51 din prezentul titlu, cu excepţia contribuabililor care au transmis deja dreptul de proprietate asupra imobilului până la data de 30 iunie 2010;

b) se calculează diferenţele de impozit, proporţional cu perioada 1 iulie 2010—31 decembrie 2010, conform următoarelor situaţii:

1. În cazul în care contribuabilul a achitat integral impozitul datorat, calculat conform prevederilor anterioare intrării în vigoare a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 59/2010, până la data de 31 martie 2010, pentru care a beneficiat de bonificaţia legal acordată, se procedează după cum urmează:

1.1. Se calculează diferenţa de impozit potrivit următoarei formule de calcul:

20 2.1. Se calculează diferenţa de impozit potrivit următoarei formule de calcul:

$$I_d = \frac{I_c - (I_{achitat} + B)}{12} \times 6$$

unde:

I_d — diferenţa de impozit datorat pentru perioada 1 iulie 2010—31 decembrie 2010;

I_c — impozitul calculat conform prevederilor lit. a);

$I_{achitat}$ — impozitul datorat pe anul 2010 conform prevederilor legale, anterior datei de 1 iulie 2010, diminuat cu bonificaţia acordată ca urmare a achitării integrale până la 31 martie 2010;

B – bonficaţia acordată ca urmare a integrării integrale a impozitului pe clădiri calculat conform prevederilor legale, anterior datei de 1 iulie 2010 ;

12 — numărul de luni ale unui an calendaristic;

6 — numărul de luni rămase până la sfârşitul anului, pentru care se stabileşte diferenţa de impozit.

1.2. În cazul în care diferenţa de impozit calculată conform prevederilor pct. 1.1 este achitată integral până la data de 30 septembrie 2010, contribuabilul beneficiază de diminuarea diferenţei de impozit datorat cu bonificaţia stabilită de autorităţile deliberative.

1.3. În cazul în care contribuabilul nu achită diferenţa de impozit calculată conform prevederilor pct. 1.1 până la data de 31 decembrie 2010, începând cu ziua următoare, contribuabilul datorează accesorii până la data plăţii.

2. În cazul în care contribuabilul a achitat impozitul datorat pentru semestrul I, calculat conform prevederilor anterioare intrării în vigoare a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 59/2010, până la data de 31 martie 2010, se procedează după cum urmează:

2.1. Se calculează diferenţa de impozit potrivit următoarei formule de calcul:

$$I_d = \frac{I_c - (I_{achitatS1} + I_{datoratS2})}{12} \times 6$$

unde:

I_d — diferenţa de impozit datorat pentru perioada 1 iulie 2010—31 decembrie 2010;

I_c — impozitul calculat conform prevederilor lit. a);

$I_{achitatS1}$ — impozitul datorat și achitat pentru semestrul I al anului 2010, calculat conform prevederilor legale anterioare datei de 1 iulie 2010;

$I_{datoratS2}$ — impozitul datorat și neachitat pentru semestrul II al anului 2010, calculat conform prevederilor legale anterioare datei de 1 iulie 2010;

12 — numărul de luni ale unui an calendaristic;

6 — numărul de luni rămase până la sfârşitul anului, pentru care se stabileşte diferenţa de impozit.

2.2. În cazul în care contribuabilul achită integral până la data de 30 septembrie 2010 atât impozitul datorat pentru semestrul II, calculat conform prevederilor legale anterioare intrării în vigoare a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 59/2010, cât şi diferenţa de impozit calculată conform prevederilor pct. 2.1, atunci pentru diferenţa de impozit contribuabilul beneficiază de diminuarea diferenţei de impozit datorat cu bonificaţia stabilită de autorităţile deliberative.

2.3. În cazul în care contribuabilul nu achită integral sumele datorate cu titlu de impozit pe clădiri până la data de 30 septembrie 2010, atunci pentru diferenţa de impozit calculată conform pct. 2.1 contribuabilul nu beneficiază de bonificaţia stabilită de autorităţile deliberative.

3. În cazul în care contribuabilul nu a achitat impozitul datorat, calculat conform prevederilor anterioare intrării în vigoare a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 59/2010, dar îl achită integral până la data de 30 septembrie 2010, până la aceeaşi dată achitând şi diferenţa de impozit calculată şi datorată conform prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 59/2010, atunci se procedează după cum urmează:

3.1. Se calculează diferenţa de impozit potrivit următoarei formule de calcul:

$$I_d = \frac{I_c - I_{2010}}{12} \times 6,$$

unde:

Id — diferenţa de impozit datorat pentru perioada 1 iulie 2010—31 decembrie 2010;

Ic — impozitul calculat conform prevederilor lit. a);

Iachitat — impozitul datorat pe anul 2010 conform prevederilor legale, anterior datei de 1 iulie 2010, diminuat cu bonificaţia acordată ca urmare a achitării integrale până la 31 martie 2010;

B — bonificaţia acordată ca urmare a achitării integrale a impozitului pe clădiri calculat conform prevederilor legale, anterior datei de 1 iulie 2010;

12 — numărul de luni ale unui an calendaristic;

6 — numărul de luni rămase până la sfârşitul anului, pentru care se stabileşte diferenţa de impozit.

3.2. În cazul în care contribuabilul achită integral până la data de 30 septembrie 2010 atât impozitul datorat pentru anul 2010, calculat conform prevederilor legale anterioare intrării în vigoare a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 59/2010, cât şi diferenţa de impozit calculată conform prevederilor pct. 3.1, atunci pentru diferenţa de impozit contribuabilul beneficiază de diminuarea diferenţei de impozit datorat cu bonificaţia stabilită de autorităţile deliberative.

3.3. În cazul în care contribuabilul nu achită integral sumele datorate cu titlu de impozit pe clădiri până la data de 30 septembrie 2010, atunci pentru diferenţa de impozit calculată conform pct. 3.1 contribuabilul nu beneficiază de bonificaţia stabilită de autorităţile deliberative.

4. În cazul în care contribuabilul nu a achitat impozitul datorat, calculat conform prevederilor anterioare intrării în vigoare a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 59/2010, până la data de 30 septembrie 2010 şi nici diferenţa de impozit calculată şi datorată conform prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 59/2010, atunci se procedează după cum urmează:

4.1. Se calculează diferenţa de impozit potrivit următoarei formule de calcul:

$$I_d = \frac{I_c - I_{2010}}{12} \times 6$$

unde:

Id — diferenţa de impozit datorat pentru perioada 1 iulie 2010—31 decembrie 2010;

Ic — impozitul calculat conform prevederilor lit. a);

I_{2010} — impozitul calculat şi datorat pentru anul 2010, calculat conform prevederilor legale anterioare datei de 1 iulie 2010;

12 — numărul de luni ale unui an calendaristic;

6 — numărul de luni rămase până la sfârşitul anului, pentru care se stabileşte diferenţa de impozit.

4.2. Suma dintre impozitul calculat şi datorat pentru anul 2010, conform prevederilor legale anterioare intrării în vigoare a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 59/2010, şi diferenţa de impozit calculat conform pct. 4.1 reprezintă sarcina fiscală a contribuabilului pentru anul fiscal 2010, pentru care se datorează accesorii, conform prevederilor legale în vigoare, de la data celor 3 scadenţe de plată, respectiv 31 martie, 30 septembrie şi 31 decembrie 2010, proporţional cu impozitul datorat la scadenţă.

Norme metodologice:

ART. 256

73. (1) Impozitul pe teren se datorează bugetului local al unităţii administrativ-teritoriale unde este situat terenul.

(2) Contribuabili, în cazul impozitului pe teren, sunt proprietarii terenurilor, oriunde ar fi situate acestea în România şi indiferent de categoria de folosinţă a lor, atât pentru cele din intravilan, cât şi pentru cele din extravilan.

(2^1) Pentru terenurile ce fac obiectul contractelor de leasing financiar pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe teren se datorează de locatar. Pentru contractele încheiate până la data de 31 decembrie 2006, locatarul, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică are obligaţia de a depune declaraţia fiscală la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în a cărei rază de competenţă se află terenul, până la data de 31 ianuarie 2007 însoţită de o copie a contractului de leasing.

(2^2) În cazul contractelor de leasing financiar care se reziliază, impozitul pe teren este datorat de locator începând cu data încheierii procesului verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing.

(2^3) În cazul terenurilor proprietate publică şi privată a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare sau în folosinţă persoanelor fizice sau persoanelor juridice, se datorează taxa pe teren în sarcina concesionarilor,

locatarilor ori titularilor dreptului de administrare sau de folosinţă, după caz. Dacă o persoană juridică-concesionar, locatar, titular al dreptului de administrare sau de folosinţă - încheie ulterior contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă pentru acelaşi teren cu alte persoane, taxa pe teren va fi datorată de utilizatorul final.

(3) Contribuabilii prevăzuţi la alin. (2) vor anexa la declaraţia fiscală, în fotocopie semnată pentru conformitate cu originalul, actul privind concesionarea, închirierea, darea în administrare sau în folosinţă a clădirii respective. În situaţia în care în act nu sunt înscrise suprafaţa terenului, categoria de folosinţă şi suprafaţa construită la sol a clădirilor, acolo unde sunt amplasate clădiri, la act se anexează, în mod obligatoriu, un certificat emis de către persoana juridică care a transmis aceste date, prin care se confirmă realitatea menţiunilor respective.

74. Se consideră proprietari de terenuri şi acei contribuabili cărora, în condiţiile Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 18/1991, şi ale Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, cu modificările şi completările ulterioare, li s-a constituit ori reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole sau forestiere, după caz, de la data punerii în posesie constatată prin procese-verbale, fişe sau orice alte documente de punere în posesie întocmite de comisiile locale, potrivit dispoziţiilor legale în vigoare, chiar dacă nu este emis titlul de proprietate.

75. În cazul în care terenul, proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice, este închiriat, concesionat sau arendat în baza unui contract de închiriere, de concesiune ori de arendare, după caz, impozitul pe teren se datorează de către proprietar, cu excepţia cazurilor prevăzute la pct. 73 alin. (2^1).

76. (1) Pentru identificarea terenurilor, precum şi a proprietarilor acestora, se au în vedere prevederile pct. 18 alin. (1), (2), (5) şi (7).

(2) Pentru aplicarea prevederilor **art. 256** alin. (4) din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 20.

Norme metodologice:

ART. 257

77.

(1) Prin sintagma suprafaţa de teren care este acoperită de o clădire, prevăzută la **art. 257** lit. a) din Codul fiscal, se înţelege suprafaţa construită la sol a clădirilor.

(1^1) În cazul terenurilor pe care sunt amplasate clădiri, pentru stabilirea impozitului pe teren, din suprafaţa înregistrată în registrul agricol la categoria de folosinţă "terenuri cu construcţii" se scade suprafaţa construită la sol a clădirilor respective.

(1^2) În cazul terenurilor pe care sunt amplasate orice alte construcţii care nu sunt de natura clădirilor, pentru stabilirea impozitului pe teren, din suprafaţa înregistrată în registrul agricol la categoria de folosinţă "terenuri cu construcţii" nu se scade suprafaţa ocupată de construcţiile respective.

(2) Termenul unităţile, prevăzut la **art. 257** lit. b) din Codul fiscal, corespunde termenului componente din cuprinsul pct. 23 alin. (3).

(2^1) În cazul terenurilor prevăzute la **art. 257** lit. f) şi g) din Codul fiscal, pentru calculul impozitului pe teren, în situaţia în care pe acesta se află amplasată o clădire cu încăperi care sunt folosite pentru activităţi economice din cele prevăzute la **art. 250** alin. (1) pct. 1, 3, 4 şi 6 din Codul fiscal, se vor efectua următoarele operaţiuni:

a) din suprafaţa terenului se scade suprafaţa construită la sol a clădirii respective;

b) suprafaţa prevăzută la lit. a), determinată în urma scăderii, se înmulţeşte cu cota procentuală prevăzută la pct. 22 alin. (2) lit. c), rezultând astfel suprafaţa terenului aferentă cotei-părţi de clădire care corespunde încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

c) se determină impozitul pe teren pentru suprafaţa terenului aferentă cotei-părţi de clădire care corespunde încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice, prin înmulţirea suprafeţei determinate la lit. b) cu nivelul impozitului corespunzător, potrivit prevederilor **art. 258** din Codul fiscal.

(3) Pentru încadrarea terenurilor degradate sau poluate incluse în perimetrul de ameliorare, prevăzute la **art. 257** lit. h) din Codul fiscal, se au în vedere următoarele reglementări:

a) Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, cu modificările şi completările ulterioare;

b) Regulamentul privind stabilirea grupelor de terenuri care intră în perimetrele de ameliorare, funcţionarea şi atribuţiile comisiilor de specialişti, constituite pentru delimitarea perimetrelor de ameliorare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.257/2011.

(4) Terenurile utilizate pentru exploatările din subsol pot face parte din categoria celor pentru care nu se datorează impozit pe teren, potrivit prevederilor **art. 257** lit. i) din Codul fiscal, numai dacă acestea sunt încadrate ca atare, prin hotărâre a consiliilor locale/Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(5) Pentru încadrarea terenurilor parcurilor industriale, prevăzute la **art. 257** lit. l) din Codul fiscal, se vor avea în vedere prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 65/2001 privind constituirea şi funcţionarea parcurilor industriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 490/2002, precum şi hotărârile Guvernului României de constituire a parcurilor industriale.

(6) Pentru terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigaţie, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele şi staţiile de pompare aferente acestora, precum şi terenurile aferente lucrărilor de îmbunătăţiri funciare, nu se datorează impozit pe teren, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care contribuabilul depune cerere în acest sens, la care anexează avizul conform privind categoria de folosinţă a terenului, emis de oficiul judeţean de cadastru şi publicitate imobiliară. Prin sintagma infrastructură portuară se înţelege ansamblul construcţiilor destinate adăpostirii, acostării şi operării navelor şi protecţiei porturilor, precum şi totalitatea căilor de comunicaţie pentru activităţile industriale şi comerciale.

(7) Pentru încadrarea terenurilor prevăzute la **art. 257** lit. n) din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 22.

Norme metodologice:

ART. 258

78. (1) Impozitul pe teren se stabileşte anual în sumă fixă, în lei pe metru pătrat de teren, în mod diferenţiat, în intravilanul şi extravilanul localităţilor, după cum urmează:

a) în intravilan:

1. pe ranguri de localităţi, identificate prin cifrele romane: 0, I, II, III, IV şi V;

2. pe zone, identificate prin literele: A, B, C şi D;

3. pe categorii de folosinţă, astfel cum sunt evidenţiate în tabloul prevăzut la pct. 80;

4. prin aplicarea nivelurilor şi a coeficienţilor de corecţie prevăzuţi la art. 258 alin. (2), (4) şi (5) din Codul fiscal;

b) în extravilan, în funcţie de categoria de folosinţă, de zone, identificate prin literele: A, B, C şi D, prin aplicarea nivelurilor prevăzute la art. 258 alin. (6) din Codul fiscal, înmulţite cu coeficienţii de corecţie corespunzători prevăzuţi la art. 251 alin. (5).

(2) Pentru stabilirea impozitului pe teren, prevederile pct. 1 - 9, pct. 11 alin. (3), pct. 15 şi 18 se aplică în mod corespunzător.

79. Pentru terenurile din intravilanul localităţilor, înregistrate în registrul agricol la altă categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii, impozitul pe teren se determină prin înmulţirea nivelurilor prevăzute la art. 258 alin. (4) din Codul fiscal cu coeficienţii de corecţie de la alin. (5) al aceluiaşi articol, diferenţiaţi pe ranguri de localităţi.

80. La încadrarea terenurilor pe categorii de folosinţă, în funcţie de subcategoria de folosinţă, se are în vedere tabloul următor:

Categoria de folosinţă	**Subcategoria de folosinţă**	**Simbol (cod)**
1. Terenuri cu construcţii	- construcţii	C
	- curţi şi construcţii	CC
	- diguri	CD
	- cariere	CA
	- parcuri	CP
	- cimitire	CI
	- terenuri de sport	CS
	- pieţe şi târguri	CT
	- pajişti şi ştranduri	CPJ
	- taluzuri pietruite	CTZ
	- fâşie de frontieră	CFF
	- exploatări miniere şi petroliere	CMP
	- alte terenuri cu construcţii	CAT
2. Arabil	- arabil propriu-zis	A
	- pajişti cultivate	AP
	- grădini de legume	AG
	- orezării	AO
	- sere	AS
	- solarii şi răsadniţe	ASO
	- căpşunării	AC
	- alte culturi perene	AD
3. Păşuni	- păşuni curate	P
	- păşuni împădurite	PP
	- păşuni cu pomi fructiferi	PL
	- păşuni cu tufărişuri şi mărăciniş	PT
4. Fâneţe	- fâneţe curate	F
	- fâneţe cu pomi fructiferi	FL
	- fâneţe împădurite	FPF
	- fâneţe cu tufărişuri şi mărăciniş	T
5. Vii	- vii nobile	VN
	- vii hibride	VH
	- plantaţii hamei	VHA
	- pepiniere viticole	P
6. Livezi	- livezi clasice	L
	- livezi intensive şi superintensive	LI
	- livezi plantaţii arbuşti	LF
	- plantaţii dud	LD
	- pepiniere pomicole	LP
7. Păduri şi alte terenuri de vegetaţie forestieră	- păduri	PD
	- perdele de protecţie	PDP
	- tufărişuri şi mărăcinişuri	PDT
	- răchitării	PDR
	- pepiniere silvice	PDPS
8. Terenuri cu ape	- ape curgătoare	HR
	- lacuri şi bălţi naturale	HB
	- lacuri de acumulare	HA
	- amenajări piscicole	HP
	- ape cu stuf	HS
	- canaluri	HC

	- marea teritorială	HM
9. Drumuri şi căi ferate	- autostrăzi	DA
	- drumuri naţionale	DN
	- drumuri judeţene	DJ
	- drumuri comunale	DC
	- străzi şi uliţe	DS
	- drumuri de exploatare (agricole,	
	silvice, petroliere, industriale	
	etc.)	DE
	- drumuri şi poteci turistice	DT
	- căi ferate	DF
10. Terenuri neproductive	- nisipuri zburătoare	NN
	- bolovănişuri, stâncării, pietrişuri	NB
	- râpe, ravene, torenţi	NR
	- sărături cu crustă	NS
	- mocirle şi smârcuri	NM
	- gropi împrumut, deponii	NG
	- halde	NH

81. (1) Pentru calculul impozitului aferent terenurilor situate în intravilanul localităţilor, atât în cazul persoanelor fizice, cât şi în cel al persoanelor juridice, sunt necesare următoarele date:

a) rangul localităţii unde se află situat terenul;

b) zona în cadrul localităţii prevăzute la lit. a);

c) categoria de folosinţă;

d) suprafaţa terenului;

e) în cazul terenului încadrat la categoria de folosinţă "terenuri cu construcţii", suprafaţa construită la sol a clădirilor;

f) majorarea stabilită în condiţiile **art. 287** din Codul fiscal pentru impozitul pe teren.

(2) Pentru calculul impozitului pentru terenurile situate în extravilanul localităţilor, atât în cazul persoanelor fizice, cât şi în cel al persoanelor juridice, sunt necesare următoarele date:

a) suprafaţa terenului;

b) în cazul terenului încadrat la categoria de folosinţă "terenuri cu construcţii", suprafaţa construită la sol a clădirilor;

c) majorarea stabilită în condiţiile **art. 287** din Codul fiscal pentru impozitul pe teren.

82. (1) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2007, în cazul unui teren amplasat în intravilan, având categoria de folosinţă "terenuri cu construcţii":

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (1):

a) rangul localităţii unde este situat terenul: 0;

b) zona în cadrul localităţii: A;

c) categoria de folosinţă: terenuri cu construcţii;

d) suprafaţa terenului: 598 mp;

e) suprafaţa construită la sol a clădirilor: 56 mp;

f) Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, majorarea impozitului pe teren cu 19% .

B. Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului **art. 258** alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determină suprafaţa pentru care se datorează impozit pe teren: din suprafaţa terenului deţinut în proprietate se scade suprafaţa construită la sol, respectiv: 598 mp - 56 mp = 542 mp;

2. Se determină impozitul pe teren:

2.1. în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3), la cap. III - impozitul pe terenurile amplasate în intravilan - terenuri cu construcţii, în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2006 pentru anul 2007 - **art. 296** alin. (1)" se identifică suma corespunzătoare unui teren amplasat în zona A din localitatea care are rangul 0, respectiv: 7404 lei/ha, respectiv 0,7404 lei/mp;

2.2. suprafaţa de teren pentru care se datorează impozit pe teren, prevăzută la pct. 1, se înmulţeşte cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 542 mp x 0,7404 lei/ha = 401,296 lei;

2.3. având în vedere prevederile **art. 296** alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 19%, impozitul determinat la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, impozitul pe teren se înmulţeşte cu 1,19, respectiv: lei 401,296 x 1,19 = 477.54 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracţiunea depăşind 50 de bani se majorează la 1 leu, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjeşte la 478 lei.

(2) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2007, în cazul unui teren amplasat în intravilan, având categoria de folosinţă "fâneaţă":

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (1):

a) rangul localităţii unde este situat terenul: 0;

b) zona în cadrul localităţii: C;

c) categoria de folosinţă: fâneaţă;

d) suprafaţa terenului: 1.214 mp;

e) suprafaţa construită la sol a clădirilor: 0 mp;

f) Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, majorarea impozitului pe teren cu 19% .

B. Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului **art. 258** alin. (3) - (5) din Codul fiscal:

1. Se determină suprafaţa pentru care se datorează impozit pe teren: este efectiv suprafaţa terenului, respectiv: 1.214 mp;

2. Se determină impozitul pe teren:

2.1. În tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3), la cap. III - impozitul pe terenurile amplasate în intravilan - orice altă categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii, în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2006 pentru anul 2007 - art. 296 alin. (1)" se identifică suma corespunzătoare unui teren având categoria de folosinţă "fâneaţă", amplasat în zona C, respectiv: 11 lei/ha, respectiv 0,0011 lei/mp;

2.2. suprafaţa de teren pentru care se datorează impozit pe teren, prevăzută la pct. 1, se înmulţeşte cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 1.214 mp x 0,0011 lei/mp = 13,354 lei;

2.3. suma stabilită la subpct. 2.2 se înmulţeşte cu coeficientul de corecţie 8,00 din tabelul prevăzut la art. 258 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător rangului 0 al localităţii unde este amplasat terenul, respectiv: 13,354 lei x 8,00 = 106,832 lei;

2.4. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 19%, suma determinată la subpct. 2.3 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, această sumă se înmulţeşte cu 1,19, respectiv: 106,832 lei x 1,19 = 127,13 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracţiunea de 0, fiind sub 50 de bani se neglijează, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjeşte la 127 lei.

(3) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2007, în cazul unui teren amplasat în extravilan:

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (2):

a) suprafaţa terenului arabil, zona A, în Bucureşti, 0,0607 ha;

b) suprafaţa construită la sol a clădirilor: 245 mp;

c) Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, majorarea impozitului pe teren cu 19% .

B. Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului art. 258 alin. (6) din Codul fiscal:

1. Se determină suprafaţa pentru care se datorează impozit pe teren: din suprafaţa terenului deţinut în proprietate se scade suprafaţa construită la sol, respectiv: 607 mp - 245 mp = 362 mp.

2. Se determină impozitul pe teren:

2.1. suprafaţa prevăzută la pct. 1, potrivit art. 258 alin. (6) din Codul fiscal, se înmulţeşte cu 36 lei/ha sau, pentru uşurarea calculului, 362 mp se împarte la 10.000, respectiv: 0,0362 ha x 36 lei/ha = 1,303 lei;

2.2. suma stabilită la subpct. 2.1 se înmulţeşte cu coeficientul de corecţie 2,60 corespunzător prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător rangului 0 al localităţii unde este amplasat terenul, respectiv: 1,303 lei x 2,60 = 3,38 lei;

2.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 19%, suma determinată la subpct. 2.1 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, această sumă se înmulţeşte cu 1,19, respectiv: 3,38 lei x 1,19 = 4,03 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracţiunea de 0,03 lei fiind sub 50 de bani se neglijează, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjeşte la 4 lei.

Norme metodologice:

ART. 259

83

(1) În aplicarea prevederilor art. 259 din Codul fiscal se vor avea în vedere reglementările din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată.

(2) Impozitul pe teren, precum şi obligaţiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a terenurilor, reprezintă sarcină fiscală a părţii care înstrăinează.

84. (1) Ori de câte ori intervin modificări în registrul agricol, referitoare la terenurile, la clădirile, la mijloacele de transport sau la orice alte bunuri deţinute în proprietate sau în folosinţă, după caz, de natură să conducă la modificarea oricăror impozite şi taxe locale prevăzute de titlul IX din Codul fiscal, funcţionarii publici cu atribuţii privind completarea, ţinerea la zi şi centralizarea datelor în registrele agricole au obligaţia de a comunica aceste modificări funcţionarilor publici din compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale, în termen de 3 zile lucrătoare de la data modificării.

(2) Referitor la registrele agricole se vor avea în vedere, cu precădere, următoarele reglementări:

a) Legea nr. 68/1991 privind registrul agricol, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 28 noiembrie 1991;

b) Ordonanţa Guvernului nr. 28/2008 privind registrul agricol, cu modificările şi completările ulterioare;

c) Hotărârea Guvernului nr.1632/2009 privind registrul agricol pentru perioada 2010 - 2014;

d) Normele tehnice privind completarea Registrului agricol pentru perioada 2010 - 2014, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentaţiei şi pădurilor, ministrului finanţelor publice, ministrului administraţiei publice şi al ministrului dezvoltării şi prognozei nr.95/153/1998/3241/2010.

85. (1) În cazul în care terenul este administrat sau folosit de alte persoane decât titularul dreptului de proprietate şi pentru care locatarul, concesionarul ori arendaşul datorează chirie, redevenţă sau arendă în baza unui contract de închiriere, locaţiune, concesiune sau arendare, după caz, impozitul/taxa pe teren se datorează de către proprietar, în măsura în care:

a) proprietarul nu este scutit de această obligaţie; sau

b) pentru terenul respectiv nu se datorează impozit/taxă, potrivit prevederilor titlul IX din Codul fiscal.

(2) *** Abrogat.

(3) *** Abrogat.

86. În situaţiile în care terenul se află în proprietate comună, impozitul pe teren se datorează după cum urmează:

a) în cazul în care fiecare dintre contribuabili are determinate cotele-părţi, impozitul se datorează de fiecare dintre contribuabili, proporţional cu partea de teren corespunzătoare cotelor-părţi respective;

b) în cazul în care contribuabilii nu au stabilite cotele-părţi din teren pe fiecare contribuabil, impozitul se împarte la numărul de coproprietari, fiecare dintre aceştia datorând, în mod egal, partea din impozit rezultată în urma împărţirii.

87. (1) Impozitul pe teren se datorează până la data de la care se face scăderea.

(2) Scăderea de la impunere, în cursul anului, pentru oricare dintre situaţiile prevăzute de lege, se face după cum urmează:

a) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situaţia respectivă;

b) proporţional cu partea de teren supusă unei astfel de situaţii;

c) proporţional cu perioada cuprinsă între data menţionată la lit. a) şi sfârşitul anului fiscal respectiv.

88. În situaţia în care pe parcursul anului fiscal apar schimbări ale categoriei de folosinţă, în condiţiile legii, impozitul pe teren se modifică de la data de întâi a lunii următoare celei în care se prezintă un act/acte prin care se atestă schimbarea respectivă.

89. (1) Contribuabilii care achiziţionează terenuri sunt obligaţi să depună declaraţiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în raza cărora se află terenurile, în termen de 30 de zile de la data dobândirii acestora, conform prevederilor **art. 259** alin. (6) din Codul fiscal.

(2) Obligaţia de a depune declaraţie fiscală revine deopotrivă şi contribuabililor care înstrăinează teren.

(3) Declaraţiile fiscale se depun în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau de la data apariţiei oricăreia dintre următoarele situaţii:

a) intervin schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) se realizează modificări ce conduc la recalcularea impozitului pe teren datorat;

c) intervin schimbări privind situaţia juridică a contribuabilului, de natură să conducă la modificarea impozitului pe teren.

Norme metodologice:

ART. 260

90. Procedura de calcul pentru determinarea impozitului/taxei pe teren, datorat proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, este similară cu cea pentru impozitul/taxa pe clădiri, aplicându-se în mod corespunzător prevederile pct. 71.

91. Procedura de calcul în cazul bonificaţiei pentru plata cu anticipaţie a impozitului/taxei pe teren este similară cu cea pentru impozitul/taxa pe clădiri, aplicându-se în mod corespunzător prevederile pct. 72.

92. Declaraţiile fiscale pentru stabilirea impozitului/taxei pe teren, în cazul persoanelor fizice, şi, respectiv, declaraţiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren, în cazul persoanelor juridice, sunt modelele stabilite potrivit pct. 256.

Norme metodologice:

ART. 261

93. Impozitul pe mijloacele de transport se datorează bugetului local al unităţii administrativ-teritoriale unde are domiciliul fiscal proprietarul.

94.

(1) Contribuabilii care deţin în proprietate mijloace de transport care trebuie înmatriculate/înregistrate în România datorează impozitul pe mijloacele de transport în condiţiile titlului IX din Codul fiscal.

(2) Prin sintagma mijloc de transport care trebuie înmatriculat/înregistrat, prevăzută la **art. 261** alin. (1) din Codul fiscal, se înţelege orice mijloc de transport, proprietate a unei persoane fizice sau a unei persoane juridice, care, potrivit legii, face obiectul înmatriculării/ înregistrării.

(3) Contribuabilii ale căror mijloacele de transport fac obiectul înregistrării, din punct de vedere fiscal, se supun aceloraşi obligaţii ca şi cei ale căror mijloace de transport fac obiectul înmatriculării şi, implicit aceloraşi sancţiuni.

(4) Contribuabilii ale căror mijloacele de transport sunt înregistrate la data de 1 ianuarie 2012, depun declaraţii fiscale până la data de 31 ianuarie 2012, inclusiv, iar impozitul aferent se datorează începând cu data de 1 ianuarie 2012.

95. În cazul în care proprietarii, persoane fizice sau juridice străine, solicită înmatricularea/înregistrarea temporară a mijloacelor de transport în România, aceştia au obligaţia să achite integral impozitul datorat, pentru întreaga perioadă pentru care solicită înmatricularea/ înregistrarea, la data luării în evidenţă de către compartimentele de specialitate ale autorităţii administraţiei publice locale.

95^2. (1) În cazul contractelor de leasing financiar, locatarul, persoana fizică sau persoana juridică, după caz, are obligaţia depunerii declaraţiei fiscale la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în a cărei rază este înregistrat mijlocul de transport, în termen de 30 de zile de la data încheierii contractului de leasing, însoţită de o copie a acestuia.

(2) În cazul contractelor de leasing financiar care se reziliază, impozitul pe mijloacele de transport este datorat de locator începând cu data încheierii procesului verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing.

(3) În cazul contractelor de leasing financiar care se finalizează cu transferul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport, locatarul datorează impozit pe mijlocul de transport şi are obligaţia declarării acestuia la organul fiscal local competent, în termen de 30 de zile.

Norme metodologice:

ART. 262

96. Contribuabilii care se află în situaţia prevăzută la **art. 262** lit. a) din Codul fiscal au obligaţia să prezinte compartimentelor de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază administrativ-teritorială îşi au domiciliul fotocopia documentului oficial care atestă situaţia respectivă, precum şi documentele care atestă că mijlocul de transport este adaptat handicapului acestora.

97. Obligaţia de a depune declaraţia fiscală, în condiţiile **art. 264** alin. (4) din Codul fiscal, revine şi persoanelor fizice care intră sub incidenţa **art. 262** lit. a) din Codul fiscal, prin care se acordă scutirea de la plata impozitului pe mijloacele de transport cu tracţiune mecanică.

98. Scutirea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se face începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care contribuabilii interesaţi prezintă compartimentelor de specialitate ale administraţiei publice locale documentele prin care atestă situaţiile, prevăzute de lege, pentru care sunt scutiţi.

99. Intră sub incidenţa prevederilor art. 262 lit. b) atât persoanele fizice, cât şi persoanele juridice proprietare ale navelor fluviale de pasageri, bărcilor şi luntrelor folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în unităţile administrativ-teritoriale din Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei şi Insula Balta Ialomiţei.

100. (1) Unităţile administrativ-teritoriale prevăzute la pct. 99 se stabilesc prin ordine ale prefecţilor judeţelor respective, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice.

(2) Ordinele prefecţilor se aduc la cunoştinţă publică, vor fi comunicate autorităţilor administraţiei publice locale interesate, în condiţiile Legii administraţiei publice locale nr. 215/2001, cu modificările şi completările ulterioare, şi vor fi publicate în monitorul oficial al judeţului respectiv, potrivit prevederilor Ordonanţei Guvernului nr. 75/2003 privind organizarea şi funcţionarea serviciilor publice de editare a monitoarelor oficiale ale unităţilor administrativ-teritoriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 619 din 30 august 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 534/2003, denumită în continuare Ordonanţa Guvernului nr. 75/2003.

101. Navele fluviale de pasageri, bărcile şi luntrele folosite în alte scopuri decât pentru transportul persoanelor fizice sunt supuse impozitului pe mijloacele de transport în condiţiile titlul IX din Codul fiscal. Pentru stabilirea impozitului pe mijloacele de transport, navele fluviale de pasageri sunt asimilate vapoarelor prevăzute în tabelul de la art. 263 alin. (7) pct. 8 din Codul fiscal.

102. Prin sintagma folosite pentru transportul persoanelor fizice, prevăzută la art. 262 lit. b) din Codul fiscal, se înţelege folosirea atât pentru activităţi ce privesc necesităţile familiale, cât şi pentru activităţi recreativ-distractive.

103. Prevederile pct. 97 se aplică deopotrivă persoanelor fizice şi persoanelor juridice proprietare ale navelor fluviale de pasageri, bărcilor şi luntrelor care nu sunt supuse taxei asupra mijloacelor de transport.

104. Intră sub incidenţa prevederilor art. 262 lit. d) din Codul fiscal operatorii de transport public local de călători a căror activitate este reglementată prin Ordonanţa Guvernului nr. 86/2001 privind serviciile regulate de transport public local de călători, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 284/2002, denumită în continuare Ordonanţa Guvernului nr. 86/2001.

105. Contribuabilii persoane juridice care au ca profil de activitate servicii de transport public de pasageri, în regim urban sau suburban, sunt scutiţi de la plata impozitului pe mijloacele de transport numai pentru autobuze, autocare şi microbuze, prevăzute în tabelul prevăzut la art. 263 alin. (2) pct. 6 din Codul fiscal, utilizate exclusiv în scopul transportului public local de călători în condiţiile Legii serviciilor de transport public local nr. 92/2007, cu modificările şi completările ulterioare.

106. Contribuabilii care au ca obiect al activităţii producţia şi/sau comerţul cu mijloace de transport nu datorează impozitul prevăzut la cap. IV al titlului IX din Codul fiscal pentru acele mijloace de transport care nu au fost înmatriculate niciodată în România, înregistrate în contabilitate ca mărfuri.

106^1. Pentru vehiculele istorice, definite conform prevederilor legale în vigoare, Registrul Auto Român eliberează C.I.V. dacă vehiculul este atestat ca vehicul istoric şi dacă corespunde în ceea ce priveşte verificarea stării tehnice, menţionând în C.I.V.-urile eliberate vehiculelor istorice textul „vehicul istoric”.

Norme metodologice:

ART. 263

107. (1) Impozitul pe mijloacele de transport cu tracţiune mecanică este anual şi se stabileşte în sumă fixă pentru fiecare tip de mijloc de transport prevăzut la art. 263 din Codul fiscal, pentru fiecare 200 cmc sau fracţiune din aceasta.

(2) Fiecare vehicul care are date de identificare proprii, din punct de vedere fiscal, constituie un obiect impozabil.

108. Impozitul pe mijloacele de transport, datorată potrivit pct. 5 din tabelul prevăzut la art. 263 alin. (2) din Codul fiscal, se stabileşte numai pentru tractoarele înmatriculate.

109. (1) Prin sintagma "document similar", prevăzută la art. 263 alin. (8) din Codul fiscal, se înţelege adeverinţa eliberată de o persoană fizică sau de o persoană juridică specializată, care este autorizată să efectueze servicii auto, potrivit legii, prin care se atestă capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată.

(2) Exemplu de calcul privind impozitul pe mijloacele de transport aferent anului 2007, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de 1.500 cm^3:

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are capacitatea cilindrică de 1.500 cm^3.

B. Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe mijloacele de transport, astfel cum rezultă textul art. 263 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determină numărul de fracţiuni a 200 cm^3: capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 200 cm^3, respectiv: 1.500 cm^3: 200 cmc = 7,5; pentru calcul se consideră fracţiunea de 0,5 din 200 cmc la nivel de unitate, rezultă 8 fracţiuni.

2. Se determină impozitul pe mijloacele de transport:

2.1. în tabelul prevăzut la art. 263 alin. (2) din Codul fiscal, se identifică suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică de până la 1.600 cmc inclusiv, respectiv 7 lei/200 cm^3;

2.2. numărul de fracţiuni prevăzut la pct. 1 se înmulţeşte cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 8 x 7 lei/200 cmc = 56 lei;

2.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal şi considerând că în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007 autoritatea deliberativă a hotărât majorarea impozitului pe mijloacele de transport cu 15%, suma determinată la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, această sumă se înmulţeşte cu 1,15, respectiv: 56 lei x 1,15 = 64,40 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1) din prezentele norme metodologice, fracţiunea de 0,40 lei fiind sub 500 lei se neglijează, impozitul pe mijloacele de transport se rotunjeşte la 64 lei.

(3) Exemplu de calcul privind impozitul pe mijloacele de transport aferent anului 2007, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de 2.500 cm^3:

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are o capacitate cilindrică de 2.500 cm^3.

B. Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe mijloacele de transport, astfel cum rezultă din 263 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determină numărul de fracţiuni a 200 cm^3: capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 200 cm^3, respectiv: 2.500 cm^3: 200 cmc = 12,50; pentru calcul se consideră fracţiunea de 0,50 la nivel de unitate, rezultă 13 fracţiuni;

2. Se determină taxa asupra mijloacelor de transport:

2.1. în tabelul prevăzut la **art. 263** alin. (2) din Codul fiscal, se identifică suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică între 2.001 cm^3 şi 2.600 cm^3 inclusiv, respectiv: 30 lei/200 cm^3;

2.2. numărul de unităţi prevăzut la pct. 1 se înmulţeşte cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 13 x 30 lei/200 cm^3 = 390 lei;

2.3. având în vedere prevederile **art. 296** alin. (1) din Codul fiscal şi considerând că, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, autoritatea deliberativă a hotărât majorarea impozitului asupra mijloacelor de transport cu 20%, suma determinată la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, această sumă se înmulţeşte cu 1,20, respectiv: 390 lei x 1,20 = 468 lei.

110. Stabilirea, constatarea, controlul, urmărirea şi încasarea impozitului pe mijloacele de transport se efectuează de către compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale de la nivelul comunei, al oraşului, al municipiului sau al sectorului municipiului Bucureşti, după caz, în a căror rază de competenţă se află domiciliul, sediul sau punctul de lucru al contribuabilului.

111. (1) Pentru categoriile de autovehicule de transport marfă prevăzute la **art. 263** alin. (4) din Codul fiscal, impozitul anual se stabileşte în sumă fixă în lei/an, în mod diferenţiat, în funcţie de numărul de axe, de masa totală maximă autorizată şi de sistemul de suspensie cu care sunt dotate.

(2) Prin masa totală maximă autorizată se înţelege masa totală a vehiculului încărcat, declarată admisibilă cu prilejul autorizării de către autoritatea competentă.

(3) Numărul axelor şi masa totală maximă autorizată, avute în vedere la calcularea impozitului, sunt cele înscrise în cartea de identitate a autovehiculului în rândul 7 şi, respectiv, rândul 11.

(4) Dacă sistemul de suspensie nu este înscris în caseta liberă din cartea de identitate a autovehiculului ca informaţie suplimentară, deţinătorii vor prezenta o adeverinţă eliberată în acest sens de către Regia Autonomă "Registrul Auto Român".

(5) În cazul autovehiculelor de până la 12 tone inclusiv, destinate prin construcţie atât transportului de persoane, cât şi de bunuri, pentru stabilirea impozitului pe mijloacele de transport, acestea sunt asimilate vehiculelor prevăzute la pct. 7 din tabelul de la **art. 263** alin. (2) din Codul fiscal, iar în cazul celor de peste 12 tone, acestea sunt asimilate autovehiculelor prevăzute la **art. 263** alin. (4) din Codul fiscal. Intră sub incidenţa acestui alineat automobilele mixte şi automobilele specializate/autospecializatele, astfel cum sunt definite de prevederile legale în vigoare.

112. În cazul în care contribuabilii nu depun documentele care să ateste sistemul suspensiei, impozitul pe mijloacele de transport se determină corespunzător autovehiculelor din categoria "vehicule cu alt sistem de suspensie".

113. Pentru remorci, semiremorci şi rulote impozitul anual este stabilit în sumă fixă în lei/an, în mod diferenţiat, în funcţie de masa totală maximă autorizată a acestora.

114.

(1) Impozitul pe mijloacele de transport se datorează pentru fiecare mijloc de transport cu tracţiune mecanică, precum şi pentru fiecare remorcă, semiremorcă şi rulotă care are carte de identitate a vehiculelor distinctă, chiar dacă circulă în combinaţie.

(2) În cazul combinaţiilor de autovehicule, un autovehicul articulat sau tren rutier, de transport marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone, omologate ca atare prin cartea de identitate a vehiculului, impozitul datorat este cel prevăzut la **art. 263** alin. (5) din Codul fiscal.

115. Impozitul pe mijloacele de transport se stabileşte pentru fiecare mijloc de transport cu tracţiune mecanică, precum şi pentru fiecare remorcă, semiremorcă şi rulotă care are cartea de identitate a vehiculelor, chiar dacă acestea circulă în combinaţie.

115^1. Sub incidenţa prevederilor de la **art. 263** alin. (7), rândul 4 din tabel, respectiv, nave de sport şi agrement, se include orice ambarcaţiune, indiferent de tip şi de modul de propulsie, al cărei corp are lungimea de 2,5 m până la 24 m, măsurată conform standardelor armonizate aplicabile şi care este destinată utilizării în scopuri sportive şi recreative definite de art. 2 alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 2195/2004 privind stabilirea condiţiilor de introducere pe piaţă şi/sau punere în funcţiune a ambarcaţiunilor de agrement.

115^2. (1) Dacă mijlocul de transport, înregistrat, nu are caracteristicile unui autovehicul, nu intră sub incidenţa prevederilor **art. 263** alin. (2), (4), (5) sau (6) din Codul fiscal, în vederea stabilirii impozitului pe mijloace de transport, fiind considerat utilaj.

(2) Dacă mijlocul de transport, înregistrat, este prevăzut cu roţi şi axe fără a avea autopropulsie se impozitează conform **art. 263** alin. (6) din Codul fiscal, pentru categoria remorci, semiremorci sau rulote.

(3) Dacă mijlocul de transport, înregistrat, este prevăzut cu roţi, axe şi autopropulsie, impozitul se stabileşte conform **art. 263** alin. (2), (4) sau (5) din Codul fiscal, după caz.

(4) Dacă un mijloc de transport prevăzut la alin. (1) şi (3) nu are carte de identitate atunci se datorează taxa prevăzută la **art. 283** alin. (2) şi (3) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 264

116. (1) Impozitul pe mijloacele de transport, precum şi obligaţiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a mijlocului de transport, reprezintă sarcină fiscală a părţii care înstrăinează.

(1^1) La înstrăinarea unui mijloc de transport, proprietarul acestuia, potrivit art. 10 alin. (5) din Ordonanţa Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărţii de identitate şi certificarea autenticităţii vehiculelor rutiere, în vederea înmatriculării sau înregistrării acestora în România, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 230/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 412 din 30 august 2000, cu modificările şi completările ulterioare, va transmite dobânditorului cartea de identitate a vehiculului, precum şi certificatul fiscal prin care se atestă că are achitat impozitul aferent, până la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat transferul dreptului de proprietate, ca anexă la contractul de vânzare-cumpărare.

(2) În situaţia în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atestă existenţa unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului, în original, privind stingerea obligaţiilor bugetare respective.

(3) Impozitul pe mijloacele de transport se datorează până la data de la care se face scăderea.

(4) Scăderea de la impunere, în cursul anului, pentru oricare dintre situaţiile prevăzute de lege, se face după cum urmează:

a) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situaţia respectivă;

b) proporţional cu perioada cuprinsă între data menţionată la lit. a) şi sfârşitul anului fiscal respectiv.

117. (1) Sunt supuse impozitului pe mijloacele de transport numai vehiculele ce intră sub incidenţa cap. IV al titlului IX din Codul fiscal, respectiv:

a) mijloacele de transport cu tracţiune mecanică, prevăzute la art. 263 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal;

b) autovehiculele de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (4) din Codul fiscal;

c) combinaţiile de autovehicule (autovehicule articulate sau trenuri rutiere) de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (5) din Codul fiscal;

d) remorcile, semiremorcile şi rulotele, prevăzute la art. 263 alin. (6) din Codul fiscal;

e) mijloacele de transport pe apă, prevăzute la art. 263 alin. (7) din Codul fiscal.

(2) În aplicarea prevederilor art. 263 alin. (3) din Codul fiscal, pentru determinarea impozitului pe mijloacele de transport în cazul motocicletelor, motoretelor şi scuterelor prevăzute cu ataş, nivelurile din tabelul de la art. 263 alin. (2) pct. 6 din Codul fiscal se majorează cu 50% .

118. Pentru aplicarea unitară a prevederilor art. 264 din Codul fiscal, referitoare la dobândire, înstrăinare şi radiere/scoatere din evidenţe, se fac următoarele precizări:

a) impozitul pe mijloacele de transport se datorează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost dobândite; în situaţiile în care contribuabilii - persoane fizice sau persoane juridice - dobândesc în străinătate dreptul de proprietate asupra mijloacelor de transport, oricare dintre cele prevăzute la cap. IV al titlului IX din Codul fiscal, data dobândirii se consideră:

1. data emiterii de către autoritatea vamală română a primului document în care se face referire la mijlocul de transport în cauză, în cazul persoanelor care le dobândesc din alte state decât cele membre ale Uniunii Europene;

2. data înscrisă în documentele care atestă dobândirea din statele membre ale Uniunii Europene, pentru cele dobândite după data de 1 ianuarie 2007

b) impozitul pe mijloacele de transport se dă la scădere începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a avut loc înstrăinarea sau radierea;

c) înstrăinarea priveşte pierderea proprietăţii pe oricare dintre următoarele căi:

1. transferul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport prin oricare dintre modalităţile prevăzute de lege;

2. furtul mijlocului de transport respectiv, furt înregistrat la autorităţile competente în condiţiile legii şi pentru care acestea eliberează o adeverinţă în acest sens, până la data restituirii mijlocului de transport furat către proprietarul de drept, în situaţia în care vehiculul este recuperat, ori definitiv, în situaţia în care bunul furat nu poate fi recuperat;

d) radierea, în înţelesul art. 264 alin. (2) din Codul fiscal, precum şi al prezentelor norme metodologice, constă în scoaterea din evidenţele fiscale ale compartimentelor de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale a mijloacelor de transport care intră sub incidenţa pct. 122 alin. (2).

119. În conformitate cu prevederile art. 264 din Codul fiscal, coroborate cu precizările de la pct. 118 din prezentele norme metodologice, se stabilesc următoarele două acţiuni corelative dreptului de proprietate, în raport cu care se datorează ori se dă la scădere impozitul pe mijloacele de transport, respectiv:

a) dobândirea mijlocului de transport, potrivit celor prevăzute la pct. 118 lit. a), care generează datorarea impozitului pe mijloacele de transport, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost dobândite;

b) înstrăinarea mijlocului de transport, potrivit celor menţionate la pct. 118 lit. c) din prezentele norme metodologice, care generează scăderea impozitului pe mijloacele de transport, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost înstrăinate.

119^1. Orice persoană fizică sau persoană juridică ce a dobândit/înstrăinat dreptul de proprietate asupra unui mijloc de transport are obligaţia să depună declaraţia fiscală la compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale în a cărui rază de competenţă își are domiciliul fiscal, indiferent de durata deţinerii mijlocului de transport respectiv, chiar și în cazul în care, în aceeași zi, imediat după dobândire, are loc înstrăinarea acestui obiect impozabil.

120. (1) Prezentele norme metodologice, în cazul mijloacelor de transport cu tracţiune mecanică, se completează cu prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 78/2000, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 230/2003, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi ale Ordinului ministrului administraţiei şi internelor nr. 1.501/2006 privind procedura înmatriculării, înregistrării, radierii şi eliberarea autorizaţiei de circulaţie provizorie sau pentru probe a vehiculelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 21 noiembrie 2006.

121. (1) Potrivit art. 10 alin. (1) din Ordonanţa Guvernului nr. 78/2000, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 230/2003, cu modificările şi completările ulterioare, cartea de identitate a vehiculului este documentul care conţine date despre vehicul şi proprietarii pe numele cărora acesta a fost înmatriculat succesiv, numai dacă datele din aceasta coincid cu datele din oricare dintre documentele prevăzute la alin. (3).

(2) Pentru înregistrarea mijloacelor de transport în evidenţele compartimentelor de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice se utilizează declaraţiile fiscale stabilite potrivit pct. 256, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică.

(3) La declaraţia fiscală prevăzută la alin. (2) se anexează o fotocopie de pe cartea de identitate, precum şi fotocopia certificată "pentru conformitate cu originalul" de pe contractul de vânzare-cumpărare, sub semnătură privată, contractul de schimb, factura, actul notarial (de donaţie, certificatul de moştenitor etc.), hotărârea judecătorească rămasă definitivă şi irevocabilă sau orice alt document similar.

122*). (1) Pentru mijloacele de transport scăderea impozitului se poate face atât în cazurile înstrăinării acestora, potrivit prevederilor pct. 118 lit. c), cât şi în cazurile în care mijloacele de transport respective sunt scoase din funcţiune.

(2) Mijlocul de transport scos din funcţiune corespunde mijlocului de transport cu grad avansat de uzură fizică, deteriorat sau care are piese lipsă, fiind impropriu îndeplinirii funcţiilor pentru care a fost creat.

Pentru mijlocul de transport pentru care contribuabilul nu mai poate face dovada existenţei fizice, scăderea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se face prin prezentarea unui document din care să reiasă că mijlocul de transport a fost dezmembrat, în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 82/2000 privind autorizarea agenţilor economici care desfăşoară activităţi de reparaţii, de reglare, de modificări constructive, de reconstrucţie a vehiculelor rutiere, precum şi de dezmembrare a vehiculelor uzate, aprobată cu modificări şi completări

prin Legea nr. 222/2003, cu modificările ulterioare.

În lipsa documentului prevăzut mai sus, contribuabilul care nu mai poate face dovada existenţei fizice a mijlocului de transport cu care figurează înregistrat în evidenţele compartimentului de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale va prezenta o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte elementele de identificare a contribuabilului şi a mijlocului de transport respectiv, documentul prin care a dobândit acel mijloc de transport, împrejurările care au condus la pierderea acestuia.

(3) Impozitul pe mijloacele de transport nu se dă la scădere pentru perioada în care acestea se află în reparaţii curente, reparaţii capitale sau nu sunt utilizate din oricare alt motiv, inclusiv din lipsa unor piese de schimb din reţeaua comercială sau de la unităţile de reparaţii de profil.

(4) *** Abrogat.

(5) *** Abrogat.

(6) *** Abrogat.

(7) *** Abrogat.

---

*) Anterior modificării efectuate prin Hotărârea Guvernului nr. 1861/2006, pct. 122 conţinea 5 alineate. Prin art. I lit. H (Titlul IX "Impozite şi taxe locale") pct. 56 din Hotărârea Guvernului nr. 1861/2006 s-au introdus trei noi alineate, alin. (5), (6) şi (7), fără a se face nici o precizare cu privire la fostul alin. (5).

123. (1) Deţinerea unor piese sau a unor caroserii de autovehicule nu înseamnă că acel contribuabil are un autovehicul taxabil.

(2) În caz de transformare a autoturismului prin schimbarea caroseriei, nu se stabileşte un nou impozit, deoarece capacitatea cilindrică a motorului nu se modifică.

124. Contribuabilii care datorează impozitul pe mijloacele de transport sunt datori să îndeplinească obligaţiile prevăzute de **art. 264** alin. (4) din Codul fiscal, atât în ceea ce priveşte declararea dobândirii sau înstrăinării, după caz, a mijlocului de transport, cât şi în ceea ce priveşte schimbările intervenite ulterior declarării, referitoare la adresa domiciliului/sediului/punctului de lucru, sau alte situaţii care determină modificarea cuantumului impozitului, sub sancţiunile prevăzute de dispoziţiile legale în vigoare.

125. (1) În cazul schimbării domiciliului, a sediului sau a punctului de lucru, pe teritoriul României, contribuabilii proprietari de mijloace de transport supuse impozitului au obligaţia să declare, conform **art. 264** alin. (4) din Codul fiscal, în termen de 30 de zile, la compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale din raza administrativ-teritorială unde sunt înregistrate aceste mijloace de transport, data schimbării şi noua adresă.

(2) În baza declaraţiei fiscale prevăzute la alin. (1), compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale transmite dosarul în vederea impunerii, în termen de 15 zile, compartimentului de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, după caz, specificând că, în baza confirmării primirii, va da la scădere impozitul cu începere de la data de întâi a lunii în care s-a schimbat domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, urmând ca impunerea să se stabilească cu începere de la aceeaşi dată la noua adresă.

(3) Compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, după caz, verifică pe teren, înainte de confirmarea primirii dosarului, exactitatea datelor privind noua adresă, confirmând preluarea debitului în termenul prevăzut de lege.

126. (1) În cazul înstrăinării mijloacelor de transport, impozitul stabilit în sarcina fostului proprietar se dă la scădere pe baza actului de înstrăinare, cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a făcut înstrăinarea sau, după caz, radierea, potrivit prevederilor pct. 118 lit. c).

(1^1) În cazul în care contractele de leasing financiar ce au ca obiect mijloace de transport încetează, ca urmare a rezilierii din vina locatarului, acesta va solicita radierea autovehiculelor din rolul fiscal deschis pe numele său şi va transmite locatorului o copie a certificatului fiscal. Locatorul în termen de 30 de zile va depune declaraţia fiscală la autoritatea fiscală prevăzută de lege.

(2) Compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale va proceda la scăderea impozitului şi va comunica, în termen de 15 zile, la compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază administrativ-teritorială noul proprietar, în calitatea sa de dobânditor, îşi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, numele sau denumirea acestuia, adresa lui şi data de la care s-a acordat scăderea din sarcina vechiului proprietar.

(3) Compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază administrativ-teritorială dobânditorul îşi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, este obligat să confirme primirea datelor respective în termen de 30 de zile şi să ia măsuri pentru impunerea acestuia.

(4) În ceea ce priveşte înscrierea sau radierea din evidenţele autorităţilor administraţiei publice locale a mijloacelor de transport, dispoziţiile prezentelor norme metodologice se complinesc cu cele ale instrucţiunilor menţionate la pct. 120.

127. (1) În cazul contribuabililor proprietari de mijloace de transport supuse impozitului, plecaţi din localitatea unde au declarat că au domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, fără să încunoştinţeze despre modificările intervenite, impozitele aferente se debitează în evidenţele fiscale, urmând ca ulterior să se facă cercetări pentru a fi urmăriţi la plată, potrivit reglementărilor legale.

(2) În cazul în care prin cercetările întreprinse se identifică noua adresă, compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în evidenţa cărora se află mijloacele de transport respective vor transmite debitele la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale din raza administrativ-teritorială unde contribuabilii şi-au stabilit noua adresă, în condiţiile legii.

Norme metodologice:

ART. 265

128. Prevederile pct. 71 şi 72 se aplică în mod corespunzător şi în cazul impozitului pe mijloacele de transport.

129. (1) Deţinătorii, persoane fizice sau juridice străine, care solicită înmatricularea temporară a mijloacelor de transport în România în condiţiile art. 35 din regulamentul prevăzut la pct. 122 alin. (4), au obligaţia să achite integral, la data solicitării, impozitul datorat pentru perioada cuprinsă între data de întâi a lunii următoare celei în care se înmatriculează şi până la sfârşitul anului fiscal respectiv.

(2) În situaţia în care înmatricularea priveşte o perioadă care depăşeşte data de 31 decembrie a anului fiscal în care s-a solicitat

înmatricularea, deţinătorii prevăzuţi la alin. (1) au obligaţia să achite integral impozitul pe mijloacele de transport până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, astfel:

a) în cazul în care înmatricularea priveşte un an fiscal, impozitul anual;

b) în cazul în care înmatricularea priveşte o perioadă care se sfârşeşte înainte de data de 1 decembrie a aceluiaşi an, impozitul aferent perioadei cuprinse între data de 1 ianuarie şi data de întâi a lunii următoare celei în care expiră înmatricularea.

129^1 .

(1) Pentru anul 2010, în vederea stabilirii diferenţei de impozit pe mijloacele de transport, conform prevederilor **art. 263** alin. (2) din Codul fiscal, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 72^1 , cu excepţia lit. a), după cum urmează: — se calculează impozitul pe mijloacele de transport pentru întregul an 2010, majorat conform prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 59/2010, pe baza prevederilor pct. 107—110, cu excepţia celor care au transmis dreptul de proprietate asupra mijloacelor de transport până la data de 30 iunie 2010.

(2) Hotărârile consiliilor locale privind nivelul impozitului pe mijloacele de transport cu capacitate cilindrică de până la 2.000 cmc , adoptate pentru anul fiscal 2010, rămân aplicabile și după data de 1 iulie 2010.

Norme metodologice:

ART. 266

130. Taxele pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi a autorizaţiilor se achită anticipat eliberării acestora.

Norme metodologice:

ART. 267

131. (1) Pentru eliberarea certificatelor de urbanism, în condiţiile legii, prin hotărâri ale consiliilor locale, Consiliului General al Municipiului Bucureşti sau consiliilor judeţene, după caz, se stabilesc nivelurile taxelor, între limitele prevăzute în tabelul de la **art. 267** alin. (1) din Codul fiscal, taxe care se plătesc anticipat, în funcţie de suprafaţa terenului pentru care se solicită certificatul.

(2) Taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz, unde este amplasat terenul, indiferent dacă certificatul de urbanism se eliberează de la nivelul consiliului judeţean. La nivelul municipiului Bucureşti, taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

132. (1) În mediul rural, consiliile locale stabilesc taxa între limitele prevăzute în tabelul de la **art. 267** alin. (1) din Codul fiscal, reduse cu 50% . Mediul urban corespunde localităţilor de rangul 0 - III, iar mediul rural corespunde localităţilor de rangul IV şi V.

(2) În cazul în care prin cerere se indică numai adresa, potrivit nomenclaturii stradale, suprafaţa de teren la care se raportează calculul taxei este suprafaţa întregii parcele, iar în cazul în care printr-un plan topografic sau de situaţie solicitantul individualizează o anumită suprafaţă din parcelă, taxa se aplică doar la aceasta.

133. (1) Pentru clădirile utilizate ca locuinţă, atât în cazul persoanelor fizice, cât şi în cel al persoanelor juridice, precum şi pentru anexele la locuinţă taxele pentru eliberarea autorizaţiei de construire se reduc cu 50% .

(2) Calculul acestei taxe se face de către structurile de specialitate.

(3) Prin expresia anexe la locuinţă se înţelege: grajdurile, pătulele, magaziile, hambarele pentru cereale, şurele, fânăriile, remizele, şoproanele, garajele, precum şi altele asemenea.

134. (1) Autorizaţia de foraje şi excavări, model stabilit potrivit pct. 256, se eliberează de către primarii în a căror rază de competenţă teritorială se realizează oricare dintre operaţiunile: studii geotehnice, ridicări topografice, exploatări de carieră, balastiere, sonde de gaze şi petrol, precum şi oricare alte exploatări, la cererea scrisă a beneficiarului acesteia, potrivit modelului prevăzut la acelaşi punct.

(2) Autorizaţia nu este de natura autorizaţiei de construire şi nici nu o înlocuieşte pe aceasta, iar plata taxei nu îl scuteşte pe titularul autorizaţiei de orice alte obligaţii fiscale legale, în măsura în care acestea îi sunt aplicabile.

(3) Cererea pentru eliberarea autorizaţiei de foraje şi excavări are elementele constitutive ale declaraţiei fiscale şi se depune la structura de specialitate în a cărei rază de competenţă teritorială se realizează oricare dintre operaţiunile prevăzute la **art. 267** alin. (4) din Codul fiscal, cu cel puţin 30 de zile înainte de data începerii operaţiunilor.

(4) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei prevăzute la alin. (1) se plăteşte anticipat şi se calculează pentru fiecare metru pătrat sau fracţiune de metru pătrat afectat de oricare dintre operaţiunile prevăzute la alin. (1).(5) Pentru operaţiunile în curs la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, beneficiarii au obligaţia să depună cererile pentru eliberarea autorizaţiilor în termen de 30 de zile de la data publicării prezentelor norme metodologice.

135. În cazurile în care lucrările specifice organizării de şantier nu au fost autorizate o dată cu lucrările pentru investiţia de bază, taxa pentru eliberarea autorizaţiei de construire este de 3% şi se aplică la cheltuielile cu organizarea de şantier.

136. Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru organizarea de tabere de corturi, căsuţe sau rulote ori campinguri, prevăzută la **art. 267** alin. (6) din Codul fiscal, se calculează prin aplicarea unei cote de 2% asupra valorii autorizate a lucrării sau a construcţiei.

137. Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru chioşcuri, tonete, cabine, spaţii de expunere, situate pe căile şi în spaţiile publice, şi pentru amplasarea corpurilor şi a panourilor de afişaj, a firmelor şi a reclamelor se stabileşte de consiliul local şi se calculează pentru fiecare metru pătrat sau fracţiune de metru pătrat afectat acestor lucrări.

138. (1) Pentru eliberarea autorizaţiei de construire, atât persoanele fizice, cât şi persoanele juridice solicitante datorează o taxă, reprezentând 1% din valoarea de proiect declarată în cererea pentru eliberarea autorizaţiei, în conformitate cu proiectul prezentat, în condiţiile Legii nr. 50/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, valoare care include instalaţiile aferente şi nu include TVA.

(2) Calculul acestei taxe se face de către structurile de specialitate.

(3) În cazul lucrărilor de construire a clădirilor proprietate a persoanelor fizice, dacă valoarea de proiect declarată în cererea pentru

eliberarea autorizaţiei de construire este mai mică decât valoarea impozabilă determinată în condiţiile art. 251 alin. (3) din Codul fiscal, taxa se calculează prin aplicarea cotei de 1% sau reduse cu 50%, după caz, asupra valorii impozabile.

(4) Pentru orice alte lucrări supuse autorizării, în afara lucrărilor de construire a clădirilor proprietate a persoanelor fizice, stabilirea taxei se face cu respectarea prevederilor alin. (1).

139. (1) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de desfiinţare, parţială sau totală, a clădirilor se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1%, în cazul persoanelor fizice, asupra valorii impozabile a clădirii, iar în cazul persoanelor juridice, asupra valorii de inventar a clădirii.

(2) Atât în cazul persoanelor fizice, cât şi al persoanelor juridice, taxa pentru eliberarea autorizaţiei de desfiinţare, parţială sau totală, a oricăror construcţii şi amenajări care nu sunt de natura clădirilor se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1% asupra valorii reale a construcţiilor sau amenajării supuse desfiinţării, declarată de beneficiarul autorizaţiei.

(3) În cazul desfiinţării parţiale cuantumul taxei se calculează proporţional cu suprafaţa construită desfăşurată a clădirii supuse desfiinţării, iar pentru celelalte construcţii şi amenajări care nu sunt de natura clădirilor, taxa se calculează proporţional cu valoarea reală a construcţiilor sau amenajărilor supuse desfiinţării.

(3^1) Prin grija structurilor de specialitate, în termen de cel mult 15 zile de la data terminării lucrărilor de desfiinţare, se întocmeşte procesul-verbal de recepţie, model stabilit potrivit pct. 256, în care se menţionează, pe lângă elementele de identificare a contribuabilului şi a autorizaţiei de desfiinţare, data de la care intervin modificări asupra impozitului pe clădiri şi/sau asupra impozitului pe terenul aferent construcţiilor/amenajărilor supuse desfiinţării, precum şi elementele care determină modificările respective, cum ar fi: suprafaţa construită la sol a clădirilor, suprafaţa construită desfăşurată a clădirilor, suprafaţa terenului, valoarea impozabilă a clădirilor şi altele care se apreciază ca fiind necesare pentru fundamentarea modificărilor.

(4) Prin termenul desfiinţare se înţelege demolarea, dezafectarea ori dezmembrarea parţială sau totală a construcţiei şi a instalaţiilor aferente, precum şi a oricăror altor amenajări.

(5) Prin termenul dezafectare se înţelege schimbarea destinaţiei unui imobil.

140. (1) Pentru prelungirea valabilităţii certificatului de urbanism sau autorizaţiei de construire se stabileşte o taxă reprezentând 30% din taxa iniţială.

(2) Cu cel puţin 15 zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a certificatului de urbanism sau autorizaţiei de construire se recomandă ca structura specializată să înştiinţeze beneficiarul acestora despre necesitatea prelungirii valabilităţii în cazul în care lucrările de construire nu se finalizează până la termen.

(3) În cazul în care lucrările de construire nu au fost executate integral până la data expirării termenului de valabilitate a autorizaţiei de construire şi nu s-a solicitat prelungirea valabilităţii acesteia, la data regularizării taxei se stabileşte separat şi taxa prevăzută la art. 267 alin. (10) din Codul fiscal.

141. (1) Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor privind lucrările de racorduri şi branşament la reţelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu se datorează de către furnizorii serviciilor respective pentru fiecare instalaţie/beneficiar. Această autorizaţie nu este de natura autorizaţiei de construire şi nici nu o înlocuieşte pe aceasta în situaţia în care este necesară emiterea autorizaţiei de construire.

(2) Autorizaţia prevăzută la acest punct, model stabilit potrivit pct. 256, se emite numai de către primari, în funcţie de raza de competenţă.

(3) Furnizorii serviciilor nu pot efectua lucrările de racorduri sau branşamente decât după obţinerea autorizaţiei, în condiţiile prezentelor norme metodologice, sub sancţiunile prevăzute de lege.

(4) Autorizaţia privind lucrările de racorduri şi branşament la reţelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu se eliberează la cererea scrisă a furnizorilor de servicii, potrivit modelului stabilit la pct. 256.

(5) Cererea pentru eliberarea autorizaţiei privind lucrările de racorduri şi branşament la reţelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu are elementele constitutive ale declaraţiei fiscale şi se depune la structura de specialitate în a cărei rază de competenţă teritorială se realizează oricare dintre racorduri sau branşamente, prevăzute la art. 267 alin. (11) din Codul fiscal, cu cel puţin 30 de zile înainte de data începerii lucrărilor.

142. Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism şi amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului judeţean, prevăzută la art. 267 alin. (12) din Codul fiscal, se stabileşte, prin hotărâre, de către consiliile locale şi se face venit la bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz, unde se află amplasat terenul pentru care se emite certificatul de urbanism. La nivelul municipiului Bucureşti această taxă se stabileşte, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi se face venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

143. (1) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă se datorează pentru fiecare certificat eliberat de către primari în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 33/2002 privind reglementarea eliberării certificatelor şi adeverinţelor de către autorităţile publice centrale şi locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 2 februarie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 223/2002, prin care se confirmă realitatea existenţei domiciliului/reşedinţei persoanei fizice sau a sediului persoanei juridice la adresa respectivă, potrivit nomenclaturii stradale aprobate la nivelul localităţii.

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă se stabileşte, prin hotărâre, de către consiliile locale şi se face venit la bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz. La nivelul municipiului Bucureşti această taxă se stabileşte, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi se face venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

(3) Cererea pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă, precum şi Certificatul de nomenclatură stradală şi adresă reprezintă modelele stabilite potrivit pct. 256.

(4) Pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală nu se datorează şi taxa extrajudiciară de timbru.

144. (1) Taxa datorată pentru eliberarea autorizaţiei de construire, atât în cazul persoanelor fizice, cât şi al persoanelor juridice, se stabileşte pe baza valorii de proiect declarate de solicitant, care corespunde înregistrărilor din cererea pentru eliberarea autorizaţiei respective, şi se plăteşte anticipat eliberării acesteia.

(2) În situaţia în care se apreciază că valoarea reală declarată a lucrărilor este subevaluată în raport cu alte lucrări similare, compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale din raza de competenţă unde se realizează lucrările de construire, la sesizarea structurii de specialitate, are obligaţia să efectueze cel puţin inspecţia fiscală parţială, în condiţiile Codului de procedură fiscală, pentru verificarea concordanţei dintre valoarea reală a lucrărilor declarate pentru regularizarea taxei şi înregistrările efectuate în evidenţa contabilă.

(3) Termenul de plată a diferenţei rezultate în urma regularizării taxei pentru eliberarea autorizaţiei de construire este de 15 zile de la

data întocmirii procesului-verbal de recepţie, dar nu mai târziu de 15 zile de la data expirării valabilităţii autorizaţiei de construire.

(4) În cazul în care în urma regularizării taxei de autorizare beneficiarului autorizaţiei de construire i se cuvine restituirea unei sume, iar acesta înregistrează obligaţii bugetare restante, regularizarea se face potrivit prevederilor legale în vigoare.

(5) Noţiunea situaţia finală, prevăzută la **art. 267** alin. (14) lit. c) din Codul fiscal, corespunde procesului-verbal de recepţie, model stabilit potrivit pct. 256.

(6) Procesul-verbal de recepţie potrivit modelului stabilit este un formular de natură fiscală.

145. În cazul persoanelor fizice beneficiare ale autorizaţiei de construire pentru clădiri, dacă valoarea reală declarată a lucrărilor de construcţie este mai mică decât valoarea impozabilă stabilită în condiţiile **art. 251** din Codul fiscal, pentru determinarea taxei se are în vedere această din urmă valoare.

146. Nivelurile taxelor prevăzute în sumă fixă la acest capitol se stabilesc de către consiliile locale sau consiliile judeţene, după caz, între limitele şi în condiţiile prevăzute în Codul fiscal. În cazul municipiului Bucureşti această atribuţie se îndeplineşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

Norme metodologice:

ART. 268

147. Taxele prevăzute la **art. 268** alin. (1) din Codul fiscal vizează numai persoanele fizice şi asociaţiile familiale prevăzute de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 44/2008 privind desfăşurarea activităţilor economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale şi întreprinderile familiale, cu modificările şi completările ulterioare.

148. Autorizaţiile prevăzute la **art. 268** alin. (1) din Codul fiscal corespund autorizării pentru desfăşurarea de către persoanele fizice a unor activităţi economice în mod independent, precum şi celor pentru înfiinţarea şi funcţionarea asociaţiilor familiale.

149. (1) Taxele pentru eliberarea autorizaţiilor pentru desfăşurarea unei activităţi economice sunt anuale, se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condiţiile **art. 288** alin. (1) din Codul fiscal, şi se achită integral, anticipat eliberării acestora, indiferent de perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal respectiv.

(2) *** Abrogat

(3) Menţiunea privind plata acestor taxe se face pe verso-ul autorizaţiilor.

150. Taxa pentru eliberarea autorizaţiei pentru desfăşurarea unei activităţi economice nu se restituie chiar dacă autorizaţia de funcţionare a fost suspendată sau anulată, după caz.

151. În cazul pierderii ori degradării autorizaţiei de funcţionare, eliberarea alteia se face numai după achitarea taxei în condiţiile prevăzute la pct. 149 alin. (1).

152. În cazul pierderii autorizaţiei pentru desfăşurarea unei activităţi economice, titularul său are obligaţia să publice pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. Dovada publicării se depune la cererea pentru eliberarea noii autorizaţii de funcţionare.

153.

(1) Pentru efectuarea de modificări în autorizaţia pentru desfăşurarea unei activităţi economice, potrivit prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 44/2008 cu modificările şi completările ulterioare, la cererea titularului său, după eliberarea acesteia, nu se încasează taxa prevăzută la **art. 268** alin. (1) din Codul fiscal.

(2) Taxa de viză prevăzută la **art. 268** alin. (1^1) din Codul fiscal se face venit la bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz.

(3) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei privind desfăşurarea activităţii de alimentaţie publică se stabileşte prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condiţiile **art. 288** alin. (1) din Codul fiscal şi se achită integral, anticipat eliberării acesteia, indiferent de perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal respectiv.

154. Taxele pentru eliberarea autorizaţiilor sanitare de funcţionare, prevăzute la **art. 268** alin. (2) din Codul fiscal, sunt anuale şi se achită integral, anticipat eliberării acestora, indiferent de perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal respectiv şi se fac venit la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde se află situate obiectivele şi/sau unde se desfăşoară activităţile pentru care se solicită autorizarea. În cazul municipiului Bucureşti, aceste taxe se fac venit la bugetul local al sectorului unde se află situate obiectivele şi/sau unde se desfăşoară activităţile pentru care se solicită autorizarea.

155. (1) Taxele prevăzute la **art. 268** alin. (2) din Codul fiscal:

a) se referă la autorizaţiile sanitare de funcţionare eliberate de direcţiile de sănătate publică teritoriale în temeiul Legii nr. 95/2006, cu modificările şi completările ulterioare.

b) *** Abrogat

c) se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condiţiile **art. 288** alin. (1) din Codul fiscal;

d) nu se restituie chiar dacă autorizaţia a fost retrasă temporar sau definitiv.

(2) La eliberarea autorizaţiilor sanitare de funcţionare, direcţiile de sănătate publică teritoriale vor solicita beneficiarilor autorizaţiilor respective dovada efectuării plăţii taxelor, în contul unităţii administrativ-teritoriale unde se află situate obiectivele şi/sau unde se desfăşoară activităţile pentru care se solicită autorizarea.

156. (1) Taxa prevăzută la **art. 268** alin. (3) din Codul fiscal, pentru eliberarea de copii heliografice de pe planurile cadastrale sau de pe alte asemenea planuri deţinute de consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile judeţene se datorează de persoanele fizice şi persoanele juridice beneficiare.

(2) Taxa prevăzută la alin. (1) se stabileşte, în lei/mp sau fracţiune de mp, prin hotărâri ale autorităţilor deliberative, în condiţiile **art. 288** alin. (1).

157. Taxa prevăzută la pct. 156 se achită integral, anticipat eliberării copiilor heliografice de pe planurile cadastrale sau de pe alte asemenea planuri şi se face venit la bugetul local administrat de către autoritatea deliberativă care deţine planurile respective.

158. (1) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător, prevăzută la **art. 268** alin. (4) din Codul fiscal:

a) se încasează de la persoanele fizice producători care intră sub incidenţa Hotărârii Guvernului nr. 661/2001 privind procedura de eliberare a certificatului de producător, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 3 august 2001, denumită în continuare Hotărârea Guvernului nr. 661/2001;

b) se achită anticipat eliberării certificatului de producător;

c) se face venit la bugetele locale ale căror ordonatori principali de credite sunt primarii care au eliberat certificatele de producător respective;

d) nu se restituie chiar dacă certificatul de producător a fost anulat.

(2) Certificatul de producător se eliberează la cerere, al cărui model este stabilit potrivit anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 661/2001.

(3) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător se stabileşte prin hotărâri adoptate de consiliile locale, în condiţiile prevederilor **art. 268** alin. (4) coroborate cu cele ale **art. 288** alin. (1) din Codul fiscal. În cazul municipiului Bucureşti, această taxă se stabileşte prin hotărâre adoptată de Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(4) Autorităţile deliberative pot stabili taxe pentru eliberarea certificatelor de producător, între limitele din tabloul prevăzut în normele metodologice la pct. 11 alin. (3), diferenţiate pe produse.

159. Potrivit prevederilor art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 661/2001, contravaloarea certificatelor de producător se suportă din taxele menţionate la pct. 158 alin. (4) şi pe cale de consecinţă autorităţile deliberative nu pot institui alte taxe pentru eliberarea certificatelor de producător în afara acestora.

159^1 (1) Taxa pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizaţiei privind desfăşurarea activităţii de alimentaţie publică, prevăzută la **art. 268** alin. (5) se datorează bugetului local al comunei, oraşului sau municipiului, după caz, în a cărui rază administrativă se află amplasată unitatea sau standul de comercializare. Autorizaţia se emite de către primarul în a cărui rază de competenţă se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

(2) Taxele pentru eliberarea privind desfăşurarea de activităţi de alimentaţie publică, sunt anuale, se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condiţiile **art. 268** alin. (5) şi **art. 288** alin. (1) din Codul fiscal, şi se achită integral, anticipat eliberării acestora, indiferent de perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal respectiv

Norme metodologice:

ART. 269

160. Taxele pentru eliberarea atât a certificatului de urbanism, cât şi a autorizaţiei de construire, prevăzute la **art. 269** din Codul fiscal, nu se datorează în următoarele cazuri:

a) pentru oricare categorie de lucrări referitoare la locaşuri de cult, inclusiv pentru construcţiile-anexe ale acestora, cu condiţia ca acel cult religios să fie recunoscut oficial în România;

b) pentru lucrările de dezvoltare, modernizare sau reabilitare a infrastructurilor din transporturi care aparţin domeniului public al statului, indiferent de solicitant;

c) pentru lucrările de interes public judeţean sau local;

d) pentru lucrările privind construcţiile ai căror beneficiari sunt instituţiile publice, indiferent de solicitantul autorizaţiei;

e) pentru lucrările privind autostrăzile şi căile ferate atribuite prin concesionare în conformitate cu Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziţie publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice şi a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr.337/2006, cu modificările şi completările ulterioare.

161. În sensul prezentelor norme metodologice, prin lucrări de interes public se înţelege orice lucrări de construcţii şi reparaţii finanţate din fonduri publice prevăzute în componentele bugetului general consolidat.

Norme metodologice:

ART. 270

162. Beneficiarii serviciilor de reclamă şi publicitate realizate în baza unui contract sau a unei altfel de înţelegeri încheiate cu oricare altă persoană datorează taxa, prevăzută la **art. 270** din Codul fiscal, la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia persoana respectivă prestează aceste servicii de reclamă şi publicitate.

163.

(1) Taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate, se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 1% şi 3%, inclusiv, asupra valorii serviciilor de reclamă şi publicitate, prevăzută în contract, exclusiv taxa pe valoarea adăugată.

(1^1) Nu se includ în valoarea serviciilor de reclamă şi publicitate, serviciile de decorare, neutralizare şi întreţinere reclamă.

(2) Nivelul cotei se stabileşte de către consiliile locale în cursul lunii mai a fiecărui an pentru anul fiscal următor, potrivit **art. 288** alin. (1) din Codul fiscal.

164. (1) Taxa se plăteşte lunar de către prestatorul serviciului de reclamă şi publicitate, pe toată durata desfăşurării contractului, până la data de 10 a lunii următoare datorării taxei.

(2) Taxa se datorează de la data intrării în vigoare a contractului.

Norme metodologice:

ART. 271

165. (1) Pentru utilizarea unui panou, afişaj sau structură de afişaj pentru reclamă şi publicitate într-un loc public, care nu are la bază un contract de publicitate, consiliile locale stabilesc, prin hotărâre, taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, pe metru pătrat de afişaj, plătită de utilizator la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia este amplasat panoul, afişajul sau structura de afişaj. La nivelul municipiului Bucureşti această taxă se stabileşte, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi se face

venit la bugetul local al sectorului în raza căruia este amplasat panoul, afişajul sau structura de afişaj.

(2) În cazul în care panoul, afişajul sau structura de afişaj este închiriată unei alte persoane, utilizatorul final va datora taxa în condiţiile **art. 270** sau **art. 271** din Codul fiscal, după caz.

166. Taxa datorată se calculează prin înmulţirea numărului de metri pătraţi sau a fracţiunii de metru pătrat a afişajului cu taxa stabilită de autoritatea deliberativă.

167. (1) Suprafaţa pentru care se datorează taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate este determinată de dreptunghiul imaginar în care se înscriu toate elementele ce compun afişul, panoul sau firma, după caz.

(2) Exemplu de afiş, panou sau firmă:

Figura 26, reprezentând modelul de afiş, panou sau firmă, se găseşte în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, la pagina 173.

(3) Suprafaţa pentru care se datorează taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, potrivit exemplului de la alin. (2), se determină prin înmulţirea L x l, respectiv 5,73 m x 4,08 m = 23,38 mp.

(4) Firma instalată la locul în care o persoană derulează o activitate economică este asimilată afişului.

168. (1) În sensul prevederilor **art. 271** alin. (4) din Codul fiscal, se fac următoarele precizări:

a) se consideră că taxa pentru afişajul în scop de reclamă şi publicitate se plăteşte anual, anticipat, atunci când un contribuabil stinge obligaţia de plată datorată pentru anul fiscal respectiv, înainte de data de 15 martie, inclusiv, a aceluiaşi an fiscal;

b) se consideră că taxa pentru afişajul în scop de reclamă şi publicitate se plăteşte trimestrial, atunci când un contribuabil stinge obligaţia de plată datorată pentru anul fiscal respectiv, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie şi 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Taxa se calculează pentru un an fiscal sau pentru numărul de luni şi zile rămase până la sfârşitul anului fiscal şi se plăteşte de către utilizatorul panoului, afişajului sau structurii de afişaj, potrivit prevederilor alin. (1).

169. Consiliile locale, prin hotărârile adoptate în condiţiile pct. 165 alin. (1), pot stabili obligaţia ca persoanele care datorează această taxă să depună o declaraţie fiscală, model stabilit conform pct. 256. În cazul în care autorităţile deliberative optează pentru obligaţia depunerii declaraţiei fiscale, aceasta va fi depusă la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în a cărei rază este amplasat panoul, afişajul sau structura de afişaj, sub sancţiunile prevăzute la **art. 294** alin. (2) din Codul fiscal, în termen de 30 de zile de la data amplasării.

Norme metodologice:

ART. 272

170. Intră sub incidenţa prevederilor **art. 272** alin. (3) din Codul fiscal şi afişele expuse în exteriorul clădirii, prin care se fac publice spectacolele de natura celor prevăzute la **art. 273** din Codul fiscal, dar numai cele de la sediul organizatorului şi/sau locul desfăşurării spectacolului, fiind asimilate celor amplasate în interiorul clădirilor.

Norme metodologice:

ART. 273

171. Persoanele fizice şi persoanele juridice care organizează manifestări artistice, competiţii sportive sau orice altă activitate distractivă, cu caracter permanent sau ocazional, datorează impozitul pe spectacole, calculat în cote procentuale asupra încasărilor din vânzarea abonamentelor şi biletelor de intrare sau, după caz, în sumă fixă, în funcţie de suprafaţa incintei, în cazul videotecilor şi discotecilor.

172. Impozitul pe spectacole se plăteşte lunar, până la data de 15, inclusiv, a lunii următoare celei în care se organizează spectacolul, la bugetele locale ale comunelor, ale oraşelor sau ale municipiilor, după caz, în a căror rază de competenţă se desfăşoară spectacolele. La nivelul municipiului Bucureşti impozitul pe spectacole se face venit la bugetul local al sectoarelor în a căror rază de competenţă se desfăşoară spectacolele.

Norme metodologice:

ART. 274

173. Organizatorii de manifestări artistice cinematografice, teatrale, muzicale şi folclorice datorează impozit pe spectacole, în condiţiile prezentelor norme metodologice, calculat asupra încasărilor din vânzarea biletelor de intrare/abonamentelor, din care se scade valoarea timbrelor cinematografice, teatrale, muzicale, folclorice sau de divertisment, după caz, determinată potrivit prevederilor:

a) Legii nr. 35/1994 privind timbrul literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii şi de divertisment, republicată;

b) Ordinul ministrului culturii şi cultelor şi al ministrului finanţelor publice nr. 2823/1566/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice şi privind perceperea, încasarea, utilizarea, evidenţa şi controlul destinaţiei sumelor rezultate din aplicarea timbrului literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii şi de divertisment, precum şi procedura de solicitare şi comunicare a opţiunilor titularilor de drepturi de autori sau ale titularilor de drepturi conexe dreptului de autori ori, după caz, ale moştenitorilor acestora, cu modificările şi completările ulterioare.

174. Pentru manifestările artistice şi competiţiile sportive impozitul pe spectacole se stabileşte asupra încasărilor din vânzarea abonamentelor şi a biletelor de intrare, valoare care nu include TVA, prin aplicarea următoarelor cote:

a) 2% pentru manifestările artistice de teatru, de operă, de operetă, de filarmonică, cinematografice, muzicale, de circ, precum şi

pentru competiţiile sportive interne şi internaţionale;

b) 5% pentru manifestările artistice de genul: festivaluri, concursuri, cenacluri, serate, recitaluri sau alte asemenea manifestări artistice ori distractive care au un caracter ocazional.

175. Contribuabililor care desfăşoară activităţi sau servicii de natura celor menţionate la **art. 274** alin. (2) din Codul fiscal le revine obligaţia de a înregistra la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază teritorială îşi au domiciliul sau sediul, după caz, atât abonamentele, cât şi biletele de intrare şi de a afişa tarifele la casele de vânzare a biletelor, precum şi la locul de desfăşurare a spectacolelor, interzicându-li-se să încaseze sume care depăşesc tarifele precizate pe biletele de intrare şi/sau abonamente.

175^1. Persoanele care datorează impozit pe spectacole pot emite bilete de intrare la spectacole prin sistem propriu de înseriere şi numerotare, folosind programul informatic propriu, cu respectarea prevederilor **art. 274** alin. (4) din Codul fiscal, precum şi a conţinutului minimal obligatoriu al biletelor şi abonamentelor de intrare la spectacol conform Hotărârii Guvernului nr.846/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind tipărirea, înregistrarea, evidenţa şi gestionarea abonamentelor şi biletelor de intrare la spectacole.

176. În cazul în care contribuabilii prevăzuţi la pct. 175 organizează aceste spectacole în raza teritorială de competenţă a altor autorităţi ale administraţiei publice locale decât cele de la domiciliul sau sediul lor, după caz, acestora le revine obligaţia de a viza abonamentele şi biletele de intrare la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază teritorială se desfăşoară spectacolele.

177. (1) Normele privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidenţa şi inventarul biletelor de intrare şi al abonamentelor se elaborează în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor, contrasemnate de Ministerul Culturii şi Cultelor şi de Agenţia Naţională pentru Sport.

(2) Formularele tipizate aflate în stoc până la data publicării normelor prevăzute la alin. (1) vor putea fi utilizate până la epuizare, în condiţiile adaptării corespunzătoare.

Norme metodologice:

ART. 275

178. (1) Prin discotecă, în sensul prezentelor norme metodologice, se înţelege activitatea artistică şi distractivă desfăşurată într-o incintă prevăzută cu instalaţii electronice speciale de lumini, precum şi de redare şi audiţie de muzică, unde se dansează, indiferent cum este denumită ori de felul cum este organizată ca activitate, respectiv:

a) integrată sau conexă activităţilor comerciale de natura celor ce intră sub incidenţa activităţilor specifice grupei 932 din CAEN - alte activităţi recreative.

b) integrată sau conexă oricăror alte activităţi nemenţionate la lit. a);

c) individuală;

d) cu sau fără disc-jockey.

(2) Nu sunt de natura discotecilor activităţile prilejuite de organizarea de nunţi, de botezuri şi de revelioane.

(3) Prin videotecă, în sensul prezentelor norme metodologice, se înţelege activitatea artistică şi distractivă desfăşurată într-o incintă prevăzută cu instalaţii electronice speciale de redare şi vizionare de filme; nu este de natura videotecii activitatea care intră sub incidenţa clasei 9213 din CAEN-rev.1.

(4) În cazul videotecilor şi discotecilor nu se aplică prevederile referitoare la tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidenţa şi inventarul biletelor de intrare şi al abonamentelor.

179. (1) Pentru determinarea impozitului pe spectacole, în cazul videotecilor şi discotecilor, prin incintă se înţelege spaţiul închis în interiorul unei clădiri, suprafaţa teraselor sau suprafaţa de teren afectată pentru organizarea acestor activităţi artistice şi distractive.

(2) Pentru dimensionarea suprafeţei incintei în funcţie de care se stabileşte impozitul pe spectacole se însumează suprafeţele utile afectate acestor activităţi, precum şi, acolo unde este cazul, suprafaţa utilă a incintelor în care se consumă băuturi alcoolice, băuturi răcoritoare sau cafea, indiferent dacă participanţii stau în picioare sau pe scaune, precum şi suprafaţa utilă a oricăror alte incinte în care se desfăşoară o activitate distractivă conexă programelor de videotecă sau discotecă.

(3) Prin zi de funcţionare, pentru determinarea impozitului pe spectacole, se înţelege intervalul de timp de 24 de ore, precum şi orice fracţiune din acesta înăuntrul căruia se desfăşoară activitatea de videotecă sau discotecă, chiar dacă programul respectiv cuprinde timpi din două zile calendaristice consecutive.

180. (1) Cuantumul impozitului, prevăzut în sumă fixă la **art. 275** alin. (2) din Codul fiscal, se stabileşte de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti, în cursul lunii mai a fiecărui an pentru anul fiscal următor, astfel:

I. se stabileşte o valoare cuprinsă între limitele prevăzute la **art. 275** alin. (2) din Codul fiscal;

II. asupra valorii stabilite potrivit menţiunii prevăzute la alin. (2) se aplică coeficientul de corecţie ce corespunde rangului localităţii respective, astfel;

a) localităţi urbane de rangul 0 ..... 8,00;

b) localităţi urbane de rangul I 5,00;

c) localităţi urbane de rangul II 4,00;

d) localităţi urbane de rangul III 3,00;

e) localităţi rurale de rangul IV 1,10;

f) localităţi rurale de rangul V ..... 1,00.

III. asupra valorii rezultate potrivit menţiunii de la lit. b) se poate aplica majorarea anuală, hotărâtă de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti, cu până la 20%, prevăzută de **art. 287** din Codul fiscal, reprezentând impozitul pe spectacole, în lei/mp zi, ce se percepe pentru activitatea de videotecă sau discotecă.

(2) Contribuabilii care intră sub incidenţa **art. 275** alin. (1) din Codul fiscal au obligaţia să prezinte releveul suprafeţei incintei o dată cu depunerea declaraţiei fiscale şi ori de câte ori intervine o modificare a acestei suprafeţe, ţinând seama de prevederile pct. 179 alin. (1) şi (2).

181. (1) În cazul contribuabililor care organizează activităţi artistice şi distractive de videotecă şi discotecă, impozitul pe spectacole se

determină pe baza suprafeţei incintei afectate pentru organizarea acestor activităţi, nefiind necesare bilete sau abonamente.

(2) Contribuabilii care organizează activităţi artistice şi distractive de videotecă şi discotecă, în calitatea lor de plătitori de impozit pe spectacole, au obligaţia de a depune Declaraţia fiscală pentru stabilirea impozitului pe spectacole, în cazul activităţilor artistice şi distractive de videotecă şi discotecă, stabilită potrivit pct. 256, până cel târziu la data de 15 inclusiv, pentru luna următoare.

Norme metodologice:

ART. 276

182. Contractele încheiate între contribuabilii organizatori de spectacole şi beneficiarii sumelor cedate în scopuri umanitare se vor înregistra la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază teritorială se desfăşoară spectacolul, prealabil organizării acestuia. Pentru aceste sume nu se datorează impozit pe spectacol.

183. Contractele care intră sub incidenţa prevederilor **art. 276** din Codul fiscal sunt cele ce fac obiectul prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 25 mai 1994, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme metodologice:

ART. 277

184. Impozitul pe spectacole se plăteşte lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei în care se realizează venitul, la bugetele locale, potrivit destinaţiilor prevăzute la pct. 172.

Norme metodologice:

ART. 278

185. (1) Instituirea taxei hoteliere constituie atribuţia opţională a consiliilor locale ale comunelor, ale oraşelor sau ale municipiilor, după caz. La nivelul municipiului Bucureşti această atribuţie se îndeplineşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(2) Hotărârea privind instituirea taxei hoteliere se adoptă în cursul anului şi se aplică în anul fiscal următor, în condiţiile prezentelor norme metodologice.

186. Persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea au obligaţia ca în documentele utilizate pentru încasarea tarifelor de cazare să evidenţieze distinct taxa hotelieră încasată determinată în funcţie de cota şi, după caz, de numărul de zile stabilite de către autorităţile deliberative.

187. Sumele încasate cu titlu de taxă hotelieră se varsă la bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz, în a cărei rază de competenţă se află unitatea de cazare, lunar, până la data de 10 a lunii în curs pentru luna precedentă, cu excepţia situaţiilor în care această dată coincide cu o zi nelucrătoare, caz în care virarea se face în prima zi lucrătoare următoare. La nivelul municipiului Bucureşti această taxă se face venit la bugetul local al sectorului în a cărui rază de competenţă se află unitatea de cazare.

Norme metodologice:

ART. 279

188. În cazul în care autorităţile prevăzute la pct. 185 optează pentru instituirea taxei hoteliere, cota de 1% se aplică la valoarea totală a cazării/tarifului de cazare pentru fiecare zi de sejur a turistului, valoare care nu include T.V.A.

Norme metodologice:

ART. 280

189. Pentru a beneficia de scutirea de la plata taxei hoteliere, persoanele interesate trebuie să facă dovada cu: certificatul de încadrare într-o categorie de persoane cu handicap, cuponul de pensie, carnetul de student sau orice alt document similar, însoţit de actul de identitate. În cazul persoanelor în vârstă de până la 14 ani, actul de identitate este certificatul de naştere sau alte documente care atestă situaţia respectivă.

Norme metodologice:

ART. 281

190. Sumele încasate cu titlu de taxă hotelieră se varsă la bugetul local al comunelor/oraşelor/municipiilor/sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz, în a căror rază de competenţă se află unitatea de cazare, lunar, până la data de 10 a lunii în curs pentru luna precedentă, cu excepţia situaţiilor în care această dată coincide cu o zi nelucrătoare, caz în care virarea se face în prima zi lucrătoare următoare.

191. La virarea sumelor reprezentând taxa hotelieră, unităţile de cazare, persoane juridice, prin intermediul cărora se realizează cazarea, vor depune la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale respective o declaraţie-decont, model

prevăzut la pct. 256 din prezentele norme metodologice, care să cuprindă sumele încasate şi virate pentru luna de referinţă. Virarea sumelor se face în primele 10 zile ale fiecărei luni pentru luna precedentă.

Norme metodologice:

ART. 282

192. Consiliile locale, consiliile judeţene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, prin regulamentul aprobat, vor stabili condiţiile şi sectoarele de activitate în conformitate cu prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 45/2003 privind finanţele publice locale, precum şi modul de organizare şi funcţionare a serviciilor publice pentru care se propun taxele respective şi modalităţile de consultare şi de obţinere a acordului persoanelor fizice şi juridice beneficiare ale serviciilor respective.

193. Hotărârile adoptate de către autorităţile prevăzute la pct. 192, în legătură cu perceperea taxelor speciale de la persoanele fizice şi juridice plătitoare, vor fi afişate la sediul autorităţilor administraţiei publice locale şi vor fi publicate, potrivit legii.

194. Împotriva acestor hotărâri persoanele interesate pot face contestaţie în termen de 15 zile de la afişarea sau publicarea acestora. După expirarea acestui termen autoritatea deliberativă care a adoptat hotărârea se întruneşte şi deliberează asupra contestaţiilor primite.

195. (1) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice şi juridice care se folosesc de serviciile publice locale pentru care s-au instituit taxele respective.

(2) *** Eliminat

(3) Taxe speciale nu se pot institui concesionarilor din sectorul utilităţilor publice (gaze naturale, apă, energie electrică), pentru existenţa pe domeniul public/privat al unităţilor administrativ-teritoriale a reţelelor de apă, de transport şi distribuţie a energiei electrice şi a gazelor naturale.

196. Taxele speciale, instituite potrivit prevederilor **art. 282** din Codul fiscal, se încasează într-un cont distinct, deschis în afara bugetului local, fiind utilizate în scopurile pentru care au fost înfiinţate, iar contul de execuţie al acestora se aprobă de consiliul local, consiliul judeţean sau Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz.

Norme metodologice:

ART. 283

197. *** Abrogat

198. *** Abrogat

199. *** Abrogat

200. *** Abrogat

201. *** Abrogat

202. *** Abrogat

203. *** Abrogat

204. *** Abrogat

205. Procedurile prevăzute la **art. 283** alin. (3) din Codul fiscal vor fi aprobate de autorităţile deliberative interesate pentru anul fiscal următor, în termenul prevăzut la **art. 288** din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 284

206. Scutirea de impozit pe clădiri, impozit pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor, de taxele speciale adoptate de consiliile locale, precum şi de alte taxe locale stabilite conform **art. 283** din Codul fiscal se acordă pentru:

a) veteranul de război;

b) persoana fizică, cetăţean român, care în perioada regimurilor instaurate cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 a avut de suferit persecuţii din motive etnice, după cum urmează:

1. a fost deportată în ghetouri şi lagăre de concentrare din străinătate;

2. a fost privată de libertate în locuri de detenţie sau în lagăre de concentrare;

3. a fost strămutată în altă localitate decât cea de domiciliu;

4. a făcut parte din detaşamentele de muncă forţată;

5. a fost supravieţuitoare a trenului morţii;

6. este soţul/soţia persoanei asasinate sau executate din motive etnice, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

c) persoana care, după data de 6 martie 1945, pe motive politice:

1. a executat o pedeapsă privativă de libertate în baza unei hotărâri judecătoreşti rămase definitivă sau a fost lipsită de libertate în baza unui mandat de arestare preventivă pentru infracţiuni politice;

2. a fost privată de libertate în locuri de deţinere în baza unor măsuri administrative sau pentru cercetări de către organele de represiune;

3. a fost internată în spitale de psihiatrie;

4. a avut stabilit domiciliu obligatoriu;

5. a fost strămutată într-o altă localitate;

d) soţul/soţia celui decedat, din categoria celor dispăruţi sau exterminaţi în timpul detenţiei, internaţi abuziv în spitale de psihiatrie, strămutaţi, deportaţi în străinătate sau prizonieri, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

e) soţul/soţia celui decedat după ieşirea din închisoare, din spitalul de psihiatrie, după întoarcerea din strămutare, din deportare sau din prizonierat, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

f) soţul/soţia celui decedat în condiţiile prevăzute la alineatele precedente şi care, din motive de supravieţuire, a fost nevoit să divorţeze de cel închis, internat abuziv în spitale de psihiatrie, deportat, prizonier sau strămutat, dacă nu s-a recăsătorit şi dacă poate face dovada că a convieţuit cu victima până la decesul acesteia;

g) persoana care a fost deportată în străinătate după 23 august 1944;

h) persoana care a fost constituită în prizonier de către partea sovietică după data de 23 august 1944 ori, fiind constituită ca atare, înainte de această dată, a fost reţinută în captivitate după încheierea armistiţiului.

207. De drepturile prevăzute la **art. 284** alin. (1) lit. b) din Codul fiscal beneficiază şi persoanele care au calitatea de luptător în rezistenţa anticomunistă, precum şi cele din rezistenţa armată care au participat la acţiuni de împotrivire cu arma şi de răsturnare prin forţă a regimului comunist, conform Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calităţii de luptător în rezistenţa anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracţiuni săvârşite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum şi persoanelor care au participat la acţiuni de împotrivire cu arme şi de răsturnare prin forţă a regimului comunist instaurat în România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 568/2001, cu modificările şi completările ulterioare.

208. Scutirea de la plata:

1. impozitului pe clădiri pentru locuinţa situată la adresa de domiciliu;

2. impozitului pe teren aferent clădirii prevăzute la pct. 1;

3. taxei asupra mijloacelor de transport, aferentă unui singur autoturism tip hycomat sau a unui mototriciclu,

se acordă pentru persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) şi art. 4 alin. (1) din Legea recunoştinţei faţă de eroii-martiri şi luptătorii care au contribuit la victoria Revoluţiei române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, respectiv celor care au calitatea de:

a) luptător pentru victoria Revoluţiei din decembrie 1989:

a.1) luptător rănit - atribuit celor care au fost răniţi în luptele pentru victoria Revoluţiei din decembrie 1989 sau în legătură cu aceasta;

a.2) luptător reţinut - atribuit celor care au fost reţinuţi de forţele de represiune ca urmare a participării la acţiunile pentru victoria Revoluţiei din decembrie 1989;

a.3) luptător remarcat prin fapte deosebite - atribuit celor care, în perioada 14 - 25 decembrie 1989, au mobilizat şi au condus grupuri sau mulţimi de oameni, au construit şi au menţinut baricade împotriva forţelor de represiune ale regimului totalitar comunist, au ocupat obiective de importanţă vitală pentru rezistenţa regimului totalitar şi le-au apărat până la data judecării dictatorului, în localităţile unde au luptat pentru victoria Revoluţiei române din decembrie 1989, precum şi celor care au avut acţiuni dovedite împotriva regimului şi însemnelor comunismului între 14 - 22 decembrie 1989;

b) urmaş de erou-martir, şi anume: soţul supravieţuitor, părinţii celui decedat şi fiecare dintre copiii acestuia.

209. Categoriile de persoane prevăzute la **art. 284** alin. (2) din Codul fiscal, pentru a beneficia de scutirile prevăzute de acesta, trebuie să prezinte certificate doveditoare, potrivit Legii nr. 341/2004.

210. Scutirea de impozit pe clădiri, impozit pe teren şi taxa pentru eliberarea autorizaţiilor de funcţionare pentru desfăşurarea unei activităţi economice se acordă pentru:

a) persoanele cu handicap grav;

b) persoanele cu handicap accentuat;

c) persoanele invalide de gradul I.

d) *** Abrogat.

211. Scutirile prevăzute la **art. 284** alin. (1) - (4) din Codul fiscal se acordă în proporţie de 100% pentru bunurile proprii şi pentru bunurile comune ale soţilor, stabilite potrivit Codului familiei.

212. *** Abrogat.

213. *** Abrogat.

214. Pentru a beneficia de scutirea de impozitul pe clădiri prevăzută la **art. 284** alin. (9) din Codul fiscal, persoanele fizice sau juridice române care deţin în proprietate clădirile în cauză trebuie să depună la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale o cerere însoţită de copii de pe autorizaţia de construire pentru lucrările de reabilitare termică şi de pe documentele din care reiese perioada de rambursare a creditului obţinut pentru reabilitarea termică. Scutirea se acordă începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care persoanele au depus cererea respectivă.

215. (1) Potrivit prevederilor art. 651 din Codul civil, succesiunile se deschid prin moarte.

(2) *** Abrogat

(3) *** Abrogat

(4) *** Abrogat

(5) În aplicarea prevederilor art. 68 din Legea notarilor publici şi a activităţii notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 16 mai 1995, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 36/1995, şi ale art. 75 din regulamentul prevăzut la pct. 275, secretarului unităţii administrativ-teritoriale/secretarului sectorului municipiului Bucureşti, denumit în continuare secretar, din raza localităţii în care defunctul a avut ultimul domiciliu, atunci când are cunoştinţă că moştenirea cuprinde bunuri imobile, procedând la verificarea datelor înregistrate în registrul agricol, îi revine obligaţia să trimită sesizarea pentru deschiderea procedurii succesorale notarului public care ţine opisul de evidenţă a procedurilor succesorale, cu menţionarea datelor prevăzute la art. 72 din acest regulament, în cel mult 30 de zile calendaristice de la data decesului, sub sancţiunile prevăzute de lege.

(6) Sesizarea pentru deschiderea procedurii succesorale se întocmeşte obligatoriu în 3 exemplare, din care unul se înaintează notarului public, unul compartimentului de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale pentru cunoaşterea datelor de identitate a succesibililor, iar cel de-al treilea rămâne la secretar, ca unic document care stă la baza înregistrărilor din registrul prevăzut la alin. (7).

(7) Pentru urmărirea realizării atribuţiei prevăzute la alin. (6) secretarii au obligaţia conducerii unui registru de evidenţă a sesizărilor pentru deschiderea procedurii succesorale, care conţine următoarele coloane: numărul curent, numele şi prenumele defunctului, data decesului, numărul actului de deces, numărul şi data înregistrării sesizării pentru deschiderea procedurii succesorale în registrul general pentru înregistrarea corespondenţei de la nivelul autorităţilor administraţiei publice locale respective, rolul nominal unic, volumul/poziţia

nr. din registrul agricol, numărul şi data confirmării primirii de către notarul public şi observaţii.

(8) Registrul prevăzut la alin. (7), al cărui model se stabileşte potrivit prevederilor pct. 256, va fi numerotat, şnuruit, sigilat şi înregistrat în registrul general pentru înregistrarea corespondenţei, prin grija secretarului, în termen de 30 de zile de la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(9) În registrul de evidenţă a sesizărilor pentru deschiderea procedurii succesorale se trec şi defuncţii cu ultimul domiciliu în localitatea din raza de competenţă a secretarului respectiv, cu precizarea că nu se mai înaintează la notarul public sesizarea respectivă, iar la rubrica "observaţii" se face menţiunea "fără bunuri imobile".

(10) Prealabil înaintării către notarul public a sesizării pentru deschiderea procedurii succesorale, secretarul va solicita compartimentului de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale să cerceteze poziţia din rolul nominal unic al defunctului, în ceea ce priveşte impunerea pentru cei 5 ani din urmă.

(11) Când se constată că defunctul - autor al succesiunii, în calitate de contribuabil, a fost omis sau insuficient impus pentru anul decesului sau pentru oricare alt an din cei 5 ani anteriori decesului, se va proceda la consemnarea în sesizare a creanţelor bugetare datorate, acestea socotindu-se ca o sarcină succesorală, făcând parte din pasivul succesoral, iar moştenitorii răspund solidar în ceea ce priveşte plata creanţelor bugetare respective.

(12) Cercetarea prevăzută la alin. (11) se face atât asupra înregistrărilor din registrul de rol nominal unic, cât şi asupra celor din registrul agricol.

(13) *** Abrogat

215^1. (1) Potrivit art. 10 alin. 2 din Legea locuinţei nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Legea locuinţei nr. 114/1996, pentru contribuabilii persoane fizice, titulari ai contractelor de construire a unei locuinţe cu credit sau ai contractelor de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuinţelor noi care se realizează în condiţiile art. 7 - 9 din legea menţionată mai sus, scutirea de la plata impozitului pe clădiri se acordă pe timp de 10 ani de la data de întâi a lunii următoare celei în care a fost dobândită locuinţa respectivă.

(2) Beneficiarii de credite, în condiţiile prevederilor Ordonanţei Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investiţiilor pentru realizarea unor lucrări publice şi construcţii de locuinţe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 28 ianuarie 1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 82/1995, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Ordonanţa Guvernului nr. 19/1994, sunt scutiţi de la plata impozitului pe clădiri pe o perioadă de 10 ani de la data de întâi a lunii următoare celei în care a fost dobândită locuinţa respectivă.

(3) Persoanele fizice beneficiare de credite care au dobândit locuinţe, în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 19/1994, beneficiază de scutirea de la plata impozitului pe clădiri începând cu această dată şi până la împlinirea termenului de 10 ani, calculat începând cu data dobândirii locuinţelor.

215^2. (1) Pentru a putea beneficia de scutirile prevăzute la pct. 215^1 persoanele în cauză vor prezenta o cerere la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale, împreună cu originalul şi copia actelor care le atestă această calitate, respectiv contractul de construire a unei locuinţe cu credit, contractul de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuinţei sau contractul de dobândire a locuinţei, după caz, şi procesul-verbal de predare-primire/preluare a locuinţei în cauză, numai pentru o clădire. Aceste scutiri se acordă începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care prezintă cererea şi documentele conexe acesteia, numai până la expirarea perioadei de 10 ani de la data dobândirii locuinţei.

(2) În cazul înstrăinării locuinţelor dobândite în temeiul Ordonanţei Guvernului nr. 19/1994 şi al Legii nr. 114/1996, noii proprietari nu mai beneficiază de scutire de la plata impozitului pe clădiri.

(3) Declaraţiile fiscale pentru cazurile care intră sub incidenţa alin. (2) se depun la compartimentele de specialitate ale administraţiei publice locale în a căror rază de competenţă sunt situate clădirile, în termen de 30 de zile de la data înstrăinării/dobândirii acestora sau de la data de la care au intervenit schimbări care conduc la modificarea impozitului pe clădiri datorat atât de către contribuabilul care înstrăinează, cât şi de către cel care dobândeşte.

Norme metodologice:

ART. 285

216. Sub incidenţa **art. 285** alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se regăseşte Fundaţia Menachem Elias a cărei legatară universală este Academia Română.

217. Sunt scutite de impozit pe clădiri, impozit pe teren, impozitul pe mijloacele de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor şi de alte taxe locale prevăzute la **art. 282** şi **283** din Codul fiscal organizaţiile care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unităţi specializate care asigură găzduire, îngrijire socială şi medicală, asistenţă, ocrotire, activităţi de recuperare, reabilitare şi reinserţie socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum şi pentru alte persoane aflate în dificultate.

218. Prin servicii turistice în contextul **art. 285** alin. (2) din Codul fiscal se înţelege numai combinaţia oricărora dintre activităţile: 5510 - Hoteluri, 552 - Campinguri şi alte facilităţi pentru cazare de scurtă durată, 5522 - Campinguri, inclusiv parcuri pentru rulote şi 5523 - Alte mijloace de cazare, pe de o parte, şi oricare dintre activităţile: 5530 - Restaurante, 5540 - Baruri, 5551 - Cantine, 5552 - Alte unităţi de preparare a hranei, pe de altă parte, astfel cum sunt prevăzute de Clasificarea activităţilor din economia naţională - CAEN, actualizată prin Ordinul preşedintelui Institutului Naţional de Statistică nr. 601/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 13 decembrie 2002.

219. (1) Obiectivele nou-construite care aparţin cooperaţiei de consum sau meşteşugăreşti sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri în proporţie de 50% pe o perioadă de 5 ani de la data achiziţiei clădirii.

(2) Scutirea se acordă cu data de întâi a lunii următoare celei în care se depune o cerere în acest sens şi numai pentru clădirile realizate cu respectarea autorizaţiei de construire.

Norme metodologice:

ART. 285^1

219^1. Potrivit prevederilor art. 17 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române şi reorganizarea Societăţii Naţionale a Căilor Ferate Române, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 834 din 9 septembrie 2004, coroborate cu cele ale **art. 285^1** din Codul fiscal, elementele infrastructurii feroviare publice, inclusiv terenurile pe care sunt amplasate şi terenurile destinate acestui scop, sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren şi a taxei pentru eliberarea autorizaţiei de construire.

219^2. (1) Având în vedere şi prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic şi administrarea fondului forestier naţional, pentru terenurile forestiere proprietate publică a statului administrat potrivit Codului silvic de către Regia Naţională a Pădurilor, nu se datorează impozit pe teren.

(2) În categoria terenurilor folosite în scop economic de către Regia Naţională a Pădurilor, se încadrează următoarele terenuri:

a) răchitării, cod EFF-PDs;

b) arbuşti fructiferi, cod PSz;

c) păstrăvării, cod PSp;

d) fazanerii, cod PSf;

e) crescătorii animale cu blană fină, cod PSb;

f) centre fructe de pădure, cod PSd;

e) puncte achiziţie fructe, ciuperci, cod Psu;

f) ateliere împletituri, cod Psi;

g) secţii şi puncte apicole, cod Psa;

h) uscătorii şi depozite de seminţe, cod PSs;

i) ciupercării, cod PSc;

i) depozite forestiere, cod Paz.

Norme metodologice:

ART. 286

220. (1) Facilităţile prevăzute la **art. 286** alin. (1) - (4) din Codul fiscal pot fi acordate prin hotărâri ale consiliilor locale adoptate în cursul anului pe baza criteriilor şi procedurilor stabilite de către acestea.

(2) La acordarea scutirilor sau reducerilor, după caz, prevăzute la **art. 286** alin. (1) - (3) din Codul fiscal, numai în cazul persoanelor fizice, autorităţile deliberative pot avea în vedere facilităţile fiscale acordate persoanelor fizice prin reglementări neprevăzute în **titlul IX** din Codul fiscal.

(3) Facilităţile prevăzute la **art. 286** alin.(8) şi (9) din Codul fiscal pot fi acordate prin hotărâri ale consiliilor locale adoptate în cursul anului pe baza criteriilor şi procedurilor stabilite de către acestea, pentru lucrările de reabilitare energetică, astfel cum sunt prevăzute în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 18/2009 privind creşterea performanţei energetice a blocurilor de locuinţe, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 158/2011 , cu modificările ulterioare, precum şi pentru lucrările de creştere a calităţii arhitectural-ambientale realizate în condiţiile Legii nr. 153/2011, privind măsuri de creştere a calităţii arhitectural-ambientale a clădirilor, cu modificările ulterioare.

221. *** Abrogat

221^1. (1) În vederea respectării legislaţiei comunitare în domeniul ajutorului de stat, consiliile locale vor elabora scheme de ajutor de stat cu obiectiv dezvoltarea regională, destinate finanţării realizării de investiţii.

(2) Schemele de ajutor de stat vor avea în vedere criteriile şi condiţiile prevăzute în Regulamentul Comisiei Europene nr. 1.628/2006 din 24 octombrie 2006 de aplicare a articolelor 87 şi 88 din Tratatul ajutoarelor naţionale pentru investiţiile cu finalitate regională şi în Liniile directoare ale Comisiei Europene privind ajutorul regional pentru perioada 2007 - 2013. Pentru schemele de ajutor de stat ce urmează a fi elaborate vor fi parcurse procedurile prevăzute de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naţionale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 137/2007.

Norme metodologice:

ART. 287

222. (1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau consiliile judeţene, după caz, în termenul prevăzut la **art. 288** alin. (1) din Codul fiscal, pot majora anual impozitele şi taxele locale prevăzute de Codul fiscal, în funcţie de condiţiile specifice zonei, fără discriminare între categoriile de contribuabili, cu excepţia taxelor prevăzute la **art. 263** alin. (4) şi (5) şi la **art. 295** alin. (11) lit. b) - d) din acelaşi act normativ, cu până la 20% .

(2) Hotărârile adoptate au la bază nivelurile impozitelor şi taxelor locale stabilite în sumă fixă conform prevederilor Codului fiscal, precum şi impozitele şi taxele locale determinate pe bază de cotă procentuală, potrivit dispoziţiilor acestuia. Hotărârea de majorare se aplică numai pentru anul fiscal pentru care s-a aprobat. În anul fiscal următor se vor avea în vedere impozitele şi taxele locale actualizate cu rata inflaţiei conform prevederilor **art. 292** din Codul fiscal coroborate cu cele din prezentele norme metodologice.

223. În anul 2007, potrivit prevederilor **art. 296** alin. (3) din Codul fiscal, majorarea anuală a impozitelor şi taxelor locale are la bază hotărârile privind majorarea anuală cu până la 20% adoptate în anul 2006 pentru anul fiscal 2007.

Norme metodologice:

ART. 288

224. (1) Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile judeţene adoptă, în termen de 45 de zile lucrătoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 292 din Codul fiscal, a fiecărui an, pentru anul fiscal următor, hotărâri privind stabilirea impozitelor şi taxelor locale referitoare la:

a) stabilirea cotei impozitelor sau taxelor locale, după caz, când acestea se determină pe bază de cotă procentuală, iar prin Codul fiscal sunt prevăzute limite minime şi maxime;

b) stabilirea cuantumului impozitelor şi taxelor locale, când acestea sunt prevăzute în sumă fixă, în limitele prevăzute de Codul fiscal ori de hotărârea Guvernului prin care nivelurile impozitelor şi taxelor locale se indexează/ajustează/actualizează în condiţiile art. 292 din Codul fiscal;

c) instituirea taxelor locale prevăzute la art. 283 din Codul fiscal;

d) stabilirea nivelului bonificaţiei de până la 10%, conform prevederilor art. 255 alin. (2), art. 260 alin. (2) şi art. 265 alin. (2) din Codul fiscal;

e) majorarea, în termenul prevăzut la art. 288 alin. (1) din Codul fiscal, a impozitelor şi taxelor locale, conform art. 287 din Codul fiscal;

f) delimitarea zonelor, atât în intravilan, cât şi în extravilan, avându-se în vedere prevederile pct. 9;

g) procedura de acordare a facilităţilor fiscale categoriilor de persoane fizice prevăzute la art. 286 din Codul fiscal;

h) adoptarea oricăror alte hotărâri în aplicarea Codului fiscal şi a prezentelor norme metodologice;

i) procedurile de calcul şi de plată a taxelor prevăzute la art. 283 alin. (3) din Codul fiscal.

(2) Termenul de hotărâri din cuprinsul art. 288 alin. (1) din Codul fiscal constituie actele de autoritate pe care le adoptă consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile judeţene în exercitarea atribuţiilor acestora, prevăzute de lege.

(3) Hotărârile privind stabilirea impozitelor, a taxelor locale şi a taxelor speciale, inclusiv a celor prin care se aprobă modificări sau completări la acestea, precum şi hotărârile prin care se acordă facilităţi fiscale se publică:

a) în mod obligatoriu, în monitorul oficial al judeţului/municipiului Bucureşti, în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 75/2003, chiar dacă publicarea se face şi potrivit prevederilor lit. b);

b) în monitoarele oficiale ale celorlalte unităţi administrativ-teritoriale, acolo unde acestea se editează, în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 75/2003;

c) prin oricare alte modalităţi prevăzute de lege.

(4) Modelul-cadru al hotărârii privind stabilirea impozitelor şi taxelor locale, care se adoptă în condiţiile alin. (1), este stabilit potrivit prevederilor pct. 256.

225. În termen de până la 45 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 343/2006, autorităţile deliberative ale administraţiei publice locale adoptă hotărâri privind impozitele şi taxele locale aplicabile în anul fiscal 2007, în condiţiile acesteia.

226. În timpul anului fiscal consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile judeţene, după caz, pot hotărî, potrivit prevederilor art. 286 alin. (4) din Codul fiscal, atât pentru persoanele fizice, cât şi pentru persoanele juridice, în cazul calamităţilor naturale, scutirea de la plata sau reducerea:

a) impozitului pe clădiri;

b) impozitului pe teren;

c) taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism;

d) taxei pentru eliberarea autorizaţiei de construire.

227. Compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale vor efectua inventarierea materiei impozabile generate de aplicarea Codului fiscal, în fiecare an, până la data de 15 mai, astfel încât proiectele bugetelor locale depuse în condiţiile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 45/2003 să cuprindă impozitele şi taxele locale aferente materiei impozabile respective.

228. Inventarierea materiei impozabile se realizează, în mod obligatoriu, înaintea elaborării proiectelor bugetelor locale, în scopul fundamentării părţii de venituri a acestora, fapt pentru care autorităţile administraţiei publice locale, prin compartimentele de specialitate ale acestora, au în vedere următoarele:

a) identificarea actelor normative prin care sunt instituite impozite şi taxe locale, inclusiv a hotărârilor consiliilor locale, Consiliului General al Municipiului Bucureşti sau ale consiliilor judeţene, după caz, prin care s-au instituit/stabilit impozite şi taxe locale, pe o perioadă de 5 ani anteriori anului fiscal curent;

b) identificarea actelor normative în temeiul cărora s-au acordat, pe o perioadă de 5 ani anteriori anului fiscal curent ori se pot acorda facilităţi fiscale;

c) planul de amenajare a teritoriului, planul urbanistic general, planurile urbanistice zonale, nomenclatura stradală sau orice alte documente asemănătoare, precum şi evidenţele specifice cadastrului imobiliar-edilitar, acolo unde acestea sunt realizate, care stau la baza fundamentării proiectelor de hotărâri privind delimitarea zonelor în cadrul fiecărei unităţi administrativ-teritoriale;

d) întocmirea şi ţinerea la zi a registrului agricol care constituie sursă de date privind contribuabilii şi totodată obiectele acestora impozabile sau taxabile, după caz, din unitatea administrativ-teritorială respectivă;

e) verificarea, pe perioada de valabilitate a autorizaţiei de construire, a gradului de realizare a lucrărilor, în scopul identificării datei de la care clădirile sunt supuse impozitării;

f) analiza menţinerii stării de insolvabilitate a contribuabililor înregistraţi în evidenţa separată şi, pe cale de consecinţă, identificarea sumelor din evidenţa separată, ce pot fi colectate în anul de referinţă;

g) întocmirea:

1. matricolei pentru evidenţa centralizată a impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren şi a taxei asupra mijloacelor de transport în cazul persoanelor fizice, model stabilit potrivit pct. 256;

2. matricolei pentru evidenţa centralizată a impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren, a taxei pe teren şi a taxei asupra mijloacelor de transport în cazul persoanelor juridice, stabilită potrivit pct. 256;

h) întocmirea şi ţinerea la zi a registrului de rol nominal unic, model stabilit potrivit pct. 256;

i) orice alte documente necuprinse la lit. a) - h), în care sunt consemnate elemente specifice materiei impozabile.

229. Rolul nominal unic reprezintă fişa unică a contribuabilului care conţine elementele de identificare, precum şi creanţele bugetare ale acestuia la nivelul comunei, oraşului, municipiului sau sectorului municipiului Bucureşti, individualizată printr-un număr de rol, începând cu nr. 1 şi până la numărul care asigură înregistrarea tuturor contribuabililor. Se recomandă, în special, la unităţile administrativ-teritoriale

cu un număr mare de contribuabili să se deschidă registre de rol nominal unic pentru persoane fizice şi registre de rol nominal unic pentru persoane juridice.

230. Contribuabililor coindivizari li se deschide rolul nominal unic după cum urmează:

a) în cazul moştenitorilor aflaţi în indiviziune, pe numele autorului succesiunii;

b) în cazul celorlalţi coindivizari, în următoarea ordine:

1. pe numele celui care efectuează declaraţia fiscală;

2. pe numele celui care are domiciliul în unitatea administrativ-teritorială respectivă;

3. pe numele celui care are reşedinţa în unitatea administrativ-teritorială respectivă;

4. pe numele primului înscris în actul prin care se atestă dreptul de proprietate.

231. Este interzisă atribuirea de două sau mai multe numere de rol aceluiaşi contribuabil la nivelul aceleiaşi comune, aceluiaşi oraş, municipiu sau sector al municipiului Bucureşti, după caz.

232. În cazul în care pe seama contribuabilului respectiv se stabilesc numai debite de natura amenzilor, imputaţiilor, despăgubirilor etc., înregistrarea acestora se poate face în registrele de rol alte venituri, model stabilit potrivit pct. 256.

233. Pentru urmărirea creanţelor fiscale la domiciliul sau sediul contribuabililor, după caz, în funcţie de condiţiile specifice fiecărei unităţi administrativ-teritoriale sau fiecărui sector al municipiului Bucureşti, se utilizează extrasul de rol, model stabilit potrivit pct. 256, în care se înregistrează date din registrul de rol nominal unic.

234. Registrele prevăzute la pct. 229, 232 şi 233 se numerotează, se şnuruiesc, se sigilează şi se înregistrează în registrul general pentru înregistrarea corespondenţei de la nivelul autorităţilor administraţiei publice locale respective, prin grija conducătorului compartimentului de specialitate al acestora.

235. Registrul de rol nominal unic se deschide pe o perioadă de 5 ani, având realizată, în mod obligatoriu, corespondenţa la nivelul aceleiaşi autorităţi a administraţiei publice locale atât cu rolul nominal unic pentru perioada anterioară, cât şi cu cel al poziţiei din registrul agricol ce îl priveşte pe contribuabilul respectiv.

236. În situaţia în care în perioada anterioară contribuabilul în cauză nu a avut deschis rol nominal unic, se face menţiunea "rol nou".

237. Codul de identificare fiscală - codul numeric personal/numărul de identificare fiscală/codul de înregistrare fiscală/codul unic de înregistrare şi adresa domiciliului fiscal, precum şi a clădirilor şi terenurilor deţinute în proprietate/administrare/folosinţă, potrivit pct. 18, reprezintă elemente de identificare a contribuabilului, care se înscriu, în mod obligatoriu, în orice act translativ al dreptului de proprietate, în registrul de rol nominal unic, în registrul agricol, în matricole, în declaraţiile fiscale, în procesele-verbale pentru stabilirea impozitelor şi taxelor locale, în certificatele fiscale, în chitanţele pentru creanţe ale bugetelor locale, în actele de control, precum şi în orice alte documente asemănătoare.

238. (1) Prevederile pct. 228 lit. g), 229, 232 şi 233 se aplică în mod corespunzător şi în cazul programelor informatice.

(2) Programele informatice de administrare a impozitelor şi taxelor locale vor asigura, în mod obligatoriu, următoarele:

a) utilizarea numai a termenilor şi noţiunilor prevăzute de **titlul IX** al Codului fiscal şi de prezentele norme metodologice; acolo unde se impune o anumită abreviere, aceasta va fi cuprinsă într-o legendă;

b) editarea oricăror documente, inclusiv a formularelor tipizate, potrivit structurii şi informaţiilor corespunzătoare acestora, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale şi de ortografie specifice limbii române, inclusiv semnele diacritice conexe acesteia, ţinând seama de prevederile Legii nr. 500/2004 privind folosirea limbii române în locuri, relaţii şi instituţii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.067 din 17 noiembrie 2004.

(3) Beneficiarii programelor informatice de administrare a impozitelor şi taxelor locale vor avea, în mod obligatoriu, manuale de utilizare care vor conţine toate informaţiile necesare unei cât mai facile exploatări chiar şi de cei cu minime cunoştinţe în domeniu, ce vor fi puse la dispoziţie organelor de control.

Norme metodologice:

ART. 289

239. Autorităţile administraţiei publice locale sunt obligate să asigure accesul neîngrădit, în condiţiile Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informaţiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001, şi ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informaţiile de interes public, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 123/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 8 martie 2002, al oricăror persoane interesate la informaţiile privind nivelurile impozitelor şi taxelor locale stabilite conform hotărârilor adoptate de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile judeţene, după caz, modul de calcul al acestora, contribuabilii care beneficiază de facilităţi fiscale, precum şi la informaţiile care privesc aplicarea oricăror alte prevederi ale prezentului titlu.

Norme metodologice:

ART. 291

246. Stabilirea, constatarea, controlul şi colectarea impozitelor şi taxelor locale se efectuează de către autorităţile administraţiei publice locale sau prin compartimentele de specialitate ale acestora, după caz, ţinându-se seama de atribuţiile specifice, potrivit legii.

247. Termenul organele speciale, din cuprinsul **art. 291** din Codul fiscal, corespunde compartimentelor de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale.

248. În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădiri şi impozitul pe teren se calculează de către compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază de competenţă se află situate aceste imobile, pe baza declaraţiei fiscale depuse de către proprietar sau de către împuternicitul acestuia, la care se anexează o copie de pe actul de dobândire, precum şi schiţa de plan a clădirii sau a terenului, după caz.

249. (1) Declararea clădirilor şi a terenurilor pentru stabilirea impozitelor aferente nu este condiţionată de înregistrarea acestor imobile la oficiile de cadastru şi publicitate imobiliară.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător atât persoanelor fizice, cât şi persoanelor juridice.

250. Pe baza declaraţiei fiscale şi a declaraţiei speciale de impunere, pentru fiecare contribuabil, la nivelul fiecărui compartiment de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale, se întocmeşte Procesul-verbal - înştiinţare de plată pentru impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice, model stabilit potrivit pct. 256.

251. Pentru nerespectarea dispoziţiilor referitoare la depunerea declaraţiilor speciale, compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază de competenţă se află situate clădirile ce intră sub incidenţa **art. 252** din Codul fiscal aplică sancţiunile stabilite de lege.

252. Verificarea modului de completare a declaraţiei fiscale se face după cum urmează:

a) compartimentul de specialitate va verifica modul de completare a declaraţiei depuse de contribuabil;

b) în cazul în care în declaraţia depusă de contribuabil se poate identifica tipul erorii, respectiv eroare de calcul, de completare sau eroare de aplicare a cotelor de impozitare/taxare, stabilirea obligaţiei de plată se va face prin corectarea erorii şi prin înscrierea sumelor corecte, avându-se în vedere următoarele:

1. aplicarea corectă a cotelor stabilite, potrivit Codului fiscal;

2. înscrierea corectă a sumelor reprezentând impozitele/taxele locale datorate, rezultate din înmulţirea cotei legale de impozitare/taxare cu baza impozabilă/taxabilă;

3. înscrierea corectă a sumelor în rubricile prevăzute de formular şi anularea celor înscrise eronat în alte rubrici;

4. corectarea calculelor aritmetice care au avut drept rezultat înscrierea în declaraţie a unor sume eronate;

5. dacă în declaraţia depusă se constată erori a căror cauză nu se poate stabili sau se constată elemente lipsă, importante pentru stabilirea creanţei bugetare, compartimentul de specialitate va solicita, în scris, contribuabilului să se prezinte la sediul autorităţii administraţiei publice locale pentru efectuarea corecturilor necesare.

253. Exercitarea activităţii de inspecţie fiscală se realizează de către autorităţile administraţiei publice locale prin compartimentele de specialitate ale acestora, în conformitate cu prevederile Codului de procedură fiscală şi ale normelor metodologice de aplicare a acestuia.

254. În îndeplinirea atribuţiilor şi îndatoririlor de serviciu funcţionarii publici din compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale se vor identifica prin prezentarea legitimaţiei care le atestă această calitate, a delegaţiei semnate de conducătorul compartimentului respectiv, precum şi a actului de identitate. Legitimaţia are modelul stabilit potrivit pct. 256.

Norme metodologice:

ART. 292

255. (1) O dată la 3 ani, până la data de 30 aprilie a anului în cauză, la propunerea Ministerului Finanţelor Publice şi a Ministerului Administraţiei şi Internelor, prin hotărâre a Guvernului, impozitele şi taxele locale care constau într-o anumită sumă în lei, sau care sunt stabilite pe baza unei anumite sume în lei se indexează/ajustează/actualizează, cu excepţia taxei prevăzute la **art. 263** alin. (4) şi (5) din Codul fiscal, ţinând cont de evoluţia ratei inflaţiei de la ultima indexare.

(2) Limitele amenzilor prevăzute la **art. 294** alin. (3) şi (4) din Codul fiscal se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

Norme metodologice:

ART. 293

256. (1) Modelele formularelor tipizate pentru stabilirea, constatarea, controlul, încasarea şi urmărirea impozitelor şi taxelor locale şi a altor venituri ale bugetelor locale vor fi aprobate prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi ministrului administraţiei şi internelor.

(2) Formularele tipizate, aflate în stoc la nivelul autorităţilor administraţiei publice locale, la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor fi utilizate până la epuizare, adaptându-se în mod corespunzător, în măsura în care aceasta este posibil.

(3) Formularele cu regim special, întocmite manual sau cu ajutorul tehnicii de calcul, utilizate la colectarea veniturilor cuvenite bugetelor locale, se execută pe hârtie autocopiativă securizată şi sunt cuprinse în Lista formularelor cu regim special care se aprobă în condiţiile prevăzute la alin. (1).

(4) Autorităţile administraţiei publice locale pot solicita executarea formularelor cu regim special având imprimate elementele de identificare proprii, inclusiv stema unităţii administrativ-teritoriale, aprobată în condiţiile legii, prin transmiterea unei comenzi ferme la Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S.A., în condiţiile suportării eventualelor diferenţe de preţ.

(5) Formularele cu regim special, prevăzute la alin. (3), intră sub incidenţa prevederilor:

a) Hotărârii Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară şi contabilă şi a normelor metodologice privind întocmirea şi utilizarea acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 19 decembrie 1997;

b) Ordinului ministrului finanţelor publice nr. 989/2002 privind tipărirea, înserierea şi numerotarea formularelor cu regim special, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 31 iulie 2002;

c) Ordinului ministrului finanţelor publice şi al ministrului administraţiei şi internelor nr. 1993/461/2004 privind aprobarea modelelor formularelor cu regim special în domeniul creanţelor bugetare locale publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 69 din 20/01/2005.

257. (1) La elaborarea deciziilor prevăzute la alin. (2) şi a ordinelor comune prevăzute la pct. 256 alin. (1), la pct. 286 şi la pct. 289 alin. (3), potrivit prevederilor art. 8 din Legea nr. 215/2001, vor fi consultate următoarele structuri asociative:

a) Asociaţia Comunelor din România;

b) Asociaţia Oraşelor din România;

c) Asociaţia Municipiilor din România;

d) Uniunea Naţională a Consiliilor Judeţene din România.

(2) La elaborarea deciziilor de către Comisia fiscală centrală cu privire la aplicarea unitară a **titlul IX** din Codul fiscal participă şi

reprezentantul Ministerului Administraţiei şi Internelor.

Norme metodologice:

ART. 294

258. *** Abrogat

259. Pentru spectacolele organizate în deplasare sau în turneu, inspecţia fiscală se exercită de către autorităţile administraţiei publice locale în a căror rază administrativ-teritorială au loc spectacolele, care verifică obligaţiile prevăzute la **art. 274** alin. (4) din Codul fiscal.

260. În cazul în care se apreciază de către agenţii constatatori că faptele comise de contribuabili sunt de gravitate redusă, se poate aplica drept sancţiune contravenţională avertismentul, în condiţiile prevăzute la art. 5 alin. (2) lit. a), art. 6 alin. (1), art. 7 şi la art. 38 alin. (1) şi (2) din Ordonanţa Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

Norme metodologice:

ART. 295

261. Penalităţile de întârziere datorate şi calculate în condiţiile Codului de procedură fiscală, aferente veniturilor bugetelor locale, constituie venituri proprii ale acestor bugete şi se înregistrează la capitolul şi subcapitolul corespunzătoare categoriei de venit la care se referă. În acest sens se au în vedere şi prevederile **art. 295** din Codul fiscal.

262. Nedepunerea sumelor încasate reprezentând taxe pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate, impozit pe spectacole, taxe hoteliere, taxe judiciare de timbru, taxe extrajudiciare de timbru, încasate de persoane care prin atribuţiile pe care le au de îndeplinit efectuează astfel de încasări, altele decât cele din structura compartimentelor de specialitate, precum şi cele rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile la termenele prevăzute de lege sau de prezentele norme metodologice, se sancţionează potrivit Codului de procedură fiscală, având elementele constitutive ale obligaţiilor bugetare locale calculate şi reţinute la sursă.

263. La unităţile teritoriale de trezorerie şi contabilitate publică unde unităţile administrativ-teritoriale şi sectoarele municipiului Bucureşti au deschis conturile de venituri ale bugetelor locale se deschid conturi distincte pentru încasarea taxelor asupra mijloacelor de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone.

264. Compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale de la nivelul comunelor/oraşelor/municipiilor/sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz, virează cota de 40% din taxele asupra mijloacelor de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la **art. 263** alin. (4) şi (5) din Codul fiscal, către bugetele judeţene şi, respectiv, către bugetul local al municipiului Bucureşti, lunar, până cel târziu la data de 10 a lunii în curs pentru luna precedentă.

265. În situaţia în care sumele ce urmează a fi restituite din taxele ce fac obiectul divizării în cotele de 60% şi, respectiv, 40%, potrivit **art. 295** alin. (5) din Codul fiscal, către contribuabilii care solicită aceasta în condiţiile legii sunt mai mari decât cele constituite din cota de 40% până la data solicitării restituirii, compartimentul de specialitate menţionat la pct. 264 solicită, în scris, compartimentului de specialitate al consiliului judeţean şi, respectiv, al Consiliului General al Municipiului Bucureşti să vireze suma necesară restituirii din cota de 40% încasată, iar acesta din urmă are obligaţia virării sumei în cel mult 10 zile de la data solicitării.

266. Dobânzile şi penalităţile de întârziere stabilite în condiţiile Codului de procedură fiscală, aferente taxei asupra mijloacelor de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, urmează regula divizării în proporţie de 60% şi, respectiv, de 40%, potrivit **art. 295** alin. (5) din Codul fiscal.

267. Resursele financiare constituite din taxa asupra mijloacelor de transport prevăzută la **art. 263** alin. (4) şi (5) din Codul fiscal se pot utiliza în exclusivitate pentru lucrări de întreţinere, modernizare, reabilitare şi construire a drumurilor locale şi judeţene.

268. Taxele instituite prin Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 146/1997, constituie integral venituri proprii ale bugetelor locale ale comunelor, oraşelor, municipiilor sau sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz, în funcţie de sediul autorităţilor publice care soluţionează cererile ce intră sub incidenţa aplicării reglementărilor privind taxele judiciare de timbru.

269. La nivelul municipiului Bucureşti, taxa judiciară de timbru se încasează direct la bugetele locale ale sectoarelor acestuia, în funcţie de raza teritorială unde se află autorităţile publice care soluţionează acţiunile şi cererile ce intră sub incidenţa Legii nr. 146/1997.

270. *** Abrogat

271. *** Abrogat

272. *** Abrogat

273. *** Abrogat

274. *** Abrogat

275. *** Abrogat

276. *** Abrogat

277. *** Abrogat

278. *** Abrogat

279. Taxele instituite prin Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 6 iulie 1999, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 117/1999, constituie venituri ale bugetelor locale.

280. Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. I, II şi III din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, oraşului, municipiului (cu excepţia municipiului Bucureşti) sau sectorului municipiului Bucureşti, după caz, în funcţie de sediul prestatorului de servicii.

281. Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. IV din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, oraşului, municipiului (cu excepţia municipiului Bucureşti) sau sectorului municipiului Bucureşti, după caz, în funcţie de domiciliul persoanei

fizice sau de sediul persoanei juridice beneficiare a serviciului prestat, după caz.

282. (1) Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. V din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, oraşului, municipiului (cu excepţia municipiului Bucureşti) sau sectorului municipiului Bucureşti, după caz, în funcţie de sediul comisiei locale de aplicare a legilor fondului funciar care a iniţiat procedura eliberării titlurilor de proprietate pentru care se plăteşte taxa respectivă.

(2) Potrivit prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 105/2004 privind unele măsuri pentru eliberarea şi înmânarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor agricole şi forestiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.097 din 24 noiembrie 2004, taxele extrajudiciare de timbru, prevăzute la cap. V din anexa la Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, cu modificările ulterioare, nu se mai datorează.

283. (1) Taxele extrajudiciare de timbru rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile se fac venit la bugetul local al comunei, oraşului, municipiului, după caz, în a cărei/cărui rază administrativ-teritorială se află amplasată unitatea care vinde timbre fiscale.

(2) Pentru determinarea destinaţiei sumelor rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile, unitatea, în înţelesul alin. (1), se identifică după adresa la care se află situat punctul propriu-zis prin care se vând timbrele.

(3) Unităţile care vând aceste timbre au obligaţia să depună contravaloarea timbrelor fiscale la bugetele locale beneficiare până cel târziu la data de 10 inclusiv a lunii curente pentru luna precedentă.

(4) Nedepunerea sumelor rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile la termenul prevăzut la alin. (3) se sancţionează potrivit Codului de procedură fiscală, având elementele constitutive ale obligaţiilor bugetare locale calculate şi reţinute la sursă.

284. La nivelul municipiului Bucureşti taxele extrajudiciare de timbru rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile se virează direct de către unităţile care vând aceste timbre la bugetele locale ale sectoarelor acestuia, în funcţie de raza teritorială în care se află amplasate unităţile respective.

285. Taxele prevăzute la **art. 295** alin. (11) lit. b) şi d) din Codul fiscal nu intră sub incidenţa prevederilor **art. 287** din Codul fiscal.

286. Formularele tipizate utilizate de către compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în activitatea de colectare a veniturilor cuvenite bugetelor locale în condiţiile prezentului titlu se vor aproba prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi ministrului administraţiei şi internelor.

287. (1) Pentru toate cazurile în care se acordă scutiri sau reduceri de impozite şi taxe locale, precum şi de obligaţii de plată accesorii acestora, indiferent de categoria actului normativ prin care s-au stabilit, lege, ordonanţă de urgenţă/ordonanţă/hotărâre a Guvernului sau hotărâre a autorităţii deliberative a administraţiei publice locale, compartimentele de specialitate au obligaţia să întocmească borderouri de scăderi.

(2) Anual, într-o anexă la hotărârea privind aprobarea contului de încheiere a exerciţiului bugetar se vor înscrie, în mod obligatoriu:

a) facilităţile fiscale acordate în anul fiscal de referinţă, pe fiecare din impozitele şi taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum şi pe fiecare din reglementările care au stat la baza acordării facilităţilor respective;

b) sumele înregistrate în evidenţa separată a insolvabililor la data de 31 decembrie a anului fiscal de referinţă, pe fiecare din impozitele şi taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum şi pe fiecare an fiscal din cei 5 ani anteriori anului fiscal de referinţă;

c) sumele înregistrate în lista de rămăşiţă la data de 31 decembrie a anului fiscal de referinţă, pe fiecare din impozitele şi taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum şi pe fiecare alt venit propriu al bugetului local respectiv.

(3) Prin sintagma anul fiscal de referinţă se înţelege anul fiscal pentru care se adoptă hotărârea prevăzută la alin. (2).

Norme metodologice:

ART. 296^3 lit. a)

1. Prin persoane fizice rezidente în sensul **art. 296^3** din Codul fiscal se înţelege persoanele fizice care îşi au domiciliul sau reşedinţa pe teritoriul României, precum și străinii și apatrizii care sunt titulari ai drepturilor legale de ședere și de muncă pe teritoriul României și au obligaţia plăţii contribuţiilor sociale obligatorii potrivit legislaţiei specifice sistemelor de asigurări sociale.

Norme metodologice:

ART. 296^3 lit. b)

2. În această categorie se includ persoanele fizice nerezidente care realizează, pe teritoriul României, veniturile prevăzute la **art. 296^3** lit. a) din Codul fiscal și care, potrivit instrumentelor juridice internaţionale la care România este parte, sunt obligate la plata contribuţiilor sociale prevăzute în titlul IX^2 din Codul fiscal. Prin instrumente juridice internaţionale se înţelege regulamentele comunitare privind coordonarea sistemelor de securitate socială, precum și acordurile și convenţiile în domeniul securităţii sociale la care România este parte.

Norme metodologice

ART. 296^4 lit. c)

3^1. În această categorie se includ indemnizaţiile persoanelor alese în consiliul de administraţie/comitetul director/consiliul superior, comitetul executiv/biroul permanent, comisia de disciplină şi altele, cu excepţia indemnizaţiilor cenzorilor, care se încadrează la **art. 296^4** alin. (1) lit. g) din Codul fiscal.

Norme metodologice

ART. 296^4 lit. e)

3^2. În această categorie se includ: administratorii, membrii consiliului de administraţie, consiliului de supraveghere şi comitetului consultativ, precum şi reprezentanţii statului sau reprezentanţii membrilor consiliului de administraţie, fie în adunarea generală a acţionarilor, fie în consiliul de administraţie, după caz.”

Norme metodologice:

ART. 296^4 lit. g)

4. Sumele prevăzute la **art. 296^4** alin. (1) lit. e) şi g) din Codul fiscal, cu excepţia indemnizaţiilor de şedinţă primite de consilierii locali, judeţeni sau ai municipiului Bucureşti, intră în baza de calcul al contribuţiei individuale de asigurări sociale, indiferent dacă persoanele respective sunt din cadrul aceleiaşi societăţi sau din afara ei, indiferent dacă sunt pensionari sau angajaţi cu contract individual de muncă.

5. Se includ în baza de calcul al contribuţiilor de asigurări sociale de sănătate, sumele prevăzute la **art. 296^4** alin. (1) lit. e) şi g) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 296^4 lit. m)

6. În cazul depăşirii limitei prevăzute la **art. 296^4** alin. (1) lit. m) din Codul fiscal, partea care depăşeşte reprezintă venit asimilat salariilor şi se cuprinde în baza de calcul al contribuţiilor sociale individuale.

Norme metodologice

ART. 296^4 lit. n)

6^1. În această categorie se includ remuneraţiile acordate în baza contractului de mandat, preşedintelui şi membrilor comitetului executiv; remuneraţia cenzorului cu contract de mandat se încadrează la **art. 296^4** alin. (1) lit. g) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 296^4 lit. o)

7. În baza lunară de calcul al contribuţiei individuale de asigurări sociale, în cazul persoanelor prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b) din Codul fiscal, se include şi suma reprezentând 35% din câştigul salarial mediu brut, prevăzut la **art. 296^4** alin. (3) din Codul fiscal, în cazul indemnizaţiilor de asigurări sociale de sănătate, corespunzător numărului zilelor lucrătoare din concediul medical, cu excepţia cazurilor de accident de muncă sau boală profesională.

Norme metodologice

ART. 296^4 lit. u)

8. Avantajele asimilate salariilor includ, fără a fi limitate la acestea, următoarele:

a) împrumuturi nerambursabile;

b) anularea unei creanţe a angajatorului asupra angajatului.

9. Veniturile care se includ în câştigul brut realizat din activităţi dependente, care reprezintă baza lunară de calcul al contribuţiilor sociale individuale obligatorii sunt cele prevăzute la **art. 296^4** din Codul fiscal, care se completează cu prevederile de la pct. 68 din Normele metodologice de aplicare a titlului III din Codul fiscal, date în aplicarea **art. 55** alin. (1) şi (2) din Codul fiscal, mai puţin veniturile asupra cărora nu există obligaţia plăţii contribuţiilor sociale potrivit reglementărilor generale şi specifice fiecărei contribuţii sociale, precum şi celor din legislaţia privind asigurările sociale.

În baza de calcul al contribuţiilor sociale obligatorii se includ şi veniturile realizate ca urmare a activităţilor de creare de programe pentru calculator şi cele realizate de către persoanele cu handicap grav sau accentuat, care sunt scutite de la plata impozitului pe venit.

La încadrarea sumelor şi avantajelor acordate în excepţiile generale de la baza de calcul se aplică regulile stabilite prin Normele metodologice de aplicare a titlului III din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 296^5 alin. 1

10. În baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate de angajator bugetului asigurărilor sociale de stat se includ sumele care fac parte din baza lunară de calcul al contribuţiei individuale de asigurări sociale, ţinându-se seama de excepţiile prevăzute la **art. 296^15** şi **296^16** din Codul fiscal, coroborat cu pct. 20.

Încadrarea locurilor de muncă în condiţii deosebite, speciale şi alte condiţii de muncă se realizează potrivit Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările şi completările ulterioare.

Exemplu de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate de angajator.

Se folosesc următoarele simboluri:
N = cota de contribuţie pentru condiţii normale de muncă (31,3%);
D = cota de contribuţie pentru condiţii deosebite de muncă (36,3%);
S = cota de contribuţie pentru condiţii speciale de muncă şi pentru alte condiţii de muncă (41,3%);
BCA = baza de calcul al contribuţiei individuale de asigurări sociale (câştig brut realizat, dar nu mai mult de 5 ori câştigul salarial mediu brut);
TV = suma câştigurilor realizate la nivel de angajator;
TVN = suma câştigurilor realizate în condiţii normale de muncă la nivel de angajator;
TVD = suma câştigurilor realizate în condiţii deosebite de muncă la nivel de angajator;
TVS = suma câştigurilor realizate în condiţii speciale de muncă şi în alte condiţii de muncă la nivel de angajator;
NA = 20,8%, care reprezintă cota de contribuţie datorată de angajator pentru condiţii normale de muncă (31,3% – 10,5% = 20,8%);
DA = 25,8%, care reprezintă cota de contribuţie datorată de angajator pentru condiţii deosebite de muncă (36,3% – 10,5% = 25,8%);
SA = 30,8%, care reprezintă cota de contribuţie datorată de angajator pentru condiţii speciale de muncă şi pentru alte condiţii de muncă (41,3% – 10,5% = 30,8%);
BCP = baza de calcul plafonată pentru calculul contribuţiei de asigurări sociale datorate de angajator (numărul de asiguraţi x 5 câştiguri salariale medii brute);
CMB = câştigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat şi aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat;
CAS datorată de asigurat = BCA x 10,5%;
CAS datorată de angajator:

Varianta I. Dacă suma câştigurilor realizate nu depăşeşte BCP:
CAS datorată de angajator = TVN x NA + TVD x DA + TVS x SA
Varianta II. Dacă suma câştigurilor realizate depăşeşte BCP:
CAS datorată de angajator = (TVN x NA + TVD x DA + TVS x SA) x BCP/TV
CMB = 2.117 lei (pentru anul 2012)
Se presupune că angajatorul are 4 salariaţi. În aceste condiţii:
BCP este 4 salariaţi x 5 x 2.117 lei = 42.340 lei

Nr. crt. asiguraţi	Suma câştigurilor realizate (lei)	Suma câştigurilor realizate în condiţii normale de muncă (lei)	Suma câştigurilor realizate în condiţii deosebite de muncă (lei)	Suma câştigurilor realizate în condiţii speciale şi alte condiţii de muncă (lei)	CAS datorată pentru asigurat (lei)
1.	1.000	1.000	0	0	105
2.	1.500	750	525	225	158
3.	25.000	13.750	11.250	0	2.625
4.	28.000	0	0	28.000	2.940
Total:	55.500	15.500	11.775	28.255	5.828

CAS datorată de angajator:
(15.500 x 20,8/100 + 11.775 x 25,8/100 + 28.225 x 30,8/100) x 42.340/55.500 = (3.224 lei + 3.038 lei + 8.693 lei) x 0,76288 = 11.409 lei

Norme metodologice:
ART. 296^5 alin. 2

11. În baza lunară de calcul pentru contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator se includ şi următoarele venituri realizate de persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b) din Codul fiscal:

a) cuantumul sumelor reprezentând indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate, acordate în baza Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile şi indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările şi completările ulterioare, numai pentru primele 5 zile de incapacitate temporară de muncă suportate de angajator;

b) cuantumul sumelor reprezentând indemnizaţii de incapacitate temporară de muncă drept urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, acordate în baza Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă şi boli profesionale, republicată, cu modificările ulterioare, numai pentru primele 3 zile de incapacitate suportate de angajator.

12. În baza lunară de calcul al contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator se includ şi următoarele venituri realizate de persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b) din Codul fiscal:

a) cuantumul sumelor reprezentând indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate, numai pentru primele 5 zile de incapacitate temporară de muncă suportate de angajator;

b) cuantumul sumelor reprezentând indemnizaţii de incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale.

13. Contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii care se suportă din fondul de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale se va evidenţia distinct în anexa 1.1 «Anexa angajator» la «Declaraţia privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate».

Norme metodologice:

ART. 296^5 alin. 4

14. Prin câştig brut realizat de un salariat încadrat cu contract individual de muncă, potrivit legii, inclusiv salariatul care cumulează pensia cu salariul, în condiţiile legii, se înţelege orice câştig în bani şi/sau în natură primit de la angajator de către aceste persoane, ca plată a muncii lor sau pe perioada în care sunt încadrate în muncă, inclusiv în perioadele de suspendare ca urmare a statutului de salariat pe care îl deţin, cu excepţia veniturilor prevăzute la pct. 24.

14^1. În baza lunară de calcul al contribuţiei la Fondul de garantare se iau în calcul şi cuantumul sumelor reprezentând indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate, acordate în baza Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările şi completările ulterioare, numai pentru primele 5 zile de incapacitate suportate de angajator, precum şi cuantumul sumelor reprezentând indemnizaţii de incapacitate temporară de muncă drept urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, acordate în baza Legii nr. 346/2002, republicată, cu modificările ulterioare, numai pentru primele 3 zile de incapacitate suportate de angajator.

Norme metodologice:

ART. 296^3 lit. e)

3. În această categorie se includ și contribuabilii nerezidenţi care au calitatea de angajatori, respectiv persoanele fizice și juridice care nu au sediul, respectiv domiciliul sau reşedinţa în România și care, potrivit instrumentelor juridice internaţionale la care România este parte, datorează în România contribuţiile sociale obligatorii pentru salariaţii lor care sunt supuși legislaţiei de asigurări sociale din România.

Prin entitate asimilată angajatorului care are calitatea de plătitor de venituri din activităţi dependente se înţelege orice entitate care nu are calitatea de persoană fizică sau juridică și care, potrivit legii, are dreptul să folosească personal angajat, cum ar fi: cabinete/birouri profesionale, societăţi civile și altele.

Norme metodologice

ART. 296^4 lit. e)

3^2. În această categorie se includ: administratorii, membrii consiliului de administraţie, consiliului de supraveghere şi comitetului consultativ, precum şi reprezentanţii statului sau reprezentanţii membrilor consiliului de administraţie, fie în adunarea generală a acţionarilor, fie în consiliul de administraţie, după caz.”

Norme metodologice:

ART. 296^5 alin. 5

15. Pe perioada în care persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) și b) din Codul fiscal beneficiază de indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate, potrivit prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, baza de calcul al contribuţiei pentru accidente de muncă și boli profesionale o reprezintă salariul de bază minim brut pe ţară garantat în plată, corespunzător numărului zilelor lucrătoare din concediul medical.

Norme metodologice:

ART. 296^6 alin. 2

16. Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. f) pct. 1 din Codul fiscal, contribuţia pentru concedii și indemnizaţii se aplică și asupra indemnizaţiei pentru incapacitate temporară de muncă drept urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale și se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj sau din fondul de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale constituit în condiţiile legii, după caz. Contribuţia pentru concedii și indemnizaţii care se suportă din fondul de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale se va evidenţia distinct în anexa 1.1 «Anexa angajator» la «Declaraţia privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit și evidenţa nominală a persoanelor asigurate», aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.397/2010.

Norme metodologice:

ART. 296^6 alin. 4

17. Contribuţia de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale se calculează prin aplicarea cotei de 1%, prevăzută de lege, asupra drepturilor reprezentând indemnizaţia de șomaj care se acordă pe perioada efectuării de către șomerii care se află în plata acestui drept a practicii profesionale în cadrul cursurilor organizate, potrivit legii, de agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă judeţene și a municipiului Bucureşti.

Norme metodologice:

ART. 296^15 b

19. În cazul depășirii sumei de 150 lei pentru cadourile oferite, partea care depășește reprezintă venit din salarii și se cuprinde în baza de calcul prevăzută la **art. 296^4** și **296^5** din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 296^16

20. Sunt exceptate de la plata contribuţiei de asigurări sociale, următoarele:

a) indemnizaţiile lunare de neconcurenţă prevăzute în contractele individuale de muncă, în condiţiile legii;

b) indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de angajator, potrivit legii;

c) indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de la Fondul naţional de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale, potrivit legii;

d) ajutoarele lunare şi plăţile compensatorii care se acordă conform legii, personalului militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, din domeniul apărării naţionale, ordinii publice şi siguranţei naţionale;

e) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plăţile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de şomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii;

f) indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate suportate de angajator, potrivit legii, pentru partea care depăşeşte nivelul prevăzut la **art. 296^11**;

g) indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate suportate de la Fondul naţional unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii, pentru partea care depăşeşte nivelul prevăzut la **art. 296^11**;

h) indemnizaţiile de şedinţă primite de consilierii locali, judeţeni sau ai municipiului Bucureşti;

i) prestaţiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat.

21. Sunt exceptate de la plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate, următoarele:

a) indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate suportate de angajator, potrivit legii, numai pentru contribuţia individuală;

b) indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate suportate de la Fondul naţional unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii;

c) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plăţile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de şomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii.

22. Sunt exceptate de la plata contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate următoarele:

a) veniturile acordate potrivit legii, cadrelor militare în activitate, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special care îşi desfăşoară activitatea în ministerele şi instituţiile din sectorul de apărare, ordine publică şi siguranţă naţională;

b) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum şi sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete şi altele asemenea, inclusiv indemnizaţiile de şedinţă primite de consilierii locali, judeţeni sau ai municipiului Bucureşti;

c) sumele primite de reprezentanţii în organisme tripartite, potrivit legii;

d) sumele din profitul net, cuvenite administratorilor societăţilor comerciale, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum şi participarea la profitul unităţii pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

e) indemnizaţiile lunare de neconcurenţă prevăzute în contractele individuale de muncă, în condiţiile legii;

f) remuneraţia primită de preşedintele asociaţiei de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea asociaţiilor de proprietari;

g) indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate suportate de la Fondul naţional unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii;

h) ajutoarele lunare şi plăţile compensatorii care se acordă conform legii, personalului militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, din domeniul apărării naţionale, ordinii publice şi siguranţei naţionale;

i) ajutoarele lunare şi plăţile compensatorii care se acordă conform legii, personalului militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, fără drept la pensie, din domeniul apărării naţionale, ordinii publice şi siguranţei naţionale;

j) veniturile reprezentând plăţi compensatorii suportate de angajator potrivit contractului colectiv sau individual de muncă;

k) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plăţile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de şomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii.

23. Sunt exceptate de la plata contribuţiei de asigurări pentru şomaj, următoarele:

a) drepturile de soldă lunară acordate personalului militar, potrivit legii;

b) remuneraţia administratorilor societăţilor comerciale, companiilor/societăţilor naţionale şi regiilor autonome, desemnaţi/numiţi în condiţiile legii, precum şi sumele primite de reprezentanţii în adunarea generală a acţionarilor şi în consiliul de administraţie;

c) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum şi sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete şi altele asemenea, inclusiv indemnizaţiile de şedinţă primite de consilierii locali, judeţeni sau ai municipiului Bucureşti;

d) sumele primite de reprezentanţii în organisme tripartite, potrivit legii;

e) sumele din profitul net, cuvenite administratorilor societăţilor comerciale, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum şi participarea la profitul unităţii pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

f) indemnizaţiile lunare de neconcurenţă prevăzute în contractele individuale de muncă, în condiţiile legii;

g) remuneraţia primită de preşedintele asociaţiei de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea asociaţiilor de proprietari;

h) indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate suportate de la Fondul naţional unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii;

i) indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de la Fondul naţional de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale, potrivit legii;

j) ajutoarele lunare şi plăţile compensatorii care se acordă conform legii, personalului militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, din domeniul apărării naţionale, ordinii publice şi siguranţei naţionale;

k) ajutoarele lunare şi plăţile compensatorii care se acordă conform legii, personalului militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, fără drept la pensie, din domeniul apărării naţionale, ordinii publice şi siguranţei naţionale;

l) veniturile reprezentând plăţi compensatorii suportate de angajator potrivit contractului colectiv sau individual de muncă;

m) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plăţile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de şomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii;

n) prestaţiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat;

o) veniturile obţinute de pensionari;

p) veniturile realizate de persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b), care nu se mai regăsesc în raporturi juridice cu persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. e) şi g), dar încasează venituri ca urmare a faptului că au avut încheiate raporturi juridice şi respectivele venituri se acordă, potrivit legii, ulterior sau la data încetării raporturilor juridice; în această categorie nu se includ sumele reprezentând salarii, diferenţe de salarii, venituri asimilate salariilor sau diferenţe de venituri asimilate salariilor, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile, precum şi actualizarea acestora cu indicele de inflaţie, care se supun plăţii contribuţiei de asigurare pentru şomaj;

q) compensaţiile acordate, în condiţiile legii ori ale contractelor colective sau individuale de muncă, persoanelor cărora le încetează raporturile de muncă sau de serviciu sau care, potrivit legii, sunt trecute în rezervă ori în retragere, altele decât cele prevăzute la lit. j), k), l) şi m).

r) veniturile aferente perioadei în care raporturile de muncă sau de serviciu ale persoanelor care au încheiat astfel de raporturi sunt suspendate potrivit legii, altele decât cele aferente perioadei de incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obişnuite sau de accidente în afara muncii şi perioadei de incapacitate temporară de muncă în cazul accidentului de muncă sau al bolii profesionale, în care plata indemnizaţiei se suportă de unitate, conform legii, care se supun plăţii contribuţiei de asigurare pentru şomaj.

s) drepturile de salariu lunar acordate poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, potrivit legii.

24. Sunt exceptate de la plata contribuţiei la Fondul de garantare a creanţelor salariale următoarele:

a) veniturile de natura celor prevăzute la **art. 296^15** din Codul fiscal;

b) compensaţiile acordate, în condiţiile legii ori ale contractelor colective sau individuale de muncă, persoanelor concediate pentru motive care nu ţin de persoana lor;

c) prestaţiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat sau Fondul naţional unic pentru asigurări de sănătate, inclusiv cele acordate pentru accidente de muncă și boli profesionale;

d) drepturile de hrană acordate de angajatori salariaţilor, în conformitate cu legislaţia în vigoare;

e) veniturile acordate potrivit prevederilor legale sub forma de participare a salariaţilor la profit.

25. Sunt exceptate de la plata contribuţiei de asigurări pentru accidente de muncă şi boli profesionale, următoarele:

a) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

b) drepturile de soldă lunară acordate personalului militar, potrivit legii;

c) remuneraţia administratorilor societăţilor comerciale, companiilor/societăţilor naţionale şi regiilor autonome, desemnaţi/numiţi în condiţiile legii, precum şi sumele primite de reprezentanţii în adunarea generală a acţionarilor şi în consiliul de administraţie;

d) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum şi sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete şi altele asemenea, inclusiv indemnizaţiile de şedinţă primite de consilierii locali, judeţeni sau ai municipiului Bucureşti;

e) sumele primite de reprezentanţii în organisme tripartite, potrivit legii;

f) sumele din profitul net, cuvenite administratorilor societăţilor comerciale, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum şi participarea la profitul unităţii pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

g) indemnizaţiile lunare de neconcurenţă prevăzute în contractele individuale de muncă, în condiţiile legii;

h) remuneraţia primită de preşedintele asociaţiei de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea asociaţiilor de proprietari;

i) indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de angajator, potrivit legii;

j) indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de la Fondul naţional de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale, potrivit legii;

k) ajutoarele lunare şi plăţile compensatorii care se acordă conform legii, personalului militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, din domeniul apărării naţionale, ordinii publice şi siguranţei naţionale;

l) ajutoarele lunare şi plăţile compensatorii care se acordă conform legii, personalului militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, fără drept la pensie, din domeniul apărării naţionale, ordinii publice şi siguranţei naţionale;

m) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plăţile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de şomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii;

n) veniturile realizate de poliţişti, funcţionarii publici cu statut special şi personalul civil din cadrul instituţiilor publice de apărare, ordine publică şi siguranţă naţională;

o) prestaţiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Contribuţia pentru asigurarea de accidente de muncă şi boli profesionale nu se datorează pe perioada practicii profesionale a elevilor,

ucenicilor şi studenţilor.

Norme metodologice:

ART. 296^18 alin. 5

27. Pentru calculul contribuţiei de asigurări sociale în cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii sau diferenţe de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive și irevocabile, actualizate cu indicele de inflaţie la data plăţii acestora, precum și în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, în vederea stabilirii punctajului lunar prevăzut de legea privind sistemul unitar de pensii publice, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă și se utilizează cotele de contribuţii de asigurări sociale care erau în vigoare în acea perioadă.

28. Pentru calculul contribuţiilor sociale, altele decât cele prevăzute la pct. 27, în situaţia hotărârilor judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile, prin care se stabilesc obligaţii de plată a unor sume sau drepturi reprezentând salarii, diferenţe de salarii, venituri asimilate salariilor sau diferenţe de venituri asimilate salariilor, actualizate cu indicele de inflaţie la data plăţii acestora, asupra cărora există obligaţia plăţii contribuţiilor sociale, precum şi în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă şi se utilizează cotele de contribuţii de asigurări sociale care erau în vigoare în acea perioadă.

Norme metodologice:

ART. 296^18 alin.6

29. Prin loc de realizare al venitului se înţelege persoana fizică sau juridică care are calitatea de angajator sau entitatea asimilată angajatorului.

În cazul în care persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) și b) din Codul fiscal obţin venituri ca urmare a încheierii mai multor contracte individuale de muncă cu același angajator, aceste venituri se cumulează, după care se plafonează în vederea obţinerii bazei lunare de calcul a contribuţiei individuale de asigurări sociale.

În cazul în care persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) și b) din Codul fiscal obţin venituri ca urmare a încheierii mai multor contracte individuale de muncă cu angajatori diferiţi, veniturile obţinute se plafonează separat de către fiecare angajator în parte.

Norme metodologice:

ART. 296^18 alin.8

30. Bazele de calcul prevăzute la art. 296^5 - 296^13 din Codul fiscal sunt cele rezultate după aplicarea excepţiilor generale şi specifice.

Norme metodologice:

ART. 296^19 alin. (1^9)

31. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 296^22

32. Venitul declarat de contribuabilii prevăzuţi la **art. 296^21** alin. (1) lit. a) - e) din Codul fiscal reprezintă un venit ales de către aceştia, cuprins între 35% din câştigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat şi echivalentul a de 5 ori acest câştig.

Încadrarea în categoria persoanelor obligate să se asigure se face în funcţie de:

– venitul realizat în anul precedent, rămas după scăderea din totalul veniturilor încasate a cheltuielilor efectuate în scopul realizării acestor venituri, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuţii sociale, raportat la numărul lunilor de activitate din cursul anului, în cazul contribuabililor care desfăşoară activităţi impuse în sistem real;

– venitul estimat a se realiza potrivit **art. 81** alin. (1) din Codul fiscal, în cazul contribuabililor care îşi încep activitatea în cursul anului fiscal;

– valoarea lunară a normelor de venit, obţinută prin raportarea normelor anuale de venit la cele 12 luni ale anului după aplicarea corecţiilor prevăzute la **art. 49** din Codul fiscal, în cazul contribuabililor care desfăşoară activităţi impuse pe bază de norme de venit.

Contribuabilii care desfăşoară activităţi impuse în sistem real, care în anul fiscal precedent au realizat venituri sub nivelul plafonului minim prevăzut de lege, nu sunt obligaţi să se asigure şi nu datorează contribuţie de asigurări sociale, pentru anul fiscal următor. Contribuţiile de asigurări sociale plătite în anul fiscal în care au fost realizate venituri sub nivelul plafonului prevăzut de lege nu se restituie, acestea fiind luate în calcul la stabilirea stagiului de cotizare şi la stabilirea punctajului pentru pensionare.

33. Întregirea bazei lunare de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate la nivelul unui salariu de bază minim brut pe ţară, în cazul persoanelor prevăzute la **art. 296^21** alin. (1) lit. a) - e) din Codul fiscal, care au realizat un venit lunar sub acest nivel, se efectuează de către organul fiscal competent, în anul următor, după depunerea declaraţiilor fiscale.

34. În cazul persoanelor prevăzute la **art. 52** alin. (1) lit. a) - c) din Codul fiscal, încadrarea în plafonul reprezentând echivalentul a de

5 ori câştigul salarial mediu brut prevăzut în legea bugetului asigurărilor sociale de stat se efectuează de către plătitorul de venituri.

Norme metodologice:

ART. 296^24

35. Întregirea bazei lunare de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate la nivelul unui salariu de bază minim brut pe ţară, în lunile în care persoanele prevăzute la **art. 296^21** alin. (1) lit. f) din Codul fiscal au realizat venituri sub acest nivel, se efectuează de către organul fiscal competent, în anul următor, după depunerea declaraţiilor fiscale.

Întregirea bazei lunare de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate la nivelul a o treime din salariul de bază minim brut pe ţară, pentru persoanele prevăzute la **art. 296^21** alin. (1) lit. g) şi h) din Codul fiscal, în cazul în care venitul lunar determinat pe baza normelor de venit sau pe baza venitului realizat este sub acest nivel, se efectuează de către organul fiscal competent, în anul următor, după depunerea declaraţiilor fiscale.

Norme metodologice:

ART. 70

145. Venitul din pensii se determină de către plătitor pentru drepturile cu titlu de pensie prevăzute la **art. 68** din Codul fiscal.

146. Începând cu 1 ianuarie 2008, impozitul lunar aferent venitului din pensii se calculează prin aplicarea cotei de impunere de 16% asupra venitului impozabil lunar din pensii determinat prin deducerea din venitul din pensii, în ordine, a următoarelor:

- a contribuţiilor obligatorii calculate, reţinute şi suportate de persoana fizică; şi
- a unei sume neimpozabile lunare de 1.000 lei

146^1. Drepturile primite în conformitate cu prevederile Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare, reprezintă venituri din pensii. La stabilirea venitului impozabil lunar pentru sumele primite ca plată unică potrivit Legii nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, se va acorda un singur plafon neimpozabil de 1.000 lei de la fiecare fond de pensii. La stabilirea venitului impozabil lunar pentru sumele primite ca plăţi eșalonate în rate, în conformitate cu prevederile Legii nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, se va acorda un singur plafon neimpozabil de 1.000 lei aferent ratei lunare de la fiecare fond de pensii.

146^2. Diferenţele de venituri din pensii primite de la acelaşi plătitor şi stabilite pentru perioadele anterioare se impozitează separat faţă de drepturile de pensie ale lunii curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra venitului impozabil lunar din pensii. Venitul lunar din pensii se stabileşte prin deducerea din suma totală, reprezentând diferenţele de venituri din pensie, a plafonului neimpozabil lunar de 1.000 lei şi a contribuţiilor obligatorii."

147. Impozitul pe veniturile din pensii se calculează, se reţine lunar de către administratorii fondurilor de pensii şi se virează de către unităţile plătitoare ale acestor venituri până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiilor, la organul fiscal în a cărui rază îşi au sediul plătitorii de venituri.

148. Administratorii fondurilor de pensii vor emite norme interne specifice privind aplicarea prevederilor pct. 147.

149. Eventualele sume reprezentând impozit pe veniturile din pensii, reţinute, dar nedatorate la bugetul de stat, se vor regulariza prin diminuarea viramentelor efectuate cu ocazia plăţilor din luna următoare.

Articolul II din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 82/2010

ART. II

Articolul III din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 58/2010 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal şi alte măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 28 iunie 2010, se modifică şi va avea următorul cuprins:

(1) Orice venituri de natură profesională, altele decât cele salariale, se impozitează cu cota de impozit pe venit.

(2) În sistemul public de pensii şi în sistemul asigurărilor pentru şomaj, prin venituri de natură profesională, altele decât cele de natură salarială, în sensul prezentei ordonanţe de urgenţă, se înţelege acele venituri realizate din drepturi de autor şi drepturi conexe definite potrivit **art. 7** alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, şi/sau venituri rezultate din activităţi profesionale desfăşurate în baza contractelor/convenţiilor încheiate potrivit Codului civil. Asupra acestor venituri se datorează contribuţiile individuale de asigurări sociale şi asigurări pentru şomaj.

(3) Persoanele fizice care realizează venituri de natură profesională, pentru care, potrivit prezentei ordonanţe de urgenţă, se datorează şi se plăteşte contribuţia individuală de asigurări sociale şi contribuţia individuală de asigurări pentru şomaj, sunt considerate asigurate obligatoriu, prin efectul legii, în sistemul public de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale, precum şi în sistemul asigurărilor pentru şomaj şi beneficiază de prestaţiile prevăzute de Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi de indemnizaţie de şomaj în condiţiile Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru şomaj şi stimularea ocupării forţei de muncă, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Prevederile alin. (3) cu privire la statutul de asigurat obligatoriu, prin efectul legii, în sistemul asigurărilor pentru şomaj nu se aplică persoanelor pentru care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă se prevede, potrivit Legii nr. 76/2002, cu modificările şi completările ulterioare, că asigurarea în sistemul asigurărilor pentru şomaj este facultativă şi care deţin statutul de asigurat în

acest sistem în temeiul unui contract de asigurare pentru şomaj, cu excepţia cazului în care aceste persoane renunţă la contractul de asigurare.

(5) Persoanelor asigurate în alte sisteme, neintegrate sistemului public de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale, şi persoanelor care au calitatea de pensionari nu le sunt aplicabile prevederile alin. (2).

(6) Persoanele care, în mod ocazional, realizează, pe lângă veniturile de natură salarială, şi venituri de natură profesională definite la **art. 7** alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, nu datorează contribuţiile individuale şi pentru aceste venituri de natură profesională.

(7) Persoanele care, în mod ocazional, realizează exclusiv venituri de natură profesională definite la **art. 7** alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, datorează contribuţiile prevăzute la alin. (2). În această situaţie baza de calcul anuală nu poate depăşi de 5 ori salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat şi aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

(8) Persoanele care realizează, cu caracter de regularitate, pe lângă veniturile de natură salarială, şi venituri de natură profesională definite la **art. 7** alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, datorează contribuţiile individuale şi pentru aceste venituri de natură profesională la baza de calcul astfel cum este prevăzută la alin. (17).

(9) Persoanele care realizează, cu caracter de regularitate, exclusiv venituri de natură profesională definite la **art. 7** alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, datorează contribuţiile prevăzute la alin. (2) la baza de calcul astfel cum este prevăzută la alin. (17).

(10) În sensul alin. (6) şi (7), prin venituri realizate în mod ocazional se înţelege acele venituri realizate ca urmare a desfăşurării unei activităţi, în mod sporadic, fără a avea un caracter de regularitate.

(11) Obligaţia declarării, calculării, reţinerii şi plăţii contribuţiilor individuale de asigurări sociale şi de asigurări pentru şomaj, corespunzătoare veniturilor prevăzute la alin. (2), revine plătitorului de venit.

(12) Prevederile Legii nr. 19/2000, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Legii nr. 76/2002, cu modificările şi completările ulterioare, referitoare la obligaţiile angajatorilor în ceea ce priveşte declararea, calcularea, reţinerea şi plata contribuţiilor de asigurări sociale, respectiv a contribuţiilor de asigurări pentru şomaj, precum şi sancţiunile corelative în cazul nerespectării acestora se aplică în mod corespunzător şi obligaţiei prevăzute la alin. (11).

(13) Plătitorii de venit au obligaţia de a depune, lunar, până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit veniturile de natură profesională, câte o declaraţie privind evidenţa nominală a persoanelor care realizează venituri de natură profesională, altele decât cele de natură salarială.

(14) Declaraţiile prevăzute la alin. (13) se depun la casele teritoriale de pensii, respectiv la agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă judeţene, precum şi a municipiului Bucureşti, în a căror rază teritorială îşi are sediul plătitorul de venit.

(15) Plătitorii de venit nu au obligaţia declarării, calculării, reţinerii şi plăţii contribuţiilor individuale de asigurări pentru şomaj şi de asigurări sociale, corespunzătoare veniturilor profesionale plătite, persoanelor prevăzute la alin. (4) care deţin statutul de asigurat în temeiul unui contract de asigurare pentru şomaj, precum şi persoanelor prevăzute la alin. (5), după caz.

(16) Persoanele prevăzute la alin. (3) au obligaţia de a dovedi plătitorului de venit că fac parte din categoria persoanelor prevăzute la alin. (4) care deţin statutul de asigurat în temeiul unui contract de asigurare pentru şomaj, precum şi din categoria celor prevăzute la alin. (5).

(17) Baza lunară de calcul la care se datorează contribuţiile individuale de asigurări sociale şi de asigurări pentru şomaj este:

a) venitul brut diminuat cu cota de cheltuială prevăzută la **art. 50** alin. (1) lit. a) sau, după caz, la **art. 50** alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, pentru veniturile din drepturi de autor şi drepturi conexe;

b) venitul brut, pentru veniturile din activitatea desfăşurată în baza contractelor/convenţiilor încheiate potrivit Codului civil.

(18) Baza lunară de calcul la care se datorează contribuţiile individuale de asigurări sociale şi asigurări pentru şomaj nu poate depăşi în cursul unei luni calendaristice echivalentul a de 5 ori salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat şi aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

(19) Cotele contribuţiilor individuale prevăzute la alin. (2) sunt cele stabilite de legea bugetului asigurărilor sociale de stat, pentru contribuţia individuală de asigurări sociale şi pentru contribuţia individuală de asigurări pentru şomaj.

(20) Persoanele care realizează veniturile prevăzute la alin. (2) datorează contribuţia individuală de asigurări sociale şi dacă se regăsesc în situaţia menţionată la art. 5 alin. (1) pct. I şi II din Legea nr. 19/2000, cu modificările şi completările ulterioare.

(21) Persoanele care realizează veniturile prevăzute la alin. (2) datorează contribuţia individuală de asigurări pentru şomaj şi în situaţia în care se regăsesc la art. 19 din Legea nr. 76/2002, cu modificările şi completările ulterioare.

(22) Contribuţiile individuale de asigurări sociale şi de asigurări pentru şomaj se virează în conturi distincte stabilite cu această destinaţie şi comunicate de Casa Naţională de Pensii şi Alte Drepturi de Asigurări Sociale şi de Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă.

(23) Pentru perioadele în care s-au datorat şi s-au plătit contribuţiile individuale de asigurări sociale, numărul de puncte realizat lunar în sistemul public de pensii se calculează potrivit art. 78 din Legea nr. 19/2000, cu modificările şi completările ulterioare, la care se aplică coeficientul rezultat ca raport între cota de contribuţie individuală de asigurări sociale şi cota de contribuţie de asigurări sociale aprobată pentru locurile de muncă în condiţii normale.

(24) Pentru persoanele care realizează venituri de natură profesională prevăzute la alin. (2), stagiul de cotizare în sistemul public de pensii se constituie din toate perioadele pentru care s-a datorat şi s-a plătit contribuţia individuală de asigurări sociale, conform prezentei ordonanţe de urgenţă.

(25) Perioadele în care s-au datorat şi s-au plătit contribuţiile individuale de asigurări pentru şomaj în conformitate cu prevederile prezentului articol constituie stagiu de cotizare în sistemul asigurărilor pentru şomaj.

(26) Veniturile de natură profesională prevăzute la alin. (2) pentru care se datorează şi se plătesc contribuţiile individuale de asigurări pentru şomaj se iau în calcul la stabilirea cuantumului indemnizaţiei de şomaj, potrivit legii, prin aplicarea asupra acestora a unui coeficient rezultat ca raport între cota de contribuţie individuală de asigurări pentru şomaj şi cota de contribuţie datorată la bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii, de către persoanele asigurate în baza contractului de asigurare pentru şomaj.

(27) Sumele reprezentând contribuţii achitate în plus ca urmare a depăşirii plafonului prevăzut la alin. (18) se restituie sau se compensează, la cererea asiguratului, depusă la casele teritoriale de pensii, respectiv la agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă judeţene, respectiv a municipiului Bucureşti. Aceste instituţii au obligaţia de a transmite cererile asiguraţilor către Casa Naţională de Pensii şi Alte

Drepturi de Asigurări Sociale şi, după caz, la Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă. Restituirea şi/sau compensarea se fac de Casa Naţională de Pensii şi Alte Drepturi de Asigurări Sociale şi, după caz, de Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă, prin structurile lor teritoriale, în conformitate cu prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(28) În măsura în care aplicarea prezentelor prevederi impune emiterea de instrucţiuni cu privire la contribuţia individuală de asigurări sociale, respectiv contribuţia individuală de asigurări pentru şomaj, acestea vor fi emise prin ordin comun al ministrului muncii, familiei şi protecţiei sociale şi al ministrului finanţelor publice.

Stema unităţii administrativ-teritoriale

Anexa nr. 1
(Anexa nr. 2 la Normele metodologice de aplicare a titlului IX din Codul fiscal, introdusă prin HG 791/2010)

Codul de identificare fiscală .....
Adresă/Cont IBAN/tel/fax/e-mail

Model ITL 2010 - 104

ROMÂNIA
Comuna/Oraşul/Municipiul/sectorul
Denumirea compartimentului de specialitate

Nr. ...../
...../20.....

DECLARAŢIA SPECIALĂ DE IMPUNERE
Pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat, în cazul persoanelor fizice deţinătoare a mai multor clădiri,
În conformitate cu prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 59/2010 pentru modificarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Subsemnatul(a) ..... identificat prin C.I./B.I./C.I.P./Paşaport seria..... nr. ..... C.I.F. *) ..... domiciliat în ROMÂNIA/ ..... judeţul ..... codul poştal ....., municipiul/oraşul/comuna ..... satul/sectorul ..... str. ..... nr. .... bl. ..... sc. ... et. ... ap. ... tel/fax ..... e-mail ....., declar că deţin în proprietate următoarele clădiri, înscrise în ordinea numerică determinată în funcţie de anul dobândirii:

Nr. crt.	Judeţul /Municipiul Bucureşti Localitatea / Sectorul	Adresa unde este situată clădirea	Suprafaţa utilă (m2) / Supr. constr. la sol (m2)	Supr. constr. desfăşurată (m2) / Anul dobândirii	Cotă parte din proprietate fracţie / %
0	1	2	3	4	5
1		str. ..... nr. ... bl. ... sc. ... etaj ... ap. ...			
2		str. ..... nr. ... bl. ... sc. ... etaj ... ap. ...			
3		str. ..... nr. ... bl. ... sc. ... etaj ... ap. ...			
4		str. ..... nr. ... bl. ... sc. ... etaj ... ap. ...			
5		str. ..... nr. ... bl. ... sc. ... etaj ... ap. ...			
6		str. ..... nr. ... bl. ... sc. ... etaj ... ap. ...			

* Declar că la adresa de domiciliu sunt proprietar / NU sunt proprietar conform actelor anexate
* Prin semnarea prezentei am luat la cunoştinţă că declararea necorespunzătoare a adevărului se pedepseşte conform legii penale, cele declarate fiind corecte şi complete.
* În cazul în care în acelaşi an se dobândesc mai multe clădiri, ordinea numerică este determinată de data dobândirii
* În cazul în care la aceeaşi dată se dobândesc mai multe clădiri, ordinea numerică este cea pe care o declară contribuabilul respectiv.
* Pentru *n* clădiri se întocmesc *n + 1* exemplare. *1* exemplar rămâne contribuabilului, celelalte *n* exemplare se depun la compartimentele de specialitate ale administraţiei publice locale unde sunt situate toate clădirile, inclusiv cea de domiciliu.
* Pentru determinarea suprafeţei construite desfăşurate, în cazul clădirilor care nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, asupra suprafeţei utile se aplică *coeficientul de transformare 1.20*.

Data Semnătura

[1] Codul NC va fi completat în mod obligatoriu la nivel de 8 cifre.

[2] Prin cantitatea estimată pentru un an se înţelege cantitatea necesară pentru 12 luni consecutive, iar prin cantitatea estimată pentru 3 ani se înţelege cantitatea necesară pentru 36 de luni consecutive.

[3] Rubrica Tip autorizaţie se va completa cu toate tipurile de autorizaţii emise anterior sau în derulare.